

به اختيار عهلى غزه لنوس و باغه كانى خه يال

منتدى اقرأ الثقافي

للكتاب | كوردى - عربى - فارسى |

www.iqra.ahlamontada.com

غزه لنوس و باغه کانی خه یال
بهختیار عهلی

ناوهندی رۆشنبیری و هونهری ئەندیشه
بەپنۆهەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلا حەسەن
بەپنۆهەری هونەری: باسەر رەسام

ناوی کتێب: غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ
ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: پۆلمان

تۆبەتی چاپ: دووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: رجاچی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

ژمارە ی سێاردن: لە بەرپۆهەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە (۱۰۵۶) سی سالی (۲۰۱۴) سی پێدراوہ.

ISBN: 978-1-63068-985-8

ماھی ئەم بەرھەمە پارێزراوہ. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیک لە
ناوھەوی ولات و دەرھەوییدا ماھی کۆپیکردن یان لە چاپدانوہ ئەم کتێبی نییە. ھەرھەما کەس
ماھی ئەوھی نییە بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشیکسی بھاتە سەر تۆری ئینتەرنێت
یان لە شێوھی CD و کتیبی خوێنراوہدا بۆ مەبەستی بازرگانێ تۆماریکات. بە پێچەوانەشەوہ
بۆو بە ھووی بەرپر سێارنێتی یاسایی دەبیئەوہ.

ناوھەندی رۆشنبیری و هونەری ئەندیشه/ ئەندیشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوہ
سلیمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری سێروانی نوێ - ھۆومی چوارەم
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

دونیا له باغیټکدا خاپوور و له باغیټکدا رزگار بوو

پاسکال

لە سەرەتای بەھاری ساڵی ۲۰۰۶ دا، پیاویکی درێژ و باریک و ڕەنگ ئەسەەر، بە ئەرکێکی تاییەت و بەرپرسیارییەکی گەلەک نەیتنی، چوو بۆ گوندیک لە ناو چیا زۆر عاسییەکانی باکووردا، فەرمانێکی تاییەت و ترسناکی پێبوو، دەبوایە ئیشیک جێبەجێبکات کە بە هیچ ئادەمیزادێکی دیکە جێبەجێ نەدەکرا. یەکیک بوو لەو پۆحە فیلباز و فریودەرانی هەمیشە خۆیان بێگوناھ نیشانەدەن، ئەو زەرەخەنە پڕ فریووی سەر لێوی کۆمەکیکی گەورەبوو، بتوانیت خۆی بە ھەزار جۆر بگۆریت. یەکیک بوو لەو لیبوکە بۆینانە، فیلزانا دەیتوانی یاری بە ھەموو دلیک و گەمە بە ھەموو پۆحیک بکات. خەندە و خۆکە ساسکردن و غەم چەکی کوشندە، ئەو بوون. ئەھرمەن لەو دۆخەدا بیدیایە، خۆشحال و بەختەوەر دەبوو، کە وەچەیکە وەھا ھونەرمانەندی دروستکردو، پیاویک دەزانیت لەسەر ھەموو پەتەکان یاریبکات، بەلام لە قوولایی پۆحیدا تۆکەریکی دلسۆزە. ئا، خۆشی شەرم لەو ناکات بلت، من تۆکەریکی دلسۆزی ئەوانەم کە بەخێومدەکن و ھیزم دەدەن. کە گەیشتە ئەو، سەیری لە قایمی و سەختی ئەو زەمینە ھات. ھەشت سەعات بوو بپوچان، بەدەم فیکە لێدانەو، وەک شەیتانیک بە تیشوویەکی کەمەو، بە بەختەویریەکی زۆرەو بەو ھەورازە دووردرێژەدا سەردەکەوت. پێشتر ئەم جیگایە نەبینی بوو، لەگەڵ ھەموو ئەھرمەنکاری و بەدکانزایی خۆیدا، لەگەڵ ئەوێ ژیاننامەیکە خراپی ھەبوو، ویستی خۆی لەم کارە بدزیتەو، لەبەرئەوێ ترسی ھەبوو سەرکەوتن بە دەست نەھینیت.

که‌م و زۆر شتیکی له‌سه‌ر مه‌عه‌ده‌نی ئه‌وانه‌ ده‌زانی که ده‌چیت بۆ ناویان، ئه‌وانیش شتیکیان ده‌ریاره‌ی کانه‌زا و خولیاکانی ئه‌و ده‌زانی. به‌لام هه‌شتا ده‌روازه‌یه‌ک هه‌بوو لێ‌وه‌ی بپواته ژوورئ، هه‌شتا پێگایه‌ک هه‌بوو بتوانیت به‌کاربه‌ینیت و ئومێدیکه‌ی هه‌بوو ئه‌و ئیشه‌ به‌ دروستی ته‌واویکات که بۆی هاتوو. له‌ دواجاردا به‌ وینه‌یه‌کی جوانه‌وه ئه‌وانی به‌ جیه‌شستبوو، به‌و وینه‌ جوانه‌ش‌وه ده‌گه‌رپایه‌وه بۆ ناویان. که به‌ پێگادا پوو و ئه‌و شاخه‌ عاسی و سه‌رکه‌شه‌ سه‌رده‌که‌وت، دلنیا‌بوو، گه‌رچی ژیا‌نی پیره‌ له‌ کرداری به‌د و فی‌لی نامه‌ردانه‌، به‌لام خۆی که‌سیکی دل‌ه‌رق و پۆحیکه‌ی په‌ش په‌فتار نییه‌. له‌گه‌ڵ هه‌موو خراپه‌کانیدا، ژیا‌نی ساتی باشیشی تێدا‌بووه. سات هه‌بووه‌ ویستویتی شتیکی دیکه‌ بی‌ت، ویستویتی پۆحی خۆی له‌ ده‌ست ئه‌هریمن ده‌ریه‌ینیت و پاکیکاته‌وه. به‌لام ده‌یزانی ئه‌و هه‌رگیز نه‌فسیکه‌ی ئازاد نه‌بووه، خۆی پۆژیک له‌ پۆژان شه‌رمی له‌وه نه‌کردوه بلێت من «نه‌فسیکه‌ی ئازاد نیم». ئه‌و گونده‌ی ئه‌و بۆی ده‌چوو، چکۆلانه‌ و نادیار، له‌ ناو چیاکاندا ونبوو‌بوو، جۆرێک بوو له‌ به‌ندیخانه‌ و مه‌نفا، چوارده‌وری سه‌رتاپا چیا‌ی عاسی بوو، ته‌نیا سئ پیاو له‌و گونده‌دا ده‌ژیا‌ن. یه‌کیک بوو له‌و گونده‌ پوخاوانه‌ی دوا‌ی پاپه‌رین که‌س ئاوه‌دانی نه‌کرد‌بووه‌وه، مولکیکه‌ی کۆنی «سه‌حه‌ر ناغا» بوو (که‌ هه‌لبه‌ت ئه‌م‌پۆ هه‌موومان به‌ نازناوی «بارۆنی خه‌یال» هه‌وه ده‌یناسین). مولکیکه‌ی عاسی که‌ جه‌نابی ناغا له‌به‌ر سه‌ختی و دووری و که‌م به‌ره‌می فه‌رامۆشیکرد‌بوو. دواجار میریان بارۆن «که‌ یه‌کیک بوو له‌و پیاوه‌ به‌ شان و شه‌وکه‌وتانه‌ی له‌ پازده‌ سالی پابورد‌ودا به‌ نه‌یتی کاریگه‌ری له‌سه‌ر زۆر شتی ئه‌م ولاته‌ هه‌بووه» له‌سه‌ر پاسپارده‌ی سه‌رۆک و به‌پێی لێ‌وردنیکه‌ی تایبه‌ت، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ئه‌و گونده‌ی خسته‌ ئه‌ستۆی ئه‌و سئ پیاوه‌ که‌ جگه‌ له‌ یادگار هه‌چی دیکه‌یان نه‌بوو بۆی بژین. ده‌بایه‌ ئه‌و گونده‌ دروستبکه‌نه‌وه، گرنگ نه‌بوو چه‌ند

سالى پيڊه چيٽ، گرنگ نه بوو چهند مال و خانووي تيا دروستده كهن، گرنگ نه بوو چئون بينا و ديوار و په نجره كان دروستده كهن، به لكو گرنگ نه وه بوو نيشبكه ن. مانگي جاريك لورييه كي ناخچه مي گه و ره له سر جاده يه كي قير، له داميني ته ماوي و ساردى چيادا، باريك بهرد و چيمه نتو و كه ره ستهى جوړاوجوړى بيناي داده گرت و ده بايه نه و سئ پياوه، به سئ هيستري پير نه و كه ره ستانه بو نزيك تروپكي چيا سرخه ن و له وي نيشبكه ن. ده بايه شه و پوژ نيشبكه ن. سئ پياوي پيشن و توژاوي و رهش داگه راويون. نه و پوژه ي نه و پياوه نوئ و نامويه گه يشته گوند، يه كه مجار «ماجه لاني راسته قينه» كه ناوي راسته قينه ي خوئ زهدي شازمان بوو پيشوازيكرد، پياويكي سه رسپي و قز دريژ و پيشهاتوو بوو، گه ره مسيح زور به گه نجى نه مردبايه و توژيك بچووبايه ته ساله وه، له وانه بوو دواچار جوړه شيوه و پوخساريكي وهاي ببايه، شازمان گه رچي ته مهن دار بوو، به لام گه ليك پته و هيژن بوو، له و پياوانه بوو له پيريدا سيحريان له سر ئافرهت زورتره وهك له گه نجى. وه ستاي راسته قينه ي نه م شاره و ديوار سازيكي كارامه بوو. نه و به گومانه وه سه يري نه م ميوانه ي كرد و به ره و لاي هاوپيكانى پيشيكه وت. نه وه سه ره تاي نه و يارييه سه يره بوو كه ده بايه نه و پياوه پر فريو و گه ميه بيكات. ده بايه بچيته پوحي نه م سئ مرؤقه وه و له ناوه وه هليانكوليت و بيانوسيتته وه، بو نه وه ي له وه شدا سه ركه وتوويٽ ده بايه ليپوك بيت، فيلزان و بيپرهم و ساخته كاريش بيت... هه موو نه و سيفه ته به دانه ش به زياده وه له و پياوه دا هه بوون، كه خوئ به ياوه ريكي نزيكي شه يتان و براهه كي دلسوژي فريشته ش ده زانى. نه م كتيبه ي ئيمه چيرؤكي نه و هه لكوئينه پوحييه يه كه نه و پياوه شه يتانئاسا و فريوده ر و فيلزانه له ژيان و ياده وه ري و خه يالى نه و پياوانه دا كردى، گه شته دريژه كه يه تى به دواي نه پينييه كدا كه ته نيا نه و سئ پياوه ده يانزانى.

چیرۆکی هه‌لکۆلین و دۆزینه‌کانی ئه‌و پۆحه شه‌پانگیزه، ده‌مامکاره‌یه، که فریوده‌ری وه‌ک خۆی ده‌گه‌من و که‌مه‌لکه‌وته. ئه‌م کتێبه به‌ره‌نجامی مانه‌وه‌یه‌کی درێژی ئه‌وه بۆ چه‌نده‌ها مانگ، تا سه‌ره‌تای به‌هاری سالی ۲۰۰۷ له‌و چیا عاسیانه. هه‌روه‌ها حیکایه‌تی که‌میک له‌و پووداوانه‌شه که ده‌که‌ونه دوا‌ی ئه‌و به‌هاره. ده‌بیت بزانه‌ن ئه‌و پیاوه، نه‌فسیکی هیند مه‌کریازبوو، که به‌وردی و درێژی ئیشیکرده. ئه‌وه‌ی له‌ هه‌لکۆلینی ئه‌و سێ پۆحه‌دا ده‌ستی نه‌که‌وتوو، خۆی به‌پێگای خۆی بۆی گه‌پاوه، ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ زاره نه‌یاندرکاندوه له‌ پێگای کپینی زانیاری و کپینی خه‌یاله‌وه ته‌واویکردوه، پیاوانی فی‌ل‌زانی وه‌کو خۆی خسته‌وته‌کار تا له‌ پێگای جیاواز و سه‌رچاوه‌ی جیاوازه‌وه زانیاری بۆ کۆیکه‌نه‌وه. به‌وه‌دا خۆی له‌ قوناغیکدا به‌شیک گرنگی پووداوه‌کان بووه، له‌ نزیکه‌وه هه‌ندێ جهمسه‌ری گرتوو که مه‌به‌ستیتی. چۆن ئه‌م سێ پیاوه گه‌یشته‌ناو ئه‌و چیا عاسیانه، ئه‌وه‌یان چیرۆکیکه، گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه به‌سه‌ر هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌دا نه‌چینه‌وه له‌ هه‌چ تیناگه‌ین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مرۆف که دوا‌جار به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌چیته‌وه، تیده‌گات ئه‌م حیکایه‌ته سه‌ره‌تای نییه، شتیکه‌ پێشه‌کانی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ پێش له‌ دایکبوونی پاله‌وانه‌کان، به‌لام له‌گه‌ڵ قوولی پێشه سه‌یره‌کانیدا، که‌م و زۆر شتیک له‌ پۆحی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی من و تۆ تیدایه. بۆ نمونه، پۆحیکی لیپۆک و فی‌لپه‌رستی وه‌ک ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌م هه‌موو لاپه‌رانه‌ی نوسیوه، ناکریت له‌ هه‌چ ده‌ور و زه‌مانیککی دیکه‌دا له‌ وینه‌ی هه‌بوویت. هه‌ر پۆزگاره‌و شه‌یتان و فریشته‌ی خۆی هه‌یه، له‌ هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکدا شه‌یتان و فریشته به‌ جۆریک یاریده‌که‌ن، له‌ ده‌ور و زه‌مانه‌کانی دی ناچیت. له‌ کاتی یاریشدا شوینی خۆیان ده‌گۆین، سه‌یرترین شت له‌ شه‌یتاندا ئه‌وه‌یه هه‌ندێ‌جار بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌ویت ده‌بیت وه‌ک فریشته یاریکات، فریشته‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌بیت، ده‌بیت وه‌ک شه‌یتان پوخساری خۆی بگۆریت و ته‌لخ و

تاریک دهرکه‌وِیت.

به‌داخه‌وه ئه‌م چیرۆکه له‌و چیرۆکانه‌یه که ده‌بی‌ت به‌ تیکه‌لاوی بگێردیته‌وه. له‌ کۆتایی هاوینی ئه‌مسالدا که به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش لایرا، به‌کێک له‌ یاوه‌ره‌ نزیکه‌کانی، کۆمه‌لیک فایلی زۆر گرنگ و نه‌یسی له‌ خه‌زێنه‌ی ئاسایش دهره‌ینا، تا دواتر له‌ لابه‌لابوونه‌وه‌ سیاسیه‌کاندا دژ به‌ نه‌یاره‌کان و له‌ تۆله‌ی هاوپی بیبه‌ش و لێدراوه‌کانیدا بلایانباته‌وه، فایله‌کان تازه‌ به‌ تازه‌ به‌ پێگایه‌کی نه‌یسی که من سه‌ری لێده‌رناکه‌م، گه‌یشته‌بوونه‌ لای به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش، من له‌ باوه‌ره‌دانیم جه‌نابی به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش یان هه‌چ که‌سیکی دیکه‌ ته‌واوی دۆسیه‌که‌ی له‌م سه‌ر بو‌ ئه‌و سه‌ر خوێندبیته‌وه، به‌ تایبه‌ت به‌هاری ساڵی ۲۰۰۷ پێپوو له‌ دهردی راوکردنی تیرۆریسته‌ ئیسلامیه‌کان. خو‌شتان ده‌زانن له‌ دوا‌ی راپه‌ڕینی ساڵی ۱۹۹۱ ه‌وه‌ فایله‌ له‌ ولاتی ئیته‌دا بایه‌خیکی بیۆینه‌ وه‌رده‌گرت، مرۆف ده‌توانیته‌ قسه‌ له‌ «چاخ‌ی زێڕینی فایله‌» بکات، سه‌رده‌میکه‌ دلنیام له‌ میژوودا وه‌ک سه‌ره‌تای عیبا‌ده‌تکردنی نه‌یسی و ئاشکراکردنی دهرده‌که‌وِیت، سه‌رده‌میکه‌ راستی و درۆ به‌ جو‌ریک تیکه‌لاوده‌بن مرۆف ناتوانیته‌ له‌ به‌کیان جیا‌بکاته‌وه. ئه‌و یاوه‌ره‌ دل برینداره‌ که‌ فایله‌ نه‌یسیه‌کان له‌ دۆلابه‌کانی ژێر زه‌مین‌ی ئاسایش دهرده‌هینیت، به‌ پێکه‌وت هاو‌پێه‌کی نزیک‌ی «شیر»ه‌، ئه‌و کورپه‌ قز زه‌رده‌ جوانه‌ی له‌ زۆر لاپه‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌دا تووشماندیته‌وه، کورپه‌که‌ به‌ دلنیاییه‌وه‌ خو‌شتانده‌وِیت و دوا‌ی ئه‌م کتیبه‌ هه‌ز به‌بینینی ده‌که‌ن. ئه‌وه‌ی له‌ پێگای شبره‌وه‌ ده‌ست ئیته‌ که‌وتوو، کۆمه‌لیک کاغه‌زی په‌رتوبلا‌و و کاسیتی ده‌نگ و ورده‌ دۆکۆمێنتن، هه‌زاران لاپه‌ره‌ن که‌ ئه‌و پۆحه‌ مه‌که‌ریازه‌ به‌ مه‌به‌ستی یاریکردن و فریودان به‌کۆمه‌لیک ده‌ست و خه‌تی جیاوا‌ز نویسیونی. ئیستا دوا‌ی پێک‌ه‌ستنیکی زۆر، دوا‌ی پێرسته‌کردنی هیکایه‌ته‌کان به‌ جو‌ریک بتوانین بزاینن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چی پویداوه،

دەستدەكەين بە پۆلینکردن و پریزەندکردنی ئەو لاپەرە و دۆكۆمیتتە زۆرانەى كە لە بەردەستماندان، بەشیۆهیهك مانابەدن و بخوینرینەوه . شتەكان چۆنن وا چاپیاندهكەینهوه، هیند هەیه چریاندهكەینه و كورتیاندهكەینهوه و پێکیاندهخەین و بەپێى تواناش سالفۆرژیان دەخەینه سەر. لە زۆر شویندا كە دەزانین حەقیقەت بە تەواوی دیارنییه، ئیمەش گەپان و پشکنینی تاییهتی خۆمان کردوه . ئەمە جگە لەوهی ئەو زمانەى كە تەواوی راپۆرتەكەى پینوسراوه، بە جۆریك ئالفۆز و تەماوییه، گێرپانەوه و دانانەوهی وهك خۆی هەمووان بە هەلەدا دەبات، بۆیه بەر لە هەر شتێك دەبایه زمانى ئەو راپۆرتنوسه بەدنیازه دەستکاریبەكەین و تۆنە جیاوازه كانی پاکبەكەینهوه كە بە ئەندازەیهك وازیکەر و بەدگوزارەیه تا ئیستا ئیمەش لە نیازی هەندیک یاری و لە مەبەستی هەموو گەمەکانی نەگەیشتووین. دەبایه بۆ نوسینی پوون و پێکانی مەبەست، پستەكان وهربگێرپینه سەر زمانیک بەو ئەندازەیه ئالفۆز و فریودەر و پەر نەیتى نەبیت، وای لێبەكەین لەبرى ئەوهی بۆنى راپۆرتى پۆحیکى بەدکاری لیبیت، بۆنى ژيانى لیبیت، بۆنى چیرۆکیكى لیبیت كە حیکایهتخوانیکى دەنگ زولالی هەیه، كە شیواز و قسه و پوانینی لە هەموو گوشەیهكەوه دەببیرن. لەوهشدا خودا شاهیدمانه كە مەبەستمان تەنیا گەیشتن بووه بە حەقیقەت. لە سەرەتاوه دەمانویست چیرۆکیك بگێرپینهوه، دەقاودهق وهك ئەو پووداوانه وابیت كە بە شیۆهیهكى مەجازى لەگەل لەدایكبوونه سەیر و ناوازهكەى غەزەلنوسدا دەست پێدەكات و بە پۆزگاری ئەمپۆماندا گوزەردەكات و ئیستاش كۆتاییان نەهاتوو. ئەو بەشانهى كتیبەكەمان كە تاییهتن بە بارۆنى خەيال، ئیشی هاوڕیپیهكى نزیكى بارۆنه كە بۆ حیسابى بالێكى دیکەى حیزب، تەواوی قسه كانی بارۆنى لەسەر چەند كاسیتیکى بچوك تۆمارکردوه و بەجۆریكى لابه لا وهك هەلپێچیکى جیاواز و سەریهخۆ تیکەل بە فایله كان كراون. نیازی ئیمە لە بلۆکردنەوه

و دەرخستنی ئەم چیرۆکەدا، بە دیویک ناگادارکردنەوهی دونیایە لەو چیرۆکە سەیرە بەشی زۆری پووداوه غەمگین و ترسناکەکانی دەکەونە دواى بەهاری سالی دووه زاروچاره وه . ههروهها گهشتیکی وردیشه له ناو ئه وهۆ ترسناک و سهیر و تیگه لاوانه دا که نه یانهیشت گه پره کێکی ئەفسانەیی و خەیاڵی له شارەکه ماندا دروست ببیت، که دەشیا بتوانیت ئەم شارە پیس و ناچیز و بیهه به ته مان بکاته خاوهنی یه کێک له عاجباتییه نوێکانی دنیا . به لام بۆ ئەوهی له هۆکاره ورد و قوول و پاسته قینه کانی تیگشکانی ئەو پرۆژه یه تیگه یین، ده بێت بچینه ناو ورده کاریبه کانه وه، چونکه به پێچهوانه ی ئەو قسه باوه ی که ده بیژیت شهیتان له ورده کاریبه کاندا به کاره، ئیتمه باوه پیمان وایه گشتگیری و عمومیات له ئیسی شهیتانه و فریشته ش له ورده کاریبه کاندا ئیسه کات .

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

گەر ناوی خوشم نه لیم، هیند نابات هه موویان ده زانن من کیم... من وهک با له سه ر زه مینکی به ریندا، وهک شه پۆلیکی زیرینی بچوک له گۆمیکی گه ورده دا دیم و ده جم . ناوی من زۆر گرنگ نه بوو . ئەو شه وهی دهستم پیکرد، بریارمدا ناوی خۆم ئاشکرانه کهم، وهک یه کێک که نیازیکی به دی هه یه گوپیگرم، ئیشبکه م، به په نهانی بمیتمه وه . به لام هاوڕێیان سویندتان بۆ ده خۆم شته کان به و جوړه بگێرمه وه که پوویندا . بینین په یوه ندی به ئیشکردنی هه موو هه سته کانی دیمانه وه هه یه، من توانیم به دلم، به په نجه کانه م بینم . توانیم به کومه کی رۆحم، به کومه کی بیستن و بۆنکردن و هه سترکردنم، به کومه کی ئەو پیاوانه ی دهناردن و ئەو چاوانه ی وهک کۆتر به ره لامه کردن له هه موو ئەو

جیگایانه بزم که ده بایه له ویتیم. به لام جیگایه ک هه بوو دهستم پیتیدا نهگه یشت... هه موو ژیانی من حه سره تی نهگه یشتنه به و شوینه، غه می ده ربه ده ربوونه له و هوار و مال و دیاره. تو ئه ی ئه وه ی گویم لیده گریت، گهر ده ته ویت له سه ره تاوه له گه لمدا بیت، باش گوچ له مه رجه کانم بگره. ده بیت وهک ئه نداز یاریک وه ها بیت که له بناغهی کوشکیکی دیرینی روخاودا کار ده کات، ده بیت سه رت له و دونیایه نه سورمیت، ده بیت حیسایی چاکه و خراپه م له گه لدا نه که یته... ده بیت ئاماده بیت له سه ر نه خشه یه کی چکولانه سه یری هه ندی هیلکاری ساده بکه یته و چاوت لیکنیت و به خیال هه موو ئه و کوشکه مه زنانه ببینیت که ده کرا له سه ر ئه و پارچه کاغزه خه و تووانه له خه و هه ستن. ده بیت هیزی ئه وه ت هه بیت، کاتیک سه یری که لاوه یه ک ده که یته، تیبگه یته رۆژیک له رۆژان پر بووه له باق و بریقی ژیان، کاتیک سه یری که له سه ریک ده که یته بتوانیت به چته ناو خه ونه کانیه وه، بزانیته چ ئومیدیکه ی هه بووه، پر بووه له چ نیازگه لیکه ی خراپ و چاک. ده بیت له هه موو شیوه کانی سه فه ردا شاره زابیت. بتوانیت ریزی نه خشه بگریت. ده بیت نه خشه وهک هیمما و سه مبولی دونیای نوچ ته ماشابه که یته... هه موو جوړه کانی نه خشه. نه خشه ی ئه نداز یاره کان، نه خشه ی جوگرافیا نه سه کان، نه خشه ی ریکا پینچاوپینچه کانی ده رون. من به پینچه وانیه ی ئه و مه خلقه خه یالیانه هه میسه له سه ر نه خشه کارم کرده، ئه وه جیاوازی گه وره ی نیتوان من و ئه وانیه که ته نیا خه یالیان هه یه. گهر ده ته ویت له گه ل مندا بیت، ده بیت له گرنگی نه خشه تیبگه یته... که میک خۆت فیری نه خشه بکه یته. من چیم له ده سستیته ئاماده م بۆتبه کم، به مه رجه تو به راستی به ته ویت فیربیت. من بیزار بووم له و درۆزنانه ی ده یانه ویت فیربن و خویان ماندووناکن، ئه وان هه شیتمده که ن، ده هری ده بم، ها... تیبگه، ئه و کاتانه ده سه لاتم به سه ر خۆمدا نامینیت و

له‌وانه‌یه هه‌ندیک شتبه‌کم که تو چاره‌پروانی ناکه‌یت. هه‌میشه وابوو، هه‌میشه که‌سیک هه‌لکه‌وتوو ده‌هریمبکات و به‌چۆریکی تر هه‌لسوک‌وتم کردوه که‌نامه‌ویت. له‌سه‌ره‌تاوه پیتده‌لیم ئه‌وانه‌ی له‌بنه‌ره‌ته‌وه که‌مژهن، زۆر له‌وانه‌باشترن که‌ده‌یانه‌ویت تیبگن و په‌نجی بۆناده‌ن. گهر تو له‌وانه‌یت برۆ به‌پرسی خۆته‌وه، به‌دریژایی ژیانم به‌ده‌ست ئیوه‌وه نالاندوو‌مه و نامه‌ویت چیترا نازارتان به‌ده‌سته‌وه بکیشم. من توره‌تر و فیلزانترم، له‌وه‌ش ئالۆزتر و نیاز پیستم که‌خه‌یالی ئیوه‌ ده‌یگاتی. گهر ده‌تانه‌ویت له‌گه‌لمدابن، هه‌موو شتیک ده‌گێرمه‌وه تا بتوانن ببینن و حوکمبده‌ن. وه‌ک پیاوچاکیکی حیکایه‌تخوان ته‌ماشای من مه‌کن، تیبگن و به‌زه‌یتان به‌حالمدا بپته‌وه، ئیشی من له‌وه‌ قورستره‌بتوانم پیاوچاکبم. من له‌که‌شتیه‌وانیک ده‌چم شه‌یتان په‌وانه‌ی ده‌ریای ئومیده‌سه‌خت و ئه‌سته‌مه‌کانی کردییت. له‌زه‌ت له‌وه‌ ده‌بینم ئیوه‌ و که‌شتیه‌کانتان وه‌ک من به‌هه‌له‌دا بچن، له‌زه‌ت له‌وه‌ ده‌بینم نه‌گه‌نه‌ئو شوینانه‌ی خه‌ونی پتوه‌ ده‌بینن. زۆرجار خۆم وه‌ک مه‌له‌وانیکی بیترحم دپته‌ به‌رچاو که‌ له‌ لیواری هه‌وزیکی مه‌له‌دا به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه ته‌ماشای خنکانی مه‌له‌وانیکی مندالکار ده‌کات. وه‌ک چۆن ئیوه‌ چیژ له‌ خنکانی من ده‌بینن، منیش چیژ له‌وه‌ ده‌بینم بتانینم ده‌خنکین. به‌لام وانه‌زانن هه‌رچاریک به‌هه‌له‌داچوون و خنکان و سه‌رئاو نه‌که‌وتنه‌وه، ئیدی ئه‌وه‌ گوناه‌ی منه. دلنیا‌م هه‌موومان زۆرجار به‌هه‌له‌دا ده‌چین، چونکه‌ پتویسته‌ به‌هه‌له‌دا بچین، ده‌بییت به‌هه‌له‌دا بچین، به‌هه‌له‌دا چوون به‌شیکه‌ له‌ ژیان‌ی ئیمه‌، به‌لام پرسیاره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ی و له‌ کویدا به‌هه‌له‌دا ده‌چین؟ گرنگ ئه‌وه‌یه‌ نه‌زانین له‌ کویدا تووشی فریو و هه‌له‌رۆیی بووین، ئه‌مه‌یان له‌پیتاوی ئیوه‌دایه‌، گهر مروف هه‌موو هه‌له‌کانی خۆی بزانییت شیت ده‌بییت. من که‌سیکی سه‌رراستم ده‌بییت له‌سه‌ره‌تاوه‌ بزانی که‌ من نیازم له‌م حیکایه‌ته‌دا

پاک نییه. دیاره من ده‌زانم له کوپوه ده‌ست پی‌ده‌کم و بۆ کوئی ده‌جم، به‌لام ئیوه له و باره‌یه‌وه‌هیچ نازانن... ئه‌وه‌ش خوشییه‌کی بیته‌ندازه‌گه‌وره‌م پی‌ده‌به‌خشیت. به‌لام با دلتان له‌وه‌گه‌وره‌تر بیت، لینگه‌رین به‌سته‌زمانیکی وه‌ک منیش له‌زه‌ت ببینیت، ئاه‌ئی له‌زه‌تی به‌د، چه‌ند جاری دی دینه‌وه‌سه‌ر‌پیکای تو. چه‌ندجاری تر ده‌تکه‌ینه به‌هانه‌ی خراپه‌کانمان. ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌کرباز و ته‌له‌که‌بازی‌کدا سوار که‌شته‌یه‌ک بیت، ده‌بیت بزائیت له‌زه‌ت جیگایه‌کی گرنگی له‌هموو یارییه‌که‌دا هه‌یه. له‌زه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ناو نه‌خشه‌کانی مندا دیلبن، هه‌میشه له‌سه‌ر ئه‌و ریکایه‌ به‌رون که‌ من دیاریم‌کردوه، ئه‌و ریکایه‌ی سه‌له‌های سال ویستم لێ‌ده‌ه‌جم. هیچ شتیک له‌ژیاندا له‌وه‌خوشتتر نییه نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بیت هه‌موو مه‌خلوقاتی خودا له‌ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا دیلبن، نه‌خشه‌یه‌ک بگاته‌خاکی خه‌یال و حه‌قیقه‌ت، نه‌خشه‌یه‌ک ته‌نیا یه‌ک که‌س بۆی هه‌بیت لێ‌ده‌ه‌چیت، یه‌ک که‌س... ئه‌و که‌سه‌ش تو بیت. ئیستا دوا‌ی ته‌واوبوونی زۆرشت، هه‌سته‌ده‌کم حیکایه‌ته‌که‌ وه‌ک شه‌ری نیوان له‌زه‌ت و خه‌یال وایه، له‌زه‌تی ده‌سته‌مۆکردن و گرتن و پکینکردنی دونیا، له‌گه‌ل سرکی و نامۆیی خه‌یالیکی غه‌مگیندا که‌ نایه‌و‌یت ده‌سه‌لات و جوانی له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌کو‌بینه‌وه، ده‌یه‌و‌یت مرۆف بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ نامۆ و ته‌نیا بیت. خه‌یالیکی نایه‌و‌یت دونیای کونی له‌بیربچیت‌وه، نایه‌و‌یت تاریکی ئیستا له‌پیناوی پوناکی پاشه‌روژدا له‌بیربکات. ئاه‌هیچ لیمه‌پرسن، له‌زه‌ت لای من جو‌ریکه له‌له‌بیرکردنی ده‌رد، له‌فه‌رامۆشکردنی ژبان، له‌ناشتنی په‌یتاپه‌یتای هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ناشیرینی ده‌ست و دلی خو‌مان به‌یادا ده‌هیننه‌وه. خه‌یال شتیک نییه‌ سه‌ریبکه‌یت و تییبکه‌یت، خه‌یال شتیکه‌ ده‌بیت تامیبکه‌یت، لێ‌وی لێ‌ده‌یت، ده‌ستی لێ‌ده‌یت، ئه‌وه‌یه‌ له‌زه‌ت. نه‌خشه‌کانیش وه‌هان، ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی من باسیده‌کم پارچه‌کاغه‌زیک نییه‌ له‌سه‌ر

می‌زیکی گه‌وره ناوه‌لایبکه‌ین و بیخوئینه‌وه... شتیک نییه بهر له‌سه‌فه‌ر
 ناماده‌یبکه‌ین و به‌قه‌لم به‌سه‌ریدا برۆینه‌وه، به‌لکو شتیکه‌ خۆتی
 تیا‌ده‌دۆزیته‌وه... ده‌پۆیت و سه‌یرده‌که‌یت له‌ ناوه‌پاستی پێگایه‌کی
 دوور و درێژدای، له‌ جیگایه‌کی نه‌زانراودایت و تووشی فریوئیکی به‌د
 بوویت ده‌ته‌وئیت تا کورتایی مل بنییت و نه‌وه‌ستیت. به‌لێ نه‌خشه‌کان
 چه‌نده‌ پێناسانیت بۆ ده‌که‌ن، هێنده‌ش کوشنده‌ن، کوشنده‌ن کاتییک
 ده‌ته‌وئیت پێگاکانت به‌ ئاراسته‌یه‌ک به‌ریت و ده‌بینیت پێگاکان نارۆن.
 ئازیزان... زۆر جار نه‌خشه‌کان له‌ هێستریکی چه‌موش و ناب‌له‌د ده‌چن
 که‌ ده‌وه‌ستن و نا‌کرینه‌وه و نارۆن. زۆر جاریش ئه‌و شوینه‌ سه‌یرانه‌ی
 تو ده‌ته‌وئیت بیانیه‌یتیه‌ سه‌ر نه‌خشه‌که‌، ده‌بنه‌ جیگای سه‌رسه‌خت و
 دوورده‌ست و نه‌گیراو که‌ به‌ هیچ نه‌خشه‌یه‌ک ده‌سته‌مۆنابن.. ئیدی
 هه‌سته‌که‌یت له‌ به‌رده‌رگایه‌کدایت نا‌کریته‌وه و نا‌کریته‌وه. له‌ویدا
 تیده‌که‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی برۆیت و نه‌که‌پێتیه‌ دواوه، ده‌بیت بکه‌ویت په‌رخان
 و وێرانکاری. به‌دبه‌خته‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من پوو له‌ شاریک ده‌کات
 که‌ هه‌رگیز نایگاتی... به‌دبه‌خته. سیاچاره‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من
 نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ها داخراوی له‌ به‌رده‌ستدا بیت... سیاچاره. به‌لام
 ساده‌کاری و فریو و یه‌ک په‌نگیه‌ که‌ر و ابزانن من ته‌نیا که‌پیده‌یه‌کی
 بینگینم و نه‌گه‌یشتوومه‌ته‌ نیازی خۆم. نا، چیرۆکه‌کان و نه‌خشه‌کان و
 خه‌یاله‌کان پێکه‌را له‌وه‌دا له‌یه‌که‌چه‌ن که‌ له‌ کومه‌لیک گریی په‌ش و
 پلانی ورد و ئالۆزی نا‌کو‌تا دروسته‌بن. هیچ یه‌کتیک له‌ ئیمه‌ که‌
 به‌پێگادا ده‌رۆین نه‌خشه‌یه‌ک له‌ گیرفانماندا نییه، به‌لکو کومه‌لیک
 نه‌خشه‌ی تیکه‌لاو و پێکه‌اچوو له‌سه‌رماندا، ده‌رونمان هیچ نییه‌ جگه‌
 له‌ زه‌وییه‌کی خه‌ت خه‌ت که‌ پۆژانه‌ نه‌خشه‌ی نوێی له‌سه‌ر
 دروسته‌که‌ین، زۆر جار نه‌خشه‌ تازه‌کانمان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ کۆنه‌کان
 ده‌کیشینه‌وه، ئیدی به‌جۆریک هێله‌کان به‌یه‌کدا ده‌چن ئاسان له‌ یه‌کدی

جیاناکرینه‌وه. ئاه... به‌لام ئیتر بیده‌نگ به ئه‌ی زاری زۆربلی و به‌دگۆ، بیده‌نگ به و هیچ شتیکی دی ئاشکرامه‌که که ناییت ئاشکراییکه‌یت، بیده‌نگ به و حیکایه‌تی خۆت بگیره‌وه، هه‌موو شتیک ده‌بیت له‌ویدا ئاشکراییت... به‌لام بیرتان نه‌چیت، هه‌میشه توپیک هه‌یه که خله‌بیته‌وه، هه‌میشه توپیک هه‌یه خله‌بیته‌وه، تو ده‌بیینیت یان ناییینیت گرنگ نییه، وهک میزیکه‌ی بلیارد، که له پال توپه‌ راسته‌قینه‌کاندا چهند توپیکه‌ی نادیاریشته‌ه‌بیت. ئاه خودایه، من ئه‌و یارییه شیتمه‌کات، بینوتانه که یاریکه‌ره باشه‌کان یاریده‌که‌ن، وهک ئه‌وه‌یه هه‌میشه چهند توپیکه‌ی خه‌یالی له‌سه‌ر میزه‌که‌ بیت، وهک ئه‌وه‌ی ئه‌و توپه‌ی من و تو ده‌بیینین، ئه‌و توپه‌ سپیه‌ی به «دارنوک» ه‌که ده‌یئاژون، ته‌نیا سیپه‌ری کۆمه‌لیک توپه‌ی خه‌یالی دیکه‌بیت که ئیمه‌ نایانبینین، ئه‌وانن له‌بری ئه‌و شاتوپه‌ شته‌کان وه‌ها سیراوی ده‌جولیتن. لیمه‌گرن، ژیان خۆی چیه‌ جگه‌ له‌ بلیاردیکی ئاوه‌ا، به‌ توپه‌ راسته‌قینه‌ و خه‌یالی. هه‌ر یه‌که‌مان توپیکین ته‌نیا یاخود دووان و سیان و چوار له‌ کونجیکدا، له‌ گۆره‌پانیکدا وه‌ستاوین، له‌ ناکاو توپیکه‌ی بزوین دیت، توپیکه‌ی به‌هین، توپیکه‌ی راسته‌قینه‌ که کۆمه‌لیک هیزی خه‌یالی و یاوه‌ری خه‌یالیسه‌یه، دیت په‌رشمانده‌کاته‌وه، هه‌ر یه‌که‌مان به‌ ئاراسته‌یه‌ک ده‌رۆین، چاوه‌په‌یده‌که‌ین تا هیزیکه‌ی دی، توپیکه‌ی دژ له‌ ئاراسته‌یه‌کی تره‌وه‌ دیت و ده‌مانجولیتیت. مرۆف له‌م مه‌مله‌که‌تدا هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ توپیکه‌ی بلیارد، که ده‌بیت چاوه‌روانبکات و ببینیت، به‌ چ پرویه‌کدا خله‌بیته‌وه. من حه‌زم له‌و خلبوونه‌وه‌یه‌ بوو. هه‌موو ژیانم خولیا‌م بووه‌ له‌و توپه‌ سپیه‌ی بلیارد بچم، بېم به‌و توپه‌، نا، هیند گیل و نه‌فام نیم حه‌زبکه‌م بېم به‌ دارنوکه‌که. نا، من توپه‌که‌م، ئه‌وه‌ نیم که یاریده‌کات، ئه‌وه‌م که یاری په‌یده‌که‌ن... به‌دریژایی ئه‌م ژیانه‌ ئه‌وه‌ ده‌بینم، ئه‌و توپانه‌ ده‌بینم که به‌ر یه‌که‌ون و دوورده‌که‌ونه‌وه، نزیکه‌که‌ونه‌وه و لیکه‌ترازین،

ده‌پۆن و له چالێکی په‌شدا و نده‌بن، هه‌ندیکیان نایه‌ده‌روه و هه‌ندیکیان دین.

خودای بالانشین کۆمه‌ک به‌ پۆحم بکه، له چاکه و له گوناها یارمه‌تیده‌رم به... له پیسی و پاکیدا ده‌ستم لێهه‌مه‌ده... هه‌رگیز حیسابی چاکه و خراپه‌م بۆ مه‌که، به‌لکو به‌ گه‌وره‌یی و حیکمه‌تی خۆت تێبه‌که.

ماجه‌لانی خه‌یالی یه‌که‌مین لاشه‌ ده‌بینیت «ماجیدی گۆل سۆلاف، به‌هاری ساڵی ۲۰۰۴»

نهمه‌توانی بوه‌ستم و چیدی چاوه‌پێکه‌م، له‌وکاته‌وه‌ی به‌همه‌ن ناسر ده‌ناسم هه‌میشه‌ دواده‌که‌وێت، هه‌رده‌م به‌هانه‌یه‌کی هه‌یه‌ بتوانیت بێده‌نگمبکات. ناتوانم لێیزویریم، دوا‌ی چه‌ند ساڵ کارکردن ده‌بیت له‌ هه‌له‌ بچوکه‌کانی بیورم. هه‌ندیجار چه‌ند دوابکه‌وێت چاوه‌پوانیده‌که‌م، چونکه‌ دواجار دیت و جانتا چکۆلانه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ و شتیکی نوێی پێیه‌. هه‌چ شتیگ وه‌ک چاوه‌پوانی خه‌یالم ناکوژیت. ئه‌و پۆژه‌ ئاواتم ده‌خواست نه‌مناسیایه‌. پۆژیکیان له‌ پۆله‌که‌مدا وانهم به‌و منداڵه‌ کوێرانه‌ ده‌گوته‌وه‌ که‌ ئاوڕمدایه‌وه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌دا وه‌ستاوو و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوێی لێده‌گرتم. که‌ ته‌واوبوووم ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی «ها، به‌پێز له‌ خۆرا نییه‌ پێتده‌لێن ماجه‌لان. تۆ له‌ سه‌فه‌ره‌کانتدا شتی سه‌هیرت بینیوه‌». به‌ شه‌رمه‌وه‌ گووتم «سه‌فه‌ر؟ سه‌فه‌ری چی؟ من سه‌فه‌رم نه‌کردوه‌، هه‌موو چیرۆکه‌کانی من به‌ خه‌یالن، پۆژیگ له‌ پۆژان له‌م شاره‌ نه‌چووتمه‌ ده‌روه‌، له‌ده‌میکه‌وه‌که‌هاتووتمه‌دونه‌یاوه‌ لێه‌رم،

له له دایکبوونه وه ئه م شارهم جینه هیشتووه». ئه وکات نه مده زانی پئیده لئین «غزلهلنوس»، چند جاریک له دووره وه بینیبووم، بیته وه ی بزانه کتیه. خوئی پیناساندم و گووتی «له لایه ن تریفه وه هاتووم بو لای تو، من و تو ده بیته ببین به هاوپیئ».

دوای ئه وه بووین به دوو هاوپیئ نزیک.

ئه و چند ساله ی دوایی من و به همن و تریفه پیکه وه له سه ر ئه و کتیه گه وره یه له گه ل ده فته رداره کاندای ئیشمانکرد. من له وان مندالتر و کم ئه زمه ووتتربووم، هه رچه ند هه موومان به شیکبووین له له شکرئیکی گه وره تر، له سوپایه کی گه وره ی خه یالپه روه ران. به لام من به جووش و خرۆشئیکی گه وره وه، وه ک شئیتیک خوئی به اویتته ده ریاوه، خووم فریادیه پرۆژه ی نویسی ئه و کتیه گه وره یه وه که ده بایه له سه ر میژووی نویسی مه رگ له م شاره دا بمانوسیبايه. که س به پرۆژه ی ئه و کتیه ی نه ده زانی، له راستیدا هه چ که سیش راینه سپاردبووین جوړه کتیبئیکی وه ها ناماده بکه یه ن. خولیايه کی شیتانه بوو، سه روه ختیک چوو بووه سه ری غزلهلنوس و تریفه یابه حری و دواتر هه موومان ئیشمان بوکرد، له کووتاییشدا وه ک زۆر ماندوو بوونی دیکه ی ژیان، سه راپای ئیشمان به فیرو و هه موو په نجه مان به باچوو. هه ر یه که مان ناویکمان هه بوو، من ناوم ماجه لانی خه یالی بوو «سه رها ته نیا به ماجه لان بانگیانده کردم، به لام دوای ده رکه وتنی ئه و گه پیده گه وره و دونیا ته یکه ره مه زنه منیان وه ک ماجه لانی خه یالی ناوانیا وه، بو ئه وه ی له و عاشقه بالابه رزه مه لاویردن و وه ک وینه ی پیچه وانه ی ئه و به دونیام بناسیتن». تریفه کچئیکی په شکله و چکو لانه بوو، قزئیکی په شی زۆر درئژی هه بوو، جووتتیک چاوی قه ترانی ئیجگار جوان. به همن ناسریش ئه وکات له ژیر نازناوی غزلهلنوسدا ته واوی شار ده یانناسی. ئه وی پوژ که بووینه هاوپیئ، ئه و خاوه ن شوین و ناوی خوئی بوو، له هه موو جیگایه کی ئه م شاره دا دوست و هاوده ردی هه بوو،

میژووہ کی دریڑی مہلہ وانسی لہ بہ حری خہ یالدا بہ دوائی خویدا پادہ کیشا، شاہیکی بیتہخت و تاج بوو، ژن و پیاوہ پر خہ یالہ کانی ئەم شارہ بیس و پوخلہ، وەک پوخیکی نزیک لہ خویان تہ ماشایاندہ کرد. بہ وەدا من تاکہ پوخی تہ نیا و تاکرہو و بیڈۆست بووم لہ ناویاندا، ہیچ جینگا و پینگا و گروہیکم نہ بوو تیا نیشتہ جییم، بو ئەوہی بیکەس و بیہاودەم نہ کە و مەوہ، لہ ریزی نوسەرانی ئە و کتیبەدا وەریانگرتم.

بە لآم غەزەلنوس ژۆر دوادە کە ویت، ھەرگیز ناتوانیت کاتە کانی خوی ریکبخت، ھەندیجار پەلە و شپرزە یە، ھەندیجاریش خاو و بیوزە و بیئاوہن، وەک پوخلە بەریکی ون لہ نیوان سادەیی و مەزنی، خەیاڵ و حەقیقەتدا ھاتوچۆدە کات، بە لآم ھەمیشە شتیک لہ وبقاری گەورەکان و لہ پوختاری عاریفان لہ سیمایدا یە. ئەو پۆژە بو یە کە مجار بپارمدا بپۆم و بە جیبیہتلم، جانناکەم ھەلگرت و وستم لہ و شە قامە ناشیرینە بپەرمەوہ، کە شپرزە و شیت لہ تاکسییەک دابەزی و بە دەنگی بەرز گووتی «مەرۆ، توخوا مەرۆ، واھاتم». وەک ھەمیشە نارپیک لہ جلەکانیدا، نارپیک لہ قزیدا، بە لآم سیحراوی لہ نیگا و دلپفین لہ خەندە و قوول لہ چاوەکانیدا. بە تورپییەوہ وەستام و گووتم «ئیتەر من لہ گەل تۆدا ئیش ناکەم، تۆ پیاوئیکیت ریزی ہیچ ناگریت، ہیچ... ئەوہ چۆن دەگریت من ئەو ھەموو کاتە چاوەرپی تۆ بکەم؟». بە پارانەوہ شیرینە کە ی خوی گووتی «نا واناکەیت، دەتناسم، تۆ دلپکی گەورەت ھە یە، تۆ قەت لہ غەزەلنوسی برات زویرنا بیت، نابیت لہ غەزەلنوسیکی نەگبەت زویربیت. گەر لہ من زویربیت، جاریکی دی تا مردن غەزەلنوسیکی دیکە ی نەگبەت نابینیتەوہ، شتی وا ھەموو پۆژیک نایە تە ریت، ھەموو پۆژیک مەرۆف بو ی ھەلناکە ویت غەزەلنوسیکی بە دەبختی وەک من بناسیت. دوا ئەوہ بوہستە شتیکم پییە ساردتە کاتەوہ، دوینی شەو شتیک پویداوہ، شتیک گرنگ... حەزە کەیت بیبیسیت یان نا؟».

من لەو چەند سالاەدا وەزىفەم نوسىنەوەى ئەو دەفتەرانە بوو کە تريفە لە دەفتەردارەکانى وەرەگرت و دەبىدایە دەستم. بەلام دواچار حەزم بە شتیک دەکرد ژيانى تىابىت، ترسى تىابىت، پڕ نهيىتى بىت. غەمگین و دەستەپاچە سەیرمکرد و نەمدەزانى چى بلیم. بىئەوێ چاوەپوانى وەلامى من بکات گووتى «دەرسىم تاهىر درۆ ناکات، تىدەگەیت، تۆ هەر بلێ درۆدەکات، بەلام ماجەلانى خۆشەویست، تۆ هەلەیت. دەرسىم تاهىر درۆ ناکات. تۆ گومانى خراپت هەیه، پۆژیک نەمبىنوی چاوەپوانى شتى باش لە خەلک بکەیت، خەيالە خراپەکانت چالاکترن، دەمیکە ئەوهم پىگوتوووت، عەزىزم هەقە خۆت تۆژیک چاکبکەیت. ئاە، خوايە تۆ چەند خراپ بىر لە خەلک دەکەیتەو، چەند خراپ. هەندىجار دەلیم، چۆن ئەم سەرە پىگومانەت دەتوانىت لەگەل ئەو دلە جوانەتدا بژی، چۆن ئەم گومانە نۆرەت لەگە ئەو خەيالە فراوانەتدا دەژی، چۆن ئەو لایەنە پىر خەيال و پاکەت بەرگەى ئەو لەخۆپازىبون و غرورەت دەگرىت... چۆن؟ تىناگەم».

من لە سەرەتاوە لەو ترسام کە نابىت بازنەى ئىشەکانمان نۆر فراوانبکەین. تريفە يابەحرى و ئەوانى تر وادەزانن من دەرياوانىکى ترسنۆکم، بەلام من ترسنۆک نىم، بەلکو پىموايە ناشىت بەو جۆرە خەيال تىکەلۆى ژيان بکەین، ديارە دەزانم خەيال لە ژيان جياناکرىتەو، بەلام لە هەر شت گرنکتر، دەستورەکانى ئەو تىکەلۆبوونەيه، گرنک دەستورەکانە. ئەو پۆژە چاوانى غزەلنوس گەلەک پاستگوبوون، بەلام قزى بە جۆرىک هەلچووویو، چەند جارىک وىستم دەستبەرم و شانەکەى گىرفانم دەرهیتم و بىدەمى و تکای تىا بکەم تۆژیک دەمى دابخات و کەمىک قزى دابهىت. دىمەنىکى سەیرمان هەبوو، من بەو قاتە شەکەرىيەى بەرمەو، بەو کراسە پەشە بىملوانەو، بەو قۆپچە تەلایى و بچوکانەو کە لەسەر یەخە و سەرەستەکانم دەبرىسکانەو، قژم بە جۆرىک

شانه كردهبوو، وهك «جۆنى دىپ» له فليمى «دۆزينه وهى نىقه رلاند» دا، به پرتكى له قه راغه وه به ره و لای راست دامه يتابوو، به جيلئىكى كه ميگ برىقه دار سافم كردهبوو، جانتايه كى ديبلؤماسى ره شم گرتبوو به دهسته وه و وهك پيوارئىكى هيمن له سهر شوستهى ويسته گه يه كى دوور چاوه پروانى هاتنى شه مه نده فه ريك بكات، وه ستابووم. ئه و له پانتؤلئىكى نيليدا، به كراسيئىكى زه يتونى قؤلكورته وه، وهك هه ميشه غه مگين و پؤمانسى، به و چاويلكه چكؤلانه يه وه، به و قزه دريژ و بزّه وه ده ركه وت. نمونهى نارپئىكى بوو، به لام نارپئىكيه كى جوان. هيدى هيدى سهرى تالى سپى تيده كه وت، ته مه نئىكى برده بووه سهر، له نازناوى غه زه لنوس به ولاوه خاوه نى هيجى تر نه بوو. نه مده وييرا زؤر باسى ورده كارپيه كانى ژيانى خؤى له گه لدا بكم، له و كه سانه بوو كه بيريانده چيته وه كه ميگ بوخؤيان بزىن، ئه و پينج سالهى دوايى به چه شنئىك له ناو شته كاندا نوقمبوو بوو، هه ستم به ونبوونى ده كرد. ئه و ئيواره يه كه خه ريكبوو له و شاره ناشيرينه دا، له و شه قامه ناشيرينه بيه رينه وه، پيگوتتم «كه تاريك داهات ده تبه م، شتئىك ده بينيت له وه ويه ر نه تبينيه».

له يه كه م پؤژه وه كه ناسيم پيگوتتم، به شيئىكى گه و رهى ژيانى سه فه ركردى به رده وامه به هه نديك دونياى نه يتيدا. پياويك بوو نه يده توانى خؤى ناشكرا بكات، وهك ئه و گول و بالندانهى ناتوانن له ته ليسمى خؤيان تيگه ن، ئه ويش له ته ليسمى خؤى تيغه ده گه يشت. ئه وهى وايده كرد غه زه لنوس كه سيئىكى ئالؤز بيت و ئاسان نه چيته ناو ته فسيره وه، ئه وه بوو نه يتنى خؤى به نه يتنى دونيا وه گرئدا بوو. له گه ل ئه وه شدا به چه شنئىك كه مه رخه م و بيترس ئيشيده كرد، منى ده خسته سهر سام و دلّه پراوكئ. له شارئىكى پيسى وهك ئه م شاره ي ئيمه دا، هه ر كه سيك پرييت له جوانى، بينه وهى خؤى بيه وييت، خه لكانئىك په يدا ده بين هه ولده دن تا قوولترين جيگا پؤخى بپشكنن و بوونى گه مارؤيده ن و نه يتنى جوانى وهك

مەترسییەکی گەرە بۆسەر ئاسوودەیی ھەموو شتەکان نیگا بکەن . لە بەرئەو ھەو پۆژەو ھەو دەیناسم ، ترسم لە بیباکییەکی ھەو . گەرچی خۆی و غەزەلەکانی ژبانی ئیلمەیان پڕکردبوو لە ھیمەت ، بەلام خۆی سارد و کەمتەرخەم دەینواند . تریفە یابە حریفش کچیککی بە ھیمەتبوو ، ئو لە بواری ئافەرەتانیشتدا ئیشیدەکرد ، واھەستدەکەم نەورەسی خوشکم پۆلئیکی گرنگی لەو ھەدا بینی بکەوئیتە ئیو ئو دۆنیایەو ، دواتر گەشتەکیان دەرەنجامگەلی ھەو ئالۆزی ھەبوو تا ئەمڕۆ نەپنننەکانی بە من شیناکرئیتەو ... سەرەتا غەزەلنوس تەنیا بە پەرورەدەو بەخێوکردنی مندالانەو خەریکبوو ، دەبویست ھەموو ژبانی خۆی بۆ ئوان تەرخانبکات . من بەرئیکەوت ھاتمە ناو ئوانەو ، بەر لە ناسینی ئوان بەرەنجی خۆم پۆلئیکی چکۆلانەم بۆ مندالانی نابینا دروستکردبوو . من کەسئیکی پڕ خەیاڵم ، بەس خودا دەزانئیت پۆژانە چەند چیرۆک لەسەرمد لە دا بکدەبئیت و دەمرئیت . بە درئیزی ژبانم حەزم لە جلی جوان کردو ، حەزم لەو ھەو قەزم پێک بئیت ، قامەتم قەنج بئیت ، پێکپۆشیم و بە یقارەو کتیبیک بەخەم بندەستم یان جانتایەکی دیبلۆماسی ھەلگرم و بە شاردا لەم سەرەو بۆ ئو سەر پیاسەبکەم . لە مندالییەو حەزئیکی کوشندەو سەفرکردنم تئیدایە ، بەلام بیپارەیی و بیکەسی بەم شارە ناشیرینەو گرتیانداوم . تەف لەم شارە ... پێگام بەدەن ھەر کاتئیک باسی ئەم شارەم کرد ، پق و قیزی خۆم نەشارمەو ... تکیا پێگام بەدەن . لەو سالانەو دوا بیدا ھاورپێکانم ھەموویان پۆیشتن بۆ دەرەو ھەو ولات و من بە تەنیا مامەو . من بیرم لەو کردەو بە جۆرئیکی دی سەفریکەم ، نەخشەیکە خەیاڵیم دروستکرد ، نەخشەو سەرزەمینئیکی خورافی ، نەخشەیکە تەنیا لەسەری مندایە ، نەخشەو سەرزەمینئیک کە تۆپئیکی گەرەو پویار و زئی و زەریاچە دا بپۆشیو ، چەند مانگئیک خەریکی ئو ھەبووم ئو خاکە بەسەر ئیقلمە خورافییەکانی خۆیدا دا بەشبکەم ، دەبایە دۆنم بە دۆنم و ھەکتار

به هه‌کتار له‌ خه‌یالدا بیخولقیتم. ماوه‌یه‌کی دریژ وای لی‌هات په‌یوه‌ندیم به‌وسه‌رزه‌مینه‌وه له‌ په‌یوه‌ندیم به‌ ژیانه‌وه توندوتۆلتربوو، کاتی خۆم وه‌ک کریکارێکی زه‌حمه‌ت‌کیش به‌سه‌ر ئیشه‌ سه‌خته‌کانی دروستکردنی ئه‌ودا دابه‌شکرد. هه‌ندی‌ک پۆژ تا ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ ته‌نیا له‌سه‌ر دروستکردنی دره‌خته‌کان ئیشمه‌کرد. له‌سه‌ر دیواری ژووره‌که‌م ئه‌و نه‌خشه‌ گه‌وره‌یه‌م ده‌کرده‌وه و بست به‌ بست پووبه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم ئاوه‌دانه‌کرده‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ وردی هونه‌ره‌کانی نه‌خشه‌کیشان فیزیووم، جیاوازی قوولی نیتوان جوگرافیاناسه‌کان و زه‌ویناسه‌کان له‌ بواری نه‌خشه‌سازیدا تیگه‌یستم، سه‌یری نه‌خشه‌ی گه‌ریده‌ کۆنه‌کانم کرد، ئه‌تله‌سی خه‌یالی گه‌راله‌ دیرینه‌کانم به‌سه‌رکرده‌وه، پتوهره‌ کۆن و نوێکانی نه‌خشه‌کیشانم له‌ سه‌ر ده‌ستی مامۆستایه‌کی پسپۆر خویند. پۆژانه‌ چه‌ندین سه‌عاتم له‌ گه‌وره‌کردنی نه‌خشه‌که‌مدا به‌سه‌رده‌برد، ئه‌و کاته‌ی ده‌مایه‌وه به‌ دروستکردنی که‌شتیه‌کی خه‌یالی گه‌وره‌وه‌ سه‌رقالبووم تا بتوانم به‌ناو پویاره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ خه‌یالییه‌دا سه‌فه‌ریکه‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زۆر له‌ که‌شتیه‌که‌م دوورنه‌که‌ومه‌وه ئه‌و جیهانه‌ خه‌یالییه‌م پڕکرد له‌ پویاری وه‌ک دره‌خت په‌لوپۆدار. شه‌وگاره‌کانی خۆم پڕکرد له‌ ئاسمانی ئه‌وتۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و زه‌مینه‌ نوێیانه‌دا بگونجین، به‌ جۆری له‌ دروستکردنی شار و شارۆچکه‌ و میلیله‌ته‌کانی سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه‌وه ئالام، پیاسه‌ی ئیوارانم بیرکرد و ناسیاوه‌کانی خۆم و که‌سوارم بیرچوووه‌وه، گه‌یستمه‌ دۆخیکی ئه‌وتۆ خزه‌مه‌کانی خۆم بۆ نه‌ده‌ناسرایه‌وه، هه‌ر که‌ستی‌کم ده‌بینی وه‌ک مه‌خلوقیکی خورافی ناو شارێک له‌ شاره‌کانی خۆم سه‌یرمه‌کرد، تووشی بیخه‌وی و وپینه‌ی پۆژانه‌ و زینده‌خه‌وی بیدرانه‌وه هاتم. پۆژیکیان که‌ هه‌ستمکرد هیدی هیدی له‌ سنووری شیتی نزیکه‌بمه‌وه و خه‌ریکه‌ له‌ نیتوان ژیان و خه‌یالدا سنووره‌کان تیگه‌لده‌که‌م، ئه‌وه‌نده‌م هۆش تیدابوو بیر له‌ریگایه‌ک بکه‌مه‌وه دووباره‌ به‌هینیتیه‌وه ناو دنیا. به‌یانیه‌کیان چووم

بۆ پیکخراوی نابیناکان و به شه‌رمه‌وه له ده‌رگای ده‌ره‌وه‌م دا، پیشتر هیچ شتی‌کم ده‌ریاره‌ی نه‌و پیکخراوه نه‌بیستبوو، به‌لام له هاتوچۆکانی خۆمدا نیشته‌جیی کارکردنیانم بینیبوو. که چومه ژورئ، به‌په‌وه‌به‌ریکی گنج پیشوازی لیکردم و به‌سه‌بره‌وه گوئی لیکرتم. کورته‌ی بیژۆکه‌کم نه‌وه‌بوو که پۆلیکی چکۆلانه بۆ هه‌ندی‌ک مندالی نابینا دابنیم و له‌گه‌ل خۆمدا گه‌شتیکی خه‌یالیان پیکم. نه‌و کات گوتم له‌به‌رئه‌وه‌ی نابیناکان له ئیمه که‌متر دونیا‌یان بینیه، خه‌یالیان که‌متره، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له دونیا‌شدا قوول نه‌بوونه‌ته‌وه ئاسانتر له گه‌شتیکی خه‌یالی‌دا ده‌بنه هاو‌پیت. له‌به‌رئه‌وه‌ی گوێگره‌که‌م ته‌واو نه‌یده‌زانی ده‌لیم چی، به شه‌رمه‌وه گوئی «ده‌ته‌ویت هه‌ندی‌ک نابینا له‌گه‌ل خۆتدا به‌یت بۆ سه‌فه‌ر؟». من گوتم «به‌ئێ، به‌لام سه‌فه‌ره‌که‌ی من سه‌فه‌ریکی خه‌یالییه، سه‌فه‌ریکه له ناو حیکایه‌تیکدا، من چیرۆکی گه‌شته‌کانم بۆ نه‌وان ده‌گێرمه‌وه و نه‌وانیش کۆمه‌کمه‌که‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌موومان به‌ نه‌رزیکی خه‌یالی‌دا بپۆین، به‌که‌نار ئاویکی درێژدا، روبا‌ریک که‌سه‌ نازانیت له‌ کوپه هه‌لده‌قولیت و ده‌رژتته‌ کوپه، من ناخودابم و نه‌وانیش کارکه‌شتی و پیاوار... ده‌چین هه‌ندی‌ک دارستان و شاخ و شارۆچکه ده‌دۆزینه‌وه که ته‌نیا به‌ خه‌یال ده‌دۆزینه‌وه». به‌ غه‌مباریه‌که‌وه سه‌یریکردم و گوئی «وه‌ک نه‌وه‌ی تو ماجه‌لان بیت؟». منیش به‌ خۆشحالییه‌وه سه‌رم له‌قاند و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه گوتم «نا... وه‌ک نه‌وه‌ی من ماجه‌لان بم، راسته‌که‌یت». پیکه‌نینه‌که‌م شتی‌ک له سه‌رسامی و گیلتیشی تیدا‌بوو. نه‌و پۆژه به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر نه‌و پیاوه له‌ بیژۆکه‌که‌ی من تیگه‌یشت. من ده‌مویست گه‌شته‌ خه‌یالییه‌کانی خۆم، له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆم له‌گه‌ل کۆمه‌لیک مندالی نابینادا نه‌نجام بده‌م، چونکه مندالانی نابینا پپو‌یستیان به‌ سه‌فه‌ره. هه‌لبه‌ت له‌ دونیا‌یه‌کدا که ئیمه‌ش به‌ چاو نابینین، دونیا‌یه‌ک بۆ نه‌وان و ئیمه‌ وه‌ک به‌که،

هەموومان بە خەیاڵ تیا دەژین و تیا دەجولێنەو. ئەو بیروکەیه کە ئیمە ی چاوساغانیش لە گەشتیکدا پوو لە دونیایەک بکەین، تیایدا نادیدە و نابینابین، خەیاڵی ئەو بەپێوەبەرە گەنجە ی وەها وروژاند، دەبویست دەموودەست هەموو کوێرەکانی و لاتم لە ژووریکدا بۆ کۆبکاتەو و من بەرەو خاکیکێ نادیار پیشیانکەوم. لە سەرەتاوە پیمگوت چاوەپوانی نۆر خەیاڵم دەکوژیت، لە بەرئەو نامەوێت نۆر بوەستم تا تۆ وەلام دەدەیتەو. بەلام هەر زوو ترسی چاوەپوانی تیاکوشتم و گووتی «لە خێراترین کاتدا هەموو شتیکت بۆ دەبرمەو و دەبیت بە سەردارباشی کەشتییەکی تازە». وشە ی «سەردارباشی» وشەکی تازەبوو بۆ من، بەلام پیمخۆشبوو بە «سەردارباشی» بانگمبەن. گەرچی کابرا سەرەتا نۆر بیخەیاڵ و گێژ دەینواند، بەلام بیروکەکی من وەها هێنایە خرۆش، بە خۆشحالییەو گووتی «مامۆستا، دەتوانین وابکەین پۆلەکە پۆلیکی گەرۆک بیت، وایت نابیناکان بەراستی هەست بە جولە بکەن، هەستبەن لە ئاودان و بەروباریکێ بیسەر و بیبندا دەپۆن». کابرا بیر ی لەو دەکردەو کەرەفانەیک بکریت و ببەستیت بە پیکاییکی چکۆلەو و هەر کاتیک من ویستم فەرمان بە شوڤێرەکی بەدەم بجولیت و لەو رێگایەشەو نابیناکان هەست بەشەپۆل و جولە ی بیسەرەوتی ئاو بکەن. ئەو بیروکە یە منیشی دلشادکرد، چونکە دەمەتیا بە پیشچاوی خۆم لەگەڵ نابیناکاندا دانیشتووم و واهەستدەکەم لە دەریاداین. دەمەتیا بەردەمم کە پیمدەلێن «ئەدمیرال ماجەلان، کویمان لێوەدیارە؟»، منیش بەدەنگی بەرز دەلێم بەلەمەکن... هێی بەلەمەکن، کەمیکێ تر دەگەینە وشکانی و ئاوەدانی، ها هەر ئیستا زەوییەکی سەوز لە ئاسۆکانەو دەرکەوت، ئیدی وا گەشتین... هێی ئاوەدانی... ئاوەدانی... سەولەکان خاوەنەو و بەرەو راست بجولین.

بەلام دەبیت بلێم بە داخەو ئەو پیاو وەک زۆریە ی ئەو لێپرسراو

كوردانه‌ی له نیتوان كۆتایی سەده‌ی بیست و سەرەتای سەده‌ی بیستویەكدا قوونیان خسته سەر كورسی دەسەلات، درۆزن بوو. دواتر نه كەرەفانه‌ی بۆ كړین، نه سەلكەتورێكی قورپوایشی دایه دەستمان، بەلام له بینای پێكخراوه‌كە‌ی خۆیدا ژوورێكی دابین و نه‌هاته‌وه به لاماندا. دیاره من زویرنه‌بووم و یه‌ك تۆزیش چیه دلم گەردی نه‌گرت. بیرتان نه‌چیت ئیمه له‌ناوچه‌یه‌کی دونیادا ده‌ژایین، من له‌سەر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌كە‌ی خۆم ناوم نابوو فشفشستان، شویتیک بوو درۆکردن که‌سی نارەحەت نه‌ده‌کرد. له‌ سێ چوار هەزار ساله‌وه درۆکردن بوویوو به‌ شیک له‌ کولتووری پۆژانه، ئه‌و میژوو خه‌یالییه‌ی من بۆ فشفشستانم دانا‌بوو، پریوو له‌ خەلیفه و والی و خان و به‌گزاده‌ی درۆزن، پریوو له‌ شه‌ره‌ شمشیری درۆ له‌ نیتوان ئه‌و میر و پادشاهانه‌دا که به‌ درۆ شه‌ریانده‌کرد و خۆیان ده‌مران، یان خۆیان سەرده‌خست، بیته‌وه‌ی مردبن یان سەرکه‌وتبن. پریوو له‌ شه‌ری ناوخۆی سەیر سەیر که‌ قوریانییه‌کانی شه‌هیدی راسته‌قینه‌بوون، به‌لام شه‌ره‌کانی تیکرا درۆبوون. له‌ راستیدا فشفشستان ده‌هینتیت مروّف ببینتیت، ده‌هینتیت گەر له‌ ولاتیکی زۆر دووریش بیت، پاره‌ی بۆ کۆبکه‌یته‌وه و ببینتیت، به‌تایه‌ت چەند سالیکه‌ ئه‌و سەر زه‌مینه‌ عەزیزه‌ پریوو له‌ فرۆکه‌خانه‌ی درۆ، که‌ هه‌موو ئاده‌میزادیک ده‌توانتیت له‌ هینتیکێکی ئاسمانی درۆ بلیته‌که‌ی بپرت، سوار فرۆکه‌یه‌کی درۆ ببیت و بپێکی درۆ له‌ عومری عەزیزی خۆی له‌وئ بباته‌سەر.

به‌لام بابگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و ئیواره‌یه‌ که‌ چاوه‌پوانی به‌همەن ناسرم کرد و نه‌هات. ئه‌و ئیواره‌یه‌ی من خه‌ریکبوو بپۆم و ئه‌و له‌ دوا چرکه‌دا شپه‌زه و قزبژ له‌ تاکسییه‌کی پیس دابه‌زی. ئه‌و یه‌که‌مین شه‌وی راسته‌قینه‌ی من بوو له‌گه‌ڵ ترسدا، به‌همەن ئه‌و ئیواره‌یه‌ تا ده‌می خۆرئاوا‌بوون منی له‌ چایخانه‌ و سەرشوسته‌ و نیوباغچه‌کاندا سه‌رقاڵکرد. له‌گه‌ڵ که‌وتنی

تاريكيدا به ره و قه راغشار به پيکه وتين. دواي سه عاتيک پويشتني نارام و هلمزيني هه وای پيس، له شه وه زهنگي گه په کيکي پيسدا، سللومان له ميوه فروشيکي درهنگه و تووي شه و کرد که به خوي و چرايه کي بجوکه وه سر کوچه يه کي غمگيني ناوه دانکردبووه. له وي حه سه ن توفانيشمان بيني له تهنشت نه و ميوه فروشه بيدهنگه وه له سر تهنه که يه کي پيس دانيشتووه و تري توزاوي ده خوات.

نه و شه وه له شه وه بيدهنگه کاني ناغاي توفان بوو، هه نديچار هيند ده مدليز و چه نه بازبوو، بواري مه خلوقتيکي دي نه دها قسه بکات. به وه دهنکه منگنه ي خويه وه که بوني پيري ليده هات به رده وام ده پيرسا. هه مان شه و له سر سيله ي هه مان کولان، سه روفه سالي ده رسيم تاهيريش ده رکه وت، قومقموکه يه کي خيل که وه ک سه گيکي به وه فا له به رده م نه و پوخساره پومانسييه ي غه زه لنوسدا نوشتايه وه و ده ستي ماچکرد و بيته وه ي که س هيچي پيبلت پيشمانکه وت. گه نجکي چکوله ي قه له ويوو، توريک له بسته بالاکان بلندتريوو، به خيرا يه کي سه ير ده پوي، له شتيکي خر ده چور زوي له گه ل جول نه نينييه کاني خويدا خليبکاته وه. بو پياويکي به يقاري وه ک من که باريک و بوشناخ له قاته ئينگليزييه که ي خومدا وه ک نه جيبزاده يه ک پتمده کرد، شوره ييبوو له دواي نه م گيانداره سه يره وه برؤم. لووتتيکي هيند زلي هه بوو سه ري قورسکردبوو، ئيدي نه يده تواني ناسان مل هه لبريت و پوو به پوو سه يريکات. پيشتر لووتتيکي وه ها زلم نه بيني بوو، شه و تاريک و سارد بوو، هيند پويشتين هه ستمان به بيژاري کرد. من جگه له تاريکي هيچي ترم نه ده بيني. تا نه وکات باوه پم وابوو، تاريکي پوو به ريکي بوش و بيமானايه، نه نه يني تيدايه و نه په رده ي هيچ ته ليسميکه، به لام نه و شه وه زور شت له ژياني مندا گوړا. ده رسيم وه ک جانه وه ريک عومري خوي له زولمه تدا برديته سر ناشنا به ريگاگان قه له مباري به سه رکند و که له به ره کاندا دها و ناوري له

ئیمه نه ده دایه وه، ده بایه غزه لنوس زوو زوو بیوه سستین و له گه ل خیرایی
 ئیمه دا کۆکیبکاته وه. توفان خۆی تاریکه پۆ بوو، له کونه په پویه ک ده چوو
 چاوانی به هه موو پله جۆراوجۆره کانی زلمهت پاهاتبیت، منیش ده لیلینکی
 نهینیی له ناخمدایه شه وه زهنگی بۆ پوناکده کردمه وه. به لام غزه لنوس له
 ئیمه خاوتر و له سه ره خۆتر ده پۆیشت، له هه ر شتیک زیاتر سه رسامی
 ئه و ساردی و له سه رخۆیییه ی بووم. دوا ی سه عاتیک پۆیشتن ده رسیم
 تاهیر وه ک سه گینکی په سه ن ده ستیکرد به بۆنکردنی زهوی، من له دلی
 خۆمدا گووتم ئه م سه گ جنسه سوویدیکی باشی له لووته زله که ی خۆی
 بینیه، خه لکی تر زۆن شتی زلیان هیه و سوودی لیتابینن. بۆ ئه وه ی
 توپه بیکه م بانگمکرد «هیی تو لووت زل، سوویدیکی زۆرت له م لووته
 حیزبایه ی خۆت بینیه، ده ته ویت چی بۆنکه ییت؟ ها... بۆ وه ک سه گ
 قوون به رزده که یته وه و زهوی بۆنده که ییت؟». ده مگووت «شالوو تۆف خۆ
 گوپری باوکه سه گه که ت له م خاک و خۆله دا نییه، بۆ ئیمه ت خستۆته ئه م
 وشکه لانه؟». بیته وه ی وه لاممبداته وه هه ندیچار ده وه ستا و وه ک یه کیک له
 نه خشه یه کی گه وری ناو سه ری خۆی وردبیته وه، به وردبیه کی سهیره وه
 هه نگاوه کانی خۆی ده ژمارد و له گه ل پنتیکی خه یالی دیکه دا که ئیمه
 نه مانده بینیی ده بییوا. هیندی نه برد له شوینیکدا وه ستا و وه ک جرجیکی
 ترساو به چنگۆله کورت و به هیزه کانی که وته هه لدانه وه ی زهوییه که.
 گه ر دوو کرپکار به خاکه ناز خۆلیان لابدایه فریای نه ده که وتن، به
 جۆریک زهوییه که ی ده پری گومانم له چاوی خۆم ده کرد، ده ستی وه ک
 دوو ئامیری ئاسنین له بنه ورا خۆله که یان راده کیشا و هه لیانده دایه وه.
 من چاوه روانی ده رکه وتنی سندوقیکی پر زپرم ده کرد، به لام زپری چی،
 له بری خشل و ته لا، به شی سه ره وه ی لاشه یه کی له زهوییه که ده رهینا و
 به خۆشییه وه گووتی ئه مه خۆیه تی. له گه ل قسه کانی ئه ودا بۆ یه که مجار
 له ژیانمدا بۆنی لاشه ی ئاده مییه ک چوو به سه رمدایه، ئه وه یه که مجاریوو

بینم لاشه‌یه‌ک له خاک بهیننه‌وه ده‌رئ. دیاریبوو لاشه‌که زۆر کۆن نییه و تازه کراوه به ژیر گلّه‌وه. بیئه‌وه‌ی گوئیده‌مه پیسبوونی جله‌کانم لیینزیکبوومه‌وه و له‌به‌ر پوناکی لایته‌کاندا سه‌یرمکرد. بینینی لاشه‌وه‌ک بینینی تابلۆیه‌کی هونه‌ری یان ته‌ماشاکردنی یاقووتیکی ده‌گمەن شتی‌که بیرناچیته‌وه. مرۆف زۆر بۆنه‌ی شیرین و تال له یاده‌هکات، ده‌موچاوی زۆر کچی جوانی بیرده‌چیته‌وه، به‌لام به ده‌گمەن بتوانیت بینینی لاشه‌یه‌ک له بیریکات. زۆربه‌ی ئەو که‌سانه‌ی ده‌یانناسم له‌گه‌ل بینینی لاشه‌دا خه‌یالی فه‌لسه‌فی و پرسیا‌ری تاییه‌ت به مانای ژیا‌نیان لا‌ورواوه، به‌لام له‌و ساته‌دا ئەز شتی‌کم لا‌نه‌وروا... هیچ شتی‌ک. تاکه شتی‌ک به زارمدا هات ئەوه‌بوو بلّیم «لئی‌گه‌ پرن ناسووده بخه‌ویت». به‌لام راستیه‌که‌ی خۆشم نه‌مه‌زانی مه‌به‌ستم چیه. له یه‌که‌م ساتی بینینی لاشه‌که‌وه، هه‌ستم به ئولفه‌ت و نزیکیه‌ک کرد له‌گه‌لیدا. ئەو شه‌وه به هه‌ر چوارمان لاشه‌که‌مان له زه‌وی هینایه‌ده‌رئ. گه‌نجیک بوو پانتۆلیکی کاوپۆ و کراسیکی قۆلکورتی پرته‌قالی له به‌ردابوو. به‌لام فیشه‌کیک له مه‌لاشووه وه چووبوه ناو سه‌ری. فیشه‌کیک له ناوکه‌وه پۆیشتی‌بوو و له پشته‌وه هاتبوو ده‌رئ. که تۆفان ئەو دوو برینه‌گه‌وره‌یه‌ی بینیی به ده‌نگی به‌رز گووتی «ئه‌مه ئیشی مه‌غۆلییه، ته‌نیا مه‌غۆلی به‌مجۆره کارده‌کات، هه‌ر ئەو له نزیکه‌وه ده‌یانکوژیت، ئیشی خۆیه‌تی... مامۆستایان سویند ده‌خۆم ئەمه ده‌ستوخه‌تی جه‌عه‌ره، جه‌عه‌ره مه‌غۆلی. هاو‌پیی خۆم بووه، به‌لام تۆ بوه‌سته، من بزانه‌مه‌غۆلی هه‌وت سا‌ل له مه‌وبه‌ر چوو بۆ هۆله‌ندا... هه‌وت سا‌ل له مه‌وبه‌ر، توخوا هاو‌پییان سه‌یرکه‌ن بزانه‌ن گولله‌ی تری پێوه‌یه؟».

شالووت چه‌ند جاریک لاشه‌که‌ی ئەمدیوه و دیوکرد و هیچی نه‌بینی. تۆفان خۆشی له نزیکه‌وه سه‌یری ده‌موچاوی کوپه به‌سته‌زمانه‌که‌ی کرد و سه‌ری مردوه‌که‌ی به ملاولادا جولاند، چه‌ند جاریک ده‌ستی

دا له سنگی و به نارامی ده‌ستیگیږا، به‌لام شتیکی نه‌وتوی ده‌ست نه‌کوت. هه‌ستاو ده‌ستی به‌شه‌رواله‌که‌ی سړی و گووتی «فه‌خړی عالم، چ باسه؟ نه‌گر مه‌غزلی هاتیته‌وه نه‌وا خو‌یه‌تی». غزه‌لنوس چاوانی پریووبوون له فرمیسک، من خۆم تیکنه‌دا و پرسیم «که‌ستان ده‌یناسن؟». غزه‌لنوس به‌ده‌نگیکی تاساو و دلکی پروه گووتی «موراد جه‌میله، موراد جه‌میل، چند پوژیکه دیار نییه، په‌کیک بوو له عاشقه بیسره‌وت و خه‌یالییه‌کان». غزه‌لنوس واقسه‌یکرد وهک نه‌وه‌ی قوربانیه‌که زور باش بناسیت. من نه‌مده‌زانی موراد کییه، پیشتر ناوی وام نه‌بیستبوو، به‌نه‌سپایی گووتم «به‌پای نیوه چند پوژ ده‌بیټ مردوه؟». توفان بوټیکی به‌لاشه‌که‌وه کرد و گووتی «له‌سئ چوار پوژ تیناپه‌ریت، مه‌یټیکی تازه‌یه». به‌ده‌نگیکی گه‌رمه‌وه گووتم «با ئاسایش خه‌به‌رداریکه‌ینه‌وه... ئاسایش ده‌بیټ بزانیټ؟». توفان سه‌ری بادا و گووتی «ئاسایش ناتوانیت هیچی بو بکات... دوور نییه نیمه له مه‌سه‌له‌که‌وه تیوه بگلین. به‌پای من تا کاتیکی تر دایپوشینه‌وه، به‌لکو بیریکی وردتری لټیکه‌ینه‌وه». من سه‌یری غزه‌لنوسم کرد و گووتم «چون له‌م حیکایه‌ته تیده‌گیت؟». ده‌مزانی ناتوانیت وه‌لاممبداته‌وه، هه‌ستمکرد ئیجگار غه‌مگین و ماندووه. به‌نارامی ده‌ستم خسته سه‌رشانی و گووتم «خوت زور سه‌غله‌ت مه‌که».

سه‌ری خسته ناو ده‌ستی و گووتی «دل‌م پیی ده‌سووتیت، زور گه‌نج بو».

من لایته‌که‌م له‌هه‌سن توفان وه‌رگرت و له‌نزیکه‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی قوربانیه‌که‌م کرد... زور گه‌نج بو.

سهره تا دېرېك غه زهل بوو

له به شى پېشوو دا گويمان له ماجه لان گرت، برېك له چيرۆكى خوى و غه زه لنوس بگيرپته وه. ئيدى له م سه فهره دا ناوه ناوه ده وه ستين بو شه وى گوئ له راز و نهينى قاره مانه كانمان بگرين، نه وانى به چيرۆكى خويان نه م كتيبىه ده نوسن. نه م كتيبىه ناوا ساده به برگه يه ك له ياده كانى ماجه لان ده ستمان پيكره، له راستيدا نالۆزتر و فره ديوتر و گريدارتره له وهى سهره تا حيسابى بو ده كن. له سهره تا وه ده بيت بليين «ماجيدى گول سؤلاف» كه له م چيرۆكه دا وه ك ماجه لانى خه يالى ده يناسين، جه مسه ريكي پيچه وانى و نيگار يكي ناوه ژوى «ماجه لانى راسته قينه» يه، نه و پيا وهى له به شيكى نه م سه ربورده گه وره يه دا پؤليكى گرنه ده بينيت و به شيك له سزاي نه م چيرۆكه شى ده كه ويته نه ستو. دياره ده بيت پيشتان بكه وم و بلييم ماجه لانى راسته قينه له چيرۆكه كى ئيمه دا، دور و نزيك په يوه ندى به ماجه لان خويه وه نيه، نه و ده ريا وانى به ناوبانگه ي به ده ورى زه ويدا سوپايه وه و له ۲۷ ي نه پرلى ۱۵۲۱ دا له دورگه ي ماتان له فليبين له شه پر يكي بيتمانادا تيا چوو. به لكو ماجه لان ناوانتيكى مه جازيبه بو پياويك گه ليك ولات گه پراوه، گه ليك سه رزه مينى بينيوه، گه ليك شه و، له گه ليك دورگه ي سه ير و دورده ستى نه م زه مينه دا له گه ل ژنانى جياواز جياوازدا خه وتوو، بو ن به رامه ي گه ليك په گز و هؤزى سه يرى له گه ل خويدا هيتا وه ته وه، بو نى گه ليك دره خت و گژوگيائى نه زانراو له خونه نه فسونا وييه كانى شه وه پزاونه ته نه م چيرۆكه وه. به كورتى ماجه لانى راسته قينه به پيچه وانى ماجه لانى خه يالييه وه سه فهره كانى خوى له سه ر نه خشه ي

پاستەقینە و لەگەڵ بوونەوهری پاستەقینەدا ئەنجامداوه . ئەم دابەشبوونە و گەلیک دابەشبوونی دیکەش وادەکەن هەر لە سەرەتاوه ئەم کتیبەیی ئیمە تیکەلیک بێت لە زۆر چەشنە کتیبیی جۆراوجۆر . هەندێجار پۆمان بێت، هەندێجاریش لەو تابلۆیانە بچیت کە نیگارکێشە کلاسیکییەکان دروستیانکردون . هەندێجار سەفەرێک بێت وێڵ لە جوگرافیاوەکی خەیاڵی و هەندێجاریش دەستنوسێک بێت خنکاو لە ناو تەپوتۆزی زەماندا، شتیکی لە پۆحی باغپەرستە دێرینەکان و شتیکیشی لە خولیاوی ئەندازیارە نوێکان تێدا بێت . بەلام دواجار ئەم کتیبە کە خۆی بوونەوهریکی فرەپووه، هەم حیکایەتە هەم نیگارکێشان، هەم پێکییە و هەم ناپێکی، هەم حەقیقەتە و هەم خەون . هەلگری چیرۆکی ئەو کەسانەشە کە پۆحەبەری فرەپوون، هەم نیشتەجێن و هەم گەپۆک، هەم خۆشبەختن و هەم غەمبار، هەم نین و هەم هەبوون، هەم دڵسۆزن و هەم بێیار . دەبیت بلێم کە جۆره کتیبییکی وەها، کتیبیی پاستەقینەیی پەژارە و ناناسوودەگین کە حەسرەت و پیری بۆ نوسەرەکانیان دەهێنن و غەمیکی قوول و پاستەقینەش بۆ خوێنەرەکانیان، کتیبییکن کاتیکی لە نوسینیان دەبیننەوه، هەستدەکەین لەگەڵیدا مالاواییمان لە چەندین فریشتە و ئەهریمەنی تایبەتی ناو پۆحی خۆمان کردوه، دەرگامان لە هەندیک تۆفانی تاریک و باغی پڕ نهننی و پێگای نەکراوهی ناو تاریکستانەکانی دڵ کردۆتەوه .

لەم کتیبەدا سەرەتا بە ئالۆزترین مەخلوقاتیی ناو چیرۆکە کە دەست پێدەکەین، بە غزەلنوس، ئەو کورپەیی دەشییت لە هەندیک پووهوه وەسفکردنی سەخت و ناساندنی ئەستەم بێت، چونکە هەندێجار بە ساف و پۆشنییەکی بێۆینە دەدرەوشیتەوه و هەندێجار تەماوی و پرتەلیسم دەنوێنیت . بوونەوهریکە پەگەزێکی خەیاڵی و ئەفسانەیی

له له دایکبوونیدا هه یه . پیده چیت که سیک بیت هر له مندالییه وه
 له شهیتانه کان هه له اتبیت . تکایه ... کاتیک ده لیم له شهیتانه کان
 هه له اتووه راسته و راست خه یالتان بۆ هیچ چهشنه چیرۆکیکی دینی
 نه چیت، چیرۆکی پیغه مبه ریک که خراپه کاران دواي که وتوون و ئه ویش
 وهک پۆحیکی موبارهک زه مینا و زه مین پاکیتی خوی هه لگرتووه و
 له پیسی و سپلهیی و نامردیان هه له اتووه . نا، به لکو مه به ستم
 چیرۆکی راسته قینهی مندالیکه له ههفتهی یه که می له دایکبوونیدا،
 بیشومار شهیتان و جنۆک و بوونه وه ری ده عجان و پوخساری رموزن
 له گه لیدا له دایکده بن . حیکایه تی له دایکبوونی غه زه لنوس یه کیکه له
 چیرۆکه سه رسوپهینه کان . ئه وه ههفته یه ی غه زه لنوس تیدا له کۆتایی
 په نجاکاندا له دایکده بیت، ده یه ها مندالی دیکه له گه لیدا دینه دونیاوه،
 هه موویان پیکرا شیواو و پوو قرنج و به دغه سالن . بهر له له دایکبوونی،
 ئه و مامانه ی بپاره ئه و دهر بهینیت، دایک و بابی ناگادارده کاته وه که
 ده شیت منداله که یان گتیر یان ئه هریمه نپوو بیت، چونکه ههفته یه که نه
 ئه و نه هیچ مامانیک دی، مندالیکی ئاساییان له بنی بیرى عده م و
 له مندالانی ژنی ئه م شاره دهر نه هیناوه . به لام به ریکه وتیکی سه یر و
 به هه لاویردیکی خودایی، به په حمیک که ده ستردی یه زدان و نیشانه ی
 به زه یی خودایه، غه زه لنوس وهک مندالیکی فریشته پوو له کیسیکی
 زیوندا له دایکده بیت . تاکه مندالی راسته قینه و ئاسایی ئه و وه رزه یه که
 به جۆریکی نا ئاسایی پره له مه خلوقاتی شیواو و مندالی ده عجان . وهک
 ئه وه ی شهیتان وه رزیکى دووردریز له گه ل هه موو ژنانی ئه م ولاته دا
 خه وتبیت، وهک ئه وه ی له شه وه هر سارد و هه ره زه مه ریریه کانی
 ئه م ده هه رده دا، کاتیک ژنان بۆ شتیک ده گه پین گه رمیان بکاته وه،
 ئه هریمه ن به یه کیک له فیله بالداره کانی خوی، هاتبیت و نوتفه ی
 خوی تکاندبیته په حمی خانمانی ئه م نیشتمانه ئازیزه وه که پیده چیت

سالگه لئیکی زۆر جگه له مندالی ئه هریمه ناسا زادهی دیکه یان نه بوویت. مامانه که که دیمه نی گهش و چاوی پرشهوق و پوخساری بیخهوشی غزلهنوسی چکولانه سه رسامیده کات، بیئوهوی ئه و پووداوه ناوه خته دلخۆشیبکات، بیئوهوی به خته وه ریبه ک نیگاری بگه شینیته وه، وهک ئه وهی دووربینانه سه یری پاشه پۆژ بکات، منداله چکولانه که هه لده گرتت و به دایکی ده لیت «مرۆفیکی ته واوه، باش هه لگیره، ئاگاداری به، منداله جوانه کان دواتر پیاوی به دبخت و غه مگینیان لیده رده چیت». «مرۆفی ته واو» ئه وه یه که مین وشه و یه که مین وه سفیکه غزلهنوس له ساتی یه که می له دایکبوونیدا ده بیستیت، گوزاره یه که دواتر وهک نه فرهت دوا ی ده که ویت و ده بیته خولیا ی سه ره کی ژیا نی. به کورتی ئه وه رزه ی غزلهنوس تیدا له دایکبوو، وه رزی له دایکبوونی پموزن و چرچه لۆک و له ته ئاده مییه کان بوو. ئیستا وا هه سنده که م غزلهنوسی بچوک تاکه بوونه وه ریکی ته واو بوو له سالگه ل و وه رزه مانیکدا مرۆفه کان نیوه ناچل ده هاتنه دونیا وه. به لام که دایک و بابی یه که مین جار پتیکه وه ته ماشایانکرد، شتیکیان له سه ر سینه ی بینی نا په حه تیکردن، شتیک له نوسراویکی هه لکه تراویان له برینیکی دریز ده چوو. ئه وه مه لایه ی بانگی به گویدا خویند و ناوی به هه مه نی لینا، کاتیک مه لۆتکه چکولانه که ی وه رگرت و بیسمیلا یه کی قوولی کرد، ئه وه قوماته شینه ی کرده وه که تیدا کۆرپه یه کی بزۆک و بزۆرک، به رهنگی بیچووه که رویشکیکی ترسنۆک ده ست و پایه کی چکولانه ی حه واده دا، له سه ر سینه ی ئه وه خته دریزه ی بینی که ته نیا به چاویلکه و تیرامان، به کومه کی خه یال و هزر، به یارمه تی ئاوینه و گیراوه ی تابهت له خه لۆز و خوئی ده خوینرایه وه. مه لا دوا ی هه ولئیکی زۆر به منجه منجیکی ژیرلیو ئه وه دیره شیعه ری خوینده وه که به جۆریکی سه ره وخوار و پیچه وانه وه له سه ر سینگ کۆرپه که هه لکه ترا بوو. ئیستا ده لیتن ئه وه شیعه ره غزله بووه،

به هيتا و نامارزه يه کي فلهسه في قوولوه وه که جگه له پياوه نائينيه کان که سي دي له ماناي تينه گه يشتووه. غزه لیک زوو له سنگي نه و منداله دا نو قعده بيت و ده چيته ژيره وه و وهک نو قمبروني که شتتیه ک ژير ناو ده که وييت و له خوین و گوشتي نه و کورپه يه دا ونده بيت و سالانتي کي دي وهک فه يزيک له هيزي عاشقانه له پوحييه وه ديتيه ده ري. نه وانه ي دواتر غزه لنوس له گه وره بييدا ده بينن، به خوئی و بالا باريک و قزه بژ و چاويلکه که يه وه، هه رده م کراسي کي زه يتوني له به ردايه، پانتولتي کي کاوبوي کال و جووتیک کاله ي سپي که هه ميشه تازه ده نوينيت، هه مو چيرو کي نه و ديره له بيرکراوه ي غزه ليان بيرچوته وه، که نه م گه نجه سه رمه ست و نازکه به پوژگاري پياوه کلاسيکيه کان وه ده به ستيته وه، به دور و زه مانتي که وه عه شقي خودا و عه شقي مروفي به چه شنیک تيکه لاوبوون، کوفر و نيمان ده يانتواني بيته وه ي له يه کدي ناشکرابن له ته ک به که وه بژين.

نه مپو وینه ي غزه لنوس وهک گه نجی کي نوچ که سه رقالي کومه ليک کيشه ي نينساني گه وره و پوژانه يه، نه واو به سه ر نيگاري نه و مه لو تکه يه دا زاله که پیده چیت دوا هه مين په وانه کراوي نه و شاعيره کلاسيکيه بووييت بو زيندوو کردنه وه ي عه رشي نه ده بياتي کي به باچوو. نيسا پتر په نگ و پووي دانايه کي دوربين يان شاعيري کي هيمني هيه، بيته وه ي پوخساري خالي بيت له نامارزه بو پيشه ي تر و خولياي دي که ش. واته گه ر به نيگايه کي ديش ليبيروانين، ده شيت له به رچاومان پوخساري پزيشکي کي نارام و به ويقار و گه نجی هه بيت، له و پزيشکه پوخوشانه ي مروف هه نديجار له ده ره وه ي خه سه خانه ري که وتييانده کات. به لام به هه ر چاويک سه يري بکه ين و به هه ر دلتيک بيبي نين، پوخساري له سيحري نه و نامارزه و مانا قوولانه بي به ش نيه که له دا يکبوونه وه هاويري بوون و له

مندالییەوہ یاوہرییانکردوہ .

بەرلەوہی هیچ شتیک لەسەر ژیانی «بەھەمن ناسر سەعید» ناسراو بە غەزەلنوس باسبکەم، دەبیئت لەوہدا کۆمەکمبکەن پیکەوہ وەلامی ئەو پرسیارە بدەینەوہ کہ ناخۆ «مروۆفی تەواو»، چ مانایەکی ھەیە؟ . بیرتان نەچیت کہ کتیبەکەئێمە خالی نییە لە کۆمەلێک لادانی زۆر، لە پرسیارە ناوہخت کہ ناچارماندەکەن بچینەوہ نیو ژوورەکانی خۆمان و دەرگاگان دابخەین و لە بەر پۆشنایی مۆمیکێ کزدا بیریان لێبکەینەوہ . بەھەر حال لیتان ناشارمەوہ کہ ھەندیک فەسلی تاییەتی ئەم کتیبە دەبیئت لەبەر مۆمیکێ کزدا بخوینریتەوہ، نا لەبەر ئەو ھەوا و ھەوسە کلاسیکییەئێمە بەلاغەت و داپشتنی نوسینەکەدا ھەیە، بەلکو لەبەر ئەوہی خویندنیوہی ھەندیک بەشی ئەم کتیبە تووشی دوودلی و بیباوہری و گومانمان دەکەن لەو شتانەئێمە دیانبینین و لەو دونیایەئێمە تیییدا دەژین... ناچارماندەکەن بگەڕینەوہ ژوورەکانی خۆمان و لەو دیو دەرگا داخراوہکانەوہ بیر لەوہ بکەینەوہ ئێمە چەندەمان لە راستیدا و چەندەمان لە خەیاڵدا دەژی . من کہ لە نوسین و پیکۆستی ئەم کتیبە بوومەوہ، کہ وتمە گومانەوہ لە خۆم و ناچار بەسەر مانای ژیان و مندالی و گەنجیتی خۆمدا چوومەوہ . دەبیئت لەسەر تاشەوہ لەمن ببورن من لێرەدا تەنیا حیکایەتخوانیکی بیناوم کہ تا کۆتایی دەمامکی خۆم لاناہەم و پوختاری خۆم ئاشکراناکەم . نا من پۆلی خۆم بە پۆلی حیکایەتخوان لە شاتۆنامەکانی بریشندا ناشوبھێتم، پۆلی من پتر لە پۆلی کۆنترۆلی ئەو نامیرە ئەلەکترونییە تازانە دەچیت کہ دەتوانن لە جیگایەکدا فلیمەکە بوەستین و نەھیڵن ھیچتان بەسەردا تێپەریت، ئەو نامیرانەئێمە دەتوانن دیمەنەکان پاش و پێشبخن، بتانگێرنەوہ بۆ دواوہ و بتانەن بۆ پێشەوہ، دیمەنەکانتان بۆ خێراکەن و خاویبکەنەوہ . ئاھ، خۆزیا پۆزیک لە پۆزان حیکایەتخوانەکانی دنیا

بیانتوانیبایه وهک کۆنترۆلئیکى وردەکار و نۆرفەرمان کاریانبکر دایه، ئەو ئامیترەى لەیهک کاتدا دەتوانیّت ژمارەیهکی نۆر ئامیتر بکوژنیّتەوه و دایانگیرسینیّت، کەى ویستی دیمەنەکان دەووستی نیّت و دەیانخاتەوه گەر، بەلام ئەستەمه پۆژیک لە پۆزان هیچ حیکایهتخوانیک بگاتە ئەو پله بالایە لە میکانیکیهت و دەسلاتی پەها. ئەگەرچی من نۆر هەولئە دەم وهک ئامیترئیکى بپههحم ئیشبکەم، ئەو لاپه پانه پیکبەم کە لە بەردەستمان، ئەو قسانه پۆلینبکەم کە نۆرچار ناریک و پەرتەوازه لە لاپه پە و کاسیّت و چیرۆکی زارهکیه وه وەرمرگرتوون. ئیشیکى نۆرم لە پێشدهمدایه کە من گرنگی و قورساییهکەى باش دەزانم. دەمهویّت وهها خەیاڵم لای تەکنیکی ئیشەکەم بیّت، نە حەقیقەت ونبکەم و نەتووشی زیاده پەویش بپم لە تەسلیمبووندا بە خەیاڵ. بەلام لەگەڵ هەموو ئەو دەردهسەرییهدا، لەگەڵ هەموو ئەو دەردهشدا خالی نیم لەو ساتانهى وهزیفهکەى خۆم لە یاددهکەم و لەگەڵ تەلیسم و پرسیارهکاندا دەپۆم. نیستا کە واهەستەکەم تێمدهگەن و شتیکی لە پەزارەم حالیدهبن، سوود لەم هەله وەردهگرم و لەم فاسیله کورتەدا لیتان دەپرسم ناخۆ هیچ کام لە ئیوه بیرتان لەوه کردۆتەوه، مرۆفی تەواو مانای چی؟ ناچارم لە سەرەتاوه ئەم پرسیاره سەخت و بیوه لامەتان لیبکەم، بۆ ئەوهى بزائن و تیبگەن من وهک حیکایهتخوان کوشتهى چ دەردیکم. خۆتان دەزانن پوونکردنەوهى ئەم مەسەلهیه ئاسان نییه، کەمیکی سەبرتەن هەبیّت، تا لە نیوان تەکنیکی خۆم و خواستهکانى ئیوهدا پینگایهک دەدۆزمهوه. تا من بەوکاره هەلئەستم و هەندیکی لە گێرانهوهى ئەم چیرۆکه سەیر و ئالۆزهدا دەتانبه مە پێش، ئیوه بیر لەوه بکەنوه ناخۆ مرۆفی تەواو دەبیّت چی بیّت و کى بیّت؟

پۆژيک غەزەلنوس لە ناو لەشکریک لە منداڵانی نازەلپەنگ و دەعبانیگادا هاتە دۆنیاو، وەک منداڵێکی تەواو وەسفیانکرد کە چ خەوشیکی ئینسانی تیدا نییە، واتە شتیگ لە نیگار و پوخساریدا نەبوو نازەلمان بیریخاتەو، هەموو شتیکی نامازەیهکی دروست و راستەوخۆ بوو بۆ فۆرمیکی ئادەمی کە پێشتر هەمووان وەک سیفات و سیمای ئادەمیزاد قەبوولمانبوو. ئەوانەى لەو دەمدا غەزەلنوسی کۆرپەیان بینیو، هەموویان پێ لەسەر پوخسارە مۆفانە راستەقینە و بێگەردەکەى دادەگرن، هەموو سوورن لەسەر ئەوێ بلین مۆفنیکی تەواو بوو. بەلام سەیر و ناوازیی لەدایکبوونی غەزەلنوس ناگەرێتەو، بۆ سێفەتە کامل و فۆرمە ئادەمییه بێگریکەى، بەلکو دەگەرێتەو، بۆ ئەو چەمکە خەيالی و بێتەفسیرەى دیکە کە چەندین سال دواى لەدایکبوونی چیرۆکە راستەقینەکەى گەیشتە دەستی خۆى.

لەسالی ۱۹۷۵ دا کە شۆرپشی کورد بەسەرکردایەتى بەرزانییەکان هەرەسەهێنیت، لە کاتیکدا دەیان هەزار جەنگاوەرى بەدەخت و ناوئۆمید سنوور بەرەو ئێران دەبەن، لە بەیانییەکی تەماوی کۆتایی ئازاردا چوارکەس لە تەمومانى پۆژيکی سارد و شیداردا، بە دەستەبەرەیهک (کە لە بەتانی شپ و قەدى باریکی سوورەچنار دروستیانکردو) پیاویکی نەخۆش لە یەکیک لە مەرزەکانەو بۆ بیمارستانیگ لە ئێران دەگوێزەنەو. پیاویکی پێش درێژ و نەخۆشە، پتر گومانی سیلی لێدەکریت، پەیتاپەیتا خوین دەهێنیتەو و یەک لەسەر یەک لەرزوتای کوشندە دەیگریت. ئەوانەى کە هەلیانگرتوو چوار کۆپی گەنجن، دووانیان کۆپی ئەو پیاوێ و دووانەکی دیکەشیان خزمی نزیک و ناسیاری دلسۆزن. بە نێو بەفرانبار و تۆفانیکی دووردرێژدا هاتوون، بە درێژایی پێگا بەهەر کەسێک دەگەن پرسیاری ئەوێ لێدەگەن ناخۆ کاغەز و پینوسی پێیە، بەلام لە پۆژگاریکی وادا و لە دەقەرێکی

لهو جوړه دا په يداكردنى كاغه ز و پټنوس كارټكى هه روا ئاسان نييه .
 پيډه چټت پياوه نه خوښه كه مملانيه كي سهخت له گه ل مردندا بكات ،
 بو ئه وهى خوئى بگه ټنټه پارچه كاغه زټك تا شتټكى زور گرنكى
 له سر تو ماربكات . نه كورپه كانى و نه ناسياوه نزيكه كانى له نهټنى ئه و
 داواكارى به سهيره ټينگه ن ، هر چوارىان ده زانن ئه م نه خوښه ي چه ندين
 پوژه له باران و لپته و به فردا هه لپانگرتووه چه نده ساليكه ده ستى بو
 پټنوس و ده فتر نه بر دووه . ئه و نه خوښه مه لا غه ريبى هاجره كه له
 سالىنى سى و چلى سه ده ي رابور دووا ، سه رده مانټك كه تازه ناميرى
 چاپ ديته كوردستان و تازه پوژنامه بلاوده بيته وه ، كومه ليك غه زه ليات
 به ناوى «غزه لياتى غه ريب» وه چاپده كات و بيته وهى كه س بيناسيت
 له زير نازناوى سوخته دا ناوبانگي ك له ناو مه لاکان و گولستاناسه كان و
 حافظ زوڼنه كاندا په يدا ده كات ، كه هر زوو سه ره لدانى مه وچى نه ده بياتى
 نوئ ، خوئى و شيعره كانى بير دونيا ده به نه وه و ده كه ويته په راويزه وه .
 هاجر دواى ته ركردنى شيعر واز له قه ل ه م ده هينټت و ده بيته
 پياويكى ئاسايى ، به لام وهك هه موو مروڼه ئاساييه كان شتټكى نا ئاسايى
 له پوچيدا ده ميټته وه ، ئه و شته سهيره ش برىتييه له هيزى عاشق بوون
 به بيده نگى . له ته مهنى په نجاو پټنج سالي دا دوور به دوور حه ز له
 به هاربانو ده كات كه زنيكى سپيگه لانه و سينه پر و شه رمنه . ئيواران
 له سه ريان له كاتى جي چا كردندا بو مي رده كه ي ، به يان يانيش له كاتى
 بازار كردندا ، مه لاي هاجر ، به هاربانو ده بينټت . مه لا له وانه يه كه به
 بيده نگ عاشق ده بن ، له جنسى ئه و پياوانه يه كه ساله هاى سال
 ده سووتټت و پريگا نادات هيج بوونه وه ري ك ناخى بخويټته وه ، له جنسى
 ئه و مروڼانه يه كه ده توانن زور قايم ده رگاي پوچى خويان دابخه ن
 و نه هيلن هيج بوونه وه ري ك له ناوه وه را ده رگا كه يان بشكيټټت . له و
 سه رده مه دا كه شاردنه وهى عه شق فه زيله ت و دان به خو دا گرتن له به رده م

فیتنه‌ی مه‌عشوقدا هیمایه بۆ ده‌سه‌لاتی پیاوه جوامیرره‌کان، مه‌لای
 هاجهر چ ئیراده‌یه‌ک له جه‌سته و شعوریدا هه‌یه ده‌یخاته کار تا ئه‌و
 خۆشه‌ویستییه ناوه‌خت و بیده‌نگه له دل‌ی خۆیدا بخنکینیت. ده‌گه‌پیته‌وه
 سه‌ر سازدانی سروته دینییه سه‌خته‌کان و خۆگریدانه‌وه‌یه‌کی شیتانه به
 میحرابه‌وه، به پۆژ هه‌ندیچار بۆ سازدانی جه‌سته‌ی خۆی و بۆ مراندنی
 خه‌یال به که‌وا و سه‌لته‌یه‌کی کۆنه‌وه، به ته‌شوپییه‌کی تیز و برپه‌نگیکی
 گه‌وره و چه‌قۆیه‌کی دهم پانه‌وه پووده‌کاته دهره‌وه‌ی شار، بۆ ئه‌وه‌ی له
 دره‌خته‌کان نایه‌تی قورشان هه‌لکه‌نیت و له‌سه‌ر به‌رده‌کان سزای خۆی
 بنوسیت و له‌شی خۆی له کاری بیهوده و بیثامانجا ماندووبکات. مه‌لا
 له‌و وه‌رزهدا خۆی تا ئه‌ندازه‌ی مردن سزاده‌دات، به‌لام هه‌ندیک چه‌شنه
 عشق هه‌یه گه‌ر پێگای سروشتیان به‌ره‌و مه‌عشوقه نه‌دۆزییه‌وه،
 پێگای ئه‌فسانه‌یی ده‌گرنه‌به‌ر، له ئیمان به‌هیزترن و له هیزی عه‌قل
 بالاترن، پوناکیان له سنووری جه‌سته‌ی ئیفسان تیده‌په‌پیت، شه‌به‌نگیک
 دروستده‌که‌ن و چوارده‌وری خۆیان به شه‌وقیک پوناکده‌که‌نه‌وه، که ئه‌و
 شه‌وقه هه‌ندیچار پوناکی به‌خته‌وه‌ری و هه‌ندیچاریش تیشکی ترسناکی
 غه‌م و کاره‌ساته. عه‌شقی مه‌لای هاجهر له‌و جووره عه‌شقه ده‌گمه‌نانه
 بوو که ده‌یتوانی له خاوه‌نه‌که‌ی جیاببیته‌وه و له دهره‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی
 ئه‌و بجولیته‌وه. شه‌ویک له کاتیکدا مه‌لای سوخته له په‌نجهره‌ی
 نهۆمی دووه‌می ماله‌که‌یه‌وه سه‌یری ئه‌ستیره‌ ده‌کات، گه‌نجیکی جوان
 دهرگای ژووره‌که‌ی ده‌کاته‌وه و به هیمنی ده‌سته‌دخاته سه‌ر شانی مه‌لاو
 ده‌لێت مه‌لا مه‌ترسه، من به‌شیکم له خۆت، من ئه‌و عه‌شقه‌ی تۆم
 که له پۆحی خۆتدا خنکاندوته و ده‌ته‌ویت بیکوژیت. دوا‌ی گفتوگۆیه‌کی
 فه‌لسه‌فی دوورودریژ، مه‌لا تیده‌گات، خۆشه‌ویستی ئه‌و بۆ ئه‌و نافرته
 سپیکه‌لانه شه‌رمه‌نه چیتر له ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا نه‌ماوه، به‌لکو چۆته
 ئاستیکی دیکه‌ی وجود و بۆته‌ ملکه‌چی کۆمه‌لێک پێسا له دهره‌وه‌ی

توانای تیگه‌یشتنی ئه‌و. هه‌مان شه‌و له‌ كوچه‌ خامۆشه‌كانی شاردا
 دواى ئه‌و كوپه‌ ده‌كه‌وێت و بۆى ناگیرتیه‌وه‌. مه‌خلوقیكى سه‌ركه‌شه‌ له‌
 مه‌یخانه‌ تاریكه‌كانی خه‌یالى مه‌لادا درسته‌بووه‌، بوونه‌وه‌ریكى خه‌یالییه‌ له‌
 خولیا تاریكه‌كان و ژوره‌ نه‌ینیه‌كانی وجودی ئه‌و پاریكردوه‌، مه‌خلوقیكه‌
 ده‌چیته‌ ئه‌و جیگایانه‌ی مه‌لا به‌ درژیایی ژیاى لیئانترساوه‌. چه‌نده‌ها
 شه‌و مه‌لا به‌ په‌تیكى ئه‌ستوره‌وه‌ وه‌ك ئه‌وه‌ی پاری گیاندارىكى ترسناك
 بكات، له‌ كوچه‌كاندا، له‌ گوزره‌ تاریكه‌كاندا، له‌ده‌وربه‌رى مالى
 به‌هاربانو، له‌ مه‌یخانه‌ چه‌په‌ك و له‌ كوڤرى قومارچییه‌كانی شه‌ودا به‌ دوو
 چاوی توپه‌ و ئیراده‌یه‌كى پۆلایینه‌وه‌ پاریده‌كات. چه‌نده‌ها جار ده‌یگریت
 و ده‌یبه‌ستیتیه‌وه‌، چه‌نده‌ها جار به‌ عموده‌كانی شار و به‌ دره‌خته‌كان
 و به‌ كوئه‌كه‌كانی بازاره‌وه‌ شه‌ته‌كى ده‌دات، به‌ گوپالى شوانیكى
 كیوى داركاریده‌كات، به‌ قامچى عه‌ره‌بانچییه‌كان ده‌یداته‌ به‌ر جه‌لده‌،
 وه‌ك ئازهلێكى یاخى په‌تیده‌كاتمه‌ مل و به‌دواى خۆیدا پاریده‌كیشیت.
 گهنجیكى به‌ره‌لایه‌ بیوجان غه‌زله‌لى شاعیره‌ كورد و عه‌ره‌ب و فارسه‌كان
 ده‌خوینیتیه‌وه‌، مه‌ست و بیئاگا له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌شقا مه‌له‌ده‌كات. مه‌لا
 چه‌نده‌ ئازاری ده‌دات، هینده‌ش بۆى ده‌گری. چه‌ند ده‌یبه‌ستیتیه‌وه‌،
 هینده‌ش چه‌ز به‌ ئازادکردنى ده‌كات. دواى هه‌موو گهنجیكى دوورودریژ،
 دواى هه‌موو ململانى و ئۆرانیكى كوشنده‌ی نیوان ئه‌و دوو بوونه‌وه‌ره‌،
 مه‌لا دۆراو و ده‌سته‌وه‌ستان كوژ و پێوه‌نده‌كانی ده‌كاتمه‌وه‌ و پێیده‌لێت
 «بڕۆ... بڕۆ و مه‌یه‌ره‌وه‌». به‌لام شه‌ویك ئه‌و عه‌شقه‌ به‌ره‌لا و چاونه‌ترس
 و غه‌زله‌گۆیه‌ له‌گه‌ل به‌هاربانودا ده‌گه‌ریتیه‌وه‌، له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ شه‌رمن و
 سه‌ركه‌دا كه‌ غه‌زله‌ عاشقانه‌كان مه‌ستییانكردوه‌ و به‌ كراسیكى شیفونى
 مۆره‌وه‌ خۆى داوته‌ ده‌ست ئه‌و كوپه‌ خه‌یالییه‌ی كه‌ به‌شیکه‌ له‌ مه‌لا
 و به‌شیکیش نییه‌ له‌و. مه‌لا باوه‌رناكات... به‌لام خۆیه‌تى، هه‌مان ئه‌و
 به‌هاربانوه‌ سپى و ئه‌فسوناوییه‌یه‌ كه‌ به‌ به‌رچاوى مه‌لاوه‌ پووتده‌بیتیه‌وه‌

و له سره ټاهنگی خویندنه وه په کی بیوچانی غزه لیا تدا له گه ل نیوه عاشقه که ی نه ودا ده خویت. خه وتنیک له سره جیگردنی ته قلیدی ژن و پیاوی نه و سرده مه ناچیت که به نهستم شه پوآل و دهر پیکانیان داده کهن و به جله وه خویان دهن به سر به کدا، به لکو جوړیکه له سیکسکردن که چه ندین ساعات ده خایه نیت، دوو مه خلوق پووتده بنه وه و همرو نه و دوخه جنسیانه ناقیده که نه وه که له کتیبی کاماسو ترادا هیه. هر دووکیان دوو گیانله به ری خه یالین له دیوکی خه یالی ژاندا، خه وتنیکی خه یالی پیکه وه ده خه ون. له دوی نه و شه وه وه نه و دیمه نه ده یانجار دوو باره ده بیته وه. تا پوژیک مه لای هاجر، له کوچه و کولانه ته سک و توژاوییه کانداه هاریانوی شهرمن به زگیکی نوئ و نیگایه کی تازه وه ده بینیت. بانوی دووگیان به نیگایه کی هیتد نااسایی سهیری مه لا ده کات، وهک نه وه ی ناگاداری نه و یاریه بیت که نیوه خه یالییه که ی خوی، شه وان له گه ل نیوه خه یالییه که ی مه لادا سازیده کات، که مه په کی نه فسوناوی و نه فسانه ییه که به ره مه که ی مندالیکی راسته قینه په که تیتستا به هاریانو له دووره وه «به لادانی عباکه ی و دهر خستنی زگی» نیشانی مه لای ده دات. کاتیک غزه لنوس له دایکده بیت، مه لا وهک شیت به دهوری مالی به هاریانودا ده سوړپته وه. حیکایه تی نه و کورپه یه ی دپریک غزه ل له سره سنگی نوسراوه، هیتده ی تر مه لا له و جهریانه خه یالییه دلنیاده کاته وه که چند وه خته ژانی پرکردوه. به لام نه و هیتد پر نهیئی و سه ختگیره تاسه ره مرگ که س هیچی لینا بیستیت. به هاریانو منداله که ی خوی ناوده نیت به همن، ناسر سه عیدی باوکیشی که فرمانبه ریکی سالداری په روه رده یه، بیته وه ی ههست به هیچ شتیک بکات، کوره که ی ده گریته باوهش و گومانی له وه نییه مندالیکی له گوشت و خوینی خوی له نامیزگرتووه. دوی له دایکبوونی به همن ناسر، مه لای هاجر له دهست نه و نیوه شاعیر و غزه ل خوینه ی خوی پرگاری نابیت،

شه وگارانئىكى دورودريژ دئته وه ويژهى و غهزه لياتى ناوازه و عهشقنامهى دورودريژى بؤ دهخوينئته وه، مهلا دهخاته ژيئر گوشاريكى تونده وه تا غهزه لياته نويكانى بؤ توماربات و له ديوانيكدا بينوسئته وه، به لام مهلاى هاجه رتوره و بيزار له فهيزى ئه وه هموو عهشقه، بپارده دا تا مردن پئنوس نه گريئت به دهستيه وه. له حه سره تى ئه وه دؤخه تى خؤى و بؤ ئه وه تى هموو شتئىكى بپربچئته وه، منداله كانى هه لده گريئت و پوو له شارؤچكه يه كى دور ده كهن، له ويى خؤى فرينده داته ناو زه رى اى بيئه مانى سياسه ته وه، كه باشتري جىگايه مرؤف دلى خؤى تيا بخنكئيت. جهنگ بؤ كوردستان و شه پى بيؤچان له گه ل كؤمؤنيسته كافره كاندا به جؤريك هؤشيده بن، كاتئيك به ئاگادئته وه ده بينئيت هم ته مه نى پؤيوه و هم ئه و نيوه عاشقه تى خؤشى پيركروه كه زه مانئيك په ريشان و ئاواره تى كرد. ئيدى پؤزگارئىكى دريژ ئه و گه نجه شاعير و غه زه لخوينه تى ناو پؤخى جيده هئليئت و ده روات و تا مردن به كتر نابينه وه.

له كؤتايى زستانى سالى ١٩٧٥ دا كاتئيك مهلاى هاجه ر له حه سره ت هه ره سى شوپش توشى نه خؤشيه كى كوشنده ده بيت و به ناو توفان و لافودا به ره و ئيران ده بيه ن، ده يه ويئت حيكايه تى ئه و كوره خه يالييه له گه ل خؤيدا نه باته ژيئر گله وه. به دريژايى ريگا به دواى پئنوس و ده فته ريكد ده گه رپئت، تا به ر له كؤچ و مالاوايى چيروكى له دايكبونى غه زه لنوسمان بؤ بنوسئته وه. له پؤژئىكى تاريك و باراناويدا ئه وانه تى مهلاى نه خؤشيان له دهسته به ره يه كدا هه لگرتوه، له كويره گونديكى سه رسنور لاده دن، نه خؤشه كه ده به نه مائيك و ده كه ونه گه پان به دواى پئنوس و ده فته ردا، دواى ماوه يه ك به چوار ده فته ر و كؤمه ليك پئنوسه وه ده گه رپئه وه. مهلاى سوخته له كاتئيكدا له نيوان زيان و مه رگدا جؤلانئيده كات، جاريك گوئ بؤ دهنگى بروسكه و بارانه كان

پادەدیریت و جاریکیش وەنەوزی مەرگ دەدات، لە ساتەوختیکی وا سەختدا، تین دەداتە ئیسکە پیر و ماندووەکانی خۆی، سەرنیکی گەرە دەخاتە ژێر دەستی و لە بەردەم چرایەکی بچکۆلەدا « کە وەک ژبانی ئەو بە ئاستەم نوزەی تێدایە » دەکەوێتە نوسینی نامەیهکی ترسناک و دریز بۆ کەسێک ھەرگیز نەیبینیووە و نایناسیت .

سەرەتاکانی جەعفەری مەغۆلی و حەسەن تۆفان

من «حەسەن تۆفان» لەگەڵ جەعفەری مەغۆلیدا پێکەووە لە شانە حیزببەکاندا گەرەبووین، ئەو پۆژەیی مامۆستا «شەبوۆیان» بانگیکردین و مژدەیی پێداین کە ھەردووکمان بووینەتە ئەندامی گروپێک بۆ کوشتن و پاکسازی نەینسی، بەجووتە لە خۆشیاندا خەریکیبوو بەئلمان لێدەپروا. ئەگەر یادگاریبەکان خیانەتم لێنەکەن لە یادمە ئەو پۆژە مەغۆلی سەدجار لە من دڵخۆشتر و پووگەرمتەر بوو. کاتیەک لە بەردەم سمیلە قولاپی و نیگا وەحشیبەکانی مامۆستادا وەستا بووین، مەغۆلی کە کورتنەبنەیهکی، لێ ئەستووری، لووت پلێشاووە بوو، وەک بت، وەک سەربازێک فەرمانیکی گرنگ لە فەرماندار وەرگرت، قیت خۆی پارگرتبوو. جامانە چلگنەکەیی لە ملیدابوو، بەشیوہیەک قنچ و بە نيزام دیاریبوو وەک مشکێک ھاتە بەر دیدەم لە قەوارەیی خۆی زیاتر ئاوساییت و بەدەر لە سروشتی خۆی لەسەر دووپیی چەقی بیت. بەجۆریک دڵشاد و سەرمەست بوو لام وابوو وادەزانیت بۆتە شاھی عەجەم. جەعفەری مەغۆلی بە خۆی دەگووت من بۆ پیاوکوشتن خولقاوم. ئەو پای وابوو وەرگرتنمان لە تاقمی ئیغتیالاتدا سەرھتای سەرکەوتنمان دەبیت بۆ پلەوپایە بەرزەکان. ئەوکاتیش وەک ئیستا برۆی وابوو ئەو کەسانەیی

له هونەری کوشتن و پاکردنەوه و پرسیافکردن نازانن تا دەتۆپن له خواری خواریهوهی هەر مه کهدا دەبن. من و ئەو وهک دوو کەس که هیچ بههرهیه کمان نهبوو، هیچمان لهو پۆشنفیکره لوسکانه نه دهچوو که به ناز و نوزی زۆرهوه دههاتنه ناو حیزب و زوودهبوونه هه موو شتیگ، له ده مانچه کمانان و بیده ماگی خۆمان زیاتر سه رمایه ی ترممان نه بوو به کاری بهینین، دوو سه رمایه ی به نرخیشبوون، که که م کهس به راست و دروستی قه دریان ده زانیت. من هه رده م گووتوومه که مژه یه کی ده مانچه به ده ست له م ولاته دا ده توانییت تا پله ی سه ره ک کۆماری بپروات، قسه که شم زۆربه ی کات راست ده رچووه. من و مه غۆلی هه ردوو کمان که مژه بووین، به لام ده مانزانی چۆن کاسبی به بیعه قلی خۆمانه وه بکه ین. هه ردوو کمان له مامه له ی کارزۆله یه کی چکۆلانه وه له پیره پیاویک که بابی تا قمه کچیکی شوخی که ره ک بوو، بووینه هاوپی... هه ر دوو که نجبووین... هه ردوو بۆ سه یری که چه عه یاره کانی کابرا نه وه ک بۆ کرینی کارزۆله چوو بووین. که له یه کدی ئاشکرا بووین، وه ک دوو کهس که ده بنه خاوه نی یه ک نه ئینی، بووین به هاوپی. ناسینی ته وا وه تی من بۆ ئەو ده که پیته وه بۆ پۆزانی کارکردنمان له شانە ی ئیفتیالاتدا، که من به شانە ی کوشتنی نه ئینی وه رده گێرپایه سه ر کوردی و جه عفه ری مه غۆلی به زمانه بازاری و عه قله ساده که ی خۆی ناویده نا «تیپی وه رزشی فککردن». ئەو کات هه ردوو کمان لای کادیتریکی ناسراوی حیزب قوتابی بووین که ناوه نه ئینییه که ی «سابیر فه له کزان» بوو. فه له کزان سه ر کرده یه کی خه باتی نه ئینی و سیاسیه کی وردی سألانی هه شتابوو، ئەو له و سه رده مانه دا بره وی به قوتابخانه یه کی تایبه تی خۆیدا که به رنامه یه کی هه مه گیر و فره دیوی هه بوو. ده بیئت بلیم یه کتیک بوو له باوکانی زه بپوزهنگی شوپشگێزانه ی ئەو ده م و عه یامه که به دید و بپوای من که له ک تاریک بوو، که چی لای هاوپیکانی دیکه م پیر ژیان و

سهرشار له خوښی بوو. ښووکات قوتابخانه گه لیکي زوری کوشتن له ولاندا له نارادا بوون، به لام کس وهک ښو شتهکانی نه ده خسته قالبی عقل و تیږامان و بیرکردنه وه. فهله کزان پیاوړکی لاوازی چاویلکه له چاوی زور چرچ بوو، خوئی له ژیانیدا میړووله یه کی نه کوشتبوو، مریشکیکی سهر نه برپیوو، به لام به خوئی ده گووت تیوره سینی شوړش. ښووکات زور شتی لئ تینه ده گیشتم، به لام ښووه حالئی ده بووم که ده یگووت، ته واوی ښم ژیانه، ته واوی ښم دنیایه له سهر شتی که بنده که ناوی «بیده نگیه». ښووه له نیوان سیاسه تبارانی ښووه ده دا دوو پیگا له گوپئی بوو، پیگایه کیان من به نیجتهادی خوځ ناموده نا قوتابخانه ی نابروبردن، چونکه جه وهری پروپاگنده ی سیاسیان له سهر نابروبردنې نه یاران به ندبوو. پیبازی دووهم که پیبازیکی ترسناکتر به لام به حورمه تتربوو، ناومنا بوو پیگای کپکوژان، ښوانه بوون نه یاره کانسی خو بیان گه له ک بیده نگ و له ه لومه رجیکي ته مومزواوی ئالوزدا له نیوده برد، به جوړیک گه له ک پرسیار بیوه لام جیده ما و گه له ک گری بیکرانه وه و گه له ک نهینی بیشیکار. ښوان فهزایه کیان ده سازاند کوشتنه کان وهک جوړه ته لیسمنیک ده که وتنه وه که تیدا کس نه ده گیشته یه قین. من که خوځ به یه کیک له دروستکه رانی ښووه سهرده مه ده زانی، سالانی سهره تای په روه رده ی سیاسی خوځ له بنده ست فهله کزاندا برده سهر که یه کیک له پابه ره گوره کانسی سیاسه تی بیده نگي بوو. من و مه غولی پیکه وه کارمان بؤ ښووه کرد، له پاکر دنه وهی هندیک له فاشیسته کاندا به شداریمانکرد، ژماره یه کی زور خائین و خوځروشی ولاتمان به سزای گه ل گه یاند. هندیک له نه یاره کانسی فهله کزانمان له حیزیدا بیسه روشوین کرد، چه ندان کادیری پارتی سیاسیه کانسی ترمان بؤ ښووه له ناویرد، هه موو شته کانیشمان به بیده نگیه کی بیوینه وه نه انجامده دا. فهله کزان ښووه هه موو ساله دوور و دریزه ی خه بات، دوکانیکي به رگدرونی هه بوو،

وهك پۆحكی بیگوناہ خۆی به سەر مهكینه كهیدا دهنوشتانهوه و به چاوه كزهكانی بهزهیی و سۆزی میوان و كپسار و پێیوارانی پادهكیشا. به جۆرێك بیجورم و كهمتین بوو، كهس خهیاڵی بۆ ئهوه نهدهچوو، بوونهوهریکی وها لاواز بتوانیت له پشت ئهوه ههسوو ئیشه ئالۆز و خوینینهوه بیته، وها پیهوله و نهخۆش دیاریوو، مرۆف كه دهیبینی كسبه له ههناوی دههات و دهیگوت خودایه ئههه چ مهخلوقتیکی بهدبخت و بیچارهیه. له بهرئه و پوخساره كه ساسهیی، له سهختترین پۆژ و ئالۆزترین سهردهمیشدا، بیتهوهی تووشی هیچ گرفتێك بیته، له چاوی سیخورهكانی دهولته ون و بهدوربینی ههوالگرهكانی دهسهلات نه دۆزرایهوه. دهبیته بلێم ئهوه زهمانیش فهلهكران زۆر به مهغۆلی سهرسامبوو. جهغههری مهغۆلی شیوازیکی زۆر تاییهتی له كوشتندا ههبوو، زۆر له قوریانییهكان نزیکدهبووهوه، قسهی له گهلهدا دهکردن، له گهلهیانددا دهدا، نوكتهی بۆ دهگێرانهوه ئهوسا دهستی پادهكیشا و دهمانچهی له پوودا بهرزدهکردنهوه و دهیکوشتن. ههیشه دهمانچهکی له گیرفانیدا ههلهدهگرت. ئهوه نهبیته تانیستاش كهسم نهیبنیوه له گیرفانیدا دهمانچه ههلهگرت. به ههر بیانوییهك بایه له نیچیرهکی نزیکدهههتهوه و له نزیکهوه پافیشهکیکی دهنا به ناوکییهوه، كه دهكهوت و دهمی بۆ هاوارکردن دهکردهوه، یهك فیشهکی دیکهشی دهنا به مهلاشوویهوه. شیوازی مهغۆلی تهواو له شیوازی من جیاوازیوو كه له دوری پازده تا بیست مهترهوه، به دهستیکی بههیز و پێك و نهلهرزوه تهقه له سنگی قوریانییهكان دهکرد. بیرم نایهت هیچ جارێك گوللهی من جگه له سینهی كوژراوهكان جیگای دیکهی پێکابیت، ههركیز ههلهم نهکردهوه. هونهری كوشتن ئهوه نییه ههر جیگایهکی نیچیرهكهت لیدهرکهوت بیپێکیته، ئهوه دهستوخهتی پیاوكوژه كهم بههره و بیغیرهتهكانه. كوشتن بریتییه لهوهی سینهی دوزمهكهت

بپنکیٚت، سینه و هیچی دیکه . له شیوهی من و مه‌غۆلی بترازیت، گه‌له‌ک شیوازیتر له بازاردا بوون، شبر له‌وانه‌بوو ته‌نیا ته‌قی له ناوچاوان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی له کۆتایی چه‌فتاکان و ناوه‌پاستی سالانی نه‌وه‌دا نیوچاوانیان پئیکرا، سه‌رجه‌میان به‌ ده‌ستی « شبر مسته‌فا » تیاچوون . به‌لام « ته‌قسیم » له سه‌روهه‌ بۆ خواره‌وه به‌ هیلئیکی پاست کوزراوه‌کانی گولله‌باران ده‌کرد . « بیژنگ » که‌متر له په‌نجا فیشه‌کی به‌ نیچیره‌کانییه‌وه نه‌ده‌نا، کوزراوه‌کانی ده‌ستی ئه‌و وه‌ک بیژنگیکی کون کونیان لیده‌هات . ئه‌وانه‌ی له‌و بواره‌دا کارمانده‌کرد په‌نجا که‌سیک بووین، ئیثمان له‌ ناویردنی یه‌کدی و پاکردنه‌وه‌ی نه‌یاره‌ حیزیه‌کان و دوژمنه‌ نه‌ته‌وه‌بیه‌کانمان بوو . هر یه‌که‌مان له‌ پئگایه‌ک و له‌به‌رده‌ستی کادیریک و بۆ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی کارمانده‌کرد . من و مه‌غۆلی زیاتر پئکه‌وه ئیشه‌کانمان ئه‌نجامده‌دا . ئه‌و به‌رده‌وام ده‌ستکیشیکی چه‌رمی گه‌وره‌ی ده‌کرده‌ ده‌ستی و به‌ په‌نگ و پوخساریکی بیپه‌حمه‌وه قسه‌یده‌کرد . ده‌نگیکی ناسک و خوشزه‌نگی هه‌بوو، ئه‌و ده‌نگه‌ خوشه‌ی وایده‌کرد به‌قسه‌ بتوانیت زۆر له‌ نیچیره‌کانی نزیک بیته‌وه، که‌ گویت له‌و مؤسیقا هیمن و شاردراوه‌یه‌ی ده‌نگی ده‌گرت، گومانی خراپت نه‌ده‌ما و دلنیا‌ده‌بووینه‌وه . به‌ هۆی ئه‌و سه‌روزمانه‌ شیرینه‌وه ده‌یتوانی زۆر له‌ قوربانییه‌کانی بچینه‌ پیشی . هه‌ندیجار که‌ بیده‌نگی ده‌کرد و ده‌که‌وتمه‌ نیگای، نه‌ده‌چوو هه‌قلم ئه‌و سه‌روهه‌ساله‌ ئاوساو و چاوه‌ ده‌ره‌په‌ریو و لچه‌ گرمۆلانه، ده‌نگیکی وه‌ها جادوو‌هینیان لیه‌ه‌ستیت . هه‌رجاره‌ی یه‌کیکمان ته‌قی له‌ قوربانییه‌که‌ ده‌کرد . من ده‌ستوه‌شیتتر و خیراترین بکوژی ناو بکوژان بووم . هینده‌ی که‌سی نیازم ده‌رده‌که‌وت، هر بمدیایه‌ سینه‌ی به‌رابه‌رم دیت، بیته‌وه‌ی کات به‌فیرۆیده‌م له‌ چاو‌تروکانیکدا هه‌موو شتیکم ته‌واوده‌کرد . گه‌ر یاده‌وه‌ریم خیانه‌تم لینه‌کات، بیرم نییه‌ نیچیری خۆم راجله‌کاندبیت و خستبیتمه‌ گومان و

دوودلییه وه . جارژک نه بووه بوارى بیرکردنه وهم پیداییت، گوناھترین شت نه وه یه نیچیره کت بتوانیت بیر له مردن بکاته وه . نه و ساته ی مرؤف تییدا ته قه ی کوشتن له یه کیک ده کات، له وه ناسه کورته دا نه سیاست، نه بق، نه تۆله نامینن، ته نیا شتیک که تۆ به نیچیره که ته وه گریده دات مردنه . گرنگرین شت لای من نه وه یه نیچیره که م بمریت و بوارى نه وه ی نه بیت بترسیت، به و فاسیله دریزه دا نه پوات که له نیتوان یه قینی مردن و مردن خویدا ده وه ستیت . مه غۆلى به پیچه وانه ی منه وه، جیاوازیه کی زۆرى له نیتوان پاره که و و پاری ئاده میزاددا نه ده کرد . باوه پری وابوو چون که و هارپیکانى بۆ مردن بانگهیشتنده کات، مرؤفیش ده بیت به جورّه خویندن و قاسپه یه کی تایه تی نیچیره کانی تا ناو بۆسه که پاکیشیت، نه وسا که ههردوولا دلنیا بوون، که ههردوولا زانیان که وتونه ناو گیزه لووکه یه که وه که سه ریکی سوراندنه وه ی به ده ستی بکوژ و سه ره کی دی به ده ستی کوژراوه یه، ئیدی هر یه که یان پازی به قه ده ری خۆی، یاریه که به ره و کۆتایى پاده کیشیت . تا سالیک دواى پاره پینیش من هر نه ندامى نه و شانەى پیاوکوشتنه بووم . پۆژیک لیستیکی دوورودریژ ناوی ئافره تیان بۆ ناردین که ده بایه یه ک یه ک بمانکوشتنايه . من له وه و به ر ژنم نه کوشتبوو، ئیواره یه ک منیان نارد بۆ کوشتنی ئافره تیکی شوخ که له گه ل میردیکی زۆر گه نجدا له مالیکی هه ژاردا ده ژیان . نه زمونى سالانى پيشوو له حیزیدا فییرکردبووم زۆر ده باره ی کوژراوه کان نه پرسم . نه وه نه بوو فنۆلم نه بیت، وه لئ نه زمون فییرکردم ناسینی نیچیره کان ئیش و نازاری زۆرى به دواوه وه یه . زانیاری زۆر واده کات ده ستت بله رزیت، نه توانیت دلنیا بیت و فیشه که کانیشت جوان نه پیکن . هه روا زانین و نه زانینی نه و زانیاریانه هیچ له کاره که ناگوریت، دواچار ده مزانی گه ر منیش نه یانکوژم، مه غۆلى یان تونچی یان فازیل قه ندیل ده یانکوژن . خه لکانیکمان هه بوون ده چوونه بنج و بناوانی حیکایه ته کان،

دەیانویست ھۆی کوشتەکان بزانن و بەھانەکانی بدۆزنەو و لە قەناعەتەو پیاوکوژین، ئەوانە زۆربەیان بە پێکەوتی سەیر و لە شەوی تەماویدا ژيانی خۆیان دانا و تیاچوون. گەر پۆژیک بویتە پیاوکوژ ھەولبەدە شتیکی ئەوتۆ دەربارەى نێچیر و قوربانییەکانت نەزانى، زانیارى زۆر دەربارەى مردووھەکان ئیشەکە سەختتر و دەرنەجامەکان سامناکتر دەکات. ئەو پۆژەى چووم بۆ کوشتنى ئەو خانمە شوخە، ھەموو گیانم دەلەرزى، وەک ئەوھى پێشتر لە ژيانمدا کەسم نەکوشتیبەت. ئیستاش لە بەرچاومە... پەخشىکی ناسک و بالابەرزىبوو، کە پێمخستە دەرگای ئەودىو مایان خەریکبوو تەشتیک جلی شۆراوى بە تەنافىکی نایلۆندا ھەلەدەخست. جلیکی کوردی تەنکی لە بەردابوو، لە بنیدا ژیرکراسە پەشەکەیم وەک گۆل دەبینى. بە دریزایى ژيانم زۆر شیت و شەیدای ئافەت نەبووم، بەلام کوشتنى ژینىکى وەھاش لەگەڵ ھۆش و خەیاڵمدا نەدەھاتەو. مندالیکى چکۆلانەم بینى لەسەر پێیلەیکى چکۆلانە قاپىکی خالى بەدەستەو بوو دەگریا. لەو کاتەدا دەمانچەکەم دەرهینا و دەستی خۆم دریزکرد، لە ئیستیکدا ھیندەى تریەى چرایەک بێت و نەبیت، ھیندەى لیدانى دلێک بێت و نەبیت، دوودلیبەک دایگرتم، بۆ یەکەمجار لە ژيانمدا ویستم دەمانچەکەم داگرم و فەرمانىکی حیزب جیبەجى نەکەم، لەوانەبوو نەیکوژم. بەلام لە بەدبەختى من، مێردە گەنجەکەى لەو کاتەدا لە ژوورەو ھاتەدەری و منى بە دەمانچەکەوہ بینى. نیگای ترساوى ئەو پیاوہ، ئەو ھاوارە خنکاوہى گەروى، ئەو پەشوکانە سەیرەى کەوتە سەر پوخسارى... وایانکرد لە چرکەبەکدا بیتیوانایى و لاوازی خۆم ئاشکراکەم و دەست بىنم بە پەلەپیتکەکەدا و ئەو ژنە شوخە لە دلەوہ پێیکم. خویتەکەى تا دوور پزرا، گەرچى فاسیلەى دەمەتریک لەو دووریووم، بەلام وەک چەپۆکێکم لیدات و پالم پیوہنیت، سەراپام بووہ خوین. ئافەتەکە کەوت و من پەشوکاو لە

جیگای خۆم له عەردا چە قییم. تا ئەو پۆژه پێکەوتی ئەو هەم نەکردبوو
 دڵۆپە خۆینێک بگاتە جەستەم. مەغۆلی بەردەوام خۆی خۆیناوی دەکرد،
 هەر کە سێکی بکوشتبا، دەستەسپێکی لە خۆینە کەیدا نوقمە کرد و بۆ
 یادگار هەڵبەست. بەلام من هەردەم فاسیلە یەکی وام وەر دەگرت
 قورباننێهەکان خۆینپۆژنم نەکن. عادەتم بوو خێرا شوینکارم جیبەتێلم و
 وەک با بفرم و وێڵبم، هێند خێرا دەردەچووم پێیان دەگوتم تۆفان.
 وەلئ ئەو پۆژه وەک یەکیک سیحرم لێبکات، شتێک قاچم بگرت،
 ماو یەک لە شوینی خۆم نەچۆلام. سەدای فیشە کەکان بە چەشنێک
 گەورە بوون هەستم بە کاسییەک کرد، بۆنی باروتی گوللە کە ئەو
 حەوشە یە پێکردبوو. پیاو کە ییم بینی بە گریانەو بەرەو پووم دیت،
 بینیم لە سەر پێلە کە دەو سستیت و هاوار دەکات. من کە مە کە مە چوومە
 سەر تەرمی ژنە کە کە لە خۆیناوی خۆیدا گیانیدەدا. ئەو چاوە سەوزە
 گەورانە ییم بینی کە بێمانا و بێپرسیار سەیریان دەکردم. بە خۆینە کە
 گەرامەو و لە بەردەرگا کە دا مەغۆلیم بینی پەلم رادە کیشیت و دە قیزینیت.
 ئەو دوا هەمین پۆژی ئیشکردنی من بوو لە گەل حیزیدا. هەر ئەو
 ئیوارە یە وازم لە هەموو شتێک هێنا و لە هەموو گەمە یە ک دەرچووم...
 دوا ی من مەغۆلی و تونچی و دانساز و حاجی کۆتەر تەواوی کارەکانی
 دییان جیبە جیکرد، لە ماو ی کە مەتر لە سالتیکدا ژمارە یە کی زۆر ژن و
 کچیان لەم سەرە و سەری ولاتدا کوشت. ئەو یە کە مین جیا بوونە وە ی
 من بوو لە جەغفەری مەغۆلی. دواتر سیاز دە سال مەغۆلیم نە بینییەو،
 کە بینیمەو و وام هەستکرد ئە گەرچی دونیا زۆر گۆراو، ئە گەرچی زەمین
 و زەمان سوورپێکی کوشندە و بازیکی عاجباتیان داو، بەلام ئەو وەکو
 خۆیەتی و نە گۆراو.

کیشەى خانمى شەمس لە گەل کچە مندالکارە کەیدا «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

«خانمى شەمس، خانمى شەمس... دەبیئت تیبیگەیت ئەم کچە خەیاڵى نییە، دەبیئت تیبیگەیت، من چەند پۆژە دەمەویت تیبیگەیتەم کە هەندیک زیندەوەر هەیه زۆر بچوکن، زۆر زۆر بچوکن بە چاوانی نایبترین، دەمەویت تیبیگەیتەم هەندیک زیندەوەری دیکەش هەن زۆر گەورەن، بە هەستەوەرە ئاسایی و بیواناگانى ئیتمە نادۆزینەو، دەمەویت تیبیگەیتەم پوووک هەیه دەتوانن مرۆف بخۆن، بەلێ دەتوانن مرۆف بخۆن، بەلام کیشەى ئەم کچەى تۆ ئەوێه کە خەیاڵى نییە. خانم گوپیگرە، من بە درێزایی هەفتەى پیشوو لە هەولێ ئەو دا بووم بەم خانمە بەسەلمیتم کە هەندیک لە زیندەوەرەن بەبێ جووتبوون زاوریدەکەن، بەلێ بەبێ جووتبوون، خۆی گەورە هەرچییەکم کرد ئەم خانمە چکۆلانەیهى تۆ لەو تینەگەیشت زیندەوەرەکان چۆن دەتوانن بەبێ جووتبوون زاوریبکەن، یەعنى منى گەیانده حالەتیک هەندیک وشە بەکاربەیتەم کە جوان نییە پیاویکی وەک من لە بەردەم خانمیکى بەحورمەت و پاکیزى وەک ئەو دا بیخاتە سەرزوبان، دواوێه ئیتمە وانەى زۆر سەختەمان لە پیشە، گەر مەهناز خانى کچتان ئیستا لە زاورى هەندیک زیندەوەری دەریایی بچوک تینەگات، نازانم سەبەینى چۆن لە کۆتەندامى زاورى میشولە، سوپى خوینى تيمساح تیدەگات. چۆن دەتوانیت لە پەیکەرى ئیسكى ئەو بالەندانە تیبگات کە پەنجا ملیۆن سالی لە مەو بەر ژیاون... خانمى بەرێز بمبوره، بەلام شتەکان بەو جۆرەن... بەو جۆرەن».

چەند سالییک بەر لە و پۆژەى ماجیدی گول سولاف و دەرسیم تاهیر و بەهەمەن ناسر یەکەمین لاشە دەربەیتەن، ماموستا سەعید بايو، ماموستای

زینده وهرزانی به و جورده قسهی بۆ خانمی شه مس کرد، که ژنی یه کیک له پیاوه گه وره کان بوو. مامۆستایه ک بوو ته مهنی له سه رو په نجا ساله وه بوو. کابرا نه و پۆژه به جوریک ده ستپاچه و غه مگین ده بنواند، گهر بتانديبایه دلّتان به حالّی ده سووتا، به جوریک به ده ست نه و کچه جوانه ی خانمی شه مسه وه گیرى خواردبوو مه پرسن. هر شتیک په یوه ندى به زانین و فیربوون و بیرکردنه وه وه هه بایه، مه هناز سه ری لیدهرنه ده کرد... کچیک بوو بیۆینه له جوانیدا، بیۆینه له ته مه لیدا، بیۆینه له بیده نگیشدا. که س نه یده زانی چون گه یشتوته پۆلى پینجی ناماده یی، هه ندیک مامۆستا سویندیان بۆ خواردم تا نه وکات خشته ی لیکدانى له به رنه بووه، هیچ شتیکى له سه ر بیره دۆزه کانی نه ندازه نه زانیوه، له زینده وهرزانییدا به نه سته م توانیۆتی حوشر له گوله باغ جیابکاته وه.

خانمی شه مس به مه راقیکى زۆره وه ته ماشای سه عید بایۆی ده کرد و نه یده زانی چی بلیت. خۆی رقی دنیاى له م مامۆستا ره زاگرانه بوو، به لام نه مجاره هه ستیده کرد له سه ره هقه، کچه که ی له خۆگۆرپین و مه کیاجکردن و سه یرکردنى ته له فزیۆن به ولاره هیچى تری نه ده زانی. خانمی شه مس که له ته نووره یه کى ره شی ته سکدا دانیشتبوو، ده ستی ده خسته سه ر میزه که ی به رده می و به مامۆستای ده گووت «جا مامۆستا نه وه ده بیّت چی بکه ین، عیلاجى چیه؟». سه عید بایۆ پالیده دا به کورسییه که وه و ده یگووت «خانم من پیمگورتى مامۆستایه کى ده ویت فیرى خه یالى بکات. یه کیک وابکات هه ستى بۆ نه و شتانه ش هه بیّت که له به رده میدا پووناده ن، تیگه یشتنى بۆ نه و شتانه ش هه بیّت که مرۆف به جهسته و پۆحى خۆی تپیاندا ناژى. واته مه رج نییه مرۆف گولّ بیّت بۆ نه وه ی تیبکات گولّ چون ده مریت... مه رج نییه مرۆف زینده وهرتیکى ناو تۆقیانوس بیّت، بۆ نه وه ی ژبانى ناو ده ریا تیبکات. خانم من زۆر

به پراستمه ده بيت بؤ مامؤستايه كى تاييه تى خيال بگريئن، كچه كه تان خيالى نيه». خانمى شه مس بيئه وهى تيبكات مامؤستا سه عيد باسى چى ده كات، گووتى «تؤ هيچ كه س ده ناسيت، مامؤستاي خيال بيت، چونكه نازانم من وانهى له و جورهم نه بيستوه». سه عيد بايو له كاتى ده ستردندا بؤ چاكهى به رده مى، كه ميگ قاپسى كوليجه كانى جولاند و سه يريكى سه ر نه ژنو سپيه كانى شه مسى كرد و به ناره چه تيبه وه گووتى «هر كه س كه له دايكده بيت به شى خوى خيالى هه يه، له پراستيدا من له ناچاريدا وا ده ليم، من پاره له ئيوه وهرده گرم، به لام كچه كه هيچ فيرنا بيت... هر قوتابيه ك من وانه م دايتى، ده سته تال نه گه پراوه ته وه، خوا شاهيده پيرار بيست و سئ قوتابيم چوونه كوليجى پزىشكى. ناخر خانم له سه ر ناو و ناويانگى من قورسه گه ر خانمى مه ناز، ئه م كچه پاكيزه ي ئيوه دهرنه چيت و له زينه وه رزانيدا بگه ريته وه، بؤ من گران ته واوده بيت، ئيوه خيزانتيكى ناسراون، هر شتيك له م مالهى ئيوه دا پرويدات ده چيته دهرى، خه لك هه موو ده لئن ئه ها سه عيد بايو ساليك هاتوچوى مالى سه يفه دين ماروى كرد، ساليك له گه ل شه مس و مه نازى كچيدا له ژوره وه بوون و دهرىش نه چوو... ئه وكات چؤن شته كان ته فسيرده كه ن؟ ها چؤن؟... خانمى به ريز، من هيچ كه سئكم نه ديوه وه ك مه نازى خانى كچتان بيخه يال بيت، من مه منونى ئه م هه موو چا و كوليجه خووشانهى ده ستى توم، به لام به كه سه ره وه پيتده ليم، گه ر وا بروات ناتوانم بييمه وه بؤ ئيره، چونكه هاتن و نه هاتنم سوودى نيه، من پاره ي خوڤايسى بؤ له تؤ بستينم... ها بؤ ليتى بستينم؟».

خانمى شه مس كه ميگ له دوا پرسته كانى مامؤستا ترسابوو، له دواى ئه وهى ميرده كه ي بووبوو به فرمانبه ريكى بالا و متمانه ي سه روك و كاديره گه وره كانى حيزبى به ده سته ئيناوو، ده وه مه ندييه كى كوتوپر پوى

تیکردبوون، ده ترسا مندالنه که ی دهرنه چیت و ژنه ناسیاوه کانی ده وریه ری بلین ته ماشاکه دلئی نه هات مامؤستایه کی باش بؤ کچه که ی بگریت. له شتی وا زاره ترهک ده بوو، ده بایه هر شتیک ده کړیت بیگات تا که س قسه ی وای به زاردا نه یه ت. کچه که ی له هموو وانه کاندنا خراپوو، به رزترین پله یهک به ده سستی هیتا بییت له کوردیدا بوو که جاریک له جاره کان په ناجاوسئی وه رگرتبوو، له وه بترازیت له ده رسنکی تردا دهرنه چوو بوو. ده بایه ئیستا له سئی زانکو بایه. نه گه رچی شه مس و باوکی هموو شتیکیان بؤ دابینکردبوو، ژووری خوئی هم بوو، بالکونی خوئی هم بوو، هاوپی کچه کانی ده یانتوانی هاتوچوئی بکه ن، ده سنگیرانداریوو، ده یتوانی له ئسولدا بچیته ده ری، گوئی له گورانییه کانی سیمون و بولند نارسوی ده گرت... به لام له قوتابخانه دهرنه ده چوو. نه وه یه که مجاریوو بییستیت یه کیک بلیت «کچه که تان خه یالئی نییه». سه یفه دین ماروی میردی «که له ته شتیک به زی پوکراو ده چوو» به رده وام به پویکی دریژه وه به سه ریکی پووتاوه ی زله وه، به ورگنکی هه لپژاوه وه به ماله که دا ده سوپایه وه و ده یگوت «نه م کچه میشکی نییه... پاره ی تیا سه رف مه که... می شک به پاره ناکړدیت». ئیستا شه مسی به سته زمان نه یده زانی جیاوازی نیوان نه و دووانه چیه، گه ر مروف میشکی نه بییت له گه ل نه وه ی مروف خه یالئی نه بییت. له دلئی خویدا تا نه ندازه یهک قسه که ی مامؤستا سه عید بایوی پیراستتر بوو، کچه که میشکی هم بوو، به شی خوئی شه یتان بوو، گه ر بیویستبایه تا بپی بیشه رمی عیاریوو، گومانی نه وه شی هم بوو هه تا له پشت ده سنگیرانه که یه وه، شتیک کی که می له گه ل که سیک کی تردا هه بییت، وهک نه وه ی دلئی به یه کیک کی تریشه وه بییت، به لام کی... نه یده زانی. به گشتی جیاوازییه کی نه بوو له گه ل کچانی ته مه نی خویدا. گرنگترین شتیش بؤ شه مس نه وه بوو قسه ی نه یه ته سه ر. که گووتیان مامؤستا سه عیدی بایولژی له هموو که س باشتره، بی بیرکردنه وه، پیراییدا بانگیگات

و تکای لیبکات وانہی تایبہ تی پیدلئتہ وہ . بہ لام ئیستا بؤ یہ کہ مجار له
 ژیانیدا ناچاره بہ دواى مامؤستایه کدا بگہرئت بؤ خہیال . «مامؤستای
 خہیال» پوژئیک له پوژان شتی وه های نه بیستبوو . کہ سه عید بایؤ پوؤی ،
 شمس خان چووہ ژووہ کہی خوؤی ، سه ری خسته ناو هه ردوو دهستی
 و دهستی کرد به گریان ، هیچ شتیک له وه ناخؤشتر نییه له گهل پایویکی
 ناشیرینی وهک سه یفهدین مارؤدا بژیت و منداله کانیشته تمهل بن . له گهل
 تئیه پینی عومر و به سه رچوونی پوژگاردا به ناشیرینی سه یفه راھاتبوو ،
 دلئی خوؤی به وه خؤشکردبوو کہ ئەندامیکی به رزی حیزیه ، بہ لام به وه
 پانہ دههات کچه کہی نه بیته هیچ . هیچ شتیک له دونیادا له وه خراپتر
 نییه ، منداله کہت له قوتابخانہ دهرنه چئیت ، هیچ شتیک . هه موو جارئیک
 وای به ژنهکانی هاوړئیی گووتبوو . حه زیدہ کرد کچه کہی به هه قی خوؤی
 بچئته زانکوؤ ، هه ر کؤلئئیک بیت گرنگ نییه ، گرنگ ئەوہ یه به هه قی
 خوؤی بچئته زانکوؤ .

ئەو ئیوارہ یه کہ سه یفهدین گہرپاہ وه ، گہرده لولوئیکی گہرہ
 چاوه روانیدہ کرد ، کابرا هئیشتا خؤشی له وه نه بینیبوو کہ بؤتہ بهرپرسیکی
 به رزی حیزب کہ چی پوؤ دواى پوؤ ژیانى تالتر ده بوو . ئەوہ چ جورہ
 به دبہ ختیبه کہ مرؤف توشیدئیت ، هه رکات خوؤی ئامادہ دکات له زهت له
 شتیک بینئیت ، سهرکه وتئیک تامبکات ، شتیک پروده دات ، ته واوی تام
 و خؤشی ژیانى لئیتئیکده دات . ئەو ئیوارہ یه هئند نه بوو پیئخستبووہ
 حهوشی مال ، خانمی شمس به پیئوہ هه موو قسهکانی سه عید بایؤی
 بؤ گئپاہ وه . سه یفهدین له سه ر ئەم رپهفتاره ، سه دجار له گهل شه مسدا
 به شه راھاتبوو ، هئندہی له دهرگاوه دهرده کہوت ، ژنه کہی راسته و راست
 بیئہ وهی بواری هه ناسه دانی بدات ، دهردی دونیای به سه ردا دهرپشت .
 سه یفهدین هه ندیجار توپه ده بوو ، هه ندیجار پیئدہ کہنی ، هه ندیجار ده گریا ،
 هه ندیجار بیئدہنگ سه یریدہ کرد و هیچی نه ده گووت . کئشہی مامؤستای

خه‌یال شتییکی تازه‌بوو، پیشتَر کیش‌ه‌گه‌لی له‌و جور‌هی نه‌بیستبوو، له‌میژیوو مه‌سه‌له‌ی په‌روه‌رده‌ی منداله‌کانی بۆ خانم جیه‌یشتبوو، به‌لام خانم ده‌یگوت هه‌ر ئیستا ده‌بیست مامۆستایه‌کی خه‌یال بدۆزینه‌وه... هه‌ر ئیستا.

دوای شه‌ویکی پر ده‌نگه‌ده‌نگ و توپه‌یی، مارۆ دره‌نگ وه‌ختیک ته‌له‌فونی بۆ «سه‌رکه‌وت نه‌زمی» کرد و تکای لیکرد مامۆستایه‌کی بۆ بدۆزیته‌وه خه‌یالی کچه‌که‌ی به‌هیزیکات. که زه‌نگی ته‌له‌فونه‌که لای سه‌رکه‌وت نه‌زمی لییدا، ئه‌و له ژۆر جیگاوه، به‌ده‌ستووری مه‌راجا هیندییه‌کان خاوییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ریه‌وه ئالاندبوو و سه‌یری فلیمیکی فیدیۆی عه‌ره‌بی ده‌کرد. سه‌رکه‌وت ئیشیکی دیاریکراوی نه‌بوو، کاسبیکی گه‌رۆک بوو، هه‌موو شتییکی ده‌کرد. گه‌ر بۆ ئوتومبیلی مۆدیل بالآ بگه‌رپایتایه‌ بۆی په‌یداده‌کردی، گه‌ر که‌له‌شیری شامیت داواکردبایه په‌یدایده‌کرد، وه‌ستای به‌لۆعه‌ت بویستبایه له‌چاند سه‌عاتیکدا بۆی ده‌ناردی، گه‌ر پیتشت بگوتبایه بۆ مامۆستایه‌کی باشی فیزیایه‌کی نه‌ده‌خستی. هه‌موو ژيانی له‌بازاردا بردبووه سه‌ر، به‌لام پیشتَر شتییکی به‌ناوی مامۆستای خه‌یاله‌وه نه‌بیستبوو، به‌لام نه‌یده‌ویست به‌نه‌زان ده‌رچیت، مه‌به‌ستیشی بوو خۆی لای تازه به‌رپرسیک شیرینبکات که دلنایبوو دره‌نگ یان زوو ئیشی تیده‌که‌ویت. بیته‌وه‌ی خۆی تیکبdat گووتی «ئاسانه مامۆستا گیان، زۆر ئاسانه سه‌به‌ی مامۆستایه‌کی خه‌یال په‌یداده‌که‌ین». گه‌ر سه‌رکه‌وت نه‌زمی وای نه‌گوتبایه، له‌وانه‌بوو شته‌کان به‌جۆریکی تر برۆن، له‌وانه‌بوو کۆی ئه‌م چیرۆکه‌ ریگا و په‌وتییکی دی بگرتیه‌به‌ر. به‌لام سه‌رکه‌وت بیته‌وه‌ی بزانیست مامۆستای خه‌یال چییه، گفتی به‌سه‌یفه‌دین مارۆدا و له‌گه‌ل ئه‌و گفته‌شدا یه‌که‌مین گه‌مه‌ی شیتانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ی ئیمه‌ ده‌ستی پیکرد.

دووانە یەکی نە یار و خە یالی «لە دایکبوونی تریفە یابە حری لە کوۆتایی سالانی شەستدا»

پۆژیک لە پۆژان جەوهر زاهیر یابە حری برای تریفە زاهیر، بپاریدا بیئەوہی عەقل و لەشی بە کاربەئینت، ببیتە ملیۆنیر. واتە بیئەوہی نە عەقلی بە راستی بخاتە کار و نە دەست و بازوو بوە شینت، ژیانیکی نۆر خۆش بزئی، ببیتە خاوەنی ھەموو شتیک، جوانترین ماشینی ھەبیت، کۆشکی گەورە دروستبکات، زیباترین ژن بەئینت، گرانترین پۆشاکێ دونیا بپۆشینت، لە خۆشترین نوسینگەدا دەوامبکات. دەبیت بلیم بەر لە پاپەڕینی سالی ۱۹۹۱ کەس نەیدەتوانی خەونی وەھا ببینت، ئادەمیەک لە ولات و مەملەکەتی ئیمەدا نەبوو جورئەتی ھەبیت جورە بپاریکی وەھا بدات، بەلام لەگەڵ ھەلھاتنی خۆری ھەمیشە درەوشاوی ئازادیدا، ولاتی ئیمە پریو لەو جورە پیاوانە دەیانتوانی بیئەوہی عەقلی خۆیان بخەنە کار، بیئەوہی بە راستی ئیشبکەن و ماندووین ھەموو خەونەکانی خۆیان بەئینەدی. جەوهر لەگەڵ تریفە زاهیردا دووانە نەبوون، بەلام وەک دووانە بە دونیا ناسیندران. کەس تا ئیستا چیرۆکی راستەقینە لە دایکبوونی تریفە ی ساغ نەکردۆتەو، پێشموایە ئەو حیکایەتە بەرپادەیک ئالۆز و تەلیسماوی و بیئەفسیرە، پوونکردنەوہی نەشیاو و ئەستەمە، ئەو دراوانەش کە ئیستا لە بەردەستی ئیمەدان بواری دۆزینەوہ و درکاندنی راستیمان پێنادەن. ھیند ھەبە لە سالی ۱۹۶۸ دا چەند ھەفتەیک دەوی کۆدیتای ۱۷ ی گەلاویژ، لە گەرەکیکی کۆن و داپوخواودا، لە شەویکی پری میشولە و لە ژیر پانکەیکەکی ژەنگاويدا، لە سەر جیگایەکی نوقم لە ژان و عارەقدا، فەوزیە خانی ژنی زاهیر ناغای یا بەحری، جەوهر ناغای یا

به حرى هيتايه دونياوه . هه موو دونيا دهيزانى فهوزيه خان كه ژنيكى به پريز و به حورمه تى نه وه زادى ياسه ميه كان بوو، دواى پينج سال شوو كردن بيوه چه و بيمندال مابووه وه، له و پينج ساله دا فهوزيه خان هه رچيه كى كړدبوو، خودا به مندالايك ناسووده و به پشتيک خوشنوودى نه كړدبوو. تا له دواى سيته مين سالى شوو كړدنييه وه، خوئ وهك دره ختيكى بيهر و مه خلوقيكى بيخير و بيوه چاغ ده بينى. وهك هه موو نه و ژنانه ي مندالانيان ناييت، غم به جوړيک دايگرتبوو، بينينى هه موو كوړپه يهك و دره كه وتنى هه موو مندالايك دلى له پيشه وه راده چله كاند. واى ليها ت مندالبون بوو به گوره ترين خيال و خولياى نه و ژنه چاك و داوينپاكه . كه فهوزيه ياسه مى زگى پرپوو، خه يالايكى گوره ده بوو به واقع و خه ونيكى بيكووتا ده بوو به راست. به لام كيشه كه ته نيا غمه گوره و بيسنووره كانى خانمى ياسه مى نه بوو، به لكو گرفتى گوره ي خيزانى يابه حرى، نه و ثيره يى و حه سووديه گوره يه بوو كه له مندالييه وه له نيوان زاهيرى يابه حرى و سه ميره يابه حرى خوشكيدا به رقه رار بوو. خوشكه كه له مندالييه وه ثيره ييه كى زورى به برا نازداره كى ده برد. سه ميره له و ژنانه نه بوو ناسان ته تسليمى قه ده رى ژنانه ي خوئ بييت و به و ناز و فه زله رازبييت كه نيزانى خيزانى يابه حرى له دير زمانه وه هه يانبوو. نه وه جهنگيكى سه سه ختى له نيوان زاهير و خوشكه كه يدا هه لگيرساند، كه دريزكراوه ي كومه ليك جهنگى ديړينه ي ديكه بوو له نيوان نير و ميكانى تا يه فه ي يابه حريدا. كينه ي قوول و گوره ي زاهير بو خوشكه كه ي وايكرد سويند بضوات هه رگيز نه يدا به شوو و نه هيليت پوژيک له پوژان به وه چه ي خوئ شاد بييت و مندالى خوئ بگريته باوه ش. له سالى ١٩٦٢ هه زاهيرى يابه حرى هه موو خوازبيتيكه رانى سه ميره ي به جوړيکى شيتانه و بيړه حمانه په تنده كرده وه. سه ميره له و ماويه دا له ريگاي نوشته نوسه كانه وه، به نهينى دوغاي دنوسى و

سبحریده‌کرد، تا خودا وه‌چاخنی زاهیر یا به‌حری برای کو‌پربکاته‌وه و هه‌رگیز به منداڵ و نه‌وه‌ی خو‌ی شادنه‌بیّت. ژیا‌نی ئه‌و پینج ساله‌ی یا به‌حریه‌کان جه‌ه‌نه‌م بوو. سه‌میره که کچیکی شه‌پانی و در بوو، چه‌ندین جار جه‌نگی ئاگرین و دۆزه‌خناسای دژ به‌و خانمه‌ نازدار و به‌حورمه‌ته به‌ریاکرد که به‌ بیده‌نگی باری دیق و مه‌راقی ژیا‌نی له‌ ناو یا به‌حریه‌کاندا پاده‌کیشا. کاتیکی سه‌میره یا به‌حری حیکایه‌تی زگپ‌پوونی فه‌وزیه‌ خانی یاسه‌می بیست، وه‌ختبوو شیّت بیّت. شه‌وگارانیکی دریز ژه‌وی لیته‌که‌وت. ئیره‌یی وایکرد شه‌و و پوژ بیر له‌وه بکاته‌وه چو‌ن ئه‌ویش منداڵیکی بیّت، چی بکات بو‌ ئه‌وه‌ی دریزه‌ به‌ وه‌چاغی خو‌ی بدات تا له‌ مولک و مائی یا به‌حریه‌کاندا مافی نه‌خوریت. ده‌یان شه‌و له‌ خه‌یال و خولیا‌ی دروستکردنی وه‌چه‌یه‌کدا بوو که زاهیری برا و جه‌لاد له‌وی حه‌رامکردبوو. که‌س به‌دروستی نازانیت له‌و ماوه‌یه‌دا چی پوویدا، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ی کو‌تایی هاوین که فه‌وزیه‌ خان که‌وته‌سه‌ر ژان تا جه‌وه‌ر ئاغای یا به‌حری له‌ دایک‌بیّت، هه‌مان شه‌و له‌ هه‌مان سه‌عاتدا سه‌میره یا به‌حریش که‌وته‌سه‌ر ژانیکی توند. به‌دریزایی ئه‌و ماوه‌یه‌ که فه‌وزیه‌ دووگیان بوو هیچ که‌س هیچ ئاماژه‌یه‌کی نا‌اسایی له‌ سه‌میره نه‌بینیوو. ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌میره که‌وته‌سه‌ر ژان، هه‌موو پیا‌نابوو ئه‌وه‌ش به‌زمیکی دیکه‌ و نمایشیکی دیکه‌ی به‌ده له‌ به‌زم و نواندنه‌ شه‌یتانی و شه‌پانیه‌کانی ئه‌و. که‌ دکتوریان هینایه‌ سه‌ری، پزیشکیکی میسری زیره‌ک و ورده‌کار بوو، له‌ میژبوو له‌و شاره‌دا ده‌ژیا. پاش پشکنینیکی ورد گه‌یشته‌ ده‌ره‌نجامیکی سه‌یر، سه‌میره هیشتا کچ بوو، په‌رده‌یه‌کی پاکیز و ساغ و سه‌لامه‌ت و جوانیشی هه‌بوو، به‌لام زگیشی پریوو...

دیاره‌ خو‌شبه‌ختیه‌کانی ئینسان هه‌میشه‌ هاو‌پرسی به‌دب‌ختی و لکه‌ی په‌شی غه‌م و په‌ژارن، زاهیری یا به‌حری که‌ سه‌ر له‌ ئیواره‌ خه‌ریک‌بوو له‌ خو‌شیدا ده‌ف‌ری، خو‌ی به‌ خو‌شبه‌ختترین که‌سی دونیا ده‌زانی، دوا‌ی

ساله‌های سال سهر و ناٹومیدی چاوه‌پروانی نه‌وه بوو وه‌چه‌یه‌کی تازه بو یا به‌حریبه‌کان بیته دونیاوه، هه‌والی زگپرپوونی خوشکه پاکیز و به‌دنیاز و به‌خپله‌که‌ی خستییه به‌حرکی گه‌وره‌ی بیقه‌رارییه‌وه . پاسته زاهیر ناغا بیرری نه‌ده‌هات پوژیک له پوژان خوشکه‌که‌ی خو‌شویستییت، به‌لام نه‌شیده‌ویست به‌و جوړه کوتایی به ژبانی به‌نییت. نه‌وه شهرم و شوریه‌یه‌کی وه‌هابوو گالته‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا، عه‌ییه‌یه‌ک بوو لکه‌یه‌کی وه‌های ده‌نا به میژووی یا به‌حریبه‌کانه‌وه تا دنیا دونیا‌یه له بیرنه‌چپته‌وه، بویه هه‌رچییه‌کی کردوه ده‌بایه خیرا نه‌وه ده‌رگایه دابخات و نه‌وه شهرمه داپوشیت. زاهیر ناغا به پاره‌ی نه‌وه زه‌مانه بره دراویکی خه‌یالی به‌خشی به دکتوره میسرپییه‌که تا به‌نه‌نیی سهرپه‌رشتی مندال‌بوونی خوشکه‌که‌ی و ژنه‌که‌شی بکات و نه‌نییه‌که‌ش تا قیامت هه‌لگریت و له‌گه‌ل خویدا بیباته گوره‌وه . به‌و جوړه فه‌وزیه یاسه‌می و سه‌میره یا به‌حری له دوو ژوردا له تهنیشت یه‌که‌وه، له گه‌رمای هاونی سالی ۱۹۶۸ دا، له ژیر دوو پانکه‌ی گه‌وره‌دا، له یه‌ک ساتدا دوو مندالیان بوو، یه‌کیکیان جه‌وه‌ر زاهیر بوو، نه‌وی تریان تریفه زاهیر. دوو مه‌خلوق وه‌ک دووانه به دنیا ناسینران، وه‌ک کچ و کوریک له مندالدانی فه‌وزیه یاسه‌میدا سازابن، هه‌ردوکیان به ناوی فه‌وزیه و زاهیر یا به‌حریبه‌وه شوناسیان بو دهره‌ات، به‌لام دوو بوونه‌وه‌ریبون له هه‌موو شتیکیا جیاواز. یه‌کیکیان به‌ره‌می حقیقت بوو نه‌وی دیان به‌ره‌می خه‌یال، جه‌وه‌ر که له دایکبوو سهری بو سه‌ره‌وه بوو، تریفه که هاته دونیاوه سهری بو خواره‌وه بوو. جه‌وه‌ر له‌گه‌ل له‌دایکبوونیدا ده‌ستیکرد به گریان، به‌لام تریفه پیکه‌نی. جه‌وه‌ر سپی بوو، تریفه نه‌سه‌مر و توکن. جه‌وه‌ر چاوی کال بوو، نه‌وه چاوانی قه‌ترانی. له‌وشه‌وه‌وه تا پوژی مردنی، سه‌میره یا به‌حری له ژوریکه‌ی نه‌ومی دووی مالی زاهیر یا به‌حریدا دیلبوو. سی سالی یه‌که‌م زاهیر ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر داخست نه‌با

ههلبیت، بهلام له سالی چوارهمدا فهوزیهی دلچاک و میهرهبان، دوی چهند پوژتیک گریان میرده سهسهخت و بهدنیادهکهی رازیکرد، دهراگی ژووری خوشکهکهی بکاتهوه و نازادیبکات. سن سال بوو فهوزیه یاسه می سهمیرهی نهبینیبوو، سن سال بوو پیی نهخستبووه نهومی سهروه. دوی نهو ماوه دوورودیژه کاتیک زاهیری یابهحری دهراکهی کردهوه و فهوزیهی برده بهردهم سهمیرهی خوشکی. فهوزیه له بری سهمیرهی جاران، بوونهوهریکی پیر و تیکشکاری بینی که هیچی له و ژنه در و دهمهراشهی رابوردوو نهدهچوو، بهلکو ئافرهتیک زهلیل بوو له سیبهری شتهکان و له بونی ئادهمییهکان دهترسا. لهو سن سالدها سهمیره یابهحری زور شتی بیرچوووبوووه، ترستیکی ناوهکی و بیپهی له ناخیدا سهوزبوووو نهیدههیشت لهو ژوره بیتهدهری. له ماوهی نهو چواره سالهی دوایدا، بهر لهوهی سهمیره یابهحری له ئیوارهیهکی فیئک و خهیا لاری بههارداه بیدهنگی بمریت، فهوزیه یاسه می، له ههمان ژوردا وهک خوشکتیکی دلسوژ و له خوژوردوو خزمهتیکرد. سهمیره ههموو نهو تهمنه، نیمچه شیت و نیمچه ئیفلیج له دونیایهکی پر له شیوه و نیگار و پهنگی خهیا لیدا دهژیا. لهو کاتهوهی تریفهی بوویوو، لهگه ل کومه لیک پوخله بهری سهیردا دهژیا که تهنیا خوئی دهبینین.

فهوزیه خانی یاسه می خوئی نهو تهفسیرهی سهبارت به له دایکبوونی تریفه له زاری سهمیره یابهحرییهوه بو گواستینهوه. تهفسیریک پیدهچیت خانمی یاسه می زور بریوی پیبوویت. لهو ماوهیهدا سهمیره یابهحری له ساتهکانی هوش و له چرکهکانی گه رمبوونی سوژی هاودهردی و خوشکایهتیدا، بهردهوام فهوزیهی دلنیا کردبووهوه که نهو لهگه ل هیچ پیاوئیکدا نهخهوتوووه تا مندالی راستهقینهی بییت، بهلکو ئیرهیی وایکردوه پردیک لهگه ل بوونهوهره خهیا لیهکاندا دروستبکات، شهوانه

له گه ل چه ندین پیای خه یالکردا بخویت تا گهر به خه یالیش بووه مندالیکسی بییت. سه میره به جوریکسی هینده چر و به ناره زووییه کی هیند گهرم خولیاى مندالبون دهکات، له ناکاو «بیئوهی هیچ کهس بزانییت چۆن» ئه و خولیا و خواسته ده بییت به حقیقت. وهک فهوزیه ده لییت تریفه یابه حری له فووی بوونه وهره خه یالییه کان دروستبوو بوو. به ره می ناره زووییه کی خه یالی بوو که به پنگایهک له پنگاکان توانیبووی بیته راست. دیاره وهک همیشه که سانتیک هه ن باوه پ به م چیرۆکه ناکه ن. گهرچی چه ندین سه دهیه ته واوی به شه رییه ت باوه پى به له دایکبوونی مه سیح له فوویه کی خه یالییه وه کرده. به لام من ده لیم، بۆ میلله تیکسی وهک ئیمه که سه دان ساله نه نیا له خه ون و خه یالدا ده ژین، هیواکانان ته نیا به خه یال دینه دی، تیگه یشتن له جوهره حیکایه تیکسی وا ئاسان و ساده یه. من خۆم کیشه یه کی راسته قینه م له قه بوولکردنی حیکایه تی له دایکبوونی تریفه یابه حریدا نییه، زۆر جار گهر مرۆف توند و له دلوه ئومید بکات، چه ند ئاواتهکانی ئه فسانه یی و هیواکانی خورافی ده رکه ون، شتی ناناسایی و هیزی ئه فسونساز دینه مه یدان ئه و ئومیدانه ی بۆ ده هیننه دی. پیکه وتوو له گهرمای هاویندا سه رم بۆ ئاسمان به رزکردۆته وه و داوای بارانیکم کرده، بینیمه له ناکاو هه وا تیکچوو و کهش گۆراوه و هه وری سه نگین به خویمان و دلۆپه بارانی قورسه وه ده رکه وتوون و له چه ند سانتیکدا دونیا بۆته تۆفان و په هیله ... پیکه وتوو له دلوه چه زبکه م مرۆفیک ببینم، دواى ته مه نایه کی قوول، له ناکاو له گوشه ی شه قامیکدا، له سه رسوچی کوچه یه کدا ده رکه وتوو و باوه شم پیداکرده و ئاواته که م هاتۆته دی. من ده لیم کیشه ی مرۆفه کان هه ندیجار ئه وه یه ئاواتی قوول... زۆر قوولیان نه ماوه، ئاواتیک هیند له قوولایی ناخه وه بیته ده ری، دونیا ناچار بکات گوپی لیبگریت. هه رکات مرۆف ئومید و هیواکانی له ناخی ناخه وه هاتنه ده ری، هیزیکی ئه وتۆ ئه فسوناوی

ودرده گرن، ده توانن سنوورى ياسا فيزيكيه كان و له مپره ره گه وره كان
 بپن. ئوميد تاكه شتيكه ده توانيت مه ترياله ره قه كان بشكيتيت، ياسا
 زمينييه كان و به ريه سته واقعييه كان بگوريت و بيانهاريت. به لام كه
 ئوميدى وها گه وره و قولمان نه ما، دونيا له شويني خوئ داده نيشيت
 و بيغم خوئ دوپاره ده كاته وه. من پيموايه تريفه يابه حرى ده ستردى
 نه و ئوميد ده ناگرين و ناره زووه بوركانييه ي ناو پوحي سه ميره يابه حرييه،
 كه دواچار وهك نه خشى راسته قينه ي مرؤفئك له په حمى نه و ژنه پر
 ئوميد ده چنراوه و هاتوته دى، نه و هينده ي نه ته مينيكي وردى خيال له
 كه له چنينكي ورده كاره وه هاتوته در، كچيكي راسته قينه نييه تا
 وهك كچانى دى بگيريت و ده سته مؤبكرت. ده بيت بزاتين دواچار
 مندالدى نافرته ئاوتنه ي خه ونه كانيتى، زور خانم كه منداليان ناپيت،
 واده زانم هوكى نه وه يه له ناخى ناخدا، له تاريخيه هه ره نه بينراو و
 ده جورناسا كه ي ده روندا له شتيكى نه م دونيايه ياخيدنه بن، له قه ده ريكي
 نوسراو، له وه زيفه يه كي نه زه لى كه ده بيته هاوماناي مردن و كويله يه تى،
 چيدى خه ون نابينن و پوحيان به ئوميدك بارناكهن. به كورتى په حمى
 نافرته نه نيا به شيكى ئورگانى له ش نييه، به لكو هه ريمىكى ئورگانى
 پوحيشه. پياوان نه و هه ريمه گرنگه ي پوحيان دوراندوه، له به رنه وه زورچار
 داهيتانى خويان، ئيشه پوحييه كانى خويان به ده ست ده نوسنه وه، ليروه
 جياوازي داهيتانى پياو به راورد به خه لاقبييه تى قوول و ژيان سازيتى
 نافرته، وهك جياوازي نيتوان به ره ميكه كه سروشت خوئ بييه خشيت،
 له گه ل به ره ميكددا به جووتكردن و كيتلان و ناره قريژى بيته به ر. بويه له
 سه ره تاوه بيتانده ليم من چيرؤكى خه ليقه ت ته واو به پيچه وانه وه تيده گم،
 نه وه ژن نييه كه مه حكومه به ژان و نازاره وه بزئى و بيته به ر، به لكو
 نه وه پياوه مه حكومه به په نج و ناره قريژى و هه ولى بيسره وت شتيك
 بخاته سه ر دونيا. په حمى ژن به شيكى گرنگى پوحيتى، به لام ئيمه ي

پیاوان کامه یه به شه گرنه که ی پۆحمان؟ ... ها، کامه یه؟. بۆیه پیموایه ئافرهت مه مخلوقیکێ ته واوتره له پیاو، تاکه مه مخلوقی ناو سifersی وجوده که له شی ئاوینهی پۆحیتسی و پۆحی ئاوینهی له شیتسی، ئیدی تیده گم چون مندالدانی سه میره یابه حری، لۆژیک ی پۆزانه و تیگه یشتنی ساده ی ئیمه ی تپه پاندوه و موعجیزه یه کی دروستکردوه که بهرله وه ی موعجیزه ی جهسته بیت، موعجیزه ی پۆح و ئومیده کانیستی. غه زه لنوس سالانیک دواتر به گالته وه تریفه ی ناوده نا «کچی نوتفه خه یالیه کان»، له راستیشدا ئه و کچی نوتفه نه بینراو و سیراوییه کانی خه یال بوو.

تریفه تا گه ورهش بوو هر وایده زانی له گه ل جهوهر زاهیردا به زگنیک له دایکبوون. له مندالییه وه هر دووکیان له جهنگیک کوشنده و بیپرانه وه دا ده ژیان، دوو پۆحله بهری نه گونجاو که به ره مه ی پیکدادانی دوو دنیای جیاواز بوون... ئه و رقه قوول و بۆماوه یه ی نیوان سه میره یابه حری و زاهیری برای، به که نالیک نیینیدا گواسترایه وه بۆ هر یه ک له تریفه یابه حری و جهوهر یابه حریش، که له راستیدا خوشک و برای یه ک نه بوون، به لکو دوو جه مسه ری پیچه وانه و دوو پۆلی له یه ک هه لها تووی دوو دنیای به یه ک نه یاریبوون. تریفه یابه حری له مندالییه وه بوونه وه ریکی خه یالوی بوو، هیشتا مندال بوو که سه ری به سه ر به رمیلی حه مامه که دا شۆر ده کرده وه و سه یری ئه و بوونه وه ره ئاوییه خه یالیانه ی ده کرد که ته نیا ئه و ده بیینین. جگه له وهش به رده وام نه خش و زه خره فه ی ئالۆزی له سه ر دیواره کان دروسته کرد که فه وزیه وای هه سته کرد نیکاره کانی ده فین و پاده کن و ده جو لینه وه. پۆژیک خانمی یاسه می وه ختبرو بتوقیت که په تیک ی بینی سه ریکی له هه وادا وه ستاوه و سه ره که ی دیکه ی به ده سته تریفه وه یه، کچیک بوو ده ی توانی په تبه تین له گه ل هه ندیک که سدا بکات که ئه و نه یده توانی بیانینیت. دواچار یه کیک له و پۆحله به ره خه یالیانه

دەستیگرت و بە قادرمەکانی نەۆمی دووھەمدا بەرەو ژوورەکە ی سەمیرە یابەحری سەریخست. سەمیرە بە قزژیکی بژ و ئالۆزکاوە، بە نیگایەکی ساردەوھ لێپروانی و دەموودەست تیگەیشت ئەم مندالە کچە راستەقینە - خەیاڵییەکی خۆیەتی. دەبێت بلێین سەمیرە یابەحری لەگەڵ ھەموو تیکچوون و دابیران و شیتییەکدا، ھۆشی ئەوێ ھەبوو دایکایەتی خۆی ئاشکرانەکات و مندالەکە ی تووشی جوورە موسیبەتیک نەکات، کە دەیزانی جگە لەوێ ژیانی بە تەلیسمیکی بێتەفسیرەوھ گزێدەدات سوویدیکی دی نییە. جەوھەر زاھیر بە پێچەوانە ی خوشکەکە یوھ، بوونەوھریکی فیلباز و نەخشەکیش بوو، باوکی زۆر بە سەلیقە وردەکە ی و توانای لەسەر پلاندانان سەرسامبوو، لە مندالییەوھ ئارەزوویەکی بیۆینە ی کوکردنەوھ ی شت و وەدەستخستنی یاری گرانبەھای ھەبوو. وەک تاقە وەچە ی نۆزینە ی یابەحرییەکان، ئەو نازە ی ھەبوو ھەموو ژیانی لە بەردەمدا بکریتەوھ و ھەموو خەونیککی بێتەدی، ئەویش بە سروشتی سمۆرە یەکی برسی دەویست لە قەلەمپوھ بچووکەکی خۆیدا دەست بەسەر تەواوی دونیادا بگریت. مندالیکی سورفلی قەلەویچکە بوو بە چەناگە یەکی چالەوھ، بە پوویەکی توپە و چاویکی بزۆک و نیگایەکی شیتانەوھ. زاھیر گەلەک سیفەتی باپیرە سورفەکانی خۆی لە کورپەکەیدا دەبینییەوھ، ئەو باپیرە برۆ زەردە چاوبرسیانە ی سەردەمانتیک وەک لەشکرێک لە میژولە ی سپی، دەیاندا بەسەر ئەو قافلە گزێرانەدا کە لە بەغداوھ کالایان بۆ ھەریمە سیحراویەکانی باکوور دەگواستەوھ، ئەو قافلانە ی گەرما گزێریکردبوون و خۆری باشوور سووتاندبوونی، ھیندە ی لە ئاران دەترازان و پێیان لە زەنویران دەنا، چەتەکانی یابەحری پووتیان دەکردنەوھ و دەستبەتال و بارخالی دەیانناردنەوھ بۆ بنەو ھەواری خۆیان. جەوھەر یابەحری شتیک لەو پۆحە دونیاپەرست و سامانخواری چەتەکان لە خویندیدا بوو، بەلام دەبێت بلێم کە برێک لە ھۆشی پلاندانان و فریوبازیشی بۆ زیادکردبوو

که راسته و خو له پوچی پوژگاری نه مپومانه وه وه ریگرتبوو. به کورتی جه وه ر یابه حری پوخله به ریگ بوو خالی له خه یال، به جو ریگ له دنیا و خواسته تیپه په کانیدا نوقمبوو، به نامیریک ده چوو جگه له غه ریزه در و کیتیبه کان په یوه ندیبه کی به دیوه کانی تری مروقه وه نه ماییت. له مندالییه وه جه نگیکی دریز و بیره حم و پرکینه ی له گه ل خوشکه که یدا دامه زراند. هر زوو به غه ریزه بندوز و وردبینه کی خوی گه یشته دوو پاستی ترسناک که تا ماوه یه کی دریز ه مووان نیگا و بوچوونه کانیان وهک ده مدریژی مندالیک و ورنه ی زاویه ک ته ماشاده کرد، که زیاد له پیویست نازی دراوه تی و پتر له و تخوبه ی نه ده ب بواری پیده دا، زمان دریز ده کات. جه وه ر یابه حری له مندالییه کی زوه وه رایگه یاند که تریفه یابه حری نه خوشکی نه وه و نه که سیکی راسته قینه شه، به لکو هیچ نیبه، بلقیکی سپیبه، که فیکتی تیپه ره، هه وایه کی به تاله و پوژیک له پوژان ونده بیته و له هه وادا ناواده بیته و له وینه یه کدا ده تویته وه.

زورجار ژبانی مندالان هیچ نیبه جگه له نیگاریکی ناوینه یی و هه لگه پاره ی ژبانی باوکانیان، هه مان نمایشه له سه ر سه حنه ی شانویه کی تر نه جامده دریت، هه مان تیکسته که کومه لیک نه کتتری دی ده یخویننه وه. زاهیر یا به حریش هه رچوونیک ته ماشایده کرد، له په فتاری کوره که یدا میژووی پابوردووی خوی ده بینیه وه، سه یریده کرد نه و کینه نه زه لیه ی نیوان نیر و میکانی نه و تایه فه غه مگینه دووباره له په یوه ندی نیوان جه وه ر و تریفه دا سه ره لده داته وه. سالانیک زاهیر یابه حری هه ولیدا خوی له تریفه نزیک کاته وه، دریقیبه کی له په روه رده کردن و به خوی کردنیدا نه کرد، هه رشتیک پیویسته بکریته کردی، هر واجبیکی باوکانه هه بوو نه جامیدا، به لام کچه که بیباک و که مته رخه م له دنیای خویدا ده ژبا. له قوولایی دلیدا ترسیکی گه وره ی هه بوو که جه وه ری کورپی، هه مان چیروکی نه و دووباره بکاته وه، زاهیر که تاده هات له

ژیر گوشاری ته مه ندا دلئی نهرمتر و پۆحی پر سۆزتر ده بوو، پۆژیک به دزی هه موو وهره سه کانه وه، لای پارێزه ریک و به شاهیدی چندان هاو پیتی خوئی، سییه کی سامان و مولکی خوئی بۆ تریفه نوسی، نه با له دواى مردنی ئه و جه وه هری کورپی هه موو شتیک زه وتبکات و بیتاگا و بیده ریه ست ئه و کچه فریبداته سه رجاده کان. کاتیک «دواى مردنی زاهیر» وه سیته که ئاشکرا بوو، زنجیره یه ک پروداوی شیتانه ی لیکه وته وه، که دواچار کۆمه لیک دهره نجامی سه یر و ترازیدی بۆ هه موو پالّه وانه کانئى ئه م چیرۆکه هیتا، که ئه و دهم که سیان چاوه پروانیان نه ده کرد.

«حوسنی ماردینی» خاوییه کی کۆن پیشانی «عه تار» ده دات «سه ره تای زستانی سالی ۱۹۹۲»

دواى ته له فونه که ی سه یفه دین مارۆ، «سه رکه وت نه زمی» بۆ به یانی پۆژی داها توو که وته گه پان به دواى مامۆستای خه یالدا. ئه وه یه که مجار بوو له زیانیدا به دواى شتیکدا بگه ریت نه زانیت چیه. له و چهند ساله دا شتی سه یر و سه مه ره یان لیدا واکرد بوو. توانیبوو ی هه ندیک شت په یدا بکات که له خه یالی که سدا نییه، فه رووی پلنگ، زویانی شیر، گولئی نه غمه خوان، بولبولی زمانزان، په پوله ی بۆنخۆش و سه دان شتی سه یر و سه مه ره ی تر. له بازاردا به «عه تار» ناوبانگی دهرکرد بوو، ئیشه که ی جۆریک بوو له عه تاری نوێ. وه ک چۆن سه ره ده مانى زوو مرۆف بۆ وه ده ستخستنی شته نااسایی و دوورده سه ته کان په نایان بۆ عه تاران ده برد، ئیستاش بۆ به ده ستخستنی شته ده گمه نه کان خه لکانئیکى وه ک سه رکه وت نه زمی و که سانی دیکه ی له و شیوه یه یان پاده سپارد. خوئی نازناوی عه تاری وه ک شه ره فیکی گه وره ته ماشاده کرد، توانی

بوى له نۆر لاهه پەيوەندى سەير دروستبكات، مۆرى بالۆيزخانەكانى دۇنيا و پاسپۇرتى لۆكى نۆربەى ولاتانى دۇنياي لەلابوو، ھەر شتىكى كوردبىت زانىوتى چىيە و بۆچى دەگەپىت، بەلام ئەو پۆزە بۆ يەكەمجار بىدەنگ دەسورپايەو و نەيدەزانى بۆ كوئى بچىت و لە كى بپرسىت. پۆزىكى ئىجگار خۆشبوو، جەنجالى بازار و ھاتوھاوارى دەستگىزەكان نەياندەتوانى فىنكى ھەوا و خۆرى نەمدووى بەيانى بشىوينن كە لە برى ساردى زستان ھەواى بەھارىكى درەنگوختيان بلاودەكردەو. بەلام ەتارى ھاوپریمان لەزەتتىكى نۆرى لەو بەيانىيە خۆشەنەدەبىنى، بەجۆرىك غەمگىن بوو ھەركەس دەبىينى دەيزانى بىر لە شتىك دەكاتەو كە دەستخستنى قورس و ئامادەكردنى زەحمەتە. ھەراقى ھەك ھەراقى پادشاي حىكايەتە كۆنەكان بەپوخسارىيەو دياربوو. نۆربەى ئەوانەى دەيانناسى فىرېوبوون دەموچاوى بخوئىننەو. كورپكى سەر زل بوو كەمىك پىشى سەرى پووتابوو، جووتىك چاوى پەشى ھەبوو، لووتىكى گرېدار، پىستىكى بۆرباوى خالوى، پىش و سەمىلى دەتاشى و بەردەوامىش بۆ عارەقى لىدەھات. ھەركات شتىك بىجۆشاندايە، دوو دلۆپ عارەقى گەورە، ھەك دوو دلۆپ شەونم بە ھەر دوو گوئىدا شۆپدەبوونەو. كە نارەھەت دەبوو گوئىكانى دەنىشتنە سەر عارەق، ھاوپرې نزيكەكانى پىياندەگوت «گوئى ئاونگ». ئەو پۆزە تا نزيكى نيوەپۆ بىھودە بە بازاردا دەسورپايەو بىئەوھى بزانتىت چى دەكات. ھەركات ئاواھا ئاوارام و بىئەنگەربايە گرېكانى لووتى ئەستورتر دەبوون، دەموچاوى تارىكتەر و چاوانى دەرپەرپوتر. گەرچى تا ئەوكات كەس شتىكى ترسناكى لى نەبىنبوو، بەلام لە ساتى پەشوكاندا بە پياوكوژىك دەچوو ئەمىستا لە لاشەى نىچىرىكى خۆى دوركەوتبىتەو. ھەك نۆربەى خەلكى ئەم شارە شتىك لە بىرپەرمى تىدابوو كە ھەندىجار بە بىدەنگى و ھەندىجار بە شەرم و جارجارىكىش بە توپەبوون دەيشاردەو. ئومىدىكى گەورەى

ھەبوو ببیتە پارەداریکسی گەورە، توانیبوو سامان و دارایی خۆی لە
 ھەرسە یەک لە دواى یەكەکانی بازار پیاوێزیت. بەلام ترسی بەردەوام
 لە دۆران، دوودۆلی لە تیاچوون و نوقمبوون لە بەردەم ئەو ھیزە نادیار و
 سەیرانەدا کە پۆزانە لە شوێنی جیاواز جیاوازهو ھەک بورگان دەتەقینەو
 ژانیان تالکەربوو، ئەو دەولەمەندانەى لە ئەسپی سیاسەت دادەبەزین
 و خۆیان دەکرد بە قەیسەری و گوزەرە تاریکەکانی بازاردا، دەرونیان
 ھەلتەکاندبوو. بیئۆقرەیی پیاویک دەژیا کە دەیەوێت ئەوێ ھەیەتی
 بپیاوێزیت و زیاتریکات، ئەو کاریکسی کردبوو فیئلی نوێ و شیۆوی
 تازەى خۆژیانندن فیبرییت. پۆژ دواى پۆژ پتر لە شتی سەیر و بازرگانى
 ناوازهو دەئالاً. ئەوپۆژە لە دەموو نۆو پۆدا ترسی ئەوێ لێنیشت کە
 چیدی ئەو عەتارە بلیمەتە نەبیئت کە ھەموو شتی سەیر و سەمەرەى
 دونیای لا دەستدەکەوێت. لای نیوہرۆ کاتیک حیساباتی تەواوی خۆی
 کرد، لە دوو کەس زیاتری لە بەردەمدا نەبوو پوویان تیبکات، یەکیکیان
 حوسنی ماردینی بوو، خاوەنى یەکیک لە کۆگا گەورەکانی شار، ئەوی
 تریان گەلاوێژ باھیریوو ژنى بەپۆوہەری کارگە یەکی مافوورچین، کە
 کچیکى خەیاڵچنى ھەبوو سەرپەرشتى نەخش و نیگاری فەرشەکانى بۆ
 دەکرد. یەکەمین جیگا پووی تیکرد، لای حوسنی ماردینی بوو، کە
 دۆستیکی نزیک و پەقیبیکى نەینی و ژیرەوانکیشی بوو. ھەندیک بە
 حوسنی خەیاڵ ناویان دەھیتا، چونکە پیاویکی گەلەک پەر حیکایەت و
 زیدە خەیاڵبازیو. حوسنی خەیاڵ دوکانیکى خاولى فرۆشتنى ھەبوو،
 لە خاولى بەولاوہ ھیچی تری تیانەبوو، ھەندیک لە خاویبەکانیش بۆ
 فرۆشتن نەبوون، بۆ دەست لێدان نەبوون، بەلکو تەنیا بۆ ئەوہ بوون
 سەیریانبکەیت و گوێ لە حیکایەتە دوورودرێژەکانیان بگریت کە حوسنی
 بە لەزەتیکى بیئەندازەو دەیگێزانەوہ. کاتیک عەتار لە بەر دوکانەکەیدا
 دەرکەوت و حوسنی گوێ عارەقاویبەکانى بینی تیگەیشت بۆ شتیکی

تايبەتى دەگەپت، راستەوخۇ بە دەنگى بەرز گووتى « ەتار وەرە ژوورئ، خاוליيەكم لايە ئەمىرى كوئىت خۇي پىن وشككردۇتەو، ەەريرى ئەسلە، شتى وا لە دونيادا نىيە، لە كوپى قانئد فەيلەقى سىم كړيوەتەو، باوكى رايكردوہ... نەتبىستوہ؟ چۇن؟ ئەو بېشەرەفە ەفتەيەكە لاي جەماعەتى خۇمانە. وەرە، ەى ئەوئەيە بىيىنىت... وەرە ژوورئ، چىتە، ئەھا، بۇ قسەناكەيت... ديسانەوہ باران لەگوئىت بارىوہ؟». ئەو جۇرە شتانە ەتارىيان دەخرۇشان، حوسنى خەيالى دەيزانى چۇن دەيگرئت، دەيزانى ەتار خاولييەكى وەھا بە پارەى زۇر دەكړئت. پېشتر دووجار خاولى گرانبەھاي بە ەتار فرۇشتبوو، يەكئىيان خاولى ەمامى كچە ەرەبئىك بوو، زەمانئىك لەوئەبەر لە تەلەفزيۇنى بەغداد بەرنامەيەكى گەنجانى پېشكەشەدەكرد، ئەوى تريان خاولى ئەكتەرىكى ئىرانى بوو، لە دەورانى شاھەنشادا ناوئاوبانگئىكى باشى پچرېبوو، داوى مردنى ئىمام و ھاتنەسەركارى خامنەئى فورسەتى ھىتابوو لە ئىران دەرچئت، بەلام لە سەر مەرز جانتاكەى لئبەجئىمابوو، ەندئىك دەرپئى ژئىرەو و دوو خاولى تئىدابوو، حوسنى خەيال ھەموويانى بە پارەيەكى ناچيز كړېبوو، دواتر پارچە پارچە فرۇشتبوونى و سەرۆت و سامانئىكى باشى پىن پەيداكردبوو. بەلام ئەمىرۇ ەتار مەراقئىكى تىرى ھەبوو، بە دەنگە گرەكەيەوہ كە زۇر لايەقى قىافە و ھەيكەلى بوو گووتى «حوسنى ەزىزم، ەفوومكە، ئەمىرۇ بۇ سەيرى خاولى نەھاتووم... ھاتووم پئويستيم بە يارمەتى تۇيە، يەكئىكم بۇ بدۇزئتەوہ وەك خۇت خەيالى ھەبئت و بتوانئت ماوہيەك مامۇستايى بكات، كچى برادەرىكم ھەيە تەمەلە، دەبئت يەكئىك وانەيەكى پئبئئت بتوانئت لە دەرس و دەور تئىبگات». حوسنى خەيال بە سەئىلە سېبىيە ئەستورەكانىيەوہ پئىكەنى و گووتى «تا ھەفتەيەك لەوئەبەر پياوئكى ەاقل بوويت، چى قەوماوہ؟. من خاولى فرۇشم، چ كارم بە وانە گووتنەوہوہ ھەيە؟». سەرەوت لە بەر ئاويئەيەكى گەورەدا

گوئیکانی وشکردهوه و گووتی «هیچ، ده لیم نامۆزگاریم بکه، پینماییم بکه. که سیکم بۆ بدۆزهروه کهمهکمبات، کاتم زۆر نییه و ناشزانم بچم بۆ کوئی؟». یه که مجار بوو عه تار وه ها غه مگین و دهسته پاچه بیته، حوسنی که میک ئاوی دایه و گووتی «دانیشه بزنام چیت ده ویت؟». هه ناسه یه کی غه می هه لکئیشا و به پوخساری یه کیکه وه شهرم له داواکه ی بکات، گووتی «مامۆستایه کی خه یالیم ده ویت، ده بیته ئه مرۆ تا ئیواره مامۆستایه کی خه یال بدۆزمه وه». حوسنی به که میک تیرامانه وه گووتی «به لام چ جوره خه یالیک؟ خه یال شیوه ی زۆره، هه ر شته و خه یالی خۆی هه یه». عه تار به په ریشانییه وه ده ستیکی پانکرده وه و گووتی «نازانم. چۆن بزنام چ جوره خه یالیکیان ده ویت؟ نازانم... خودایه له کوئی بزنام، خه یالیک وابکات کچیکی ته مه ل له مه کته ب ده ریچیت، له دهرسه کانی تیبگات. مامۆستاکانی ده لاین له به رئه وه ی خه یالی نییه له هه یچ تیناگات، بۆ هه موو دهرسه کان مامۆستایان بۆ گرتووه، به لام هه یچ ناچیته میشکی، ئیستا ده لاین ده بیته خه یالی خۆی چاکبکات».

عه تار نه یده زانی چی بلیت، هه رگیز بیری له و جوره شتانه نه کردبووه وه، تینه ده که یشت کئ سه یفه دین مارۆی خستۆته سه ر ئه م که لکه له یه، دوا ی ئه وه خه یال خۆی چیه تا مامۆستای هه بیته؟ ئاه گه ر ئیشیک بایه وه ک ئیشه کانی تر، گه ر شتیک بایه له بابته چاککردنی ته له فزیۆن، شه حنکردنه وه ی ماتۆری سه لاجه، دانانی ته نکی سه ریان، چه ند ئاسان بوو. ئیستا دوا هیوا ی ئه م خاوی فرۆشه زۆربلیتیه که له پڭای خاوییه کانیه وه هیکایه تی دونیامان بۆ ده گێرپتیه وه. حوسنی وه ک هه موو کاسبه سه بور و دلفراوانه کانی بازار سه ری بادا و گووتی «به هه رحال ئه م سه گانه هه ر پۆژه و شتیک ده دۆزنه وه بۆ ئه وه ی پاره بکئشنه وه، هه ر پۆژه ی هیکایه تیک داده هینن». پاش ئیستیک گووتی «به لام راسته... ئه وه راسته. خه یال ده توانیت ئینسان له بنه وه بگوریت.

خەيال دەتوانیت مەرۆف بکاته شتێکی تر، جۆره خولیا و خەونێکی تری تیاچینیت». عەتار بە پەڕیشانییهوه گووتی «وامدەزانی، هیچ کەسێک ناتوانیت بەخەيال بژی، من تا ئەمڕۆ وا تێگەشتبووم مەرۆف ناتوانیت بەخەيال نان پەیدا بکات. بەلام پێدەچیت هەلەبەم... وانیه، لەوانه یە من هەلەبەم؟». ماردینی گووتی «خەيال هەیه، مەرۆف دەکوژیت، وای لێدەکات پەيوەندییهکی بە ژيانەوه نەمێنیتەوه، ئەمجۆره خەيالە لە شیتیهوه نزیکتره وهک لە عەقل. بەلام خەيالیش هەیه مەرۆف زیندوودهکاتهوه، لە مردن پزگاریدهکات و ژيان دەکاتهوه بە بەر هۆش و هەستی مەرۆفدا».

عەتار سەری بادا و جارێکی تر ناوچاوانی سەری و بەسەرسامی دەنگی هەلبەری «من وا تێگەشتبووم خەيال سەرمان لێتیکدەدات، ناھێلێت زۆر باش لە دنیا تێگەین». حوسنی کەمیک وەستا و گووتی «نا، زۆر جار گەر خەيال نەبیت مەرۆف لە هیچ شتێک تێناگات». دواتر کەمیک دەنگی نزمکردەوه و بە ئەسپایی گووتی «گەرەترین ترسی من ئەوهیه خەيال لەشارەدا خەریکه دەمریت، پۆژ بە پۆژ زیاتر هەستدەکەم خەيال دەمریت، عەتاری هاوڕێم من لە مێژە هەستم پێکردووه، لە مێژە، بەراست تۆ هەستی پێناکەیت؟». عەتار بە زەردەخەنەیهکەوه وەلامیدایەوه «حوسنی هەست بەچی بکەم، راست دەویت، لە ئەسلاً من نازانم خەيال چیه. خۆت دەزانی کە پیاو لە بازاردا ئیشیکرد لە خەيالات دووردهکەوتتەوه. بیرم نییه پۆژیک لە پۆژان ساتیکم بۆ خەيالات و شتی وا تەرخانکردبیت. خۆت دەزانی ژيان قورسه، شت گرانه، پارە لە بەرز و نزمیدایە، ئەوانه هەموو کار لە خەيال دەکەن. من ئەوتەیهی لە دایکبووم لە بازاردام، لە ناو قەساب و سلقفروشاندا چاوم کردۆتەوه. بەلام دەزانم تۆ دەتوانیت یارمەتیمبەدیت، شتێک لە دلمدا بۆ لای تۆی هێنام، تۆ تەنیا کەسێکی دەتوانیت کۆمەکم پێکەیت». حوسنی بیئەوهی گوئی بگرت

گووتی «راستدەکەیت بازار خەيال دەکوژیت، هەق بە تۆیه، ئاە بەلام

ژیان خوۆشی له بازارپنکی چهپه‌ل و پر خۆل و خاشاک به‌ولاره هه‌چی تر نییه. من ده‌لیم به‌لکو خه‌یال بتوانیت له مردن پرگارمانبکات، له‌م ژیانه تاله دورمانبخاته‌وه، عه‌تاری برام حیکایه‌تیکم هه‌یه له‌وانه‌یه تۆ سوودی لیببینیت. من ده‌زانم تۆ به‌شه‌ریکی که‌م خه‌یالیت، به‌لام پیاویکی زیره‌کیت، عه‌قلت باش ئیشده‌کات، ئه‌و به‌شه‌رانه‌ی عه‌قلیان باش ئیشده‌کات ده‌توانن له‌ خه‌یالیش تیگه‌ن».

عه‌تار دلنیا‌بوو که‌ حوسنی خه‌یال له‌سه‌ره‌تای ئه‌وه‌دایه‌ چیرۆکیکی بو‌ بگێریته‌وه، هه‌ر کات حوسنی بیویستبایه‌ چیرۆکیک بگێریته‌وه، ده‌نگی دیاریوو، جو‌له‌ی ده‌ستی ده‌گۆرا، چرچ له‌پوخساریدا نه‌ده‌ما. حوسنی ده‌ستی برد له‌ ژیر به‌سته‌یه‌کی گه‌وره‌ی خاوییه‌وه کلیلیکی ژه‌نگاوی بجوکی ده‌ره‌ینا و به‌ په‌یژه‌یه‌کی بجوکدا سه‌رکه‌وته به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دوکانه‌که‌ی و پاش که‌میک به‌ خاوییه‌کی گه‌وره‌وه هاته‌خواری. خاوییه‌که‌ی له‌به‌رده‌م سه‌رکه‌وت نه‌زمیدا کرده‌وه، خاوییه‌کی دوو به‌ری گه‌وره‌ بوو، پرپوو له‌و جو‌ره‌ نه‌خشه‌ چینیانه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر فه‌خفورییه‌ کۆنه‌کانی نه‌نکی بینیبوونی. ده‌ستوخه‌تی چینییه‌کان شتیک نه‌بوو له‌گه‌ل ده‌ستوخه‌تی تردا تیکه‌لاویبکات، وه‌ک پیاویکی بازار ده‌بایه‌ سه‌نه‌تی ولاتان به‌ وردی بزانیته‌ و شیوه‌کانیان به‌پاستی بناستیته‌وه. له‌م سالانه‌ی دواییدا ئه‌و ئیترانییه‌ کافرا‌نه‌ بازارپیان پرکردبوو له‌ کالای که‌مه‌های چینی و کووری، له‌ تایوان و هۆنگ کۆنگ و مالیزیاه، له‌ پرنگای ئه‌و چینییه‌ تسکه‌نانه‌وه که‌ بو‌ باززگانی و راپواردن ده‌چوون بو‌ تایلاند، گرته‌بندی گه‌وره‌یان مۆرده‌کرد و هه‌موو شتیکیان ده‌کپی، هه‌ر کالایه‌کی ستۆک که‌ له‌م سه‌ره‌ و سه‌ری دنیا‌دا بازارپی نه‌بوویه‌ به‌پولکی که‌م ده‌یانکپی، ده‌یانزانی ئه‌و تاجیره‌ کورده‌ بیویژدانانه‌ زلیش ده‌کرن و ساغیده‌که‌نه‌وه. ئاه‌ خوای گه‌وره‌ چه‌ندجار ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی له‌گه‌ل باززگانه‌کاندا باسکردبوو، به‌لام کێ گویده‌گریت، مه‌گه‌ر خوا بزانیته‌ عه‌تار چ مه‌راقیکی

له‌وه ده‌خوارد، مه‌گەر خوا بزانیّت. خۆی له‌و باوه‌په‌دا بوو جگه‌ له‌ فه‌خفوری و پۆرسه‌لان و بلوور، جگه‌ له‌پۆیی هه‌ریر و شالی نه‌خشداری ئاوریشمین هه‌چ شتیکی چینی نییه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌بیّت مرۆف پولیکی قه‌لبی تیا خه‌ساریکات. «چینییه‌کان ئه‌م مه‌ملکه‌ته‌ هه‌ژار و دارپوخاوانه‌ هه‌ینده‌ی دی پووته‌که‌نه‌وه» هه‌ر کاتیکی به‌اتبایه‌ته‌ سه‌ر قسه‌ عه‌تار ئاوه‌ای ده‌گووت. عه‌تار شیّتی ئه‌و شتانه‌بوو که له‌ خۆرئاواوه‌ ده‌هاتن، شیّته‌بوو گه‌ر به‌کیکی بیویسته‌بایه‌ کاله‌یه‌کی قه‌لبی چینی به‌ زمیّنزی ئه‌لمانی پینفرۆشته‌بایه‌. ئه‌و نیوه‌پۆیه‌ که حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاوییه‌ی له‌به‌رده‌مدا کرده‌وه، له‌ دلّی خۆیدا گووتی ئه‌م کوپی سه‌گه‌ ئه‌م شته‌ عه‌جیبانه‌ له‌ کوئی ده‌هه‌ینتیت؟ وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ بازاردا نه‌شده‌که‌ن به‌رده‌وام له‌ بۆسه‌دابوو بۆ ئه‌وانی دی، به‌غیل و پڕ ئیره‌یی بوو... له‌ میژبوو حوسنی خه‌یالی ده‌ناسی، به‌لام ئه‌و پیاوه‌ چنده‌ ساده‌ ده‌ینواند، چنده‌ ده‌مه‌به‌خنده‌ و شیرین زویان بوو، چنده‌ پوو له‌پزق و شه‌که‌رله‌فز بوو، هه‌ینده‌ ئالۆز و سه‌یریش بوو. خودایه‌ ئه‌و هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌ی له‌ کوئی بوو؟ عه‌تار هه‌موو جوړه‌ کاسبیه‌کی ده‌کرد و هه‌شتا پیاپانه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام ئه‌م کوپی سه‌گه‌، ئه‌م سمیل سپیه‌ پووخواشه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌م ماندووبیّت، وه‌ک پادشا ده‌ژیا. که حوسنی خاوییه‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه، وه‌ک شتیکی عه‌نتیکه‌ و سه‌رسوپه‌ین هاته‌ به‌رچاوی. شاکاریکی جوان و پارچه‌یه‌کی په‌نگین و قه‌شه‌نگ بوو. له‌ قوولایی دلّوه‌ ته‌مه‌نایکرد بیتوانیبایه‌ بیکریت و له‌ نیو شته‌ ئه‌نتیک و ناوازه‌کانی خۆیدا هه‌لیگریت، به‌لام دلّنیابوو حوسنی نایفرۆشیّت. دیاریوو سه‌نه‌تیکی ئاسایی نییه‌، پارچه‌یه‌کی ناوازه‌ و ئیشیکی ده‌گه‌نی سه‌نه‌تکاریکی کۆن بوو، سیحری ده‌هر و تۆزی زه‌مان ئاشکرا له‌سه‌ری نه‌یشتبوون، ئه‌و تۆزه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی دنیا بیدیایه‌ شه‌یدیای ده‌بوو. حوسنی بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر خه‌یالی عه‌تار بورۆژینیّت و بۆی

بسه‌لمینیت که شته ناوازه و نه‌تیکه‌کان لای نه و زۆرتن، خاویلپه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و گووتی «ع‌تاری برام سه‌یری نه‌م خاویلپه‌ بکه، نه‌مه چیرۆکی جه‌نگیکی زۆر کۆن ده‌گێریتته‌وه که که‌س نازانیت له‌ چ زه‌مین و زه‌مانیکدا پوویداوه. من له‌ میژه‌ هه‌لمگرتوه، نازانم چه‌ند ساڵه‌ هه‌مه، به‌لام هه‌رده‌م سه‌ربورده‌که‌ی له‌ خه‌یاڵمدا بووه. چیرۆکی سوپایه‌کی بیگانه‌ که ده‌چیته‌ شاریکی کۆنه‌وه، سه‌رگوزشته‌ی پادشایه‌کی گه‌نج که نازانیت چی بکات، به‌رده‌وام بیت له‌ پادشایه‌تی یان ببیت به‌ شاعیر؟ خۆی پادشایه‌کی گه‌نجه‌ که به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی شاعیریشی تیداوه، چه‌ند جاریک ده‌یه‌وویت واز له‌ ته‌خت و تاج به‌یتیت و پووبکاته‌ شیعیر نوسین و وه‌ک قه‌له‌نده‌ره‌ کۆنه‌کانی نه‌ده‌ب، پوو له‌ هه‌رد و نزاران بکات، نه‌شکه‌وت و لانه‌ی چه‌په‌ک و گۆشه‌ی له‌ عه‌وام دوور بکاته‌ هه‌واری خۆی، به‌لام گزیر و وه‌زیر... شالیار و مالیاری ده‌وروپه‌ری ناهیلن و په‌شیمانیده‌که‌نه‌وه. واریده‌که‌ویت شاهه‌نشای گه‌نج له‌ گه‌ل پادشاهیکی زۆر به‌ جاهو‌ج‌لالی تردا که به‌ناویانگترین شاعیری نه‌و زه‌مانه‌ له‌ دیوه‌خان و ده‌رباریدا ده‌ژی، بچیته‌ شه‌پکی گه‌وره‌وه. گه‌نجه‌شای خوین گه‌رم و بیئارام، پریارده‌دات گه‌ر به‌سه‌ر نه‌و دوژمنه‌ سه‌رسه‌خته‌ی خۆیدا سه‌رکه‌وت و پادشاهی به‌دیل گرت له‌ گه‌ل نه‌و شاعیره‌دا بیانخاته‌ نیو کتێپرکیته‌کی ساده‌وه تا بزانیته‌ شاهی چاکتره‌ یان شاعیری. بو نه‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ پادشا و شاعیریش باشترین شتی خۆیان پیشکه‌شبه‌کن، به‌ ده‌ستوپۆه‌ندانی ده‌لیته‌ هه‌ر کامیکیان له‌ و پیشپرکیته‌دا بیباته‌وه لیخۆشده‌بیت و هه‌ریه‌کیک بیدۆرینیت له‌ ناوه‌راستی شاردا له‌ سه‌ری ده‌دریت. ئا... عه‌تار گیان، باش بیرری لیبکه‌ره‌وه... ئیتر چی بیت له‌ تو نه‌ینی، ده‌بیته‌ شه‌ر و گۆلمه‌زیککی بیسه‌روب، جه‌نگیکی درێژخایه‌ن و خوینین، دوا‌ی چه‌ندین لیکه‌ و تیکه‌ی زۆر، شاهی گه‌نج خودا هیدایه‌تی ده‌دات و سه‌رسه‌خترین دوژمنی خۆی ده‌به‌زینیت و به‌سه‌رکه‌وتوو‌ی

ده‌چپته ناو قه‌لا و قایمه‌مالی دوژمنه‌وه . که گه‌وره‌ترین پادشای دهر و ناودارترین شاعیری زه‌مان به‌دیلی ده‌که‌ونه ده‌ستی و به‌زنجیره‌وه بۆ پېشده‌می شاهه‌نشا راپېچپیانده‌که‌ن، گه‌نجه‌شا که خۆی هم‌شایه و هم‌شاعیر فورسه‌تیکی بیویته‌ی بۆ دپته‌پیش به‌راوردی تواناکانی شاهان و شاعیران بکات . له‌گه‌ل هه‌ر یه‌ک له‌و دوو دیله گه‌وره‌یه‌ی خۆیدا گه‌شتیک به‌شاردا ده‌کات . داواکه‌ی ئه‌وه‌یه هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌ی خۆی ئه‌و شاره‌ی بۆ وه‌سفبکه‌ن که تیاژیاون و تیا گه‌وره‌بوون، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ئنده‌زی توانا و به‌هره‌ی خۆی به‌لگه و به‌هانه‌ی بده‌نه ده‌ست تا له‌خاپوورکردنی ئه‌و ئیماره‌ته دوودل بیٚت و ئه‌و ئاوه‌دانی و قه‌لایه‌ی لا خۆشه‌ویست بیٚت ... عه‌تاری برام سه‌یرکه چ پادشاهیکی فیتلزان و وردبین ده‌بیٚت ... بابه‌تیک هه‌لده‌بژیریت بۆ ژبانی خۆیان و ژبانی خه‌لک و پاشه‌پۆژی مه‌ملکه‌تیش گرنگ بیٚت» .

هه‌ر که‌سیک به‌هاتبایه بۆ لای حوسنی ده‌بایه خۆی بۆ ئه‌و جوړه حیکایه‌تانه ئاماده‌بکات . عه‌تار نه‌یده‌زانی ئه‌م چیرۆکه په‌یوه‌ندی به‌ده‌ده‌که‌ی ئه‌وه‌وه چپیه، به‌لام بیچاره گوینده‌گرت . که‌س نه‌بوو بویریت گوئ له حیکایه‌تی حوسنی نه‌گرتیت، خۆی ده‌یگووت «گوینه‌گرتن له حیکایه‌ته‌کانی من شوومه ... ئینسان تووشی به‌لای قورس ده‌کات» . گه‌رچی عه‌تار باوه‌ری به‌و قسانه نه‌بوو، به‌لام له گوینگرتن به‌ولاره چارێکی دیکه‌ی نه‌بوو . حوسنی ده‌یزانی تا ئه‌و کاته عه‌تار له مانای چیرۆکه‌که تینه‌گه‌یشتوو، ده‌یویست به‌خیرایی ماناکه ببات به‌ده‌سته‌وه، دیویکی خاویلیه‌که‌ی نیشاندده‌دا و ده‌یگووت «ئامۆزا گیان ته‌ماشاکه، ئه‌م دیوه‌ی خاویلیه‌که حیکایه‌تی گه‌شتی شاهی سه‌روه‌ره له‌گه‌ل شاهی به‌زیوو و شکستدا ... ئینسان که بیرده‌کاته‌وه ده‌لیٚت، حه‌تمه‌ن شاهه‌نشا که مه‌ملکه‌ت مه‌ملکه‌تی خۆیه‌تی، مال مالی خۆیه‌تی له‌هه‌ر که‌سیکی دی

باشتر ده توانیت شار وه سفبکات، چونکه ئه وه دوا هله خۆی نازادبیت و شاره که شی ده سبتکه ویتته وه. هه لبت پادشا هه موو زیره کی و عه قلی خۆی ده خاته کار تا به سه ر شاعیردا سه رکه ویت و تاج و سه وه لجانی خۆی وه رگریته وه... وانیه ناغام؟ وانیه؟ سه یرکه عه تاری هاو پیم... پادشا و دیله که ی له گه ل یاوه ران و پاسه واناندا لیتره وه ده سنده که ن به گه شته که یان... سه یرکه عه زیزم، هه موو شتیگ به شیوه ی نه خشه کیشراوه، له هه موو ویتسه گکانی گه شته که دا پادشا و دیله که ی و یاوه رانی دروستکراونه ته وه، شاهی دۆراو له هه موو ویتسه گکه یه کدا نامازه بو جیگایه که ده کات، به لام له وینه که دا جگه له وینه ی پروت و قووتی ئه و جیگایه هیچی تر نابینین، یه عنی وه سفی پادشا خه یالی تیا نییه، شوینه کان وه ک خۆیان وه سفده کات، به دره خت ده لیت دره خت، به باغ ده لیت باغ، به ده ریاچه ده لیت ده ریاچه. که ده ست بو خانوویه ک دریزده کات ده لیت ئه مه خانووه و هیچی تر. دنیا به وه سفی پادشا فه قیر و بیژه نگه... عه تار ئه وه ی خه یالی نه بیت دنیا بیژه نگ ده بینیت... سه یرکه خاولیبه که وامان پیده لیت، خاولیبه که له م دیوه یدا گه له ک له نه خش و نیگاردا فه قیره، وینه ی که متر و په نگی که متر و جوانی که متری تیدا به. به لام سه یری ئه م دیوه ی تر بکه، بپوانه دیوی دووه می خاولیبه که، ئه مه یان هه مان ئه و شاره یه به وه سفی شاعیره که، هه مان نه خشه یه به لام په رنگینتر و ده وه مه ندر و پپ نیگارتر... شاعیر وه سفی دره خته کان ناکات، به لکو وه سفی ژیا نی بالنده گانی سه ریانده کات، وه سفی نه خشه کان و یادگارییه گانی ئه و دره ختانه ده کات، وه سفی ئه و عاشقانه ده کات که له ژیر داره گاندا خه وتوون. وه سفی خانووه کان خۆیان ناکات، به لکو باسیکی خه یالی له ژیا نی ئه وانه ده کات که له نیویدا ده ژین، سه یری ئه م گوشه یه بکه... سه یرکه ئه مه مالتیکه خیزانیتیک به به خته وه ری تیدا ده ژی، سه رتا پای نیگاره که سه روشتی به هه شتیکی خه یالی هه یه که بینین

و نینگاردنی ئاسوودەیی دەبەخشیت. ئەمە مائیکی دیکە یە دوو عاشق پیکەو بە ئارامی تیا خەوتوون، ئەمە هەتیوخانە یە کە مندالانی پرکە سەر و دەردی تیدایە، بە لام هیزی شاعیرانە ی خەیاڵ وەها ورد و قەشەنگ نیگارانی چنیو، مەرۆف مەست و سەرسام دەبیت. ئەمە دەریاچە یە کە پر لە ماسی سەیر سەیر کە شاعیر خۆی بە وەسەف دروستیکردون... تیدەگەیت عەتار، ئەم خاویلیەت بۆیە پیشاندە دەم بۆ ئەو ی جیاوازی نێوان ئەو دوو دنیا یە ببینیت و سەیریانیکەیت، دنیا یە کە جارێک بە چاوی کە سێک کە خەیاڵی نییە و جارێک بە چاوی کە سێکی دی کە پر خەیاڵە... ئیتر دەبیت خۆت لە کۆتایی حیکایەتە کە تیبگەیت، خۆت بزانیت کێ شایەنی ئەو یە بژی و کێ شایەنی نییە».

وەک ئەو ی عەتار لە مەبەستی حوسنی خەیاڵ تیگەیشتبیت، گووتی «ئاه حوسنی تۆ دۆستیکی زۆر باشی، کەواتە دەبیت شاعیریک بۆ کچە کە ی سەیفەدین مارۆ بدۆزینەو. شاعیران مامۆستای خەیاڵن، وانییە... ئاخۆ لە مەبەستی تۆ گەیشتووم؟». حوسنی سەری باده دا و دەیگوت «من یە کێک دەناسم، یە کێک دەناسم دەتوانیت بە کە لکی دەردی تۆ بیت، پیاویکی زۆر خەیاڵییە، غەزەلنوسی پیدەلین، چەند سالتیکە لە شاردا ناو و شۆرەتییکی باشی بۆ خۆی سەندو. دەردی تۆ لەوانە یە تەنیا لای غەزەلنوس چارەبکریت، بیستوومە دەلین پیاویکی خەیاڵپەرور و دوورە دنیا یە».

عەتار کە مێک پادەما و لەسەرەخۆ بیبری لە قسەکانی حوسنی ماردینی دەکردهو، کە مەکیک لە سەر وشە ی «دوورە دنیا» دەووستا، یە کە مجاریبوو وشە ی دوورە دنیا وەک ستایش و فەزڵ بیستییت. خودایە، دەبایە لە زوو وە بیزانیبایە، کە سانیک شیفته و شەیدای خەیاڵ بن، دەبیت خەلکانیک بن سەرکارنکی زۆریان لە گەل دنیا دا نەبیت، خەیاڵات وەها بیانبات بۆ دنیا یە کە تر بفرن و پە یووەندیە کە ی ئەوتویان بە

زه وی ئیمه وه نه مینیت. ئیستا تیده گه یشت خه یال مانای چی... ئیستا تیده گه یشت.

دهمه و ئیواره به کی درهنگی هه مان پوژ، عه تار به خووی و سه ره زل و عاره قاوییه که یه وه، که پوژ دوی پوژ که چه لتر و بیموتر ده یواند، گه یشته به رده م مالی گه لایوژ باهیر. سالتیک له مه به ر له کاتیکدا خه ریکی کرینی فه رشیک بوو بویه کیک له به رپرسه گه وره کانی حیزب، پیکای که وه ئه و کارخانه چکولانه یه ی مافوروه که عه بدولقادی نیا و گه لایوژ خانی ژنی ده یانبرد به پیه وه. عه تار له مندالییه وه عه بدولقادی نیای ده ناسی، «نیا» ناوی کۆگایه کی گه وره بوو که سه ید قادر شتی نه نیک و شوشه واتی به نرخ و بابته سی کریستالی تیا ده فروشت، خووشی هه ر به ناوی کۆگا که وه به سه یدقادی نیا بانگده کرا. پاش چه ند سالتیک که ئیشوکاریان باش بوو، سامان و پولیکسی زوریان چنگکه وت، ئه و کارخانه چکوله و په ککه وته یه ی مافورریان له ده ولت کرپیه وه که له قوناغیکسی جه نگدا هه ندیک له کارخانه بچوکه کانی خووی فروشت. ژن و میردیکسی پوخوش و ده م به پیکه نین بوون، له کاتی پشودا به رده وام پیکه وه تاوله یان ده کرد، هه ندیک شه وه له بری ئه وه ی له جینگاکه ی خویندا بزه ون به سه ر تاوله که دا خه ویان لیده که وت. ده بیئت بلیم که س نه بوو به نه ندازه ی گه لایوژ خان تاوله بزانیئت. هه ندیک عه سه ر که هاوړیکانی خوویان له کارخانه ی مافورره که کۆده بوونه وه، گه ر زار نامه رد نه بوایه له هه موو ئه و پیاوانه ی ده برده وه که سه ریان له قیره قیره ی هه پی به یاز و دوو شه شدا سپی کردبوو. ژنیکی چکولانه ی لاوژیوو، به جوړیکسی سه یر پوخساری خووی پشتگوړی خستبوو، قوژیکسی ماش و برنجی هه لچووی هه بوو سائه و سال شانه ی به رده که وت، خاتوونیکسی نیریوو

پتر له پازده سال بوو په كجاريش چپيه مكياجي نه كړدبوو، به يانيان تا ساعات دوو شو كارخانه كه ي دهر دبه پړوه، واپريار يوو نيواران سه يدقادر جينگاي بگريته وه، به لام كاتيكيش شو دهات... كه لاويژ هر له كارخانه ده مائه وه. له گه ل كچه نيشك ره كاندا ناني ده خوارد، له گه ل باجبيه كاندا شويته كه ي پاكده كرده وه، داني دها به و مريشك و قاز و مراويانه ي له پشت كارخانه كه وه به خويوده كړدن، نيواران ياش له گه ل شو پيره ميتردانه ي دوستياندا يان تاوله يده كړد، يان خه ريكي گه شانده وه ي مه قالي و چا كړدني مه زه بوو. شو نيواره يه كه عه تار له دهر گاي دا به پړكه وت له مالبوو، دواي دهوامي خوي به تاكسييه كي كوڼ گه رابوو وه بو مالي و يه ك ته خته له سهر پشت لييكه وتبوو. كه دهر گاهي له عه تار كرده وه هيشتا خو به رينه دابوو. عه تار به و سهر و بيچمه ي خوي وه له سه فيري مه مله كه تيكي دور ده چوو پړگاي هله كړد بيت، بو نيس تيكيش گه لاويژ باهير پتيو ابو شو م پياوه بالا به رزه سهر رو تاويه، كه له نيواره يه كي زستاندا هاتوته به رده رگاي شو، ميواني هله پړي يه كي له دراوسيكانه. عه تار هه ركاتيكي له به رده م خه لكي به حورمه تدا قسه بي كړد بايه شتيكي له شهرم و حهاي مندالي تيده گه رايه وه. شو نيواره يه به ده ميكي وشكه وه به خانمي گه لاويژي گووت «خومتان پيده ناسيتم، خانم، من ناوم سهر كه وت نه زمييه، كور ي نه زمي به گي بازگانم، كوڼ دوكانه كه مان له پشتي گوزهر ي شو وه بوو. نه زمي به گ به كونج خور به ناويانگ بوو، هه لبت ده زانن كن ده ليم، ها خانم، من كور ي شو... پار له هه لومره جيكي ناسايي و قورسدا به ديداري به پړتزان شادبووم، هه لبت سهر دانيكي كورت بوو، په يوه ندي به جپيه جي كړدني هه نديك كار و كاسبييه وه هه بوو كه له گه ل شو ي پړتزاردا جپيه جي مان كړد، گه ر منيشت بيرنه بيت ناساييه، شا له وانه يه له بيرت نه بيت، من سهر كه وت نه زميم، خه لك به عه تار ناوم ده بن... بيوره، راستييه كه ي من بو

مامۆستایەکی خەيال دەگەرپم و واھەستدە کەم زۆر پتووستم بە کۆمەکی ئێوھە . ئێوھە دواھەمین ھیوای منن» .

شتیک لە پاکي و بێگوناھي لە دەنگي عەتاردا بوو، بەشي ئەوھي دەکرد گەلاوێژ گومانی خراپی لێنەکات . بەلام سەرھەتا ھیچ لە قسەکانی تێنەگەشت . ئەو ژنیکی بوو گەر لە یەکیکی تێنەگەشتایە تورپدەبوو، بەلام کەمەکی دانی بە خۆیدا گرت و گووتی «کوپي خۆم دەزانیت ئێرە مائی کئیە و تۆ بۆلای کئی ھاتوویت؟» . عەتار بۆ ئەوھي ھەلەکەي خۆي چاکبکاتەوھ، بە پەلە گووتی «دەزانم... بێگومان خانمی بەرپز دەزانم، بەرپزتان گەلاوێژخانن، کەس نییە ئێوھە نەناسیت، من پار مافوورم لە ئێوھە کړي، ژمارەيەکی زۆر مافوور، بۆ شەیدا نەرويجي، ئەو بەرپرەسە گەرەيەي لەوانەيە لە حکومەتي داھاتووي کوردستاندا بېتتە وەزیر... مافوورەکان بۆ ئەو بوون... بېرتە تۆ گووتت مافووریکت دەدەم خەيالێکی ساف و پاک چنېبیتي، بېرتانە واتان بە من گووت، بەر لە یازدە مانگ لەوھەو بەر سەرھەتاي زستانی پێشوو، خودايە، خانم چۆن لە بېرت نییە؟ ئەوکات شەیدا نەرويجي فەوجي ھەبوو. تۆ نەتووست راستەوخۆ مافوورم پێبفرۆشیت، گووتت بپۆ بۆ لای پەحیمی فەرش، من پارامەوھ و گووتم من مافوورەکانم بۆ شەیدا نەرويجي دەویت، راستەوخۆ لە کارخانەکە نەبیت نایکرپم، لای خۆت نەبیت نایبەم، تاقەتم نییە کەس دەستم بېریت. تۆ نەتدەزانی شەیدا نەرويجي کئیە، کەمیک تورپدەبوو بوویت، لە منت پرسى شەیدا نەرويجي چ گەوادیکە؟. من گووتم خانم، چۆن نازانیت شەیدا نەرويجي کئیە... تۆ سەیری کەنالەکانی تەلەفزیۆن ناکەیت، سەیری ھەوآلەکانی سەعات ھەشت و نیوی شەو ناکەیت، پۆژنامە کوردییەکانی مەملەکەت ناخوینیتەوھ؟. تۆ بەردەوام دەتگوت، نا سەرزل من سەیری تەلەفزیۆن ناکەم، سەیری ھەوآلەکان ناکەم، سەیری پۆژنامەکان ناکەم. من گووتم خانم ئەوھەندە تورپمەبە، من کړياریکي باشم، بەلام تۆ ھێمن

نه بوویته وه و هیمن نه بوویته وه، تا وه عدم دایتی تاو له یه کت بۆ بینم له بهردی مه پمه پ، به لام دوا جار شه و تاو له یه م ده ستنه که وت، ئیدی تاو له یه کی ترم بۆ هینایت له ستیلی یابانی، تۆ گووتت هه رگیز تاو له ی وات نه بینیه وه، زۆر دلّت پیتیخۆشبوو، ئیتر له گه ل مندا گوپایت و دلّت چاک بوو. دوا یی ئیمه مافوره قه شه نکه کانی تۆمان کپی و پۆیشتین، تۆ ناردته وه به دوامدا و گووتت گه ر ئیشم هه بوو پیتیبلیم، من وه ک کوپی تۆ وام و له و جوړه قسانه ی تر که ئیوه خۆتان باشتر ده یزانن» .

گه لاویژ خان ئیستا هه موو شتیکی بیرده که وته وه . ئه م کوپه سه رزه ی بیرده که وته وه که سالیک له مه بهر که میک لاوازتر و قژپرتر ده ینواند . عه تار که دلنیا بوو له وه ی خانمی نیا ده یناستیته وه، گووتی «به پیز، سالی پار تۆ شه و کچه ت پیشانی مندا که داده نیشیت و به خه یال گو ل و نیگار و نه خشی سیحراوی سه ر فه رشه کان دروستده کات . به منتان گووت، جوانی قالی و مافوره په نگینه کانی ئیوه ده گه پیتته وه بۆ خه یالی شه و کچه . من بۆ ئیشیکی بچوک و بۆ ماوه یه کی که م پیویستم به خه یالی شه و خانمه هه یه، به کووتی زۆر شادومان ده بم گه ر به پیزتان پینگام بده ن قسه له گه ل شه و کچه دا بکه م، چونکه من عه ودالی یه کیکم بۆ ماوه یه کی که م بییت به مامۆستای خه یال» .

پیده چوو گه لاویژخان ئاسان له م چیرۆکی مامۆستای خه یاله تینه گات . ده بوو عه تار له نوکه وه حیکایه تی شه و کچه ی سه یفه دین مارۆ بگیزیتته وه، باسی شه وه بکات مه سه له که په یوه ندی به پاشه پۆژی کچی به رپرستیکی بالاره هه یه . وه ک هه موو شه و که سانه ی به جوړیک له قودسییه ته وه ناوی به رپرسه گه مژه کان ده هینن، ده بایه له کاتی ناوهینانی سه یفه دین مارۆدا دهنگی خۆی بگورپیبايه . به لام شته کان وانا سان نه بوون، شه و کچه ی شه و باسیده کرد ترسیکی زۆری له ده رکه وتن هه بوو، گه لاویژ باهیر نه ییده توانی بریاری وه هابدات، وه لامی ته واو و راسته قینه ده بایه لای

کچەکە خۆی بێت، بۆیە خانمی باهیر کاتیکی بۆ دانا سبەی بێت
 بۆ کارخانە و لەوێ ئەو خانمە ببینیت. دەبێت بۆ ئەو کەسە
 لە کارخانە مافوور ئیشیدەکرد و عەتار عەودالئی بوو تریفە یابەحری
 خۆمان بوو... ئە ئازیزان سەیرتان لێ نەیت، سەیرتان لێ نەیت،
 ھەر خۆی بوو... ئەو کچە باشە بە ئەسڵ و نەسب وەچەزای یەکیک
 لە بنەمالە خانەدانەکان بوو، بەلام شتگە لێکی ئەوتۆ ترسناک پوویندا،
 تریفە یابەحری بەستەزمانیان فریدایە ئەو کارخانەییە. کورتە
 حیکایەتەکە ئەوێە لە دواى مردنی زاھیر یابەحری، شتەکان لە دەستی
 خانمی فەوزیە یاسەمی دەرچوون و جەوھەر یابەحری بوو دپندەییەکی
 ئەوتۆ کە کەس نەیدەتوانی لەگەڵیدا بژی، ئیدی تریفە ماوہییەکی درێژ
 لە مالى جەوھەری بۆ ھەڵھات و لەو کارخانە بچوکی مافووردا دەژیا.
 گەر پەلەنەکن و سەبرتەن ھەبێت کەمێکی تر تەواوی چیرۆکەکان بۆ
 دەگۆرمەوہ... کەمێکی تر.

نامە یەك بەر لە مردن « نازاری ۱۹۷۵ »

بەلام ئەى مەلا غەربییى ھاجەر، چى بەسەرھات؟
 ئە، مەلای ھاجەر بەرلەوہی لە یەکیک لە خەستەخانەکانی شاری
 ورمیدا بمریت، نامەییەکی دووردریژی، لەگەڵ کۆمەلێک بەلگەنامەى تردا
 دایە دەست کەسێک و تکای لێکرد بە ھەر پێگایەک بووہ بیگەینیتە
 دەست کورپێک بە ناوی بەھمەن ناسرەوہ. پێدەچوو مەلای ھاجەر
 شەپێکی دووردریژی لەگەڵ مردندا کردبیت، تا ئەو نامەییە بەو دەرستە
 بنوسیت کە خۆی دەیەوێت. دواى تەواوکردنی نامەکە، چەند سەعاتیک

له په نجره‌ی ژورره‌ک‌ه‌ی خوی‌وه سهری نه و کۆتره غه‌مگینانه‌ی کرد که له‌سه‌ر دره‌ختیک هه‌لکورما‌بوون، دوا‌جار به بیده‌نگی چاویلکه‌ک‌ه‌ی داکه‌ند و به ئاسووده‌بیه‌کی ناوه‌خت و نا‌ئاساییه‌وه پۆ‌حی به فریشته‌کان سپارد. مردنه‌ک‌ه‌ی هاجر دوا‌ی نه و هه‌موو پینگا سه‌خت و دریژه، بۆ یار و یاوه‌رانی که‌لیک تراژیدی و دلته‌زین بوو، به‌لام بۆ مه‌لا خۆ‌ی کۆتایی که‌شتیکی ترسناک و پشوویه‌کی دریژی دوا‌ی گه‌رده‌لوول بوو. نه و ناسیاوه‌ی نامه و به‌لگه‌نامه نه‌ینیه‌کانی هه‌لگرت، به پینگایه‌کی دریز و پینچاوپینچا که‌رایه‌وه بۆ کۆنه هه‌واری مه‌لا، له پینگای که‌پانه‌وه‌دا چه‌نده‌ها جار به کاری هیزیکی خه‌یالی له شوینی نیازی خۆ‌ی دوورده‌که‌وته‌وه و پینچی ده‌خوارد، پینگاکان بۆ سه‌ر زه‌مینی تریان ده‌برد و به ئه‌رز و ئاسمانی خه‌یالیدا ده‌یانرپاند. دوا‌ی سه‌فه‌ریکی سه‌خت و ماندوو‌بوونیکی زۆر، که‌یشته نه و شاره و ناو‌نیشانی به‌همه‌ن ناسری دۆزیه‌وه. وه‌ک خۆ‌ی له باریکی ترسناک و نه‌فسوناوی پزگاریکات، بیوچان و بی‌ساته‌وه‌ختیک وه‌ستان، پاسپارده‌ک‌ه‌ی برد بۆ به‌همه‌ن که له حه‌وشی قوتابخانه‌ی خۆیدا سه‌رقالی له‌به‌رکردنی شه‌ره شیعریکی «جه‌ریر» و «فه‌رزده‌ق» بوو. کابرا به هیمنی له به‌همه‌نی لاواز و چاویلکه‌دار نزیک‌بووه‌وه و نه و پاسپارده پینچاوه‌یه‌ی دایه‌ده‌ستی و تکای لیکرد به وردی بیخوینیته‌وه. به‌همه‌ن بیته‌وه‌ی بزانتیت چی له و زه‌رفه پینچاوه‌یه‌دا هه‌یه وه‌ریگرت و خستییه ناو جانتاکه‌یه‌وه و هیچی نه‌گوت. وه‌رگرتنی نامه‌که کورته ساتیکی که‌می برد و له چاو‌تروکانیکدا ته‌وا‌بوو. شته‌کان به‌جۆریک خیرا و بروسکه‌ئاسا‌بوون دواتر غه‌زه‌لنوس دلنیا‌نه‌بوو، ئاخۆ نه و پیامه‌ینه‌ی نامه‌ک‌ه‌ی دایه‌ده‌ست بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه‌بوو یان خه‌یالی، نه‌یده‌زانی نه و ده‌ور و ته‌سلیمه له راستیدا پوویداوه یان له خه‌وندا. سالانیک دواتر چه‌نده ویستی پوخساری نه و کابرایه‌ی بیته‌وه یاد که له حه‌وشی قوتابخانه‌دا نامه‌ک‌ه‌ی لیوه‌رگرت‌بوو، به‌لام شتیکی یادنه‌ما‌بوو... هیچ شتیکی.

بەھەمن دەیزانی پۆژیک لە پۆژان لە جینگایەکی دوورەوہ نامەبەکی
 بۆ دیت سەرتاپای ژانی دەگۆریت. لەو ساتەوہی فامی کرابووہوہ،
 ھەموو شەویک لە خەونەکانیدا پەیامبەریکی خەیاڵی شتیکی لە دوورەوہ
 بۆدەھینا و دونیای ئەوی دەدا بەیەکدا. ئەو لەو جۆرە کەسانەبوو کە
 ھەردەم چاوەپوانی قاسید و پەیامھێنێکی خەیاڵین، بێت و ژانیان بۆ
 بگۆریت. وەلێ لە نێو ئەو تەرز و شیوہ خەلکەدا غەزەلنوس لە پیزی
 پاستگۆکاندا بوو. ھەندیک مەزۆف ھەن، ھیندەہی دینە دونیاوہ، چاوەپوانی
 ئەوہن شتیکی کتوپر پەوبەدات و سەرلەبەر ژانیان بگۆریت. زۆر کەس
 لەوانە دوائ خولیاہەکی پوچ دەکەون و نابنە خاوەنی ھیچ شتیکی و
 ھەرگیزیش لە ھیچ جینگایەکی دونیاوہ ھیچیان بۆ نایەت، ئەوانە لە
 چەشنە پاستگۆکەہی ئەم توخمە لە ئادەمیزاد نین. تەنیا لەبەرئەوہی
 ھیچ شتیکی دیان نییە خۆیانی پێوہسەرقالبگەن، چاوەپەرنە نادیار
 و نمایشی چاوەپوانی دەکەن. بەلام چاوەپوانکەرانی پاستەقینە، خاوەنی
 ھەستیکی دوور و بۆنیکی زەمانبەرن. دەتوانن بۆنی ئەو سەردەمانەبگەن
 کە ھیشتا نەھاتوون... بۆ پاداشتیک ناگەرین، عەوداڵی خەزەنەبەکی
 زێرین و خەلاتیکی کوتوپر نین، بەلکو دەزانن ئەوہی لە نادیارەوہ دیت
 پێشەکانی لە ناو وجودی خۆیانەوہ سەرپھەلداوہ، ئەوان شیتی پاداشتیکی
 ناوہختی زەمان نیین کە کتوپر مەدالیایەکی گەورە بکاتە نەسیبیان،
 بەلکو لە نادیاردا بۆ تەفسیرکردنی لایەنە تاریکەکانی خۆیان وێڵن و
 بۆ مانایەکی شاردراوہی ژانیان عەوداڵن. غەزەلنوسیش یەکیک بوو لەو
 کەسانەہی بێئەوہی ھیچ بزانی، پێیوابوو شتیکی نەزانراو و بێتەفسیر
 لە ژانییدا ھەبە کە پۆژیک قاسیدیکی لە دوورەوہ دیت و پێشچاوی
 بەرامبەر ئەو نھێنییانەپۆشنەدەکاتوہ. نامەکەہی مەلای ھاجەریش ئەو
 بۆچوونانەہی لا بەھێزتر و ئەستورتر کرد. نامەکە چیرۆکی دووردریزی

ژیانی مه لا خۆی بوو، پریوو له ورده کاری گه وره ده باره ی راپوردوو، سالانی مندالی و عاشقبوون و پیریوون. ناشکرایه مه لای هاجر مه موو حه رفیکی به بره یه کی ته واوه وه نویسه، دوا ی دوودلی ساله های سال له ناخوه گه یشتوته نه و بره یه ی ده بیته مه موو شتیکی بلایته و هیچ شتیکی نه شاریته وه. له دیر به دیری نامه که دا مهستیکی باوکانه ی گه وره ده بیتریت، باس له وه ده کات نه و پوژگاریک چ عاشقیکی و چ غه زه لبازیکی گه وره بووه، بۆنکیکی گه شی مردن و په نگیکی تایهت به ئیشراقات ی کوتایی له مه موو بره گه کانی نامه که ده بارین. پنده چیت مه لای هاجر کیشه یه کی زۆری مه بوو بیت خۆی بگه ینتته مه به سته ی حیکایه ته که و دوا قسه ی خۆی بکات. هه لبهت ناشکرایه له هه ندی شویندا، ترسی مه لا، ترسی که سیکه ده یه ویت کوره که ی خۆی بریندارنه کات، تا بتوانیت ئارام و بیه لانه ی نه یینییه کی بو ناشکرایه کات که له وانیه سه ر له به ری ژیا نی بگوریت و بیکاته مرو فیککی دیکه.

زمانی مه لای هاجر زمانی که سیکه له سی و چله کانی سه ده ی پیشوو دا دلی به وشه شادبووه و له نه ینی به لاغهت پاماره، ئیدی هه ر به به لاغه تی نه و زه مانه نامه یه کی پر له وشه ی عه ره بی ده نویته، که تا نه ندازه یه ک بو کورد په روه ریکی سه ختگیری وه ک نه و سه یر و نا کوک ده که ویتته وه. له جیگایه کدا ده لیت « سه خته بو پیریکی وه ک من که قه ده میکی له قه بر و نه فه سی له مردنه وه دوورم یاری به حیا تی که س بکه م، به لام سه ختیشه نه م دونیای فانییه جیبه لیم و تو به من نه زانیت. دوا جار من زیاتر له وه ی باوک بم، تارماییه کم دیم و راستییه کت پنده لیم. راستییه گه وره کانیش له خه یاله وه نزیکن، نه وه ئی حساس و ته جرو به ی پیریکی وه ک منه، خه لک ته نیا پوو که ش و سه تحی نه م عاله مه ده بینن، جیهان وه ک حه قیقه تیکی گه وره نانسن، پوو کاری نه م عاله مه ئالۆزه به حه قیقه ت تیده گه ن، به لام ئی نسان ئاوینه یه کی شکا وه

له‌تیکی ده‌په‌پێته ئەم حه‌یاته، به‌لام له‌ته‌کانی تری له‌ کوین؟ له‌ چ
عاله‌میکدان؟ هه‌ر خودا و فریشته‌کانی ده‌زانن» .

مه‌لای هاجه‌ر، پێگایه‌کی پێچاوپێچ ده‌دۆزێته‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی له‌
به‌همه‌نی ناسر و چیرۆکی له‌دایکبوونی نزیک بپێته‌وه و ده‌نوسیت «
به‌همه‌نی عه‌زیزمان، من تا ئه‌م‌پۆم راکێشاوه، ئیستا له‌ به‌ینی مردن
و ژياندا وه‌ستاوم... له‌حزه‌یه‌کی ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هینده‌م نه‌ماوه وه‌ک
هه‌ر عه‌بدیکی بپقودرته‌ خودا‌حافیزی بکه‌م، دونیا برستی لیبریوم و
غم تاقه‌تی لێسه‌ندوم، چه‌ند سالیکه‌ پیری له‌ گوشت و ئیسقانم
ده‌خوات و گه‌یشتۆته ئاخیرین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه،
جه‌سته‌م هیلاک و ئاره‌زوم فه‌تاهه‌. سړیک هه‌یه ده‌بیت تو‌ بیزانیت،
نه‌یتیه‌ک له‌ ئه‌سراری مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمی حه‌یات بپینتره‌.
شتیکه‌ تو‌ ده‌توانی ئیمانی پێهینیت و ده‌شتوانیت به‌ وپێته‌ی پیریکی
حیساب بکه‌یت که‌ له‌ بيمارستانی ولاتیکی غه‌ربیدا سه‌رده‌نێته‌وه .
شتیک هه‌یه به‌ درێژایی حه‌یاتم ئازاریداوم. ئیستا تو‌ به‌شی ئه‌وه
گه‌وره‌بوویت تیگه‌یت، به‌ر له‌ ئیستا هه‌ر نوتقیکم بده‌یه ده‌بووه هه‌وا
و هه‌ر حه‌رفیکم بنوسیایه ده‌بووه هه‌یج... چونکه‌ فه‌قه‌ت پۆحله‌به‌رێک
له‌م حیکایه‌ته‌ حالیده‌بیت، که‌ له‌ عه‌شق تیگات، مه‌عناکه‌ی بفامیت.
به‌س خواش ده‌زانیت، ئاخۆ ئیستا تو‌ له‌ عه‌شق تیده‌گه‌یت یان نا؟
به‌س خوا ده‌زانیت... خوا. من که‌ واجبیککی وا سه‌خت و ئه‌رکیککی وا
عه‌جیب به‌سه‌ر دلێکی تازه‌ پشکوته‌وی وه‌ک دلێ تو‌یا ده‌ده‌م، ئاخۆ
خۆم له‌ عه‌شق تیگه‌یوم؟ ئاخۆ ئاده‌مییه‌ک و ئاده‌مزایه‌ک هه‌یه له‌
عه‌شق تیگه‌یبیت؟ یاخو ئه‌وه‌ش سړیکه‌ له‌ ئه‌سراری ئیلاهی، قودسیکه‌
له‌ ئه‌قداسی گه‌وره‌ و جه‌لابوونی به‌ من و تو‌ نامو‌مکینه‌؟. به‌همه‌نی
عه‌زیزمان... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر له‌ شه‌ویکی
ساف و سامالدا، سه‌رگه‌رمی نیگا‌کردن بووم له‌ به‌حری ئه‌ستیره‌،

له ناکاو گهنجیک که به نیگار و پوخسار له و پهسمانه دهچوو که نهقاشه کونهکان لهسهر بهرگی کتیبی شا و شارزادهکان دهیکیشن، هاته ژووره که م. گهنجیکی سهیر، هر غهزه لیک من له بهرم بوو، نهویش له بهری بوو، هر شیعریک من نوسیوووم نه و چاکتر و باشتر دهیوته وه، له نهو زانی شیعرا دهقیق و له قافییه دا جووت و مکۆبوو، وهک بهشی له من خۆی به من ناساند، وهک سیبه ریکی من و نیوهیه کی تری من خۆی نوان، وهک هر گهنجیکی جوان له خۆبایی و بیپهحم بوو، به منی گووت من نیوهه کی تری تۆم، نهو نیوهیه کی له سهر دابیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوه خنکاو و بهدبهخته کی تۆم. منیش باوه پم پیکرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆبکه مه وه، ئیمه وا خولقاوین هر دهستمان بۆ عه شق برد شتیک دهشکینین. بۆیه سهرت نه سوپم، عاجباتی داتنه گری گهر له م نانساتی دهور و ته سلیمه دا دهستی له رزۆک و نه فهسی شکسته م، له حوکمی نه م دهرده نه یه ن و شتی تر بشکینن. کوپی خۆم، نه م سپه ی من به تۆی ده لیم، هه ژده ساله وهک شوشه یه کی پر نه سرار خستومه ته پشت ده یان شوشه ی تره وه و له سهر په فیککی بلند خه واندومه. زۆر لۆمه م مه که و عه بیم لیمه گره، مه لئ نه م پیره دلپه ره، چ هه یایه کی شر و چ ناموسیکی به ریادی هه یه. ئیجساسم وایه نه و که سانه ی تا سهرمه رگ راستی نالین، ترسنۆکن، به لام هیشتا له وانه نازاترن که ده مرن و نهینی خۆیان ده به نه گوپه وه. وهک پیریکی له رزۆک، ئیستا ده بیست به سهر په یژه یه کی شکاودا سهر کهوم، که په یژه ی پارایی و ترسنۆکی خۆمه، له سهر نه و په فه به رزه، که په فه ی خه وف و سامی هه فتا ساله ی عومری به باچوو مه، به م په نجه چرچه لۆک و بۆ رزین شه یدایانه م، شوشه لاده م و یه ک یه ک له و هه وایه وه تورپانده م، شت بشکینم و شت بشکینم و شت بشکینم.

ئىنسان له له حزهى مهرگدا ده بئيت سندوقى نه سرارى خوى بکاته وه، تا دواتر باش له حوکمى ئيلاهى تيبگات. له ساتى ده وروته سلیمدا ئىنسان ده بئيت جورئته تى پوانىنى له زولمته تى نه فسى خوى هه بئ، گهر وانه کا، ئهئى له سه رچى له گه ل واحيدولقه هارا قسه بکا؟. من ئىستا ده بئيت نه زهرم تيزکهم و ده فته رى نه ئىنى خوم داگرم و نامهئى ره شى خوم بکه مه وه. ئه و گه نجه هه ر من بووم، من که شه يدای ئافره تىكى شه رمن و نه جيب و پرچه يا بووبووم، هه چ که س له پياويک به دبه ختتر نييه که حه ز له ژنىكى به حه يا و حورمه ت بکات، من که مردم وه ک ميروله يه کى ته ر و نه خووش غيره ت ده ده مه قه لب و قالمى شکاوم و به سه يدى مه خلوقات ده ليم که س له و عاشقه سياچاره تر نييه که خودا ده يخاته به ر له عه نه تى حه زکردن له ژنىكى شه رمن و ناموسباز. من له سالانىکا که ته مه نم به ره و مالاوايى ده کشا و نيازم بوو تا عه تم توندکهم و ئيمانم قايمتر قفلده م، له و عومره دا باري ته عالا و فه خرى کائينات، ده ردىكى بو ناردم ئىستاش له پيشه وه چزه م دئ و له هه ناوه وه دود و گراوه ده پونگى و قولپ ده دات. پوزيک له خه وه هه ستام و سه يرمکرد عاشقم، عاشقى خانمىكى به حورمه ت و ناموسناس، که ناوى به هاربانو بوو، که دايقى خودالىخوشبووى ئيه ده دکات، ئه مشه و گوپى له هه ر شه و پر نورتر بئ. عه شق شه ره فى نييه، ته نها شتيک که له سه رو شه ره فه وه يه عه شقه. تاکه شتيکه شه يتان و خودا به قه د يه ک ئيشيان تيا کرده ... به کوفر ليمى وه ره گره و به ئيلهادى نه فسىكى بيچاره ليمى مه روانه. عه شق شتيکه کوپم، دوو ده موچاوى هه يه، ده موچاويکيان شه يتان به دل دروستي کرده، هيزى خوى تيا خه سار کرده، فنونى ره شى خوى تيا به کاره يتاوه، سيحرى خوى خستوته ناوى. ئه وى تريان خوا به عه زمه تى خوى تاشيويتى، پيه وى ماندوويوه، سپى خوى تيا داناوه، پاک و ته هوور خولقاندويتى. هه موو

عەشقی دۆنیا وایە، نە خوا دەستبەرداری زەرەیهک عەشق دەبێت و نە شەیتانیشت دەستدەگیربێتەوه، هەموو قەترەیهک عەشق نیوێ مولکی خودایە و نیوێ مولکی شەیتان. نایەمی بەدبەختیش کە دەیخواتەوه نازانیت ژەهری هەلقوراندوێ یان شەربەتیکی ئیلاھی تۆشیوێ... وەک پیرەمێردیکی بێحورمەت تەماشام مەکە، کە دەستی دەلەرزیت و نەفسی مەر پەرە لە تەماحی دۆنیا، مەن قەت عەبەدی نەفس نەبووم، بەلام ئه‌وه‌ی زۆر دەرگای نەفس داخات، شتیکی تر و سەرێکی تر دیتە پێگای. نەفس سەلتەنەتی خۆی هەیه، مەخلوقاتێ خۆی و خەلقى خۆی هەیه. ئه‌وه‌ی مەن هەموو عومرم لە دواي کوشتنی بووم، لەسەردابی پەشی خۆی لە شیوێ ئادەمییهک و گەنجیکی سێحریازدا هاتە دەرێ، کە سێک هەم حەقیقەت بوو هەم خەیاڵ، هەم مەن بووم و مەنیش نەبووم. بەلێ کورم، تۆش... بەلێ تۆش هەم لەو بوویت و لەو نەبوویت».

مەلای ھاجەر، لە چەندین بێرگەي تێکەلاو و دوورودریژدا، دەیه‌وێت حیکایەتی دەرکەوتنی ئه‌و گەنجە شاعیر و غەزەلنوسە لە پۆحی خۆیەوه تەفسیریکات، بە دوودلییەکی زۆرەوه، چەندین لاپەرە دەربارەي ئه‌و ئەزموونە سەیر و ئیروۆتیکییە دەنوسیت کە نوسخەیه‌کی خەیاڵی بەھاریانو بە نیوێیه‌کی خەیاڵی مەلای ھاجەرەوه دەبەستیتەوه. بە لەزەتێکەوه کە دەبایە لە پیرەمێردیکی نیوێمردووی وەک ئه‌و دووربایە، بە ئارەزوویەکەوه کە بۆنی پۆحی ئه‌و پیاوێ داخراوێ لێنایەت کە عومریکی شەرمی لە بۆتەي حەیادا بردۆتەسەر، چەندین لاپەرە لە سەر ئه‌و شەوێ خەیاڵی و ئیروۆسییانە دەنوسیت کە دوو لەشی تینوو و دوو پۆحی کێوی تێیدا دەگەنە یەک. هەندێجار داوای پۆزشدەکات و هەندێجاریش تەواو بیریده‌چیتەوه کە ئه‌و قسە لە دایکی بەھەمەن دەکات. ئه‌و فەرماؤشدەکات کە قسەوباسی ئه‌و دەربارەي ژنیکە، بەھەمەن وەک

مه خلوقیکی پاک و بیئاره زوو سه بیریکردوه . مه لا له هیج جینگایه کدا
 ئامازه به په یوه ندییه کی راسته وخو له نیوان خوئی و به هاریانودا نادات .
 که سیکه به خه یال ژیاوه ، به خه یال عاشقبووه ، به خه یال له گه ل
 به هاریانودا خه وتوووه . حیکایه تیکه پیاوان و ژنانی ئه م ولاته پتر له هه زار
 ساله تییدا ده ژین ، هه زار ساله پیاوان و ژنانی ئه م مه مله که ته تنیا به
 خه یال له گه ل یه کدا ده نوون ، له دووره وه چه ز له یه کتری ده که ن ، به
 نهینی عاشق ده بن ، وه ک پاوکه ر و ئاهو خوئیان له یه کدی ئاشکراناکه ن ،
 نایانه ویت ئه میان به نهینی دلئی ئه و بزانیته . سده له دواى سده یه
 خه یالی خنکاو له کوچه و شه قام و ژور و هه یوانی ئه م مه مله که ته دا
 کۆده بیته وه ، سده له دواى سده یه ئه و خوگرتن و دلخنکاندنه ده بیته
 زانستیکی نهینی قوول که چه کیم و زانای خوئی دروستده کات ، سده
 له دواى سده کۆلانه کانی ئیمه ده بیته سه حنه ی خه یال ، سه ر به رمال
 و به ر میحرابه کانی ئه م نیشتیمانه ده بیته شاتوی ئاه و هه ناسه ی ئه وتو
 که پاله وانى تراژیدیا یونانییه کان و خوداکانی ئولومپ نه یانبینیوه .
 پیده چیته ئه و هه موو خه یاله به شیکی زوری له نه فسی تاریکی مه لا
 هاجه ردا کۆبوویته وه ، له بنی بیقه رار و له سه ردایى قفلدراوی دلئی
 ئه ودا مؤلبوو بیته ، پیاویک ئه و په پری شه رم تیکه لایى ئه و په پری ئاره زوو
 ده کات ، ئه و په پری دین تیکه لایى ئه و په پری شیعر ده کات ، سه ره په رترین
 ملکه چی بو مه رجه کانی دونیا ، تیکه لایى سه ره په رترین خه یال ده کات .
 پیده چیته ئه و دزایه تییه قووله ، ئه و دووکه رتبوونه بیسنوره به جوریک
 له ناوه وه مه لای هاجه ریان له تکرده بیته ، پۆحی مه لای هاجه ر ، وه ک
 پۆحی ئه و سه رده مه ، له نیوان دوو مه خلوقدا دابه شبوو بیته ، یه کیکیان
 سه ختگیر و خوخنکین ، ئه ویتریان ئازاد و بی شه رم و پر شیعر . یه کیکیان
 له م دونیا به دا چه قیوه ، گوئگری فرمایشت و مه رجه کانیته ، ئه ویتریان
 له دونیا به کی خه یالییه وه هاتوووه ، گوئگری هیج فه رمانیک نییه . مه لای

هاجر به به‌لاغه‌تیکي کلاسیکیه‌وه ده‌نوسیت « ئاده‌میزاد تیکه‌لاویکی سهیره له مه‌خلوقاتی جیاواز، له ناوه‌وه هم وه‌حشه و هم په‌ریزاد... من نه وه‌حشبووم و نه په‌ریزاد، من هیچیان نه‌بووم، به‌لام هه‌زاران شه‌وگارم لی‌پۆیوه که ته‌نیا خه‌یا‌لم‌کردوه، خه‌یا‌ل که خودا سزای له‌سه‌ر دانه‌ناوه و ئاده‌مییه‌کانی تر نایبینن. له گه‌نجی و سه‌باوه به‌درژیایی پۆژ خۆم وه‌ک زاهید و ده‌رویشیکی خودایی نیشاندەدا، تا ده‌خزامة ژیر جیگا جگه له زی‌کری "یاخودا... یاخودا" هیچی دی له د‌ل‌مدا نه‌بوو، به‌لام که سه‌رم ده‌نایه سه‌ر بالیفه‌که‌م و د‌ل‌نایاده‌بووم عالم نوستوه و خزم و که‌س، نه‌حباب و نه‌غیار چاویان له من نییه، هینده‌ی سکون داده‌که‌وت و خشپه و چرپه‌ی کائینات ده‌ب‌پ‌را، شه‌به‌قیکی تاریک له هه‌ناوی مندا ده‌کرایه‌وه، سه‌حنه‌یه‌کی تر ده‌هاته سه‌ری و پۆم ده‌بووه مه‌سه‌رحی شتیکی تر. هه‌رچی نه‌فسیک به‌پۆژ ده‌مخ‌نگاند، هه‌ر ته‌ماح و ئاره‌زوویه‌ک به پۆژ بی‌ده‌نگمه‌کرد، له شه‌کلی مه‌خلوقاتی عه‌جایه‌بدا ده‌هاتنه‌وه سه‌ری، ئی‌حساسیکی سه‌یرم هه‌بوو که قوه‌تیکي خیفی من به‌ره‌و ئه‌رز و ئاسمانیکی تر جه‌زیده‌کا، ده‌مبا بۆ شو‌ئینیکی تر، له‌وئ شتی سه‌یر ده‌بینم، حۆری و غیلمانی پووت، ئافره‌ت که له خه‌یا‌لی به‌شه‌ردا نیین، خوان و خواردن که خودا به‌س له جه‌نه‌تدا وه‌عدی به به‌شه‌رداوه، له‌و کوچه تاریک و خفییانه‌دا، هه‌ر ئاوینه‌یه‌کم ده‌بینی له‌ویادا پوخسارم ده‌گۆ‌پ‌را، جار دوا‌ی جار شک‌ل و شه‌مایلی ترم وه‌رده‌گرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌خلوقیکی موخه‌یه‌ربم و خودا ئه‌و نازه‌ی دایتمی بۆ شه‌کلی خۆم بگه‌ریم. ئاه، خه‌یا‌لم تا ئه‌و جیگایه ده‌یبردم، له نیوان پوخساری ئاده‌مییه‌کاندا ده‌متوانی ئه‌و هه‌یه‌ته بگرم که خۆم ده‌مه‌و‌یت. ئه‌و ده‌موچاوه بکه‌مه سه‌رم که ته‌ماحم لی‌یبوو. له‌و شه‌وانه‌دا من بووم به‌ساحیبی دیوانیکی غه‌زه‌لیات. وه‌قتی جورته‌تم‌کرد و قه‌سیده‌کانم چاپ‌کرد، که‌س له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو ئه‌م گه‌نجه شه‌رمن

و پوو له خودایه، کتیبیکى وهها بنوسیت، که خالى نه بوو له سیبهرى کوفر و له نغمه‌ی فجور. نه وه مه‌حسولى زولومات و تاریکی بوو، مه‌حسولى زیانیکى تر بوو که من به خفیه تیاذه‌ژيام. به لام من هر زوو هاتمه‌دهست و حاشامکرد نه وه کتیبى من بیت، له هیچ جیگایه‌ک خوّم دهرنه‌خست و له هیچ مه‌جلیسیکدا خوّم نه‌واند، له قوولایى قلب و له نیهانی به‌دهنا، ئی‌حساسم بوو نه وه من نیم نه و شیعرانه‌م نوسیوه، من نیم که شه‌وان له به‌حرى غزه‌لدا نوقمه‌بیم. له نیوان من و نه و سه‌حنه سه‌یرانه‌دا که له دونیایه‌کی تر‌دا پروویانده‌دا تۆرانیک دروستبوو. منیک که له‌تیکم له‌عالمیک و له‌ته‌کی ترم له‌عالمیکى تر‌دا مه‌لیده‌کرد، بووم به‌ئسیرى شه‌پرک نه‌مه‌دزانی خوّم سه‌ر به‌کویم و له‌چ جه‌به‌یه‌کدا وه‌ستاوم. عومریک ئاره‌زوو ده‌یه‌ینام و شه‌رم ده‌بیردم، حه‌یا ده‌یگوشیم و خه‌یال ده‌یفراندم، ناموس ده‌یخستمه‌وه سجنی به‌ده‌نی خوّم و ئاره‌زوو وه‌ک شه‌یتیکى وه‌حشى بۆ خو‌ی جه‌زبیده‌کردم. پۆژها دواى پۆژها و شه‌وها دواى شه‌وها زیاتر له‌تده‌بووم... به‌لام کئ هه‌یه له‌ ئیمه له‌ت نه‌بیت، کئ هه‌یه؟ کامه مروّف له‌ ناوه‌وه بوونیکى دووفاق و پۆحیکى چند سه‌رى نییه، بابیت و به‌رده‌بارانم بکات. ئیمه هه‌موومان مه‌خلوقى دوو دیوین، زۆرمان ته‌نیا یه‌ک دیوى خوّمان ده‌بینین، چونکه جورثه‌ت ناکه‌ین له‌ ئاوینه‌دا سه‌یرى ده‌موچاوه‌که‌ی ترمان بکه‌ین. شه‌ویک نه وه مه‌خلوقه‌ی تری من هاته‌ده‌ری و بیحه‌یا و بیسلّ خو‌ی پیناساندم. وتی من هر خوتم، هر خوتم و هیچی تر. مه‌غرور و بادیه‌وا و فیزن بوو، جوان بوو، به‌لام جوانی و جه‌مالی بوونیکى تریان هه‌بوو. ئیستاش تیده‌فکرم و ده‌لیم بۆ نه‌مکوشت؟ بۆ نه‌مکوشت؟ خو نه وه قه‌تل نییه و نابیته‌ جورم، ئیدی بۆ نه‌مکوشت؟. هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌موو ئاده‌مییه‌کانی تر به‌ له‌حزه‌و ساتی وادا عبوریان‌کرده‌وه و بیته‌وه‌ی دوولبن، نه وه بوونه‌وه‌ره ده‌کوژن

و ئیجساسی ناره‌ه‌تی ناکه‌ن، هر که‌س و ده‌مامکه پیری خۆی ده‌کاته‌وه سه‌ری و ده‌روات و پاش ئیستیگ یادیشی نامینیت. به‌لام من مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، که ئیستا چه‌ند قه‌ده‌میگ له‌ مردنه‌وه دوورم، دان به‌وه‌ه‌قه‌دا ده‌نیم و ده‌لیم، من نه‌متوانی ئه‌وه بکوژم که خه‌لکانی تر ده‌یکوژن. شتیگه‌ کوشتنی هه‌قه، نه‌کوشتنی زنوبی پێوه‌یه و که‌بائیهر ده‌هینیت. نازانم به‌لام خاتره‌جم که شه‌وگه‌لی بیحیساب و زۆرم هه‌بوو، که من تیدا خه‌نجه‌رداره‌بووم و سیلاح به‌ده‌ست، ده‌متوانی ئیستیگه‌م و خه‌نجه‌ر هه‌لکیشم، سیلاح له‌ به‌ینی من و ئه‌و تارماییه مه‌لعونه‌دا پارگم. ده‌متوانی دوا‌ی فجوری ئه‌و نه‌که‌وم، به‌لام درۆده‌که‌م، جازیه‌ و سیحری له‌وه قه‌ویتر بوو له‌ فیکری شتی وادابم. وه‌ک ئه‌وه‌ی تینیکی لاموته‌ناهی هه‌بیت، به‌ میسلی ئه‌وه‌ی شه‌پۆلانی به‌حریکی پر ئه‌س‌رار بیت منی ده‌برد، زۆرجار نه‌ده‌ستم ئیشیده‌کرد و نه‌ده‌مم، که ده‌هاتمه‌وه هۆش و له‌ حیسانی ختوره‌تی خه‌یالی ده‌گه‌یشتم، نه‌ جه‌لدی من و نه‌ عه‌سای من سوودیان نه‌بوو. هر داریکم له‌وه‌دا، کسه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی خۆم ده‌هات. هر قامچییه‌کم له‌و بیناموسه‌ ده‌سه‌ره‌واند، قامچییم له‌ پۆحی خۆم و به‌ده‌نی خۆم ده‌سه‌ره‌واند. ئیستا چه‌ند به‌وه‌یت بۆتی ته‌فسیریکه‌م، ته‌فسیری نییه‌، به‌لام ته‌ئریخی به‌شه‌ریش، ته‌ئریخی ئه‌و تارمایی و ئه‌شباحانه‌یه که له‌ خه‌یالی ئینسان پرایانکرده‌وه، من سویندت بۆده‌خۆم که له‌ عیقابی بیوچانی خۆمدا، درێغم نه‌کردوه. به‌لام دل‌م به‌ جوړی ئاره‌زویی دایکی سیحریاز و به‌پرزتانی ده‌کرد، گه‌ر ئاره‌زویی ویسالم له‌ قیامه‌تیشدا هاتۆته‌دی ده‌بایه‌ حاسلیکه‌م. من به‌ هه‌موو زه‌ره‌یه‌کی وجودم هه‌زم لییبوو، هه‌زی له‌وه‌ جوړه‌ش سه‌ر به‌ لامه‌کان و لازه‌مانه. که شه‌ویکی مانگه‌شه‌و ئه‌و گه‌نجه‌ غه‌زه‌لگویه‌هات، له‌ ناخی شه‌وه‌کانی منه‌وه ده‌رده‌چوو، ئه‌و سیما و هه‌ینه‌ته‌ی هه‌بوو که ده‌شیا گه‌ر موخه‌یه‌ربم، من بۆ خۆم هه‌لاویردایه. له‌ شه‌کلێکی دلخواهی من

دەچوو کە زۆر لەسەر سەحنەکانی شەو ھەلمبژاردبوو، فجوری ئەو بەشێک بوو لە فجوری پەنھانی ناو وجودی خۆم. کە شەویەک لەگەڵ نیوہیەکی خەیاڵی تری دایکی نەجیبتاندا دەرکەوت، من ھەموو دونیام لێتێکچوو، بەر جۆرە دیوارێک کە وتم لە تاقەتی عەقڵی من و لە قودرەتی ھۆشی من گەورە تریوو، ئیتر ئیمانم کەوتە خەتەر و دینم ھاتە زەلزەلە. نەمدەزانی چیبکەم، سیحری ئەو ھەموو شادییە و یسאל گێژیکردم و ترسی ئەو ھەموو فجورەش لە توانای بەدەنم گەورەتر بوو. بەسەرێک لە بەھەشتابووم و بەسەرێک لە جەھەنەمدا، وەک دەلێن غەریقی ئاو و ئاور بووم. تۆ لەو شەوانە دروستبوویت. راستە تۆ لە پەحمیکی راستەقینە، دایکێکی راستەقینە و وەک مەخلوقێکی خودا کردی تەواو لەدایکبوویت، لە ھەفتە یە کدا ھاتیتە دنیا، بەرپیکەوت ھەفتە ی لەدایکبوونی مندالانی ناکامل و نوستان بوو. بەلام ھیچ کەس نەیدەزانی تۆ مندالێکی راستەقینە نیت. تۆ کوپری خەیاڵیت، مندالی شەو خەیاڵییەکانی منیت لەگەڵ بەھاریانودا، گەر تۆ کوپری من نیت، چ شتێک تەفسیری ئەو غەزەلە دەکات کە لە مندالیدا لەسەر سینەت نوسرابوو، لەسەر پێست و گوشتی تۆ ھەلکە نرابوو؟

ئە ی تیفلی پۆژ، تۆ بەرھەمی ئەنغامی شەوی
بەرھەمی ئەسـراری من و بەرھەمی ئەسـراری ئەوی
تۆ ناتێجی عەشقی، نە رکوع بە و نە سـجود
بەرھەمی ئەسـراری خەیاڵیت، بەرھەمی ئەلغازی وجود

ئەمە ئەو دێرانەبوو کە غەیری من بەشەرێکی تر نایزانیت و لە مانای تێناگات، ئەو بەیتە کافرانە یەبوو کە ئەو گەنجە غەزەلگۆیە، شەوان دواي مەستی دەیوت. ھەمان ئەو بەیتانە یە کاتێک لە جیماع

تیرده بوو ئیلقایده کرد. ئه و مه لایه ی تۆی ناونا، عالمیکی دین بوو، دۆستم بوو، پیکه وه له سه ر سوئالاتی ئیمان و مه کامینی شه رع جه نگ و جه ده لمان بوو. پیاویکی حافیزو لئه سرار بوو، شتیک له عه زاباتی دلّی منی ده زانی، قه سه ممدا که نه یئی ئه و شیعره م بۆ بینئی و ئه و به یته م بۆ ته دوینکات که له سه ر گوشتی نازکی تۆبوو. ئه و شیفره شکینئیکی شاره زا و موفه ککل ئه سرار بوو، ئه و نه بایه که س ته لیسمی ئه و به یته و قافیه ی ئه و سره ی بۆ نه ده خوینزایه وه . من پوژیک تا ئیوارئ له سه ر پشکو ده سووتام، له به ینی ناگر و فرمیسکدا جولانئیم بوو، که به و به یته وه هاته وه بۆلام، من واوه یلام بوو. ئه و حایر بوو له ئه شکم و مه دهۆش بوو له فیغانم، ئه و هینده ی دپری یه که می وت، من ته واوی به یته کانم بۆ ئیلقا کرد، به غه م و که ره بیکی زۆره وه خودا حافیزیکرد و له هیچ حاالی نه بوو. کئ ده یتوانی تییگات... کئ؟. تۆ کوپی من بوویت، شاهیدیشم ئه و دپره یه که له خوین و گوشتی تۆدا غه رقبوو. من باوکی تۆم... باوکیکی خه یالی، تۆش کوپی منیت، کوپیکی خه یالی» .

به و چه شنه نامه که ده پروات و دوا ی چه ندین حیکایه ت کۆتایی پیدئیت. نامه یه کی دریزه که نوسینه وه ی هه موو به شه کانی لیره دا نه شیاو و نه کرده یه، به لام ده بایه ئیوه هه ندیک برگه ی ببینن تا له نزیکه وه له ته واوی چیرۆکه که ناگاداربن. ئه و نامه یه ژبانی به هه من ناسر له بنه وه هه لده ته کینئیت. ئاراسته ی روانین و جوړی ته ماشا کردنی بۆ خو ی ده گوپئیت، ئیدی به هه من ناسر ده بیته مرو فیککی تر... له گه ل ئه وه شدا هیشتا ماوه یه کی ده وئیت تا ببیته خاوه نی نازناوی غه زه لنوس، که نه ویش چیرۆکیکی تایبه تیبه و له هه لومه رجیکی دیکه دا دپته پیشن.

تریفه یابه‌حری و مافووره‌کان «سالی ۱۹۸۶ - ۱۹۸۷»

دوای مردنی زاهیر یابه‌حری گه‌لیک پووداوی ناخۆش پوویندا، که تریفه‌یان ناچارکرد مال به‌جیبه‌ئیلت و پووبکاته ئه‌و کارخانه چکۆلانه‌یه‌ی مافوور. دوای مردنی سه‌میره‌ی دایکی، قاتی سه‌ره‌وه‌ی باله‌خانه‌ی یابه‌حریه‌کان چۆل بوو، ده‌بایه تریفه‌ش خۆی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ختی به‌که‌لۆری ئاماده‌بکات. ئه‌و به پێنمایی فه‌وزیه یاسه‌می گواستییه‌وه بۆ نهۆمی دوهم، تا له‌ویدا بیقره و دوور له‌هه‌را و هوریا‌ی جه‌وه‌ر خه‌یال بخاته سه‌ر خویندنه‌که‌ی. تا زاهیر یابه‌حری مابوو، هیژیک هه‌بوو جه‌وه‌ر حیسابی بۆبکات و لیبیترسیت، به‌لام شه‌ویک که تهرمه‌که‌ی زاهیریان له‌خه‌سته‌خانه‌وه هینایه‌وه، یاساکانی یارییه‌که سه‌ر له‌به‌ر گۆران، ئیدی هیچ شتی‌ک نه‌بوو ئه‌و جانه‌وه‌ره پابگریت که مردنی باوکی کردبووی به‌فه‌رماندار و داریه‌ده‌ستی مال. دوای ئاشکرا‌بوونی وه‌سیته‌که‌ی زاهیر یابه‌حری، جه‌وه‌ری سورفل به‌چاوه‌شیت و نیگا شه‌یتانییه‌کانییه‌وه، که ئه‌وکات گه‌نجیکی شه‌هوه‌تبان و داوین پیسی لیده‌رچوو‌بوو، وه‌ک دیوانه‌یه‌کی به‌ره‌لای لیتهات. جووتیک برۆی زه‌رد و نه‌ستووری هه‌بوو، بالایه‌کی به‌رز و گۆشتیکی پته‌وی ماسولکه‌دار، خیزه و مرخه‌مرخی سنگی، ئازه‌لیکی شیتیان بیر مرۆف ده‌هینایه‌وه که له‌ده‌شتیکی به‌ریندا له‌ده‌ست هه‌ندی‌ک پاوکه‌ر هه‌لبیت. هه‌والی وه‌سیتنامه‌که‌ی باوکی وه‌ک ته‌وریکی تیژ به‌ر پۆحی که‌وتبوو، گه‌ر گوپزانیکی تیژیان به‌دلیدا به‌هینایه‌هه‌ر هینده‌زامدار و هه‌ر هینده‌ش خوینده‌لین ده‌رده‌که‌وت. فه‌وزیه یاسه‌می له‌زووه‌وه ئاگاداری نه‌هادی پر خراپه‌ی کوره‌که‌ی بوو، به‌لام له‌و باوه‌پدا نه‌بوو پۆژیک

ئاوہا بېتہ گايہک به ھموو ھيزی خوئی، شوق به دیواری بهردین و بهرہستی ئاسنیندا بکیشیت، بېتہ بهرازیکی ئوتو حورمہتی ھېچ شتیکی مروثانہ نہگریت. فہوزیہ سالانیکی دووردریژ زہجری زوری بهدست زاھیر یا بہحرییہوہ کیشابوو، تورہبوونہ ناکاوہکانی ئو میردہ بیمہزاج و کہم تاقہتہ تووشی جوڑہ غہمؤکیہکی قولیان کردبوو، لہ زنیکی پر ئیمانہوہ کردبوویانہ خانمیک باوہپی بہ ھېچ نہبوو، سال دوی سال بپوای بہ خوئی کہمتر و کہمتر دەبووہوہ، بہ جوڑیک حەزی نہدکرد چیتر تہماشای پوخساری خوئی بکات، کہ ئیستا لہبری جوانییہکەئ جاران، پەژارہیہکی بېینی تیادہبېینی. چیتر ئو فہوزیہ شوخہ نہبوو کہ دونیا شیفتہئ جوانی و یقاری بوو، ئیستا خانمیک بوو غہم پوژ دوی پوژ دەپروخان و شہو دوی شہو تووشی بېخہویہکی ھەمیشہئ دەکرد، دوی مردنی میردہکەئ شتەکان خراپتر تپہپین و پووداوہکان خیراتر پوویان لہ کارہسات کرد. ھفتہیک دوی مردنی زاھیری میردی، سہروردی ئوتو غہمبار ھاتنہ پئیشئ و پوودوی ئوتو سامناک پوویاندا، خانمی یاسہمی دلنیاوو خیریک لہ و کورہش نابینیت، کہ نازی تاقانہئیی و سامان و مولک شیتیانکردبوو. جہوہر یا بہحری نہدچوہوہ عہقلییہوہ سئ یہکی مال و سامانی باوکی بو ئو کچہ پەشتالہ چکولانہیہ بچیت، کہ ھەردہم ھېچ و ناچیز تہماشایکردبوو. ھېچ کات باوہپی نہکردبوو ئوہ خوشکی خوئی بیت. وەک ھەموو یا بہحرییہکان بہ گومانہوہ سہیری ئافرہتی دەکرد، وەک مەخلوقیکری کرمناسا و بېیہہا کہ شایستہئ بہزہیی و پەحمەت نین. بہلام لہگەل ھەموو ئو دپی و سیفاتہ ئازہلئاسایانہئ جہوہردا، گەر تریفہ ئاوہا ریگ و راست بہ پوویدا نہتاقابایہتوہ و بئ ھېچ شہرم و پەریژیک پئی نہگووتبایہ « من خوشکی تو نیم، ھېچی تو نیم، من کچی سہمیرہ یا بہحریم و لہ دایک و بابی تو نہبووم » لہوانہبوو

شتهکان سادهتر به پیدایا بچونایه . سه میره یابه حری ماوهیه کی کورت
 بهر له مردنی هه موو شتیکی بۆ کچه که ی باسکردبوو . فهوزیه ی فریشته
 و پووپاک زۆر هه ولیدابوو رایگریت و په شیمانیکاته وه ، به لام پیده چیت
 شه هوه تی درکاندنی حه قیقهت لای مرۆفه کان بهر له مردن تین و
 تاویکی تر به خۆیه وه ببینیت . ماوهیه کی کهم بهر له مردن ، سه میره
 دهیزانی ده مریت . پۆژیک به وردی باسی ئه وه مه خلوقه سه پیرانه ی بۆ
 فهوزیه کرد که بهر له مردن سهردانی هه موو که سیک ده کهن و
 کۆمه لیک هیتا و ئاماژه ی ده ده نی . ئه وه بهر له دواهه مین کۆچ به
 چند هه فته یه ک ، به شیوه یه کی ورد ئانوساتی مردنی خۆی ده زانی ،
 فهزلی ئه وه شی ده گیزاپیه وه بۆ ته مه نیک له ئولفهت و خۆشه ویستی
 له گه ل بوونه وه رگه لیکدا که سه ر به م دونیایه نین . سه میره یابه حری
 بهر له مه رگ ئاره زویه کی کوشنده و قوولی بۆ درکاندنی حه قیقهت و
 ناشکراکردنی هه موو شتیکی تیا دروستبوو ، وه ک ئه وه ی غه ریزه یه ک له
 مرۆفدا هه بیته که ده شیت پیی بلین «غهریزه ی گووتنی حه قیقهت
 بهر له مه رگ» ، شه ویک تریفه ی کچی بانگکرد و پییگوت که تۆ
 کچی فهوزیه یاسه می نیت و کچی منیت . تریفه بیئه وه ی زۆر بچیته
 بنج و بناوانی حیکایه ته که باوه ری پیکرد . ده بیته بلیم خانمی تریفه
 له قوولایی دلیدا دهیزانی ئه وه له گه ل جه وه ر یابه حریدا دووانه نین ،
 هه ستیکی مرۆقانه ی هیند وردی هه بوو ، دهیتوانی بیئه وه ی کهس
 پییبلیت ، ده رک به و راستیانه بکات . فهوزیه یاسه می شه گه رچی
 هه موو عومری هه ولیدابوو ئه وه نهینیه داپۆشیت ، به لام له و ژنه ناسک
 و دلسادانه بوو که هه رکات له گه ل راستییدا پوهه پووت بکرده ته وه ،
 نهیده توانی درۆیکات . له و خانمه به و یقار و پر پیزانه بوو که دهیتوانی
 نهینی هه لگریته ، به لام نهیده توانی ریک و راست له پوی که سدا
 زار به درۆ هه لهینیت . که تریفه ی میهره بان پرسپاری ئه وه چیرۆکه ی

لیکورد و سویندی دا راستی بلئیت، وهک یه کیچک ته لیسمی عومری خوئی به تالبکاته وه، به گریانه وه له بردهم تریفه دا ئه و راستیهی درکاند و پییگوت «تۆ کچی من نیت، به لام خودا ده زانئیت... خودا به گه ورهیی خوئی له و سه ره وه شاهیده که له جه وه رم خوشتتر ده وئیت و بۆ تاوئیکیش له ژیانمدا، بیرم لای ئه وه نه بووه که تۆ کچم نیت». پئویستی نه ده کرد فه وزیه یاسه می ئه و قسانه بکات، تریفه به گریانه وه باوهشی پیاکرد و پییگوت «تۆ هه تاهه تایه دایکی منیت... دایکی منیت... و له تۆ زیاتر که سم نییه». بیئه وهی دریزه به چیرۆکه که بدهین، ده بییت بلئیم به سه ره اتی ئه و شه وه هئیند دلبزویین و کاریگر بوو بۆ کتیبیککی وهک ئه م کتیبه ی ئیمه ده ستنادات، که وابریاره خوئی له دیمه نی عاتیفی توند پپاریزئیت. به کورتی فه وزیه یاسه می و تریفه رتکه وتن « زاهیری پیر» هیچ له حیکایه تی ناشکرابوونی نه ئینییه کان نه زانئیت، چونکه دلی له وه لاواز تریوو به رگه ی به دبه ختی وه ها بگرئیت. پاش مردنی زاهیر به هه فته یهک ژیان له مالی یابه حریبه کاندای بووه دۆزهخ. ناشکرابوونی وه سیته که ی زاهیر یابه حری که له پوی قانونییه وه کونبر و بیخه وش بوو، جه وه ری شیتکرد. ئه و درنده یه جورئه تیکرد و دهستی له دایکیشی به رزکرده وه، قسه ی ناشیرینی کرد و سیفه تی ئه وتوی خسته پال یاسه مییه کان پئشتر که س نه یویزابوو جنیوی وا به خیل و عه شره تیکی پاک بدات. تریفه ی بیگونا ه و خه یالزاد گه رچی به له ش زۆر چکۆلانه تر بوو، به لام به ئیراده هئیند به هئیز و چاونه ترس بوو، ده یوانی بچیته پیش ئه و کیوه گه وره یه و له به رده میدا بوه ستئیت. تریفه پییگوت «تۆ چ درنده یه کیست ده وئیریت، هه فته یهک دوای مردنی باوکت، باس له میرات و پول و پاره بکه ییت... ته نیا حه یوان ده توانئیت وهک تۆ بییت». جه وه ره به راده یهک بپزه حم بوو، به قز کیشیکرده ده ره وه و پییگوت «یان به

ناره زووی خۆت دهست بهرداری هه موو شتیگ ده بیئت، یان سه رت لیده که مه وه، تۆ قهت خوشکی من نه بوویت، هیچ نیت جگه له ده له سه گینکی دز که پۆژی تۆ پینت هاتووه». بوو به به زم و هاواریک، مه پرسن. فهوزیه یاسه می ئه و ژنه هیمن و ئاغره پر به حه وشه که ده یقیژاند، جه وه ره که وهک حه یوانیک لرخه ی ده هات، به قژ ئه و به سه ته زمانه ی تا به رده م به رمیلی نه وته که پاده کیشا، بیته وه ی قژی ئه و منداله بیجورمه به ردا ت، ده به یهک نه وتی دانراوی پیا ده کرد و قه سه می ده خوارد که به زیندووی ده یسووتینیت. خوشکه بیچاره که ش له به رده ستیدا ده که وت، فهوزیه ی به حه یا و شه رم هیند ده یقیژاند هه موو گه ره ک داده بارین، دراوسیگان ده رگا که یان ده شکان، جه وه ری بیدل و نابه شه ر قژی تریفه ی به رده دا بۆ ئه وه ی شقارته یهک له گیرفانی ده ره پینیت، کچه به سه ته زمانه که ئه و هه له ی به فرسه ت ده زانی و له به رده ستی هه لده هات، ده چووه سه ر پله که کان و زه ق و زۆپ به ده موچاویدا ده یقیژاند «جه وه ری حه یوان، من خوشکی تۆ نیم، من له دایک و باوکی تۆ نیم، من کچی سه میره یا به حریم... تۆ حه یوانی». جه وه ره هینده ی تر شیته ده بوو، پیاوان و خه لک و خوا ده نیشته سه ری و ده یانگرت، تریفه که ده سه لاتی به سه ر خۆیدا نه ما بوو وهک بالنده یه کی بریندار ده یقیژاند و ده گریا. پیاوان به پاله په ستویه کی زۆر جه وه ریان له ده رگای حه وشه ده برد به و دیوا، له ویدو وهک گایه کی هار ده ییۆراند، خۆی پاده پسکاند و تهکانی ده دایه خۆی، به خوشکه شه ریف و ئابروداره که ی ده گووت «قه حبه»، قسه و قسه گه لی ئه وتۆ له زاری ده بارین، تا ئه و کاته که س له و شاره دا شتی وه های به خوشکی خۆی نه گووتبوو. ژنه دراوسیگان له ده وری تریفه کۆده بوونه وه که له سه ر پلیکانه کان ده گریا. فهوزیه خان له ته ریقی و حه یاچووندا له هۆش خۆی ده چوو، له ناو چیمه نی حه وشه که دا ده که وت. ژنیگ

دهیقیزاند «وهی فهوزیه خان مرد، وهی به قوربانن بم، وهی به ساقه‌ی
 حیاو حورمه ته‌کته بم». پیاوانی دراوسئ ژماره‌یان زۆرتتر و زۆرتتر
 ده‌بوو، به هم‌مووان جه‌وه‌ر زاهیریان کیشده‌کرده مائیکی دراوسئ،
 له‌ویش‌وه ده‌نگی ناله‌نالی ده‌گه‌یشته ناسمان، دووباره له‌ ده‌ستیان
 ده‌ریازی ده‌بوو، نه‌مجاره پووی نه‌ده‌کرده‌وه حه‌وشی خۆیان. پیاوان
 به‌دوایدا پایانده‌کرد و نه‌و وه‌ک په‌شه‌بایه‌کی شیت له‌ به‌رچاو ونده‌بوو.
 ژنان به‌ په‌له‌ جله‌ نه‌وتاوویه‌کانیان له‌ به‌ری تریفه‌ داده‌که‌ند، فه‌وزیه
 یاسه‌می هۆشیده‌هاته‌وه به‌ر، کاتیک خۆی له‌و دۆخه‌دا ده‌بینی شه‌رمه‌زار
 و شکسته له‌ ژیر بالی ژنه‌کاندا ده‌چووه ژوورئ و زمانی هه‌لنه‌ده‌هات،
 ده‌بیت ژنیکی وا پاک و به‌شه‌رم له‌ کاتی وادا چی بلیت؟ به‌لام نه‌و
 تاقانه‌ کوپه‌ی که پۆژیک مایه‌ی شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی بوو وازی
 نه‌ده‌هینا، دوا‌ی چهند سه‌عاتیک به‌ خۆی و ده‌مانچه‌یه‌که‌وه ده‌گه‌راپه‌وه.
 به‌س خودا خۆی ده‌یزانی گه‌نجیکی مندالکاری وه‌ک نه‌و ده‌مانچه‌ی له
 کوئ په‌یدا‌کرد‌بوو. به‌ر له‌وه‌ی بیته‌ ژوورئ به‌ هات و هاواریکی زۆر
 ده‌رگا‌که‌ی ده‌دایه به‌ر گولله، ناله‌ی فیشه‌که‌کان هم‌وو گه‌په‌که‌که‌یان
 به‌ ناگاده‌هینایه‌وه. هه‌ندی‌ک پیاوی به‌غیره‌ت دووباره ده‌هاتنه‌وه
 ده‌ست، سه‌رله‌نوئ ده‌بووه به‌ هه‌رایه‌کی زۆر، سه‌رله‌نوئ خه‌لک و خوا
 داده‌بارینه‌وه. فه‌وزیه یاسه‌می و تریفه‌ زاهیر هه‌ردووکیان له‌ ژووره‌وه
 ده‌رگا‌کانیان له‌ خۆیان داده‌خست، جه‌وه‌ر به‌ خۆی و ده‌مانچه‌یه‌وه
 خۆی ده‌کرد به‌ حه‌وشه‌که‌دا، پیاوان ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ری و تکایان لیده‌کرد
 ده‌مانچه‌که‌ی دانیت، نه‌و وه‌ک گایه‌کی هار به‌ هه‌ر چوارده‌وری خۆیدا
 هه‌په‌شه‌یده‌کرد، گای هاری چی، وه‌ک شه‌یتانیک میتشکی له‌ده‌ست‌داییت
 و سه‌ری هیس‌تریکی خست‌بیته‌ شوین سه‌ری خۆی. ناچار دراوسئیه‌کی
 موسته‌شار به‌ خۆی و پاسه‌وانه‌کانیه‌وه ده‌هاته یارییه‌که‌وه، فه‌وزیه له
 ژووره‌وه ده‌گریا و تریفه له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌یقیزاند. جه‌وه‌ر بیته‌وه‌ی

سَلِّ له هیچ بکاتەوه فیشەکی بە دەرگا و دیوار و پەنجەرەکانەوه دەنا،
 مَن دەلێم له بەرازیک دەچوو شیت بوویت، ئێوە بلێن له سەگێک
 دەچوو هاری گرتییتی. خودایە گەر ئەو موستەشارە نیشتیمانفرۆشە
 لووتی خۆی نەخستایەتە ئیشەکەوه و دەستی خۆی لەو شەوه شومە
 وەرەدایە، کەس نەیدەزانی چی دەقەومیت، لەوانەیە ئەو کچە پاکەیی
 کە بەشیکی چیرۆکەکەیی ئیمەیی دروستکردوو، ببوایەتە قوریانی ئەو
 جانەوهرە بێلغاوه. موستەشارە مل ئەستورەکە له فورسەتیک دەگەرێ
 پیاوهرتی خۆی تیا دەریخات، بە خۆی و پاسەوانەکانییەوه خۆیان
 کرد بە حەوشەکەدا. کەس نەیدەزانی بۆ ئاغازی موستەشار لەو شەوه
 دەرنگەدا بە تەواوی چەک و عەتادی خۆیەوه ئامادەیه. بە پوخساری
 پیاویک بیهویت ترس بخاتە دڵی بەرامبەرەکەیهوه له جەوهەری خوپی
 «هێی کوپە... هێی... ئەو هەرایە چییە ناوتەتەوه. پیاویک پیاو بییت
 تەقە له خوشک و دایکی خۆی دەکات... ئا چەکیبکەن و بیگرن...
 دەی هەر ئیستا». له چاوترۆکانیکدا پاسەوانەکان جەوهەر زاھیریان
 قۆلبەستکرد و بردیان. ئەوه کۆتایی شەویکی گرنگی ژانی تریفە
 یابەحری بوو. لەو شەوهوه ئیدی جەوهەر زاھیر بوو بە مۆتەکەیهکی
 ترسناک و لە هەموو شوینیکدا بەدوای تریفە یابەحرییەوه بوو. پۆزانی
 دواتر سەلماندیان جەوهەر بوونەوهریکی پق ئەستووری ترسناکە، کە
 دەبیست مڕۆف حیسابییکی راستەقینە بۆ هەلچوونە کوتوپرەکانی بکات.
 چەند پۆزیک بیترس و خاترجەم خۆی و فەوزیە یاسەمی له مألەوه
 مانەوه و دەیانویست کۆی ئەو دیمەنە ترسناکە وەک بەشیکی له
 شانۆگەرییەکی وەحشەتەناک تەماشابکەن کە پەردەکانی دادراونەتەوه
 و کۆتایی هاتوو. بەلام پۆزیک تریفە یابەحری و خانمی یاسەمی
 بۆ کرینی هەندیک پتویستی چوون بۆ بازار، ئەو له بەردەم یەکیک
 له قوماشفرۆشەکاندا بە خۆی و کێردیکی درێژەوه بۆیان دەرپەری،

بەرلەوہی دەستی بگاتە قزى تریفە، ئەو قیژاندی و لە چنگی مەلھات. فەوزیە یاسەمی کە بەدریژایی ژیاى دەستی بە حەیاو حورمەتى خۆیەوہ گرتبوو، لە خەیاڵی ئەودا نەبوو پۆژیک بێت ئاوها لە ناوہ پراستی بازاردا بێتە سینەما. جەوہەر لەو قەیسەرییە گەورەدا، بەو کێردە گەورەییەوہ دواى تریفە کەوت کە لە کاوبۆیەکی شیندا خیراتر لە ئاسک پایدەکرد. خودایە خەلکێک مەبوون تەنیا تەماشایاندەکرد و پێدەکەنین، ھەردووکیان بە خیراییەکی ئەوتۆ تێیاندەتەقاند، کەس دەرەتەتی ئەوہی نەبوو بپرسیت چییە؟ چی پویداوہ؟ بھیننە پێشچاوی خۆتان کچیک لە ناو بازارى ئەم شارە چاوجنۆک و بێشەرەدا بە پانتۆلیکی تەسکەوہ پابکات، بقیژینیت، بەسەر فەردە نۆک و جامە ماستدا بکەویت، گوێی لیبیت ژنان پێی بلین «بیتابپووە و براکەى لەگەڵ خەلکدا گرتویتی». بھیننە پێشچاوی خۆتان کچیکى وا نازک تەنیا بۆ ئەوہی خۆی و نیکات، لە ناو ھاتوھواری خەلکدا خۆی بکات بە مزگەوتیکدا، بچیتە ئاودەستى پیاوانەوہ، سێ سەعات لە ئادابخانەییکی پێسدا دەرگا لەسەر خۆی داخات، نەیتەدەری، بۆنى پاشەلى پیاوانى زۆرخۆرى ئەو شارە بچى بە لووتیدا کە دەستەدەستە دین و دەپۆن، گوێی لە شلپ و ھوپی دەست و باو بۆرانی قوونیان بێت. ئاھ ئەوہ ئەزموونیکى ھێند تالبوو تا مردن لە یادى ناچیتەوہ. دواتر سەدجار ئەو چیرۆکەى بۆ کچانى مافوورخانەکە گێراییەوہ، سەدجار گەلاوێژخان دايدەنا و دەیگوت تریفە حیکایەتى مزگەوتەکەمان بۆ بگێرەوہ. ھەر ئافرەتیکیش پھووبکرەبایەتە کارخانەکە، دەبایە تریفە ھەموو چیرۆکەکەى لە نوکەوہ بۆ بگێریتەوہ، دەبووایە ھەمووان سەراسیمە بپوانن و تینەگەن، چۆن کچیکى وەھا خۆی گەیاندۆتە ئاودەستى پیاوان لە مزگەوت. ئاھ، بەلام کە دەگەیشتە سەر ئەو بەشەى کە چۆن ئیوارى گەراوہتەوہ بۆ مال، ئیدی دەگریا. لەگەڵ فرمیسک و

فیغاندا باسیده کرد چون فهوزیه یاسمی له داخی کوره تاقانه کهی «به رخۆله کهی باوان» «نیری نیرانی یابه حری» گریاوه، چون تووشی غه میکی ئه وتۆ بووه خه ریکبووه ده می خواربیت، چون ئه و به په له له تاکسییه کی کۆن و په رپوتدا فهوزیه ی گه یاندۆته خهسته خانه، چون دکتۆره کان گووتوو یانه ئه گه ر زوو نه هاتبا یاتیه ده مرد. ئینجا باسی سئ شه و و سئ پۆژ گریانی بیبرانه وه ی فهوزیه خانی ده کرد. تریفه به دلکی پاکه وه ئه و سه ربروده ی بۆ هه مووان ده گتیا په وه، هه تا بۆ حه سه ن تۆفانیش، که خه نده ی به م قسانه ده هات. هه میشه که ده گه یشته ئه وه ی بلئ ئیتر بریارمدا شوینی مندالی خۆم به جیبه یلم و مالاوایی له خانه ی یابه حریه کان بکه م، فرمیسک وه ک لیژمه ی به هار له چاوانی ده بارین.

به لام ده بیته کچیکی وه ک ئه و بۆ کوئی بچیت، جیگایه ک هه م ژیا نی تیا زامن بیت و هه م حه یا و حورمه ته ی؟

گیرسانه وه ی تریفه یابه حری له کارخانه که ی عه بدولقادی نیادا ده گه ریته وه بۆ برابه کی پیاوچاکی فهوزیه یاسمی، که دۆستیکی دیرینه ی ناغای نیا بوو، چند سالییک له وه وه به ر پیکه وه چند دهستییک مه حبوس و گولبه هاریان کردبوو. ئه و به باشی و دلگه وره یی خۆی ته له فونی بۆ کاک قادر کرد، ژنه که ی هه لیگرت، نزیک سه عاتییک قسه یانکرد. دوا ی ئه وه له یه کتر ئاشکرا بوون، شته کان خۆشتر و باشتر به پۆه چوون. ده رکه وت خانمی نیا کۆنه ناسیاویکی فهوزیه یاسه مییه، ده جار له پرسه و پاشتیلانده یه کتریان بینیه. که پیکه وه له ته له فونه که دا قسه یانکرد گه لای ژخان ده یگوت ئه یه پۆ تۆ ئه وه نیت له حه فله که ی مالی ئافتاوی ژنی ئه کره مدا، که وایه کی پوله که ی مۆرت له به رابوو، له لای سه ره وه دانیشتبوویت. ئه ی نه بوو له ته عزیکه ی

عوسماندا، ناموزاكه‌ی شه‌فیه خان لای مه‌لا گورونه‌وه بوویت، نه‌ی نه‌بوو كه كه‌كه‌ی عینایه‌ت ته‌خه‌پوجی‌كرد تو تاقمی‌كی زیوت بو هیتا... نه‌ی نه‌بوو... نه‌ی نه‌بوو. ناوهابوو... به‌پیکه‌وت شته‌كان هه‌موو به‌پیکي پویشتن، گه‌لاویژ باهیر كه نه‌سل و نه‌سه‌بی نه‌و كچه‌ی باش ده‌ناسی، كه زانی به‌سته‌زمانه نه‌مسال تاقی‌كردنه‌وه‌ی به‌كه‌لوری هه‌بووه و وازی له هه‌موو شتیك هیتاوه بو نه‌وه‌ی ژیانی خوی پاریژیت، دل‌ی نه‌رمتر و خوش‌پووتر بو. كه هه‌موو چیرۆكه‌كه‌یان بو گتیرپه‌وه بن دوودلی گوتی وه‌ك نوری چاوم هه‌لیده‌گرم، بابیت، خوی حزی له چیه نه‌وه بكات. خانمی‌كی میهره‌بان بوو هیتد دلنه‌رم و خوش‌خنده قسه‌ی له‌گه‌ل فه‌وزیه یاسه‌میدا كرد، باوه‌پی نه‌ده‌كرد. فه‌وزیه‌ی به‌سته‌زمان نه‌و ماوه‌یه هیتده زه‌جری كیشابوو، وه‌ختبوو باوه‌پی به بوونی مرۆفی باش نه‌ده‌ما. ناخر نه‌وه‌ی نه‌و له كورپی خوی بینیبووی كه‌م نه‌بوو. كه ته‌له‌فونه‌كه‌ی داخسته‌وه گوتی سوپاس بو باری ته‌عالا، هیتدا خه‌لكی وه‌ها دلروون و شیرین له‌قز له دونیادا ماون.

بو پوژی دوایی تریفه یابه‌حری چوو بو كارخانه‌ی مافوره‌كه، هیتده‌ی گه‌یشه نه‌وی و ته‌ماشای په‌كه‌م مافوری كرد، خه‌یالیتی سه‌یر و بیوتنه‌ی بو‌هات.

تریفه یابه‌حری هیتده‌ی په‌كه‌مین مافوری بینی تیگه‌یشت ده‌توانیت چی بكات. له په‌كه‌م سه‌عاته‌وه وه‌ك نیگار‌كیشی مافوره‌كان خوی به هه‌موویان ناساند. به خانمی گه‌لاویژ و سه‌ید قادری میردیانی گوت «به‌ره‌مه‌یتانی مافوری ساده و ئاسایی چ سوودی‌كی بو ئیوه نییه، ئیوه كارخانه‌یه‌كی چكۆله‌ن، له هه‌ریم‌كدا ئیشه‌ده‌كان له‌سه‌رتاسه‌ری

دونیادا به مافور به ناوبانگه . شازاده و نهکتره ناودارهکانی دویا دین و له م هریمهوه فهرش دهکپن، جوانترین قالی و قهشهنگترین پاخهری دویا به ناسانی له سنورهکانهوه دین بهم دیودا . فهرشفرۆشهکان سهنعتی وهستاکانی کاشان و تهوریز و کرمانیان له دهستکردی ئیره پیباشتره . بهرهمی ئیوه کهمه و توانای ئیشتان سنورداره، له بهرئهوه ده بیئت شتیک بکه ن ناوازه و تایبهتی بیئت، شتیک بیئت جیابیت و بناسریتهوه» .

ده بیئت بلیم سهید قادر و ژنه کهی به بۆچوون و بیرکردنهوهی تریفه بهخته وه ربوون، له سه ره تاشه وه خویان وا بیربانه کرده وه، به لام نه یانده زانی چی بکه ن؟ . ئیستا تریفه یابه حری، ئه و کچه خه یالزاده ده یگوت من ده توانم خه یالتان پیشکه شبکه م، مافوره کانمان له ئیستا به دواوه له مافووری هیچ جینگایه کی دیکه ی دویا ناچیت، نه له فهرشی کارخانهکانی تاران ده چیت و نه له دهستکاری قالیبافهکانی خوراسان . ئیتر له و نه خش و نیگاره کلاسیکیه کۆنانه دورده که وینه وه که هه ندیکیان سه دان ساله دوباره ده بنه وه . له ئیستا به دواوه فهرشی تر دروستده که ین، مافووری بیۆینه و قالی ئه وتۆ هر که سیک له دویادا ببینیت کارخانه ی نیای بیریکه ویته وه .

تریفه به نه ندازه یه ک چاونه ترس و پر کاراکته ربوو، ده یتوانی دهنگی خوی به سه ره همواندا زالبکات، به لام به ته رزیک ناسک و پووشیرینیش بوو، هه موو ده یانزانی که سیک نییه بیه ویت ئه وانی دی وه ک ژێرده سه ته ی ئه و بنوینن . پیشنیاره کانیشی به چه شنیک عاقلانه بوون، نه ده کرا که س بلیت نابیت و نا کریت . پلانه که ی وابوو، ته ونه گه وره کان و نامیره سه ره کییه کان خه ریکی ئیشی ناسایی خویان بن، له پالدا ئه و به رپرسی فهرشیک بیئت که نه خشهکانی زاده ی خه یالی خوی بن . خانمی نیا ژنیکی گومانکاربوو «به پیچه وانه ی سهید قادری

نياوه كه خوى ده دايه دم لافاو و نه يده پرسى بو كويم ده بهيت». دواى بيريكي ورد و دووداييه كى زور، بيروكه كى تريفه نه ميگرد و گووتى «نمونه يه كم بده رى و دواتر ده پوانين ده شيت چى بكرت و چى بكين». نه و شهوه تريفه يابه حرى نه خشه يه كه مين مافوروى خوى كيشا «كچيكي وهك پهريزاد له نزيك ناويك دانيشتووه و به دوو چاوى پر خه يال وه كتيب ده خوئينته وه، كورپكى شوخيش له سه ر نه سپيكي بالدار به رامبه رى وه ستاوه و ته ماشا يده كات، ناسمانى ژور سه رى كورپه كه پر له نه ستيره ي گه وره گه وره و دره ختى خورافى، ناوى ده رياچه كه ش پر له ماسى زيرين كه به سه رساميه وه سه يري هه ردووكيان ده كه ن، فاسيله يه ك له نيوان كورپ و كچه كه دايه ناكوتا و نه به دى ده نوئينت، په ننگه كان هه ستى داپران و به يه كدى نه گه يشتن ده رده خن. پوله كى ماسيه كان يه كى له په ننگيكن و شالشانى كورپه كه ش له ريشالى بريسه كه داره، شتيك له خه يال و مه ستى له چاوى هه موو بوونه وه ره كاندايه، بايه كى قايم يارى به قزى كورپه كه و يالى نه سپه شيته كه ي كرده، به لام فه زاي ده ورى كچه كه نارام و سه روته، له ناسوكانيشدا هه مان باى هار يارى به تيشكيكى غه مگين و په ريشانده كات».

نه وه كورته ي بيروكه ي نه وه فره شه بوو كه تريفه دايرشت. ده بايه له ماوه يه كى كورتدا نه وه فره شه دروستبكن، تريفه هه موو خه يالى خوى خسته ناو ئيشه كه وه. وهك نه وه ي نه فسون بنوئينت و خه يال له ناسمان پاكشيت، پر ئوميد ده ينواند. نه وه خه يال له لافورپه ننگه ي نه وه، ده ستوپه نجه ي كيژه مافورچنه كانى پر كرد له ناره زوو، نه وانه ي ئيشيان له گه لدا ده كرد و ايانده زانى مه ستن و با له پوچياندا هه ليكرده، وهك نه وه ي شه پول بيانهيئت و بيانبات به خيراويه كى نه فسوناوى

دهجولان. ورده کارییه کانی تریفه، کچه قالیبافه کانی سه رسامکرد، وهک
 نه وهی شته کان له سهر له وحیکی خه یالی چنرابن و نه و سانتم به
 سانتم هه لیانگریت و بیانخاته سهر نه و مافوره. چاری لیکه نا و
 پیز به دوی پیز دهیزانی ده بییت نامیره کان چیبکه ن و جولان چ
 ده زویه ک پاکیشن و له مه ودای سهره ده زویه کدا چ په نگیک بپرواته
 پال چ په نگیک و چ هیلیک له چ هیلیک بترازیت. وهک نه وهی هاریکاری
 دیرینی وهستا نه رهنه نییه کونه کان و خه لفرنی پيشده سستی قالیچنه
 به ناوبانگا کانی تورکومانستان بو بییت، له مافوری یه که مه وه، نه اندازه ی
 بابته و تیکه لوی په ننگه کانی به جوریکی هیند ریگ هه لده سه نگانده،
 وهستا باشه کانی قالی و هه رشفرۆشه شاره زاکان ناسان نه یانده توانی
 عیب له نیگاره کانی بگرن و له نه خسه کانیدا گری بدۆزنه وه. نیلهامی
 شته کانی له خه یالیکی سافه وه بۆده هات، که شه وان به دهم خه ویشه وه
 تیا ده ژیا. نه و ماوه یه کاریکرد نه بهیشت که س مافوره که ببینیت،
 ده یگوت «جوانی پاسته قینه شتیکه وهک بروسکه، ده بییت که شوه و
 بره خست تا نیسی خوی بکات و گورزی خوی بوه شینیت». به
 قاقاوه به کچه کانی ده گوت «کچی دایکم، جوانی خو ناو نییه،
 قوم قوم بیخویته وه، جوانی پمیکی تیزه و ناگه مان ده تپیکیت، نیمه
 ده بییت ناوها خانمی نیا و عبدولقادی میردی بپنکین».

تریفه به پیوه ری پیاوانی نه م شاره جوان نه بوو، به لام ناسکییه کی
 هه بوو هه موو که سی ده بزواند. هاتنی تریفه بۆ کارخانه ی مافوره که
 هه مووانی دلخۆشکرد بوو، زۆرجار کچه کریکاره به دبه خته کانی ده خسته
 سهر هه وای پیکه نین و تریقه ی بیبرانه وه. هه موو ده یانگوت «به ر له
 تو، نیمه قهت پینه ده که نین». دوی ماندوو بوونیکی سهر و کارکردیکی
 بیوچان مافوره که ته واو بوو. نه و به یانییه که ده بویه مافوره که
 نیشاندن، هه مووان خویان گورپیوو و له به رده م نیمه که دا وه ستابوون.

تریفه که می‌ک پهنگ‌زرد و پهن‌شوکاو ده‌ینواند، ده‌بایه یه‌که‌مین‌که‌س
 عه‌بدولقادی نیا ته‌ماشای سه‌نعته ناوازه‌که بکات. کاتیک له‌به‌رده‌م
 فه‌رشه‌که‌دا وه‌ستا، ناغا نه‌یده‌زانی چی بلیت. مافوره‌که بیسنور
 جوان بوو، پیشت شتیکی له‌و جورهی نه‌بینیوو، به‌خه‌یالی نه‌و
 فه‌رش شتیکی بوو له‌زه‌خره‌فه‌وه نزیکتربوو وه‌ک له‌نیگارکیشان.
 یه‌که‌مجاربوو جوره نیگاریکی وه‌ها ورد له‌سه‌ر فه‌رش ببینیت، گهرچی
 له‌مندالییه‌وه له‌کوکا و بازاردا سه‌رقالی کرپن و فروشتنی شتی
 مال بوو، به‌لام خودی نه‌م فه‌رشه‌ی وه‌ک ورده نه‌ته‌مینیک ده‌بینی که
 خه‌یالی فریشته‌یه‌ک بایدابیت نه‌وه‌ک ده‌ست و په‌نجه‌ی نه‌م کچه ساده
 و غه‌مگینانه. چه‌ندین جار ده‌ستی لیدا و نه‌مدیوه و دیوی کرد بو
 نه‌وه‌ی دلنیابیت ناخو نه‌وه‌ی ده‌ببینیت راسته یان خه‌یال، نیگاره
 یان فه‌رش، نه‌ته‌مینیکی ورده یان قالیه‌کی راسته‌قینه‌یه. بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، چه‌ندجاریک به‌ده‌وری مافوره‌که‌دا سوپایه‌وه، چه‌ندین جار
 سه‌ری بادا و چه‌ند جاریک هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا... دوا جاریش بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، شوینه‌که‌ی به‌جیپشت و پویشت.

حالی خانمی نیا له‌عه‌بدولقادی می‌ردی باشتر نه‌بوو. وه‌ک بینینی
 مافوره‌که گژی‌کردبیت و نه‌توانیت هیچ بلیت، وه‌ک کوتوپر تای
 لته‌اتبیت و سه‌رئیشه‌ی گرتبیت، ده‌سنیگرت به‌سه‌رییه‌وه و ناهیکی
 لیده‌ره‌ات و دوو سن جار گووتی «خوایه گیان... خوایه گیان» و
 بیته‌وه‌ی هیچ بلیت، دورکه‌وته‌وه. پوژیک تیپه‌ری و که‌س قسه‌ی
 له‌گه‌ل تریفه‌دا نه‌کرد. نه‌و شه‌وه تریفه یابه‌حری خه‌وی لینه‌که‌وت.
 بو پوژی دوا‌ی خانمی نیا و عبدالقادی می‌ردی بانگیانکرد و به‌رابه‌ر
 خو‌یان له‌کورسییه‌کی چه‌رمی گه‌ورده‌دا دایاننا. سه‌ره‌تا عبدالقادر
 پیگیوت «کچم تریفه، ده‌زانم نیستا چه‌زده‌که‌یت پای نیمه له‌سه‌ر
 فه‌رشه‌که‌ت بزانیت، هه‌ردوو‌کمان ناگادارین تو به‌دل و به‌گیان

ئىشت لەو مافوورەدا کرد، گلەبىمان لە تۆ نىيە، گلەبىمان لە جوانى مافوورەکە نىيە... بەلام شتىكى تىدايە لە مافوورى ئاسايى ناچىت... شتىكى سەير کە ناتوانىن بە تەواوى ناوى بنىين».

گەلاويزخان دەستى بە نيوجاوانىيەوہ گرتبوو، گووتى «شتىكى تىدايە بە کەلگى بازار نايەت، زياتر لە تابلوى نىگار کيشان دەچىت. فەرش جوړىكى ترە، فەرش بەبى زەخرەفە نايىت، لەوہش بترازىت ھەستدەکەم ئىچگار جوانە... ھىندە جوانە مرؤف لىبترسىت. ھىندە جوانە مرؤف نازانىت چۆن نرخى لەسەر دانىت».

ترىفە بە دەنگىكى گرياوہوہ گووتى «من دلنىام بۆ بازار دەبىت، دلنىام، بىنيزنە بازار و ببىين. خەلکىک لىمانى دەکرن».

سەيد قادرى نيا دەستى خستە سەرشانى و گووتى «ترىفە تۆ بە ھەلە تىگە يشتووت، ئىمە دەزانىن بازارى دەبىت، دەزانىن دەفروشرىت، بەلام دەرەنجامەکەى چىيە؟ تۆ بىرت لە دەرەنجامەکەى کردۆتەوہ؟». ترىفە وەک ئەوہى لە ھىچ تىنەگات سەيرىكى گەلاويزخانى کرد و گووتى «تىناگەم، خانم گيان، ھىچ تىناگەم».

گەلاويز پىيگوت «دلنىام داواى فەرشى ترمان لىدەکەن، دلنىام بەرپرسە بەرزەکان و موستەشارەکان و پياوانى حوکومەت داوى ئەم نمونەيە دەکەن، ئىتر پىيان دەکرىتەوہ و ژيانمان لىتالەدەکەن. من و قادر، حەزناکەين ئەوانە ببىين، لە دەردى سەرى زياتر ھىچيان بەدواوہ نىيە. داوى ئەوہ خۆ تۆ تا دونيا دونيايە لىرە نامىنيتەوہ، لەم کارخانە پىس و پۆخلەدا دانانىشيت فەرش بۆ من دروستبکەيت. دەبىت برۆيت فرىاي ژيانى خۆت بکەويت، بە تەنگ دايکە داماوہکەتەوہ بىيت. داوى ئەوہ مافوورەکە شتىكى تىدايە لە تلياک دەچىت، مرؤف گىژدەکات، بەرەو خەيالآت پايەدەکيشىت، بەرەو دونيايەكى تر، خوايە گيان، چىت بۆ باسبکەم... کچم ھەموو کەس بەرگەى ئەو خەيالانە

ناگریت».

تریفە ئیستا لە خۆشیدا پێدەکنی، دڵنیاوو کێشە ی فرشە کە ی ئەوە نییە ناچیز و نارێک بێت، بە لکو ئەو یە کە قەشەنگ و بیۆنە یە . بە جۆش و خروۆشی هەرزە کاریکە وە هاواریکرد «ئاسانە خانم، باوهرپت بێت زۆر ئاسانە، لێرە فرش نافروۆشین، لە بەردەرگا کە دەنوسین فرش نافروۆشین، یە کێک دەکە ی ن بە وە کیل، هەر کە س هات دە لێ ی ن فرشمان نییە، پارە ی زۆری دەخە ی نە سەر، با نرخە کە ی لێرە لە نرخ ی بازار بەرزتر بێت، باوهرپت بێت خانم ئاسانە، با ماوہ یە ک تاقیبکە ی نە وە و ببینن».

خانم ی گە لاویژ و سە ی د قادری نیا نە یان دە زانی چی ب لێ ن، حە ز یان دە کرد سنووری بازار بە کە یان گە و رە بکە ن، شتی نو ی بھ ی ن، زیاتر بفرۆشن و نامیری تازە تر بو کارخانە کە بکرن، بە لام لە وە دە ترسان بکە ونە بەرچاوی ئە و هە موو دز و درۆز نە ی لە م شارە دا ب لاویوونە تە وە . دوا ی چە ند پوژ بیرکردنە وە، دوا ی ئە وە ی مافوورە کە یان نیشانی چە ند فرش فرۆشی ک دا، هە ندیک هاوړی ی بە سە لیقە قسە ی خویان تیا دا کرد، گە یشتنە ئە و بپوا یە ی دە ستی تریفە ئازاد بکە ن و لێ گە پێ ن بێ بە ر یە ست مافوور دروست بکات. هە موو شتی ک باش بە پێ وە چوو، زۆر شتی جوانیان بینی و زۆر شە و ی شاد و خە یال یان بر دە سەر. بازار یان بیۆنە و فرۆختیان بێ نە ندازە بوو، کالایان گە یشتە دە فە ری دوور و سەر زە مینی دیکە، سالانیکی دوور درێژ وایان دە زانی، ئە و بپارە باشترین و بوێرانه ترین بپارە دابیتیان. بە لام نا، دوا ی تیپە پینی چە ند سالیک، ئیوارە یە ک سی پیاوی بووشناخ و هاوړە نگ و سمیل رە ش لە بە ردەرگای کارخانە کە یان دابە زین، ئە و ئیوارە یە تیگە یشتن ئە و بپارە هە لە ی هە رە گە و رە ی زین دە گسی و فریوی هە رە تر سناکی ژیا نیان بوو.

دواھەمین نامەى باران شوکور «ھاوینی ۲۰۰۴»

لە پۆژیکى مانگی ئابى سالى دووه زاروچواردا، بە خۆى و جانتايەكى كۆنەوه، لە پيشدهم ئوتیلی «بەفر و سەراب» دا لە تاكسییهك دابەزى، پیاویكى دریزی باریك بوو لە پانتۆلیكى تۆزاويدا، بالای لەسەروو دوو مەترهه بوو، قژیكى سپى دریز و دەموچاویكى ساف و پاک تاشراوى هەبوو، سەروسیمای هەموو تۆز و خۆلى پىگا بوو. لەگەل پیسى و ناپىكى جلهکانیدا، لەگەل لەر و لاوازی جهستهيدا شتىك لە پوخساریدا بوو پادشا و ئەمیره كۆنەکانى بىر مروف دەهینایه وه. لەوه دەچوو دیمەنى ئەو شارە گیزیكرديت، كه لە تاكسییهك دابەزى و جانتاكەى لە سنودقهكە دەرھینا، چاوانى بە ئەندازەیهك كرابوونەوه، پیدهچوو هەر ئیستا شتىكى ترسناكى بینىیت. بە ماندووبوونىكى زۆره وه، وهك یەكێك لاشەیهك پاكیشت، جانتاكەى بەرهو ناو ئوتیلهكە پاكیشتا. دواى بیستوچار سال یەكەمجارى بوو بگەرپتەوه. كه پاسپورت و بەلگە ئینگلیزییهکانى دا بە خاوهن ئوتیلهكە، دەنگىكى غەمگینى لێوهات، ورتهیهكى كورت و خنكاو. خاوهن ئوتیلهكە پیاویكى چكۆلانەى سمیل باریك بوو، لەو سمیلانەى لە نیوه دێرێكى قرتاوى سەر نامەیهكى بۆر دەچن. كابرا سەرى هەلبېرى، وهك بوونه وەرێكى ناسروشتى و مەخلوقىكى ناشیرین ببینیت زەردەخەنەیهكى پیسى گرت. شتىكى چهپەل لە پوخساریدا بوو، مەكرىكى تىكە لاو بە گومان و دلپىسى. هەر كاتىك یەكێك لەم كوردانەى ئەوروپای بدیبايه، نهیده توانى پینهكەنیت، هەموو ئەوانى بە كۆمەلێك نازەلى گىژ دەزانى كه دەتوانیت بە كهیفى خۆى

گالتە بە عەقلىيان بکات. پڤڤڤى گەورەى لىيان بوو. بە ھاوپڤڤکانى دەگوت، تا بۆم بکړڤت قوڤيان دەبرم، ئەى چۆن، ئەوان چين؟ کومەلڤک جانەورن پارەى مفتيان دەستگەوتوو. بەلام پڤدەچوو پڤڤڤتر کەسڤڤى وەها دريژ و لاوازي نەبينڤڤڤت، کەسى نەبينڤڤڤت بەو چەشنە قژدريژ و پەنگ بزيکاويڤت. کابراى ميوان نيگايەكى وا پەشوکاوى هەبوو، دەتگوت نڤستا لە شەپە تەنگيڤڤى سەخت ھاوتەدەريژ. گەرچى بە پوخسار و پەنگى پڤستيدا گەنج دياربوو، بەلام سەرى تەواو سڤى بوو. تا ئەو کاتە هەر کوردڤڤى گەپاوه پړوى لەو ئوتڤلە کردڤڤت، هەموو لووتبەرز و فيزن بوون، هەموو دەيانەويڤت وەک جۆرە «تەريڤڤى دانسقە» سەپريکړڤن. بەلام ئەمەيان پەشوکاوتر و ئالۆزتر ديارە. لەگەل ئەو هەموو قەد و قامەتە بەرزەيدا، لەگەل ئەو ويقارە نەپڤتى و دەسەلاتە سەپرهى ناو پوخساريدا شڤت و بڤنارام دەنوڤڤڤت. خاوەن ئوتڤلە کە بە لاقرتڤيەو گوتى «خۆشهايتەو، بۆ کوردستان... بېرماندە کردى، چەند سألە تۆ لە کوڤڤت؟». بڤڤهوى گوڤڤداتە ئەو خەندە چەپەلەى سەر پوخسارى کابرا، بە کوردڤيەكى ساف گوتى «ژورڤڤى هڤمنم بدەريژ، ژورڤڤى هڤمن». لەگەل وشەکاندا بە جديەتڤڤى زۆرەو سەپرى کابراى کرد. خاوەن ئوتڤلە کە کەمەکڤک سألەميەو و گوتى «بەسەرچاو هڤمنترين ژوروت دەدەمى».

پاش نڤستڤک بە هەمان دەنگى قوول و غەمبارەو، پەنجەى لە پړوى کابرادا بەرزکردەو و گوتى «باش پاسپۆرت و بەلگەکان هەلگرە، دوايى تۆ خۆت بەرپرسىارى، لە هڤچ شوڤڤڤڤى دونيادا پاسپۆرتەکەم و نەبوو، تڤدەگەيت، نامەويڤت شتەکانم لڤرە و نڤبن».

دەنگى بە جۆرڤڤک بەهڤيز و نيگاي بە ئەندازەيەک پڤر ويقار و دەسەلات بوو، کابرا خەندەکەى شاردهو و کەمەکڤک گەپايە دواو. دياربوو لە خەندە بڤمانا و پيسەکانى خۆى پەشيمانە. بە پڤزڤڤى زۆرەو گوتى

«كەس هېچى لەلای ئیمە و نایبیت، بە پێزتان دەتوانن پاسپۆرتەكە هەلگرن و شوناسنامەكە جێبەجێلن، دەمانبۆرن، ئیمە شتى كەسمان ناویت، بەلام ئاسایش هەندێك شەو دین و شوناسنامەكان دەپشكنن، ئەو پێشمەرچى ئەوانە. هەركەس شوناسنامەى نەبوو، نایبیت لە ئوتیلدا بخەوێت».

بى ئەوێ سەیری كەبابەكان، گووتى «بە ئاسایشەكان بلى، ئەوێ شوناسنامەى نەبیت ئەرزى خودا زۆر و زەبەندەى تیا بخەوێت». كەبابە دانیابوو، ئەم پیاوێ كەسێكى ئاسان نییە. پێشتر میوانى لەم جۆرەى نەبینیبوو. خۆى بە پێزێكى زۆرەو جانتاكەى بۆ هەلگرت و بەرەو ژوورى ژمارە ۲۱۲ پێشیکەوت. ئەو باشترین ژوورى ئوتیلەكە بوو، پەنجەرەكانى گەورە بوون، دیمەنەكەى خراپ نەبوو، كەمتر لە ژوورەكانى دیش دەنگى ماشین و وەرەى پاسى دەگەشتى. جانتاكەى بۆ هێناى ژوورى و بە حورمەتەوێ گووتى «بە پێزتان پشووێ خۆتان بەدەن، ئاوى گەرم هەى دەتوانن خۆتان بشۆن، گەر خواردنیشتان وىست بۆتان داوادةكەم، ئەم ناوێ پرە لە چێشتخانەى باش».

بێئەوێ وەلامیبدا ئەو، سەیرێكى ژوورەكەى كرد و دەستێكى بە دیوارهكاندا هێنا و لە ژێر لێوییهوێ گووتى «تۆ دەتوانیت برۆیت، دەتوانیت برۆیت، دەمەوێت بە تەنهاىم، نامەوێت هېچ بخۆم».

كەبابە بە ئارامى دەرگاگەى داخست و بە جێبەجێشت. كە كەبابە پوشت، بە هێمنى كراسەكەى داكەند و لەسەر لێواری قەرەوێلەكە دانیشت، ئیستێكى كورت چاوانى لێكنا و هەناسەیهكى قوولێ وەك هەناسەى یۆگییەكان هەلكێشا، پاشان بەدەنگى بەرز گووتى «چەندەم كات دەوێت، بۆ ئەوێ بیدۆزمەو؟ چەندەم كات دەوێت؟ هەفتەیهك، مانگێك، سالیك...؟؟». لەسەرەخۆ زریزەى جانتاكەى پاكێشا، لە بن ئەتەسێكى شەرەوێ كە پتر لە بیستوچار سالی بوو بەردەوام پێى بوو. فایلیكى شینی ئەستوورى دەرھێنا و كرديیهوێ، نامەیهكى لە فایلەكە

دەرھینا و له سەرەخۆ دایخستەوہ . پارچە کاغەزێکی سادە بوو، یەکیک بە دەستوخەتییکی ورد شتگەلیکی زۆری لەسەر نوسیویو. وەک ھەموو جارەکانی تر، یەكەمجار سەیری دواھەمین لاپەرەیی کرد، سەیری ناوی پشت کاغەزەكە «باران شوکور»، ناوی خوشکەزا غەمگینەكەیی، تەنیا كچەكەیی «گولستان شازەمان»یی خوشکی . ئەو تاكە كەسێك بوو لە نیشتمانیانەو نامەیی بۆ دەنارد . لەو پێنج سالیەیی دوایدا پتر لە سەسی و سەیی نامەیی بۆ نوسیویو، ھەمیشە نامەکانی وا دەستیان پێدەکرد «خالی خۆشەویستم، بێزاری خەریكە دەمکوژیت». ھەر سەسی و سەیی نامەكەیی بەو جۆرە دەست پێدەكات، ھەمووش بەو كۆتایی دین لە دوا سوچی بەتالی نامەكەدا، لە جیگایەكدا كە بە ئەستەم شوین ماوەتەوہ، نوسیویتی «خوشكەزای ناکامی خۆت - باران شوکور». ھەمیشە نونی بارانەكەیی خستۆتە سەر ئەلفەكە، كافی شوكۆرەكەیی بەرزكردۆتەوہ، ئەلفی یەكەمی بارانەكەش وەك ئەوہیی بفریئت، بەرزبۆتەوہ . نوسینیکی سەیرە، لە ھەر جیگایەكی دویادا ببینییت دەیناسییتەوہ . دواھەمین نامەیی پێنج مانگ لەمەوبەر پێگەیشت، لەو كاتەوہ ئیدی دەنگ و سەنگی نییە . لەو پێنج سالیەدا، ئەم تەنیا سەیی نامەیی زۆر كورتی بۆ نوسیویو، دلنیاش نەبوو ناخۆ نامەکانی گەیشتون یان نا؟ بەلام باران وەك دلنیاییت ئەوہی بەرامبەر گوئی لێدەگرتت و دەیخوینیتەوہ، نامەکانی بە قوولیی و راستگوویی بۆ نوسیوہ . كاتیك دلنیابوو ئیدی نامەیی دیکەیی بۆ نایەت، بپاریدا بگەریتەوہ و سۆراغیيكات . لەبەر ھۆیەكی نەزانراو، لەبەر ترستیكي قوول و ناوہكی پۆژ دواي پۆژ سەفەرەكەیی دوا دەخست، ھەندیک پۆژ لە بەیانییەوہ تا ئیوارئ بە پۆخی دەریادا پیاسەیدەکرد و چاوەپوانی ھاتنی نامەییكی تر بوو، ئیواران دەچووہ سەر بەردیكی گەورەیی نزیك كەنار و قسەیی لەگەل زەریادا دەکرد، لەو بیستوچار سالیەدا فیروبوویو كە دەبیت قسە لەگەل شتیكدا بكات، لەگەل بەردیكدا، یان گولێك، یان

بالندهیهک. بهر له و نامانه په یوه نندیه کی به کوردستانه وه نه مابوو، هیچ په یوه نندیه ک، نه یو بستبوو شتیک له و ولاته وه ببیستیت، هتا هاورپیه کی کوردیشی نه بوو. له سهرده می کاره ساته گه وره کانداه سهراسیمه به رابه ر ته له فریونه کان دانیشتیوو، نازاره گه وره کانی خه لکی بینیبوو، وه ک هاوده ردیی له گه ل هه موو ناده میزادیکدا غه می خواردبوو. به لام هه رده م شه وان پویشتیوو ده ری، له هه وای نازاد و له ژیر هه ور و نه ستیره دا مه ست بووو، هیچ شتیک نه کردبوو، پښگای نه دابوو هیچ نازاریکی نیشتمان قول بېرپیت و تیز به پوچیدا تیپه پیت، نه و ده بیتوانی چی بکات؟ هیچ. له بروایه کی قول وه بریاریدابوو غه م بو ولات نه خوات، وه ک زور له وان هی سالگه لیکي بېشومار تاراوگه ده که ون، بو ساتیک هه سستی نه کردبوو شوپنیکي هیه ناوی نیشتمان. به دریزایی ژانی گالته ی به نیشتمانپه روه ری هاتبوو. نیشتمان نه و جیگایه بوو که نه و ساته تیا ده ژیا، نه و چرکه یه بوو که به نارامی هه ناسه ی تیا هه لده مزی. زوریه ی پوژ قزی ده شت، پش و سمیلی ده تاشی، جلی چه رمی له به رده کرد و سوار ماتورپیک ده بوو و وه ک شیت به سهر نوتوبانه دوورودریزه کانداه ده پوی. نیشتمان بونی نه و دره ختانه بوو که با له که ناروه ده یه تیا به سهر نه و پاسته پښگا نه ژدیا په رنگانه. کوردبوون لای نه و پیریوون بوو وه ک قهره جیک له سهر شه قام و نوتوسترا ده کانی نه م دونیا به. کوردبوون مانای ترس له دیوار، هه له اتنیکي نه زلی له به ریه سته کان. کوردبوون مانای وه ک شیت ماتوره که ت لیخوپیت و ناورپنه ده یته وه، مانای بتوانیت وه ک دیلیک له دوزه خ هه له اتنیکیت، پی به به نریندا بنیت و نه پرسسی له دوا ی منه وه چی له دوزه خدا پرووده دات. کوردبوون مانای نه وه ی تووشی ده ردیک بوویت هه موو ژیانته هه ولبده یته دوزه خ له بیر خوت به ریه وه، هه موو شتیکي کردبوو بو نه وه ی دوزه خ ی بیرچیتته وه. بهر له پینچ سال له مه و بهر که یه که م نامه ی بارانی بو هات، نوزده سال بو هیچ

هوالئىكى بۇ خوشك و دايكى نه ناردبووه، ده بويست هموو دونيا وا تيبكات كه مردوه، ده بويست نهو ته منهى ماويتى وهك گه پوكىكى شيت بژى، بيره بكرپت و بيخواته وه و قوتوه كانى به پى پانكاتوه و به خوى بلت من بهخته وهرم. كلويكى سوورى ماتورسواره كان بكاته سر و له گه ل بادا وهك پراكتيكي دهره پيو به ره و ناديار دهرچيت، له ماتوره كهى دابه زيت و سوار كه شتويهك بيت و نه پرسيت بۇ كوئى دهچيت، گرنك نهويه ههستبات له دوزخ دورده كه وپته وه، دهچيت بۇ جيگايهك هيج شتيكى تيدا نييه كه ولات و كورد و نيشتيمانى بيربخاته وه. بهخته وهرترين ساته كانى نهو ساتانه بوون كه دهيزانى به رده وامه له هه لھاتن، خوشبه ختترين كه س لاي نهو مه خلوقيك بوو هه ميشه هه لئيت، هه ميشه بۇ پيشه وه دهر يازييت، وهك نه سپيكي شيت ته كانبدات و نه زانيت بۇ كوئى غارده دات. كورد بوون بۇ نهو غاردانتيكى بيبرانه وه بوو وهك نه سپ، بازدانتيكى گوره بوو بۇ ناو ناديار. گرنك نه وه بوو نازاد بيت، ديواريك نه بيت ديليبكات، زنجيريك نه بيت له م سر نه ستيرهيه كي شيبكاته ناو چوار ديوارى خوى تا دانيشيت و بيريكاته وه، بيرسيت من كيم؟ چيم؟ له كوئوه هاتووم؟. دواى بيستوچار سال ئيستا له م ئوتيله پيسه دا داده بزي و له م كونجه سه يره دا ده گيرسايه وه. ناخ خويه باران شوكور كييه؟ كئى ده لئيت هه ليه كي كوشنده له هموو گه مه كه دا نييه؟ كئى ده لئيت خوشك زاي واى هه يه. به لام باران شوكور هه ر كه سيكه گرنك نييه، گرنك نهويه بۇ پينچ مانگه نامه ي بۇ نانوسيت؟.

به په شوكانتيكى زوره وه، وهك بيه وپت له شتيك تيبكات، دواه مين نامه ي دهره ينا و دووباره به دهنگى بهرز خويندبييه وه:

«بۆ خاڵی خوشەویستم

من بیزاری خەریکە دەمکوژیت

لە نامەی پێشوووتردا هەموو شتێکم بۆ باسکردیت، شتەکان زۆر خراپ دەپۆن، هەستدەکەم مێردەکەم بە هەموو شتێک دەزانیت. ئەگەرچی من نامەکانی ئەو کۆرەم هەموو سووتان، ئەگەرچی دواجار پێمگوت نامەویت ئیتر بتبینم، ئەگەرچی هیچ ئافرەتێک نییە لە دنیادا بتوانیت بەو کۆرە بلێت «نامەویت بتبینم». بەلام شتەکان زۆر ترسناک دەچنە پیشی. دوینێ شەو ناگاداریوم مێردەکەم ئەو پیاوی هینا... مورتەزای شەیتان... خودایە، خالۆ، تۆ نازانیت، ئەو چ پیاویکی خراپە. پێشتر کچیکێ هاوڕێم بۆی باسکردوم، ئەو مەخلوقە ناشیرینە سەرۆفەسالی لە هەر مالتێکدا دەرکەویت کارەساتێک پوودەدات. ئەو دووهم جاری بوو بێت بۆ مانی ئیمە، دوینێ وەک سەگ شانی سامانی مێردمی ماچکرد و بە پێگەنینیکی ناشیرین گووتی «بارۆنی کولەکە ئێوە هەرچیەکم پێبلێن، هەر فەرمانێک لە ئێوەوە دەرچیت، بەسەر سەر جیبە جیبە دەکەم». ویستم بزانم باسی چی دەکەن، بەلام نەتوانی، دەرگا و پەنجەرەکانیان هەموو داخست، لە ژووریشەو پەردەکەیان دادایەو، ورتەیکەم نەبیست، پێدەچیت لە ژووریشەو بە چرپە قسەیان کردبیت، جارجار گویم لە قاقاکانی مورتەزای شەیتان بوو، کە زۆرجار لە خۆیەو پێدەکەنیت. ئەو دووجارە یەکیکی نەناسیاو نامەیکەم بۆ دەنیریت و پێدەلێت «بڕۆ، باران خان بڕۆ... چونکە بارۆن و مورتەزای شەیتان دەیانەویت بتکوژن... بڕۆ». خالە تۆ نازانیت مورتەزا چ پیاویکی ترسناکە... لەچەند ئاھەنگ و داووتدا بینیم، لە خۆیەو پێگەنیو. خالە گیان لە دوا ئاھەنگدا بەردەوام سەیری منی دەکرد، شەویکی ناخۆش بوو. دەبواوە بچوونایە بۆ یانە «نەمام». ئەو یانەیکە گەورە، تورکیکی پیس و پۆخل

دهبیات به‌پړوه، که نه خوږی و نه ژنه‌که‌ی له و تورکانه ناچن که له سه‌ته‌لایتدا ده‌یان‌بینم. کچیکې هاوړپم تورکیای بینوه، په‌عنی شوویکرد به کورپیک و چوو بؤ نه‌سته‌مبول، دواتر نازانم چی پوویدا، پوژتیک به گریان‌وه گه‌پایه‌وه و نه‌لقه‌که‌ی نارده‌وه بؤ مائی کورپه‌که. نه و ده‌لایت تورکه‌کان گه‌مه‌کیاج نه‌کن و عه‌ده‌سه دانه‌نین جوان نین. نای خویبه، خه‌ریکه وه‌ک هه‌میشه سه‌ری تو به شتی پړوپوچه‌وه ده‌تشیتم، به‌لام من لیتره‌دا له ناو نه‌م ژن و پیاوانه‌دا له شتی پړوپوچ زیاتر هیچ نابیستم. نه و شه‌وه شه‌پتکی گه‌وره‌بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تورکه‌کان جوانترن یان ئیرانییه‌کان، خودای گه‌وره پیاوه‌کان هه‌موو چرپه‌چرپیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، نیمه‌ی ژنه‌کان هه‌موو ده‌مانزانی ده‌لین چی، نینجا نیمه‌ی ژنه‌کانیش هه‌موو چرپه‌چرپمان کرد و پیکه‌نین. من سه‌یری چواره‌وری خوم ده‌کرد و نه‌مده‌زانی چی بلیم، ژنیکې تیدابوو ده‌یگوت «وه‌ی نیوه چوزانن، من له تاران ژیاوم، به‌و خویبه کورپی فارس لیمان جوانتر نیبه». من بؤ نه‌وه‌ی زور گه‌مزه دیارنه‌م، به‌راوردی دوو گورانییژی کونی ئیرانی و تورکم به‌یه‌کدی کرد، کچیک گووتی «په‌زات خواته‌وه چند کونی، که‌ی مودی نه‌وانه‌وه ماوه، نیستا مودی مه‌نسور و تارکانه»... لیتره به ده‌گه‌من په‌کیکې عاقل ده‌دوژمه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، هه‌موو ده‌لین کچ نه‌و شتانه‌ی ناویت. هه‌موو ده‌لین من به‌خته‌وه‌ترین که‌سم، میرده‌که‌م ده‌وله‌مه‌نترین پیاوه، که‌چی بیتزاری خه‌ریکه ده‌مکوژتیت. نه‌و شه‌وه له‌ناهه‌نگه‌که‌دا مورته‌زای شه‌یتان زور سه‌یریکردم، هر جاریک که سه‌یریده‌کردم پیده‌که‌نی، نه‌و دانه زرد و زه‌قانه‌ی ده‌مترسینیت. سه‌ره‌تا له‌سه‌ر میژتیکې تر دانیشتبوو، له‌ویشه‌وه سه‌یریده‌کردم، کچه‌که‌ی نه‌نیشتم چپانی به گویمدا «خوا په‌حمبکات، مورته‌زا زور سه‌یرتده‌کات» هه‌موو ژنه‌کانی سه‌ر میزه‌که به چرپه به‌یه‌کیان ده‌گووت که مورته‌زا زور سه‌یری من ده‌کات. ژنیکیان

دهستی خسته سهر دلّی و گووتی « توخوا وامه لّین... له وانه یه هیچ نه بیّت، نه و ددان سه گه نه مانی نییه ». من به دریزایی نه و شه وه ویستم سهیری نه کم، به لام پاش ماوه یه ک هاته سهر میزه که مان، به زرده خنه پیس و چه په له کانی خو یه وه بیته وه ی شهرم له میرده کم بکات، به دهنگی به رز گووتی « باران خان، نه مشه و زور جوانیت ». خویه گیان، خو ئیره نه وروپا نییه، که س لیره ناتوانیت له ناو کومه لّیک خه لکدا به دهنگی به رز به ژنی که س بلّیت « تو جوانیت ». با من جوان بم، پیاو نابیت به دهنگی به رز پیمبلّیت « تو جوانیت ». میرده کم هیچ قسه ی نه کرد، هیچ، من وامده زانی توره ده بیّت. جار بووه له سهر شتی بچو کتر توره بووه. که چی گووتی « جوان ده بیّت، بو جوان نابیت، خه ریکه خویندنه که ی بو درده چیت، ده پروت بو ئینگلته ره یان نه لمانیا ». هه موو چه په سان، هه موو سهیری منیان کرد، من نه مده زانی بلّیم چی، خودا ده زانیت ئاگام له شتی وا نییه، یه که مین جار بوو شتی واییستم. مورته زا به دهنگیکی زور به رز پینگه نی، به ماناوه سهیری کردم و گووتی « ژنی بارۆنی کوله که شایسته ی هه موو شتیکه ». من زور په سته بووم که پیمانده گوتم ژنی بارۆنی کوله که. هه ستمکرد شتیکی قورس بهر که روم ده گریّت، هه موو سهیری منیان ده کرد و پیده که نین، من خه ریک بوو ده سته که به گریان. بو نه وه ی له بهر چاوی نه وان نه گریم، جانتا که م هه لگرت و چووم بو ته والیته کان. که هه ستم له هه موو میزه کانه وه سهیریانده کردم، هه موو میزه کان. که به لای نه و پیاوه سهر خوشانه دا تّیه ریم، یه کی توانجیکیان تّیگرتم. له ته والیته که بیته وه ی گوینده مه مه کیا چه کم، بیته وه ی گوینده مه کراسه شیفون و گرانبه ها که م گریام، زور گریام. که ژنیکی تر هاته ژوره وه، بو نه وه ی زور گوئی له هه نسکم نه بیّت خو م گرت، به په له چاوم سړی، به په له ماسکارا که م ده رهیتنا، به

به له خۆم به جۆرێك بۆیه كردهوه كهس نهزانیت گریاوم. به لام هەر كهس سهیری بكردهمايه دهیزانی گریاوم. ئه و شهوه ئیتر قسه م نه كرد. كه گه پراينه وه میژده كه م مهست بوو، كه مهستده بیته ده توانیت باشتەر درۆيكات، پیاوه كانی ئیره كه مهستده بن باشتەر درۆده كه ن، هه موو ئه و درۆیانه ی به هوشیاری بۆیان ناکریت به مهستی ده یکه ن. له ئوتومبيله كه دا به منی گووت «خرپن گیان، ئه ی چۆن، ده تنیژم بۆ ئه لمانیا. هه موویان وا ده كه ن، ژن و كچی خۆیان ده نئیرن بۆ دهره وه، تۆ بۆ وانه كه كیت، خۆ تۆ له وان كه متر نیت، تۆ نالیتت خالیكم هه یه له خاریج. چی ده كه كیت، ماوه یه ك بچۆ بۆ لای ئه و». من ده مزانی درۆده كات، پتیمگووت بۆ درۆم له گه لدا ده كه كیت، بۆ؟ من ژنی تۆم. به نازکی سهیری كردم و گووتی «ویشش به به گیان، چۆن ده توانم درۆ له گه ل تۆدا بكه م». ئینجا به خیرایی لیخوپی... به خیرایی، وهك ئه وه ی توپه بوو بیته، وهك ئه وه ی گالته ی به من بیته، گالته ی به هه موو قسه كانم بیته، له ناکاو ئوتومبيله كه ی وهستان و پر به دنیا قیزاندى «ئه ی تۆ چۆن ده توانیت درۆ له گه ل مندا بكه كیت، تۆ؟». من ده ستمكرد به گریان و هیچم نه گووت، نه مده زانی چی بلیم، نه مده زانی ئه و راستده كات یان من؟. ئه و شهوه به جیا خه وتین، له و شهوه وه ده ترسم. خاله گیان خۆزگه تۆ لیره ده بوویت. ئیستا لیته ترسم. هەر شتیكم بۆ روونیته وه بۆت ده نوسم، هەر شتیك، هیوادارم لیم زویر نه بیته، ده زانم دیتته وه، من ده زانم، گرنگ ئه وه یه بتبینم و باوه شت پیا بکه م. غه م له من مه خو، غه م له م خوشكه زا غه مگینه ت مه خو. ئه گه رچی هه ندیچار زۆر هه ست به لاوایی ده كه م، به لام هه ندیچار هه ستده كه م زۆر به هیژم. ئه گه رچی هه ندیچار هه ست به ترس ده كه م، به لام هه ندیچاریش هه ستده كه م له هیج ناترسم. ده بیته ناگات له خۆت بیته، لیره ده لئین ئه وروپا زۆر سارده. هه ندیچار له سه ته لایته كه دا

سەیری كەناله كانی ئیوه دەكەم، دەلیم خویه چەند خۆشه خالم لەو
جیگا خۆشانە دەژی. لە بەر من ئاگات لە خۆت بێت، زۆر زوو نامە ی
ترت بۆ دەنوسم، بەلام هەر چیەك بوو نیکه ران مەبە. وە عدم بەرئ
نیکه ران نەبیت. باشە؟. چاوانت ماچدەكەم. خوشكە زای ناکامی خۆت
- باران شوکور»

سەدجار ئەو نامە یە ی خۆیندبوو، شتیکی ئەوتۆ گرنگی تیا نەبوو.
كاغەزێکی سادە بوو، كچێکی سادە نوسی بوو. نامە یەك بوو وەك
هەموو نامە كانی دیکە ی دنیا، بەلام هەر جارێك دەخۆیندەو دەلای
لەتدەبوو. لە پێگای نامە كانی ئەو وە زانیبوو كە خوشكە كە ی مردو،
كچێکی تەنیا بوو، نە دایکی هەبوو نە باوك و نە برا. پەنگە ئەو
بێكەسییە ی وایكردبیت هانا بۆ ئەو بەریت. بەلام بۆ پێنج مانگە
هیچ نائیریت، بۆ؟. هەستا و لە پەنجەرە كەووە سەیری گۆشە یەكی
بچوكی ئەو شارە ی كرد، هیچ شتیکی لە شاری یادگارە كانی ئەو
نە دەچوو، شاریکی تریبوو. دەستیکی تری لە دیوارە كانی ژوورە كە
دایەو و بریاریدا كە مێك بخەویت، ئیجگار ماندو بوو، پتر لە سی و
شەش سەعات بوو بە تەواوە تی نەخەوتبوو. هەموو ژیا نی لە سەفەردا
بردبوو سەر، بەلام بیری نایەت هیچ كات وا ماندو بووبیت. خۆی
نە یزانی چۆن خەوی لێكەوت، كە بە ئاگا هاتەو سەری بە جۆرێکی
سەیر بەلادا كەوتبوو، سەرەنجیدا سی سەعاتە خەوتوو و بەردەوام
لە خەویدا لە سەر دیوارێکی دوور و درێژ و بێكۆتایی ئیشدەكات. لە
دلی خۆیدا گوتی دەبیت سەرلەنوێ لێرەو دەست پێكە مەو. ئیدی
هیدی هیدی شەو دادەهات، دەبوایە هەستیت و بروات. دەبوایە
نەو سستیت... بەلام نەیدەزانی بچیت بۆ كوێ و چ ئاراستە یەك بگریت؟.

دواى شوڤش، باشره مروؤف ماوه يهك بچيته وه خه لوته «حهسهن توفان - دواى راپه رين»

دواى ئه وهى وازم له حيزب هيئا و گه رامه وه بو مالى، پوژيكيان يه كيک له بهرپرسه بهرزه كانى حيزبى نه يار و نه غيارمان كه ده ميک سال بو له يه كديمان ده كوشت، هات بو لام و گووتى «حهسهن توفان، تو باشترين ته قه كه ر و نازاترين چهك به ده ستى ولا تى ئيمه يت، ئيمه ده زانين تو چ خزمه تيكي گه ورته كرده، ده زانين خه لكىكي زورت له بو دوژمنانى ئيمه له گورپناوه، هر كه سيك تو ته قهت ليكردييت، ناوه كه يمان لايه، ئيستا حيزيمان پيشنيارت بو ده كات، بييته ريزه كانى ئيمه وه، هر شتيكيش داوا بكه يت ئيمه ده ينيينه بانچاو». ئه وه سه ره تاي سه رده ميک بو، شبر دواتر ناويده نا «سه رده مى كرپنى ئينسان». من به و پياوه گه وره يه م گووت «من بريارمداوه كه س نه كوژم، تازه به كه لكى سياست نه ماوم، ده مه ويت چند ساليك له مالى خوڤدا دانيشم و هيچ نه كه م». كابرا زورى له گه لمدا گووت، ته ما حيكي باشى خسته به رم، نر خيكي بو دانام له و سه رده مه دا وهك پاره يه كى خه يالى سه يرده كرا، قسه كانى هه نديك ورده هه ره شه شى تيدا بوو. به لام به نده گووتم «سه روه رم، من ئاره زويه كم له ئيشه كه نه ماوه، ئيستا بازار پريووه له مندال و مه زن، به پاره ي له وه كه متر نه هه نگت له به حردا بو سه رده بپن، هه ق نيه ئيوه به و جوړه يارى به بودجه ي حيزب بگه ن، دوا جار پياو كوشتن هر پياو كوشتنه، منيش مه عده نيكي وه ما دانسقه نيم، خه لك زورن له من باشترن، هه قى خو يه تى بو ئه وانه بگه رين. من ده مه ويت واز له م شه رواله به ينيم و دوو سن سال بو خوڤم به بيجامه وه بژيم، له مندالييه وه حه زده كه م چند ساليك وهك خه لك شه وانه شه رواله كه م داكه نم و جليكي تر له به ريكه م،

كەمىك پشووېدەم و لەگەڵ داىكمدا خەرىكى گولآو دروستكردن بم». كابرا گووتى «حەسەن تۆفان، تۆ پياوئىكى پياوانەيت، گولآوى داىكىشت لە شاردا دانسقىيە، ئىمە دەزانين پياوكوژ لەم شارەدا هەزارى بە فلسىگە، بەلام دەزانين ئىوھ خەلكى خاوەن بېوان، دەست و خەتى ئىوھ شتىكى ترە، متمانە و ناوى ئىوھ بۆ ئىمە شوينئىكى زۆر دەگريئ. هەموو كوشتنىك وەك دروستكردنى مەتەلئىك واپە، پرسىارىگە و دەبىت ئاسان شىنەكريئەو، نەيتىيەكە و دەبىت تەلىسى نەشكىت و گريئ نەكريئەو، ئىشەكەى ئىوھ جوړىگە لە كارى ھونەرى كە عەقل و بىركردنەوھى دەوئ. ئىمە ئىشى گەورە و كارى ئالۆزمان ھەيە كە بە منداڵ و مەزن ناكريئ، كوشتن ھەست و تىفكرىنە، وەك دروستكردنى نىگارئك و نوسىنى شىعريك واپە، لوغزسازى و فاقەكارىيە». كابرا لەو قسانەى زۆر بۆ كردم، بەلام من ھىچيانم نەبىست. كابرا تىنەدەگەيشت، بۆ من لە ناكاو گوپاوم و وازم لە ھەموو شتىك ھىئاوھ. منىش سەرسامى ئەوھ بووم، كە چى درزىك كەوتۆتە ئاسمان، نرخی پياوكوژىكى نەفامى وەك من چۆتە ھەوا و بەھای مروارى و ئەلماسم وەرگرتوھ. دواتر زانيم كە ئىمە مەعشەرى پياوكوژانى پيش راپەرين، لە ھەر گروھ و تاقمىگ بين، ھەموومان دواى راپەرين شتىك لە زويىرى و غەمۆكىمان تىدا دروستبووھ. ھەموومان ھەستمان وابوو حىزبى خۆمان بىقەدرى بەرابەركدوين، ئىدى ژمارەيەك لە پياوكوژ و تەنگچيانى ئەولا دزەيانكردبووھ لای ئىمە، ئەوبەريش دەيانەويست تۆلەبگەنەوھ و ئىمە بە پارەى زۆر بكرن و بمانبەنە بەرى خۆيان. دەبىت بلئيم ئىمە لەو داشانە بووين كە پۆژىك لە پۆژان شوينئىكى نەگۆرمان لە ناو يارىيەكەدا نەبووھ، دارتاشىك بووين ھەم تەختى سولتان و ھەم بلوئىرى مندالىشمان دروستدەكرد. كارمان بەوھوھ نەمابوو كئ كئ دەكوژئت، گرنگ ئەوھبوو سەنقەتەكە بمىنئىت و ئىشەكە بگەريئ. من نەمدەزانى ئەم پيشەيەى ئىمە لە چ ئانوساتىكدا

په‌یوه‌ندی به‌هیچه‌وه‌ نه‌ماوه . براده‌ره‌کانم وه‌ک ئه‌و به‌رگ‌درووه لاتانه‌یان لی‌هاتبوو که کورتانی که‌ر و که‌وای پادشاشیان ده‌دوریی . به‌لام من وازمه‌ینا و به‌بی‌ده‌نگی مال‌اواییم له‌هه‌موو شتی‌ک کرد و چوومه‌وه بو لای دایکم و به‌که‌وگیریکه‌وه به‌دی‌ار مه‌نجه‌له پر گوله‌باغه‌کانی ئه‌وه‌وه دانیشتم . له‌سالانی شه‌ری ناوخ‌ودا، من له‌بری شه‌ر و خه‌لک کوشتن، له‌گه‌ل دایک‌مدا خه‌ریکی دروست‌کردنی ئه‌و شوشه‌ گول‌اوانه بووم که ده‌یان‌کرد به‌کوژراوه‌کانه‌وه . خو‌ش‌حال‌بووم دواچار شتی‌کی باش بو شه‌هیده‌کان ده‌که‌م . ده‌م‌گوت، که‌ر بی‌ت و زه‌من بگه‌ریته‌وه دواوه، له‌گه‌ل دایک‌مدا ته‌نیا خه‌ریکی گول‌او دروست‌کردن ده‌بم . له‌سه‌رده‌می شه‌ری ناوخ‌ودا هه‌ندی‌ک له‌هاورپیکانم نرخیان به‌جوړیکی سه‌یر فری، هه‌ندی‌کیان له‌پله‌وپایه‌ی سیاسیدا به‌رزبوونه‌وه و ایان لی‌هات خه‌لکی وه‌ک من به‌ناسانی نه‌ده‌گه‌یشته به‌ر قاپی ژووره‌کانیان، هه‌ندی‌کیان تی‌وه‌گلان و خه‌لکانی‌کیان کوشتن نه‌یاری ولاتانی دی‌بوون و بو دال‌ده و په‌نا هاتبوونه شار و مه‌مله‌که‌تی ئی‌مه، هه‌ندی‌کیان هه‌ر وه‌ک جاران مانه‌وه و بوونه پیاو‌کوژی زۆر ریسوا که به‌پاره‌ی زۆر که‌م خه‌لکی زۆر ساده و به‌سته‌زمانیان ده‌کوشتن . سالانی شه‌ری ناوخ‌و، هه‌ندی‌کات باری ده‌رونی‌م تی‌کده‌چوو، هه‌ندی‌کاتی دیش باش و به‌ختیار و خو‌شبه‌خت بووم . کاتی‌کی زۆرم له‌گه‌ل ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌برده‌سه‌ر که ده‌هاتن بو لای دایکم و له‌زه‌مین و باغی‌کی خه‌یالی‌یه‌وه گولیان بو ده‌هیتاین تا گول‌ویان لی‌بگیرین . من سوودی‌کی زۆرم له‌حیکمه‌تی ئه‌وان بینی، هه‌رکات تووشی غه‌مۆکی ده‌بووم گژوگی‌ای ئه‌وتویان بو په‌یداده‌کردم و ناویتی‌هی ئه‌وتویان بو ده‌گرتمه‌وه ده‌موده‌ست ده‌یکرده‌وه به‌مرؤفیی‌کی خو‌ش‌حال و پوو به‌خنده . بۆنی ئه‌و گولانه‌ منیان به‌جوړیکی سه‌یر به‌مالی خو‌مانه‌وه گریدا، که به‌په‌چه‌وانه‌ی بۆنی پیسی دونی‌ای ده‌روه، هیتند سیراوی بوو، وه‌ها له‌دلمه‌وه ئالا، نه‌یه‌یشت بجولیم و وه‌ک زنجیر

پېښه ستیکردم. نهو بونه خوښانه، نهو گوله سیراویانه منیان کرد به بوونه ورئکی مائی. من و دایکم پاره یه کی که ممان ده سنده کهوت، به لام زور ناسووده بووین. هه ندیک شه و نه قامی سوار سهرم ده بوو و بېه یچ به هانه یه ک ده که وتمه گترانه وهی چیرۆکی پیاوکوشتنه کانی خوم بو دایکم، نهو له ژیر به تانییه که وه سهری دهرده هینا و ده یگوت «نه م بوختانه که ورانه بو خوت مه که، نه م درۆ زلانه چیین بو پیریزنیکی وه ک منی ده که یت، عه یب ناکه یت». دایکم له مندالییه وه به درۆزنیکی بېشه رم و حه یام ده زانیت. له و چند ساله دا «شبر» سئ جار سهری لیدام و هه وائی هارپیکانمانی له گه ل خویدا هینا. من وه ها له دنیا برابووم، نه مده زانی له سهر زهوی چ باسه. کاتیک ده ستم له حیزب هه لگرت و وازم له هه موو شتیک هینا، ته له فریون و رادیۆ که شم به خشی و برپارمدا ئیدی گوئ له ده نگوباس نه گرم. نیوهی موسیبه تی نه م دونیایه به هوی ده نگوباسه وه یه، خه بهر خویندنه وه له دنیا دا هه لگرن، بزائن زهوی ده بیت به چ میزگیکی سهوز و به چ هه وارئکی ناسووده. نهو پۆزه نه گبه تی مرؤف ده ست پیده کات که یه که مجار گوئ له هه وائه کان ده گریت، نه وه دهردی گه وره ی ژيانی من بوو. گه ر باوکی په حمه تیم رادیۆی نه کرپیایه، له وانه بوو بیم به پزیشک یان نه ندازیار یان هه ر شتیکی گرنکی تر. من گویتگرتن له ده نگوباس و پاکردن به دوا ی هه وائدا و تیکه لېوونئکی عاتیفی توند له گه ل پوودا وه کاندای کردمی به پیاوکوژ. هینده ی نهو کرمه ت تیا جولاً گوئ له هه وائه کان بگریت، بزانه تیاچوویت، ئیدی بلئ مالوا نه ی به خته وه ری. چیدی گرنگ نییه له دنیا دا چ باسه، گرنگ نه وه یه تو بو هه تاهه تابه به دبختیت و له مهراقی پرپوچدا ده مریت. بو نه وه ی نهو دهرده چاره بکه م به جوړیک له دونیای دهره وه داپرام، نه مده زانی له شه پی ناوخوشدا کئ براوه یه و کئ دپاو. شاره که مان چند جاریک گیرا و به ردرايه وه، بهنده هه میشه درهنگ هه وائم ده بیست. تاکه سه رچاوه ی

زانباریم ئەو پیریژنانه بوون که پۆژانه دەهاتن بۆلای دایکم، من درهنگ تیگە یەشتم هەندیک لەو پیریژنانه ئەهلی خەیاڵ بوون، ئەو پووداوانە ی دەیانگێرپایەوه، پووداوی سەردەم و زەمانی تریبوون. ئەوان شتەکانیان بەجۆرێک لای من تیکە لاوکرد، دواتر بۆم نەدەخرانەوه جیی خۆیان. که پیریژنەکان دەهاتن و دەمپرسی «دەنگوباس چییە؟». باسی کوشتنی مەلیک غازیان دەکرد، پۆژی هاتنە سەرکاری پەشید عالیان وەک پووداوی ئەو ئانوساتە دەگێرپایەوه، لە نەخۆشییە ژنانەکانی مەلیکە عالییە ئاگاداریان دەکردمەوه، باسی فەرهودی چلەکانیان دەکرد، ورد و درشتی کۆچی جوولە که بەستە زمانەکانیان بۆ فەلەستین دەگێرپایەوه، پێکەوه بۆ شاهەنشای ئێران و دکتۆر موسەدەق دەگریان، جنیوی زۆر خراپیان بە بەکر سەدقی دەدا. منێک که هیچم لە مێژوو نەدەزانای، بووم بە قوریانی ئەو پووداوه سەیر و خەیاڵیانە ی پیریژنەکان بۆیان دەگێرپایەوه، لە کاتی کدا دنیا لە دەرەوه دەور و زەمانێک دەژیا، من لە گەڵ دایکم و هاوڕێکانیدا بە سەربوردی دەور و زەمانیکی ترەوه خەریکبووم.

«شیر مستەفا» سێ جار هاتە لام. هەر سێ جارە که حیزب نادربوویان تا لە خەلوەتی خۆم دەرمبەیتیت و بگەڕیمەوه بۆ کارکردن. ئەو بە لاندکروزیکی بەرزەوه دەهاتە بەرمالی من، بەلام من بە بیجامە یەکی دپاوهوه دەچومە پیشوازی. جارێکیان دەستیک جلی که تافی قاوهی تۆخی لە بەردابوو، بالای بچوک و سمێلی وەک جاران زەرد و بریقە داربوو، کراسیکی سپی زۆر جوانی لە ژێر جۆغەکهوه پۆشیبوو، قژی وەک مۆدیلی باوی ئەو زمانە بۆ سەرەوه هەلدابوووه. که منی بەو کهوگیرەوه بینی پێگوتم «بوویت بە ژنی مالهوه، ئەمجارە که هاتم دەرپێیەکی کوودەریت بۆ دەهینم، بە حیزب دەلێم خەنە و وسەمەت بۆ بکریت». گەر جاران یەکیک وای بگوتبایە دەمکوشت، سەردەمیک

كەس نەیدەوڤرا قسەى وا بە حسەن تۆفان بلیت، هەموو پیاوکرۆژەکانی ئەم ولاتە حیسایىكى تاییه تیان بۆ دەکردم، بەلام ئیستا تەواو، كەس لە من ناترسیت. بە زەرەدخەنەیه كى سارده وه بە شبرم گووت «هەقە حیزب كووده رى بۆ خوڤى بكریت، ئەو لە من زیاتر پێویستی پێیه تى، من ئیشیكى بچوكى خوڤم هەیه و پێیده ژیم». شبر دلسۆزانه باوه شى پیاكردم و گووتى «هەموو دلمان لاتە، پیمانخۆش نییه تۆ وا دووریت. سابیر ئیستا لە حیزیدا زۆر گورهیه، ئەو قەدر و قیمەتى تۆى لایە، دەتوانیت لە زىرت هەلكیشیت». لە راستیدا تینه دەگەیشتم بۆ هەمووان دەیانویست من لە زىر هەلكیشن، من لەوه بێهەرە و نەفامتر بووم بەو جۆرە كەس لە زىرم بكریت. دواتر هەر شبر خوڤى هەموو شتىكى بۆ پوونكرده وه و گووتى «ئەوه سەرەتای سەرەلدانى كرىن و فرۆشتنى ئینسان بوو. لەو قوناغەدا هەر هیزه و لیستىك ناوى درىژى ناماده ده كرد و نرخى لەسەر داده نەن، دەلالەكانیان دەهاتن و سەواى نرخى خۆتیان لێده كردیت. گرنگ ئەوه بوو مرۆف ناوى بگاتە ئەو لیستەیه، خەلكانىك پارەى زۆریان دەدا تا یه كىك بیانخاتە لیستەكه وه ... بازارپىك بوو وهك بازارپى كرىن و فرۆشتنى كۆيله كۆنه كان، كاسیبیه كى تازه و بەدهستكه وت بوو، گرنگ ئەوه بوو یه كىك بدۆزیته وه بتركړیت. لیستەكان پریوون لە ناوى جیاواز جیاواز. لەو سەرده مه دا حیزب پێویستی بە هەموو كه سىك بوو، ده یانه و یست سەرمايه یه كى بەشەرى گوره كۆبكه نه وه تا تەواوى سوچ و كه لىن و پەناى ئەم دونیايه بگرن، ئیتر هەموو شوپىنكیان داگیركرد، ئىدى واى لىهات جگە لە خەيال شوپىنك نه مايه وه نه یكړن».

شبر هەوالى كوژرانى هەندىك لە براده ره كۆنه كانى بۆ هینام، هەر ئەو پێى راگەیاندم جەغەرى مەغۆلى دواى سووكە بریندارىیهك سەفەرىكردوه بۆ هۆلەندا. هەولەكانى شبر بۆ راپێچكردنه وهى من بۆ

دونیای جاران بیسوودبون، بهنده لهسه رمانه وه م له مائه وه سووربووم، مروّف تا دونیای خوئی بچوکباته وه ناسووده تر ده ئی. له پاستیدا من بهراورد به جاران ژیانیکی خوشرت م هه بوو، به لام ناسووده یش شتیکه مروّف زوو لئی وه پسده بیّت. هه ندیچار زور بیری ده مانچه دیرینه که م ده کرد، هه ندیک شه و درمه هینا و بۆنم پیوه ده کرد، ده مخسته سه ر سنگی خوّم، به خه یال ته قه م له هه ندیک جانه وه ری ترسناک ده کرد که له تاریکیدا بۆم دانیشتون. بیری ئه و پۆزانه م ده کرد که له مه ترسیدا ده ئیام. ئه و هه سته ی که ناسووده یی هیّدی هیّدی له بیّمیشکی و گه مژه یم زیاده کات، غه مگین و دلته نگی ده کردم، به لام له گه ل ئه وه شدا ناماده نه بووم بگه پیمه وه بۆ ژیان ی جاران. نزیک ی شه ش سالی پّیک، ده رگای خوّم به کیلونیکی ناسنینی گه وره کلۆمدا و نه مه یشت شتیکی ئه وتۆ ده رباره ی من دزه بکاته ده ره وه. دوا ی ئه و هه موو ساله ئیستا ده لّیم، بریا هه موو هاوړیکانم، چه ند سالیک به و جوړه بگه پابانایه ته وه مائی و ده رگای ژووره کانیا ن به کیلونی ئه ستوور بگرتبایه. ئه گه رچی ده زانم پای من شتیکی هیّند گرنگ نییه، به لام دوا ی شوړش مروّف چه ند سالیکی ده ویت تا له گه ل سه رده میکی تردا ده سازیت. من به ئه زمونه هه ژار و بیترخه که ی خوّم ده مزانی ئه وانه ی سه رده میک ده روخینن و ویرانیده که ن، ناتوانن سه رده میکی تر دروستبکه ن. چون تفهنگ له ناکاو نابیته گول، ئه و که سه ی مروّفیش ده کوژیت له ناکاو نابیته باغه وان. من نزیک ی هه وت سال ته نیاییم پیویست بوو بۆ ئه وه ی له میژوو بچه ده ری، میژووی تایبه تی خوّم و میژووی ئه و چه ندین ساله خوینینه ی دیمه نه کانی به رده وام له سه رمدا ده خولانه وه. پیریژنه گولفرۆشه کانی هاوړیی دایکم که له باغیکی ئه فسوناوییه وه گولیا ن ده هینا، بۆ له بیرکردنی ئه و ده ور و زه مانه خوینینه، کۆمه کیکی زوریان پیکردم. مروّف چه نده کارامه و راستگو بیّت ته نیا بۆ ماوه یه کی کورت

دەتوانیبت لە میژوودا بژی، دواى ئەو دەبیبت بگەریتتەو بە مالى خۆی.
 لەسەفەرى دووهدا بە شېر مستەفام گووت «شېر، من و تۆ وەك
 برا واین، ئامۆزگارییەكتەكەم گویم لێگەر، بپرۆرەو بە مالى خۆتان
 و چەند سالیك دەرگاكە لە خۆت داخە و مەیرەدەرئى، ئیمە گەر
 دەمانەویت ببینەو بە مرۆفى ئاسایى پئویستیمان بە خەلۆهتیک مەیه.
 مرۆفى شۆرشگەر ئەو كەسەیه كە شۆرش تەواو بوو پرواتەو بە مالى و
 هەولبەتات هەموو شتەكان لەیادبكات، من ئەو پۆژە كە ئەو ژنەم كوشت
 و گەرپامەو بە مالى جەغفەر مەغۆلى، هەموو گیانم خوین بوو. ئەو
 پۆژە گووتم، سەردەمى خۆش و جوان بە من دروستناكریت. گووتم،
 ئیستا كاتى ئەو یە برۆمەو بە مالى و پشوویدەم. ئیدی جەكانم گۆپى
 و هاتمەو بۆلای دایكم. مرۆف بە شەرپوالێكى خویناوییهو ناتوانیبت
 پاشەپۆژ دروستبكات. شېر تۆ وەك براى گیانى بە گیانى من وایت،
 بەقسەم بكە و برۆ خەلۆهتیک بۆ خۆت دروستبکە».

بەقسەى نەكردم، شەش مانگ دواى ئەو لە شەویكى تارىكدە،
 كەسێكى نەناس تەقەى لێكرد و لە ناوكەو پرا بۆ خوارئى ئیفلیح بوو.
 ئیستا تەواوى ژيانى لەسەر عەرەبانەى كەمئەندامان دەباتەسەر، زۆر جار
 دەچم بۆ لای و دەبەینمە ناو بازار، هەندىجار دەگرى و دەلێت «دەبا یە
 بە قسەى تۆ بكەم، دەبا یە زوو وازبەینم». كورپىكى جوان بوو، زۆر
 زوو ژيانى وێران بوو. هەر كاتێك خوشكەكەى كارى هەبیبت، من لەگەلیدا
 دەچم بۆ وەرگرتنى موچەكەى. جارێكىان لەو سەرە دووردرێژەدا كچىكى
 چاوسەوزى ناسى، كە ئەویش خوشكىكى لەسەر عەرەبانە دەبەینا
 مانگانەكەى وەرگرت. زۆر حەزبان لەیەككرد. نە شېر دەیتوانى ئەو
 بەینىت، نە ئەویش دەیتوانى شووبكات، بەلام خۆشەویستیهكى گەرە لە
 نێوانیاندا دروستبوو، ئەو ماوەیهك دونیای بېر شېر بردەو و بوو بە
 كەسێكى ناسكى دوور لە حیزب و سیاسەت. سالانى دواتر كە گەرپامەو

بۆ دۇنيا و لەگەل غەزەلنوسدا بووم بە ھاوپېئ، شېر يارمەتییەکی زۆری داین لەو پۆزگارانه تیئگەین.

گەران بە دواى موراد جەمیلدا «ماجیدی گۆل سۆلاف - بەھاری ۲۰۰۴»

بیورن، من ماجەلانی خەیاڵیم، کە لەسەرەتادا باسی دۆزینەوہی لاشەکەى موراد جەمیلیم بۆ کردن. دەزانم ئیستا ئەو مردوہ بەستەزمانەتان بېرچۆتەوہ، بەجۆریک لە وردەکاری ئەم چیرۆکەدا نوقمیوون خەریکە مەیتی ئەو کورپە بەستەزمانە فرامۆشەدەکن. وا نابیت... ئیوہ چۆن خوینەریکن، یاخود بێئارام و کەم ھەناسە و کورتبینن، یان لە بەشیکیوہ تا بەشیکی دی شتەکانتان بێردەچیتەوہ. ھەرگیز لەو باوہرەدا نەبووم ئیوہ لاشەکەى موراد جەمیل لە بیریکن و وابزانن ھەر وا سەرپیتی ناوی ھاتوہ. من دواى ئەو شەوہی لەگەل غەزەلنوس و توفان و دەرسیم تاهیردا ئەو لاشەییەمان دەرھینا، خەوم لیتنەکەوت، لەوکاتەوہ ھەستدەکەم ئەو لاشەییە لیموہ نزیکە و بەردەوام لەگەلدا دەپوات. ئەو شەوہ کە لە شوین مەرگی ئەو دوورکەوتینەوہ ھەستیکی نادیار لە دلدا بوو کە من لە لاشەى خۆم دووردەکەومەوہ. تا ئەو شەوہش من بەراورد بە ھاوپێکانم لە ژبان دوورتر و لە زیندەگی تۆراوتریووم، بە جۆریکی دەردناسا خۆم تووشی ئەو سەفەرە خەیاڵییەى ناو پوچار و جەنگەل کردبوو. بەلام بېنینی ئەو لاشەییە منی ھینایەوہ سەر زەوی و پریکردم لە دەرد و پەژارەى دۇنیایی، کە گەلێک لە دەرد و پەژارەى خەیاڵی بەسویتین. من کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بە خۆم و چاکەتە درێژەکانمەوہ بە شارددا دەپۆیشتم و ھەوا و فیزم دەفرۆشت، بېنینی دەموچاوی ئەو

کوپه گه نجه ماوه یه ک خیالی کو شتم و وانه کانی خۆم له پۆلی منداله نابینا کاندایه وستان. که ده خه وتم به رده وام خۆم له شوینی ئه و لاشه یه دا ده بینی، له نیهانی خۆمدا ده مگووت، سزای ئه وهی ئیمه له شوینی خۆی جولاندومانه، وهک مردوویه کی بیچاره ئاسوده بییمان تیگداوه، ده بیته هه روا فه رامۆشی نه که یین و شتیکی بۆیکه یین. هه زمه کرد بۆ ئه وهی خۆم له شیوه و بۆن و ده سه لاتی پیا ریژم بکه ومه خه زمه تکردنی. پوژتیک دوی دۆزینه وهی لاشه که، هه موومان به ئاماده بوونی تریفه یابه حری کۆبووینه وه. من وه ها بیچاره و ده سه تپاچه بووم نه مده زانی چ جوړه پیشنیاریک بکه م، ئه وان هه رگیز پیشنیاره کانی منیان قه بوول نه ده کرد، بیرم نایه ت جاریک له جاره کان که س نرخی بۆ پیشنیاریکی من داناییت. تریفه ئه و پوژه پیچه وانه وهی نه ریتی خۆی، ته نوره یه کی سووری له به رکردبوو، جووتیک بووتی سوور، چاکه تیکی سوور، سوواویکی سوور، وام هه سترکرد بۆ ویرانکردنی خه یالی من واده کات. من له وانه بووم که رهنگی سوور خه یالی ده کو شتم. ئه و پوژه بیده نگ دانیشتم و خۆم وا نیشاندا مه سه له که بۆ من شتیکی زۆر گرنگ نییه. ئه ز ده توانم له هه ندیک باسوخواسدا، خۆم وهک که سیکی بیمه به ست نیشاننده م که کاری به شته کانه وه نییه و ته نیا له فزولیکی سارد و بیباکیه کی جه نتلانه وه پرسیارده کات. ئه وه یه که مجاریبوو حیکایه تی لاشه یه ک بیته شوین قسه ی ئیمه. هه سه ن تۆفان له هه مووان وردتر سه یری شته کانی ده کرد، خۆتان ده زانن پیاوکوشتن ئیشی دیرینه ی خۆی بووه. ده م هه راشیکی منگن بوو، به هه سستیکی راستگۆ و جوانه وه ترسه کانی خۆی ده خسته پوو. ئه و پیاوکوژانه که په شیمانده بنه وه مرۆفی زۆر قه شه نگیان لیده رده چیت، هینده جوان و راستگۆ دینه وه مه یدان، هه ر که سیک بیانبینیته له ناخه وه ده لیت ئاخ خودایه من بۆ پیاکوژتکی ده سته پرۆ و په شیمان نه بووم، تا دواتر ئاوها جوان و پاک له سه ر زه وی برۆیمه وه.

ئەو پۆژە پېيگوتىن «گەر جەغفەرى مەغۆلى دەستى لە ئىشەكەدا
 ھەبىت، دەبىت دەست لەو ە بشۆين ھىچمان بە ئاسانى دەستبەكەوئىت،
 ئەو ە يەنى گرىكە لەو توندتر و ئىشەكە لەو ە سەختترە بە كۆمەلە
 نەشارەزايەكى ەك ئىمە بەرگىتەو، ئەو مانای دەستى زۆر گەورە لە
 مەسەلەكەدا ە، جەغفەرى مەغۆلى پۆژىك لە پۆژان كەسى بۆ حىسابى
 خۆى نەكۆشتو. خۆى كۆرپىكى بۆ ە، كىشەى لەگەل كەسدا نىيە». .
 تۆفان لەوانە نەبوو ئاسان كۆلبدات، مەيل و ئارەزووھەكانى بە جۆرپىك
 گۆرپوون خۆشى باوھەرى نەدەكرد. لە پياوكۆرپىكى دەستبەكارەو ە بووبو
 بە جۆرە مۆفۆكى دەست و دلپاك. ەسەن بەراورد بە من پياوئىكى زۆر
 نەخوئىندەوار بوو، ەتا بەراورد بە غەزەلنوس و تريفەش شتىكى ئەوتۆى
 لە زانست و ماریفەت نەدەزانى، بەلام دەمھەراشيبەكانى خالى نەبوون
 لە ەندىك ديوى فەلسەفى. نازانم بۆ ئەو پۆژە ئاغای تۆفان منى
 پىشنىياركرد زانىارى دەريارەى موراد جەميل كۆبەكەمەو. ەلبەت گەر
 خۆم پىشنىيارى لەو چەشنەم بەرگەبايە كەس نەيدەبىست، بەلام بەو ەدا
 ەسەن تۆفان كۆرپووى ەمووان قەبووليان بوو. ەستمركد غەزەلنوس
 زۆر مەبەستىتى دواى چىرۆكى ئەو مردنە بەكوين... لەگەل ئەو ەستەشدا
 كە من لە دەست و نىگا و سەرساميبەكانى غەزەلنوسدا دەمىنى، ئەو
 بە زار ھىچى نەدركاند و پوو بە پوو داواى ھىچى لە من نەكرد. ئەو
 كات نەدەزانى ئەم چىرۆكە ەر يەكەمان دەباتە سەر بنج و بناوانى
 پۆحى خۆى. لەپاستيدا من نەدەزانى چۆن و لە كۆيوە دەست پىبەكم،
 بەلام ەك قەرزدارپىك لە ژىرمنەتى يەكپىكى ديدا بنالئىت، دەبايە ەر
 چىبەكم كۆرەو ەر رەنجىكم داو ەو كارە ەستم. خولىام بوو دواجار
 لە حىكايەتتەو تىوگلىم لە خۆم گەورەتر بىت. لە مۆژە ەزەكەم
 تىكەلوى گىرمە و كىشەيەكى ەھابم، ژيانم بكاتە فلىمىكى قەشەنگ.
 گەلىك ئىرەبىم بە ەسەن تۆفان و حىكايەتەكانى دەبرد، ژيانى ەموو

ئەوانی دی لە ژبانی من پڕتر و زیندووتر بوو. هەركات بە دیار فلیمیکی تۆم هانکزی، جۆرج کلۆنی، جیم کاری و تیم پۆینز و ئەوانی ترهوه دادهنیشتم دەستەمە کرد بە گریان. ئاخەر گەر دەرھێنەرێک بیویستباہە ژبانی من بکاتە فلیم دەباہە وینە ی چی بگریت؟ وینە ی گەنجیک بگریت کە پێیواہە لە جۆنی دێپ دەچیت، خۆی وەک گەنجیکی غەریزە دە ی قۆز نیشاندەدات کە بە چاکەت و پانتۆلیکی ھەمیشە ئوتوکراوہە لە شارێکی پیس و پۆخلدا لە وپەری دونیا شەو و پۆژ بەسێ چوار جادە ی تۆزای و پیسدا بیھودە دەسورپیتەوہ. ژبانی من دەباہە شتیکی ترسناکی تێدابیت تا لە ژبانی مروفەکانی تر بچیت.

ئەو پۆژە، وەک غزەلنوس بیەویت لە زەریای خەیاڵات دەر مەبھینیت و ڕیگای دونیاہەکی دیکەم نیشاندات، ھەندیک زانیاری دەر بارە ی ژبانی مورا د جەمیل خستە بەردەستم، من دەباہە لەوانەوہ زانیاری دی دەر بارە ی مردنی ئەو کۆبکە مەوہ. لەسەر پۆشنای زانیاریہەکانی غزەلنوسدا، ھەر زوو ئامۆزاکە ی مورا د جەمیل ناسی کە زۆر لە کیفن سەہیسی دەچوو لە فلیمی «ئەمێریکان بیوتی» دا. تەمەنی چل سأل بوو، بە نەزاکەت و شەرمن بوو، زۆر شتیشی لەسەر ئەو کورہ دەزانی. بە خۆیست باسی ھەموو شتیکی بۆکردم، ھەتا ھەندیک جلی مراد جەمیلی بۆ ھینام و گووتی «بۆ بەری تۆ دەبیت، بالاتان بە ئەندازە ی یەک بوو». من وەک جۆنی دێپ لە فلیمی «دەروازە ی تۆیەم» دا بە چاویلکە یەکی چکۆلە و پشیشکی کەمی ژۆر چەناگە و جانتاہەکی درێژەوہ بەرابەری دادەنیشتم و گویم لە چیرۆکەکانی دەگرت. سەرھەتا وەک نوینەری پیکراویکی جیھانی کە لەسەر خەلکانی ونبوو کاردەکن خۆم بە کەسوکاری مورا د جەمیل ناساند، گووتم نیشمان ئەوہیہ تێبگەین بۆ ھەندیک خەلک مأل بەجێدەھێلن و ناگەرپێنەوہ. بۆ ئەوہی

باسى مردنى مورد نهكەم، به جورىكى پىچاوپىچتر و نارپاسته وخو
 وهسفى مردنم كرد و گووتم « رىكخراوه كه مان له سەر تاسەرى دونيادا
 له دياردهى ونبوونى مرؤف دهكۆلئىتهوه، دلنباين جوره په يوه ندىيهكى
 نهئى له نيوان هه ندىك مرؤف و هه ندىك شىوه مهخلوقاتى دىكه دا
 ههيه كه تهكنىكىكى بالايان ههيه، دهتوانن خو شه ويست و نهزىانى
 ئيمه بو لاي خويان بهرن، له دونيايهكى تر دا ديلىانبكەن و نهتوانن
 بگه رپننهوه». خزمهكانى مورد جه ميل تينه گه يشتن، من به و وهسفم
 هه ر باسى مردن دهكەم، به لام به جورىكى دى و به كه ميک پتوشه وه.
 نه وان چيرۆكه كهى منيان وهك جوره هيوايهك ته ماشاكرد و منيشيان
 وهك فرياد رپه سيك بينى كه ده شىت بتوانم كورپه كهى نه وان له دهست
 نه و مهخلوقانه ده ربه ئنم و بيه ئنمه وه بو نه م دونيا. پىده چوو شىوهى
 قسه كردنم و خو ئالۆز نيشاندان و نىگا كردنم، نه و به سته زمان و جه رگ
 سووتاوانهى خستبئته سه ر خه يال و خوليايهكى وه ها كه من هئىزىكى
 له راده به رم ههيه و توانا گه ليكم تيا په نه انه مرؤفى ئاسايى نيه تى. له
 نه جامى پرسه كانمه وه گه يشمه نه وهى مورد جه ميل كورپىكى بيته ندازه
 قه شه نگ بووه، گه نجىكى هه رزه كه جوانى خو ي به شىوه يهكى سه ر په پانه
 به كار هئناوه، جورىك له كازانوفا كه بيباكانه له شارىكى وهك نه م
 شاره دا تورپىكى گه وره ي په يوه ندى له گه ل ده يان كچدا دروست كر دوه،
 بيته وهى بير له دهره نجامه تر سناكه كانى بكاته وه. به قسه ي ئاموزا كهى،
 مورد رۆژىك بئ پر كيشيبه كى عاتيفى نه ژياوه، له چيرۆكىكى تر سناكه وه
 چۆته ناو چيرۆكىكى تر، له به زميكد ا ئۆقره ي نه گرئووه و بازى دا وه ته
 ناو به زميكي تر. كورپه به سته زمانه كه له و بوونه وه ره خه يالبا نه بووه
 كه پئىوابووه ده توانيت هه موو ژنى دونياى خو شبويت، برىكى نه وتو
 عاتيفه ي تىدا بووه وايزانىوه به شى هه موو خانمانى نه م نه ستىزه يه
 دهكات. له وان به بووه كه ويستوئىتى له ناوه رپاستى كچگه لى نه م شاره دا

بوهستیت و بهدهنگی بهرز پییان بلیت « دهتوانم هه مورتانم خوشبویت و هیشتا هر دلّم پرپیّت له سۆز». به وینهکانیدا گهنجیکی هیتد جوان بووه، کچیک یان ئافرهتیک نه بووه به خوشهویستی ئه م فریشته گهنجه بلیت نا. به قسهی ئامۆزا غه مگینه کهی « ئهوانه ی که حه زیان لئ نه کردوه، ئهوانه بون که خویان له وه به بچوکتز بینوه، کورپکی وا حه زیان لییکات». پۆزیک ئه م زانیاریانه م برده وه بۆ ناو هاو پریکانم، حه سه ن توفان به پیچه وانه ی چاوه پروانی منه وه، تورپه بوو و گووتی قسهکانی من هیهچ نین جگه له پاپورتیکی خه یالی که له ژۆر کاربگه ری فلیم و کتیبدا نوسیومه و سوودیکی بۆ تهفسیری ئه و دۆخه ئالۆزه نییه که مورادی تیا کوژدوه. من گووتم، ههلبهت ماوه یه کم دهویت تا فیرده بم وهک ئه فسه ریکی هه والگر سهیری شتهکان بکه م و خۆم له نیگای دهرهینه ریکی پۆمانسی دووربخه مه وه، که هه میشه به شیک بووه له کاراکته ری من. جاری دووم شتهکان باشتر تیپه پین و دانیشه که مان خوشتر و دۆستانه تر بوو. ئه و جاره ئامۆزا دلّسۆزه که ی، ئه رشیفیکی زۆر گه وره ی خسته به رده ستم که بریتییوو له سه دان نامه، له وینه ی ده یان کچ و ژنی جیاواز که موراد بهر له ونبوونی هه موویانی به ئه مانه ت لای ئاغای کیفن سه په یسی دانابوو. ئه و کاته ی ئه و ته وای ئه رشیفه که ی بۆ هینام، پتر له سن هه فته بوو موراد دیار نه مابوو. یه که مجار ئه رشیفه که م بیسوود بینی، زۆربه ی وینهکان بیئاوبوون و زۆربه ی نامهکان بی بهروار. له زۆر جیگادا کچهکان ناوی راسته قینه ی خویان نه نوسیوو، نامهکانیان زۆربه ی به و پرسته و کلیشه خراپانه نوسرابوون که به راست و دروستی تین و تاوی عاتیفه یان تیا دهرناکه ویت. له پۆزانی سه ره تای گهنجیمدا ئه و جوړه نامه نه وایان کرد بۆ هه تاهه تابه واز له دلّداری بهیتم. دوو کچم خوشویست، هه ردووکیان ماوه یه ک به و نامه خراپانه دایانگرتمه وه، نامهکان به پاده یه ک له یه کده چوون و به جوړیک پریوون له و گوزاره

کلیشه‌بیانه، چیترا ناماده نه بووم کاتی خۆم به و قسه پرپوچانه به بادهم که کچان له به ریهک ده یاننوسییه وه. به گشتی له دونیادا که م که س ده توانن نامه ی راسته قینه ی دلداری بنوسن، عاشقه کانی موراد هیچیان له و توخمه نه بوون، به لکو له توخمی نه و دوو کچه بوون که کاتی خۆی دلداریان به من ته رککرد. من هیچ یهک له خاوه نی وینه کانم نه ده ناسی، بیرم نه ده هات به پتکه وتیش چاوم به پوخساری نه و خانمانه که وتبیت. به لام دیاربوو ناموزا غه مباره که ی هه ندیک له کچه کانی ده ناسی و له بهر ترس ناشکرای نه ده کردن. که له دانیشتنیکی دیکه دا نامه و وینه کانم برد بۆ ناو هاوړپیکانم، نه مجاره حه سه ن توفان پوخوستر و باشتر پیشوازی لیکردم و گووتی «نه م نه رشیفه شتمان زۆر بۆ ناشکراده کات، له وانه یه نهینی مردنی نه و کوپه له کاغه زیک له و کاغه زانه دا بیت». حه سه ن به وردی سه یری وینه کانی کرد، نه و له من و تریفه دونیادیده تر بوو، خه لکی زۆرتر ده ناسی، به لام پیشتر حه وت سال چوو بووه خه لوه ته وه، یاده وه ری لاوازی بووو، خۆی زۆر هه ولیدا و هیچ یهک له وینه کانی بۆ نه ناسرایه وه، غه زه لنوسیش هیچی نه گووت. ئیدی حه سه ن هه ندیک له وینه کانی هه لگرت و له گه ل خۆیدا بردنی، هاوړپیه کی هه بوو له خۆی خه لکناستر بوو، کورپکی مووزه ردی جوان بوو، له سه ر عه ره بانه یه کی که مه نده نامان ده سوپرایه وه. زۆر جار توفانم ده بینی له نیوان مه زاتخانه که و گوزه ری هه لاجه کان و کوچه ی فلیمفرۆشه کانداهاتوچۆی پیده کرد، هه میشه ده ستیک جلی پاکی له به ردا بوو، پیده چوو سه رده مانیک کورپکی خۆشبه خت بووبیت. من ناویم نه ده زانی، به لام پۆژیک گویم لیم بوو یه کیک له وانه ی له مه زاتخانه که رادیو ده فرۆشن، بانگیکرد «شیر... شیر، ته حسین ته سجیلکی بۆ تۆ داناوه، وه ره بییه».

که حه سه ن وینه کانی برد دلنیا بووم ده یانبات بۆ شیر. به لام خۆم وا نیشاندا که هیچ نازانم.

ژووری عه‌شق «ناوه‌راستی چه‌فتاکان»

غزله‌نوس «کاتیک نامه‌کی مه‌لای هاجه‌ری خوینده‌وه» گه‌نجیکی زیره‌ک و بیده‌نگ بوو، جووتیک چاویلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌چاودا بوو، قژیکی لوولی ره‌شی مه‌بوو، پیستیکی سپی و پاک، بالای باریک و لاواز بوو، جوړه جوانیبه‌کی تیدابوو زیاتر خه‌لکانی زیره‌کی کیشده‌کرد. له‌و مندالانه بوو گه‌ر بتدیبايه ده‌تگوت «ئه‌ها، بییت و نه‌بییت، ئه‌مه له ماتماتیکدا به‌توانایه». ده‌سته‌کانی باریک و دریز بوون، په‌نجه‌کانی‌شی هه‌روه‌ها. که‌م قسه‌یده‌کرد، به‌لام گه‌ر قسه‌ی بکردبايه به‌جوړیک ده‌ستی ده‌جولاند وات هه‌ستده‌کرد له‌ه‌وای ژور سهری خویدا بو شتیک ده‌گه‌ریت و به‌وشه شتیک له‌ه‌وادا ده‌چنیت. هیچ سیفه‌تیکی تیدا نه‌بوو وا له‌مرؤف بکات بلیت ئه‌مه له‌پاشه‌پوژدا ده‌بیته غزله‌نوس، له‌شیوه‌دا پتر له‌و که‌سانه ده‌چوو که له‌زانسته سروشتیبه‌کاندا بلیمه‌تن. نه‌له‌باوکی ده‌چوو و نه‌له‌به‌هاربانوی دایکی، شتیکی‌شی له‌مه‌لای هاجه‌ر تیدانه‌بوو «که‌وینه‌کانی له‌ئهرشیفی شوپشی ئه‌یلودا، پیره‌پیاوکی پیش سپیمان نیشانده‌ده‌نه‌وه، به‌لچیکی ئه‌ستور و جووتیک برۆی زله‌وه». که‌نامه‌کی پیگه‌یشت، پینج سال بوو دایکی کۆچیکردبوو. به‌همه‌ن به‌بی دایک له‌مالیکی گه‌لیک فراوان و پر ژوردا گه‌وره‌بوو. مالیکی وا بو کورپیک و باوکیکی پیر، پوه‌به‌ریکی به‌رین و گه‌وره بوو، پیده‌چیت ئه‌و پوه‌به‌ره گه‌می زوری به‌پوانین و خه‌یالاتی کورپه‌که‌کردبییت. باوکی کلیلداری خه‌زیتنه‌بوو له‌په‌روه‌رده، بوون و به‌رامه‌ی ئه‌سیده‌کان و په‌نگی دره‌وشاوه‌ی میتاله ده‌گه‌نه‌کان

چاویان کزکردبوو، به‌جۆرئیک له ناو کاغەز و لیستی دووردریژی هاتن و پۆیشتنی سولقات و کلۆر و یۆددا نوقمبوو، کاتی بۆ کوپه‌که‌ی نه‌ما‌بوو. به‌همان هیند مندالئیکی بیسه‌ره‌رشت و ته‌نیا‌بوو، مه‌شق و شیکاری پرسیاره‌کانی قوتابخانه‌ی له‌سه‌ر دیواره‌کانی مال ئه‌نجامده‌دا. کاتی‌ک باوکی هۆشیهاته‌وه و سه‌ری هه‌لبه‌ری، عاجباتی له‌وه‌هات سه‌رتاپای دیواره‌کان، له بنمیچه‌کانه‌وه تا خواره‌وه، هه‌موویان شیکاری پرسیاری ماتماتیک و نوسینه‌وه‌ی بیردۆزه‌کانی ئه‌ندازه و تۆمارکردنه‌وه‌ی هاوکیشه‌ی کیمیاییه‌کانن. ئه‌و وه‌رزه‌سالئیک بوو دیواره‌کانی کردبووه په‌شنوسی خۆی، به‌لام له پال شیکاری لۆگاریتمات و ئیعرابی عه‌ره‌بی و نوسینه‌وه‌ی وشه‌ به‌ وشه‌ی وانه‌کانی ئینگلیزیدا، باوکی نیگاری چه‌نده‌ها باغ و گول و گولزاری به‌رین و لاله‌زاری په‌نگاوپه‌نگیشتی بینی که به‌همان دروستیکردبوون.

دوای گه‌یشتنی نامه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ر، به‌همان به‌ قۆناغئیکی تئفکیرینی قوولدا تئپه‌ری، له ناکاو ته‌واوی وانه‌کانی فه‌رامۆشکرد و بریاریدا واز له قوتابخانه‌ به‌ئینئیت. گۆرانی به‌همان به‌ جۆرئیک سه‌یر و خیرابوو، که‌س باوه‌ری نه‌ده‌کرد، گه‌نجئیکی وه‌ها له خۆرا و بی هیچ به‌هانه‌یه‌ک واز له خۆیندن به‌ئینئیت. پئیده‌چئیت نامه‌که‌ی مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر هاوگفتی شتئیکی دی بووبئیت که پئیشتر له ناوه‌وه‌ی هه‌رزه‌کاره‌که‌دا ئاماده‌بووه، یان واده‌رده‌که‌وئیت پۆحی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆ بیستنی هه‌والئیکی له‌و جۆره‌ له‌سه‌ره‌پئ بووبئیت. که نامه‌که‌ی خۆینده‌وه‌ خه‌یالی بۆ هیچ خه‌وشئیکی ئه‌خلاق‌ی نه‌ده‌چوو، نه‌یگوت دایکم به‌ جه‌رام منی له پیاوئیکی تر خولقاندوه، به‌لکو دلخۆش و پووگه‌ش خۆی بۆ جۆره‌ ژیا‌ئیکی تر ئاماده‌کرد، ژیا‌ئیک له‌گه‌ل پۆحی ئه‌م حیکایه‌ته‌ تازه‌یه‌دا بگونجئیت. باوه‌رئیکی ته‌واوی هه‌بوو که ئه‌و زاده‌ی خۆشه‌ویستیه‌کی

ئەفسانەيیە... لەبەری ئەوێ کاتی خۆی بە زانستی بېھودەوہ بکوژیت، لېبرا ژيانی بۆ شتی گەورە تەرخانبات. پوژیکیان نامەيەکی بۆ مامۆستاکانی نوسی و پېیراگەياندن کە ئیدی واز لە قوتابخانە دەھێنیت. منداڵانی ئەو سەرەدەمە زۆریەیان بە ھۆکاری تەمەلی و ھەژاری لە خۆیندن دوور دەگەوتنەوہ، پېشتر کەس بە نامەيەکی لەو جۆرە وازی لە خۆیندن نەھێنابوو. نامەکەي کامبۆون و کرانەوہی ھوشیاری مروفتیکی پێوہدیارە کە بۆ مانایەک دەگەریت. لە نامەکەيدا نوسیویتی «بەپێزان خۆیندن پۆحی من سەردەکات و دەمکات بە پیاوئیکی بېسوود، من لەم چەند سالی دا دەمویست لە پێگای ئێوہوہ و لە پێگای وانەکانەوہ فییری شتیکی سوودبەخش بېم. فییربېم چۆن حەزم لە ژيان بێت و بکریمەوہ، لە خۆ ئامادەکردن و لەبەرکردن و تیگەیشتندا کە مەترخەم نەبووم، ھەر ئەرکیک قوتابییک پێیھەل دەستت بەوردی پێیھەستام، بەلام پوژ دواي پوژ زانستەکان لە بەرچاوی من نرخى خۆيان دۆراند، ئیدی حەز دەکەم دواي زانستیک بکەوم کە لێدانیام و دەزانم سوودیکی بۆ مروف ھەيە». کە غەزەلنوس ئەو پستانەي بۆ مامۆستاکانی نوسی، خۆشی تەواو لە ماناکەيان نەدەگەیشت، نەیدەزانی چ زانستیک دەشیت لەو زانستانە سوودبەخشتر بێت کە لە قوتابخانە دەخۆیندن.

گەر بە وردی بگەرێنەوہ بۆ پووداوە تاریکەکانی ئەو سەرەدەمە، دەتوانین تیبگەين بۆچی غەزەلنوس ھیندە زوو پووی لە دونیای پاستەقینە وەرگێرا و گەیشتە ئەو پنتەي تێیدا شتەکان بوون بە خەيالئیکی ساف. لەو سالی دا کە غەزەلنوس وازی لە خۆیندن ھینا شتەگەلئیکی ترسناک پوویاندا، شۆرش ھەرەسبھینا، شکست بە جۆرئیکی سەیر تیکەلاری پۆحی ھەموو مەخلوقاتەکان بوو، بەھاریک تێپەری بێئەوہی کەس ھېچ غونچەيەک ببینیت، ژيان بۆنی کۆتایی و زەوی بۆنی خەلۆزی کوزاوەي لێدەھات. کپییک و بېرەنگییک کە لە کپی دواي سووتانی کێلگەيەکی

گه نم ده چوو بالی به سهر خاکدا کیشا، مرؤفه کان خه یالیان مرد و زه و بیه کی بیته و زه مانتیکی مستاسا سه ریان هه لدا، سه دان هه زار مرؤف شکستی شوپشیان وهک شکستی تایبه تی خویمان ته ماشاده کرد. نه و به که هاته پیشی که ده یویست زوو هه سستیته وه، «هه نه و به کیش بیه ویت زوو له شکست هه سستیته وه، نه و به کی ترسناکه». ئیتر خوین و خهون به جوریک تیکه لاوبوون بیوینه بوو.

غه زه لنوس ویستی بی زیان له و جهنگه بیته ده ری، نامه که ی مه لای هاجه ر بوار و ده ر بازکی سه یریو تا له و یوه پرویکاته خه یال. له و ساله دا ته نیا له شته کان وردده بووه وه، له و بروایه دابوو هه موو مرؤفیک ده بیته سالتیک له زیانی ته نیا بو ته ماشا کردن ته ر خانبات، ته نیا نیگاره کان و دۆخی شته کان و پۆخی هه وائاسای بوونه وه ره کان له خویدا بنوسیته وه. له و ساله دا وهک شیت به کوچه ساده و سارد و بیماناکاندا ده گه را، شته کان و هه کال و بیپوچبوون له بهرچاوی، نه یده توانی دنیا وهک جهه نه میکی گه وره نه بینیت. هه ستیده کرد له هیچ جیگایه کی نه م شاره دا ریشه ی نییه. وهک نه وه بوو له هه وادا وه ستابیت و هیچ شتیک نه یگریت. له و پوژانه وه ویستی بو جوره سروشتیکی تر بگریت، شوینیک خوی له ناودا ونبکات و نه وهسته قولله ی ونبوون نه یخنکینیت. له و ساله دا توانی به مه شقیکی دووردریژ، پووکاری نه و دنیا به بگریت که تیاده زیا، هه موو دره خته کانی به خه یال په نگکرد، بونی دیکه و شیوه ی دیکه به خشی به گه پهک و بازار و به رده رگاگان، شه قامه کانی پرکرد له پهنگی دیکه. به خه یال نه خشه یه کی تری کیشا و شاریکی تری دروستکرد، یه که یه که کوچه کانی نه و شاره شی له دلای خویدا نوسییه وه، به جوریک ئیدی له سهر نه خشه یه کی تر و له وینه یه کی تری دنیا دا ده سوپایه وه. دیاره له وه زیره کتربوو به ئلیت بگاته سنووری

شیتى، ئەو ھىزەى لە خۆيدا دروستکرد بتوانیت دونیای راستەقینە و ن ئەكات. لە یەككاتدا دوو جیھان و دوو پوانگەى ھەبوو، دەیتوانى بە خەيالدا بېروات و دەشیتوانى بازىداتەو ھە بۆ دونیا، بۆ ناو بۆن و بەرامە ناخۆشەکان، بۆ سەرزمینی پەنگە دیزەکان، بۆ ناو سێبەرە تارىكەکانى زەوى و خاشاکی خەراباتەکانى شار.

ئىوارەيەك لە ناو جیھانە پەنگاوپەنگەكەى خۆيدا دەسوپاىو، جیھانێك ئاسمانەكەى ئەرخەوانى و زەویيەكەى نیلۆفەرى و ئاسۆکانى زەردببون. لە ناکاو دیمەنى گەنجىكى غەمگین وەستاندى، گەنجىك پوخسارىكى گەلیك پەر ژانى ھەبوو، بەلام خەندەيەكى فریشتەيى لەسەر لیوى بوو، جلەکانى لە جلی بەگزادەيەكى سالانى بیست دەچوو، بەلام قز دریزی و لاجانە پانەكەى مۆدیلى ئەو سەردەمە بوو. لەو خویندەوارە بیئۆقرانەى دەکرد كە بە دواى ئافرەت و ناوبانگدا ئاوارەدەبن، لە ساتێكدا دەرکەوت كە تێیدا غەزەلنوس لە بەحرى پەنگەکانى خۆيدا وێل و لە شیفتهى بۆیەکردنى دونیادا ونیوو. خۆى وا نیشاندا چاوپوانى كەسێكى دیکە دەكات، بە خەندەيەكى تەماویيەو یارى بە زریزەكەى دەکرد. كە بەھمەن گەیشته ئاستى كورپەكە، ئەو بە دەنگىكى ساف و قوول گوتى «نامەكەى مەلا غەریبى ھاجەر ژيانى تۆشى تێكدا؟». بەجۆرىك غەزەلنوسى راجلەكاند پەنگەکانى پێشچاوى فرین و جوانییەکانى نیو نیگای كورژانەو، ئاسمان پەنگى دیزی ھەور و زەوى پەنگى بۆرى خۆل و ئاسۆكان پەنگى شەویان گرت. دەنگىكى قوول بوو، ترسناك بوو، بەلام پرسیو لە خەيال. بەھمەن ناسر بە ترسەو ھەلپەرسى «تۆ كیتیت؟». گوتى «من دۆستتم».

وێك لە خەودا بێت و یەكێك بە پەتێكى بارىك بەدواى خۆيدا رايكیشیت، كەوتە دوى ئەو گەنجە كە بە حورمەتى پۆشنفیكرێكى

كۆنەو دەواى لىكرد لەگەلیدا بېروات. گەنجىكى بارىك بوو لە پۆشتنىدا
خۆشحال دەينواند، لەشى بەجۆرىكى هارمۆنى و پىك دەجولایەو،
پەلەكردنى دوور بوو لە شىپزەبى و پاراپى، بەكەسىك دەچوو پوون
و ئاشكرا ئامانجى خۆى بزائىت. بەهمەنى زۆر دوورنەخستەو، پاش
چەند كوچەيەك دەركاى مالىكى كۆنى بو كردهو. بەهمەن هيندەى
يەكەم هەنگاوى خستە ئەودىو دەركاگەو، بە توندى بۆنى سەردەمىكى
ترهات بەسەرىدا. پىكەو چوونە ناو حەوشىكى كۆن، چوونە ناو
دونيایەك بۆنى گلى تەر و دىوارى تلىساو و زەمانى خوساوى لىدەهات.
بە تەنافىكەو كۆمەلىك جلى كۆنى ببىنى، پىدەچوو دەيان سالى بىت
ئەو جلانە بەو تەنافەو بن، بارانى دەيان وەرز لىدەابن و خۆرى
چەندىن سالى وشكى كرىبىتنەو. بايەكى ناوخت لە حەوشەكەدا وەك
پاسارىيەكى دىل شىتانه دەسوراپەو. گەنجەكە سەرىكرد و گووتى
«ئەمە ئەو خانووە دىرنەى مەلای سوختەى، باوكى راستەقىنەى تۆ،
ئەو عاشقە گەورەى لىرەدا زىا و مرد».

گەنجەكە وەك بىر لە سەردەمىكى زۆر دوور بكاتەو، گووتى «چەندىن
سالى لە مەوېەر مەلا غەرىبى هاجەر لەگەل باوكى تۆدا، لەم حەوشەيەدا
دەستيان دايە يەخەى يەك. ئەو يەكەمجار بوو مەلای سوختە ئاشكرا
لە پوويدا هەلگەپىتەو، لە بن ئەو دارە گەورەيەدا بەرابەرى وەستا و
لىبىاخىبوو. ئەوسا مەلای سوختە پلانى هەبوو تۆ بفرىننىت و بتهننىت
لىرەدا بەخوتبكات. بەلام هاجەر سويندى خوارد گەر كارى وابكات
لە سزادا چى كتيپىكى غەزەل لە دونيادا هەيە ئاگرى تىبەردەدات،
كىلى گوپى هەموو عاشقەكان دەشكىننىت، خۆى دەكوژىت و لەگەلشىدا
مەلای سوختە دەكوژىت».

بەهمەن كە سەراسىمە سەبرى ئەو دونيا داروخاوەى دەكرد، بە
دەنگىكى كز پرسى «بەلام تۆ كىت؟ بو واقسەدەكەيت، وەك ئەوەى

تۆ لەو پۆژەدا لێرە بوویت. تۆ مەلای سوختە لە کوئی دەناسیت؟». بە شتیک لە خەمەوہ گووتی «من ھاوپی باوکت بووم، ھاوپی مەلای سوختە، بەرەحمەت بێت لەم پازدەسالە ی دواییدا ھەموو ژیا نی لێرەدا بردەسەر، لەدوای مردنی بەھاریانووہ لەم مائە نەچووہ دەری، تەواوی عومری لێرەدا غەزەلی ئیلقادە کرد، شەو و پۆژ غەزەلی دەخویندەوہ. مندالبووم کە ناسیم، پۆژیکیان بەدوای تۆپیکدا ھاتمە ئەم حەوشە یە، ئەو وەک دەرویشیکی ریشن و قەلەندەرئاسا لە سەر کورسییەکی کۆن، لە ناوہراستی حەوشە کەدا شیعی دەخویندەوہ، نزیککی سەعاتیک گویم لێگرت، دەنگی لە دەنگی ھێچ پۆحلە بەریکی زیندوو نەدەچوو، نە پیشتر و نەدواتر شتیکم نەبیستووہ سەدای گەروی ئەوی ھەبێت. بێئەوہی ئەو ئاگاداربیت، من بێئۆش و مەجزوب نیگای ئەوم دەکرد. یادی بەخیرییت، پەیوەندی لەگەڵ جیھانی چواردەوری خۆیدا نەبوو. بەردەوام لە جیھانیکی تردا دەژیا، ئەو پۆژە کە منی بینی. دەستبەرد و جامیک ئاوی بۆ درێژکردم و گووتی تینوتە؟ بیخۆرەوہ. کە لەو ئاوم خواردەوہ تووشی ئەفسونیک ھاتم و خروشیک لە ناخەوہ دلی بە سۆزیککی گەرم پیکردم، وامزانی تام لێھاتووہ و لەشم سەرتایای بۆتە ھەست. مندال بووم، جەستەم لاوازیوو، دەستەکانم باریک و پۆحم ناکامل بوو، کاتیک لەو ئاوم خواردەوہ بۆ یەکەمجار ھەستمکرد لەشم ھەبە، گیانم لێوان لێوہ بە ئارەزوو. ئیتر بووم بە ھاوپی، دەھاتم و ئیشم بۆ دەکرد، غەزەلەکانیم تەدویندەکرد. یاداشم تەنیا ئەو جامە ئاوە ساردانە بوو کە تامی شەرابی بەھەشتیان دەدا، ھەرکات ئەو ئاوم دەخواردەوہ ئارام و پەر ئومید دادەنیشتم و گویم لەو سەدا قوول و فینکە ی دەگرت. تا گەورە نەبووم چیرۆکی خۆی نەگێرایەوہ... یەکەمین نھینی کە درکاندی، نھینی تۆ بوو».

بههمان ناسر له ناوه پراستی جیگایه کدا که بۆنی پوخانی کوتوپر و تیگچوونی ناکاوی لیده هات، سه یژیکی خۆی کرد، نه دیده زانی له کویادا وهستاوه و ئهم کوپه باسی چی بۆده کات. به نیگه رانییه وه سهیری دار و پهردوی پوخاوی شوینه که ی کرد و گووتی «مه لای سوخته سالیگ له مهویهر، له خهسته خانه یه که له ورمی مرد».

گه نجه که گووتی «نا، ئه وه ی له ورمی مرد، مه لا غه ربیی هاجهر بوو، مه لای سوخته دوا ی ماوه یه کی که م له بیمارستانی ئیره مرد. پوچیک بوون، به لام بوویوون به دوو ئاده میزادی جیاواز، له بهر ئه وه مردنیان یه که مردن بوو که له دوو شوین و دوو کاتی جیاوازا پوویده دا. ههردووکیان ده رگای ئه مبه ره وه بهری سه ر یه که پریواق بوون. مه لای سوخته ئاگاداری هه موو شتیکی مه لای هاجهر بوو، ده بییت بلیم ئه و نامه یه ی بۆ تۆ زۆر توپه یکرد، وه که ئه وه بوو مه لا غه رب تا دوا چرکه سات هه ر حاشا له سوخته بکات، تا دوا هه ناسه ش ئومیدی وابوو، هاجهر بیته وه هۆش خۆی و تیگات مرۆف ناتوانییت شتیگ بییت جیاواز له وه ی هه یه».

بههمان گووتی «مه لای هاجهر هه موو شتیکی بۆ من پوونکردۆته وه».

گه نجه که پتیکه نی و گووتی «تیگه یشتن له و دوو مرۆفه ئاسان نییه. له و چند سالی دوا بیدا، به رده وام غه زه لیا ته کانی مه لای سوخته م ته دوینده کرد، له و ساته وه که مه لای هاجهر ده ستی کرد به نامه نوسین بۆ تۆ، ئه ویش له هه مان ساتدا نامه یه کی بۆ تۆ نوسی، ده بییت تۆ گویت له سوخته ش بییت، چیرۆکه که له نیگای ئه وه وه شیوه یه کی دیکه ی هه یه».

غه زه لنوس پرسی «ئه و نامه یه لای تۆیه؟ ئیستا تۆ هاتوویت ئه و نامه یه م بده یتی... وانیه؟».

گه نجه که پیش بههمان ناسر که وت بۆ ژیرخانگی بۆنخۆش، له

کورسییه ک و تهختیکی خه و به ولاره هیچی دیکه ی تیا نه بوو، بۆنی کپی لیده هات و ئاسمانی لیوه دیار نه بوو. گوتی «من ناوم سه راب به هجه ته، باو کم له سالی شه ست و حوتدا له شه پدا کوژرا، ئیستا مآلمان له کۆلانی ئه ویدیوه، کوچیه ک له پشته وهین. کهس نه ییده زانی مه لای سوخته لیتره ده ژئی من نه بیته، ئه و همیشه ته نیا بوو. دوا ی ئه وه ی تو له دایکبوویت، جهنگی نیوان سوخته و مه لای هاجر گه وره تر بوو، هه ردووکیان به شیوه یه کی سه یر ئازاری یه کترین ده دا. پوژیک مه لای هاجر گه یشته ئه و به وایه ی ئه م مآله چۆلبکات، سوخته ماویه ک دوا یکه وت، ده یویست مه لای هاجر بیکوژیت و پرگاری بیته، ئاره زوییه کی راسته قینه ی بۆ ژیان نه ما بوو. به لام دیاریبوو مه لای هاجر ناتوانیته بیکوژیت، کوشتن ئاسان نییه. شه ویک سوخته شکست و نا ئومید گه پرایه وه و له م مآله دا ژیا، زۆریه ی کاته کانی خۆی له م ژیرخانه دا ده برده سه ر، هه ندیک شه و درهنگ ده چووه نهۆمی دووم و تا ده مه و به یان نه ده هاته خواری، ئه وی ژووری خه وتنه سیحراوییه کانی خۆی بوو له گه ل به هاریانودا. به لام بۆ ساتیکیش چییه، پیکای به من نه دا بجه ئه و ژووره وه، تا نه مرد نه متوانی ئه و ده رگایه بکه مه وه. که دواتر سه رکه وتم و ده رگا که م کرده وه تیگه ی شتم چ هه له یه کی کوشنده م کرده، تیگه ی شتم بۆ ئه و سآله های سآل پیکای نه دام سه رکه وم. پیاویکی به پرهم بوو، به ر له وه ی له گه ل سئ هاوریمدا بیخه ی نه ده سته به ره یه ک و بیبه یین بۆ بیمارستان، جاریکی تر به رۆکیگرتم و ئاگاداری کرده وه نه چمه ئه و ژووره وه، ته نیا که سیک بۆی هه بوو بچیته ئه و ژووره وه تو بوویت. به لام من فزولم هیته توند و خه یآلم هیته ده برسی بوو، خۆم نه گرت. پوژیک دوا ی مردنی سه رکه وتمه سه ره وه، به هیمنی وه ک ده رگای موسیبه تیک بکه مه وه ده رگای ئه و ژووره م کرده وه، وه ک ئه وه ی بایه کی به هیژ لیمبدا ت، هه ستم به فینکییه ک کرد، هه ستم کرد شتیکی

كوشنده دلم ده بریت، هیژیک له پیشه وه پامده ته کینیت و به توندی به ره و خوی جه زیمده کات. به همن ناسر، نه وهی بچینه نه و ژوره وه مه حکومه به وهی تا هه تاهه تابه غریب بیت... له ویادا نه وه وهایه له مرۆف ده دات که گیرۆدهی سیحری غه زلی ده کات».

به همن له هه وای شیداری نه و ژیرخانه دا، چاویلکه که ی داکه ند و گووتی «ده بیت مه لای سوخته ویستبیتی من تووشی نه و درده بم... ده بیت؟».

گه نه که که میک دهستی به قزیدا هینا و گووتی «مه لای سوخته به دریزایی ژیانسی غه زله کانی خوی بو هیچ که س نه خویندبو وه، نه و غه زه لانه به شیک بوون له به حرکی گه وه که له سینهی نه ودا شه پۆلانیان ده دا. له م چند ساله ی دوایدا ههستی به شکستی خوی ده کرد، دلنیا بو مه لای هاجه ر توانیوتی بیه زینیت و له بیر دونیای بیاته وه. توانای عاشق بوون تاکه سه رمایه یه کی نه و پیاوه بوو، له عه شقیکی جاوید و نه به دی زیاتر خاوه نی هیچی تر نه بوو، ده یویست نه و سامانه بو تو جیبه یلایت، دواچار ده یویست دوا ی مردنی یه کیک هه بیت نه و نازاره بچیزیت و له مانای غه زه له کانیدا قوولبیته وه، پیموایه له تو زیاتر که سی تری نه ده ناسی».

غه زه لنوس به ده نگیکی کپ که بۆنی ترسی لیده هات، دهستی خسته سه رشانی سه راب و گووتی «به لام نه م ماله ده پوخیت، نه م دیوار و دار و په ردوانه له کو تاییدان. سه رتا پای شوینه که بۆنی ته پین و هه ره سی لیدیت، هه سته ده که م نه م شوینه ده ور و زه مانسی ته واویوه».

سه راب گووتی «زیاتر له شانزه ساله نه م جیگایه فه رامۆشکراوه، نه و جلانه ی به ته نافه که وهن، جلی شانزه سال له مه ویه ن، مه لای هاجه ر به یانییه ک زوو، له گه ل شه به یخوندا ماله که ی بارکرد و پویشت،

ئەو سالانەى سوخته لێره دەژیا، دەستکاری هیچی نەکرد. نەیدەتوانی
 وەلامى زۆر پرسىار بداتەو. دواى مردنى سوخته، چەند مانگىك
 لەمەوبەر كۆپەكانى ھاجەر ھاتن و دەرگاگەيان شكاند. خانووھەكە لە
 تاپۆ مولكى ئەوانە، دوو ھەفتە لەمەوبەر ھاتنەو، ھەرچۆنێك بوو خۆم
 تێكە لاویانكرد و دەربارەى نیاز و خواستیان پرسىارمكرد، واتىگە یشتەم لە
 چەند رۆژىكى دىكەدا ئێره دەروخێنن. ھەستدەكەم لەوھدا لەسەر ھەقن،
 شوینىكە بە كەلكى نىشتە جىببون نایەت. بەلام بەر لەوھى ئەم مائە
 بروخىت دەبايە تۆ بىیت و ببىنىت. ئەو دواھەمىن وەسىەتى ئەو بوو،
 ھەر ئەو پىگوتەم، سەبرىكەم و زوو نامەكەت نەدەمى، ھەردووكمەن
 دلتىابووین تۆ كاتىكى زۆرت دەوێت تا لە ھەموو شتىك تىدەگەیت».

غزەلنوس گوتى «دەمەوێت ئەو ژوورە ببىنم. پىویستە ئەو ژوورە
 ببىنم، ھەموو ئەم چىرۆكە لەو ژوورەو دەستى پىكردو، لەو پۆژووە
 كە مەلای ھاجەر لە پەنجەرەكەى خۆیووە لە نەھۆمى دووم سەبرى
 بەحرى ئەستێرەى دەكرد».

سەراب پىش غزەلنوس كەوت و گوتى «تا نامەكەى سوخته
 نەخوینىتەو، لە دارشتنى چىرۆكەكەدا پەلەمەكە، مرۆف دەبىت بە
 وردى ھەر دوو نامەكە بخوینىتەو و بەراوردیانبكات. بەوھدا تۆ دەبىتە
 خاوەنى ھەر دوو نامەكە دەتوانىت وردتر بریارپدەیت».

سەراب بە ھىمنى پىشكەوت... لەسەرەخۆ دەرگای ئەو ژوورە پى
 ئەفسونەى بۆ كردهو... وەك پىبخاتە ئوقیانوسىكى ترسناكەو، بەر لە
 بەھمەن یەكەم ھەنگاوى نا. غزەلنوس دەستى خستە نىوان ئەمبەرە و
 بەرى دەرگاگە و وەك ھەواى تەلىسمىك لىیدا، بۆنىكى بەھەشتى چوو
 بەسەرىدا، بێئەوھى بزانیت چۆن، خۆى لە ناو تۆفانىك لە شنەبای
 فینك و گەرداویك لە گولۆدا ببىنیووە.

ماجه لانى راسته قينه و ديواره كان

كه دواى بيستوچوار سال له ئوتىلى « به فر و سهراب » دابهزيم و تيكه لاوى ئهم شه قام و كوچانه بوومه وه، دهنگيك له دلندا پتيگوتم « بپرو... جانتاكهت هه لگره و بگه پيره وه، تو چى ده كه يت له م شاره پيسه دا ». به لام من زورچار پيچه وانهى دهنگى دلى خوم، پيچه وانهى عه قلى خوم بپارمداوه، مرؤف ده بيت بتوانيت به دلى خوى بلنى « بيدهنگ به نهى دل »، به سهر خويدا هاواريكات و بلت « بيدهنگ به نهى هوش »... من نه زموونيكى دريژ له دهريا و له وشكانيدا، سه فه ريكي دريژ به مسره و سه رى زويدا، به دوورگه گه وره كان و به ئيمپراتورييه ته بچوكه كاندا، نه و بپوايه تيا سه و زكردم كه من له سه ر ئهم زه وييه بيوينه و له م خاكانه دا بيهاوتا و له م ده فه ردا بينه زيرم. بوهستن، من پيتان ده ليم بوهستن، نا من به ئيوه ناليم بوهستن... به لكو به م ديوارانه ده ليم كه هه رده م گه ماروم ده دن، رهنگه پيتان سه يرييت، يه كيك هاوار له ديواره كان بكات بوهستت؟. ديواره كان گه وره ترين ئافه تى سه ر ئهم نه ستيره يه ن، پتر له با ده جولين و خيراتر له شه پول ده روين. ناه نه گه ر ديوار نه بايه، شه رم نه ده بوو، شه رف نه ده بوو، مولك نه ده بوو، جهنگ نه ده بوو. ليتمه گرن ده زانم نه مه لوژيكى پياويكى عاقل نيه، به لام راستيه كى ساده و له بيركراوه، ئيمه ي مرؤف بو نه وه ي توژيك باران ليماننه دات نه و هه موو ده رده مان بوخومان دروستكرد. به لام ديواره كان ناوهستن... ده يانبينم ئابلوقه مده دن. من پوژيك له پوزان باوه ريم به بيدهنگى و نه جولانى شته كان نه بووه،

هه موو مه مخلوقاته کانی تر و شته بیته فه سه کانی ش ده جولین... ئا، باوه پم
 پیکه ن، هه موویان ده جولین. گوئیگرن، من باس له گوپان ناکه م،
 باس له جولّه و نه سره وتن و ئارام نه گرتنی شته کان ده که م. من ئه و
 مروّقه م پتر له هه مووتان زه ویم له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر ته یکردوه،
 له هه مووتان زیاتر گه پراوم، هه زاران شه و بیئارام، بیسره وت، بیجیگا
 له م نه ستیره یه دا بیهاوده م و بیئامانج سوپاومه ته وه، سه دان شه و تا
 به ربه یان له ژیر باران و له ناو گه رده لولودا بووم. من له جولّه ی
 شته کان و له بزێوی ئه و بوونه وه رانه ده ترسم که نه گوپ و بیوزه دیارن
 و وه ک شته گه لیک ده رده که ون که ناجولین. له راستیدا من له هه موو ئه و
 شتانه ده ترسم که ناجولین. من ئیستاش نازانم ئه و هه موو پۆیشتنه م،
 ئه و پیاسه دوورودێژم به زه ویدا، له چی دوورده که وتمه وه و به ره و
 پووی چی ده پۆیشتم. ئه ی دل... ئه ی دلی بیقه رار، دوا ی سالانگی
 درێژ، دوا ی ئه و هه موو ئوقیانوس و کیشوره دوورانه، دوا ی ئه و هه موو
 گه شته هیمن و شیتانه یه به زه ویدا، نازانم ناخۆ له شتی که هه لدیم یان
 به دوا ی شتی که وه م لیم هه لدیت. گه پان و پاگردن ئه وه ژیا نی منه، له
 زه مانیکدا که س بیری له نازادی نه ده کرده وه، سه ربه ستیم گریدایه وه به
 بازگی شیتانه وه بۆ ئه و دیو... ئه و دیوی هه موو شتی که. ئه ی دل، من له
 گه نجیمه وه وه ک شیتیک له ده ریا یه کی له خۆی شیتتر بپارێته وه هاوارم کرد
 بازده ئه ی پیاوی شیت.. بازده. وه ک ناخالیه ک که چا و ده نو قینیت و
 له لیوی خه ره ندیکه وه به ره و ناو زه ریا یه کی شیت و نا ئارام بازده دات،
 بازمدا. هاو پیم ژیا ن بازگی کوپرا نه یه، هیچ زینده گی یه کی گه وره نییه
 بازگی کوپرا نه ی بۆ ناو تو نیلیکی تاریک تیدا نه بییت. ژیا ن بریتییه
 له وه ی بچیته لیواری خه ره ندیک و چا و بنوقینیت و بازده ییت. ئه ی
 نه وانه ی گویتان لیمه، ئه ی نه وانه ی خو شحالن به عه زابم، به خته وه رده بن
 که تلانه وه و شه پرزه ییم ده بینن، پیتان خو شه کوردیک دوا ی بیستو چوار

سال به دبهخت و بالشكاو بگه پڙته وه . گهر ژيانتان ئه و ساته ي تيا نيه ... ساتيک چاوت ده نوقينيت و بيئه وه ي بزانيت له کويوه و بؤ کويى بازده ده يت، له جيگايه که وه خؤت فريده ده يت، بيئه وه ي بزانيت چهد به رزه، چهد قووله و بؤ کويى ده چيټ، تا زوه ته مه ني خؤتان به بازتيکي وا کويړ و شيټانه بپارزته وه . به رزي ئينسان له وه دايه له جيگايه که وه بازيدات، نه زانيت چهد به رزه، نه زانيت بؤ کويى ده چيټ و له چيدا کؤتايى ديت .

له بيرمه بيستوچار سال له مه و بهر له ديواره کاني ئه م شاره پامکرد . پاکردن له ديواره کان دهرديکي گه وره ي منه، ئه و دهرديه که سه رمای شه وه توفانييه کان و گه رمای پؤژه ترسناکه کاني هاوين نه يانتوانى له مندا بيکوژن . هه موو وهختيک وهک شيټ له ديواره کان پاده که م، به لام مروف بيته وه له ديوار پاده کات ... بيته وه . پؤژيک له شاريکي دوردا ريمکه وته ناو که رنه فالتيکي گه وره، له وييدا کاتيک مه ستانه سه يري جوانى و قه شهنگي بيسنوورى ژيانم ده کرد، کاتيک به پيکيک شه رابه وه سه مامده کرد، له به رده م کچيکي په شپيستي ئيجگار جواندا به دهنگي به رز گورانييه کي خؤليټوم ده گوته وه، بؤ چرکه يه ک گيژبووم و وهخته بوو هاوسه نگيم له ده ستچيټ و بکه وم . بؤ ئيستيکي زؤر کورت شته کان له پيشچاوم په شبوون و وامده زاني کويړبووم، به لام له ناکاو شه پؤليکي گه وره ي هؤش و خه يالم تيگه رايه وه و تيگه يشتم هه له اتنى من بيته وه يه . ژيان خؤي، به جوانى و کامه رانييه گه وره کانيشه وه، به نازاديه يه کانيشه وه ديوارتيکي گه وره يه، ديوارتيکه ده پروات و نابريټه وه، مروفيش ئاهوييه کي ترساوه به پؤخي ئه و ديواره دا پاده کات . من له و سه فهره دورودريټانه مدا گه پريده يه کي زؤرم بينيويه، خه لکانتيکي تری وهک من، که هه موويان له ديوارى ماله کاني خؤيان، ديوارى شاره کانيان، ديوارى نيشتيما نه که يان هه له اتوون . مروف پاده کات و پيويويه ديوارى کوچه که ي خؤيان، له

ھەموو دیوارێکی دیکە ی دنیا بە دترە . بە لام کە زۆر بە سەر زەمیندا
 دەگەرێت، کە دەست لە دیوارەکانی تر دە دەیت، کە عومریکی درێژ
 خەریکی تاقیکردنەوێ دیوارەکان دەبیت، دواى ماوێەک تێدەگەیت
 دیواری شارەگەى تۆش، وەک دیوارەکانی دیکە یە، خراپتر و بە دتر و
 ترسناکتر نییە، نا... دلنیا تان دەگەمەوێ کە خراپتر نییە، شتیکی ئاساییە،
 دیوارەو تەواو... لە بەر ئەوێ دڕوستیکە و بێدەنگ بە و لە ناویدا
 نیشتەجێ بە . من ئەو پۆژە کە دەستم لە کە مەری ئەو خانمە بەردا،
 نیشراقێکی پەش لە ناوێو پێگوتتم کە ژیان پەرە لە دیواری سەیر و
 نەبیراوی، ھەتا لەو ساتاندا کە ھەستدەگەیت لە تروپکی ئازادیدایت و
 سەمادەگەیت، ئا لەو ساتەدا تەواو تێدەگەیت بۆ ھەر کوێیک بڕۆیت
 دیوارەکان بە دواتەوێ . ھاوڕێیان ئاوا سەیرمەگەن، ئیستا دواى بیستوچار
 سأل گەرانى بیوچان بەم سەر ئەستێرە یەدا دەگەرێتەوێ بۆ شاری
 مندالیم . کراسێکی درێژم لە بەردایە، قژم وەک دەریاوانە پیرەکان سپی و
 خاوی و درێژ ھاتۆتە خوارێ، پێش و سمیلم تاشیو، بالام لەو کاتە
 بەرزترە کە ئێرەم بە جێھێشت، پێتان سەیر نەبیت گەر بلیم من
 پێچەوانە یاسا فیزیکییەکانی گەشە ی ئادەمیزادەو، تا چلوپینج سألەش
 بەردەوام بالام بەرز دەبوو، ئیستا لە سەر دوو مەترەوێ ئارامگرتووی،
 باریکتر و غەمگینتر لە جارێ دەنوینم، چەندەھا زمان دەزانم، لە چەندەھا
 رشتەدا قال و لە زۆریە ی شارە گرنگەکانی دنیا دا میوان بووم . تەمەنم
 بیستوچار سأل بوو کە ئێرەم بە جێھێشت، دەستگیراندا ریووم، عاشق بووم .
 تەنیا عەبیبکی گەورە لە ژیاندا ئەو بوو وەستای دیواریووم . لە ھەژدە
 سالییەوێ بووم بە وەستای دیوار، لە ھەژدە سالییەوێ . کە وازم لە
 قوتابخانە ھێنا خۆم کرد بە لال و وشە یەک چیبە لەگەل ھیچ ئادەمییە کدا
 نەمگۆرییەو، ھەتا ئەو کچەش کە حەزی لیکردم، پتر حەزی لەو نامە
 ئاگرینانە دەکرد کە من دەمنوسی، ئەو بەدبەختە بە جوړیک حەزی لە

نامەکانم بوو، بەلایەوه گرنگ نەبوو من ناتوانم زارم بە نوتقیکی پوون
 هەلەینم. بە هەرحال عاشقیکی بێدەنگ سەدجار لە عاشقیکی زۆر بۆل
 چاکترە. ئەزموونی دواتریشم پێم دەلێت ژنان هەندێجار پیاوی بیزمان و
 کەمدووێان لە پیاوی توپە و زۆر بۆل لا پەسەندترە. ئەو خۆلاکردنە
 دواتر موسیبهتی گەورە بۆمێنام، بۆژیک پیاوەکانی دیکتاتۆری گەورە
 هاتن و منیان بۆ دروستکردنی بەندیخانە یەکی نەیتی راپێچا، لەو زەمانەدا
 ئەستەم بوو دیوارسازیکی دەستپەرەنگین و لیزان و لاسی دیکەیان
 دەستکەوت، بۆ یەکیک دەگەرێن نەتوانیت حیکایەتەکان بگێریتەوه،
 شوپۆن و شیوهی بەندیخانەکان بۆ کەسیکی دیکە ئاشکراکات. پێدەچوو
 هەموو ولات بۆ وەستا و کرێکاری بیزمان گەراپیتن. لە شەویکی دەبجوردا
 منیان گرت، وامدەزانی وەک هەموو بێگوناھەکانی دیکە دەمکوژن، بەلام
 هەر هەمان شەو لە ئوتومبیلیکی داخراودا لەگەڵ پێنج کرێکاری لاسی
 دیکەدا بردیانین بۆ شوینێکی نادیار و نەیتی، لەوێو سەفەری من وەک
 وەستایەکی لیزان و دەستپەرەنگینی بەندیخانەکان دەستی پێکرد. لە یەکەم
 شەو وەو زانیم بەندیخانە ی تاریک و ترسناک پێ دروستدەکەن. هەر ئەو
 شەو تەم لە دەستەکانی خۆم کرد، بەلام لەو ترسنۆکتربووم بتوانم
 دەستیکم یان پەنجە یەکم بشکێنم، خۆم لە سەر دیواریکی بەرزو
 بەردەمەوه و دەریازیم، ئەو کات باوەڕم بەم بازە شیت و مەستانانە ی
 ئەمڕۆ نەبوو. شارە و شارمەن و کرێکارە لالەکانیان گێرا، لە هەر جیگایە کدا
 تونیاکی نەیتی و لە هەر کونجیکدا ژێرزەمینکی پەنھانیان بوستبایە
 ئیمەیان دەبرد، لە دۆکو مینتە پەسمیەکانی دەوڵەتدا ناومان گروھی
 ئیشکەرە لالەکان بوو. من ئەو چەند سالا دەترسام شەویک بە دەم
 خەو وە بدویم و نەیتیم ئاشکراپیت و دەمۆدەست بمکوژن، سەدان شەو
 لە ترسانە دەخوتم، ئەو هیندە ی ترکە نەفت و بیهیزی دەکردم. شەوان
 بە چاوی بەستراو و دەیانبردینە ئوردوگا و سەریازگە و بنکەکانی

ئاسایشەو، دەیانبردینە سائۆنە تاریک و ترسناکەکانی وەزارەتی بەرگری،
 وەک کۆیلە دێرینەکان ئیشیان پێدەکردین و وەک سەگ نانیاں دەداینی.
 مەن دیوارسازێکی گەورەبووم، ئیستا کە بەم قیافەت و پوختسارە
 بۆشناخەو دەمبینن، کە هەمووتان وادەزانن مەن کۆنتیککی ئەوروپی یان
 دەریاوانیککی دێرینەم و لەسەدەکانی ناوەرپاستەو هاتووم، بە هەلەدا
 چوون. ئەز خۆمتان پێدەناسینم، بە خۆم و ناوەر عەجباتییە کە مەو
 «زۆهدی شازەمان». ئەو ناوەر پاستەقینە کە من، ناوێکی بێمانا و
 بێتاهەنگ و بێتەغمە. بە ئێ، مەن زۆهدی شازەمان سەردەمانیککی زۆر
 دیوارسازیککی لالابووم، خۆشم نازانم چەند پەناگای نەیتنی و چەند
 بەندیخانە ی تاریکم دروستکردووە... ئەوانە وایانکرد پەرم لە دیوار بێت.
 پۆژیک سەربازەکان ئازادیانکردم و لە پیکابیککی سەوزدا منیان هێتایەو.
 ئەو ی بەلامەو عەجباتی بوو، ئەو بوو دەستگیرانە کە مە دوا ی چوار
 سائیش هێشتا چاوەرپوانیدەکردم، بێهۆدە کچیتنی بێگەرد و سۆزی ناگرینی
 خۆی بۆ مە هەلگرتبوو. بەلام چیتەر نەمدەتوانی لە هیچ ژووریککی ئەم
 دونیایەدا ئارام بگرم، تووشی ئەو دەردەبووم کە خۆم لە دیوارەکان بە
 دووربگرم، شتیک لە دڵمدا پێیدەگووتم دووبارە دەمگرن و ناچارمەدە کەن
 دیوار لە دوا ی دیوار دروستبیکەم. خولیا ی ئازادی عومری منی لە بنەوەرپا
 هەلتهکاند. دەستگیرانە کە مە کچیککی بەدبەخت بوو، ئەو جارە نەموست
 هەموو شتیککی بە نامە بۆ پوونیکە مەو، بۆ ئەو ی خواحافیزی لێیکەم
 و بۆ هەتاهەتایە جیببھێلیم، راستی خۆم لادرکاند و گووتم چ عەبیبیک لە
 دەم و زمانمدا نییە و هەردەم توانیومە قسەبکەم... هەردەم، بەلام بە
 ویست و ئیرادە ی خۆم بێدەنگیم هەلبراردووە، ئیستا دەبیت مالوایست
 لێیکەم و بپۆم بە دوا ی خۆمدا بگەرپیم. لەو سەردەمدا بە هەر کەسێکت
 بگووتبایە، دەمەوویت خۆم بدۆزمەو، ئاسان باوهری پێدەکردیت، دەور و
 زەمانیک بوو مرۆف زیاتر بۆ خۆی دەگەرپا، وەک ئیستا نەبوو ئادەمیەکان

حه ز له خو و نكردن و خو له بيري كردن بكن . كچه به سته زمانه كه ي
 ده ستيگيرانم، شته كانى ساده و ناسايى وه رگرت و به دليكي ساف و
 زرده خه نه يه كي غه مباره وه خواحافيزى ليكردم و گوتى «تامردن» منى
 بيراناچيته وه . دواى نه و خانمه چكولانه يه، هرگيز كچيكي وه ها ساده و
 دل ساف و بيگريم نه بينييه وه، به لام يادم نييه پوژيک له پوژان غه ميكي
 قولم بو خوارديت، نا يادم نييه هرگيز غه ميكي قولم بو هيچ
 نافرته يكي دونيا خوارديت . ده بيت راستى بليتم ترسى قولمى من له
 ديواره كان منى له ناخه وه دوو كه رتكرد، هميشه خه يالم لاي شتى
 تربوو، نه گرچى نه و شتانه ي په يوه نديان به نافرته وه هيه پوه بيريكي
 گه وره ي خه يالى منيان داگيركرده، به لام هردهم له و دوخه ده رونيه
 ناله باره دا ژياوم كه پيموايت شتيكي گرنكتر له غم و ده رده كانى
 نه وان له ژيانى مندا هيه . هميشه پيموايه نه و بايه ي له سهر زمينى
 خانمانه وه هه لده كات، من ناكوژيت . من شتيكى تر و نه بينييه كي تر
 ده مخنكييت، شتيكى تاريك و رهش كه له ناو خو مديه . دواى بيستوچار
 سال خو م و تارمايه تاريكه كه ي خو م گه پامه وه، له و بيستوچار ساله دا
 له ژير زور ديوارى گه وره ي دونيادا خه وتم و ده رىاي گه وره م برى،
 نه گرچى به دريژايى ژيانم له ديواره كان هه لها تووم، به لام پووم له زور
 زمين و له زور ناوه دانى دووركرد بو نه وه ي سه يري ديواره به ناويانگ
 و خورافييه كانيان بكم، ده ستيان لي بدهم و تاقيانكه مه وه، به زور خيل
 و نه ته وه ي نه بيستراو تي كه لاويووم و هه زاران ته رز شه رايم نوشى و له گه ل
 سه دان نافرته ي جياوازا خه وتم . له به رنه وه ي هميشه به په له له
 ولا تي كه وه ده چووم بو ولا تي ك و له زه رىايه ك ده په ريمه وه بو زه رىايه ك،
 بىرم نييه هيچ كات له ژيانمدا دوچار له گه ل يه ك ژندا خه وتم . له دواى
 نه و خانمه چكوله يه وه هرگيز عاشق نه بوومه وه، به لكو له شاره دوور و
 له پوخه سارده كانى نه م زه مينه دا هه ردهم يه كي كم دوزيوه ته وه له گه ل مدا

بخه ویت، بۆ یهک شهو، بۆ یهک سهعات، بۆ یهک یادگار. تا دواجار له م شاره تۆزایه دا، که به پوکه ش پیناچیت ژنیکی تیداییت، زۆر له هونه ری خه وتن و سه رجیکردن بزانییت، ئه و ژنه ئه فسوناوییه م ناسی، که تیپوانین و تیگه یشتنی منی له سه ر سیکسکردن گوپری، تا ئه وکات وامده زانی نهینی کیشه که له وه دایه که به رده وام ئه و ژنه بگوپیت که له گه لیدا ده چیته ناو جیگا، سه رکه وتن ئه وه یه زۆرتین ژماره له خانم نه رمبکه ییت. به لام له م شاره دا که گوپینی کچ و یاریکردن به مه عشوقه ئاسان نییه، ئه و ژنه گه نچ و بیئامانه فییریکردم که نهینی کاره که له گوپیندا نییه، به لکو له دووباره کردنه وه دایه. له زه تی هه ره گه وه له یه که مجاردا نییه، به لکو له دووه مجار و سیهه م و چواره مدایه. ئه و ژنه ناسک و لیزان و هیمنه تیگه یاندم که یه که مجار هیچ نییه جگه له تاقیکردنه وه یه کی بچوک، وه ک ئه وه وایه په نجه یه ک بخه یته ناو به حرکه وه و هیچی تر، تیگه یاندم نهینی و شادومانی و فرین له و ئیشه دا پابه ندی دووباره کردنه وه یه تی له هه لومه رچی شاعیرانه دا، ئاه چ شاعیریکی گه وه بوو، چ شاعیریکی بوو. به لام ده بییت بیده نگم، چونکه ناتوانم پیتان بلیم من و ئه و چیمان به سه ر هات، ناتوانم پیتان بلیم.

عه تار و ده رسمیم تاهیر «سه رده می شه ری ناوخۆ»

له گه رمه ی شه ری ناوخۆدا عه تار یه که مین خانووی گه وره ی خۆی کپی، ده توانم بلیم، ئه و له پیشه نگی ئه و که سانه دا بوو که بیران له دروستکردنی کۆشکی گه وره کرده وه، بریکی گه وره ی سه رمایه که شی خسته کپینی زه وی و زاری ئه وتۆوه که سه ره تا بینرخ دیار بوون، به لام

به مه زنده‌ی ئه و پاشه پوژئیکی باشیان هه بوو. نازناوی عه تار وه ک
 کپاریکی گه وره‌ی ئینسان ده گه پیته وه بۆ چه ند سالیکی دوا‌ی ئه و
 نیوه پوویه‌ی له گه‌ل حوسنی خه یالدا بریدیه سه‌ر، دوو سال دوا‌ی ئه و
 ئیواره‌یه‌ش «گوئی ئاونگ» پیاویکی ئاسایی و کاسبیک بوو له هیلی
 کاسبانی دی و له مۆزالی بازار دوورنه‌که وتبووه وه. ناویانگی عه تار وه ک
 بازرگانیکی گه وره‌ی ئینسان هه نگاو به هه نگاو ده‌ستپیکرد، سه‌ره‌تا
 بیزیان و ساده پۆ بوو، شتیکی تیدا نه بوو مرۆف لیبترسیت، گه‌له‌ک
 دره‌نگ پوخساری درپدانه‌ی ئیشه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و خوشی که‌وته نامیزی
 حیکایه‌تی سه‌یر سه‌یره‌وه که خه‌لکوخوا‌ی بازار تاماوه‌یه‌ک باوه‌پیان
 پینه‌ده‌کرد. یه‌کێک له‌و شتانه‌ی عه‌تاری خسته سه‌ر ئه‌م که‌لکه‌له‌یه
 پوخساری ئینسان بوو، ره‌نگه ئیستا ئیوه پیتان سه‌یرییت، یه‌کێک
 بتوانیت کاسبی به سیمای ئاده‌میزاده‌کانه‌وه بکات، بتوانیت پوخساریان
 بفروشتیت، به‌لام عه‌تار که‌سیک بوو ده‌یتوانی کاسبی به هه‌موو شتیکه‌وه
 بکات. سیمای ئینسان شتیکی بوو، وه‌کو هه‌موو شته‌کانی دی بۆ
 فروشتن. سه‌ره‌تا له‌وه‌وه ده‌ستی پیکرد که کۆمه‌لیک پوخساری زۆر
 تاییه‌تی بۆ فیلمسازیکی ئیرانی دۆزییه‌وه، که بۆ کۆمه‌لیک ده‌موچاوی
 بیخنده و غه‌مزده ده‌گه‌را. ده‌ره‌ینه‌ریک بوو له‌سه‌ر ئه‌کته‌ری ناماتۆر
 کاریده‌کرد، بۆ جوژه سه‌روسیمایه‌ک ویلبوو په‌ژاره‌یه‌کی قوول و سیبه‌ری
 کاره‌ساتیکی بیپرانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بییت. برای ده‌ره‌ینه‌ری ئیرانی وه‌ک ئیمه
 عه‌تاری نه‌ده‌ناسی، وه‌ک ئیمه‌ شاره‌زای به‌هره و تواناکانی ئه‌و نه‌بوو،
 باوه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌رزلیکی وه‌ها به‌ لووتیکی گرنیاوی و پیستیکی وه‌ها
 دیزه‌وه، تیبگات پیاویکی هونه‌رمه‌ند و هه‌لاوێردکاری وه‌ک ئه‌و بۆ چ جوژه
 ئه‌کته‌ریک عه‌ودالّه و له‌ چ پوخساریک ده‌گه‌ریت، به‌لام هیزی عه‌تار
 له‌وه‌دا بوو ده‌یتوانی به‌ دروستی بزانییت تۆ چیت ده‌وییت، هه‌میشه ئه‌و
 شته‌ی په‌یداده‌کرد که نیازداران له‌دووی بوون. عه‌تار ئه‌و ئیواره‌یه‌ تا‌قمه

دهموچاویکی بۆ فیلمسازه ئیترانییه که برد، ئاغای عهجه م گهشکه پوو
 وهستا و نهیده زانی چی بلیت، گهر خۆی بگه رابایه، به چه ندین مانگ ئه و
 سیما و قیافه ته غه ماویانه ی نه ده دۆزییه وه . ئه وه یه که مین کاسبیکردنی
 عه تارپوو به پوخساری مرۆفه وه . دواتر چه نده ها جار پوخساری مرۆفی
 له بازاره کاندای کړی و فرۆشت، هه ندیک سیمای به پاره یه کی زۆر به
 فۆتۆگرافیکی یۆنانی فرۆشته وه که فلیمیکی دۆکۆمینتی له سه ر ژانی
 بیئاریشت له خۆره لاتدا ناماده کرد. وه ک ئه وه ی نه خشی نهیئی ئه م
 شاره له گیرفانیدا بیئت، ئیواره یه ک له ماوه ی چه ند سه عاتیکیدا ده یان
 قه مووری بۆ پزیشکیکی پسپۆر په یدا کرد، که ده رباره ی کاریگه ری هه تاو
 له سه ر گه شه ی سروشتی مرۆف وانه ی ده گوته وه . ده تگوتت خاوه نی
 سندوقی شته سه بره کانه، که س نازانیت ئه و هه موو قه مووره شه رمن و
 نیوه پوو ه ی له کوپوه هینا که پیده چوو ساله های سال بیئت پوناکیان
 نه دبیبیئت و هه تاویان به رنه که وتبیئت. وای لیها ت عه تار بوو به یه کیکی له
 پسپۆره ورده کانی تیپامان و تیگه یشتن له سه روفه سالی به شه ر. ئه و به
 کاوه خۆ له و کیمیا نهیئیه تیگه یشت که له پشت نیگا و ته ماشاگردن
 و زه رده خه نه ی مرۆفه وه یه . کیمیا یه ک عه تار ده یتوانی بیگۆرپیت بۆ کالای
 و بیفرۆشیئت. پووکاری ترسناکی ئیشه که ی ئه و پۆژه ده ستی پیکرد،
 که ده بووایه کۆمه لیک گه نجی گه مژه و نه خوینده وار بدۆزیته وه، تا
 بیانکه ن به پاسه وانی یه کیکی له وه زیره کان. له و پۆژه وه وه ک بازرگانیک
 گرانبه های ئینسان له ناو سیاسییه کاندای ناویانگی پۆی، وه ک یه کیکی
 کارامه که ده توانیئت پاسه وانی تاییه ت بکریئت و بفرۆشیئت، بوو به
 میوانیکه ی به رده وامی سه ر سفره کانی ئه وان. له سه ر ه تادا ته نیا پۆلی ده لال
 و میانه چی له نیوان کړپار و فرۆشیاره کاندای ده بیئی، به لام پۆژیک که وته
 سه ر که لکه له ی کړین بۆ خۆی. یه که مین مرۆفی راسته قینه کړیبیئت،
 مندالیک بوو ناوی شه هره یاری شوشه بوو، ده یتوانی ئه و دیو دیواره کان

ببینیت، به پاره‌یه‌کی خه‌یالی مندالّه‌که‌ی له باپیری کریه‌وه، شوینتیکی تاییه‌تی بۆ ته‌رخانکرد، ئه‌وه له‌و کالایانه بوو که نه‌یده‌فرۆشت و ته‌نیا به پاره‌ی بیۆینه ده‌یدایه کریی. که‌ستان له‌وانه‌یه نه‌زانن ئه‌و مندالّه چ پاره‌یه‌کی بۆ عه‌تار په‌یداکرد و چ پولتیکی به‌ره‌مه‌ینا، عه‌تار تا نه‌بوو به‌ خواهنی ئه‌و مندالّه چاوتیژه نه‌یده‌زانی چه‌ها می‌ردی دلپیس له‌م شاره‌دا هه‌یه، چه‌ها ژنی پاراو دوودل هه‌یه، چه‌ها سیاسی حیه‌باز و بازرگانی فاقه‌چین له‌ بازاردان. جاریکی دی کچیکی چکۆلانه‌ی له‌ دایکی کریه‌وه « له‌ کاتی شه‌ری ناوخۆدا له‌ شوینتیکی نه‌ینیدا شاردییه‌وه و به‌ پاره‌ی زۆر زۆر نه‌بایه‌ ده‌رینه‌ده‌خست». کچیک بوو، ده‌یتوانی پیت بلیت له‌ چل و هه‌شت سه‌عاتی داها‌توودا ده‌ژیت یان ده‌مریت، ئه‌وده‌مه شه‌رکه‌ره‌کان زۆر پتویستیان به‌جۆره زانیارییه‌کی وا هه‌بوو تا هیزی جه‌نگ و غیره‌تی پتک‌دادانیان هه‌بیّت. بیکه‌لکترین بوونه‌وه‌ری کۆمه‌له‌که‌ی، ده‌رسیم تا‌هیر بوو، ئه‌و می‌ردمندالّه لووتنه‌ی ده‌یتوانی له‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا هه‌ر لاشه‌یه‌ک له‌ ژیر زه‌ویدا بیّت ببینیت و ده‌ریبه‌یتیت. ده‌رسیم تا‌هیر یه‌که‌مجار له‌ بن بالی عه‌تاره‌وه ده‌رپه‌ری واته‌ده‌ری. ئه‌و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی مندالّه‌کانی عه‌تاری بۆباسکردین، باسی ئه‌و کورپه‌ی کرد که ده‌یتوانی گولله‌ بوه‌ستیتیت، ئه‌و کچه‌ی گه‌ر سه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌کانیت بکردبایه‌ خه‌وت لیده‌که‌وت، ئه‌و کورپه‌ی له‌ شوینی فرمیسکه‌کانیدا گولتیکی بۆنخۆش ده‌روا، ئه‌و کچه‌ی ده‌یتوانی به‌ ده‌ست جنسی مندالان له‌ زگی دایکیاندا بگورپیت. عه‌تار له‌ پتگای ئه‌و مندالانه‌وه له‌ چه‌ند سالتیکی که‌مدا پول و پاره‌یه‌کی بی‌شوماری خسته‌ سه‌ریه‌ک. عه‌تار وه‌ک چۆن شتی عه‌نتیکه‌ی کۆده‌کرده‌وه، ئاوها ئاده‌میزادانی سه‌یر و ناوازه‌شی ده‌کری.

ده‌بیّت بلیم که‌ په‌فتاری عه‌تار له‌گه‌ل مندالّه بلیمه‌ته‌کانیدا په‌فتاریکی جوان بوو، له‌گه‌ل پۆحی سه‌رده‌م و ئیقاعی پۆژگاردا ده‌گونجا، ئه‌و

منداڵە بليمة تانەي کە نه يانده ويست له دايک و باوکیان جيا بينه وه، په يمانتيکی کاری له گه لدا مۆرکردن و لای دادگا پتي ئيمزاکردن و ليگه پرا تا کاتي پتيويست و پۆزی راسته قينه ي به رهه م لای دايک و باوکی خۆيان بن. هه موو شته کانی له ژیر ناو نيشانی گزي به ستي ئيشکردندا تۆمار ده کرد. نه و چەند ساله ي له ناو قهيسه ری و مه زاتخانه و بهر سينه ماکاندا بر دبوويه سه ر، نه زمونيکی بۆ دروستکردبوو که ده توانیت هه موو مرقفيک بکريت، ده يتوانی له سه روکی حيز به کانه وه، تا به رپر سه کانی ئاسايش، تا داوه ره کانی دادگا هه موويان به شتيک نه رمبکات، لای نه و هه موو مرقفيک شتيکی هه بوو بتوانیت لي وه ي بچيته ناوه وه و نيازی خۆتي ليت ستي نيت. ئيشه کانی خه وشيکی قانونيان تيدانه بوو. بۆ نه و مندا لانه ي دیکه ش که له خه لکی رپيوار و پاگوزهر کرپي بونی، شويني پاک و جلی نوئ و خه وشي تاي به تي ياري کردنی بۆ دروستکردبوون. لای رپيکخواه کانی مندا لان و له به شی جه هيلانی دادگا مۆله تي چاوه دي تري و سه ره په رشتي کردنی وه رگرتبوو. له وه ش گرنگتر عه تار کاسبيکی شيت و توپه نه بوو، هه موو جاريک که ده که وته سه وا کردنی شتيک، گه ر بيزاني يابه به را به ره که ي که له شه ق و بي سه بره، خۆي خه نده يه کی ده ستردی ده گرت و ده يگوت «هه فال، توپه مه به، بازار په عنی زه رده خه نه، ئيستا زه رده خه نه يه ک بگره و ده بينيت رپک ده که وين». له گه ل کالاً ئاده مييه کاني شدا په فتاری جوان و به رپزي بوو، گرنگترين شت لای نه و پاره بوو، زه رده خه نه و رپزيش شتيک بوون پاره يان راده کيشا. لي ره وه نه گلایه نه و کاسبييه خراپانه ي پياوه سووک و بي به ره کان تيیده که ون، وه ک کرپن و فروشتنی ئافره ت، هيتان و بر دنی سۆزاني به کان به ناوی سه کرتيره وه، شکاندی شه ره فی کچان به به هانه ي دامه زرانديان له ئيشي کدا. ده بيت بلیم له و پوه وه پياوکی پاک بوو. به لام وه ک دواتر ده بينن ده ستيکی تر سناکی له گه له ک شتي تر دا هه بوو، که دوايی ئي وه ي به رپزيش به روونی تي يانده گه ن.

ئەگەرچى ئىشەكانى ھەندىچار كارەساتيان دەنايەو، بەلام لە قوولايى دليدا خوئ بىخەتا دەبىنى... دونيا وابوو، ئەو ھەموو ھەولتيكى دەدا شتەكان باش و لەسەرەخۆ بپۆن، ھەر دەردىك كە دروستدەبوو بە سادەترين و گونجاوترين شيوھ لىدەرچىت. لەگەل ئەوھشدا بەھرەى مندالەكانى بەجۆرىك ترسانكبوون، لە ژىر مەرجى زۆر سەخت و بە گفتى زۆر قورس نەبايە نەدەچووھ ژىربارى ھەندىك ئىش، دلنابوو ئەو مندالانە دەتوانن نەپنى ئەوتۆ بزائن كە فیتنەى گەرەى لە دوايە. دەشىت ژيانى ئەوانىش و خوئى بکەوتتە ئەگەر و نەگەرەو، ئىدى بۆ ئەوھى لە مەترسى كەمبكاتەوھ و بپرى قازانچىش بالابەرىت، نرخى ئەوتۆ خەيالى دانا كە تەنيا ھەندىك پارەدارى كەم پىيان دايندەكرا. دەرسىم تاهىر بىخىترىن و سەرسەختترين كەسىك بوو لەوانەى عەتار پارەى پىدان، مىردمندالتيكى لووتزل و ناشىرىن بوو، ژيانى مندالەكانى دىكەشى تالكدربوو. سالى ۱۹۹۸ لەبەغداد لە سەربازتيكى عەرەبى كرىبەو. دەرسىم ئەوكات تەمەنى چواردەسال بوو، خپرتكى كورت، بەسەرتكى زل و ورگيتكى خپرەو، گەر لووتى نەبايە، لە پشيلەيەكى پەشى زۆرخۆر دەچوو، كوردى و عەرەبىشى بە تەواوى دەزانى. شەش سالان بوو لە يەككە لە ئۆردوگاكاندا و لە شەرتكى عەشايەرىدا باوكى كوژرا، خوئ بە چاوى خوئ تەرمەكەى ئەوى بىنى بۆ پىدەشتىكى دوور پايانكيشا، سى پياوى تورەبوون سوپىنديان خواردبوو بىكوژن و گورونىيەكەن. گەر دەرسىميان بدبايە ئەويشيان دەكوشت، بەلام پرتكەوت كۆمەكى مندالەكەى كرد و لەدەست پياوكوژان دەربازىبوو. دەرسىم لە خالتيكى چاوبرسى و پارەپەرسەت بەولواو كەسى دىكەى نەبوو، دواى كوژرانى باوكى چەند پۆرتك خالە بىعاتىفەكەى لە كادانتيكدا گلیدايەو و نەبىهشت دەركەوتت، شەويكيان دەرسىمى چكۆلە دەرگاي كادانەكەى شكاند و بەرەو پىدەشتە ترسناك و پپر گورگەكان تىپتەقاند، ئەو لە ھەموو دونيادا تەنيا باوكى

هه‌بوو. به‌وشه‌وه گهرمه‌ی هاوین به‌ناو دپک و دالدا هه‌لهات، چه‌ندین پوژ به‌دوای لاشه‌ی باوکیدا بوونی زه‌ویکرد، له‌و کاته‌وه هه‌ستیکرد ده‌توانیت له‌دوره‌وه بوونی لاشه‌کانی ژیر زه‌وی هه‌لمژیت و بیانینیت، به‌و چنگه چکولانانه‌ی زه‌وی بدریت و گوپی مردوه‌کان هه‌لداته‌وه، له‌ دوو شه‌ودا چه‌ندین لاشه‌ی دوزیه‌وه، تا دواچار له‌که‌ندیکی دپکاویدا گه‌یشته سه‌ر لاشه‌ی باوکی و ده‌ریه‌ینا. که‌خالئ به‌حیکایه‌ته‌که‌ی زانی تیگه‌یشت ده‌رسیم مه‌خلوقیکی ترسناک و نه‌فره‌ت لیکراوه، گهر لیره‌ بمینته‌وه سه‌ری خوئی و نه‌ویش ده‌خوات. بیته‌وه‌ی بواری بداتی، هه‌ر نه‌وشه‌وه بردی بو لای نه‌قیبی ئیستیخبارات قه‌حتان ساپیر و ته‌واوی حیکایه‌ته‌که‌ی بو گپراپه‌وه. جه‌نابی نه‌قیب پیشت نه‌بیستبوو که‌سیک له‌دونیادا هه‌بیت به‌و جوړه‌ مردوو بدوژیته‌وه. ته‌له‌گرافیکی به‌په‌له‌ی نارد بو ده‌زگای بالائی ئیستیخبارات له‌ به‌غداد و ته‌واوی چیرۆکه‌که‌ی تیانوسی، هه‌مان شه‌و له‌ به‌غداوه وه‌لام هاته‌وه و ده‌رسیم تاهیریان به‌رابه‌ر پاره‌یه‌کی دیاریکراو له‌ خالی کرپیه‌وه، که‌ بیته‌وه‌ی مندا له‌که‌ ماچبکات دایه‌ ده‌ست عه‌ره‌به‌کان و به‌ خوئی و جامانه‌ قیته‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رگای ژوره‌که‌ی نه‌قیب هاته‌ده‌ری.

ده‌بایه‌ ده‌رسیمی بچکوله‌ له‌گه‌ل هیزکی تایبه‌تا له‌ سنوره‌کان و له‌ مه‌یدانه‌کانی جه‌نگدا، بو لاشه‌ی نه‌و سه‌ربازه‌ عیراقیانه‌ بگه‌ریت که‌ سالانی دووردریژی جه‌نگ له‌ به‌ره‌کانی شه‌پدا کرابوون به‌ ژیرگله‌وه. پتر له‌ پینج سال له‌ هه‌لومه‌رجی جیاواز و شوینی جیاوازدا هه‌مان ئیشیکرد. هه‌موو مندالی خوئی له‌ ناو بوونی لاشه‌ی سه‌ربازی عیراقی و ئیزانیدا برده‌سه‌ر، له‌باشووره‌وه‌پرا بست به‌ بست و بازنه‌ بازنه‌ زه‌وی ده‌پشکنی. شه‌وان له‌گه‌ل سه‌گ و هیستری سوپادا ده‌یانخه‌واند، مروقیکی لیده‌رچوو هه‌ستی به‌ پاکوته‌میزی و جوانی نه‌بوو، هه‌ستی به‌ سووکایه‌تی نه‌ده‌کرد، وه‌ک نازه‌لیکی مله‌وپ لیانده‌خوپی و نازاریانده‌دا. له‌ دوای

سالی ۱۹۹۳ هـ، ده‌ولت نه‌و گوردانه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه و دهرسیم تاهیر وهک مه‌یت‌ریکی نه‌سپ له خزمهت یه‌کێک له نه‌فسه‌ره به‌رزه‌کانی سوپادا مایه‌وه. له‌گه‌ل نه‌سه‌په‌کاندا ده‌ژیا و له‌ناو نه‌واندا نانی ده‌خوارد. به‌هۆی نه‌و بو تهرسه‌ی لی‌ده‌هات، نه‌یده‌وی‌را ته‌ویله‌که جی‌به‌یلتیت، بو‌نێکی وه‌ها کوشنده‌ی هه‌بوو، ئاده‌مییه‌کان بو‌یان قه‌بوول نه‌ده‌کرا. که ته‌مه‌نی بوو به‌ چوارده و هی‌دی هی‌دی بالقبوو، وه‌ک مه‌ی‌مونێکی بی‌شهرم که هیچ له‌ حه‌یاو حورمهت فێرنه‌بووه، شهرمی له‌ دهرخستنی هیچ شو‌ینێکی خو‌ی نه‌ده‌کرد. له‌ دی‌سداشه‌ عه‌ره‌بییه‌ دراوه‌کانیدا شتی ناشیرین و سه‌روده‌ری خراپی لی‌ده‌وه‌شایه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بووه‌ باریکی قورس به‌سه‌ر نه‌فسه‌ره‌که‌وه. کابرای پایه‌دار، پۆژنکیان به‌ په‌یامنێره‌که‌ی خو‌یدا، ناردی بو‌ حه‌مام و جلی نو‌یی بو‌ کړی و شوشه‌یه‌ک عه‌تری به‌سه‌ردا رشت و به‌ جی‌بێکی تایبه‌ت ره‌وانه‌ی نه‌قلیاتی باکووری کرد. کابرا بریاریدا‌بوو به‌ پاره‌یه‌کی که‌میش بی‌ت، بیداته‌ ده‌ست کوردیک و خو‌ی لی‌ده‌ریازی‌کات. دوو پۆژ کوردیکیان نه‌بینی نه‌م مه‌خلوقه‌ لووتزل و ناشیرینه‌ی به‌ فلسیک بو‌یت. سی‌هه‌م پۆژ به‌ رێکه‌وت عه‌تاری به‌دبه‌خت، له‌دوای ساغکردنه‌وه‌ی باره‌ فهرشیکی قاچاغ، بو‌ جی‌به‌جیکردنی ئی‌شیک چوو بو‌ نه‌قلیات. په‌یامنێره‌که‌ که‌ دوو پۆژ بوو بو‌ به‌دوای ده‌ستکه‌وتیکدا عه‌ودال بوو، دواچار له‌ عه‌تاردا نه‌سیبی خو‌ی دۆزییه‌وه. دوای باسوخواسیکی درێژ، که‌ تیدا فروشیاره‌ ماندووه‌که‌ سیفه‌ته‌ دانسقه‌ و که‌مه‌اوتاکانی دهرسیم تاهیری ژمارد، پاره‌یه‌کی ناچیزی وه‌رگرت و خواحافیزی له‌ هه‌ردووکیان کرد و به‌ خو‌ی و بی‌رییه‌ سه‌ریازییه‌که‌یه‌وه‌ شاد و شوکور له‌ نه‌قلیات چوو‌ه‌ده‌ری. سه‌ره‌تا عه‌تار به‌ ته‌واوه‌تی نه‌یده‌زانی پاره‌ی خستۆته‌ کړینی چ جوره‌ ئاده‌مییه‌که‌وه، دلخۆشی خو‌ی به‌وه‌ده‌دایه‌وه‌ که‌ نه‌و پاره‌یه‌ی له‌ کړینی دهرسیمدا خه‌رجیکردوه‌ پاره‌ی قه‌لیکی خرت نییه‌. ده‌یزانی گه‌ر سوودی نه‌بی‌ت ده‌بییه‌خشیتته‌ رێکخواه‌کانی مندا‌لان،

دهيدات به هه تیوخانه کان، چیرۆکیکی بۆ دروستدهکات و لای به پێوه بهری
 ئاوارهکانی جهنگ خۆشه و یستیدهکات. له راستیدا عهتار زۆر درهنگ زانی
 که نه ده بایه ده رسمیم تاهیر بکړیت، به لام تازه کار له کار ترازابوو.
 عهتار مایکی زۆر خۆشی بۆ منداڵهکان تهرخانکردبوو، ئافرهتییکی
 دلسۆز و بیدهنگ خزمهتیدهکردن، ههرا کامیکیان کیشی هه بایه خوی
 ئامادهدهبوو، گهر نه خۆشبهکه و تنایه پزیشکی بۆ ده بردن، له وهزی
 سهیراندا هه موویانی دهخسته ماشینهکه وه و له قهراغشار که مبینییکی
 هاوینهی بۆ ده سازاندن. به لام دواچار هاتنی ده رسمیم تاهیر زانی
 منداڵهکانی تیکدا، به پيس و پۆخلییه کهی، به بیدهنگییه کهی، به
 بیشه رمییه کهی، به و بۆن ئه سپهی بهردهوام لێیده هات، به میزکردنه
 ناوهخت و نابه جیکانی، به و لووته زله یه وه که سه ری به لادا قورسکردبوو.
 منداڵیک بوو به لهش له وانی دی گه وره تر، به لام به عهقل چکولانه تر.
 قسهی نه ده کرد، یاری نه ده زانی، گهر قسه شی بکردایه ته نیا باسی دوو
 شتی ده کرد لاشه و ئه سپ.

له و ماوه یه دا عهتار زۆر هه ولیدا سوود له ده رسمیم تاهیر ببینیت،
 ماوه یه ک ته نیا له سۆزای ئه وه دا بوو، بزانییت کهس هه یه بیه ویت
 جیگا لاشه یه ک بدۆزیته وه؟ له نیو بازاردا پرس یاریده کرد، له هاو پیکانی،
 له ناو سیاسی و ده وله منده کانددا. به لام زۆر به لایه وه سه یربوو کهس
 له و ولاته دا به دوا ی لاشه دا نه ده گه را. مردووه کان یه کجار مردبوون و
 فرامۆش کرابوون، یه کیک ناشتیبوونی و دواتر به ته وای بیچوو یوونه وه.
 عهتار ده یزانی له م شاره و له شارۆچکه کانی ده وره یریشدا بهردهوام
 خه لک ده کوژریت، ده یزانی سالانه کۆمه لیک لاشه به نهینی ده کرین
 به ژیر زه وییه وه، ته ماحی له وه بوو لقیکی کاسبییه کهی بباته ناو
 په یدا کردن و فرۆشتنی ئه و لاشانه وه، به لام هه رچییه کی ده کرد له نهینی
 ونبوونی لاشه کان و که مته رخه می دونیا تینه ده گه یشت. خه لک زیاتر

لاشه‌کانیان ده‌شارده‌وه و گورونیا‌نده‌کردن، نه‌وه‌ک بیر له‌ده‌ره‌ئینان و دۆزینه‌وه‌یان بکه‌نه‌وه. هه‌ندیک له‌هاورپیکانی نامۆزگاریانکرد، له‌ده‌رگای هه‌ر شتیک ده‌دات، له‌ده‌رگای مه‌رگ نه‌دات، چونکه‌هیچ شتیک له‌زیندووکردنه‌وه‌ی حیکایه‌تی لاشه‌یه‌ک ترسناکتر نییه. هه‌موو هاورپیکانی گوتیان «عه‌تار، زۆر ئاساییه له‌کوشتنی که‌سیکدا به‌شداربیت، به‌لام ئاسایی نییه کورژاوئیک له‌خه‌هه‌ستینیت». عه‌تار زۆرباش له‌و قسانه‌تیده‌گه‌یشت، دوا‌ی نو‌مانگ بریاریدا ده‌رسیم تاهیر له‌کو‌لّ خو‌ی بکانه‌وه و بیفرۆشیت. به‌لام بریاریکی بیمانابوو، چونکه‌کپاری ده‌ستنه‌ده‌که‌وت. تاکه‌چاره‌یه‌ک له‌خه‌یالیدا‌بوو نه‌وه‌بوو بیبات بو‌غه‌زه‌لنوس که‌ئو کات له‌مالی خویدا به‌کۆمه‌کی پیکراویکی بیانی هه‌ندیک مندا‌لانی بیسه‌په‌رشتی به‌خپۆده‌کرد.

ئێواره‌یه‌کیان عه‌تار ده‌رسیم تاهیری خسته‌پیشی ماشینه‌که‌یه‌وه و چوو بو‌لای غه‌زه‌لنوس. هه‌له‌یه‌ک نه‌ده‌بایه‌بازارپاسیکی وه‌ک ئو تیپیکه‌و‌یت. به‌لام له‌گه‌ل ئو مندا‌له‌لووتزله‌بیخیره‌دا ده‌کرا چیتر بکات؟... ده‌بوو چ پێگایه‌ک هه‌لبژێرت و چ چاره‌یه‌کی هه‌بوو؟.

مافووره‌قه‌شه‌نگه‌کان و خانمه‌غه‌مگینه‌کانی

زۆر مافووریان چنی که‌خه‌لکانیان بو‌خه‌یال پاده‌کیشا و بینه‌رانیان به‌ره‌و چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی ده‌برد. هه‌ر ئه‌و مافوورانه‌ی ئه‌ووبوون کارخانه‌ی نیا‌یان خسته‌پیزی کارخانه‌ناسراوه‌کانه‌وه، پریوون له‌نیگار و نه‌خشی پیشتر نه‌بینراو. نیودارترین زنجیره‌فرشیک که‌ده‌ست و نه‌خشی تریفه‌ی به‌ده‌روه‌ناساند، زنجیره‌مافووری «خوشکه‌غه‌مگینه‌کان» بوو. ئه‌وه‌سه‌دایه‌کی ئه‌وتۆی له‌بازاردا هه‌بوو، خه‌لکانیک له‌ولاتانی

دوورەو ھاتن و کریان .

ھەندئ لە مافوورەکانی پەسەمی کۆمەلەیک کچ بوون... جارێک لەسەر دەریا وەستا بوون و بە دەموچاویکی خەیاڵییەو ھەگریان، فرمیسکەکانیان بابردبووی و لە ئاسماندا دڵۆپ دڵۆپ بووبوون بە نەورەس . لە شوینئیکی دیکەدا ھەمان ئەو کچانە لەسەر تروپکی چیاپەکی سەخت، با یاری بە قزبان دەکرد و ئەشکیان بووبوو بە پاساری... لە مافوورئیکی دیکەدا ئەو کچانە لە بەلمیکدا گریابوون و فرمیسکیان لە ئاوەکەدا ماسی بوو... لە شوینئیکی دیشدا بەسەر ھەندیک کتئیدا نوشتابوونەو ھە فرمیسکیان لە ھەوادا پەپولەبوو .

دوای ئەو زنجیرە، کۆمەلە مافووری «کچ و کوکوختیەکان»، «ئەمیرەکانی شەو»، «کچە پاوکەرە مەستەکان» یان دروستکرد .

لە سالی ۱۹۹۰ ھەو تا سالی ۱۹۹۲، واتە لە پوژگاری داگیرکردنی کویتەو ھە تا دروستبوونی یەکەمین حکومەت لە کوردستان، کارخانەیی نیا فرۆشئیکی ئەوتۆی نەبوو، بەلام بە دریزایی ئەو دووسالە ئیشیان نەو ھەستا، بە پیچەوانەو ھە لەسەر دەمی فەرھود و تالانیدا، ھە بدولقادی نیا دەستی گەیشتە ھەندیک مەکینەیی نوئ و پارچەیی بەسوود و دوو ھۆلی تری بو ئامیرە تازەکان دروستکرد . لەو ماوہیەدا تریفە و کچەکان، ھەک ئەوہی خەيال دلیکردبن شەو و پوژ لە خولیای ئیشکردندا بوون، ھەک ئەوہی خەویکی موگناتیسیان لئیکەوتبیت بەردەوام ئیشیانندەکرد . خەيال ئەفسونابوییەکانی تریفە سەرپای کارخانەکەیی بەدوای خۆیدا کیشدەکرد، ھەک ئەوہی خودی ئامیرەکانیش تەسلیمی ھەمان ئیقاع و تیکەلی ھەمان سیحربووبیئت، بەجۆرئیکی مۆسیقی و بیئتیکچوونی لە ناکاو بە یاشی دەگەران . لەو دوو سالەدا تریفە لەگەل باجییەکی دیکەدا لە کارخانەکەدا دەخەوت . فەوزیە یاسەمی دایکی کە نەخۆشی

یہ کہ لہ دوائی یہ کہ پوری تیکردبوو، لہو پوڑہ سہ ختاندہا «کہ خہ لک لہ ناوہ پاستی عیراق و باشوورہ وہ بہرہ و کوردستان پایاندہ کرد» ہراسان لہدہست جہوہری کورپی، مائی جیہیشٹ و چوو بو لای برایہ کی خانہدانی خوئی لہ بہغداد و دواتریش ہر لہوئی گیانی سپارد. سہرہتا فہوزیہ خولیای وابوو تریفہش لہ گہ لّ خویدا بہریت بو ئہوئی، بہ لام کہ چیروکہ کانی نہوئی بیست و خوئی بہ چاوی خوئی، رہفتاری پؤلیس و ئاسایشہ کانی نہوئی دہرہق بہ کچان و ژنانی ئہو شارہ بہدبہختہ بینی، ہموو شتیکی تیکدا و پیی باشوو تریفہ ہر لہسہر ئیشہ کہی خوئی بمینیتہ وہ. لہو ماوہیہدا کچانی کارخانہ کہ بیپشوو کاریاندہ کرد، ہتا لہ پوژانی پاپہرین و لہ سہردہمی پوہ گورہ کہی خہ لکیشدا کہسہر لہ بہری زہمینی ہہ ژاند، ئہوان لہ ئیشکردن نہوہستان. کار بہ جوریکی سہیر فرییدا بوونہ دہرہوہی میژوو و لہمہملہ کہ تیکی تردا دہژیان. کچانی کارخانہ کہ سالانیکی دریز لہزہ تیکیان لہ چین و خوشیہ کیان لہ ئیشہ کہیان نہ بینیبوو، بہ لام ہاتنی تریفہ بہ خونہ پرہکانیہ وہ، شادی خستبووہ ناو پوچ و سہر دہستوپہنجہی ئہوانیش. مرؤف لہ ہر سہردہم و زہمانیکدا ئیشبکات، گہر ئیشہ کہی خالی بوو لہ خہیال، واتہ نزدیکہ لہ مہرگ. ہر بویہ تریفہ بہو خہیالہ پرہوہ ہمووانی لہ ژیان نزیکرہوہ. ہموو دہزانتین کہ خانمی یا بہحری، مندائی خوئی لہ گہ لّ بوونہ و ہرگہ لیکسی نہ بینراودا بردبووہ سہر، بہ لام پیدہچیت ئہو بوونہ و ہرہ سہیر و نہ بینراوانہ تہنیا پاسہوانی مندائی ئہوی خہیال زابوو بیتن. ہیندہی لہ تہمندا ہہ لکشا و کہ میک گہورہ بوو، لہ گہ لّ قورسبوونی وانہ کانی قوتا بخانہدا، لہ گہ لّ تیکہ لاو بوونی بہ دنیای کتیب و خویندہوہی بیوچاندا، ہموو شتیکی ئہوانی بیرچوہ وہ. بہ لام لہبری ئہوان شہوانہ پہیتا پہیتا خہیالاتی بوڈہات، وینہی سہیر سہیر کہ دواتر ہندیکیانی لہ دروستکردنی مافوورہکاندا بہ کارہیتنا.

شارى دەبينى لە خۆلەميش، كوچەى دەبينى لە بەردى پەش، مالى دەهاتە پيشچاۋ تاريك ۋەك تونيليكى ئەبەدى. بۆ ھەر كويىك دەچور وینەى تىكە لاۋ لە غەم و سەرسامى نوقمیان دەکرد. مافورەكان ئەو ھەلەيان خستە دەست بە ھەرە كىوى و خەيالە پامنە كراۋە كانى خۆى لە شوپنیکدا بنوسیتە ۋە. تا نەگە يىشتە ئەو كارخانەيە، خۆى ۋەك نەخۆش دەهاتە بەرچاۋ كە وړپنەيە كى سامناك بە خۆپا نازاریدە دا. چ شتیک لە ۋە دلشكيتنتر نيپە نەزانی خەيالە كانى خۆت چى لىبكەيت، ئەویش نەيدەزانی سوودى ئەم ھەموو خەيالە چيپە كە بە شپۆ ۋە پەنگى جۆراۋجۆر لە سەريدا سەمايان دەکرد. بەر لە مردنى زاھير يابەحرى باوكى، ماۋەيەك پتويستى بە چارەسەرى دەرونى ھەبوو، راستە كچەكە ئەسەمەرىكى چكۆلانە و خۆشپووبوو، بيئە ۋەى بىحورمەت و زۆرپوو دياربىت لە گەل بىگاناندا دەكرايە ۋە، كە كە سىكى غەريپى بدىبايە راستە و پاست دەبوو ھاورپى، گەلەك زووش دىوارە كانى لە نيوان خۆى و خەلكدا ھەلدەگرت، ھەردەم لە گەل خەلكدا پووكەش ۋە دەم پەر خەندە بوو. بەلام لە مالى ۋە تەنيا و غەماوى و پەشەھا دەينواند، بەردەوام سەرى پەر بوو لە خەيالى خۆلەميشى. زۆرجار دەيگوت بۆنى ژيانى من لە بۆنى فانوسىكى كوزاۋە دەچىت، بۆى جەستەم بۆى ناگردانىكە يەككە لە ناكاو خامۆش كىردىت. پىدەكەوت بە ھەفتە توشى ھىرشى ئەو خوليا و وينانە بىت كە لە جىگادا دەيانخست، بە چەشنىك ھەستى دەگۆرا پىيوابوو لە پىخەفىكدا خەوتوو ھەمووى چىلكە و خاشاكە، ناو نوینەكەى لىدەبوو بە سەرجىپەكى پەر خۆلەميش، ۋەك بە لەشى تەپە ۋە كەوتبىتە ناو كادانىكى گەورە و سەر تا خواری بوپىتە پووش، پرايدە كىردە ھەمامە ساردەكە و سەيرى لەشە لاوازەكەى خۆى دەكرد. بە كورتى خەيالەكان ئەشكەنجەيان دەدا، بەلام لە كارخانەى مافورەكە بەختە ۋەربوو، لە ۋى وړپنە كانى لە ۋ

ههوا تاريكه هاتنه دهريئ و پوخساري پهنگاوپه ننگيان گرت.

له گه ل هه موو خوڅشپويي خوځيدا، فه رشه كاني پړپوون له كچي غه مبار. به ده گمان فه رشتيكي هه بوو كچيكي گريايوي تيډانه بيت. له كارخانه ي مافووره كه چنده له خه يال و قوولايي نه نديشه نه فسوناوييه كاني خوځي تيگه يشت، هينده ش له زيانى كچه به سته زمانه كاني كارخانه كه نزيك بووه وه. نه و نه زمونه بړوايه كي له تريفه دا چاند كه هيچ مرؤفټيک خالى نييه له خه يالى قول، به لام زوره ي خه لك كاتي نه وه يان نييه ده سته برن بو ناو پوځي خوځيان تا بزائن چي تيډايه. هاوپړي كاني كومه ليك كچ بوون به چند شه فتتيكي جياواز كار يانده كرد، نه و له هه موو كاته كاندا له گه لياندا بوو، له و پوهه شه وه بار يكي قورسي له كوئل گه لاويژ خان كه مكر دبووه وه، كه بهر له هاتني تريفه به ته نيا غم ي هه موو كچه كاني ده خوارد. زوره يان خانمي غه مگين و چاو له نه شك بوون، كي شه كانيان شتيك نه بوو مرؤف بتوانيت چاره بيكات، زوره يان كچي هه ژار و به سته زماني نه و خيزانه لادنيانه بوون كه له زهوي و زاري خوځيان هه لگه نرابوون و ده بايه بزوييه ك په يدا بكن. تريفه له سه ره تاي ئيش كردنيدا كومه ليك كچي بيده ننگ و شه رمني بيني كه وهك گونا هباربن، چاوشوږ و كزنيگا له سه ر ناميره كان ده ستيان ده جو لاند. نه و تر سه ي نيو چاويان و نه و نيگا كزانه يان تريفه يان په ريشان كرد، به لام فه زاي كارخانه كه وه ها پووته ن و سارد بوو جگه له غم هيچي تري له و مه مخلوقه لاواز و بيتنيانه دا نه ده بزواند. به يانيان، هاوپړي به كزه ي سارد ي زستان يان شنه ي فيتكي هاوين به خوځيان و له چكيكي چلكنه وه له پاسيكي كوئن داده به زين و ده هاتن بو ئيش، شه وانيش به ده سته و په نجه ي كوړ و خوځين تي زاوه وه ده گه پانه وه بو مال. بوئي عاره ق و برسيتي له له چك و عه باكانيان ده هات. جگه

لە ئيشکردن بۆ سەيد قادری نيا و شەپکردن لەگەڵ يەگدا هيچی تريان نەدەزانی، بەلام خۆشحالبيون که لايەنی کەم وەک کارخانەکانی تر نیری شەپوال پيس و پياوی چاوجنۆکیان لەگەڵدا نيبە. لە کارگەکانی ترەو هەوایی ئەو ژيانە تالەيان بۆدەهات که کچان و ژنانی ئيشکەر تيا دەژين، ئيشی زۆر، موجهی کەم، پياوانی نەخۆش و کەلەباب مەزەب. هەردەم دلخۆشی خۆيان بەو دەدایەو، که لێرە، لە بەردەستی خانمی نيا، شەرەفيان سەلامەتە. دەبیت بلیم که هاتنی تريفە سەرلەبەر ژيانی کچەکانی گۆری. وەک خوشکيکی نازدار سەريان دەکرد که لەپال هەندیک وردە ئیرەیی و کەمە پەدا، هەمووان لەسەر پێزگرتنی پیکبوون. لەگەڵ ئەو شەدا که سیان نەيانویرا خیرا دلای خۆيان بکەنەو. بەلام ناخر ئەو بیدەرەتان و بەدبەختانە دلای خۆيان چۆن بکردبايەتەو؟ چما بەستەزمانانە دەيانزانی دلایان هەيە؟ دەيانزانی شتیک هەيە ناوی دلکردنەو هەيە؟. زۆری ويست تا تريفە يەک بە يەک ناسینی و خۆشيوستن، مەراقی ئەوان زۆر شتی لە تريفەدا گۆری. گەر ئەو کچانە نەبانايە لەوانەبوو تريفە لە کچيکی پرخەيال زیاتر هيچی تر نەبايە.

تريفە پوژ بە پوژ، و کەم بە کەم دلای ئەوانی بۆ خۆی پاکيشا و پاش سالدوختیک تیکەلی و دلنایسی، هیدی هیدی بنی ئەو ئوقیانوسی غەمەي بۆ دەرکەوت که هەر کچيکیان لەگەڵ خۆيدا دەيگيریت. نابیت وابزانين که تريفە يابەحری بەپلان شتی وەهای کردو، بەلکو خەيال جورئەتی بەخشییە ئەو کچانە قسەبکەن، خەياليش کيسەلێکی خاوە، زۆری دەويت تافیري فرین دەبیت. شتەکان سروشتی و خۆپسک هاتن، کاتيک تريفە بیری لەو کردووە خولیاکانی بکاتە مافور، هیدی هیدی دەنکە زيرينهکانی خەيال وەک بارانیک بەر ئەو کچانە کەوت، که هيندەي مافوریکيان تەواو دەکرد شیتانە لە دەوری کۆدەبوونەو.

و لیتیراده‌مان و خوْشحالانه چه‌پله‌یان بۆ لیّده‌دا و به‌شهرمه‌وه پیی سه‌سامبوون. پۆژ دواى پۆژ و مانگ دواى مانگ پتر باوه‌پیان به‌م کچه په‌یداده‌کرد که ده‌تگوت له ئەستیره‌یه‌کی تره‌وه هاتوه. تریفه یا به‌حصری له‌کاتى ئیشدا وهک ئیله‌همزه‌ده‌یه‌ک، وهک بالّنده‌یه‌ک به‌ده‌م خه‌وه‌وه بفریّت، هه‌موو له‌شى سروشتی تارماییه‌کی وه‌رده‌گرت که له ئاستی پووده‌ستی شته‌کان به‌رزبوویته‌وه و له زه‌وی برابیت. تریفه خوْی هیچی نه‌ده‌کرد، له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت و چاوی لیّکده‌نا و خه‌یالیده‌کرد، ده‌زوو ده‌زووش ئه‌و خه‌یالّه ورده‌ی ده‌گوازته‌وه بۆ سه‌ر مافووره‌کان، به‌ قالیبافه‌کانی ده‌گوت چیبکه‌ن و چی نه‌که‌ن، له سه‌مفۆنیستیک ده‌چوو ئۆته‌کان پیشتر له‌سه‌ریدا نوسرابن، ئه‌وکاتانه‌ی ئیشیانده‌کرد، کچه‌کان بیویستی خوْیان نه‌یانده‌توانی له‌ کاره‌ستن. به‌شیوه‌یه‌ک له‌ خه‌وی تریفه‌دا نوقمه‌ده‌بوون ده‌بوو به‌ خه‌وی خوْیان. هه‌موو ده‌یانینی تریفه له‌و سه‌ر کورسییه کالتر و کالتر ده‌نوینیت، ده‌بیته خه‌یال، ده‌بیته بوونه‌وه‌ریک ئه‌ودیی دیاره. ئه‌وانه‌ی شه‌فتی شه‌و له‌گه‌ل تریفه‌دا کاریانده‌کرد، ده‌یانگوت سات هه‌بووه به‌ته‌واوی ونبووه، له‌وه ده‌رچووه جه‌سته‌ی هه‌بیّت و بۆته خه‌یالیکى ساف.

من ده‌لیم مرۆف خوْی بوونه‌وه‌ریکه هیند بویر نییه خه‌یال‌بکاته‌وه، هه‌رده‌م پیویستی به‌یه‌کیک هه‌یه له‌ نزیکى بیّت و به‌رده‌وام خه‌یالاتی هه‌بیّت تا ئه‌ویش ده‌ستبه‌ری و ده‌رگای گه‌نجینه‌ی فه‌نتازیاکانی خوْی بکاته‌وه. ترس له‌ خه‌یال شتیکه پیشه‌کانی قوول له‌ پۆحی مرۆفدا چه‌قیوه، چونکه مرۆف نازانیت خه‌یال بۆ کوّی ده‌بات، نازانیت چ ده‌رگایه‌کی لیّده‌خاته سه‌ر پشت، ترسی مرۆف له‌ خه‌یال له‌ ترسی مرۆف له‌ دوپشک و ئه‌ژدیه‌ها و گورگی برسی به‌هیزتره. کچه‌کانی مافوورخانه‌ی نیا هه‌موو گه‌نج بوون، ته‌مه‌نیان له‌ نیوان چوارده

و سی سالدای بوو، سیانیان ژن بوون و شوویانکردبوو، به لام هر سیکیان به دبهخت و چاره پره شیبوون. یه کیکیان میرده که ی سرخوشتیکی به دمه ست بوو که شه وان لییده دا و به یانیان به بهرچاوی شینه وه دهاته وه بو ئیش، یه کیکی دییان میرده که ی نه خوشتبوو، به ده گمن له ژیر به تانییه که ی دهاته ده ری، له و باوه پره دابوو کومه لیک دوزمن له دهر وه چاوه پوانیده که ن بیکوژن. سیته میان میردیکی باش و دلگه وره ی هه بوو، به لام له شه ردا ده ستیکی په پریوو و نه یده توانی کاربکات. کئ ده یگوت نه مجوره بوونه وره به دبه ختانه ده توانن خه یالیان هه بییت، ده توانن به خه یال مه ستبن و بویرن خه و بیینن. به لام هاو پیتی تریفه به ره و جیهاننکی تری بردن، جیهاننک تیایدا غم ده ی توانی ته نیا غم نه بییت، به لکو په تی گریدانه وه ی پوچی نه م مه خلوقه پر بازارانه بییت له گه ل یه کدا، نه م مه خلوقه بیچاره و بچوکانه که ئیستا وه ک چون مه یخوړنیک به نه لکه هول پادیت، له و سالونه سارد و پر جیکه جیکی نامیره دا به خه یالاتی تریفه راهاتبوون، له گه لیدا ده فرین، هه ستیان به ماندوویوون نه ده کرد، هه ستیان به دهرده کانی جه ستیان نه ده کرد، ژانه کانی مال و غمه کانی هه ژاریان له بیرده چوووه وه، خه یال زه وییه کی بو دروستده کردن که من و توی به سته زمان نایبینن.

چیدی مافوره کانی کارخانه ی نیا کومه لیک زه خره فه ی گیز نه بوون که سه میولی قه رنه دووره کان و دینه بابچوووه کانی بو ده هینانین، به لکو ئیشیک بوو پر له چاوه پوانی، دووریوو له دووباره بوونه وه.

مانگ له دوا ی مانگ و سال له پشتی سال، کچه کان فیژیوون چیرۆکی خو یان بو تریفه بگیزنه وه، فیژیوون خه ون بیینن، خه ون ته نیا به فیگه ر و نیگار و فه زای ناو فره شه کانه وه نا، به لکو خه ون به ژیانی خو یان و پاشه پوژی خو یانه وه. نیوه پروان له سه ر نانخوردن

شہریان بو کامیان له نزیك تریفه وه دانیشیت و باسی خوی بکات، تریفه به زهرده خه نه گه وره که ی خویه وه، به و قۆله باریکه ره شانیه وه که پرپوو له گهنده مووی رهش، دهستی دهخسته سه رده ستیان و دهیگوت «شلیر گیان بۆم باسکه، دهته ویت جیم پیتلیت؟»، « نازنازی گول، چ مهراقیکته، وه ها غه مباری، بیر له چی ده که یته وه، خوشکه نه شمیله که ی من، خوییه چاوت خه فته تیکی تیدایه به رد ده توینتیه وه، تو بۆ وای گولی من»، «گزنک گیان، که به رده وام ناوا بیده نگ و شهرمن ده تبینم ده لیم خوییه ئه م کچه چۆن ده ژی، تو زیک چاوبکه ره وه».

به کاوه خو توانی وایان لیبکات قسه بکن، خه ونه کانی خویان بگپنه وه، باسی ئه و شته جوانانه بکن که هه زیان لیته تی، باسی ئه و کورانه بکن که له دل وه ناواتیان بۆ ده خوازن... وایان لیتهات چیتر بوونه وه ری سارد و مردوو نه بوون، که له ژیر له چکه کانیانه وه پیشاون و له پشت شه رمیانه وه مردوون، به لکو پۆژ دوی پۆژ په یوه ندی ئه و کچانه به زیانه وه گۆرا، دوی هه موو مافوو ریک و دوی هه موو مه له کردنیک له خه یالدا نازایه تی و جورته و بویریان ده چوو هه سه ری. سهید قادری نیا سهیری لیتهات که له ماوه ی چنده سالیکی که مدا ئیدی کیزه کانی رووگه شتر و دم به خه نده تر و نازاتر ده بینی. هه لبه ت له سیمای هه ژاری و به دبه ختی پاک نه بوونه وه، به لام ئیستا ده یان توانی شتگه لیک بکن که پیشتر نه یانده ویرا. خه یالیش هه یه جگه له سه ره په رترین شوینی نازایه تی، نازایه تییه ک که ده شیت زۆر جار کوشنده بیت.

نامە کە ی مەلای سوختە

غەزەلنوس لەو ژوورەدا کە شەنەبای عەشق لێیدا و هەوای سۆزێکی ئاسمانی هەلگیرت، جۆرە عەشقیکی گەردونی و سەرتاسەری تیا سەوزبوو کە تا مردن لەگەڵیدابوو. زۆر کەمن ئەو مەرفانە ی ئەو ساتە دەژین کە تیایدا عاشق دەبن. عاشقبوون بە مانا مەرفانە سادەکە ی نا، وەک ئەوێ کە کتوێر هەستبکەیت دیلی مەرفیکی تریت و ناتوانیت لێدەریازبیت و بییری لێنەکەیتەو. بە مانا سۆفیست و دینیەکەشی نا، کە عەشق جۆرە پەیوەندییەکی قوولە بە خالیق و وێنە جیاوازهکانییەو، بە لکو بە مانای ئەو هیژە گەورەیی مەرف و الیدەکات خەمخۆری مەرف بێت، مەرف بەرەو پەیوەندییەکی قوول لەگەڵ ژیاندا بەریت و وا لە مەرف بکات بۆ مەرفەکانی دی بگری، ئیدی هەر مەرفیک بێت، لە هەر جیگایەک... عەشق بەو مانایە ی بمانکات بە عاشقی ئازارەکانی ئینسان، بمانکات بە خاوەنی نیگایەک مەرفمان لە بەرئەوێ خۆشبویت، چونکە بوونەوهرێکی ئەشکەنجەکێشە، قوربانییەکی ئەزەلییە، بێهاودەردیکی هەتا هەتاییە.

غەزەلنوس دواتر کۆی ژیانی لە بەر پۆشنا ی ئەو هەوایەدا تەفسیردەکرد کە لەو ژووری عەشقادا بینیبووی، ئەو ساتە ی بە ساتی راستەقینە ی لە دایکبوونی خۆی دەزانی، پێیابوو هەموو مەرفیک دوو پۆزی لە دایکبوونی هە یە، پۆزێکیان تیا دیتە دونیاو، پۆزێکیان مانای لە دایکبوونی خۆی دەدۆزیتەو. ئەزموونیک بوو لە دەرەوێ توانا بچوکهکانی زمان، هەوایەک بوو وەک ئەوێ لە هەموو سوچ و کەلێنیکێ دونیاو بێت و بپۆزیتە جەستە یەو، وەک ئەوێ لە قوولایی زەمین و زەمانە دوورەکانەو، چی عەتریک خەوتوو، هەلگیرت و لە پۆحی ئەودا خالیبکاتەو. وەک ئەوێ بە هەموو پێشە قوولەکانییەو باغ هەلگیرت و لە دلیدا بیروینیت، خۆر

به هم‌وو تیشکه کانیه‌وه به‌ریت و له‌ودا بیشاریتته‌وه، زه‌ریا بچوک‌کاته‌وه
 بۆ شه‌پۆلیک و بیخاته هه‌ناویه‌وه، جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی باتن، سه‌رله‌نوئ
 به‌ ناو گیزه‌نیکدا بیبات و دووباره له‌ دایک‌بیتته‌وه. جوړه هه‌ستیک بوو
 له‌ دهره‌وه‌ی توانای وشه و له‌ دهره‌وه‌ی هه‌ر وه‌سفیک... شتیک بوو نه
 یاده‌وه‌ری هه‌لیده‌گرت و نه هوشیاری ته‌فسیریده‌کرد، نه‌زموونیک بوو
 ته‌نیا خه‌یال ده‌یتوانی هه‌ندیک به‌شی ئاماده‌بکاته‌وه و هه‌ندیک ساتی
 دروستبکاته‌وه. له‌ و ساته‌دا، له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌و گه‌رداوه‌دا غه‌زه‌لنوس له
 پاستیه‌کی گه‌وره‌ی ژبانی خوئی تیده‌گه‌یشت، تا ئه‌و کات گه‌نجیکی ساده
 بوو به‌ هه‌له‌ له‌ شته‌کان تیگه‌یشتبوو، گه‌نجیکی چاوکزی نه‌فام بوو که
 خراب دونه‌ی له‌ خوئی شیواندبوو، واتیگه‌یشتبوو بۆیه‌کردنیک‌ی جوانی
 کوچه‌ و کولانه‌کان له‌ وه‌پزیی و خرابه‌ی دونیا پزگاریده‌کات. ده‌یگوت
 په‌نگ‌کردنیک‌ی دیکه‌ی شه‌قامه‌کان، خه‌یالاندنیک‌ی دی بۆ کوچه‌کان ده‌توان
 ژبانم بگۆین... نه‌فام بوو... نه‌فام... دوا‌ی شه‌ویکی دریزی تیغ‌کرین،
 دوا‌ی خوماربوونیک‌ی قوول به‌ هه‌وایه‌ک که ئیسکه‌کانی پرده‌کرد له‌ بۆن
 و به‌رامه‌ی شه‌رابیک‌ی سحرای، گیز به‌ قزه‌ لووله‌که‌ی خویه‌وه، مه‌ست
 به‌ چاوه‌ بچوک و چاویلکه‌ ته‌نکه‌کانیه‌وه، وه‌ک قامیشیک‌ بای شه‌و
 بیشک‌ینیتته‌وه، ده‌نوشتایه‌وه و به‌ نازاریکی سه‌خته‌وه ده‌یگوت «خه‌یال...
 تیگه‌یشتنه له‌ حه‌قیقه‌ت».

هه‌ر ئه‌و شه‌وه غه‌زه‌لنوس نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ی خوینده‌وه،
 نامه‌یه‌ک بوو به‌ هه‌مان زمانی نامه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ر نوسرابوو. وه‌ک
 ئه‌وه‌بوو هه‌مان که‌س، به‌لام له‌ دۆخیک‌ی ده‌رونی دیکه‌دا نوسیبیتتی.
 بۆ ئه‌وه‌ی کات زۆر نه‌گرین و خۆتان له‌ نزیکه‌وه ئاگاداری ئه‌م چیرۆکه
 سه‌یره‌بن، باشتره‌ نیگایه‌ک له‌ هه‌ندیک به‌شی نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ش
 بکه‌ین. مه‌لای سوخته‌ ئاوها ده‌ست پیده‌کات

«سه‌خته بۆ پیریکی وه‌ک من که قه‌ده‌میک له‌ قه‌بر و نه‌فه‌سن له‌ مردنه‌وه‌ دوورم یاری به‌ حیاتی که‌س بکه‌م، به‌لام سه‌ختیشه‌ ئه‌م دونیای فانییه‌ جیبه‌یلم و تو‌ به‌ من نه‌زانیت. دواچار من زیاتر له‌وه‌ی باوک بم، نارماییه‌کم دیم و راستییه‌کت پیده‌لیم. راستییه‌ گه‌وره‌کانیش له‌ خه‌یال‌وه‌ نزیکن، ئه‌وه‌ ئی‌حساس و ته‌جروبه‌ی پیریکی وه‌ک منه‌، خه‌لک ته‌نیا پووکه‌ش و سه‌تی ئه‌م عالمه‌ ده‌بینن، جیهان وه‌ک حه‌قیقه‌تییکی گه‌وره‌ نانا‌سن، پووکاری ئه‌م عالمه‌ ئالۆزه‌ به‌ حه‌قیقه‌ت تیده‌گه‌ن. به‌لام هه‌رچییه‌ک بی‌ت ئینسان بوونه‌وه‌ریکی گه‌وره‌یه‌، ئه‌م زه‌مین و زه‌مانه‌ مالی ئه‌وه‌، ئیره‌ عالمی ئه‌و مه‌خلوقه‌ جاویده‌یه‌، ئیره‌ نیشته‌جیی ئه‌و و مه‌کانی ئه‌به‌دی ئه‌وه‌، که ئینسان نه‌ما وجود وه‌ک هه‌یوانییکی خه‌وتووی لیدی‌ت، نه‌ هیچ شتیکی لامه‌حدود هه‌ست به‌ ناموتنا‌هی‌بوونی خۆی ده‌کات، نه‌ هیچ که‌ینونه‌یه‌کی فه‌وقانی له‌ ئیمتیاز و علوی ده‌ره‌جاتی خۆی تیده‌گات. ئه‌وه‌ ئینسانه‌ مه‌حدود و نامه‌حدود ده‌زانیت، به‌رز و نزم جیا‌ده‌کاته‌وه‌، نرخ به‌ ته‌لا ده‌دات و قیمه‌ت له‌ خۆله‌میش و خاشاک ده‌ستینیت‌وه‌».

مه‌لای سوخته‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و به‌ هه‌مان وشه‌کانی مه‌لای هاجه‌ر ده‌نوسیت « به‌همه‌نی عه‌زیزمان، من تا ئه‌مرۆم پراکتی‌شاوه‌، ئیستا له‌ به‌ینی مردن و ژیا‌ندا وه‌ستاوم... له‌حزه‌یه‌کی ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هیندم نه‌ماوه‌ وه‌ک هه‌ر عه‌بدیکی بی‌قودره‌ت خودا‌حافیزی بکه‌م، دنیا برستی لیبرپوم و غه‌م تا‌قه‌تی لیسه‌ندوم، چه‌ند سالی‌که‌ پیری له‌ گوشت و ئیسقانم ده‌خوات و گه‌یشتۆته‌ ئاخ‌رین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه‌، جه‌سته‌م هیلاک بووه‌ و ئاره‌زووم فه‌وتاوه‌. س‌رپک هه‌یه‌ ده‌بی‌ت تو‌ بی‌زانیت، نه‌هینییه‌ک له‌ ئه‌سراری مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمی حه‌یات بی‌ب‌ن‌تره‌. شتی‌که‌ تو‌ ده‌توانی ئیمانی بی‌به‌ینیت و ده‌شتوانیت به‌ و‌رینه‌ی پیریکی حیساب‌یکه‌یت که ئیستا نا ساتیکی دی سه‌رده‌نیته‌وه‌.

شتێك ههیه به دریزایی ههیا تم ئازایداوم، ئیستا تۆ بهشی نهوه
 كه وده بوویت، تیبهگهیت، بهر له ئیستا ههر نوتقیكم بهیایه ده بووه ههوا
 و ههر ههرفیكم بنوسایه ده بووه هیچ... چونكه فهقهت رۆحه بهریك
 له م حیکایه ته حالیده بیته، كه له عهشق تیبهگات، مه عناکهی بهفامیته.
 بهس خواهش ده زانیته، ئاخۆ ئیستا تۆ له عهشق تیبهگهیت یان نا؟
 بهس خوا ده زانیته... خوا. من كه واجیبکی وا سهخت و ئه رکیکی وا
 عه جیب به سه ر دلێکی تازه پشکو تویی وهک دلێ تویا ده ده م، ئاخۆ
 خۆم له عهشق تیبهگه یووم، ئاخۆ ئاده مییه ک و ئاده مزایه ک هه یه له
 عهشق تیبهگه بیته یا خو نه وه ش سه ریکه له ئه سه رایی ئیلاهی، قوده سیکه
 له نه قدا سی گه و ره و جه لابه و نی به من و تۆ نامو مکی نه ؟. به هه م نه ی
 عه زیز مان... هه ژده سال له مه و بهر... هه ژده سال له مه و بهر له شه و یکی
 ساف و سامالدا، سه ره گ رمی نیگا کردن بووم له به حری نه ستیره، له
 ناکا و پیری ک له ده رگای دام، پیری کی نا گرین و پروو گرژ، پیری ک نیگای
 له نیگای نه و نه هری مه نانه ده چوو که نه قاشه کۆنه کان له سه ر به رگی
 کتیبێک له کتیبه کانی دۆزه خ ده یکی شن، پیری کی سه یر، هه ر غه زه لیک
 من له به رم بوو، نه ویش له به ری بوو، هه ر شی عری ک من نو سیبووم نه و
 چاک تر و با شتر ده یووته وه، وه ک به شی له من خۆی به من ناساند، وه ک
 سه یره ریکی من و نیوه یه کی تری من خۆی نو اند، وه ک دلێکی وشکه نه و
 به رد سه رو شت بی ره حم بوو، به منی گووت من نیوه که ی تری تۆم، نه و
 نیوه یه ی سی و پینچ ساله له سه ردابی کی تاریک و تر سناکدا دیلته کردوم.
 من نیوه خنکا و به دبه خته که ی تۆم. منیش با وه پم پیکرد.

نازانم دلێ خۆمت چۆن بۆیکه مه وه، ئی مه وا خو لقاوین هه ر ده سته مان
 بۆ عه شق بر د شتێک ده شکینین. بۆیه سه رت نه سو پر می، عا جباتی
 داتنه گر ئی گه ر له م ئانوساتی ده ور و ته سه لیمه دا ده سته له ر زۆک و
 نه فه سی شکسته م، له حو که می نه م ده رده نه یه ن و شتی تر بشکینن. کو ری

خۆم، ئەم سەرەى من بە تۆى دەلێم، هەژدە سالە وەك شوشەیهكى پر
 ئەسرار خستومه ته پشت دەیان شوشەى ترهوه و لەسەر رەفتیکى بڵند
 خەوانومه. وەك پیرزکی لەرزۆك، ئیستا دەبیت بە سەر پەیزهیهکی
 شکاودا سەرکەوم، که پەیزهى پارایی و ترسنۆکی خۆمه، لەسەر
 ئەو رەفه بەرزە، که رەفهى هفتاسالەى غەزەلى بەباچوومه، بەم
 پەنجە چرچەلۆك و بوۆ رزین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەك یەك
 لەو حەوايەوه توپیاندم، شت بشکینم و شت بشکینم و شت بشکینم،
 ئینسان لە لەحزەى مەرگدا دەبیت سندوقى ئەسراى خۆى بکاتەوه، تا
 دواتر باش لە حوکمی ئیلاهی تیگات. لە ساتى دەوروتەسلیما ئینسان
 دەبیت جورئەتى روانینی لە پوناکی نەفسى خۆى هەبى، گەر وانەکا،
 ئەى لەسەرچى لەگەڵ واحیدولقەهارا قسەبکا؟. من ئیستا دەبیت نەزەرم
 تیزکەم و دەفتەرى پارزى خۆم داگرم و نامەى رەنگینی خۆم بکەمەوه.
 ئەو پیرە هەر من بووم، من که شەیدای ئافرەتیکى شەرم و نەجیب
 و پرحەیا بووبووم. هیچ کەس لە پیاویک بەدبەختتر نییه که حەز
 لە ژنیکی بەحەیا و حورمەت بکات، من که مردم وەك میرولەیهکی
 تەر و نەخۆش، غیرەت دەدەمه قەلب و قالبى شکاوم و بە سەیدی
 مەخلوقات دەلێم کەس لەو عاشقە سیاچارەتر نییه که خودا دەیخاتە
 بەر لەعنەتى حەزکردن لە ژنیکی شەرم و ناموسناس. من ئەوکات
 گەرچى لە تەمەندا هەرزەکار نەبووم، بەلام رۆحى گەنج و هەواى عەشق
 بەشیکی گەورەى وجودم بوو، سەراپای پۆجم ستایشى مەعشوقە و
 غەزەلى میهرى ئەو بوو. لەو دەمەدا که ئەو پیرە شەپانى و بەدنیگایە
 لە ژوورەکەمدا دەرکەوت، من بارى تەعالا و فەخرى کائینات رەحمەتیکى
 تیگرتبووم ئیستاش لە ناخەوه دەشنیم و لە هەناوەوه گولآو و عەتر
 و عەنبر دەبارینم. چەندین سال لەمەوبەر، رۆژیک لە خەو هەستام و
 سەیرمکرد عاشقم، عاشقى خانمیکى بە حورمەت و ناموسناس، که ناوی

بهاریانو بوو، که دایکی خودالځخو شپووی ئیوه ده کات، نه مشه و گوږی له هر شهو پر نورترییت. عه شق شه ره فیکی گوره یه که ته بیعت به کهم که سی ده به خشیت، ته نیا شتیکه له وبقاری و گوره بییدا هیچ شتیکی مه زن و لاموته نامی نایگاتن. عه شق ته نیا شتیکه که سه نعتی مرؤف خو یه تی، تاکه شتیکه شه یتان دهستی تییدا نییه و خوداش راپه ر و مه رجعی نییه. خودا خو ی مه عشوقه، مه عشوقی راسته قینه ش خو ی عه شقی خو ی ده ستکرد دروستناکات، خودا بابه تی عه شقه نه وه ک خالیقی بییت، گه ر خو ی خالق عه شق بییت، ده بییت به مه عشوقیکی ساخته، وه ک نه وه ی من سامانیک یان کوپه یه ک ته لا له خه زینه ی تو دا بشارمه وه، تا دوا یی تو بیده یته وه به خو م، له به رنه وه ته نیا نه فام و گه مره کان واده زانن عه شق ده ستکردیکی ئیلاهییه، خودا گه مه کاریکی وا نابه له د نییه، عه شقت بداتی تا عاشقی بییت... ئای خودایه، نه مه چ سووکایه تییه که به خالق. عه شق تاکه شتیکه خودا و شه یتان ده ستیان تییدا نییه. شه یتان له به رنه وه ی عه شق نایگریته وه، له به رنه وه ی عه شق دوور و نزیک به ئیقلیمی نه ودا ناروات، به خاکی نه ودا تینا په رییت، ناچیته وه سه ر حيله و مه کری نه و. هر که سیک ئیدیعی راپیته ی نیوان شه یتان و عه شق بکات، له شه یتانه وه نزیکه نه ک له عه شق، شه یتانه و بو کوشتنی عه شق هاتووه، نه وه ک عه شق بییت و دهستی شه یتانی پیوه بییت. هر ته فسیریک عه شق بیاته وه سه ر خودا یان شه یتان، له مه نزروری وه هاوه ته ماشایبکات، هیچ نییه جگه له موفه سیریک که فنونی خو ی بو سووکایه تی به ئینسان به کارده هیئیت. گوره یی ئینسان و بچوکیشی ته نیا له عه شق دایه، موحیبه ت مقیاسی به شه ره، مقیاسیک له هه موو مقیاسه کانی تر گوره تره، نه ئیمان مقیاسی پوچی ئیمیه، نه نه خلاق، به لکو موحیبه ت جه وه ری به شه ر و مقیاسی نه وه ل و نه خیری تی. خالیبوون له مه حبه ت خالیبوونه له هه موو شتیکی. کووم

وهک پیره‌می‌ردیکی بی‌حورمه‌ت ته‌ماشامه‌که، که ده‌ستی ده‌له‌رزیت و نه‌فسی هر پره له ته‌ماحی دونیا. من هه‌میشه عه‌بدی نه‌و ئینسانه‌ی ناو خۆم بووم، نه‌وه‌ی عه‌بدی نه‌و ئینسانه‌ی ناو خۆی نه‌بی‌ت، ناتوانی‌ت عه‌بدی خودا بی‌ت. به‌لام ئیمه‌ی به‌شهر که لاوازین و ناچیز ته‌ماشای خۆمان ده‌که‌ین، هه‌میشه شه‌یتانیکی ترسناک هه‌یه به گویماندا ده‌چی‌نیت، خۆت فه‌رامۆشکه، خۆت فه‌رامۆشکه، خۆت فه‌رامۆشکه، له خالی‌قدا بتویره‌وه، له عه‌شقی ئیلاهییدا زه‌وه‌بانکه ... زه‌وه‌بان. چونکه نه‌و ساته‌ی ئینسان خۆی له یاده‌کات، ده‌بی‌ته هه‌چ. ئینسان که عه‌شقی بۆ خۆی نه‌ما ده‌بی‌ته گورگ، له هر شتی‌کدا زه‌وه‌بانیکرد ماهیه‌تی خۆی له‌ده‌س‌تده‌ات، ماهیه‌تی ئینسانیش عه‌شقه، هه‌چ مه‌خلوقیکیش نییه بتوانی‌ت که خۆی دۆراند خودا بیاته‌وه. لیره‌وه ئینسان ده‌بی‌ت عه‌قل بخاته‌گه‌ر و هۆشی بی‌نی‌ته مه‌یدان، نه‌وه خودا نییه داوامان لی‌بکات له عه‌شقی نه‌ودا بتوینه‌وه، نه‌وه شه‌یتانه نه‌و داوایه‌مان لی‌ده‌کات، خودا خۆشه‌ویستی خۆی به ناو خۆشه‌ویستی ئینساندا برده‌وه، مرچی مه‌حه‌به‌تی خودا مه‌حه‌به‌تی ئینسانه. به‌لام نه‌و پیره وه‌سواسناسه‌ی ناو من، نه‌وه‌ی سه‌رده‌می‌ک ناب‌دل له‌گه‌لمدا غه‌زله‌ی ده‌گوت، که خودا نیعه‌تی عه‌شقی پیدام و به نوری موحبیه‌ت ئاوه‌دانیکردمه‌وه، نه‌و هه‌راسان له من، هه‌راسان له وه‌غزه‌لیاتانه‌ی ده‌مگوت، له‌سه‌ردابی ره‌شی خۆی له شیوه‌ی ئاده‌مییه‌ک و پیریکی ره‌قمه‌زه‌بدا هاته‌ده‌ری، که‌سی‌ک بوو هه‌م حه‌قیقه‌ت بوو هه‌م خه‌یال، هه‌م من بووم و منیش نه‌بووم، به‌لئێ کوپم، به‌لئێ، به‌لام دل‌نیابه‌ تو له من بوویت و له‌وه‌ نه‌بوویت». « به‌همه‌نی ئازیز. من وه‌ک مه‌لایه‌ک ده‌ستم پیکرد، علومی سه‌رده‌می خۆم خویند، ناوی حه‌قیقیم مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ره، وه‌ک زۆربه‌ی مه‌لاکان خه‌لافیکی نه‌وتۆم له نیوان مه‌لایه‌تی و غه‌زه‌لیاتدا نه‌ده‌بینی. غه‌زه‌لیات فه‌نیکی مه‌عشهری مه‌لایان بوو که له گۆنه‌وه مابووه‌وه، کاتی‌ک ناوی

مه‌لای سوخته‌م وهک له‌قهب هه‌لبژارد، ته‌قلیدی‌کم ئیجراده‌کرد شوعه‌رای پیش منیش هر وایانکردبوو، پۆژیک ژماره‌ی ئه‌شعارم زیادیکرد و دیوانی یه‌که‌می خۆم چاپکرد. له‌گه‌ل چاپکردنی دیوانی یه‌که‌مدا، بۆیه‌که‌مجار ئه‌وه‌سواسه‌سه‌یرانه‌م زیادیانکرد و گه‌یشتنه‌پله‌یه‌ک هاوده‌می خه‌وف و سامیکی بیین بوون، وهک ئه‌وه‌ی شه‌و و پۆژ ته‌وریکی په‌نهان له‌ ناوه‌وه‌ دووکه‌رتمبکات، وهک ئه‌وه‌ی بیلا فاسیله‌چه‌قۆیه‌ک زه‌ره‌ زه‌ره‌ دابه‌شمبکات. هه‌ستمکرد شتیگ له‌ ناوه‌وه‌مدا دابه‌شده‌بیّت. نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌، هه‌ژیک بوو دوو دیو، وایده‌کرد دوو ژیان بژیم، له‌سه‌ریکه‌وه‌ وهک هر مه‌لایه‌کی دیندار و خوداناس خه‌زانم پیکه‌وه‌نابوو، له‌ حورمه‌ت و ناموس ده‌ترسام، له‌سه‌ریکی تریشه‌وه‌ فیتنه‌ی عه‌شقیکی خه‌یالی که نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌ و له‌ کویوه‌ هه‌لده‌قوڵیّت، له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بیردم. له‌لایه‌ک غه‌زه‌لخویتیگ وهک بولبول له‌ ناومدا ده‌یخویند، به‌لایه‌کی دیش مه‌لایه‌کی به‌ویقار به‌ پوویه‌کی جیدی و به‌جه‌به‌روتی ئیمانداریکه‌وه‌ له‌ زیکردابوو. شه‌ری ناو من شه‌ری نیوان چاکه‌ و خراپه‌، یان ئه‌فین و پق نه‌بوو، نا... به‌همه‌نی ئه‌زیز، بیه‌مشکن ئه‌وانه‌ی له‌ت له‌ت بوونی من به‌ له‌ت له‌ت بوونی ئاسایی به‌شه‌ر له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا ته‌شبه‌یده‌که‌ن. هه‌موو ئینسانیک له‌ ئه‌عماقی خۆیدا له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا له‌ت له‌ته‌. ئه‌وه‌ له‌ به‌دیه‌یاته‌ که ئینسان له‌ شتیگ چاکه‌ و شتیگ خراپه‌ دروستبووه‌، حیکمه‌تیکی تیدا نییه‌ ئینسان تیبگات که خه‌پ و شه‌ر له‌ پۆحیدا شه‌رده‌که‌ن، شه‌ری ناو ناخی من شه‌ری نیوان دوو مه‌خلوقی جیاواز نه‌بوو، من و مه‌لای هاجه‌ر له‌ یه‌ک شتدا جیاوازیبووین، ئه‌و پیاویکی ترسنۆک و من پۆحیکی ئازاد بووم. من له‌ میژه‌ نه‌زه‌رم خستۆته‌ سه‌ر مه‌خلوقاتی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌، له‌ میژه‌ ته‌ئه‌مولیان تیاذه‌که‌م، به‌ریکه‌وتیش ئینسانیکم نه‌بینیوه‌ نمونه‌ی گوناهباری گه‌وره‌ بیّت، پۆحیک هه‌یند خه‌تابارییّت شایسته‌ی ئه‌وه‌ بیّت مرۆف بلیّت خودایه‌ ئه‌مه‌ نمونه‌ی ئه‌و ئاده‌میزاده‌یه‌ که تو سه‌قهرت بو

پاخستوو و شایسته‌ی چه‌ه‌نه‌می تویه . من دلنیام چه‌ه‌نه‌م هیچ نییه
 جگه له ته‌شبییه‌یکی مه‌جازی، که بۆ ده‌رخستن و تیگه‌یشتنی فیرده‌وس
 دروستبووه . ئینسان کائینیکی له‌وه پاکتره شایه‌نی دۆزه‌خ بیت . هاجه‌ر
 پیاویکی خراپ نه‌بوو، هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی منی هه‌بوو . به‌لام
 سالل دواى سالل ترسه‌کانی گه‌وره‌تریبون و هه‌فته له دواى هه‌فته خه‌وفی
 زیاتری لینیشت . تامن زیاتر شیعرم بگوتبایه، زیاتر عاشق بوومایه، نه
 زیاتر ده‌ترسا، موده‌تیکی درێژ له گفتوگۆی ئه‌وه‌دابووین ئاخۆ من ئه‌وم
 ناچارکردوه ئیقلیم و هه‌واری خۆی جیابکاته‌وه یان نه‌و منی ناچارکردوه .
 زیاتر نه‌و ده‌ستی ده‌خسته هه‌ناسه‌م، نه‌و به‌ناهق خۆی به‌ساحیپی
 هه‌موو شتیکی ده‌زانی، نه‌و ده‌چووه لای هاوسه‌ره‌که‌م و له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وت، هه‌موو نه‌ولاده شه‌رعییه‌کانی منی به‌ نه‌ولادی خۆی ده‌زانی،
 منی وه‌ک ئاژه‌لێکی به‌ره‌لا ده‌بینی که له‌ کوله‌یه‌کی شکاوی سه‌ر
 عه‌ردیکی بیته‌تراف و پڕئافاقی نه‌و به‌ریبوم . خۆی وه‌ک په‌وزیکی ئیمان
 ته‌ماشاده‌کرد که خاریکی په‌شی تیا په‌واوه . هه‌ندیک شه‌و من فوره‌سه‌تم
 ده‌هینا و وه‌ک عاشقیکی غه‌زه‌لخوین له‌ هاوسه‌ره‌که‌م نزیکه‌بوومه‌وه، وه‌ک
 عاشقیکی سه‌وداسه‌ر و لیزان له‌ فنونی بیسنووری جیماعدا له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وتم، که نه‌و به‌ئاگا ده‌هاته‌وه وه‌ک به‌وژیکی برینداری لیده‌هات،
 به‌چه‌رنوک له‌ ئازای چه‌سه‌دم به‌رده‌بوو، من جیماعه‌ سارد و خیرا و
 کورته‌کانی نه‌وم ده‌بینی و ده‌مگوت مه‌لای هاجه‌ر له‌زه‌ت له‌ ژبان به‌ره،
 له‌زه‌ت له‌ چه‌سه‌دی خۆت وه‌رگه‌ره، نیکاح به‌م نه‌وعه‌ زولمه‌ له‌ ته‌بیعه‌ت .
 به‌لام پۆژ دواى پۆژ و سالل دواى سالل منی دوورخسته‌وه، وه‌ک سه‌گنیک
 خۆی کردبیتته پاسه‌وانی خه‌زنه‌یه‌ک منی ته‌رانده مه‌کانی وه‌ها تاریک و
 چه‌رنوومات، گه‌ر نوری عه‌شق نه‌بایه کوێرده‌بووم و به‌سه‌ر و به‌سیره‌شم
 ده‌دۆراند . ترس و خه‌وف تا ده‌هات زه‌فه‌ریان پیده‌برد، عاله‌میان وه‌ها
 لیته‌سه‌کرده‌بووه وه‌ جیگایه‌ک بۆ نور نه‌ما‌بوو . شه‌وانگه‌لیکی زۆر به‌سه‌ر

شانمدا ده‌گریا، فیغان و بوکای دلیان له پریشه ده‌هینا. ده‌بویست وهک من بژی، بپرواته ده‌ری، ته‌ماشای جوانیبکات، له‌زهت وه‌ریگریت، مه‌ی بنوشیت، به‌دیار ساقی و پیال‌وه گۆزانی بلّیت، به‌لام نه‌یده‌توانی. له‌و ده‌مه‌دا شه‌وان به‌ دزیه‌وه له‌ گووتنی غه‌زه‌لیاتدا به‌رده‌وامبووم، به‌لام هه‌رچیبه‌ک من به‌ شه‌و ده‌منوسی مه‌لای هاجه‌ر به‌ پۆژ ده‌یدراند. هه‌ر په‌نجیک به‌ شه‌و ده‌مکیشا، نه‌و به‌ پۆژ تیکیده‌دایه‌وه. من ده‌مزانئ ئیدی پیکه‌وه نازین، غه‌زه‌لخوینئیکی بی‌شهرم و خوداناسئیکی وشکه‌لۆک، هیچمان له‌یه‌ک ناچیت. زه‌مانیک هاته‌پینشی که‌ عه‌شقی به‌هاربانو هه‌موو شتیکی له‌ ئیوان من و مه‌لای هاجه‌ردا پساند، من و به‌هاربانو پیکه‌وه دژ به‌ ئیراده‌ی نه‌و، توّمان دروستکرد، دژ به‌ ئیراده‌ی نه‌و و دژ به‌ ئیراده‌ی به‌هاربانویه‌کی شه‌رمن و ناموسه‌پرست که‌ له‌ ناخدا نه‌و ژنه‌ عاشق و پرجۆشه‌ی نازارده‌دا. به‌هه‌منی نازین، هه‌موو یه‌کئیک له‌ ئیعه‌ له‌ ناوه‌وه له‌ کۆمه‌لێک مه‌خلوقاتئ جیاواز خولقاوین. ئینسان شتیکی پر نه‌لوانه‌، توپیکه‌ به‌ هه‌زار چه‌شنه‌ بۆیه‌ په‌نگه‌راوه‌ که‌ به‌ وردی بی‌سوړینئیه‌وه له‌ هه‌ر جوژنیکی بچوکدا له‌ونیک و ته‌بیعه‌تیکی هه‌یه. که‌مژهن نه‌وانه‌ی قسه‌ له‌ ته‌بیعه‌تیکی سابت ده‌کن، ئینسان له‌شکرئیکی که‌وره‌یه‌ له‌ مه‌خلوقات که‌ له‌ پیستی یه‌ک کائیندا کۆبوونه‌ته‌وه ... »

« دوا‌ی نه‌وه‌ی مه‌لای هاجه‌ر کۆچیکرد، من وه‌ک شه‌به‌حئیکی بی‌ مه‌ئوا و په‌ش له‌و ماله‌دا مامه‌وه، ژیانم جگه‌ له‌ په‌قسئیکی بی‌ ناخیره‌ت له‌ ناو ستایش و مه‌دیجی بی‌سووری حه‌بیبه‌دا هیچی تر نه‌بوو، شه‌و و پۆژ من به‌م شوینده‌دا ده‌گه‌پام، له‌یل و نه‌هار بۆنی نه‌و شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل به‌هاربانودا بردبوومه‌سه‌ر له‌ زه‌هنمدا، له‌ نه‌حاسیسی قوولمدا جۆشیانده‌دا. نه‌و ژوره‌ بوو به‌ ژووری عاسیفه‌ و بوّران و به‌رقی عیشق. ساله‌های سال من و به‌هاربانو له‌م شوینده‌دا له‌م ماله‌دا که‌ به‌زاهیر خه‌رابات و به‌

باتین پریازی بههشت بوو پیکهوه خهوتین. وهک پاسهوان ئه م جیگایه م پاراست، وهک شه به حیکی ترسناک خه لکم هه موو له م بهیت و مه ئوای عیشقه ته راند. مه لای هاجر هه راسان له دست ئه و هه موو مه نزه ری فجوره هه لهات، من و بانو، دوو شه به حی ئه زه لی بووین و لیزه بووین. من ده ستمده دایه ئه و ده رگایه و به پیخاوسی و فه قیری ده چومه ئه و ژوره، چاوه پیمده کرد تا دهات، چ شتیک له ئینتیزاری یار خوشترو ناخوشترو نییه. بهر له قدومی ئه و، ئه نوعی بۆن، ئه نوعی میسک و عه نیه، عتوری عه تارهکانی چین و ماچین، به سهر نه فسمدا ده باری. بای به حره دووره کان و شنه ی ئه و شه ماله نازکه ی له موحیتاتی گه وردها سه فینه ی شیت نازک نازک به ره و ئه عماقی فینک بابه خشده کهن، منیان ده برد، گولی هه موو جینانی دونیام تیا سه وزده بوو. بهه شتی لایه جوزی عیشق که دوو ده رگای هه یه، یه کیکیان بۆ عاشقانی ساده یه و یه کیکیان بۆ عاشقانی که دلیان بۆ مستحیل لیده دا، ده رگای دووه می خو ی بۆ ده خسته سهر پشت. عیشق مه له که تیکی دوو ده رگایه، ده رگایه کیان بۆ مه خلوقاتی بچوکه، بۆ به شه ریکه که بۆ مه له کردنیک له به حری عیشقا غه وسده کهن و دینه ده ری، بۆ غه واسی نه فسکورتی که جاریک دین و خو یان به ئاوی عه شق ته رده کهن و ده پۆن، ده رگای دووه م بۆ جو ره غه واسیکی تره که یه کجار ده چنه ناو به حری عیشق و ئیدی بیوه ستان و بیلافاسیله به ره و بنی ئه م به حره ده پۆن و به بیی پا هت تا ده مرن بۆ ئه عماقیکی بیین په لده هاون. من له ده رگای دووه مه وه پویشتم و ئیدی تا مردن له بیجاری عیشقا غه رق و له هه وای موحبیه تدا فریم. ساله های سال له غه زه ل زیاتر پیشه م نه بوو، له عیشق زیاتر خو راکم نه بوو، له که لامی پر موحبیه ت زیاتر به رو بووم نه بوو، پوژ دوا ی پوژ دیوانی من گه وره و گه وره تر ده بوو، به جو ریک ئی حساسم وابوو هیچ ساحیب نه فه سیکی تر هیئنده ی من غه زه لی نه چرپوه و ستایشی ئینسان

و موحیبه‌تی نه‌کردوه . ئیستا که ده‌مرم ته‌نیا ئیرسیک بو‌تی جیده‌هیتلم
 ئه‌و هه‌موو غه‌زه‌له‌یه، سه‌دان هه‌زار به‌یت، که ته‌نیا ستایشی یارناکات،
 به‌لکو مه‌دیحم مه‌دیحمی ئاده‌میزاده، مه‌دیحمی جنسی به‌شه‌ره، مه‌دیحمی
 جه‌مالی بیگه‌رانی ئاده‌مییه . ده‌بیت شه‌به‌حیکی پیری وه‌ک من له‌ غه‌زه‌ل
 به‌ولوه چی جیبه‌یلت... غه‌زه‌ل له‌ دوا‌ی غه‌زه‌ل، که هه‌موویان له‌
 چه‌ندین جلدی گه‌وره‌دا نوسراون، له‌ سندوقی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا قوفلی
 ئه‌سه‌راتیان لیدراوه، تو‌ تاکه که سیکی واریسی ئه‌و هه‌موو ئه‌شعاره‌ی،
 تو‌ تاکه مه‌خلوقیکی خودایت ده‌توانیت ده‌ست بو‌ ئه‌و غه‌زه‌لانه به‌ریت.
 من به‌نیئاده‌م نه‌بووم، من ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ره نازداره‌کانی خودا نه‌بووم،
 من غه‌زه‌لخوین بووم و هیچی تر. به‌ شه‌کلن له‌ به‌حری مه‌حبوبه‌دا
 غه‌رقبووم، ریم نه‌بوو به‌ره‌و نور سه‌رکه‌وم و بیر له‌ نه‌شیدکردنی
 ئه‌شعارم بکه‌مه‌وه . شیعی من له‌ به‌حری ئه‌سراردا هاته‌دی و له‌ زاری
 پو‌حیکه‌وه چپا که رینگای عالم و مه‌عبه‌ری زینده‌گی ونکرد، من جگه
 له‌ به‌سته‌یه‌ک کلیل، جگه له‌ ده‌یان سندوقی پر غه‌زه‌ل هیچم بو‌ تو
 نییه، ئه‌وه نسیمی تو‌یه، ئه‌وه تو‌یت ده‌توانیت ئه‌و ئه‌شعارانه به‌ دنیا
 بنا‌سینیت... ئه‌وه تو‌یت... که جلی من له‌ به‌رده‌ک‌یت و ئه‌شعاری من
 به‌ ناو به‌نی به‌شه‌ردا نه‌شرده‌ک‌یت»

نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته له‌وه درژتره له‌ جو‌ره کتیبیکی وه‌هادا
 جیگای ببیته‌وه، له‌وه قوولتر و تاریکتره که هه‌موو خوینه‌ریک هیزی
 به‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیدا بشکیت. که به‌همان ناسر له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که
 بووه‌وه، داینا و له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌یه‌وه سه‌یری ده‌ریای ئه‌ستیره‌ی
 کرد، به‌ خو‌شه‌ویستییه‌کی بی‌ئینه‌وه سه‌یری دونیای کرد، سه‌یری شنه‌ی
 هه‌ندیک دره‌ختی دووری کرد، بو‌نی ئه‌و ده‌ریا دوورانه‌ی مه‌حه‌به‌ت که
 له‌ شوینیکی دیکه‌ی ژیا‌نه‌وه ده‌هاتن چو‌و به‌سه‌ریدا. چاویلکه‌که‌ی داگرت

و دەستیکی بە قزیدا هینا، هەستیگرد پەنجەیی بە ناو هەوایەکی فینکدا تیدەپەریت، بۆنی شیداری هەندیک باغی نزیکی کرد، هەستی کرد هەندیک بالئەندە، خامۆشی شوو دەشکینن و وەک نەیزەک بە ئاسماندا دەفین. بەلام هەموو شتەکان فریوی خیال بوون، هەناسەییەکی قوولی هەلکیشا و دەستی خستە سەر دلی خۆی، هەستیگرد خۆشی پارچەبەک خیالە... خۆشی بۆنیکیی ئەفسوناوییە و با بەرەو نادیار دەبیات.

یەکه مین یە کتر بینینی غزەلنوس و تریفە یا بەحری
 لە مائی سەیفەدین مارۆ
 «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

لە سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲ دا، کاتیک حوسنی ماردینی لەگەڵ عەتاردا بە سمیلە سپیەکی، بە پیکەنینە بەرز و ویقارە بازارپییەکیەو لە بەر مائی غزەلنوسدا دەرکەوت، دلتیابوو بە ئەرکیکی باش و بە نیازتکی پاک هاتووو بۆ لای غزەلنوس. بیروکەیی مامۆستای خیال بۆ غزەلنوسیش شتیکیی نوێ بوو، بیروکەبەک بوو دوورنەبوو لە فەلەکی ژیانی ئەو، بەلام سەیر و تازە هاتە بەرگوویی.

ئەو یەکه مین جار بوو غزەلنوس «عەتار» ببینیت، بیری نەدەهات پۆژیک لە پۆژان ریکەوتی سەرۆکەللیەکی وەها سەیری کردبیت. عەتار لە هاودەمی حوسنی ماردینیدا خۆی وەک پیاویکی بچوک و شەرم دەرخست، بەلام لە دڵەو دلتیابوو گەریبەویت دەستبالیی خۆی دەریخات دەتوانیت شتی بیوینە بکات، ئەو زەفەری بە زۆر شت دەبرد کە ماردینی زەفەریان پیتابات، بەلام ئەمرۆ ئیشیکیی وەها گرنگی بە ماردینی بوو، پتویستی نەدەکرد بیتەقلی وەها بنوینیت و ماردینی بخاتە

حالی‌که وه کۆمه‌کی نه‌کات، هه‌ر کاتیک ئیشی‌کی گرنگی به‌که‌سیک هه‌بوویه خۆی بۆ بچوکه‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ناخدا نه‌وه‌شی به‌ فیلتیک له‌ فیله‌کانی گه‌وره‌یی خۆی ده‌ژمارد. گه‌رچی خۆی به‌ مامۆستای شته‌ ناوازه‌کان ده‌زانی، پێیوابوو هه‌یچ شتی‌کی عاجباتی نییه‌ ئه‌و پسیپۆری نه‌بیت، هه‌یچ که‌سی‌کی گرنگ نییه‌ نه‌یناسیت، سه‌یری لێهات له‌ ژیانیدا ئه‌م غه‌زه‌لنوسه‌ی نه‌دیوه. ئه‌وکات غه‌زه‌لنوس گه‌له‌ک قۆناغی سه‌یری سه‌ری بوو، قژی‌کی درییژی شه‌په‌زه و پێشی‌کی سه‌ری هه‌بوو، چیت‌ر له‌ گه‌نجه‌ باریکه‌ شه‌رمه‌ی جارانه‌ده‌چوو، به‌و نیگا و پێشه‌وه‌ زیاتر به‌ شاعیری‌کی ویلگه‌رد یاخود ده‌رویشی‌کی ناٹومیدی ده‌کرد، نیگا‌کانیشی خالی نه‌بوون له‌ نیگای فیزیکناسی‌کی غه‌مبار که‌ له‌ لابۆری‌کی گه‌وره‌دا گیری خواردیبت. شتی‌ک له‌ هه‌مینی و کاملی و قوولی له‌ نیگایدا بوو، شتی‌ک وای لێده‌کرد له‌ هه‌یچ ئاده‌میزادی‌کی تر نه‌چیت، شتی‌ک وایده‌کرد که‌س نه‌توانیت ئاسانه‌ تیبیگات و بچینه‌ ناوی. ئالۆزانه‌بوو، به‌لام هه‌تند ساده‌ و ساف و بێگه‌ری هاته‌ به‌رچاوی عه‌تار، که‌میک ترسا و هه‌ستی‌کرد شتی‌ک له‌ شوینی خۆیدا نییه‌. پێشتر که‌سی‌کی وه‌ها سافی نه‌بینی‌بوو، که‌سی‌ک سه‌یری چاوی بکات و نیاززی‌کی دونیایی تیا‌نه‌خوینیته‌وه. ئه‌و بازار پتیریکردبوو، هه‌موو جوله‌یه‌کی مرۆف تیبیگات، به‌ ده‌نگدا، به‌ نیگادا مرۆف هه‌سه‌نگینیت، به‌لام غه‌زه‌لنوس به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ساده‌بوو، عه‌تاری قفل‌کرد. زانسته‌کانی ئه‌و، ئه‌و مه‌عریفه‌ته‌ی له‌ بازار کۆیکردبووه‌وه سوودیان نه‌بوو، لێره‌دا و به‌رابه‌ر ئه‌م مه‌خلوقه‌ نه‌یانده‌خوارد که‌ پێده‌چوو شه‌اره‌زاییه‌کی زۆری له‌ بازاردا نه‌بیت. غه‌زه‌لنوس هه‌تند خه‌یرا به‌ بیروکه‌ی مامۆستای خه‌یال پازی‌بوو، عه‌تاری تووشی ترسی‌کی گه‌وره‌کرد. گه‌ر بازار و مامه‌له‌کردن و په‌دوبه‌ده‌لی نیو کپی‌ار و فرۆشیاره‌کان ناوهای لیبیت، ژیان ده‌بیت به‌ جه‌هنه‌م. ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌دا به‌سه‌ربردبوو، گه‌ر ئه‌و زانسته‌ نرخه‌ نه‌مینیت، ئه‌و هه‌یچ

شتیکی دی نازانیت. لە راستیدا مامەڵەکردن لەگەڵ غزەلنوسدا بیتانمان و دلشکێن بوو، هەستیکرد هیچ شتیکی نەکردووە، بەهیچ جۆریک هونەری خۆی تاقی نەکردۆتەووە، نەیتوانیوە بەو سەرۆسەودایە هیچ لەم پیاووە تیبگات، کە لە کراسیکی زەیتونی و بلوسیکی زەیتونیدا دانیشتبوو، بە جۆریک پووخواش بوو، پێدەچوو هەرنیستا لە دادگایەکی گەورە بێگوناھ دەرجووویت.

«مامۆستای خەیاڵ... مامۆستای خەیاڵ» غزەلنوس چەند جارێک وایگوت و وەک یەکیەک داوەتی سەفەریکی کردبیت و ئەویش قەبوولی بیت، گووتی باشە. بێئەوێ لە هیچی تر بپرسیت، بێئەوێ بلیت سەیفەدین مارۆ کێیە؟ مەهناز خان کێیە؟ گرفتێ چییە؟. حوسنی ماردینی کە تەواو لە پەشوکانی عەتار تێدەگەیشت، دەیزانی لە نیوان دوو پۆخدا وەستاووە کە دوو جەمسەری پێچەوانەیی دوو دونیان کە هەرگیز بە یەک ناگەن، جیهانی بازار و جیهانی خەیاڵ. ماردینی بە سمێلە سبیبەکە یەو وەها پێکەنی دیوارەکانی ئەو ژوورە سەیر و خالییەیی غزەلنوس لەرینەو. ژوورێکی چۆڵ چۆڵ بوو، تەنیا هەندیک کورسی نایلۆنی تێدابوو، هەندیک کورسی و هیچی تر، لەودێووە گوئی لە دەنگە دەنگ و پێکەنین و گریانێ هەندیک منداڵ بوو، تا ئەوکات نەیبیستبوو غزەلنوس منداڵی هەبیت، بەلام هیندەیی بەتالی ژوورەکە سەرەنجی پراکتیسا، دەنگی منداڵەکان سەرقالی نەکرد. ماردینی هەر جارێک پێکەنیا، لەسەدای دەنگی خۆی دەترسا و بە سەرسامییەووە سەیری ئەو فەزا کراوێی دەکرد و هیچی نەدەگوت. شتیکی پەروی نەدا شایستەیی باس بیت و عەتار بیکات بە حیکایەتی خۆی. ئەفسوس سەد ئەفسوس کە ئەمڕۆ وەها بیتام تێپەری، ئەفسوس سەد ئەفسوس کە شتەکان وەها منداڵانە چوونە پیشی. غزەلنوس بێئەوێ هیچ پرسیارێک بکات، هیچ گری و گۆلێک بخولقینیت، پێکەوت سبەیی شەو دواي کەوتنی

تاریکی، له گه ل ئه م پیاوه سه رزله دا که له بالوئیزی جه هه نه م ده چوو
بجیت بۆ مآلی سه یفه دین مارۆ.

ئاه، گهر دواتر ئه و چاوپیکه وتنه سه یره ی له گه ل خانمی گه لایوئیزی
نیادا نه کردبایه، گهر ئه و ژنه خه و آلووه که میک نه بهینایه و نه یبردايه،
هه ستیده کرد پۆژیکى بیخیر له عومری پۆیوه.

بۆ پۆژی دواى تریفه یابه حری به عه تارى گووت «من سه رقالییه کی
نۆر و ئیشیکى بیوچانم لیره هه یه، کارخانه ی مافووره که ئیستا نۆر
پۆیوستى به منه، ئیشه کان بى من نارۆن. نۆر زه حمه ته بتوانم ئیشیکى
تر بکه م، به لآم بوهسته، له وانیه پۆژانى هه ینى، ئا له پۆژانى هه ینىدا
که پشوو ده ده ین، بتوانم ئیواران وانیه کی خه یال به مه ناز خان
بلیم... به داخه وه له پۆژانى هه ینى به ولاره، من پۆژیکى ترم نییه،
سه یرمه که هه میشه شتیکم هه یه بیکه م، ئیشی کارخانه که به جۆریک
نۆره به هچى تر دا پاناگه م، له م وه خته شدا که بازارمان تۆزیک جولآوه،
نا به رپزم... سوپاسته که م، تۆ منت وه ها له بیربووه، به لآم بیئه وه ی
زویربیت و دلّت بشکیت، من له پۆژانى هه ینى به ولاره کاتى ترم نییه...
دیم و ده بینم گهر حه زم به ئیشه که کرد، ده یکه م».

له راستیدا عه تار پۆیوستى به یه ک مامۆستای خه یال هه بوو، به لآم
بۆ ئه وه ی خۆى وه ک که سئیکى هه مه چیزه ده رخات و پتر خۆى له
سه یفه دین مارۆ نزیکبخته وه، مه به ستى بوو دوو مامۆستای خه یال به ریّت،
مه به ستى بوو خۆى وا نیشانبدات هچى بۆ سه خت نییه و شتیک نییه
له م دونیا یه دا له ده ستى ده رچیت، جگه له وه ش ده یوست بزانیّت ئه م
مامۆستای خه یالانه چ جۆره ئاده میزادیکن و چى ده که ن. بیئه وه ی خۆى
پازى نیشانبدات، له گه ل تریفه یابه حریشدا پیکه وت که ئیوارى هه مان پۆژ،
دواى که وتنى تاریکی، له کارخانه که وه بیبات بۆ مآلی سه یفه دین مارۆ.

بیتەوہی لە وردەکاری بێمانادا نوقم بین، دەبیت بلیم غەزەلنوس لە سالۆنە گەرەکەیی مائی سەیفەدین مارۆدا بۆ یەکەمجار تریفە یابەحری بینی. دیمەنی ئەو سالۆنە، ڕەنگی سووری مۆبیلەکان، بۆنی ئەو عەترانەیی خانمی شەمس و مەھناز مارۆ دابووین لە خۆیان ھەرگیز لە یادەوہریان دەرئەچوو، سالەھای سال دیمەنی ئەو ئیوارەییە دێی بە شەپۆلەکانی خیال دەدا و دەھاتەوہ سەرئ، چەند سال دواتر کە تریفە یابەحری لە پۆژئکی تاریکی مالاًواییدا دەستی خستە دەستی غەزەلنوسەوہ و دەریارەیی ئەو ئیوارەییە پرسیاری لئکرد، غەزەلنوس ھەموو شتئکی لەبیریوو، بۆنی تیکەلای عەتری تیرۆز و ھاوایی و فۆن مان شو، بۆنی ئەو گۆلە نایلۆنانەیی لە سوچئکی ژوورەکەدا دانرابوون، ڕەنگی پرتەقالی پەردە تەنکەکان، گۆلی وردورد و زێڕینی سەر ئینجانە شینەکان، تیشکی شیریی ئەو گلۆپە گەورانەیی بە ھەر چوارەوہری سالۆنەکەدا ھەلواسرابوون، مەلمەسی قەیفەیی مۆبیلەکان، بۆی چەرمی دەسکەکانیان، ئەژنۆ سپییەکانی خانمی شەمس لە تەنورە تەسکەکەیدا، قژی خا و شانەکراوی مەھناز مارۆ کە دەوری ئەمیرەییەکی شەرمی دەبینی. ھیچ شتئک... ھیچ شتئک نەبوو لەو سالۆنەدا بیریان چوو بیتەوہ، ھەتا ھەردووکیان ئەو دوو تابلۆ گەرەبەشیان لە یادماوو کە یەکیکیان وینەیی کە رویشکئک بوو بەرەو ناو ئاگرئکی داگیرساو پایدەکرد، بەرەو ناو کلپە و نێلەنێلی جەنگەلئکی گرگرتوو، ئەوی دیشیان دیمەنی شەوئکی تاریک و بەلەمئکی فەرامۆشکراوو لە پۆخی ئاوئکی ھیندا.

خانمی شەمس ژئئکی سپیکەلانەیی جوان بوو، سەیفەدین مارۆش سەر پوو تاوہییەکی سەرزل، کە دادەنیشت لەشی وەک نایلۆنئکی تواوہ بەسەر شوینەکەدا دەرژا، چەوریەکی زۆر کە لە ملالوایی پانی و سمتی و کەمەرییەوہ دەھاتنە خوارئ. بەلام مەھناز مارۆ بوونەوہرئکی جوان بوو، لە پانتۆلئکی ڕەش و تی شیرتئکی نیوقۆلی سپیدا دانیشتبوو، قژئکی

خاوی زەردی ھەبوو، لیۆیکی دەنوکیسی چکۆلانە، جووتی چاوی کال و کراوە لەسەر پوومەتییکی باریک و سپی. جوانی مەھناز مارۆ بە جۆریک بوو، نە عەتار و نە غەزەلنوس کاتیکی ئەوتۆیان بە تەماشاکردنی تریفە یا بەحرییەووە سەرف نەکرد، بەلام تریفە لەو کچانە نەبوو ئەو شتانە بریندارییەکان. لەگەڵ ئەوەشدا دەبێت بڵێم کە تریفە لە شەوی یەکەمەووە ھەستی بە جۆرە نزیکایەتییەکی پۆخ و خزمایەتی دڵ لەگەڵ غەزەلنوسدا کرد، نا غەزەلنوس بەو قژە لوولەییەووە، بەو چاویلکە بچوکیەووە، لەو کورپانە نەبوو لە نیگای یەکەمەووە ھەیرانیان بیت، بەلام شتیکی تێدابوو، نیگایەکی تاییبەتی، سێحریک کە لە مڕۆفە ناوازە و تاییبەتیبەکاندا ھەیە، جۆرە جەزبیکە پەییوھندی بە جوانییەووە نییە بەلکو ھەندێجار لە جوانی بەھێزترە، شتیکی ھەک درەوشانەووی بپروا وەھایە، ھەک ئەووی لە ناکو ھەستدەکەیت لەبەردەم شوشەییەکی سافدایت، لەبەردەم یەکیکدایت پۆشن دەدرەوشیتەووە، لە بەردەم کەسێکدایت جگە لە پوناکی ھیچی دیکەت بۆ ناھێنیت. بەلام دیمەنی سەیفەدین مارۆ و شەمسی ژنی تریفەیان ترساند، ھەر لە یەکەم نیگایەووە بۆ ویقاری خانمی شەمس و چاوە سەیرەکانی سەیفەدینی مارۆ بپاریدا نەگەریتەووە ئەو مائە، ھەلبەت ئەو کات نەیدەزانی قەدەر بە چ پێگایەک و لە چ فەزایەکدا جاریکی تر ئەو دەھینیتەووە ناو ئەم ژوورانە. کە گەرپایەووە بۆ کارخانەی مافوورەکە بە درێژایی شەو دەبویست غەزەلنوس لە خەیاڵی خۆی دەریکات، دەبویست بییری لێ نەکاتەووە بەلام نەیتوانی، جۆرە ئامادەگی و سەیرکردن و وەستانییکی ھەبوو تریفە یا بەحری بۆی فەرامۆش نەدەکرا. پوخسار و قسەکردن و نیگاکردنی ئەو کورپە بە جۆریک بەسەریدا زالبوو وەخت بوو ھەمان شەو تەلەفون بۆ عەتار بکات و ناوینیشانی مائەکەیان پپرسیت، بەلام شەرمییکی کچانەیی قوول دەستیگرت و پەشیمانیکردەووە. ئاگاداربوو کە غەزەلنوس بە کەمیک ببیایەخی و فەرامۆشییەووە سەیری ئەوی کرد،

بەلام گرنگ نەبوو، گرنگ ئەوەیە ئەو لە کەسێک دەچوو لە بێگوناھى
 ھەلکەتشراییت. لە کەسێکی ئاشنا دەچوو، یەکیک بوو تریفە دلتیابوو
 دەیتوانی زوو داگیرییەکان، چەندە دوور بێت دەستی پیاگات... دلتیابوو
 ئەو کورپە پۆلێک لە ژیانیدا دەبینیت... بەلام چ پۆلێک؟ نەیدەزانى.

ئەو پۆژە دەستگیرانە کەى مەھناز مارۆش ئامادە بوو، کورپێکی بالابەرزى
 سمیل پەش، لەو گەنجانە بوو گەر بەیانیان چاکەت و پانتۆل بپۆشن،
 ئیواران دەبیت بیکەن بە جلی کوردی، گەر عەسر شەپوأل و مراخانى
 لەبەریکەن، شەو دەبیت بیکەنەو بە پانتۆل و کراس، لەو کەسانەبوو
 کە گۆرپى خێرا خێرای جل و شێوھ و پەنگى پۆشا کەکانى جۆرە
 گرتیەکی دەرونى و ھەستییکی قوولسى نادلتیایى ئاشکرادەکرد، شێوھى
 وەستان و سەیرکردنیشى ئەو جۆرە دوودلییەى تىدابوو. ئاشکرا ئیدعیای
 وىقارێکی دەکرد کە تیا نییە، تەزىبىحیکى درىژى بەدەستەو بوو، بە
 جوتىک چاوى پەش و برۆى ئەستورەوھ سەیرى ھەموو میوانەکانى
 دەکرد و ھىچى نەدەگوت. عەتار دەیناسى، ناوى نەجۆ ئەشکانى بوو،
 کۆنە پىشمەرگەیک کە لە دواى پاپەپىنەوھ بە پارەیکى بىشومارەوھ
 ھاتبووھ بازارەوھ، لەگەل کۆمەلێک بازرگانى دراو و بەرپرسى بە توانادا
 سەروکارى ھەبوو، لەوانەبوو کە بۆ فرسەتى گەرە دەگەر، گەرچى ئىجگار
 قۆزىبوو، بەلام بە زەحمەت دەچووھ دلەوھ. لەوانەبوو کە حىکایەتى ئەم
 مامۆستای خەيالە زۆر بىتاقەتى کردبوو، دەویست لە نزىکترین کاتدا
 مەھناز بگۆزىتەوھ و ببیتە ژنى، بەلام خواستى ئاسننى خانمى شەمس
 پىگای لىدەگرت. لەگەل ئەوھى ھەندىجار پۆلسى پىاوى خاوەن قسەى
 دەبینى، بەلام لەبەردەم ئەو ئىرادە ئاسننى شەمس خاندا کە بەرابەر
 نەجۆ بەجۆرە ناسکىیەکی ژنانە دەیسەپاند، ھىچى بۆ نەدەکرا، تەواو
 دەستەپاچە بوو. خانمى شەمس دەویست ھەرچۆنىک بووھ کچەکەى
 زانکۆ تەواویکات، بەو مەرجە دابووى بە شوو. کردنەوھى ئەو زانکۆ

تازه‌یه که برپاریبوو له وه‌رزه‌کانی داهاتوودا بکه‌وئته‌گه‌ر، هه‌موو خیززانه ده‌وله‌م‌ند و خاوه‌ن ناوبانگه‌کانی شاری خستبووه هه‌له‌که‌سه‌ما، ئیستا چون ده‌کرا که‌که‌ی ئه‌و تاقه‌ مندالکی ئه‌م شاره‌ بی‌ت که نه‌چیت بۆ زانکو، شتی وا چون ده‌بی‌ت، خانمی شه‌مس مردنی له‌وه‌ پیاشتر بوو. ده‌بی‌ت بلیم که مه‌ناز هیچ جوړه هه‌ستیکی تایبه‌تی بۆئهم کورپه‌ نه‌بوو که ته‌نیا له‌ ناو‌کونه‌ پېشمه‌رگه‌ و پیاوانی بازارپدا ده‌یتوانی قسه‌بکات. دوا‌ی شه‌ش مانگ ده‌ستگیرانی، دانیشتن و چوونه‌ ده‌روه‌کانیان به‌ په‌رده‌یه‌کی بی‌وینه‌ی شه‌رم و پیزی وشک داپۆشرا‌بوو. هه‌رکات به‌جووته بۆ چیشته‌خانه‌یه‌کی تازه‌ ده‌چوونه‌ده‌ری، یاخود ئاهه‌نگیک یان سه‌یرانیکی به‌ کۆمه‌ل کۆیده‌کردنه‌وه، زۆربه‌ی کاته‌کان هه‌ر دوکیان بی‌ده‌نگ بوون، مه‌ناز هه‌ستیده‌کرد له‌گه‌ل ئه‌ودا پتر داده‌خری‌ت و ده‌به‌ستریته‌وه. راسته‌ ئه‌شکانی جوانیه‌کی پیاوانه‌ی هه‌بوو، به‌لام له‌و کورپه‌ ناسکانه‌ نه‌بوو که خه‌یالی هه‌رزه‌کارانه‌ی مه‌نازیان تیره‌کرد. نه‌جو‌یه‌که‌مجار له‌ ئاهه‌نگیکی نه‌ورۆزدا مه‌نازی بینیبوو، یه‌کسه‌ر برپاریدا‌بوو خوازیینی بکات، ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بۆ ئاسانکرد ئه‌و به‌رپرس و هاو‌پۆی و دۆسته‌ حیزبیانه‌ بوون که سه‌یفه‌دین مارۆیان ده‌ناسی. مه‌ناز که حیکایه‌تی داواکارییه‌که‌ی بیست، هیچی نه‌گوت، هه‌لبه‌ت ده‌یتوانی بلیت نا، نامه‌وی‌ت شووی پیکه‌م، به‌لام شتیک له‌ شیوه‌ی کورپه‌که‌دا بوو په‌تکرده‌وه‌ی ئاسان نه‌بوو. که که‌کانی هاو‌پۆی په‌سمه‌که‌یان بینی، گووتیان «مه‌گه‌ر شیت بیت شووی پینه‌که‌یت، چه‌ند کورپی وا له‌م شاره‌دا هه‌یه‌؟». باوکیشی ده‌یگوت پاشه‌په‌رۆژیکی پوناکی له‌ حیزبدا ده‌بی‌ت، به‌لام خانمی شه‌مس له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌یده‌ویست شوو به‌م کورپه‌ بکات که ده‌یگوت هیشتا بۆنی گه‌ورپی لادیسی لیدی‌ت. راسته‌ کورپه‌که‌ هه‌رکات قات و بۆینباخی ده‌به‌ست هیچی له‌ ئه‌ندازیار و ده‌وله‌م‌نده‌ شاریه‌کان که‌متر نه‌بوو، به‌لام خانمی شه‌مس ده‌یگوت کورپکی بی‌ شه‌هاده‌یه، نه‌خوینده‌واره،

سه روزمانی مه جلیسی ئه م زه مانه ی نییه ... دوانه وه شار پره له کچی لادیی جوان که لایه قی ئه ون، کچی ئیته که به ناز گه وره کراوه، بۆ ئه و نابیت.

ده بیته بلیم که خانمی شه مس له سه ره هق بوو، گه رچی کچه که خوی بیباک و که مته رخه م سهیری مه سه له که ی ده کرد، به لام گه ر گونجان و هه لکردن بخرینه حیسابه وه، ده بایه نه جۆ ئه شکانی خالۆزایه کی خوی بخوازیته که شیتی نه جۆ بوو بوو. به لام نه جۆ بیرى له پاشه پۆژ ده کرده وه، له یه کیک له به رپرسه به رزه کانی حیزب نزیك بوو بووه وه، هیدی هیدی به پاره کانی ئه وه وه و له ماوه یه کی که مدا قاچیکی له بازاردا دا کووتیبوو، گه یشتنی به کچی سه یفه دین مارۆ ده رگایه کی تری لیده کرده وه، ئه مه جگه له وه ی که کچه که نو قول بوو، چیتر هه رچییه کی ده کرد ئاره زووی له و کچه لادیانه نه مابوو که سالانی پیشمه رگایه تی هه ندیکی لیتا قیکرد بوونه وه، سویندی خواردبوو ده بیته ژنه که ی له م کاوبۆ له به ره شارینه بیته، له هه ره جوان و ناسکه کانیشیان.

له و ئیواره یه وه نه جۆ ئه شکانی رقی له غزه لنوس هه لگرت، بیهۆ، بی هیچ به هانه یه کی ئاشکرا. جۆره رقیک هه موو مروفیک جاریک له ژیانیدا تا قیکردۆته وه، رقیکه به هانه یه کی دیاریکراوی نییه، به لام له رقی ئاسایی توندتر و کوشنده تر و ته مه ن درێژتره. ده بیته بلیم نه جۆ له و جنسه ئاده میرزادانه بوو که رقیان له و که سانه یه که شتیك ده زانن ئه وان نایزانن و تینناگه ن، له و به شه رانه بوو که ته نیا پوو له یه کجۆره کۆر و کۆبوونه وه ده که ن، له گه ل یه کجۆر ئاده میرزادا ده توانن بکرینه وه، دلیان به یه ک شیوه قسه و یاس پۆشنی لیده گه ریت. پۆژیک پیشتر سه یفه دین مارۆی خه زوری به ته له فون باسی ئه و مامۆستای خه یاله ی بۆ کرد، ئه و وه ک ده ستگیرانی کچه ده بایه خه به ری له هه موو شتیك هه بیته، هه ر مامۆستایه کیان بۆ گرتبوو ئه و له نزیکه وه ئاگاداری هه موویان بوو،

به لام هيچ يهك له مامۆستاكانى تر ترس و ئيره بيبان تيا نه بزواندبوو، خودايه ئاختر ترسى له كئ هه بووايه له سه عيد بايو، له خه سرهوى جهر، له عه له توان دوو، يان له مه جه ئيگسيلايسى ئينگليزى. نا، هيچيان سه رو پوخسارى نه وه يان نه بوو، نه جو نه شكاني كورپه قوزه كهى هه ريمى سه د و سى وسئ، پيشمه رگه پيگپوشه كهى پوزانى سه ختى شوپش، ئيره بيبان پي به ريت و به شايستهى به راورديان بزانيت. به لام كه يه كه مجار ئه م غه زه لنوسهى بينى دلئى راجله كا، هه لبه ت خوئى به قوزتر و له بارتر ده زانى، دلئيا بوو به رابه ره قامه ت و سميل و چاو و بروئى نه و غه زه لنوس هيچ نيه، به لام هه ستيكرد شتيكى تيدايه كه نازانيت چيبه، شتيكه له ده ره وهى تواناي زمانى نه وه، جو ره شتيكه له ده سه لاتى فره نكي نه ودا نيهه كو بيكا ته وه. كه ته وقه ي له گه لدا كرد فيتكيه كى سه ير له ده ست و په نه جه كانيدا بوو، دلئيا بوو جو ره مه لمه ستيكى وه ها ئافره ت راده چله كينيت، به لام جگه له وه شيوهى سه ير كردنى و سروشتى هه لكه وتنى ده موچاروى و نه و گونجانهى له نيوان ده نگ و پوخسايدا هه يه، تايبه ته ندييه كيان داوه تى كه كه س ناتوانيت ئاسان چاوى له سه رلابات. ئاه خواي مه زن ده بيت ناوى راسته قينه ي خوئى چيبيت؟ ده بيت مروفتيك هه بيت ناوى غه زه لنوس بيت؟. نه جو تا نه و دانيشتنه ته واو بوو، سه يرى مه هنازى ده كرد، سه يرى نه وهى ده كرد چون ته ماشاى غه زه لنوس ده كات، به لام هيچ شتيكى له نيگاي مه هنازدا نه خوئنده وه، له پاستيدا كه س نه يده توانى هيچ له نيگاي نه و كچه دا بخوئيتته وه؟ ده موچاروى شتيك بوو نه ده خوئنرايه وه. هه تا عه تار به هه موو بليمه تى خوئيه وه هيچى تيا نه خوئنده وه.

خانمى شه مس نه و شه وه به رده وام نه وهى دووباره ده كرده وه كه ده يه ويئت كچه كهى بخوئينيت، سه يفه دين ماروش بيته وهى زور گوويداته

هه‌ست و نه‌ستی مندالله‌که‌ی پی‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که کچه‌که
 بيميشکيکی گه‌وره‌یه و هيچی لئ سه‌وز نابیت. ئه‌وه‌ی لای تریفه زۆر سه‌یر
 بوو ئه‌وه‌بوو، گه‌رچی قسه‌کانی باوکی زۆر به ئیش و بریندارکه‌ریوون،
 که‌چی کچه‌که دلته‌نگی و برینداری پی‌وه دیار نه‌بوو، گه‌رچی ته‌واوی
 دانیشتنه‌که له‌سه‌ر بيميشکی ئه‌و قسه‌ده‌کرا، به‌لام بۆ ساتیکیش چیه
 ده‌موچاوی نه‌گۆرا. تریفه تینه‌ده‌گه‌یشت ناخۆ هۆکاری ئه‌و هیمنییه‌ی
 ده‌گه‌رپته‌وه بۆ که‌مه‌هۆشی یاخود بۆ بپروابه‌خۆبوونیکی گه‌وره. غه‌زه‌لنوس
 له‌و دانیشتنه‌دا گووتی «خه‌یال ماوه‌یه‌کی دریزی ده‌ویت تا پیده‌گریت،
 چونکه یاریکردن به‌خه‌یال هه‌ر وا ئاسان نییه، دوو جۆر له‌خه‌یال
 هه‌یه، یه‌کیکیان کوشنده‌یه، له‌بینینی حه‌قیقه‌ت دوورمان ده‌خاته‌وه،
 جۆریکی دیش مرۆف ده‌گۆرپته‌سه‌ر بوونه‌وه‌ریکی دی، وای لیده‌کات
 له‌یه‌ککاتدا بتوانیت له‌دوو دنیا‌دا بژی، کاریکده‌کات مرۆف زیاتر له
 راستی تیبگات». غه‌زه‌لنوس مه‌به‌ستی نه‌بوو زۆر له‌سه‌ر شته‌کان بپروات،
 دانیشتنه‌که که‌ستیکی وه‌های تیدا نه‌بوو له‌شه‌رحیکی قوول بۆ خه‌یال
 تیبگات، به‌لام ئه‌و وشه‌که‌مانه‌ تریفه‌یان هه‌ژاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت
 له‌ویادا هیچ بلیت، وه‌ک کۆی شوینه‌که به‌جیگایه‌کی گونجاو بۆ جۆره
 قسه‌وباسیکی وا نه‌زانیت، به‌زه‌رده‌خه‌یه‌ک له‌زه‌رده‌خه‌نه‌گه‌وره‌کانی
 خۆی سه‌یری هه‌مووانی کرد و هيچی نه‌گووت. سه‌یغه‌دین مارۆ به‌گشتی
 کۆی ئیشه‌که‌ی به‌شتیکی بیسوود ده‌زانی که شه‌مسی زنی به‌زۆر
 سازیکرده. به‌لام دایکی ده‌یگووت، کچه‌که پی‌ویستی به‌مامۆستایه‌ک
 نییه‌ توتیانه‌ بایۆلۆژی و فیزیای بۆ باسبکات، به‌لکو پی‌ویستی به
 یه‌کیکه‌ خه‌یالی بکاته‌وه. دوا‌ی قسه‌وباسیکی زۆر ریکه‌وتن غه‌زه‌لنوس
 هه‌فته‌ی دووجار وان‌ه‌ی دادات، ئه‌وه دوا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ک بوو سه‌یغه‌دین
 مارۆ له‌گه‌ل مه‌هناز مارۆدا بیدات که چاره‌نوسی وه‌ک قوتابییه‌ک ته‌واو
 له‌مه‌ترسیدابوو.

ئەو شەوہ عەتار نەبیت ھېچ ھەك لە سالتۆن نشینەکانی مالمی سەیفەدین مارۆ ئاسوودە سەری نەخستە سەر سەرین، ھەموو پێیان وابوو شتیک لە ژیاناندا گۆراوہ، پێئەوہی کەسیان بزانن چیبە . دەرکەوتنی غەزەلنوس لەو مالمەدا شتەکانی بەجۆریکی کتوپر سەرەو ژوور کرد، ھەك ئەوہی سحریکی نھینیان لیکرایت، ھەموویان بە شیوہی جۆراوجۆر بیریان لەو دەکردەوہ . ھەك ئەوہی غەزەلنوس ھەوای دونیایەکی تری ھینابیت، ھەموویان تووشی راچەنینیکی ناوہکی بووبوون . سەیفەدین مارۆ کە سالتیک زیاتر بوو جگە لە چەقەچەقی بەرپرسە حیزیبیەکان و بۆلەبۆلەکانی شەمس ھېچی نەبیستبوو، لە ھەمووان پەریشانتریوو، دواجار دەترسا ئەم پیاوہ خەیاڵپەرە شتیک لە مال و مندالەکەیدا بشکینیت کە بە زەحمەتیکێ ژۆر و بە چەندین سال پەنج و ماندویتی فیریکردبوون، ئەو سالەهای سال بوو بە ژن و مندالەکەئ دەگووت ژیان کۆمەلێک جەنگ و جەبر و راھاتنە، ئیستا گەر ئەم غەزەلنوسە دەرگای شتیکێ دی بخاتە سەر پشت، تەنیا خودا دەزانیت عاقیبەتەکەئ چی دەبیت . بەلام خانمی شەمس بە پێچەوانەوہ، ھەستیدەکرد کورەکە شتیک لە فیتکی و کرانەوہی لەگەل خۆیدا ھیناوە، کە لە میژە لە ژیانیدا ونە . ھەزیدەکرد کوریکێ ناوھا میددی کچەکەئ بایە، ھەزیدەکرد خۆشی لە سەرەتاوہ ژیانێ پێچکەبەکی وەهای نەگرتبايە و تووشی میددیکێ وەھا نەبايە، بەلام وای لیھاتبوو نەیدەتوانی بی سەیفەدین مارۆ پێشینی ژیانێ خۆی بکات، ھەك ئەوہی ھەر لە سەرەتاوہ لەگەل ئەودا لەدایکبوویت، سەیفەدین چیدی لە میدرد نەدەچوو، بەلکولە نەخۆشییەکی کۆنەماک دەچوو کە ھەر لە ئەزەلەوہ تووشیبوویت . بەلام کەس ھەك تریفە یاہەری لە ناوہوہ نەجولابوو، تریفە دوای چەند سالتیکیش لەو پۆژە ھینتا دلێ خۆی بە بەردیک دەشوہاند، کە ئەو شەوہ با لە جیگای

خۆى جولاندوتى، ھەركات ھىكايەتى ئەو سالۋەنى دەگىزايە، باسى
 پەنگى كراسەكەى خانمى شەمسى دەكرد، قسەى لە بۆنى مۆبىلەكان
 دەكرد، لەو ھەستانە دەدوا كە پەنگى تابلۇ و فەرش و ئىنجانەكان لە
 ناويدا دروستيانكرد، دەيگوت «باى ئەو ئىوارەيە دلى جولاندم».
 ھەر ئەو شەوھش مەھناز مارۇ جۆرە خەونىكى ترى بينى، خەونىك لە
 خەونەكانى جازان نەدەچوو، بۇ يەكەمجار لە ژيانيدا لە شىرىن خەودا
 پاچلەكى و ھەستى بە تىنوتىيەكى گەورەكرد، ھەستىكرد پىويستى بە
 ھەوايە، ھەستىكرد دەبىت پەنجەرەكان بكانەو، بۇ يەكەمجار لە ژيانيدا
 ھەزىدەكرد ھەواى پاك ھەلمۇتت و بگرى، ھەك ئەوھى ھەموو شتىك
 لە دونيادا گۇرايىت، ھەستى بە دامايەكى گەورە كرد. لە ژورەكەى
 چوۋەدەرى، بە ھەسرەتتىكى بىۋىنەو دەمى نا بە ئاۋى بەلۋەكەو،
 كەمىك دەموچاۋى خۆى تەپكرد و دەرگاي بالكونەكەى كەردەو و خۆى
 دايە بەر ھەواى ساردى شەو، بۇ يەكەمجار ھەستىكرد لە ناخى دلەو
 پقى لە نەجۇ ئەشكانىيە... ژۇر پقى لە ئەشكانىيە... ژۇر ژۇر.

گەرانى بەردەوامى ماجىدى گول سۇلاف

بەدواى كاراكتەرى لاشەكەدا

ھاۋىنى ۲۰۰۴

دەبوۋايە لە ھىكايەتى ئەو لاشەيە تىبگەين... ئىشى ئىمەبوو لەو
 لاشەيە تىبگەين. گەرچى من ھەقىقەت خەيالم دەكوزىت، بەلام ھەك
 ئەوھى لاشەكەتەلىسمى لىكردىم، دەمويست بىسەرەوت دواى چىرۆكەكەى
 بكەوم. لە ژياندا دوو شت ئەفسونى راستەقىنەيان لەسەر من ھەيە،
 دوو شت و ھىچى تر، يەككىيان ئەو شتەيە كە پىدەلەين ھەقىقەت،

ئەوى تىرىشيان ئەو شتەيە كە پېيدەلېن خەيال. مېژوو، سىياسەت، خۇشەويستى، پىق و ھەموو شتەكانى دى ئەم گەردونە ملکہ چى ئەو مەملەنئ گەورەين كە لە نىوان ئەو دووانەدا پوودەدات. ئەو لە سەرەتاوہ تا ئەمپۆ تىگەيشتنى من بووہ لە زيان. مروفىش مەخلوقىكە دەبىت لە ناوہ پاستى ئەو گىژەلووكەيەدا بىزى، دەبىت خەتتىكى گەورە لە نىوان ئەو دوو دونيايەدا بىكىشىت، شارستانىيەت ھىچ نىيە جگە لەو ھىلە ئەستورەي مروف لە نىوان حەقىقەت و خەيالدا دەيكىشىت، زانست ھەر ئەو ھىلەيە، ھەتا ھونەرىش زۆرجار تۆخکردنەوہى ئەو ھىلەيە. كەستان باوہ پدەكەن كە من ماجىدى گول سۆلاف كە خۇشحالانە نازناوى ماجەلانى خەياليم وەرگرتووہ، پۆزىك كە وتبىتمە سەر كەلگەلەي پىشكەشكردنى كۆرپىك لەسەر سنورەكانى خەيال و حەقىقەت لە ھونەردا، ھا، كەستان باوہ پدەكەن؟ بەلام من ھەشت سال لە مەوہەر ويستم كۆرپىك لەسەر ئەو بابەتە پىشكەشكەم، خۆم بە پارەي خۆم ھۆلنىكم بە كرىگرت، لە ھەموو جىگايەكى شاردا پۆستەر و نوسراوى تايبەتيم بۆ ھەلواسى، بەلام ھەتا يەك مروفىش نەھات، ھەتا يەك كەس يىش چىيە پووي نەكردە ئەو كۆرہ. لەو كاتانەدا تەنيا خەيال مروف پزگاردەكات، من بىئەوہى گويدەمە ھىچ، تەواوى ھۆلەكەم پركرد لە گوئگر، پرمكرد لە كورپ و كچى خەيالى كە بىچرپە گوئيان لە باسەكەي من دەگرت لەسەر ھونەر. من لەويدا گووتم، ھەتا ھونەرىش كىشانى ھىلنىكى ئەستورەبووہ لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا. من تاكە كەسىك بووم ئەو ھىلە ئەستورەم دەپاراست، ھەر يەك لە تريفە يابەحرى و غەزەلنوس بەردەوام لە خولياي تىكدانى ئەو ھىلەدابوون، من بە جۆرىك لە جۆرەكان گىرم خواردبوو، بەلام خۇشحال و كامەران بووم گەر بتوانم لەگەل گەمەكانى ئەوانىشدا بپۆم. من كەسىكم حەزەدەكەم ھەر دوو كىشورەكە تا دوورترين قوولايى خويان بدۆزمەوہ، تا ئەو

جیگایه برۆم له بنکدا، له دوا پنتدا که خیال دهگاته دوا سنووری
 خۆی و حەقیقەت دهگاته دوا شیوهی خۆی. هەمووان سەیرکردنی من
 بەسەیرکردنی گەمژەیک تێدەگەن که دەیهوێت سەرسەختی بنوینیت و
 خۆی لەبەرەوی دژدا دروستبکات. چونکە واتێدەگەن خیال نزیکبوونەوێه
 لە راستی و راستی نزیکبوونەوێه لە خیال، واتێدەگەن گەر مرۆف لە
 یەککاتدا قاچیکێ لەم جیهان و لەوی دیشدا نەبێت شیت دەبێت. ئەوان
 وەک من دژایەتی و جیاوازی لە نێوان ئەو دوو جەمسەر و دوو پۆلە
 دژ و دوژمنەیی بووندا نابینن، ئەو زۆرجار تووشی شیتی و غەمۆکی
 و تەنهاییم دەکات. من ناتوانم وابم، زۆر هەولمداوه وابم، بەلام ناتوانم.
 کاتیک دەبم بە ماجیدی گول سۆلاف چیتەر ماجەلانی خیالی نیم،
 کاتیک دەشبم بە ماجەلانی خیالی و لەسەر ئەو نەخشە خورافییەیی
 خۆم سوار کەشتییەکم دەبم نیتەر ماجیدی گول سۆلاف نیم، من
 خەتەکانم پێ گرنگە، گەر مرۆف ئەو هیلە لابەریت، شیت دەبێت، هەموو
 شتە ترسناکەکانی خیال و گەمە کوشندەکانی ناگااییمان دەپرژیتەو ناو
 دنیا. کەستان فلیمی «ژۆمانژی» پۆین ویلیامزتان بینووه، یان فلیمی
 «ساتورا»، گەر ئەو هیلە لە نێوان راستی و خیالدا نەپاریزین دنیا
 دەکەوێتە نارێکی و شپرزەبیهکی وەها ترسناکەو، وەک لەو دوو فلیمەدا
 دەبینن. بیهێننە پیشچاوی خۆتان گەمەیک هەیه و مرۆف دەبێت بە
 راستی بیکات، وەک ئەو شەترەنجە ترسناکەیی هاری پۆتەر لە بەشی
 یەکەمی پۆمانەکی جوانا پۆلینگدا دەیکات، کە هەم گەمەیه و هەم
 راست، هەم سیحره و هەم حەقیقەت.

کە من بپارمدا لە نوسینی کتێبی باغە خوێنینهکاندا بەشداریم،
 دەزمانی ئەو کتێبە بەرەو ناو جەرگەیی راستیم دەبات. من نادیارترین
 کاراکتەری گروپەکی بووم، ئەوکات غەزەلنوس وەک شاعیرێک ناسراو بوو،

تریفه یا به حری له گه ل گروپه کانی ژاندا پوئیکی له دونیادا هه بوو، هه سه ن توفان له هه موو کونج و که له بهریکی ولاتدا ده یانناسی، ناویانگی پشت و په نایه کی گه وره بوو بوئی، به لام من کهس نهیده ناسیم. گه رچی پوژانه چه ندین سه عات پیاسه م به شاردا ده کرد، به لام کهس نهیده بینیم، بیرم نایه ت له هه موو ژیاندا کهس سلأوی لیکردیم، تاکه هاوړیم ئه و منداله کویرانه بوون که ئه وانیش نه یانده بینیم. ئه وهی بیم به ئاده میزادیکی بینراو و که میک له زه تی مه ترسی بچیژم شه یدا یکرد بووم. بیروکه ی کتیبی مردن بیروکه ی تریفه و غه زه لنوس بوو، ئه و تریفه پیشتر له ریگی کومه لیک پوداوی ترسناکه وه، ئه زموونی تال و نازاری بیوینه ی کومه لیک قوریانیا ن بینیبوو، شته کانیان به جوړیک تال و به سوئی ده گنرپایه وه، من باوه ږم نه ده کرد. به برپاوی من مروف بوونه وه ریکی دروژنه، چونکه زورجار وه سوه سه ی تیکه لاوکردنی خیال و راستی ده که ویته سه ری. به لام تریفه و غه زه لنوس منیا ن وه که خه تخوشیکی بیپروا ته ماشاده کرد که تا ناقاری سووکایه تیکردن به نازاری مروف ده پوم. بیروکه ی کتیبه که شتیکی ساده بوو، ده بایه میژووی مردن له دوا ی پاپه رینه وه بنوسینه وه، واته شتیکی بنوسینه وه که کهس نهیده ویرا بینوسیته وه، من کتیبه که م لای خو مه وه ناو نابوو «کتیبی هه زار لاشه»، هه لبت ئه و ناوه شتیکی مه جازی بوو بو ئه م شاره و بو هه موو شاره کانی تری ئه م هه ریتمه، ناویک بوو من بو ئه و کتیبه م دانابوو، هه ری که مان ناویکمان بو ئه و کتیبه هه بوو، غه زه لنوس ناوی نابوو «باغی خوین»، تریفه یا به حری ناوی نابوو «ده فته ری دوزخ». کتیبه که له سی به شی سه ره کی دروست بوو بوو، به ناوی فه سلی خوین و فه سلی ناگر و فه سلی ئاو. فه سلی خوین به شی ئه و مردوانه بوو که ده کوژرین، فه سلی ناگر به شی ئه و مردوانه بوو که ده سووتین، فه سلی ئاو به شی ئه و مردوانه بوو که ده خنکین. ئیشی ئیمه ئه وه بوو کومه لیک حیکایه ت کوپکه ینه وه، بچینه

ناو ھۆی مردنەکانەو، ژيانی کوژراوەکان و خەونەکانیان بنوسینەو. مروف گەر لە شاریکی پەر مردندا بژی، دەبیت لە مردن تیبگات، ناکریت تا ھەتاھەتایە چاوی خۆی بگریت و نەویزیت سەیری مردووەکان بکات. بەلام گرنگ ئەوھبوو پاستی خەیالم نەکوژیت و سەر لە سەفەرە سىحراویيەکانی خۆم تیکنەدات. غەزەلنوس دەیگووت «ئەم کتیبە ھیزی ئەوھمان دەدات سەیری مردووەکانی ئەم شارە بکەین، سەیرکردنی مردووەکان سەیرکردنی حەقیقەتە». غەزەلنوس دەیویست گەشتی دووردریژی خۆی بەسەر زەمینى خەيالمدا لە ئامیزى حەقیقەتدا دوايى بیت، بەلام من گەشتیە خەيالییەكەى خۆم بە ئاراستەى سەر زەمینى حەقیقەت نەسەولاند... ئیستاش كە دوورم لەو گەشتیە، ھەست ناکەم ئەو لەو پویارە خەيالى و لەو سەر زەمینە بیکەراندەدا جگە لە خەيالم ئاراستەيەكى دى ھەبیت و جگە لە سەرکەوتنى بیوچان بە بواری بەك لە دواى یەكسى چەم و جەنگەلدا پینگای تری گرتبیتە بەر.

شەویك كە لاشەكەى مورادمان دۆزییەو دەمى سالى بوو چیرۆكمان كۆدەكردەو، دەفتەردارەكانى ئیمە بە كۆلانەكاندا دەگەرپان و دەچوونە مالى مردووەكان و حىكایەتى كۆچ و مائناوايى ئەوانیان دەھینایەو، بەلام پێشتر ھەرگیز خۆمان پینگامان نەكەوتبوو سەر لاشەيەكى غەمگین، لاشەيەك بچیتە خەونەكانمانەو و بەردەوام داوامان لیبكات شتیكى بۆبکەین. ئەمرو دەتوانم سویندتان بۆ بخۆم كە ھاملیت درۆی نەكردو و بەراستی تارمايى ئەو مردووی بینیو، چونكە من لەو چەند شەویدا چەندھا جار تارمايى موراد جەمیل بینی، دەمبىنى لە ناو ماله كەماندا دەگەرپیت، دەمبىنى لەو بەرى شەقامەكانەو بانگمەدەكات، لە كاتى پیاوسەكاندا ھەندىجار لە تەنیشتمەو دەپوات، ھەندىجار بەرەو روم دیت. سەرەتا وامدەزانى ھەر من وام، ھەر من ئەو تارمايى دەبینم، بەلام دواتر تىگەیشتم غەزەلنوس و حەسەن توفانىش خالى نین لەو

خوليايه ... نه وانيش به رده وام تارمايي نه و كوپه ده بينن. نه و پوڙه كه
 حه سەن توفان ويته كاني هيئايه وه، پوڙيكي سه يربوو بو من، حه سەن
 ناوي دوو كچي له خاوهن ويته كان هيئا بوو، دوو كچ له وانهي كه ده بايه
 من بيان دوزمه وه و به جوڙيكي له جوڙه كان زانياريان ليده ربهينتم. به وه دا من
 ده مزاني هه نديچار ده رهيناني ناو له لمي بيابان له ده رهيناني زانيارى له
 كچيكي ده رباره ي دلداريه كاني پيشووي خو ي ئاسانتره، ويستم خو م له
 گه مه كه ده ربهينتم و تريفه يابه حري پاسپيڙم كه وه ك كيڙيكي له بار و دم
 به خنده نه و كارهم بو ته واوبكات، به لام هه ر كاتيكي پيويستم به تريفه
 هه بووايه سه سه ختييه كي مندالانه دايده گرت و نه يده كرد. تريفه پاي و ابو
 له به رنه وه ي من بيميشكم و هيچ له ئافره ت نازانم و له خو هه لكيشيكي
 بيمايه زياتر هيچي تر نيم كه به رده وام به جواني خو مه وه ده نازم،
 ئيستاش له و راستيه تينه گه يشتووم كه له م جوڙه حيكايه تانه دا ژن
 پتر بپوا به پياو ده كه ن نه وه ك به ژن، دلپان بو كوپيكي جوان
 ده كه نه وه نه وه ك بو كچيكي. من نه گه رچي زوڙچار به قسه كاني تريفه
 بريندار ده بووم، به لام نه مده گرتنه دل، دلنيابووم تريفه له ناخه وه مني
 وه ك برايەك خو شده ويته، نه و هه نديچار پاگوزه ر پيئيگووتبووم كه دلي
 مني لا مه به سته، به لام زوڙ زوو نه و قسانهي بيرده چوو وه و له يه كه م
 ده رفه تدا پيامدا هه لده شاخا. له راستيدا من پتر له چوار سال بوو له
 تريفه يابه حري زياتر كچيكي ديكه م نه ده ناسي، له پوڙيكي وه بپيارم دا بوو
 چيتر دلداري نه كه م و دلي خو م به عه شقه وه نه يشينتم، كه مته ر خه ميه كي
 قوولم به رابه ر ئافره ت تياروستبوو بوو. كه حه سەن توفان ويته ي نه و
 دوو كچهي خسته به رده ستم، خو م وا نيشاندا كه قسه تونده كاني تريفه
 كاري تينه كردوم. گه و ره ترين هيڙي من نه وه بوو كه ده متواني هه ست و
 نه ستي خو م بشارمه وه و يقاري خو م نه دوڙينتم. هه نديچار له ناخه وه
 ده گريام، به لام له پوخساردا شتيكم پيوه ديارنه بوو، نه مده هيشت نه و

ویقاره جوانم بژاکیت. ئەو پۆژه که تریفه قسه توندهکانی کرد، من خۆم به وینهکانهوه سهرقالکرد، دوو کچی جوان بوون، یه کینکیان ناوی سهلما نه جیب بوو، ئەوی تریان گولزار خالید، دوو ناوی بیمانا که له ناوی ئەو ژنانه دهچوو که له لای بهقالتیکی دراوسیمان مانگانه بایعیان وهردهگرت. من به هیمنی وینهکانم هه لگرت و گووتم ماوهیهکم بدهنن، تا دهیاندۆزموه. وامگووت و به ویقاری خۆموه ههستام و دانیشتنهکه م بهجیهیشت. بیئهووی بهیلم کهس بزانییت من چه ند بریندارم.

سهلما نه جیب مامۆستای قوتابخانهیهکی نامادهیی بوو. بیئهووی شه رمبکه م به جانتا دیبلۆماسییه که ی دهستمه وه، له جله ئوتوکراوه کاندئا له پیشده م قوتابخانه کهیدا وهستام و چاوه پیمکرد، ته نیا چه ند دهقیقه یهک بهر له دهست پیکردنی دهوام، به ناز و عیشوهی مامۆستایهکی جوانه وه گه یشته قوتابخانه. من به حورمه تیکی زۆروه لیی چومه پیشی و به ئەده بیکی بهرزوه که که مجار ژنان له پیاوانی ده بینن، خۆم پیناساند و گووتم له ریکخراویکه وه هاتووم کاری لیکۆلینه وه یه له چاره نویسی کهسانی بزبوو، پتیویستم به وه یه چه ند ساتیک له کاتتان بگرم. هیند پر ئەده ب قسه مکرد باوه پری پیکردم و له گه ل خۆیدا بردمی بۆ ژووری مامۆستاگان. دیاره به شی ئەوه هۆشم هه بوو پتیپیلیم که ده بییت قسه کانمان دوو به دووین. به وه دا ئەو سه ره تا هیچی له بابته که نه ده زانی، پتیوابوو هاتووم ده رباره ی که سیک له یه کئ له قوتابییه کچه کان پرسیاربکه م. که تیگه یشت پرسیاره کان ئاراسته ی ئەو ده کرین، به چه په سانیکه وه سه ریکردم و نه یزانی بللیت چی. من نه مویست مامۆستاگانی دی هیچ بزائن. بهرله وهی بگه ینه بهر ژووری پر ژاوه ژاوی وانه بیژان ده رفه تم وهرگرت و خیرا وینه یه کی موراد جه میلیم نیشاندا و گووتم خانم ده مه ویت ده رباره ی ئەم کورپه قسه ت له گه لدا بکه م. که وینه که ی بینی په نگی سه پی بوو

و به دهنگيكي غه مگين گووتى «ليتره؟ ليتره؟ له ئيستادا؟ ناکریت» .
 دهنگى شتيگ له پارانه وهى تيدابوو، له بولبوليگ ده چوو قاچى بووييت
 به فاقه يه کى ئاسنه وه . نه وه يه که مجارم بوو ترسى کچيگ ببينم له
 حه ياي خوئى، پيشتر شه ره فى نه وه ساته وه ختم پينه برابوو ئافره تيگ
 ببينم له ترسى ئاشکرابوونى نه يتييه کى ده ستى بله رزيت، ويستم که ميگ
 له سهرى برؤم، به لام نه وه به و په نگه بزړکاو و دهنگه له رزؤکه ي خوئيه وه
 گووتى «تکات ليده که م، من ئيستازنى مي رددارم، سبه ي ئيواري
 دواى ده وام له شويني وه ستانى پاسه کانى پشت بيمارستانى گه وره
 چاوه پوانمبکه، له ويئ که سواربووم وره ته نيشتمه وه، ژماره ته له فونتيگت
 ده ده من ده توانيت به و ژماره يه قسم له گه لدا بکه يت» . من سهرم له وه
 سوپما چؤن به خيرا ييه کى وا سه ير توانى بيرى کاته وه و هه موو شته کان
 به و جوړه جه هه نه ميبه پتکبخات، خودايه ئافره ت له و شتانه دا چهنده له
 ئيمه ي پياو زيره کترن، راستيتان ده وييت ئيمه له و جوړه کارانه دا به راورد
 به خانمان هيچ نين جگه له کوژه ليگ ده به نگى گه وره . من که نيازم
 نه بوو شتيگ بکه م حه ياي نه وه ژنه بريندار بييت، به زهرده خه نه يه کى
 چه په له وه دوورکه وتمه وه، به زهرده خه نه ي پياويکه وه ئامانجى کى پيسى
 پيگايييت . به سه بريکى زوره وه چاوه پوانى پؤژى داها تووم کرد . بو پؤژى
 دوايى وشه به وشه زانيار ييه کانى نه وم جي به جي کرد و له پاسيگدا که
 ده چوو بو گه په کيکى دوور له ته نيشتييه وه سواربووم، له پاسه که دا به
 زهرده خه نه يه کى گه وره وه سه يريکردم و پارچه کاغه زيکى نايه مستم .
 پيده چوو له زه تيکى زور له وه کاره ببينييت، وهک نه وه ي بيزى جاران و ساته
 کوژه کانى دلدارى بکاته وه . ده بييت بليم که نيگاي سه لما خالى نه بوو له
 سوژيکى عاشقانه، له خواستى ژنيگ بيه وييت سه ره له نوئ خوئى فريداته
 ناو چيروکيکى تازه ي نه فينه وه . من له کاتى دابه زيندا وهک کوپيکى
 ليژان به چاو خواحافيزيم ليکرد و به ئاراسته يه کى ديدا گه رامه وه بو

مالئ. پارچه کاغه زه‌که‌ی تهنیا یه‌ک ژماره‌ی ته‌له‌فون و یه‌ک سه‌عاتی دیاریکراوی له‌سه‌ریوو. من له‌و کاته‌دا ته‌له‌فونم بۆ کرد، ژنیکی هاوړی هیج هه‌لیگرت، له‌چهند ساتیکی کورتدا بۆیان بانگکردم، به‌ر له‌وه‌ی من هیج بلیم، به‌ده‌نگی پرمه‌کرکه‌هیچی له‌ده‌نگی نه‌و ماموستا ترساوه نه‌ده‌چوو که له‌سالونی قوتابخانه‌که‌دا منی دواند، گووتی «من ژنم شووم‌کردوه، تاقه‌تی دل‌داری و شتم نه‌ماوه، نازانم بۆ وازم لیناهینیت، بۆ به‌منه‌وه‌گرتووته؟». قسه‌کانی به‌جۆریک بوون وه‌ک بلئ «تینگه... گهر توژیک له‌گه‌لمدا خۆت ماندوویکه‌یت، ده‌شیت له‌گه‌لتدا بیمه‌هر به‌زمیکه‌وه که تهنیا خودا و پیغه‌مبه‌ر سه‌ره‌نجامی ده‌زانن». به‌هیمنی تیمگه‌یاند که من جگه‌له‌کۆمه‌لیک زانیاری ده‌ریاره‌ی موراد جه‌میل، هیچی دیم له‌و ناویت و جۆره‌مه‌به‌ستیکی دیاریکراویشم نییه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ناویم‌دبوو بیت گووتی «ناخر ده‌ترسم که باسی موراد جه‌میل بۆ کردی، دواپی داوای شتی تریش بکه‌یت».

من دلنیا‌م‌کرده‌وه که هیج شتیکی ترم ناویت، به‌لام نه‌وه‌ر به‌جۆریک قسه‌یده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی من شتی ترم بویت.

قسه‌کانی سه‌لما نه‌جیب زۆریان چوونه ناو کتیبی گه‌وره‌ی مردنه‌وه، نه‌و به‌ده‌نگی ژنیک گه‌لیک ساتی شاعیری و جوان له‌گه‌ل مورادا ژیا بیت قسه‌یکرد، ده‌نگی پرپوو له‌ته‌زویی یادگاری سیحراوی، هیچی ده‌ریاره‌ی مردنی موراد نه‌ببستبوو، منیش نه‌مویست غمی بده‌می و گووتم، کورپه‌به‌سته‌زمانه‌که‌دیار نییه و ئیمه‌بۆی ده‌گه‌رپین. نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو به‌دریژی باسی نه‌و نه‌ستیرانه‌ی بۆکردم که موراد به‌جییده‌هیشت، به‌که‌میک بی‌شه‌رمییه‌وه که پیشتر له‌ده‌می کچان نه‌ببستبوو گووتی «که یه‌که‌مجار له‌گه‌ل موراددا خه‌وتم، وامده‌زانی ناساییه، به‌لام دواتر کۆمه‌لیک ورده‌ئه‌ستیره‌له‌سه‌ر له‌شم ده‌رکه‌وت، کۆمه‌لیک نه‌ستیره‌ی

پاسته قینه و دره وشاوه، له زۆر شوینی له شمدا، موراد له هر جیگایه ک، له گه ل هر کچیک یان ژنیکدا بخه وتایه کۆمه لیک ئه ستیره ی له دواى خۆی به جیده هیشت. له نیوان مه مکیدا، له سه ر شانی، له هر جیگایه کی تردا که تو خه یالت بۆی بچیت، هه ندیجار ئه ستیره ی له سه ر دیواره کانیش به جیده هیشت، ئه ستیره ی گه وره گه وره که تاماوه یه ک له هه وای ماله که دا ده مانه وه . من ئه ستیره کان وه پزیان نه ده کردم، دواى گه پانه وه م بۆ ماله وه ده رگای ژووره که م داده خست و خۆم پووتده کرده وه و سه یری ئه ستیره کانم ده کرد. هه ندیجار که زۆر مه ست و چه یران بوومایه ئه وه ئه ستیرانه چه ند پۆژیک له سه ر له شم ده مانه وه» .

سه لام وه ک کچیکی پاستگژ هاته به رچاو که نه گه ر ژیان ناچارى نه کردبايه له وانیه وه ک ئافره تیکى ئازاد له ده ره وه ی په یوه ندى ژن و مێردایه تی بژابایه . سه لما ئه وه پاستیه ی پێگوتم که موراد هه میشه له مه ترسیدا بووه، به لام خۆی کورپکی بیباک بووه، هه رگیز خه یالی لای مردن نه بووه، کورپک بووه خودا بۆ ئه وه دروستیکردوه به جوانی خۆی شیرینترین یادگار له دلای ده یان کچدا به جیبه یلایت. به لام سه لما نه یه زانی دواى شووکردنی ئه وه موراد چی لیها توه . که ئه وه زانیاریانه م بۆ چه سه ن تۆفان برده وه زۆر گرنگ ته ماشای نه کرد، ئه وه ی به لاهه گرنگ بوو بزانیته موراد له وه چه ند مانگه ی دوایدا په یوه ندى له گه ل کیدا هه بووه، به سه رسه ختییه کی بیماناوه گووتی چیرۆکه کۆنه کانی موراد نرخیکی گه وره یان نییه، ئه وه ی مورادی کوشتوه په یوه ندیه کی ترسناک بووه که له دواهه مین پۆزانی ژیانیدا تیا ژیاوه . ئه وه ی ده رگای نه یینییه کانی نیشاندام گوئزار خالید بوو، ئه وه ژنه ی بۆ نه شته رگه ربیه کی کتوپری زراو له خه سه تخانه که وتبوو. من نه خۆشیه که یم به هه ل زانی و فرسه تم لیه یتا و له سه ر پێخه فی بیماری قسه م له گه لدا کرد، هیشتا

سۆندەكە لە لووتیدا بوو، بەلام بە غەمی یەكێكەوہ بۆ ساتێكیش موراى لە یادنەكردبیت بە دەنگێكى نەخۆش چپاندی بە گویمدا و گووتی «من هیچ نازانم، هیچ، یەخەى من بەردە. ژنەكەى بارۆنى مریشك بدۆزەرەوہ، ژنەكەى ئەو ھەموو شتێك دەزانیت».

بەو جۆرە من یەكەم كە سبووم دونیای بارۆنەكانم دۆزییەوہ، ئەو دونیایەى چیرۆكى خەيالێ ئیمە، دەستكردى راستەقینەى ئەوانە.

یانەى پیاوكوژە بیئیشەكان

ھاتنەدەرەوہى ھەسەن تۆفان لە خەلۆت لە سالى ۱۵۱۹۹۸

دواى زیاد لە شەش سال گۆشەگیرى، شەویکیان داىكم كۆچى دواى كرد و لە گەل دوو سئ پیاوى دراوسئ و ژمارە یەكی بیئشومار پیرۆژندا بردمان بۆ گۆرستان، ئەو یەكە مجار بوو مردوویەك بمریت و لە برى پیاوان تەنیا ژنان بیبەن بۆ گۆرستان. پیرۆ دواى مردنى جگە لە كەرەستەى گولۆ دروستكردنەكە و دەستە یەك كلیلى گەرە، هیچى دیکەى دواى خۆى جێنەھێشت، من سەرەتا نەمدەزانى ئەو کلیلانە چین. كە پیرۆ مرد، من بە چاوى پەر فرمیسكەوہ دەستمكرد بە گیرفانیدا، ھەستم بە شتێكى سەیركرد، تادەستم بە گیرفانى پیرۆدا دەبرد قوولتر و قوولتر دەبووہوہ، ھەر جارە و چەند كلیلیك دەھات بە دەستمەوہ، گیرفانى پیرۆ لە كلیل زیاتر هیچى دیکەى تیدا نەبوو، من لە ژبانمدا ئەو کلیلانەم بە پیرۆى نەبیئیبوو، نەمدەزانى كلیلى چیین و دەبیت چ دەرگایەك بکەنەوہ. دواچار ھەموو كلیلەكانم كرد بە ئەلقە یەكی ئاسنینى گەرەوہ و بیئەوہى بزاتم سوودیان چیبە، وەك دواھەمین یادگار و

پاشماوه‌ی پر نه‌ینی نه‌و ژنه پو‌حسووک و پر خه‌یاله له شوینیکی گونجاودا هه‌لمگرت. ئیستا دوا‌ی نه‌و هه‌موو ساله ده‌لیم گیرفانی هه‌موو مردوویه‌ک کۆمه‌لیک کلیلی وه‌های تیدایه، گهر مرۆف به‌ لیزانی ده‌ستبه‌ریت و به‌سه‌لیقه‌وه په‌نجه‌بجولینیتته‌وه، ده‌توانیت ده‌ریانبه‌ینیت. مردنی «پیزۆی گولّو» که‌ هاو‌پزی گه‌وره‌ی پیریزنه‌کانی نه‌م ولاته بوو، بو‌شاییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ ژبانی مندا به‌جیه‌یشت. دایکم ناوی پیزۆ بوو، به‌لام من له‌ مندا‌یدا به‌ هۆی نه‌فامی و ناکاملی زمانه‌وه هه‌ر به‌ پیزۆ بانگم‌کردبوو، ئیدی له‌ ناو خزم و ناسیاودا به‌ پیزۆی گولّو ناوی پو‌یشت. له‌ پو‌زی ناشتنه‌که‌دا سه‌راپای گو‌رستانه‌که‌ په‌ش ده‌چووه‌وه، سه‌دان پیریزن که‌ هه‌موویان بو‌نی گولّوی دایکمیان لیده‌هات، ته‌واوی گرده‌کان و شوینه‌ نزیکه‌کانیان پر‌کردبوو. دوا‌ی پرسه‌ی پیاوان، چواره‌ پو‌زی پیک من پیشوازی نه‌و پیریزنه‌م کرد که‌ له‌ شوینی جیاوازی دویاوه بو‌ سه‌ره‌خۆشی ده‌هاتن بو‌ لام، هه‌ندیکیان بو‌نی ده‌ور و زه‌مانی تریان لیده‌هات و پو‌حی ئاواره‌ی پو‌زگاری تریان له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌گی‌را. که‌سیان منیان به‌ ناوی چه‌سه‌ن تو‌فان نه‌ده‌ناسی، نه‌وان پێیانده‌گروتم «چه‌سه‌نی پیزۆی گولّو». هه‌موو پیکرا نه‌وه‌یان دووباره‌ده‌کرده‌وه که‌ من کو‌پی نه‌وانم و ئیدی نه‌وان دایکی منن، له‌ پرێکدا بێشومار دایکم بو‌ دروستبوویوو که‌ دلسۆزانه‌ ده‌یانلواندم. دوا‌ی ته‌واوبوونی پرسه‌که‌، ئیدی من جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ما‌ل ده‌رچم و بگه‌ پێمه‌وه بو‌ ژبان کاری ترم نه‌بوو. دوا‌ی زیاد له‌ شه‌ش سال، له‌ پاییزی سالی ۱۹۹۸ دا بوومه‌وه به‌ مرۆفیکی ئاسایی و تیکه‌لاوی دویا بوومه‌وه. سه‌ره‌تا به‌ کۆمه‌کی دو‌ستیکم وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌کی خانه‌نشین ناو‌نوسیان‌کردم و موچه‌یه‌کی که‌م ده‌ستکه‌وت، چونکه‌ دوا‌ی مردنی دایکم ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو دریزه‌ به‌ گولّو دروستکردن بده‌م، هه‌ستمده‌کرد نه‌و چه‌وت سالی له‌ گولّو دروستکردندا برده‌سه‌ر ئیشتی خۆیان کردو منیان له‌ ریشه‌وه‌ گو‌پی و

کردیانم بە مەژۆنیکی تر. بۆ ھەر کوێیەک بچوومایە ئەو بۆن گولۆو بە جۆریک لە خەیاڵدا چەسپیبوو، دەیگێژامەو بە بۆ ئەو سەردەم و پۆزگارە ی بریاری پاکبوونەو م تێدا دابوو. ئیدی ئاسایی بوو بگەرێمەو بە بۆ ناو خەلک و درێژە بە ژبانی ئاسایی خۆم بدەم... ھەک یەکیک رابوردوی خۆی بنیژیت، دەمانچە و ئەسبابی گولۆو دروستکردنەکەم خستە ژێر زەمینی مائەو و بە قفلێکی ئەستور قفلدا و خۆم بۆ ژبانیکی تازە تەیار و پڕئومید کرد.

سەرەتای گەپانەو م ھەک قەلەندەریکی گێژ بەردەوام بە شاردا دەسورپامەو، ئەو ھەوت سائە زۆر شوینی بیربردبوومەو و زۆر شت لە پیشچاوم گۆردرابوو. لە ماوەی یەکەمدا ھیچم نەکرد جگە لەوہی بە بازاردا بسورپمەو و سەوای شت بکەم. ھەندێجار دەچوومە دوکانیکەو و سەوای ھەموو شتەکانم دەکرد، لە نرخێ ھەموو شتیکم دەپرسی. پۆزێکیان لای دارووفرۆشیک سەرقالی ھەلسەنگاندنی جۆرەکان و شیوہکانی گولۆو بووم کە لە پشتمەو یەکیک دەستیکردە ملم و گووتی «برای غەریبم تۆ لە کوێی؟». یەکسەر دەنگیم ناسیبمەو، فەرہی تونجی بوو، کە پازدە سائ لەوہوہەر لە بەردەم ماسیفرۆشەکاندا تەقەمان لە ئەفسەریکی ئاسایشکرد و فەرہ چووہ سەر سەری و ھاواریکرد «ئەو کوپێ قەحبە یەم کوشت... ئەو خوشک حیزەم کوشت». ھاواریک بوو زۆرجار دەھاتەو گۆیم، لە زۆر خەودا دەمبینیہو، لە زۆر ساتی وریایدا بیھۆ دەھاتەو بیرم. فەرہ پیاویکی بیڑەحم بوو، ھەرکات بیرم لە دلرەقی و بیڑەحمی ئەو دەوروزەمانە بکرادایەتەو، دەموچاری ئەوم دەھاتەو یاد، لە پۆزانی شوێرشدای زۆر ئیشی خراپی کردبوو، یەکیک بوو لەوانہی زۆر سلّم لێدەکردەو. ئەو ناوئیشانی شوینیکی دامی و گووتی شەوان برادەرە کۆنەکان ھەموو لەوێ کۆدەبینەو، تۆش وەرہ بۆ ئەوێ.

شوینەکە یانە یەکی گەورە ی خواردنەو بوو، سەر بە ئوتیلێکی گەورە

له قه راغ شار، شوؤفیرئکی پیر له تاکسییه کی کۆندا منی گه یانده نهوئ. له سالۆنی ئوتیله که دا گارسوئئیکی نه سمه ری بچکۆلانه، که خالیکی زۆر گه وره له سه ر لووتی بوو، پئشمکه وت و بردمی بۆ ژوورئیکی دی که ده که وته ده سه ته چه پی سالۆئئیکی خواردنه وه وه. یه که مین که س له وئ بینیم فازیل قه ندیل بوو، که به خوئی و په رداخیکی پر بیره وه پئشوازی لئکردم. پئشتر شوئینی وه ها سه یرم له ژیانمدا نه بینیبوو، هۆلئیکی گه وره بوو، پرپوو له و که سانه ی له ئیفتیالاتدا چالاکبوون، له هه فتا و هه شتاکاندا هه موویانم له بۆنه ی جیاواز و پئگای جیاوازه وه ناسیبوو، ته نیا نه وانه نا که له حیزبی ئیمه دا کاریانده کرد، به لکو نه وانه ش که دوژمنی ئیمه بوون، ته قه یان لئکردبووین، بۆ حیسابی حیزبی تر و گروهی سیاسی تر چالاکبوون. تونچی له گه ل کورپئیکی قه له وی سمیل په شدا قسه یده کرد، که منی بینی هه ردوو ده ستی بۆ کردمه وه و به ده نگئیکی به رز هه مووانی بیده نگکرد و گووتی «کورپینه سه یرکه ن کئ لئیره یه، سه یرکه ن، شیخی گه وره مان، مامۆستا و هه کیمی هه موومان، هه سه ن تۆفان». هه موویان منیان ده ناسی، که س نه بوو پۆژئیک له ئیفتیالاتدا ئیشیکردبئت هه سه ن تۆفان نه ناسئت. به لām من هه وت سال بوو که سیانم نه بینیبوو، سه یرم لئده هات دوا ی نه وه هه موو ساله له شوئئئیکی وادا بیانبینمه وه. هه مووان پئشوازییه کی گه رمیان لئکردم، من وامده زانی له خه ودام، ته نیا خه و ده یتوانی نه وه هه موو پوخساره کۆن و نه وه هه موو پیاوه نه یاره له یه ک ژووردا کۆبکاته وه. هه موو پئکرا هه ستیانکرد که من که مئک گئژ و سه راسیمه م، وه خته هه ناسه م تونده بیئت. بۆ نه وه ی پئگای هه ناسه دانم بۆ بکه نه وه کورسییه کی تایه تیان نیشاندام و به عاده تی دانئشتن له سه ر نه و میزانه تونچی و فازیل قه ندیل هاتنه ته نئشته مه وه. من پوخساری هه ردووکیانم وه ک دوو پوخساری ناو خه و بینی، دوو ده موچاوی درژئیان هه بوو، دوو ده نگی گر

و به ته زووی شهراب ته پر. تونچی گووتی «حه‌سه‌نی برام، نازانیت چه‌ند خو‌شحالم که لی‌ره ده‌تبینمه‌وه، ئی‌مه دوا‌ی تو پوژئی ناخوشمان زور بینی، تا سه‌ره‌تای شه‌پی ناوخوش، قدر و حورمه‌تیکمان هه‌بوو، ئیشمان هه‌بوو، به‌لام ئیستا ئیواران لی‌ره کو‌ده‌بینه‌وه، ئیستا تاکه خوشیمان ئه‌م زور و سالو‌نه‌یه که تیا ده‌خو‌ینه‌وه و چاوه‌پیده‌که‌ین».

فازیل قه‌ندیل که‌میک مه‌ست بوو، که فه‌ره‌ی تونچی به‌ ده‌موچاوه داکه‌وتوو و سمیلّه بو‌ر و لو‌وته کونجه‌که‌یه‌وه قسه‌یده‌کرد، ئه‌و وه‌ک خه‌و بینیت به‌ ده‌موچاو‌یک‌ی هی‌من و پومانسییه‌وه، به‌ دوو چاوی پر خه‌یال‌وه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد. دوا‌جار وه‌ک تو‌ره‌یه‌کی زور له‌ خو‌یدا بخواته‌وه، وه‌ک ئیشی‌کی دو‌رودریژ بخاته‌وه ناو دلی‌ خو‌ی، به‌ لووت هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمزی و بیره‌که‌ی له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا و گووتی «تونچی، هه‌موو شتی‌کی پیل‌ئی، هه‌موو شتی‌ک، حه‌سه‌ن توفان که‌سیک نییه‌ من و تو شتی لی‌بشارینه‌وه، توفان ها‌ورپی ئی‌مه بو‌وه، دلی‌ ئی‌مه‌یه، نوری چاوی منه. پیل‌ئی کی‌یان هی‌ناوه بو‌ حیزب، چ حیز و لوسکه‌یه‌کیان کردوه به‌ پیاو».

تونچی وه‌ک یه‌کی‌ک بیه‌وی‌ت هه‌والی وه‌فاتی نازیزنکم پیل‌ئی‌ت، که‌میک چووه دواوه و ئیستی‌کی کرد و ده‌ستی‌گرم و گووتی «ئی‌مه لی‌ره یانه‌یه‌کمان دروست‌کردوه، ناوی «یانه‌ی قاره‌مانه‌ بی‌ئیشه‌کانه»، هه‌ندی‌کمان بو‌ گال‌ته و لاقرتی پی‌یده‌لین «یانه‌ی پیاوکو‌زه بی‌ئیشه‌کان». هه‌لبه‌ت هه‌ندی‌کمان چووینه‌ته سه‌ر ئیشی تر، به‌لام هه‌ندی‌کی ترمان به‌ پوژ تا ئی‌وارئی ده‌خه‌وین و ئی‌واران دین بو‌ ئیره و ده‌خو‌ینه‌وه، پیده‌که‌نین و گورانی ده‌لین و مه‌سته‌دین. توفانی برام ئی‌مه هه‌موومان لی‌ره‌ین، ئیره وه‌ک مالی‌ خو‌ت و ئی‌مه وه‌ک برای خو‌ت ته‌ماشابه‌ک. شو‌ینه‌که‌مان ماوه‌یه‌که‌ ناسراوه، که‌سیک ئیشی هه‌بی‌ت دیت بو‌ ئیره بو‌لامان، تیده‌گه‌یت، گه‌ر شتی‌کیان هه‌بی‌ت دین بو‌ لای ئی‌مه، من و فازیلی قه‌ندیل. من

و ئه و هه موو شته كان دياریده كه ين، ئیشه كان دابه شده كه ين، پاره كان دياریده كه ين، واده كه ين كه س ببهش نه بیئت.»

به ترسیكه وه پرسیم «یه عنی تا ئیستا خه لك ده كوژن، وانیه تا ئیستا خه لك ده كوژن؟».

فازیل قه ندیل دهستی برده وه بو په رداخه كه ی و گووتی «مه رج نییه، ئیستا وهك جاران نییه. كوشتن گه ر به فه رمانی زۆر تایبه تی نه بیئت، ناكریت. نا به پراستیمه ئیستا وهك جاران نه ماوه، ده بیئت یه كیكت له پشتببیت، یه كیك له سه رزله كان، له هه ره هه ره زله كان، گه ر وانه بیئت ئاسان نییه. ماوه یه كه قانونی یارییه كه گوپراوه. ئیش هه یه به لام زۆر نییه، به ترس و له ززیكى زۆره وه ده كریت، بو شتیكى پئویست نه بیئت حیزب ده ست بو چهك نابات، به پراستیمه، شته كان گوپراون... زۆر گوپراون... كه سمان چاوه پانمان نه ده كرد وای لئیبیت.»

من به فزولئیکى زۆره وه پرسیم «ئه ی ئۆوه چی ده كه ن؟».

تونچی لووته كوچه كه ی خوراند و گووتی «هه ندیكمان له ته شكیلاته كانی تردا جیمان بوته وه، هه ندیكى دیشمان چوینه ته ناو سوپا، به لام ئیره شوینی سه ره كى ئیمه یه، ئیستا كه س ناتوانیت بو حیزب ئیشبكات، ده بیئت بو خه لكی تر ئیشبكهیت، ده بیئت لیره دانیشیت و بخووته وه و گورانی بلئیت تا دین، تا ئیشیكت پئده سپین. حیزب ئیشی زۆر نه ماوه، به لام براده ره حیزبیه كانمان ئیشیان پیمان ده بیئت.»

فازیل ده ستیكرده ملم و به دهنگی یه كیك هیدی هیدی مهستی زه هه ری پئیبات گووتی «حه سه ن تۆ نوری چاوی منیت، تئده گهیت، له عه زیزه كانیت، له هه ره عه زیزه كان. ئه وه ی كاری پیمان بیئت دیت بو لامان، تئده گهیت، خووی دیت بۆلامان، به لام كوشتن هاتۆته كزی. من ده زانم حیاكه ته كه ی تۆ ده زانم، ده زانم تۆ ناته ویت جارێكى تر كه س بكوژیت، مه لئى چۆن... به لام بیستومه، هه موو شتیك ده زانم.

ئىستا شتەكان ئاسانتىن، كوشتنى تيا نىيە، ھەندىجار ھەرەشەيە،
 لىدانە، دەريە پاندنە، تەقە بەسەردا كىردنە . سەگبائىك پارچەيەك زەوى
 ھەيە لىي دەستىنيت، يەككى تر دوكانىك چۆل ناكات، تۆ بە شەق
 پىي چۆلدەكەيت . يان ئىشىكى ترە كە مەسئولىك پىت دەسپىرئىت،
 گواستنەوھى پارەيەكى زۆرە، دەركردنى عەرەبىكە بۆ ئەو دىو سنوور،
 دەركردنى كرچىيەكە . ھەر پزىكى ترە كە خوا لە لاوھ بىنئىرئىت .
 پارەشى تىدايە، خارىكە وردە وردە دەجولئىت، شەش مانگ لەمەوپىش
 گىرقانمان قالونچە تىدبايوو، ئىستا باشترە، پۆژ بە پۆژ باشتر دەبىت،
 ئىشەكە جولاًوھ، لە جارانىش پاكترە، زۆر لە جارار پاكترە . ھەسەن
 باپىت بلئىم، بەچاوى عەزىزم، بە گۆرپى مردوم، ھىچ مەبەستم نىيە،
 ئىشىشم پىت نىيە . ھەر ئەوھىە تۆ لەگەلماندا بىت بۆ ئىمە خۆشترە» .

نەمزانى چى وەلامى قەندىل بدەمەوھ، وەستام و سەيرىكى دەوروبەرى
 خۆم كىرد، ھەواى سالۆنەكە وھەا پىر دوكلەل و بۆنى بىرە بوو، خەرىكبوو
 دەخىكام . دەمووچاوەكان ھەموويان درىزتر و سەيرتر، دەنگەكان دوورتر و
 بەسەداتر دەھاتنە گويم . بەشى ھەرە زۆرى ئەوانەم دەناسى كە دەمىنن،
 بەلام لە دلئىشەوھ ھەستمدەكرد كەسىان ناناسم و بايەكى غەرىب منى
 ھىناوھ بۆ ئىرە . واژەواژىكى گەرە لە دەورى سەرم سەمايدەكرد، دەيەھا
 پىاوبوون پىرئىتى و سەرسپىتى دەستى لىوھشاندىبوون، گەنجىتىيەكى
 پوچيان بەجىيەشتبوو و بەرەو شوئىنكى نەزانراو دەچوون، ھەندىكىان
 فىرپوويوون قات لەبەرىكەن، بەلام قاتەكانىان جۆرىكى تر لە بەرياندا
 وەستابوو، لەو قاتانە نەدەچوو كە پىشتر من بىننىبووم، زۆرىەيان ھىدى
 ھىدى مەست دەبوون، جگەرە لەسەر جگەرە دەيانكىشا . دەنگەكان بە
 جۆرىك لەسەرى مندا تىكەل دەبوون، وەك دەنگى دەھۆلىكى رەق و
 گەرەيان لىدەھات كە بەبى ئاواز گرمەى دىت . بىئەوھى ھىچ بلئىم،

بێتەوهی بتوانم وه لآمی فازیل قەندیل بدەمه وه سه یڕێکی درێژی هەردووکیانم دەکرد. ژاوه ژاویک دەچوو سه رمه وه به سه ره موو شتیکیدا زآلده بوو، ئیتر هیچ نه ده بیست، سه رم پرده بوو له دهنگی ته قەی کۆن، له یادگاری ئەو نالە و شریخانە ی حەوت ساڵ له یاده وه ریمدا کیمکردبوون، هەناسەم پرده بوو له بۆنی باروت، باروتی ئەو فیشەکانە ی ئیمە ته قانده بوومان، سه یڕی دەستی خۆم دەکرد و یه که یه که سه یڕی دەستی ئەوانی دیشم دەکرد، هەلمی زەمانیکی مردوو و هالآوی قە پنیکی خویناویم له نیوان په نجه کانیاندا ده بینی، ده ستمده گرت به لیواری میزه که وه و هه لده ستام، ئاگام له تونچی و قەندیل نه ده ما... له ناکاو ئەو بۆن گولآوه ده هات به سه رمدا... ئەو بۆن گولآوه ی پیزۆ له دووره وه بانگیده کردم و ده ییردم، بۆنیک بوو منی راده کیشا... وهک دوا ی ئەفسونیک که وتبم چاوم لیکنه نا و ده رپۆیشتم. هه ستمده کرد ده نگه کان دوامده که ون، وهک به زمانیکی تر قسه بکه ن هیچ نینه ده گیشتم، کورپیکی که نجم له به رده رگا که ده بینی، ئەو گارسۆنەم ده بینییه وه که خالکی گه وره به لووتیه وه بوو، وهک بپاریمه وه ده مگوت بمبه ره وه بۆ مآلن. له تریکم ده دا و یه کیک ده یگرتم. ده مزانی خه ریکه ده که وم، ده که وتم و ئیدی هیچ له بیر نه ده ما... هیچ شتیکی.

که چاوم کرده وه له مآلی شبر مسته فا بووم. که له هۆش خۆم چوو یووم، که س مآلی منی نه زانیبوو، یه کیک ته له فونی بۆ شبر کردبوو، ئەویش راپسپاردبوو بمبه نه ئەوی. تا ئەوکات نه مده زانی شبر له سه ره کورسییه کی که مئه ندامه کان ده جو لیته وه، ئەویش هیچ هه والیکی منی لانه بوو، که هۆشم هاته وه و شبرم به و جوړه بینی، ده ستم کرده ملی و تیر بۆی گریام، ئەویش زۆر له گه لمدا گریا و گووتی «حه سه ن ژیا نی من هه ر ده بایه وا دوا یی بێت». که شبرم به و جوړه بینی، له غه مدا

چیرۆکی بورانه‌وه‌که‌ی خۆم له یادکرد. شبر ئه‌و شه‌وه زۆر شتی له‌سه‌ر یانه‌ی پیاوکوژه بئێشسه‌کان پێگوتم. له‌ دوا‌ی راپه‌رینه‌وه هه‌یدی هه‌یدی ئیشی ئه‌وان هاتبووه‌ کزی، یانه‌ی پیاوکوژه بئێشسه‌کان ناویکی گالته‌کار و بیروکه‌یه‌کی سه‌یری شبر خۆی بوو، تا هه‌موو هاوپی‌کان کۆبکاته‌وه و له‌وێ بیه‌ر له‌ پاشه‌پۆژی خۆیان بکه‌نه‌وه. ئه‌و به‌چاوی پرئه‌شکه‌وه، ده‌ستی به‌ قژه درێژه زه‌رده‌که‌یدا ده‌هینا و ده‌یگوت «من بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه له‌و یانه‌یه‌دا دووباره‌ بیه‌ر له‌ ژیا‌نی خۆمان بکه‌ینه‌وه، هیکایه‌تی خۆمان بنوسینه‌وه، ئیش بدۆزینه‌وه، کۆمه‌کی یه‌ک بکه‌ین، له‌ مه‌سه‌له‌ سیاسیه‌کاندا ده‌نگمان هه‌بیت، شاعیره‌کان بانگبه‌کین شیعرمان بۆ بخویننه‌وه، مۆسیقاره‌ باشه‌کان به‌ئین و مۆسیقامان بۆ لێده‌ن، له‌ پێکخراوه‌کانی تردا چالاکبین و کۆمه‌ک به‌ ئیشی باش بکه‌ین. ده‌مویست نیگارکێشه‌کان به‌ئینم و فی‌ری په‌سمان بکه‌ن، ماوه‌ماوه‌ بچینه‌ باغه‌کانی ساوایان و له‌ مندا‌لانه‌وه شت فی‌رببین، گه‌ر کرا کۆمه‌ک کۆبکه‌ینه‌وه بۆ ژنه‌ینان و ما‌ل دروستکردنی یه‌کتی، ئه‌وه‌ خه‌ونی من بوو... به‌لام هه‌چ شتیک سه‌ری نه‌گرت، چونکه‌ ئه‌وانه‌ لووت له‌ هه‌موو شتیک ده‌ژهنن، له‌ هه‌موو شتیک».

شبر چیدی ئه‌و کورپه‌ نه‌بوو که‌ جاران ده‌مناسی، هه‌ستیده‌کرد به‌ خۆرا ژیا‌نی خۆی و گه‌نجی خۆی دۆراندوه، نا‌ئومیدییه‌ک و تو‌رپه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ده‌نگیدا بوو، هه‌موو ئه‌و پودا‌وانه‌ی به‌سه‌ریدا تی‌په‌ریبوون له‌ پیشه‌وه هه‌ل‌یا‌نته‌کاندبوو، چیت‌ر با‌وه‌پی به‌ ها‌وپێ کۆنه‌کانی خۆی له‌ حیزیدا نه‌ما‌بوو. دوا‌ی برینداربوونی چه‌ند جارێک له‌ زه‌رفی سه‌پیدا پاره‌یان بۆ نارده‌بوو، ئه‌و هه‌موو جارێک پاره‌کانی دا‌بووه‌وه به‌ ده‌موچا‌ویاندا و دا‌وایکردبوو لێیگه‌رین، ئیستا موچه‌یه‌کی بچوکی که‌مه‌ندامی هه‌بوو به‌وه ده‌ژیا. سه‌رده‌میک خولیا‌ی ئه‌وه‌بوو پێکخرا‌ویک بۆ ها‌وپێ کۆنه‌کانی دروستبکات، که‌ زۆربه‌یان بئێشبوون، به‌لام که‌

ئەو یانەیی دەروستکردبوو، زوو لە چنگیان دەرهێنابوو. ئەو شەو دەخواردەو و بێتارام لەسەر کورسییەکی دەجولۆ قسەیدەکرد، چاوی پرپووێوو لە فرمێسک، لەو وپێش نەمدیوو شبر لە کاتی قسەکردندا بگری. دەستی دەگرت بە چاوییهو و دەیگوت «حەسەن، ئەوانە فێری گریانیشیان کردم، تێدەگەیت، ئیستا وام لێتاتوو لە خۆمەو دەگریم. دەزانیت چیان کرد؟ نوای هەفتەیک لە دامەزراندنی یانەکی، تونچیان بۆ نارد، ئەو دوپشکە کە حەوت چەزوی جیاوازی هەیە، دەزانیت چ کەسێک بە چ جۆرە ژەهرێک دەمریت و بەو ژەهرە پێوهیدەدات. پیاو بەرزەکانی حیزب، سەرۆکەکانمان، ئەوان تونچیان بۆ ناردين. جگە لە خۆیان نایانەوێت پۆخەبەریکی تر هەناسە بدات... بە قسە لوسەکان و درۆ گەرەکانیان هاتن و هەموو شتێکیان تێکدا، تا دنیا دنیا ناهێلن کەس لە یارییەکی بچیتەدەری، ناهێلن... یان دەبیت حەوت ساڵ بچیتە ژووڕو و بێر دنیا بچیتەو وەک تۆ کردت یان ئەوان بە جالۆکەکانیان چواردەوهرت دەتەنن، دەست و قاچت دەبەستن و تا بەر ئەو کونە پاندهکێشن کە دەیانەوێت. هەفتەیک نەبوو من ئیشمەکرد... فازیلی قەندیلیان نارد، هیدایەتی گورجیان نارد، پۆستەمی عەزیز ئاوارەیان نارد، خەلیل کیسەلیان نارد، فاتیحی مەجید باجەریان نارد... هەرچی هەیە و نییە لەو سنووقە پر ژەهرەیاندا دەریانهێنا و کردیان بە گژمدا. ئەو یانەییان وا لێکرد ببیت بە شوینی ئیش، ببیت بە مەیدانی کار. وەک چۆن خەلک بۆ کریکار دەگەریت و دەچیت بۆ مەیدانی کریکاران، هەر کەس بۆ پیاوکۆژیک بگەریت دەچیت بۆ ئەوێ. پاش مانگیک من خۆم و عەرەبانەکم لەسەر جادەکی بووین... تێدەگەیت، من خۆم و عەرەبانەکم فریاندامە دەری، ئینجا بە عەریف بستمەدا پارەیان بۆ ناردم، تێدەگەیت، هەر کات بیانەوێت بتکێنەو بە عەریف بستمەدا پارەت بۆ دەنێرن، جارێک و دوو و سەد. ئیستا زۆر پێوستیان بە

بیاوکوژی وهک من و تو نییه، زیاتر ژمیریار و موحاسیبهکان خه لکیان
 بۆ ده کوژن... تیده گهیت؟» .

من گوتم « شبر گرنگ ئه وهیه خه لک نه کوژن، تیده گهیت، گرنگ
 ئه وهیه خوینی تیا نه پژییت، شتهکانی تر گرنگ نین» .

من به راستم بوو، به لامه وه گرنگبوو خوین نه پژییت. نه و گووتی « تو
 واده لیت، هه قته، به لام فیشهک هه موو شتییک نییه، زۆرجار فیشهک
 له هه ندی کوشتنی تر به رحمتره، دواته وه وامه زانه خه لک ناکوژن،
 وامه زانه» .

شبر نامۆژگاریکردم که چیدی نه چمه وه بۆ نه و یانهیه... نه و شه وه
 که له سالۆنه که ی مالی شبر مسته فادا خه وتم هیشتا هه ناسه م پرپوو
 له بۆنی گولآوهکانی دایکم، هه ستمکرد نه و گولآوه ناهیلایت تیکه ل به
 پابوردوو بیمه وه. بۆ پۆژی دواپی شبرم به کورسی که مئه ندامه کانه وه برد
 بۆ بازار... له و پۆژه وه من و شبر بووین به دوو هاوپی زۆر نزیک، دوو
 هاوپی که ته نیا مردن له یه کمان جیاده کاته وه.

یاداشتهکانی بارۆنی خه یال

ئیسنا دووباره نۆره ی منه قسه بکه م، نه وان زۆریان گووت، وهک
 ئه وه ی من له دهره وه ی یارییه که بم، وهک ئه وه ی نه خشه ی ئەم دونیا یه
 هه ندیک بیاوی بیته خشه و بیتیا ز که خۆرسک پواون دایریتزن، وهک
 ئه وه ی میزی بلیارده که ته نیا دارنوک ی غزلهلنوسی له سه ر بیت و من
 ته نیا توپیکی ساده بم که بیهوده له ناو چپوه ی میزه که دا ده سوپیمه وه.
 نا، بیرتان نه چیت، من یه کیکم له یاریزانه گه ورهکانی یارییه که، یه کیکم
 له توپه گرنه کان، هیند هیه ده زانم که ی و له کویدا و له چ توپیکی

دی ددهم. ئیستا که میک بیرتان لای منیش بیت و گویم لیبگرن. دواى دهسپیکردنى سدهى بیست و یک به ماوهیهکی کم، حیکایهتی دهفتهریکی گه پوک که و ته ناوانه وه، دهفتهریک له شاردنا به مهجازی ناویان نابوو «دهفتهری بالدار». دهفتهره که به شیوهیهکی کتوپر و سهیر له و مالانهدا دهرده که و ت که به جوریکی تراژیدی خه لکینکیان لى مردوه، داوه تیکی پرمانابوو تا هر که سه و به شیوهی خوی چیرۆکی مردنی ئه زیزانی خوی له ناودا بنوسیته وه. من له ریگای هه واداران و دلسوزانی خومه وه، چیرۆکه که م بیست. گهرچی من باوه ریکی زورم به هیزی خه یال هه یه، به لام سه ره تا ته و اوی حیکایه ته که م وه ک خورافه تیک له و خورافه ته پوژانانه هاته به رچاو که خه لکی ئه م شاره، بی هیچ شهرمیک دروستیده که ن. به لام چیرۆکه که به جوریک به ربلابوو نه ده کرا هه روا ئاسان پشتگویی بخریت، ئه وکات به پیره به ری ئاسایش و ده زگاکانی هه و الگری حیزب شتیکی ئه و توپیان له سه ره مه سه له که نه ده زانی، له به ره وه من زیاد له که سیتیکی دلسوزی خوم بۆ سو راغی ئه و مه سه له یه خسته بازاره وه که پیکرا بوونی جوره دهفتهریکی وه هایان سه لماند. هر له ریگای ئه و مرقه دلسوزانه وه هه ندیک خه لکیشم بینی که به راستی خویان دهفتهره که یان بینیبوو و شتیشیان له ناودا نویسیوو. ئه وهی بنده له ته و اوی حیکایه ته که تیگه یشت «به پچه وانه ی تیگه یشتنی عوامه کانه وه»، مه سه له که په یوه ندی به بوونی زیاد له دهفتهریکه وه هه بوو که به جوریکی ناریک به ته و اوی شاردنا ده گه ران، هه ندیک خه لکی نه ناسراو و سه یریش ده یانگیترا، که هیچ که س ئاسان نه یده توانی ره چه له ک و شوینی نیشته جیبوونیان بزانیته. ته نیا مه به ستیشیان کو کردنه وهی حیکایه ته کانی مردن بوو. من له کو بوونه وهی بیرونی سیاسی حیزبی خومان و له کو بوونه وهی هاو به شی حیزبه کوردستانییه کانی شدا حیکایه تی ئه و دهفتهره بالدارانه م

باسکرد، بهلام وهک همیشه به چاویکی سیر و سارد و بیماناوه
 سهیریانکردم و هیچیان نهگوت. لهو سهردهمهدا ترس له گهپانهوهی
 هیزهکانی سهدام حوسهین یان دابهزینی سوپای تورک له باکووره به
 جوړیک گهورهبوو، بوون و نهبوونی وهها دهفتهریک سهرهنجی کهسی
 پانهدهکیشا. بهلام من له دواى پاپهپینهوه، مهترسی پشتگوئ خستنی
 ئەم ورده شتانم دهزانی. ههلبهت شتهکه مهترسییهکی راستهوخوی
 لهسهر ئاسایشی نهتهوهبییمان نهبوو، بیرووی سیاسی حیزبیش له
 باشتزین حالدا، تهواوی مهسهلهکهیان وهک گه مهی مندالانهی ههندیك
 کهسی بیثیش سهیرهکرد، که باشتره لیئانگهپزین چی دهکن بیکه.
 که حیکایهتی ئەو دهفتهرانهمان بیست، تازه به تازه له سوڤراغی
 قهسیدهکانی غزلهلنوسدا بووم. تا ئەو کات بیروکهیهکی ئەوتوم لهسهر
 ئەو نهخشهیه نهبوو که دهبايه بیکیشم و بهتهواویش نهمدهزانی چی
 دهکهم و سهرو کارم لهگهل چ جوړه بوونهوهریکدايه. بهلام پوژیکیان
 زور سیر و کوتوپر جهنابی سهروک بانگیکردم و پوژیهیهکی لهگهلدا
 باسکردم که بنده له پهنهانی خویدا دهمیوو بییری لیکردبووهوه،
 بهلام جورئەت و ئازایی ئەوهم نهبوو به دهنگی بهرز باسیبکهم. بهلن،
 سهروک بانگیکردم و پیگووتم نهخشهیهکی وهها له خهیاالییهتی که
 له بیست سالی داهاتوودا بناغهی گهپهکیکی خهیاالی دابمهزرینیت، که
 نمونهی خهیاالی بهرز و ئەفسوناوی بیت، شتیک بیت، بیته پروکاری
 «ئەزمونه تاییهتی و دیموکراسییهکهی کوردستان» و بشیت که
 میوانانی بیانی هاتن به شانازییهوه نیشانیان بدهین و بلین «ئاغایان
 ئەمهیه کورد، گهر دهرفتهی دهستکهوئیت موعجیزه دروستدهکات...
 موعجیزه». لهگهل پزیمدا بق جهنابی سهروک، دهبیت بلیم که ئەو
 بهدروستی نهیدهزانی باسی چی دهکات... نهیدهزانی چون برینی
 من دهکولینیتهوه. ئەوکات سهرهتای سهدهی بیست و یهک بوو،

تازه گه‌ره‌کی نویمیران دروستده‌کرا، هه‌ندیک کوشکی ته‌واوبوو، هه‌ندیکیشی هیشتا له کاردابوو. من بۆ سه‌رۆکم باسکرد که چ ره‌نجیکم داوه، چ ماندوووونیکم چه‌شتوووه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیلیم نویمیران بیته شویتیکی داخراو و ناسایی، به‌سه‌رۆکم گووت «گه‌وره‌ی هه‌موومان و رابه‌ری مه‌زن، من ویستم له جیگای ئه‌م گه‌ره‌که تازانه‌ی ئیستا بناغه‌ی بۆ داده‌نین، شتیکی تر دروستبکه‌م، شتیکی خه‌یالی، شتیک که مرۆف پیخسته ناوی، واهه‌ستبکات، له سه‌رزهمین ده‌رچوووه و چۆته ناو فه‌تتازیاووه... من ئیستاش له‌وه‌دام بۆ رۆحه‌به‌رگه‌لیکی خه‌یالی بگه‌ریم کومه‌کمه‌کن و له دروستکردنی ئه‌و شاره‌دا ده‌لیل و هاوکارم بن». من بیته‌وه‌ی بزانه‌م چی ده‌که‌م، ئه‌و فه‌رمانه‌م خسته ئه‌ستۆی خۆم که بیر له دروستکردنی گه‌ره‌کیکی خه‌یالی بکه‌مه‌وه. به‌لام حیکایه‌تی ئه‌و ده‌فته‌ره‌ بالدارانه‌ پشوویان لێ بریبووم. من لیتانی ناشارمه‌وه، خه‌یال وه‌ک هیزیک تیگه‌یشتووم، مردن و نازار و تاریکی بیر مرۆف ده‌باته‌وه. خه‌یالم بۆیه‌ پئووسته‌ تا راستیه‌کی تر دروستبکه‌م، راستیه‌ک له هه‌چ یه‌کیک له‌و راستییانه‌ نه‌چیت که ئیستا له‌م شاره‌دا ده‌بیینم. خه‌یال وه‌ک جیگری حه‌قیقه‌ت. به‌لام حیکایه‌تی ئه‌و ده‌فته‌رانه‌ زۆر نازاریان ده‌دام، شتیک بوو له‌ ده‌ستکردی جۆره‌ خه‌یالیک، تر، خه‌یالیک نایه‌ویت راستی بیربچیته‌وه. من گه‌له‌ک ورد که‌ومه‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌ی که ده‌شیت له‌ پشت ئه‌و ده‌فته‌ره‌ گه‌رۆکانه‌وه بن، به‌لام هه‌چم ده‌ست نه‌که‌وت، پێده‌چوو ئه‌وانه‌ی ئه‌و کاره‌ده‌که‌ن هه‌ند مه‌خلوقات‌ی خه‌یالی بن ئاسان نه‌دۆزینه‌وه. مرۆف به‌ ئاسانی ناتوانیت بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بگریت، به‌لام که گرتیشی و نه‌یتوانی ده‌سته‌مۆبیکات... خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌ی ده‌بیت چی لیکات؟

ماجەلانی راستەقینە تووشی ھەندیک کێشە دەینت «ھاوینی ۲۰۰۴»

دوای ھەفتەیک لە ئوتیلەدا زوھدی شازەمان ھیدی ھیدی
چاویکرایەو و بە کوچە و بازارەکان ئاشنابوووە. خاوەن ئوتیلەکە
دەبویست ھەرچۆنیک بووە دلی پارزبکات. بێھۆ ترسیکی نادیارى لەم
پیاوھ بالابەرزە قۆدریزە ھەبوو کە وردە وردە دەنگۆ و حیکایەتی سەیر
و نەسەلمینراوی لەسەر بلۆدەبوووە. یەکیک دەیگوت کورپی یەکیک
لە خاوەن مولکدارە گەرەکانە و بە ھۆی مەسەلەى ئیرس و ناکوکی
گەرەووە لەسەر بەشە وەرەسەى خۆی ھاتۆتەو، یەکیکی دیش
دەیگوت پیاویکی زۆر دەولەمەندە کە لە ژنی بیگانە وەرزیوو و ھاتوو
کچیکی باش بدۆزیتەو و لەگەڵ خۆیدا بیبات بۆ ئەوروپا، حیکایەتیکی
دیکەشیان وەک سیخوڕپکی ئینگلیزی باسیدەکرد کە بۆ جیبەجیکردنی
ئیشیکی نھیتی لێرەبە. خاوەن ئوتیلەکە یەک دوو جار چووہ ژووہکەى
و شتەکانی پشکنی و ھیچی ئەوتۆی نەدۆزیو، چەند جارێک دۆسییەى
نامەکانی دەرھینا و جگە لەوہى تیگەیشت خوشگەزایەکی ھەبە ناوی
باران شوکوہرە لە ھیچی تر حالى نەبوو. نامەکان شتیکی ئەوتویان
تێدانەبوو کابرا پوون و ئاشکرا تییانبگات. ژيانى دوورودریژی وەک خاوەن
ئوتیلێک فیڕیکردبوو، ژووہى میوانەکانی بپشکنیت و پارچە پارچە سەیری
کەلوپەلەکانیان بکات، بێئەوہى ھیچ ئاسەوارێک جیبھیلێت. چەند جارێک
ویستی خۆی لێنزیبکاتەو و شتیکی لێدەرھینیت، بەلام کابرا لەوہ
پەقتر و داخراوتریوو ئاسان خۆی بدات بەدەستەو، لەو کەسانەبوو
دیوارێکی ئەوتویان لە نیوان خۆیان و بەرابەرەکەیاندا دروستدەکرد،
ئاسان نەدەشکینرا.

کابرای ئوتیل دیقیده کرد بۆ ئه‌وه‌ی بزانیّت ئه‌م کابرایه کتیه و چی ده‌ویّت؟ به‌لام خۆشی نه‌یده‌زانی چند ده‌میّنیت‌ه‌ه، نه‌یده‌زانی ده‌بیّت چی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی موعجزیه‌یه‌ک بیّت، تا ئه‌و ساته‌هیچ که‌ستیکی ئه‌وتۆی نه‌بینیبوو پرسیری باران شوکوری لیبکات. ده‌بایه‌ به‌ وریایه‌وه‌ نریک بیّت‌ه‌ه، دلّنیابیت که‌ باران سه‌لامه‌ته، دلّنیابیت هیچ پروینه‌داوه، ئاه، ئه‌ی ئه‌گه‌ر شتیکی به‌سه‌ر هاتبیّت؟ نا، نه‌یده‌توانی ئه‌گه‌ری وا دابنیّت.

ئه‌و شه‌وه‌ که‌ گه‌پایه‌وه‌ بۆ ئوتیله‌که‌ یه‌که‌مجار ژنی خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ی بینی، ژنیکی چکۆلانه‌ی ئه‌سمه‌ر و چاوه‌په‌ش. ئافره‌تیکی گه‌نج که‌ به‌ دوو نیگای په‌ر شه‌وقه‌وه‌ سه‌یریکرد. بلوسیکی شینی که‌می‌ک ته‌نک و ته‌نوره‌یه‌کی مۆری له‌به‌ردابوو، به‌ پوخساریدا خوینده‌وارتر و شاریتر له‌ ئیشکه‌رانی دیکه‌ی ئوتیله‌که‌ ده‌ینواند، له‌وانه‌بوو که‌ چاویلکه‌یه‌کی په‌ش ده‌که‌ن به‌ ناو قژیاندا. خانم که‌ کلپله‌که‌ی دایه‌، خه‌نده‌یه‌ک له‌سه‌ر لیوی بوو. ژنیکی جوان بوو، به‌لام شتیکی له‌ شیوه‌ی مه‌کیاجکردنه‌که‌یدا زوه‌دی شازه‌مانی پاجله‌کاند، که‌ کلپله‌که‌ی وه‌رگرت، هه‌ستیکرد خانمه‌که‌ مه‌به‌ستی بوو ده‌ستی به‌ر ده‌ستی بکه‌ویّت. شازه‌مان سه‌ره‌تا وایده‌زانی ته‌نیا کچیکی ئیشکه‌ره‌ و ئه‌و پینشتر ریکه‌وتی نه‌کردوه، به‌ پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی خۆیه‌وه‌ که‌ پایویک بوو بی‌ده‌نگی هه‌لده‌بژارد، پرسی «خانم تو لیتره‌ ئیشده‌که‌یت؟». به‌ چرپه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌ینیه‌یه‌کی پینلیت، گووتی «من ژنی ئه‌وم». به‌ شیوه‌یه‌ک گووتی، وه‌ک ئه‌وه‌ی دلّنیابیت ئه‌و جوّره‌ قسه‌کردنه‌، له‌و یه‌کتر بینینه‌ سه‌ره‌تایی و کورته‌دا به‌ خیریایی کۆمه‌لیک گریده‌کاته‌وه‌ و هه‌ندیک به‌ریه‌ست ده‌شکینیت. چرپه‌یه‌کی ناسک و قوول بوو، له‌و بیستوجوار ساله‌دا زوه‌دی شازه‌مان ده‌نگی هیچ

ئافره تىكى كوردى نەبىستىبوو بەو چەشنە راستەوخۇ قسەى لەگەلداىكات، ئەو ناسكىيە ناوہختە تەزويەكى سەبرى تىادروستگرد. بىستوجوار سال بوو تەنيا بە رىكەوت لە زارى ئافره تەوہ گوئى لەم زمانە بوويوو، ھەر جىگايەك كوردان تيا مؤليان بېستايە ئەو نەدەچوو، ھەتا گوئى لە مۇسقا و گۆرانى كوردىش نەدەگرت. ئىستا ئەو رستە كورته، ئەو دەنگە كچانە ناسكە كە بە ئولفەت و دۇستايە تىيەوہ دوانى شتىكى تيا گۆرى، سەرى بەرزكردەوہ و بىئەوہى پىبەكە نىت يان تەعبىرىكى ديارىكراو لەسەر پوخسارى بىت، گووتى « ئەھا، تۆ ژنى ئەويت». ئەو دەستىكى بە قژىدا ھىنا و بە چرپەيەكى سووكتەر لەوى پىشوو گووتى «ئا، ئەى چۆن من ژنى ئەوم، ژنى خاوەن ئوتىلەكەم».

ئەم شارە لەو شارە كەمانەى دونيايە كە ژيانى شەوى تىدا نىيە، بەلام لەگەل چۆلى و بىژيانى شەقامە كانىشدا گەرمای ئاب كارىكيدە كرد ھاتنەدەرەوہى شەوان خۆشتر بىت. ئەو چەند پۆژە بىئەوہى ھىچ دەروازەيەكى دەستبەكە وىت بەردەوام دەگەرا، رۆر شوين دەگەرا، لە ھەندىك چاخانەدا دادەنىشت و گوئيدەگرت، بەلام نە ھىچى دەستكەوت و نە ھىچ سەرەداوئىكى بو دۆزرايەوہ. بەو قژە درىژ و چاوە گەش و گەورانەوہ، بەو پوخسارە پاك و نىگا قوولانەوہ، دەچوو ھەر شوينىك راستە و راست ئىرەيى و گومانى دەبزواند. پياوئىكى جوان بوو، بەلام لەو جوانيانەى خەلكى سادەى ئەم شارە لىئيدەترسن. ئەو شەوہ دواى ئەوہى بە عادەتى ھەمىشەيى خۆى بەر لە خەوتن قژە درىژەكەى بەست، سەرى خستە سەر سەرىنەكە و ھەستىكرد چرپەى ژنى خاوەن ئوتىلەكە لە گوئيدا دەزىنگىتەوہ. ژيانى پرپوو لە چرپەى ژنان، بەلام ئەمجارەيان شتىكى تىبوو، شتىكى تر. ھەستىكرد ھىدى ھىدى نوقمەدەبىت و وندەبىت... نەيتوانى بخەوئت، ھەناسەيەكى ھەلكىشاو و لەخۆى پرسى

«ئەي پياوي غەريب و بەدبەخت بۆ كوئى دەچیت... بۆكوئى دەچیت و چیت دەوئیت؟»... لەو چەند ساڵە زۆرەي غەربیدا فیربووبوو بەو زمانە قسە لەگەڵ خۆیدا بکات، بەلام خوئشى نەیدەتوانی وەلامى خوئى بداتەو.

ببینی ژنى خاوەن ئوتیلەكە ھۆیەكى گەرەبوو بۆ ئەوئەي لەو ئوتیلەدا بمینتتەو، لە ماوئەي ئەو ھەفتەيەدا چەند جارێك بیری لە گۆرینی ئوتیلەكە كەردبوو، بەلام ئەو چرپە ناسكە وەستاندى، ھەندىجار ئافرەتێكى جوان و ناسك ئەوئەو دەھینتت مرؤف شارە و شار و كیشوئەراو كیشوئە بۆی بپروات. ھەندىجار مرؤف تەنیا لە پئناوى يەك ئافرەتدا بە جىگایەكى دونیاوئە دەنوسیت، خوو بە شارێك یان شارۆچكەيەكەوئە دەگرتت و تەواوی دونیا فەرامۆشەكات، ئەو ماوئەكەمئەي لەو شارەدا بەسەربووبوو، ئەزموونێكى تال بوو، شارێك بوو جگە لە دەنگى ئوتومبیل و قیرەقیرى شوؤفیر و دیدەي پاسى نەفەرەبەر ھىچى دىكەي تیانەبوو. بەلام چرپەي ئەو ژنە ناسكە، سىحر و ئەفسونێكى ئەوتۆي تىدابوو لە جىگای خوئى وەستاندى، وەك ئەوئەي پئیبلیتت ئەم شارە لە ژئەرەو بەحرێكى قوولتەر و پرنھینتتەر. چرپەيەكى كوئشندەبوو، وەك ئەوئەي ھەرچى فرىو و نازكییەك لە ئافرەتتى دونیادا ھەيە لەو چرپەيەدا كۆبووبیتتەو. چرپەيەك بوو دەیتوانى لەم شارەدا دیلیبكات. گرنگ نەبوو لەگەڵ چەند ژنى دونیادا خەوتوو، لەكچە ئەسەمەر و تورت و لئوپرەكانى سانتیاگوئە تا قىكەردبووئەو تائەو چینیئە قژرەشە بئیمەكانە كە ھەردەم بە توكەبەرە نەرم و قوونە سفتەكانیانئەو بۆنى جۆرە بەھاراتىكى چینیان لئیدەھات كە ئەو حەزى پئینەدەكرد. لەوكاتەوئەي لەم ئوتیلە دابەزىبوو ھەستیدەكرد ئەم پياوئىكى لەوئەي بئشەرمترە بتوانتت لە شارێكى وا بەھیا و حورمەتدا بژى. لەھەموو سەفەرەكانیدا خوئى لەو شارانە دەپاراست كە بەھیا و حورمەتن. لەقوولایى دئیدا دئنیابوو كە

گهرمترین ئافره‌تانی دونیا و شیتترین و مه‌ستترینیشیان له‌م شاره‌تۆزای و به‌شهره‌فانه‌دا ده‌ژین، به‌لام دۆزینه‌وه و پیگه‌یشتن و ناسینیان هیئد سه‌خته، ته‌نیا به‌و پیاوانه‌ ده‌کریت که له‌ ناو هه‌مان بازنه‌ی شهرم و شه‌ره‌فدان، به‌ هه‌مان شیوه‌ش شیت و مه‌ست و داغن. ئه‌و له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو که هه‌ول بۆ ئافره‌تی دوورده‌ست و سه‌رسه‌خت بدات، هه‌میشه‌ بۆ ئافره‌تی سووکه‌ده‌ست و تیپه‌ر گه‌راییو، بۆ ئه‌وانه‌ی پینیده‌گوتن «کۆتری یه‌ک شه‌وه». بۆ سۆزانییه‌کان، بۆ ئه‌وانه‌ی شه‌و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان ده‌وه‌ستن تا شو‌فیره‌کان هه‌لیانگرنه‌وه، بۆ ئه‌و ژنانه‌ی له‌ پشووی سالانه‌دا له‌ پۆخه‌ گه‌رمه‌کانی دونیادا، بێ پیاو، بێ هاوپی ده‌سوپیته‌وه و به‌چاویاندا دیاره‌ بۆ شه‌ویکی په‌نگین وێلن. زۆریه‌ی ئه‌زموونه‌کانی له‌گه‌ڵ کچانی به‌جیماوی باره‌کان و ژنی ماتۆرپسواری وێلگه‌ردی وه‌ک خۆیدا بوو. به‌لام بیرری نایه‌ت چه‌یه‌کی وه‌های بیستبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو ژبانی به‌دوای ده‌نگیکی وا فیتنه‌کار و فریوده‌روه‌ بووبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ ژنیک گه‌راییت مه‌ستییه‌ک له‌ ده‌نگیدا بیت، مه‌ستی ئه‌لکهول نه‌بیت، به‌لکو مه‌ستی خانمیک بیت که یاریده‌کات... یاریده‌کات و هیچی تر. تا ئه‌و کاته به‌ رابوردووی خۆی شاد و به‌خته‌وه‌ریوو، هه‌ستیده‌کرد زۆر زیاتر له‌ پیاوانی دیکه‌ی دونیا ژبان و شادی وه‌رگرتوو. دواچار کوردیکی وێلگه‌ر به‌ سوار ماتۆرپیکه‌وه، ده‌بیت چیتری ده‌ستبکه‌ویت؟ جگه‌ له‌ سۆزانییه‌ به‌جیماوه‌کانی نیوه‌شه‌و، جگه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی بۆ شه‌ویک ده‌گه‌رین نازاری ژبانیان بیره‌ریته‌وه. ئه‌ «کوردیکی وێلگه‌ر به‌سه‌ر ماتۆرپیکه‌وه» ئه‌و وینه‌یه‌ له‌ ناخی دل‌ه‌و زۆر نازاری ده‌دا، ئیستا هه‌ستیده‌کرد چۆته ته‌مه‌نیکه‌وه ناتوانیت به‌رده‌وامبیت، هه‌ندبچار هه‌ستیده‌کرد که درۆده‌کات ئه‌و به‌ دوای باران شوکوردا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، به‌لکو ماندوو‌بوون و پیریتی و بیکه‌سییه‌کی کوشنده‌ هیناویانه‌ته‌وه، وه‌ک کوردیک که به‌درژیایی ژبانی خیانه‌تی له‌ خۆی کردوه، ئیستا هاتۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سزای خۆی

وہرگریٹ ... سزایہک کہ لہ میژہ دہزانیٹ چاوه پوانیدہکات ... بہ لام چ
جورہ سزایہکہ؟ نہیدہزانی.

شہو درہنگ ہہستا و گہرپاہوہ بؤ سالؤنہ بچوکہکہی پیشدہم
پیشہنگدہری ٹوتیلہکہ، یہکہم شہو بوو ہہست بہ گہرمای ٹاب نہکات،
بہ پیچہوانہوہ زور سہرمای بوو، نہیدہزانی سہرمایہکی راستہقینہیہ، یان
تہنیا جورہ ہہستیکی نادیارہ کہ پیاویک لہسہرہتای پیریتیدا ہہستی
پیدہکات. لہ سالؤنی ٹوتیلہکہدا ئہو پاسہوانہ رپوہلہ ئہسمہرہی بینی
بہ سمیلئیکی بڑ و ژاکاو و دوو چاوی ماندووہوہ، لہ بہردہم تہلہفریونہکہدا
ئہبلہق سہیری کہنالہ ئیرؤتیکیہکانی دہکرد. بیئہوہی شہرم لہو بکات
یان کہنالہکہ بگورپیت، سہیریکرد و ہیچی نہگوت. نہیدہزانی بؤ وای
ہہستکرد کہ سیبہری ئہو ژنہ لہ زورہکہدا نامادہیہ، بہ دہنگی یہکیکی
نہخؤش لہ پاسہوانہکہی پرسی «خاوهن ٹوتیلہکہ لیڑہیہ؟». ئہو وہک
شارہزوی و ہلامدانہوہی نہبیٹ، زور بہ کورتی گوتی «نہ، لیڑہ نییہ».
زوہدی شازہمان بہ ہہمان دہنگی نہخؤش دووبارہ پرسیاریکرد «ئہی
خانمی خیزانی... ئہویش لیڑہ نییہ؟». کورپہکہ سہرسام سہیریکرد و
گوتی «مہبہستت ئہفسانہ خانہ؟». زوہدی شازہمان سہری لہقاند
و گوتی «مہبہستم ئہوہ». وہلامیدایہوہ «نا... ئہفسانہ خانیش ئہم
شہو لیڑہ نییہ».

مہبہستی بوو بزانیٹ ناوی چییہ. ئیستا دہیتوانی لہ ئہفسونی
ناوہکہشی رامینیت. ئہو شہوہ زور بہ زہحمت خہوی لیکہوت، بؤ پوژی
دوایی کہ بہناگاہاتہوہ سہرتاپای گیانی عارہق بوو، بییری نہدہہات
خہونی بینیبیت، بہ لام ہہستی بہسہر ئیشہیہکی کوشندہکرد، دوی
دوشیکی خیرا، بہ خوی و قرزہ تہرہکہیہوہ گہرپاہوہ بؤ سالؤنی
ٹوتیلہکہ. خاوهن ٹوتیلہکہ بہ چاکہتیکی رہشی کؤن و سمیلئیکی
قہیتانی باریک و خندہیہکی پیسہوہ کہ ددانہ زہردہکانی پیستریان

کردبوو، چاوه پوانیدە کرد. بە دەنگ و پوخساری کەسیکەو بە دەبەختی خەلک شادومانیدە کات، گووتی «یەکیک لە ئاسایشەو، هاتووہ بۆ لات». زوهدی شازەمان سەیری سالۆنە کە ی کرد و پیاویکی بچکۆلە و پانی لە قاتیکی مە دەنی ئوتوکراودا بینی. ئەفسەریک بوو ھەموو شتەکانی پان بوون، لەشی، سەری، دەموچاوی، لووتی، دەستی، قوونی. قاتیکی نیلی و بۆینباختیکی سووری بەستبوو، گرسی بۆینباخە کە ی تا نزیک خنکان لە ملیدا توند کردبوو. لەو ئەفسەرانە بوو کە وادەزانن ھەندیک لە گەمە مندالانەکانیان دەتواننیت ھەموو مەخلوقیک بترسینیت، بیئەوہی پێیکە نیت تەوقەیکە ساردی کرد و گووتی «دوو چامان بۆ بەینن». زوهدی شازەمان بیئەوہی ھیچ قسەیک بەکات لە سەر یەکیک لە قەنەفەکان دانیشت. کابرا بە دەنگیکی قرخن گووتی «من نەقیب سەمەدم، لە ئاسایشەوہ هاتووم، یەک دوو پرسسیاری چکۆلەم ھەبە و دەپۆم».

زوهدی شازەمان سەیریکی درێژی کرد و ھیچی نەگووت. کابرا وەک لە نیگا پاسپۆتینییە تیز و بڕندەکانی بترسیت، سەری دانەواند و گووتی «کاک زوهدی پێدەچیت خەلکیک گومانی لیتان ھەبیت، ئەو راپۆرتانە ی لەسەر تۆ هاتوون باش نین، کەس نازانیت تۆ کیت، لەم شارەدا چی دەکەیت و لەم ئوتیلەدا ئیشت چییە؟». زوهدی شازەمان گووتی «من زوهدیم، زوهدی شازەمان، ھیچ ناکەم، ئەم شارە شاری مندالیمە، لێرەدا ژیاوم و گەورەبووم، هاتووم تەوہ دوای یادگارییەکانم بکەوم، بۆنیانبکەم. لەبەرئەوہی کەسم نەماوہ، خیزانیک شک نابەم بچمە لای، لەم ئوتیلەدا دابەزیوم».

کابرا وەک بیر لە پرسسیاریکی قوول بەکاتەوہ، گووتی «بەلگەت چییە، کە تۆ خەلکی ئەم شارەیت؟». زوهدی شازەمان بە جیدیەتیکی زۆرەوہ، بە نیگایەکی خالییەوہ لە ئاسەواری ھەر خەندەیک گووتی «بەلگەم ئەوہیە کە زۆر رقم لێتەتی. مرۆف رقمی لە شاری خۆی

نه‌بیت ناتوانیت بیستوجوار سال ئاواره‌بیت، بیستوجوار سال جیبیبه‌بیت و بروت. نه‌وانه‌ی هه‌موو ژانیان له‌سه‌فهردان، که‌سانیکن رقیان له شاری خویانه».

کابرای ئاسایش که‌می‌ک وه‌ستا و گووتی «به‌لگی ترت نییه؟». زهدی گووتی «به‌لن، به‌لگه‌که‌ی ترم نه‌وه‌یه، که‌گه‌پاومه‌ته‌وه. مرۆف چه‌نده دونیا بگه‌رپیت، دووباره ده‌گه‌رپته‌وه بۆ شاری خۆی، نه‌وه ناشیرینترین نه‌خۆشی ئینسانه. مرۆف ناتوانیت نه‌و شاره‌ی بیربجیتته‌وه که‌به‌مندالی تیاژیاوه، نه‌وه ناشیرینترین ده‌ردیتی».

کابرای ئاسایش وه‌ک نرخیک بۆ قسه‌کانی دانه‌نیت، وه‌ک نه‌یه‌ویت تیبگات، به‌و لووت به‌رزیه ئاسایی و هه‌میشه‌یه‌ی نه‌فسه‌رانی ئاسایشه‌وه گووتی «ده‌مانه‌ویت ژوره‌که‌ت پیشکنین؟». زهدی به‌سه‌رسوپرمانه‌وه که‌می‌ک سه‌یریکرد و گووتی «له‌جانتایه‌ک زیاتر هیچی ترم نییه، له‌و کاته‌وه‌ی له‌سنوور هاتووم به‌و‌دیودا هه‌ژده جار پشکنیوتانه، ده‌تانه‌ویت کتیب له‌سه‌ر ده‌رپن کورته‌کانم بنوسن، بۆ هینده‌ی ده‌رده‌هینن و دایده‌نینه‌وه؟». نه‌قیب سه‌مه‌د بۆینباخه‌که‌ی زیاتر توندکرد و به‌پوویه‌کی گه‌رژه‌وه گووتی «واجیمانه». زهدی به‌هیمنی گووتی «گه‌ر ده‌رپن کورته‌کانم خه‌ته‌رن، چاکتره‌جانتاکه‌م به‌رن بۆ ئاسایش، من دیم له‌وئ له‌پێیاندکه‌م». ئاسایشه‌که‌بێته‌وه‌ی گوئ له‌قسه‌کانی شازه‌مان بگه‌ریت، دوا‌ی هه‌ندیک چرپه‌چرپ له‌گه‌ل یاوه‌ریکی گه‌نجدا که‌نه‌وساته‌خۆی کردبوو به‌ژوردا، بێته‌وه‌ی هیچ بلن هه‌ستا و له‌گه‌ل خاوه‌ن ئوتیله‌که‌دا به‌ئاراسته‌ی ژوره‌که‌ی نه‌و رۆیشت. پاش ئیستیک به‌نۆسییه‌ی نامه‌کانه‌وه گه‌رانه‌وه و نه‌قیب سه‌مه‌د له‌و دیو ده‌رگای سالۆنه‌که‌وه، وه‌ک قسه‌له‌گه‌ل یه‌کیک له‌وینه‌کانی سه‌ر دیواره‌که‌دا بکات گووتی «کاک زهدی دلته‌نگ مه‌به، تۆ هیچی دیاریکراوت له‌سه‌ر نییه، ئیشی ئاسایشه‌له‌گه‌ل هه‌ندیک غه‌ریبه‌دا پرسیار و وه‌لامی هه‌بیت».

نیستا ده‌نیرین ئهم نامانه کوپبیکه‌ن و تۆش ده‌توانیت ئهو شته بگه‌یت که ده‌ته‌وئیت». زوه‌دی گووتی «ئهو نامانه نامهی تاییه‌تین، منیش گونا‌هیکم نه‌کردوه، به‌چ مافی‌ک کوپیده‌که‌ن؟». نه‌قیب سه‌مه‌د له‌کاتی‌کدا به‌ره‌و ده‌روه هه‌نگاویده‌نا، به‌پیکه‌نینه‌وه گووتی «تۆ نازانیت، ئاسایش مافی هه‌یه هه‌موو شتی‌ک کوپبیکات. هه‌موو شتی‌ک. هیچ که‌سیش نییه له‌دونیادا گونا‌هی نه‌کردبیت».

ئهو پۆژه که نه‌قیب سه‌مه‌د پۆی، ئیدی نه‌گه‌راپه‌وه، زوه‌دی شازه‌مان دل‌نیا‌بوو نامه‌کانی تیا‌چوون. هه‌ستیشیکرد شتی‌ک هه‌یه ئهو تینا‌گات. دوو پۆژ تپه‌پی و هیچ شتی‌ک پووینه‌دا، به‌لام پۆژی سی‌هه‌م دوو شتی که‌وره له‌ژیانی زوه‌دی شازه‌ماندا پوویندا که سه‌رله‌به‌ر ژانیا‌ن گۆپی.

غزله‌نوس و پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان «کۆتایی سالانی هه‌فتا و سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کان»

غزله‌نوس له‌و ژوره‌ نه‌فسونا‌ویییه‌ی عه‌شقادا، چه‌ندین سندوقی پر غه‌زله‌ی دۆزییه‌وه. له‌شه‌ویکی تاری‌کدا به‌ئوتومبیلی هاو‌پتییه‌ک هه‌موو ئهو شیعرانه‌ی گواسته‌وه بۆ مائی خۆیان، ده‌یه‌ها سندوقی پر غه‌زل، که ده‌کرا مرۆف هه‌موو عومری خۆی له‌خوینده‌وه و ته‌فسیریاندا بیا‌ته‌سه‌ر.

به‌همه‌ن ناسر له‌کۆتایی سالی ۱۹۷۵-ه‌وه له‌گه‌ل غه‌زه‌له‌کانی مه‌لای سوخته‌دا چووه ژوروی، شه‌ش سال کتیب کتیب و دیوان و دیوان چه‌ندی ده‌ره‌قه‌ت هات و چه‌ندی توانی ئهو غه‌زه‌لانه‌ی له‌به‌رکرد. له‌و شه‌ش ساله‌دا که‌متر په‌یوه‌ندی به‌دونیاهه‌بوو، له‌و سالانه‌دا باوکی

بيٽه وهی هيچ بليٽ، بيٽه وهی ريگري ليٽڪات، بيٽه وهی دهريارهی ٿه و
 سندوقه سهير و توڙاوي و ڪوٺانه هيچ پرسيارِيڪي ليٽڪات ليگه ڀا له و
 مالهدا بڙي، ته نيا جاريڪيش ليٽي نه پرسِي بڙ ناچيته دهري، ليٽي نه پرسِي
 له چ گيڙاويڪدا نوقميت و ٿه و ڪٽيٽبه سهيرانه باسي چيده ڪهن، به لڪو
 وهڪ پاسه وانِيڪ نيشي ٿه وه بيٽ له قه لايه ڪي ڪوٺدا قاره مانِيڪي نه خوش
 پياريزيٽ، خزمه تيڪرد. په يوهندي ناسر سهعيد به ڪوپه ڪه يه وه، له هه موو
 شتيڪ ده چيٽ له په يوهندي باوک و ڪوپ نه بيٽ، باوڪيڪي بيٽه ننگ ڪه
 جگه له وهی ده يه ويٽ ڪوپه ڪه ي ٿه و سه فارهه دريڙه له گه ل ڪٽيٽبه ڪاندا
 ته واويڪات خواستيڪي تري نيه. ٿه و هه موو ساله باوڪه بيٽه ننگ و
 ڪوپه شهيداڪي جگه له ههنديڪ وشه ي ڪه م، هيچي دي ناگورنه وه،
 له و ماويه دا ناسر سهعيد نيشي ٿه وه يه هه ر سه رچاوه يه ڪ غزه لنوس
 له تيگه يشتنی قه سيده ڪاندا پيويستي بيٽ، بيڪريٽ و په يدايبيڪات و
 بيهيٽيه ماله وه. غزه لنوس له و شهش ساله دا وهڪ خوي ده يگوت «بوو
 به غه واسيڪي ناو به حري ڪلاسيڪ».

غزه لنوس پيويستي به و هه موو ساله هه بوو تا بتوانيٽ عاشق
 بيٽ، عاشق به و مانايه ي ڪه خو شه ويستي مروف به هيچ مه رجِيڪه وه
 گري نه ده يته وه. ٿه و ڪاته ي غزه لنوس له خه لوه تي خوي هاته دهري،
 سه رده ميڪي سياسي تاريڪ و ترسناڪ بوو، غزه لنوس له چه ند مانگي
 سه رته اي خه لوه تشڪينيديا يه ڪه مين ٿه زمونسي عه شقي خوي ڙيا. ٿه و
 ده موده ست دواي شڪاندي خه لوه و ڪوٺايهيٽان به گو شه گيري، عاشقي
 ڪچيڪ بوو ناوي «نيرگز فورات» بوو. ڪچيڪي قڙ ره شي ٿه سمه ر بوو
 به ليويڪي ٿه ستوور و جووتن چاوي شينه وه، ٿه وه يه ڪه مين عه شقي
 غزه لنوس بوو.

بيٽه وهی له شته بچوڪه ڪاندا ويٽبين و سه روده ر ونبڪه ين، ده بيٽ

بَلَّيْنِ، سەرەتا غەزەلنوس ھیزی غەزەلیاتەکانی خۆی لەگەڵ نیرگز فوراتدا تاقیکردەوہ، کە دیارە وەک زۆریە کچانی دَل ناسکی ئەم شارە لەو دۆخە عەقڵی و پۆچیەدا نەبوو لە قوولایی غەزەلەکان تیبگات. غەزەلنوسی دۆستمان سەرەتا دواي فیربوونی عەشق و مەستبوون بە ئەدەبیاتی ستایشی مەعشوق، دەیویست بە جۆریک لە جۆرەکان بەو پێگایەدا بپروات کە مەلای سوختە و بەھاریانو پیاپۆیشتن، بەوھشدا خۆی بە بەرھەمیکی خەيالی دوو مەعشوقی خەيالی دەزانی، تەیکردنی ئەو پێگایەي ئاسان و بێگري دەبینی. بە کورتی لەو دەمدا بەھەمن ناسر وەک زۆریەي شیعەرەشەیدایانی دنیا کە بەراستی دەچنە ناو بەحری عەشقەوہ، ئەو ھیزە پۆچی و ئامادەگییە ویزدانییەي تێدابوو چیرۆکیکی جاوید و شیتانەي ئەوین بزى. نیرگز فورات سەرەتا لەبەردەم ئەو جۆرە غەزەلە نەبیستراوہدا، بیئەوہي بزانیئت غەزەل مانای چییە بووہاوپرەوتی ئەو شیعرانە. ھیچ ئافرەتێکی دنیا نییە بە غەزەل شادومان نەبیئت، بەلام جیاوازییەکە لەوہدایە تا چەند پێی مەستدەبیئت و ئەو مەستیەش چەند دەتگريئت؟ زۆریەي ئافرەتان غەزەلیان تا ئەو شوینە پێ قەبوولە کە لەگەڵ ھاتنەدی ئارەزووہکانی دیکەدا بیئت. ئەو کچانەي عەشقیان تەنیا وەکو عەشق دەویئت، جنسیکی کەمن لە ئادەمیزاد. دەبیئت بۆ ئینساف بلَّيْنِ ئەو جۆرە پەگەزە لە نێو پیاوانیشدا دەگەمن و کەم ویتەيە. ئەوہ راستییەکی تال و پشتشکیتنە بۆ خوداوەندە جۆراوجۆرەکانی عەشق گەر بزائن، عەشق بێھیچ یاوہریک، وەک شۆرەسوارێکی تاقانە بە دەفتەریک لە غەزەلیاتەوہ، وەک ئەسپسوارێک جگە لە تیری عاتیفە ھیزی تری نەبیئت، دیاردەيەکی کەمبین و فرە دانسقیە. بەلام غەزەلنوس جگە لەوہي ئیرسیکی گەرەي ئەدەبیاتی عەشقی بۆ بەجیمابوو، یەکتیکیش بوو لەو شۆرەسوارە تەنیاانەي لە ھیزی ئەفین بەولاوہ ھیزی تری نەبوو. ئیستاکی زەحمەتە مەرؤف بەتەواوہتی تیبگات کە لە چ ئان و

زه مانئکدا جوړه عه شقئک هه بووه خالی له هېچ نیازئک جگه له خولیاى
 عه شق خوئى. پئده چئت له سه رده مى زودا، له پوژگار ه زوړ كوټنه كاندا،
 دهوړ و زه مانئك كه دونيا تاكه تاكه مه مخلوقاتى وهك لاس و غه زالى
 دروسته كړد، جوړه سوچ و كه لئئئك له سيستم و سروشتدا هه بووئت،
 نه مجوړه عاشقانه لئو هئ دزه يانكردبئته دونياوه. غه زه لنوس سه ره تا له و
 شاسواره كلاسيكئانه ده چئت كه عه شق به ته نيا ده خنه جه نكه وه. كه
 له گه ل نئرگز فوراتدا بووه دوست، جگه له نه فئن هېچى ترى نه بوو،
 له كائئكدا كچهئ به سته زمان جگه له عه شق شتى ترىشى ده وئست،
 ده يوئست مائى هه بئت، شووئكات، مندال دروستبكات و مئرده كهئ له
 پئشى ماشئئئكى بخت و بئبات بو شارانى تر و زه وئى و خاكى دئكهئ
 نئشانبدات. داواكارئيه ساده و دونيائيه كانى كچه كه، غه زه لنوسئ به جوړئكى
 سه ير تووشئ نا ئومئدى و په شوكان كړد، كه شئتانه و عارىفانه له
 عه شقدا نو قمبوو. نه و خواسته سه يرانهئ نئرگز فورات غه زه لنوسئان به
 جوړئكى سه ير گئزپاوه بو دونيا، بو سه ر زه مئنى شته بئره حمه كان،
 بو نه و شوئنهئ حه قئقه ت ده موچاوى ناشئرئنى خوئى له ده ره وهئ
 هر فه نتازئا و خه يالئك نئشانده دات. دووركه و تنه وهئ غه زه لنوس له
 نئرگز فورات، دووركه و تنه وه شئى بو له وهئ خو شه وئستئ مرؤف به
 گشتئى له خو شه وئستئ يهك ئاده مئزادا كوړتباكاته وه. هېچ شتئك له وه
 تر سناكتر نئبه، مرؤف ته واوئى خو شه وئستئ خوئى بخته به رده ستنئ يهك
 مرؤفه وه، يهك مرؤف كه دواتر ده شئت ته واوئى نه و خو شه وئستئبه وهك
 يارئچه يه كئ مندالانه ته ماشابكات و له بالكوئنى به رزئ مائئكه وه توپئدات
 و بئشكئئئت. خو شه وئستئ سامانئكى نه و توئيه مرؤف ده بئت وهك چوئ
 خه زنه يه كئ ته لا به سه ر زئاد له كوئچ و جئگا و كه لئئئكدا به شده كات،
 ده بئت له زوړ شت و زوړ شوئئ و زوړ نامانجدا بئشارئته وه. پئده چئت
 غه زه لنوس دواى خوئندنه وهئ مه لائى سوخته، دواى قوړلو بوونه وه له مانائى

خۆشه‌ویستیدا، دوی هه‌ره‌سی یه‌که‌م نه‌زموونی خۆشه‌ویستی خۆی، له‌و پاستیه‌ تیگه‌یشتیه‌ت که له‌ عه‌شقه‌دا نه‌وه‌ی بۆ مامۆستا پاسته‌ بۆ قوتابی پاست نییه‌، مه‌لای سوخته‌ نه‌و پاستیه‌ی فیتری غه‌زه‌لنوس کرد که هیچ شتی‌ک له‌سه‌ر زه‌وی وه‌ک عه‌شق جیاواز و فره‌پوو نییه‌. به‌وه‌دا نه‌ئین نه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی خودایی و نه‌ کانگایه‌کی نه‌هری‌مه‌نانه‌ی هه‌یه‌، سه‌نه‌تی‌که‌ مرۆف ده‌بی‌ت به‌ ده‌ستی خۆی بی‌ناشی‌ت و شیوه‌ی بداتی و بی‌خاته‌ جی‌گای خۆی، ئیدی به‌ نه‌ندازه‌ی جیاوازی مرۆفه‌کان، عه‌شقی‌ش په‌نگی جیاوازی هه‌یه‌. غه‌زه‌لنوس دوی نیرگ‌ز فورات له‌و پاستیه‌ تیده‌گات، عاشق نه‌و که‌سه‌ نییه‌ که مه‌عشوقه‌ی خۆشه‌وێت، هه‌موو ئاده‌میزادی‌ک ده‌توانی‌ت یه‌کی‌کی دی خۆشبو‌یت، هه‌موو مرۆفی‌ک ده‌شی‌ت بۆماوه‌یه‌ک عاشق بی‌ت، هه‌تا ترسناکترین مرۆفه‌کان ده‌شی‌ت جارێک له‌ جاران عاشق بو‌وبن. گرنگ نه‌وه‌یه‌ له‌ عه‌شقی یاره‌وه‌ چون به‌ره‌و عه‌شقی نه‌یار ده‌گوازی‌ته‌وه‌. گرنگ له‌ مه‌حه‌به‌تدا نه‌وه‌ نییه‌ مرۆف چون ده‌بیه‌خشی‌ت به‌ یه‌کی‌ک، گرنگ نه‌وه‌یه‌ چون دابه‌شیده‌گات، عه‌شق وه‌ک جۆگه‌له‌یه‌ک وایه‌ گرنگ نییه‌ تا بنی دره‌ختی‌ک پاریکی‌شیت، گرنگ نه‌وه‌یه‌ وه‌ک خه‌تی‌ک به‌ ژێر هه‌زاران داردا بی‌به‌یت، به‌ ناو ده‌یان پی‌چ و به‌ره‌و هه‌زاران گیای په‌شمورده‌ و پوه‌و چه‌ندین گۆلی سیس پاریکی‌شیت، مه‌رج نییه‌ هه‌موو دره‌ختی‌ک بزانی‌ت چون ئای عه‌شق ده‌خواته‌وه‌ و هه‌موو گۆلی‌ک بتوانی‌ت به‌ خۆشه‌ویستی بکری‌ته‌وه‌. غه‌زه‌لنوس له‌و باوه‌رده‌دا بوو که په‌یوه‌ندی نی‌وان نه‌و و مه‌لای سوخته‌ وه‌ک په‌یوه‌ندی نی‌وان گۆلی‌ک وایه‌ که تۆوی نه‌ئینی هه‌لگرتوه‌ له‌گه‌ڵ بایه‌کدا که نه‌و تۆوه‌ به‌ زه‌ویدا ده‌بات. سوخته‌ نه‌و باغه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که بی‌شوما‌ر تۆوی غه‌زه‌لی دروستده‌کرد و به‌همه‌ن ناسر نه‌و بایه‌بوو که ده‌بایه‌ نه‌و تۆوانه‌ هه‌لگری‌ت و به‌دونیادا په‌خشیان‌بکاته‌وه‌. نه‌و پۆژه‌ی نیرگ‌ز فورات له‌به‌ر شته‌گی‌ک که سه‌ر به‌ باغی عه‌شق نه‌بوون، دل‌ی غه‌زه‌لنوسی شکاند و

عاتیفه‌ی بیمارکرد، تیگه‌یشت، نه‌و ناتوانیت بایه‌کی شیت بیت، ناتوانیت گهرده‌لولویک بیت بی هق و بی پرسیار عه‌شق په‌خشان و ته‌خشان بکات. له‌و پۆژه‌وه غه‌زنلنوس، مه‌لای سوخته‌ی وه‌ک نه‌قلیدیسی موحیبه‌ت ته‌ماشاده‌کرد که له‌هه‌موو کتیه‌کانیدا بیردۆزه‌کانی عه‌شقی نویسه‌، نه‌و بیردۆزه‌ نۆزانه‌ی گۆشه‌ جی‌اوازه‌کانی پۆحی نینسانی تیدا پی‌اواوه و هیله‌ نالۆزه‌کانی ده‌رونی تیدا نه‌خشکرده‌وه. خۆشی به‌و نه‌ندازیاره ده‌زانی که ده‌بیت ده‌ستپیکات و شاریکی پر شوری موحیبه‌ت له‌و بیردۆزانه‌ دروستبکات. به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن ده‌ست پیکات، گهر نه‌و بایه و ده‌بی تووی موحیبه‌ت هه‌لگریت، چۆن ده‌بیت هه‌لیبگریت و له‌ کیس دونیای نه‌دات؟ گهر نه‌و نه‌ندازیاره و ده‌یه‌ویت شاری موحیبه‌ت دروستبکات، ده‌بیت له‌ ژیر چ ناسمانیک و له‌ چ پارچه‌ زه‌وییه‌که‌وه ده‌ست پیکات؟. نیرگز فورات که ژیانیکی کورت و په‌یوه‌ندییه‌کی تیپه‌ر و زوومردی له‌گه‌لدا دروستکرد، هه‌ر زوو ناشکرا‌بوو که دره‌ختیک نییه‌ عه‌شق گه‌ش‌ه‌ی پیدات، زه‌وییه‌ک نییه‌ غه‌زنلنوس ده‌روازه‌ی نه‌و شاره‌ی پیدروستبکات. غه‌زنلنوس سالانیک دواتر که ته‌واوی گۆرانکارییه‌ پۆحیه‌کانی خۆی بۆ ماجیدی گول سۆلاف باسده‌کرد ده‌یگوت «من دوا‌ی نوشوستی یه‌که‌م عه‌شقم تیگه‌یشتم، من مه‌لای سوخته‌نیم له‌ خه‌لوه‌ته‌ نه‌به‌دییه‌که‌ی خۆیدا، به‌لکو سوخته‌م که دیته‌ده‌رئ بۆ دنیا، سوخته‌م که قاچ و ده‌ست په‌یدا ده‌کات و له‌م دونیایه‌دا ده‌گه‌ریت».

غه‌زنلنوس باوه‌ری وابوو نه‌گه‌رچی عه‌شق به‌بی خه‌یال نه‌کرده و نه‌شیاوه، به‌هه‌مان شیوه‌ش خه‌یال به‌بی عه‌شق ترسناک و کوشنده‌یه.

که‌س به‌ دروستی نازانیت، کئ یه‌که‌مجار قاچی به‌هه‌من ناسری بۆ

ناو ئەو یانەى مەى و شەرابنۆشینە پاکیشا، کى بەهەمنى کرد بە
 کپىارى كۆپى شەوانەى ئەو مامۆستا و فەرمانبەرە بچوکانە کە وێستگەى
 سەرەتای سەفەرى دووردرىژى غەزەلنوس بوو بە جیهاندا. غەزەلنوس
 دواى جىابوونەوهى لە نىرگىز فورات لەگەڵ ھاوپىتەكى چکۆلانەدا کە
 سەمىلىكى رەشى قۆقىز و لووتىكى چکۆلانە و جووتىک چاوى زەردى
 ھەبوو نىواران لەو یانانەدا دەرەدەکەوت. لە گەنجىكى بىئەزمون دەچوو،
 بىھەيت شوىنىكى لە رىزى ئەوانەدا ھەبىت کە خۆيان بە دانا و زانای
 ھەموو شتىک دەزانن. غەزەلنوس ھەر دەبايە لەو پىوھ دەست پىبکات، لە
 جىھانى ئەو مروفە بىئومىد و بچوکانەوھ کە ژيانىان مەستى و دىسانەوھ
 مەستى و ھەمىشە مەستى بوو. بەکەمىن قەسىدەى ناو غەزەلپاتەکانى
 سوختەى بۆ ئەو پىاوھ مەستانە خویندەوھ. سەرەتا چەند شەوئىكى
 بىدەنگى لەو یانەدا بردەسەر، دواچار شەوئىكى باران لە ژىر کارىگەرى
 دەنگى لىژمە و بۆنى شەرابدا کەوتە سەر ھەواى خویندەوھى بەکىک
 لە غەزەلەکان. کە دەستى بە ئىلقاى چەند بەیتى بەکەم کرد، یاوھرە
 چکۆلانە و سەرزى و سەمىل رەشەکەى باوھرى نەدەکرد بەھەمن شىعەرى
 وھا سەیر و نازک بزانیت، قەسىدەکانى ھۆشى دەھىنايەوھ بەر مردوو،
 ھەستى وھا لەو مەستانەدا دەگىرا دەبىخستە سەر جوړە خەيالئىک
 پىشتر تامیان نەکردبوو. ئەو شەوھ باران بە جوړىكى شىتتە دەبارى،
 غەزەلنوس قەسىدەکانى دەخویندەوھ و پىاوھ بىکەس و مەستەکانى شەو
 بالیان دەگرت، وھک ئەوھى بفرىن لەگەڵ وشەکاندا تىکەل دەبوون و
 دەستیان دەجولاند، ئەویش بە وىنەى سەرەپۆيەكى بىھۆش کە خۆشى
 لە دەرختنى مەستى و شىتتى خۆى بىبىت، وھک بەکىک چاکەتى
 وبقار داگەنىت و توپىداتە ژىرپى، بە ھەموو ھاوار و نالىنى ناو غەزەلە
 ناگرىنەکانەوھ ھۆلى گەرمى یانەکەى جىدەھىشت و بىھۆ، بىئەوھى
 کەس لە حىکمەتى ئەم شىتتى تىبگات، راپدەکردە ناو چىمەنى

حه وشه كه وه بۆ بهر باران. عومريك بوو حه زیده کرد شيئي خوی له بهر باراندا تاقیبکاته وه. ئیستا شه وی پاکیشانی مهستی و بیهوشي بوو تا نه و په پری، ده یویست له ژیر ئه م باراندا قه سیده کانی خوی بخوینیته وه و ته ماشابکات چۆن وشه کانی خه لک مه سته ده کن. یاوه ره سمیل په شه که ی یه که مین که س بوو بۆ ژیر په هیلله و توفانی شه و دوایکه وت، به لام دهنگی غه زه لنوس هیدی هیدی هه موو مه سته کانی پاکیشا، نه وانه ش که هیشتا که میک هوش و وبقاریان مابوو خویان نه گرت و به ره و ژیر بارانه که دوایکه وتن. مه سته کانی نه و شه وه، نه و پیاوانه ی قه سیده کان خستبوونیه سه ره ه وای عه شقیک که له نه زه له وه خودا له دلایندا خه وانده بووی، له ژیر بارانه که دا مه ستانه دوی نه و دهنگه گر و پر عه شقه ی نه و گه نجه ته ره که وتبوون که جوړه کلاسیکیاتیکی ده خویند که سیان نه یان بیستبوو، که س به ته واوه تی نازانیت کامه له و فرمانبه ره مه ست و موچه خوړه هه ژارانه دهنگی به رز کرده وه و هاواریکرد «غه زه لنوس به رده وام به، به رده وام به، من ئاماده م هه موو شه و تا هه له اتنی سوپ له ژیر باراندا بوه ستم و گویت لیگرم».

نه وه یه که مجار بوو مه خلوقیک به هه من ناسر به «غه زه لنوس» بانگبکات. پیشتر هه تا به هه من ناسر خووشی ناوی غه زه لنوسی نه بیستبوو. ئیدی له و شه وه که س نه پیرسی ناوی ئه م کوپه شه یدایه چیه که به حریک له کلاسیکیات له سینه یایه تی، له و بهر باراندا به هه من ناسر مرد و غه زه لنوس له دایک بوو. له و پوژه وه به «غه زه لنوس» ناسرا و به و ناوه بانگیانده کرد، له گه ل تیپه پینی کات و به سه رچوونی زه مانیشدا ناوی راسته قینه ی خوی بوو به جوړه یادگار یکی کۆن و شیوه میژوویه کی دیرین که خوی نه بیست که س یادی نه مابوو. ده بیست بلین که به هه من ناسر کاتیک نه وه ی قه بوولکرد فرمانبه ره شه ونشین و موچه خوړه شه راپه رست و ماموستا مه یزه ده کان به غه زه لنوس بانگیبکه ن له قوولایی

دلیدا دلنیا بوو، ئه و دهرکه و ته یه کی دیکه ی مه لای سوخته یه . له و پوژوه ی له و ژوره ته لیسماوییه ی عه شق هاته دهری، دلنیا بوو مه لای سوخته به هه موو هیز و تینوتاوی خویه وه له ژیر پیستی ئه ودا جیگژیرووه، ئه و شه ش ساله ش که له گه ل قه سیده کاندایا، به جوړیک له وشه کان و به یته کاندایا ونبوو، خوی ته نیا وه ک پاسه وانی خه زنه نوسراوه کانی مه لای نه ده بیینی، به لکو خوی به هه لگری پوچیان ته ی ئه و ده زانی . ئه و کوپی مه لای سوخته نه بوو، ئه و خودی مه لای سوخته بوو، ئه و کوپی به هاریانو نه بوو، به لکو خودی به هاریانو بوو.

له پیزی ئه و موچه خورانه دا که سانیکی لیزان و شاره زا له کلاسیکیاتدا هه بوو که ئه و قه سیده سه یرانه خستنییه سه ر خولیا ی دوژینه وه ی نوسه ری راسته قینه ی ئه و به ی تانه . له کتییخانه کون و له به یازه دپاوه دپیرینه کاندایا که وتنه پشکنین و هیچیان ده ست نه که وت، دواتر یه ک دوو نمونه ی قه سیده کان که وت به ده ستی ئه و دکتورانیه ی زانکو که ئیدیعای شاره زا بوونیان له کلاسیکیاتدا ده کرد، ئه و انیش شتیکی پوژش نیان لیده رنه هیئا و قسه یه کی پوونیان دهریاره ی نه بوو . که س باوه پی نه ده کرد ئه و شاکاره قولانه ده ست کردی گه نجیکی وه هابیت، هه موو خویان ده جه پاند له به یازیکدا، له جیگایه کدا سه رچاوه کانی بدوژنه وه . به لام هه رچییه ک بیت، ئه و شه وه غزه لنوسی گوپی بو ئه و پوچه ئاواره یه ی ئیرسی عاشقه خه یالییه کانی به زه ویدا ده گپرا . له و یانه چکولانه یه ی فه رمانبه راندا، شه و دوا ی شه و هه مووانی مه سته ده کرد . ئه و موچه خوژه به سته زمانانه له غزه له کانی ئه ودا به خه یال ئه و سه رزه مینی عه شقه ده ژیان که به راستی نه یان بیینی بوو . یه که مین گوپیگران و عاشقانی ئه و غزه له سیه روا یانه، ئه و سه رخووش و عاره قخورانه بوون که خیزان و دایک و باوک نه فه ره تیان لیکرد بوون، ژنه کانیا ن بیترخ و هیچ ته ماشایانده کردن،

مندالّه‌کانیان لئیانده‌ترسان و قیزیان له بۆنیان ده‌هاته‌وه، شه‌وان که به بۆینباخه خوار و ده‌مه لیکاری و چاوه گیزه‌کانیان‌ه‌وه ده‌گه‌پانه‌وه بۆ مالت، هه‌مووان وهک جانه‌وه‌ریک سه‌یریانده‌کردن که شایسته‌ی پرنز نیین. به‌لام له نیتو ئه‌و مه‌خلوقه نه‌فرهت لیکراوانه‌دا بوونه‌وه‌ری ئه‌وتۆ جوان هه‌بوو که غه‌زله‌نوسیان سه‌رسامکرد، ئه‌و ماوه که‌مه‌ی ئه‌و له‌گه‌لّ پیاوه مه‌سته‌کاندا بریدییه‌سه‌ر، سه‌ره‌تای مامه‌له‌کردنی ئالۆز و پرکیشه‌ی غه‌زله‌نوس بوو له‌گه‌لّ وینه بيشوماره‌کانی مرقّدا. زۆربه‌ی ئه‌و فه‌رمانبه‌ره چاکه‌تخوار و پيش هاتوو و ددان زه‌ردانه، زۆربه‌ی ئه‌و پیاوه شیواو و نارینک و نه‌لکه‌ولیکانه که به پوخسار و بۆن و ده‌نگ له مه‌خلوقاتی ترسناک ده‌چوون، له ناوه‌وه مرقّی ئائومیّد و زولّم لیکراو و شکسته‌بوون که بچوکترین غه‌زله ده‌یخستنه جۆش و که‌مترین سوّز ده‌یخستنه گریان.

له پوژگاری شه‌پی هه‌شت ساله‌ی ئیراندا «ئه‌و شه‌په‌ی پوخساری جیهانی بۆ هه‌تا‌ه‌تایه گۆپی»، غه‌زله‌نوس کوپ و کۆبوونه‌وه به‌ناوبانگه‌کانی خۆی گتپا و که‌شته به‌ناوبانگه‌کانی خۆی نه‌جامدا، له‌و کۆپانه‌دا غه‌زله‌کانی مه‌لای سوخته‌ی ده‌خوینده‌وه. کاریگه‌ری شیعره‌کان به‌جۆریک بوو خه‌لکی له هۆش ده‌برد. وهک یه‌کیک له گه‌وره‌ترین غه‌زله‌نوسانی گه‌وره‌ی میژوو، ناو و ناوبانگی به نیتو خه‌یالبازان و شیعردۆستاندا پویشت. له‌و کۆپانه‌وه په‌یوه‌ندی به پۆله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانه‌وه دروستکرد، سه‌یری لیده‌هات ئه‌و هه‌موو پۆحه خه‌یالپه‌روه‌ره له‌و شاره ناچیز و ناشاده‌دا هه‌بیست، به دیوانه‌کانی غه‌زله‌وه ده‌چووه سه‌ر سه‌کۆکان و غه‌زله‌سه‌ی سحراییه‌کانی ده‌خوینده‌وه، شیعره‌کان توانای عه‌شق و خه‌یالیان له مرقّدا بینه‌ندازه گه‌وره‌ده‌کرد، له سه‌ر سه‌ر سه‌کۆیه‌ک داده‌به‌زی، که‌نج و پیره خه‌یالپه‌روه‌ره‌کان که‌مارۆیانده‌دا، ئه‌و که‌سانه ده‌وریان ده‌گرت که

ته نیا دوی بیستنی ئه و شیعرانه تیده گیشتن عاشقن، ئه وانه ی شیعره کان به جوریک مه ستیده کردن دم و ده ست ئاماده بوون تیشوو بؤ سه فهری خه یال ئاماده بکن و به ره و سه ر زه مینی په نهان برؤن و نه گه پرنه وه . له و کۆرانه وه، جه معیه تی عاشقه خه یالیه کانی ناسی، ئه و مروفانه ی سه رتاپا عه شقبوون به لام مه عشوقه یان نه ده دؤزییه وه . هیچ شوینیک له دنیادا به ئه ندازه ی ئه و شاره عاشقی بی مه عشوقی تیدانه بوو، ئه و مروفانه ی هه ستیانه کرد توانایه کی بیسنووری عه شقیان تیدایه، به لام هیچ مروفتیک لئیان وه رناگریت و که س پیوستی به میهر و مه حه به تی ئه وان نییه . یانه ی ده نگخۆشه سحراییه کانی ناسی، ئه وانه ی کاتیک گورانیان ده چپی ته وای شته حه قیقییه کان ده بوون به سیبه ر و له بری ئه وان زه وی تر و خه ونی تر و نیگاری تر له خه یالدا سه وزده بوو. عاشقه ئه به دییه کانی ناسی که مردن و خۆشه ویستیان له هاوکیشه یه کی سه یردا پیکه وه گریده دا، بووه هاوپی راوچی پلنگه خه یالیه کان، بووه دؤستی ئه و ماسیگره خه یالیانه ی دوی ماسییه کی سه وز که وتبوون که هیچ تۆپیکی ناسایی نه یده توانی راوییکات، له هه مو شوینیک غزه له کانی خۆی ده خوینده وه، له جه نگه له کاند، له دارستانه دووره کاند، له سه ر به له مه کان، له ناو جووتیاره کاند. له هه ر شوینیکیش ئه و غزه لی خۆی چریبیت، له مه ر و ئه سته نگه سه خته کانی به رده م خه یال شکاون و مروقه کان شتگه لیکیان بینیه که پیشتر نااشناو و نه بینراویوه . به هیزی ئه و قافییه سحراییانه، به هیزی ئه و وشانه، ماسیگره کان ئاسانتر به پروی ئاوی خه یالدا ده رۆیشتن، کوچه نه نینییه کانی دارستان پتر پوناک ده بوونه وه . هه ر پۆخله به ریک گوپی له غزه له کان ده بوو، وه ک نامه یه کی نهینی و ئامازه یه ک له قه ده ره وه تیدیه گیشت، وه ک ئه وه ی خه یالی ناو ئه و قه سیدانه بانگه وازیکی خودایی و ئیله امیکی ئاسمانی بیت به تایبه ت بؤ ئه و هاتبیتته خوار. له سالانی شه ردا غزه لنوس شاره

و شار و کوچه و کوچه گهرا، نیشی نهوه بوو پوخله بهره خه یالییه کان بدوزیته وه، نهو مروّفانهی له دونیای پاستیدا هیچیان چنگ نه ده که وت و نیدی به ره و زهریای بیسنووری خه یال ده پویشتن. توپڑکی گه وره ی له نیوان نهو مروّفه سهیرانه دا دروستکرد، زهوی و زه مانه جیاواز و پارچه پارچه کانی خه یالی له یه ک نزیک کرده وه، هه ندیچار ده یویست هه موو سهر زه مینه خه یالییه کان بدات له یه ک، دارستانه خه یالییه کان و باغه خه یالییه کان بکات به یه ک هه ریم، جوپیاره چکوله کانی خه یال بخاته سهر یه ک و پویاری نه فسانه بیان لیدروستبکات. خه یال له و سهر زه مینه دا، کومه لیک هه ریمی په رته وازه و جیاواز و دوور له یه ک بوو، پریوو له ترس، له کوچه ی تاریک و نه دوزراوه، له خواستی نهینی که غه ریزه په شه کانی مروّف ده یانجولاند، نهو ویستی بیانگورپته سهر پینگایه کی کراوه و ناکوتا بو هه موو نه وانه ی ده یانه ویت بیسنوور به خه یالدا سهه فربکه ن. قه سیده خه یالییه کانی مه لای سوخته وه ک چرای سهر مناره یه کی بهر ده ریا وه هابوو، که له هه موو زه مین و زه مانیکه وه که شتی راده کیشا، شه وقیکی هیند به تینی هه بوو، پوخله به ره خه یالییه خه وتوو ه کانی له قوولاییه هه ره دوور و تاریکه کاند له خه وه ده دستان. به لام ده بیت بلین، مروّف گه ر خو ی دلنکی پر خه یالی نه بایه له غه زه لنوس تینه ده گه یشت، غه زه له کانی نهو ته نیا کاتیک هیز و ناسه واریان ده رده که وت که پوخله به ریکی خه یالی ده بییستن.

له و دوور و زه مانه وه غه زه لنوس وه ک پیاویکی ریشن، به قژیکی لوول و درویشناساوه، به ده ستیک جلی زه یتونی کاله وه، به هه گبه یه که وه که هه ندیک کۆپی دیوانه کانی غه زه لی تیدابوو ده گه را. له سهر سنووره کان تیکه ل به به تالیوونی نهو پیشمه رگه خه یالیانه بوو که بو کوردستانیکی خه یالی شه پریانده کرد، کوردستانیک ته نیا له خه وه سهیر و پوناکه کانی نه واند هه بوو، نهو شه هیده غه مگین و خه یالیانه ی ناسی که بو باغیک

دەگەر پان ئاشتى و ئاسودەبىيەكى ئەبەدى تىدايىت. شىعرى بۆ ئەو باغەوانانە خویندەووە كە درەختەكانيان ميوەى پىر پۆشنایى دەگرت، ھەموو ئەو پۆخەبەرانی ئەو لەو گەشتانەدا ناسینی، كەسانىك بوون ۋەك خۆى، نيوەيان لە حەقىقەت و نيوەيان لە خەیاڵ دروست بوویوو. غەزەلنوس پۆژىك بە دەم غەزەل خویندەووە كە گەشتە دەشت و تەلاننىكى سەوز، ۋەك دەرویشى دەوروزەمانە دورەكان، گۆپالىكى درىژى پىبوو، بە خۆى ۋە ھەگبەيەكى كۆنەووە بە پىگادا دەپۆشت، ریشى تا سەر سنگى ھاتبوو، قژىكى لوول و قەترانى تاسەر شانى بەردابووەو. لە ناكاو ژنىكى بەتەمەن ھاتە سەر پىگای و گووتى « ھا غەزەلنوس بۆ كوئى دەچىت؟»، غەزەلنوس بە دەستورى پالەوانى ناو حىكايەتە ئەفسانەبىيە كۆنەكان گووتى « داپىرە، چۆن دەزانىت ناوم غەزەلنوسە ناوھاش دەزانىت بۆ كوئى دەچم». پىرىژنەكە گووتى «كەواتە دوامكەووە، ژنىك ھەيە ئىحتىياجى بە ھاودەستى تۆيە». غەزەلنوس چوار شەو و چوار پۆژ بە بىدەنگ دواى ئەو داپىرەيە كەوت. بە خاكى گەلىك سارد و بەسەر زەمىنى زۆر گەرمدا پابوردن، بە باغى گەلىك سەوز و بە چىمەنى زۆر پەژمورده و بىئاودا تىپەرىن، بە گوندا پابوردن نوقمى وشكەسالى بوو، بە ئاوەدانى بە خوڤەم و پىپىزىشدا گوزەريانكرد. دواچار گەيشتنە گوندىكى زۆر بىدەنگ و فەرامۆشكراو، گونداكە تەنيا لە چەند مالىكى چكۆلانە و نزم و داپوخا و پىكھاتبوو. لە يەكلىك لەو مالانەدا غەزەلنوس ژنىكى چكۆلانە و نەخۆشى بىنى لەسەر جىگايەكى چكۆلانە و پەرىپووت كەوتبوو. دۆشەكىكى دراو، لىفەيەك بە مئىلىكى بۆر و سەرىنىك لە سوورمەى مۆر و ھەلۆھشاو، ھەموو شتىك سارد و كۆن و بىپەرونەق دەبىنواد، پىرىژنەكە گووتى «تۆم ھىئاوہ بۆ كۆمەكى ئەم ژنە. ئەمە زەيستانىكى نەخۆشە، پەنگ و پووى ديارە كە دەمرىت. ھەفتەيەكە مندالىكى زۆلى بوو، برازای منە، باوكى دەمىكە ئەمرى

خوای جیٲیناوه، خوشکٲیکی بهشوی ههیه، میژدهکهی بزانیٲ ئهوشی پیوه دهکوزٲیت، حهوت پۆژه کورٲیکی بووه، بهرلهوهی بمرٲیت ویستی تۆ ببینیٲ، لهترسی خوشکهکهی نهبوویه، سهرشینی وام نهدهگرته خۆم، قهحهی وا» .

ئافرهٲیکی گهٲج بوو، ئاسهواری جوانیهکی مردوو به پوخسارییهوه بوو، جوانیهکه لهوانه‌ی ژایانی سهخت و کارهساتی له ناکاو دهیانکوزٲیت . گهرچی جلی کیژٲیکی گوندهکی لهبهردابوو، بهلام خانمٲیکی کهساسی شاری بوو، پهنگی بهجۆرٲیکی ترسناک زهردهبووبوو، له ژیر لیٲفهکهیهوه سه‌ری ده‌رهینا و سه‌رسامانه گووتی «غه‌زله‌نوس تۆ لیٲره‌یت، تۆ لیٲره‌یت، چۆن لیٲره‌یت؟» . وا قسه‌یکرد وهک ئه‌وه‌ی زۆر له میژٲیت غه‌زله‌نوس بناستی . له‌سه‌ره‌خۆ و به‌زه‌حه‌تٲیکی زۆره‌وه خۆی له جیگا‌که راستکرده‌وه و گووتی « له‌و باوه‌په‌دا نه‌بووم پۆژٲیک له پۆژان بتبینمه‌وه » . غه‌زله‌نوس به وردی سه‌یریکرد، جگه له ژنٲیکی نه‌خۆش و په‌نگزه‌رد که هیوای ژایانی لیٲناکرٲیت هه‌چی دیکه‌ی تیانه‌بینی، به ئه‌ندازه‌یه‌که لاوازیوو ئیسکه‌کانی په‌نجه و مه‌چه‌کی یه‌که‌یه‌که ده‌ژمه‌ردان، گووتی «خانم تۆ ئیجگار نه‌خۆشیت، ده‌بیٲ بته‌ین بۆ بیمارستان، بۆ لای پزشکیک، بۆ له‌م ژوو‌ره تاریکه‌دا که‌وتوویت؟» . که‌چه‌که به‌ زه‌حه‌ت هه‌ناسه‌ی بۆ ده‌دا . به‌ هه‌منی وه‌لامی غه‌زله‌نوسی دایه‌وه «نا، ناکرٲیت، ناتوانم بچم بۆ خه‌سته‌خانه، نامه‌ویٲ پزشکیک ببینم، من که‌سیکی مردوم، دل‌نیام» . غه‌زله‌نوس گووتی «چۆن دل‌نیایت، چۆن، هه‌یج که‌سیک نابیٲ ئاسان ته‌سلیمی مردن بیٲت . تا تۆ ده‌ژیت و هه‌ناسه‌ده‌ده‌یت شتٲیک نییه‌ ناوی مردن بیٲت» . که‌چه‌که به‌جۆرٲیکی سه‌یر ده‌له‌رزی، وهک چه‌ندین پۆژ نانی نه‌خواردبیٲ لاواز و بیگیان ده‌ینواند . به‌ که‌ساسی گووتی «غه‌زله‌نوس پیٲم خۆش بوو هاتیٲت، له‌و بپوایه‌دا نه‌بووم پورم بتدۆزٲته‌وه، من دوو

سالا له وهه وهه له كۆپێكدا گویم له غزەله كانی تۆبوو، ئه و غزەلانهی تۆ ژیانی منیان گۆپی». غزەلنوس وهك سه بری ئه و قسانه ی نه بیته وه لامیدایه وه «تۆ زۆر نه خۆشیت، زۆر، ده بیته بچیت بۆ لای پزیشك، هیچ قسه یهك نه كهیت، هه ستیت و من بته م بۆ لای پزیشك». كچه كه گووتی «ده ته ویت ئابرووی هه موو خزمه كان و خوشكه كانم به ریت، ئه وكات هه موو دونیا ده زانیته من مندالیکی بیباوكم بووه، مندالیك باوکی نییه، دوانه وه من برۆم بۆلای پزیشك و نه رۆم هه ر مردوم. غزەلنوس، من مردوم، من شوینیكم له م دونیایه دا نه ماوه، گه ر زیاتر بزیم نازانم چیه كم، تاكه ئومیدیكم نه وه یه په ناگایه کی باش بۆ كۆپه كه م بدۆزمه وه». غزەلنوس به نا په حه تییه وه، پرچه ده رویشانه كه ی بادا و گووتی «تۆ ده لئیت چی، چۆن ده بیته وا قسه به كهیت، چۆن ده بیته وه ها حورمه تی ژیانی خۆت بگریته. نابیته وا بلئیت، من ده توانم باوکی ئه و منداله بدۆزمه وه، بیدۆزمه وه و وابكات منداله كه ی خۆی به خۆبكات، وابكه م خۆی چاكبكات و تۆ به نیته و پێكه وه بزین». ژنه كه كه میك پالینا به سه رینه مۆره كه وه و گووتی «غزەلنوس من چه ندین پۆزه مردوم، به لام نه مویست دونیا جیبه یللم، بۆ ئه وه ی تۆ ببینم، هیچ كه س ناتوانیته باوکی ئه و منداله بدۆزیته وه، هیچ كه س، له به رئه وه ی من له گه ل یه كێكدا دروستمكردوه كه ناگای لئ نییه، له گه ل كه سێكدا له خه یالدا له گه لئیدا خه وتووم، ته نیا له خه یالدا، ئه و ئاگادار نییه. من و ئه و سێ سال یه كترمان خۆشویست، به لام پێكه وه نه خه وتین، قه ت په نجه مان به ر په نجه ی یه كتری نه كه وت. من سوینده ت بۆ ده خۆم كه پێكه وه نه خه وتووین، به لام كه س باوه ریم پیناكات، من هه موو شه وێك به خه یال له گه لئیدا بووم، هه موو شه وێك، ئه م كۆپه به ره مه می خه یالی منه، من غزەله كانی تۆم ده خوینده وه و بیرم له و كۆپه ده كرده وه، هه موو شه وێك به ر له وه ی بخه وم ئه و غزەلانه م ده خوینده وه، من زیاد

له ههفته يه که مردوم، دهستم لايڤده، من وهک ناسن ساردم، گهر بمبهيت
بو لاي پزيشکه کان دهبيته گالته جار، تيده گه گيت، من ئيستا لاشه يه کم
حهوت پوژه مالاوويم له دونيا کردوه.

غزه لنوس دهستی دا له دهستی کچه که، لاشه يه کی سارد و بيخوين
بوو. وهک باوه پنه کات گووتی «تو مندالیکت بووه خو شه ويستی
دروستیکردوه، عه شقیکی گه وره دروستیکردوه. خانم تو ژنیکی مه زنیته
ده توانیته شورای موعجزه بشکینیت». کچه که سه یری غزه لنوسی کرد
و سه یری نزیک کرده و گووتی «ئو غزه لانه واده کن مرؤف شیتبیت،
مه دهوشانه عاشق بیت. غزه لنوس له م دونيا گه وره يه دا ته نيا تو تيده گه گيت
من باسی چیده که م، ته نيا تو ده توانیته ئو منداله به خيوبکه گيت،
ئو وه مندالی غزه له، ئو وه مندالی تویه، نابیت جيبه ييلیت». دهنگی
ژنه که پارانه وه يه کی قوولی تیدابوو، نه يده زانی ئو خانمه به راستی
يان هردووکیان له خه وندان، نه يده زانی ناخو ئو وه خو يه تی تیکه ل
به خه ونی ئو ژنه بووه، ياخود ئو ژنه يه هاتوته خه ونی ئو، به لام
دلنابوو يه کيکیان له دونيا ی حقیقه ت و ئه ویتريان له دونيا ی خه يالدان.
غزه لنوس گووتی «به لام خانم من ده توانم چی بو ئو منداله بکه م،
چی؟». کچه که به غه مگینی گووتی «نازانم، به لام گهر تو ئو منداله
هه لئه گریته وه ده مریت، له تو زیاتر هیچ که سیکي نییه، نه باوکی هه يه
نه دایک، ئه م پیریژنه ئو زه حمه ته ی کیشا و هات به دوا ی تودا تا
تو ئو منداله ی له کولبکه يته وه. من چوار مانگه له شار پامکردوه و
هاتووم بو لاي ئو... چوار مانگه». غزه لنوس گووتی «ئو له هه ر
که س باشتر ده توانیته منداله که به خيوبکات، من ده توانم کومه کيبکه م،
دلنابيه من کومه کیده که م». کچه که چپاندى «بيده نگ به، بيده نگ،
گهر بزانیته تو منداله که نابه يته ده یخنکینیت، تيده گه گيت، بيده نگ بیت
باشتره، من ههفته يه که شیرى مردوو به و کورپه ده ده م، شیریکی خه يالی

لەم مەمکە بێرۆحەم بۆ ئەوێ بژی. ئیستا بزانییت، تۆ ئەو کورپەت ناویت دەیکوژیت، ئەمشەو دەبخنکینیت و دەینژیت، ئەو پورمە، چوار مانگە دەیهوێت من بکوژیت، تێدەگەیت، ئەو کورپە ببە و برۆ. تێدەگەیت ببە و برۆ». غزەلنوس، جاریکی دی دەستی لە دەستی ئەو کچەدا و بە ئەسپایی گووتی «تۆ بە پاستی مردوویت، هەست بە تریە دیلت ناکەم، هەستی پێناکەم». کچەکە دەستی پاکیشا و گووتی «غزەلنوس وەرە گوێ لە دلم بگرە، وەرە و گوێ لێگرە». غزەلنوس سەری نا بە سنگی ئەو کیزەووە و هاواریکرد «خوای گەرە، خانم تۆ چەستە یەکی سارد و سرپیت، سارد و سەر». کچەکە بە کەمێک تورپییەووە گووتی «پێویستە ئەو مندالە پزگاریکەیت، ئەو مندالە چاوەروانی تۆیە، تیناگەم بۆ لەو تیناگەیت. دوانەووە تۆ دەبییت ئەو مندالە ببینیت، دەبییت ببینیت، پورئ پورئ، پورئ». بە دەنگیکی زۆر بەرزکە لە دەنگی مردوو نەدەچوو، بانگی لە پیریژنەکە کرد. داپیرە مرچ و مۆنەکە وەک ئەوێ گوێی لە هەموو قسەکان بوویت بە خوێ و مەلۆتکە یەکی بچووە هاتە ژوورئ، مندالەکە ی خستە باوەشی ئافرەتەکە و گووتی «مندالە کەت بگرە، برسییەتی. داپزێی بۆ چ دایکیت، کورپەکە برسییەتی». مندالێکی چکۆلانە فریشتەرەنگ بوو، پێستیکی سپی و جووتن چاوی چکۆلانە و قزێکی نەرم. بە پێچەوانە ی دایکە کەو لە مندالێکی برسی و ماندوو نەدەچوو، پێدەچوو هەر ئیستا لە رۆباریکی پاکدا شوڕابیت. غزەلنوس کە بینی لە دای خۆیدا گووتی «وادیارە لە باغیکی سىحراوییهووە هاتوو». کە گرتی بە دەستییهووە هەستیکی سەیری هەبوو، وەک ئەوێ ئەو ساتە ژیاپییت، وەک ئەوێ پێشتر بە جۆرە ساتیکی وەها دا رابوردییت، وەک وشەکانی مەلای هاجەر لە ناکا و بگەرتنەووە خەیاڵی و لە پۆچیدا دووبارە بدرەوشینەووە. بە پەلە مەلۆتکەکە ی کردووە، ویستی بە رپووتی تەماشاییکات، ویستی دەست لە پێستە سپی و ناسک و سىحراوییهکە ی

بدات. له و کاته دا سنگى مندالّه کەى بينى، موچرکيکى قوول و ته زوويه کى سارد به گيانيدا تپه پى، نه ده يزانى هه له يه يا پيشکه و پيشکه ي چاو، راسته يان خه يالتيکه زاده ي ماندوو بوونتيکى زور و که مخورا کيبه کى دريژه، به لام به روشنى ده يتوانى ببينيت، به روشنى. به يتيک شيعر که وه ک برينتيکى قوول له سەر سنگى نه و کورپه يه هه لکه نرابوو:

ئه ي تيفلى رهش، ئه تو گول بوويت نه من سووت
 ئه ي ناتيجى غه زهل، له من عه شق و له تو پرووت
 تو به رهه مى شمشالى خه يالى، به رهه مى نه نغامى وجود
 زاهير به وه کو باغ و ده رکه وه وه کو ياقووت

ژنه گه نه که ناگادارى سه رسوپمان و حه په سانى غه زه لنوس بوو، سه يريکرد و گووتى « ئيستا ده بينيت، نه مه برى تويه، برى تو. به لام تو ده ته وييت فرى به ديت. نه مه له تووه نزیکه، له تووه نزیکه، چەند خۆت له خۆتەوه نزیکیت، هینده له تووه نزیکه ». غه زه لنوس بو ئيستيک وه ک تاساو وابوو، وه ک نه وه ي دونيا له ده ورى خول بخوات، وه ک کوى شته کانى چوارده ورى بووخين، گيژ و سه راسيمه سه يرى نه و نافره ته نه خوشه ي کرد و هيچى نه گووت. ژنه گه نه که مندالّه کەى له ده ست غه زه لنوس وه رگرت و ده ست يکرد به پيجانه وه ي مه لوتکه که و گووتى « ئيستا تيده گه يت، تو به ته نها نيت، ده بينيت خه لکانتيکى تر هەن خه يال و غه زه ل تيکه لاوى هه موو ژيانيان بووه، له وانه يه تو نه تدبييت، به لام جنسيک له مروف هه يه، که وه ک تو ده ستردى غه زه لن، چەند وه خته به زه ويدا ده گه پييت و مروفى خه يالى ده بينيت، به لام پوزتيک هه ستت نه کرد خه لکيکى دى هەن وه ک خۆت مندالى غه زه لن، عه شق

دروستىکردون. مرۆف كە بەراستى نەتوانىت لەگەڵ مەحبوبى خۆيدا
 بخەويت، باغىكى سىحراوى و خەيالى هەيه پرودهكاتە ئوئ و لەوئ
 مەعشوقى خۆى دەبينىت. بمبوره غەزەلنوس، مرۆف ئەگەر بىمىشك
 نەبىت لەو تىدەگات. خەلكىك هەن بىمىشكن، گەمژەن، وادەزانن كە
 دوو دلدار بەراستى پىكەو نەخەوتن، ئىتر پىكەو نەخەوتوون. ئەو
 درۆيه، هەموو عاشقەكانى دونيا بە خەيال پىكەو دەخەون، بەلام
 بمبوره غەزەلنوس، هەندىجار هەستدەكەم تۆش زۆر گەمژەيت، هيتدە
 گەپاويت ناتوانىت تىيگەيت. هەموو كەسىك شوپىنىكى خۆى هەيه، لەوئ
 هەموو ئومىدەكانى دىنەدى، من لەوئىبوم، تىدەگەيت سەدان شەو لەوئ
 بووم، سەدان شەو، سەدان شەو. بەلام تۆ زۆر ماندوويت، غەزەلنوس
 زۆر ماندوويت. تۆ ئەم ماوئە زۆر شوپىت بىنى، بىنىنى زۆر خەيال
 ماندوودەكات... دەبىت ئاگات لە خۆت بىت».

بە هىمنى سەرى بەرزكردووه و گووتى «ئىستا ئەم مندالە لە تۆ
 زياتر كەسى نىيه، ناتوانىت تا هەتا هەتا ئە دانىشىت و بىرىكەتەو.
 دەبىت ئەو برا بچوكەى خۆت هەلگريت و برۆيت، لە بىرىشت نەچىت
 ئەو مندالە لە تۆ زياتر كەسى نىيه».

غەزەلنوس تا ئەوكات نەيدەتوانى قسەبكات، كچەكە گووتى
 «بىركردنەوئى زۆر مرۆف دەگوپىتە سەر كەسىكى پارا، تۆ رىگايەكى
 زۆر درىژت لەبەرە، منىش دەبىت برۆم، تۆ و ئەمانەتى ئەو كورە، هەر
 خۆت ناوى بىنى، مردووەكان نابىت زىندووەكان ناوئىن... بەلام پىتبلۆم،
 برۆ بۆ لای ئەفسانە، تىدەگەيت، بچۆ بۆ لای ژنىك ناوى ئەفسانەيە لە
 ئوتىلى بەفر و سەراب، ئەو يارمەتيت دەدات... ئەو يارمەتيت دەدات،
 بەلام بىرت نەچىت ئەو مندالى تۆيه... لە تۆ زياتر كەسى نىيه».

غەزەلنوس بىدەنگ مەلۆتەكەى وەرگرت و بە هياوشى ناى بە

سنگییەو، لە دەرەوێ بەیەکی سارد هەڵیدەکرد، شەو هێدی هێدی دەکشای و بێکۆتایی دەینواند، بێئەوێ ورتەبکات مندالەکی بەخۆیەوێ نوسان و ئەو ژوورەێ بەجێهێشت. ئەوکات ناوێ پاستی پاییزی سالی هەشتا و هەشت بوو، سەرمايەکی ناوێخت و زوو وادە هەڵیکردبوو، غەزەلنوس بێئەوێ بوەستیت، بێئەوێ لە پێگا و با و شەو بترسیت، بە خۆی و کۆرپەيەکەوێ گەپایەوێ بۆ شار، ئەوێ یەکەمین مندالی غەزەل بوو ئەو ببینیت، یەکەمین مەخلوقی پاستەقینە و هاوشیوێ جنسی خۆی بوو.

پەریناز لە گۆلیکی ژەهراوی دەخوات «ماجیدی گۆل سۆلاف — هاوینی ۲۰۰۴»

من یەکەم کەس بووم باسی بارۆنەکانم وروژاند. پێشتر غەزەلنوس و تریفە یا بەحری ناوی «ئاغا، میر، خواجایان» بیستبوو، بەلام وشەي بارۆنیان بەرگۆی نەکەوتبوو. نەمدەزانی ئاخۆ حەسەن تۆفان شتیک دەربارەي ئەوان دەزانیت یان نا، هێند ناوی بارۆنەکانم هێنا بێوێستان سەیری پوخساری ئەوم کرد، وەک مۆچرکێک یان لەرزیکێ کتوپر لە هەناویدا ببینم وەهابوو. ئیوارەيەکیان هەر سێ هاویری گەرەکی ژیانم، کە پۆژ دواي پۆژ تارمایی موراد جەمیل لەسەر هۆشمان گەرەتر و تاریکتر دەبوو، بێپارماندا بۆ بارۆنەکان بگەپین. دواي دانیشتنیکی دوورودریژ، وەک ئەوێ موراد جەمیل پادشایەکی نەخۆشبیت و سێ فەرزەندی دلسۆزی هەبیت و بەدواي داپوویەکی دەگمەندا بکەوێ پێ، هەر سێکمان پێکەوتین تا کۆتایی دواي چیرۆکی ئەو کورپە بکەوین و تاسەر دۆزینەوێ بکۆژەکانی نەوێستین. دەبیت بلێم کە غەزەلنوس بەردەوام بە جۆرکی بێمانا و سەیر دەیکووت «خۆتان مەخەنە

تەهلۆکەو، بۆ من یاری بە ژیاڵی خۆتان مەکن. تا ئێ و شوینە
 بپۆن کە دەزانن مەترسی گەورە ی تیدا نییە». ئەوکات تینەگە یشتەم بۆ
 غزەلنوس واهەستەدەکات ئیمە ئێ و ئیشە بۆ ئێو دەکەین؟ هەستیکی
 بێمانابوو کە هەمووانی ئازاردەدا. لە راستیدا ئیشکردن لەسەر راپوردووی
 ئێ و مردوو بۆ من شتیکی تایبەتی و پۆحی خۆم بوو، وەک جۆرە
 قولاییک و ابوو منی لە دونیایەک دەر دەهینا و دەیخستە ناو دونیایەکی
 تر... سەرەتا دەمویست بە تەنھا هەموو ئیشەکە ئەنجام دەم، بەلام
 کە سەیری چاوی ئێوانی دیم کرد، هەستمکرد گریکان بەجۆریک ئالۆزن
 و کیشەکان بە ئەندازەیک قورسن، لێرە بەدواو و من بە تەنیا لە
 هیزیان نایەم. هەموو پێیان و ابوو من کەستی کارامە نیم، دەیانزانای
 هەمیشە خەیاڵم لای ئێ و فلیمانە یە کە بوون بە بەستیکی گەورە ی
 ژیاڵم، خەیاڵم لای ئێو یە چۆن پۆژیک لە پۆژان بپۆم بۆ هۆلیۆد، لەوێ
 بپرە یەک لە گەڵ مۆرگان فریماندا بخۆمەو، لە گەڵ کامیرون دیازدا بە
 ماشینیک سەر بەتال لە تەکساسو وە بچم بۆ کالیفۆرنیا، لە گەڵ
 جولیا پۆبەرتدا لە چیشتخانە یەکی شیکاغۆدا نان بخۆم. گەر ئێ بە دوا ی
 بارۆنەکاندا ئیشی من بوو، بەلام هەموو دەیانزانای هیچ سەرە داویکم
 بە دەستو و نییە، نازانم لە کوێو دەست پێیکەم، پە یوهندی هیند
 قوول و بەربلۆیشم نییە بیکەمە پرد. هەمووش دەیانزانای هەندێجار بە
 شتو یەکی بێمیشکانە خۆم دەخەمە مەترسییەو، لەزەت لەو دەبینم
 خۆم فرێدەمە تەهلۆکەو، خۆشییەکی گەورە دەچێژم کە دەبینم
 کە وتوومە تە دۆخیکی وەها پەشتیو و مۆلەقەو و خەریکە نەینییەکانم
 ئاشکرادەبن و دەبیت شتیک بکەم پێستی خۆم دەربازیکەم. ناوی
 بارۆنەکان جۆریک لە گەورە یی و شکۆی تیدابوو، هەموومانای ترسان.
 هەستی ئێوان بە مەترسی، لە هەستی من قوولتر و وردتر بوو، بە
 تایبەت حەسەن تۆفان کە زوو بۆنی مەترسیدەکرد و دروست دەیانزانی

له چ خالئیکدا مرؤف پئ دهخاته هه ریمیکى ئاٹاساییه وه، دهیزانى هئله سووره کان له کوئدان. وشهى بارؤنه کان، وهک نزیکبوونه وه وابوو له بازنه یه کی نادیار و ئاٹاسایی، شتیکی نوئ بوو، که نه دهکرا مرؤف ئاسان وه ریبیگریت. گهرچی ته وای گروپه که ئه رکئیکیان به من نه سپارد به لام بریارمدا چیم له دهست بیئت بیکه م، نه ده بوو هه میشه وهک که سئیکى سووکبار و بیسوود ده ریکه وم که ئیشه ساده و ساکاره کان ئه نجامده دم، ئه وه له گه ل وینه ی مندا نه ده گونجا که خۆم وهک پۆحئیکى سه رکه ش و کئوی و پامنه کراو ده بینى. وشه ی «بارؤنى مریشک» ته نیا سه ره داوی ده ستم بوو. سه ره تا له ناو مریشکفرؤشه کانه وه ده ستم پئکرد، من به ده گمن پئمه که وته ناو بالنده فرؤشه کان، هه میشه شیوه په فتاری ئه و فرؤشیارانه تووشی له رزوتای ده کردم، ئه و شیوازه ی ده ستیان بو ناو قه فه زه کان درئژده کرد و بالنده کانیان راده کئیشا، ئه و جوره ی پئیان ده خسته سه ربالیان و چه قۆ کوله کانیان به ملیاندا ده هئینا، ئه و هه موو خوئینه ی له سه ر شوسته کان جیئانده هئیشت، پئکرا کومه لئیک دیمه ن بوون نه مده توانی ئاسان ته ماشایان بکه م. هه یچ یهک له مریشکفرؤشه کان نه یانده زانى وشه ی بارؤن مانای چى. هه وئمدا به زمانئیکى ساده لئیان بپرسم، کئ به ناوبانگترین بازرگانى مریشکه، به لکو له و رئگایه وه ده رگام بۆیکه نه وه و بگه مه بهر قاپى نه ئینییهک. له پاستیدا که س نه یده زانى کئ به ناوبانگترین بازرگانه، زۆربه یان فرؤشیارى چکۆلانه بوون له هه ندیک کئلگه ی تاییه تی مریشک به خئوکردن بالنده به سته زمانه کانی خۆیان ده کپرى. یه کئیکیان پئیگوتم، باشتره له و مریشکفرؤشانه بپرسم که مریشکی به ستوو ده فرؤشن، بازرگانه گه وره کانی مریشک ئه وانه ن، نه وهک ئه م فرؤشیاره چکۆله و ناچیزانه که به دیار قه فه زئیک بالنده وه داده نیشن. دواى گه رانئیکى زۆر دوکاندارئیکى جامانه به سه ر، به خۆی و سمئلئیکى کاکه ییه وه، به پئچه وانه وه ی فرؤشیاره ده نگ وشک و

بێخەندەکانی ئەم شارە، پوخۆش و پەر خەندە و سەرشار بە ژیان
 پێیگوتم «برام بۆی مەگەرێ، کەس لە بازاردا ناوی بارۆنی مریشکی
 نەبیستوو، ئەو ناو لە دەستکردی خەلکی ناو بازار ناچیت... ئەو
 ئیشی یەکیکە شتێک لە دنیا تێدەگات، بپۆ و لە جیگایەکی تر
 بپرسە». ئەو شەو ناوئۆمید گەرمانەو بۆ مائێ و نەمدەزانی بچم بۆ
 کوێ، بەردەوامیش ئەو لاشە جوانە ی مورا دەمیل لە پێشچاوم بوو،
 کە پێدەچوو تیا مەدا بپارێتەو شتێکی بۆ بکەم. دانیابووم هاوڕێکانم
 بە زانیاری زیاترەو دەگەرینەو، ئەوان پێگای تر و کوچە ی ئەوتۆ
 شارەزان کە مە زەفریان پێنا بەم. لەو هەست و تێفکری نە شدا هەلە
 نەبووم، لە کاتی کەدا مە نەگەیشتمە ئە نجامێک، ئەوان هەر سێکیان
 بە کۆمەلێک زانیاری گەرگەو گەرمانەو. ناوی بارۆنەکان ناوێکی
 تازەبوو، لە سەرەتای بە هاری دوو هەزارو چوار دا کە تەر مە کە ی مورا دمان
 دۆزیبەو، بارۆنەکان هێشتا لە قوئای دەرستبوون و گەر وەر بووندا بوون.
 وەک هەمیشە حەسەن تۆفان لە هەمووان زیاتر زانیاری پێبوو، وەک
 هەمیشەش هەموو زانیاریەکانی خۆی نە دەدرکاند، مە هێندە تێگەیشتم
 کە بارۆنەکان گەرگەو دەوڵە مەندن لە سیاسەت مە دار و بازرگان و
 مۆلکداری گەر وەر دەرستبوو کە پێکەو کاردە کەن، هەر کە سەیان لە
 شتێکی ژیان بەرپرسن، زۆر بە ی شەوان پێکەو دادە نیشن، پێکەو
 دەخۆنەو، پێکەو ئێش دە کەن، پێکەو سەیران دە کەن و پێکەو
 حوکم دە کەن، ئەم شارە پاستەوخۆ و ناپاستەوخۆ لە دەستی ئەواندا بوو.
 دیارە ئەو جۆرە زانیاریە هێندە سەیر و سەرەتایی بوو سوودێکی
 پاستەقینەیان بۆ پوونکردنەو ی مردنی مورا دەمیل نەبوو، مە لەو
 کاتەدا گورزی خۆم وە شاند و تۆلە ی خۆم لە ئاغای تۆفان کردەو
 وشە بە وشە پێگوت «بەرپێز حەسەنی پیزۆ، هیوادارم لێم زویر
 نەبیت، بەلام واهەستە کەم ئەم زانیاریانە ی تۆ سوودێکی پاستەقینە ی

بۇ ئىگە يىشتىن لە كۆچى دوايى موراد جەمىلى جوانە مەرگ نەبىت، كە وەك بەرپىزتان دەزانن ئىمە بە دواي پوونكردنه وهى وردە كارىيە كانى كۆچى ئەو وهەين و هيچى تر». دەمزانى ئەو شىۋە قسە كردنەى من پۇحى حەسەن تۆفان دەردە هيتىت، وەها وەرز و بيتاقەتى دەكات، دلى دەربىت و هەناسەى بۇ نەدرىت، هەندىجار دانى بە خۇيدا دەگرت و هەندىجارىش وەك توشى بەلەكى گەورە بوويت، بە دەموچاۋىكى گىراو وه سەرى بۇ ئاسمان بەرزە كرده وه دەيگوت «ئاخ، خوايه ... ئىستا چى لىكەم». ئەو پۆزە حەسەن تۆفان پاش بىدەنگىيەكى كەم، دەستى بۇ دەستنوسى كىتپە گەورە و بەناوبانگە كەمان برد كە من بە خەتلىكى جوان دەمنوسىيە وه و گوتى «گەر دەمانە وىت ئەم كىتپە تەواۋىكەين، گەر دەمانە وىت مېژوى مردن لەم شارەدا بنوسىنە وه، مېژوى راستە قىنەى مردن، دەبىت بېۋىنە ناو بارۋنە كانە وه، تىدە گەن يانى چى بېۋىنە ناو بارۋنە كانە وه، يانى نابىت لە مردن بترسىن، دەبىت يەككىمان هەبىت لە مردن نەترسىت و بچىتە ناو كونى ئەژدەهاكە وه». من بىنە وهى بىرىكە مە وه گوتم «من دەچم، من لە هەمووتان بىياكتر و چاۋنە ترسترم». حەسەن تۆفان گوتى «بۇ ئەم ئىشە يەككىمان دە وىت بىياك نەبىت و چاۋنە ترسىش نەبىت، واتە يەككىمان دە وىت لە تۆ نەچىت، پىاۋىكى لە تۆ عاقلترمان پىۋىستە».

ھەر كەسىكى دىكە بوۋايە دەمودەست لە وىدا كۆبوونە وه كەى جىدە هىشت، بەلام من برىندار و دلپىكراۋ، گوتم «حەسەنى پىزۇ، چۆنت پىخۆشە باۋابىت، بە ئارەزوى دلى خۆت دەتوانىت برىندارمبەكەيت، بەلام من ئامادەم بچم و بەو جۆرەش كارىكەم كە ئىۋە دەتانە وىت، ھەق نىيە ئاۋها سووك و بىمايە سەيرى من بكەن، من دواچار كەسىكم دەتوانم شتى گەورە ئەنجامىدەم».

من هه‌لئیکم ده‌ویست تا توانا و به‌هره‌ی خۆم وه‌ک که‌سیکی
سه‌رکه‌ش و چاونه‌ترس سه‌لمئیم. به‌لام غه‌زه‌لنوس قسه‌کانی پئیریم و
گووتی «گول سۆلافی برام، ئیمه تو ناخه‌ینه مه‌ترسییه‌وه، هیچ یه‌ک
له ئیمه ده‌ست نادات بۆ ئه‌و کاره، ئه‌وه‌ی ده‌بیّت له ناو بارۆنه‌کانه‌وه
زانیاریمان بۆ به‌ئینیت، پئویسته یه‌کیک بیّت له بارۆنه‌کان، ده‌بیّت
یه‌کیک بیّت له خۆیان».

غزله‌لنوس له‌سه‌ر هه‌ق بوو، به‌لام ئه‌وه کارئیکی نه‌کرده و نه‌سته‌م
بوو، چۆن ده‌مانتوانی له ناو بارۆنه‌کاندا که‌سیک بدۆزینه‌وه هه‌والی
بارۆنه‌کانمان بۆ به‌ئینیت، ئه‌وه خه‌ونیکی تریبو له خه‌وه بی‌مانا‌کانی
غزله‌لنوس.

له پاستیدا ئه‌وکات له هیچ تینه‌ده‌گه‌یشتم، ئیمه ئه‌وکات له به‌رده‌م
ده‌رگایه‌کی داخراودا بووین.

من غه‌مگین و ناوئید پشووه‌که‌ی خۆم پچپان و گه‌رامه‌وه بۆ
سه‌فه‌ره خه‌یالییه‌کانم له‌سه‌ر نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی خۆم. هه‌ستم‌کرد
ئه‌و بی‌تواناییه گه‌وره‌یه‌ی له دنیای پاستیه‌کاندا هه‌مه ده‌توانم له
دنیای خه‌یالدا قه‌ره‌بوویکه‌مه‌وه، به‌ جوړیک له جوړه‌کان سه‌رداریاشی
که‌شتیه‌کی گه‌وره‌بووم که به زه‌وییه‌کی بی‌سنوور و ئه‌فسوناویدا
ده‌مگپرا، هه‌رچی لاوازییه‌ک له دنیای شته پاسته‌قینه‌کاندا هه‌ستم
پیده‌کرد به‌گه‌شته خه‌یالییه‌کانم پرمده‌کرده‌وه.

له‌و کاته‌وه‌ی له‌گه‌ل مندا‌له کوپره‌کاندا ده‌ستم به‌و سه‌فه‌ره خه‌یالییه
کردبوو ژیانم له جاران ئاسووده‌تر و پوونتریوو. پښگایه‌کی پاسته‌قینه‌ی

خۆم هه‌بوو، له پێگای هیچ ئاده‌میزادیکى دى نه‌ده‌چوو. که‌شتیبه‌کى خۆم هه‌بوو به ئازادى به پوباریکى درێژ و بێ‌پرانه‌وه‌دا سه‌ولمه‌ده‌دا، که‌نارى ئه‌و پوباره‌ پهبوو له شانشین و ولاتى خه‌یالى، که به ره‌نجیکى ورد چنبیووم. ئه‌و پۆژه که گه‌رامه‌وه بۆ ناو منداڵه کۆپه‌ره‌کانم هه‌موو چاوه‌پوانیانده‌کردم، دواجار که گه‌شته‌که‌مان وه‌ستان له پۆخى شارێکدا بووین گۆپه‌کانى وه‌ک گۆپى ئاسایى نه‌بوون، به‌لکو کۆمه‌لیک بالنده‌ی پوناکبوون به‌سه‌ر ئاسمانى ئه‌و شاره گه‌وره‌یه‌دا ده‌سوپانه‌وه، کۆمه‌لیک بالدار شه‌وان له دارستانه‌کانه‌وه هه‌لده‌فڕین و وه‌ک کۆمه‌لیک چرای گه‌وره‌ داده‌گیرسان و ده‌فڕین و تا هه‌لهاتنى خۆر نه‌ده‌نیشتنه‌وه. من و منداڵه‌کانم که هه‌ریه‌که‌یان ده‌ریاوانیکى چکۆلانه و که‌شتیبه‌وانیکى شاره‌زای لیده‌رچوو‌بوو، له شه‌ویکى ئه‌نگوسته‌ چاودا له پۆخى ئه‌و شاره‌ سىحراوییه‌دا ده‌وه‌ستان و له‌نگه‌رمان به که‌شتیبه‌که‌مان ده‌گرت، له‌و گه‌شته‌دا هه‌مووان منیان به‌ماجه‌لانى گه‌وره‌ بانگه‌کرد. له‌و سه‌فه‌رانه‌دا من سن ده‌ست جلی هه‌لبژاردم هه‌بوو، که به نۆره له‌به‌رم ده‌کردن، یه‌کێکیان له جله‌کانى پای دانتۆن ده‌چوو له فلیمى «تۆله‌ی ساندۆکان» دا، ده‌سته‌جله‌که‌ی دیم له جله‌کانى ئه‌نتۆنى کۆین ده‌چوو له فلیمى «کاروان» دا، شتیکی تیکه‌لاو بوو له مۆدیلی خۆره‌لاتى و خه‌یالى خۆرئاوایى، ده‌سته‌جلی سیته‌میشم وه‌ک سیپالى ژیرار دیپاردیۆ وابوو له فلیمى «داگیرکردنى به‌ه‌شتدا» دا، که باس له گه‌شتى دۆزینه‌وه‌ی ئه‌مریکا ده‌کات له‌لایه‌ن کریستۆف کۆلۆمبسه‌وه... به‌لێ من به‌و سن ده‌سته‌جله‌وه بۆ سه‌زه‌مینى خه‌یال داده‌به‌زیم. له نۆریه‌ی شاره‌کاندا شوناسى خۆم ئاشکرانه‌ده‌کرد و وه‌ک که‌شتیاریکى ساده‌ خۆم نیشانده‌دا که هه‌ندیک منداڵى کۆپه‌ر به‌دوینادا ده‌گێرم. له‌و سه‌فه‌ره‌ خه‌یالى و سه‌یرانه‌ماندا که ماوه‌یه‌کى درێژبوو ئیمه‌ی به پۆخى درێژترین پوبارى دوینادا ده‌برد، گه‌یشتینه‌ گه‌لیک شارى سه‌یر و به‌ نۆد کوچى

بیۆینه دا گه پراین. له سه فه ری سه ر ئه و نه خشه خه یالییه وه تیگه یه شتم دوو جوړ شار له دونیادا هه یه، جوړیکیان چه شنه شاریکه ناتوانیت بچیته ناوی، هه تا که ده شچیته ناوی، هه رگیز نه چوویته ناوی، هه همیشه له دهره وهیت، هه همیشه به دهوری شوراکانیدا ده سوپیته وه، هه همیشه دووریت و پیت تیغه خستوه، شاریکی دیکه ش هه یه که هه رگیز ناتوانیت لییده رچیت، یه کجار ده چیته ناوی و بو هه تاهه تایه له ناویدا به زیندانی ده مینیته وه، بو هه ر جیگایه ک بچیت تو هه همیشه له ویت، ده توانیت تیکه ل به شوینی تری بکهیت، ده توانیت بیخیته ناو شاری گه وره تره وه، ده توانیت وهک قالبی کیک شاری دیکه ی بخته سه ر، به لام بتوانیت لیی دهر بازیت؟ ئه وه کاری نه کرده یه. ئه و ئیواره یه من و که شتییه وانه کویره کانم گه یه شت بوینه شاریک له و شارانه ی ریگات پییده دن بیانینیت، به لام هه رگیز ریگات پیناده ن بچیته ناویان، هه موو ئه و شارانه ی که ونده بن فورمیکی بازه بیان هه یه، شه قامه کانی به جوړیکی ترسناک ده خو لینه وه، تو پیتوایه له سه ر هیلیک ده جو لیته وه که له دهره وه به ره و ناوه وه ده تبات، به لام به پیچه وانه وه هه همیشه تو له سه ر هیلیک ده سوپیته وه که له ناوه وه بو دهره وه ده تبات. چه شنه شاریکه لوژیکی هه یه جیاوازه له لوژیکی گه پیده و پیواره کان، له کاتیکدا گه پیده و گه رال له کان له سه ر بازه یه کی سپرنگ ناسا به ره و ناوه وه ده پون، ئه و جو له یه بو خودی شار ناراسته یه کی پیچه وانه ی هه یه، لییره وه له کاتیکدا تو پیتوایه تو به ره و ناوه وه ده پویت شار پیی وایه تو به ره و دهره وه ده پویت، به وه شدا تو هه رگیز ناگه یته ناوه وه، ناتوانیت فیلبکیت و به ره و دهره وه برپویت تا شار به ره و ناوه وه تبات، لییره وه تا هه تا هه تایه تو له دهره وه یته. به پیچه وانه ی شاره خنکینه ره کانه وه، ئه و شارانه ی مرؤف زیندانه که ن و که س ناسان له داویان دهرناچیت. شارگه لیکن تو پیتوایه بو دهره وه ده پویت، به لام

شار بۆ ناوه‌وه ده‌تبات، لی‌ره‌وه تو چ‌ه‌ند بۆ ده‌ره‌وه برۆیت پ‌تر خۆت له ناوه‌وه ده‌بۆزیت‌ه‌وه . ئیدی من و که‌شتیه‌وه‌انه‌کانم له یه‌ک کاتدا له‌ناو ئە‌ندازه‌یه‌کی ئە‌ستم و نه‌کرده‌دا ده‌سوراپه‌وه، به‌سه‌ریک بی‌ئه‌وه‌ی بچینه شاریکه‌وه لی‌یده‌رده‌چووین بۆ شاریکی تر، به‌سه‌ریکی تریش بی‌ئه‌وه‌ی له شاریک ده‌رچووین له شاریکی دیدا بووین . هاوک‌یشه‌یه‌کی خه‌یالی سه‌خت و قورس بوو که ده‌بایه من و هاو‌ریکانم پیکه‌وه پیا‌برۆین و پتی پابین . پاسته دوا‌جار هه‌موو ئە‌و شارانه‌ی ئی‌مه پ‌ومان تی‌ده‌کردن ته‌نیا له‌سه‌ر نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی من بوونیان هه‌بوو، به‌لام ده‌بی‌ت بزانه‌ن خه‌یالیکی مه‌حک‌م و چ‌راو ئە‌ندازه‌یه‌کی هه‌یه ئالۆز و سه‌خت و ده‌ره‌بیردۆز، ماتماتیکی خه‌یال هه‌ندی م‌ه‌رج و بیردۆزی هه‌یه قورستر له ماتماتیکی ئاسایی . من به‌سوار ئە‌و که‌شتیه خه‌یالییه‌وه تی‌گه‌ی‌شتم که خه‌یال ئازادی په‌ها نی‌یه، دونیای خه‌یال دونیایه‌کی ئی‌جگار پ‌ر م‌ه‌رج و ئە‌ندازه‌یه‌یه، من تا ئە‌و کاته‌ی ده‌ستم‌کرد به دا‌رشتنی نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی خۆم، لام وابوو هه‌ری‌م و کیشوهره خه‌یالییه‌کان، سه‌رزه‌مینی ئازادی پاسته‌قینه‌ن، به‌لام نا، سه‌رزه‌مینی خه‌یال شو‌ینیکی بی‌ئه‌ندازه نی‌یه، جی‌گایه‌ک نی‌یه بتوانیت چیت ده‌وی‌ت تیا ئە‌نجام‌ده‌یت، خه‌یال هه‌ندی‌جار له حه‌قیقه‌ت جه‌برگه‌راتره . زۆر‌جار هه‌ستم‌کرده به کۆمه‌کی خه‌یال ده‌توانین له حه‌قیقه‌ت تی‌گه‌ین، به‌لام به کۆمه‌کی حه‌قیقه‌ت ناتوانین له خه‌یال تی‌گه‌ین . من له پۆزی یه‌که‌می ناسینی غه‌زه‌لنوسه‌وه، که‌وتمه به‌ره‌یه‌کی دی‌یه‌وه، من پ‌یم‌وايه خه‌یال زۆر‌جار وه‌ک حه‌قیقه‌ت ترسناکه، حه‌قیقه‌ت به‌روارد به خه‌یال زه‌مینیکی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ و که‌م‌ک‌یشه‌یه، به‌لام ئە‌زم‌وونی من له‌و گه‌شته درێ‌ژه‌دا به پۆخی پ‌وباری‌کدا که هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت، فیری‌کردم که خه‌یال زه‌مینیکی پ‌ر بوونه‌وه‌ری سه‌یر و مرۆفی پ‌یش‌بینی نه‌کراوه، مرۆف له جیهانی پاسته‌قینه‌دا دره‌خت وب‌النده و ئە‌ستیره‌کان ده‌ناسی‌ت، فیری جو‌ره

سیستمیکی ژیان و مامه له کردن بووه، به لام له خه یالدا همووشته کان ده گورین، همووشته کان به مروف نامون، نازانیت که ی پیتختوتته ناو خاکیکی ترسناک و که ی له روبرای سام و ترسه وه به ره و پوخیکی شاد و دلنیا په رپویته وه، زوره مان ناسان به ناو تاریکی و زولوماتی حقیقه تدا تیده په رین، به لام به ده گمن ده توانین له زولوماتی خه یال تیگه یین. همووجار که له گه ل ده ریاوانه چکوله کاندا ده که وتینه گه شت، لئیانده پرسیم سهردارباشی بو هیئنده له تاریکی ده ترسیت، نه ی نه م زه وییه خه یالیانه خو ت دروستت نه کردون؟ پرسیری که شتیکاره کویره چکولانه کانم نه گه رچی زور دوباره ده بووه وه، به لام همووجار مایه ی سهرسامی و تیرامان بوو بو من. من هه ندیچار ده مگوت «که شتیدوستانی خوشه ویست، سه ول به ده سته نه فسانه ییه کانی من، مروف که به خه یال جیگایه ک دروستده کات، سه ره تا ته نیا چپوه ی نه و جیگایه ده کیشیت، خه تیکی ساده ده کیشیت و په نگرینتی ده کات، ده سه لاتی من به سه ر خه یالدا هه ندیچار له سنووری نه و هیله دا ده وه ستیت، نیتر چی له و دیو نه و هیله وه هیه نازانم... هه ندیک خه لک هه ن خوشه ختن، خه یالی گه له ک فراوان و گه وره یان هیه، به لام همووشتیک ده بینن، تا کوتایی چ باغیک هیه چاویده کهن و چ گولیک هیه ده یناسن، به لام خه یالی سهردارباشیه به ده خته که ی نیوه جوریکی تره... تاریک و نالوزتره. تو ده توانیت همووشتیک دروستیکه ییت، به لام به رده وام پووبه ریکی گه وره بو شتی نادیار و کتوپر ده میتیتته وه، مروف ناتوانیت به عقل مه ترسییه کانی خه یال له ناوبه ریت. شته خه یالییه کان له ناو دینه ده ری. من له وانم که نازانم پیشوه خت چی شتیک له خه یالدا نوستوه، ده توانم شاریک به خه یال دروستیکه م، به لام ناتوانم همووجا کوچه کانی نه و شاره و همووجا لانه تاریکه کانی زانمیکه م، ده توانم دارستانی خه یالی گه وره گه وره دروستیکه م، به لام له و دارستانه دا

چ جانەوهرتیک دەژی، چی پووهدات، چۆن دەکریت بە نێو تاریکی و چرستانی ئه و جهنگه له دا برۆین، ئه وهیان جوړه ریسا و یاسایه کی ههیه مامۆستا سیاچاره که ی ئیوه ناتوانیت دهستنیشان بکات. زۆرجار مرۆف نازانیت له خه یالدا بوچی دهگه پیت، چاوه پروانی چی دهکات، له پۆزگاری زوودا ئه م دوخه یان ناوده نا ئیلهام یان غه بیبینی. ئیلهام ئه و سیفته کتوپر و سه یر و ناوه خته ی خه یاله که له نا کاو په لامارده دات، ئینسان سه ره تا ته نیا شیوه ی دهره وه ی خه یال ده بینیت، به لام که س نازانیت له ناوه پۆکه تاریک و قووله که یدا چی تیدا به.»

من پووهده کرده منداله نابینا کان و ده مگوت «سه ولبه دهسته نازاکانی من، ئه ی پیوارانی پیگای خه یال، مرۆفه کان دوو جوړن، جوړیکیان ناتوانن پیبخنه سه ر خاکی خه یال، ئه وانه خه لکانیکی سه لامه تن، به لام بیبه شن له جوانی خه یال، له تامکردنی ئه و مه ترسیانه ی خه یال، خه لکانیکیش وه ک ئیمه که سوار که شتیبه ک ده بین و ده مانبات، به لام له کوئی ده گیرستی نه وه؟ چ شاریک چاوه پیمانده کات؟ چ شیوه و چ هه ستیکی نه بیستراو و نه بینراو ده ژین؟ نازانین. هه چ نادیاریک له تاریکی و زو لوماتیدا ناگاته نادیا ری خه یال.»

من له وانه بووم که باوه پیمان وایه خه یال هیزیکی نازاده، ده بیته لیگه پرتین چۆن ده مانبات بمانبات، خو مان بدهینه ده ست نه ئینیبه کانی، هه لبه ت مرۆف بو ئه وه ی تامی خه یال بکات پیویستی به عه قل هه یه، خه یال بیهوشی نییه، نا ناگایی و مه ستی نییه، به لام ئه وه ی چاوه پروانی ئه وه بیته عه قل هه موو شتیکی ناو خه یال بخوینیته وه، بزانیته چی تیدا به، ئه وه ویرانکردن و کاو لکردنی سه رزه مینی خه یاله، من له سه ره تاوه جیاوازیبه کی که وره م له نێوان که سانی عاقل و پۆحی خه یالزادا ده کرد، من پۆحیکی خه یالزاد بووم، نه زانا بووم و نه دانا، هه سه نی

پیزۆ پاستیده‌کرد که هه‌رده‌م له بیته‌قلی من ده‌ترسا. من بۆ ئه‌وه‌ی
 خه‌یالزایه‌کی پاسته‌قینه‌بم، ده‌بایه نه‌زانم ئه‌و که‌شتیه بۆ کویم ده‌بات،
 هه‌میشه چاوه‌پروانی په‌حمه‌ت و نه‌فره‌تی خه‌یال ب‌م، ده‌بایه ئه‌وانه‌ی
 له‌و که‌شتیه شیتته‌دا له‌گه‌لمدا سواره‌بین نه‌زانن چی چاوه‌پروانیانده‌کات،
 خه‌یال ناییت له حیکایه‌تیک بچیت که بیستوته، به‌لکو ده‌بیته چیرۆکیک
 بیته نه‌توانی پیشبینی کۆتاییه‌که‌ی بکه‌یت. ئیستا هه‌ستده‌که‌م ئه‌وه
 جیاوازی هه‌ره گه‌وره‌ی نیتوان من و غه‌زه‌لنوس بوو، ئه‌و له سه‌ره‌تاوه
 کۆتایی ژیا‌نی خۆی ده‌بینی، من له‌وه‌دا له‌و به‌خته‌وه‌رت‌ر بووم و وه‌ک
 کویر هیچ نه‌ده‌بینی. سه‌فه‌ره‌کانی من له‌سه‌ر ئه‌و که‌شتیه له‌بری
 دونیای پاسته‌قینه‌بوون، زۆرجار هه‌ستمده‌کرد غه‌زه‌لنوس پتر له‌وه‌ی
 خه‌یالزاییت عاشقه. من هه‌موو جار به‌ بیزاریه‌وه ده‌مگوت غه‌زه‌لنوس
 تۆ شه‌مه‌نده‌فهرت هه‌یه، شه‌مه‌نده‌فه‌ریکی زۆر درنیز که پرتکردوه له
 مه‌خلوقات‌ی خه‌یالی، ئیمه‌ی پۆخه‌به‌ره خه‌یالییه‌کان هه‌موومان میوانی
 ئه‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ری تۆین، ئه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ری تۆ له‌سه‌ر دوو سکه
 ده‌پوات، دوو ئاسنه‌پتی درنیز و بی‌کۆتایی، ئاسنه‌پتییه‌کی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی
 تۆ خه‌یال و ئاسنه‌پتییه‌کی تریان حه‌قیقه‌ته، شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی تۆ له
 دیوێک ده‌چیت دوو لاقی هه‌بیته، لاقیکیان خه‌یالییه و لاقیکیان پاستیه،
 ئه‌م دیوه‌ی تۆ ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری هیچ یه‌ک له‌و دوو لاقه‌ بیته،
 گه‌ر بیته و یه‌کیک له‌و دوو لاقه‌ لابده‌یت، دیوه‌که‌ی تۆ ده‌که‌ویت و
 هه‌موو شتیکی دوا‌بیته، به‌لام من جووره ئاده‌میزادیکی ترم. من وه‌ک
 تۆ شو‌فیری شه‌مه‌نده‌فه‌ریک نیم که له سه‌ر دوو سکه ده‌پوات، من
 که‌شتیه‌وانم، که‌شتیه‌که‌ی من لاقی نییه، خۆی که‌شتیه‌کی خه‌یالییه،
 له ئاوێکی خه‌یالیدا مه‌له‌ده‌کات.

تا ئه‌و جیگایه‌ی مه‌خلوقاته خه‌یالییه‌کان ته‌نیا له خه‌یالدا هه‌ن،
 مه‌ترسییه‌ک له گۆرپی نییه، تا ئه‌و جیگایه‌ی سنووری سه‌ر زه‌مینی

خه يال به سهر زه ميني حه قيقهه تىكه ل نه بووه شته كان ناسايين، به لام له يه كداني نه و دوو دونيايه كاره ساتى ليده كه ويته وه . من نه گه رچى له گه ل نه وانى ديدا له هه موو شتيكدا به شدار بووم، به لام من له و مه خلوقانه م كه مه ترسييم له سهر دونيا نيه ... من له پوخله به ره خه يالييه بيوه يه كانم، كه شتى من كه متر خه لك سوار يده بوو، كه متر ده بينرا و كه متر هه ستي پيده كرا .

نه و شه وه كه له گه ل كه شتييه وانه بچكوله و كویره كاندا به دورى نه و شاره دا ده سورامه وه، ريگايه كمان نه ده بينى لي وه ي پيوين، خه يال زورجار سورانه وه يه به دورى جوغزيكى بو شدا، سورانه وه يه كى بازنه يى و نه به دييه به سهر يه ك خولگه دا كه تا هه تا هه تايه گيژته دات و بوارت پينادات ليده رچيت، بالنده داگير ساوه كان به سهر سه رماندا ده فرين، به لام نه و شاره ده روزه يه كى پينه ده به خشين . گه ر جيگايه كى خه يالى بوارى نه دا پوي تىكه يت، به هيمنى بگه پيوه و سه رسه ختى له گه لدا مه نوينه، زورجار مرؤف له ريگاي كوئنه دان و سه رسه ختييه وه ده توانيت حه قيقهه بدوزيته وه، به لام سه رسه ختى و كوئنه دان له گه ل خه يالدا سووديان نيه، خه يال ده رگايه كه يان خو ي ده كر يته وه يا خود هيچ هيژيك نيه بيكاته وه، من زورجار توانا گه رده لولولنا ساكاني خوم به كار ده هينا بو نه وه ي نه و ده رگا داخرا وانه بكه مه وه، به لام هه ركاتي ك ده رگايه كى خه يال ت لى عاسى بوو، هيچ مه شكينه، بپو و ئيدي پوو له و پننه مه كه ره وه . من له به رده م ده رگاكاني نه و شاره دا كه نه مده زانى له كو يوه بو ي بچم، هه ستمكرد نه و سه رسه ختييه ي له شيكردنه وه ي كلافه گر يكاني مه رگى موراد جه ميلدا ده منواند ناتوانم بينوينم، راسته من لي ره دا سولتاني نه و كيشوهره بووم، به لام سولتانيك نيه بتوانيت سه رسه ختى و كه لله په قى له گه ل شاخيك له شاخه عاسيه كاني

مه‌مله‌که‌ته‌که‌یدا بنوینیت. له به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌و شارهدا که وه‌ک شیت بۆ ده‌روازه‌یه‌کی کراوه ده‌گه‌راین برۆینه ناوی، هه‌ستمکرد حه‌قیقه‌ت چه‌نده سه‌خت و عاسییه خه‌یالیش هه‌مان شیوه ناوالۆ نه‌کراوه‌یه. ناٹومیدی من له دۆزینه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی مردنی موراد جه‌میلدا، ئیستا هاورپی ناٹومیدییم بۆ له تیکه‌لبوون و شکاندنی ده‌رگاکانی ئه‌م شاره خه‌یالییه، که شاریکه تاریک به کۆمه‌لیک قولله‌ی به‌رز و بالنده‌ی وه‌ک چرا داگیرساوه‌وه.

ناٹومیدی له هه‌ر شت زیاتر خه‌یالیم ده‌کوژیته، ناٹومیدی و مردنی خه‌یال یه‌ک شتن. ئه‌و شه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی منداله کویره‌کان زیاتر هه‌ست به بیتوانایی من نه‌کن، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌لین له‌مه زیاتر له به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌م شارهدا پامانه‌گره، بۆ ئه‌وه‌ی لیمنه‌پرسن ئه‌ی تۆ خۆت سولتانی ئه‌م پوبار و نه‌خشه گه‌ورانه نیت؟ تۆ نیت ئه‌م شاره‌ت لی‌ره‌دا له‌سه‌ر ئه‌م نه‌خشه مه‌لعونه دروستکردوه؟ هه‌ر خۆت نیت بست به بستیت لی‌ره‌دا خولقاندوه؟ ئیستا چۆن ناتوانیت برۆیته‌وه ناوی؟ برۆیستم و له‌و ریگایه دوورکه‌وتمه‌وه. گه‌ر پرسیا‌ری وایان لی‌بکرده‌مايه ده‌بایه پتیا‌ن بلیم نه‌زیزانی ماجه‌لان، ئیوه لی‌تان تی‌کچووه، خه‌یال یاده‌وه‌ری نییه، ئه‌وه پاستییه که یاده‌وه‌ری هه‌یه نه‌وه‌ک خه‌یال، مرۆف هه‌رگیز دووجار ناتوانیت بچیته ناو شاریکی خه‌یالییه‌وه. ئه‌وه درۆیه که هیراکلیتس ده‌لیت مرۆف ناتوانیت دووجار بچیته یه‌ک پوباره‌وه، پوباری حه‌قیقه‌ت ده‌کریت مرۆف ده‌یانجار بچیته ناوی و هه‌میشه‌ش هه‌مان پوبار بیت، ئه‌وه پوباری خه‌یاله که هیراکلیتس باسیده‌کات. من چه‌نده‌ها‌جار له‌گه‌ل هاوکاره چکۆله و بیته‌زمونه‌کانی خۆمدا تا‌قیمکردۆته‌وه، شاریکی خه‌یالی‌مان چۆلکردوه و دواتر گه‌راوینه‌ته‌وه ناوی، هه‌رگیز ئه‌و شاره‌مان نه‌دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌رگیز... مرۆف یه‌کجار ده‌توانیت بچیته ناو شاریکی خه‌یالییه‌وه، با ئه‌و شاره له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی خه‌یالیش بیت که تۆ

دروستتكردوه، سارهكانى خيال هتا كاتيک دليشتهكه ن، هتا كاتيک وهك شيت به دهورى يهك كوچه دا ده تهن و ده تسورپينه وه، هميشه شتيكى نوپيان هيه، هيچ كات ناتوانيت بجيته وه ناو هه مان كوچه، خيال هميشه توند ده ستكارى هر نه خشه يهك ده كات كه تو كيشاوته وه. من له نه زمونى خو وه قسه ده كه م، نه زمونم وهك ماجه لانى خيالى نه و پياوهى به خيال كيشوه ريكي نه فسانه يى دروستكردوه، تاقيمكردوته وه من هرگيز نه و نه خشه يه م وهك خوئى نه بينيوته وه، هر نه خشه يهك بو خيال بيكشيت دواتر شتيكى ترى ليده رده چيت، شتيك كه چاوه روانت نه كردوه. به كورتى من نه خشه يهكى خيالى گوره م هه بوو كه له سهرى ده پويشم، نه خشه يهكى زور ورد و گوره، به لام نه وه من بووم كه له سهر نه و نه خشه يه ده پويشم، خيال خوئى له سهر نه خشه يهكى تر ده پويشت، نه و نه خشه يه ش له ده ره وهى هيزى من ياساى خوئى هه بوو.

نه و شه وه بو نه وهى دريزه به ناوميديه گوره كانم نه ده م، پاشه كشيم به سوپا چكولانه كه م كرد و سوار كه شتيه كه م بوومه وه. له سهر نه و كه شتيه، هه نديجار هه ستمان به نازادى و خوشبه ختى ده كرد، هه نديجاريش له كومه ليك پياوى هه له اتوو ده چويين كه له پوباريكى شيتدا له كومه ليك هيزى ترسناك هه لديين، هه نديجاريش به كومه ليك زيندانيمان ده كرد هه نديك پاسه وانى خيالى له كه شتيه يهكى چكولانه دا به ره و دوورگه يهكى نه زانراو و دوور بمانه بن. به لام هه رده م هه ستمانكردوه كه نيمه كويله ي شارگه ليكى زورين، نه و شارانه ي خيال كه چوو بووين و بو هه تاهه تا به نيمه يان ديلكردبوو بانگيانده كردين، نه و شارانه ي له سه ره تاوه گووتم دامينت ده گرن و نازادت ناكه ن، نه و شوپاناهى تو واهه سته كه يت جيته شتوون و به لام هه رگيز جيت

نه هیشتون، ئه و شوینانه ی پانده کیشنه وه، فیلت لیده که ن... تو به ره و جیگایه کی دیکه، به لکه پوباریکی تردا به ره و جوره سه رچاوه یه کی نادباری دیکه لیده خو پیت، ده بینیت شوینیک بانگتده کات، شوینیک به ره له وه ی له سه ر نه خسه کان بوونی هه بیئت له سه ری خو تدایه، له خه یالی خو تدایه، کاتیک ده چپته پیئشی و له نگه رده گریت، ده بینیت هه مان ئه و شاره یه که دیلیکردویت، که فریویداویت، شاریکه فیلت لیده کات و به شیوه ی جوراوجور خوی ده گوریت. هه موو ئه وانه ی له سه ر نه خسه ی خه یالی سوپاونه ته وه، ده زانن مانای چی بییت به دیلی شوینیکی خه یالی. دیلبوون بو شاره خه یالییه کان ئه وه نییه هه رده م له هه مان شوین و هه مان کوچه دا خو ت بینیته وه، به لکو ئه وه هه سته ئاشکرایه یه که جیگایه ک فیلت لیده کات، په نگی خوی ده گوریت بو ئه وه ی بتگریت، خوی جوانده کات بو ئه وه ی نه هیلت ده ربازییت، خوی له هه ر خو دووباره بوونه وه یه ک ده پاریزیت بو ئه وه ی تو هه سته بکه ییت ده رویت، له شوینی جیاواز و کاتی جیاوازا دیته وه ریگات. به ئی... دیلی له خه یالدا بریتی نییه له وه ستان له جوغزیکدا، به لکو ئه وه هه سته سه بریه به رویشتن له کاتیکدا تو وه ستاویت.

ئه و شه وه به ناو جیگایه کی زور ته نگه به ری لکه پوباریکی زور بهر ته سکا داگه راین، هه مووان ترسمان له مبه ره وه به ری پوبار هه بوو، ریده که وت له و گه شته سه رانه ماندا له وه به ری ئاوه وه، خه یالی زور فریوده ر بانگمانبکات، به لام ئه و که سه ی له سه ر زه ی خه یال بجولیته وه نابیت فریوی هه ر شیوه و هه ر بانگ و هه ر ئاماژه یه ک بخوات. له جیگایه کی پوباردا، له دووره وه کۆمه لیک چرامان بینی، له جیگایه کی بیده نگدا له نگه رمان گرت، منداله نابیناکان گه رچی هه موو زیانیان له تاریکی به ولاره جیگایه کی تریان نه بینیبوو، که چی هه رکات من باسم له زۆلمه تی جه نگه ل و تاریکی نیشتووی سه ر سینه ی ئاو ده کرد

نه‌وان پیکرا ترس دایده‌گرتن، من به‌وه‌دا ده‌مزانى تاریكى ناو خه‌یال له تاریکیه‌کانى دیکه جیاوازتره، نه‌و منداآنه به تاریكى راسته‌قینه پراها‌تبوون، به‌لام تاریكى خه‌یالیان نه‌بینیبوو، له‌به‌رئه‌وه وهک من لییده‌ترسان. نه‌و شه‌وه له که‌شتیه‌که دابه‌زین و پو‌شنایى گوندیکى نزیکمان بینى و پیکرا به‌پى به‌ره‌و پووی پویش‌تین، گوندیکى پاک و پر خانووی نوئ بوو، له ریگای کومه‌لیک ئاسکى زامداره‌وه که به بریندارى به‌ره‌و پوومان پایانده‌کرد تیگه‌یشتین گونده‌که به‌شیکه له خاکى شکارستان، خاکى نه‌و پراوکه‌رانى هه‌میشه له‌گه‌ل نیچیره کوژراوه‌کانیاندا ده‌ژین.

تا ده‌پویش‌تین پتر پراوکه‌رمان ده‌بینى به خویان و تفه‌نگه دریز و جله سه‌یره‌کانیانه‌وه ده‌هاتن و ده‌چوون، زۆریه‌یان غه‌مگینبوون، به‌لام شه‌وى بو ئی‌مه سه‌یربوو، نه‌و نیچیره بریندارانه‌بوون که به کوچه‌کاندا ده‌سو‌رپانه‌وه، نه‌و ئاسکانه‌ی به خوینه‌وه ده‌گه‌ران، نه‌و که‌رویش‌کانه‌ی له نیوان باغ و چیمه‌نه‌کاندا یاریانده‌کرد و نه‌و کۆتره کوژراوانه‌ی له‌سه‌ر شانى پراوکه‌ره‌کانیان نیش‌تبوونه‌وه. له‌و شاره‌دا زۆریه‌ی نه‌و جان‌ه‌وره سه‌یرانه‌مان بینى که مرۆف به دریزای میژوو پراویکردون، شه‌وه یه‌که‌مجاربوو منداآله نابیناکانم وا به‌پوونى هه‌ندیک بالنده و ئازله‌ل ببینن، نه‌و بالنده و ئازله‌لانه‌ی من له فلیمه‌کاندا بینیبووم و نه‌وان نه‌یانبینیبووون. سه‌یرمان لیهات کاتیک تیگه‌یشتین هیچ پو‌حله‌به‌ریک نه‌ماوه مرۆف پراوی نه‌کات، له زه‌رنه‌قوته‌وه بیگه‌ره تا شیر و پلنگى زۆر دپ. له‌و شاروچکه‌یه‌دا ماسیگره‌کانمان بینى به خویان و تو‌ره‌کانیانه‌وه، ماسیه‌کانمان بینى له پوبارى گه‌وره گه‌وره‌دا مه‌له‌یانده‌کرد، به‌ته‌نیش‌ت ئاوئیکى بیکه‌راندا پویش‌تین، شوئینیک له کۆتایى زه‌ریایه‌کى گه‌وره ده‌چوو، له‌ویدا نه‌هه‌نگى غه‌مگینمان بینى له ئاوه‌کان سه‌ریانده‌رده‌هینا و سه‌یریانده‌کردین، چاویان هینده سه‌یر و نیگایان وه‌ها پر غه‌مبوو،

كه شتتیه وانه بچوكه كانى من گريان. ئىدى نه وه كيشه‌ى هه ره گه وهرى زۆربه‌ى شوینه خه يالئیه كانه، تۆ به حيسابى جىگايه كى چكولانه ده چپته ناوى، به لآم هئدى هئدى ده كرىته وه، پرده بپت له روبرارى تر، پرده بپت له ده ریا، له كوچه‌ى نه وتۆ كه كۆتايى نايهت، سه رشارده بپت به نه خشه‌ى گه وهره تر و سه يرتتر كه هه رگيز له كاتى ئاساييدا له سه ر نه وه خشه بنه ره تپيه‌ى تۆ ديارنين. بۆيه سه فه رى خيال هپچ وه خت له سه فه رى راسته قينه ناچپت، له سه فه رى راسته قينه دا مرؤف ده زانپت بۆ كوئى ده چپت، به لآم له سه فه رى خيالدا تاكه شتتیک بكرپت لپى دلنبايبت نه وه يه ئايا ده رپويت، يان وه ستاويت. هه تا زانينى نه وه ش ئاسان نييه، ئاه، هپچ شتتیک له سه فه رى خيالدا ئاسان نييه. هه موو گه شتتیکى راسته قينه به سه ر زه ميني خيالدا، گه شتتیکى خاو و به كاوه خۆ و هيمنه، نه و ماوه يه‌ى بۆ بينينى هه موو دونيا ده مانه وپت، هه زارانجار له و ماوه يه كه متره كه بۆ بينينى ته واوه تى يهك شارى خيالئى پئويستمان پپيه تى. نه و شه وه له و شارده هه نديك ماسيگر داوه تى ماسى خواردنيان كردين، من خۆم كه ستيكى ماسى خۆر نيم، به لآم ماسى خيال جۆره تاميكي ترى هه يه، له رۆخى ناويكى هيمن له گه ل كۆمه لئيك راوكه رى پيردا خۆشترين ماسى ژيانمان خوارد، خواردنيك كه ئيوه هه رگيز ناتوانن بيخۆن، چونكه نه وه‌ى نه وپريت سوار كه شتتیه كى خه يالئى بپت و له گه ل سه ردارباشيه كى وهك مندا به ره و ناديار سه ركه وپت، تامى خۆراكه خه يالئيه كانيش ناكات. ده بپت پيتان بلپم كه نه و پۆژانه‌ى سوار كه شتتیه كه ده بووين، من و مندا له خه يالئيه كانم به درژايى رۆژه كه هپچ جۆره خواردنيكى راسته قينه مان نه ده خوارد. دلنباووين، نه م كه شتتیه ده مانباته شوينى نه وتۆ كه خوانى خه يالئى تپدايه. ئيمه له و سه فه رانه دا گه لئيك ميوه‌ى خه يالئى و سه وزه‌ى نه بينراو و داوه تى نه فسانه يمان خواردبوو، هه ميشه له خه يالدا

سفره‌یه‌کی ئاوه‌لا هه‌یه که ده‌توانیت له‌سه‌ری دانیشیت. ئیمه ئه‌و شه‌وه کاتیک گازمان له‌و ماسییه خه‌یالیانه ده‌گرت، په‌رینازی چکۆلانه که تاکه گیاخۆری تپه‌که‌مان بوو، هه‌ندیک گوئی چکۆلانه‌ی ده‌خوارد، هه‌ندیک گوڵ که به‌دره‌ختیکی سه‌یره‌وه بوو، دره‌ختیکی تاقانه و غه‌مگین، وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌یتان بوّ فریودانی ئیمه له‌ویدا پروانده‌بیتسی. دره‌ختیک بوو، گوڵه سپییه‌کانی له‌ گوئی دارچواله‌یه‌کی سه‌روه‌ری به‌ر ده‌چوون، به‌لام بیگومان دارچواله نه‌بوو. له‌ کاتیکدا ئیمه سه‌رقالی ده‌ره‌ینانی ئه‌و درکه خه‌یالی و نازکانه‌بووین له‌ ماسییه‌کان، په‌ریناز له‌ ناکاو زگی دایه ژانیکی کوشنده، ژانیکی نااسایی، من ئه‌وته‌ی هه‌م له‌وه ده‌ترسم پۆژیک دره‌ختیکی ژه‌هراویمان تووش بیت و هه‌موومان بکوژیت، چونکه ده‌زانم دارستانه‌کانی خه‌یال پین له‌ دره‌ختی ژه‌هراوی. نازاره‌کانی په‌ریناز وه‌ها توند و ترسناک بوو، من ده‌سته‌پاچه و بیچار ماوه‌یه‌ک سه‌یرمه‌ده‌کرد، هه‌موو وامانده‌زانی ده‌مریت، من ترس ده‌ستی به‌ستبووم و زمانی گرتبووم، سه‌یرم لیهاات کاتیک ئه‌و ماسیگره خه‌یالیانه‌م بینی، په‌ریناز هه‌لده‌گرن و به‌ره‌و که‌شتی که‌پانه‌وه‌مان ده‌یرفینن، ئه‌وان پاده‌که‌ن و ئیمه‌ش به‌ دواياندا. من له‌گه‌رمه‌ی پاکردندا هۆشم ده‌هاته‌وه به‌ر خۆم، ده‌مزانی ده‌بیت به‌په‌له په‌ریناز بگه‌ینمه خه‌سته‌خانه، من به‌رپرسی ئه‌م منداله کویرانه‌بووم، به‌لام له‌ پاستیدا باوه‌رم نه‌ده‌کرد ژه‌هریک به‌ خه‌یال بیخۆیت به‌پاستی ژه‌هرخواردتبات. که گه‌یشتینه که‌شتییه‌که من به‌ره‌و باشوور پیچم پیکرده‌وه و وه‌ک شیت به‌ره‌و دوا که‌پامه‌وه، مرۆف هه‌رگیز نازانیت چۆن و له‌ کویدا له‌وه خه‌شه‌یه دپته‌ده‌ری، به‌لام هیند له‌وه ئه‌فسونی خه‌یاله دابه‌زین، په‌رینازمان بینی به‌پاستی بیماره. وه‌ک یه‌کیک فه‌رزه‌ندیکی خۆی له‌ مردن پزگاریکات، به‌ منداله‌کاندا هه‌والم بوّ که‌سوکاری نارد و به‌ده‌ست هه‌لمگرت و به‌ په‌له که‌یاندمه بیمارستان، که گه‌یشتینه ئه‌وی په‌ریناز هیشتا ژيانی

تیا مابوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی ده‌ژی یان ده‌مریت. به‌پاره‌وی به‌شی چاره‌سهری خیرادا باوه‌شمکرد و فراند، له‌گرمه‌ی پاکردندا، هه‌ستمکرد که‌سیکی تر له‌ته‌نیشتمه‌وه‌پاده‌کات، که‌سیکی نه‌ناس، که‌سیک پۆژتیک له‌پۆژان نه‌مبینه‌وه. له‌کاتیکدا هه‌ردووکمان به‌پاره‌وه‌که‌دا پامانده‌کرد، ئه‌و پیاوه‌به‌قه‌لافه‌ت و نه‌ناسه‌پینیگوتم «من ناوم «میر سه‌فین» هه‌، خه‌لکانیک به‌«بارۆنی بوکه‌شوشه» بانگمه‌که‌ن، مه‌ترسه، من له‌گه‌لتدام، من خالی په‌رینازم من کۆمه‌کتده‌که‌م». من به‌ده‌م پاکردنه‌وه گوتم «زۆر سوپاس بۆ لوتفت. هه‌لبه‌ت پیوستیم به‌یارمه‌تی ده‌بیت». من خیراتر پامده‌کرد و ته‌واو حالی نه‌ده‌بووم ئه‌و ده‌یگوت چی. له‌به‌ر په‌ریناز «که‌له‌نیوان ژیان و مردندا ده‌گه‌را» ناگام له‌هیچ نه‌مابوو، به‌لام ئه‌و پاکردنه‌خیرایه‌ی ئه‌و پیاوه، ئه‌و سه‌ره‌که‌چه‌له‌بیتوکه‌ی، ئه‌و پیشه‌سپیه‌بریه‌داره‌ی، ئه‌و ده‌نگه‌پر مؤسیقایه‌ی له‌خه‌یال و گویمدا مایه‌وه. شه‌وی که‌سه‌رم خسته‌سه‌ر جیگاکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی بخه‌وم، له‌ناکاو پاچه‌کیم و ناوه‌که‌یم بیرکه‌وته‌وه «بارۆنی بوکه‌شوشه... بارۆنی بوکه‌شوشه... بارۆنی بوکه‌شوشه». وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌وتبیتمه‌ناو چالیک‌کی تاریکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ملووشیک قووتمدا، هه‌ستیکی ته‌لخ و قورس له‌سه‌ر دل‌م نیشته. هه‌ستمده‌کرد هیژیک به‌خیرایه‌کی گه‌وره‌به‌ره‌و خوار پامده‌کیشیت، به‌ره‌و ناخیک‌کی زۆر دوور و تاریک، به‌ره‌و جیگایه‌ک که‌نازانم کوپیه.

ئه‌و شه‌وه‌خه‌وتم و خه‌ونم به‌بارۆنی بوکه‌شوشه‌وه‌بینی، که‌شان به‌شانی من له‌سالۆنی درێژی بیمارستانه‌که‌دا به‌خۆی و پیشه‌سپیه‌بریه‌داره‌که‌یه‌وه‌پایده‌کرد و قسه‌یده‌کرد.

زانياريه كانى شبر دهر باره ي بارونه كان

له و پۇژه وهى له گەل شبردا بووينه هاوپئى، ههولمدهدا بىر له پابوردوونه كهينه وه . من و ئه و پابوردوويهكى هئىند پاك و سهرفه رازمان نه بوو، بيكهينه بابتهى گفتوگوؤ . ههردووك رقمان له پابوردووى خومان بوو، بهلام ئه و نه فرته و پشتته لكرده له پابوردو لاي من به ره و گۆشه گيريهكى سهخت راپئچيكر دبووم، كه چى بو شبر هئىند قورس و پرسوئ نه بوو . شبر بو هاوپئى و كه سانى نزيكى خوى كورپكى دلسۆزبوو، كه مجار له هاوپئى و دۆسته كانى داده پرا . ههلبهت ئه و چهند ساله ي دوايى زۆر له دۆسته نزيكه كانى بوويون به بهرپرسى بهرز و كهسيان بيريان لاي ئه م كورپه قۆزهرده چاوكاله نه بوو كه بيكهس له سه ره بهانه يهك ده سوپرايه وه . له حيزبدا هئىنده ي دوو ههفته ونبويت و سه روه سالى خۆت دهرنه خست ئىدى كهس حيسابت بو ناكات . ئه وكات من خۆشحالانه يارمه تى شبرم ددها، كۆمه ككردن به و كورپه بوويو به به شيكى زيانم، زۆربه ي پۇژ له به هار و هاوين و پاييزدا، ئىوارانى شاد و پر تيشك، كاتيك سيئهرى فينكى پئيش مه غريب ئومئىدى بو ده هئناين، پالم به عه ره بهانه كه ي ئه وه وه دهنه و ده مگيپرا . شبرۆك هئىنده قسه خوش و پووكراره بوو، ناسياوييهكى به ريللوى بو خوى په يداكر دبوو، خه لك تينه ده گه يشتن من به م ده موچاوه مۆنه ي خۆمه وه، چۆن هاوپئى ئه و كورپه پوو خوشه م كه دونيا ده لاوينت و بيپۆخ ده هئىنته زمان و به راست و چه پدا قسه ي شيرين بلوده كاته وه . پئيشتر ئاده ميزادىكم نه بينبوو به نه ندازه ي ئه و بگورپت، بوو بوو به ئاده ميزادىكى كراوه و ئاماده بو لئيبوردن . دياره له ناو بازاردا خه لكانتىكى زۆر هه بوون منيان نه ده ناسى، زۆربه ي خه لك سه رده مانتيك ناوى هه سه ن توفانيان بيستبوو، بيئه وه ي

بزانن کئییه، ئیستاش نهو سهردهمه بۆ ههتا ههتا به سه رچووبوو، من هه ر که سیکم بنا سبایه تکام ده کرد به هه سه ن پیژۆ بانگمبکات، نه مه و یست که س ناوی توفانم لیبنیت، چیدی له هه ولی نه وه دا بووم پوخساری خۆم له پیاوکوژیکی به ناویانگ و ناسراوه وه بگورمه سه ر شیوهی که سیکم بیده نگ که هه ست و نه ستیکی ئاشکرای نییه . له راستیدا ژۆر که م له جه نجالی بازار و قه ره بالغی گه وه نزیکه که وتمه وه . ئیواران که شبرم ده گتیرا، ژۆری کات تا نه و جیگایه ی مه به ستی بوو ده مه گه یاند و له گه ل دژسته کانی خۆیدا جیمده هیشت و ده پۆیشتم . ژیانم بیده نگیه کی گه وه و ئارامیه کی بیسنور بالی به سه را کیشابوو، ده گه رام و هه ستمده کرد که س له م شاره دا نامناسیت . نه و خه لکانه ی من له گه لیاندا گه وه بووم یان له جه نگدا کوژران، یان بۆ هه نده ران پۆیشتن، یاخود بووبوون به پاره دار و ده سه لاتدار و منیان نه ده ناسی . نه و بیده نگیه سه رسامیده کردم، هه زمه ده کرد تا بتوانم نه و هیمنیه قوولتر و قوولتر بکه مه وه . له و سه رده مانه دا هه ستمکرد توانایه کی سه یرم تیا دروستبووه، توانایه ک هیچ ئاده میزادیک نییه تی من نه بییت، ده متوانی بیستتم داخه م و بیکه مه وه، چۆن خه لکی به ئاره زووی خۆیان ده توانن قسه بکه ن و بیده نگبن، من ده متوانی به ئاره زووی خۆم گوئیگرم و گوینه گرم . ده متوانی گوئی خۆم داخه م و له بیده نگیه کی بیسنوردا نوقمبیم . ژۆرجار له و چایخانه لاتهریکانه دا داده نیشتم و چه ناگه م ده خسته سه ر سنگم و به سه عات له هیمنیه کی گه وه دا نوقمده بووم، له و ساتانه دا جگه له بۆنی گوول له هیچی دیدا نه ده ژيام . نۆر پۆژ هه بوو هه زمه ده کرد مروفیک هه بییت قسه ی بۆ بکه م، به لام که س نه بوو . شبر هاوپی له من ژۆرتی بوو، له من زیاتر شاره زای دنیا بوو، نه و هیشتا ئاره زوویه کی قوولی هه بوو بزانییت له دنیا دا چی ده گوزه رییت، من به پیچه وانه ی نه وه وه ئاره زوویه کم نه ما بوو بزانه م له م مه مله که ته ی

ئيمەدا چى دەقەومىت و چى پودەدات، دەترسام ھەر تىۋەگلانىكى نوئى گىرۇدەى سىياسەتم بىكاتەۋە، خۆم وەك يەكىك دەھاتە پېشچاۋ كە بە پەرشوت لە ئاسمانەۋە كەوتتەخوارى و ھاتتە شارىكەۋە كە ناتوانىت لەگەلىدا بىتتە نۆست. كە وا دەلىم ماناى ئەۋە نىيە كە من لەم شارەدا نامۆم و بەس، لە راستىدا من لە ھەموو دونيا نامۆم، لە ئادەمىزاد نامۆم و لە خۆم نامۆم. لە دواى كۆچى دواىى دايكم و گەرانەۋەم بۆ دونيا، ھىشتا ھەر بىدەنگ و غەرىبىوم. پەنگە تا ئىستا زۆرىەتان چەندجار پرسىارتان كرديت، پىاوكرۇتىكى ۋەك من، مەخلوقىكى بىسود و لە كاركەتووى لە وىنەى ھەسەنى پىزۆ، چكۆلە و دىز و ناشىرىن و منگن چى كردي بە ھاوپىي خەلكانىكى ناسكى ۋەك تريفە يابەحرى و غەزەلنوس؟. خۆم دەزانم، من جگە لە تەنگى ژەنگاۋى سەردەم و زەمانىكى تر، ھىچى دى نىم. لە كۆنە پىاوكرۇتىكى لىكەتەى حىزب بەۋلاۋە ھىچى دى نىم. زۆرشەۋ لەگەل شىردا قسەمان لەۋە كرۋە، ئىمە چەقۇى كولى ناو مۆزەخانەيەكى داخراوين، كەرەستەيەكى كۆنى تاوانىن كە ھىشتا خوينى قورىانىيەكانمان لەسەرە و كەس نەيسىرپوين. ئىۋە ھەقتانە ۋابلين. من كەسىكى لەۋە خراپترىوم شايستەى ئەۋ جۆرە مەشەرە ناسك و مېھرەبانە بىم، بەلام ژيانى منىش ۋەھا رۆى، گولۋە ئەفسوناۋىيەكەى پىزۆ منى ۋابرد كە دەبايە لە ناو ئەۋ پۆخلەبەرە ساف و پاكزانەدا بگىرسىمەۋە.

بىئاگاي خۆم بووم بە يەكىك لە پۆخلەبەرە خەيالىيەكان. لە راستىدا مروف نازانىت چۆن دەبىتتە پۆخلەبەرىكى خەيالى، شەۋىك لە شەۋان ھەندى پىرىزنى پوخوش ھاتن بۆلام و گووتيان ھەسەنى پىزۆ تۆ دايكت قوتابخانەيەكى گەۋرەى گولۋو دروستكردن بوو، كىلىلى زۆرىەى باغە عاسىيەكانى دونيا لاي ئەۋ بوو، ھەموو كىلەكانىشى بۆ تۆ بەجىھىشت، ئىستا تۆ بتەۋىت و نەتەۋىت كىلدارى دەيان باغىت كە بى

تو گوله‌کانیان دهرمیت، نیتستا وهرزی ئه‌و گولانه‌یه و ساتی گرتنی گولاره له‌و باغانه، گهر تو ئه‌و دهرگایانه‌مان بو نه‌که‌یته‌وه، ده‌یان جور گولی خه‌یالی دهرمن. من هیچ له‌و پیریژنه پوخواشانه تینه‌گه‌یشتم که هه‌موویان به‌ جلی ره‌ش و له‌چکی ره‌ش و کولوانه‌ی ره‌شی سه‌رشانه‌وه هاتبوون بۆلام. شه‌ویک له‌ شه‌وه تاریک و ئه‌نگوسته‌چاوه‌کان من له‌گه‌ل کۆمه‌لیک پیریژنی پوخواش و دهم به‌ خنده و سوچه‌تجیدا که‌ومه‌ ریگا بو جیگایه‌کی نه‌زانراو، پیموایه هه‌موو سه‌فه‌ره سه‌یره‌کانی مرۆف له‌و هه‌نگاوه‌وه ده‌ست پیده‌کات، که به‌ ئاراسته‌یه‌کی نه‌زانراو ده‌ینیت. بو ئه‌وه‌ی بییت به‌ پۆله‌به‌ریکی خه‌یالی ده‌بییت سه‌ره‌تا ئه‌و هه‌نگاوه‌ بنییت، جاریک له‌ جاره‌کان ریگایه‌ک بگریته‌به‌ر که نازانیت بو کوئی ده‌چیت. من باوه‌ریکی زۆرم به‌و پیریژنانه هه‌بوو، به‌لام نه‌مه‌دزانی چ نه‌ینیه‌کیان له‌ ژیر سه‌ردایه، مانای ئه‌و کلیلانه‌ش که دایکم جییه‌یشتن گینگلیان پیده‌دام. ده‌مزانی جگه‌ له‌م پیریژنانه هیچ که‌سینکی دی نییه ئه‌و نه‌ینیه‌م بو‌والبکات. نیتر ده‌بایه هیز بده‌مه‌ خۆم و کلیله‌کانم له‌ جیگایه‌کی نه‌ینی ده‌ره‌ینم و دوا‌ی ئه‌و پیریژنه‌ جوانانه بکه‌وم که به‌رده‌وام باسی کۆمه‌لیک باغی سیحراویان بو ده‌کردم، گهر بییت و من فریایان نه‌که‌وم دهرمن و وشکده‌بن. ئه‌و شه‌وه پیریژنه‌کان منیان به‌ره‌و گه‌ره‌کیک برد که پیشتر هه‌ستم نه‌ده‌کردم شاره‌ شوینی وه‌های تیدابیت، ناوی «هه‌زارباغ» بوو. پیشتر ناوی ئه‌و گه‌ره‌که‌م نه‌بیستیوو، گه‌ره‌کیکی گه‌وره‌بوو، پری له‌و پیریژنانه‌ی شه‌و و پوژ گولویان ده‌گرت، بۆنی کوچه‌کانی پریوو له‌ بۆن عه‌تریک مه‌ست و شه‌یدای ده‌کردی. له‌ سه‌ره‌تای کوچه‌ بۆنداره‌کاندا کۆمه‌لیک پیریژنی تر پیشوازیان لیکردم، هه‌موویان به‌ جوریک له‌ جوره‌کان له‌ پیزوی گولاو ده‌چوون، ئه‌وان به‌ره‌و باغیکی گه‌وره‌ پیشمکه‌وتن، له‌ویادا ئه‌و گوله‌ سه‌یرانه‌م بینی که په‌نگه‌ ته‌نها له‌ به‌ه‌شتدا هه‌بن. من له‌ سالانی گوشه‌گیریدا هه‌ندیک

لهو گولانهم بينى بوو، به لام به وه دا پياويكى گولناس نه بووم، ژيانم
 دوور له دونيای په ننگين و قه شهنگي لاله زار و باغچه كان برديووه سر،
 هرگيز پوژيک له پوژان له پيزوم نه پرسى، نه رى پيزو گيان هم
 گولانه له كوئ بوو، نه مپرسى نه مه چ باغيكه هم هم موو گول
 عاجباتيانه ي له خوگرتووه. نه وه به كه مين شهوى ژيانى من بوو به
 پونى تيبگم، له پشت هم ژيانه ساده و ئاساييه وه، من مائىكى
 ديكه هم يه ده توانم په ناي بؤهرم. ديمه نى نه و باغه سيجراويانه له
 ژير شهوقى مانگه شه ودا به جوړيک سرساميكردم، چه زنده كرد هرگيز
 نه يه مه ده رى، هرگيز پوو له جيگايه كى تر نه كه م. هر كاتيكيش
 گه يشتته جيگايه ك و ويستت نه يه يته ده رى، نه وا دلنبايه پيتناوته سر
 زه مينى خه يال. پيريزنه كان منيان گه يانده بهر ه نديك ده رگاي داخراو،
 كه ده بايه به كليله كانى خو م بيانكه مه وه، دواى تاقيكردنه وه يه ك به
 يه كى كليله كان، هم موو ده رگا داخراوه كانى نه و باغه خه يال ييه م كرده وه،
 له گه ل پيريزنه كاندا چوومه گوزه رى پىچاوپىچى نه و گولستانه گه ورانه وه،
 گولى وه ها سه يرم بينى هيچ شاعيريكى دونيا به خه ون نه ييينيوه.
 باغه كان وه ها جوانبوون ده كرا مروف تا مردن به ناوياندا بگه رى و
 هه ست به ماندوويوون نه كات، له و باغانه دا من رابوردوى خو م
 بپرچووه وه، پيشتر هه ستم نه ده كرد بشيت باغى وه ها گه وره ده رگا له
 حه سن تو فان بكاته وه. نه و شه وه سه ره تاي ناواره بوونى من بوو له
 باغى پيريزنه خه يال ييه كاندا، باغى نه و دا يكه پير و پاكانه ي به هه شتيكى
 نه يتيان بو خو يان دروستكرديوو، له ويوه به شى هم موو هم شار و
 مه مله كه تانه ي نزيكمان گولويان دروستده كرد. له و شه وه وه من بووم به
 ياوهرى نه و خاتونه سه ننگين و سه لاره پيرانه كه له جيهانتيكى پر گول
 و گولزاردا منيان ده گيتر و هر شه وه ي ده رگاي باغيكيان پنده كرده وه
 و هر جاره ي جوړه گولكيان پى ناوده دام. هر نه و پيريزنه سه روزمان

شیرینانه‌ش میان به غزلنوس ناساند. غزلنوس یه کییک بوو له و
 پیاهو زور ده گمه ناناهی گه یشتبوونه ئه م باغه. من له ویدا غزلنوسم
 ناسی، له ویدا بووم به هاوپی ئه و. غزلنوس له ژیانی جه نجالی
 خویدا وهک به ناوبانگترین غزلخوینی ولات بریکی زور پوخله بهری خه یالی
 ناسیبوو، یه کییک له و پوخله به رانه «گولستان خان» بوو، که به پرسی
 چه ندین باغی ئه م گولستانه بوو. گولستان خان کچیکی نیجگار جوانی
 ده بیته که سستهری خسته خانه یه و به رده وام بون گولویکی سهیر له
 پرچ و هه ناسه ی دیت، بونیکی وه ما هر که سیک به لایدا ده روات ده م و
 ده ست عاشقی ده بیته. بونیک نه خوشه کان له ده ردیک چاکده کاته وه و
 ده ردیکی تریان ده داتن. کچه که ناوی سه بریه، جوانی نیگاکانی و بوئی
 پرچ و هه ناسه ی سالانیک ده بیته سه ردپری گه وره ی گورانبیژان و باه تی
 یه که می چهیرانبیژانی ئه م ده ره. ژماره یهک خه لک هیند شیتانه
 عاشقی سه بری ده بن ده یانه ویت له بهر پییدا بمرن و ده یانیاں شه وان
 وهک پاسه وان له بهرقاپی ماله که یدا بخه ون، کچه که سه ری لی تیکده چیت
 و نازانیت چون له ده ستیان هه لبیت و به ره و کوئی سه ری خوی هه لگرت.
 بو ئه وهی له نه فره تی ئه و هه موو عه شقه ئازاد بیت، بو ماوه یهک خوی
 له ناو گولکانه کی گه ره کی هه زارباغدا ده شاریته وه. نه گه رچی پیریژنه کانی
 هه زارباغ ناهیلن منداله کانیان بیته ئه م کوچه یه، چونکه هر گه نجیک
 پوو له م باغانه بکات، به جوریک شیت و شهیدای گولکانه ده بیته،
 ژیانی بیرده چیته وه و دنیای راسته قینه فراموشده کات. به لام سه بری
 که له مندالییه وه بون گولوی ناو په حمی دایکی گرتووه، پیریژنه
 به ره حمه کان وهک کچیکی به دبه خت ته ماشایده کن که ده بیته ده ردی
 جوانی بکیشیت. بو ئه وهی سه بری له گورانبیژ و و شاعیر و عاشقه
 بیشوماره کانی بشارنه وه، ماوه یهک له ناو گولکانه خه یالییه کاند دالده ی
 ده دن. به لام ئه و باغانه به جوریک سحرابین گه ر مرؤف زور له ناویاندا

مايهوه، ناتوانیت جارىكى دى بەرگەى بينىنى شتە ئاساييهكان بگريت و بگريتهوه بۆ دونيا. سەبرى كە بۆ ماويهكى دريژ بەردەوام لە باغهكاندا دەژى، ئىدى ناتوانیت بيتەوه دەرى و دەبيت بەبەشىك لە باغهكان... كچهكە تاقانەى گولستان خانيشە، نوقمبوونى كچه لە بەحرى بيستوورى گولدا، مەراقىكى گەورە تووشى داىكى دەكات كە وەك ھەر داىكىكى دى ھەزى لىتە كچهكەى شووبكات و ببیتە خاوەنى مێرد و مندالىكى پاك و ئاسايى. ھەرچى ھەولتيك گولستان خان دەيدات بۆ ھيتانەوھى سەبرى و دەرھيتانى لە سنوورى گولزارەكانى ھەزارباغ بيستوودە، ئەو بەردەوام لە ناو باغهكاندا دەسوپيتهوھ دەليت « شوو ناكەم ». دواجار پيريژنەكان ھەولندەھن سەبرى بە شتيكى سىحراووتر لە سىحرى گولەكان پاكيشنەدەرى. تاكە شتيك كە لە ئەفسون و سىحريدا بەرتەقاي جوانى و ئەفسونى گولەكانە، شيعرەكانى غەزەلنوسە. پيريژنە گولآوسازەكان كە زۆر لەسەر پاراستنى نھيتى ئەم باغانە سوورن، ناچار ھەقىقەتى خويان وەك كۆمەليك مەخلوقاتى خەيالى لاي غەزەلنوس ئاشكرادەكەن و بەرەو گەپەكى ھەزارباغ پيشيدەكەون. غەزەلنوس كە دەگاتە ئەو باغانە بەجۆريك سەراسيمە و سەرسام دەوھستيت، وەك ئەوھى كەوتبیتە خەياليكەوھ قوولتر لە ھەر خەياليكى پيشينەى تر. ئەويش وەك من، چەندىن جار بەپۆژ بەلای ھەزارباغدا تىپەريبوو، بەلام وەك ھەزاران ھەزار خەلكى ديكەى ئەو شارە نەيدەزانى ئەم گەپەكە ناچيزەى لە كاتى ئاساييدا بە گەپەكى ستيباغ دەناسريت، شەوان كاتيک دونيا دەخەويت، دەگوريت و جوانى پادەپەريت و دەبيتە گولستانىكى گەورە. لەو باغەدا غەزەلنوس بۆ يەكەمجار سەبرى بينى... تا ئەو كات وايدەزانى سەبرى تەنھا كچيکە لە دەستكردى خەيالى گورانبيژە ميللييهكانە. چيروكى غەزەلنوس و سەبرى چيروكى دريژە كە دواتريش باسەدەكریت. بەلام گرنگ ئەوھىە من لە كۆتاييهكانى

سه دهی بیستدا، له شه ویکی تاریک و فینکی هاویندا کاتیک پیاسه یه کی دور و دریزم به باغه خه یالییه کانددا ده کرد، له پیچی یه کیک له کوچه کانی گولستاندا گویم له قه سیده یه کی نه فسوناوی غزه لنوس بوو، که له ژیر شه وقی مانگه شه ودا بو سه بری ده خوینده وه. نه و شه وه که له ناو بون و به رامه ی نه و گولانه دا گویم له و قه سیدانه بوو، هه ستمکرد شتیک قوول له ژیانمدا گوپراوه، گو یگرتن له غزه لنوس ده رفه تیکی که وره ی پییه خشیم پوچی خو م بنا سم، من تا نه و ساته ی گویم له و غزه لانه نه بوو بوو له بوون و نه بوونی پوچ دلنیا نه بووم. نه و شه وه به نه نیی تا درهنگ گویم له غزه لنوس گرت، به ره بیان خو م لینا شکر اکر د و گووتم تا مردن ناتوانم نه م شه وه م بیر چیته وه، تا مردن له ژیر کاریگری نه و غزه لانه دا ده ژیم و سیحری نه و شیعرانه له دل م ناچنه ده ره وه. دیاره نیستا هه موو سه یرتان لیدیت پیاوکوژیکی وه ک من که زور که م سه روکارم له گه ل شیعر دا هه بووه، ناوها بکه ومه ژیر سیحری نه و قه سیدانه وه. له راستیدا شیعره کانی غزه لنوس و بونی گوله کان و جوانی مانگه شه و هیمنی هاوینه ی ناو باغ پیکرا نه و نه فسونه یان دروستکرد که من لاواز و که متین له پیشده میدا ده رکه وتم، به لام دواتر وام هه ستمکرد شیعره کانی غزه لنوس سیحری شته کانی ده وره بری پیکرا هه لمژی بوو، له و ساته دا بونی گوله کان و تریفه ی مانگ و هیمنی ناو باغه که ته نیا له ریگای غزه لانه وه ده رده که وتن. من له کازیوه ی نه و پوژوه بوومه هاوپی غزه لنوس، هه ر نه و به یانییه سه ریوردی خو م له نوکه وه بو گتپرایه وه. حیکایه تی من به جوژیک مایه ی سه رسوپمانی بوو تا ماوه یه کی دریز باوه ری پینه ده کردم. پیش من پیاوکوژی دیکه ی نه ناسیوو، هه رگیز باوه ری نه ده کرد من یه کیک بم له وانه ی ده ستم له کوشتنی ژاندا هه بووه. به لام ده بووایه هه موو شتیک لای بدرکتیم، بریارم دابوو پابوردووی خو م له پوچیکسی وه ها پاک نه شارمه وه، له و

شەوی غەزەلەوێ ئەو کورپە قژلوولە غەمگینە بوو بە نزیکتەرین هاوڕێم. ئیستا دەتێم گەر غەزەلنوس حەقیقەتی منی نەزانیبایە ئەستمەم بوو لە ناو چەندین پۆحله بەری خەیاڵیدا، من بۆ نوسینی ئەو کتێبە دەربارەی مێژووی مردن هەلبژێژی. ئەو شەوێ کە پێکەوێ تەرەمەکی مۆراد جەمیلمان دەرهێنا هەستمکرد بە راستی وەک یەکێک لە خۆیان حیسابم بۆ دەکات، وەک یەکێک لە پۆحله بەرە خەیاڵییە راستەقینەکان. من کە چۆمە ناوێوێ زوو تێگەیشتم غەزەلنوس زۆر پێویستی بە منە، گەرچی غەزەلنوس شارەزایەکی وردبوو، ژبانی ئەم شارەیی وەک کتێبێک سەیردەکرد کە بەرگی پێشەوێ حەقیقەت و بەرگی دواوێ خەیاڵە، لەگەڵ ئەوێ ئیجگار شارەزای هەردوو دنیا کە بوو، بەلام هێزی ئەوێ نەبوو وەک من بڕواتە ناوێوێ، بۆ ئەو جیگایە مەشیتەکانی مردن ئیشتەکان. من کورپی راستەقینەیی ئەو دنیا بە بووم، لەو دنیا بە دا گەرەبوو بووم، بەرغو بە بەرغو شارەزای مەکینەکان بووم، دەمزانێ چۆن ئیشتەکان و کەس ئیشتەکان. غەزەلنوس لە من زیاتر دنیاوی دیبوو، بەلام ئەو دنیا بەرەیی ئەو بینیبووێ لەو دنیا بە دەچوو کە من بینومە، ئەو پۆژیک لە پۆژان لە نزیکەوێ تێکەلای دنیاوی سیاسەتەبازانی کورد نەبوو، لەو باوەرەدام کە سەرەمانێک وەک خەلکی زۆر پاک و نیشتمانی پەرور سەیری هەموویانی دەکرد، وەک دەیان هەزار خەلکی دیکە ئەم وڵاتە دوا پەرە پێن تووشی ناوێدی و غەمۆکی بوو. لە دوا پەرە پێنەوێ بەرەوام بە دوا سەر زەمینێکی خەیاڵیدا گەرەبوو، پێمویە حەزیکردبوو هەموو کوردستان وەک کوچەکانی هەزارباغی لیبێت. من بەش بەحالی خۆم تێناگەم، چۆن پۆشنفیکرانی ئەم وڵاتە خولیا و دەپەرێتە سەریانەوێ لە شارێکی وێرانەدا، شارێک کەسانی وەک فازیل قەندیل و تونچی تیادەژین، لە هەموو کونجێکەوێ چاوەڕوانی دەرکەوتنی هەزارباغ بکەن، چاوەڕوانی سەرەلانی لاله زاریک بکەن وەک غەزەلنوس

دە یگوت «گولۆه کە ی بەشی ھەموو بە شەریەت بکات». من ھەمیشە گوتتوم، ھەندێجار پۆشنفیکران دەبنە بێمیشکترین خەلکی دونیا، ئەوان گەر وەک من تونچی و ھیدایەتی گورجیان دەناسی ھەرگیز چاوەڕوانی شتی باشیان لەم شارە نە دەکرد. کە غەزەلنوسم لەو باغەدا بینی، یەکەمین شت پێمگوت ئەو بوو « ھێمنی ئەم باغە لە گەل دونیادا تێکەڵاوەکە». لەو پووەوە من لە ماجەلانی خەیاڵییەو نزیکیوم، ئەو کوپە لە خۆباییە، کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بۆشناخ خۆی دەگۆریت و قسە لە کەشتییەکی خەیاڵی دەکات کە بەسەر زەمینکدا دەپوات دوورە لە دنیای راستەقینە. من ماجیدی گول سۆلاڤم زۆر درەنگ ناسی، راستە ئەو وەک ھەموو پۆشنفیکرەکان گەنجیکی لە خۆباییو، بەلام دەمانتیک دادەنیشتم و پەرە لە دواي پەرە چیرۆکەکانی خۆم لە ناو کتیبی میژووی مردندا دەگێرایەو ئەو بە دەستوخەتە قەشەنگەکی خۆی بۆی چاکدەکردم و بۆی دەنوسیمەو. گەنجیکی بێمایە و بێزەرەر بوو، تەنیا بە خەیاڵی خۆیەو دەنازا، بەلام دەبیت بلێم ماجەلانی خەیاڵی دەستوخەتێکی ھێند جوانی ھەبوو، ھەرکەسێک سەیری بکردبایە راستەو راست دەکەوتە خەیاڵەو، لەو دوايەدا ھەندێجار بە گالتەو ناومدەنا «بارۆنی خەت»، بەلام ئەو بەردەوام تکای لێدەکردم بە «سەردارباشی» بانگیبکەم. ئەگەرچی لە ھەمووان تەنیا تر و لاتەریکتر و پەرەوازەتر دەردەکەوت، ھەموو خراب سەرکۆنەمان دەکرد، بەلام ئێستا ھەستدەکەم ئەو راستەقینەترین پۆخلەبەری خەیاڵی دونیا بوو، ھەتا لە غەزەلنوسیش راستەقینەتر و خەیاڵیتر بوو.

ئەو پۆژەي ماجیدی گول سۆلاڤ گەرایەو و ناوی بارۆنی مریشکی لەسەر پارچە کاغەزێکی سپی نوسیو، من ھەستمکرد ھیدی ھیدی پێدەخەینە ناو ھەریمێکی ترسناکەو. ئەو ناو ھەستەوخۆ فەلەکرانی

ریوه‌لای به‌یاداهیتنام‌وه. له ناوه‌پاستی سالانی هه‌شتادا فه‌له‌کزان نامه‌یه‌کی پیچراوه‌ی دامی بیهم بۆ سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو چیاکان. وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆم، له پێگا نامه‌که‌یم کرده‌وه و خویندمه‌وه، له‌سه‌ری سه‌روه نووسیووی «بارۆنی گه‌وره‌مان، سالۆیکی کوردانه و شۆرپشگێرانه». ئه‌وه به‌که‌مینجار بوو له ژياندا ئه‌و ناوه بیستم، بۆیه کاتیک ماجیدی گول سۆلاف ناوی بارۆنی مریشکی خسته به‌رده‌ستم، هه‌ستم به‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌کرد. دیاره ده‌بایه خۆم ده‌رنه‌خه‌م و ترسی په‌نه‌انم له‌وانی دیکه‌شدا نه‌پوینم. من نه‌مه‌ه‌زانی وشه‌ی بارۆن یانی چی، ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی کردنه‌وه‌ی نامه‌که ئاشکرانه‌بیته‌ له‌که‌سم نه‌پرسی وشه‌ی بارۆن مانای چی. دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله‌ که ئه‌و ناوه‌م بیسته‌وه، ترسی ئه‌و سه‌رده‌مه و سیبه‌ری ئه‌و دونیا کۆنه‌م هاته‌وه بیر که به‌رده‌وام لێی هه‌لده‌هاتم.

گه‌رچی من غه‌زه‌لنوسم له ناو باغه‌ خه‌یالییه‌کاندا ناسی، به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار هه‌ستمده‌کرد من هه‌رگیز پۆحله‌به‌ریکی خه‌یالی نیم، هه‌ستمده‌کرد خراپی و پیسی من له‌وه قوولت‌ره‌ بیم به‌یه‌کیک له‌و پۆحله‌به‌رانه، ده‌بایه پێگایه‌کی سه‌خت بگرم تا هه‌ست به‌پاکیونه‌وه بکه‌م. که شه‌ویک له‌به‌رده‌م غه‌زه‌لنوس و ماجیدی گول سۆلاف و تریفه‌ یابه‌حریدا سویندم خوارد له‌پێکخستن و پاراستنی کتێبی گه‌وره‌ی مه‌رگدا به‌شداربیکه‌م، ده‌مزانی ئه‌وه ته‌نیا پێگا و تاکه‌ ده‌رفه‌تی منه‌ خۆم به‌هاورپێی پاسته‌قینه‌ی ئه‌وان بزانه‌م. ده‌بایه هه‌موومان له‌کۆکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کاندا کۆمه‌ک به‌یه‌ک بکه‌ین. ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی ئالۆزکرد، ئه‌و منداله‌ لووت زله‌ بوو که ده‌یتوانی مردووه‌کان له‌ ژێر زه‌ویدا ببینیت و ده‌ریانبه‌هینیت. که لاشه‌که‌ی موراد جه‌میلمان ده‌رهیتنا، ده‌مزانی چیرۆکی ئه‌م لاشه‌یه‌ ئیدی لێناگه‌پیت ئاسووده‌ بزین. له‌گه‌ڵ بیستنی ناوی بارۆنی مریشکدا بووه‌ خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌م بزانه‌م ئه‌و چ جۆره‌ ئاده‌میزادیک و ژنه‌که‌ی

چ جۆره خاتوونیکه . تاکه لهنگەر و کۆمهکم له و دۆخ و باره سهختانه دا شبر بوو . شبر له نزیکه وه ئاگاداری دونیا بوو، کهم شتی گزنگ ههبوو نهیبیستیت . کاتیک بابه ته کهم لا وروژاند و باسی بارۆنی مریشکم له گه لداکرد، له هه یوانه سپی و پاکه که ی خۆیاندا به تانییه کی دابوو به قاچیدا و گوئی له گۆرانیه کی زۆر کۆنی «سێلدا باگچان» ده گرت . که ناوی بارۆنی له من بیست، ته سجیله که ی خامۆشکرد و که میک سه رسام گووتی « بارۆنی مریشک؟ تو بارۆنی مریشک له کوئ ده ناسیت؟ » . من نه ده بایه راستی بلّیم، شبر تا ئه و کاته هیچ شتیکی له په یوهندی من و پۆخه به ره خه یالییه کان و سه فه ره کانی من به گو لزاره کانی هه زاریاغدا نه ده زانی، له به ره وه گووتم هاوڕییه کم کیشه یه کی هه یه و دۆستیکی ئامۆژگاری کردوه داوای کۆمه ک له ژنی بارۆنی مریشک بکات . شبر گووتی «سه یرم له وه دیت ناوی بارۆنه کان وه ها بلاو بوو بیته وه، چونکه نازناوی بارۆن جۆره ناویکی تاییه تییه کۆمه لیک خه لکی تاییه تی له ناو خۆیاندا به کاریده هینن» . من قسه کانی شبرم به هه ل زانی و پرسیم «شبر ده بیته وشه ی بارۆن مانای چی بیته؟ پیشتر ئه م وشه یه م بهر گوئ نه که وتوووه و هیچ له ئه سل و فه سلّی نازانم؟» . شبر به زهرده خه نه که شه که ی خۆیه وه گووتی «هۆ و حه سه نی پیرۆ، بارۆن نازناوی پیاوه گه وره کانه، جۆره پیشناویکی ئه وروپییه، ئه وان سه رده مانی زو به کاریانده هینا، وشه یه که بۆ خه لکی خانه دان و شکۆمه ند به کار دیت . وشه که به جۆریکی سه یر ها توته دونیای ئیمه وه، له م چه ند سا له ی دوا ییدا که سه روه ت و سامان زۆریوو، خه لکانیک که فه رمان په وای ئه م و لاتهن، فیژیوون به یه کتری ده لّین بارۆن . سه ره تا نازناویک بوو بۆ پیکه نین . تو فان تو خۆت ده زانیت، ئه وان به هه موو شتیک پیده که نن، به هه موو شتیک . یه که مجار به یه کیان ده گووت میر یان به گ یاخود میرزا، دواتر که ئه و نازناوه که وته ناوانه وه، شه وان که داده نیشتن، که

دەكەوتنە نوكتە گێڕانەوه لەسەر بەكتری، بۆ گالته‌کردن ناوی بارۆنیان
 لە بەكدەنا. یەكەمین كەس كە ناوی بارۆنیان لێنا «غەنی كرمانج»
 بوو. تۆ دەزانیت غەنی كرمانج كێیە؟ دەیناسیت... زۆر چاكە. جاران
 لە حیزبدا بەرپرسی كاروباری پێكخستن بوو، پێیاندگوت دكتۆر غەنی،
 دواي پاپەڕین، كە شەڕی ناوخبۆ هەلگیرسا بە هەندێك هێڵی زۆر نەهێنی و
 تاییەتی لە تورکیاوه كەوتە هێنانی ئارد، حیزب دەپیاراست و شەڕی
 لە حیزبەكانی تریشدا هەبوو. لە ماوه‌یەكی كەمدا ملیۆنەها دۆلاری
 كۆكردەوه، شەوان كە بە كۆمەڵ دادەنیشتن و سەرخۆش دەبیون،
 هاوڕێكانی بۆ گالته‌ پێكردن ناویان دەنا «بارۆنی ئارد». ئەوێ من
 بزاتم بارۆنی ئارد یەكەمین كەسە نازناوی وەهای هەبیت. من لە میژە
 غەنی دەناسم، پیاویكی پقاوییه، لەوانە یە ئو نازناوه زۆر ئازاری داویت،
 بە تاییەت دەلێن ناوه‌كە تا سەری سەرەوه پۆشتتوه، خەلكانیك دەلێن
 هەتا سەڕۆك خۆی لە كۆبوونەوه گەورەكاندا بە ناوی بارۆنی ئاردە وه
 غەنی بانگكردوه. بە هەرحال هەرچۆنێك بیت، ئەم نازناوه وهك پزێسك
 لە پوش بەربیت، خێرا كڵبە یكرد و بلاویوووه، هێدی هێدی بووه
 نازناویكی راستەقینە. لەگەڵ زۆربوونی ژمارە ی دەولەمەندەكاندا، ئەوانە ی
 لە یەككاتدا دەسەلاتی حیزب و حكومەت و بازاریان بە دەستەوه، یانە ی
 بارۆنەكانیان دروستكرد، كە شوپێنێكی داخراوه، جگە لە دەستە یەكی
 بالآ لە پیاوانی گەورە ی حیزب و خاوهن كۆمپانیان و بەرپۆه‌بەرە
 گەورەكان و پەرلەمانتارەكان و وه‌زیرەكان كەس بۆی نییه‌ بچێتە ناوی.
 تۆفانی برام مەرۆف ئاسان ناگاتە دونیای بارۆنەكان، مەرۆف دەشیت
 جارێك بە لایدا تێپەڕیت، بۆ كۆمەكێك لە دەرگای یەكێکیان بەدات،
 ئیشی لای یەكێکیانی هەبیت و یەكێکی دیان بكاتە واسیتە. بەلام
 ئەوێ بەتەواوەتی تێبگەیت لە دونیای بارۆنەكاندا چی دەگوزەڕیت،
 بۆ خەلكانی كلۆلی وهك ئیمە ئاسان نییه‌... گەشتن بە دورگە ی واق

واق، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر قولله‌ی قافدا له گ‌یشتن به دونیای بارۆنه‌کان و هه‌لدانه‌وه‌ی نه‌ینیه‌کانیان ئاسانتره‌».

دواه‌مین وشه‌کانی شبر زۆر منیان ترساند، وام هه‌ستکرد شه‌و شتیک ده‌زانیت و سوسه‌ی نه‌ینیه‌کانی منی کردوه و به‌ئارامی و وبقاره‌وه ئاگادارمه‌کاته‌وه، سه‌یری چاوانیم کرد، غه‌میک‌ی قولی تیدا‌بوو، وه‌ک شه‌وه‌ی ئاگادارمه‌کاته‌وه، وه‌ک شه‌وه‌ی بزانی‌ت چ شتیک له‌ خه‌یالی مندایه، وه‌ک شه‌وه‌ی تیگه‌یشته‌یت، منیش وه‌ک هه‌زاران مرو‌فی تری شه‌م ولاته، گینگلی شه‌وه‌ده‌دم شورای شه‌و دونیا‌یه‌ بپریم و به‌سه‌ر دیواری نه‌ینیه‌کانیاندا سه‌رکه‌وم. لیمپرسی «شبر من و تو هاورپین، پیمبلی تو چون شه‌و ورده‌کاریانه ده‌زانیت».

توند به‌تانییه‌که‌ی له‌ خۆیه‌وه‌ پێچاو به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دۆستانه‌وه سه‌ری هه‌لبیری و گووتی «تۆفان من کورپیک ده‌ناسم خزمه‌تچی بارۆنی ئارده، ساله‌های ساله‌ ئیشکه‌ر و قاپشۆر و سفره‌پاخه‌ری شه‌وه. تیده‌گه‌یت، شه‌وان چینیک‌ی گه‌وره‌ی خزمه‌تکار و ئیشکه‌چی و پاسه‌وانیان له‌ ده‌وری خۆیان دروستکردوه، هه‌سه‌نی تۆفان تو له‌وانه‌یه‌ باوه‌رنه‌که‌یت، شه‌و له‌شکه‌ری خزمه‌تی بارۆنه‌کان ده‌کات، ده‌یانجار له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که‌ من و تو ده‌یزانین، له‌ تو وایه‌ من و تو له‌م شاره‌دا ده‌ژین؟ نا هه‌سه‌ن، من و تو دوو قه‌ره‌قۆزی په‌که‌وته‌ین له‌ په‌راویزی شه‌م دونیا‌یه‌دا که‌وتووین. من و تو گه‌ر بچینه‌ قولایی شه‌م شار و مه‌مله‌که‌ته‌وه، نایناسینه‌وه، زۆر ئیواری که‌ تو جیمده‌هیلایت و ته‌نیا روو له‌ کونجی چایخانه‌یه‌ک ده‌که‌یت، دلشاد و خۆشبه‌خت ده‌بم، هه‌زده‌که‌م تو له‌م چیرۆکانه به‌ دورییت. من و تو تازه له‌وه‌ ده‌رچووین خه‌لکی شه‌م شاره‌بین. هه‌ر ئیواره‌یه‌ک ده‌چمه‌ده‌ری واهه‌ستده‌که‌م شاره‌که‌ی دوین نییه، پۆژ دوی پۆژ ده‌گوریت،

کوجه‌کان ده‌گورپښ، شه‌قامه‌کان و خانووه‌کان و پوځله‌به‌ره‌کانی ... هه‌موو به‌رده‌وام ده‌گورپښ. حه‌سه‌ن گوښگره، من پیاوځکی زانا نیم، به‌لام خوټ ده‌زانیت من له‌گه‌نجیمدا یه‌کڼک بووم له‌مارکسییه سه‌رسه‌خته‌کان، ئیستا ده‌مئ سا‌له‌کتیټ ناخوینمه‌وه، من و هاوړپځانم زوږبه‌مان وازمان له‌کتیټ خویندنه‌وه هیټناوه، به‌لام هه‌ندی‌ک شتت پی‌ده‌لیم که‌راستین. گه‌ر پوړی‌ک بڼ من تیکه‌لی ئه‌و دونیا‌یه بوویت و تووشی گڼچه‌لی گه‌وره‌هاتیت. بزانه له‌مشاره‌دا هه‌زاران هه‌زار خه‌لک هه‌ن خزمه‌تکاری بو بارونه‌کان ده‌که‌ن. که‌سانی وه‌کو من و تو بیکه‌سین. به‌قسه‌ی من ده‌که‌یت خوټ له‌دونیا‌ی ئه‌وان بپاریزه، چو‌ن دوور به‌دوور ده‌ژیت، هه‌روابه. ئیستا له‌من ناترسن، به‌لام حه‌سه‌ن تو هیشتا به‌پی‌وه‌یت، هیشتا نه‌که‌وتوویت».

هه‌ستمکرد شبر بو‌نی شتی‌ک ده‌کات، ده‌زانیت من خه‌ریکه پی‌ده‌خه‌مه دونیا‌یه‌کی پر مه‌ترسییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌سته کال و بی‌ده‌لیله‌شدا، هیچم بو نه‌درکاند. دل‌نیا‌بووم گه‌ر شتی‌ک بلیم به‌جوړی‌ک ده‌مترسینیت کار له‌ئیشکردنم ده‌کات، ده‌بایه له‌نه‌ینی مردنی موراد جه‌میل تی‌بگه‌ین. من ئه‌و ئیواره‌یه شبرم به‌بازاردا گه‌ران، ئیواره‌یه‌کی فینک و خو‌ش بوو، به‌لام شبر به‌جوړی‌کی سه‌یر بیتاقه‌ت و وه‌پس بوو، تا ئه‌و کاته که‌م ده‌یخواره‌وه، ئه‌و پوژه پی‌یگووتم «بمبه بو لای شه‌هایی فه‌ل». من نابه‌دلیم نه‌کرد و تا‌به‌ر مه‌یفرؤشییه‌که‌ی شه‌هاب پالم پی‌وه‌نا، که‌غه‌م دا‌یده‌گرت سووکت‌ر ده‌بوو، جو‌رمی خو‌ی ده‌دوړاند، ده‌بووه پارچه‌یه‌ک خه‌فته‌ی بابرده‌له. ئه‌و ئیواره‌یه بو یه‌که‌مجار له‌ژیانیدا دوو بوتل عاره‌قی تو‌رکی کرپی، پی‌شتر هه‌ندی‌جار بی‌ره‌ی ده‌خواره‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی بی‌ه‌ویت سه‌ریکاته سه‌ر خواردنه‌وه‌ی قورس شتی‌کی تازه‌بوو، من ده‌مزانی ته‌ندروستی پڼگای پی‌نادات، له‌شی به‌رگه‌ی کحولی زو

ناگریت. ئەو پۆژە قسەم نەکرد، بەلام هەستمکرد ترسیکی گەورەى لە چارەنوسى من هەيه، ئەوه يەكە مجاریوو هەستبەكم مرۆفێك غەمى مان و نەمانى منى هەبێت. بە بوتلەكانەوه منى برد بۆ گەرەكێكى قەرەغشار. من بێئەوهى هەست بە ماندووبوون بەكم پالم پتۆهەنا. ئیوارەيهكى ئیجگار سىحراوى بوو، شەنبەبايهكى فێنك یاری بە قژە زەرەكهى شبر دەکرد، كورپێكى هێند جوان بوو، پيش و سمیلێكى زەرد و قژێكى وەها ئالتونى هەبوو، كچێكم نەدەبینى تەماشای جوانى ئەو نەكات. كە بە كوچە و كۆلانە كۆنەكاندا دەمبەرد خەلكى يەكتريان بانگدەكرد بۆ ئەوهى سەبىبەكن، من نەمەزانى كە دەگرى. لە پێگا وەستام بۆ ئەوهى لە دوكانێك ساردییهكى بۆ بكړم، شوشەى بیسییهكەم دايه دەستى و سەبىرمكرد دەگرى. شبر لەو ئیوارە خۆشەدا بەزەيى بە خۆى و مندا دەهاتەوه. من فرمیسكەكانم بۆ سەپى و پیمگوت «شبر مەگرى، ئەوه ناهینیت». پتییگوتم «حەسەن، ژيان ناهەقە، زۆر ناهەقە، وانیه؟». بە هیمنى سەرىم ماچكرد و گوتم «شبر گیان، ژيان زۆر ناهەقە، ئینسان خۆشى زۆر ناهەقە».

ئەو ئیوارەيه دلتیابووم شبر بەپاستى دەیهویت من بپاریزیت، دەزانیت كە مەكینهيهكى ترسناك و گەورە هەيه من نايناسم، وینەى من لەسەر دنیا هیشتا وینەى پۆژگارى جارانه. شبر مەبەستى بوو پیمبلیت حەسەنى پیزۆى تۆ هەلەیت، دنیا بە جۆرێك گۆپراوه تۆ تیناگەیت. ئەو مەكینهيهى جارن من و تۆ ئیشمان لەسەر دەكرد و لە ناويدا بووین، ئەوه نەماوه. ئیستا ماشینیكى زەبەلاح و سەبىرتر و ئالۆزتر ئیشدەكات، كە تۆ تیناگەیت. شبر نەیدەویست پاستەوخۆ وام پیمبلیت، بەلام بە فرمیسكەكانى تییگەیاندم و نامازەيهكى لەو جۆرەى دامى.

وانه‌ی خه‌یال وه‌ک وانه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان زستان و به‌هاری سالی ۱۹۹۲

«ده‌رسی خه‌یال وه‌ک ده‌رسه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان. خه‌یال له هیزه مه‌ره گه‌وره‌کانی دونیایه، مرۆف ئه‌و ساته دروستده‌بیته که خه‌یال دروستده‌بیته، حه‌قیقه‌ت سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌یه، مه‌هناز خان له تو وایه مرۆف له سه‌ره‌تای سه‌ره‌تاوه باغچه‌ی هه‌بووه؟. بێگومان نا. هه‌موو شتیکی ئه‌م دونیایه به‌ره‌می خه‌یاله، ئه‌م باغچه‌یه‌ی ئیوه سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌بووه، ئه‌م گولانه سه‌ره‌تا له ناو سروشدان، به‌ر له‌وه‌ی مرۆف ده‌سته‌بریت و به‌پاستی بیانیه‌یت بو ئیره، بو ناو ئه‌م باغه، به خه‌یال ده‌یانیه‌یت و ده‌یانیه‌یت. گه‌ر باغیکی خه‌یالی له سه‌رماندا نه‌بیته، ناتوانین باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ین. هه‌ندیک هه‌ن ده‌یانیه‌یت باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ن، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی باغیکی خه‌یالی له سه‌ریاندا نییه ناتوانن دروستبکه‌ن. مرۆف سه‌ره‌تا به خه‌یال خانوو دروستده‌کات، به خه‌یال ئامیره‌کان داده‌یه‌یت. مه‌هناز خان، زانسته سه‌ره‌تا خه‌یاله، هه‌تا جه‌نگ سه‌ره‌تا خه‌یاله، خو‌شه‌ویستی سه‌ره‌تا خه‌یاله، خودا سه‌ره‌تا خه‌یاله، هه‌چ شتیکی نییه سه‌ره‌تا خه‌یال نه‌بیته، هه‌تا به‌ر له‌وه‌ی وشه هه‌بیته خه‌یال هه‌یه».

غه‌زه‌لنوس له باغه‌کی مالی سه‌یفه‌دین مارۆدا به‌و جو‌ره باسی خه‌یالی بو مه‌هناز ده‌کرد. مه‌هناز به کراسیکی زه‌رده‌وه به جو‌ریک له ناو ره‌نگی زه‌ردی چیمه‌نه‌که‌دا نوقمبوو، به ئه‌سته‌م چاو له باغه په‌ژمورده‌کی جیا‌ده‌کرده‌وه. کچه به‌سته‌زمانه‌که پیشتر وانیه‌ی وه‌ها سه‌یری نه‌بیستبوو، وانیه‌ک له یه‌که‌م دێپیه‌وه مرۆف له بێزاری

ئازادبىكات و فىرى شتە سەرەتايىيەكانى ژيانى بىكاتەو، ئەو شتە زۆر سادە و سەرەتايىيەنەى كە هېندە سادە و سەرەتايىن هېچ ئادەمىزادىك نايىزانىت. ئەو شتانەى مەھناز لە مندائىيەو دەيوست فىرئاننىت و نەيدەزانى چۆن؟. غەزەلنوس دەيگوت « مەھناز خان، بۆ ئەوئەى مرؤف سەرەتا فىرى خەيال بىت، دەبىت فىرى شتە سادەكانى تر بىت، بۆ ئەوئەى بتوانىت خەيال بىكاتەو، دەبىت بتوانىت ببىنىت، بۆنبىكات، لەمسى ھەبىت. هېچ شتىك لە بۆنكردى تەواوئەى گولئىك زەحمەتتر نىيە، ھەركات فىرئوبووين بۆنى گول بىكەين، ماناى وايەفىرئوبووين خەيال بىكەين. يەكەمىن لىشاوى گەورەى ھەست، يەكەمىن لىشاوى خەيالئىشە».

مەھناز لە وانەى يەكەمەو ھەستىكرد ژيانى شتىكى گەورەى كەمبەو، ھەستىكرد تا ئىستا لەسەر ئەم ئەستىرە نەژاوا و پۆژەكانى بەتال و خالى رۆيشتورن، ھەستىكرد تىنەگەيشتنى لە مەكتەب دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە شتە سادە و ئاسانەكانى دونيا، تەمەلى لە بايولۆژى و فىزىك و ماتماتىكدا دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە باغەكەى مالى خويان، دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە درەختە بچوكەكەى ھەوشەكەيان، لە مندالە تەنھاكانى كۆلان، لە چۆلەكە برسىيەكانى بەر پەنجەرەكەى خۆى. لە وانەى يەكەمەو ھەستىكرد ئەو چەند لە ھىچىدا ژاوا، لە دونيايەكدا ژاوا بىئەوئەى لە ماناى ئەو شتانەى دەوروبەرى تىبىكات. غەزەلنوس پىدەگوت « مەھناز... بۆ ئەوئەى تىبگەيت دەبىت ھەقىقەتە سادەكان بە خەيال بانگەيشت بىكەيتەو، تۆ ناتوانىت تەنيا بە چاؤ گولئى ھەوشەكەى خۆتان ببىنىت، بەلكو پئويستت بە خەيالە، ھەقىقەت شتەكان دەگەرپتە سەر شتى يەك دىو و سادە. كە باسى خەيال ت بۆدەكەم مەفرە بۆ دوور، خەيال سەرەتا نىشتەوئەى لە باغەكەى مالى خۆتاندا، نىشتەوئەى لەلای يەكەمىن چلە گيا و لەلای نزيكترىن پاسارى، دواتر ھەر ئەو شتە بچوكانە خويان دەتەن بۆ شوئىنى زۆر

دوور» .

كاريگه رى غهزه لنوس له سهر مهناز سه يفه دين سهير و سه رسورپه ينه ريوو، له ماوه يه كى كه مدا كچه كه تووشى كرانه وه يه كى قوول و گه وره هات. گزپرانى له وانه كاندا جيگاي باوه پنه بوو. سه عيد بايو به ره وپيش چوونى كچه كى وهك موعجيزه يه كى بايولوزى ته ماشاده كرد. مهناز به خيرايبه كى سهير كرايه وه و به هره و توانايه كى ناوازه ي دهرخست. وانه كانى خه يال له هه مان كاتدا وانه ي عه قل و سوز و هه ستيش بوون، كچه كه ته نيا نه بوو بوو به قوتابيه كى به توانا كه به خيرايبه كى گه وره له وانه قورسه كاندا ده چووه پيش، به لكو بوو بوو به كچيك كه كاتيكي زورى له سهير كردنى باغ و سروشت و هور و ناسماندا ده برده سهر، نهك هه ر نه وه، به لكو مهناز مارو عاشق بوو، به شيوه يه كى سهير و شيتانه و نه ينى و بيدهنگ حه زى له م ماموستا بيوتنه و قه شهنگه ي خه يال كرد بوو، كه هه ردم به چاويلكه يه كى چكولانه وه، به قزى كى شيتته وه، به ريشيكي ده روپيشانه ي ره شه وه دهرده كه وت و ده ريبه ك له سه رسامى ده هيتا. مهناز له يه كه م شه وه وه كه غهزه لنوسى بينى، حه زى ليكرد، حه زى شيتانه ي كچيكي هه رزه كار كه له ناكاو هه سته هكات پوچيكي گه وره و خه يال يكي بيسنور و هه ناسه يه كى شاعيرانه ي بيپه ي بهر ده رگاي پوچى گرتووه. له يه كه م شه وه وه كه په نجه ره ي ژوره كه ي كرده وه، كه ده رگاي بالكونه كه ي خسته سه ر پشت، هه ستي به رقيكي گه وره كرد به رابه ر نه جو نه شكاني، هه ستي كرد ريشه ي نه و رقه ي ده گه پتته وه بو جوريك له هه ستي سه ره تايى به رابه ر غهزه لنوس. راسته نه و كچيكي ته مه ل بوو، راسته هه موو وهك بيميشك سهير يانده كرد، به لام له و شه وه وه كه غهزه لنوسى بينى، كه نه و ماموستا سهيره ي خه يالى بينى، له هه ست و نه ستي خو ي تيگه يشت. پيشتر هه ميشه به رابه ر بپياره كانى خو ي دوو دل بوو، به لام نه مجاره دلنيا بوو چى ده وي ت. له و شه وه وه هيچ

دهرفه تیکی له دهست نه ده دا بۆ ئه وهی له گه ل نه جو ئه شکانیدا شه پیکات .
 خانمی شه مس له هر کهس زیاتر په فتاری که که ی پی سه یربوو ،
 ئه وه یزانی گهر کیژه به سته زمانه که هه ست و نه ستیکیشی هه بیست ،
 ئه وا له ژیر گوشاری زوری ماموستا و دایک و باوک و خزمه کانیدا
 ناتوانیت ئاشکراییکات . ئه وهی ئیستا ده یوانی له گه ل ئه شکانیدا
 شه پیکات شتیکی تازه بوو ، نیشانه ی گورانیکی راسته قینه بوو که دیار
 نه بوو به چ ئاراسته یه ک ده جولیت و به ره و کوئ ده پوات . دوا ی ده وانه ی
 خه یال ، ته نیا ئاستی خویندن و شیوه ی بیرکردنه وهی مه ناز نه گورابوو ،
 به لکو ته واوی کاراکته ری به ره و گوران ده چوو . چیتر خوی به شیوه ی
 جاران پیک نه ده خست ، ئه و بایه خه زۆره ی سهروه ختیک به قز داهینان و
 ئوتوکردنی جله کانی ده دا ، له ناکاو به جوړیک سه یر و توندپه وانه بوویوو
 به فه رامۆشی و خو له بیرکردن . پوژیک مه ناز به قزیک کورانه ی کورته وه
 له سالۆنی قز برینه که ی هاوستیان گه پایه وه ، ماوه یه ک بوو وه ک جاران
 جلی ئاسایی ده فگرتووی کچانه و وه ک کیژانی هاوته مهنی مۆدیلی نوپی
 له به رنه ده کرد ، له ماوه ی دوو مانگدا هه موو شتیک گورا ، له کچیکی
 شیکه وه که کورانی گه په ک ناویان ده نا «کچی بورده» ، بووه کیژیک
 یاخیبوون و چاوقایمییه کی گه وره له جلوه رگ و په فتاریدا بوو .

سه یفه دین مارو خوی به ئیشی ئه م ماموستای خه یال سه رسامبوو ،
 به لام نه یده زانی چۆن شته کان هه لسه نگینیت ، له سه ریکه وه زیره کبوونی
 له ناکاوی که که شتیکی دلخۆشکه ربوو ، به لام له سه ریکی تریشه وه
 گورانیکی کتوپر و شیئانه و بیده نگی ده بینی که نه یده زانی له کویدا
 ده گیرسیتته وه . له به ره هۆیه کی نه زانراو چیڕۆکی ئه م ماموستایه ی خه یالی
 له هاوړیکانی خوی شارده وه . به پیچه وانه ی شه مسه وه که به شانازییه وه
 باسی باشبوون و زیره کبوونی که که ی ده کرد ، سه یفه دین هه ستیده کرد ،

کچه‌کە‌ی به‌جۆرێکی هیند خیرا ده‌گۆرێت عاقیبه‌تی دیار نییه. نه‌جۆ
 ئەشکانی له‌ هه‌مووان زیاتر برینداربوو، له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی ئەم مامۆستای
 خه‌یال‌دا مه‌هناز ته‌واو له‌گه‌ڵیدا گۆرَابوو، له‌ زۆریه‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌کاندا
 بێده‌نگ و بێزار ته‌ماشایده‌کرد و هیچی نه‌ده‌گوت. سه‌ره‌تا که‌ مه‌هنازی
 ده‌ستنیشانکرد هه‌ستی به‌ شتیگ له‌ ساردی و که‌مه‌ترخه‌می کردبوو،
 به‌لام به‌گه‌ستی وادیار نه‌بوو که‌ به‌ هاوسه‌رگیری و شووکردن نارازی بێت.
 بێده‌نگی دووردریژ و شه‌رمی قوولی نیوانیان وایده‌کرد نه‌توانی‌ت زۆر لێی
 نزیک ببێته‌وه... پێش ئه‌وه‌ی سه‌روفه‌سالی ئەم غه‌زه‌لنوسه‌ ده‌رکه‌وی‌ت،
 کاتیگ ده‌چوو بۆ مالیان هه‌ستیده‌کرد بینینی ئەم خۆش‌حاله‌یده‌کات، گه‌ر
 جلێکی تازه‌ی بکریبایه‌ ده‌بیرسی «ها، نه‌جۆ جوانه‌ له‌به‌رمدا؟». گه‌ر
 پرستۆرانتیکی تازه‌ بکرایاته‌وه‌ ده‌یگوت «ها نه‌جۆ چه‌زده‌که‌یت بێت
 له‌ گه‌لمدا؟». به‌لام ئیستا بێته‌وه‌ی پرس به‌و بکات، بێته‌وه‌ی زه‌وقی
 ئه‌وی به‌لاوه‌ گرنگ بێت، قزێ وه‌ک کورپێک کورتده‌کاته‌وه‌ و لێشی
 ناپرسێت. به‌دیوه‌که‌ی تردا فه‌رامۆشکردنی مه‌هناز بۆ ئه‌و، به‌ بایه‌خیکی
 بێویته‌ بۆ ئه‌و مامۆستا ریشنه‌ی خه‌یال‌ه‌ وه‌رگه‌رابوو، له‌به‌ر خاتری ئه‌و
 ده‌یویست زیره‌ک بێت، ده‌یزانی گه‌ر زیره‌ک نه‌بێت، دایکی ناهاپێت چیتر
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌. ئاشکرا‌بوو، مه‌هناز هه‌موو شتیگ ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌، نه‌جۆش به‌غهریزه‌ی نێرێک و عاشقیکی بریندار
 هه‌ستی به‌ هه‌موو شتیگ ده‌کرد.

مه‌هناز ئیستا ده‌یویست ئازابێت، غه‌زه‌لنوس به‌رده‌وام پێیده‌گوت
 «بۆ ئه‌وه‌ی خه‌یال‌ بکه‌یته‌وه‌، ده‌بێت ئازا بیت... خه‌یال‌ و ئازابه‌تی
 یه‌ک شتن». ئازابه‌تیش ئیستا ئه‌وه‌بوو به‌ نه‌جۆ ئەشکانی بلیت «شووت
 پێناکه‌م». کچه‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خه‌یالی به‌ جۆرێکی سه‌یر
 گه‌وره‌بوویوو، غه‌زه‌لنوس خۆشی باوه‌ری نه‌ده‌کرد. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند
 سه‌له‌دا کۆمه‌لێک ئافه‌رت هاتبوونه‌ سه‌ر پێگای که‌ به‌شیوه‌ی جۆراوجۆر

خۆشيانوئىستبوو، بەلام پۇرژىك لە خەيالسى ئەو دا نەبوو كچىكى وەك مەھناز مارۆ ئەوى خۆشبوئىت. دواجار ئەو مامۆستا بوو، مامۆستاي كچىكى دەستگيراندار كە چەندىن سال لە و مندا تىرىبوو، ھەر ھەلە يەكى چكۆلانە ژيانى كچە بەستە زمانەكەى وئىراندە كرد. بەلام مەھناز چەندە پرقى لە سەروسمىئە پەش و قىافەتە سەريازى و زمانە بىيەھرەكەى نەجۆ دەبوو، ھىندەش غەزەلنوسى خۆش دەويست. ئىستا بە ھۆى ئەو توانا گەورانە يەو، لەسەر خەيال دەيتوانى دونيا بگۆرپتە سەر شوئىنىكى تر. ژورەكەى خۆى شەوان دەبوو بە باغىكى بىسنور، دەيتوانى ھەموو مالەكە پرىكات لە بولبول، لە بالندەى سەير سەير كە خۆى بە خەيال دروستىدە كردن. غەزەلنوس ھەردەم پىدەگوت «قورستىن شت يەكەمىن بالندەى خەيالىيە، كە مرۆف توانى يەكەم بالندەى خەيالسى دروستىكات، دواى ئەو ھەموو شتىكى تر ئاسانە». مەھناز زۆر زوو يەكەمىن بالندەى خەيالسى خۆى دروست كرد، بەجۆرئەك ئالودەى ئەو جىھانە خەيالىيە بوو، گەر ئەو خواستە قوللەى نەبايە بۆ بىنىنى غەزەلنوس لەوانەبوو جارئىكى دى نەگەپتەو، بۆ دونىاي شتە پاستەقىنەكان. ئەو لە ھەموو كەس باشتەر خۆى دەناسى، پۇرژىك لە پۇژان كچىكى دەبەنگ نەبوو، ھەموو وادەزانن كچىكى دەبەنگە، خۆشى بەردەوام خۆى وا نىشان دەت، ھەموو بە كچىكى جوانى بى مىشك سەيرىدەكەن كە ھىچ نازانىت. بەلام بە دىرژاي سالى پابوردوو، بە تايبەت لەوكاتەو كە نەجۆ ئەشكانى بووبوو بە دەستگيرانى، ئارەزوى فىربوونى ھىچ شتىكى نەمابوو. كچىك دلنىابىت ژيانى لە وئىنە يەك دەچىت پىشتەر ئەوانى دى ھەموو شتىكىان تياكيشاوه، ئىدى ئارەزووەكانى دەمرن. تا غەزەلنوس نەھاتبوو، ژيانىيەو، ھەستىدە كرد ژيانى سفەرە يەكى ئامادە يە و ئىشى ئەو ئەو يە بىتە سەر سفەرەكە و بخوات و ھەستىتە سەرىن، چ پئوىستىيەكى بەو نەبوو گوئ لە سەعيد بايو و مەجە ئىكسلاند بگريت. بەلام ئىستا

نا، ئیستا هسته کات ژیا نی ژور بچوک و هه ژاریوه . هسته کات تا نه کاته گولنی نه بینیه، بالنده ی نه بینیه، باغی نه بینیه . ئیستا ده بیوست فیریت، هه موو شتیک بزانت، چیت رقی له و وینه ی خوی بوو، وینه ی کچیکی جوانی هه میشه ریکپوش و جل ئوتوکراو، شیک و ناسک، ده ستگیراندار و مسوگر، که به ده نگیکی باریک و ده ستکرده وه ته نیا ئیشی نه وه به خیره اتن و خودا حافیزی له میوانه کانی دایک و باوکی بکات... کچیک پریاره تا مردن له هه موو ناهه نگیکدا، له هه موو چوونه ده ره وه به کدا، له هه موو داوه و سه یران و نانخواردنیکدا له گه ل نه جو نه شکانیدا بیت، نه و پیاوه ی ته نیا سیحری ژیا نی شانازیکرده به قره ئالتونی و دریزه که ی نه مه وه، ده بیت له هه موو شوینیکدا وه ک کچیک ده رکه ویت که به کیک له کوره بوشناخ و پاره دار و بازارناسه کانی بو خوی سه ندوه . سه ره تا ویده زانی ژیا ن به و جو ره یه، به لام هانتی غه زه لنوس شتیک نی شاندا که کچه کانی دیکه ناتوانن بیینن . مروف که دویای خه یالی بینی ناتوانیت به که سانی وه ک نه جو نه شکانی که له باسی خواردن و پاره و سیاست به ولاره هیه شتیک دی نازانن پازیبیت . هه شه ویک بییری له نه جو نه شکانی بکرده ته وه، ده بایه په نجه ره که بکاته وه و هه وه له مژیت . ئیستا به رده وام شه وان په نجه ره کان ده کاته وه، هه هسته کات بوونه وه ره خه یالییه کان له ویدیو په نجه ره که وهن، شه و به و قره کورانه تازه یه وه ده چیت به بالکونه که، نه ته له فون بو هاوریکانی ده کات و نه گوئ له گورانی ده گریت، تاکه شتیک ده یکات نه وه یه بیر له غه زه لنوس ده کاته وه، بیر له گولنه خه یالییه کانی خوی ده کاته وه، خه یالی لای نه و بولبوله نه فسوناویانه یه که له سه ریدا ده خوینن . ئیستا دلنیا یه ناتوانیت له گه ل نه جو نه شکانیدا بزئی، گه ر شوو به و پیاوه بکات خه یالی ده مریت . هیه شتیک وه ک دیمه نی نه و سمیله ره ش و برو ره ش و یقاره سیاسییه ی نه و خه یال ناکوریت . نه وه قسه ی خاتوو شه مسی

دايکى بوو، که خو ره فکردن و وه ستانى نه جوئى به «ويقارى سياسى» ناوده نا. هەر پوژيک نه جو ئه شکانى بيبنيایه، به زحمەت ده يتوانى بگهريته وه بو ژوره خه يالييه بچوکه کهى خوئى.

دواى شهش مانگى به رده وام مه نناز يه کيک بوو له پوخله به ره خه يالييه کان. غزەلنوس سالانک دواتر که باسى مه نناز ماروئى ده کرد، ده يگووت «يه کيک بوو له پوخله به ره خه يالييه ته نياکان، له و پوخله به ره خه ياليانه ئى خوئان دروستده بن و له هيچ گرو و کومه ئيکدا ناتوينه وه...». له ماوه ئى شهش مانگدا غزەلنوس چه ندين جار هه وليدا مه نناز تيکه لاوى هه نديک له و پوخله به ره خه ياليانه ببيت که ئه و ده يناسين، به لام مه نناز نه يده توانى به هيچ کومه له ئاده ميزادتيکه وه بچه سپيت، دونيا خه يالييه کهى مه نناز ژوره کهى بوو، ئه و ده يگووت «هه ندى مروئى خه يالى هه ن، جيهانه خه يالييه که يان له سنورى مالى خوئان تينا په ريت، مه نناز له وانه بوو».

له گه ل سه ره تاي خو ئاماده کردندا بو تا قيردنه وه گه وره کانى کوئايى سال، مه نناز ئيواره يه ک به نه جو ئه شکانى گووت نامه و يت شووت پيکه م. شه ويک پيشتر له داوه تى يه کيک له ناسيا وه کانى نه جو دا له کاتيکدا ئه و به ده نگى به رز باسى شه ر و ملاملانيه هه ميشه يى نيوان دوو حيزه سياسيه گه وره کهى ولا تى ده کرد، مه نناز به پيچه وانه ئى چاوه پروانى هه مووانه وه «که پيکرا فير بوو يون گوئيان له ده نگى نه بيت» گووتى «نه جو ئه شکانى، له م باسانه زياتر هيچى تر نازانيت، ناتوانيت له م قسه پرپوچانه ئى سياسه ت به ولا وه باسى هيچى تر بکه يت؟». قسه کانى هيند راسته وخو و ره ق و بريندارکه ريوون، ئه شکانى بو ماوه يه ک وه ها وريوو نه يده زانى سه يرى کوئى بکات. سه ختبوو بو نه جو له ناو

خزموکانی خۆیدا، له جیگایه کدا له هه ر شوینیکی دی زیاتر وبقاری خۆی به لاره گرنگ بوو بشکیتزیت. ئه و شه وه که مه هنازی برده وه، به جوړیک توپه بوو، خه ریک بوو ماشینه که ی دها به عه مود و دار و دیواره کانی پێگادا، به لام مه هناز وه ک کاریکی به توپه یی ئه وه وه نه بیته، له پێشه وه وه ک خانمیکی به وبقار دانیشتیوو و نیگاریکی وه ها خه یالیشی هه بوو، ده تگوت نوقمی نه شه و پۆشنا ییه کی خودایی بووه . که گه یشتنه به رده رگا، له کاتی کدا نه جو ئه شکانی که فی دهرده دا، مه هناز به ئارامییه وه دهستی خسته سه ر دهستی و گووتی « نه جو، گوئیگره، من و تو بۆ یه ک نابین، که له گه ل تۆدا ده بم ناتوانم خه یال بکه مه وه، ده مبوریت، به لام گه ر وازم لێبه ییت، تۆش خۆشتر ده ژیت» .

مه هناز مارۆ له ژیانیدا وه ها ئازا نه یوو بوو، هه مووان وه ک ترسنۆکیک سه یریانده کرد، به لام ئیستا ده یوانی تا گه یشتنه سه ر سنووری مه رگ نازابیت. چه ندین هه فته بوو برپاری خۆی دابوو، له نیوان مه رگ و نه جو ئه شکانیدا، مه رگی هه لده بژارد. ئیستا شه وان که هه لده ستا و به ماکسییه ئه رخه وانیه که یه وه ده چوو به لکۆنه که، بییری له مردن ده کرده وه، مردنیک له سه یفه دین مارۆی باوک و له نه جو ئه شکانی دووربخاته وه، ئیواران زۆرجار له و باغه خه یالییه ی خۆیدا ناچارده بوو، گوئی له باوکی و نه جو بگریته، قسه بیپرانه وه و دووباره کانیان له سه ر سیاسه ت بیستیت. ئیستا هه رکات گوئی له باسی سیاسه ت ده بوو، ده یویست برشیتته وه و بمریت. جگه له غه زه لنوس که سی تر له ژیانیدا نه بوو باسی گوئ بکات، باسی ئه و پۆخانه بکات که شه وان له ژیر تریفه دا گه وره ده بن و به یانیان ده مرن، جگه له غه زه لنوس هیه ک سه نیکی تر نه بوو فییری هونه ری نزیکبونه وه ی بکات له بالنده کان. چه ند سه یریوو که ده بیینی غه زه لنوس ده توانیت کوکوختیه کان پارێبکات له سه ر دهستی بنیشه وه. دلنیا بوو غه زه لنوس ناتوانیت تا هه تا هه تابه له گه لیدا بیت، ئه وه گه وره ترین غه می ژیا نی

بوو، چۆن دەتوانیت جارێکی تر بێ ئەم باغە خەيالی و بالەندە سەيرانە
 بژی، چۆن دەتوانیت هەستەکانی بگێریتەوێ بۆ ئەو کاتەي که هیشتا
 غەزەلنوسی نەبینیبوو. دووجار بە دزی سیفەدین مارۆ و بە مۆلەتی
 خاتوو شەمس لەگەڵ غەزەلنوسدا چووبوو دەرەو، دوو تا قەمى خەيالی
 بینی بوو، دوو گروپ لەو مۆفە خەيالیانەي هەر دەستەيەکیان لە
 جۆرێکی تايبەتی خەيالدا قال و بلیمەتن. بەلام ئەو پۆحیکی تەنیا بوو،
 لە شەمس دایکی بەولاوێ کەسی تری نەبوو، ئارەزوویەکی نەبوو تیکەڵ
 بە هیچ پۆحەبەرێکی تر بێت، خۆی دۆنیايەکی هەبوو، دەترسا گەر
 لە مال بێتەدەری ئەو دۆنیايەي لە دەست بچیت. لەگەڵ ئەو ترسەشدا
 هەموو شتێکی دەکرد بۆ ئەوێ غەزەلنوس لە ژانیدا بمیشتەو،
 هەموو شتێک. چەند پۆژیک بەرلەوێ بە نەجۆ ئەشکانی بلیت باواز
 لەیەکدی بەینین، شەویک بە درژیایی بیری لە خەوتن دەکردهو لەگەڵ
 پیاویکی وەک نەجۆدا، یەکەمجار بوو لە ژانیدا بێر لە لەشی پووتی
 پیاویک بکاتەو، ئەو هەستەي کە دەستی نەجۆ دەکەوێتە سەر لەشی،
 شیتیدەکرد، مردنی لەوێ پێ چاکتر بوو لەگەڵ نەجۆدا پووتبێتەو. بەلام
 دەبیت خەوتن لەگەڵ غەزەلنوسدا چۆن بێت، چ سحرێک و چ خەيالیک
 بێت؟

دەبایە بەرلەوێ بچیتە تا قیکردنەوێ کۆتاییەو هەموو شتێک لەگەڵ
 ئەشکانیدا بپێنیتەو. دەیزانی سەیفەدین مارۆ هەرشتیک قەبوولبکات،
 ئەو قەبوول ناکات. دەیزانی گەر سەرەتا لای خاتوو شەمس ئەو
 مەسەلەيە باسبکات، لەوانەيە شتەکان وەها خراب بشکێنەو لە دەست
 دەریچن و دواتر نەگیرینەو. بەلام بۆ خۆی تا قی نەکاتەو؟ بۆ ئازایەتی
 خۆی نەخاتە بەر ئەزمونییک کە درەنگ یان زوو دەبیت پیاپروات؟
 ئیستا دەبایە بپاریدات، دەبایە بچیتە بەردەمی سەیفەدین مارۆ و
 بلیت من شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکەم. ئیتر دواي ئەو هەرچیەک

پووده‌دات... به جه‌نه‌م.

سه‌یغه‌دین مارۆ شه‌وان تا دره‌نگ خه‌ریکی ته‌له‌فونکردن بوو. تا یه‌که‌م هه‌لبژاردنی گه‌وره‌ی ولات، ماوه‌یه‌کی زۆر که‌می له‌به‌رده‌مدا مابوو، حیزب رایسپاردبوو له‌ دیاریکردنی لیستی هه‌لاوێزداندا به‌شداریبیکات، سه‌یغه‌دین چه‌نده‌ له‌ مائه‌وه‌ پیاویکی په‌ق و بیسه‌بر و زوو هه‌لچوو، له‌ ده‌ره‌وه‌ زمانیکی دیبلۆماسی و نه‌رم و به‌شیوازی هه‌بوو. چه‌ند شه‌و مه‌هناز چاوه‌پوانبوو، به‌لام باوکی کاتی بۆ هه‌یج شتیکی و هه‌یج که‌س نه‌بوو. شه‌ویکیان دوا‌ی چه‌ندین سه‌عات ته‌له‌فونی دووردریژ، مه‌هناز بیئه‌وه‌ی گوێبداته‌ هه‌یج شتیکی، چوو هه‌ ژوره‌ تایبه‌تییه‌که‌ی باوکی، ئه‌و ژوره‌ی له‌ویوه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل سه‌رانی حیزب و کاندیده‌ تازه‌کانی هه‌لبژاردندا ده‌کرد، هه‌ر له‌ویوه‌ دکتۆر و نه‌ندازیار و پارێزه‌ره‌کانی ده‌خسته‌ سه‌ر که‌لکه‌ی خۆ کاندیدکردن بۆ یه‌که‌مین هه‌لبژاردنی نازاد له‌ میژووی خۆره‌لاتی ناوه‌راستدا «وه‌ک سه‌یغه‌دین مارۆ له‌ به‌رده‌م نه‌جۆ نه‌شکانی و خانمی شه‌مسدا، به‌ دلنیایی و فه‌خره‌وه‌ دانی پیاوه‌نا». دوا‌ی چه‌ندین ساڵ ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو مه‌هناز شه‌ویکی وا دره‌نگ و بۆ ئیشتیکی تایبه‌تی بچینه‌ ژوره‌که‌ی باوکی. سه‌یغه‌دین مارۆ نه‌زموونیکی سیاسی نه‌وتوی هه‌بوو بزانیته‌، مرۆف چ وه‌ختیک شتیکی گرنگی بۆ گووتن هه‌یه‌. بیری نه‌ده‌هات له‌و چه‌ند ساڵه‌ی دوا‌یدا دانیشتنیکی هاوڕێیانه‌ی له‌گه‌ل که‌چه‌یدا نه‌نجامدا، هۆکه‌شی هه‌نده‌ی ئه‌و دووره‌په‌ریزی و بیده‌نگیه‌ گه‌وره‌یه‌ی مه‌هناز بوو، که‌مه‌رخمی و سه‌رقالی سه‌یغه‌دین نه‌بوو. به‌گشتی له‌ ژن و مندالدا خۆی به‌ که‌سیکی به‌ده‌خت و بیه‌ره‌م حسابده‌کرد. به‌رده‌وام هه‌ستیده‌کرد ژنه‌که‌ی هه‌نده‌ی ئافره‌تیکی زۆربلایی خۆه‌لکیشه‌، خانمیکی کۆمه‌ک‌که‌ر و گرفتشکین نییه‌، که‌چه‌کی زۆر بیهۆش و که‌م عه‌قل و ساکار ده‌هاته‌ پێشچاو، به‌لام دلی خۆی به‌وه

خۆشده کرد، بلایت مندالی ئەم سەردەمە پیکرا وەهان. سەیفەدین مارۆ دلی بەم مامۆستای خەیاڵەش نەدەکرایە وە. جۆرە پیاویکی دەگمەن بوو، پیشتر پیکەوتی تەرزە مەخلوقی وەهای نەکردبوو، نە لە سیاسییەکان دەچوو، نە لە دکتۆر و ئەندازیارەکان، لە خەلکی ناو بازار و لە گۆرانیبیژەکانیش نەدەچوو. هەتا وەک پۆشنبیرەکانیش نەبوو، پۆشنبیران شتیکی ترن، ئەم دەیاناسیەت، زۆریەیان بە یارمەتی کەم پازیدەبن، سەرە گەرەکانیان حیزب مسۆگەریکردون و خستونییەتە بنگلی خۆیە وە. لەو کاتە وە کە بووبوو بە سەرۆکی لیژنەئە هەلبژاردنی کاندیدەکانی پەرلەمان هەرکە سیتی دەبینی بەچاوی ئەو وە تەماشایدەکرد ناخۆ بۆ پەرلەمان دەستدەدات یاخود نا؟. دلی بەو خۆشبوو، کە ماوێەکی دیکە، خولیک یان دووانی دیکە نەجۆ ئەشکانی زاوای کاندیدیکی باش دەبیت بۆ پەرلەمان. قیافەتی، دەم و سمیلی، شیوێ پاوەستان و پیز دەریزینی هەموو هی پەرلەمان بوون. سەیفەدین مارۆ زۆر دلی بەو زاوایە خۆشبوو، بۆ مەنناز مێردیکی نمونەیی بوو. ئەو شەو کە مەنناز چوو ژووری، خەیاالی بۆ هەموو شتیکی دەچوو، ئەو قسانە نەبیت. لە باوەرەدا نەبوو، کچیکی وا مندال بەو جۆرە چاوپووی کرابیتە وە، لە بەردەم باوکیدا بیترس بلایت من ئەم کابرایە بە کەسیک نابینم، شایستەئە ئەو بیته لێدا پووتبیمە وە و بخەوم. جۆریک بوو لە بیئەدەبی، لە بیحورمەتی بیۆینە و لە ئەندازە بەدەر. ئەو شەو سەیفەدین خەوی لیتە کەوت، تا بەیانی لەناو نوینەکاندا لوولەبوو و دەکرایە وە، دەکرایە وە و لوولەبوو. بە پیچەوانەئە مەننازە وە کە بە قرزە کورتە کە یە وە، بەو بیجامە ساتانە سفت و لووسە وە، خۆش بەخت وەک یەکیک باریکی گەرەئە لە ئەستۆی خۆی داگرتبیت، ژوورە کەئە مارۆی جیدە هیشت. دەبایە پوون و ئاشکرا بلایت کە شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکات، دوو مانگ بوو دەیویست ئەم پرستەئە ئاشکرا بکات و نەیدەتوانی،

هه تا نهیده توانی لای غزه لنوسیش ئه و قسانه بکات. به لام ئیستا ته واو، تا هه تاهه تایه ته واو، سهیر له وه دابوو که ته واوی جهنگ و جه دهل و ههراکه که وته پۆژی دواتر. بپیاره که بۆ خانمی شه مسیش وهک بروسکه وه ها بوو، وهک دۆغایه کی ناوهخت که دهست و ده می مرۆف ده به ستیت و ئیفلجیده کات. ئه و پۆژه به ته له فون مامۆستاکانی ناگادار کرده وه، که له بهر هۆیه کی خیزانی هه موو وانه تایبه تییه کان دواده که ویت و ده خرینه کاتیکی تر. راسته خانمی شه مس سه ره تا دژی شوو کردنی مه هناز بوو به نه جۆ نه شکانی، راسته دلی به و کوره نه ده کرایه وه، راسته کچه که ی خوی به شایسته ی که سیکه باشتر ده زانی، به لام ئیستا بۆ سالیک زیاتریوو ده ستگیریانی بوو، پیکه وه له چنده ها بۆنه دا ده رکه وتیوون، پیکه وه گه پابوون و شه و درهنگ هاتبوونه وه مائی، کوره که هه موو شتیکی کردبوو، ئالتونی ته واو، مائی ته واو، یهک به یهکی مه رجه کانی ئه ویشی قه بوو لکردبوو. به هانه یهک نه بوو په شیمان بینه وه، ههچ به هانه یهک نه بوو. دوانه وه قسه ی خه لک، ئه و هه موو حیکایه ته ی که بلوده بیته وه، ئه و هه موو پرسیاره ی که ده کریت، ئه و هه موو عه بیه یه ی جیده مینیت. نا چیتر نه ده کرا مه هناز په شیمان بیته وه، په شیمانی هه روا ئاسان نییه، دوانه وه بۆ په شیمان بیته وه، هه مووان به دیمه نی نه جۆ نه شکانی و سه ردانی ئیوارانی راهاتبوون. مه هناز قسه یه کی گونجاو و به هانه یه کی راسته قینه شی نییه. خانمی شه مس ههچ له قسه کانی مه هناز تینه ده گیشته، ده رباره ی ئه وه ی بینینی نه جۆ خه یالی ده کوژیته ... ههچ تینه ده گیشته ... ههچ. خه یال خوی چیه، تا بینینی نه جۆی به سته زمان بیکوژیته؟

سه یفه دین مارۆ ئه و پۆژه ده بایه تا درهنگ له گه ل هه لآوێرده کانی هه لبژاردندا ته له فونبکات، کوپوونه وه یه کی له گه ل سکرتری سه روکدا بۆ کاروباری هه لبژاردن هه بوو، دانیشتنیکی له گه ل به رپرسی پروپاگه نده دا

هەبوو، دەبایە لەگەڵ دوو خانمدا سەبارەت بە کاندیدە ژەکان قسەبکات. پۆژیکى ئیجگار جەنجال بوو، ئیجگار. بەلام بەردەوام خەیاڵى لای مەھناز و قسەکانى ئەو بوو. مەواڵى پەشیمانبوونەوى كچهكەى دواى سالیك لە دەستگیرانى، کاریگەرییەكى خراپى لە ناو حیزیدا دەبیت، نەیارەکانى بەکاریدەهێنن بۆ ئەوى ناویانگى بزپینن، نەجۆ دەبیت بە دوزمنى، خەلکانیک ناوی كچهكەى دەخەنە بازارەوه. دەبایە هەرچیەكى كردوه كچهكە لەو ئارەزووه كتوپر و بیمانا و بیەقلانەیه پزگاریكات. ئیستا دلنیاوو کاریگەرى ئەو «مامۆستای خەیاڵە سەگبابە» لەسەرى كوشندەیه، لە سەرەتاوه دەبایە بە هاتنى ئەو گەنجە ئالۆز و سەیر و فیتنەكارە پازى نەبیت، كە پشیکى وهك پشى دەرویشەكان هیشتۆتەوه و خۆى ناوناوه غەزەلنوس. دەبایە پیاویكى لەوه عاقلترییت پریگا بە مامۆستایەكى خەیاڵ بەدات پێبخاتە مالهكەى. سەیفەدین كە بەیانی چووهدەرى، دەیزانى بەزى گەرە دەكهوێتە ئیوارەوه، ئەو كاتەى دەگەرێتەوه. خانمى شەمسى دلنیاوو كە سەیفەدین هەروا ئاسان لیتاگەریت كورپیکى وهك نەجۆ ئەشكانى لە دەست بجیت، هەموو گوشاریك دەكات تا مەھناز پەشیمانبكاتەوه، بپاریدابوو لەو كارەشدا پریگەرى نەكات. هەر بەیانی زوو پریك و راست بە كچهكەى گووت «گەر باوكت سەریشت ببیریت، كارم پتووه نییه، ئەوهندەم لەسەرە چەقۆكەى بۆبەینم». مەھناز بیئەوى بترسیت، گووتى «گەر بمدات بە نەجۆ ئەشكانى، پتویست ناكات سەرمبیریت، چونكە بیسەرپیرین كوشتوومى».

هیچ شتیك لەگەڵ مەھناز مارۆدا سوودی نەبوو. هیزیک نەبوو لەم دونیایەدا پەشیمانبكاتەوه.

سالانیک دواتر غەزەلنوس بۆ ماجیدی گول سۆلافى گێرایەوه «ئیوارەیهکیان چووم بۆ مالى مەھناز مارۆ، وهك ئیوارەکانى تر بیتاگا لە

هيچ شتيك و بيخه يال له هر غه ميک، ساده و ساکار پويشتم، خانمي شه مس له سالونه گوره که ي خوياندا پيشوازي ليکردم. خاويليه که دا به سەر نه ژنويدا و به هيمني به رابهرم دانيسنت، گوتي ماموستا بمبوره، له مرپوه ئيتر دهرسه کاني خه يال ته واويون، من و سه يفه هه سته که ين وانه کاني تو کارتيکی خراپي له کچه که کردبيت، باوکی پيوييه وازهينياني له نه جوئي ده ستگيراني په يوه ندي به م دهرسانه وه هه بيت که له توي وهرده گريت. وهک نه وه ي کچه که په پيپيته دونيايه که تره وه، ناگاي له خوي نه ماوه و به رده وام قسه ي سه يرده کات.

من نه و پوزه قسه م نه کرد، ده مزاني هه رچيه که بليم بيسووده، هيچ يه که له خانمي شه مس و سه يفه دين مارو نه يانده تواني تيبگه ن من ده ليم چي، مرؤف گه ر خوي پوخله به ريکی خه يالي نه بوو، چهند باسي خه يالي بو بکه يت تيناگات. دوو پوژ دواي نه وه ئيواره يه که درهنگ کچيک نامه يه که مه ناز ماروي بو هينام، نامه ي دلکي گه نج و تیکشکاو، به گريانه وه نوسيبيوي مني خو شده ويت و له بهر من وازي له نه شکاني هيناوه، ناتوانيت بي من بزني و ده بيت هه رچيه کم کرده پزگاريبکه م، چونکه گه ر من نه بينيت خه يالي ده مریت. من نه مده زاني چي بکه م؟ هيچ شتيک له وه ناخو شتر و غه مگينتر نييه، کچيکی مندالکار و گه نج توي خو شبویت. هيچ نازاريک له م سه ر زه مينه وهک نه و نازاره نييه، پياويک بيت و کيژيکی ناسک خو شي بويت و تو له بهر هه زار هو و هه زار ريگري بي مانا نه توانيت خو شتبویت وه. من نه وکات به خيليم به نه جو نه شکاني ده برد، نه مده زاني ده توانم چي بو نه و کچه بکه م، نه مده زاني چون ده کريت کومه کي بکه م. مرؤف ناييت هه ست و نه ستي کچيکی گه نج به گالته وهری گريت، من نه وکات نه و نه زمونه گه وره يه م نه بوو. ئيواره ي نه و پوزه نه جو نه شکاني به جو وتيک چاري سووره وه، به هه ستيکی رقاوييه وه، به لموزي به رازيکه وه هاته بهر ده رگام، مني

به‌وه تاوانبارکرد که مه‌هنازم له خشته بردییت، نه‌مانه‌تی مامۆستایه‌تییم خستبیتته ژیرییمه‌وه و قوتابییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆم فریودابیت. من به‌و په‌پی توند و تورپه‌ییه‌وه تۆمه‌ته‌کانم دورخسته‌وه و گووتم ئاگام له هیچ حیکایه‌تیک نییه. به‌لام کۆپییه‌کی ئه‌و نامه‌یه‌ی مه‌هناز بۆ منی نوسیبوو، لای ئه‌ویش بوو، هه‌ر ئه‌و کچه‌ی که مه‌هناز نامه‌که‌ی پیا‌ناردبوو، کۆپییه‌کی نامه‌که‌شی به‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی فرۆشتبووه‌وه. به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو ئه‌و چی ده‌زانیت یان نازانیت، ئه‌وکات ته‌نیا خه‌یالم لای مه‌هناز بوو، من به‌ ئه‌شکانیم گووت واز له کچه به‌سته‌زمانه‌که به‌ینه، دلنیا‌م ئه‌و کچه منی خۆشناویت، به‌لام رقی له تۆیه، هینده رقی له تۆیه ناچار بۆ که‌سیکی تر ده‌گه‌ریت، بیکات به‌ پشت و په‌نای خۆی. گه‌ر ده‌ته‌ویت ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ تووشی ده‌ردی گه‌وره نه‌که‌یت، لێگه‌رێ با جارێکی تر له‌سه‌رخۆ و به‌ هیمنی خۆی بدۆزیتته‌وه. نه‌جۆ ئه‌شکانی گووی له قسه‌کانی من نه‌بوو، ئه‌و له‌وه مه‌خلوقانه‌بوو که به‌هره‌یه‌کی که‌می خه‌یالی‌شیا‌ن نییه، له‌وانه‌ی گه‌ر شتیک ئاسان نه‌هات به‌ ده‌ستیا‌نه‌وه به‌ زۆر ده‌سی‌نن. ئیدی ماوه‌یه‌ک من هیچ ناگایه‌کم له مه‌هناز مارۆ نه‌ما، له‌وه ماوه‌یه‌دا ویستم له‌ پێگای هونه‌ره‌کانی خه‌یاله‌وه بیدۆزمه‌وه، به‌لام سویدیکی نه‌بوو. ده‌مزانی پێگای ئه‌وه‌یا‌ن لێبه‌ستوه بچیتته قوتابخانه‌ش. ئیدی مه‌هناز مارۆم له‌م دونیا راسته‌قینه‌یه‌دا به‌ یه‌کجار و بۆ هه‌تا‌هه‌تایه‌ ونکرد و نه‌مبینییه‌وه».

دوورکه‌وتنه‌وه‌ی غه‌زله‌لوس له‌ خانمی مه‌هناز مارۆ ده‌ره‌نجامی کوشنده‌ی هه‌بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌مووان زانیان کچه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیتانه عاشقی ئه‌م مامۆستای خه‌یاله‌بووه، سه‌عید بایۆ له‌هر که‌س په‌شیمانتر بوو که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ جۆره‌ پێشنیا‌ریکی وه‌های کردبوو، کێ ده‌یزانی شته‌کان به‌و جۆره‌ ده‌شکێنه‌وه‌؟. چه‌زی مه‌هناز له‌ غه‌زله‌لوس به‌جۆریک

بوو، داویکرد گهر پښگاییده‌ن غه‌زه‌لنوس ببینیت، ناماده‌یه شوو به نه‌جو نه‌شکانی بکات، به‌لام نه‌عورف و نه‌عه‌قل پښگایان به‌شتی وه‌ها نه‌ده‌دا. به‌پیچه‌وانه‌ی چاوه‌پروانی مه‌هنازه‌وه دایکی و سه‌یفه‌دین مارو ئیجگار دل‌په‌ق و خالی له‌هر نه‌رم و نیانییه‌ک برپاریاندا کچه‌که له‌بری نه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کانی کوتایی سال نه‌نجام‌دات و بچیت بو زانکو، شوویکات و به‌زوترین کات پرواته مال و میددی خو‌ی. نه‌وه دوا برپاری سه‌یفه‌ بوو که شه‌مسیش به‌ناچاری و ملکه‌چی قه‌بوولیکرد. هیچ‌کس به‌ته‌واوی حیکایه‌تی دوا‌ه‌م‌ین پوژده‌کانی ژیانی مه‌هناز مارو نازانیت، دایک و باوکی قسه‌له‌ته‌نهاییه‌کی قوول و بیده‌نگیبه‌کی ترسناک ده‌کن، مه‌هناز هیچ‌شتیک نالیت، هیچ‌شتیک ناکات. چوار سه‌عات به‌ر له‌وه‌ی نه‌جو نه‌شکانی، به‌خو‌ی قیافه‌ته‌سه‌ریازی و سمیله نه‌ستوره‌کانیبه‌وه، به‌جلی کونی پیشمه‌رگایه‌تیبه‌وه «که‌تایه‌ت بو پوژی زاو‌بوونی هه‌لگرت‌بوو» بگاته به‌ر ده‌رگا، له‌چیمه‌نه‌که‌ی خو‌یاندا، ناگر له‌خو‌ی به‌رده‌دات و هیچ‌خوله‌می‌شیک دوا‌ی خو‌ای جیتا‌ه‌یلیت، هیچ‌که‌س‌یک دوا‌ی سووتانی مه‌هناز ئیسکیکی سووتاو، یان پاشماوه‌ی جه‌سته‌یه‌کی خه‌لوزین نادوژیته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی کچه‌که هه‌وا بردییتی، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌شی له‌واوه‌یه‌دا بوویت به‌ه‌ندیک ئیسک و پروسک و په‌پوبالی خه‌یالی. شه‌مس و سه‌یفه‌دین مارو هه‌ردوکیان ده‌ببینن که له‌ناوه‌راستی چیمه‌نه‌که‌دا خو‌ی ده‌سووتینیت، به‌لام نه‌بو‌نی بو‌کروزی جه‌سته‌یه‌ک ده‌کن، نه‌دوا‌ی ناگره‌که‌خوله‌می‌شیک ده‌دوژنه‌وه. هه‌موو خه‌لک پیتیانوایه‌حیکایه‌تی خو‌سووتانی مه‌هناز هیچ‌نیبه‌جگه‌له‌درویه‌کی گه‌وره بو‌دپوشینی شتیکی عیبت‌ر و شه‌رمینتر، ده‌نگویه‌ک بلاوده‌بیته‌وه که مه‌هناز له‌گه‌ل کوریک‌کی تر‌دا رایکردبیت بو‌ده‌ره‌وه‌ی ولات. به‌لام نه‌و شتانه‌ی دوا‌ی مردنی مه‌هناز پوویاندا و انالینن، دوا‌ی تپه‌پینی پرسه‌که به‌چه‌ند پوژیک، مالی مارو، پرده‌بیت له‌و‌گوله

خه یالیانی به هه موو لایه کدا ده روین، پرده بییت له و بالنده سهیرانه ی کهس نه بیینیون، پرده بییت له دهنگی مه خلوقاتی سهیر که دهنگی گۆرانیان له ناو پاروه و ژوره کانداهنگه داته وه، گیایه کی درنده و کیویش به سهر زهوییه کدا ده کشیت، خانمی شه مس و سهیغه دین چهند نه و گولانه له دیواره کان ده که نه وه، چهند نه و بالنده ده رده کهن، چهند نه و گیایانه له پیشه ده رده هینن، سوودی نییه . خانووه که ده هیننه سهر فروشتن، عه تار وهک یه که مین کپیار دیت و له بینینی نه و هه موو گول و گیا و بالنده یه سه رسامه بییت، وهک نه وه ی له نه فره تیک بقرسیت، به په له ده کشیته دواوه و هیچ نرخیک له سهر شویتیک ی وه ها سهیر دانانیت . له ماوه یه کی کورتدا مالی سهیغه دینی مارۆ به جوړیک ده گورپیت هیچ که سیک ناتوانیت تیا بزئ . سهیغه دین و خیزانه که ی ده گوازنه وه بق خانوویه کی دی له و په پی شار . ماوه یه که هیچ کهس نه و خانووه ناکرپیت و نایگریت، به لام دوی ماوه یه کی که م پوژیک کپیاریک ی سهیر دیت و نه و خانووه به نرخیک ی به رز ده کپیته وه .

پوژیک ی سهیر له ژبانی ماجه لانی راسته قینه «پوژیک ی ئابی سالی دوو ههزار و چوار»

زومدی شازه مان له پوژانی دی زووتر به ناگاهاته وه، هیشتا خوړ ته واو نه که وتبوو، سه ره تا له جیگا که یدا ههستی به جولیه کی سهیری په رده کان و فینکییه کی ناوهخت کرد، که له گه ل که رمای کوشنده ی شه ودا نه ده گونجا، ههستی کرد هه وایه کی زور به هیز له په نجه ره کانه وه دیته ژورئ، هه وایه که له گه ل خویدا فینکییه کی سیجراوی ده مه ویه یانی ده هینیت . نه و چهرچه فیک ی سهی ته نک ی دابوو به سهر خویدا، بییری بوو

شه و که خهوت په‌نجره‌کانی داخست تا ه‌وای فینکی‌سازه‌کان که‌میک ژوره‌که ساردبکه‌نه‌وه . که س‌ری ه‌ل‌بری ه‌ستی به‌شتیکی س‌یر کرد، بیده‌نگی‌ه‌کی نا‌ناسایی و قوول‌ که له بیده‌نگی پوژانی دی نه‌ده‌چوو، وه‌ک نه‌وهی بوونی شتیکی دی یان ناماده‌گی ته‌نیک‌گی گ‌وره نه‌وه جوړه بیده‌نگی‌ه‌ی سه‌پاندبیت . وه‌ک له ترسی جان‌وه‌ریکی زه‌به‌لاح راجله‌کیت، قژی لادا و له جیگای خوئی راستبووه‌وه . پیاویکی باریک و لاواز و دریز له کورسی به‌رام‌به‌ر سیسه‌مه‌که‌دا دانیشتبوو، پیاویک له‌وه‌وبه‌ر نه‌یبینیبوو، که‌سیکی ناشیرین بوو به‌ دوو ده‌ستی ده‌ماراوی زور دریزه‌وه، پیشتر له ژانیدا پیکه‌وتی دیمه‌نی وه‌های نه‌کردبوو، له نا‌کاو راجله‌کیت و مه‌خلوقیکی غ‌ریب به‌رابه‌ری بیت . ه‌ستی به‌ ترسیکی کتوپر کرد، له‌چند چرکه‌یه‌کی کورتدا عاره‌قیکی سارد به‌ له‌شیدا هاته‌خواری، گ‌ر نه‌وه عاره‌قه سارده نه‌بایه پی‌یوابوو که هیشتا خه‌وتوووه و مه‌خلوقیکی دزیو ده‌بینیت له‌وانه‌ی جار‌جار دزه‌ده‌که‌نه ناو خه‌ونه‌کانییه‌وه . به‌لام به‌ پوونی گوئی له‌وه‌ده‌نگه‌ گ‌رم و خوش‌حاله‌ی کابرا بوو گووتی «به‌پرز زوه‌دی شازه‌مان ... زوه‌دی شازه‌مان، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ ... ه‌موو شتیک ساده و نا‌ساییه، ساده و نا‌ساییه، وه‌ک به‌یانیه‌کی به‌هار، وانیه، سه‌یرکه، له‌په‌نجره‌که‌وه سه‌یرکه، نیج‌گار فینکه، وه‌ک به‌یانیه‌کی به‌هار وایه، که‌مجار به‌یانی وا جوان پرک ده‌که‌ویت، ه‌وا سیراوی بیت، شار بیده‌نگ بیت، فینکی دل‌بکاته‌وه، سه‌یرکه، فینکی چه‌ند دل‌ده‌کاته‌وه» . زوه‌دی به‌ زه‌حمه‌تیک‌گی زور خوئی کوکرده‌وه و گووتی «تو کیت؟ چون نا‌وها بی‌پرس دینه ژوره‌که‌ی من؟ ئیره کوئی، ئوتله یان خومخانه‌یه، کی ئیوه‌ی ناردوته ئیره، کی؟ نابینیت ئیره ژورویکی یه‌ک نه‌فه‌رییه، نابینیت؟» . پیاوه‌که وه‌ک نه‌وه‌ی گوئی له‌ قسه‌کانی زوه‌دی نه‌بوویت «هی هی هی هی» پیکه‌نینیکی س‌یر پیکه‌نی و گووتی «زوه‌دی شازه‌مان هی هی ... ده‌ل‌یت

چى، من زۆر حەزم لە بەيانىيانى ھەينىيە، شىتى بەيانىيانى ھەينىم، ئاھ
 حەزم لەم كەش و ماتىيە سەيرەيە، حەزم لىيەتى، من مەخلوقىكى
 بىخەوم، حەزم لە بەيانىيە، حەزم لە بەيانىيە، بەتايەت كە ئاوا ھىمن
 بىت، ھەوا ساف بىت، شەقامەكان چۆل بن، مرۆف بەدەرەو ھەنە بىت،
 ويىيى، بەيانىيانى ھەينى لە مانگى ئابدا، بەيانىيانى ھەينى، تۆ نازانىت
 ئەو ھە چ خۆشە... چ خۆشە... چ خۆشە». زوھدى گووتى «تۆ كىت؟
 من كارم بە بەيانىيەو ھەينە، دەمەوئ تىگەم تۆ چى دەكەيت لەم
 ئورەدا؟». كابرە گووتى «چۆن كارت بە بەيانىيەو ھەينە، مرۆف لە
 بەرخاترى ھەندىك بەيانى خۆش دەژى، ئاخ ئەگەر بەيانى خۆش نەبىت،
 ھىھى ھىھى ژيان دەبىت بە جەھەنەم. ھەر ئىنسانە و بۆ شتىك دەژى،
 من بۆ بەيانىيانى ھەينى دەژىم، بەيانىيانى ھەينى خۆشتىن كاتى ژيانە،
 سىولالا، گەر بەيانى ھەينى نەبىت، شەوانى شەمان تاميان نىيە». زوھدى
 بە تورەيەو گووتى «باشترە ھەر ئىستا بروئتە دەرى، من
 دەمەوئ بەيانىيانى بخەوم، ھەر كەسىك ھەيت، برۆرە دەرى، گەر كارىشت
 بە منە، دەتوانىت كاتىكى تر بىتەو، من ئىستا دەمەوئ بخەوم». پىاوھ
 ناشىرىنەكە گووتى «خەوتن؟ بەرئز زوھدى شازەمان، خەوتن؟ لە
 پۆزىكى وادا، لە بەيانىيەكى وا خۆشدا، لە ساتىكى وا ھىمندا؟». زوھدى
 شازەمان بەسەرسامىيەو پرسى «پىدەچىت لە ئاسايشەو تۆيان
 ناردىت؟ گەر لەوئوھ ناردووانىت قسەبەكە، دواجار دەمەوئ بزانم تۆ
 كىت و چىت دەوئت؟». پىاوھكە بۆ يەكەمجار ھەستايە سەرى،
 پىاوئىكى درىژ بوو، بالائى لە قامەتى زوھدى خۆيەو نرىكبوو، ھەردووكيان
 دوو مەخلوقى بارىك بوون، بەلام زوھدى بە قزىكى درىژى رىك و ئەو
 بە قزىكى كورتى زۆر نارىكەو. كابرە لەشىكى پىچخواردوى زۆر ناشىرىنى
 ھەبوو، شەپۆلاننىك و كورپىيەك لە جەستەيدا بوو ناشىرىنتى كرىبوو،
 لەگەل بالا زۆر بەرزەكەيدا شتىكى لە جەمىنەو و قەمورى تىادەبىنرا،

لايهكى شانى بە جۆرىكى سەير داكە وتبوو، هەركەس بیدبیايه هەستى دەکرد يەكێك لە دەستەكانى لەوى دیکەيان درێژترن، دانە دەرپەریو و شاش و زەردەكانى، لێوہ بەرز و پوكە سوورەكانى، پوخسارى جانەوهرىكى ناوازیان پێبەخشیبوو. بە پێكەنینە سەیرەكەى خۆى گوتى «زوهدى شازەمان، من دەزانم تۆ ئیشت بە منە؟، تۆ لەوپەرى دونیاوہ هاتوویتەوہ، بە دواى مندا بگەریت؟ وانیه، تۆ بە دواى مندا هاتوویتەوہ؟». زوهدى وەك ئەوہى لەم پیاوہ ناومێدبوویت، گوتى «گەر ناوى خۆتم پێ نه‌ئیت، گەر نه‌زانم چ کارەیت، ئیستا ئەم ژوورە و ئوتیلەكەش جیدەهێلم؟ تیناگەم ئەمە چۆن ژيانیکە لەم ئوتیلەدا؟ چۆن ژيانیکە؟». پیاوہكە لەسەر هەمان پیتى پێكەنین گوتى «نا، نامەوێت ئازارت بدەم، من مورتەزام، مورتەزای شەیتان، تۆ بەدواى مندا ناگەریت؟». زوهدى وەستا و سەیریککرد و گوتى «مورتەزا؟... مورتەزای شەیتان؟». كەمێك بیریكردەوہ و گوتى «ئاوہا، تۆ مورتەزایت، ئیستا دلنیام ئەو ئەفسەرە دەبەنگەى ئاسایش، هەموو نامەكانى منى داوہ بە تۆ، وانیه، هەموو نامەكانى منى داوہ بە تۆ؟ چەند پوچ و بیمانایە». زوهدى شازەمان ئیستا جیدیتەر دەینواند، قزى بە شتیك بەست و وەك چاوہ‌پوانى شتیك بکات گوتى «كێ دەئیت من بە دواى تۆدا دەگەریم؟ من بە دواى تۆدا ناگەریم، من بەدواى باران شوکوردە دەگەریم، من کارم بە تۆ چیه، تۆ کیت تا بەدواتدا بگەریم؟». مورتەزای شەیتان لە شوینی خۆى دانیشتەوہ و وەك یارى بە زوهدى شازەمان بکات گوتى «ئەگەر باران شوکور نہ‌دۆزیتەوہ، دواتر بۆ من دەگەریت؟ وانیه؟ من هەموو نامەکانم خویندەوہ، نامە جوانەكانى خانمى باران شوکور، ژنى بە‌پێزى بارۆنى کولەكە، كە لە ژێرەوہ لەگەڵ گەنجى جواندا دەستى تیکە‌لکردبوو، هییه هۆ هییه». زوهدى شازەمان گوتى «تۆ دەزانیت باران لە کوێه؟ وانیه دەزانیت؟».

مورته‌زا به پیکه‌نینه شه‌یتانییه‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی «وابلیت لیت زویرده‌بم؟ زۆر زویرده‌بم، زوه‌دی شازهمان. تۆ پیاویکی عاقلیت، وانیه‌؟ عاقلیت یان هیچ تیناگه‌یت؟ ...». له‌و ساته‌دا وه‌ک له‌سه‌ر کورسییه‌که سه‌مابکات، خۆی باده‌داو چه‌ندین جار ئه‌و پرستانه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. زوه‌دی ته‌ماشایه‌کرد و ده‌یزانی سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌خلوقیکی فی‌الباز و لیبۆکیکی ترسناک‌دایه. به‌رابه‌ری وه‌ستا و گووتی «مورته‌زا به‌پاست تۆ نامه‌کانی باران شوکورت خویندنه‌وه‌؟ به‌پاست؟». مورته‌زا ده‌وه‌ستا و که‌میک یاری به‌ده‌موچاوی ده‌کرد و ده‌یگوت «هیه‌ی هیه‌ی. من خویننه‌ریکی زۆر باشم، چه‌زم زۆر له‌ خویندنه‌وه‌یه، هه‌ندێجار ده‌چم بۆلای هاو‌پێکانم له‌ ئاسایش، دۆلابی فایله‌کان ده‌که‌مه‌وه، ئیفا‌ده‌ی تاوان‌بارة‌کان ده‌خوینمه‌وه، هی هی، زوه‌دی شازهمان، هیچ شتیکی له‌وه‌ خۆشته‌رییه که مرۆف خۆی بێگونا‌ه بێت و گوێ له‌ تاوان‌باران بگریت، هی هی. من چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی کتیب نییه، به‌لام چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی فایله‌کانه، له‌ ئاسایش، له‌ دادگا... ته‌حا ته‌حا... پۆژیکی زۆر خۆشه، پۆژیکی زۆر خۆشه، بۆ من له‌ هه‌موو کاتیکی خۆشته‌ره». زوه‌دی شازهمان وه‌ک هه‌ولب‌دات، بیرو‌زینتی و له‌و مه‌زاجه‌ دایگریت گووتی «نامه‌کان وه‌ک جان‌وه‌ریکی باسی تۆ ده‌که‌ن، وه‌ک که‌سیکی ترسناک، وه‌ک پۆحله‌به‌ریکی ناشیرین. که ئیستا خۆشت ده‌بینم، هه‌ستده‌که‌م تۆ زۆر له‌وه‌سفه‌کان ناشیرینتری، زۆر ناشیرینتری». مورته‌زا بێنه‌وه‌ی هیچ شتیکی له‌ مه‌زاجی گۆراپیت گووتی «شازهمانی برام گوێیگره، هه‌موو وام پێده‌لین. باران خان، زۆر خراپ سه‌یری منی ده‌کرد، ژنان هه‌موو خراپ وه‌سفی من ده‌که‌ن، به‌لام من چه‌زم لێیه‌ خه‌لکیکی لیم بترسن، چه‌زم لێیه، گرنگ ئه‌وه‌یه من ده‌ستم پا‌که، بێگونا‌هم، گرنگ ئه‌وه‌یه، گرنگ ئه‌م ده‌سته‌یه، تێده‌گه‌یت هی هی هی... که ده‌ستت پیس نه‌بوو، شته‌کانی تر باشن، وانیه، هه‌موو شتیکی باشه». زوه‌دی به‌رابه‌ری

ۋەستا ۋ گوتى «ھېشتا ناتاسم، نازانم، بەلام بە شىۋە لە جانە ۋەر دەچىت؟». مورتەزا بە قاقايەكى بەرزەۋە ھەلدەستا ۋ دەيگوت «مورتەزا ناناسىت، مورتەزا پەپولەيە. من قەت خراب نەبووم، قەت». زوھدى شازەمان دەيگوت «تۆ دەزانىت باران لە كوئيە؟ وانىيە؟ دەزانىت». مورتەزا لە ناکاۋ دەگۆرا، دەنگى جىديتر ۋ گەرمتەر دەينواند ۋ دەيگوت «زوھدى شازەمان، بۆيە من لىترەم، تا لە تۆ پېرسم، باران شوگور لە كوئيە؟ قەسەم بەم بەيانىيە جوان ۋ فينكەي جومعە، قەسەم بە خوڭشى ئەم سىپىدەيە، بۆيە لىترەم، ئەو پياۋە باشە نارىدىمى، من لەو پياۋە بىئەدەبانە نىم كە سەعات شەشى بەيانى ھەلكوتنە سەر خەلكى خەوتوو، ھىبەيھى، ئەو پياۋچاكە بە زۆر نارىدىمى، دەزانى مەبەستم كىيە، ھا دەزانى؟ مەبەستم بارۆنى كۆلەكەيە، ئەو شە ۋ ھات بۆ لام ۋ پېيگوتىم، كە دەبىت بىم، شە ۋ زۆرى لىكرىم، سەبرى لىپرابوو، لە تەيرىكى بىرىندار دەچوو، لەو پۆژەۋەي كە ژنەكەي ديار نىيە لە تەيرىكى سەرىپاۋ دەچىت، لاي ھەموو خەلك درۆدەكات، لاي ھەمووان دەلىت بارانم نارىدە بۆ ئەلمانىا، ھىبەي ۋ ئەۋەندەي درۆكرىدە، خوڭى بەزەيى بە خویدا دىتەۋە، ئىستا خەلك بزانن تۆ خالى باران شوگور لىرەيت، دەبىت بە حىكايەت؟ سىولالا... سىسى، بەس خوا دەزانىت، دەبىت بە چ مەحشەرىك. ئەو بەستەزمانە لاي ھەموو خەلك گوتوۋىتتى، من نارىدومە بۆ لاي خالى. بەستەزمانە درۆ دەكات، درۆدەكات، ئەۋەندەي درۆكرىدە ناتوانىت سەبرى ئاۋىنە بكات، دەزانىت چ شورەيە گەر بزانن ژنەكەي ھەلھاتەۋە، پايكرىدە، ديارنەماۋە؟ خۆت دەزانىت گەر ژنى بارۆنى كۆلەكە ھەلگىرايىت، دەبىت بە چ حىكايەتىك لە شاردا. بەستەزمانە تەحەمولىكى ھەيە بە ئەيۋەۋە نىيە، من ناوم ناۋە بارۆنى سەبرى، بارۆنى تەحەمول، بارۆنى نىرادە... بەلام دويىنى شە ۋ ھات بۆلام، لە تەيرىكى سەرىپاۋ دەچوو، كەس بارۆنى كۆلەكە ۋەك من ناناسىت، من

ده‌یناسم، ده‌یناسم، زۆر باش ده‌یناسم. داماو له ژندا به‌ختی نییه، وه‌ک من، وه‌ک من. هه‌ر پیاویک له ژندا به‌ختی نه‌بی‌ت به‌دب‌ه‌خته، با بارۆنی کوله‌که‌ش بی‌ت، با پادشاش بی‌ت... هه‌ر به‌دب‌ه‌خته».

مورته‌زای شه‌یتان به‌ هه‌ردوو ده‌ست هه‌ل‌ده‌سو‌پا، با‌له‌ خوار و درێژه‌کانی له‌ هه‌وای ژوره‌که‌دا سه‌مایان‌ده‌کرد، یه‌که‌مجار‌بوو جیدی ده‌ینواند، به‌لام له‌وانه‌بوو که‌ مرۆف نازانیت پاسته‌که‌ن یان درۆ. زوه‌دی شازه‌مان به‌ غه‌م‌یکه‌وه‌ سه‌یریده‌کرد و ده‌یگوت «ئه‌ی که‌واته‌ باران شو‌کور له‌ کو‌ییه؟ له‌ کو‌ییه؟». مورته‌زای شه‌یتان ده‌ستی پاده‌وه‌شاند و ده‌یگوت «می‌رده به‌سته‌زمانه‌که‌ی له‌ ته‌یرتکی بریندار ده‌چیت، له‌ چۆله‌که‌یه‌ک ده‌چیت واشه‌ لی‌دای‌بی‌ت، به‌سته‌زمانه به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه‌ نییه، چه‌ندین مانگه به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه‌ نییه، چه‌ندین مانگه‌ ناگای له‌ دونیا نییه. هیه‌ی هیه‌ی، به‌ ویزدان‌یککی نار‌ه‌حه‌ته‌وه‌ درۆده‌کات، بی‌ته‌وه‌ی گونا‌هی هه‌بی‌ت هه‌ست به‌ گونا‌ه ده‌کات. من که‌ نامه‌کانی باران شو‌کورم ده‌سته‌کوت، یه‌کسه‌ر بردم بۆی، بی‌ته‌وه‌ی بو‌ه‌ستم، نامه‌کانم له‌ نه‌قیب وه‌رگرت و بردم بۆی، هیه‌ی هیه‌ی، سی‌ولالا، نه‌قیب ده‌ناسم، خوای گه‌وره، واه‌سته‌که‌م من هه‌موو دونیا ده‌ناسم، هه‌موو دونیا. گه‌ر ده‌تبینی ئه‌و کاته‌ی نامه‌کانی کرده‌وه و سه‌یریکردن، گه‌ر ده‌تبینی. وه‌ک ته‌یرتکی بریندار بۆنی به‌ کاغه‌زه‌کانه‌وه‌ ده‌کرد، هۆن هۆن وه‌ک ژنیک ده‌گریا، هیه‌ی هیه‌ی... قه‌سه‌م به‌م به‌یانی جومه‌یه‌ وه‌ک ژنیک ده‌گریا، بۆنی به‌ کاغه‌زه‌کانه‌وه‌ ده‌کرد و ده‌یگوت باران گیان تۆ له‌ کو‌ی، پیاویکی تر نییه وه‌ک بارۆنی کوله‌که، تیده‌گه‌یت. پیاویکی تری وه‌ک ئه‌و له‌م دونیا‌یه‌دا نییه. فریشته‌یه‌کی ته‌واوه، مه‌لاکتیکی بی‌ با‌له‌ و له‌ ئاسمان به‌ربۆته‌وه، ده‌یزانی که‌ باران په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌و کورپه‌دا هه‌یه، هیه‌ی به‌لام سه‌بریده‌کرد، ته‌حه‌مولی هه‌بوو. که‌ نامه‌کانم بۆ برد، به‌لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو چی تیانوسراوه، ئه‌و قسه‌ سارد و سووکانه‌ی بارانی بۆ گرنگ

نه بوو. گرنګ بوو بۆنی نامه کان بکات، سهیری دهست و خه ته که ی بکات، ناوه که ی ماچبکات... قه سەم به هرچی نه سحابه یه، هیه ی هیه ی نه و پیاوه به سته زمانه نامه که ی بارانی به زر کرده وه و ماچیکرد، ناوه که ی ماچکرد، سی و سئ جار، له هر سی و سئ نامه که دا ناوه که ی باران شوکوری ماچکرد. هیه ی... من له ژیره وه سه یرمه کرد و پیده که نیم، هر که سیکی تر بوایه تفیده کرد، به لام له به رنه وه ی بارۆنی کوله که فریشته یه، له جنسی مه له که، سی و سئ جار ناوی ژنه خیانه تکاره که ی ماچکرد. هه موو هیوای نه وه یه تو شوینی نه و بزانیته، تو بلئیت، من ده زانم باران شوکور له کوئیه. نه و بو نه و ساته ده ژی، به سته زمانه له ته یرکی بالشکاو ده چیت. نیوه ی سه روه ت و سامانی خویت ده داتی، تو پیی بلئی باران شوکور لای منه، نیوه ی زیاتریش... هیه ی، من به قه د نه و باش نیم، به لام نه و له جنسی به نی ئاده م نیه. مه لایکه تی ئاسمان بیبینن خو شیانده ویت، به لام باران خان رقی لیبوو، هیه ی. من که نامه کانم بینی یه کسه ر بۆم برد، نه قیب سه مه د ناسیاومه... وه خت بوو شیت بیت، سیولالا، من چوومه ژیربالی، ده ستم گرت، گووتم بارۆنی سه بر دان به خو تدا بگره، بارۆنی ته حه مول خو ت به پیوه پاگره و بوه سته، هه موو شتیک باش ده بیت. هیه ی هیه ی... پیاویکی سه یره که ده لئیت هه موو شتیک باش ده بیت، یه کسه ر واهه سته دکات هه موو شته کان باشده بن، هه موو شته کان».

مورته زای شه یقان به قه د و قامه ته خواره که یه وه هه ستابوو، له شی به له شی ئازه لئیک ده چوو بای خوار دبیت، ترۆپکی چه ماوه یه ک له پشتیبه وه ده سته پیده کرد، له که مه ریدا ده که یشته نزمترین شوینی خو ی، له سه ر قوونی که میک به رزده بووه و له ژیر نه ژنوکانیدا ده چوو وه قوولی. سه رتا پای له شی له زیکزاکیکی ناریک ده چوو، به لام دهنگی ساف و کاریگره بوو، دهنگیک بوو ده ی توانی هه ناسه ی پۆحیکی مه کریان

بگوازیتته وه . زوهدی شازه مان که له میژیوو تیکه لای نه مجوره دونیایه و نه مشیوه ئاده میزادانه نه بوویوو، نه زمونی زوری له گه ل دونیادا به شی نه وهی نه ده کرد، پاست و درۆ له قسه کانی مورته زادا جیابکاته وه . وه ک نه وهی فریوی مورته زای شهیتانی خواردییته گووتی «ده توانم بارونی کوله که ببینم؟ من دهمه ویت بارونی کوله که ببینم، من هیچ شتی که ده رباره ی باران نازانم، هیچ شتی که هتا له ژیانمدا وینه یه کیشیم نه ببینوه، تیده گیت، نازانم بۆ، به لام هیچ کات وینه یه کی خوی بۆ نه ناردم، زورجار هه سته که م که سیک له م دونیایه دا نییه ناوی باران شوکر بیت، هیچ که س نییه ناوی باران شوکر بیت، هه مووی خه یالکی بیمانایه، مۆته که یه که، سیبه ری که له سیبه ره ترسناکه کانی رابوردوو که راوم ده نیت» .

مورته زای شهیتان به خنده ی پیاویکی چه په له وه ته ماشای زوهدی شازه مانی ده کرد، که له سه ر لیواری قهره ویتله که وه ک نه وهی له گه ل خویدا بدویت قسه یه ده کرد، مورته زا وه ک نه وهی په یه ک له مه کری خویدا سه رکه ویت، گووتی «من گووتم، من به درژیایی دوینی شه و به بارونی کوله که م گووت، عه زیزی من بارۆن، دلی من بارۆن، ئه م شازه مانه پیاویکی به سته زمانه، پیاویکی خه تر نییه . له وانیه بۆ هاوینه هه واره کان هاتبیتته وه، له وانیه سه ر له شوین یادیکی مندالی بدات، له وانیه هیهی هیهی بۆ لای ژنیک هاتبیت . ئینسان ژنی جوان له بیرناکات، هیهی من خۆم ژنی جوانم بیرناچیتته وه، هیهی بیرم ناچیتته وه . ئاخ گه ر ئینسان بیرری نه بووایه، گه ر بیرری نه بووایه، سیولالا، چه ند خۆش ده ژیا . کئ چوزانیت تۆ بۆچی هاتوویت؟ گه ر ئه و نامانه نه بووایه، گه ر له ئاسایش ئه و مه لعونه ئه وه نده فزۆل نه بووایه، ئه و نه قیبه ی ئاسایش که هه زی له سه بیرکردنی ده رپئ کورتی ئه وانیه که له خاریجه وه دین . هه زده کات له سه یته ره کان بوه ستیت، خوی بکات به ئوتیله کاندایه و جانتاکان هه لبداته وه

و سهیری دهرپس کورته کان بکات، نه خوښه هیهی هی، به شهرفم نه خوښه. باروئی کوله که نازانیت، هیچ نازانیت، ماوهیه که له همورو شتیک دهرسیت، له پاسارییهک دهچیت دال لئیدابیت، من پییده لیم، من پییده لیم و نهو گویم لئناگریت».

زوهدی شازهمان گووتی «دهمه ویت بارون ببینم، ده بیت ببینم، من به دواى باران شوکوردا هاتومه ته وه، بۆ هاوینه هه وار نه هاتومه ته وه، بۆ هیچ نه هاتوم، دمه ویت بزنام باران شوکور له کوپیه؟ بارون میدردی باران شوکوره، ده بیت نهو بزانیته له کوپیه؟ وانیه، تو نامه کانت خویندوته وه. تیده گهیت بۆ وا ده لیم».

مورته زا به دهنگیکی خنکاو له پیکه نیندا دهیگوت «قهسم به هرچی نه ستیره ی ناسمان هیه، قهسم به فله که به رزه کان که نهو همورو جورمه عاجباتییانه له سهریان دهسورپنه وه، قهسم به هیهی هیهی به... هیهی... به نور که له دوروه دیت، به تیشک که کهس سهراوه ی نازانیت، قهسم به به یانیانی هینی له مانگی ئابدا. باروئی کوله که هیچ نازانیت، هیچ».

زوهدی دهیگوت «منیش نازانم، منیش نازانم، به لام ده بیت به کیک هه بیت بزانیته، وانیه... واز له پیکه نینه شوومه ی خووت بهینه، که دهنگی هه ندیک ته یرم به یادا دههینتته وه که نه گه تی دههینن. نه م پیکه نینه یه واده کات له جنۆکه یه کی به دده سال بجیت... ناتوانیت پیته که نیت، ناتوانیت؟ پیمبلن من ده توانم باروئی کوله که ببینم یان نا؟ ده توانم یان نا؟».

مورته زای شهیتان وه که نه وه ی شه پۆلکی گه وره ی خوښی راپیچیبکات، پیکه نین بهر گه روی دهگرت، پیکه نین دهیخست به زه ویدا، له سه ر تهختی ژوره که له قاقادا کلافه ده بوو. قاچه نارپکه کانی له حه وادا

جووته‌یان له هه‌واده‌دا، ده‌سته‌کانی وه‌ک ده‌ست و قاچی قالۆنچه‌یه‌ک که‌وتبیتته‌ سه‌رپشت ده‌جولانه‌وه، زوه‌دی وه‌ک سه‌یری لیبۆکیک بکات، بیته‌وه‌ی بزانیته‌ به‌چی پێده‌که‌نیت له‌ مورت‌زای شه‌یتان راده‌ما. مورت‌زا وه‌ک خۆی له‌ سه‌حنه‌ی شاتۆیه‌ک بکیشیتته‌وه، هه‌لده‌گه‌را و به‌ چنگۆلان، به‌ ده‌م قاقاوه‌ له‌سه‌ر هه‌ر چوارپه‌ل ژووره‌که‌ی جێده‌هیشته‌. بیته‌وه‌ی هه‌یج بلّیت، بیته‌وه‌ی هه‌یج گفتیک به‌ زوه‌دی شازه‌مان بدات، ده‌رۆیشت و ونده‌بوو.

شازه‌مان له‌ ژووره‌وه‌ هه‌ستیده‌کرد پێکه‌نینی ئه‌م مه‌خلوقه‌ ناشیرینه‌، پێکه‌نینیکی جه‌هه‌نه‌می سه‌یره، بۆنی شه‌یتانی لیدیت... بۆنی شه‌یتان و هه‌یجی تر.

که‌ مورت‌زا رۆیشت، ماوه‌یه‌ک نه‌یده‌زانی چی بکات، نه‌یده‌زانی به‌داویدا بپروات یان لیتیگه‌رپت. شتیگ له‌ غه‌ریزه‌ زیره‌ک و هه‌سته‌ ژێره‌وانکیکانیدا ده‌یگوت «لیتیگه‌رپت بپروات... لیتیگه‌رپت». دلنیا‌بوو، ئه‌م پیاوه‌ جاریکی تر دیتته‌وه، ته‌فسیری بۆ ئه‌م ده‌رکه‌وتنه‌ سه‌یر و له‌ ناکاوه‌ نه‌بوو. شته‌کان وه‌ک خه‌و هاتنه‌ پێشچاوی، پێشتر جوژه‌ بوونه‌وه‌ریکی وه‌ها ناشیرینی نه‌بینیبوو. نه‌یده‌زانی چ جوژه‌ مرۆشیکه‌. به‌لام دلنیا‌بوو له‌گه‌ڵ بینینی ئه‌و دا‌سه‌فه‌ره‌که‌ی چۆته‌ قۆناغیکی نوێوه‌. ئه‌و پۆژه‌ تا ئیواره‌ بێناراسته‌ پیا‌سه‌یکرد، بازاره‌ کۆنه‌کانی شار و قه‌یسه‌رییه‌ تازه‌کان هه‌موو گه‌را. وه‌ک پیاوێکی بێناز و بێبه‌رنامه‌ و بێئومێد له‌ چه‌ندین چاخانه‌ی چکۆلانه‌دا چایخواره‌وه‌. به‌دریژیی ژیا‌نی پیاوێکی بێناز و بێئومێد و بێناراسته‌بووه‌، به‌دریژیی ژیا‌نی هه‌ر پێگایه‌کی گرتبیتته‌ به‌ر وه‌ک یه‌ک بووه‌. ئیستا ده‌بیت بوه‌ستیت و چاوه‌رپێکات، له‌و پۆژه‌وه‌ی هاتبووه‌ ناو ئه‌م شاره‌ هه‌ستیکی سه‌یری هه‌بوو که‌ شته‌کان به‌ره‌و لای ئه‌و دین. هه‌موو گه‌رانه‌کانی خۆی بێهوده‌ و که‌م مانا‌بوون، ده‌بایه‌ بوه‌ستیت و چاوه‌روانیته‌ تا شته‌کان خۆیان به‌ره‌و پووی دین.

که ئیواره گه رایه وه بو ئوتیله که، ژنی خاوهن ئوتیله که له سالۆنه که دا له گه ل خانمیکی دیکه دا قسه یده کرد، زوهدی شازه مان خوئی وا نیشاندا که نایبیت. کلله کانی وه رگرت و به هیمنی پوویکرده ژووره که ی خوئی، هیشتا پئی نه خستبووه ناو ده رگای ژووره که ی، خانمی نه فسانه له دواوه و به چپه یه کی نه فسوناوی گووتی «ده مه ویت قسه ت له گه لدا بکه م». دهنگی هه مان نه و سجره ی سه ره تای تیدابوو، هه مان نه و فریوه ی یه که مین سات که له پیشه نگه ری ئوتیله که دا بینسی، دهنگی هیچ ئافره تیک پیشتر وه ها کاری تینه کردبوو. بیئه وه ی نه و لاوازییه ی خوئی ده ریخات گووتی «فه رموو ده توانیت، قسه م له گه لدا بکه یت». ژنه که به هه مان سووکی پرسسی «ده توانم بیمه ژووره وه؟». شازه مان گووتی «گه ر تو بته ویت بو نا، ده توانیت».

زوهدی شازه مان له ژووره که دا پتر جوانی نه و ژنه ی بینسی، خانمیکی باریکه له ی چاوپه ش بوو. به دهنگیکی ناسک، که به مه به ست ناسکتری ده کرده وه گووتی «بمبوره، به لام نه مرۆ بیستم که نه م به یانییه مورته زای شه یتان لیژه بووه. نه م به یانییه بیستم. به یانی زوو ویستم بیم بۆلات، به لام تو له ژووره وه نه بوویت، به راستی من خه می تۆمه، نازانم ئیوه نه م پیاوه ده ناسن یان نا؟». قسه کانی خانمی نه فسانه سه یریوو، هاتنه ناوه یه کی خیرابوو، شتیک له خه مخۆری له دهنگی نه و ژنه دابوو ده بهینا مرۆف بوئی بمریت، زوهدی شازه مان له ژیانیدا ئافره تیککی خه مخۆری نه دیبوو، ئیستا نه و دهنگه ده یتوانی نوقمی گیزاویکی بیۆینه ی بکات. وه ک یه که مجاری بیت قسه له گه ل ئافره تیکدا بکات، ههستی به که میک شه ژان کرد. مرۆف چه ند نه زموونی له گه ل نه و جنسه دا هه بیت،

ھەندىجار پىكەوتى ئافرەتتىك دەكات دەيگىپتەۋە بۇ سەر سفر، ۋەك ئەۋەى پىشتەر خانمىكى لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەدىيىت، ۋەك ئەۋەى ھەرچىيەك تا ئەۋ كاتە فىرى بوۋە بېمانا و بىكارىگەر بىت. يارى پىاو لەگەل ژندا لە مارو پەيژەيەكى بېمانا دەچىت، تۇ چەند خۇت بە شارهزا و خۇگرتوو دەريخەيت، لە ناكاو خانمىكت لى پەيدا دەبىت، لە سەرى سەرۋە بەرەو خوارى خوارەۋە دەتگىپتەۋە. بە جۇرىك مروف دەتوانىت بلىت سىزىف پىاويك نىيە كە بەردىكى گەرەى بە شانەۋەيە بەرەو تروپكىكى بەرز سەرىدەخات، سىزىف بەدەختىكە كە ئافرەتتىكى لەسەر شانە دەيگە ينىتتە سەر لوتكە و لەۋتوۋە لە دەستى ھەلدىت و دەبىت دواجار بەدوايدا رابكات و سەر لەنوئى سەرىيخاتەۋە. زوھدى شازەمان لەگەل بىننى ژنى خاۋەن ئوتىلەكەدا تووشى ئەۋ نۇخەبوو، تا ئەۋ كاتە چى لە ئافرەت دەزانى ھەموۋى بوۋە ھەۋا و دەبايە لە سفرەۋە دەست پىيكاتەۋە. بەسەرسامىيەۋە پرسى «خانم تۇ لە كوئى مورتەزاي شەيتان دەناسىت؟». ئەفسانە گووتى «من ناوم ئەفسانەيە، گرنىگ نىيە لە كوئى دەيناسم، گرنىگ ئەۋەيە تۇ ئاگادارى بىت». زوھدى لەسەرەخۇ پىگاي بۇ كىردەۋە و لەسەر كورسىيەكە دانىشت، كەمجار خانمىكى بىنى بوۋە ھەما درەۋشانەۋەيەكى تايبەتى ھەبىت. جەستەيەكى ناسكى چكۆلانەى ھەبوو، لەگەل بارىكى و چكۆلانەيى جەستەيدا جوانىيەكى ۋەھا زالى ھەبوو، مروفى شەيدادەكرد. ۋەك ئەۋەى بزانىت ئامادەگى ئەۋ چ كارىگەرىيەكى گەرەى لەسەر شازەمان ھەيە، بە عەيارىيەۋە قزى ھەلدەيەۋە و گووتى «بىگومان تۇ ھاوپىسى ئەۋ نىت، من دەزانم تۇ ھاوپىسى ئەۋ نىت، تۇ ھاوپىسى كەس نىت لەم ئوتىلەدا. بەزەبىم بە تۇدا دىتەۋە، تۇ شايستەى جىگايەكى باشترىت». ھەمىشە بەچپە قسەيدەكرد. شازەمان بەرامبەرى دانىشت و گووتى «خانم تۇ لە كوئى من دەناسىت؟ كى دەلىت من شايستەى شوينىكى باشترم؟ نامەۋىت

بچم بۆ هيچ ئوتتايلىكى تر، لايه نيكه م له م ئوتتايلىدا ژنيكى جوانى وهكو
 تو ههيه مرؤف بيبينىت، ئوتتايلىكانى دى چى لايه؟» نه فسانه بيته وهى
 له سهر ناوه پوكى قسه كان بوه سستيت، وهك بيه ويت به خو لادانى يه كه م
 پتر له م پياوه نزيك بيته وه، به و دهنگه چرپه ناميز و سيحراوييهى خو
 گووتى «مورته زاي شه يتان پياوى يه كه مى بارؤنه كانه، تيده گيت؟ هه ر
 ژنيك بارؤنه كان بناسيت، نه ويش ده ناسيت، من خوم زور نايناسم،
 خه لكىك ده ناسم كه زور باش ده يناسن، شتى سه يرى ليده گيرنه وه،
 له وان يه تو باوه رنه كيت، نه وان يه له خارجه وه ده گه رينه وه باوه ر به
 زور شت ناكه ن». زوهدى به سه رساميه وه گووتى «به لام من نازانم
 بارؤنه كان كين؟ زانيارم له سهر كوردستان له و شتانه تينا په ريت كه
 به گشتى له ده نگو ياسدا باسده كرؤن، ئاره زويه كى زوريشم له سياست
 نييه، سياست زه لكاويكى گه وره يه». نه فسانه قاچى خسته سه ر قاچى
 و گووتى «زانيم تو نايناناسيت، زانيم بارؤنه كان ناناسيت؟ ليتره ش هه مو
 كه س نايناناسيت، هه موو شتيكى نه م شاره به ده ست نه وان». دهنگى
 به جورىكى سه ير نزمكرده وه و به چرپه گووتى «ميرده كه شم نيش
 بو نه وان ده كات، تيده گيت، نه م ئوتتايلى هى خو ي نييه». زوهدى
 شازه مان پرسى «تو بارؤنى كوله كه ده ناسيت؟». سه رى بادا و گووتى
 «ناويم بيستوهه، به لام نايناسم، گه ر بته ويت ده توانم بېرسم، ده توانم».
 زوهدى شازه مان كه ميك وه ستا و گووتى «چه زده كه م يارمه تيمبه ديت،
 به لام چه زده كه م بشزانم بو ده ته ويت يارمه تيمبه ديت؟». خانمى نه فسانه
 به په له گووتى «له به رنه وهى تو غه ريبيت، له به رنه وهى چه ند پؤژه هه موو
 ده يانه ويت بزائن تو چى ده كه يت، تو نازانيت هاتويته چ شارىكه وه،
 وانيبه؟ تو زور له ميژه ئيره ت نه بينيوه، وانيبه؟ زور ده ميكه؟». زوهدى
 به ماندوييتيه كى زوره وه گووتى «به س ته نيا خودا ده زانيت
 چه ند ساله من پؤيشتوم، راستت ده ويت واهه سته كه م ليتره نه زياوم،

تاکه شتیگ له بیرمه مهلمهسی دیوارهکانه، مهلمهسی دیوارهکان». .
 ئافرهتهکه به هه موو نازکی خۆیهوه پرسى «چی؟ دیوارهکان؟ بۆ
 دیوارهکان؟». زوهدى چاوى لیکننا و گووتى «له بهرئه وهى په یوه ندىیه کی
 سه یرم به دیوارهکانه وه ههیه، لیئانده ترسم... هه سته که م بۆ لای ئه وان
 که پاره ته وه». ئه فسانه به وینهى پۆحیک بیه ویت لییره دا نه وه ستیت و پتر
 له مپه ره کان بشکینیت، ده ستیکی هیمنى خسته قژییه وه و گووتى «
 بیستوو مه که تۆ بۆ باران شوکور ده گه پیت؟ راسته، راسته که تۆ
 بۆ باران شوکور ده گه پیت؟ راسته یان درۆیه؟». یه که مجاریوو دهنگى
 جیدییه تیکی گه وره ی تیدابوو. ههچ شتیگ له م دونیا یه دا له ئافره تیکی
 ناسک جوانتر نیه که له ناکاو ده بیته بوونه وه ریکی جیدی. زوهدى
 سات دواى سات پتر گیرۆده ی ده بوو، به سه رسامیه وه پرسى «تۆ چۆن
 حیکایه تى باران شوکور ده زانیت، چۆن؟». ئه فسانه به چرپه وه گووتى
 «گویم لیوو، نه قیب سه مه د قسه ی بۆ میرده که م ده کرد، گویم لیوو که
 باسى باران شوکور یان کرد، من سه یرم لیهات، سه یرم لیهات، چونکه
 ئیمه ش بۆ باران شوکور ده گه پین». زوهدى به سه رسامیه وه پرسى
 «ئیه کین؟». ئه فسانه ته واو خۆى له زوهدى نزیک کرده وه و به چرپه وه
 گووتى «زانیم نامانناسیت، زانیم، من زانیم». زوهدى گووتى «چۆن
 بتانناسم، من پیاویکی غه ربیم، که س ناناسم، ههچ که س. ناشنا بيم
 به م شاره زۆر له وه که متره که تۆ بیری لیده که یته وه». وهک نه پنییه کی
 گه وره بدرکینیت گووتى «من سه ر به کۆمه لیه ی ژنه سه رگه ردا نه کانم،
 ژنه په ژمورده و غه مگینه کان، ئیمه به شیکین له پۆحله به ره خه یالییه کان،
 من سه ره تا تۆم بینى وامده زانى یه کیکیت له پۆحله به ره خه یالییه کان». .
 زوهدى وهک له شتیگ بترسیت، که میک کشایه وه دواوه و گووتى «به لام
 ئیه وه بۆ له باران شوکور ده گه پین، چ کارتان به باران شوکور وه
 ههیه؟ خواى گه وره، حیکایه تى ئه م کچه چیه؟ ورده ورده دلم ته واو

دەكەوئىتە مەترسىيەو» . ئەفسانە بە ھەمان سووكى و سادەىى گروتى «چۆن وادەئىتت، چۆن؟ باران يەكئىك بوو لە ئىمە، كچئىك بوو تازە وەرمانگرتبوو، ژنى يەكئىك لە بارۆنەكان بوو، من لە سەرەتاوہ دژى وەرگرتنى بووم. من رقم لە ژنى بارۆنەكانە، ھەموو دەيانەوئىت خۆيان بەدبەخت و غەمبار نيشانبدەن، بەلام درۆدەكەن، سەرەتا وامدەزانى ئەوئىش درۆدەكات، زۆر نەبوو ھاتبووہ ناو جەمعيەتى ئىمەوہ، من زۆر نەمدەناسى، بەلام لە ناكاو ونبوو، بئىئەوہى كەس ھىچ شتئىك دەربارەى بزائئىت، ھەموو چەند وەختە بەدوايدا دەگەپئىن، يەكئىك لە مەرچەكانى ئەو كۆمەلەيە ئەوہيە كە ژنەكان مشوورى يەك بخۆن... ناگايان لە يەكتر بئىت». زوھدى پرسى «دەتوانئىت پئىمبەلئىت پۆخلەبەرە خەيالئىيەكان چيىن، ژنانى سەرگەردان كئىن؟ من ئەم شتانەم نەبئىستووہ». ئەفسانە بە سادەىى گروتى «دەزانم نەتبئىستوہ، بەلام مەترسە ھىچ نئىيە، ئىمە كۆمەلئىك ژنى غەمگئىنئىن كە خەيالآت كۆيكر دوينەتەوہ، ھەريەكەمان لە پال ژيانى ناخۆشى خۆماندا، ژيانئىكى خەيالئىمان ھەيە، تئىدەگەئىت، ژيانئىكى خەيالئى، ھەموو رقمان لە مئىردەكانمانە، زۆر بەمان نەزۆكئىن، تئىدەگەئىت؟ زۆر بەمان مندالمان لە مئىردەكانمان نائىت». ئئىنجا دەنگى زۆر زۆر نزمكردەوہ و بە ناسكترئىن چرپەى دونيا گروتى «لەبەرئەوہى نامانەوئىت مندالمان لەو جانەوہرانە ببئىت، باران شوكورئىش وابوو، ئىمە كۆمەلئىك ژنى نەزۆكئىن كە بە خەيال دەژئىن» .

شتەكان بۆ زوھدى شازەمان سەئىرتەر و ئالۆزتر بوون لەوہى چاوہ پوانئىدەكرد. وەك كەوتئىتتە گئىزەنى كۆمەلئىك شتەوہ كە لە مانايان ناكات بەئەفسانەى گروت «تۆ ژنىكى قەشەنگئىت، ژنى خاؤون ئوتئىلئىكى گەورەئىت، بۆدەبئىت بەدبەخت بئىت؟». ئەفسانە بئىئەوہى پئىيكەئىت يان خەندەبگرئىت، گروتى «لەبەرئەوہى ئەمە ئەو پياوہ نئىيە كە دەمەوئىت لەگەلئىدا بژئىم، ئەمە ئەو شەقامە نئىيە كە دەمەوئىت ئئىشى تئىابكەم،

ئەمانە ئەو ھاووپېيانه نین که دەبیئت من خزمەتیا نیکەم، ئەمە ئەو شوینە نییە که دەمەویت سەرپەرشتیبیکەم، ئیترە ئەو باغە ی لى نییە که دەمەویت بۆى بچم، ئیترە ئەو کتیبە ی لى نییە که دەبیئت بیخوینمەوہ . من لیترە مەیتیکم بەسەر ئاوەوہ، بیستوچوار سەعات دەبیئت ژنیکی بەرپۆز بـم... هیچ ئادەمیزادیکى عاقل نییە بتوانیئت پۆژ بیستوچوار سەعات بەرپۆزیئت، بەلام لیترە ھەموومان مەحکومین بەوہ... تێدەگەیت؟ تێدەگەیت مەرۆف ھەموو ژیانى مەحکوم بیئت بەوہ ی بەرپۆز بیئت... مانای چى؟ . چى شتیك لە دنیادا لەوہ خراپترە تا ھەتاھەتایە لە جەھەنمدا بیئت و یقاری خۆشت تیکنە دەیت، لە جەھەنمدا بیئت و خۆشت بەختەوہر نیشانبدەیت. من دەزانم لەمن بەدبەختتر ھەیە، بەلام منیش بەدبەختم، منیش بەدبەختم... ھەر ژنیك لەگەل ئەو پیاوہدا نەژی که خۆی دەیەویت، لەو شوینەدا نەبیئت که خۆی دەیەویت، لەو خیزانەدا گەورە نەبیئت که خۆی دەیەویت، بەدبەختە». زوھدی قسەکانى پێبېرى و گووتى «تۆ لەوہ جوانتریت بەدبەخت بیئت». ئەفسانە وەك پەلە ی بیئت، وەك لە شتیك بترسیت، وەك ئەوہ ی ھەست بە زیادەپەوی بکات گووتى «ئەوہ گرنگ نییە من چیم، نەھاتووم باسى بەدبەختى خۆم بکەم، باوہر پت بیئت بۆ ئەوہ نەھاتووم من دەمەویت بزانم، تۆ بەدوای باران شوگردا دەگەرپیئت یان نا؟». زوھدی گووتى «چیت لیبشارمەوہ، باران شوکور خوشکەزای منە، چەندین مانگە دەنگى نییە، لە من زیاتر کەسى نییە... ھاتوومەتەوہ سۆراغیبیکەم». ئیدی ئەو لە شوینی خۆی ھەستا و گووتى «دەمبوریئت، دەمبوریئت، من کاتیکی نۆرم نییە، بەپرتا و ھاتم و یستم تیبیکەم، گرنگ بوو بزانم تۆ چى بارانیئت، دەبوايە بزانم. دوایى پیتدەلێم دەبیئت چیبیکەین، دوایى، ئیستا دەبیئت برۆم، دەبیئت برۆم». لە بەر دەرگاگە بە ھێمنى و بەچپە سىجراویبەکە ی خۆیەوہ گووتى «شەوان دەرگاگە دامەخە، تکایە. لە ھەر دەرگە تیکدا بیئت

دیمه‌لات، گەر ویستیشت ئوتیله‌که جیبه‌ئیلیت پی‌شتر ئاگادارمبکه‌ره‌وه، نه‌پۆیت به‌رله‌وه‌ی ئاگادارمبکه‌یته‌وه.»

که ژووره‌که‌ی به‌جیبه‌ئیشت، زوه‌دی هه‌ستیکرد له‌وسه‌ری دونیاوه‌ بۆ بینینی ئەم ژنه‌ هاتوو. هاتۆته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌م ئوتیله‌ ناچیز و پیس وچه‌په‌له‌دا به‌م خانمه‌ سیراوویه‌ بگات. له‌وساته‌دا هه‌زیکی سه‌یری تیا‌بوو جارێکی تر نامه‌کانی باران شو‌کور بخوینیته‌وه‌، بیویستی خو‌ی ده‌ستی برد نامه‌کان ده‌ر به‌ئینیت، تا جانتا‌که‌ی نه‌کرده‌وه‌ بی‌ری نه‌که‌وته‌وه‌ نامه‌کانی باران ئیستا لای بارۆنی کوله‌که‌یه‌.

له‌ یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یال

هه‌موو دونیا مملانیته‌کی سامنا‌که‌ له‌ نێوان خه‌یال و ده‌سه‌لاتدا... ئاوها له‌ جیهان‌گه‌یشتووم، به‌لام من هه‌وایه‌کی شیتانه‌ چووبوو هه‌رمه‌وه‌ که هه‌موو ئەم پیتاسه‌یه‌ هه‌له‌یه‌، پیم پیمه‌که‌نن، نه‌با و یقاری خۆم له‌ده‌سته‌بده‌م، خه‌یال ده‌سه‌لاته‌ و ده‌سه‌لات خه‌یال. خه‌یالی بیده‌سه‌لات، هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ که‌فێکی سارد و سه‌ی که‌ ژیان ده‌بیات و نایگه‌په‌ته‌وه‌، ده‌سه‌لاتی بیخه‌یالیش، هوکمیکی سارد و خالی له‌ خونه‌. ده‌سه‌لاتیکی بیخه‌یال و کۆیله‌یه‌کی خه‌یالاوی به‌یه‌کده‌چن، هه‌ریه‌که‌یان هه‌زیکی گه‌وره‌یان که‌م و که‌ره‌سته‌یه‌کی کارایان لیدوو‌ره‌. ئێوه‌ تێگه‌ن و تینه‌گه‌ن وه‌کو یه‌که‌، من پێویستیم به‌ خه‌یالی هه‌موو مرقفه‌ خه‌یالداره‌کان هه‌بوو، ئه‌وه‌ی بیه‌ویت شتیکی جوان له‌سه‌ر زه‌وی دروستبکات ده‌بیات سل له‌وه‌ نه‌کاته‌وه‌ بۆ هه‌موو خاوه‌ن خه‌یالیک سوژده‌ به‌ریت. من ناوی ده‌نیم شه‌ر له‌ نێوان نه‌خشه‌ و

خه‌یالدا. پوژیکیان چووم بق لای حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاویل‌فروشه پروخ‌وشه‌ی خاوی ناوازه‌ی هه‌بوو. شه‌ویک له شه‌وانی مه‌ستی، ئه‌و عه‌تاره به‌دمه‌زه‌به‌ چیرۆکی ئه‌و خاوییه مه‌لعونه‌ی بۆگێرامه‌وه، ئه‌و خاوییه‌ی حیکایه‌تی سه‌رکه‌وتنی خه‌یال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا ده‌گێرێته‌وه. تکام له‌و پیاوه کرد، لێپارامه‌وه، و یقار و هه‌یه‌تی خۆم خسته‌لاوه، ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات. خۆم وه‌ک نه‌جییزاده‌یه‌کی ئه‌م شاره‌ ده‌رنه‌خست، گه‌رچی کورپی وه‌هاغزاده‌کان و ناغا به‌ حورمه‌ته‌کان بووم، گه‌رچی یه‌کیک بووم له‌ سیاسیه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام ئه‌وکات هه‌یشتا سیمایه‌کی نه‌ناسراو و ده‌موچاویکی که‌م بینراو بووم. ئه‌وانه‌ی بق ئه‌سل و ئوسول ده‌گه‌ران، ناوی منیان بیستبوو، به‌لام خه‌لکانی ره‌شوکی و مسکینی نیو کوچه‌ و بازار منیان نه‌ده‌ناسی، خۆگه‌رین و خۆنکردن ئاره‌زووی نه‌یتی و گه‌وره‌ی من بوون. له‌م شاره‌دا مرۆف به‌ یه‌ک ده‌موچاوه‌ ناژی... سویند ده‌خۆم گه‌ر ده‌مامک نه‌بییت، مرۆف ریسوا ده‌بییت. من له‌ گه‌نجیه‌وه‌ فێر بووم ده‌مامک له‌سه‌ر بکه‌م، حه‌قیقه‌تی خۆم ده‌رنه‌خه‌م، به‌ ناوی جیاواز و به‌ جلی جیاواز و به‌ ده‌مامکی جیاوازه‌وه‌ پوو له‌ مه‌یدانه‌ جیاوازه‌کانی ژیان بکه‌م. به‌جۆریک خۆم ده‌گه‌رپی که‌س منی نه‌ده‌ناسییه‌وه‌. جارێک وه‌ک بازرگانی ئه‌سپ و ره‌شه‌ولاغ، جارێکیش وه‌ک قاچاخچیه‌کی بیده‌نگ پوومه‌کرده‌ ناو خه‌لک. ئه‌و پوژه‌ی چووم بق لای حوسنی خه‌یال، وه‌ک کۆندۆز و ته‌نتیکناستیک خۆم ناساند، به‌زه‌حمه‌ت رازیمکرد ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات، گوتم له‌ شاریکی دووره‌وه‌ هاتووم و له‌سه‌ر خه‌یال له‌ ئه‌ده‌بیاتی دێریندا ده‌نوسم، بیه‌وه‌ی به‌یلت نیکاری بکێشم یان وینه‌ی بگرم، ئه‌و پارچه‌ ده‌ستکرده‌ی خه‌یالی پێشاندام. خاوییه‌کی ئیجگار قه‌شه‌نگ بوو، زۆر سیه‌راوی و دله‌ه‌ژین. ئه‌و شه‌وه‌ی حوسنی خه‌یال ئه‌و خاوییه‌ی پێشاندام، وه‌ک ئه‌وه‌ی فریوی ده‌ردیکی هه‌تاه‌تایی بخۆم که‌وته‌وه‌

ناو گيڙاوی ٿو ۽ پرسياره قولانهی له گنجیبه وه دهمهینن و دهمبن.
 دسه لات یاخود خيال؟ ٿو وه پرسياره ٿه بهدی و ترسناکه کی
 منه. ٿو پڙهی حوسنی خيال ٿو ۽ خاویبه عاجباتی و ناوازه یی
 نیشاندانم، من چیرۆکه کم به جۆریکی تر خوینده وه، هه ستمده کرد
 ٿو ۽ جهنگه گه ورهیه هه رگیز له راستیدا پووی نه داوه، سه رتاپای ٿو
 شه ره شتیکه له خیالی ٿو ۽ پادشا شاعیره دا به پیره چوره. شه ریکه
 تیندا نیوه شاعیر و ناسکه پرسته کی ناو پادشا، نیوه دسه لاتدار و
 حوکرانه کی کوشتووه. به لام چی دهینت گه مرۆف شاعیر بیت
 و دسه لاتداریش بیت؟ ٿو خاویبه شتیکی بوو دهیتوانی ژبانی من
 بۆ هه تاهه تایه ویرانبکات. له میژیوو من به دهست ٿو ۽ پرسيارانه وه
 دهمنالاند. هیدی هیدی و پڙ له دواي پڙ تیده گه یستم، خيال ته نیا
 کاتیک مانای هیه که له سه ر پلانیکي گه وره نیشبکات. خيال چیه
 گه دسه لاتیکي گه وره له پشت نه بیت؟ من دهبوو به نارامی
 نیشبکم، هیچ شتیکی وهک پلان و نه خشی دوورودریژ پر ٿه شکه نه
 نییه، به لام ٿو وهی بیه ویت هیژیکي گه وره هی بیت، دهینت به وردی
 پلان دانیت، هم نهرم و نیان بیت و هم نارام. هم دلره ق بیت و
 هم به سۆز. دهبوو دواچار من نه خشیه کم هه بیت و هه مومانیش له
 ناو ٿو ۽ نه خشیه دا بن. وامه زانن گه ره یه کیک کوری و هه چاغزاده کان
 بوو، ئیدی دهره و ئازاری نییه. من وهک شیت دهموچاوی خۆم
 ده به ست و به شاردا ده گه رام، له پیاوه داناکان و مامۆستاکان و
 خه لکی ساده و ره شوکیشم ده پرسسی «گه تر هیز و دسه لاتت
 هه بیت چی ده که یته؟». هه موو ئاده میزادیک بۆ ٿو وهی بتوانیت
 وه لامی ٿو ۽ پرسياره بداته وه، پتویستی به خه یاله. خيال له دسه لات
 بستینه وه، وهک کویری لیدیت، نازانیت چون بروت و بۆ کوئی بروت.
 من پڙیک له پلینیومیکی حیزبدا، گوتم «هاو پریان، هه فالانی من،

ئیمه کویرین نه‌وهک له‌به‌رئه‌وهی نایینین، به‌لکو له‌به‌رئه‌وهی خه‌یالمان نییه». نا ئیوه‌ش به‌هله تیممه‌گه‌ن، وامه‌زنانن من شیفته و شیته و شه‌یدای خه‌یالم. ئه‌وانه‌ی به‌بێ ده‌سه‌لات خه‌یالبازی ده‌گه‌ن، سامانیکی بیسوودیان هه‌یه، هیزیکیان هه‌یه ته‌نیا خۆیانی پی وێرانده‌گه‌ن. من هه‌یج خۆشه‌ویستییه‌کم بۆ ئه‌وانه نییه که وزه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خه‌یالیان هه‌یه و نا‌یخه‌نه خزمه‌تی هیزیکی له‌ خۆیان گه‌وره‌تره‌وه. من پیزم بۆ سهر‌باز و فالگه‌روه و ئه‌ستیره‌دۆزه‌کان و فه‌له‌کناسی سولتانه‌کان له‌ وانه زیاتره. لیتمه‌گرن... نا لیتمه‌گرن، به‌لام پیتان ده‌لیم، خه‌یال ده‌بیتت ملکه‌چی په‌های هیز بیتت، خزمه‌تکاری بچوکی بیتت، به‌رده‌ستی بیتت، ئه‌وسا مانای هه‌یه. خه‌یال له‌وانه‌یه به‌ ته‌نیا بتوانیتت جارێک له‌ جاران پۆچی یه‌کیک پزگار بکات، به‌لام له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتدا ده‌توانیتت به‌هه‌شت دروست بکات... به‌هه‌شت. خۆدای گه‌وره‌ کۆمه‌کم به‌ و ده‌ست به‌ بالمه‌وه بگره. بۆنی به‌هه‌شت له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه من شیته‌ده‌کات... گه‌ر ئینسان له‌سه‌ر زه‌وی بۆ بۆنی به‌هه‌شت نه‌گه‌ریتت، دنیوانه‌یه، دنیوانه‌ی ته‌واوه‌تی و ئه‌به‌دیه‌یه. که‌ یه‌که‌مجار ئه‌و خا‌ولییه‌م بینی هه‌ستمکرد چ هیکایه‌تیکی ترسناکه، ئاخ‌ر چ شتیگ له‌وه ترسناک‌تره بۆ دونه‌یا شا و شاعیر بیته‌ شه‌ریان و شاعیر بیباته‌وه و جیهان بێ شا، بێ سه‌مبولی گه‌وره‌ی ده‌سه‌لات بژی، ئاخ‌ر ده‌بیتت شتیگ له‌م دونه‌یا‌دا هه‌بیتت له‌وه ترسناک‌تر؟ که‌ من له‌ مانای قوولی ئه‌و چیرۆکه‌ پامام، جوانی و سهر‌ی نه‌خشه‌کانم له‌ بیرچووه‌وه... هه‌فته‌یه‌کی دوورودریژ بیرم‌کرده‌وه، ویزدانی خۆم ده‌کرده‌ که‌م، دواچار ئاماده‌بووم، به‌لی ئه‌زیزانی من بۆ هه‌موو شتیگ ئاماده‌بووم. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ هه‌ر له‌ جلی ئه‌و کوندۆزه‌ ئه‌نتیکه‌ په‌رسته‌دا چوومه‌وه بۆ لای حوسنی خه‌یال، وابهریاربوو گه‌ر ئه‌و خا‌ولییه‌م نه‌داتن بیکوژم، هیزی ئه‌وه‌م تیدا‌بوو، ده‌یان گولله‌ بنیم به‌و جه‌سته‌ سه‌بی و سه‌ره‌ زلله‌یه‌وه، هیزی ئه‌وه‌م

ھبوو بینیرم بق جھنہم و ھموو دوکانی خاوسی فرۆشییہ کہی
 ناگر تیہ ردهم. سہرہتا و ھک دوو کاسب قسہ مانکرد کہ لہ سہر نرخی
 کالایہک پیناکہ ون. نیدہ و یست ئو خاویلیہ مہلعونہ بفرۆشیت...
 نیدہ و یست. خوی وا نیشاندا کہ دہیہ ویت تا مہرگ ئو خاویلیہی
 لہ گہلدا بیت. من بہ سہبری دیرینہی خۆم لہ گہلدا جولاموہ، سہرہتا
 ھزار بہ ھزار سہرہ کہ وتم، دواتر دہ ھزار دہ ھزار. تہ ماحی
 مولک و مالم خستہ بہر، تہ ماحی سہفر و ژنی جوان و سۆزانی
 گہنج، بہ لام ہیچیان سوودیان نہ بوو. نمدہ و یست کاربگاتہ ئوہی
 دہ مانچہ کہم دہرخم. بہ لام دواچار بیسہبری و تورہی و شیتیتیم
 دہرکہ وتن و ھموو شتیکیان تیکدا. نمدہ بوو ئم خاویلیہ ترسناکہ تا
 قیامت لہ دوکانی ئو پیاوہدا بیت و پیشانی ھموو ئادہ میزادیکی
 بدات. پیدہ چوو ئو نیازی منی و ھک گالتهی ھرزہ کاران و ھرگرتبیت،
 لہ گہرمہی قسہ کردندا پیمگوت « ناغای خہیال، حیسابی خۆت
 رابگرہ و سہرت لیتہ شیویت. من وازی ناکہم و گہم نییہ، بہ ھر
 نرخیک بووہ ئو خاویلیہ دہ ویت». ئو قوول سہیری چاوی کردم
 و تیگہ یشت شتہ کان سہواو مامہ لہ و گہم نییہ. بہ ترسیکہ وہ دہستی
 خستہ سہر خاویلیہ کہ و گووتی سہد ھزار دیناری سویسری دانہی
 و بییہ. گہر داوای زۆرتیش بگردایہ دہمدا. من دہبایہ ئو خاویلیہ
 مہلعونہ ھلگرم و بیشارمہ وہ... چ گوناھیکی گہورہیہ شاعیران شاگان
 بکوژن... نا ئہ زیزان، من خہوم بہ وہ وہ دہبینی شا لہ گہل شاعیردا
 پیکہ وہ دانیشن و خہیالات بگورنہ وہ. ئو شہوہ ئو خاویلیہم
 ھلگرت و لہ جیگاہ کی قایمدا شاردمہ وہ، جیگاہ کہ من نہ بیت ہیچ
 ئادہ میزادیک نہ یدہ زانی.

چیرۆکی بارۆنی بوکەشوشە ئەیلولی دوو ھەزار و چوار

لە پۆزانی دواتردا بارۆنی بوکەشوشەم زیاتر ناسی، پتر ئەو پۆحەم لە ناکۆکییە سەیرەکانی خۆیدا بینی و ھەستمکرد ئەو نوێنەری بەشیکی سەیر و دەرەعەقلی دونیای ئێمە، ئەو دیوێی کە مەرۆف چەند بیەویت تەفسیریبکات ھەمیشە لە زمان پادەکات و لە رافەکردن عاسیدەبیت. تاکە وشەیکە بتوانم بارۆنی پتر وەسفبکەم ئەو یە پۆحیکی ھەمە دیوی سەیربوو، کۆکەرەوێی گەلیک سیفەتی سەیری ناو کۆی بارۆنەکان بوو. بەدیوێکدا لە شاھەنشای ناو شاتۆنامەکانی شکسپیر دەچوو، بەدیوێکیشدا بوونەوێکی جەنگەلنشین دیاربوو، دەکریت بلێم شتیکی لە پۆحی ئەو کوردە کۆنەنەیشی تێدایوو کە لەسەدە کۆنەکاندا ژیاون و لە جەنگەل و دارستان و شاخ و پاو زیاتر ھیچیان نەزانیو، بەلام و یقاری بازگانە لێزانەکانیشی ھەبوو، کە دەشیت مەرۆف لە سەفەرێکی دووردا لەسەر کەشتییەک بیانبینیت. بارۆن لە پوانینی منووە خالیش نەبوو لە خەیاڵی ئەو پیاوێ ناوانی بە دواي زێر یان ئەلماس یان ھەر کانیکی نھیتی دیکەدا خۆیان فرێدەدەنە تەھلوکەو. ئەو لە پەوتی ژیاویدا لەبەرەي زۆر دوور و جودا لە یەکدا جەنگی بوو. ماوێیک لە سوپادا لە گوردانی توپ ھاویژەکاندا خزمەتیکردبوو، لە پێشمەرگایەتیدا پلەو پایەي بەدەست ھێنابوو. بارۆن شاعیریش بوو، بەو مانایە نا کە دیوانی شیعری ھەبیت، بەلکو بەو مانایەي مەرۆف شیعەر بدویت و شیعەر بژی، من کە یەکەمجار بینیم نەمدەزانی بلێم ئەم پۆحەبەرە لە کوردیکی پاشماوێ سوپای ئیمارەتە غەمگینەکان دەچیت یاخود دەولەمەندیکی ترسناکی

دوای پاپە پینە کە دەزانیت لە ژێر هەزار چەشنە پەنگ و شێو و وشە وە خۆی بشارتە وە . بوونی لە ناو بارۆنەکاندا وەک شتیکی سەیر و ناوازه هاتە بەرچاوم، سەرەتا واتینگە یشتەم بوونی ئەو لە ویدا هەلە یەکی گەورە یە، بەلام دڵم بە جۆریکی سەیر پاجلەکی کە زانیم ئەو بە راستی بارۆنەکانی خۆشدەوێت . ئەو بە ئەسڵ لە بەگزادەکان بوو، وەک نەوێ ئەمیرە گەورەکانی کورد تەماشای خۆی دەکرد، فەلسەفە یەکی ئاغا یانە و پۆحیکی پەتریاریکی سەیری هەبوو، کە من هیدی هیدی ناسیم و تییگە یشتەم .

پۆژیک بارۆن داوەتیکردم و من خۆشحالانە داوەتە کە یم قەبوڵکرد، لەو پارەدارە بیترسانەبوو کە هەموو کەسیان داوەتی سەرسفرە و خوانی خۆیان دەکرد . لە دانیشتنی یەکەمدا سەفرە یەکی سەیری پارازاندبوو وە، زیاتر و گەورەتریو لە سەفرە ی دوو کەس، لیمپرسی «جەنابی میر سەفین حەزە کەم بزانی تۆ بۆ ناوی بارۆنی بوکە شوشەت هە یە، بۆ جۆرە ناویکی وە هایان بە سەردا بریویت، تۆ کێیت و بارۆنەکان کێن؟» . ئەو قاتیکی ئاوریشمین و کراسیکی شینی بریقەداری لە بەردابوو، پیاویکی شیک کە پێشە سپی و سەرە پووتاو کە ی نە دەبوو پێگری ئەوێ ژنان شیفتە ی و یقار و دەم و قسە ی بن . بەو زمانە پەر لە نەغمە و ئاوازه و ئەو قەدەر گەرایبە سەیرە ی خۆی بۆ ئاشکراکردم، بە یقاریک تەنیا لە لۆرانس ئۆلیفییم بینیبوو گووتی «پۆحەکان وەک پەپولە وە هان، گیانەکان گە پۆکن، پۆحی ئینسان پۆحی بولبولیکی پاکە . بولبول گەر لە قەفەزدا بیت یان لە ئاسمانیکی ئازادا بفریت، هەر بولبولە . ئیدی وە هایە و قەدەرە، پێشەتیکە نازانین تاریکە یان پوناک، چارەنوسیکە تیناگەین سیاھە یان سپی، کە زەوی دەچەرخیت و لەگە ئیدا قەدەری ئیمە خولەخوات، هەر یە کە مان لە جیگایە کدا دەوەستین و لە شوینیکدا دەوەرین، ئیمە هەمیشە لە گێژا و نکداین

که فریمانده دات، نه مشه و خولانه وهی دونیا ده مانخاته سه ر پښگایه ک
 و سبه ی شه و ده مانخاته سه ر پښگایه کی تر، نه مرؤ له سه ر سفره یه کین
 و به یانی له سه ر سفره یه کی تر، ئیستا ئیمه یین که له گوشتی نه وانی
 دی ده خوین و سبه یین یه کیکی دیبه که له گوشتی ئیمه ده خوات،
 ئینسان خوئی شوئی خوئی له م گه ردونه دا هه لئا بژیریت، نه وه گه ردونه
 شوینمان ده داتی، من بارؤنی بوکه شوشه بم یان کۆتریکی غه مگین
 که ئیستا به سه ر باغیکی زه رددا ده فریت، پۆحیکم وه ک پۆحه کانی تر
 ده سورپمه وه، من و میروله بیچاره کان له چاوی نه م سروشته کویر و
 بیسنوره دا وه ک یه کین، ده نگی هاواری وه حشیکی ترسناک و جوانترین
 غه زه ل له گوئی نه م گه ردونه دا وه کو یه که، گوئی به ناوه کان مه ده
 و یاری خووت بکه . هه میشه ده ئیم یاری خووت بکه، یاری خووت
 بکه . له چ سفره یه که وه نزیکی دانیشه و لئی بخو، نه و یاریبه بکه
 که لیته وه نزیکه . گه ر که وتیته ناو بارؤنه کانه وه بارؤن به، گه ر
 که وتیته جه نکه وه جه نگاوه ر به، گه ر که وتیته به حره وه که شتیبه وان
 به، گه ر بالیشته هه بوو، مه ل به یان فریشته . له هه ر جیگایه کی
 ببه، نه وه تو نیت له ویتت، نه وه ده ستیکه توئی له ویا داناوه، من و
 تو ئیستا وه ک یه کین و نزیک له یه کین، به لام دوورین و دوورین و
 دوور. مرؤفه کان به ر یه کده که ون، به لام چاره نوسه کان نا . هیه هیزیک
 نیبه له م گه ردونه دا تو بکاته بارؤنی بوکه شوشه و من بکاته ماجیدی
 گول سؤلاف، هیه هیزیک نیبه قفلی من بشکینیت و پۆحی تو بخاته
 جه سته مه وه، من و تو به یه کده گه یین، وه ک چؤن دوو بالنده ی بئیمشک
 و بئنیاز و بیخه یال به یه کده گه ن، به لام ژیانمان به یه ک ناگات. گه ر
 مه حکومبووین به جه نگ با به ره حمه وه یه ک بکوژین. مرؤفه ته نیا
 ده ستی به سه ر یه ک شتدا ده شکیت، یه ک شت، په حم. که که وتیته
 جه نکه وه چ چاریکت هه یه گه ر جه نگاوه رنه بیت که که وتیته ناوه وه

چ چاريكت هه يه گهر مه له وان نه بيت، كه كه وتيته بازاره وه بازارگان به، گهر پتويست بوو بكوژيت تا نه كوژدئيت، ئه ي عه زيزم بكوژه، به لام به زه بيت له ياد نه چيت، بكوژه به لام نه وه ت له بير نه چيت كه ده بيت بو كوژراوه كان بگريت، گهر توانيت نه هئيت نازاريان بگات، مه هئله نازاريان بگات. نه وه ي كه ئيستا من ده مرم و تو نامريت، تو ده مريت و يه كيكي دي نامريت، تو ده بيته كوژراو و من بكوژ، من ده بمه راو كهر و تو نيچير، شتيكه من و تو ديارى ناكه ين... بازنه يه كي گه وره يه و سوږده خوات، گيزاو يكه و هر يه كه مان فرېده داته سر خانه يه ك، وه ك چو ن سه ربازيكي شه تره نچ ناتوانيت بيرسي ت من بو فيل نيم، بو شاليار نيم، بو ئه سپ نيم، منيش بو م نيه بپرسم من بو بارو ن و تو بارو ن نيت».

من ماجيدى گول سولا ف ده مزانى ناتوانم شويني خو م له گه ل هيج مه خلوقيكى ئه م دونيا يه دا بگوږمه وه، به لام له و باوه ږه دانه بووم مرو ف گهر كه وته ناو ږنده كانه وه، ده بيت نه ويش بلورينئيت. وه ك يه كيك له يه كه م پرسته وه نه ينسى خو ي بدركينئيت، گوتم «ئوه قه ده ر نيه، كوږيكى گه نچ بكوژيت كه په يوه ندى له گه ل ژنئيدا هه يه، وانيه، ئينسان ده توانيت ته سلیمی قه ده رى وانه بيت؟». بارو ن ده ستيكى به ريشه پر وبقاره كه يدا هئنا، به گومانه وه سه ير كردم، نيگاي نه رقى تيابوو نه خو شه ويستی و گوتم «به دبه ختين گهر وه ك كو تر يكم ان لي بيت و ايزانئيت دارستان به هه شته. به دبه ختين گهر تينه گه ين چ خو نئيكى دووږدريژ ږراوه. به دبه خته ئه و كه سه ي به مرو ف ده لئيت نه كوژيت و نه كوژدئيت، ئيمه ته نيا نه وه مان له سه ره مرو فمان خو شبويت، به لام پي بلين مه كوژه، گونا مه كه، دزى مه كه، درو مه كه، نه مه تيگه يشتنى خوداكانه، تو بو هه مان داواى خوداكان له من ده كه يت؟ خوا مرو فى وه ك فريشته دروست نه كرده، به لام داواى ليده كات فريشته بيت. تو

بۆ داوای وا دوویاره دهکه یته وه؟ . ماجیدی گول سؤلاف من چوومه ته
 جهنگه وه و مروؤم کوشتوه، به لام بوکه شوشه شم فرؤشتوه و مندالانم
 شاد و بهخته وه رکرده وه . من باوه پم به بیگوناھی نییه، شتیگ نییه
 له م سهر نه ستیره یه بیگوناه بیت، لیره تاوانبار و بیتاوان نییه، به لکو
 براوه و دؤرا وه یه» .

دهمزانى تیگه یشتنى ته واره تى له بارۆنى بوکه شوشه ئاسان نییه .
 سه ره تا واتىگه یستم که نه و بارۆنىکی راسته قینه نییه، و امده زانى
 ده کریت به کامى دل پلانه کانى خۆمى پبیلیم، من پۆزى یه که م دیوه
 فریشته ئاساکه ی بارۆنم بینى، به لام که چند جارێک دواتر به و قاته
 ئاوریشم و پیلاره ئیتالیه بریقه دارانه وه بینیم، هه ستمکرد میر سه فین،
 میریکی راسته قینه یه، میریکه له وانه ی پرن له هیز و شکۆی میریتی
 و سه رشاره له هه وای به گزاده یی . بۆ یه که مجار له ماشینه که ی نه ودا
 سوار ئوتومبیلیکی گرانبه های گه وره بووم، تا نه و کات من ته نیا سوار
 پاسه نه فه ره کانى شار بوویوم . بیرتان نه چیت من پینگه پکی گه وره
 بووم، گه ر حیسابی نه و ماوانه م بکردبایه که به پئ له سنووری نه و
 شاره دا سوپاومه ته وه، به بئ دوودلی کۆی میل و مه وداکانی له و ماوه یه
 زیاتریون که مارکۆپۆلۆ یان هه ر گه رالیکی تری دنیا بریوتی .
 چۆن بالنده یه کی بچوک له قه فه زه که ی خۆیدا نه مبه ره و به رده کات،
 منیش سه رتا پای عومرم وه ک نه و بالنده بچوکانه ی ناو قه فه ز له
 نیوان جاده کانى نه م شاره دا نه مبه ره و به رم کردبوو . سه یرم لیها ت که
 بارۆنى بوکه شوشه سوار ئوتومبيله که ی کردم، نه وه یه که مجارم بوو
 ئاده میزادیگ بانگمبات سوار ئوتومبيله که ی بم، من گه رچی له وانه بووم
 که ده شیت به نه وه ی دوا ی راپه رین ناوم به یتن، به لام هه تا بۆ
 جاریکیش له ژیانمدا سوار ئوتومبیلیکی وه ها نه بوویوم . هه موو ژیانم
 به پئ ده مکروتا و به پئ ده هاتم و ده چووم . بارۆن سه یری لیها ت که

زانی تا شهوکات له پاس به ولاره ماشینیکی دیکه ی گه پۆکم له سه ره زهوی به کارنه هیناوه، باوه پری نه ده کرد مرۆفی وهک من له دونیادا هه بیئت، چه ندین جار سه ری بادا و نه یده زانی باوه پم پتیکات یاخود نا. که زانی له م شاره نه چوو مه ته ده ره وه پتر پیم سه رسامبوو. شه وه ی پالی پتوه نا بیته هاوپریم و به نزیکیم خۆشحال بیئت، شه و په ره ورده سینهما ییه زۆر و شاره زاییه بیۆینه یه ی من بوو له دونیای فلیمدا. من له سینهما دا وه ها شاره زا بووم، وای هه سته ده کرد من درۆده که م، بپرک له عومرم له هۆلیۆد ژیاوم یاخود سینهما م له یه کتیک له په یمانگا کانی فلیمسازی ته واو کرده. که سوار شه و ئوتومبیله سه یره ی شه و بووم تیگه یستم مانای چی مرۆف بارۆن بیئت، تیگه یستم بۆ کاتیکی مرۆف له و دونیایه نزیکه که ویته وه نایه ویت جاریکی دی لئیده رچیت و بیته ده ری. من ده بایه له گه ل بارۆندا له په ریژدا بم و به په له دیواره کان نه شکینم و به شیۆه یه ک خۆم نزیک نه که مه وه گومانم لئیکات. ویستم بیمه دۆستی، بیته وه ی و ایزانیت مه به سستیک مه یه . پیمگوت « جه نابی بارۆن من ده ستوخه تیکی جوانم هه یه، جوانترین ده ستوخه تی دونیایه. له ئیشی پاگرتنی حیساباتدا که مه به مه ره یه کم هه یه، بۆ نامکه یته ده فته رداری خۆت؟ ». بارۆن به پیکه نینه وه گوتی « سئ کچم له لایه ئیشی ده فته رداریم بۆ ده که ن، ده ستوخه تیان زۆر جوانه و خۆشیان له ده ستوخه تیان جوانترن. چ پتویستیم به تۆیه کاری وام بۆ بکه یته؟ گه ره ته ویت ببین به هاوپریم بیر له ئیش مه که ره وه لای من، هه ره که س لای بارۆن ئیشبکات، ده بیئت به ئیشکه ری بارۆن، چه زده که م تۆ هاوپریم بیئت» .

به سووکییه کی گه وره وه باسی شه و که سانه ی کرد که له لای ئیشه ده که ن. گوتی « که مرۆف بارۆن بوو، ده بیئت ئیشکه ره کانی پیزی بارۆنی لیبنین، گه ره بیئت به ئیشکه رم وینه که ت له پتیشچاوم ده گورپت» .

من هیچم نەگوت، گرنگ نەوہبوو بپۆمە ناو بارۆنەکانەوہ، لەویش بارۆنی مریشک بناسم و ھەولبەدەم دەمم بگاتە ژنەکەى تا سەبارەت بە موراد جەمیل قسەى لەگەڵدا بکەم... ئەوہ گەورەترین ئامانجى من بوو. لە کاتیکدا بارۆن بە شەوقەوہ ماشیننەکەى لێدەخوڤى من لیمپرسى «بارۆن، تێمناگەینیت، تەنیا تۆ بارۆنیت یان خەلکى تریش ھەن وەک تۆ بارۆنبن؟». بە لاچار سەیریکردم و گووتى «بارۆنەکان تروپکەن، لوتکەن، پوناکیان ھەبە و دەشسوتینن، گەر دەتەوێت دەتوانم بتەم بۆ ناویان، پوخۆش و گەشن، دەم بە پیکەنین و مەشرەبخۆشن، شتیک نین جیاوازیان لە مروفەکانى تر. پێدەکەنن و جنیودەدەن و سەرخۆشەدەن و پاشقول لە یەکدیش دەگرن. ھێندە ھەبە، سامان و دەسەلاتیان زۆرتەرە. لاوازەکان بە سروشتى خۆیان پقیان لەوانەبە کە خاوەنى سامان و دەسەلاتن، وەک جنسیک لێیاندەپوانن لە باغى ئینساندا نەپوابن. لاوازەکان پقیان لە ھێز و وىقارى ھێزە. من خۆم کوڤى میرەکان بووم، حەزەدەکرد بىم بە ئەفسەرى توپخانە و شەپیکەم، ناو ئاگر ببینم، پەلاماریدەم. «ھێزى خۆت تاقیبکەرەوہ ئەى ئادەمى» ئەوہ دروشمى من بوو، ماجید سۆلاڤ «بەردەوام وا بانگیدەکردم» گەر لە ناو گەورەکاندا جیکات نەبووہوہ، مەبەرە پشیلەبەکى سەپلە، لێگەپێ گەورەکان لەزەت لە گەورەبى خۆیان ببینن. لێگەپێ... مەپرسە گەورەکان چۆن گەورەبوون، ئەو پرسىارى لاوازەکانە».

من هیچم نەگوت، سەرسام بووم کە بارۆن ئەو جۆرە بپروا سەیرانەى ھەبە. نەمدەویست وەک پیاویک دەریکەوم کە بپرواى سیاسى ئەوتۆم ھەبە سەرودلێ بارۆنەکان دەگریت. لەسەرەخۆ گووتم «جەنابى بارۆن تۆ بەشیوہبەکى ھێند جوان باس لە بارۆنەکان دەکەیت، پڕ بە دل حەزەدەکەم بیانناسم. بەلام نازانم کەسێکى وەک من تا چەند بە کەلکى ئەوہ دیت لە سەر مێزى ئەو پیاوہ بەرزانە دانیشیت؟».

بارون وهك حهز له و جوره گه مانه بكات، گووتى «تۆ له بارونىكى راسته قينه ده چيت؟ سويند ده خۆم سيماي بارونىكى سه دهى نۆزده ت ههيه، سوودىكى گه وره ت له ته ماشاكردى فليمه كان بينيوه، هيچ بهك له بارونه كان وهك تۆ ويقاريان نيبه، دلتيام بهم پوخساره وه ده توانم وهك بارون به وانى ترت بناسيتم»، ها، ده لئييت چى، ناوت ده نيتم بارونى حيكايه ت». بۆ ساتيگ من تروسكه بهكى شادى به پۆحمدا تپه پى، به لام زۆرى نه برد ده ستىكرد به پيكنه نين و گووتى «فيلى وا به سهر ميره تازه كانى ئه م شارهدا تينا په پيئت. كه له كى وا به سهر مير و وه چاغزادهى هيچ شار و مهمله كه تىكى تريشدا ناگوزهرى. تۆ بارون نيت، بارونه كان له و پوه وه غه ريزه به كى په وشه نيان ههيه، ده زانن كى به راستى ميره و بۆته مير، كيش نه بووه. مه سه له كه ته نيا ناويك نيبه مروف وه ريگريت، به لكو ئه خلاق و په فتارىكيشه له پۆحدا دروسته ديئت».

دواتر گووتى «نا، وانا كه م، وهك ميوانىك به وانت ده ناسيتم، وهك حيكايه تخوانىك كه به چيروكه كانت ده توانيت سه رسامان به كيت. به لام ده بييت زۆر بىرى لئيكه به ته وه، ئه وهى بچيئه نويميران به ئاسانى ناتوانيت بيته ده رى».

ئه و كات تيئه ده گه يشتم مه به ستى چيه، بيئه وهى بىريكه مه وه، گووتم «شه ره فيكى گه وره به بيمه ئه و دونيا به وه، شانازيه بۆ كه سيكى بچوك و ناچيزى وهك من پئيخه مه دونياى ئيوه وه».

به ده م ليخورپىنى ماشينه كه وه گووتى «شه ره فه ياخود نه فره ته، دواى ده رده كه ويئت، دواى. ئيستا هيچ مه لى، به لاغه تى مردوو و هه رفى بيگيان چووزانن ته عبير له شتيك بكن كه نه بينراوه. كو تريك كه به سهر دره ختيكه وه ده نيشيته وه چووزانتيت گولله چاوه روانيده كات يان پۆشنايى، هه نديچار ئاو زۆرى ده ويئت تا ماسيه مردوو هه كانى

خۆی دەناسیتهوه، شەو زۆری دەوێت تا ئەستێرە خەوتوووەکانی خۆی دەدۆزێتەوه. نیازی تاریک لە دڵتدا هەلمەگرە. من بە هەموو میرەکانی ھاوڕێم دەلێم «خواجا و شاسوارە خۆشەویستەکانی بێرام، دەرگاتان بۆ ھەر کەس کردەوه، پێیبێین، نیازی تاریک لە دڵیدا هەلنەگریت...». ھەیە وەک گەدا دێت بۆ دونیای میرەکان و وەک بارۆن دەپواتە دەرەوه، ھەیە وەک بارۆن دەپوات و وەک گەدا دەگرێتەوه. دەسەلات و سامان وەک جوانی وەھایە ھەم بەختەوھەرتدەکەن و ھەم شیتتدەکەن. زۆرین لەوانە ی وەک فیلبازیک دەخزێنە ناو بارۆنەکان و وەک سەگێکی تۆپیو کۆتایاندیت. ئەمە جەنگە جەنگ، ھەر کەسیک لە جەنگدا دەستی بلەرزیت دۆراوه، کە دێیت بۆ ناو بارۆنەکان کەس ناتوانیت بپارێزیت، تەنیا خۆت دەتوانیت پەرحم بە خۆت بکەیت. لە ناو بارۆنەکاندا مرۆف دەبێت خۆی پەرحم بە خۆی بکات».

من ھیچ شتیکی لەو قسانە ی بارۆن تێنەگەیشتم، بێتەوھ ی بزنام دەلێم چی، گووتم «بارۆنی بوکەشوشە، بمبە بۆ ئەوێ، بمبە بۆ ناو بارۆنەکان، ھەستدەکەم من بە ھەلە لەم دونیایەدا لە دایکبووم». بە ھەسرەتەوه سەیریکردم و گووتی «تۆ دەبایە لە ناو میرەکاندا لە دایک ببیت، بەلام لەوێ لە دایک نەبوویت، ھەر کەسیکیش لەوێ لە دایک نەبیت واتە میر نییە. ئەوەت بێر نەچیتەوه کە تۆ میر نیت، وەسوەسە ی وا نەچیتە سەرتهوه».

کەمیک بێدەنگ بوو گووتی «دەبێت ئیشیکت بۆ بدۆزمەوه بگونجیت و لایەق بیت، دەبێت سەبەرت ھەبیت، سەبر».

من بە ئەسپایی گووتم «سەبرم دەبیت، جەنابی بارۆن سەبرم دەبیت».

غەزەلنوس و ئەفسانە و ھەزارباغ کۆتایی سالانی ھەشتا

لە کۆتایی سالانی ھەشتاکاندا باوکی غەزەلنوس، ناسر سەعید بە یەکیک لە دەردە نەزانراوەکانی پیریتی مرد و ئەو مائە گەورەیی بۆ ئەو جێھێشت، لەو چەند سالەدا غەزەلنوس سندوقە بێشومارەکانی غەزەلی لەو ژێر زەمینە گەورە و کاشیکراوەی مائەویدا ھەلگرتبوو. سندوقی چی؟ ھەر یەكەیان دەروازەی زەریایەك بوون لە غەزەل. لەو ھەموو سالەدا ھەموو پۆژیک غەزەلی لەبەر کردبوو. سەدان ھەزار بەیت غەزەلی لە بەربوو، بەلام نەگە یشتبوو کۆتایی. پۆژ دواي پۆژ لەگەڵ ھەر دیوانیک و ھەر غەزەلیکدا کە دەبخویندەو، دەگە یشتە ئەو بپوایە مەلای سوختە ئەو کتیبانە بەتەنیا نەنوسیو، بەلکو پۆچی ھەموو مەخلوقاتى دڵ بە عەشق لە زەوی و ئاسماندا، لە دەریا و وشکانیدا کۆمەکیانکردو. پۆژ دواي پۆژیش کە کاریگەری ئەفسوناوی غەزەلەکانی دەبینی، ھەستیدەکرد ئەو کتیبانە سەمبولیکی گەردونین بۆ خەیاڵیک کە ھەمیشە پاک و عاشقانە دەمێنیتەو. ئەو دواي گەرانەوہی لەگەڵ ئەو کۆرپەيەدا، مندالە چکۆلانەکی ناونا «خەیاڵوان». چەند ھەفتەي یەكەمی بەخێوکردنی خەیاڵوان سادە و ئاسان ھاتە پێشچاوی، بەلام قسەکانی ئەو کچە زەرد و نەخۆشەي سەبارەت بە «ئەفسانە» ناویک لە یادنەکرد کە دەشیت یارمەتیبدات. دواي مانگیك، غەزەلنوس ئیوارەيەك مندالە چکۆلانەکی لای ژنی ھاوڕێیەکی دانا و خۆی چوو بۆ ئوتیلی «بەفر و سەراب». ئوتیلیکی دوو قاتى چکۆلانە بوو، کە لە کۆتایی سالانی چلدا بۆ پێشوازی ئەو جووتیارانە دروستکراوو کە لەلادیوہ بۆ فەحسى توتن و بینینی نھینی و سیحری شار دەھاتن، لە سەرھەتای ھەفتاکاندا جارێکی

تر بۆ پیشوازی سهیرانکه ره عه ره به کان نوئیکرابوووه، له هه شتاکانیشدا بۆ پشووئێ ئه و سه ربارانه ئی له به ره کانی جهنگه وه ده گه پانه وه گه وه تر و خوشر کرابوو. ئه و ئیواره یه که غزه لنوس چوو ئوتیله که، خانمی ئه فسانه له گه ل باجیبه کدا له وانه ئی ژوو ره کان پاکده که نه وه هه ندیک به رگه پشتی شواری پێکده خست. ئه فسانه له کو تایی سالی هه شتا و هه شتا ته مه نی بیست و دوو سال بوو، نزیک پینج سال بوو شووی به و خاوه ن ئوتیله کردبوو. گه ر به اتبایه و یه کیک شانسی هه بایه و ئه فسانه ئی له و دوو پۆژه جیاوازه دا بدیبایه، جاریک ئه و ئیواره یه ئی که غزه لنوس چوو بۆ لای و جاریکیش ئه و ئیواره یه ئی زوه دی شازه مانی بینی، هه ستیده کرد ئه و خانمه له و شازده ساله دا، جگه له وه ئی جوانتر و سیحراو پتر بووه، نه پیریوو و نه گۆراوه. غزه لنوس له یه که م ئیواره وه ناوینا «خانمی چرپه ئه فسوناوییه کان». ئه و پیشتر غزه لنوسی بینیوو. بیته وه ئی شه رمبکات ده ستیگرت و بردی بۆ سالتو ئی ناخواردنی میوانه کان، به چرپه وه پێیگوت «ده زانین هه موو ده زانین که نه شمیل مردوه، پیمه ئی، هیچم بۆ مه گێره وه، منداله که ش لای تو یه، ده زانم... دلم لای ئه و منداله چکو لانه یه یه، غزه لنوس دلم لایه تی، پیمبل ئی ناوت ناوه چیی؟» «ناوی خه یالوانه». ناوی منداله که لای ئه فسانه ناوازه و بیوینه بوو. ئه فسانه باسی ئه و چیرۆکه ئی بۆ کرد که نه شمیلی گه یانده سه ر پێخه فی مه رگ. خو ئی به یه کیک له هه ره که سه نزیک و دوسته قایمکاره کانی ئه و خاتو نه نیشاندا، وه ک شتیکی سه یر بدرکی ئیت به غزه لنوسی گووت «سالانیک له وه و به ر نه شمیل منی برده ناو «جه معییه تی ژنه په ژمورده کان» وه. ئه وه یه که مجار بوو غزه لنوس ناوی ئه و جه معییه ته بیستیت. هه ر ئه فسانه پێیگوت ئه وان هه فته ئی جاریک کو ده بنه وه و باسی نازاره کانی خو یان ده که ن، قسه له شاسواری خه یال و خه ونه کانیان ده که ن، باس له و شوینه سیحراوی و زه مانه قه شه نگ و هه ریمه رۆمانسیانه ده که ن

کە دەیانەویّت بۆی بچن و تیا بژین. هەر ئەو پۆژە خانمی ئەفسانە، غەزەلنوسی بۆ خویندنه‌وه‌ی هەندیک غەزەل بۆ ناو خانمانی پەژمورده داوه‌تکرد. ئەو هە سەرەتای تیکه‌لاوبوونی راسته‌قینه‌ی غەزەلنوس بوو بە و ژنە غەمگینانە‌ی کە پەریوون لە خەیاڵ و هەسرەت و ئومید. غەزەلنوس لەو چەند سالا‌دا چەندە‌ها جار غەزەلی بۆ خویندنه‌وه. لە پێگای ئەو ئا‌فرەتانه‌وه ئەو مندالە خەیاڵیانە‌شی ناسی کە لە پە‌یوه‌ندییە خەیاڵی و ئاشە‌رعییە‌کانی ژنانی ئەم شارە دروستبوو‌بوون. خەیاڵوانی چکۆله و گ‌رپۆز دوا‌هەمین مندالی ئەو وه‌چە سە‌ی‌حراوییه نە‌بوو کە یە‌کی دێ‌رێ‌ک غەزەل لە‌سەر سنگیان بوو، بە‌لکو گە‌له‌ک مندالی خەیاڵی دیکە‌ی بە‌دوادا هات.

جە‌معییە‌تی ژنانی سەرگە‌ردان گە‌وره‌ترین جە‌معییە‌تێ‌ک بوو غەزەلنوس دێ‌بێ‌تی، لەو چەند سالا‌دا بە چەندە‌ها گ‌روپی خەیا‌لکاری بچوک گە‌یشتبوو، بە چەندە‌ها باغدا سە‌فە‌ری‌کردبوو، بە‌سەر شاخی بە‌رزدا سەرکە‌وتبوو کە ترۆ‌پیکە‌کانیان لە خەیا‌لدا دوا‌ی دە‌هات، لە هە‌موو جێ‌گایە‌کی نیشتمان م‌رۆ‌فی پ‌ر خولیا و خەیا‌لی بینیبوو، جە‌معییە‌تی بچوکی گە‌نجان و شاعیران و خەیا‌لپەرستانی بینیبوو، بە‌لام هێ‌چیان وه‌ک ئەم جە‌معییە‌تە گە‌وره و بێ‌سنوور دیارنە‌بوون. هە‌ندیک لە ژنانی ئەو جە‌معییە‌تە دایکی مندالگە‌لێ‌کی خەیا‌لی بوون کە لە عە‌شقی ناکام دروستبوو‌بوون. هە‌ندیکیان لە‌بارێ‌کدا بوون دە‌یان‌توانی مندالە خەیا‌لییە‌کانی خۆیان بە‌خێ‌وبکە‌ن، بە‌لام هە‌ندیکێ دیکە‌یان دە‌بایە کۆ‌رپە‌کانی خۆیان بگە‌یننە دە‌ست ژنانی تر تا مندالە‌کانیان بپ‌اریزن و لە مردن پ‌زگاریان‌بکە‌ن، لە ماوه‌یه‌کی کە‌مدا غەزەلنوس لە پێ‌گای جیا‌واز و بە‌شی‌وه‌ی جیا‌واز... لە باغی جیا‌واز و لە کوچە‌ی جیا‌وازه‌وه بووه خاوه‌نی کۆ‌مه‌لێ‌ک لەو مندالە خەیا‌لیانە کە جگە لە م‌الی غەزەلنوس شو‌ئێ‌نکی دیکە‌ییان لە د‌ونیا‌دا نە‌بوو. ئەو شە‌وه‌ی مە‌هنازی ناسی، باوکی سێ مندالی

خه یالی بوو، که کچانی نه ناسراو له عاشقی نه ناسراو دروستیانگردبوون. هه موو ئه و مندالّه حه رامزادانه، به ره می ته سلیمیوون و توانه وهی دایکه غه مگینه کانیان بوون له ساته خه یالی و بیسنوره کانی عه شقدا. بۆ غزله لنوس سه یربوو ببینیت ئه و ژنانه ی له نامیزی میرده کانیاندا مندالیان نابیت، له پښگای حه زه ناناسایی و ناشه رعیه کانیه وه ده توانن مندالی به و چه شنه سحرای و جوان دروستبکه ن. پوژیک له گه ل خانمی چرپه نه فسوناوییه کانداهه پرا، وهک ئه وهی به دوی به هاریانوی دایکیدا بگه پری، وهک ئه وهی له بینینی ئه و ژنانه دا بۆ رابوردوی خوی عه ودال بیت، حه زیده کرد تیبگات، بۆ جگه له خۆشه ویستی هیژیکی دیکه نییه فه پ و به ره که تی مندالبوون له هه ندیک له خانمانی ئه م دونیا یه دا بخولقی نیت. نه فسانه هه ندیک له و خیزانانه ی نیشانی غزله لنوسدا که ئه و کورپه حه رام و خه یالیانه ی عه شقیان له خۆگرتوه. نه فسانه به چرپه کانی خوی گوتی « پق واده کات پیاوان یه کتری بکوژن، به پون بۆ جهنگ، به لام ژنانیش نه زۆک و غه مگین ده کات». پینچ سال بوو شووی به و خاوه ن ئوتیله کردبوو، له شهوی یه که مه وه پلانی دانابوو بیکوژیت و نه یده توانی. غزله لنوس له پښگای ئه وه وه ئه و ژنه غه مگینه نه ی بینی که له که ناری شیئی نزیکبوون و له سه ر سنووری دیوانه گی ده ژیان، ئه و ژنانه ی له کۆبوونه وهی جه معیه تی ژنه خه یالییه کانداهه جگه له فه نتازیاکانی عه شق جوړه فه نتازیا یه کی تریان نه بوو، هه ندیکیان به نه اندازه یه ک پقیان له میرده کانیان بوو، تووشی وپښه ی تاریک و موته که ی دلخنکین بوویوون. غزله لنوس تاکه پیاویک بوو بۆی هه بیت دانیشیت و گوئی له و قسه نه پښیانه ی نیوان ژنانی ئه م شاره بگریت. هه میشه له ژووری تاریک و کونجی فره امۆشکراودا یه کدیان ده بینی، له جیگای نه وتودا هیهچ پیاویکی ئه م دونیا یه گوئی له پازه کانیان نه بیت، زۆریه یان به نه اندازه یه ک په نگ زهرد و نه خۆش دیاربوون بۆی مردنیان

لێدەهات. ژنانی هەمەچیزەبیوون، لە ژنی پیاوانی زۆر هەزارهوه که نانی پۆزیان نییه تا ژنی دەسه‌لاتدار و پاره‌داره‌کان، لە ژنانی نه‌خوینده‌واره‌وه تا خانمانی شاعیر و شانۆکار، پیکرا بوونه‌وه‌ری غه‌مگینبوون که بۆ چەند ساتیک ئاره‌زووی پاسته‌قینه‌ی خۆیان باسده‌کرد. له‌ ناو ئه‌و ژنانه‌دا غه‌زه‌لنوس تێده‌گه‌یشت ئه‌و له‌ هه‌رمێکی دونه‌یادا ده‌ژی، شته‌ ساده‌کان له‌ هه‌مانکاتدا شته‌ هه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانن، شته‌ ئاساییه‌کانیش شته‌ هه‌ره‌ ئه‌فسانه‌یی و دوورده‌سته‌کانن. له‌و کۆبوونه‌وه‌ داخراوانه‌دا، هه‌موو به‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ده‌وری مۆمیک داده‌نیشتن، هه‌ندیکیان پووی خۆیان ئاشکراده‌کرد و هه‌ندیکیان به‌ نیقاب و په‌چه‌وه‌ قسه‌یان له‌ تاریکترین خواست و خه‌یالترین ئاره‌زووی خۆیان ده‌کرد، هه‌ندیکیان به‌ جلی جوان و هه‌ندیکیان وه‌ک ته‌داره‌کی تایبه‌ت بۆ سروتیکی نه‌ینی خۆیان ده‌گوێری. هه‌ندیکیان نه‌یاندته‌وانی قسه‌بکه‌ن، له‌ بری قسه‌ سه‌مایاندته‌کرد یان ده‌گریان. خه‌یال دواهه‌مین مائی ئه‌وان بوو، گه‌ر ئه‌و خه‌یالانه‌ نه‌بایه‌، ده‌بوونه‌ دلێکی ترسناک و ده‌ستیکی کوشنده‌. له‌ دوا به‌شی پرۆگرامه‌کاندا، دواي ئه‌وه‌ی ژنان ته‌واوی ئازاره‌کانی خۆیان باسده‌کرد و هه‌موو ئه‌و پرستانه‌یان ده‌درکاند که له‌ زمانی پۆزانه‌دا حه‌رام و له‌ قسه‌ی ئاساییدا قه‌ده‌غه‌ن، ئه‌و وه‌ک وزه‌به‌خشیکی گه‌وره‌ ده‌هات و قه‌سیده‌ سیه‌راوییه‌کانی خۆی ده‌خوینده‌وه‌. غه‌زه‌له‌کان هه‌ینده‌ی تر خولیا و ماخۆلان و شیتی تیا دروستده‌کردن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و کانگا پاسته‌قینه‌یه‌ی لێوه‌ی هاتوون، بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و دونه‌یایه‌ی ته‌نیا دونه‌یایه‌که ئه‌وان بۆی ده‌گه‌ڕێن، به‌ جۆریک به‌ غه‌زه‌له‌کان مه‌ستده‌بوون، غه‌زه‌لنوسیان وه‌ک نوێنه‌ری پۆحی ئه‌و پیاوه‌ خه‌یالی و سوارچاکه‌ ئه‌فسانه‌ییانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو که له‌ مندالییه‌وه‌ بۆی ده‌گه‌ڕێن و نایگرن. جیهانی ئه‌و خانمه‌ په‌نگ زه‌ردانه‌ گه‌رچی هه‌زارتر و نه‌هینتر و داخراوتر له‌ دونه‌یایه‌کانی تر ده‌ینواند، به‌لام بۆ غه‌زه‌لنوس دوورتر و

نااساییتترین باغی سهر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه بوو. ئه‌وی جینگایه‌ک بوو له هه‌ر شوینتیک تری دونیا زیاتر ده‌یتوانی دل‌ی کچه پر ئازاره‌کانی تیا ببینیت، تییگات چۆن ته‌سلیمی ساته‌ سىحراوییه‌کانی ئه‌فین ده‌بن و جه‌سته‌یان بۆ شنه‌بای خه‌یال ده‌که‌نه‌وه. «خانمی ئه‌فسانه» باسی ئه‌و دیوه تاریکه‌ی پۆحی ژنانی بۆکرد که له‌م تاریکیه‌دا نه‌بیئت، له‌ناو ئه‌م جه‌معییه‌ته نه‌ینیه‌دا نه‌بیئت، ناتوانیت بیته‌ده‌رئ و پوناکی ببینیت. نیوه‌یه‌ک پره‌ له‌ خۆشه‌ویستی و پقی حساب نه‌کراو، له‌ ئازار و خۆشی که‌ ملکه‌چی هه‌مان ئه‌و یاسا و پرسیایانه‌ نین که‌ دیوه ئاشکراو و بینراوه‌که‌ی مرۆف ده‌به‌نبه‌پتوه، به‌و چرپه‌ ئه‌فسوناوییه‌ که‌ له‌ چرپه‌ی ژنی خاوه‌ن ئوتیلێک نه‌ده‌چوو، به‌لکو له‌ هه‌ناسه‌ و گه‌روی ژنیک ده‌چوو ژيانی له‌ خویندنه‌وه‌ی شیعردا بردیته‌ سهر، باسی ئه‌و باغه نه‌ینییانه‌ی کرد هه‌ر ژنیک له‌ دل‌ی خۆیدا هه‌لیده‌گریت، باسی ئه‌و جه‌هه‌نه‌مه‌ تاریک و ئازاره‌ قوولانه‌ی له‌ ده‌هلێزه‌ داخراو و بپریگا و بیکلیله‌کانی ناوه‌وه‌ی ئافره‌تا هه‌یه. هیدی هیدی غزله‌نوس تیده‌گه‌یشت که‌ جگه‌ له‌ عه‌شقی زۆر و غمی زۆر، هه‌یچ پنگایه‌کی دی مرۆف ناگه‌ینتته‌ ئه‌وسه‌ری خه‌یال. هه‌ر له‌و سالانه‌دا ژنیک به‌ ناوی گولستان خان غزله‌نوسی برد بۆ هه‌زارباغ، له‌وی بۆ یه‌که‌مجار له‌ ژیانیدا له‌وپه‌ری دل‌وه‌ عاشق بوو، له‌ هه‌زارباغ «سه‌بری» ناسی، ئه‌و خانمه‌ خه‌یالییه‌ی له‌ میژبوو له‌و باغه‌ بیسنوره‌ نه‌هاتبووه‌ده‌رئ، گۆرانییژه‌کان نه‌وه‌ له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ گۆرانیان به‌ جوانی ئه‌و‌دا گووتبوو، جوانیه‌کی جاویدان و نه‌مر که‌ هه‌موو شه‌ویک بۆنی گوله‌کانی ئه‌و باغه‌ سىحراویانه‌ دووباره‌ ده‌یانگه‌شاندوه. کیزێک له‌ ترسی عاشقه‌ بيشوماره‌کانی چووبوو ئه‌و باغانه‌وه‌ و ئیدی له‌و سه‌رزه‌مینه‌ سىحراوییه‌ نه‌ترازابوو. شه‌ویک غزله‌نوس به‌ ئومیدی هه‌تانه‌وه‌ی بۆ دونیا، به‌ خولیا‌ی جیاکردنه‌وه‌ی له‌و لاله‌زاره‌ بیسنوره‌، چووه‌ ناو باغه‌کان. سه‌ره‌تا غزله‌کانی خۆی به‌ زمانی یه‌کیک بۆ خوینده‌وه‌ شه‌یداییکات

و بيخاته نيو بيھوشي و خوليايه كه وه كيشيبكاتوه سه زه مين، به لكو به غه زهل كه مه كه مه خه ويكي سيجراوى ليختات و به دم خه وه له ده رگا نه فسوناوييه كانى هزارباغ بيھينتيته ده رځ. به لام شه و دواى شه و غه زهل به دواى غه زهل سيجر له ساحير وه رگه را و واى ليھات غه زه لنوس نه توانيت نه و جوانييه فه راموشبكات، له ماوه يه كى كورتدا غه زه لنوس خوئى به عاشقى بينييه وه. نه گه رچى نه و گه وره ترين غه زه لخواين بوو، هه موو پييانوايو نه وه و ده يخويئتيته وه له خوئنى دلى عاشقانى دونيا هاتوته ده رځ، له گه ل نه وه شدا تا نه و ساته ل له گولستانه كانى هزارباغدا سه برى بينى به راستى عاشق نه بوو بوو. پنده چوو قه ده ر هه ليگرتبيت، دواچار له ده ره وه ل نه م دونيا راسته قينه يه ل نيمه، له گولزارى كى خه ياليدا كچيكي خوشبوئت كه له ميژبوو گولته كان كرد بوويان به مه مخلوقى كى خه يالى. كچيك هه رگيز ناتوانيت مالى له گه لدا دروستبكات، ناتوانيت له گه ليدا بچيته ژير ساباتيكه وه، ناتوانيت له ژير خوئى شاره كانى من و تودا، له كوچه ل گه ركه كه غه مگينه كانماندا پياسه يه كى له گه لدا بكات، كيژيك به جوريك تيكل به لاله زار بووه، به نه اندازه يه ك نومى تريفه و گول بووه، زيانى له ده ره وه ل باغه خه يالبييه كان نه كرده يه. غه زه لنوس له يه كم شه وه تيده گات نه م كچه ته نيا له نيو نه م باغه دا ده رځ، له ده ره وه ل نه م گولته خه يالپانه ده بيته توژ و سه راب، نه و نمونه ل نه و كچه خه يالبييه كه تا نه به د پيئناگه يت و نايجريت. شه و له دواى شه و ده گه رپته وه و غه زهل بو نه م خانمه ناھوناسايه ده خوئنتيته وه كه هه نديچار ده ستم و نيان و غه زه لمه يله، هه نديچاريش سرک و هه لاتوو و بيسوو كنايه. سه برى هه نديچار غه زه له كان پايده گرن و ده وه سستيت، هه نديچاريش هه لاتي و نه گيره و هه لديت. غه زه لنوس به دواى نه و خانمه دا نوژد كوچه و نوژد كونجى هزارباغ ده گه رپت، يه كه مجار هه سنده كات ماناى چى مرؤف له ناوه وه بو نافرته تيك بسووتيت. شه وان درهنگ منداله

چكۆلانه‌كاني خۆي داده‌پۆشن و ده‌چيٽ بۆ هه‌زارباغ، به‌يانيانيش به‌ر له‌وه‌ي خۆر هه‌لبېٽ و كه‌له‌بابي به‌يانيان بخوينن ده‌گه‌رېته‌وه. هه‌زارباغ هه‌رئيمكه‌ ده‌رگاكاني ته‌نيا له‌ شه‌ودا ده‌كرېته‌وه، به‌رپۆژ چهند كوچه‌يه‌كي هه‌ژاره كه‌ پره‌ له‌ گه‌نجاني شه‌روال له‌پس و كچاني شه‌رم و ترسنۆك، ده‌گووترېٽ له‌ كۆن زه‌ماندا سى باغي چكۆلانه له‌ويدا هه‌بووه، دواتر له‌گه‌ل كشاني شار و گه‌وره‌بووني مائنشينه‌كاندا بوون به‌ ژر شه‌قام و چيمه‌نتۆ و نه‌سفه‌لتى په‌شه‌وه. ئيستا نه‌و سى باغه شه‌وان كه‌ ئيمه‌ي ئاده‌ميزادانى بيخه‌يال ده‌خه‌وين، به‌ ديويكي ترى دونيادا ده‌كرېته‌وه و ده‌بنه‌ لاله‌زارىكي بيكۆتا، كليلى ده‌رگا خه‌يالبيه‌كانيشيان ته‌نيا لاي نه‌و پيريزنه‌ په‌شپۆش و غه‌مگينانه‌يه كه‌ گوته‌كان ئاوده‌ده‌ن و چه‌پكيانده‌كن و گولويان ليده‌گرن. سه‌برى تاكه‌ كچيكه‌ كه‌ به‌رپۆژ باغه‌كان نايكه‌نه ده‌ره‌وه، تاكه‌ كچيكه‌ كاتيک خۆر هه‌لدېٽ و هه‌زارباغ ئاواده‌بېٽ نه‌وئيش له‌گه‌ل گوته‌كاندا ده‌روات و ئاواده‌بېٽ، كه‌ شه‌ودېٽ و باغ هه‌لدېته‌وه نه‌وئيش دېٽ و هه‌لدېته‌وه. سه‌برى جوړه‌ جوانيه‌كه‌ له‌سه‌روو پيوه‌ره‌كاني ئيمه‌ و جه‌بره‌ سه‌خته‌كاني زاكان و پيربوونه‌وه. غزله‌لنوس به‌ هه‌موو هيزى غه‌زه‌لى خۆي ناتوانيت ده‌ستمۆبيكات، ئازارىكي سه‌خت و سوئيه‌كي ترسناكى عه‌شق ده‌چيٽه‌ دلبيه‌وه، نه‌و پياوه‌ي له‌سه‌ر زه‌وى كچان و خانمان له‌ پيشده‌م غه‌زه‌له‌كانيدا ده‌شكين و به‌لادا ده‌كه‌ون، له‌ عه‌ردى خه‌يالدا عاشقى جوانيه‌كى جاويدان و سرک ده‌بېٽ كه‌ غه‌زل به‌ ئاسانى نايگرېٽ، له‌ويدا هه‌موو زانى نه‌فين و دۆزه‌خى موحيبه‌ت ده‌چيژيٽ، نه‌و غه‌زه‌لانه‌ي غه‌زه‌لنوس له‌ هه‌زارباغ ده‌يانخوينتيته‌وه نه‌و غه‌زه‌لانه‌ين كه‌ له‌ كتيبه‌كاني سوخته‌دا له‌به‌ريكردون، يه‌كه‌مجار غه‌زه‌لنوس بۆ عه‌شقى خۆي غه‌زه‌لسه‌رايى ده‌كات و قه‌سيده‌ي خۆي ده‌خوينتيٽ. سه‌ره‌تا باوه‌رناكات، واده‌زانيت نه‌و قه‌سيده‌نه‌ي وه‌ك عاشقيكى شيٽ له‌ كوچه‌ي گوته‌ جاويدانه‌كاندا ده‌يخوينتيٽ، به‌شيكن له‌ غه‌زه‌له‌كاني سوخته. كه‌

پوژ ده بېته وه به په له ده گه پښته وه ناو کتېبه کانی غه زهل و به راوردی سروده کانی شه وی خوئی و ده که کانی سوخته ده کات، ده بینیت نه وه ی له باغاتی گولدا خویندویتی له غه زه له کاندایه، دروستکراوی دلای خوئی و خه یالی عاشقانه تی. له و شه وانده له ژیر تریفه کانی هزار باغدا تیده گات له ناو هه موو مرؤفیکدا غه زه لنوسیکی شار دراوه هه یه که پوژیک له پوژان سرودی خوئی ده چریت و ناچیته وه سهر غه زه لی که س.

که ران بو بارونه کان «حه سه ن توفان — ته موز و نابی ۲۰۰۴»

پوژیک هه موو شتیکم لای شبر درکاند و پیمگووت من به شیکم له کومه لیک خه لک که ناومان پوخله به ره خه یالییه کانه. خه لکانیکین هه ر که سه مان پارچه زه وییه ک و جیگایه کی تاییه تیمان له دونیایه کی تر هه یه که له خه یالی خو ماندایه، باسی هه زارباغ و گوله نه فسوناوییه کانم بو شبر کرد، باسی غه زه لنوس و شیعره سیراوییه کانی که هه ر که س بیان بیستیت پوو له جیگایه کی نه زانراو و هه ست به مه سستییه کی نه بیستراو ده کات. قسمه هینایه سهر باسی پویاره خه یالییه که ی ماجیدی گول سؤلاف که له گه ل خویدا کومه لیک مندالی کویر به ره و سه رزه مینی خه یال ده بات. شبر سه ره تا پای وابوو گالته ده که م و تنیا بو که رمکردنی ده مه ته قی دونیایه کی ترم بو خو م دروستکردوه که تنیا له خه یالدا هه یه. من بیته وه ی پوخساری خو م تیکبده م، به ده نگه منگن و قووله که ی حه سه نی پیزووه، پیمگووت، نیشمان نه وه یه میژووی مردن له ده سالی راپوردودا بنوسیته وه، باسی نه وه زاران ژنه م کرد که سووتان، نه وه زاران گه نجه ی له پښگانان ونبوون و

خنکان، کوژراوه‌کانی شه‌پ، دواتریش شه‌و کوشتن و خووکوشتنه زۆر و له ناکاوه‌ی له‌م شارهدا پوووده‌دهن. شبر سه‌یری لیهات، منیکی سه‌ردیتی شه‌پوال له‌پس له‌ دونیای وا جوانه‌وه ئالابم. به‌لام من به‌تکاوه داوای یارمه‌تیم کرد و پیمگوت ده‌بیئت زانیاری زۆرتیمان ده‌ریاره‌ی بارۆنه‌کان و سه‌رائی حوکم‌پان هه‌بیئت و پۆلیان له‌ کۆی دیمه‌نه‌که‌دا بزانیان. شبر سه‌ره‌تا پییوابوو قسه‌کانم بواریکی خه‌یالین بو په‌رینه‌وه له‌ پوجی و ساده‌یی ژیانی پۆزانه‌ی خۆم. به‌لام به‌ وردی بۆم په‌وونکرده‌وه که ئیستا له‌سه‌ر ته‌لیسمی لاشه‌یه‌کی نه‌زانراو ئیئشده‌که‌ین، لاشه‌ی کورپیک ناوی موراد جه‌میله، باسی شه‌وه‌شم کرد یه‌کیک له‌وه سه‌ره‌داوه بچوکه‌نه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستماندایه ده‌مانباته‌وه بو ناو بارۆنه‌کان. که قسه‌م هه‌تایه سه‌ر بارۆنه‌کان، شبر هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد و به‌ نیگه‌رانیه‌وه گووتی «ماوه‌یه‌که هه‌ستمکرده‌ تۆ خووت ده‌خه‌یته ته‌هلوکه‌یه‌کی گه‌وره‌وه، خووت ده‌خه‌یته شه‌پیکه‌وه له‌ توانای تۆدا نییه». دلنیا مکرده‌وه و گووت «شبر، ئیمه‌ ناچینه شه‌په‌وه، ئیمه‌ کتیییک ده‌نوسین که تا دنیا دونیایه ته‌واو نابیت، پۆزیک له‌ پۆزان چاپ ناکریت، هه‌موو ژانمان خه‌ریکیین ناتوانین به‌شیکی بچوکی حیکایه‌ته‌کانی مردن بنوسینه‌وه. کئ ده‌توانیت چیرۆکی شه‌وه‌موو ئافره‌ته بنوسیته‌وه که سووتان و ده‌سووتین؟ مرۆف ده‌توانیت هه‌ندیک حیکایه‌ت بنوسیته‌وه، هه‌ندیک حاله‌ت، شه‌وه‌ی ئیمه‌ دواکه‌وتووین خه‌یاله، شه‌وه‌ کتیه‌ش که ده‌ینوسین کتیییکی خه‌یالیه، دواتر شه‌وه‌ کتیه‌ ته‌نیا بو ئیمه‌یه، بو پۆخه‌به‌ره خه‌یالیه‌کانی خو‌مانه، بو منداله‌کانمانه، بو شه‌وه‌ کچانه‌یه که شه‌وه‌ سه‌د سالی تر به‌ ئازادی له‌دایکبوون بزائن شه‌وه‌ ئازادییه‌ی شه‌وه‌وان له‌سه‌ده‌ی بیست و یه‌کدا هه‌زاران ئافره‌ت به‌ ئاگر کرپویانه. مه‌ترسه... شبر... شه‌وه‌ پپۆزه‌یه‌کی تازه نییه، سه‌ره‌تا غزه‌لنوس ده‌ستی پیکرده‌وه، دواتر تریفه‌ یابه‌حری. بو شه‌وه‌ نییه ناویانگی پیده‌ریکه‌ین، یان باسی پیاوکۆزه‌کان بکه‌ین و ناویان

بهينينه ناوانه وه، ئه وكتيبه بۆ خۆمانه، بۆ ئه وه چه خه يالپه روه رانه ي
 دواي ئيمه يه كه خيال نۆرچار راستيان ليونده كات، بۆ ئه وه يه خه يال
 كارىك نه كات راستيمان بيريجيته وه . راستى و خه يال هر دووكيان يه ك
 بازنه ن، له هر جىگايه كه وه دهست پييكه يت دهگه يته ئه وي تريان،
 راستى له وه پى خه يال وه دهست پييده كات. وهك چۆن خه ياليش له وه پى
 راستيه وه دهست پييده كات، به هر ريگايه كدا تا ئه وسه ر بړويت دهگه يته
 پيچه وانه كه ي، ئيمه ش ده مانه وي ت بازنه كه ته واويكه ين... گه ر ئه و كتيب
 نه نوسين يانى له ناوه راستى خه يالدا ده وه ستين، ماناي بازنه كه مان ته واو
 نه كرده». ئه وه يه كه مجاربوو شبر من بينيت واقسه ده كه م. ده يزاني
 بړيك له و وشه و پستانه له كه سانىكى له خۆم زيره كتره وه فيربووم.
 شبر گه رچى هه ستى به مه ترسييه كان ده كرد، به لام شته كان سه ير
 و سه ره نچرا كيش هاتنه به رچاوى، له ساتيكد ا وا هاته به رديده م وهك
 بپرسيت، ئه ي بۆ ئه و له رۆحله به ره خه يالپيه كان نيه ه؟. من بۆ ئه وه ي
 جوړه غه ميكي واى تيا دروست نه كه م گوتم «شبر تۆ ته نيا كه سيكى
 له م دونيا يه دا ده توانم ئه م راستيه ت پيبليم و ئه م نه ينييه ت لا بدر كينم،
 تۆ ئيستا بوويت به ته نيا مروفنيك كه رۆحله به ريكي خه يالى نيت و
 چيروكى ئيمه ده زانيت. بۆيه پيئده ليم تا بزانيت تۆ چ هاوپريه كي
 گه وره ي منيت... تا ناگاداربيت من چند پيويستم به تۆيه». قسه كانم
 شبرى دلشاد كرد، له سه ر كورسى كه منه ناميه كه ي تۆزيك وه رچه رخوا
 و به ده ننگيكي هيمن گووتى «حه سه نى پيرۆ، بۆ تۆ واده زانى من له
 زيانى خۆم ده ترسم؟ برام، له و پۆژه وه ي كه وتمه سه ر ئه م عه ره بانه يه
 خۆم به زيندوو حيساب ناكه م، تا به مجۆره په كم نه كه وت، نه مده زانى
 ئيمه چنده بچوكين، چند شتيكى بينرخين، ماوه يه ك به كارمانده هينن
 و دوايى فرتمانده دن. پيرۆ، من له تۆ ده ترسم. شتيكت پيئده ليم
 باش بيرى لييكه ره وه، خۆت ده زانى من له دواي پاپه پينه وه ماوه يه كي

دریژ ئیشم له گه لدا کردون، خه لکم بۆ کوشتون، شه پم بۆ کردون. نه وان دوو شتیان زۆر خووشده ویت هیزی خویان و پاکیان. ئیستا وهک جارن سهیری هیز ناکن، سهرده مێک که ئیمه پێشمه رگه بووین، له شانە حیزبیه کاندای ئیشمانده کرد، هیز شتیکی تر بوو، نه وه بوو دهست له داگیرکه ران بوه شینین، خه لک بهینینه ریزه کانی شوپشه وه، بستیکی کوردستان له چلکی فاشیسته کان پاکبکه ینه وه، نا هیز نه وکات شتیکی له و جوره بوو، پیزۆ ئیستا هیز نه وه یه هه موو شتیکی نه م دونیا یه هی نه وان بیته، له خانوو ه جوانه کانه وه بۆ بازاره گه وره کان، له و شاره بچوکانه وه که ئیستا دروستیده کن بۆ سهیرانگا خووشه کان، بۆ بینا به رزه کان، بۆ بورجه کان، بۆ ئوتومبیله کان، بۆ ژنه جوانه کانی نه م شاره، بۆ شاعیره کان، بۆ نهوانه ی موسیقا لیده دهن، بۆ نهوانه ی دهنوسن. هه موو شتیکی... هه سهنی پیزۆ... هه موو شتیکی. من پیتده لیم، نه وان هه موو که سیکیشیان ده ویت، ناماده ن هه موو که سیک بکرن، هه موو که سیک. هه سهنی پیزۆ من دوا ی راپه رین ئیشم زۆر بۆ کردن، هه موو که سیکیان ده ویت، له وان وه که پێش نوێژیده کن تا نهوانه ی له شیان ده فروشن، نرخ ی گۆتره ش له سه ر ئاده میزاده کان داده نین. نه م ولاته ده بیته هی نه وان بیته له پۆژنامه کانه وه بیگره بۆ یاریگا و حه وزه کانی مه له، له چاپخانه کانه وه تا چیشتخانه کان، له سالۆنه کانی قزبرینه وه تا زانکوکان، له هه ندیک له و لۆتییه ترکه نانه وه که ئاههنگیان پێسازده کن تا مامۆستاکانی زانکو، له و لیبۆکانه وه که دروستیان کردون خه لک بهیننه پیکه نین تا فرمیسکی ژن و کچی شه هیده کان، ده بیته هه مووی هی نه وان بیته. هه موو شتیکیان ده ویت هه سهنی پیزۆ، هه موو شتیکی. نه و سۆزانیانه یان ده ویت که له ولاتانی تر وه ده یانهینن، کچه پاکیز و داوین پاکه کانی ئیره شیان ده ویت، جبه ی مه لاکان و ستیانی سه ماکه ره کان، پیاو کوژکی وهک تونچی ده کپن و

ناسکترین موسیقاژهنیش. تهنیا له و ریگایه وه ده ژین و ده توانن مانایان هه بیټ. ئه وه جوړه ژبان و ریڅخستنیکه من و تو ټینناگه یڼ، نازانین چوڼ ئیشده کات، به لām حه سهنی پیژو به و جوړه یه. حه سهن، به لām پاکي خوښیان ئیجگار خوښده ویت، شیتی ئه وهن هه میسه ئه و پیاوه پاک و خه باتگپر و خوښه ویسته بن که میژوو کرداره کانیاڼ تو مارده کات. من ده یانناسم، تو له دواي پاپه رین خوټ دوورخسته وه و پویشیتیت، به لām من ده یانناسم، له هیچ که سیڅ نابورن لکه داریان بکات، پیانوايه به هه شتیکی گه وره یان بو خوښان و ئیمهش دروستکردوه، قه بوولی نا که ن کهس یاری به و وینه یه بکات».

نهمده زانی ئه و وینه یه ی شبر نیگاریده کات تا چ ئه ندازه یه ک پاسته. من به جوړیک له و شاره دا غه ریببووم، نهمده زانی چی پووده دات، گه رچی شهش سال زياتر بوو ده گه رام به لām له هیچ ټینه ده گه یستم، زور مه به ستم نه بوو له ژانی نه یتنی ئه و شاره دا قوولبیمه وه، خه لکانیک هه ن ده یانه ویت به ده هلیزه نه یتنی و شاردراوه که ی شاردا برؤن، خه لکانیکیش هه ن ده یانه ویت به کوچه و بلواره خه یالیه کانیدا گوزه ریکه ن، شبر له جوړی یه که م و من له جوړی دووم بووم، ئه و زور باوه پی به و دونیا یه نه ده کرد که من تیاده ژيام و منیش زور باوه پم به و دونیا یه نه ده کرد که ئه و تیاده ژیا، به لām ئیستا هر دوکمان ناچار بووین شه قامه کانمان له یه کتر نزیکه یه وه، ریگا کانمان وا ئاراسته بکه یڼ له جیگایه کدا یه کتر بیڼ.

ئه و پوژه ی من و شبر قسه مانکرد، نزیکي شهش سال بوو یانه ی پیاوکوژه بیئیشه کانم نه بینبوو، هه ندیچار له کوچه و بازاره کاندایه کیک له هاوپر دیرینه کانی سه رده می زووم ده بینیه وه و سلاویکمان له یه کدی ده کرد و ده پویشیتین. ئه و پوژه که بو شبرم درکاند پیویشیتیم به زانیاری له سه ر بارونه کان هه یه، له گه ل هه موو گومانیکدا گووتی « ده بیټ برؤین

بو یانهی پیاوکوژه بیئیشهکان، نهوی تاکه جیگایه که هندیک زانیاریمان دهستبکه ویئت، به لام نابیئت وادهرکه ویئت که بو کۆکردنه وهی زانیاری دهچینه نهوی، تیدهگه گیت، نابیئت. ده بیئت سه برت هه بیئت».

یانهی پیاوکوژه بیئیشهکان به راورد به شهش سال له وه وه بهر گۆرپانی گه وره ی به سه ردا هاتبوو، جیگا که به شیوه یه کی سه یر پازینرابووه وه، پاره یه کی زۆر له دیکۆر و نه ساسدا سه رفکرا بوو، کاتیک من و شبر پۆیشتین هیشتا شه و دانه هاتبوو، جگه له یه ک دوو کهس که له سوچیکدا ده یان خواری ده وه که سیگمان نه بیینی. کچیکی گهنج پیشوازی لیکردین و گووتی گه ر شوناسنامه ی تایبه تیمان نه بیئت ناتوانین دابنیشین، تا نه مانگوت، ئیمه هاو پۆی نزیکی تونچی و حاجی کۆته رین وازی لینه هیتاین. موسیقایه کی هیمنیان خستبووه سه ر و جیگا که یان ناونا بوو «سوارانی زۆزان». پیده چوو شبریش ماوه یه کی درژی بیئت نه هات بیئت، به لام به نه سپایی گووتی «حه سه نی پیژۆ، له ماوه ی ئه م چند ساله دا دنیا زۆر گۆراوه، ئیستا هه موویان گوئی له موسیقا ده گرن، هه ندیکیان گۆران بییژی خۆیان هه یه، پاره ی خه یالی ده دن به هه ندیک ده نگخۆش که له ده ره وه ی مه له که ته وه ده یان هیتن، با پیئت بلیم، هه ندیکیان بگره تیپی موسیقای تایبه تیان هه یه». من گووتم «به جه هه نه م هه ر چییه ک ده که ن، به جه هه نه م، بهس خه لک نه کوژن». نه وه نه و پرسته سه یره بوو که من به رده وام دووباره مده کرده وه. نه و شه وه نوای دانیشتنی ئیمه هیدی هیدی یانه که پرپوو له ناسیاری دیرین و هاو پۆی کۆن. نه وان پیشوازییه کی گه وره یان لیکردین، هه موویان به راده یه ک به و سه ردا نه ی ئیمه سه رسامبوون باوه ریان به چاوی خۆیان نه ده کرد. هه موو گۆرا بوون و به جۆریکی ترسناک قه له و بوو بوون، زۆره یان قاتی پهش و کراسی سپیان له به ردا بوو. هه موو میزه کان پرپوون، من که سانیککی زۆرم بیینی که پیشتر نه مبینی بوون و نه مده ناسین، لیگه رام شبر به سه روو زمانه

شیرین و له‌فزه شه‌که‌رینه‌کانی خوئی زانیاریم بۆ کۆبکاته‌وه، ئه‌و به‌ خوئی و عه‌ره‌بانه‌که‌یه‌وه، به‌و سه‌ر و پیشه‌ زه‌رد و زێپینه‌وه، به‌ خوئی و شوشه‌یه‌ک بیره‌وه سه‌ر می‌زه‌کان ده‌گه‌پا، له‌گه‌ل هه‌موویاندا قسه‌یده‌کرد، قاقای لێده‌دا. هه‌ندیجار له‌ دووره‌وه بانگیده‌کردم و به‌ده‌نگی به‌رز به‌سه‌ر هه‌موو می‌زه‌کاندا هاواریده‌کرد و ده‌یگوت «حه‌سه‌ن تۆفان ئاگات لێیه، به‌ شه‌ره‌فم ئه‌م شوینته‌ به‌ هه‌شتی سه‌ر رووی زه‌مینه، ناوی سوارانی زۆزانه. سوارانی زۆزان گویت له‌م شیعره‌ی خله‌ می‌روه “ تیره‌ شوینی سوارانی زۆزانه‌ کوا ژنی که‌لله‌ گه‌رمی ئاران — شه‌وی پرشتنی باده‌یه، مه‌یکه‌ به‌ گه‌رمه‌ و باو بۆران ”». من ده‌مێ ساڵ بوو خله‌ می‌روم ده‌ناسی، پیریک بوو له‌گه‌ل شوپشدا گه‌وره‌بوویو. خه‌باتی دووردیژ هیچ شتیکی ئه‌وتوئی بۆ نه‌کردبوو، به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی تێدابوو بۆ گووتنی شیعری بیمانا، دواجار ئه‌و شیعره‌ پرپوچانه‌ کردبوویان به‌ کاراکته‌ریکی ناودار و له‌ مه‌جلیسی به‌رپرس و سیاسه‌تمه‌داراندا شوینیکی گه‌وره‌ی بۆ خوئی کردبووه‌وه، هه‌ندیجار به‌ پاره‌ی زۆر ئه‌و شیعره‌ بێهه‌یانه‌ی ده‌نوسی، وه‌ک شبر ده‌یگوت له‌ ماوه‌ی ده‌ساڵدا به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌موو شاعیرانی کورد له‌ بابه‌تاهیری هه‌مه‌دانیه‌وه تا ئه‌مڕۆ ده‌وله‌مه‌ندبوویو. خله‌ می‌رو شه‌وان له‌و یانه‌یه‌دا سه‌رخۆشه‌بوو و ئیدی ستایش و هیجای ده‌هۆنیه‌وه، من پشانه‌وه‌م به‌ شیعره‌کانی ده‌هات. ئه‌و شه‌وه‌ چه‌نده‌ها مه‌خلوقاتی وه‌ک خله‌ می‌روم بینیه‌وه که‌ ده‌مێ ساڵ بوو نه‌مبینیوون. شبر زۆر ئاسان ده‌یتوانی بگه‌رێته‌وه ناویان، وه‌ک ئه‌وه‌ی کللیکی سیراوی پێبیت، له‌گه‌ل ئیفلیجی و په‌که‌که‌وته‌بوونیشیدا هه‌شتا ئه‌فسوونیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر هه‌مووان هه‌بوو. تونچی وه‌ک چاوه‌پروانی ئێمه‌بکات شتیکی بلتین، جگه‌ له‌ حورمه‌ت و پێز و خۆشه‌ویستی شتیکی تری نه‌نواند، به‌لام ده‌مزانی له‌ ناخه‌وه ده‌پرسیت و گومانده‌کات. شبر شه‌وی یه‌که‌ممانی ناوده‌نا شه‌وی به‌زم، ئه‌و شه‌وه‌ من تا‌کۆتایی له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی

خۆم نەجولام، قاپئىك فستق و قاپئىك لەبلەبىم خوارد و هيجى تر،
 بەلام شېر بىياک دەيخواردەو، شو درەنگ کە گەراينەو، بۆ مالى،
 من هيجم چنگ نەکەوتبوو، بەلام شېر گووتى «لەويىيون، بارۆنەکانيش
 لەويىيون، بارۆنى هەنگوين و بارۆنى پەش، هەردووکیان لەويىيون. کە
 بارۆنەکان لەويىيون مانای شتئىک ئەنجامدەدەن، هەرگىز بە تەنيا و
 بەبى ئىش نايەن بۆ ئەو جىگايە. زۆريەى ئىشەکان و پئىکەوتنەکان
 لەو يانە مەلەونەدا ئەنجامدەدرئت، بە لەعنەت بئت بۆ چ جىگايەکە،
 بە لەعنەت بئت.». من بەسەرسامىيەو، پرسىم «شېر پئىمبلى، بۆ
 ئەو کارانە بە پياوانى خۆيان ناکەن، گەر دەيانەويئ شتئىک بکەن، لە
 کى دەترسن؟ خۆيان پياويان هەيە، دەست و دايەرهيان هەيە. وانىيە،
 ئەو کەى قسەيە تۆ دەيکەيت... وانىيە؟». شېر گووتى «جەسەنى
 پىزۆ لە کەيەو، وا گەمژە بوويت، کەس ئىستا ئىش بە پياوى خۆى
 ناکات، تئىدەگەيت، هئىندە نەفام و کەم دەرک نين، وەها دەستی خۆيان
 دەرخەن. دەستئىكى نەئىنى شتە گەورەکانى ئەم ولاتە ئەنجامدەدات،
 تۆ گەمژەيت يان بئتاگا، شتئىكى موقەدەس لەم ولاتەدا هەيە ناوى
 نەئىنيە، زۆرجار وانىشانەدەن کە هەموو شتئىکیان ديار و ئاشکرايە،
 هەندىجار کەمئىک لە قوونى خۆيان دەرەدەخەن و دەلئىن سەيرکەن ئيمە
 هيجى شارداو، مان نىيە. کوپى پىزۆ، تۆزئىک لە دەريئىکانيان دەهئىنە
 خوارەو، و دەلئىن سەيرى ديموکراسىيەت بکەن، ئەو ديموکراسىيەتە
 نايىنين. بەلام لەم ولاتەدا يەک شتى پىرۆز و موبارەک هەيە، ئەوئىش
 نەئىنيە، نەئىنى دىنى ئەم ولاتەيە، سىازدە سالە لەم ولاتەدا يەک دىن
 لەسەروو هەموو شتەکانەو، هەيە، ئەوئىش نەئىنى پەرسەتە. تۆزئىكى گەورە
 هەيە وەک گئىژى ئاو وايە، ناھەتئىت هيج تاوانئىكى گەورە ئاشکرايئت. بپۆ
 بۆ بەندىخانەکان، بپۆ بۆ ئەوئى، ئەوسا دەزانئىت من باسى چى دەکەم،
 جگە لە تاوانبارى بچوک، جگە لەوانەى لە خوارەو، گوناه دەکەن

كەسى تىرى لى نىيە ... » . شىبر بە ئەندازە يەك تورە بوو، ترسام لىم زویر بوو بىت، بەلام لە قسەكانى ئەو وە تىگە يىشم كە نەينى پۆلە بەرە خەيال ئىيەكان بەراورد بە نەينى بارۆنەكان زۆر ناچيز و بچوكە . شىبر بە جۆرىك رقى لىيان بوو گەر ئەو تورە يىيە ترسناكەى خۆى بەو جۆرە خالى نەكر دايەتەو دەمرد . پۆژىكيان پىمگوت «شىبر بۆ وا لە حيزب تورەيت، پاستت دەوئت، گەر بتهوئت ئەوان رىزت لىدە نىن، پارەى باشت بۆ دەپنەو، مالت بۆ دروستدەكەن، هەمووى سوچى خۆتە؟» . پىگەنى و گوتى « كى دەلئت لەوان تورەم، كى دەلئت؟ حەسەنى پىزۆ، من لەو بچوكتىم بتوانم لەوان تورەم . من لەو تورەم كە پازدە سالت خەلكم دەكوشت و وامدەزانى خزمەتى مەسەلە يەك دەكەم، تىدەگەيت، لەو تورەم، پازدە سالت ئىشمەدە كرد و دواتر تىگە يىشم هىچ مەسەلە يەك لە گۆپى نىيە . من پۆژىك لە پۆژان رىزم بۆ خۆم نەما، حەسەنى پىزۆ، كە مروف رىزى بۆ خۆى نەما ئىدى مردو . تۆ مەخلوقىكى سەيرى، پىزۆ سوئند دەخۆم كەسى وەك تۆ لەم دونيايەدا نەبىت، لەوانە يە لە هىچ ئەستىرە يەكى تىرشدا نەبىت، نازانم بە پاستى تۆ چىت؟ . وادەزانى من نازانم مافم هەيە، تىدەگەيت؟ وادەزانى نازانم هەقى پاستەقىنەى خۆمە مالىكم هەبىت تىا بژىم، موچە يەكم هەبىت برسى نەبم؟ نازانم . من بەچى دەزانىت بە حەيوان يان چى؟ . بەلام ئەوان ئەو نازانم، تىدەگەيت، ئەوان كە موچەكەى خۆشت دەدەنئ نالىن ئەو بەرى رەنجى خۆتە، بەرى ماندووبوونى خۆتە، ئەوان پىيانوايە دەتكىن ... حەسەنى پىزۆ، وابىردەكەنەو» . وەك لە بىدەنگى من بسلە مېتەو گوتى « كە موچەت دەدەنئ نالىن ئەو پاداشتى خەباتى خۆتە بۆ خەلك و نەتەو، و نالىن . دەلئن ئەو نرخی دەستەكانتە، ئەو نرخی قاچتە، نرخی ئەو دەمەيە كە دەبىت ئىدى داىبخەيت و قسەتەكەيت ...» . هەستمكرد هىچ هىزىك نىيە شىبر والىبكات جارىك دى حيزب قەبوولبكاتەو، هىچ

هیزیک.

چەند شەوێکی دی لەسەر یەک گەڕاینەووە بۆ ئەو یانەیە، شەڕ هەموو شەوێک هەمان گەمەیدەکرد، دەچوووە سەر هەموو مێزەکان و قسەیی لەگەڵ هەموواندا دەکرد، بیری دەخواردووە و مەست دەبوو. شەوێکیان کە گەڕاینەووە بەسەر سامییەووە گووتی «حەسەنی پێتۆ، جەغەری مەغۆلی لێرە، تێدەگەیت، جەغەری مەغۆلی لێرە. من ئەمشەو زانیم کە جەغەری مەغۆلی ماوێکی درێژە لێرە». ئەو سەیرترین هەواییک بوو لەو وەرزەدا ببیستم. هاوامکرد «شەڕ، دەمەوێت ببینم، پێویستە ببینم». بە پێکەنینەووە گووتی «چۆن دەتوانیت ببینیت، ئەو لەناو بارۆنەکاندا دەژی؟... تێدەگەیت لە کوێ؟ لە نویمیران، کەسانی وەک من و تۆ ناتوانین بچینە ئەو گەرەکە، ئەو شوێنیکی تاییه تییە کە داموای وەک من و تۆ نایگاتێ». شەڕ پاستی دەکرد، کەس بە ئاسانی نەدەگەیشتە نویمیران... بەلام دۆزینەووی جەغەری مەغۆلی بوو بە خولیای گەرەم. لەو شەووەو دەلنیا بووم کە درەنگ یان زوو مەغۆلی دەبینمەووە، بەلام چۆن و لە کوێ نەمدەزانێ.

ئای چ باغیکی قەشەتگت هەیه... مەهناز خان

«غەزەلنوس - زستانی سالی ۱۹۹۳»

لەدوای مردنی مەهنازەووە بۆنی لاشەیی سووتاو بەرۆکی غەزەلنوسی بەرنەدەدا. شەوان بەردەوام لەسەر ئەو بۆکپۆزە سارد و ترسناکەیی جەستەیی نەدەمییان بە ئاگادەهاتەووە، بۆنیک شەو دوای شەو دووبارە دەبوووە، لە هەر جیگایەک بایە ئەو بۆنە دەهاتە ژووری و سەرەوتی لێدەبەری، چەندە دەرگاکانی کلۆمدەکرد و پەنجەرەکانی دادەخست و پەردەکانی دادەدایەووە،

که چي نهو بونه هر هراسانیده کرد. له هیزکی گوره و نهینی ده چوو بانگیبکات و بیهویت شتیکی پیبلت. دهیزانی نهو بونه هیچ نیبه جگه له پوخی سووتاوی مهناز که به زیانی نهودا دهسورپتهوه. پوژانی دیدار که بیمارستانهکانی شار دهرگیان بو میوانان دهخسته سهپرشت، نهو بو نهوهی له نهینی نهو بونه تیبگات، دهپویشته بیمارستانه گورهکان، خوی دهکرد به بهشی سووتاوهکاندا، له قاوشه کون و پیسبوکاندا دهسورپهوه، هر پوژیکیش نهو گهشته پوختهزین و دلسووتینهی بکردبایه، دهیان کچی نهخوشی دهبینی لهسر قهرهویلهکان نازاریکی نهفسانهیی و له وزهبهدهریان دهچاشت.

نهو دهههی مهناز مارو مرد، غهزه لنوس جگه لهو ماله گورهههی باوکی که خوی و منداله خه یالییهکانی تیا دهزیان، دوو خانووی گورههی دیکهشی ههبوو که نیرسی باپیرانی بوون. دواي تپهپرینی شهش مانگ بهسر مردنی مهنازدا، چیروکی نهو باغه نهفسوناوییه سهیرههی که مالی به سهیغهدینی مارو و شههسی زنی چولکرد، بهکیک بوو لهو چیروکه سهیر و بهربلاوانههی له هه موو جیگایهکی شاردا باسدهکرا، چیروکه که ده ماودهه گهیشتهوه غهزه لنوس. ماله که وهک شوینیکی سوکنا به خپو و تارمایی ناویانگی پویشته، پیشتهر هیچ خانوویهک له گهپه که دهوله مهندهکانی شاردا بهو جوړه باس نهکرا بوو، چونکه نهو گهپهکانه خه لکیکی خویندهوار و پاره داری تیا دهژیا که پییانوابوو توژی خورافه تیان له خویمان ته کاندووه، بهلام وهرگه پان و تیکچوونی نهو ماله بو باغیکی پامنهکراو، چیروکیکی درو نه بوو، هه موو کهس به چاوی خوی دهییبینی.

سهیغه دین مارو که دواي مردنی کچه که ی ماندوو و کهفته کار دهینواند، سهیری لیتهات که نیوارهههکی درهنگ وهختی زستانی سالی نهوه دوسهی ده بایه کتوپر له سالونی ماله تازه که یدا پیشوازی غهزه لنوس بکات

که به پیش و چاویلکه و یقاره بۆهیمییه که یه وه بی هیچ ریکه و تنییکی پیشوهخت، بۆ دیداریکی گرنگ هاتبوو. مارۆ له ناخی دلدا ئەم مامۆستا غمگینهی خه یالی به گوناھبار ده زانی، ئیستا هه موو دونیا ده یزانی که مه هناز بهر له مردنی عاشقی ئەم پیاوه ده رویشناسا سالوکه بووه. له قوولایی دلیدا هه زیده کرد سهر به و باله مه ده نییهی حیزب نه بایه که باس له ناشتی و مافه بنه په تییهکانی خه لکی سفیل ده کهن، ناواتی ده خواست له و باله سه ر یازیه بایه که ته نیا باوه ر یان به تو له یه، له دل وه هه زیده کرد نه جو ئه شکانی پۆژیک تو له له م پیاوه بکاته وه که ده رگای دۆزهخی له خوئی و مال و مندالی خسته سهر پشت. سه یفه دین مارۆ که لای هه موو کهس خوئی وه ک کوتری ناشتی نیشانده دا، نه یده ویست له چاوی هه وادارانی دیموکراسییهت و لایه نگرانی حیزبه وه وه ک پیاویکی توندپهرو ده ریکه ویت، به ناچاری دانی به خویدا گرت و نازارهکانی خوئی له دلیدا په نهانکرد و به یقاری پیاویکه وه که خوئی وا ده رده خات هه رگیز عه قلی خوئی له ده ست نادات و ناهیلایت عاتیفه بیشکی نیت، پیشوازی له غزلهلنوس کرد. ده بییت بلیم خانمی شه مس دواي خو سووتاندنی مه هناز مارۆ، به پیچه وانهی سه یفه دینه وه، هه موو ده رد و نه گبه تی خیزانه که ی ده گنپرایه وه بۆ نه جو ئه شکانی و بیژه حمی له نه ندازه به ده ری سه یفه دین مارۆ. بۆ یه که مجار له ژیانیدا بیری له وه کرده وه سه یفه جیبه یلایت و چاند سالیک بخزیته کونجیکه وه و بۆ که چه که ی بگری. وه لئ فشاری که سوکار، ده نگه دهنگی ژنانی ناسیاو، نه هی شیخ و مه لا په شیمانیا نکرده وه. دواي مردنی مه هناز سه روکی حیزب کو شکیکی پیشکه ش سه یفه کرد له سالانی نه وه ده کاندای بیژینه بوو. مارۆ به خوئی و ورگییه وه بوو بوو به یه کیک له و ئیداری و سیاسه تمه دارانه ی له ناو حیزیدا شوینییکی بهرچاوی هه بوو، که مه که مه خه ریک بوو ده بووه بهرپرسی ته واوی بودجه کان، خوئی فایلی حیساباتی گومرگی له گه ل سه روکدا تاوتویده کرد، خوئی سه ره رشتی

ئەو عەقاراتانەى حىزىى دەکرد كە كەم كەم گەورە دەبوون و لە پىژرە نەدەهاتن. سەيفەدين لەو ماوە يەدا تەنيا مۆلكى كرىبوو، بۆ خۆى و بۆ حىزب، بەلام مۆلكى نەفروشتبوو. سەرسام بوو كە تىگەيشت غەزەلنوس هاتووە خانووە دىزىنە كەى لىبكرىت. شەش مانگ بوو بۆ كرىارىك دەگەپا و دەستى نەدەكەوت، بەلام ئىستا ئەم دوژمنە ناشىرىنە، ئەم سالوكە بە كراسە زەيتونى و چاويلكە بچوكە كانىيەو هاتووە ئەو خانووە بكرىت. نەيدەزانى بللىت چى، گەر بەم كرىارە رازى نەبايە، دەيزانى ئاسان كەسى تىرى چنگ ناكەوئت، لە دونىادا كرىارىك نىيە خانووەكى وەهاى بوئت ژووە كانى پىرپىن لە گز و گيا، لە درەخت و بالئندە، پەنجەرە كانى دانە خرئىن، بۆنى دارستانىكى شىت لە دەرو دىوارى بىت، پىرپىت لە جۆرە شەوقىكى تىكە لاو لە پەنگى خۆر و تريفە. بەلام بە سەرىكى دىش هئىندەى رق لە غەزەلنوسە، فروشتنى هەر شتىك بەو غەمگىن و دلگرانى دەكات. لە ناخى دلئىدا واتىگەيشت غەزەلنوس نايەوئت ئەو خانووەى لىبكرىت، بەلكو هاتووە مەهنازى بە مردووئى لىبكرىتەو. بىئەوەى هىچ گفتىكى تەواويدات، بە شىوەيەكى دوستانە مالاوايى لە غەزەلنوس كرد، بە جۆرىكى دىبلۆماسى بۆى پىكەنى و گووتى لەگەل شەمسى خىزانمدا بە وردى تاوتوئيدەكەين. «ئەوكات وشەى تاوتوئى تازە پەرىبوو سەرزمانى سياسىيەكان، سەيفەدين مارۆ بە راست و بە هەلە بەكارىدەهئنا». سەيفە لەو پىاوانەبوو لە راگەياندى حىزب بەولاه گوئى لە هىچى تر نەدەگرت، پىرارىدابوو تەنيا باوەر بەو شتانه بكات كە حىزب دەللىت، لەبەرئەو هەرچى وشەيەكى نوئى بهاتبابا تە راگەياندى حىزبەو، يەكەمىن كەس ئەو بەكارىدەهئنا.

كە غەزەلنوس پۆى، شەمس لە دللى خۆيدا پىرارىدا ئەگەر ئەمجارە كوشتووئىانە دەبىت كارىك بكات ئەو خانووە بۆ غەزەلنوس بىت، ئەگەر كچەكە بە زىندووئى بە عەشقى خۆى نەگەيشت دەبىت بە مردووئى

پییبگات. دلنیا بوو غزلهلنوس به م کرپنه، نه وه له کوشنده یه ده سرپتته وه که له دواهمین پوژه کانی ژبانی مه نازدا کردی، کاتیک فراموشی کرد و بیباکانه ته سلیمی چاره نویسیکی په شی کرد، کچه هرزه کاریکی عاشق که خوشه ویستییه کی بیئومید شیتیکردبوو، مرد و هیچ که سیکیش له م دونیا یه دا تینه گه یشت، هیچ که سیک. که غزلهلنوس پوژی، شه مس وهک خوی بو جهنگ ته یارکرد بیئت، چوو به رده می سه یفه و وهک فرمانتیکی برپاوه و ترسناک دهریکات گووتی « نه و خانوو ده فروشیت به و کوره، هیچ نه بیئت پیاویکی هینده به هوش و نینسافه نایه ویئت یادگاری کچه که ت بکه ویته دهستی که سیک نرخی نه زانیت». سه یفه بیته وهی هیچ بلیت، له سه ره خو خوی گوژی و ویستی بچیتته دهره وه. کاتیک بو به ستنی بونباخه که ی، چوو به رده م ناویته ی ژوری نوسته که، له ده وه ده گریا... بیویستی خوی ده گریا. هرگیز برینی مردنی مه ناز له دلیدا ساریژ نه بوو بوو، هه موو دنیا دوی مه ناز هیچ نه بوو جگه له درویه کی گوره که خوی پن هه لده خه له تاند، هه ندیچار که له گه ل سه روکدا داده نیشیت خاتیره یه ک یان ویته یه کی مه ناز به به رده میدا پاده بوورد و هه موو خووشی دونیای ده کوژانده وه. نیستا هه ندیک پوژ به دزی شه مسه وه ده چوو وه بو نه و ماله کونه، له وییدا له به رده رگای ژورره که ی نه ودا ده وه ستا و مه نازی ده هینایه وه پیشچاوی خوی... له ناو درخت و گیا و بالنده کاند ده وه ستا و ده گریا. بو نه وه ی له و خولیا جه هه نه مییه پرگاری بیئت، هه رچیبه کی کردوه ده بایه نه و خانوو به فروشیت. دلنیا بوو کوشتنی غزلهلنوس ناسووده ی ناکات، گه ر بیزانیا یه له ناو بردنی نه م پیاوه ناسووده یه کات، ده یکوشت، به لام دلنیا بوو ناسووده ناییت، له گه ل نه وه شدا هر ده یویست بیکوژیت، نه وه وهک خواستیکی نهیتی هر له پوچیدا بوو. نیواره یه کی ساردی زستان بوو به ته نیا پیاسه یه کی به نوتومبیله که ی کرد، دو مانگ بوو بن

پاسه وان نه ده چووه ده ري، به لام ئيستا حه زنده كرد به ته نيا كه ميک پروات. ماوه يهک بوو به هؤي قه له وي به رده و امه وه تووشي دل ئيشه ي کتوپر ده بوو، له ناو ماشينه که يدا عاره قه ي ده رده دا و خاوده بووه وه و له ماندووي تي و غمدا وهک پياويکي نيوه هؤش ئوتومبيله که ي وهک عه ره بانه يه که ي کؤن که کؤمه ليک نه سپي نه خووش پايکيشن، ده ئاژوو. ئه و پؤژه وهک ته سليمي قه ده ريک بيت، وهک له هه موو شتيک پابکات، وهک دلنيا بيت ناتوانيت له سه راب و پوچي ده ريزي بيت، به خو ي و ئه و ورگه ناشيرينه وه که قه ده ر بؤي بريبووه وه برياريدا ئه و خانووه بدات به غه زه لنوس و ئيدي و ابزي وهک ئه وه ي له ژياندا کچيکي نه بوو بيت ناوي مه ناز بوو بيت. سياست فيري ئه وه ي کرد بوو چؤن بؤ پيشه وه پابکات، ئيستا ده يووست قاچه کورت و گؤشتن و سسته کاني هه لگريت و به گريانه وه پابکات، تا ده توانيت پابکات، بؤ جيگايهک بتوانيت بيتته که سيک به رابوردوويه که ي تره وه .

دوو پؤژ دواي ئه وه، کليله کاني دايه ده ست غه زه لنوس و برياريدا تا هه تاهه تايه ژياني خو ي بؤ حيزب ته رخنباکات. غه زه لنوسيش هه ر دوو مولکه که ي خو ي فروشت و کليله کاني ئه و ماله ي له سه يفه دين مارؤ وه رگرت و له شه ويکي زستاني سالي نه وه دوستيدا بؤ يه که مجار چووه ئه و ماله وه. غه زه لنوس ده يان جيگاي عاسي و ده يان کوچه ي خه يالي و ده ربه ندي پر ته ليسمي بريبوو، هه ستي به ترس نه کرد بوو، به لام ئيستا له حه وشي ئه و ماله دا ساميکي بيؤينه دا يگرت. بايه که ي خيرا له ده ره وه ياري به دونيا ده کرد، وهک ده ستيک به ره و ژوره وه پايکيشيت، ته وژميکي گه وره به ره و ناوه وه بردي. سالؤنه که بو بوو به نيسته جي ي گيا و دره خت، چه ندين بالنده ي نارام و خه وتووي له ناو دره خته کاندا بيني، هه مان ئه و بالنده خه يالييه سه يرانه بوون که له وانه کاني خه يالدا ئه و و مه ناز به يه که وه دروستيان کرد بوون، هه مان ئه و

گولّه دپنده و گه‌ورانه بوون که دواجار بۆنه خه‌یالیه‌که‌یان مه‌هنازی بۆ شوینی نادیار پراکتیشابوو. سه‌رتاپای مالّه‌که وهک جه‌نگه‌لیک وه‌هابوو، له‌دوره‌وه هاتبیت و به‌په‌لاماریکی کوتوپر ئه‌و مالّه‌ی داگیرکردبیت و نه‌یه‌ویت چۆلبیکات. په‌له‌که‌کانی قاتی سه‌ره‌وه پوره‌کیکی شیت و په‌لکش گرتبوونی، تیشکیکی مات له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی نادیاره‌وه هه‌موو شتیکی پۆشنده‌کرده‌وه، به‌هیمنی به‌ناو گیاکاندا تا ژوره‌کۆنه‌که‌ی مه‌هناز سه‌رکه‌وت. چه‌ندین مانگ له‌وه‌وبه‌ر ژورریکی ناسایی بوو وهک هه‌ر ژورریکی تری دنیا، ژورری ناسکی کچیک هیتد نه‌بوو له‌دونیای مندالی ترزابوو و پئیخستبووه جیهانی گه‌وره‌کانه‌وه. که‌چی گه‌وره‌بیره‌حه‌مه‌کان، نه‌وانه‌ی تیناگه‌ن گه‌نجیتی و مندالی چیه‌ی، به‌و جووره‌ترسناکه‌ پيشوازیان لی‌کردبوو. مامۆستا‌کان له‌ویدا مه‌هنازیان چه‌وساندبووه‌وه، بچوکیانکردبووه‌وه، تواناو هۆشیان ئیقلی‌کردبوو. غزلهلنوس که‌ده‌رگای ئه‌و ژوره‌ی کرده‌وه، له‌بری ژور، باغیکی بیسنووری بینی، باغیکی پۆشن و دابراو له‌دنیا، پرگولی په‌مهی گه‌وره‌گه‌وره، جیگایه‌کی بیۆینه‌له‌جوانیدا که‌وهک ئه‌وه‌ی ته‌لیسم و نه‌فسانه‌بیت تا نا‌کو‌تا دریزده‌بووه‌وه، ئه‌وه‌باغی خه‌یالّه‌ئه‌فسوناوییه‌کانی مه‌هنازبوو که‌دوای مردنی خۆی له‌ویادا به‌جیما‌بوو. که‌غزلهلنوس به‌وباغه‌دا گه‌را له‌خۆی پرسى ده‌بیت سه‌عید بایۆ و مامۆستا‌کانی دی زانیبیتیان باغیکی وا‌سیحراوی و خه‌یالی له‌دلی مه‌هنازدا‌یه؟ ده‌بیت چه‌ند مروفی وهک مه‌هناز هه‌بیت که‌له‌ده‌روه‌بیه‌هره‌دیارن و له‌پۆحیاندای باغی وه‌ها‌سیحراویان هه‌لگرتوه؟ غزلهلنوس به‌دریزایی شه‌و له‌وباغه‌خالی و غه‌مگینه‌دا سو‌راپه‌وه، باغیک بوو پر له‌گولی دره‌وشاوه، پر له‌بالنده‌که‌تا هه‌تا هه‌تایه‌ده‌فرین و ده‌یانخویند. غزلهلنوس هه‌ستیکرد ئه‌م باغه‌سیحراوییه‌به‌رته‌قای مولکی هه‌موو زه‌مینه‌له‌ویدا ده‌یتوانی نزیک له‌پۆحی مه‌هنازه‌وه‌بژی، ده‌یتوانی تا هه‌تا هه‌تایه‌سه‌یری جوانی ئه‌و که‌چه‌

بکات، جوانییەک دواى خۆى لە وینەى باغیکدا جیپهیشتوو. دلنیاوو مەھناز ئەو باغەى بۆ ئەو بەجیپهیشتوو... لە پۆژى سووتانى ئەو و مەناسوودەگى نەبیینیوو، بە ئەرکێكى پۆحى گەورەى دەزانى لەم باغەو نزیك بیّت، ئەمە باغى ئەو بوو، باغى غەزەلنوس بوو، گەورەترین دیارى بوو لە هەموو ژيانیدا مەخلوقیک پێشکەشیکردبیّت. دیارییەک وەك مولکێكى ئەفسوناوى دەمینتتەو.

بیروکەى کتیبى مردن لە سەرى غەزەلنوسدا یەكەمجار لەناو ئەو گولە پەمەییە گەورانەدا، لە نێوان ئەو گەلا سەوز و پان و بۆندارانەدا لەدایکبوو. لەو باغەدا هەستیکرد دەبیّت چیرۆكى مەھناز و ئەم باغە بنوسیّتەو. دواى ئەو بۆنە ترسناکانەى سووتان ئیستا ئەم باغە گەورەى بەبانگیدەکات و خۆى بۆ دەکاتەو. دلنیاوو ئەم لالەزارە پەمەییە، بەشیکە لە پۆحى ئەو، بەشیکە لە جیپهانی ئەو کچە ناسک و پاکە و دواى مردن بۆ ئەوى بەجیپهیشتوو. ئیستا دلنیاوو هەموو مروفیک باغیکى وەهای لە ناودایە، بەلام کەم مروف هەن بتوانن باغچەکەى ناو خۆیان بۆ ئەوانى دى جیپهیلن. مەھناز ئەمسەرەوسەرى حەقیقەت و خەيالى نیشانەدا، داواى لێدەکرد وەك چۆن بۆنى مردنى بۆ هەلگرتوو، ئەو باغەشى بۆ هەلگرت. ئیستا دلنیاوو مەھناز بەم باغە گەورەى، پییدەلیت « غەزەلنوس تەماشاکە، تۆ باسى خۆشەویستی خەيالى دەکەیت، من خۆشەویستی راستەقینەت نیشانەدەم».

ئیستا دلنیاوو بەبى خۆشەویستی ئەستەمە مروف بتوانیّت لە خەيالەو بیّتەو بۆ راستى و لە راستییەو بەچیتەو بۆ خەيال، ئەو سەردەمانیکى دریز تەنیا گەپیدەى خاکە بیپەى و عەردە بیکەرانهکانى خەيال بوو، ئیستا لە نێو گولە ئەفسانەییەکانى باغى مەھنازدا دەوستان و لە ژیر کاریگەرى ئەو سیحرە سەیرەدا کە خەيال لە پۆحیدا جیپهەشت، بریاریدەدا شتیک بۆ ئەم دونیایە بکات. دەبایە ئەو پێگایە

ته او بکات که له خه یال وه دهستی پیکردبوو، ده بایه حه قیقه تی نه م باغه بنوسیتته وه. به لام ده بایه له کوپوه ده ست پیکات؟ نه یده زانی. تا نه وشه وهی له گه ل تریفه یابه حریدا و له و باغه دا یه کترین نه بینی و پیکه وه برپاریاندا کتیبیک ده رباره ی مردن بنوسن... دریزترین کتیبی دونیا... نه یده زانی ده بیته چی بکات.

شه ویک له گه ل نه فسانه دا «ماجه لانی راسته قینه - ئابی ۲۰۰۴»

چاوه پوانی نه وه بووم مورته زای شه یتان ده ریکه ویت، به لام ده رنه که وت. پینچ پوژی سارد و بیده نگ تپه پین. وهک نه وهی بیه ویت یاری به دل م بکات... ناه نهی دلای سه بوور، نارام بگره... دلنیا بووم نه وان نازانن من کیم، جگه له و زانیاریانه ی خاوه ن ئوتیله که دابووی به ناسایش هیچی دیان له سهر من نه ده زانی، چاکتره هیچ شتیک له سهر من نه زانن. له به رنه وهی له م مهمله که ته دا گر مرؤف وهک خاوه ن نه ینییه کی گوره ده رنه که ویت، که س حورمه تی ناگریت. گهر نه ینییه کم نه بیته، هه مووان به پیاویکی بچوک و بیحورمه ت له قه له ممده دن، به چاوی سووک سه یرمه ده کن. به لام من جگه له ده نگی نه و ئافره ته سحیرازه که به رده وام چرپه گانی له گویمدا ده زرین گانه وه، نه ینی گه وره م نه بوو. نهی ئومیدی به باچووم، ده شیت باران شوکوریش نه ینی بیته؟ ده شیت؟ به لام نازانم، هیچ شتیک تینا گه م و هیچ شتیک نازانم. له و پینچ پوژه دا دوو جار نه فسانه م له پیشه نگه ری ئوتیله که دا بینی، هیچ جاریک قسه ی له گه لدا نه کردم، هه موو شه ویک ده رگای ژوره که م به کراوه یی جیده هیشته و چاوه پوانمه کرد، به لام هیچ شتیک پووینه دا. له م سهر زه مینه دا هیچ

له وه ترسناکتر نییه ژن و پیاویک به رابه ر یه کتری بوهستن و هیچ شتیک له نئوانیاندا پوونه دات، نه وه ئیدی قیامت و کۆتایی دونیایه، ده بیئت شتیک پوویدات، شتیک، هر چیه که گرنگ نییه، به لام ده بیئت شتیک پوویدات. من به دلای سه بووری خۆم گووت چاوه پوانبکات، تیمگه یاند که شتیک پوویده دات... شهوی شه شه م، له نزکی سعات سیی به یانیدا له سه ره خۆ ده رگا که ی کرده وه و هاته ژووری، بۆنکی ئه فسوناوی مه بوو، له هیچ شوینکی دونیادا ئافره تیکم نه بینیبوو، بۆنکی وه ها سه یر و هه ژینسی هه بیئت. چرا که ی دانه گیرساند و له سه ر لیواری قه ره و ئله که م دانیشت. نیمچه پووت له ناو جیگا که مدا چاوه پوانمه کرد، هه ستم به ده سته ناسک و ئه فسوناویه کانی کرد له سه ر شانم، ده سته ژنیک په نجه له هر شتیک بدات ده یکات به پارچه یه ک خه یال. که ده سته لیدام، وه ک له نه سته یره دروست بوویم دره وشامه وه. وه ک نه وه بوو هه ست به ته وژمیکی ئه فسوناوی بکه م به ناو پۆحمدا، وه ک یه که مجاریبت ژنیک له سه ر نه م نه سته یره ده ستم لیبدات، جۆره ساردییه ک و خاوبونه وه یه کی ته لیسماوی له شی داگرتم. به ئارامییه کی بیۆینه وه ده ستم گرت، هه ردوو کمان بیده نگبووین. هه موو ئه وانه ی شاره زای ئافره تن ده زانن نه و بیده نگیه چیه، ده زانن نه وه قورستین و سه ختترین ساتی دونیای ژن و پیاوه، له و بیده نگیه دا نه وه ی قسه ده کات نیر و من خۆیان نین، به لکو شتیک تره، هه ندیجار ده لیم نه وه نه ینتی وجوده له و بیده نگیه دا وه ستاوه، هه ندیجاریش ده لیم، نا... نا، نه وه دووری و ترس و شه رمه زمانمان گریده دات، هه ر دوو پۆخه به ریک نه وه ساته بیرن که توانن پیکه وه دوور... زۆر دوور بپۆن، من ئاماده ی نه وه بووم بۆ دوور بپۆم، زۆر دوور، دوورتر له و جیگایه ی عاشقه کان باسیده که ن، من به دوا ی هه ناسه ی نه و ژنه دا تا قوولایی جه هه نه میش ده پۆیشتم. من له میژبوو نه م ولاتم و نکردبوو، نه مده زانی چی راسته و چی هه له، بیته وه ی کاتی نه وه م

هه‌بیت بیر له هیچ بکه‌مه‌وه، هه‌ستمکرد به ئەندازیه‌ک لیم نزیکه گویم له دهنگی هه‌ناسه‌یه‌تی. نازانم چ به‌کیک له ئیمه هه‌وایه‌ک زیاتر هاته پیشی به‌جوژی ریگا بۆ به‌که‌مین ماچ خوشبکات. هیچ شتیکی له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه له به‌که‌مین ماچ ئەفسوناویتر نییه، له‌گه‌ل به‌که‌مین ماچدا شه‌ریعت و ده‌ستووهر ترسناکه‌کانی دنیا بیده‌نگده‌بن. هه‌موو شتیکی ده‌وه‌ستیت و ئیدی ناوه‌وه‌ی مرۆف، قوولایی دلی، ئاره‌زووه‌ راسته‌قینه‌کانی قسه‌ده‌که‌ن. به‌که‌مین ماچی نیوان من و ئەفسانه‌ له‌و ماچانه‌بوو که ژیان ده‌گوین، واده‌که‌ن دنیا پیش ئەو ماچه و دوا‌ی ئەو ماچه هه‌مان شت نه‌بیت. من گووتم ئە‌ی دل بیده‌نگ به‌ و ئە‌ی له‌ش هاواریکه. باسی ناسکی لیوی ناکه‌م، باسی ئە‌و ته‌زووه‌ ساردانه‌ ناکه‌م که پۆچی ئە‌وی به‌ منه‌وه‌ گریدا، باسی ئە‌و ده‌سته‌ باریک و قامکه‌ گولئاسایانه‌ی ناکه‌م که هینای به‌ قژمدا، باس له‌وه‌ ده‌که‌م که به‌که‌م ماچ، به‌که‌مین تاقیکردنه‌وه‌یه‌ دوو له‌ش پیاده‌پوین، له‌و ماچه‌دا ئاشکراده‌بیت چه‌ند ده‌توانن تیکه‌لای به‌ک بن، چه‌ند ده‌توانن له‌به‌که‌وه‌ نزیکن. له‌و ساته‌دا که هیشتا فاسیله‌به‌کی زۆر کورت له‌ نیوان لیوانماندا بوو، فاسیله‌به‌ک نه‌ به‌ کات و نه‌ به‌ پێوانه‌ حیساب ناکریت، فاسیله‌به‌که‌ تیدا لیوه‌کان به‌ریه‌کده‌که‌ون و ناکه‌ون، من ناوی ده‌نیم مه‌ودای پۆج، جیگایه‌که‌ هیشتا گۆشتی ئاده‌مییه‌کان ته‌واو له‌ به‌کی نه‌داوه، به‌لام پۆچه‌کان به‌خیرایی یان به‌ره‌و پووی به‌کده‌پوین، یان له‌ به‌کدی جیاده‌بنه‌وه. ئا له‌و فاسیله‌به‌دا هه‌ستم به‌ پراکیشان و جه‌زیکی فشاره‌ین و بپه‌روا کرد، دلنیا‌بووم له‌و سه‌ری زه‌وییه‌وه‌ بۆ ئە‌م ماچه‌ هاتومه‌ته‌وه. وه‌سفکردنی خودی ئە‌و ماچه‌ په‌نگه‌ سه‌ختترین شتی ژیا‌نی من بیت. ئاه، ده‌زانم ئیوه‌ وا تیده‌گه‌ن من له‌ وه‌سفی ئە‌و ماچه‌ی نیو تاریکیدا زیاده‌پووبده‌که‌م، واتیده‌گه‌ن ماچیکی ئاسایی ناو تاریکی‌تان وه‌ک موعجیزه‌به‌ک بۆ وه‌سفه‌که‌م، به‌لام ئیوه‌ هه‌ل‌ن، هه‌ل‌ن. مرۆف له‌ میژووی خویدا هه‌رگیز

نیتوانیوه به قوولسی باسی یه کهمین ماچی خوی بکات، نه نوسه ره گوره کانی ئەم سەر زه مینه، نه ئەفسانه کانی مرۆف، نه فلیمه سحراییه کان، هیچیان ئەفسونی ئەو ساته یان به قوولسی نه گواستۆته وه . شهو بوو، من و ئەو ماچمانده کرد، من و ئەو خیانه تمان ده کرد، ئەو ههستی که خیانه تده کهیت سحراییترین ههستی ناو مرۆفه . ئەو ده یزانی خیانه ت له چی ده کات، به لآم من نه مده زانی، ئەو خیانه تی له میردایه تی و پاکی ده کرد، به لآم من خیانه تم له هه موو ئەو پابوردوو ه سهیره ی خۆم ده کرد، که خالی بوو له هر پردیک له نیوان پۆح و له شمدا . به دریزیای ژیانم له گه ل هه ر ئافره تیکدا خه وتبیتیم، له شم له جیگایه ک و پۆحم له جیگایه کی تر بووه، هه میشه گووتوو مه ئە ی پۆح بپۆ و لیم دوور که وه ره وه، بپۆ و جارێ پو خساری خۆت ده رمه خه . تا ئەو شه وه به پۆح له گه ل هه یچ ژنیکی دونیادا نه خه وتبووم، له ژیانمدا پۆحی خۆم نه بر دبووه ناو پێخه فه وه . به لآم نیستا نا، یه که مین ماچی من له گه ل ئەفسانه دا، له و ماچانه بوو که مرۆف له گه لیدا خوی ده دۆزیته وه . گه ر بیستوچار سال له مه و بهر ئەم ژنه م بدیبا یه ئەم ولاته م چۆل نه ده کرد، بیستوچار سال بوو به سوار ماتۆره کانه وه له سه ر شه قامه دوور ددریژه کانی دونیا بۆ نیشتمانی ک و بۆ ئافره تیک ده گه رام، ئەو شه وه که ژنی خائینی ئەو خاوه ن ئوتیله م ماچ کرد، هه ستمکرد ئافره تیکم دۆزیوه ته وه که له ئەزه له وه بۆی ده گه رپیم، هه ستمکرد ئەم بوونه وه ره چکۆلانه و ناسکه خودا بۆ منی دروست کردوه و ئەم خاوه ن ئوتیله ناشیرینه دزیویتی، هاوده می منه و ئەو فراندویتی . نیوه نازانن من باسی چیتان بۆده که م، ئەو خانمیک بوو سحری هه موو ژنی دونیا له مه لمه سی ناسکی ده ستیابوو، ده ستدانیک بچوک له مه مکه کانی وه ک ده ستدان وابوو له سحری هه موو گه ردون . چرپه کانی له گه رویه کی که می ک نوسا وه وه ده هاته نه ده ره وه، نوسانیک سه یرترین مؤسیقای تیدا بوو . جاویدانه

ئو مروّقه‌ی ماچ وه‌ها بییات فرییداته دهره‌وه‌ی زه‌مان . من نازانم چون مروّف له ماچه‌وه به‌ره‌و شیوه‌کانی تری عه‌شق ده‌گوازیتته‌وه، له‌گه‌ل ه‌ر نافرته‌تیکدا خه‌وتبیتتم ناگاداریبوم، هه‌ستمکردوه هوشیار و به‌خه‌به‌رم، گه‌ر له پیخه‌فدا به‌ئاگا و هوشمه‌ند بوویت، ئه‌وا سیحری یه‌که‌مین ماچ وه‌ها بیتهوشی نه‌کردویت زه‌مین و نه‌فلاکت پیغه‌راموشبکات . من ئه‌و شه‌وه تاکه شه‌وی ژیانم بوو له پیخه‌فدا خۆم له‌بیرکه‌م، هینده ده‌زانم له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ئیشیکی ورد و دورودریژ پروتبووینه‌وه، شتیک له‌نیوان له‌شی من و له‌شی ئه‌ودا بوو له عه‌شق قوولتربوو، وه‌ک گیزه‌نیکی په‌نگین، به‌لام پرکیش و تابنهر . من و ئه‌و سیحری ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره کیشیده‌کردین، ئه‌وه‌ی بیینه دوو له‌ش تا نه‌ندازه‌ی خه‌یال یه‌کتتری بده‌ینه ده‌ست یه‌ک . من به‌بیتهوشی ده‌متوانی له‌شی ئه‌و له‌تاریکیدا بیینم، ئه‌و ئاره‌زووه‌ی له‌شی من و ئه‌وی ده‌دا له‌یه‌ک له عه‌شق به‌هیزتربوو . من زوه‌دی شازه‌مان هه‌رگیز باوه‌رم به عه‌شقی یه‌ک لایه‌نه‌ی جه‌سته یاخود پۆج نه‌بووه، عه‌شق شتیکه نه‌ته‌نیا به جه‌سته و نه‌ته‌نیا به پۆج ناکریت، به‌لکو تاکه شتیکه هه‌ردوو هیزه ترسناکه‌کی ناو مروّف تاییدا ده‌بیت به‌جۆریکی بیۆنه تیکه‌لبن . له‌خۆشه‌ویستیدا گه‌ر له‌ش نه‌یه‌ته ناو‌گه‌مه‌ی پۆچه‌وه، پۆچه‌کان ونده‌بن و ناگه‌ن به‌یه‌ک، گه‌ر پۆحیش نه‌خزیته ناو‌گه‌مه‌ی له‌شه‌وه، ئه‌وکات له‌شه‌کان بیزارده‌بن و دورده‌که‌ونه‌وه . عه‌شق تاقینابیتته‌وه تا له‌ش به‌یه‌ک نه‌گات، پۆج به‌ته‌نیا هیزی ئه‌وه‌ی نییه‌ خۆشه‌ویستی به‌پاریژیت . هه‌له‌یه‌ مروّف و تییگات مروّف ته‌نیا له‌په‌یوه‌ندی پۆچه‌وه ده‌ست پیده‌کات و دواتر ده‌گاته جه‌سته . نا، زۆرجار به‌پیچه‌وانه‌وه ده‌بیت سه‌ره‌تا له‌ش قسه‌بکات، تا پۆچه‌کان بتوانن پرد هه‌لبه‌ستن و له‌یه‌کدی نزیکبینه‌وه . به‌پای من گه‌وره‌ترین دوژمنانی پۆج ئه‌وانه‌ن که‌رقیان له‌جه‌سته‌یه . من ئه‌و شه‌وه که له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا پروتبوومه‌وه، که ده‌ستم به‌ر ئه‌و پیسته ئه‌سمه‌ره‌ی که‌وت، که لیوم

گه ڀشته عاسيترين جيگاڪاڻي لهشي، ڪه تامي هموو جوانييه
 نه فسانه بيه ڪاڻي پڙايه سهر په نجهم، ڪه به نارامي وهڪ ڪرڏنه وهي
 گولڻيڪ له چلڻيڪي خه وتوو هم لمگرت، وامده زاني مانگ هه لڏه گرم، دست
 له تيشڪ ددهم، په نجهم بهر گه وره يي خاليق ده ڪه وڻت. پووتبوو، پريوو
 له ناره زووييه ڪي پامنه ڪراوي ژنانه، ناره زوويهڪ سنووري عه قلڏه به زڻيڻت
 ووهڪ خه يالڻيڪي بيسنوور له چاوي ده تڪيٽ. هيچ شتيڪ له م دونيايه دا
 له و خه يالڻه قوولتر و جوانتر و سافتر نييه ڪه له ڪاڻي پيڪه وهه خه وتندا
 له چاوي ژنيڪ ده تڪيٽ. هيچ شتيڪ له و ناره زوو سيجراو پتر نييه ڪه
 له ناڪاو له په نجه ڪانندا وهڪ ته زووييه ڪي نه هريمه نڪرد له خه و
 هه لڏه ستيٽ، هيچ شتيڪ له و وشانه عاسيتر نيين ڪه له نيوان ليويڪي
 تينو و له شيڪي ناماده و ڪراوه دا دروستده بيٽ، شتيڪه ناخريٽه ناو
 پيت و له هيچ دهنگيڪي دونيادا جيگاي نابيٽه وه. چهند هه وليدهم تامي
 نه و خانمه پر چريه تان بڙ باسبڪم، سيجر و ناره زووي نه و ژنه
 خائينه ي خاوهن نوتيله ڪه بگيرمه وه فيلڻان ليده ڪم، من و نه و به
 جوڙيڪ پيڪه وهه خه وتين هيچ زمانيڪي سهر نه م نه سستيڙهيه ناتوانيٽ
 وهه سفبڪات. يه ڪه مجاريو هه سبڪم ده سندان له پووتي نافرهت مرؤف
 بڙ په يه ڪي بالاتر سه رده خات، له ناستيڪي پوچه وه به ره و ناستيڪي
 بالاتر به رزيده ڪاته وه. لهشي له هريريڪ ده چوو، به سيجري باغيڪي
 دوور پهنگرا بيٽ، بونيڪي هه بوو، مرؤف ده بيٽ هه موو گولي دنيا
 بونبڪات، تا تيبيگات ناخو ده توانيٽ نه و بونه بدوڙيٽه وه، دهنگيڪي نه رم
 و نوساوي هه بوو، ڪه مرؤف ده بيٽ گوڻ له موسيقي هه موو دنيا
 بگريٽ، تا بزانيٽ ناوازي وهه نه فسوناوي له هيچ ناميريڪه وه ديٽه ده ري.
 هه ستمکرد نه وه يه ڪه مين جاره له گه لڏيڪي سهر نه م نه سستيڙهيه دا
 ده خه وم، پيشتر هر چييه ڪم ڪرڏبوو، جوڙه خو خالڻيڪرڏنه وه يه ڪي
 ميڪانيڪي و جوڙه عيشقبازيه ڪه بوون به پوحيڪي مردوو، به لام له گه لڏ

ژنی خائینی خاوهن ئوتیله که دا نهوسه ری خه یالم بینی، چومه جیگایه ک هیچ تاده میزادیک نه بیینیوو. شاه نهی دل بیدهنگ به ... نهی زار سرهوتی خوت مه دۆرینه و نارام به .

که ته و او بووم ته زووه سیراو بییه کانی له شی نه و ژنه ماوه یه کی دریز له له شمدا بوو. دوا ی ته و او بوون بریسکه ی سهیری نه و تکه عاره قانه ی سه ره جهسته ی وهک یاقووت سه رتا پای له شی پونا ککر دبووه وه، هه موو شتیکی برۆنزی ده ینواند. به هیمنی وهک که رویشکیکی ماندوو له ته نیشتمه وه خهوت، له مه خلوقیک ده چوو دوا ی جهنگیکی موبارهک خهوت بیت، وهک بیهوشیک له ناو گزو گیای باغچه یه کی تاریکدا کهوت بیت، به نهرمی دهستی خستبووه سه ر دل ی خو ی. ده ترسام پوژ هه لیت و میرده که ی به مجوره له پیخه فی مندا بیدۆزیته وه، به لام دل م نه هات خه به ریکه مه وه ... ناماده بووم بمرم و خه به ری نه که مه وه. بیئیراده ی خوم هه ندیک له دلۆبه ناسکه کانی عاره قم له دهوری ناوکی به لیتو سپی، ده مویست عاره قه ی جهسته ی تامبکه م، په نجی ناره زووه کانی تامبکه م، چیژ له ماندوو بوونه پاکه که ی بیینم. تا دنیا پونا کبووه وه ته نیا ته ماشای جهسته ییم ده کرد، له سه ر پیخه فه که م داده نیشتم و له له شیم ده پوانی، سانتیم سانتیم له و سیر و دره وشانه وه قوول ی جوانی نه و وردده بوومه وه. تا نه وکات چند جهسته ی پوتم بینی بوو، هیچیان له رتیکی و هارمۆنییه تی و گونجاندا نه ده گه یشتنه نه م له شه چکۆلانه و لاواز و پر ناره زووه ی نه فسانه. ده مویست تاده مرم هیچ نه که م و ته نیا سهیری نه و پووتیه سیراو بییه ی نه و بکه م، نه و ههسته ی من له ناو جهسته یدا بووم، له ناو قوولایی ژنیتی و شه رمیدا بووم، له ناو ته ریتی وجود و شیله ی ژیانیدا بووم جوړیک له شانازی تیا دروسته کردم. که دهستیکی ناسکم به سه ر که مه ریدا ده هینا، که به سه ری په نجه به هیمنی پانه چکۆله کانیم ده لاواند، که به دهستیکی گه وه نه ژنۆکانیم ده کرده وه، هه زمه کرد

پۆژئیک بێت بتوانم ئەو شەووە سەر تاپای بنوسمەو، بتوانم حیکایەتی ئەو شەووە لە گەڵ ژنی خائینی خاوەن ئوتیلە کەدا بۆ هەموو دنیا بگێریمەو. بەلام دەمزانێ ئەستەمە مرۆف بگاتە ئاستیکی ئەوتۆ لە زمان و خۆشەرحکردندا، ئەو ساتە بە هەموو تەزوو و هەلچوون و فرینەکانیەو و بنوسیتهو، هیچ پەرەیهکی دنیا نییە بتوانیت بەرگەیی وەسفیکی وەها بگرت و نەسووتیت.

دوای سەعاتیک خەو، لە ناکاو خەبەری بوووەو. بێشەوێ هیچ بلایت، بێشەوێ هەست بە پەشۆکان و ترس بکات، زۆر لەسەرەخۆ خۆی گۆڕی، بە ئارامییەو جەکانی ژێرەوێ لە بەرکرد، دەریخ و ستیانیکی پەمەیی شیوێ حەریری لە بەردابوو. زولفی بە جۆریکی سەیر پەشۆکابوو، نیوێ پروت لە بەردەمدا وەستا، وەک ئەفسونی خۆی لە چاومدا بخوینیتەو، بە ئەسپایی ماچیکردم و بەو دەنگە نوساوەی گووتی « دەبووایە وابوویە ». تێنەگەیشتم مەبەستی چییە، هیچی دیکەشی نەگووت، تەواو خۆی گۆڕی، چەند جارێک دەستی بە قزیدا هینا و بە ئەسپایی دەرگای ژوورەکەیی کردەو و چوو دەری. من وەک بێهۆشەکان، وەک ئەوانەیی دەبورینەو خەوتم، کە بە ئاگا هاتمەو خۆرئاوا بووبوو. پۆژئیک بەسەر من و ئەفسانەدا تێدەپەری کەچی لەشم هیشتا گەرمی لەشی ئەوی تیاوو. خۆم شت و چوومە سالتۆنەکە، لەوتیوو، دەستیک جلی نوویی ئیجگار قەشەنگ و گرانی لە بەردابوو، قزێ وەک تاجیکی گەورە بەرزکردبوو، وەک هەمیشە بینینی مەستی کردمەو، یەکەمجارم بوو هەستبەم لە شیتییەو نزیکم، زۆر زۆر لە شیتییەو نزیکم، زۆر.

تریفە یابەحری و غەزەلنوس

سالانی ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶

پۆژیک له پۆزان تریفه یابه‌حرى و غزه‌لنوس له بیمارستانی شاردایه
 پیکه‌وتى یه‌کیان کرد. ئه‌و یه‌کدی بینینه سه‌ره‌تای نزیکبوونه‌وه‌ی
 راسته‌قینه‌ی تریفه یابه‌حرى و غزه‌لنوس بوو. تریفه تا ئه‌وکات هه‌چ
 شتیکی له‌سه‌ر چاره‌نوسی مه‌هناز مارۆ نه‌بیستبوو، هه‌والی مردنی ئه‌و
 کچه به‌سته‌زمانه، له‌دله‌وه غه‌مگینیکرد. غزه‌لنوس به‌ده‌نگیکی ماندوو،
 وه‌ک یه‌کیک نازاریکی نه‌یتی له‌ ناوه‌وه بیخوات، یه‌که‌یه‌که‌ ده‌رده‌کانی
 خۆی بۆ تریفه گێژایه‌وه، باسی ئه‌و دوکه‌ل و بۆکپوزه سه‌یرانه‌ی بۆ کرد
 که ژبانی به‌ر ناده‌ن، باسی گه‌شتی هه‌فتانه‌ی خۆی به‌ بیمارستاندا و ئه‌و
 ژنه سووتاوانه‌ی سه‌ریان لیده‌دات. به‌که‌ساسییه‌که‌وه که ئیجگار جوانتر
 و ناسکتري ده‌کرده‌وه گووتی « له‌م مه‌مله‌که‌ته‌دا سیاسه‌ت، عه‌شق،
 بیرکردنه‌وه، ئومید، شه‌ره‌ف، هه‌موو پیکرا له‌ بیمارستاندا ته‌واوده‌بن...
 دوا وێستگه‌ی گه‌شتی مرۆف ناو پێخه‌فه‌کانی ئه‌م بیمارستانه‌یه‌». تریفه
 یابه‌حرى که ئه‌و پۆژه سه‌ردانی کێژیکى مافوورچنى نه‌خۆشى ده‌کرد،
 به‌ بینین و ده‌نگ و قسه‌ی ئه‌م کوپه‌ وه‌ها مه‌ستبوو، وه‌ک نه‌شته‌ریکی
 پر مه‌ی بریندارییکات وه‌ها بوو. که‌س نازانیت چۆن گه‌یشتنه ئه‌وه‌ی
 پیکه‌وه سه‌ردانی ژبانی سووتاو و خه‌لکانی بیمار بکه‌ن. تا ئه‌و کاته
 تریفه یابه‌حرى زۆرجار ئه‌و هه‌یزه سه‌یره‌ی له‌ خۆیدا بینیبوو ئارامی
 و هه‌یوری ببه‌خشیته ئازاره کوشنده و قووله‌کان، بۆ ناکریت ئیستا
 که‌میک ئاسوده‌یی بدات به‌م هه‌موو ده‌رده‌دارانه. خواستی ئه‌وه‌ی له‌م
 کوپه‌ش نزیکبیتته‌وه له‌ ناوه‌وه پایدیه‌کیشا، بێته‌وه‌ی شه‌رم ئیفلجیبکات
 غزه‌لنوسی بۆ سه‌یرکردنی مافووره خه‌یالییه‌کانی خۆی داوه‌تکرد و
 گووتی به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت گه‌ر بیت و هونه‌ره‌کانی خه‌یالی ئه‌و ببینیت.
 کاتیک غزه‌لنوس یه‌که‌مجار چوو بۆ کارخانه‌ی نیا، بینینی ئه‌و وینه و
 نه‌خشه سیه‌راوییه‌یه‌ی تریفه سه‌رسامیانکرد، وای هه‌ستکرد له‌ زۆر شوین
 و له‌ زۆر فه‌رش و له‌ زۆر جیگادا یابه‌حرى هه‌مان ئه‌و نیگار و مه‌خلوقات

و شوینانه‌ی په‌سمکردۆته‌وه که ئه‌و به‌ خه‌یال بینه‌ونی و به‌ ناویاندا تیپه‌پیوه، به‌لایه‌وه ئاسایی بوو که زانی فه‌رشه‌کانی یابه‌حری گرانبه‌هاترین فه‌رشی شارن، هه‌تا له‌و فه‌رشه‌ فارسییه‌ په‌سه‌نانه‌ی کاشانیش گرانترن که باشتترین وه‌ستاکانی دنیا به‌ ئاوریشم ده‌یچن. بینه‌ینی ئه‌و فه‌رشانه‌ هۆیه‌کی گه‌وره‌بوو غه‌زه‌لنوس هه‌و لبدات زیاتر له‌ نه‌ینی ئه‌و کچه‌ تیپگات. چهند سه‌فه‌ریکردبوو، چهند به‌ دنیا دا گه‌رابوو، پۆژیک له‌ پۆزان له‌ هیچ شوینیک ریکه‌وتی قالی و مافووری وه‌های نه‌کردبوو. که پیکه‌وه دانیشتن تیگه‌یشت مافوره‌کانی خانمی یابه‌حری خه‌لکانیک ده‌یکرن پاره‌داری گه‌وره و به‌رپرسی سیاسین. حه‌یفی له‌وه‌هات که مافوره‌ خه‌یالییه‌کانی تریفه‌ وه‌ها خه‌لکیک له‌سه‌ری داده‌نیشن بیخه‌یالترین بوونه‌وه‌ری دونیان. تریفه‌ تا ئه‌و کات هیچی له‌ دنیا ی پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان نه‌ده‌زانی، نه‌یده‌زانی غه‌زه‌لنوس هاوپی ئه‌و مرۆفه‌ دوو که‌رتانه‌یه‌ که نیوه‌یان له‌ حه‌قیقه‌تدایه‌ و نیوه‌یان له‌ خه‌یال‌دایه‌. کاتیک به‌ هیمنی باسی دروستکردنی مافوره‌کانی بۆ غه‌زه‌لنوس کرد، باسی ئه‌و سروت و فه‌زایه‌ی کرد تییدا فه‌رشه‌کان دروستده‌بن، غه‌زه‌لنوس به‌سه‌رسامی سه‌یریکرد و گووتی «خانم تو له‌ کارخانه‌یه‌کی خه‌یالیدا ئیئشه‌که‌یت». ئه‌و پرسته‌یه‌ بۆ یابه‌حری وه‌کو پاچه‌نینه‌یکی ترسناک وابوو، تا ئه‌و کات کارخانه‌که‌ی وه‌ک شوینیکی ئاسایی و به‌شیک له‌ دنیا بینه‌ی بوو، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو چاوی له‌سه‌ر راستیه‌کی ترسناک بکریته‌وه‌ شیوه‌ی شته‌کان له‌ پیشچاوی گۆران، له‌ وینه‌ی سمۆئاغای پاسه‌وانه‌وه‌ که هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ ئاغایه‌کی خه‌یالی، تا وینه‌ی ئیشکه‌ره‌ غه‌مگینه‌کان که به‌رده‌وام نوقمی خه‌یالی بیه‌وده‌ و نا‌کام بوون، وه‌ک کۆمه‌لێک که‌سی خه‌یالی هاتنه‌ پیشچاوی. تریفه‌ یابه‌حری سه‌یری چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی غه‌زه‌لنوسی کرد، سه‌یری ئه‌و قژه‌ ده‌رویشناسایه‌ی کرد، سه‌یری ئه‌و پیشه‌ په‌شه‌ی کرد. دواجار وه‌ک کچیک بۆیه‌که‌ مجار هه‌ست به‌ تروسکه‌ی عه‌شق بکات

گووتی « غزلهلنوس، تۆ چیده کهیت؟ ... حقیقه تم بیرده به یته وه؟ ».
 نه و پرسته یه پردی راسته قینه ی تیکه لآوبوونی نه و دوو مرؤفه بوو. که
 له و ساته وه تامردن ده که ونه سهر خولیای خه و نیککی نه کرده و نه ستم،
 خه و نیک ده شیت یه کییک بیت له سه ختترین خه ونه کانی مرؤف له میژووی
 دوور و نزیککی خویدا، خه ونی هه موو ژن و پیاوه گه وره کانی دونیا، خه ونی
 هه موو شاعیر و پیغه مبه ره کان، خه ونی نه وه ی بوونه وه ریکی خه یالی بیت
 و حقیقه تیشیت بیرنه چیته وه .

له و پۆزه به دوواوه ههر یه ک له تریفه یابه حری و غزلهلنوس چه ندین
 جار یه کدیان بینیه وه، غزلهلنوس هه ندیجاری دیکه سهردانی کارخانه که ی
 کرد. پیکه وه سهردانی سهدان ژن و کچی ده رده داریان کرد، سهردانی ده یان
 خه لکی بیمار و بیچاره که له چاوه پروانی مردندا له سهر قهره ویله کانیان
 ده تلانسه وه، تریفه ده ست و په نجه یه کی هیند سیراوی هه بوو، کاتیک
 ده ستی له ده ستی نه خو شه کان ده دا، بۆ ماوه یه کیش بایه نازاره کانیان
 هتورده بووه وه. نه وه سهره تای نه و په یوه ندیه نالۆزو ته لیسماوییه بوو،
 که بناغه ی نه م چیرۆکه ی دارشت که ئیمه له سهره تاوه باسیده که یین...
 هه سته که م له و پۆژانه وه غزلهلنوس عاشقی خانمی یابه حری بوو، له و
 کاته وه که سهیری نه و میهر و سۆزه ی له چاویدا کرده، که سهره نجی
 نه و نارامی و ناسووده گییه ی داوه، که بیماران به ده ست و په نجه ی نه و
 هه ستی پیده که ن. جاری نه بووه، هیه چاریکی نه بووه، جگه له وه ی
 خوشییوت.

به لام چون چیرۆکه که مان گه یشته نه وه ی تریفه یابه حری و غزلهلنوس
 ماوه یه کی دریز پیکه وه له ژیر سه قفیکدا بژین، نه وه تان به مجۆره ی
 خواره وه بۆده گتیره وه .

له سالی حوته‌مدا جه‌وه‌ر یابه‌حری شوپن و حه‌شارگای تریفه‌ی دۆزییه‌وه. له‌و حه‌وت ساله‌دا دونیا زۆر گۆرپابوو، فه‌وزیه یاسه‌می سالانه جارێک یان دووان سهردانی تریفه‌ی کردبوو، نه‌وانه خوشتین ساته‌کانی نه‌و ده‌مه‌ی تریفه‌بوون که جارێکی دی له باوه‌شی پڕ میه‌ری فه‌وزیه یاسه‌مییدا مندالی خۆی وه‌ک به‌هه‌شتیکی ون ده‌دۆزییه‌وه. له‌و حه‌وت ساله‌دا جه‌وه‌ر یابه‌حریش بووبوو به‌ که‌سیکی تر، چیتر نه‌و شیته زنجیرسیینه‌ی جارن نه‌بوو که به‌وینه‌ی گایه‌کی هار په‌لاماریدات، تیکه‌لایوونی به‌ کاسه‌ تازه‌کان و خاوه‌ن قازانجه‌ نوێکان، حه‌زی گه‌وره‌ی بۆ سه‌رکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه، جوړیک له‌ ئارامی و هیمنیان به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو. ده‌یزانی و یقار و سه‌بر و زمان لوسی به‌ره‌میان له‌ توپه‌یی و هیرش و شه‌پانگیزی زیاتره. پوژیک که‌ هات بۆ کارخانه‌که، مه‌به‌ستی نه‌بوو شتیکی خراب بکات، چیتر نه‌و کوپه‌ نه‌بوو له‌ ناوه‌پاستی بازاردا چه‌قۆ له‌ خوشکه‌که‌ی هه‌لکیشیت، به‌لکو پۆیبه‌کی سووریوو که یاری ئالۆزتر و بازرگانی گه‌وره‌تری ده‌کرد. کاتیکی له‌ پێگای هاوڕیکانییه‌وه چیرۆکی فه‌رشه‌کانی تریفه‌ی بیست، حه‌زیده‌کرد خۆی نیشانبدات و ترس و سامی خۆی تاقیبکاته‌وه. له‌و ساله‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سیاسه‌تمه‌داره‌کاندا تیکه‌لایوویو به‌که‌مین وانیه‌ک فیزیانکرد نه‌وه‌بوو ترساندن له‌ کوشتن باشته‌ره، سام دروستکردن له‌ خویندپشتن خیراتر به‌رده‌گریت. جه‌وه‌ر له‌و شه‌ش ساله‌دا سامانیکی گه‌وره‌ی دروستکردبوو، به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌میشه‌ چاوی له‌سه‌ر نه‌و چه‌ند دۆنمه‌ زه‌وییه‌ بۆو که باوکی بۆ تریفه‌ی جیه‌ه‌شتبوو. نه‌و به‌شیکی بوو له‌ توپێکی گه‌وره‌ که چه‌ک و تفاق و که‌ره‌سته‌ی سه‌ریازیان به‌ نه‌ینی له‌ باشووری عێراقه‌وه به‌ره‌و ئێران ده‌رده‌کرد، له‌ ئێران‌وه باری گه‌وره‌ گه‌وره‌ی هه‌مه‌په‌نگیان به‌ره‌و باشوور ده‌گوازه‌وه، که‌سانی گه‌وره‌یان له‌ پشت بوو، به‌ ماشینی زۆر

نوئ هاتوچؤيانده کرد. ئه و ئنواره يه که له کارخانه که دا ده رکه وت، نيازى نه بوو هيچى ده سته که ویت، ته نيا قولاپتيكى مه لده دا. مه لسه که وتى زورى له گه ل سياسيه کاندای فیری قولاپ مه لدانى کردبوو. تريفه سه ره تا که جه وه رى بينى خورپه يه کى کوشنده ي تيگه را و ويستى مه لبيت، به لام ده نگیك له ده رونيدا پتيگوت تريفه يابه حرى له چى ده ترسیت، چیت مه يه بيدوپنيت؟. ئه و ساله دوورودريژانه ي خیال له ناوه وه دلتيكى تريان بو دروستکردبوو. دوايه وه له و کارخانه يه زياتر ده يتوانى به ره و کوئ مه لبيت؟ هيچ جىگايه کى نه بوو.

مه موو ده يانزانى تريفه يابه حرى مولکيکى زورى مه يه، به لام شويني خراپى زه وييه کان و دوخى خراپى خوئى ده رفه تيکى پينه ده به خشى سوود له و مولکانه بينيت، ئیستا هينده ي نيگارى ناو مافوره کان مال و مولکى راسته قينه ي ئه ويوون، هيچ پارچه زه وييه کى دنيا مولکى ئه و نه بوو. تريفه له و پوخله به ره که م و ده گمه نانه بوو که هيچ سامان و ته لايه ک، به نه ندازه ي چينى مافورتيک ده رفه تى نازادبوون و فريين و مه سته بوونى پيشکه ش نه ده کرد. لای ئه و مه موو سامانه گه وره کانى دنيا کليلى خه زنه يه کى خه ياليان نه ده هينا که چاوى مرؤف به سه ر زه وى و زه مانتيكى تر دا ده کاته وه. ئه و پوژه که تريفه يابه حرى جه وه رى بينيه وه مه سته به هيزتيكى گه وره کرد له خویدا، مه موو کات ئه و کچتيكى به هيزبووه، به لام مه ميشه ش ترسيكى ناديارى له مردن، له دپنده يى، له خه نجه رى ناکاوى نيو تاريكى مه بوو. ئه و شه وه له به رده م ده سته زورى کارخانه که دا سه يري ده موچاوى خوئى کرد، کچتيكى ماندووبوو، به لام چيتر ئه و مرؤفه نه بوو که په ژاره و په شوکانى له ناکاو ئيفليجيانده کرد. ئه و خانمه ره شه هوا و فيگرتووه ي جاران نه بوو، که سه رئيشه ي کوشنده ده يگرت و نه يده زانى له م دنيايه دا ده بيت چى بکات. کاره ساتى گه وره ي مرؤف ئه وه يه که نه زانيت چى بکات، مه ميشه چاوه پروانى ئه وه بيت

ژیان شتیکی پیشکه‌شبکات و ئەم به‌ دوای هیله‌کان و داوه‌کان و شوین پینکانیدا رابکات. ئیدی ده‌یزانی بۆچی ده‌ژی، ئەوه له‌ هەر شتیکی تر گرنگتر بوو، ئەو بۆ ئەم کچه‌ به‌دبەختانه‌ی کارخانه‌که‌ ده‌ژیا، بۆ ئەم کریکاره‌ ئافره‌ته‌ به‌دبەختانه‌ ده‌ژیا، که‌ دالده‌ و په‌نایه‌کیان له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه‌ نه‌بوو، بۆ ئەو خه‌یاله‌ سىحراویانه‌ی خۆی ده‌ژیا که‌ ده‌یتوانی به‌خته‌وه‌رییه‌کی قوول و هه‌میشه‌یی له‌ ناخی ئەم ژنه‌ به‌سته‌زمان و غه‌مگینانه‌دا بپوینیت. گه‌ر چه‌وه‌ر یا به‌حری زه‌وییه‌کانی ده‌وێت ده‌توانیت هه‌موویان به‌ریت، هه‌ر هه‌موویان و ته‌نیا پاره‌ی مالکی بۆ به‌جیبه‌یلت، یه‌ک خانوو و هیچی تر.

بۆ جاری دووهم که‌ چه‌وه‌ر یا به‌حری به‌ ناوی کرپنی فره‌شه‌وه‌ گه‌رپایه‌وه‌ بۆ کارخانه‌که‌، بیته‌وه‌ی سلێ لیبکاته‌وه‌ یان بترسیت، مۆله‌تی لیخواست و له‌ ژووره‌ چکۆله‌که‌ی خانمی نیادا دوو به‌ دوو دانیشتن. شه‌ش ساڵ زیاتریوو پوو به‌ پوو سه‌یری چاوی یه‌کتریان نه‌کردبوو، هه‌ردووکیان دوو دوژمنی گه‌وره‌ی یه‌ک بوون، دوو چه‌مسه‌ری جیاواز که‌ هیژیک له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه‌ نه‌بوو بتوانیت کۆیانبکاته‌وه‌، وه‌ک دوو دوژمن که‌ دوای چه‌نگیکی درێژ له‌سه‌ر میژیک دوا هه‌ق و حیسابی جه‌نگ ده‌بپیننه‌وه‌، به‌رامبه‌ر یه‌کتري دانیشتن و دوا حیسابی خۆیان کرد. هه‌موو شتیکی خیرا و ئاسان پویشت، تریفه‌ یا به‌حری به‌رابه‌ر نرخى خانوویه‌کی گه‌وره‌ ده‌سته‌رداری هه‌موو مۆلکه‌ گه‌وره‌کانی خۆی بوو، که‌ له‌ پاستیدا گه‌ر ده‌ست کراوه‌بایه‌ ده‌یتوانی به‌ قازانجی زۆر گه‌وره‌تر بیانفرۆشیت. به‌لام له‌و ساته‌دا پتویستی به‌ بره‌ پاره‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، پاره‌یه‌کی زۆر به‌ یه‌کجار بیته‌ده‌ستی.

هه‌لبه‌ت ده‌سته‌رداریبوونیکی ئاسان نه‌بوو، وه‌ک ئەوه‌بوو تریفه‌ خیانه‌ت له‌و خه‌ونه‌ دیرینه‌ی سه‌میره‌ یا به‌حری دایکی بکات که‌ بۆ پاراستنی به‌شه‌

مافی میکانی عه‌شره‌تی یابه‌حری تریفه‌ی هینابووه دونیاوه، وه‌ک نه‌وه بوو شکستی ژنان له‌و تایه‌فه مه‌لعونه‌دا رابگه‌ینیت، به‌لام نا... له‌گه‌ل هه‌موو ترسی ژور و سامی که‌له‌که‌بووی ناو ده‌مار و دلدا، دلنیا‌بوو نه‌و به‌شیوه‌یه‌کی دی ده‌توانیت هیزی له‌ بن نه‌هاتووی ژنانی یابه‌حری و ژنانی نه‌م شاره‌ بسه‌لمینتیه‌وه، دلنیا‌بوو. نه‌و پوژه جه‌وه‌ر زاهیر مه‌ست به‌ سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره له‌ کارخانه‌که‌ چووه‌ده‌ری و ده‌ستی له‌ ژنانی تریفه کیشایه‌وه. ئیدی له‌و پوژه‌وه یه‌کدیان نه‌بینیه‌وه، هه‌تا له‌ پرسه‌ی خانمی فه‌وزیه یاسه‌می دایکیشدا له‌ پایته‌خت که‌س نه‌یتوانی ناشتیانبکاته‌وه و پیکه‌وه بیانخاته‌وه سه‌ر یه‌ک سفره. به‌لام ونبوونی سیبه‌ری جه‌وه‌ر ئاغای یابه‌حری له‌ ژنانی کچه‌ چکۆله و ناسک و نه‌سه‌ره‌که‌ی ناو چیروکه‌که‌ماندا، مانای نه‌وه نییه‌ که‌ پیاوانی هاوشیوه‌ی نه‌و، نه‌وانه‌ی ده‌یانه‌ویت سه‌راپای دونیا مولکی نه‌وان بیت، واز له‌ خانه‌که‌مان ده‌هینن و ده‌ست له‌ پاوکردنی به‌رده‌دن. سالانیک دواتر که‌ تریفه یابه‌حری و کیژانی هاوپتی له‌ به‌رده‌م شه‌هره‌یاری شوشه‌دا و چه‌کداره‌کانی وسوو ئاغادا وه‌ستان، تریفه‌ پوونتر تیگه‌یشت، زه‌وی پره‌ له‌و جوړه‌ پیاوانه‌ی سیبه‌ری یه‌کن و پیکرا ته‌واوکه‌ری نه‌و سه‌فه‌ری پاونان و پاوکردنه‌ن که‌ جه‌وه‌ری برای له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لیدا ده‌ستی پیکردبوو.

ره‌نگه‌ ئیستا هه‌مووان بپرسن چی وای له‌ تریفه یابه‌حری کرد ته‌واوی مال و سامانی خوی وه‌ها ئاسان به‌ه‌ده‌ریدات؟ بو ویستی ژنانی خوی به‌رابه‌ر شتیکی وه‌ها که‌م له‌ چنگ سیبه‌ری ترسناکی جه‌وه‌ر ده‌ره‌بینیت؟ تریفه‌ نه‌و چند ساله‌ی له‌ کارخانه‌که‌دا ئیشیده‌کرد، جگه‌ له‌ نازاری ژنان و بیگه‌سی و بیشوینیان چیروکی تری نه‌ده‌بیست، گه‌وره‌ترین هیزی پیاو نه‌وه‌بوو که‌ هه‌موو شوینه‌کانی نه‌م شاره‌یان داگیرکردبوو، کوچه‌کان و ماله‌کان و شه‌قامه‌کان سه‌رتاپا مولکی نه‌وان بوون. له‌و کاته‌وه ده‌یویست مالتیک دروستبکات و بیخاته‌ بنده‌ستی

نہ و ژنانہ وہ کہ شویتیان نییہ، کہ بیچارہ و بیتومیدن. هیئدہی هقی
 خوی له جهوهر یابهحری وهرگرت، به کۆمهکی سہید قادری نیا
 خانووہیکی گہورہی کپی. تریفہ ئیشیکی زۆری له و خانووہدا کرد، بۆ
 نہوہی بییته پہناگای نہ و کچہ بیئکسانہی جیگیان نییہ خویانی تیا
 بشارنہوہ. له پئیگای خانمی نیاوہ پہیوہندی به پیکخواوہ کاراکانی ژنان
 کرد و مالہ تایبہ تیبہکەہی خوی خستہ خزمەت نہ و لیقہ و ماوانہوہ کہ له
 میرد و کہ سوکار هەلدین. نہ زمونی دوورودریژی له گەل ئازاری کچانی
 مافوورچندا هیئابووہانہ سەر نہ و بپروا قوولہی دەبیئت ژانی خوی بۆ
 جۆرہ کاریکی وەها تەرخانبکات.

نایبیت نہوہشمان بیربچیت کہ مافوورہکانی تریفہ ناویانگیان وەها به
 دنیادا پۆیشت، کاری کارخانہی نیا به هۆی خەیاالی زۆپینی نہوہوہ
 له گەل تیئکچوونی زەمان و ناخۆشی دەوران و هەژاری خەلکیشدا هەر له
 برہودا بوو، خەیاالہکانی تریفہ یابهحری به قاچاخ دەگیشتہ دیوہخانہی
 سولتان و سەرۆک و ئەمیرہکان. هەر نہ و ناویانگەش دواجار بووہ مایہی
 نہامەتی و خۆکاولی تەواوی کارخانہکە. نہ و فرۆشہ زۆرہی مافوورہکان
 بەدەستیانہیتنا و نہ و سامانہ گہورہیہی له دواي سالانی نہوہدوہوہوہ
 پەیدا کرد، له بیری نہوہی بییته مایہی خۆشبەختی، بەدبەختیہکی
 گہورہی له گەل خۆیدا هیتنا. له یەکیئک له پۆزانی بەھاری نہوہدو
 شەشدا، ئیوارہیہکی درہنگوہخت، سہید قادری نیا له پەنجەرہی
 بیرو تازہکەہی خۆپوہ له کارخانہکە تەماشای دەرہوہی دەکرد، سئ
 پیاوی پارەدار و بەرپرس و دەست پۆیشتووی نہ و شارہی بینی له
 ماشینیکی تازہ دابەزین و بەرہو پووی کارخانہکە ہاتن. له و ساتەدا کہ
 له پەنجەرہکەوہ سہیری نہ و سئ پیاوہی دەکرد، کہ له زۆر نەرمہ
 بارانیکی بەھارہدا بەرہو لای نہ و ہنگاویانہنا، بیریکردوہ کہ نہدەبایہ

ئەم چەند ساله پێگا بە تریفه یابەحری بدات هیند خەیاڵی ئەفسوناوی
 بهینتته ئەم کارخانە چکۆله و ناچیزهوه، بەلام چیتراکار لە کار ترازابوو.
 بە هەنگاوی ئەو پیاوانەدا، بە نەرمه پەوتیاندا، بەو یقارە دەستکردە
 لە هەنگاوهکانیاندا بوو تیگەششت بۆچی هاتوون. سێ پیاوی گەورەبوون
 هاتبوون ئیشیکێ گەورە جیبەجیبکەن، کاتیگ هاتنە ژووری فرمانیاندا
 کەس نەیتە ژووری و دەرگاگان بۆ کارێکی نەینی دابخرین. وەک سێ
 کەس کە مەشقیکی زۆریان لەسەر حورمەت و پێزنواندن وەرگرتووه
 پەفتاریانکرد، شتیگ لە ئاکاری جەنتلمانی نوێ و لە هەوای ئاغا
 کۆنەکان لە دانیشتن و وشەکارییاندا بوو. سێ سمیلی قەترانیان هەبوو،
 پیشی سەریان کەمیک پووتابوووه، زەرەخەنە و جولەیی دەست و
 شیوهی سەیرکردنیان زۆر لە یەکتەری دەچوو، گەر شیوهی لووت و درێژی
 چەناگەیان نەبایە، مەزۆف دەیگوت هەرسێکیان بەیەک سک بوون یان
 دەستوخەتی نیگارکێشیکی نەشارەزا لەسەر یەک وینە کۆپیکردونەتەوه.
 بەپێزیکی زۆرەوه قەسەیان لەگەڵ سەید قادری نیادا کرد، بە یەک شیوه
 زمان، وەک ئەوێ پێکرا یەک جۆر کاسیتیان قووتدایت سەید قادریان
 وەک پیاویکی نیشتمانی پەرور ستایشکرد. قادری نیا دەیزانی مردن
 لەم ولاتەدا بەمجۆرە ئاوازانە دەست پێدەکات. ئەو شارەزاییکی زۆری
 لە بازاردا هەبوو، زۆری کاسبە خۆکردهکانی شار دۆستیبوون. لە
 میژبوو دەیزانی هەموو قولاپیکی ئەم پیاوانە پارچەبەک شیرینی پیوهیه،
 سەرەتا شیرینییه که دەرەهین و دواتر قولابە که ئاشکرادهبیت. بە
 ترس و غەمیکی زۆرەوه گوێی لیگرتن، لە پیش راپەڕیندا لەوه دەترسا
 پیاوانی ئاسایشی بەعس تۆمەتیکی درۆی بۆ دروستبکەن و تیاچیت،
 بەلام لە دواي راپەڕین و هەلبژاردنەکانەوه بەردەوام بیری لەم ئیوارەیه
 کردبووهوه. دەیزانی درەنگ یان زوو پۆژیک لە ئوتومبیلەکانیان دادەبەزن
 و بەو هەنگاوه سەیر و نەگۆرانەوه، بەو سەر و سمیلە بەویقارەوه دینە

ژووری و پئیده‌لین ده‌رگاو په‌نجه‌ره‌کان داخات و گوئی‌گریت. له به‌هاری سالی نه‌وه‌دودوووه به‌رده‌وام ئه‌و خه‌وه‌ی ده‌بینی، به‌لام هیچ جاریک ترسه‌کانی خوئی لای‌گه‌لاویریش ناشکرانه‌کردبوو. ئیستا خوئی به‌رابه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ده‌بینیه‌وه، که پیشتر چه‌ندین جار هاتبوونه‌خه‌ونی. به‌زمانیکی پر‌مانا و پیچ و په‌نا تئیانگه‌یاند که حیزب ئاگاداری هه‌موو شتیکی ناو کارخانه‌که‌یه، به‌لام کارخانه‌که شتیکی تیدا نه‌بوو سید لیی بترسیت. دلنیا‌بوو یاریده‌که‌ن، ئه‌و جوړه یاری‌کردنه هونه‌ریکی سه‌خته که ماوه‌یه‌کی دریزی ده‌ویت تا مرؤف فی‌ری ده‌بیست، له‌ولاتانی دی خه‌لکانیک وه‌ک زانست ده‌یخوینن، به‌لام لی‌ره خو‌یان به‌هوی ئه‌زموونی دوورودریژوه فی‌ری ده‌بن. یه‌کیک له‌سن پیاوه‌که گوتی «حیزب به‌هه‌موو شتیک ده‌زانیت، له‌چوئیتی کرپنی خوری و به‌ن و په‌نگه‌وه تا شیوه‌ی دروستکردنی مافووره‌کان، تا یه‌که‌یه‌که کریکاره‌کان، تا ده‌گاته‌چوئیتی به‌کاره‌ینانی ئیوه بو‌بازار و ئه‌و ریگایانه‌ی مافووری پیاده‌تیرن بو‌ده‌روه، هه‌موو شتی‌کمان له‌ئاستی ژور به‌رزا خستوته به‌ر باس و لی‌کۆلینه‌وه‌وه». سید قادری نیا ده‌یزانی قسه‌کردن و نه‌کردن وه‌ک یه‌که، ئیدی به‌رامبه‌ریان دانیش و چاوه‌پوانی دوا‌هه‌مین پسته‌ی ئه‌وانی کرد. پاش چه‌نده‌ها چیرۆک و هینان و بردنی سه‌یر، دوا‌ی تیکه‌لاوکردنی چه‌ندان قسه‌ی خو‌ش و هه‌ره‌ش‌ه‌ی ژیره‌وانک، دوا‌ی باسکردنی هه‌ولی حیزب بو‌چاککردنی ژیرخانی ئابووری و گه‌وره‌کردنی سنووری پیشه‌سازیه‌ه‌خۆمالیه‌کان، هاتنه‌سه‌ر ئه‌و داوا‌یه‌ی حیزب ده‌یه‌ویت کارخانه‌که به‌هه‌موو شته‌کانیه‌وه بکریته‌وه، به‌کریکار و ماشین و بینا و بیروکانیه‌وه. له‌میژیوو هاورپیکانی سید قادری نیا ئاگاداریان‌کردبووه‌که تا زوه کارخانه‌که‌ی به‌نرخیکی باش به‌یه‌کیک بفروشی، چونکه دره‌نگ یان زوو به‌جوړیکی قانونی زه‌وتیده‌که‌ن و هه‌چیشی بو‌ناکریت. به‌لام هه‌رکاتی‌ک بچووبیا‌ته‌ناو سالۆنی مافووره‌کانه‌وه،

تریفه یابه‌حری له ساتی خه‌یال‌کردندا ببینیا‌یه، ئه‌و کچه غه‌مگین و بیکه‌سانه‌ی ته‌ماشاب‌کردبایه که ژبان و ئاسووده‌بیان گری‌دراوی ئه‌م ئیشه‌بوو، بیروکه‌ی فروشتنی کارخانه‌که‌ی له می‌شکی خۆی ده‌رده‌کرد. بینینی ئه‌و فره‌شه خه‌یال‌کردانه، ئه‌و ده‌ست و په‌نجه مه‌ستانه، ئه‌و کپیاره دلگه‌رمانه‌ی مافوره‌کانی یابه‌حری سه‌ری لیده‌ش‌تواندن و نرخ‌ی خه‌یالیان ده‌گوت، هه‌موو به‌هانه‌ی گه‌وره‌بوون سه‌ید قادری نیا نه‌چپته ژیریاری ئه‌و قسانه‌وه، نه‌یده‌زانی دوا‌ی ئه‌و کارخانه‌یه چی بکات و چۆن بزێ. به‌ پێزیک‌ی نۆر و حورمه‌تیک‌ی بی‌تینه‌وه به‌ سێ میوانه‌که‌ی گوت، ئه‌م کارخانه‌یه هه‌موو ژبانی منه، ناتوانم ده‌ستبه‌ردارییم و بی‌فروشم. سێ پیاوه‌که ئه‌زمونیکی زۆریان له کپین و فروشتندا هه‌بوو، ماوه‌یه‌ک بوو بۆیه‌کیک له به‌رپرسه‌ بالاکانی حیزب ئیشیا‌نده‌کرد، هه‌رگیز قسه‌یه‌کی ناشیرین و توندیان به‌ کارنه‌هینابوو، هه‌ره‌شه‌کانیان هه‌میشه له ژیر توئیک‌ی شیرین و له چپوه‌ی قسه‌ی ناسکدا ده‌پێچایه‌وه، ئیشی ئه‌وان دوورنه‌بوو له پاک‌ی و په‌وشتی به‌رز. که کار ده‌گه‌یشته قسه‌ی توند ئه‌وان ده‌چوونه دواوه و خه‌لکانیک‌ی تر له‌سه‌ر شاتۆ ده‌رده‌که‌وتن. ئه‌وان پسپۆری قسه‌ی خۆشبوون، نه‌ده‌بایه هه‌رگیز له‌ یقاری خۆیان ده‌رچن، هه‌ولیا‌نده‌دا به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌یان بلین، مه‌سه‌له‌که له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا بپه‌رته‌وه باشته‌، نه‌وه‌که له‌گه‌ڵ که‌سانیکدا که هه‌مان ئاکار و پێزیان نییه. خۆیان وا نیشاندا که قسه‌کانی سه‌ید قادری نیا گه‌له‌ک ئاسایی و سروشتیه‌ و تیگه‌یشتنی ته‌واویان بۆ هه‌موو هه‌ست و نه‌سته ناسکه‌کانی سه‌ید هه‌یه، به‌لام پێیانگوت ده‌بیت وردتر بیربکاته‌وه و له مه‌سه‌له‌که پتر پابمینی‌ت، چونکه ئه‌وان هه‌یچ نین جگه له‌وه‌ی فه‌رمانیک له‌ ده‌سه‌لاتیک‌ی به‌هێزتر و گه‌وره‌تره‌وه ده‌گوازنه‌وه که شیوه‌ی دیکه‌ی بۆ رازیکردن له‌لایه .

که ئه‌وان به‌ هه‌منی و پێزه‌وه بیروکه‌یان به‌جیه‌یشت، سه‌ید قادر دلنیا‌بوو، بۆ هه‌تا‌هه‌تایه کارخانه‌که‌ی له‌ده‌ستچوه‌وه، به‌لام نه‌یده‌ویست

هه روا ئاسان و كه مته رخه م هه موو شتتیک بدات به دهسته وه . دواى چه ندين پۆژ ديسان ئه و پياوانه گه پانه وه ، به هه مان زمانى جارى پيشوو قسه يانكرد ، به حورمهت و پر پۆزبون ، به لام كه هه ستان گووتيان «كاكه سهيى ، باش بيري لئيكه ره وه ، له چه ند پۆژى داهاتوودا شته كه له دهست ئيمه ده رده چيئت . دوايى خه لكى خراپتر ده كه ونه ئيشه كه وه و هه موو لايه كمان لكه دارده بين ... نه مشه و سى و دووى دلى خۆت بكه و به ئوميدى خودا ده گه يته برپاريكى راست و دروست ، كه كه سمان شه رمه زار نه كات .» له گه ل هه موو ئه و قسانه دا سهد قادري نيا سووربوو له سه ر برپارى خۆى . ده شه و دواتر هه ندتيك چه كدارى نه ناسراو ، سهد قادريان له به رده م مالى خۆياندا فراند و له ناو هه ندتيك دار و دره ختى باشوورى شاردا دواى ئه زيبه تدانتيكى زۆر نيوه مردوو به جنيان هيشت . به لام سهد قادر برپاريدابوو تا ئه و جيگايه ي ده توانيئت و هيزى به سه ر گه مه كه دا ده شكيت شه پيكات . ده يزاني كه س نيه له م جوړه شه رده دا سه ركه و تو بو يئت ، به لام گرنگى شه ر ئه وه نيه ده يبه يته وه يا خود ده يد پۆزنيئت ، گرنگ ئه وه يه بزانيئت گه ر نه يكه يئت ، دوژمنه كه ت دواى تو تا كوئ ده پوات . جه نگاوه ري راسته قينه به رگرى له خۆى ناكات ، به لكو به رگرى له دواى خۆيه وه ده كات . تا ئه وكات شه په كاني سهد قادر له سنوورى زار و تاو له و هاتو هاواري مه رز و قاپووت و گولبه هاردا گيريان كر دبوو ، ئيستا كاتى ئه وه هاتبوو شه ر بو شتتيكى گوره تر بكات ، بو ئه م كارخانه چكۆلانه يه ، بو ئه م كيژانه كه ده بيت بيانفرۆشيت . بيريكى جه هه نه مى هات به خه ياليدا ، بيته وه ي بترسيئت ، ده بابه ئه مجاره به ده ستى خۆى زاره كان هه لدات . شه ويك به سه ر و گوئلاكى به ستراوه وه ، له كاتيكد ا هه موو ئيسكه كاني ژانينده كرد ، هاوري پيره كاني خۆى كۆكرده وه ، هه موو ئه و پيش سپى و په ككه وتانه ي له چاكهت و پانتۆلى خوار و كورتدا به رده وام تاو له يانده كرد و به ده م چا

خواردنه‌وه‌وه شه‌واني بيكوتايي زستان و هاوينيان به ياري ده‌گوزه‌راند .
 پتر له بيست پيره‌مي‌ردبوون كه هه‌نديكيان خانه‌نشين و په‌ككه‌وته‌ي مال
 و نه‌واني ديكه‌شيان كاسبى پير، تاو له‌چى چاوكرز، كونه هاوپتي ديريى
 سه‌يد بوون . هه‌موويان له‌وانه‌بوون له‌و چند ساله‌دا چند جار يك
 هاتبوونه نه‌و شوينه و له سه‌يرانه‌كاني پشت كارخانه و له پيشبرك
 دريژ و بيكوتاييه‌كاني تاو له‌دا به‌شداريانكردبوو . سه‌يد قادر دنيا بوو
 نه‌م پيره‌مي‌ردانه ناتوانن شتيكى گه‌وره‌بگه‌ن، به‌لام ده‌توانن له‌و شه‌رده‌دا
 كومه‌كيبگه‌ن . نه‌و شه‌وه پيكره، بيست پيره‌مي‌رد به يارمه‌تى به‌كتر
 به‌ياننامه‌يه‌كيان نوسى، پوژى دوايى سه‌دان دانه‌يان كوچيكر و به كوچه‌و
 كولا نه‌كاني شاردا بلاويانده‌كرده‌وه . به‌ياننامه‌يه‌ك چيروكي كارخانه‌ي نياي
 ده‌گيتره‌يه‌وه، له سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته هه‌ولي زه‌وتكردنى . پيره‌مي‌رده‌كان
 نيچگار چاپووكانه نه‌و كاره‌يانكرد، به خويان و پشته كوم و ددانه
 پزيو و تاومه شله‌كانيانده‌وه، به‌خيترايه‌كي نه‌وتو كه له ته‌مه‌نى نه‌وان
 چاوه‌پوان ناكريت، وهك نه‌وه‌ي با هه‌ليانگريت و تينيكي نه‌فسانه‌يي
 چوبه‌يته قاچيان ده‌يان دانه‌يان له‌و به‌ياننامه‌يه به ديواره‌كاندا هه‌لواسى
 و خستiane مالانه‌وه . له‌گه‌ل به‌يانى پوژى دواتردا شار له‌سه‌ر چيروكي
 كارخانه‌ي نيا به ناگاهاته‌وه . سه‌يد قادر دنيا بوو، كه گه‌وره پياوان
 ليى نابوون، ناشكرابوو له‌گه‌ل بلاويونه‌وه‌ي هه‌واله‌كه‌دا ده‌گه‌نه‌سه‌رى،
 پيشه‌خت تريفه يابه‌حري بانگكرد و هه‌موو چيروكه‌كه‌ي بو گيتره‌يه‌وه،
 هه‌تا ناوي هه‌موو پيره‌مي‌رده سه‌رسپيه‌كانيشى لادركاند و وهك هاوپتي
 گه‌وره و دلسوزي راسته‌قينه وه‌سفيكردن . چند سه‌عاتيك دواتر هيتزيكى
 نه‌ناسراو سه‌يد قادري نياي به‌ره‌و جياگايه‌كي نه‌زانراو برد . له چند
 پوژيكي كه‌مدا خانمى گه‌لاويژى نيا، كه هيواي گه‌وره‌ي به‌وه بوو
 ده‌ستبه‌رداربووني نه‌و له كارخانه‌كه مي‌رده‌كه‌ي نازادبكات، به ناچاري
 و له‌گه‌ل لاقاوي فرميسكدا عه‌قدى فروشتنى كارخانه‌كه‌ي بو نه‌و سئ

سمیل پشه مؤرکرد و به پاره‌یه‌کی ناچیز ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتیک بوو، به‌لام قادری نیا نه‌گه‌پایه‌وه .

له‌و نیوه‌نده‌دا تریفه یا به‌حری و کچانی کارخانه‌که هه‌ستیانکرد هیزیکی دیوناسا فراندوونی و به‌ره‌و قوولایی تاریکیه‌کی گه‌وره ده‌پۆن . هه‌ولئیی بیوچانی پیره‌میرده‌کان بۆ پرگارکردنی سه‌ید قادر بیئ ئه‌نجام بوو، گروپی پیاوه سه‌رسپیه‌کان چه‌نده‌ها به‌یاننامه‌ی دیکه‌یان نوسی و بلأویانکرده‌وه، به‌لام به‌رپرسه‌کان وه‌ک هه‌میشه حاشایان له‌وه کرد ناگیان له‌ مه‌سه‌له‌که بیئت . ئه‌و سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای دارپشتنی ده‌سه‌لاتیکیی نوئ بوو له‌ بازاردا، سه‌ید قادر یه‌کیک بوو له‌ قوربانیانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌وره‌یه‌ی هه‌موو شتیکیی له‌پیش خۆیدا راده‌دا . سئ سمیل پشه‌که به‌رده‌وام به‌ خانمی نیایان ده‌گه‌وت «نه‌ده‌بایه هه‌له‌ی وابکات، ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمه‌یان نارد چه‌زیان له‌ نیشی وا نییه، هاوالاتی باش که‌سیکی عاقله، عاقلیش واته‌ هاوالاتی باش . حیزیی باش پیویستی به‌ هاوالاتی عاقله، هاوالاتی باشیش پیویستی به‌ حیزیی عاقله . حیزیی عاقل ده‌بیئت به‌شدار بیئت له‌ عاقلکردنی هاوالاتیاندا، کۆمه‌لگای عاقلیش به‌بیئ حیزیی عاقل ناژی، که‌واته‌ سزای هاوالاتی بیعه‌قل به‌شیکه له‌ کرداری دروستبوونی کۆمه‌لگای عاقل، نیشی حیزیی عاقلیش پاراستنی کۆمه‌لگای عاقله، که‌ هاوالاتی بیعه‌قل نه‌توانیئت تیا ئاسوده بیئت، بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی عاقل ئاسوده‌بن، ده‌بیئت که‌مینه‌یه‌کی بیعه‌قل ئاسوده نه‌بن، خانمی نیا شته‌کان هه‌موو ساده و ساکارن ... وانیه‌؟» . خانمی نیا بیئه‌وه‌ی هیچ تیپگات، ده‌یگه‌وت «وايه، وايه، ئیوه‌ راسته‌که‌ن، به‌لام گه‌ر به‌ریبه‌دن، ده‌بیئت به‌ هاوالاتیه‌کی عاقل» . پیاوه سمیل پشه‌کان ده‌یانگه‌وت «مرؤف ده‌بیئت به‌ر له‌ گرتن عاقل بیئت ... خانمی نیا وايه یاخود وانیه‌؟» .

دوا جار خانمی نیا هه‌ستیکرد له‌ بازنه‌یه‌کی خالی و بوچدا

دەسورپتەوہ .

پیرەکان وەک ھەنگ کاریان دەکرد . کەس لەو باوہ پەدا نەبوو ئەم کەنەفت و چرچە لۆک و پەککەوتانە، بە ملە کوپ و چاویلکە گەورە و چاوە کزەکانیانەوہ لە پشت ئەو ھەموو بەیاننامە یەوہ بن . گوپ و تینیککی گەورەیان تیگەراییو، ھیزیکی سەیر پالی پتوہ دەنان ئیشبکەن، بەلام رەنجی ئەوانیش وەک رەنجی زۆر خەلکی دی کە دەیانویست شتیک لەم شارەدا بچولتینن بیسوودبوو . ئەو پۆژە ی بەرپرسە تازەکان، کارخانە ی مافوورە کەیان وەرگرت، ناریدیان بە دوا ی تریفەدا و گووتیان «خانمی یابەحری تۆ نازانیت ئیمە چەند خۆشحالین کە تۆ دەبینین، ئیمە ھەر چیبە کمان کردوہ، بۆ ئەوہ بووہ نرخ ی زێر لەسەر خەیاالی تۆ دانئین، ھەر پارە یە کمان خەرچکردوہ، بۆ ئەوہ بووہ ئەو خەیاالە جوان و بەر فراوانە ی تۆ ببیتە مولک و مالی ئیمە . گویمە دەرە پارە، خەیاالی تۆ بە پارە ناکیشریت و بە دراو حیساب نا کریت، مافووری سیراویمان بۆ بچنە، ئیمەش دەیبەین و دە یگە ئینینە دەر باری پادشا و ئەمیرە گەورەکان، بۆ ھەموو مافووریککی جوان تۆ خەلاتیککی گەورەت ھە یە، ژیانیکت بۆ دروستدە کەین ژنی شاھەنشاکانی ئیران و خاتوونی سولتانە تورکەکان بەو جۆرە نە ژیا بن، دەتوانیت کە نیزەکت ھە بیت و بەردەستان لیترە و لە مالیش لە پێش دەمتدا کاریکەن، ھیند ھە یە خەیاالی خۆت بخەرە کار و فەرشی نوئی و ناوازەمان بۆ بچنە» . بەلام تریفە یابەحری لە پۆژی یە کە مەوہ ھەستیکرد ناتوانیت کاریکات، لە سەعاتی یە کە مەوہ بە خاوەنە نوپکانی کارخانە ی گووت نایە ویت کاریکات . ئەوہ یە کە مەوہ ھەستبکات کە سانیک ھەن دەیانە ویت خەیاالی لییکرین، ئەو لەو کارخانە یەدا خۆی دۆزیبووہوہ، لە ناو ئەو مافوورەدا شوپنە دوورەکانی دونیا و نیگارە ئەستەمەکانی جیھانی بینیبوو، کەچی ئیستا ھەستیدە کرد خەیاالی ئیشناکات . دوا ی فرۆشتنی کارخانە کە ھەموو شتیک

گورابوو. هه‌لبه‌ت ژانێکی بیسنوور بوو بۆ ئه‌و، هه‌سره‌تیکی گه‌وره‌بوو ئه‌و کچه‌ به‌سته‌زمان و بیکه‌س و بیپه‌نایانه‌ جیبه‌تیلت، که‌ جگه‌ له‌ ئیشکردن تا مردن چاری دییان نه‌بوو. به‌لام هه‌ستیده‌کرد گه‌ر خه‌یالی خۆی به‌م پیاوه‌ کوشندانه‌ بفروشی، ده‌مریت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک ده‌بیست، سه‌ری پرده‌بیست له‌و درنده‌ و مۆته‌که‌ سامناکانه‌ی شه‌و و پۆژ لێناگه‌ پێن بخواست و هه‌ناسه‌ بدات. که‌ له‌ ده‌رگای سه‌ره‌کی کارخانه‌که‌ چوو ده‌ری، دلنیاوو ناتوانیت ئاسوده‌ بژی، به‌ هه‌موو هێزی خۆی ده‌یویست ژیانێکی نوێ ده‌ست پێبکات. له‌گه‌ڵ کێژێکی بیکه‌سی کارخانه‌که‌دا چوو خاوه‌نه‌ تازه‌که‌ی خۆی و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پشویدا، نه‌یده‌زانی چۆن درێژه‌ به‌ ژيانێ بدات و ده‌بیست چی بکات. هه‌ر له‌و ماوه‌ کورته‌دا سه‌روه‌ف سه‌الی عه‌تار ده‌رکه‌وته‌وه‌. ئه‌مجاره‌ خۆی وه‌ک په‌وانه‌که‌راوی خاوه‌نه‌ تازه‌کانی کارخانه‌که‌ پێشکه‌شکرد، سویندی خواردبوو هه‌موو پێگایه‌ک ده‌گرێته‌ به‌ر تا خانمی یابه‌حری سازیکات و بیگێرپته‌وه‌ بۆ ئیشکردن. پۆژانی دواتر تریفه‌ خۆی له‌ ژیر فشارێکی ترسناکدا بینیه‌وه‌، عه‌تار وه‌ک تا‌عوونێکی په‌ش به‌دوایه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چه‌نده‌ها کپیری تر و کارخانه‌ی تر و پیاوی نه‌ناسراوی دی ده‌رکه‌وتن که‌ هه‌موو ده‌یانویست خه‌ونه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری پاوانکه‌ن و له‌ کاسییه‌ سه‌یر و کالاً ناوازه‌کانی خۆیاندا سویدی لێبینن. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان پابکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویته‌ ئه‌و چاله‌ تاریک و تونێله‌ بێنه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زارای بۆ والا‌ کردبوو، ده‌بایه‌ بپوات و ونیست. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شدا تریفه‌ یابه‌حری سه‌ره‌تای ئه‌و ده‌رده‌ ترسناکه‌ی تیا ده‌رکه‌وت که‌ دواتر ژيانێ له‌ بنه‌وه‌ هه‌لته‌کاند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌وه‌ی بخوریت، بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی ژيانێ. له‌ سه‌الی نه‌وه‌دو شه‌شدا کاتیک شه‌ری ناوخۆ گه‌یشته‌ چله‌پۆپه‌ی خۆی، له‌ سه‌رده‌مێکدا هه‌زاران مرۆف‌ رایانکرد و نیشتمانیان به‌جیه‌پشت، تریفه‌

یابەحری و غزەلنوس پیکەو دەستیان بە ئەزموونیکى سەیر و ناوازه و دووردریژ کرد، کە شتیک بوو لە نێوان عەشق و خۆکوژیدا، ئەزموونیک لە لاپەرەکانی دیدا بە وردی هەندیک بەشى بچوکی دەگێرمەو.

ئەو پۆژەى کە بووم بە حیکایەتخوانى مندالى بارۆنەکان «ماجیدی گۆل سۆلاف - حوزەیرانى ۲۰۰۴»

چیرۆکی راستەقینەى من لەو پۆژەو دەستى پیکرد کە لەگەڵ بارۆنى بوکە شوشەدا چووم بۆ گەرەکی بارۆنەکان. نیوهرۆیهکیان بە ئوتومبیلە گەرەکەى هات بە دوامدا و گووتى ئیشیکم لە نویمیران بۆ دۆزیوتەو. نویمیران ناوی ناسراوی گەرەکی بارۆنەکان بوو لە سەر نەخشەکانى شارەوانى و لە راگەیاندى پەسمیدا. من خۆشحالانە قژم وەک کوپە پادشایەکی غەمگین داھێنا، جوانترین جلی خۆم پۆشى و وەک بچم بۆ پیشوازی شاژنیکى گەنج، لەگەڵ بارۆندا سواربووم. بارۆن بە جلوبەرگ و خۆگۆرینى من سەرسام بوو، لایەنیکەم وەک هیچ پیاویکی دیکەى ئەو شارە خۆم نەدەگۆپى، قاتەکانم بە جۆریک لەگەڵ باریک و پیکى جەستەمدا دەگونجان دەکرا پیکپۆشتەین کوپى دونیا ئیرەیم پێبەرن. لیتانى ناسارمەو کە بیباکی من بەرابەر بە کچان، بە شیکى دەگەرپایەو بۆ سەرسامیم بە جوانى خۆم. راستە ئەوانەى هاورپى نزیکى من بوون، بەردەوام گومانیان تیا دروستدەکردم، بەلام هەر کات خۆم لە ئاوینەدا دەبینى، هەستم بە سىحری نیگا و جوانى پوانینەکانم دەکرد. دانیابووم دەتوانم دواجار لە ناو بارۆنەکاندا سوود لەم پیکپۆشى و قەشەنگیە بێنم تا بگمە شتیک ئەوانى دى ئاسان نایگەن. نویمیران کە من ناومنابوو بارۆنستان گەرەکیکی ئیجگار گەرە و نوئى بوو لە ناوهراستى شاردا.

له نڀوان ٿو گه ڀرڪه و به شه ڪاڻي ديڪه ي شارداءِ، زه وييه ڪي باز نه يي
 گه وره يان جي پيشتبو خالي له هر جو ره پوهه ڪ و گيانداريڪ. باز نه يه ڪي
 گه وره ڪه هيچ شتيڪي تيا سه و نه ده بوو، ٿو ده شته ته خت و بيگيانه
 وهڪ ديوار يڪي ٿه ستور، گه ڀرڪي بارونه ڪاڻي له سه رجه مي دنيا جيا
 ده ڪرده وه. جگه له و باز نه ساراپه نگه، ته لبه نديڪي ٿه ستور ريش دنيا ي
 بارونه ڪاڻي له دنيا دابريبوو. به لام له پاستيدا نه گه يشتن ي خه لڪ به
 نويميران به هوي ٿو ته لبه نده وه نه بوو، به لڪو به هوي ترسيڪه وه بوو
 له سه ره تاوه ده ستيڪي نه ناس ده رياره ي ٿو جيگايه دروستيڪر دبوو. من
 بهر له وه ي ناوي بارونه ڪاڻي شتيڪم له سه ر گه ڀرڪي نويميران
 بيستبوو، خه لڪا نديڪ ڪه ده چوونه ٿه وي به جو ريڪ شيفته ي ژيان
 و شيوه ي ڪوشه ڪان و ٿه نده ازه ي مال ه ڪان و ٿه ته ڪي ته ڪاڻي خوار دن و
 خه وتن و عه شقبازي ده بوون تا هه تاهه تايه له وي ده مان وه و ده بوونه
 به رده ست و ٿي شڪر و خز مه تڪاري بارونه ڪان، يا خود نيوه شيت به خه يال
 و خولي اي گه يشتن وه به پله و پايه ي جي نشي ناني نويميران ده گه پانه وه.
 گه ڀرڪي ٿي جگار گه وره بوو، مروف ده بايه پرو ته ناوه وه تا هه ستي
 پيڪات. ٿو ماوه يه ي من له وي ژيام سه دان مالي گه وره م ژمارد ڪه
 به جو ريڪي ٿه نده ازه ي هيند نالوز ريڪرا بوون ژمار دنيا ناسان نه بوو.
 له وه ش سه ختر ٿو باغه دووباره و وهڪ يه ڪانه بوو ڪه بو و نڪردن و
 سه ري تيڪداني نابه لهد و نه شار ازه يان دروستڪرا بوون. ٿه وه ي ايده ڪرد
 چوونه ناو ٿو گه ڀرڪه وه سه خت بيت، ٿو سه سره ته بوو ڪه له دل ي
 خه لڪاڻي بيتوانا دا دروستيده ڪرد، سه رده ميڪ هاتو چوي نيوان نويميران
 و گه ڀرڪه ڪاڻي تري شار ناسا بيبوو، به لام ٿه وه ي ترسي خسته دل ي
 بارونه ڪانه وه ٿه وه بوو، هه مو ٿو ڪه سانه ي ڪه ده هاننه ٿم گه ڀرڪه
 خه و نسان به وه وه ده بين ي له وي دا جيگايان بيته وه. سيحري شه قام و
 ڪوچه ڪاڻي، جواني خانمه ڪاڻي، شيوه ي باغه ڪاڻي، هي زيڪي پراڪيشاني

ئەوتۆيان ھەبوو مەروۇشى شەتتەدەکرد. ئەو خواستە گەورەيە، سەردەمەك و ھەك ھەستەريايەكى بەربالوۋى لىدەت و بارۆنەكان ناچارەكات، نويميران بە تەلبەندەك لە دونيا جىباكەنەوہ. ھەر بارۆنەكان خۇيان ئەو بازە وشك و بىگيانەيان كىشا، كە ھەك شورايەكى ئەستور جىھانى ئەوانى لە ئىمە داپرى. دواى سالى دوو ھەزار «ئەو سالى من غەزەلنوسم تىاناسى» بارۆنستان بوو بە خاكىكى جىاواز و سەربەخۇ كە جگە لە سياسىيە گەورەكان و ئەندازيارە پارەدارەكان و بازركانە ناودارەكان نىشتە جىي كەسى تر نەبوو. نرخی زەوى لە ناوچەيەدا بە جۆرىك زىادىكرد، خەلكانى ئاسايى لە ھەرئىمە تەكىنەوہ و پوويان لە شوئىنى دىكە كرد. كە ھەزىر و پەرلەمانتار و پاورىژكارەكانى حكومەت لە ناوہدا نىشتە جىيوون، ئەوہ بە ھانەيەكى بەھىزىو، گەرەكەكە نرخیكى سياسى ۋەرىگرت و پاراستن و جىاكدنەوہى بىتتە بەشەك لە ستراتىژى كارى ئاسايش و شارەوانى. ئەو چىرۆكانەى دواتر دروستيانكرد سەبارەت بە گەرسوون و نەخۇشكەوتن و مردنى ئەوانەى دەيانەوئەت دزەبەكەنە ئەو گەرەكە، دەستكردى ئەندازيارە نەئىنيەكانى نويميران خۇى بوو. ئەو پۆزە كە من لەگەل بارۆنى بوكە شوشەدا كە و تەمەرى، ترسىكى نەئىنى و ئارەزوويەكى ترسناك لە دلمدا بوو. زانىارىيەكانم لەسەر نويميران كەم و تەماويبوو. بارۆنى بوكە شوشە بە دەنگىكى گىر و قوول پىنگوونم » ماجىد سۇلاف، ئىشەكەى تۆ شتىكى قورس نىيە، دەبىت حىكايەت بۆ كچ و كورپكى مندال بگىرپتەوہ. يەككىيان كچى بارۆنى سىبەرە و ئەوى دىيان كورپى بارۆنى مەيكەدەيە. من دەمى ۋەختە ئاگادارم، مندالەكان ھەر دووكيان غەمۆكى و بىكەسن، ئەم نويميرانە مەلەونە بۆ مندالان جىگايەكى خۇش نىيە. بۆ پىاوان خۇشە، بۆ ژنان بەھەشتە، بەلام بۆ مندالان نا، جىگايەكى خۇش نىيە. ئىستاش نازانم چ شتىك مندالان دلخۇشەكات؟ گەرچى بىست سالى بوكە شوشە فرۇشم و گەورەترىن

بازرگانی یاری مندالانم له م هه ریمه دا، به لام ئیستاش به پوونی له دلی مندالان تیناگه م... راستنده ویت بهر له وهی بیته نویمیران باشتتر له مندالان دهگه یشتم، ئه وهی دیته ئه م گه په که مندالی خوی بیرده چیته وه، من زۆر ورد سه ره نجمداوه، دانیشتوانی ئه م گه په که که سیان مندالی خویان له یاد نییه... تو ماجید سۆلاف پیمبلن، مندالی خۆت له بیره؟». له سه ره خۆ، به هیمنی وه لامدایه وه گوتم «جه نابی بارۆن، هه سته که م من گه وره نه بووم. له دایکبوونمه وه تا ئیستا وه ک خۆم. دیاره، جه نابی بارۆن مه به ستم قه د و قامه ت و بالآ نییه، به لکو شیوه ی سه یرکردن و تیگه یشتنمه له دنیا. هه ر کات مرۆف ته نیا بوو له نیاوان سه ره ده می مندالی و گه وره یدا جیاوازییه کی ئه وتوی بۆ ناگریت، چونکه مندالان به گشتی ته نهان، به لئ جه نابی بارۆن، مرۆف به ته نیایی له دایکه ده بیته... جه نابی بارۆن، گه ر راستت ده ویت، ته نیایی جه وه ری ئینسانه. ده رد و مه ی نه تییه گه وره کانی مرۆف ئه وکات ده ست پیده کات که مرۆف گه وره ده بیته و ده یه ویت ئه و ته نیاییه بشکینیت. به لام به ریژم، له بهر ئه وهی من تا ئه مرۆ ته نیام، هه سته که م هیشتا مندالم و جیهانی دیرینه ی خۆم جینه هیشتووه. سه یرکه جه نابی بارۆن، ئیمه ی به نیاده م هه ر له مندالی ده ترازیین، ده که وینه سه ر خولیای دلداری و عه شق و ئه و جوړه خواسته پرپوچانه ی تر. به لئ جه نابی بارۆن... من مندالان باش ده ناسم، وه ک چون فیه ریک ده زانیت ماشینیک به چی ئیشته کات و چون ده که ویتته کار، منیش به و شیوه یه له دنیا ی مندال شاره زام. مندالان به ته نیایی خویان کامه رانن. ترس له ته نیایی سیفته ی پیر و گه وره کانه. به لئ... جه نابی بارۆن... مرۆف تا منداله له ته نیایی ناترسیت، به لکو ته نیایی خۆشترین مال و نیشته جییه تی. ئه وه ده ردی خۆشه یستییه واده کات مرۆف له ته نیایی خۆیدا ئارام نه گریت، جه نابی بارۆن عه شق ده ردیکی پیسه، که مرۆف عاشق بوو واته ده یه ویت

تەنیا نەبیت. جەنابی بارۆن قسە یەک لە من وەرگرە، لە منداڵی تەنیا مەترسە، ئەوان ژيانی پاستەقینەى خۆیان دەژین، لە پیاوانى تەنیاش مەترسە ئەوانیش هیشتا منداڵن و گەورە نەبوون، لەو کەسانە بترسە کە لە تەنیاى دەترسن».

بارۆن ئەو پۆژە چاکەتیکى سەپى و کراسىكى پەشى لە بەرکردبوو، جووتىک پىلالوى قاوھى نوى لە پىدا بوو، پىدەچوو تا نىوھ پۆ لە گەرماوىكى تايبەتيدا لەشى خۆى نەرمکردبیت، بۆ ئەترىكى لىدەھات نە هیند بەھىزىبوو تەواو ھەستى پىبکەیت، نە هیند بىبۆش بوو ھەستى پىنەکەیت. ماشىنە پاپۆرئاساکەى بە جورىک خۆش و پشووھىن بوو، دەمويست تا پۆزى قىامەت نەگەینەجى و دانەبەزم. کاتىک سەبارەت بە منداڵان قسەمکرد، وەک پىشتر بۆچونى وەھای نەبىستبیت، کەمىک بىرىکردەو و گووتى «منداڵان دەیانەویت يارىبکەن، وانىيە، دەیانەویت يارىبکەن يان نایانەویت؟».

ئەو جورە بەلاغەتە سادە و ساکارە، بەزارى بارۆن نامۆبوو. من گووتم «منداڵان کاتىک يارىشدەکەن تەنیا، ئەو نىمەین منداڵان ناچار دەکەين بە کۆمەل يارىبکەن، ئەوان کاتىک بە تەنیاش يارىدەکەن لەزەت دەبينن... جەنابی بارۆن... خۆشترىن يارى ئەو يارىانەيە کە مرۆف بە تەنیا دەيکات».

پىنەوھى زۆر لەسەرى بىرات، وەک ئەو پىداگرتنەى من لەسەر تەنیاى ماندروويىکات گووتى «ئىشى تۆ ئەوھىە چىرۆک بۆ ئەو دوو منداڵە بگىرتەو، دەبیت چىرۆکەکانت وەھا جوان بن، دونيايان لە بىربباتەو و بکەونە جىھانىکەو ھەزى لىبکەن، ئەو سەنەتى تۆيە کارىکبکەیت دواتر ھەموو شەويک داواى چىرۆکە ئەفسونايىيەکانت بکەن، تۆ لەمپۆوھە حىکايەتخوانى منداڵانى نويمىرانىت... ماجىد سۆلاف من لەلای بارۆنەکانى دوستم، ستايشىكى بىوتىنەى تۆم کردو، بارۆنەکان بۆ

شتی پئیویست نه بیټ ناهیلن غه‌ریبه‌یه‌ک بجیټه مالیان، ئه‌و دوو منداله نامون و غه‌موکین، پئیویستیان به‌هاوړی هه‌یه... له‌به‌رئ‌ه‌وه زور له‌سه‌ر ته‌نهایی مه‌ړؤ».

نویمیران جیگایه‌ک بوو، وه‌ها ئاسنین و کونکریت ئاسابوو، ده‌بایه من وه‌ک ماچه‌لانی خه‌یالی خومی لینه‌ده‌م و خواستی پشکنینیم نه‌بیټ، به‌لام خولیاى کومه‌ککردن به‌موراد جه‌میل له‌خوینمدا بوو. بؤ‌ئ‌ه‌وی هه‌ستبکه‌م له‌گوشت و خوینم، ده‌بایه وه‌ها پرکیشییه‌ک بنوینم و به‌گړ سه‌ر زه‌مینکی وه‌ها راسته‌قینه‌دا بچم. ئه‌وه‌ته‌ی سه‌رنشینی ئه‌م که‌لاوه گه‌وره‌یه‌م که‌ به‌ زور ناوی شاریان لیناوه، من هه‌موو زیانم له‌سه‌ر شه‌قامه پیسه‌کانی ئیره‌دا بردوته سه‌ر، که‌چی ئه‌وه‌تا هیچ ناده‌میزادیک نامناسیت، له‌دوای هاتنه‌ دهره‌وهم له‌قوتابخانه بووم به‌گه‌ړوکیکى بیټیش، ئیستا ده‌مه‌ویټ شتیک بکه‌م پوځی تیا بیټ، ده‌مه‌ویټ زیانم وا لیتکه‌م له‌زیان بجیټ. نازانم له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و نه‌فره‌ته‌شدا، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ئاسن و قه‌رمید و به‌رده‌دا که‌ ئه‌و گه‌ړه‌که‌یان دروستکردبوو، وام هه‌ستکرد ئه‌م نویمیرانه گه‌وره‌یه به‌رهمی خه‌یاله، به‌لام خه‌یالی هه‌ندیک مه‌خلوقی نیوه شیت و نیوه شاعیری وه‌ک من و غه‌زه‌لنوس نا، به‌لکو خه‌یالی که‌سانیک که‌ له‌ ئیمه به‌هیزترن، نامیریان هه‌یه، چیمه‌نتؤ و کونکریت و شیش و ئه‌سفه‌لتیان هه‌یه، کریکار و په‌نجه‌ر و کزیله‌ی شادومانیان هه‌یه، ده‌توانن خه‌یاله درنده و شیته‌کانی خویان له‌سه‌ر زه‌وی دروستبکه‌ن. که‌ ماشینه‌که‌ له‌ به‌شه‌ پوته‌ل و بی‌پروخساره‌که‌ی شاره‌وه گه‌یشته به‌رده‌م پاسه‌وانه چکوله و کاسکیت له‌سه‌ره‌کان، وه‌ک ئه‌وه و ابو له‌سنووری ولایتیکه‌وه بجیټه سنووری ولایتیکى دى، پاسه‌وانه نه‌جیبه‌کان ئیمه‌یان رانه‌گرت و بارون به‌خیراییه‌کی وه‌ها لیخوړی، واده‌زانی ئیستا نا ساتیکى دى وه‌ک ئوتومبیله‌که‌ی پوین ولیامز له

فلیمی «فلۆپەر» دا دەفرین. بارۆن دەرفەتییکی جێنەهێشت بە وردی ئەو
 پزگایە ببینم، کە چووینە نیو مالهەکانی بارۆنستانەووە من لەسەرسامی
 زیاتر هیچی ترم نەبوو، گەیشتن بەو جیگایە خەونی زۆر کەس بوو،
 وەک گەیشتن وابوو بە سەرزەمینی ئەفسانەیی پادشا کۆنەکان، دەرگا
 و پەنجەرەیی مالهەکان زیاتر لەوەی سەرهەنجی شارێکی نوێی خولقاوم
 پێبەخشن، دیکۆری ئەفسانەیی هەندیک لە فلیمە کۆنەکانیان بە
 یاداھێننامەووە. نیوہەرۆیەکی گەرم بوو. گەرچی جوانی مالهەکان و زەخرەفە
 سەیرەکانی زۆر رایانگرتم، بەلام هەستمکرد هێشتا هیچ لەو میعمار و
 بیناسازی و فۆرمە ستاتیکییانەیی ئەوئێ حالی نەبووم. باوہەر بەو نیوہ
 نیوہەروانی گەرم لە ژێر هەتاوی زەق و زۆپدا سەیری دونیا بکەم، بۆ
 ئەوەی لە جیگایەک تێبگەم دەبێت ئیواران ببینم یاخود شەو، یان
 بە ماوہیەک بەر لە کازیوہ و شەفەق، بەلام نیوہەروان نا. هەتاوی
 زۆر سیحری شوین دەمرئینت و پەنگەکان دەکوژت، من لەوانەم کە
 باوہەر بە هەتاو نیوہ. هەموو جیگایەکی دونیا غەمیکی قوول و تاییەتی
 خۆی ھەیە، هەتاو ناھێلێت ئەو غەمە ببینن. هەموو ئەو میلیلەتانەیی
 زۆر لە بەر هەتاو دا ژیاون، کامەرانی و ئازاریان ئاسان بۆ لەیەکدی
 جیاناکرێتەووە. کەس لە خۆی پرسیوہ بۆ دونیا لە ساتی خۆرئاوا بووندا
 دەگاتە پۆمانسیتەری و جوانترین ساتی خۆی؟ چونکە لەو ساتەدا زەوی
 لە ژێر پەحمی هەتاو و لەژێر منەتی تریفەدا نیوہ، لەو ساتەدا زەوی
 خۆیەتی، ئا لەو کاتەدا سەیری درەخت و ئاو و ھەور و جەنگەل بکەن،
 سەیری شارەکان بکەن، سەیری مەزرا و باغ و جویبارەکان بکەن، تەنیا
 لەو ساتەدا پووە پاستەقینە و غەمگینەکەیی دونیا بە پوونی دەردەکەوێت،
 هەتاو جووێکە لە کۆمەکی ئیلاھی تا بەردەوام ئەو غەمە نەببینن کە
 لەسەر هەموو گەلایەکی جیھان و لە ناو هەموو دلۆپە ئاوێک و لە
 هەموو گزنگیکێ ورددایە... من بۆ ئەوەی لە نوێمیران تێبگەم، دەبایە

له ژیر هه تاودا نه بیینم، ده بوو بوه ستم و چاوه پوانبم.

بارۆنى بوکه شوشه شه ره فیکى گه وهى لیتام و بردمییه مالى خوى. تا نه چوومه کۆشكى بارۆن تینه گه یستم بۆ بینى ئه م شوینه مه ترسییه کى گه وهى له سه ر خه یالى ئاده میزاد هه یه. کۆشکىک بوو هه موو ئه و په گه زه خه یالیا نه ی تیدابوو که ئه نداز یاره کانى ئه م مه مله که ته پیتیگه یشتبوون، ئاشکرا بوو ئه و گروپه له ئه ندازیار به شیوه یه کى سه یر که وتوونه ته قه فه زى ئاره زوى بارۆنه کانه وه. میرى بوکه شوشه به ره و سالۆنیکى ئیجگار گه وه پيشمکه وت، له ویدا گه وه ترین چلچرای دونیام له سه قه فه که دا بینى. سالۆنه که له شیوه ی باز نه یه کى گه وه دا بوو که به دوو چه شن قه فه فه ی شاهانه پرکرا بووه وه، به ئه ندازه یه ک فینک بوو، وه ک ئه وه ی ئه نداز یاره کان لووله یه ک له هه وای به هه شتیان بۆ ئه م سالۆنه پراکیشابیت. بیته وه ی هه یچ بلیم ماوه یه ک ته نیا له ده ورو به رم ده پوانى، له و شته ئه نتیک و سه یرانه وردده بوومه وه که پيشتر له خه یاله کانى خۆشما نه مبینیبوون. له سوچیکى سالۆنه که وه پلیکانیک به ره و سه ره وه به رزده بووه وه، له پلیکانه ی سحرای ناو تابلۆکانى مۆریس ئیشه ر ده چوو، وادیار بوو تا فه زایه کى قولله ئاسا بىروات و له ویدا له سالۆنیکى دیکه دا ته و او بیت که له سه ره ورا به جۆریکى باز نه یى به سه ر ته وای پوه به رى ماله که دا ده کشیت و به سه ر هه موو شاریشدا ده پوانیت. سالۆنه که ی میر سه فین وه ک زۆریه ی سالۆنه کانى دیکه ی بارۆنستان، هه م باغچه بوو هه م شاتۆ، هه م ژوور بوو هه م مۆزه خانه. پرپوو له گه لای سه یر که پيشتر له هه یچ جیگایه کى دونیادا نه مبینیبوو، هه وى ماسى که سه دان ماسى ورد و په نگا و په نگیان تیدابوو، چه ندین په یکه رى سه ی و برۆنزی که وه ک په یکه ره یۆنانییه دیرینه کان دروستکرا بوونه وه، هه ندیک مافوور که به ئه ندازه یه ک قه شه نگ بوون، مروف هه زیده کرد ئه ژنودادات و به سه عات ته ماشای ورده کارى نیگاره کانیا ن بکات. بارۆن له

ماله‌که‌ی خۆیدا قیت تر و گورجتر هاته به‌رچاوم. وه‌ک چۆن حه‌قیقه‌تی من وه‌ک ماجه‌لانیکی خه‌یالی ته‌نیا له‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌م ده‌رده‌که‌وت، و یقاری راسته‌قینه‌ی بارۆنی بوکه‌شوشه‌ش ته‌نیا له‌م سالۆنه‌دا ته‌واو ده‌رده‌وشایه‌وه. هه‌موو مرۆفیک له‌ لانکی راسته‌قینه‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چیت، میر سه‌فینیش له‌ سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چوو. بارۆن وه‌ک بزانیته‌ بیر له‌ چیده‌که‌مه‌وه، گووتی «چی تیده‌گه‌یت؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوینیکی گه‌رم بیته، وه‌ک کاتیکی بیته گول به‌ هه‌تاو به‌رمیته و ئیمه‌ له‌سه‌ر کانیه‌کی جاوید دانیشه‌تبیته‌ین و فینکی به‌مانخواه‌؟. هه‌موو نه‌زانیکی واده‌زانیته‌ ئه‌وه‌ی له‌ بورجیکی وه‌ها جواندا بزئی، چاوی له‌ جیهان دووره‌ و دلێ له‌ مه‌خلوقاتی تر غافل و هه‌ناسه‌ی له‌ هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادان ناچیت. به‌لام ماجید سه‌ولاف، مرۆف لی‌ره‌وه‌ جوانتر دونه‌یا ده‌بینیت، ئه‌م قه‌لا چکۆلانه‌یه‌ش قه‌لغانی منه. ئه‌م ماله‌ شوین جه‌نگی منه له‌گه‌ل دونه‌یادا. ئه‌وه‌ی له‌ شیر به‌ترسیته‌ ناتوانیت ده‌سته‌مۆبیکات و تیبیکات، ئه‌وه‌ی له‌ ئاو به‌ترسیته‌ ناتوانیت مه‌له‌ی له‌ ناودا بکات، ئه‌وه‌ی له‌ تیشک به‌ترسیته‌ ناتوانیت هاوینی خۆشبویت. منیش له‌م شاره‌ ناترسم. من دونه‌یام فه‌رامۆش نه‌کردوه، واتیمه‌گه‌ که‌ له‌ جوړه‌ کۆشکیکی وه‌هادا بوویت، ئیدی له‌ دونه‌یا غافل و له‌ غه‌م په‌خساویت. من دونه‌یام بۆ له‌ بیرناکریت. چاوه‌روانی چیت، ئیمه‌ لی‌ره‌دا بخه‌وین؟ سیاچاره‌ و بیپاشه‌پۆژه‌ ئه‌و بارۆنه‌ی که‌ تیناگات له‌ پشت ته‌لبه‌نده‌کانی ئه‌م گه‌ره‌که‌وه‌ چی پوده‌دات».

قه‌سه‌کانیم وه‌ک گه‌مه‌ی پیاویکی ته‌ماشاگرد لی‌زانانه‌ ده‌توانیت به‌لاغه‌ت به‌کاربه‌نینیت. ئیستا به‌ دلنیایه‌وه‌ قاچی خسته‌بووه‌ سه‌ر قاچی و به‌رامبه‌رم دانیشه‌تبوو، هیدی هیدی سیگاریکی گه‌رده‌دا و مژی قوولی ده‌کیشا، بالابه‌رز و پر ریز ده‌بنواند، که‌سێک به‌سه‌ر و سیما پیر بوو، به‌لام به‌ جوڵه‌ و له‌ش له‌ هه‌ر گه‌نجیک چاپوکتەر بوو. پیاویکی

خودار که پشوروی زور و خوشی زیان نه یخستبوو، له نازه لئیکی پته و توکمه ده چوو که بشیت بۆ شه پری گه وره له قه فز به ریده یت. تا نه و کات سه رهنجی نه و هه موو نه نگوستیله زی پانه ی ده ستیم نه دابوو، به لام دوا جار پتر له ده نه نگوستیله له په نجه کانیدا بینی، هه ریه که بیان جوړه نه خشیک و شیوه نقیمیکیان هه بوو. بۆ نه وه ی نه هیلم گومانم لیبکات، خۆم وا نیشاندا په له مه و جو شیک ی زورم بۆ بینینی منداله کان هه یه. به لام بۆ نه وه ی میریش نا ئومید نه کم گوتم «ماله که ت نه اندازیاریکی زیره ک و ده ستره نگینی هه بووه، که چی هونه ریکی زانیوه لیره دا به کاره پناوه». میر سه فین به پیکه نینه وه گووتی «هه روابوو، دونیا بی داده. نه اندازیاره کان هه رده م به رو بومی باغیک بۆ خو یان ده بن که خه لکی دی ده چی نییت. هه موو که س واده زانییت نه م گه ره که به ره مه می نه اندازه و خه یالی نه اندازیاره کانه، به لام وانیه شاره تازه کان، کوشکه بیوتنه کان، باله خانه نهؤمدار و بلنده کان، یه که مین جار له سه ری نی مه دا دروسته بن. وه ک چۆن نه وه ی باران دروسته کات ئاسمان نییه و ده ریایه، نه وه ی کوشکیکیش دروسته کات، هیزی هیلکاری و زیره کی نه و نه خشانه نییه که نه اندازیاریک ده یکی شیت، به لکو نه و خه ونیه که له مندالییه وه له سه ری خاوه ن کوشکه کاندا خه وتوو. خه یالی کوشک دروستکردن له مندالییه وه له مرؤفا سه وزده بییت. پیش نه وه ی نه م گه ره که له سه ر نه خشه ی نه اندازیاره کان به رزیته وه، له خه یالی نی مه دا خولقاوه، پیش نه وه ی نه م ماله کاری نه اندازیاریکی زیره ک بییت، کاری خولیاکانی منه. من له مندالییه وه نه م ماله م له خه یالی خۆمدا دروستکردبوو، بۆ نه وه ی کوشکیکی جوانت هه بییت، سه ره تا پیوستیت به خه یاله».

قسه کانی که میک رایانچله کاند، سه ریبوو به لامه وه بارۆن وه ک پۆخله به ریکی خه یالی قسه بکات. من له بیرکردنه وه دا بووم که بارۆن داوه تیکردم سه یری بالنده و گوله کانی بکه م، به وه دا من خه یالم لای

ئەو بوو چۆن ئەو ئیوارەییە دەبەمەسەر، لە نیوان وەسفی گۆل و ستایشی بآئەدەکاندا هەموو دەرڤەتیکم بەکار دەهێنا لە پووی دەرونییەو خۆم بۆ شتە چاوەڕواننە کراوەکان ئامادە بیکەم، میر سەفین هەستی بە ماندوویتی و گێژیم کرد و گووتی ئیستا دەتەمە جیگایەک پشوو بدهیت. دواى ناساندنی گۆل و توتی و کەنارییەکان، دەرگای ژووریکى بۆکردمەو و گووتی ئەمە ژووری ئەلبومەکانى منە. یەكەمجار بوو لە ژياندا شتیک ببیستم ناوی ژووری ئەلبوم بێت، ژووریکى زۆر گەورە بوو، دیوارەکانى سەرەپا بە وێنەى گەورە پارازبوو، وێنەکان نیگاری بارۆن بوون لە گەل سەرۆک و سیاسى و وزیرەکاندا. ژوورەكە سێ رەفی درێژیى تێدابوو، دەیان ئەلبومی نیگار لەسەر ئەو رەفانە دانرابوون. ناسیاوی من لە گەل بارۆندا هیشتا توێژآلی و پووکەش بوو، زۆر خۆشم لەو هات مەرجمەتیکرد و منى برده یەکیک لەو ژوورانەو کە جیگایەکی گرنکی خۆی و خانەوادەکەى بوو. تا ئەو کاتە نەمدەزانى بارۆن خولیاىەکی وەها زۆری وێنەگرتنى هەیه. رەفنیکیان وێنە کۆنەکانى بنەمالەکەیان و کۆمەلێک نیگاری ناوازه بوو کە میژووی هەندیکیان دەگەرپایەو بۆ سەدەى نۆزده. دوو تاقەکەى دیش، ئەو وێنانەبوون کە بارۆن لە ژيانى خۆیدا گرتبوونى، لە مندالییەو تا ئەمڕۆ، دەیان ئەلبومی گەورە کە هەموویان بەپێى سألرۆژ پۆلینکرا بوون. بارۆن لە گەنجیدا کورپیکى مورپەشى قز درێژ بوو، بەردەوام لە شارە گەورەکانى دەوروبەر وێنەى گرتبوو، وەك زۆریەى گەنجى ئەو سەردەمە بریکى زۆری وێنەکانى لەسەر خواردنەو و میزى یانەکان بوو. بارۆن نیگاری کچ و کورپەکانى خۆى نیشاندام کە زۆریەیان ئیستا لە دەرەوێ و لات بوون. ئەو دووجار ژنى هێنابوو، پازدە مندالی هەبوو کە ئیستا بەسەر زەویدا دابەشبوو بوون، هەندیکیان لە ئەمریکا و هەندیکیان لە ولاتە جیاوازهکانى ئەوروپا و چەندانیکیشیان لە ئوسترالیا دەژيان، من و بارۆن لەو ژوورەدا چەند

جاريك قايوه و چامان خوارده وه و بهرده وام خهريكي سهيركردني ويته كان بووين، پيڊه چيٽ بارون له گه ل هه موو ميوانتيكي نويدا نه و كاره يكرديت. نيشانداني نه و ويټانه به شيكبوون له سروتى رژلينان و نزيكبوونه وه لاي بارون، شانازيبه كي گه وهى به ژيانى خويه وه ده كرد، پابوردوى خوى وهك پابوردوى كه ناوازه نيشانده دا، ژيانى وهك پوباريكي نه وه ستاو نيگارده كرد كه پوزه كانى پرن له سيټه رى ئيش و له تارمايى په يوه ندى و له ويستگى پر له بريارى گه وه گه وه. من زوو هه ستم به وه كرد بارون به ستايش و سه رسامى من خوشحال ده بيت، كه سيك بوو بو نه وه ده ژيا نه وانى ديكه سه رسامبكات، ده بايه پزيكي زور و مه ده وشييه كي گه وه نيشانده يت تا وانه زانيت تو نرخ بو نه و ژيانه جه نجال و دل ه دونيا گه رى نه و دانانيت، نه و په وشه پر سه ركيشييه ژيانى كه له كورپى تاقانه ي دارتاشيكه وه كردبووى به بارون يكي گه وه، لاي خوى سه فريكي سه نداد ناساي گه وه بوو كه ده بايه بنوسريته وه، من بو نه وهى خوم نزيكبه مه وه، بهرده وام ده مگوت «جه نابى بارون تو كه سيكي زه جري زورت كي شاهه، مه ينه تيبه كي زورت بينوه، ماندو بوويت، شته كان ناسان نه بوون». نه و به ويقاريكي شاهانه وه ده يگوت «هن زين و ده وه زين و ده بن به خوله ميش و خاشاك، هن له مه عده نى ترن و ده توانن بين به زين. هن له دايكه بن و چنگيان پر ه له ته لا، به لام كه ده مرن كيلى گوره كانيان له بلوكى شكاوه، هه شن له دايكه بن برسین و كه ده مرن تابووته كه يان له زين. من له جورى دوو هم، نه وهى ده زانيت چون له سه رزه ميني رهق ته لا ده ربه يټيت».

ده مه ويټواري بارون منى له گه ل خويدا برده ده ري و پياسه يه كي گشتى به «نويميران» دا پيكردم، گه په كيكي له وه گه وه تريوو كه من چاوه پروانده كرد. دوو يانه ي گه وه نيشاندم، يه كيكيان له م سه ري نويميران و نه وي تريان له وسه ري بوو، يانه يه كيان ناوى «يانه ي نه مام»

بوو ئەوی دیکەیان ناوی «مرواری» بوو. بارۆنەکان و خێزانەکانیان پتر دەچوون بۆ ئەو دوو یانە، باسی لە کۆمەڵیک مەزرا و خانووی ھاوینەش کرد که لە دەرەوێ شار بۆ پشوو دروستیکردون. بارۆن پئیگوتم «نۆیمیران گەرەکیکی گەرەیه، سنووریکی دیاریکراوی نییه، لە ناواخندا سەبیرتر و گەرەترە وەک لە شیۆهێ دەرەکی و پووکاری دەرەویدا دەبیینیت. کتیییکی سیحرە لە داخراندا بچوک و لە کرانەویدا گەرەیه. ژیان لە نۆیمیران وەک ژیان وایە لە ناو مەتەڵێکدا، حسابیکە پیکەوت رۆلێکی گەرەیه تیادەبیینیت، هیچ کەس ناتوانیت دلنیا بێت که یەکیک لە دەرگاگان دەکاتەوێ چی دەبیینیت. لیترە ھەموو دەرگاگان بە جۆریک لە جۆرەکان تەلیسمای و سەر بە دونیای نھینین. تەنیا ئەو کەسانە ئاسوودەدەین که نایانەوێت مەتەلەکان شییگەنەو. وەک چۆن نھینی ئاسمان بە تیگەیشتن لە نھینی تەنیا ئەستیرەیک ناشکیت، نھینی ئیرەش بە شکاندنی تەلیسمای تەنیا مروفیک یان تەنیا مالتیک ناشکیت... ئیرە وەک تیبە نییه، دەزانیت تیبە کوئیە. ھا، وامەزانە بارۆنی برات گیل و هیچ نەدیده، باسی ئەو شارە مەلعونەت بۆدەکەم که ئۆدیووس چوو و لەوئێ ژۆکاستای دایکی خۆی مارەکردو، ئەو دیو گەرەیهی پیش شارت لە بیر، ھا، لەبیرتە، خۆ ئەمە حیکایەتیک نییه کەس نەبیبستبیت. تۆ کە شارەزایەکی وەھا زۆرت لە سینەمادا ھەیه، دەزانیت ئۆدیووس کییه، دلنیا دەزانیت، ئەو مەتەلەت لە بیرە کە ھەر کەس ھەلینەھینیت «سفینیکس» ئەو شیرئادەمە ترسناکە کە لەسەر بەردیکی زل دانیشتوو دەیکوژیت. نا برای من، ئیرە تیبە نییه، لیترە دپندەیهکی تر حوکمەدەکات، لیترە بە پێچەوانەو ھەر کەس وەلامی مەتەلەکان بزانتیت دەکوژیت، ھەر کەسێک مەتەلەکان شییگاتەو لەوانە تیا بچیت. شوین ھەیه بە مەتەلەکانی ناوی دەرزی و دەمینتەو، نۆیمیران لەو شوینانەیه. نە شەرەم و نە کوشتنی خۆرە، نە نھینی و نە شکاندنی زولمەتگاہی

بوون، من وا تئگه یشتم ترسی بارۆنه کان له خۆیان، وادهکات له هه موو شتیک به گومان بن. له سه ره خۆ و به شه ره مه وه به بارۆنم گووت «میری ئازیزمان، گهر واییت ئه و مرۆف تاکه بوونه وه ریکه ده توانییت درۆ له گه ل خۆیدا بکات، پیتوانییه که هیچ بوونه وه ریکی تر جگه له مرۆف ئه و توانایه ی تیا نییه که درۆ له گه ل خۆیدا بکات؟». بارۆن گووتی « هه ر کات نه ئینییه ک ئاشکراده بییت، مرۆف ده بییت پوو به پوو سهیری پوخساری خۆی بکات. هه بیته شکینه مرۆف ناچار که یته سهیری خۆی بکات، هه موو ئه و که سانه مان خۆشده ویت، که ناهیلن ناخی خۆمان ببینن، هاو پیتی ئه وه یه پئگامبه ده یته پتر له خۆم ونبم... هه ر کاتیک ئه و هه له کوشنده یته کرد و بوویته مایه ی ئه وه ی بارۆنیکه ی ئه م شاره سهیری ناو دلای خۆی بکات، سهیری نه ئینییهکانی خۆی بکات، بزانه تیا چوویت، ده بیته برۆیت و ئه م ولاته به جیبه ئیلتیت». له م قسانه ی بارۆن زۆر ترسام، به لام ده مزانی تازه ناتوانم پاشه کشییکه م. ئوتومبيله که هه ندیچار هیند خاوه ده پۆی، گه لای بابر دوو پئشمانده که وت، باغه وانیکمان بینی چیمه نهکانی ئاوده دا، کوتریکمان بینی دوودل بوو له نیشتنه وه، پاسارییه کمان بینی سهیری پاسارییه کی تری ده کرد. پاش که میک، له بهرده م مالکیکی ئیجگار ئه فسانه یی و گه ورده و هستا، دیوارهکانی بهردی سپی و پهنگی په نجه رهکانی شه رابی بوون. خانوویه کی سنی نهۆمی گه وره که پئده چوو شه یتان خۆی ئه ندازیاری بووییت. له گه ل هه موو جوانییه که یدا شتیکه ی شه رانی تیدا بوو، شتیک راسته وخۆ نه له دیکۆر و نه له که رهسته ی ته لاره که دا به ده رنه ده که وت، شه رانگیزییه کی شار دراوه و نادیار، که پئده چوو به ته نیا من هه سته ی پئیکه م. بارۆنی بوکه شوشه به ده نگیکه گر و خالی له هه ر نه غمه یه ک، وه ک گوپی که سیکم نیشانبدا ت گووتی ئیره مالی بارۆنی سیبه ره. من هه نگاری یه که مم به ره و ده رگا که نا، هه ستمکرد سیبه ره کانمان زۆر له پئش خۆمانه وه ده پۆنه ژووری.

ناوی پاسته‌قینه‌ی بارۆنی سیبەر، مه‌هدی خوداداد بوو، له‌و که‌سانه‌بوو که له‌ دوا‌ی سا‌لی نه‌وه‌دو‌حه‌وته‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ند بو‌بوون. سه‌ره‌تا ته‌نیا به‌رده‌ستی یه‌کی‌ک له‌ به‌ر پرسه‌ گه‌وره‌کانی حیزب بوو، له‌وانه‌بوو که بازایی بو‌ ده‌کردن، له‌ نانه‌وخانه‌ نانی بو‌ ده‌هێتانه‌وه، ئو‌تومبیلی ده‌شت، دواتر بو‌ویوو به‌ یه‌کی‌ک له‌ پاره‌گی‌ره‌کان. که‌سی‌کی سو‌رفلی چ‌کۆلانه‌ بوو به‌ ده‌مو‌چاو‌یی‌کی گو‌شتن و پ‌ر گر‌یوه، له‌ پیت‌ر ئه‌ستینۆف ده‌چوو له‌ فلیمی «سو‌رپانه‌وه به‌ ده‌وری زه‌ویدا له‌ هه‌شتا رۆژدا» له‌گه‌ڵ پ‌یرسی برۆسناندا زه‌مان‌یک که‌ برۆسنان تازه‌ ئه‌ستیره‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه و هه‌شتا رۆله‌ ئه‌فسونا‌وییه‌کانی خو‌ی له‌ زنجیره‌ فلیمه‌کانی جه‌یمس بو‌ندا نه‌بینیوو. به‌لام مه‌هدی خوداداد ده‌وله‌مه‌ندبوونی به‌هانا‌یه‌وه نه‌هاتبوو. چاکه‌ت و پانتۆلی‌کی په‌شی بریقه‌داری له‌ به‌ردابوو، ورگی‌کی وه‌ها ده‌رپه‌پوی هه‌بوو، هه‌چ جلی‌کی جوانی دونه‌یا راستی نه‌ده‌کرده‌وه، قزگی‌کی خاوی چه‌ور به‌سه‌ریه‌وه بوو که هه‌ند خراپ په‌شی کرد‌بووه‌وه، هه‌ر که‌س بیدیایه‌ ده‌یزانی خراپ‌ترین جو‌ره‌ بۆ‌یه‌ هیندی و پاکستانی به‌کارده‌هینیت. بارۆنی بوکه‌شوشه‌ گو‌تی «بۆ‌یه‌ ناویان ناوه‌ بارۆنی سیبەر، چونکه‌ هه‌ندی‌ک وا هه‌ستده‌که‌ن به‌ ئاسان بۆ‌ته‌ بارۆن، له‌ هه‌چه‌وه‌ دروست‌بووه، له‌ به‌ر سیبهره‌وه‌ هاتووه، وه‌ک ئیمه‌ په‌نجی‌کی دو‌رودر‌یزی نه‌کی‌شاوه، عاره‌قه‌ی نه‌پشتووه. به‌لام هه‌ندی‌کی دی وه‌ک پیاو‌یی‌کی ژیره‌وانکی سه‌یریده‌که‌ن که له‌ ژیره‌وه، له‌ دونه‌یای سیبەر و تاریکی‌دا کارده‌کات».

بارۆن پ‌یشوازی گه‌رمی لی‌کردین، خو‌لقی‌کی زۆری قسه‌کردنی هه‌بوو، هه‌ند له‌ با‌ل‌کۆنه‌ قه‌شه‌نگه‌که‌یانداندا دان‌یشتین له‌گه‌ڵ بارۆنی بوکه‌شوشه‌دا که‌وتنه‌ با‌س‌کردنی ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ره‌ زۆرانه‌ی دوا‌ی پوخانی دیکتاتۆر هاتوونه‌ ده‌ست، له‌ قسه‌کانی‌اندا تی‌گه‌یشتم ژماره‌یه‌ک بارۆن هه‌ندی‌ک له‌ به‌ردی ناوازه‌ و ئاسه‌واری سه‌یری مۆزه‌خانه‌کانی باشووریان ده‌ستکه‌وتووه و به‌

پاره‌ی خه‌یالی فرۆشتوو یانه‌ته‌وه به ئیران. به‌لام له ناکاو بابه‌ته‌کانیان
 گوژی و که‌وتنه‌ باسی پرۆژه‌یه‌کی که‌وره‌ی ئاوه‌پۆ، که بارۆنی سییه‌ر
 به‌ته‌مایه‌ له‌گه‌ل‌ یه‌کیکی دیدا جییه‌جییه‌کات. وه‌ک گوژی‌گرێکی شه‌رمن خۆم
 له‌ باسه‌کان وه‌رنه‌دا و به‌ هیمنی سه‌یری ده‌ست و قاچی بارۆنی سییه‌رم
 ده‌کرد که‌ له‌ کاتی قسه‌کردندا ده‌جولاند، پێشتر که‌ سیکم نه‌بینیوو وه‌ک
 ئه‌و له‌ کاتی قسه‌کردندا هینده‌ قاچی بجولینت، ئاده‌میزاده‌کان زۆربه‌یان
 نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌یان ده‌جولینن، به‌لام بارۆن، به‌ جوژی‌کی کۆمیدی و
 خۆنه‌ویست یاری به‌ قاچی ده‌کرد. میر به‌ هه‌موو ویقاری خۆیه‌وه‌ به‌ رابه‌ر
 مه‌هدی خوداداد دانیشتبوو و به‌ وردی گوئیده‌گرت. ئاغای «سییه‌ر»
 سه‌ره‌تا بایه‌خیکی وه‌های به‌ من نه‌دا، که‌رچی قسه‌کانیان له‌گه‌ل‌ میر
 سه‌فیندا گشتی و هه‌مه‌کاته‌بوو، شتیک نه‌بوو پێویست و زووکاریت،
 له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا وه‌ها خێرا ده‌ستی ده‌جولاند و به‌ ئاره‌زوویه‌کی وا که‌رم
 باسی له‌ شته‌کان ده‌کرد، واده‌زانی له‌ شتگه‌لیک ده‌دویت بۆ ئه‌و
 زۆر ترسناک و گرنگن. له‌ نیوان قسه‌کاندا دووجار کورپکی گه‌نج به‌
 جووتیک چاوی شین و قژیکی درێژ و کاله‌وه‌، کاکاو و بسکویت و جوژه
 شیرینییه‌کی دیکی بۆ هینان که‌ پیموابوو له‌ خورما و گوینزی هیندی
 و بادهم دروستکراوه‌، ئه‌و شیرینییه‌ هیند به‌ تام بوو ئومید و چاوه‌پوانی
 و هیوای تیا دروستکردم، هه‌ندیک تام هه‌ن وه‌ها دل‌ت خۆش ده‌که‌ن
 دواتر چه‌زده‌که‌یت زۆر بژیت.

بالکۆنه‌که‌ی بارۆن به‌ چه‌شنیک شاعیری و هیمن بوو، پرپوو له‌ ده‌نگی
 بولبوله‌ خۆشخوانه‌کانی ئیوارانی هاوین، من ده‌مویست زۆترین ماوه‌ لێره
 دانیشم و له‌و شیرینییه‌ خۆشه‌ بخۆم و گوئی له‌ ده‌نگی بولبوله‌کان
 بگرم. وه‌ک ئه‌وه‌ی بارۆنی سییه‌ر بزانیته‌ من گوئی له‌ بولبوله‌کان ده‌گرم،
 گووتی «خودایه‌ ئه‌م بولبوله‌ مه‌لعونانه‌، خودایه‌ له‌ ده‌ست ئه‌م بولبوله
 مه‌لعونانه‌، هه‌موویان هه‌له‌هاتووی قه‌فه‌زن، هه‌موویان له‌ قه‌فه‌زه‌کان هه‌لدین

و ده پوښ و له دهره وه له سهر دره خته كان ده خوینن، بؤ هر كوئى بفرن دینه وه بؤ نویمیران، له به هاردا راده كهن و تا ده خوینن ده خوینن و دوايى دهرن. من له بولبول تیناگم، راستیت ده ویت جه نابی میر من هیچ له بولبول تیناگم». من به لاه وه سهیر نه بوو پیاویکی وه ها له بولبول تینه گات، دواتر زانیم به گشتی بارونه كان له بولبول تیناگن. دواى ماوه یه کی دریز، پوویکرده من و گووتی «كه واته تۆ حیکایه تخوانه كه مانیت، پیمبلئ، تۆ چ جوره حیکایه تیک ده گپړپته وه؟». پرسیاره كه ی كتوپر و له ناکاو بوو، من كه میك راجله کیم. هه مووتان ده زانن نه وه چ پرسیارکی بيميشكانه یه، ته نیا نه وانه ده یکه كه هیچ له حیکایه ت نازانن. بیته وه ی بیرکه مه وه به هیمنی گووتم «جه نابی میر، حیکایه تی نه و فریشته پاکانه ی كه له ناسمانه وه دین و ماوه یه كه له سهر زه وی ده میننه وه، حیکایه تی په پوله یه کی رهش كه له نیوان دوو باغدا شه پړکی گه وره هه لده گیرسینت، حیکایه تی «هه نگوینی خه یال» كه هر كه س بیخوات شیوه و په رنگی ده گوریت و له سیمو پوخساری په ربیان نریکده بیته وه، حیکایه تی کچکی نه خوش كه ناوی فرمیسه كه و به رده وام له گه ل نه و مروایانه دا قسه ده كات كه له گومی نه شكی نه ودا مه له ده كهن... نه وانه و سه دان حیکایه تی تریش». ناغای سیبه ر كه میك ریشی خوراند و گووتی «حیکایه تی خه یالی شتکی باشه، به لام چه زده كه م منداله كانم فیری بینینی دونیا بن، فیری په وشتی به رزین، فیری خو فیداکاری بن و نیشتمانه كه ی خویمان خوشبویت». له و ساته دا هه ستنکی سه یرم تیدابوو پیلاره كانم داکه نم و بیده م به سه ری بارونی سته ردا، من رقم له هه موو نه و پیاو و ژنانه یه كه زور باسی نیشتمان ده كهن. له مندالیمه وه ده زانم هه موو نه وانه ی زور باسی نیشتمان ده كهن، له وانى دى زیاتر نه گه ری خیانه ت و دلره قى و بیویژدانیان تیدایه. به لام به نه زاکه ت و پرتزه وه گووتم «جه نابی بارون، مندالان بهر له وه ی فیری

خۆشه‌ویستی نیشتیمان بن، دەبێت فێری خۆشه‌ویستی ژیان بین، دەبێت فێرین پەپوله‌یان خۆشبویت، حەزیان لە دەنگی بولبول بێت، جەنابی بارۆن، نیشتیمان لە کۆمەڵیک شتی بچوک درستیبوو، مەرف گەر ئه‌و شتە بچوکانە‌ی خۆشنە‌وێت نیشتیمانیشی خۆشناوێت». پێدەچێت قسەکانم بۆ بارۆن سەیر و تازە بووینت، بە‌لام هەستمکرد هە‌له‌یه‌کی گە‌وره‌م کردو، نە‌ده‌بایه‌ له‌ یه‌که‌م رسته‌وه‌ به‌و چه‌شنه‌ تۆوی گومان سه‌وزیکه‌م. بە‌لام خۆشبه‌ختانه‌ کابرا له‌وه‌ گێل و کالقامتریوو له‌و قسانه‌ تیبگات. سە‌یرم لێهات بارۆن قسە‌یه‌کی توندی به‌رابەر نه‌کردم، دواتر تیگه‌یشتم بارۆنه‌کان ترسیکی گه‌وه‌یان له‌و خه‌ڵکانه‌ هه‌یه‌ که‌ پێیانده‌لێن پۆشنییر، دیاربوو ئه‌ویش منی له‌ ریزی ئه‌واندا حیسابکردو. پێدە‌چوو له‌ ساتی یه‌که‌مه‌وه‌ بئویستی خۆم، وه‌ک پۆشنییری‌ک خۆم وینا‌کردبێت. بارۆنی سی‌یه‌ر دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ پوو‌ی لێ‌وه‌رگێ‌رام و به‌ شتی‌ک له‌ گه‌رمی و خیراییه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتی‌ک وشه‌کان له‌ گه‌رویدا پ‌اوبنی‌ت به‌ میر سه‌فینی گووت «به‌ هه‌ر حال، مندا‌له‌کانم حە‌زیان له‌ هه‌موو چیرۆکی‌که‌، بارۆن مندا‌لی ئی‌مه‌ و ئه‌وان نابێت به‌ یه‌ک، وا‌ نییه‌، وانیه‌ نابێت به‌ یه‌ک، نابێت به‌ یه‌ک». ئه‌وه‌ به‌هانه‌یه‌کی دی بوو، ئه‌م پیا‌وه‌م خۆشنه‌وێت، ئه‌و مە‌رفانه‌ی مندا‌لی خۆیان به‌ مندا‌لانی دی‌که‌ به‌راوردده‌که‌ن ترسنا‌کن، ده‌شیت هه‌میشه‌ له‌ بۆسه‌دا‌بن بۆ ئه‌وه‌ی تۆ‌له‌ی خۆیان له‌ جیهان بستی‌ن. من حه‌زمده‌کرد زوو به‌و مندا‌له‌م بناستی‌ن که‌ ده‌بایه‌ چیرۆکی بۆ‌گێ‌رمه‌وه‌. من پۆ‌حیکی غه‌مگینم ته‌نیا له‌گه‌ڵ مندا‌لندا نارام و ئاسووده‌ ده‌بم. به‌لام هه‌ردوو بارۆن بێ‌ته‌وه‌ی گو‌یبه‌نه‌ من، به‌رده‌وام قسه‌یانده‌کرد، ناوی کۆمه‌ڵیک سیاسی و بازرگانیان ده‌هینا من نه‌مه‌ناسین، هه‌ندی‌جار ناوی یه‌کی‌ک له‌ کۆمپانیاکان ده‌په‌ریه‌وه‌ ناو رسته‌کانیان‌وه‌، هه‌ردووکیان دانیابوون من سه‌ر له‌و قسانه‌ ده‌رناکه‌م. که‌ ئی‌وارێ پوو‌ی له‌ تاریکی کرد، بارۆنی سی‌یه‌ر به‌و قامه‌ته‌ خه‌رچه‌شنه‌ی خۆیه‌وه‌، پێشمکه‌وت بۆ

قاتى سەرەو، مالهەكەى بارۆنىش سەرتاپا فەرش و ھۆرتەى گرانبەھابوو، خامۆشییەكى قوول و بیدەنگییەكى سەیر بالى بەسەر تەواوى كۆشكەكەدا گرتبوو. بارۆن لەسەرەو ھەرگای ژوورئىكى گەورەى كردهو ھەو پێكەو ھەو چوونە ژوورئى. سەرەتا بە ھۆى تارىكییەو ھیچ نەبینى، لە ناكاو ھەك تیشك بە لێشاوئىكى گەورە پەلامارمانبەت، چەندەھا گلۆپ داگیرسان، پێشتر لە ژيانمدا ژوورئىكم نەبینیبوو ھێندە زۆر گلۆپى تێدا بێت، تا چەند چركە بەك بەردەوام گلۆپ دادەگیرسا، بۆ ئێستىك پوناكى ھێند زۆربوو من دەستمگرت بە چاومەو، لە ناو ھەر پاستى ژوورەكەدا ھەستام و ئەو مندالەم لە دەستىك جلى سەپیدا بینى، كراسىكى سەپى و كاوبۆیەكى كچانەى سەپى. لەسەر قەرەغى قەرەوئەكەى دانیشتبوو، كەمىك تۆرە و غەمگین دیاریوو، ھیچ شتىكى لە باوكى نەدەچوو، دەموچاوىكى بارىك و ساف و سەپى ھەبوو، قزىكى نەرمى زۆر پەش، جەلەكانى و روخسارى بەجۆرىك سەپیبوون دیمەنىكى ترسانكیان پێبەخشیبوو، بەلام نىگای ھێمن دەبینواند. ژوورئى مندالەكەش لەو ھەو خۆشتر بوو لە ژوورئى مندالان بچیت، پریوو لە دۆلابى گەورە گەورە كە پێكرا لە تەختەى زۆر گران و نایاب دروستكرا بوون، قەرەوئەكەشى لە دىكۆر و شىو ھەدا لە شىو ھە دۆلفىنىكى بچكۆلەدا نەخشكرا بوو. ھەستەم كرد بینى بارۆنى بوكەشوشە مندالەكەى دلخۆشكردو، بە نىگا و سەیر كردنەكانیدا دیاریوو باو ھەرى بە بارۆن لە باو ھەرى بە باوكى گەورە ترە. گەرچى بارۆن پیاوئىك بوو ھىچى ئەوتۆى لە مندالان نەدەزانى، بەلام بە ھۆى دیارى و یاریبەكانییەو مندالان خۆشیان دەووست. ناغای سەبەر منى بە مندالەكەى خۆى ناساند، كچىكى نۆ سال بوو بە ناوى «نەونىگا» ھە، بارۆن بە نەونەو بانگیدە كرد. جووتىك چاوى سەوز و گەورە و سىحراوى ھەبوو، لە چاوى پشیلە بەكى پەش دەچوو لە تارىكیدا بدرەوشیتەو. بارۆن ھەك ھەموو ئەو پیاو ھەمیشەكانەى ئەم ولاتە كە نازانن قسە لەگەڵ مندالدا بكەن، دەمى

پانکرده وه و گووتی «کاک ماجید حیکایه تی خوشت بۆده کات». مندالّه که به چاوه گه شهکانی سه بیرکردم و هیچی نه گووت، نه ئه وهستی به شتیکی تاییه تی کرد و نه من. ترسناکه مندالان له ساتی به که مه وه رقیان لیتبیت، دواتر زۆر به زهحمت ده توانیت شته کان راستبکه یته وه. له راستیدا مندالان زۆر پاک و بیگونه نین، هه موویان به جۆریک له جۆره کان جۆره حوکمیکی پیشوهخت و کیناویان له دلدا هه یه. که «نه ونیگا» سه بیرکردم له وه ده ترسام پیشوهخت رقی لیمبیت، به لام شتیکی ئه وتۆ تاییه تیم له چاویدا نه خوینده وه. پیم سه یریوو که بارۆن بهر له خوداحافیزی به ئه سپایی به منی گووت، نه ونیگا کچی ئه و نییه، به لکو برازای ژنه که یه تی که له پروداویکی نادیاردا تیاچوه ... مندالّه که ش دواى مردنی باوکی تووشی کۆمه لیک دۆخی ده رونی سهخت بووه که مرۆف ده بییت زۆر ئاگاداری بییت.

پاش ئیستیکی که م ئه وان پۆیشتن و من و ئه وه پیکه وه له ژوره که دا ماینه وه. دوو سه عاتم هه بوو له گه ل نه ونیگادا بیبه مه سه ر. له گه ل پۆیشتنی ئه واندا خامۆشییه کی گه وره بالی به سه ر ژوره که دا کیشا، ئه وه ی له مالی بارۆنی سیبه ردا سه یریوو ئه وه بیده نگیه بوو، بیده نگیه کی هیند قوول و ده ستسالار بوو مرۆف ده ترسا. بۆ ئیستیک وه ک شتیک ئیفلیجی کردیم، سه یری ئه وه مندالّه م کرد و له شوینی خۆم نه جولام. پاش تۆزیک ئه وه گووتی «تۆ به راستی ناوت ماجیده، به راستی، یان گالته ده که یته؟». ئه وه منی تۆزیک ئارامکرده وه و گووتم «به راستی ناوم ماجیده، به راستی». به چاوه سه یرهکانی گووتی «تۆ چه ند حیکایه ت ده زانی؟». چوومه ته نیشتییه وه و گووتم «هه زار حیکایه ت. له وانیه زیاتریش ... به ته واوی نازانم؟ که س ناتوانیت بزانیته چه ند حیکایه ت ده زانیته، که ده ستده که ین به ژاردنی حیکایه ته کان، ورده ورده چیرۆکی تریشمان بیرده که ویتته وه که حیسابمان نه کردون». به شه رمه وه گووتی «به لام من دوو حیکایه ت

دەزانم، دووان و ھىچى تر. پورە نەرمىنم دەلئىت، دوو ھىكايەت بۆ كچىك لە تەمەنى مندا زۆر كەمە». من دەستىكى بچوكم بە قزىدا ھىنا و گوتم «من دلنيام تۆ لە دوو ھىكايەت زياتر دەزانىت، دلنيام». بە خەفەتتىكە ۋە گوتمى «نا من بەس ھىكايەتى سەندىزىلا دەزانم، لەگەل ھىكايەتى «ئاونكى كچى پادشا»... لە ۋە زياتر، ھىچ شىتتىكى تر نازانم. من سەيرمكرد و بە دلنيايى ۋە گوتم «نا تۆ ھىكايەتى زۆرتر دەزانىت، مروف زۆر شت دەزانىت كە ۋادەزانىت نايانزانىت. زۆر شتىش نازانىت كە چى ۋادەزانىت دەيانزانىت، ئىمەى مروف ۋە ھايىن».

بەسەرسامىيە ۋە سەيرىكردم، چاۋەكانى بە ئەندازە يەك جوان بوون، مروفى دەترسان. من لە سەفەرە خەيالئىيەكانىشمدى، چاۋىكى ۋە ھا پاك و ساف و برىسكە دارم نەبىنىبوو. بە ئەسپايى پرسى «ئەى تۆ ھىكايەتتىك دەزانىت، كە من دەيزانم و كە چى ۋادەزانم نايانم؟». تۆزىك ۋە ستام و سەيرى بوكە شوشەكەى تەنىشتىم كرد و گوتم «بىگومان، ھىكايەتى ئەو بوكە شوشەيە، كە يەككىكە لە ھىكايەتە خۆشەكان، تۆ دەيزانىت و كە چى ۋادەزانىت ناياننىت». سەيرى بوكە شوشەكەى كرد و گوتمى «مەبەستت ھىسۆيە؟». من بە كەمتەرخەمىيەكە ۋە شانم ھەلتەكاند و گوتم «ھەلبەت مەبەستم ھىسۆيە». بە خەفەتتىكە ۋە سەيرىكردم و بە ئەسپايى بۆ ئەۋەى بوكە شوشەكە گوئى لىتەبىت گوتمى «بىدەنگ بە، ھىسۆ باۋكى مردوۋ، نابىت بزانىت». من گوتم «ئاه، باۋكى مردوۋ؟ چۆن مردوۋ، بۆ پىنئالئىت كە باۋكى مردوۋ؟». بە چرپە ۋە گوتمى «باۋكى لە ئەسپ كە وتۆتە خورائى، تىدەگەيت؟ باۋكى لە شەپدا لە ئەسپ كە وتۆتە خورائى و مردوۋ». گوتم «ئەى ھىسۆ ئىستا چى دەكات؟». بە ئەسپايى گوتمى «ھىچ ناكات، بە رۆژ دەچىتە بەر ئەو پەنجەرەيە و چاۋەپوانى باۋكى دەكات، من ناھىلەم كەس پىيى بلئىت، تىدەگەيت، ھەتا تۆش بۆت نىيە پىيى بلئىت، پورە نەرمىنىش بۆى نىيە

پیی بلیت». به ئەسپایی گوتم «گەر تۆ حەزەنە کەیت، من پئینا لیم، به لām دەتەوێت تا کە ی پیی نە لئیت؟». بوکە شوشە کە ی گرتە باوەش و گووتی «تا هەتا هەتا یە». من دەستم بە سەریدا هینا و گوتم «زۆریاشە پیی نالئین، تێدەگەیت؟ پیی نالئین، من و تۆ پیکە و نامە ی بۆ دەنوسین، تێدەگەیت دلخۆشیدە کەین، دە لئین ئەو نامە ی باوکتە، دیاری بۆ دە نئیرین، دە لئین باوکت چوو بە لۆلاتیکی تر، تا بتوانیت لەوێوە دیاریت بۆ بنئیریت». زەر دەخەنە یەکی گەورە کەوتە سەر پوخساری و بە گەرمییە وە گووتی «دە لئین باوکت چوو نالتون بدۆزیتە وە، تێدەگەیت چوو نالتون بدۆزیتە وە». خۆش بەختانە هەستم کرد لیم نزیک دە بیتە وە. من گوتم «دە بینیت، تۆ حیکایە تی هیسۆ بە تەواوە تی دە زانیت، ئیتر پورە نەرمین ناتوانیت بە ئاسانی پئیتبلی تۆ حیکایەت کە م دە زانیت، ناتوانیت، تۆ ئیستا سێ حیکایەت دە زانیت». بە سەر سامییە وە گووتی «بە لām ئەو ی هیسۆ حیکایەت نییە، باوکی هیسۆ بە راستی مردووە». منیش پئیمگووت «دە زانم، بە لām کە تۆ دە یگێریتە وە دە بیت بە حیکایەت، هەر وەختیک تۆ بە جوانی شتیک بگێریتە وە، ئەو حیکایەتە ... گەرنک نییە راستییە یان نا». بە گومانە وە سەیریکردم و گووتی «بە لām نامە ویت حیکایە تی هیسۆ بۆ کە س بگێرە وە، گەر پورە نەرمین بزانتیت، هیسۆم لێ دە سە نیت، چونکە ئە و دە لیت، من نابیت قسە لە گە ل هیسۆدا بکەم، هیسۆ بوکە شوشە یە، پۆحی لە بەردا نییە». من نەمزانی بلیم چی، گوتم «نە و نیگا، گوئیگرە، من ئەمشە و دوو چیرۆکت فێردە کە م، دوو چیرۆک، دە توانیت سبە ی هەردووکیان بۆ پورە نەرمین بگێریتە وە، من هەر شە و یک بێم دوو چیرۆکت فێردە کە م، پاش ماوە یەکی تر تۆ لە پورە نەرمین چیرۆک زیاتر دە زانیت». بە خۆشحالیییە وە سەیریکردم و گووتی «ئیتر دە توانم بە پورە نەرمین بلیم کە بۆنی پیازی لیدیت، دە توانم پئیشی بلیم لە و حیکایەت زیاتر دە زانم، دە توانم واشی لێبکە م

بگری». من سه‌یرمکرد و بێمگوت «بەلێ، دەتوانیت وای لێیکه‌یت بگری».

زۆریه‌ی مندالانی نویمیران غه‌مگینبوون، زۆریه‌یان وه‌ک نه‌ونه‌و چیرۆکی نه‌ینی له‌ دلایندا بوو، ته‌لیسمیک و گریه‌ک له‌ ژانیاندا هه‌بوو که نه‌یانه‌ویست که‌س بیکاته‌وه‌ و بیزانیت... دواتر که له‌ دونه‌ی ژن و پیاوانی نویمیرانیش نزیکبومه‌وه‌، بۆم ده‌رکه‌وت نویمیران گه‌ره‌کیکه‌ سه‌رتاپای له‌ نه‌ینی دروستبوه‌.

ئهو شه‌وه‌ ده‌ستمکرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یه‌که‌مین چیرۆکی خۆم بۆ نه‌ونیکا...

به‌و جووره‌ بووم به‌ حیکایه‌تخوانی مندالانی بارۆنه‌کان، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا چیرۆکه‌کانم له‌ نویمیراندا ده‌نگیاندایه‌وه‌، ئهو حه‌زه‌ بێسنوره‌ی مندالان له‌ حیکایه‌ته‌کانم ده‌رگای هه‌موو نویمیرانی بۆ خسته‌مه‌ سه‌ر پشت، وای لێهات له‌ ئیواره‌وه‌ به‌ سه‌ر مالی بارۆنه‌کاندا ده‌گه‌رام. کۆشکی هه‌چ بارۆنیک له‌ کۆشکی ئه‌وی نه‌ده‌چوو، هه‌میشه‌ له‌ به‌رده‌رگا ئیشکه‌ریک یان خزمه‌تچیه‌ک ده‌رگای لێده‌کردمه‌وه‌ و به‌ ناو سالۆن و پاره‌ویکی درێژدا منی ده‌برده‌ قاتی سه‌ره‌وه‌، مندالانی نویمیران هه‌موویان تیکرا له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ ده‌ژیان. ده‌میک ده‌چومه‌ مالی بارۆنه‌کان، کۆشکه‌کانیان وه‌ها خامۆش و بێده‌نگبوون، ترسم لێده‌نیشت. چه‌ندین هه‌فته‌ کارمکرد و یه‌ک ئافره‌تیشم له‌ نویمیراندا نه‌بینی، وامده‌زانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ گه‌رریه‌ ته‌نیا پیاوان و مندالان تیا‌ده‌ژین، پێگای منیان وا پێک‌خستبوو نه‌چێته‌ سه‌ر پێگای هه‌چ ژن و کچیکی ئه‌و گه‌ره‌که‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک به‌ نه‌خشه‌یه‌کی ورد هه‌موو پێگای هاتوچۆی منی کێشایه‌یت. تا شه‌ویکیان بارۆنی بوکه‌شوشه‌ داوه‌تیکردم و له‌و داوه‌ته‌دا جوانترین ژن و کچانی بارۆنستانم بینی و له‌ویدا ژنی بارۆنی مریشکیشم ناسی.

له شهوگاری ئەم شارە رامام و خوینم بینی «حەسەن تۆفان - مایس و حوزەیرانی ۲۰۰۴»

یەكەمجار غەزەلنوسم لە بەهاری سالی ۱۹۹۸ دا ناسی، ئەوكات ئەو لە میژیوو بە هەزارباغدا دەسوڤایەو. غەزەلنوس زۆر بە ئاسانی دەرگای مالى خۆی بۆ خەلكی غەریب دەكردهوه، لەدوای پاپەڕینهوه ماله‌كه‌ی ناوناوو بنكه‌ی مندالانى بیسه‌ڕه‌شت. خۆی دەرنامه‌تێكى وه‌ها كه‌وره‌ی نه‌بوو، كۆمه‌لێك پێكخراوی بیانی له‌ به‌خێوكردنی منداله‌كاندا كۆمه‌کیانده‌كرد. ماوه‌یه‌ك به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستبكه‌ین به‌ نوسینی ئەو كتیبه‌ كه‌وره‌یه‌، ئیواریه‌ك چووم بۆ مالى غەزەلنوس و منداله‌ خەیاڵیه‌كانی ئەوم بینی. به‌خێوكردنی ده‌ مندالی كچ و كوڕ له‌ ئەستۆی غەزەلنوس بوو، پیریژنێك و پیره‌مێردێكى چكۆلانه‌ له‌ به‌خێوكردنی منداله‌كاندا كۆمه‌کیان ده‌كرد. زاڤو خەیاڵیه‌كانی جوانترین مندالی دویا بوون، هه‌موویان شتیك له‌ نیگاری فریشته و كه‌مێك له‌ عه‌ترى ئاسمانیان پێوه‌بوو، ئەو هه‌رده‌م به‌ شانازییه‌وه‌ ده‌یگوت «ساف خەیاڵن و پاك عه‌شقن». به‌یانیان شوڤیژێكى پیر به‌ پاستیكى كۆن ده‌هات به‌دوایاندا و ده‌بیردن بۆ خویندنگا، هه‌میشه‌ به‌ هاتوهاواری زۆر و به‌ سه‌روسه‌داى بیۆینه‌ ئەو ماله‌یان پڕ كرده‌بوو له‌ ده‌نگ. كه‌ دهرسیم تاهیرم له‌ ناویاندا بینی سه‌رسامبووم، ئەو ته‌نیا له‌وانى دى كه‌وره‌تر و ناشیرینتر نه‌بوو، به‌لكو بۆنێكى خراپیشى لێده‌هات. كه‌نجێكى سه‌رزل كه‌ به‌جۆرێكى بێمانا شه‌رم و ترسنۆك دیاریوو، جوله‌ و پۆیشتنى له‌ ئەسپ ده‌چوو نه‌وه‌ك مرۆف، لووتى به‌ ئەندازه‌یه‌ك بوو مرۆف له‌ ته‌ماشاكردنى ده‌ترسا. هه‌وله‌كانى غەزەلنوس بۆ راهێنان و فێركردنى تێكرا مایه‌پوچ و بیسوودبوون، ئەم كوڕه‌ له‌ دۆخێكدا نه‌بوو هیچ فێربێیت. رۆژێك

که سیک به ناوی عه تاره وه دابوویه غه زه لنوس و له و کاته وه غه زه لنوس سه په رشتیده کرد. تاکه به هره ی ئه وه بوو ده یتوانی گوږ هه لکه نیټ و لاشه بدوژیته وه. بهر له وه ی لاشه ی موراد جه میل بدوژیته وه، که سمان باوه پمان به توانا کانی نه ده کرد، غه زه لنوسیش به گومان بوو له هیژی ئه و، به لام دوژینه وه ی ئه و لاشه یه، سه ره تای بریای به تینی من بوو به به ره سه یر و توانا نه ینییه کانی ئه و. دوی دوژینه وه ی لاشه که ی موراد داوام له غه زه لنوس و هاوړیکانی دیکه م کرد، تا ته لیسمی موراد جه میل شینه که ینه وه به دوی هیچی دیکه دا نه گه پښین، ئیمه گروپیک ی له وه بچو کتربووین بتوانین له یه ک کاتدا دوی کومه لیک حیکایه ت بکه وین، دوانه وه ئیشه که ش له وه پر مه ترسیتر بوو که حیسابمان بۆ کرد بوو. ئه و شه وه ی ده رسیم لاشه که ی له پیشچاومان ده ره ینا، من له و باوه په دا نه بووم ژیانمان به و جوړه بگوږیت، پیش ئه و لاشه یه هر یه که مان کومه لیک حیکایه تی له به رده ستدا بوو، زوریان پر ته م و سه رشار له نه ینی بوون، به لام پووی ترسناکی مه رگ ئه و کاته ده ست پیده کات که مروڤ لاشه یه کی نه ناسراو ده دوژیته وه. هیچ شتیک له لاشه یه کی نه زانراو سیحراو یتربیه. سالگه لیک که پیاو کوژیوم، هر گیز نه چو بوومه سه ر قوریانییه کانم، به رده وام له دووره وه ته قه مده کرد و وه ک با هه لده هاتم، ئه گه رچی خه لکانیک ی زورم کوشتبوو، به لام دوو به دوو له گه ل لاشه یه کدا نه ما بوومه وه، به دیار کوژاویکه وه نه وه ستا بووم. من پیاویک بووم له لاشه کان هه لده هاتم بویه ناویان نابووم توفان. دوی دوژینه وه ی لاشه که ی مورادیش من شته کانم ناسای وه رگرت، به لام هیدی هیدی هه ستمکرد ئه و مردووه کاریگه ریه کی سه یری له سه رم هه یه، هه ستمکرد شه وان دپته خه وم، چند شه ویک بۆ ئه وه ی له موته که و نیگاری ترسناکی ئه و ده ربازیم هه لده هاتم بۆ هه زاریاغ، به لام ئه و مه یته به دوامه وه بوو. دواچار مروڤ چند دلره ق و بیژه حم بیټ، چند ژیان ی له کوشتن و

خوینپرشتندا بردبیته سەر، مردوویه کی بۆ پهیدا ده بییت وازی لینا هینیت. موراد جه میل له و مردوانه بوو که ده سته ررداری مروّف نابن و ده بییت دواي چیرۆکه که یان بکه ویت. ئاده میزاده کان هه موو ده مرن و ده کوژدین، ئه وه چاره نوسی مروّفه، به لام له ناو ئه و لیشاوه ئه به دییه دا، مردوویه که له ناکاو له نیوان هه موواندا ده رده که ویت و مردنی وه که ته لیسم و سیحریکی جیاواز و ببین ده رده که ویت، وه که ئه وه ی چی نهینیه که له دونیادا هه یه له مردنی ئه ودا خوئی قفلدا بییت. من زۆر بیرم لیکردۆته وه، هه موو مردنیک له سندوقیک ده چیت. مردن هه یه سندوقیکی کراوه یه و ده توانین ئاسان سه ری هه لّده یه وه و تماشای ناوه که ی بکه یین، ده توانین ده سته برین و له بنی ئه و سندوقه دا هه موو نهینیه که ده ره یینین، به لام مردنیش هه یه سندوقیکی داخراوه، گهر سندوقه که ش بشکینین نهیني زیاتر و زیاتر ده دۆزینه وه که بۆمان ته فسیرنا کریت. راسته من پیاو کوژبووم، له سالانی هه شتادا خه لکانیک زۆر کوشته ی چه کی من بوون، له نیو ئه واندا خه لکانیکی خراپی تیدابوو که شایسته ی مه رگ بوون، یا خود به بیرکردنه وه ی شوپرشگێرانه ی ئه و سه رده م و زه مانه به شایسته ی مردنم ده زانین، خه لکانیکیشی تیدابوو بیگونا ه بوون، هیند هه یه به جوړیکی دی بیریان له شوپرش و ژیان ده کرده وه. له گه لّ ئه وه شدا هه ستم نه ده کرد هیچ یه که له و مردوانه پامده گرن و واده که ن بیریکه مه وه. هه موو شوپرشیک له گه لّ خویدا کۆمه لیک مروّفی له و جوړه دروسته دکات، که ده کوژن و ناگه پینه وه سه ر ته رمی کوژراوه کان. دواي مردنی دایکم من به جوړیک له و گولستانه گه وره یه دا نو قمیوبووم، به جوړیک سه رقالی کردنه وه و داخستنی ده رگا نهینیه کانی هه زاریاغ بووم، خه ریکبوو له یادمده کرد چی له م دونیا یه دا هه یه. به لام ئه و لاشه یه ی موراد جه میل منی ناچار کرد بگه رپمه وه دونیا، وه که ئه وه ی لاشه ی من بییت و ئیشی من بییت ئه و که سه بدۆزمه وه که کوشتمی. هه ندیک مردن

وهك ئاويته وايه، كاتيک سه يريده كه ين خۆمانى تيا ده بينين. من له شه وه وه هه ستمده كرد له ژير گوشارى ئه و مردووه دام. شاه، هه نديچار بينينى لاشه يهك له خويندنه وهى هه زار كتيب زياتر كار له ژيانى مرؤف دهكات، من له و شه وه وه سه راپاي تيروانينم گوڤا و ده مگوت ده بيت شتيك بۆ ئه و لاشه يه بكين.

من ئوميدم ئه وه يه كه س پنگاي نه كه ويته سه ر لاشه يهك، به لام گه ر پنگاتان كه وته سه ر جهسته يهكي وه ها جوان، نابيت هه لبيت و پشتى تيبكهن، ده بيت تاكو تايى له گه ليده برؤن.

ماوه يهك به سه ر دؤزينه وهى لاشه كه دا رؤيشت و ئيمه هيج شتيكى گرنگمان چنگ نه كه وت. به ئهركى خۆمانم زانى، لاشه كه بگوازينه وه بۆ جيگايهكي لايه قتر و به نهينى له سوچى گوڤستانىكى به حورمه تدا بينيژين، ئه وه كه مترین شتيكه مرؤف بتوانيت بۆ لاشه يهكي بيكهسى بكات. ئيواره يهك ويستم بيتاگاي غه زه لنوس، لاشه كه بگوازمه وه بۆ گوڤستانى گه و رهى شار و به نهينى له ناو گوڤه كاندا جيگايهكي بۆ بكه مه وه و به جوڤيكي به حورمه تانه بيخه مه وه ژير خاك. ئيمه تازه ده ستمان له وه شت بوو پؤليس و ئاسايش شتيك بدؤزنه وه. هه موو دلنيا بووين بكوژانى موراد جه ميل گه ر بيت و به دهردى خودا نه مرن و تووشى به لاي دى نه بن، تا هه تا هه تايه به ئازادى ده سوڤينه وه. شه ويك گه رپامه وه بؤ سه ر گوڤى ئه و مردووه غه مگينه ي له كه نده لانيكى چه په كي قه راغشاردا نيژرابوو، شوين لاشه كه م هه لدايه وه به لام هيجى تيدا نه بوو، هيج شتيك. وهك شيتم ليها ت، وهك ئازه لايكى نا ئوميد زه ويم به چوارده ورى خۆمدا هه لده كه ند، به لام سوودى نه بوو. ئاشكرا يه كيك دواى ئيمه دووباره گوڤه كه ي هه لدا بووه وه لاشه كه ي دهره يتا بوو. من هه نديك ورده جل و ئاسه وارى ديكه م له جيگا كه دا دؤزييه وه كه ئاشكرا له كاتى گواستنه وهى لاشه كه دا كه وت بوون، له هه موويان گرنگتر پارچه يهك

قوماشی کراسه پرته قالییه که ی بوو. ونبوونی تهرمی موراد جه میل ته لیسمیکی گهره ی تریوو که هاته ناو حیکایه ته که وه. که چیرۆکه که م بو غزلهنوس گپراهه وه بیئه وه ی بایه خ به چیرۆکه که بدات به جورکی پر خیال سه بیرکردم و هه ندیک شتی له بهر خۆیه وه گووت که ئه وکات هیچی لئ تینه گه ی شتم. ئه وه م وا ته فسیرکرد که غزلهنوس هیئده ی مهراقی دۆزینه وه ی نهیئی کوشتنه که یه تی، مهراقی لاشه که ی نییه.

ونبوونی ئه و لاشه یه بووه خولیا یه کی کوشنده ی من، واتیکه ی شتم ئه وه ی مورادی کوشتوو هه که مین جار نه ی توانیوه لاشه که ی بشاریته وه، به لکو خیرا له و که نده لانه دا کردویتی به ژیر گلّه وه، دواتر پاش ماوه یه که له بهر هر هۆیه که بیت، لاشه که ی گواستوته وه بو جیگایه کی دی، جیگایه که که س دهستی نه گاتن. شه ویکیان بو یه که مجار دوا ی چهنده ها سال ده مانچه که مم دهره ی نایه وه و که وتمه ئه و دهشت و دهرانه ی قه راغ شار. ئه و چهند شه وه ی پیشتر له یانه ی پیاوکوزه بیئیشه کاندای برده سه ر، ئه و هه سته یان تیا دروستکردم که به شه و شتگه لیکی ترسناک له م شاره دا پوده دن، شت گه لیکی که س نایبیستیت و نایبینیت، ئه وانه شی ده بیستن و ده یزانن بیده نگه ی لیده که ن. بیئه وه ی به هیچ که س بلیم، شه وان به ره و ئه و پیده شته ساردانه ی نریک شار ده که وتمه ری، دلنیا بووم گه ر دان به خۆمدا بگرم، گه ر سه برم هه بیت، شتیک ده بینم. من چهند شه ویکی دی له گه ل ده رسیم تاهیردا چوممه دهری و پووه ریکی زوری ده شتایی و پووته نه خۆلاییه کانی نریک شارمان پشکنی، به لام هیچی تازه مان ده ست نه که وت. ده رسیم به چنگه بلدۆزه رئاسا کانی به خیرایی چهنده ها جیگای هه لکۆلی، له هه ندی جیگادا که لاکه هه ندیک ئازه ل و ئیسکی به جیماوی سه گیک و کۆمه لیکی که لله سه ری مانگامان دۆزییه وه، به لام نه گه یشتینه شتیک په یوه ندی به ئیشه که ی ئیمه وه هه بیت. ئه و ماوه یه هیئد شه وان ده رسیم هینابوو دهری، بیخه ویی

و ماندویتییه کی زور له سەر پوختاری بوو. گه نجیک بوو نه دیده توانی بلێت نا، هەر شتی کمان پێبگووتبایه دهیکرد و زور که میش قسه دیده کرد. به جۆریکی سهیر گوێرپایه لی غه زه لنوس بوو، هه ستمده کرد له دلوه وه خۆشیده ویت، گهر غه زه لنوس لئی زویربایه تووشی توپه یی و هه لچوون و نا ئارامیه کی گه وره ده بوو. به وه دا زور جار خراپ له گه ل منداله کانی دیکه دا ده جولا یه وه، غه زه لنوس زویریده کرد و زور پیا هه لده شاخا، له گه ل نه وه شدا هاوکاریک و دۆستیکی نزیکی نه و بوو، زور پوژ نه و نانی ده کپی، نه و ورده شتی بو مندالان ده هینایه وه. نه و ماوه یه ی من شه وان ده مبرد بو پشکنینی ده و رو به ری شار، گوێرپایه ل و بیچرپه بوو، هه موو شته کانی وه ک خوی ده کرد، هه ستمده کرد جوره توانایه کی نهینی له ناخیا یه تی گهر مروف باش ئاراسته بیبات، له وان یه شتیکی دیکه ی لیده رجیت. که زه وی ده دپی له ئامیزکی گه وره ده چوو، به لام دواتر ماندوو بوونیکی سهیری پیوه دیاریوو، زور جار ئاموژگاریم ده دایه که له سه رخو ئیشبات، به لام له زوو هه له اتنی خوړ و ئاشکرا بوونی به یانی ده ترسا. هه رده م بهر له پونا کبونه وه ی دنیا ده مگێرپایه وه بو شوینی خوی، که ده گه یشتینه وه مالی غه زه لنوس، وه ها ماندوو بوو سه رتا پای پوژه که یه ک ته خته ده خه وت.

دوچار بریارمدا به ته نیا و بی درسیم تاهیر پوو که مه قه راغ شار. شتیکی تاریک و په ش، خواستیکی نهینی بو تیگه یشتن له م شاره پیس و پوخله ده بیزواندم. چه نده ها شه و بیهوده سوپامه وه، له و دیو شه قامه که مه ره ندیه که ی شارد ا بو سه م داده نا. چوار شه وی یه که م شتیکی نه و تو م نه بینی، له شه وی پینجه مدا له که نده لانی کدا خه وم لیکه ت بوو له سهر دهنگی و په وپی ماشینی ک به ناگاهاته مه وه، ماشینی ک لایته کانی کوژاند بو وه وه به هه موو ده شتدا سه رده که وت، دوو سه د مه تر دوور له من وه ستا و دوو که س دابه زین و ده رگای پشته وه ی

ماشینه که یان کرده وه و یه کییک به دهنگی به رز هاواریکرد «کوپری حیز دابهزه». هاواره که وهها بلند و به رزیوو وامده زانی نه وه شه و خویته تی ده قیرپنیت. له بهر پۆشنایی مانگه شه وه که دا بینیم کوپریکی گنجیان داگرت و که وتنه لیدانی. یه کییک له ناو ماشینه که وه گووتی «کوپری قه حبه، دایک حیز، خوشک له باوهش، که پیمگووتی لئیده رده چیت، یه عنی لئیده رده چیت، تئیده گهیت، لئیده رده چیت... کوپری حه یوان، ئیتر تووشی سه رتیشه مان ناکهیت». کوپره که بۆ ئیستیک له بهرچاوم ونیوو، دلنیا بووم له سه ر زه وییه که که وتوو. به وردی نازانم لیدانه کانیا ن چه ندی خایاند، به لام ماوه یه کی دریز له کوپره یان دا، له ماوه یه دا گویم له دهنگی پیاویکی دی بوو که پئیده که نی و ده یگوت «ئاغا گیان، نه زیه تی مه ده، قه سه م به م تاریکیه پاکه، قه سه م به پۆشنایی سو بچ که توژیکی دی ته واوی دونیا پونا کده کاته وه، ئه م کوپره به قه سه مان ده کات. ئاغام، من هه سته ده کم به قه سه مان ده کات، ئه مه که سئیکی دلپاک و به حورمه ته، زۆر به ناموسه، تابلئی ساحیبی نه زا که ته...». پیاویکی دریزیوو، دهنگی له تاریکیه که دا له دهنگی هه مووان به رزتر بوو، به رده وام پئیده که نی و له جوړه قسانه ی ده کرد، زۆر له و قسانه ی کرد، باسی جوانی سو بچی کرد، سویندی به بولبول و عه نده لیبه کانی باغ خوارد، سویندی به بۆنی که نیره و پچانه خوارد، وهها ناسک قسه یکرد سه یرم له و سه روزمانه شیرینه ی هات. نه وانی دی جنیویان به کوپره که دها و نه و به و شیوه یه دلنه وایی ده دایه وه. جار جار یه کییک له ناو ماشینه که وه داده به زی و هه ندیک شه قی له کوپره که هه لده دا و ده یگوت «گه ر به خووشی خو ت لئیده رنه چیت، یه ک هه فته ی تر فلیمی خوشکه که شت بۆ لئیده ده م، تئیده گهیت... ته نیا دوو پوژت هه یه لئیده رچیت و هه موو نه وانی تریش رازیبکه ییت، تئیده گهیت». ماوه یه کی زۆر دریز له کوپره که یان دا، به دریزی نه و ماوه یه چرکه یه کم لینه بیست، دوا ی نه وه ی ماندووبوون،

سوار نوتومبيله که يان بونه وه و پويشتن. من له و ماويه دا چند جاريک خه يالى شه وه که وته سهرم خوم بهاومه ناو مه سه له که وه، به لام نه مده توانى پيشبيني دهره نجامه کان بکه م، ده ترسام شته کان ريگايه ک بگرنه بهر دواچار به من نه گيريتته وه و شه و کوره به دبه خته ش تيا بچيت. وه ستام و چاوه پوانى شه وه م ده کرد شته کان رهوشى سروشتى خويان وه رگرن. که شه وان پويشتن و ماشينه که يان گه يشته سهر شه قامه که و جاريکى دى لايته کانى پويشبوونه وه، من خوم گه يانده شه و گه نجه به سته زمانه، که پيده چوو نازاريکى زور به سهر و سنگى گه يشتبیت. کوره که نيچگار بيچورم و چکوله بوو، تينه گه يشتم چون بهرگه شه و شه ليدانه شه گرتوه. سهرى ليهاه له و شه وه تاريخه دا، له و ده شته کاکى به کاکى و پوهته نه دا، به کيک ده م و ده ست بگاته سهرى و يارمه تى بدات، پيده چوو به ته مای مردن بووييت و هيوايه کى به ژيان نه مابيت. من هلمگرت و سهرىم خسته سهر رانم و دلسوژانه لي مپرسى «چيت بؤ بکه م؟». به هيواشى گووتى «بمبه بؤ مالى خوت، بؤ جيتگايه ک پشوويده م، شو بخومه وه». دام به کولى خومدا و له ليوارى شه قامى گه وره وه دواى چاوه پوانيه کى زور به تاکسييه کى خه والووى ده مه و به يان گه ياندمه ماله وه. نازاريکى کوشنده له زگيدا بوو، ويستم بيبه م بؤ بيمارستان، به لام تکايه کى زور و نااسايى تياکردم نه يبه م، گووتى برينه کانى کوشنده نين و له بيمارستان تووشى دهرده سهرى گه وره ده بيت. منيش بيته وه شه هيچ پرسى ياريکى لي بکه م وازم لي هيتنا بخه ويت. به شيويه ک شه که ت و ماندوويوو، هه شت سه عاتى بيوچان خه وت، که به ناگاهاته وه دووى پاش نيوه پؤ بوو. من خواردم ناماده کرد و سفره يه کى فه قيرانم پازانده وه، له ده موچاو شتندا کومه کمکرد و پيمگووت « به برايه کى خوت حيسابم بکه و چ شتيک به من ده کريت من کومه کتده که م». دياريوو گه نجىکى وه فاناسه و به پريزيکى زوره وه گووتى، تامردن شه و فه زل

و یارمه تیبیهی منی له یادناچیت. بیتهوهی من هیچ بلیم خوی حیکایه تی خوی گتیرایه وه و گووتی ئەمه دووهم جاره لئیده دەن، ئەوانه شی لئیانداوه پیاوانی قهیسەرن. بە قسەئێو قهیسەر شابازرگانی شارەکه یه نزیکایه تیبیهکی زۆری له حوکمران و پیاوانی دەسه لاته وه هیه، هاوڕیتی زۆری به پرپرسه گوره کانه. مه سه له که ئەوه یه قهیسەر که شه ریکی دوو به پرپرسی زۆر پایه داره به پاره یه کی ناچیز بازاریکی کۆنی کپیوه ته وه، ئەوه سێهه مین گوزه ره که ده یکرپته وه، ئەمجاره ده یه ویت هه موو دوکانداره کان ده ربکات بۆ ئەوهی بیروخینیت و شتیکی نوئی له جیگادا به ربکاته وه، ئەم و هه ندی دوکانداری دیکه سویتندیان خواردوه ده رنه چن. به لام دوا ی ئەو لئیدانه ی دویتنی شه و دلنیا بوو گر ده رنه چیت ده یکوژن. من نه مزانی چۆن نامۆزگار بیکه م. لئیمپرسی «ئەوانه ده ناسیت که لئیان دایت؟». گووتی «بیانناسم و نه یانناسم سوودی نییه، ئەوان هیچ نین، کرێکارن، نیشی خۆیان ده کەن و پاره وه رده گرن». ئەو پۆژه به غه میکی زۆره وه ما لاوایم له و کورپه گه نجه کرد و چووم بۆ لای شبر و ته واوی حیکایه ته که م بۆ گتیرایه وه. شبر به لایه وه سه یر نه بوو. به پیکه نینه وه سه یریکردم و وه ک گالته به عه قلی من بکات گووتی «هه موو پۆژیک شتی له وه خرابتر پووده دات... هه موو پۆژیک، هه سه ن تۆفان تۆ له میژه له م شارهدا نازیت».

من له و پۆژه وه بریارمدا به رده وامبم، ده بایه بزانه م چی له م شارهدا پووده دات، لاشه که ی مورا د جه میل به رده وام به ره و ئەو ده شتاییه پایده کیشامه وه، شه وان هه ستمده کرد لاشه که به ژیانمدا ده سوړپته وه، ده بوایه بزانه م و بیبیم و تیبیکه م. له شه وی بیده نگ و ترسناکی ئەم شارهدا شتی سه یر و عاجباتی پووینده دا. له و شه وه سه یرانه دا، ئافره تیکم بینی کوشتیان و لاشه که یان له گه ل خۆیاندا برد، کورپیک بینی به بلۆک سه ریان پانکرده وه و لاشه که یان سووتاند، کومه لیک

مندآلم بینی پیره‌میزدیک به به‌رد ده‌کوژن، خه‌لکی تریشم بینی ده‌هاتن و له چۆله‌وانیدا ده‌گریان، دزی بچوک و ناچیزم ده‌بینی که پارچه نالتونی دزراویان ده‌هیتنا و ده‌یانشارده‌وه، ژن و پیاوم ده‌بینی له ناو‌ئه‌و برده‌لانه‌دا به‌دم ترس و له‌رزیکه‌وه که ده‌ماری ده‌ته‌زاند رایانده‌بوارد، کچ و کورم ده‌بینی ده‌هاتن و بیت‌ه‌وه‌ی په‌نجه بۆ یک به‌ن به‌سه‌ر شانی یه‌کدا ده‌گریان و ده‌پۆیشن. هه‌ستمکرد له‌و شه‌وانه‌دا به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی فریشته‌ش له نیوان زه‌وی و ئاسماندا ده‌بینم، خودا خۆی ده‌بینم داده‌به‌زیت و سه‌ردانئیکی کوچه‌خه‌وتووه‌کانی ئه‌م شاره‌ده‌کات و ده‌پوات. هه‌موو شتیکم به‌چاوی بینه‌ریکی غه‌مگین ته‌ماشاده‌کرد، نه‌مه‌توانی ده‌ست له‌هیچ وه‌رده‌م، نه‌مه‌توانی هیچ بگۆرم. من له‌و شه‌وانه‌دا تیگه‌یشتم که گه‌وره‌ترین درنده‌یی و بیژهمی ئه‌م دونیایه‌ی ئیمه‌له‌وه‌دایه، گه‌ر مرۆف ده‌ست بۆ چه‌ک نه‌بات ناتوانیت هیچ بگۆریت، به‌لام من ناشیرینی دونیام زیاتر پی‌قه‌بوول بوو له‌وه‌ی به‌چه‌ک بیگۆرم، چه‌کیش هیچ نییه‌جگه‌له‌تاوانیک که مرۆف ده‌یخاته‌سه‌ر تاوانه‌کانی دیکه. له‌و شه‌وانه‌دا چۆن ماجه‌لانی خه‌یالی سه‌یری فلیمه‌سه‌یر و عاجباتییه‌کانی خۆی ده‌کرد، منیش سه‌یری فلیمی ترسناکی ئه‌م دونیایه‌م ده‌کرد، منیش وه‌ک گوڵ سو‌لاف ته‌نیا بینه‌ریکبووم له‌سینه‌مایه‌کی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر و کراوه‌تردا. هه‌ندیک شه‌و هینده‌م خه‌و ده‌هات، به‌و ئیسکه‌ره‌ق و ئیراده‌نازه‌لرپه‌نگه‌ی خۆمه‌وه، له‌ته‌پوتۆزی نزیک ئه‌و شه‌قامه‌بازنه‌ییه‌مه‌لعونه‌دا شه‌که‌ت و بیپرست، وه‌نه‌وز گێژیده‌کردم و وام هه‌ستده‌کرد هه‌موو ئه‌و شتانه‌به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ده‌بینم. به‌لام هه‌ندئ شه‌ویش به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک وریابووم فینکی ده‌مه‌وبه‌بیان و سه‌رمای به‌ر له‌کۆتایی شه‌و به‌خته‌وه‌ریانده‌کردم. گه‌ر کاره‌با هه‌بایه‌هیچ شتیک له‌دونیا‌دا به‌ئه‌ندازه‌ی بینینی ئه‌و هه‌موو گلۆپه‌داگیرساوه‌ی شار له‌لام جوان نه‌بوو... به‌لام بینینی ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی ناو شه‌و

غه مگینیکردم. جاران وام هه سته کرد ئم شاره به خه وتوویش جوانه، به لام ئیستا نا، هه سته کهم به خه وتوویش پره له تارمایی و جنی رهش، به خه وتوویش پره له خوین و غم.

مه عشوقه یه کی راستی له باغیکی خه یالیدا
یان مه عشوقه یه کی خه یالی له باغیکی راستیدا؟
«غه زه لنوس و تریفه یابه حری له دوای سالی ۱۹۹۶ وه»

که تریفه یابه حری له به هاری سالی ۱۹۹۶ دا ونبوو، عه تار وایده زانی له گه ل قافلّه یه کی قاچاخدا ده رچوه بۆ ده ره وهی ولات. ئه و به حوکمی ئه وهی نزیکایه تییه کی زۆری له گه ل هه موو قاچاخچییه کاندایه بوو، ئاگاداری ئه و گروپانه بوو که به شه و پتکه خزان و له شاره وه به ره و ئه سته مبول ده که وتنه پئ. چند هه فته یه ک بیپشوو ته وای قاچاخچی و پیشکاروانه کانی به سه رکرده وه و پرساری ئه و کچه چکولانه چا و په شه ی لیکردن. به لام هه ولّه کانی بیسوود بوون، که س زانیارییه کی ئه وتۆی نه ده زانی، ئاخیر له م شاره دا چند کچی ئه سمه ر و چکۆله و چا و په ش هه بوو؟ سه د هه زار؟ نازانم له وانه یه زۆر تریش. جگه له وه ئه وانه ی که بۆ ئه سته مبول ده که وتنه پئ، زۆریه یان شوناسی نادرست و ساخته یان بیبوو، که س ناوی راسته قینه ی که سی نه ده زانی.

له و ده مه دا که عه تار بۆ تریفه یابه حری ده گه را، خانمی یابه حری له مائی غه زه لنوسدا بوو. له و ماوه یه دا پتکه وه چوو بوونه بیمارستانه کان، پتکه وه گولیان بۆ ئه و کچه نه خو شانه بردبوو که له سه ر قه ره ویلّه کانی بیمارستانی گشتی بیها وده م و ها و غه م می ش تییدا بوون. ئه و نزیکیه شتیک له ئولفه تی له نیاوانیدا دروست کردبوو، له هه وای سه ره تای

مه‌ه‌به‌ت ده‌چوو. کیش‌ه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی غه‌زه‌لنوس، نه‌و‌ه‌ه‌شق‌ه‌ س‌ی‌ح‌را‌وی و قوول‌ه‌ی بوو بۆ شازنی هه‌زارباغ، که وه‌ک نه‌پینیه‌کی گه‌وره‌ی ژیا‌نی ده‌پیاراست، شتی‌ک بوو نه‌یده‌ویست تریفه‌ یابه‌حری بیزانیت، نه‌ده‌بایه‌ هیچ ژنیکی نه‌م دونیایه‌ به‌ حیکایه‌تی نه‌و‌خۆشه‌ویستییه‌ نه‌پینیه‌ی بزانیت له‌گه‌ل کچنکدا که هه‌مووان به‌ په‌مزکی خه‌یا‌لی ناو گورانی گورانییژه‌ کورده‌کانی سالانی زووی ده‌زانن. نه‌و‌پۆژه‌ی تریفه‌ یابه‌حری له‌ کارخانه‌ی مافوره‌که‌ هاته‌ده‌ری به‌ جوړیک ته‌نیا و تیکشکاو بوو، هه‌موو دلێک بۆی ده‌سووتا. خۆی به‌بوونه‌وه‌ریکی پروت ده‌بینی که که‌سێک نییه‌ بیپاریزیت، نه‌و‌پیاوانه‌ی کارخانه‌که‌یان کړیوو ئاسان لینه‌ده‌گه‌پان بروت، ترسکی گه‌وره‌ی هه‌بوو وه‌ک سه‌ی قادری نیا بیرفینن و وه‌ک کۆیله‌ کاری پێکه‌ن، ترسی هه‌بوو بیخۆن «ماوه‌یه‌ک بوو له‌و قۆبیا سه‌یره‌دا ده‌ژیا که‌ جانه‌وه‌ریکی گه‌وره‌ له‌ ناو تاریکییه‌وه‌ سه‌یره‌یده‌کات و ده‌یه‌و‌یت بیخوات».

شه‌ویکی باران بوو چوو بۆ ما‌لی غه‌زه‌لنوس، ترسه‌کانی به‌جوړیکبوون، جگه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌ هیچ جیگایه‌کی دی دونیا ئارامی نه‌ده‌گرت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌شتا شتیکی نه‌وتۆی له‌سه‌ر نه‌م پیاوه‌ پێشنه‌ نه‌ده‌زانی که به‌ غه‌زه‌له‌ سه‌یر و خه‌یا‌لییه‌کانی دونیای پرکردبوو. پێشتر بیری له‌وه‌ نه‌کردبووه‌وه‌ که‌ ده‌خوازیت و له‌ خه‌یا‌لیایه‌تی شووبکات، وه‌ک کچانی تر عومریکی له‌وه‌دا به‌سه‌ر نه‌بردبوو، بیری له‌ سیفاتی می‌ردی پاشه‌پۆژ بکاته‌وه‌. له‌و کچانه‌بوو که زۆر که‌م بیری له‌ شووکردن و پیاو و سۆز ده‌که‌نه‌وه‌. ده‌بی‌ت بلێم ئیمه‌ له‌ ولاتی‌کدا‌ین له‌و جوړه‌ ئافره‌ته‌ ئاسنینانه‌ی زۆر تێدایه‌، له‌و ژنه‌ په‌قانه‌ی گه‌ر بمرن ئاماده‌نین بچوکتیرین هه‌وای سۆز له‌ پو‌خساریاندا ده‌رکه‌و‌یت، به‌لام له‌ پاستیدا تریفه‌ له‌و خانمه‌ که‌لله‌ره‌ق و بنزگ به‌ردینانه‌ نه‌بوو، به‌لام ژیا‌نی وه‌ها پۆیشتبوو پێکه‌وتی پیاوی‌ک نه‌کات ژنی‌تی له‌ خه‌و هه‌ستی‌تیت. زۆریه‌ی نه‌و‌خانمانه‌ی

ئاوها سارد و پهنگ زهره و خيونا سا زهوى ته يده كهن، خهلكيكن دواچار كه سيك نه بووه له خويان ههستيئيت، نه وه تووشى سه هولبه ندانى دل و به تخته بوونى له شى كردون، وهك چؤن مرؤف ده بيت ماندووييت تا بيهؤشيك ده هينيتته وه سه رخؤى، ده بيت پياوئيش ئاوها ماندووييت تا له ژيره وه پرا پشكؤى خامؤش و سووته كئاساى ژنيتى له واندا ده گه شيئيتته وه، هه نديك پياو هه ن ده توانن خامؤشترين خؤله ميئش داگيرسيئنه وه، به لام زؤريه پياو نه وه سه بره يان نيه، راسته وخؤ مه خلوقيكيان ده ويت بؤيان پوتبيئته وه و هه موو هونه ره كانى بيكه وه خه وتن بيئشه رمانه بزانيئت و ماندوويونى نه ويت. وه لى ده بيت بزانيين، مرؤف ته نيا به سه بر ده گاته نه وه پله يه، به سه برى زؤر. تريفه له وه كارخانه يه دا جگه له مه ستى و خه يال هيچى دى نه ژيابوو، له برى نه وه ي بير له له شى خؤى و عه شقى خؤى بكاته وه، خه يالى لاي نه وه پاله وانه مه ستانه بوو كه له مافوره كاندا بو ئوميد و به خته وه رى و وه فا و خؤشه ويستى ده گريان. دلى لاي نه وه كچانه بوو كه هاوكار و هاوده مى بوو، ئازارى نه وان به چه شنك ده بيرد خؤى له بيرده چوه وه. نه وه چند ساله ي كارخانه كه سالانى نزيكبوونه وه ي بوو له ئازارى نه وه كچه كريكارانه ي، ماندوويونى كارخانه يان له چاو دؤزه خى مالدا به به هه شت ده زانى. هه رده م داينه و برينپيچ و له ليه يان بوو، په نكه نه وه ژنانه خؤيان نه بن كه س نه زانيئت تريفه چند به تنگ ئيش و ئازاريانه وه هاتوه. هه موو دهردى خؤيان ده بيرده به رده مى نه وه، تا واى ليها تريفه ساتيكي نه بوو ته ماشاى ژيانى خؤى بكات. نه وانه ي مه راق و كيئشه كانى خهلكى ده يانبات زؤرجار ده كه ونه ناهه قى دهره ق به مرؤفه كه ي ناو خؤيان، به لام هه موو ده زانيين دادپه روه رترين مرؤف نه وه كه سه يه كه دهره ق به خؤى بيژه حمه. تريفه كه له وه كارخانه يه ش هاته ده رى هه رده م بيرى لاي نه وه خانمه غه مگين و كه ساسانه بوو. نه وه پؤزه ي ده يويست له عه تار هه لبيت چوو بو لاي يه كيئك له و ژنه چالاكانه ي

له کۆمه‌ک و یارمه‌تیدانی ژناندا ده‌ستبه‌کاربوون، کلیلی خانووّه تازه‌که‌ی خۆی خسته به‌رده‌می و گووتی «من ماوه‌یه‌ک ده‌بیت له پیش چاو نه‌میتم، هه‌ندی‌ک کیشه و دهردی تاییه‌تی خۆم هه‌یه، هه‌ر کات ویستتان که‌سیکی به‌دبخت هه‌شاربده‌ن شه‌وه کلیلی مائی منه، خۆتان چۆنتان پئ باشه وابکه‌ن». شه‌و پۆژه‌ی که‌ تریفه کلیلی ماله‌که‌ی خۆی دانا و ویستی خۆی ونبکات، له راستیدا نه‌یده‌زانی بۆ کوئی بچیت. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس، پئیوابوو وه‌ک سه‌ره‌تا شه‌وه ده‌شیت کۆمه‌کیبکات و جیگایه‌کی بۆ بدۆزیتته‌وه. ده‌ترسا خۆی لای که‌لاویژی نیا یاخود لای کیژانی تری قالیچن هه‌شاربده‌ت، که‌ن ده‌یزانی ژیا‌نی شه‌وه به‌سته‌زمانانه چۆنه؟ دواشه‌وه عه‌تاریش له‌وه شه‌یتانتر و فیلچنتره له‌وه جیگایانه‌دا نه‌یدۆزیتته‌وه. غه‌زه‌لنوس دواه‌مین هیوای راسته‌قینه‌ی بوو، دانیابوو که‌س خه‌یالی بۆته‌م پیاوه ریشنه پۆمانسی و خه‌یالزاده‌یه ناچیت. له‌وه کاته‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ناسیبوو ژۆرجار ئاره‌زوی شه‌وه‌ی هه‌بوو ماله‌که‌ی ببینیت. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا فزولئیکی کچانه نه‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌وه هیزئیکی نه‌ینی و ناوه‌کی و قوول شه‌وه‌ی تیا سه‌وزده‌کرد. که‌ گه‌یشه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌وه باوه‌رده‌دا نه‌بوو له‌ جیگایه‌کی وه‌ها سه‌یردا بژی، مائی غه‌زه‌لنوس له‌ دهره‌وه بچوک و خه‌وتوو و ساده ده‌ینواند، له‌ یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ کۆنترین گه‌ره‌که‌کانی شاردا بوو، جیگایه‌ک ماله‌کان هیشتا تۆزی شه‌مارته‌ دیرینه‌کانیان لێهه‌لده‌ستا، شار له‌ویدا هیشتا بۆنی شه‌سپساری دیرین و بۆنی تاعوون و بۆنی باجگره عوسمانیه‌کانی لێده‌هات. تریفه که‌ پئی خسته کۆلانه‌که‌یانه‌وه هه‌ستی شه‌وه‌ی هه‌بوو ده‌گه‌رپته‌وه بۆ دوور، ده‌چیتته‌وه بۆ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کان، بۆ پۆزگاری فه‌قیی عاشق و مه‌لای له‌ ئیلاهیاتدا خنکاو. به‌لام که‌ به‌ره‌و مائی غه‌زه‌لنوس هه‌نگاوینا هیزئیکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر ده‌یرفاند. له‌به‌رده‌رگا که‌دا ته‌ماشای خۆی کرد، له‌ یه‌کیک نه‌ده‌چوو بیگونا‌ه بیت و

بۆ کومه‌ک بگه‌پښت، به‌لکو به خانمیکي ده‌کرد دواي سه‌فه‌رئکي پر له کاري حه‌رام به شه‌رمه‌وه بگه‌پښته‌وه بۆ مائي خوي. پيشوازي غزه‌لنوس پيشوازيه‌کي گه‌رم بوو، گه‌رچي هاتني کوتوپرپوو، به‌لام وه‌ها ديارپوو وه‌ک ئه‌وه‌ي پښخراپيت و نوسراپيت و به‌کيکي دي به وردی ناماده‌يک‌رديت. مائي غزه‌لنوس و باغه‌کي له ناوه‌وه شتیکي دي بوون، ئيجگار پر شکو و سحرروي ده‌ياننواند. له ده‌روه‌وه که لیت ده‌پواني ته‌نيا يه‌ک دوو دره‌ختي سه‌وز ديارپوو، به‌لام له ناوه‌وه گوله‌کان و داره‌کان شکوي خويان و هه‌بیه‌تي شاهانه‌ي خويان هه‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ي له شکوي باغه‌کي شه‌رميکات، وه‌ک له بي‌ري چووپيته‌وه ئه‌ويش له نه‌وه‌ي يه‌کيک له خيزانه ناوداره‌کانه، به‌ترس و شه‌رميکي گه‌وره‌وه له ژوري ميوانه‌که‌دا دانيشت و سه‌يري له‌وه‌موو مندا له فريشته په‌نگه‌هات که به‌ده‌وریدا پايانده‌کرد و ده‌يانقيژاند و هاواريانده‌کرد. که ئه‌وه‌موو مندا له بيني واهاته خه‌يالي که غزه‌لنوس چه‌ندين ژني هه‌بيت و حيكايه‌تي ژياني خوي به‌دروستي بۆ ئه‌وه‌نگه‌پايتته‌وه. له‌وه‌کاته‌وه‌ي ئه‌وه‌کوپه‌ي ديپوو، ئه‌وه‌ جوړه هه‌سته سه‌يره‌ي هه‌بوو، هه‌ستیک که وه‌سف ناگریت، وه‌ک ئه‌وه‌ي له ناکاو هه‌وايه‌کي سارد ناخت بگریت. ئه‌وکات نه‌يده‌زاني خو‌شه‌ويستي چييه، عه‌شق تا ئه‌وساته‌ش لاي ئه‌وه‌نرخيکي ئه‌خلاقى بوو که وه‌ک کچيکي گه‌نج ده‌بايه به‌رگري ليکات، به‌لام پيشتر نه‌زموونیکي عاشقانه‌ي پاسته‌قينه‌ي نه‌ديپوو. ئيدي دونيايه‌کي عه‌جيبه خه‌لکانیک هه‌ن نازانن عه‌شق چييه و ده‌بن به پاسه‌واني، خه‌لکانیکيش هه‌ن عاشقن و ده‌بن به جه‌لادی. به‌لام دلنياپوو ئه‌وه‌ ئيواره‌يه شتیکي ناسروشتي له دلپايه‌تي، شتیک کاتي ده‌ويت تا به ته‌واوه‌تي بزانيت چييه. هه‌لبه‌ت خو‌شه‌ويستي وه‌ک ده‌رد وايه، نزيکايه‌تي و خزمايه‌تبييه‌کي زوري له‌گه‌ل نه‌خوشيدا هه‌يه، ئه‌وه‌ چند مانگه‌ي دوايي که چند جاریک غزه‌لنوسي بيني بوو، که پيکه‌وه سه‌يري مافوره خه‌ياليه‌کانيان

کردبوو، هه‌موو جارێک ئه‌وه‌سته ساردی هه‌بوو، شتی‌که وات لێ‌ده‌کات
 هه‌زیکه‌یت به‌تانییه‌ک له‌ خۆته‌وه‌ بپێچیت و خۆت داپۆشیت، هه‌ستیکه
 وه‌ک سه‌رمای پێش داگیرساندنێ ئاگرێکی گه‌وره‌ وه‌هایه‌ له‌ ناخدا.
 تریفه‌ ئه‌وه‌ پۆژه‌ که‌ له‌ ژووری میوانه‌ خالی و ساده‌که‌ی غه‌زله‌نوسدا
 دانیشت، چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد دایکی منداله‌کان ده‌رکه‌وێت و
 به‌خێرهاتنی بکات، به‌لام هه‌یچ که‌س دیارنه‌بوو. له‌ ناکاو هه‌ستی به
 ئولفه‌ت و مالخۆیی کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ له‌م ماله‌دا بوو، پێت،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌رابێته‌وه‌ بۆ جێگایه‌ک که‌ جێگای راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی.
 خودایه‌ چهند سه‌رسامبوو که‌ چیرۆکی ئه‌و مندالانه‌ی له‌ ده‌می غه‌زله‌نوس
 بیست، له‌و کاته‌دا بروسکه‌ئاسا کۆی ژبانی خۆی به‌به‌رده‌میدا پابورد،
 تێگه‌یشت ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی به‌ره‌وه‌ ئه‌م ماله‌ هه‌یناوه‌ ده‌ستی رێکه‌وت نییه‌،
 به‌لکو هه‌یزی چاره‌نوسه‌. تریفه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌کی ساده‌ له‌ هۆله‌که‌ی
 مالی غه‌زله‌نوسدا داده‌نیشته‌ و به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه‌ گوێده‌گرت،
 غه‌زله‌نوس هه‌یکایه‌ت دوا‌ی هه‌یکایه‌ت چیرۆکی ئه‌م مندالانه‌ی ده‌گه‌تێه‌وه‌
 که‌ به‌ره‌می عه‌شقی خه‌یالی بوون، کچ و کورپی کۆمه‌لێک دایکی
 بپه‌چاره‌بوون که‌ له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیاندا خه‌وتبوون، به‌هه‌رام
 عه‌شقبازی خه‌یالیان کردبوو، دوا‌جار ئه‌م منداله‌ بێکه‌سانه‌یان
 دروستکردبوو که‌ ئه‌گه‌ر غه‌زله‌نوس نه‌یگرتبانه‌یه‌ته‌ خۆی له‌وانه‌بوو خۆیان
 و دایکیشیان بکوژرێن. غه‌زله‌نوس بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کان له‌ کوشتن و
 سه‌ره‌برین پزگاریه‌کات جار دوا‌ی جار له‌م بنکه‌ی ته‌نه‌ییه‌ی خۆیدا ئه‌م
 کورپ و کچه‌ فریشته‌ئاسا و خه‌یالیانه‌ی گرتبووه‌ خۆی، نه‌وه‌یه‌کی
 هه‌رامزاده‌بوون که‌ نیوه‌یان له‌ جوانی و نیوه‌یان له‌ نه‌فره‌ت دروستبوو.
 جگه‌ له‌ غه‌زله‌نوس که‌س نه‌یانی راسته‌قینه‌ی ئه‌وانی نه‌ده‌زانی. تریفه
 یابه‌حری تا کۆتایی گوێده‌گرت، به‌ چاوی پر ئه‌شکه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌ستی
 غه‌زله‌نوسدا ده‌نووشتا‌یه‌وه‌ ماچیبه‌کات، پێیده‌گه‌وت «تۆ فریشته‌یت، تۆ

لهجنسی مرؤف نیت، تو وهک ئیمه گوناخت نییه». وهک شیت یه کیتک له مندالّهکانی هه لده گرت و ده گریا، وهک شیت یه که یه که دواى ئه و مندالّه بچوک و گه و رانه ده که وت و ده گریا، خوئى به خوشکی هه موویان ده زانی، به دهم فرمیسه که وه دیر دیر حیکایه تی خوئى ده گتیرا یه وه، حیکایه تی زگپر بوونی دایکی به و، چیرۆکی له دایکبوونی به بی باوک له ژنیکی نه خوئش، ژيانى وهک کچیکى بیکه س له گه ل جه وهر یابه حریدا. شته کان بو غزلهلنوس سهر و سهر او بیوون، ئه و له و کچانه بو که وزه یه کی سهری گتیرانه وهی هه بو. تا ئه و کات کچیکى وه ها کاملى نه بینیبوو، به ره می ئه و عه شقه ناکام و ئاره زوو ه خه یالیا نه بیت که له بری ئه وهی بمرن و بین به سه راب، له شیوه ی مرؤفیکى خه یالیدا ده رده که ون. هه ر له و شه وه سه یره دا غزلهلنوس به سه ر ده سته سهر او بیه کانیدا ده نوشتایه وه و ماچیده کرد و ده یگوت «تریفه یابه حرى شووم پتیکه و ببه به هاوړپى ژيانم». که س نازنیت داوا یه کی واسه یر و کوتوپر له چیه وه هاتوو؟ ده بیت ریشه کانى له و کولتوو ره له ناکاو و په له یه وه هاتبیت که نترانى ئه م ولاته چه ندین سه ده یه ده یگر نه به ر؟ ئه و کولتوو ره ی پیاوێک له ناکاو ده چیته به رده می خانمیک و داوا ی په یوه ندی لیده کات، داوا ی هاوسه ری لیده کات و له هه مان ئان و ساتیشدا وه لامیکى پۆشن و پرونى ده ویت؟ یان له شه یدایى غزلهلنوس و سه رسامیه وه به تریفه یابه حرى سه رچاوه ی گرتوو، یان له هه ولتیکى جوامیرانه ی پیاوێکی مه رده وه هاتوو که به راستى و یستویتی ئافره تیک له میحه نه تیکى راسته قینه و گه وه ده ره یینیت؟ هه موو ئه و مندالانه ی ئه و شه وه هاتنى تریفه یابه حریان له نزیکه وه دى، ته واوى ورده کاریه کانى ئه و چه ند سه عاته یان له یاده، هه موو ئه و ساته یان له بیره که غزلهلنوس وهک ئه وهی جنۆکه یه کی ره ش ده سته لئوه شان دبیت، یاخود بوویت به داوى یه کیک له خه یالّه بیپه روا و بالداره کانى تریفه وه، له

به‌رده‌میدا کړنوشده‌بات و ده‌لټیت «ناسمان و هیزه سه‌یر و نادیاره‌کانی دونیا تویان ناروده، من و تو به پټکه‌وت به‌کترمان نه‌بینیوه، تو نه‌مشه و ه‌روا ناسان پووت له مائی من نه‌کړدوه، من وه‌چ‌ی غه‌زله‌نوسه‌کان و تو کچی خه‌یال‌ه ناکامه‌کان، تامردن هاوړپټ ده‌بم. پټویستیم به تویه و توش پټویستت به منه، تو نه‌و نیوه خه‌یالییه‌ی منیت که فرپوویت و که‌وتوویته سوچټکی تری دونیاهه». سالانټکی درټز مندالان نه‌و قسه سه‌یرانه‌ی غه‌زله‌نوسیان ده‌گوته‌وه... نه‌و تون و شیوه گووته‌نیان وهک خوئی لاساییده‌کړدوه، کورپه‌کان ده‌چوونه به‌رده‌م که‌کان و کړنوشیان ده‌برد و به لاقرتیبه‌وه ده‌یانگووت «نه‌م شه‌و خه‌یال توئی ناروده، تا پزگارمبه‌کیت و پزگام بده‌یت پزگارته‌کم».

پووداوه‌کانی نه‌و شه‌وه به هر جورټیک گوزهریانکړدبټت، نیشانه‌ی نه‌وهن که تریفه یابه‌حری و غه‌زله‌نوس له‌و ساته‌وه زانیویانه که به‌بټ یه‌ک ناتوانن بژین، ه‌موو ده‌زانین نه‌وه‌ی نه‌وکات به‌یه‌کییه‌وه به‌ستوون خوشه‌ویستی نه‌بووه، به‌لکو هیژټکی له خوشه‌ویستی که‌وره‌تر و نالوژتر و قولتر بووه که خه‌یال‌ه. خوشه‌ویستی به‌بټ خه‌یال وهک پټکه‌وتنی دوو دوکانداره له‌سهر تیکه‌لکړدنی دوکانه‌کانیان. نه‌وه‌ی سیحری خه‌یال پټکیانه‌وه ده‌به‌ستټت، په‌یوه‌ندیان درټزتر و خوگرترده‌بټت، خوشه‌ویستی پووت، زوو پیرده‌بټت و ده‌مرټت. به‌لام دوو بوونه‌وه‌ر که دوو خه‌یالی ناکوټایان هه‌بټت، هه‌ستبکه‌ن هه‌ردووکیان به پزگایه‌کی درټزدا هاتوون و نه‌و پزگایه له دوری دوروه به جورټیک ناراسته‌ی وه‌رگرتووه بگاته یه‌ک، هر یه‌که‌یان تیشووییه‌کی درټزی نازار و خه‌یالی پټبټت و بیه‌ویت نیشانی نه‌وی دیکه‌ی بدات، نه‌وکات ده‌که‌ونه ناو ده‌ریایه‌کی ناکوټاوه که ته‌نیا مه‌رگ ده‌توانټت کوټایی پټبه‌نټت، خه‌یال یه‌کټتیبه‌کی قولتر و پته‌وتر له خوشه‌ویستی له ناو ناده‌میزاده‌کاندا دروستده‌کات.

نه‌و کاته‌ی یه‌کتریان ناسی غه‌زله‌نوس کورټکی پر نه‌زمونتر و دونیا

دیده تر بوو، تریفەش خەيالئیکی دەر و سافتری هەبوو، بەلام هەردووکیان نەیاندەزانی چۆن درێژە بە ژیانیان بدەن، مەرۆف چەند خەيالی بەهێز و بەرین بێت، پێویستی بە حەقیقەتێک هەیه بۆی بژی. لەو شەوهەدا دوو کەس بە یەکدەگەشتن و هەر یەکیان بەشیوێی خۆی بۆ پاستییەکی گەورە دەگەرا. تریفە پێیوابوو لەو مألەدا خەیزان و قەبیلە ی خۆی دۆزیووەتەو، دوا ی پیریوون و نەخۆشکەوتنی فەوزیە یاسەمی ئەو کچیک ی بیکەسبوو. بەلام ئیستا دانیابوو کە ئەو هەمیشە یەکیک بوو لە پۆحەبەرە خەيالئییەکان. غزەلنوس باسی ئەو دابەشبوونە ترسناکە ی خۆی بۆ دەکرد لە نیوان خەيال و حەقیقەتدا، بەو شەوه دەستیدەگرت و وەک شیت دەبیرد بۆ باغی مەناز، پیکەووە دەرگای ئەو خانوو خەيالئییەیان دەکردەو، غزەلنوس ئەم جیگایە ی وەک کەعبە ی خۆی تەماشادەکرد. تریفە بەو باغەدا دەگەرا، دەستی لە گولە پەمییەکان دەدا، بۆنی پۆحی کچیک دەکرد گولستانیک ی بیسنووری جێهێشتبوو. تریفە ئەو باغە ی وەک خەيالئیک دەبینی کە پەلاماری حەقیقەت دەدا، ئیستا کە بۆنی بەو گولانەو دەکرد، دەیزانی هەموو خەيالئیک دەبیت بە جۆریک لە جۆرەکان پەلاماری حەقیقەت بدات، دەبیت هەموو مەرۆفیک برێک لە خەيالی خۆی لە ناو جەرگە ی حەقیقەتدا سەوزیکات، ئیدی لە شیوێی گولێکدا بێت، لە شیوێی باغیک ی چکۆلەدا بێت، یاخود لە شیوێی مندالیک ی خەيالئیدا بێت. غزەلنوس لە ناو گول و بالندە و تریفەکانی مەنازدا کەمیک پەشوکاو دەرەکەوت، نەیدەویست پاستەوخۆ وانیشانبدات کە پیشنیاری هاوسەریتی لەلایەن ئەووە بەرەنجامی غەمخورییەتی بۆ ژیان ی تریفە، یاخود بە هۆی ترسی ئەووە یە لە سەرگردانبوونی خانمیک کە وەک دوورپیک دەگەن و یاقووتیک ی بێوتنە دەبینی. بریاری هاوسەریتی لەگەڵ تریفەدا بریاریک ی شیتانەبوو، هەموو مەرۆفە عاقلەکان بەجۆریک ی شیتانە ژندەهینن و شوودەکن، ئەو تەنیا

که‌سانی دونیاپه‌رست و قازانجیبیون به وردی هه‌موو شتی‌ک هه‌لده‌سه‌نگین و بریاری هاوسه‌ری ده‌دن. ژنه‌ینان شتی‌که هه‌میشه برتک له شیتی و هه‌له‌شهی و بیروه‌لاوه‌نانی ده‌ویت، گه‌ر مرؤف زۆر ورده‌کار پتوانه‌کاری بکات، ناتوانیت هاوسه‌رگیری بکات. غه‌زه‌لنوسیش یه‌کتیک بوو له‌و پیاوه شیتانه که زۆریه‌ی ره‌وشی ژیانی ببیرکردنه‌وه ته‌یکردبوو، خه‌یالزایه‌ک بوو که خه‌یال و خولیای له‌ ناکاو ده‌یه‌ینا و ده‌بیرد، وازه‌ینانی له‌ قوتابخانه شیتانه‌بوو، خه‌لوه‌تی شه‌ش ساله‌ی له‌ ناو غه‌زه‌لدا شیتانه‌بوو، بازدانی بۆ سه‌ر مینه‌ره‌کانی شیعر شیتانه‌بوو، سه‌فه‌ری به‌ کیشوه‌ری خه‌یالدا شیتانه‌بوو، له‌ خوگرتنی بۆ مندا‌له‌ بیباوک‌ه‌کان شیتانه‌بوو، بوونی به‌ مامۆستای خه‌یال شیتانه‌ بوو، کرینه‌وه‌ی بۆ مائی سه‌یفه‌دین مارۆ شیتانه‌ بوو، حه‌زی بۆ سه‌بری شیتانه‌بوو... هه‌موو شتی‌کی شیتانه‌ بوو، به‌لام شیتییه‌کی پر‌ویقار، شیتییه‌ک مرؤف به‌ ئومیده‌وه‌ گریده‌دات. ئیدی بۆده‌بیت ژنه‌ینانی، بوونی به‌ می‌رد و باوک شیتانه‌ نه‌بیت؟ به‌لام چون ده‌توانیت له‌ سه‌عاتیکی جۆش و داخبوونی دل و هه‌ستانی سۆزدا بریاری وه‌ها‌گه‌وره‌ بدات، که‌ی ئه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و ویقاره‌ ده‌رویشییه‌ی ئه‌ودا ده‌گونجیت که‌ شیتانه‌ غه‌زه‌ل ده‌خوینیتته‌وه‌ و جیهان به‌ خۆی مه‌ستده‌کات؟ نا ئه‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ئازارده‌دا، ئه‌و عه‌شقه‌ ئه‌ستم و ناکام و هه‌له‌اتوه‌ی ئه‌و بوو بۆ سه‌بری، بۆ گولستانه‌کانی هه‌زارباغ. عه‌شقی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ژیانی ئه‌و سه‌بری بوو، که‌ بوونه‌وه‌ریکی شه‌وانه و سه‌رابی و نه‌گیراوه‌، بوونه‌وه‌ریکه‌ جگه‌ له‌ ئیلهامی غه‌زه‌ل، جگه‌ له‌ په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو کانگایه‌کی نه‌مری خه‌یاله‌وه‌، پتگایه‌گی بۆ ئه‌م سه‌ر زه‌مین و دونیا‌یه‌ پت‌ نییه‌. سه‌بری ئه‌و خانمه‌ ئه‌فسانه‌یی و نه‌گیراو و خه‌یالییه‌یه‌ که‌ هه‌موو پیاویکی دنیا له‌ خه‌ونه‌ تاریک و نه‌ینییه‌کانیدا پاویده‌کات، ئه‌و ئافره‌ته‌ ئه‌فسانه‌یییه‌ که‌ مرؤف ده‌بیت به‌ش به‌ش له‌ ناو هه‌موو ئافره‌تانی دیکه‌ی دنیا‌دا بیدۆزیتته‌وه‌، سه‌بری نمونه‌ی

ٺه و ڙنه بوو که عاشق نايبت، به لکو ته نيا عاشقی دهن، له بهر ټه وه
مولکی هيچ بهک له عاشقانی نيه. ټه وه نهيني گه وره ی دلی بوو که
ده بایه تا هه تاهه تايه بيشار ټه وه. سهخته مروّف به نافرته ټيک بلټ
تو ده که مه هاوسه رم له بهر ټه وه ی برټک له و سيفه تانه ت تديايه که له و
خانم خه يالټيه ی ناو باغه کانی پوچمدا هه به، هيچ پياويک به جوړه
زمانټکی وه ها له گه ل ميټنه به کدا قسه ناکات. به لام پټده چټت غزه لنوس
هيند به خه يالټی تريفه و کاراکتر و ڙيانی سه رسامبوويټ، برټکی ټوری
ټه و سيفه ته سه ير و خه يالټانه ی تيا بينيټ که له و خانم نمونه ييه ی
ناو باغه کانی خه يالټيدا هه بووه.

تريفه له و کچه ټه سه مره پوچ سوکانه بوو که مروّف پاسته و پاست
حه زده کات بيټت به هاوريان. له و کچانه بوو به ديتنی شټيک له هټمنی
و برپا و مه ستبوونت تيا دروستده بوو، له وانه ی گه ر په نجه بهک بدات له
ده ست، نازارټکی گه وره شت هه بيټ هټور ده بيټه وه و له سه ره خو ڙانه کانت
نارامده بڼه وه. شټيک له چاوه په شه کانيدا بوو که پاسته و خو خه فته ی
ده برد و ناسووده ی بانگده کرد. هه موو ټه و ڙنانه ی تر که هاتبوونه
سه ر پټگای غزه لنوس ڙنبوون، قه شه نگبوون، پر خه يالټ بوون، به لام
هيچيان بوونه ورټک نه بوون به سه ير کردنی چاويان پوچ له نازاره کانی
پاکبيټه وه. تريفه له و ڙنانه نه بوو که سيحريان به سه ر هه موو جه سه ته ياندا
دابه شده بيټت، به لکو له و کچه چکوله بيټورمانه بوو که ده بيټت له نزیکه وه
سه يری چاوی بکه يت. هه موو سيحری له و چاوه په شه سه يرانه يدا بوو که
له ناکاو زيره کی و برسيکه و غه مخوريه کيان تيا ده رده که وت ده گمن و
پوچه ڙټين بوو. غزه لنوس هه ر چارټک يابه حری بينی بوو، سه ره نجی ټه و
چاوه سه يرانه ی دابوو، سه ره نجی ټه و ده ستانه ی دابوو، گه ر ده يخته
سه ر شانی هه ر که سيټک وه ها پر سوڙبوون، تيشک و شه بهنگی ناو
پوچی پاسته و خو له سه يمای درده داره کاندا وهک ناسووده گييه کی قول

دەردەكەوتەو. لەو ماوەیەدا كە پێكەوێ دەچوون بۆ لای خەلكانی
 نەخۆش، ئەو دەستانەى تریفە، ئەو پەنجە باریكانەى، ئەو چاوانەى كە
 لە ناكاو بە سۆزىكى سەیر دەدرەوشانەو، غەزەلنوسیان ماندووكردبوو.
 ئەو لەگەڵ جەمعیەتى ژنانى سەرگەردان و پەژموردهدا هەزاران ژنى لەم
 شارەدا بینیبوو، ژنانى سەدان جار لە تریفە جوانتر و غەمگینتر، بەلام
 هیچ كات چاویكى وەها ئارام و پڕ خەيال و بینىزى نەبینیبوو، چاویك
 جگە لە مەحەبەت نىگایەكى تری بۆ دونیا تیا نەبیت، دەستیكى دیکەى
 وەهاى نەبینیبوو. غەزەلنوس دەیزانى پیاوانى دى وەك ئەو ئەو سىحرەى
 تیانابینن. پیاوانى ئەو شارە، سىماو پێست و مەمك و سمتى ئافرەت
 شىتێاندهكات، بەلام كەسىك حەز لە دەستى كچىك بكات، حەز لە
 پەنجە باریكەكانى بكات، تیشكىكى نەینى ناو چاوشىتیبكات، ئەو
 شىتىكى دەگمەن بوو.

تریفە لەو زىرەكترىبوو تینەگات غەزەلنوس بەو سەرسام و مەدەوشە،
 بەلام هیشتا شىتانه عاشقى نییه. بیروكەى زەماوەندكردن شىتىكى كتوپر
 و قورس، بەلام بزۆین و خەيالئەنگیز بوو. لە قوولایى دلیدا حەزیدهكرد
 شوو بە غەزەلنوس بكات، بەلام وەك سەرسەختیهكى كچانە راپیچىت،
 وەك ئەوێ بۆ شىتىكى قوولتر و خەيالیتەر بگەریت، پەزامەندى شىتانه
 و پەلەى خۆى ئاشكرانهكرد. ئەو شەو تا درەنگ پێكەوێ لە باغى
 مەهنازدا مانەو، هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پارىكردنى تریفە یابەحرى
 بێسوودبوون. ئەگەرچى ئەزموونىكى لە خۆشەویستیدا نەبوو، بەلام
 غەزیزهیهكى قوولى كچانە وای لێدهكرد بلیت «تەنیا ئەو عەشقانە
 نەمرن كە ناگەن بە یەك». قەناعەتێكى دیرین و سۆفیانە و كلاسىكى
 بوو كە ئیستا جوانییهكى زیاتر و سەیرتر و كتوپرێ دەدا بە تریفە. ئەو
 شەو لەگەڵ هەموو دەردەكانیدا، واهەستىكرد شتەكان خێرا و ئاسان
 تێدەپەرن، بەلام تىگەىشتنى ئەو بۆ خۆشەویستى قورستر و ئالۆزتر بوو.

خوی گه لیک سووک ده هاته پیشچا، گه ره شه ویکی وه هادا شوویکات. دواتر حیکایه ته که بۆ هه بیته و یقاری کچانه ی قورس ده که وته وه، وهک نه وهی له شه ویکی لیقه وماندا پرویکرد بیته مائی که سیک و هه ره له و شه وشدا له بهر ترسی ویلی و بیکه سی شوویکرد بیته. نه وه له میژه نه وه هسته سهیره ی بۆ غزه لنوس هه بوو، له و شه وه دوره وه که له ماشینه که ی عه تاردا یه کیان بینی، له و کاته وه به ئومیده بیبینیته وه. به لام نیستا شته کان وها ئاسان ده هاتن، هه چ خه یالبارزیکی راسته قینه ی نه ده خسته سه ره هوا و جۆش و خرۆش، خه یالبارزی راسته قینه به عه شقی وها ئاسان رازی ناییت. تریفه شته کانی ئالۆزتر و قورستر ده ویست. له ده می مندالییه وه، له سه رده میکه وه که له گه ل مه مخلوقه نه بینراوه کاندایاریده کرد، گه ران بۆ شتیکی نه ستم و خه یالی له دلیدا بوو. هه چ گه مه یه ک له وه عاشقانه تر نییه، بیته عاشقیکی نه گیراو، که بۆ مه عشوقیکی نه گیراو ده گه ریته.

نیستا دوا ی چه ندین سال که مرۆف بیر له و پۆزه ده کاته وه، وهک نه وه وایه ده ستیکی نه ینی پالی به غزه لنوس وه ناییت له سه ره تاوه ده سته پیکردنیکی تراژیدی ده ست پییکات. نه وه هه موو زیانی له غزه لدا بردبووه سه ر، دلنیابوو خۆشه ویستی شتیکه له سه ره که وتندا ده مریت و له نوشوستیدا ده زی. نه وه له هه موو جیگایه ک ناوی وهک عاشقیکی جاوید پۆشیتبوو. نیستا که بیر له و خولیا کتوپر و سهیره ی ده که ینه وه، له شه ویکی وه هادا، له میوانیکی وا ناسک و شه رمن داوی هاوسه ری بکات. هه قمانه بپرسین؛ کی ده لیت غزه لنوس هه ره له سه ره تاوه نه یزانیوه که تریفه یابه حری مه مخلوقیکی سه رابی و نه گیراوه؟ نه وه له و پیاوانه بوو که پیشه یان نه وه یه سه راب بدۆزنه وه و دوا بیکه ون. من واهه سته ده که م غزه لنوس دوا جار ویستویتی خوی به خۆشه ویستی ناکام و نه ستم که مارۆبدا ت... بۆیه هه مان نه وه شه وه تریفه ی بردوه بۆ باغی مه هناز تا

نیشانىبىدات عەشقى ناکام چ سىحر و جوانىيەكى ئەبەدى بەجىدەھىلئىت، چ باغ و لالە زارىک سازدەھکات و چ خەيالئىكى ناکۆتا دەخولقئىنئىت. غەزەلنوس وىستوئىتى لە عەشقا ھەرگىز نەگاتە کۆتايى. ئەو شىتئىيە کتوپر و خۆفردانە لە ناکاوەى بۆ بەرپئى تريفە يابەحرى پنگايەک بووہ بۆ ئەوہى دريژە بە غەزەلەکانى بدات، بەجۆرئىک لە جۆرەکان دلىابوو سەروکارى لەگەل چ بوونەوهرئىكى سەختدايە. وىستوئىتى لە عەشقىكى ئەفسانەيى و ئەستەمەوہ بازىدات بۆ عەشقىكى ئەفسانەيى و ئەستەمى تر. پەنگە لەساتى يەكەمەوہ دلىابووئىت كە تريفە يابەحرى ھەمان يارى لەگەلدا دەھکات، ھەمان گەمەى ئومئىد و ئاؤمئىدى كە عاشقان شىتدەھکات. ھەر دووکیان كەم تا زۆر نەئىنى گەمەكەيان زانىوہ، زانىويانە تەنيا كاتئىك دەتوانن تا ھەتاھەتايە پئىكەوہبن كە دەستيان نەگاتە يەك. ئەوہى عەشق پلەيەك لە زەوييەوہ بەرەو ئاسمان بەرزدەھکاتوہ ئەوہيە لە مەعشوقەدا بۆ ديوہ ئەستەم و خەيالئىيەكەى بگەرئىت. مرؤف لە ھەموو چەشنەکانى خۆشەويستیدا بۆ ئەو كەسە راستەقینەيە ناگەرئىت كە لە بەردەمئىدايە، بەلكو لە ناو ئەو كەسە راستەقینەيەدا بۆ بوونەوهرئىكى دىكەى خەيالئى دەگەرئىت. خۆشەويستى سەرەتا تەنيا بىنئىنى ئەو بوونەوهرەيە، سەرەنجدانى تارمايى ئەو مەخلوقەيە كە لە ژئىر بەردەيەكى ئەستورەوہ دەجولئىتەوہ، عەشق كە گەرەدەبئىت ئەو بەردەيە ھئىدى ھئىدى تەنك و تەنكتر دەبئىتەوہ، بەلام كە دەمرئىت ئەو بەردەيە ھئىدى ھئىدى ئەستور و ئەستورتر دەبئىت، ئىتر چىتر مرؤف ئەو مەخلوقە خەيالئىيەى ناو ئەوہى دى نابىنئىت.

ئەو كات كە لە باغى مەھنازدا دەسورپانەوہ، ھەر دووکیان سەيرى چاوى يەکیان كرد و قوول ئەو پۆحلەبەرە خەيالئىيەيان بىنى، ھەركاتئىك ئىر و مئىيەكى سەر ئەم زەوييە سەيرى چاوى يەك دەكەن، بۆ ئەو بوونەوهرە خەيالئىيەى ناو يەكدى دەگەرئىن، وەلى كەمجار دەيدۆزنەوہ.

تریفه یابه‌حری سووریوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی ده‌بیئت هه‌موو شتییک ته‌نکتر بیئت، سووریوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی هه‌ر دووکیان گه‌مه‌که تا دوورترین جیگا پراکیشن. عه‌شق یارییه، به‌لام یارییه‌کی قورس. شه‌وانه‌ی عه‌شق زۆر ئاسان ده‌که‌نه‌وه ده‌یکوژن. تریفه یابه‌حری وا بی‌ریده‌کرده‌وه.

شه‌وه‌ه که تریفه نوست، هه‌ستیکی سه‌یری هه‌بوو، هه‌ستیکی تیکه‌لاو له‌خۆشی و نازار، یه‌که‌مین جاروو له‌ژانییدا له‌مالیکی گه‌ورده‌له‌گه‌ل پیاویکی غه‌ریبدا بنویت، پیاویک له‌جیگایه‌کی نه‌زانراوی شه‌و مالهدا وه‌کو شه‌و خه‌وتبوو. تا به‌ریه‌یان بی‌ری له‌و پێشنیاره سه‌یر و کتوپه‌ری غه‌زله‌لنوس ده‌کرده‌وه. دلنیا‌بوو له‌ناو شه‌م غه‌زله‌لنوس‌ده‌دا مه‌خلوقیکی تره‌یه که شه‌م ده‌بیینیئت و نایینیئت، ده‌رده‌که‌ویئت و ده‌پوات. شه‌و شه‌م مرۆفه نه‌بینراو و خه‌یالییه‌ی خۆشده‌ویئت، نه‌وه‌ک شه‌م که‌سه‌ی له‌گۆشت و خویین و ئیسک دروستبووه و له‌به‌رده‌میایه‌تی. ده‌بوو بگاته شه‌و که‌سه، بگاته شه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالییه. به‌یانی که هه‌ستا هه‌موو بی‌رکردنه‌وه‌کانی شه‌وی به‌ غه‌زله‌لنوس گوت. له‌و پۆژه‌وه پێگای شه‌و په‌یوه‌ندییه سه‌یره‌ی نیوان تریفه و غه‌زله‌لنوس درێژ بووه‌وه، هه‌ر دووکیان چاوه‌پوانی شه‌و ساته‌ سیه‌راوییه‌ی ئاشکرابوونیان ده‌کرد...

ساتیک مرۆف نازانیئت پێیده‌گات یاخود نا؟

تریفه یابه‌حری وه‌ک به‌رپرسی سه‌ره‌کی منداله‌ بیسه‌ره‌په‌رشته‌کان له‌و مالهدا مایه‌وه. شه‌و پێکخراوه بیانیانه‌ی که ده‌رامه‌تی به‌خێوکردنی شه‌و منداله‌ هه‌تیوانه‌یان گرتبووه شه‌ستو، شادومانبوون ئافه‌ره‌تییک سه‌ره‌په‌رستی خانه‌که بکات. مالهدا که چه‌په‌ک و دووره‌زار بوو، شه‌وانه‌ی ده‌هاتنه شه‌وی خه‌لکانی تاییه‌ت و به‌واداربوون، به‌وه‌دا شوینه‌که وه‌ک بنکه‌ی کومه‌لیک مندالی بی‌دایه‌ن سه‌یره‌ده‌کرا، مانه‌وه‌ی تریفه وه‌ک سه‌ره‌په‌رشتیار و به‌خێوکه‌ر و داده‌ی منداله‌کان ئاسایی و بی‌گه‌ری چوو پێوه. شه‌و ماوه‌یه غه‌زله‌لنوس زۆربه‌ی کات له‌ ژێر زه‌مینه‌که‌دا خه‌ریکی غه‌زه‌لیات بوو، پێشیکی درێژتر و

قزئىكى دەرويشناساتر و نىگايەكى لە جاران غەمگىنترى ھەبوو، ماوہ يەك بوو تەنيا غەزەلەكانى لە بەر نەدەکرد، بەلكو خۆشى غەزەلى دەنوسى. بەيانىان كە لە ھەزارباغ دەگەرايەو، غەزەلەكانى شەوى تۆماردەکرد كە لە لالەزارەكاندا بە ئىلھامىكى نەينى بۆيدەھات. ھەندىجار بە خۆى و كراسە زەيتونىيەكەيەو دەھاتەسەرى و تا ماندوودەبوو كۆمەكى بە مندالەكان دەکرد و يارى لەگەلدا دەکردن، ھەندىجارىش ھەندىك لە غەزەلەكانى خۆى بۆ تريفە يابەحرى دەخویندەو و مەست و دىوانەى دەکرد. لەيەككاتدا نزيك يەك و دووريش لە يەك دەژيان. ئەو ھەياساى گەورەى ھاوسىتى و ھاوپىيەتبان بوو. پۆژ دواى پۆژ ئاگرئىكى چكۆلانە لە ناخياندا گەورەدەبوو، پۆژ دواى پۆژ ھەستياندەکرد شتئىك لە ناوہە ئازارياندا، ھەر دووكيان بۆ ئەو ئازارە دەگەران، ئەو ئازارە تاكە نيشانەى ئەو بوو كە نزيكن لەيەك و بۆ يەك دەژين. ئەو ئەو پىوانە كلاسيكىيەى ئەفين بوو كە ھەردووكيان لە باوانيانەو بۆيان ماپووەو «عەشق گەر تاسەر ئىسقان نازارت نەدا، ناتوانتت كامەرانتبكات».

غەزەلنوس ھىدى ھىدى پوخسارى دەرويشئىكى شىتى وەردەگرت، ئىستا لە كۆپ و كۆبوونەوكاندا وەك دىوانەيەك دەردەكەوت، وەك جاران تەنيا غەزەلى نەدەخویندەو، بەلكو ھەندىجار غەمگىن و ئەشكبار دەينواند. شەوان ھەميشە دەچوو بۆ ھەزارباغ، تريفە يابەحرى ماوہ يەكى درىژ ئاگادارى ئەو گەشتە شەوانانەى غەزەلنوس نەبوو، ئەو ھەموو شەويەك مندالەكانى بەسەر دەكردەو، دايدەپۆشين، ئاوى دەدانئ، دەستيدەدا لە دەموچاويان. شەويكيان «مراوى ئاوى» نەخۆشبوو. مراوى كچئىكى چكۆلانەبوو، ناوى راستەقىنەى خۆى ھەرمين بوو، بەلام لە مندالىيەو ھەمووان بە مراوى ئاوى بانگياندەکرد، شيرين و پەرىئاسا بوو. كچەكە تايەكى وا زۆرى ھەبوو مروّف دلئى بترسىت. تريفە يابەحرى ھەموو ئەو مائە بە دواى غەزەلنوسدا گەرا تا لە خەو بيدارىبكاتەو و كچەكە بەرىت

بو بیمارستان، به لام نه یدوژییه وه . شهوانی دیش دیسانه وه شهو چیرۆک
دوو باره بووه وه . تریفه یابه حری دلنیا بوو غه زه لنوس زۆریه شهوان
ده جیت بو جیگایه کی نادیار، له شوینتیکی دیکه و له سهر زه مینتیکی
خه یالیدا ونده بییت . شهو پیاوه له پال نهینیه گه وره کانی ژیانیدا خاوه نی
نهینیه کی تاریکتربوو که تریفه ئاسان بوئی تهفسیر نه ده کرا .

غه زه لنوس پۆژ دوی پۆژ له نیوان دوو عه شقی خورافی و شهسته م و
بیحاسلدا دابه شده بییت .

نیستا که بییری لیده که ینه وه خه یالنه نگیز و باوه پنه هینه، ژن و
پیاویکی گه نج که ههر دووکیان به جوریک له جوره کان شه یدای یه کن،
به لام ماوه یه کی دریز له مالیکدا ده ژین، پیکه وه کارده کن، به لام دهست
بو یه ک نابهن، لیویان بهر لیوی یه ک ناکه وییت، له زهت له وه ده بینن
که دوربین، دهستیان نه گاته یه ک و نازار بچیزن . ناشکرا دوا ئومیدیان
شه بووه بگه نه پلهی سوتان، دوا ئاواتیان شه بووه شه زمونی سو فییه
کۆنه کان دوو باره بکه نه وه . له دوو پۆح نه ده چون سهر به م سهر ده مه بن،
دوو جهسته ی نامۆبوون به م شاره و به م سهر زه مینه . غه زه لنوس بوئی
کتیبه کۆنه کانی غه زه لی لیده هات، بوئی شه لاپه ره زهردانه ی مه لای
سوخته ی لیده هات، وه کو شه بووه مه حکوم بییت به وه ی وه ک شاعیره
کۆنه کان بزئی، وه ک عاشقه دیرین و قه له نده ره کان عومر به پیتکات،
تریفه شه نه وه ی مافوورچنه خه یالییه کۆنه کان بوو، له کچی سهر فره شه
خه یالییه کانی خۆی ده چوو... شه و کچانه ی عاشقیان ده بین و نایانگرن .
شه مرۆ دوی شه وه مو ساله وا تیده گه بن، خولیا ی تریفه یابه حری بو
عه شقی سوتینه ر، بو حه سره تیک که تیرنابییت، رهنگه په رچه کرداریکی
پۆحی بوو بییت به رابه ر سهر ده میک که هیدی هیدی شار تیدا پرده بوو له
خواستی ژیا نی پر له زهت و ئاسان . سهر ده میک هه چ مرۆ فیک نه یده ویست
کاربکات، ولات پرپوو له پیاوی بیئیش، له ده یان هه زار جووتیار که

کینگ کانیان به‌جیده‌هیشت و له کومه‌لیک شار و شاروچکه‌ی تاریک و نوته‌کدا له‌سەر و په‌وپی دینه‌مۆ، شه‌و و پوژ نانیانده‌خوارد و سه‌یری سه‌ته‌لایتیان ده‌کرد، مروّف سیحری زه‌وی له یادکرد و سروشت به‌هایه‌ک و ئیش نرخیکی نه‌ما، خه‌لک هه‌موو پیکرا شادومان بوون، هه‌موو پیکرا ئاسووده له سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا ده‌ژیان هه‌ولیده‌دا بیئیشی خۆی وه‌ک ئیش نیشانبدات. سه‌رده‌میك، ده‌روازه و سه‌ره‌تای ئه‌و پوژاگاران‌ه‌ی دواتر بوو که پاره‌ی زۆر، خواردنی زۆر، له ئاسمانه‌وه ده‌بارین. خه‌لکانیک دروستبوون که ته‌نیا شیئی ئوتومبیلی په‌ونه‌قدار بوون و شه‌ویش له ناو ئوتومبیله‌کانیاندا ده‌خه‌وتن. خه‌لکانیکی تریش تا تووشی دلپه‌شیوی ده‌بوون و ده‌مردن سه‌یری فلیمه ئیروئیکیه‌کانیان ده‌کرد، که تازه به‌تازه به‌لیشاو پوویده‌کرده ئه‌و شاره. له شاردا هه‌ندیك گروپی سه‌یر و په‌فتاری پشتر نه‌بینراو ده‌رکه‌وت. ئه‌و گروپه‌ په‌یدا‌بوون که گه‌نجیکی له‌خۆبایی به‌ناوی «میزپاشا» وه سه‌رکردایه‌تیده‌کردن، په‌لاماری کتیبخانه‌کانیان ده‌دا و میزبان به‌کتیبه‌کاندا ده‌کرد. گروپی ئه‌و گۆرانیبیژه‌ ده‌نگ ناخۆشانه سه‌ریانه‌لدا که که‌چه‌لیکی کاسکیت له‌سه‌ر به‌ناوی «بولن بولن» پشسه‌نگیان بوو، له هه‌ر جیگایه‌کدا گۆرانیان بگوتایه سه‌دان پۆخی مه‌یمونئاسا له‌ده‌وریان سه‌مایده‌کرد. ئه‌و یانه و چیشخانه تایبه‌تانه کرانه‌وه که مروّف ده‌یتوانی له‌وئ تا وه‌ک به‌رازی لیدیت بخوا. شه‌قامه‌کان به‌شه‌و پرده‌بوون له‌بۆنی پشانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رخۆشانه‌ی هه‌موو شاریان وه‌ک ئاوده‌ستخانه‌کانی مآلی خۆیان سه‌یرده‌کرد، خه‌لک له‌و شاره‌دا ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه، ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه. شه‌وان بای پوه‌و باشوور، دوکه‌لی ئاگردانی پیاوه مه‌ست و بخۆره‌کانی له‌چیاکانه‌وه ده‌گپرایه‌وه و له‌ناو شاردا ئه‌و دوکه‌له مروّقی ده‌خنکاند. ئیواران سه‌دان هه‌زار سه‌یرانکه‌ر ده‌چوونه قه‌راغشار و به‌رابه‌ر یه‌ک داده‌نیشتن و وه‌ک له‌کتیپکویه‌کی ترسناکی خواردن‌دابین،

یەك پیشانی یەكتریان دەدا كە دەتوانن چەند زۆر بخۆن. مرۆف بۆ ھەر جیگایەك دەچوو ئادەمیزادێكى بە لەفە یەك گوشتی گەورەو دەبینی. تریفە یابەحری كە ئەوكات چەند سأل بوو لە بەحری خەیاڵدا تەنیا مافووری قەشەنگی چنبوو، لەم دونیا تازە یە تێنە دەگەشت. لەو دەمدا كە خەریكى مامەلەى كپینى خانووەكەى بوو، بۆ ھەر لایەك دەڕۆشت خەلكى دەبینى لە پارەوى دائیرە و لەسەر مێزى ئیشەكانیان بە پارووی گەورەو دانیشتون، ژنانى قەلەوى دەبینى بە گووپی پەرەو، فایلى تاپۆ و باج و مولكدارییان لە نیتوان ژوورەكاندا دەھینا و دەبرد. ولاتیک بوو لە ژووری سەرۆكەكانەو، لە ھۆلى پەرلەمانەو تە ناو كتیخانەكان و ھۆلى زانكۆكان ھەمووی بۆنى چیشخانەى لیدەھات. ھەندیک لەسەر كردەكانى ولات و ئەندامى بیروى سیاسى حیزبەكان و ھا ئاوسابوون، مرۆف دەترسا پۆۆۆك با وەك میزەلان بیانفرێتیت بۆ ئاسمان. ھەر لەو سالانەدا گروپێكى ئیسلامى بچكۆلە دەرکەوت كە شیخێكى بە حورمەت سەرۆکیان بوو، مرۆفیان سەردەبەرى و گوشتەكەیان دەخوارد. ھەموو شتێك لەو شارەدا دەخورا و ھەموو شتێكیش لەدەورى خواردن دەسورپایەو، جگە لە بێر كردنەو لە خواردن ئادەمیەكان بیریان لە ھیچی تر نەدەكردەو. تریفە یابەحری سەیری لیھات كە دەیبینى، شۆفیری تاكسییەكان ھەموو بە دەستێك سوكان دەگرن و بە دەستێك لەفە دەخۆن، پۆلیسە قەلەوكانى ھاتوچۆ لە فولكەكاندا دەوستان و پێكرا بابۆلەى گەورەگەورەیان بە دەستەو بوو. تاكە ھونەرێك كە باوكان فێرى كورەكانیان دەكرد، ئەو بوو چۆن شیش لێبەن و چۆن لەفە بپێچنەو، تاكە ھونەرێك كچان لە دایكیانەو فێردەبوون ئەو بوو چۆن چیشت لێبێن و پیاوان بە مەزاقى گوشت سەرشیتبەن. سەردەمێك كە خانمى یابەحری لەگەل غزەلنوسدا چوو بۆ بیمارستان، سەیری لیھات كە دەیبینى پزىشكەكان بە لەفەو دەچن بۆ سألۆنى نەشتەركارى و بە

لهفه وه دینه ده ری. له بهر خواردن مرۆفه کان ئه وه یان له بیرکرد که ده بیته باغچه کان یان ئاویدهن، شار وشکییه کی گه وره و دره خته کان ئافاتی سهیر پووی تیگردن. له هه موو جیگایه کدا خوان ده پازیتن رایه وه و سفره ده کرایه وه، تریفه سهیری هه ر جیگایه کی ده کرد ده بیینی شیوازی خواردن و په فتاری بخۆری ته وای دونه یای گرتۆته وه. مرۆفه کان قسه یان له گه ل یه کدا نه ده کرد، به لکو په کتریان ده خوارد، کوپ کچی خۆشنه ده ویست، به لکو ده یخوارد، ژن میردی خۆشنه ده ویست به لکو ده یخوارد، فروشیار کپیاره کانی ده خوارد و کپیاریش فروشیاره کان. ئه و پۆژه ی سه ی قادری نیا بانگی کرد و هیکیه تی فروشتنی کارخانه که ی بۆ گتیرایه وه دلنیا بوو سه ی قادر خوروه. به یانیان که ده چووه ناو کرێکاره کانی مافوور و سهیری چاوی ژنه کانی ده کرد، دلنیا بوو، میرده کان یان شه و ده یانخۆن، له و ده مه دا فۆبیا و ترسی خواردن له تریفه یابه حریدا دروستبوو. به و ترسه گه وره یه وه چوو بۆ لای غه زه لنوس، ئومیده واریوو ئه و کوره نه یخوات. که غه زه لنوس پیشنیاری هاوسه ری بۆ کرد، تریفه یابه حری هیشتا له و ترسه دا ده ژیا. ئه و شه وه ی بریاریدا مه سه له ی شووکردن به غه زه لنوس دوا بخت، ده یویست بکشیته وه بۆ جیگایه کی خه یالی، بۆ ئه و دیو په رزینکی نه بینراو، بۆ جیگایه ک بتوانیت سهیری دونه یان بکات و نه خوریت.

تریفه زۆر زوو له گه ل منداله کاندایه ات. ئه و کات پتر له نۆ مندال له و ماله دا ده ژیان، سهیری لیها ت پیاویک به ته نیا توانی بییتی ئه و هه موو مندالانه به و چه شنه وه ها گه وره بکات، راسته به رده وام باجییه کی چکۆله و پیره میردیکی پوخۆش له و تیبوون بۆ کۆمه کی، به لام له گه ل ئه وه شدا غه زه لنوس په نجی زۆری ده دا که له سه روو تا قه تی مرۆفه وه بوو. تریفه له یه که م شه وه وه بهر له خه وتن منداله کانی داده نا و هیکیه تی بۆ ده کردن. منداله کان هه ندیکیان وردبوون، ته نیا سن له وانه هیدی هیدی خه ریکبوو

ده‌پسكان و گوره‌ده‌بوون، خه‌يالوان و بولبول و باخان... بولبول كوپئكي نابينا بو هه‌مووان به «بولبولي كوپر» بانگيانده‌كرد. باخانيش كچئكي چاو كال و سپيكه‌له‌بوو كه به نه‌ندازه‌يهك له بوكه‌شوشه ده‌چوو، ده‌بايه ده‌ستي لئيده‌يت تا بزانيت مرؤفه و زيندوو. خه‌يالوانيش مندالئكي هيمن و غه‌مگين بوو، به‌رده‌وام بؤني گولئ ده‌كرد و بيهؤشده‌بوو، نه‌وه گوره‌ترين ده‌ردئ ژياني بوو، پؤحي هيئند ناسك بوو به‌رگه‌ئ بؤني گولئ نه‌ده‌گرت. هه‌ر سيكئيان به زوويي بوون به هاوپئي تريفه. گه‌ر منداله‌كان له قوتابخانه يا خود له باغچه‌ئ ساوايان بوونايه، غزله‌لنوس هه‌ميشه به‌يانيان ده‌خه‌وت، ده‌مه‌و نيوه‌پوان به قزئكي ده‌رويشناساوه هه‌لده‌ستا، ده‌بايه به‌رده‌وام به ئاوي سارد خؤي بشوات بؤ نه‌وه‌ئ خه‌به‌ري بيئته‌وه، عه‌سرانيش به قز و پيشئكي ته‌په‌وه ده‌كه‌وته ناو به‌حري غه‌زه‌ليا ته‌وه. شه‌ويكئيان سه‌ركه‌وته سه‌ره‌وه بؤ لاي تريفه يا به‌حري، نه‌وشه‌وه بؤ يه‌كه‌مجار نه‌وشه‌په گوره‌يه ده‌ستي پئكرد كه ده‌توانين به شه‌پي غه‌زل ناويبيه‌ين، غه‌زه‌لنوس هيئدي هيئدي ده‌گه‌يشته نه‌وشه‌په‌ويه‌ئ كه نه‌م ئافره‌ته چكؤلانه‌يه‌ئ خوئشده‌ويئ، ده‌بايه پؤژانه غه‌زل بؤ تريفه يا به‌حري بخويئته‌وه، غه‌زه‌له‌كاني خؤي، نه‌وشه‌زلانه‌ئ له خويئني دلئ تكابوون. ده‌بايه تريفه شه‌وو و پؤژ له‌گه‌ل هيئزي نه‌وشه‌زلانه‌دا له جه‌نگدا بيئت، له‌گه‌ل هه‌موو غه‌زه‌له‌لكدا هيئزئكي گه‌وره به‌ره‌و ئاميزئ نه‌وشه‌په‌وايه پالئ پئوه‌ده‌نا. به‌لام نه‌ده‌بوو وه‌كو ژناني تر عاشق بيئت، ده‌بوو له‌و كاته‌دا كه پئويستي به نزئكيه‌ئ دوربكه‌ويته‌وه، نا له به‌رئه‌وه‌ئ ناويرئت جه‌سته‌ئ خؤي بخاته ياربيه‌كي وه‌هاوه، به‌لكو له‌به‌رئه‌وه‌ئ مه‌عشوقه ده‌بيئت تا هه‌تا هه‌تايه وه‌ك خه‌يالئكي نه‌فسانه‌ئ و نه‌ستم بميئته‌وه. مه‌عشوقه كه سيك نيه‌ئ له به‌رده‌متدا، به‌لكو نيگارئكي له خه‌يالئتا، كؤي غه‌زه‌له‌كاني غه‌زه‌لنوسيش به‌و پئگايه‌دا ده‌پؤيشتن. تريفه پؤژ دواي پؤژ زياتر هه‌ستيده‌كرد كه غه‌زه‌لنوس هه‌مان ياريده‌كات، ياري

ههلهاتن به جهسته و نزيكبوونه وه به پوچ. ههنديچار پيگه وه دهچوون بو باغي مهناز، پوويان له ناو گوله په مهي و جاويد و بونداره كان ده كرد. پوژيگ له پوژان غه زه لنوس له نيوان دره خته كانى نه و باغي هه سره ته دا پيگوت ده وه و يت چيروكى مهناز مارو و باغه نه فسانه بيه كه ي بكاته كتبيگ، له شتيگدا بينوسيت وه و بو منداله كانى به جي بهي ليت. «به لام نهى هه زاران كوژاو و مردوى تر، نهى نه وانى له جهنگدا ده كوژين، نهى نه و كوردانهى له ناوه كانى سه فهدا ده خنكين، نهى نه وانى هه سره تى كتوپر ده يانكوژيت، نهى نه وانى به مردوى به سهر زه ويدا ده پون، نهى نه و نه خوشه بيئوميڊ و بيده رمانانهى له سهر قهره وي له كانى بيمارستان كه وتوون، نهى نه و پيرانهى دهمرن بيئوهى هيچ له م سهر زه مينه حالى بوويتن، نهى نه و كيژانهى دى كه له مسهروه بو نه وسهرى ولات له ناكاو گرده گرن، نهى نه و كوپانهى بيئويه كى دياريكراو خويان ده كوژن، نهى نه و لاشه نادياريانهى ناو به ناو درده كه ون؟». له و باغه دا بيروكهى نه و كتبه خه يالبيه گه وره به له دايكبو، كتبيگ له هه موو كتبه كانى دنيا گه وره تربيت، كتبيگ كه هه رگيز كوئايى نايه ت، چيروكيگ چيروكى هه موو ناده ميزاده كان له خو بگري ت.

تريفه يابه حرى نيچگار سه رسامبوو به و بيروكه به. نه وهى كتبيگ بنوسن هه رگيز دوايى نايه ت. كتبيگ دريژ ترين كتبيى دنيا بيت، هه تاهه تايه مرؤفه كان تيا بنوسن و كوئايى نايه ت، كتبيگ به رده وام هه ليده تيه وه و نه گه يته دواه مين لاپه ره، چونكه هه ميشه كه سيگ له م شاره دايه به نه شكه نجه وه ده مریت، نه شكه نجه يه كه سروش ت و خودا نه يانناردوه، به لكو مرؤف دروستيكردوه. نه و بيروكه به وه ك پيگايه كى گه وره وه هابوو، بو نه وهى خويان له نازارى نه فين دوربخه نه وه. چه نده ها پوژى دى بيريان له وه كرده وه كه ده بيت تبيگى گه وره بسازينن، ده بيت نه وانه بدوزنه وه كه له نوسينى نه و كتبه دا كومه كيانده كه ن. ئيدى

غزلهلنوس ده بایه بگه پیت و بگه پیت. نه و له گه پانی خویدا گه له ک
هاورپی زوری دوزیه وه، تخوبی ئیمپراتورییه ته خه یالییه که ی گه وره بوو...
بوو به خاوه نی هه ریمیک ته ماحی تیبکه ن.

با لیره دا که میک بوه ستین و بتانگتیره وه بو سه ره تای کتیه که م
بو نه و شوینه ی پرسیاریکم لیکردن و هه روا ساده و ساکار و بیوه لام
به جیمه پیت، پیمگووتن له گه ل خوتاندا بیر له و پرسیاره بکه نه وه
که ده شیت «مرۆفی ته واو کئی بیت؟». داوامکرد سه برم لیبکه ن تا
ته کنیکی ریکخستن و گتیرانه وه کان وه ها ریکده خه م، بتوانم له جیگایه کدا
وه لامی نه م پرسیاره بده مه وه. هه سته که م ئیره شوینیکی باش بیت
که میک پاتانگرم و پیکه وه له وه لامی نه و پرسیاره نه به دییه رابمیتین،
که له میزه مرۆفه کان و کومه لگاگان نازارده دات. هه رکات بیر له و شه وه
ده که مه وه که تیدا تریفه یابه حری پیشنیاری هاوسه ری غزلهلنوسی
په تکرده وه، هه سته که م هه ر یه ک له تریفه یابه حری و غزلهلنوس
هه ردوکیان له قوولاییدا، کوشته ی نه و گه پانه بوون بو مانای «مرۆفی
ته واو». له هه ر شوینیکی دونیادا که شته کان ده پوخین و پیوه ره کان
داده به زن و ئاده مییه کان له نازه لی نه وسن نزیکه بنه وه، له و شویتانه دا
هه رده م خه لکگه لیک په ی داده بن پتر بو که مال و هه سته پی ده گه رین،
ده یانه ویت پرسوز و نه فینه خش بن. له و ساتانه ی میژوودا که زورینه ی
مرۆفه کان خویان تاپاده ی میش و مه گن، به راز و گورگ نزمده که نه وه،
زیانیان بچوکه بیته وه بو سه ره هه ندیک پنتی ته سک و خه یالیان نامینیت
و زه بنیان راستی وه رناگریت و چاویان نه ویدیوی شته کان نابینیت، له و
ساتانه دا مرۆفگه لیک له دایکه بن که که مالی خویان له وه دا ده بینن،
فراوان و بیسنوور و هه مه ده ست و بالداردل بن، که سانیکن پوچیان له

فەزەن ناوەستتیت و بیۆهستان لە ناو پێچاوپێچەکانی وجوددا دەسوپێنەوه .
 مەخلوقگەلێکن، وەلامی بچوکبوونەوهی مرۆف و تەسکبوونەوهی جوگرافیای
 خولیاکانی بەوه دەدەنەوه هەولبەدەن لە هەموو جینگایەکی دۆنیادا بن،
 لەم سەری خەیاڵ و لەو سەری حەقیقەتدا بژین، لەم سەری تەنیاپی
 و لەو سەری تیکەلسی و هاودەریددا بسوپێنەوه، بیسنوور خۆیان بن و
 بیسنووریش بۆ ئەوانی دی لێرەبن، تەنیا بن و تیکەل بن، خود بن و
 جیهان بن، درەختیکی بچوکی قەراغ جۆگە بن و تەواوی دارستانەکەش
 بن. غەزەلنوس کەسێک بوو دەیویست لە یەککاتدا ئەو سەری سنووری
 خەیاڵ و ئەوسەری سنووری حەقیقەت پێکەوه بژی. دەیویست لەو
 کاتەدا کە لە حەقیقەتدا نوقمەدەبیّت، لە خەیاڵیشدا مەلەبکات. لەوکاتەدا
 کە ئەوپەری جوانی و تەلیسم و زیندویتی خەیاڵ دەژی، ئەوپەری تالی
 و تاریکی و ژینکوژی حەقیقەتیش ببینیت. مرۆفی تەواو لای غەزەلنوس
 ئەوەبوو کە حەقیقەت و خەیاڵ لە ناویدا دەتوانن سەیری یەکبەکن. نا،
 نالیم پێکەوه ئاسوودەبژین، یان پێکدانه دەن، یان لەگەڵ یەکدا نەجەنگن،
 بەلکو دەلیم سەیری یەک بکەن. مرۆفی ئاسایی کەسێکە حەقیقەت
 لە ناویدا ناویریت سەیری خەیاڵ بکات، حەقیقەت ئاسان دەتوانیت
 خەیاڵ بکوژیت، مرۆفی خەیاڵیش مرۆفیکە ناویریت زۆر توخنی راستی
 بکویت، دۆنیای راستەقینە وەک ویستگە یەکی شەمەندەفەر تەماشادەکات
 کە لێوهی بەرەو خەیاڵ دەپوات، بەرابەر دۆنیا بیباک و کەمتەرخەم
 دەردەکەوێت. بەلام مرۆفی تەواو هەردووکیانە، هەردوو بوونەوهرەکە یە،
 هەردوو مەخلوقەکە یە کە بەرابەری یەک دادەنیشن و چاودەبێنە یەک
 و قسەدەکەن. خۆشەویستیش لای مرۆفی تەواو ئەوە یە کە مەحبوبە
 بوونەوهریکی راستەقینە بیّت و بتوانیت وەرگەریت و ببیتە بوونەوهریکی
 نەگیراو و خەیاڵی، هەروەها بوونەوهریکی خەیاڵی بیّت و بشیت و بتوانیت
 ببیتە حەقیقەت. مەعشوقە لای مرۆفی تەواو کەسێکە کە مرۆف نازانیت

پاستییه یان خه یال، بوونی هه یه یاخود وه همه، لیره یه و ده بیبنین یاخود ته نیا له خه وندایه. لیره وه ژبانی مروفی ته واو و عه شقی مروفی ته واو، ژبان و عه شقیکی نهسته مه.

تریفه یا به حری له و ساته دا که نه فینی غزلهلنوس په تده کاته وه، ده زانیت گه ر بپیتته ژنی غزلهلنوس، دیوه خه یالییه که ی خوی ده خاته به ر گه مه یه کی ترسناکه وه و ده بپیتته بوونه وه ریکی دونیایی، ده بپیتته که سیک له گوشت و خوین و جهسته ... به لام تریفه له و کیزانه نییه بتوانیت پۆلی جوړه دلداریککی وها ببینیت، نه و له نه ندیشه ی نه وه دایه چون بپیتته مه عشوقه یه کی خه یالی ... که پیده چپیت لای نافرته بالاترین پله ی به مه عشوقه بوون بیت.

یاداشته کانی بارونی خه یال

پوژیک بۆ یه که مجار مافووریککی خانمی یا به حریم بینی، پتی سه رسامبووم، سه رهتا و امده زانی ده ستردی قالچنه سیحر بازه کانی ئیزانه. دواتر بوم ده رکوت که به ره می کارخانه یه کی بچوک و چه په کی خومالییه. هینده ی چاوم به و فره شه که وت ینگه یشتم که سیک دروستیکردوه، سه رقالی خه یالات و په روه رده ی تیرامانی شاعیرانه یه. له زور شوینی دی، په نجه سیحراوییه کانی نه و مافوورچنه م بینیه وه، له زور مالی پاره دار و لای که له ک به پررسی به مه قام فره ش و راخه ری نه و دهسته نه فسووناوییم به رچاوکه وت. من بووم له نیهانی خومدا گروتم ده بیت، نه و دهسته ی نه م مافوورانه دروستده کات، نه و خه یاله ی بیریان لیده کاته وه، نه و نامیره ی ده یانچنیت، مولکی من بن. من پیوستیم به وه بوو خه یالاتی هه موو دونیا کوبکه مه وه، نازانم که ی

ئەو خولاییه چووہ سەرموہ بېم بە یەکەم کەریاری خەیاڵ. نا مەلین خەیاڵ شتیکە نا کەردیت، بە درێژایی میژوو ھەر مەروڤە و خەیاڵی خزی دەفروشتیت، یەکەم شتیک مەروڤ لە میژووی خۆیدا فروشتییتی خەیاڵە. پیاوانی ئاین لە خێلە سەرەتاییەکاندا، ئەوانەیی پیکولکەری دین بوون، سەرەتا جگە لە خەیاڵ ھێچی دیان نەبووہ بیفروشن، دین سەرەتا بریتیوو لە ھونەری فروشتنی خەیاڵ. من کە ئەو مافوورانەم بینی تێگەیشتم ئەمشارە رۆحیکی نەفرین و دلەژینی خەیاڵ گرتویتی. پێشتر بەو چەشنە لە ھیچ کوچە یەکدا بەر ھێز و تەوژمی خەیاڵ نەکە وتیووم، گەلەک کتییی کۆنیشم لەسەر ئەم شارە خویندەوہ، لە یادداشتی گەرال و گەریدە کۆنەکانەکانوہ تا دەگاتە سەر ئەو میژووہ تازانەیی ھەندیک میژوونوسانی کورد لەسەدەیی بیستدا نوسیویان. پێتچیت میژووی دوور و نزیکی ئەم شارە شتیککی ئەوتوی لەسەر خەیاڵ تێداییت. ھەر شارنیکیش ئاشکرا شتیک لەسەر خەیاڵاتی خزی نەدرکینیت، لە ژیرەوہ پراستی ترسناک تیا پرووہدەن. وامەزانن من کەسیکی بێباکم کە قسەیی بێمانا فرێدەدەم، من کوچە بە کوچە و گوزەر بە گوزەر ئەم شارە گەرلوم، لە پوکەشدا ئەم شارە ئاسەواریکی خەیاڵی تێداییت. من ھەمیشە پرسیموہ دەبیت خەیاڵ چوو بیت بۆ کوئی. وامەزانن من لەوانەم کە دەمەویت پەیکەر بۆ خەیاڵات دروستبکەم، نا، من لەگەل ھەموو حەز و سەرسامی و پێژیکمدا بۆ خەیاڵ، لەو کەسانەم کە لە خەیاڵ دەترسن. خەیاڵ لەو شتانەییە کە مەروڤ تا دەبینیت و ئاگاداریتی ئاسایی و قەشەنگە، بەلام کە دیارنەما، کە بە شارنیکدا پیاوەتکرد و شویندەستی خەیاڵت نەبینی، ئەوا بترسە. ھیچ شتیک لە خەیاڵ ترسناکتر نییە کاتیک دەبیت بە ھێزیککی نھینی. من لەگەل دەفتەری سیاسی حیزب و لەگەل جەنابی سەرۆکیشدا دوو بەدوو قسەم لەسەر ئەم مەسەلە ترسناکە کرد. گەر تێتگەین ئینسانەکان ئاشکرا خەیاڵ لە

چی دهکهنهوه، پاشهپرۆژیکی تاریک و ترسناک چاوهپیماندهکات. خیال له ژیرهوه دهبیته خولیای ترسناک، دهبیته به وهسوهسهی کوشنده، به ئارهزوویهکی حهرام که کهس له کهنار و بنی دهریاکهی تیناگات. که زۆر بهم شارهدا پیاسهدهکم، که سههرنجی گومهز و مناره و قهلاکانی ددهم، که به قهیسهریبه سارد و پهشوکاوهکانیدا دهگهپریم، ههست بهو خوشاردنهوه ترسناکهی خیال دهکم. خیال لهم شارهدا بهردهوام له ژیرهوه ئیشدهکات. من شهو که لهگهل ژنه قهشهنگ و سهپکهله و بالابهززهکهی خومدا دهخوتم، ههستم به هیچ خیالییک نههکرد، لهشی سارد و بیخهخیال و بیتهفسون دههاته بهرچاروم، جاریک تاقیمکردهوه لهگهل ژنی بهرهلای کونه دۆستیکی گهنجیمدا خوتم، که یهک به ههزاری ژنهکهی خوم جوان نهبوو، لهگهل ئهودا شتهکان جوریکی تر و تامیکی تریان ههبوو. من چووم بق لای مهلایهکی ناسیاو که زۆر ئیمانم به دهستپاکی و خودا ناسی ههبوو، ههموو حیکایهتهکهم بق گتپرایهوه، پیمگوت خهیالات مرۆف بهرهو حهرام دهبات، بهرهو بیرکردنهوهی خراب. ئهم شاره خهیالی تیا نییه، پیمبلن ماموستا خهیالاتی مرۆقهکان که وندهبن دهچن بق کوچ؟ مهلای فرهزانستم پیتیگوتم «ههموو خهیالهکان دهچنه ژیرهوهو دواتر وهک شههوت و ئارهزووی خراب دینهوه دهری، وهک هیزیک که دهستهموناکریت و دهستی بهسهردا ناگیریت». بهلام لهگهل ئهوهشدا گوتی «خهیالی خنکاو و شاردراره، له خهیالی ئازاد و بهرهلا باشتره». مهلاکان و سیاسییهکان پیتانوايه ئهشاره بهم روخساره بیخهخیال و شهرمن و کونهیهوه کهمتر وهسوهسهی خراب و خولیای حهرام دروستدهکات. بهلام من دهزانم خهیال نامریت، وهک شیرپهنجیهکی بهد و بیدهرمان له ژیرهوه گهورهدهبیته و گهورهدهبیته. من دهمويست ههموو خهیالبازهکان بکرم و بیانناسم و بیانکهم به دۆست. گهر سههریشی نهگرت لهسه

زهوی بیانسر مه وه. من بووم پوژیک نه و سن پیاوه دلسوزهم نارد کارخانهی مافوره کهم بق بکرنه وه، سن کهس له وانه ی ده زانم له سه واو مامه له دا ده سترکراوه و لیزانن. سه رسه ختی نه و خاوه ن کارخانه به دبه خته تووشی به لای گه وه ی کرد. من له گه ل کوشتندا نیم، تا نه گه مه به رده م یه کتیک که وهک بارگیری کی چه موش سه رسه ختی دهنوینیت... نا له گه ل کوشتندا نیم. به لام که گه یشته نه وه ی یه کتیک وهک بارگیری کی چه موش سه رسه ختی بنوینیت، ئیتر ره حم له دلما نامینیت و خوم بق جله و ناکریت و شتی خراپم لیده وه شیته وه. تا دوا جاریش که عه بدولقادی نیا هر نه یویست په ره و په یمانی فروشتنی کارخانه که مؤربکات، من له به رده میدا ده ستمکرد به گریان و ویستم به ریده م، چونکه وهک که سیک ریزم بق ژیانی مه خلوقاته کان هه یه، ده مه ویت به ناسووده می له ولاتیکی قایم و ریکدا بژیم، کوردستانیکی ئارام بق هه موومان، نه وه یه ئومیدی من... له به ره وه پوژیک له پوژان نه مویستوه کهس بمریت. مرؤف مادام زمان و پاره ی هه یه، واته ده توانیت هه موو شتیک بن کوشتن بیاتبه ریوه. مرؤف تا ناماده بیت پاره ی زورتر سه رفبکات، که متر پیوستی به چه قو و تفهنگ هه یه. هیچ شتیک وهک پاره میژوی له توندوتیژی زیاد پاک نه کردوته وه. به لام هه راو هوریا ی شهریکه بیمیشکه کان، دهنگه دهنگی هه ندیک له وانه ی له ده فته ری سیاسی ئاگاداری مه سه له که بون، ترس له وه ی قسه کان به چوریک بکه ونه وه جه نابی سه روک لکه داربیت، نه وانه قادری نیایان کوشت و له و گورستانه نهینیه دا ناشتیان. بهر له وه ی کار له کار بترازیت دوا هه ولم له گه ل قادری نیادا دا و بیسوود بوو. پیمکووت ئیستا خوینی خوت له گه ردنی خوته، من هه موو شتیکم له گه لدا کردی. له و ساته دا که قادری نیایان کوشت، سن پیاوه دلسوزه که ی من سووک و هه رزان کارخانه که یان له و ژنه سه رسپییه مه کربازه

کریه‌وه که دوای مردنی پیره‌میزده‌که‌ی می‌ردی عه‌قلیش و خه‌یالی‌شی له‌ده‌ستدابوو. به‌لام ده‌ردی راسته‌قینه‌ی من ئه‌وکات ده‌ستی پیکرد که تریفه یابه‌حری له‌و کارخانه‌یه هه‌لهات، وه‌ک جانه‌وه‌ریکی وریا به‌هر داویکی دوور و نزیک، وه‌ک بالداریکی کیتی که له‌ دووره‌وه‌را شیوه‌ی راو‌که‌ر و نیار ده‌خوینیته‌وه، بیته‌وه‌ی تو‌زیک بوه‌ستیت خزی له‌و کارخانه‌یه کیشایه‌وه، ده‌بایه‌ ته‌واوی دونیای به‌دوادا ته‌یکه‌م. هه‌رچه‌ند مردنی قادری نیا ده‌سته‌کانی شلکردم، له‌به‌رده‌م سه‌روکدا گریام. به‌لام پیوستبوو تریفه یابه‌حری بدۆزمه‌وه، ده‌بووایه داینیم و بینیم به‌چ خه‌یالیک و به‌چ هتیزیک ده‌توانیت ئه‌م موعجیزانه دروستبکات. شه‌ویک چووم بق‌لای عه‌تار، لیتیپارامه‌وه تریفه یابه‌حریم بق‌بدۆزیته‌وه. خه‌لاتی گه‌وره و ته‌ماعی قورسم خسته‌به‌ری. ده‌مزانئ ئه‌و هه‌موو شتیک ده‌کات. پیمگوت «توندوتیژی و بق و بیتره‌حمی نه‌ییت، هه‌موو کاریک بکه». من که کارخانه‌که‌م کهری مه‌به‌ستم کهرینی خه‌یاله‌کانی تریفه یابه‌حری بوو، ئیشیکم به‌و ئامیره‌ بی‌پروخ و قالییافه بیته‌هرانه نه‌بوو، که له‌سه‌ر که‌ته‌لۆگی ئاماده ئیشیانده‌کرد و بیخه‌یال مافووریان ده‌چنی. چه‌ند هه‌فته من و عه‌تار عه‌ودالی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و کچه‌بووین که وه‌کو ئاسمان هه‌لیکیتشیت و زه‌مین قووتی بدات ونبوو. هیچ جیگایه‌ک نه‌ما بو‌ی نه‌گه‌رئین و نه‌ماندۆزییه‌وه. عه‌تار «شه‌هره‌یاری شوشه»‌شی به‌کاره‌یتا و نه‌گه‌یشه‌ هیچ. رۆژیکیش که زانیم تریفه یابه‌حری له‌ کوئیه، من ئیدی کارخانه‌ی مافووره‌که‌م فرۆشتبوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا وه‌ک شیت به‌دوای کهرینی خه‌یالی ئه‌وه‌وه بووم. من به‌رده‌وام له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی ورد ده‌پۆشتم، ده‌مویست هه‌موو خه‌یال و خولیای ئه‌م شاره‌ دواچار بین و برژینه ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی منه‌وه... به‌رده‌وامیش ده‌مگوت «ئهی خودای مه‌زن، له‌ چاکه‌و خراپه‌دا پشتم به‌ و کۆمه‌کم که».

حەسەن تۆفان و مورتەزای شەیتان «سەرەتای ھاوینی ٢٠٠٤»

سەرەتای ھەشتاکان سەرەتای ئیشکردن بوو وەک گەنجیکی چالاک لە شانەکانی ئیغتیالاتدا، ئەو کاتە تاریکی و تەمتمان و نەهێنی قبیلەگای من بوون، لەو سەردەمەدا زۆر سەرەنجی پوختاری پیاوکۆژەکانم نەدەدا، دەبێت پاستی بلایم، ئەوکات پوختاری مەرۆف شتیکی گرنگ و سەرەنجراکێش نەبوو، پوختسارەکان وەک یەک و بێ سێح و بێ جیاوازی بوون لەلام. لەگەڵ تێپەڕینی زەماندا پتەر لە دەموچاوی ھاوێی کۆنەکانم پادەمام، خەڵکانیکیان تێدابوو بە کردەوێ خۆینپێژ و بە پوختسار وەک فریشتە وەھاوون، ھەندیکیشیان بە ھەردوو پووکاردا دیمەنکی ترسناکیان ھەبوو. من خۆم لە ھیچیان نەدەچوم، غەزەلنوس پێیدەگووتم من پیاوکۆژیکی خەیاڵیم. لەگەڵ ناسینی غەزەلنوسدا ئەو ھەولە سەیرانەئەو بۆ پاکردنەوێ پۆح دەستی پێکرد، سەرەتا من تەنیا گویم لەو غەزەلانە دەگرت کە لە ھزارباغدا بۆ سەبری دەخویندەوێ. شەوان کە پووم لەو نیو گۆلزارە دەکرد، لە نابەینی پێچاوی پێچە ئالۆزەکانی باغدا خۆم حەشاردەدا و لەناو ئەو بۆ عەترە زۆرەدا بە نەهێنی گویم لە غەزەلەکانی دەگرت. گوێگرتن لە غەزەلنوس وەک سەفەرکردن وابوو بۆ سەردەمە کۆنەکان، بۆ پۆژگارێک باغات نرخێ ھەبوو، شیعەر بە مەستی لە لالەزارەکاندا دەخوینرایەو، شاعیرەکان بەھای گۆلیان دەزانی. کە لەو باغەدا گویم لەو شیعرانە دەگرت، ئارەزوویەکی سەیرم بۆ شەراب و مەئیا تیار دروستدەبوو، مەرۆف وای لێدەھات بە مەستیئەو بۆ مەستی بگەریت.

شه وان که هیدی هیدی له بهر به یان نزیکده بووینه وه، له په ناگای خۆم ده هاتمه ده ری و وام ده رده خست ته نیا پیاسه ی ریکه وت بۆ ئه و کوچه یه هه لیگرتووم. غزه لنوس له و باوه ره دا بوو، ئه و ده ساله ی من له شانەکانی ئیقتیالاتدا گوزه راندومه، سالی خه یالین، سالگه لیکن بۆ نازاردانی خۆم دروستمکردون، من هیچ نیم جگه له پیاوکوژیک به خه یال. ئه و خولیا یه سه ره تا شیتیده کردم، به لام غزه لنوس باوه رپو ابوو، که من له م باغه دا حه قیقه تی خۆم دۆزیوه ته وه و ناییت ونیکه م، به بروای ئه و من به دریزی ژبانم گولاساز بووم، هه رچی حیکایه تی کوشتن و خوین و دلره قی هه یه، له ئاوازی نیوه یه کی خه یالکرد و شه رانگیزی منه که ته نیا ئاوازی نیوه باشه که م ده دات. من پوژیک وه ک شیت چووم بۆ لای شبر و داوای کومه کم لیکرد، ئه وکات شبر هیچی ده رباره ی غزه لنوس نه ده زانی، پیمگوت « شبر وه سه وه سه یه ک له دلما یه ده بییت بو تی بدرکینم، من هه ندیجار واهه سته که م هه رگیز پیاوکوژ نه بووم، واهه سته که م ئه و ده ساله ته نیا خه یال بوون، من له و ده ساله دا ده ستم بۆ پوچی هیچ ئاده میزادیک نه بردووه، هیچ که سه یکم نه کوشتووه، هه رچی شتیک له دلما هه یه، ته نیا خه یاله، خه یاله و هیچی تر، منیش هیچ نیم جگه له پیاوکوژیکی خه یالی». شبر قسه کانی منی لاسه بر بوو، گووتی « حه سه نی پیزۆ، مروف ناتوانیت رابوردووی خو ی بگوریت... ده توانیت درزی بیت، به لام ناتوانیت ته واو بیسریته وه». به لام له گه ل ئه وه شدا بیروکه ی ئه وه ی من پیاوکوژیکی خه یالیم، هانیده ده دام به ئاراسته یه کی دی برۆم. له راستیدا هیچ کات تاسه ر نه مده توانی له گه ل ئه و قسانه دا برۆم. ماوه یه ک شه وانه ئه و ده مانچه کۆنم ده رده هینا و سه یرمه کرد، ئه و ده مانچه یه مایه ی دلنه واییم بوو، هه میشه دوا به لگه ی ده دامی که من پیاوکوژیکی راسته قینه م، هینده سووک و ساده و دۆستانه له ده ستمدا بوو، وه ک

شوه بوو بيري په نجه كانم بکات.

من تينه ده گيستم غه زه لنوس چوڼ ئو هه موو په حم و به زه يي و خه يال و ئه قينه ي کور دوتوه، من نه مده تواني و ايم... نه مده تواني دونيا و باغچه و پوناکي و ئه ستيره م وه ها خوشبويت، که سيک بوو هه موو شتيکي ئم دونيايه ي به هيژيکي بيوتنه وه خوشده ويست، من ئو ماوه دريژهي گويم له دنكي ده گرت تيده گيستم که تين و تاوي غه زه له کاني ته نيا له مانا و شيوه ي به يته کاندان تيه، به لکو له و راستگوييه قولوه وه سه رچاوه ده گريت، که له دليه وه هه لده قولو. هه نديجار و امده زاني يه کيک له ناسمانه وه قسم له گه ل ده کات، يه کيک له هره دوورترين جيگاي ناسمانه وه. دواتر زانيم، زوريه ي ئه وانه ي گويان له غه زه لنوس ده گرت، بيويستي خويان سه يري ناسمانيان ده کرد. زورچار که به و باغه دا ده گه رايين باوه پمده کرد که غه زه لنوس راستده کات، من پياوکوژيکي خه ياليم. شه ويک وام هه سترکرد شبريش پياوکوژيکي خه يالويه، ئه ويش وه ک من کوشته ي وه همه کاني خويه تي. گه رچي من چه ندين جار جي گولله کانم له سه ر جه سته ي بينييوو، به لام ده مگوت هه موو ئه وانه ش جي گولله ي خه يالين.

دواي ونبووني لاشه که ي موراد جه ميل، ژيانم له نيوان هه زارباغ و پنده شته تاريک و شه قامه سارده کاني شاردا دابه شبوو، له وکاته وه ي حياکيه تي ئو کتويه که وتبووه که له مان، ئيشيکي زورم له گه ل ئو ده فته رداره چکولانانده ده کرد که پويستيان به نه خشه و پلانه ورده کاني من هه بوو، بو ئه وه ي بيترس بگنه شويني مه به ست و بگه ريته وه. ئه و کات بو سوراعي بارونه کان و به ئوميدي بينيني جه عفري مه غولي هه فته ي دوو شه ويش له گه ل شبردا ده چووين بو يانه ي پياوکوژه بينيشه کان. شه ويکيان له حه وشي يانه که دا له گه ل دوو دوستي ديړيندا قسمه مده کرد، له پشته وه گويم له ده نگيک بوو گوتي

«ئوہ خوایە، چ بەستەزمانە، چ بیکەسە، قەسەم بە تامی مەی هیندە ی خواردۆتەوہ لە زەوی برپاوہ، قەسەم بە زڕینگە ی جامی بادە ئاگای لە خۆی نییە. با پیکرا دۆعای بۆ بگەین، خودا پەحمی پێبکات و بێتەوہ هۆش خۆی». هەمان ئەو دەنگەبوو کە چەند شەویک پێشتر لە پێدەشتەکەدا دلنەوایی گەنجەکی دەدایەوہ، شیوەی قسەکردنی هیند تاییبەتی و سەیر و بێیاکانەبوو، دەمۆدەست ناسیمەوہ، دلنیابووم هەلەم نەکردوہ... ئەو بوو، هەمان ئەو پیاوہی کە لە تاریکیدا سویندی بە دەنگی بۆلبول و عەندەلیبەکان دەخوارد. کە ئاوپەدایەوہ، پیاویکی بالابەزم بینی لە دەستیگ جلی کوردیدا، جووتیک سمیڵی نارپیک و بژی هەبوو. برۆ ئەستورەکانی برۆی هەندیک لە پیاوکۆژە دێرینەکانی هینایەوہ یادم. شبر بە ئەسپایی پێیگوتم «ئەوہ مورتەزای شەیتانە، یەکیگە لە ترسناکترین خەزمەتکاری بارۆنەکان، پەیوہەندییەکی تاییبەتی لەگەڵ ئەورەحمان نەجیبیدا هەبە کە ئێستا بە بارۆنی پۆرسەلان دەناسریت». بارۆنی پۆرسەلان بازگانیک گەورە ی شوشەبوو، بیروییەکی لە تاران و بیروییەکی دیکە ی لە دۆبە ی هەبوو، لە حیزیدا پلە ی زۆر بەرزبوو. بە کۆمەکی کەسانی وەک مورتەزا و بە یارمەتی ئەو تۆرە گەورەیی لە نیو حیزبەکاندا چنیبووی، تەواوی بازار ی شوشە ی لە ولاتدا داگیرکردبوو، بازگانە بچوکەکانی پلێشاندبووہوہ، بە لێدان و هەپەشە و مەرجی قورس یەکە یەکە دەریکردبوون، هەر کەسیگ بە مەرجەکان و دەستورەکانی ئەو پازی نەبایە، بە شیوازی خۆی پازیدەکردن. سەیرم لێهات کە شبر گوتی مورتەزا دۆستیکی نزیک ی جەغفەری مەغولییە و جەغفەر یەکیگە لە پشت و پەنا گەورەکانی ئەم پیاوہ. بەوردیش باسی ئەوہی کرد کە گومانیک زۆر دەکریت، کە مورتەزا لە پشت هەندیک لە و ژنکوژیانەوہ بێت کە بەردەوام لەم شارەدا پوودەدەن. مورتەزا لەگەڵ پوخواشییەکەیدا شتیکی ترسناک لە

دهنگ و نيگا و سهيرکردنه كانيدا بوو، گهرچي قسه‌ي خراب له ده‌مي
 نه‌ده‌هاته‌ده‌ري، گهرچي پي‌ده‌كه‌ني، به‌لام نه‌يده‌تواني له دي‌وه‌زمه و
 ده‌عجانيكي سامناك نه‌چي‌ت. به‌قسه‌ي شبر، مورته‌زا سه‌ره‌تا نه‌كته‌ريكي
 شانوي سه‌رکه‌وتوو بووه، دواتر له سه‌رده‌مي ديكتاتوردا له سه‌ر نه‌وه‌ي
 كومه‌كي به‌هاورپييه‌كي كرده‌وه، ژنه‌كه‌ي خوي به‌چه‌قو بكوژي‌ت،
 شه‌ش سال چوته‌زيندان، دواي به‌ريووني به‌هوي خزمايه‌تي باروني
 پورسه‌لانوه له شه‌واني نه‌م يانه‌تاريك و سه‌يره‌دا كه خراپ‌ترين
 مه‌خلوقاتي نه‌م شاره‌ي كوده‌كرده‌وه، له ناو دوكه‌لي جگه‌ره و بوني
 عاروق و هه‌ناسه‌ي شه‌راباوي نه‌م پياوانه‌دا كه شه‌و و پوژ باسي پاره
 و قه‌جبه و به‌رپسه‌بالاكان و شه‌پي ناو باله‌كاني حكومه‌ت و حيزب
 ده‌كهن، ريگاده‌گري‌ت و شويني خوي ده‌دوژي‌ته‌وه. ئيستا هه‌مووان وه‌ك
 سه‌گي تايبه‌تي باروني پورسه‌لان سه‌يريده‌كهن. نه‌و كات مورته‌زا له
 ناو گروه‌ي «بليارد» دا زور ده‌رده‌كه‌وت و سه‌روكاريني زوري له‌گه‌ل
 نه‌واندا هه‌بوو. بو نه‌وه‌ي بزنان گروه‌ي بليارد چييه‌ده‌بي‌ت شتيكي
 كه‌م له‌و دابه‌شبوونه ناوه‌كويه‌ي ناو يانه‌كه‌ه‌اليبين. نه‌و ماوه‌يه‌ي من
 ژياني ني‌و نه‌و ئاده‌ميانه‌م له‌نزيكه‌وه بي‌ني، هه‌ستمكرد له‌ناو يانه‌كه‌دا
 جوړه دابه‌شكردنيكي نه‌يني كار هه‌يه. جوړه پريزبونيك له‌به‌رزه‌وه
 بو نرم له‌گوپييه، بچوكترين و نرم‌ترين تاقم گروه‌ي «خه‌سيوه‌كان»
 بوو، نه‌وانه زوربه‌يان خزمه‌تكار و ئيشكهر و پاسه‌وان و پوژنامه‌نوس
 و هه‌والدزي به‌رده‌ستي ميره‌كان و بارونه‌كان بوون، هه‌ر كه‌س تازه
 تيكل به‌ياريه‌كه ببوايه له‌پله‌ي خه‌سيويه‌وه ده‌ستي پي‌ده‌كرد و
 كه‌مه‌كه‌مه به‌ره‌و سه‌روه سه‌رده‌كه‌وت، شبر گوتي «خه‌سه‌ني پيزو
 يه‌كه‌مجار كه‌مرؤف ده‌چي‌ته نه‌و گروه‌وه، له‌وي‌دا به‌كاريني ورد و
 نه‌شته‌ركاريه‌كي زيره‌ك عه‌قل و خه‌يال و په‌حمي ده‌خه‌سي‌نن... دواتر
 پله‌يك و ناويكي ده‌ده‌ني، نه‌و پله‌يه مه‌رجي هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌كاني

دواتره». له وان بالاتر و گرنگتر گروپیک بوون ناویان گروپی «پازیانه» بوو، ناوه که سه ره تا بۆ من بیمانا و سهیریوو، دواتر تیگه یشتم نه و گروپه نیشیان ئه وه یه به دوا ی ئه و بیروکه سهیر و خولیا ره شانهدا بگه پین که له بازاردا سه ره هه لده دن، سه روکاریان له گه ل هه ندیک خه لکیشدا بوو له دهره وه ی سنوور، ناوی کالای سهیر و سه مه ره یان بۆ ده ناردن. خۆیان پاره دار نه بوون، به لام دراو له هه ر ده رگایه که وه به اتبایه ته ئه م ولاته وه ده یانزانی. گوییان هه لده خست، بۆنیانده کرد، هینده ی بیزانیبایه هه ر که سیک بیروکه یه ک یان پرۆژه یه کی ناوازه ی هه یه، به په له هه والیان بۆ بارۆنه کان ده هینا و ئه وانیش به کومه کی کومه لیک گروپی چکۆله، له ژیر گوشاری هه ره شه دا یان ده بوونه شه ریک یا خود ته واوی پرۆژه که یان داگیرده کرد، له به ره وه ی به رده وام له بازاردا بوون، بۆنی کاری و زه نه فیل و به هارات و پازیانه یان گرتبوو، ئیدی ئه و ناوه یان به سه ردا برابوو. گروپیکی دی هه بوو ناویان تیپی «بلیارد» بوو، ئه و گروپه یه کیک بوو له ترسناکترین تاقمه کانی یانه که، نیشیکی سهیر و ئالۆزیان هه بوو، نرخیان به رزده کرده وه و ده یانشکاند، پاره یان بالاده فران و نزمده کرده وه، نرخ ی مولک و عه قاراتیان ده گۆپی، به پلان و به رنامه به های شوینیان ده شکاند و به رزده کرده وه، نرخ ی به نزیان ده گۆپی، نرخ ی ئوتومبیلیان ده شکاند، سنووریان ده به ست و ده یانکرده وه، یه کیک بوون له هه ره به هیزترین که سانیک که راسته وخۆ فرمانیان له ده فته ری حیزب و ئه ندامه بالاکان و بارۆنه زۆر زۆر گه وره کانه وه وه رده گرت. شیر پیگوتم «زۆریه ی ئه وانیه ی ده بن به به رپرسی گه وره، ده بن به به رپۆبه ری گه وره، به ئه ندامی ئه نجومه نه جۆراوجۆره کان، به فرمانبه رانی ده ست پۆیشتوو، لی ره وه ده ست پیده که ن، له م گروپه وه دینه ده ری و دواتر به پپی توانیان تا په ی وه زیری به رزده بنه وه ... ئه مانه هه موو ولات

وهك سه رمیژیکی بلیارد ته ماشاده كهن، ئاره زوویان له هر تۆپیک بیئت لییده دهن، هه موومان به جۆریك له جۆره كان كۆمه لیک تۆپی چكۆلانهی سه رمیزی ئه وانین». ئه م تا قمه ئیواران كه ده هاتن بۆ یانه كه ویقاریکی نۆریان ده نواند، وهك سیاسه ته مدار په فتاریان ده كرد، مرۆف به خیلی به حیشمهت و هه بیه تیان ده برد. به لام دواتر هینده یان ده خواره وه میزیان ده كرد به خۆیاندا و ده پشانه وه. سه یر بوو به لامه وه ئه م پیاوانه ی به رده وام بۆنی میز و جگه ره و عاره قیان لیده هات ده توانن پۆلیکی وه ها گرنگیان له حوكمکردنی ئه م شاره دا هه بیئت. زۆرجار مورته زا له سه رمیزی ئه وانه داده نیشت... هه ندی شه و كه مه سته بوو ده چووه سه رمیزه كان و سه مایده كرد. هه رجاریك ده مبینی، دیمه نی ئه و شه وه م ده هاته وه یاد، ئه و وشانه م ده هاته وه به ر گوئی كه له تاریکیدا بیستبووم. به رده وام به دوو چاوی حه په ساوه وه ته ماشامده كرد، زۆرجار دوور به دوور سه یری یه كترمان ده كرد و بۆ یه كتر پیده كه نین، من نه مده زانی ئاخۆ منم چاوه دیری ئه و ده كه م یاخود ئه وه چاوه دیری من ده كات. شه ویکیان هه ستمكرد مورته زای شه یتان زۆر لیتمه پوانیئت. دلنیا بووم ترسیکی بیۆینه له چاویا یه تی... له و شه وه وه هه ستمكرد لیتم هه لدیئت و ته ماشام ناكات، به لام چۆن واشه یه ك بۆ كه رویشكی بچوك و ترسنۆك داده به زیت ئاوها دوا ی كه وتم، له یاری و نواندن و خۆره ننگردنه كانی نه ترسام... وهك چۆن یه كیك به دوا ی په نگی راسته قینه ی حه ربایه كدا پاده كات، دوا یكه وتم و هه موو ئومیدم ئه وه بوو وای لیبكه م په نگی راسته قینه ی پۆحی خۆی بیینیئت... وای لیبكه م هه سته بكات، ئه ویش تۆپیک بلیارده... تۆپیک ئه مجاره من له دووره وه دیتم و خۆمی پیا ده كیشم.

گه رانه وهی عه تار

ئهو کاتهی غزه لنوس و تریفه یا به حری بۆ خه لکانیک ده گه پان له ئاماده کردنی دریزترین کتیبی میژوودا کۆمه کیان بکه، گه له ک مه خلوقاتی ناوازه هاتنه ژیانیا نه وه. سه ره تا ئهو دوو برایه له ژیانیا ندا ده رکه وتن که له هه ریمیکی دووره وه هاتبوون و ده یانگوت به دوا ی ئیلهامینکدا ده گه پین دریزه به ئیشه کانیان بدن. دوا ی گه شتیکی دریزه به ناوچه کانی باکووری خۆره لاتدا پوو یان له م شاره کردبوو، توانایه کی گه وره یان هه بوو زه وییه وشک و خاکه به یاره کان سه وزیکه، دوو برا بوون ماوه یه ک له هه ر کێلگه یه کدا به مانایه ته وه ده یانکرده لاله زار و سه وزه وار. پیاوانیک بوون هیزکی سحریان له سه ر سروشت هه بوو. له هه ر جیگایه کدا بوونایه ده بوو به باغ. له سه ره تای نه وه ده کانه وه به شداری ئاوه دانکرده وه ی گه له ک گوندیان کردبوو، هه ر وه رزه و له گوندیکدا نیشه جیده بوون، ئیشیان ئه وه بوو به سۆز و مه حبه ته وه سه یری کێلگه کان بکه، سه یری دره خته کان بکه، گیا و گول به نیگا بلاوینن، بۆ ئه وه ی سه وزبیتته وه. هه میشه چند هه فته یه کی پیده چوو تا به ری نیگا کانی خۆیان ده بینن، به لام چاویان هه له ی نه ده کرد و به ره میان مسۆگه ر و دا بینبوو. یه ککی نه ناسراو، ئهو برایانه ی نار دبوو بۆ لای غزه لنوس تا ئیلهامی زیاتر وه رگرن، تا له وی نیشه جیین و له گوند و کێلگه و مه زرا وێرانه کانی قه راغ شاره وه ده ست به سه وزکردنه وه ی دونا بکه. که له حه وشه که دا ده رکه وتن، که مێک ماندوو و چه په ل دیار بوون، پیشه اتوو و سه رگه ردان ده یاننواند، غزه لنوس و تریفه پیشوا زیانکردن، گه رماویان بۆ سازکردن و له سه ر سو فره ی خۆیان دا یاننان، غزه لنوس شیعی خۆی بۆ خویندنه وه و به غزه ل هیز و تین و تاویکی تری پێبه خشین. ژوو ریکی

چه په کيان دانئ و ليگه پان خوږيان بکه نه وه و جلی سهر کار و نيو باغ بگوږن و پشوویدهن. هاتنی نه و دوو براهه به جوړيکي کتوپر ژيانی غه زه لنوس و تريفه يابه حری پرکرد، پڙوانتيکی زور هر چواریان پیکه وه له دهشتاييه کان و گونده کان و مهزراکانی نزيک شاردا ونبوون، بؤ باغی بيحاسلی جووتیاری هه ژار و کتلگه ی بيبه ری خه لکانی بيدهر تان دهگه پان، سهوزيیکه نه وه. له و پڙوهه برا سهوزه کان که هه مووان به برايانی دولبه ر ده يانناسين، هر کات له سهوزکردنی باغيک ده بوونه وه دهگه پانه وه بؤ لای غه زه لنوس، ماوه يه ک پشوو يانده دا و پياسه يانده کرد و به شاردا دهگه پان، گوږيان له غه زه ل دهگرت و وزه ی نوږيان ده کرده بهر پوحيان.

له و سهرده مه دا غه زه لنوس و تريفه يابه حری هه ستيانکرد هاوړيی زور قه شهنگيان هه يه، له زور شويني دونياوه دوست پوويان تيده کات، سنووری ئيمپراتوريه ته خه يالييه که يان بيوتنه گه وره ده بيت، غه زه له کان له هه موو شوينيکی شار و هه ريمه نزيکه کانه وه خه لکیان راده کيتشا. له و ماوه يه شدا خانووه که ی تريفه يابه حری بوو بوو به يه کيک له سهنتره گرنه گه کانی حه شاردانی ژنان، به پوکه ش نيشته جيی ژن و ميژديکی ته مه ندار بوو، به لام له ژيره وه په ناگای هه نديک له و خانمه راگردووانه بوو که جيگايه کيان نه بوو خوږيانی تيا بگر نه وه. له يه کيک له پيکخراوه سه ربه خوکانی ژنانه وه، کيژيک به ناوی «نه وره سی گول سؤلاف» کرابووه سه رکار و نه ينيپاريزی نه و ماله. کچيکی باريکه له ی نه شمیل بوو به قژيکی کال و جووتيک چاوی گه شه وه، تريفه يابه حری بؤ يه که مجار ماجيدي گول سؤلافي له مالی نه ودا بينی، نه وره س و ماجيدي گول سؤلاف، خوشک و براهه کی ناکوکبوون و له گه ل دايکيکی پوخوش و دم به خنده دا ده ژيان. کچ و دايکه که ماجيديان وه ک شيتيکی بي سوود سه يرده کرد که هه موو کاتی خو ی له سه يرکردنی فليم و دروستکردنی نه خشه يه کدا ده باته سه ر که نه مانای هه يه و نه کو تايی. براهه کی دیکه يان هه بوو ده ميک سال بوو له

سكۆتلەندا دەريا، مانگانە بە پۆستىكى تايبەت كۆمەلىك فليم و گوڭقارى ئىنگلىزى تايبەت بە سىنەماى بۆ ماجىد دەنارد. خىزانىكى كەم دەرامەت بوون بە خانەنشىننىيەكى كۆنى باوك و بە موچەيەكى كەمى نەورەس و كۆمەكىكى بچوكى برا ئاوارەكەيان دەژيان. ماجىدى گول سۇلاڧ جگە لەوہى خۆى وەك لۆردىكى ئىنگلىزى دەگوڭرى و پىياسەيدەكرد، كارىكى دى نەبوو، بەدرىزايى ژيانى بىئىشبوو، تا ئەو كات ھاورپىيەكى نەبوو، كورپىكى بىكەس لەوانەى مرؤڧ ھەمىشە بە تەنيا دەيانبىنىت. كە تريفە يابەحرى بۆ يەكەمجار چووه مالى نەورەس، ماجىد ھىند نەبوو دەستىكردبوو بە وانەدادانى ئەو مندالە كوترانە. ھەر لە سەرەتاوہ تريفە، گول سۇلاڧى وەك كورپىكى كەمىك بەدەوا و خۆويست ھاتە بەرچاوكە لەگەل ھەموو خرابىيەكىدا شتىك لە ناسكى و سىحرىشى تىدايە. كورپەكە ھەر لە بۆشناخى و ويقاردا زيادەرپەوى نەدەكرد، بەلكو جوڭرىك لە كارىزما و ھىزى نھىنىشى تىدابوو، كە مرؤڧ ئاسان تىنەدەگەيشت لە چىيەوہ سەرچاوەيان گرتووه. دواى چەند ھاتوچۆيەكى دۆستانە نەورەسى گول سۇلاڧ و تريفە يابەحرى بوون بە دوو دەستە خوشكى دلسۆز و بەوہفا بۆ يەك، دوو كچ دەيانتوانى ھەموو نھىنىيەك لاي يەكترى بىركىتن و پازەكانى قوولايى دلى خۆيان بۆ يەكدى باسبەن. پوڭرىك تريفە و نەورەس، دەرگاي ژوورە داخراوہكەى ماجىدىيان كردهوہ، لەو دىو ئەو دەرگايەوہ تريفە دونيايەكى ترى بىنى، ھىندەى چاوى بەو نەخشە سەيرەى ماجىد كەوت، تووشى جوڭرىك سربوون ھات. ماجىد درىژترىن نەخشەى خەيالى دونياى لەسەر دىوارەكانى ئەو ژوورە دروستكردبوو. نەخشەيەكى ئەبەدى و بىكۆتا بوو كە دەكرا تا ھەتاھەتايە پرىكرىت لە شار و گوند و دەشت و دەرى خەيالى. ناوى جىگاكان ھىند سەير و شاعىرانە بوون، تريفەيان سەرسامكرد «زەمىنى بەور» «بەحرى گومان» «پىگاي خەون» «شارى چاوەپوانى» «شاخى ئومىد» «كەنارى كۆتران» «كەمانستان» «پەروانەى شىن»

«باغی خۆکوشتنی ئەستێره» «گۆمی سهوسهن» «شارۆچكهی شكۆفه» «جۆگهی غهه» «باغی پلنگ» و دهیان ناوی سهیرتر. تریفه له سهیرکردنی ئه و نهخشهیهوه تیگه‌یشت که سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌خلوقیکی خه‌یالی‌دایه، مه‌خلوقێک که دوور له دنیا و بیئاگا له هه‌موو بوونه‌وه‌ره خه‌یالییه‌کانی دیکه ده‌ژی. ژوره‌که‌ی له‌پاڵ ئه و نهخشه‌یه‌دا، پریوو له سه‌ده‌ها فیلمی قیدیۆ و کتیبی ئینگلیزی و عه‌ره‌بی و کوردی، که به‌ فۆرمی کتیبخانه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ ریک‌خرا‌بوون، شوینه‌که به‌جۆرێک پاک و شیک بوو، م‌رو‌ف ئاره‌زوویده‌کرد زۆرتر تیا به‌مینته‌وه. که خانمی تریفه یابه‌حری له و ژوره هاته‌ده‌ری د‌ل‌نیا‌بوو د‌نیا‌یه‌کی تابه‌تی و ده‌گه‌من و نانا‌سای بی‌نیوه. له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ ما‌ل، چیرۆکی ئه و نهخشه سه‌یر و خه‌یالییه‌ی بۆ غه‌زه‌ل‌نوس گ‌ی‌ر‌پ‌رایه‌وه، گه‌نجیک که نه‌خشه‌یه‌کی نا‌کو‌تای جیهانیکی تر له سه‌ریایه‌تی که سه‌رتاپای خه‌یاله. حیکایه‌تی ئه و نهخشه‌یه به‌ جۆرێک غه‌زه‌ل‌نوسی رو‌ژاند، ده‌یویست هه‌ر ئه و ساته ب‌روات و سه‌یری ئه و نهخشه‌یه بکات. پۆرێک دواتر، تریفه یابه‌حری بولبولی کویری برد و له و قوتابخانه خه‌یالییه‌ی ماجیدی گۆل سۆلافا ناو‌نوس‌یکرد، هه‌لسوکه‌وتی گۆل سۆلافا له‌گه‌ڵ خانماندا به جۆرێک پ‌ر‌و‌ی‌قار و به‌پ‌ر‌یز‌بوو، زیاتر سه‌ره‌نجی خانمی یابه‌حری پاک‌یشا. وانه‌کانی گۆل سۆلافا سه‌فه‌رکردن بوو له‌سه‌ر که‌شتیه‌کی خه‌یالی به‌خاکێکی نا‌کو‌تا و نه‌ب‌را‌وه‌دا. ئه و پۆژه که بولبولی کویر بۆ یه‌که‌مجار چووه قوتابخانه خه‌یالییه‌که‌ی ماجیدی گۆل سۆلافاوه، تریفه وه‌ک له‌سه‌ر ناگر بیت چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ی کرد، له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌ی بولبولدا، به وردی هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌ی پ‌ی‌گ‌ی‌ر‌پ‌رایه‌وه، به‌لام بولبول به جۆرێک مه‌ست و رو‌ژاو‌بوو، نه‌یده‌توانی ناسان هه‌موو شتیکی ب‌گ‌ی‌ر‌پ‌ته‌وه. مندا‌له‌که به‌ پ‌استی گه‌شتیکی پ‌استه‌قینه‌ی به‌سه‌ر زه‌مینیکی تردا کردبوو، بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستیده‌کرد شتگه‌لیکی بی‌نیوه که له تاریکی کویری‌دا پ‌یش‌تر نه‌بی‌نیون، به وردی وه‌سفی هه‌ندیک باغ و

ئاو و لالەزاری دەکرد، باسی بالدارى خورافى و ئەسپى فرەسەر و مارى زمانزانى گۆپراپەوہ کە تەنیا لە دارستانە دوور و خاکە نەبىنراوہ کاندە هەن. ئەوہ غەزەلنوسى پتر خرۆشان و زیاتر وای لیکرد بىر لە ھاوپیئى ماجید بکاتەوہ: پۆژیک لە دەرگای پۆلە خەیاڵییەکەى ماجیدى گول سۆلافا دەرکەوت، گەلەک ئاسان لە زمانى یەکدى تىگەشتن و زۆر خیرا بوون بە دۆستى یەک. دواى پیاسە یەکی دريژ، غەزەلنوس بۆ یەکەمجار هەندیک لە غەزەلەکانى خۆى بۆ خویندەوہ. مەرف چەند بەدەوا و لە خۆپازیبایە ئەو غەزەلانە شتیکی نەینى و قوولیان تیا دەبزواند. کاریگەرى غەزەلەکان لەسەر دلای گول سۆلاف وەها گەورەبوو، لەویدا دەستى کردە ملی غەزەلنوس و گووتى «بە کۆمەکى ئەم غەزەلانەى تۆ دەکریت سنوورى نەخشە خەیاڵییەکەى خۆم بیئەندازە گەورەبکەم». هەر ئەو پۆژە بى وەستان و دوودلای غەزەلنوسى بۆ بىنینى نەخشە خەیاڵییەکەى خۆى داوہ تکرد. گول سۆلاف پیشتەر دەرگای زوورى خۆى بۆ کەس نەکردبووہ، هیچ کەس پیشتەر بە ئاگادارى و پەزنامەندى ئەو چاوى بەو نەخشە یە نەکەوتبوو، کەچى بۆ یەکەمجار لە ژيانیدا داوہتى غەزەلنوسى کرد و هەموو نەخشەکەى خستە بەردەم. جۆرە داوہتیکی وەها وەک بەستنى پەیمانیکى قوول و راگەیاندى ھاوپیئییەکى ئەبەدى وابوو. ئەو سەر زەمینەى گول سۆلاف دروستیکردبوو، سەدانجار لەو دەفەرە خەیاڵیانە گەورەتربوو کە غەزەلنوس بىنبوو، بەلام غەزەلنوس دلنیابوو هەردووکیان بە چەند دارستان و پیدەشت و باغ و دەریاچەى وەک یەکدا تێپەریوون. دلنیابوو خەیاڵ کیشوهریکى راستەقینە یە، هەموو ئەوانەى پیا گوزەردەکەن زۆرجار هەمان شت دەبینن، بەلام هەرگیز... هەرگیز پیکەوتى یەک ناکەن.

دوای چوار سالّ نوره سى گولّ سؤلاف، تريفه ی برده وه بؤ مالى خوى. بؤ ناو ئه و کچه په ژموردانه ی به نهینى له خانووه که ی ئه ودا ده ژيان. پوژتیک ئه و پيڅسته وه ئه وئ، پرپوو له بؤنى ئه شک، له کچى وهک تارمايى، له مه خلوقاتیک باوک و برا و ميږد به خه نجر و چه قو و چه کى دیکه وه به دواياندا ده گه پان. کؤمه لئیک ئافره ت ئه م خانووه نه نتييه نه بيت، بستیک زهوى دى نه بوو بيانگريته خوى. تريفه خوى به به خته وه رترين کچى ئه م دونيايه ده زانى، که توانيويتى پوچى ئه م به دبختانه پرگاريکات. کچانئکى بيهيوا و ترساو که ئه م ماله دواپه ناگايان بوو، ئيدى زوو زوو ده گه پايه وه بؤ ناو ئه و کيژانه، هه نديک شه و له گه لئاندا ده خه وت. کؤمه لئیک بوونه وه رى ديلبوون که ده بايه تا هه تاهه تايه ديلبن. هه ر له يه که م پوژه وه تريفه که وه وه سه ر خولياى ئه وه ی دووباره ته ونئکى چنينى مافوور په يدا بکات و ئه و کيژه دلته نگانه فيرى قالى و مافوورچنين بکات، دلنباوو ئه وه تاکه شتيکه بتوانيت له پنگايه وه خوڅيشى و نه وانى ديش به ختيار بکات. نوره سى گولّ سؤلاف سه يرى ليها ت که بينى تريفه پاش ماويه کى زور که م ته واوى ژير زه مينى ئه و ماله ی بؤ جوړه کارئکى وه ها پئکخستوو و ناميرگه لئکى ساده ی له ويدا داناوه و که ره سته ی ته ون و جو لا يى دامه زرانده و ده توانيت هه ر ئيستا ده ست به مافوور چنين بکات.

ئه و وه رزه له سالى يه که مى سه ده ی نويدا، ئارام و بيده رده سه ر دياربوو، دوستى زور پووى ده کرده مالىان و پوخله به ره خه يالئيه کان هه رده م له گه وره بووندا بوون. تريفه ويژدانى ئاسووده و پوچى پر له شادومانى ئيشکردن بوو، ژيانى ياريکردنى به رده وامبوو له گه ل منداله کاندا، به ته نگه وه هاتنئکى دايکانه بوو بؤ فيرکردن و پاراستنيان، شه وانه ش به سه عات له گه ل نوره سى گولّ سؤلافا به ته له فون قسه يده کرد، به خته وه ربوو که ژيانئکى پرى هه يه، هه ميشه شتيک هه يه

بيكات. بەلام لەگەڵ ئەو هەموو دۆنیایی و ئاسوودەییەدا هەستی بە زیادبوونی ترسەکانی خۆی دەکرد، هەستیدەکرد بەردەوام جانەوهرێک بەدواپەوهیەتی و دەیهوێت پەلاماریبەدات. شەوانێک کە لە حەشاری مالهەکی خۆی دەهاتەدەری و دەیویست بگەرێتەوہ بۆ لای مندالەکان، لە پێگای گەرانیەدا ئەو ترسە سەرەتایی و تاریکەیی وەها زیادیدەکرد، دەبایە بە خێزایی خۆی فرییداتە تاکسیبەکەوہ و بەپەلە بگەرێتەوہ. ترسەکە تەنیا بۆ خۆی نەبوو، بەلکو وا هەستیدەکرد جانەوهرێک هەیه دەیهوێت مندالەکانیش بخوات، دەیهوێت غزەلنوس بخوات، دەیهوێت نەورەسی گول سۆلاڤ و کچ و ژنە پراکردووہکان هەمووی بخوات. ترسەکانی بەردەوام سروشتی سەیر و شیوہی پیشبەینییەکی تاریکیان وەرەگرت. بەیانیبەک وەک دەنگێکی رەش لە ناویدا هاواریکات، هەستا و بە غزەلنوسی گووت دەبێت کتیبەکانی غزەل بشاریتەوہ، دەبێت کتیبەکانی غزەل بپەتە جیگایەک دەستی هیچ ئادەمیزادێک نەیکانیت، دەبێت لەم مالهە دووریخەیتەوہ، مەن خەوم بینوہ، تێدەگەیت، خەوم بەو کتیبانەوہ بینوہ دەسووتێن، خەوم بینوہ، دەبێت ئەو کتیبانە ببەیت بۆ شوینیک لە خۆت زیاتر هیچ ئادەمیزادێک نەیزانیت، نابیت منیش بیزانم و نابیت هیچ کەسێکی دیش بیزانیت.

داواکەیی تریفە هێند سەیر و توند بوو، نەدەکرا غزەلنوس گوێی لیتەگریت. پۆژیک غزەلنوس بپاریدا زۆریەیی دەستنوسەکانی خۆی بگوازیتەوہ بۆ جیگایەکی نادیار، بۆ شوینیک ئەوکات جگە لە خۆی هیچ ئادەمیزادێک نەیدەزانسی. بەلام تەنیا دواي چەند سالی لەو پۆژە دەرکەوت، هەستەکانی تریفە یابەحری چەند دووربین و ورد و تیزنیگا بوون.

چوار سال دواى شاردانه‌وى «کتیبخانه‌ى غه‌زل»، له کۆتایى سالى ۲۰۰۲ دا، چند مانگیك به‌ر له دۆزینه‌وى لاشه‌كه‌ى موراد جه‌میل، عه‌تار به‌ خۆى و سه‌رۆفه‌سائه تاییه‌تییه‌كه‌یه‌وه ده‌رکه‌وت، ئیستا سه‌رى زلترو نیگاكانى چلیستر و غه‌مگینتر دیاریبون. ئیواره‌یه‌ك بی هیچ واده‌یه‌كى پیشوه‌خت و ناگادارییه‌كى پیشینه، تویتا تازه‌كه‌ى خۆى له به‌رده‌ركى مالى غه‌زلنوسدا وه‌ستان و هاته ژوورئ. پیاویكى چكۆلانه و پیره‌له‌ى ترى له‌گه‌لدا بوو كه سالانیک له‌مه‌وبه‌ر شاگرد قه‌سابیكى له‌ر و نه‌خۆش بوو. ئیستا زیاد له‌ حه‌وت سال به‌سه‌ر هه‌لهاتنى تریفه یا به‌حریدا له‌ کارخانه‌ى مافووره‌كه‌ تپه‌پییوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بینینه‌وى عه‌تار دلئى خانمى یا به‌حری راچله‌كاند. پیده‌چوو عه‌تار زۆرشت بزانیت، دۆزینه‌وى تریفه یا به‌حری له‌م ماله‌دا سه‌رسامیگرد، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌كى وه‌ها پیس و به‌مانای گرت، خانمى یا به‌حری ترساند و له‌ دل‌وه‌ه راچله‌كاند... ئه‌و پۆژه تریفه یا به‌حری تیگه‌یشت عه‌تار هه‌میشه و هه‌میشه تا مردن به‌دوايه‌وه‌یه‌تى. غه‌زلنوس له‌ میژیوو عه‌تارى نه‌بینیوو، دواى وه‌رگرتنى ده‌رسیم تاهیر، به‌ریکه‌وت یه‌كجاری دى لای حوسنى خه‌یال سلأویان له‌یه‌كکردبوو. به‌لام ئه‌و پیاوه چكۆلانه‌یه‌ى هاوده‌مى ئه‌وى باش ده‌ناسى، ئه‌ویان «خه‌سیو عه‌زیز» بوو، له‌ شاگرد قه‌سابه‌وه هیدی هیدی سه‌رکه‌وتبوو تا بوویوو به‌ مولكفرۆشیكى گه‌وره. خه‌سیو ئیستا له‌ بازاری عه‌قاراتدا هیرش و پمبازینى خۆى هه‌بوو، بازرگانه‌ گه‌وره و راسته‌قینه‌كان حیسابیان بو ده‌کرد، شاره‌زایه‌كى بیۆینه‌ى زه‌وى و زار و کیلگه و باغ و ده‌قه‌ره كشتوكالییه گرنگه‌كان بوو، یه‌كێك بوو له‌وانه‌ى له‌ ژیره‌وه پاره‌وپولئى له‌ بنه‌هاتووئى سیاسه‌تمه‌دارىكى گه‌وره‌ى ده‌گیڤا. ئه‌و ئیواره‌یه‌ پیده‌چوو بو کارىكى زۆر تاییه‌تى و گرنگ هاتیبیتن. عه‌تار ده‌ستى خسته سه‌رشانى غه‌زلنوس و گووتى «غه‌زلنوسى برام، مامۆستای گه‌وره‌ى خه‌یال، به‌ کارىكى گرنگ هاتوینه‌ته مالى

تۆ، هیوادارم دلّمان نه شکینیت، ئیمه پاسپاردهی پیاویکمان پییه، که نایه ویت ئاشکرا خۆی ده رخات. ئهم برا عهزیزهم که ناوی «عهزیز هاوشارییه»، بهرپرسی مولک و مائی ئه و پیاوچاکه یه. به هیوای ئه وهی له سه ر نرخیگ بگیرسیینه وه که هه مووان پارزیکات». عه تار له ماوهی ئه و چند ساله دا گه شه یه کی بیۆینه ی به دیپلۆماسییه تی کرین و فرۆشتنی خۆی دابوو. تۆرپکی تاییه تی و نه نیسی له هه والگر و خه به رناس پیکه یتابوو له هیز و متمانهدا به رته قای ده زگا ده ولّه تیه کانی پۆلیس و ئاسایش ده بوو. وه ک هه میشه گوئ ئاونگیه کانی ته پ و سه ر که پووی دلۆپیک عاره قی ره شی پتوه بوو، ده بایه له گه ل ده ست پیکردنی مامه له و حیسابدا زوو زوو ده سته سه رپک ده ره یه نیت و نیوچاوانی وشکباته وه، سال دوا ی سال زیاتر سه ری ده پروتایه وه، به ره و ئه وه ده چوو له ماوه یه کی کورتدا تاله موویه ک چیه به سه رییه وه نه مینیت. عه تار به هه مان لیزانی خۆیه وه گووتی «هه موو ده زانین تۆ کتیبخانه یه کی گه وری غه زه لیاات هه یه، سالگه لیک زۆره تۆ له م کتیبخانه یه ده خوینیته وه، خیالیاتی جوان دروستده که یه، بیستومه که تۆ به شیع به ده بختی ده گۆریت بۆ خوشبه ختی و غه م ده که یه ت به جو ره گولۆیک که پۆج ئاسوده ده کات، من خۆم له بواری شیع و ئه ده بیاتدا ده ست سپی و بیبه هه رم، له راستیدا ده ره قه تی ئه ده بیات نایم، سه ری لیده رناکه م و له نرخی تیناگه م. دیاره هه رچیه ک له دونیادا بکۆریت و بفرۆشریت ئیشی تیا ده که م. عه زیزم کاسبی مه کینه ی ژیا نه، مه کینه ی ژیا نه ... لای برا بچوکتان کاسبی له سه روو عه شقیشه وه یه. کاسبی نه بیات بازارپیش نابیت، که بازارپیش نه بوو ژیا ن نابیت، من ده لیم بازارپیش وه ک ئه ده ب مه حه که، مه حه کی گه شه و په ره سه ندنه. میله تیک بازار و ئه ده بیاتی نه بیات ده مریت ... بازار و ئه ده بیات، ئه وه پتوانه ی هه موو شتیکه. عه فووکه له وانیه ئیوه بۆچوونیک ترتان هه بیات، که بیگومان من

زور خوشحالانہ گوئی لیدہ گرم، بہ لآم بہ بندہ زور ناوونایانگی غزہ لیا تی
 ئیوہی بیستوہ، لیرہو لہوئی غزہ لی جہ نابتان بہر گویمان کہ وتوہ .
 بہ لآم عہ زیزی من، نرخی زیز لای زہ پہنگہرہ، نہ مپو ئیمہ لہ سہر داوای
 یہ کیک لہ پیاوہ چاکہ کانی نہم شارہ، کہ گہنجیکی بہ لوتف و پو شنبیر
 و نہدہ بدوستہ، لیرہین تا شتیک لہ و کتیبخانہ گہورہ یہی ئیوہ لہ بواری
 غزہ لیا تدا بکپنہوہ . بہ لئی عہ زیزی من نہ و کتیبخانہ گہورہ و دہ گمہن و
 بیوینہ یہی غزہ لیا ت کہ بیستوہمہ دلین سامانیکی نہ تہ واویہ تی گہورہ یہ
 و دہ بیت لہ شوینیکی گرنگدا ہپاریزیت، نہمہ پیشنیاری ہپاواچاکیکہ
 کہ حہ زدہ کات تو زہنگینبکات و نہدہ بہ کەش لہ بہ لای کتوپر و ناگہ ہان
 ہپاریزیت، ہپاویک لہ بہر ہندیک ئیعتیاراتی تایبہ تی خوئی نایہ ویت
 دہر بکە ویت و کەس بیناسیت، بہ لآم ہموو دلنیاین چ مہ بہ ستیکی پاک
 و چ نیازیکی راستگوانہی ہ یہ» .

غزہ لنوس بیر ی لہوہ نہ کردبووہوہ ہیچ کہ سیک ہہ بیت بیہ ویت
 کتیبخانہی غزہ لہ کہی لیکریتہوہ، پیشنیارہ کہ کتوپر و سہیر و شوین
 گومان بو . نہ و کتیبانہ مولکی نہ و نہ بوون تا بتوانیت بیانفروشیت،
 لہ سہرہ تاوہ ہہ ستیکردبوو نہ و غزہ لانہ مولکی ہہ موو پوخلہ بہرہ
 خہ یالیہ کانہ، مولکی نہ و ژمارہ ئادہ میزادہ کہ مہ یہ کہ تا ئیستا شیعر
 دہ توانیت مہ ستیانبکات، جنسیک ہیدی ہیدی بہرہو کہ میوونہوہ دہ پوات،
 مولکی نہ وانہ یہ کہ دہ توانن چا و بنوقینن و خہون بہ دونیایہ کی ترہوہ
 ببینن، با نہ و دونیایہ نہ ستہم و نہ کردہ و نہ فسانہی بیت، بہ لآم
 مروف ہہ میسہ پتویستی بہوہ یہ لہ پال نہم دونیایہ دا دونیایہ کی تری
 ہہ بیت، نہ لہ بہر نہوہی دہ بیت بہرہو نہ و جیہانہی دی ہپاکات، بہ لکو
 لہ بہر نہوہی بہی نہ و جیہانہی دی ناتوانیت لہ دونیای خوئی تیبکات . نہ و
 غزہ لانہ دہ لیلی غزہ لنوس بوون بو ناو نہم شارہ، بو کوچہ تہ سک
 و توزاویہ کانہ، بو ژیا نی غہمگینی ژنان، بو نہ و خہونانہی لہ قوولایی

بیاواندا خه وتوون. به بیئ ئه و غزه لانه نهیده توانی له پیسی و خوین و نازاری ئه م شاره تیبگات، له کورپه ناکامهکانی نزیک بیتهوه، بۆ کچه عاشقهکانی بگری، له گه ل پیره میرده سه رسپییهکانیدا بیته هاوپی، پیریژنهکان بپروا و متمانهی پبیکه ن. ئیستا چی ده بیته گه ر ئه و غزه له سیراوایانه بکه ویتته دهست که سئیکی جادوو یاز که ته نیا رۆح فریوده دات و دل نه شکه نجه دات؟ چی ده بیته ئه م غزه لانه بکه ویتته دهست یه کییک که ده یه ویت له ریگای خه یال هوه حقیقه ت له بیر مرؤف به ریته وه؟ سیحری خه یال هوه یه که تیمانده گه ینیت له سه ر چ زه ویه که ده ژین، چی ده بیته ئه م غزه لانه بکه ویتته دهستی که سئیک نه یه ویت له موحیبه ت تیبگات؟ بکه ویتته دهست عاشقی درۆزن، که هینده ی خویان مه به سته، عه شقیان لا گرنگ نییه؟ چی ده بیته گه ر غزه له کان بکه ویتته دهست که سانیک که به رته قای خه یال میهر و موحیبه تیان نییه؟ ئه و له ماوه ی ئه و چند ساله دا هه موو شتیکی کردبوو، غزه له کان کۆمه ک به مرؤف بکه ن پوونتر خه یال بگات، زیاتر له ئه فین نزیک بیته وه، پتر رۆحیان بۆ یه کتر بکه نه وه و هیزی خۆشه ویستیان تیا بیته. ئه ی چی ده بیته گه ر یه کییک بیه ویت ئه م غزه لانه بسوتینیت، ئه م غزه لانه داگیربگات و پاری مه عشوقه ی پببگات؟. چی ده بیته گه ر به کاری به یینیت بۆ ئه وه ی هیزی پی دروستبگات؟ ئاخه ر خه یال ده توانیت هیژیکی وه ها گه وره بیته، دنیا سه ر له به ری بگوریت. ئیستا چۆن ده توانیت ئه م دوو مرؤفه تیبگه ینیت که داوای کرینی شتی که ده کن که نافرۆشریت؟. غزه لهنوس له ژانیدا چاوه پوانی ئه وه ی نه کردبوو یه کییک بیه ویت غزه له کان بگریته، به لام ئیستا دلنیا بوو مرؤفیککی نادیار هه یه که به دوای خه یال کانیه وه به تی. به هیمنی بیته وه ی توپه بیته و خۆی زویریگات به عه تاری گووت «عه تاری نازیزم، من تیده گه م، ئیوه کاسییکی زیره ک و فره به هره ن. تیده گه م بازار و قه یسه ری شاری ئیمه وه ک باغی مه یمونی لیها تووه که

هه‌موو که‌سیکی عا‌جباتی و هه‌موو جان‌ه‌وریک‌ی به‌جول‌ه ده‌توانیت کلکی تی‌ه‌وردات. ما‌وه‌یه‌که بازار به‌جوریک‌ی ترسناک گه‌وره‌بووه، مرؤف‌گه‌ر دوکاندار نه‌بیت شه‌رم له‌حالی خوی ده‌کات. من ده‌زانم شاری نی‌مه هه‌موو شتیکی تیاده‌فرؤشریت، هه‌موو شتیک، له‌سه‌ره‌سؤده‌وه تا مرؤف. به‌لام عه‌تاری عه‌زیز، هاوشاری برا، هه‌ندی‌ک شت نافرؤشرین، هه‌ندی‌ک شت هه‌ن به‌مانای مرؤفه‌وه گریدراون. نایا رۆماننوسیک رۆمانه‌که‌ی خوی ده‌به‌خشیته‌که‌سیک که‌نازانیت وشه‌کان و قاره‌مانه‌کان و نازاره‌کانی له‌کویتو هه‌لقولیوون؟ هی‌زی هه‌ندی‌ک شت له‌سه‌رچاوه‌که‌یدایه، له‌وه‌دایه له‌ده‌ستی کیدایه. من نیازیکم نی‌یه به‌یازی غه‌زه‌له‌کانم بفروشم، چونکه نافرؤشرین، من ته‌نیا ده‌توانم بۆ خه‌لک‌یک‌ی عاشقی دوا‌ی خۆم جی‌یانیه‌یلم. کتیبخانه‌ی غه‌زه‌ل شتیکه‌گه‌ر عاشق نه‌بیت و ده‌ستت به‌ر کتیبه‌کانی بکه‌ویت، ده‌بنه‌ تو‌ز و غوبار، کتیبخانه‌که‌ی من جوریکه‌ ته‌نیا من ده‌توانم ده‌ست بۆ لاپه‌ره‌کانی به‌رم، پاسپارده‌ی مه‌خلوقیکه‌ که‌ئه‌مانه‌تی خوی خستۆته‌گه‌ردنی من... له‌به‌رئه‌وه عه‌تاری برام به‌و پیاوه دلپاک و ده‌ستپاکه‌ بلن، کتیبخانه‌که‌ی من کتیبخانه‌یه‌کی خه‌یالییه‌ که‌بۆ فروشتن نی‌یه، مرؤف ده‌توانیت گو‌ی له‌غه‌زه‌له‌کانی بگریت، به‌لام ناتوانیت بیکریت، مرؤف ناتوانیت غه‌زه‌ل بکریت، به‌لکو ده‌توانیت تیا بژی».

ئه‌سته‌مبوو عه‌تاری سه‌رز و گو‌ی به‌ئاونگ له‌گه‌ل خه‌سیو عه‌زیزدا له‌قه‌سه‌کانی غه‌زه‌لنوس تی‌یگه‌ن. پێیانابوو، کیشه‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی پێشده‌م هه‌رمامه‌له‌یه‌کی دونیا ریکنه‌که‌وتنی ئاده‌میزاده‌گانه له‌سه‌رنرخ. لای عه‌تار هه‌یج شتیک نه‌بوو له‌م سه‌رزه‌وییه‌دا بۆ فروشتن نه‌بیت، هی‌ند هه‌یه‌ مرؤف ده‌بیت نرخ‌ی ته‌واوی له‌سه‌ر دانیت. خه‌سیو عه‌زیز له‌شه‌روال و مراخانییه‌ ته‌سه‌که‌که‌یدا واده‌رده‌که‌وت بودجه‌یه‌کی به‌رز و کراوه‌ی خرابیته‌ به‌رده‌ست، له‌پێشنیاری باغی ساده‌وه‌ده‌ستی پیکرد تا گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی ده‌فه‌ری گه‌وره‌وه‌م‌زای هه‌زاران فه‌دانی

پیبه خشیت، له خه زنه ی پر پاره وه تا سندوقی پر گه وه ر و مرواری
 پیشنیاریکرد و سوودی نه بوو. خه سیو عه زیز پتر له په وانه کراوی
 سولتانیک ده چوو هاتیبت خوازینی کچه سازاده یه ک بکات. ئو پرژه که
 دلشکاو له مالی غه زله لنوس هاتنه ده ری، پییانگووت «ئو و پیاوه ئه ده ب
 دوسته به جوریک عاشقی غه زله کانی تو بووه، ده سته برداری هیچ
 ریگیه ک نایبت، په شیمانی تو ی پی بکریت». غه زله لنوس ده سته خسته
 سه رشانی هه ردوو ده لاله غه مگینه که و گوتی «به و پیاوچاکه بلین که
 شاعر مولکی هیچ ئاده میزادیک نییه، که س ناتوانیت شیعری هه بیبت،
 که س ناتوانیت غه زله له سه ر خوی تاپوبکات، ته نیا ده توانیت شاعر
 غه زله و خه یال به کاربهینیت تا دونیای لیونته بیبت و خوی ونه کات».

ماجیدی گول سولاف بو یه که مجار بارونی خه یال ده بینیت ماجیدی گول سولاف - هاوینی ۲۰۰۴

وه ک گوتسم، شه ویکیان بارونی بوکه شوشه داوه تی ئاهه نگیکی
 گه وره ی کردم و چووم بو ناو بارونه کان. بارونی بوکه شوشه ده یزانی
 من له و جوره ئاهه نگاندا سه روده رم نییه و ده شیویم و ده ست و قاجی
 خوم ونده که م، له گه ل ئه وه شدا که هه واله که ی پیگوتسم، زور پییداگرت
 بجم و له وی ئاماده بم. ئاهه نگیکی خیزانی گه وره بوو که بارون به بونه ی
 گه رانه وه ی کورپیکیه وه له ئه وروپا سازیکردبوو. ته له یه ک بوو له ته له
 زپینه کانی بارون تا کوره که ی ناچاربکات، کچی یه کیک له میره
 گه وره کان هه لبریت و نیشانه بیکات. ئه وده م ئه و جوره ئاهانگانه
 باوبوون، ئه وانیه ی کورپیان له هه نده رانه وه ده گه رانه وه، بونه ی ایان
 دروسته کرد تا کوره کانیان بتوانن دلخوازی خویان بدوزنه وه. زوربه ی

ژنان و کچانی نويميران له وپييون، هه موو جوانترين و سهيرترين جلی خویان له بهرکردبوو. چهند وهخت من له و شاره پيس و پۆخله دا ژيابووم، تا ئه و کاته نه مده زانی جوړه ناهنگی وا گه وره ی تیا سازده کریت. بۆ ئه وه ی وهک گه مژه یهک دهرنه کهوم و زۆر نه کهومه بهرچاو که میک درهنگ چووم بۆ یانه ی «مرواری» که ناههنگه که ی لیسازده کرا. که گه یستمه سالۆنه که پرپوو له میوانی بۆندار و به پرشه و ورشه، به لām هیشتا خزمه تچیه کان دهستیان به خزمهت و تپه مؤسقییه کان دهستیان به گۆرانی نه کردبوو. شوینیکی سهیر و بۆنه یه کی بیۆینه بوو بۆ من، پیشتتر له هه موو ژیاندا هیندم کچ و ژنی جوان ئاوها به سهیره که وه نه بینیبوو. هه موو به وبقاریکی زۆره وه له سهیره میزه کانی خویان دانیشتبوون، هیشتا میکیاچه کانیان نوئ و بۆنی عهتره کانیان تیزبوو، سهرتاپای سالۆنه که بۆنی جوړه گوناهیکی نادیار ی لیده هات. «بارۆنی بوکه شوشه» که منی بینی نامیزی بۆ کردمه وه و به گه رمی پیشواری لیکردم و به گویدا چرپاندم «کوپی خۆم، ئیواره یه کی خۆش بزی». به عهقلی ئه وکاتم خۆش حالبووم که بارۆن به کوپی خۆی بانگیکردم. به هیمنی بارۆنم جیهیشت و وهک که سیکی نابه له د و دهسته پاچه، له دوا پیزی هۆله گه وره که دا له سهیره میزیک دانیشتم. داوه ته که کهسانی دهستخالی وهک منی که م تیدابوو، زۆر بهیان له گه ل ژن و کچی خویاندا هاتبوون، پیاوانی بیئافره تی وهک من یاخود له پیشی پیشه وه یان له پشتی پشته وه ی سالۆنه که دا دانیشتبوون، به جوړیک ده بایه له سهیره تاوه دیاربین که ئیمه بیئاوسه ره و هاوده می ئافره تین. جوړه جیاکردنه وه یه کی نامرۆفانه بوو، ده رکردن و به لاهه خستنیکی گه وره بوو، به لām سوویدیکی هه بوو، هه ندیک له ژنان و کچان زیاتر ته ماشایان ده کردین. له گه ل ئه و په راویزنشینیه دا، چونکه جوانترين جلی خۆم له بهرکردبوو، قزّم به سهيرترين شیوه داهیتابوو،

له نئو هه‌موو گه‌نجه‌کانی سالۆنه‌که‌دا، نامۆ و ناوازه دهرده‌که‌وتم. له سه‌ره‌تاوه کورپکی گه‌نج له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، که پێده‌چوو ئه‌ویش ته‌نیا بیتم، به ده‌نگیکێ غه‌مگین، به‌لام دانیئا و زیر، خۆی پیتاساندم ناوی «پیرس» بوو، «پیرسی ئه‌ندازیار». به نیکایه‌کی که‌میک گومانای و ناپاکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «تۆ کورپی حیکایه‌ته‌کانیت، وانیه، کورپی حیکایه‌ته‌کان؟». نه‌مزانی مه‌به‌ستی چیه، بیته‌وه‌ی وه‌لامیبه‌مه‌وه گووتی «من ده‌تناسم، من باش ده‌تناسم، من بارۆنی ده‌ریاچه مامه، ده‌زانم تۆ شه‌وان حیکایه‌ت بۆ منداڵان ده‌گێریته‌وه، ده‌زانم، پێویست ناکات بترسیت، پێویست ناکات». من به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یرمکرد و گووتم «ناترسم، بۆ بترسم؟». گووتی «منیش له بارۆنه‌کان نیم، هیند هه‌یه، ئه‌ندازیا‌ری کاره‌بام، ئیشیان بۆ ده‌که‌م. واتده‌زانی من له بارۆنه‌کانم، ها واتده‌زانی من له‌وانم، ده‌زانم که تۆ واتده‌زانی منیش له‌وانم، به‌لام من له بارۆنه‌کان نیم، من ئیشیان بۆ ده‌که‌م، موه‌لیده‌یان بۆ داده‌نێم و بۆیان چاکده‌که‌م، کاره‌بایان بۆ دا‌بینه‌که‌م، هه‌موو شتیکیان بۆ ده‌که‌م، منیش وه‌ک تۆ وام، ده‌توانم بچمه ناو مائی بارۆنه‌کانه‌وه». زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانا و پیسی گرت و به‌چه‌ گووتی «منیش ده‌توانم بچمه هه‌موو ژووره‌کان، هه‌موو ژووره‌کان، ده‌توانم بچمه هه‌مام و ته‌والیته‌کانیش». به‌هێمنی ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی «من براتم، برا، له هه‌ر که‌س ده‌ترسیت له‌ من نه‌ترسیت، تیده‌گه‌یت، به‌برایه‌کی خۆتم دا‌بنی. منیش رقم لیئانه، به‌لام ده‌بیتم ئاگات له‌ خۆت بیتم، زۆر ئاگات له‌ خۆت بیتم». من ته‌ماشامکرد و هیچ نه‌گووت. ئه‌و چپاندی به‌گویمدا «سه‌یرکه‌ بارۆنی توتی ده‌بینیت، ئاه ده‌زانم تۆ نایناسیت، تۆ که‌س نایناسیت، تۆ تازه‌یت. بارۆنی توتی، یه‌کێکه‌ له‌ ده‌وله‌مه‌نترین بارۆنه‌کان. سه‌رۆک چی بلێت وه‌ک توتی ده‌یلته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ناویان ناوه‌ بارۆنی توتی.

ئەي بارۆنى ئاسك؟ ئاھ، من بە بارۆنى ئاسك سەرسامم. دەزانی بۆ ناویان ناوہ بارۆنى ئاسك؟ نازانیت. لە بەرئەوہی كەستىكى تر لە دۇنيادا نىيە بتوانیت وەكو ئەو بتوانیت ئاسك پراوبكات. گەرەترین پراوكەرى ئاسكە، بە پراكدنەوہ ئاسك دەگریت، من نەمبىنيوہ بەلام بىستوومە، دەلین دەتوانیت سوار پشتیان بىت و دەستەمۆيانبكات و شتى تریش». ئەو دەبویست شتىك بلیم، من بۆ ئەوہی هیچ گومانىك دروست نەكەم، گووتم «ئەي بارۆنى چىنى كوا، دەمەویت بارۆنى چىنىم پىشانبدەیت؟». لەو كاتەدا كە قسەمان دەكرد، هیدی هیدی دەنگەدەنگ و غەلبەغەلبىكى زۆر دەكەوتە سألۆنەكە، تىپى مۆسیقاكە كەمەكەمە نامىرەكانیان تاقیدەكردەوہ، دەنگى ناسكى هەندىك كچ و دەنگى پىكەنىنى دوو ژنى قەلەو لە بەردەمماندا نەیاندەهیشت تەواو تىبگەم چى پروودەدات. كە پرسىارى بارۆنى چىنىم لە پىرس كرد كەمىك سەرى خوران و گووتى «هم، بارۆنى چىنى، بارۆنى چىنى ناىنىم، ئەو یەكەم كەس بوو پىنگای بازركانى لەگەل چىندا كردهوہ، بەلام پىاوئىكى هیچە. ئاھ تۆ ناىناسیت سەرىكى دیز و جوتىك چاوى بچوكى هەیه، لە كوپەیهكى شكاو دەچیت بە كەتیرە ناىتیاڤەوہ بەیهكەوہ». شىوہى بارۆنى چىنىم بەلاوہ گرنگ نەبوو، دەمویست سوود لە ئىوارەكە وەرگرم تا سەرەداوئىك دەستكەویت بمگەننیتە ژنەكەي بارۆنى مرىشك. ئەو ئىوارەیه پىرس زۆرەي بارۆنەكانى نىشاندام، ژيانى زۆرەيانى دەزانى، لە هەوالسى دەولەمەندبوون و سەرچاوى سامانەكانیاندا پسپۆرپوو. من هەرگىز شتىكى وام نەدركاند گومانم لىبكات. هیدی هیدی ئاھەنگەكە دەستى پىدەكرد و وىقار و بىدەنگى سەرەتا نەدەما. لەسەرەخۆ جارچار بە هەبىهتىكى مىرانەوہ قومىكەم لە بىرەكەم دەدا، خۆشحال و وریابووم، نەدەبايە شتىك بكەم ئەو شوینە بدۆرینم كە بە دەستم هینابوو. وىقار هیزى من و بەشىكى

گوره‌ی فلسه‌فهی ژیانم بوو، هه‌ستمده‌کرد له‌گه‌ل گه‌رمبوونی نا‌ه‌نگه‌که و‌خاوبوونه‌وه‌ی کۆته‌کان و‌ته‌نکبوونه‌وه‌ی شه‌رمدا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌کچان و‌ژنانی ناو‌هۆله‌که‌سه‌یرمه‌که‌ن. هه‌ندیک له‌پیاوان هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌وه‌ها سه‌رخۆشبووبوون، نه‌مه‌ه‌زانی دوایی به‌چی ده‌گیرینه‌وه‌ و‌چۆن دینه‌وه‌هۆش خۆیان. ده‌نگی مۆسیقا‌که‌ش وه‌ها به‌هینز و‌دل تیکده‌ر بوو، جه‌سته‌کان ته‌نیا ده‌یانقوانی به‌خواری و‌نارێکی، به‌ده‌رچوون له‌فۆرمی ئاده‌می له‌سه‌ر جوۆره‌مۆسیقا‌یه‌کی وه‌ها هه‌لپه‌پن. پێرس هیدی هیدی ده‌یخواره‌وه‌ و‌غه‌مگین ده‌بوو، دیاربوو له‌و به‌دمه‌ستانه‌یه‌که‌ده‌خۆنه‌وه‌ و‌به‌غه‌م و‌ده‌رده‌کانی ژیا‌نه‌وه‌ده‌یگرن. به‌لام له‌گه‌ل زۆری باده‌ و‌مه‌ینۆشیشدا هیشتا هۆشێکی کراوه‌ و‌داگیرساوی هه‌بوو. زوو زوو به‌منی ده‌گه‌وت «وامه‌زانه»، که‌ب‌رازای بارۆنی ده‌ریا‌چه‌م ئیتر ته‌واو، بارۆنی ده‌ریا‌چه‌؟ ه... ه... گه‌وادی وا، چ سه‌وودێکی بۆ من هه‌بووه‌؟ شه‌و و‌پۆز له‌ناو موه‌لیده‌ و‌بۆنی به‌نزی‌ن و‌گرمه‌گرمی دینه‌مۆدا کاسبووم... ه... بارۆنی ده‌ریا‌چه‌، بارۆنی ده‌ریا‌چه‌. سه‌عۆلی خله‌به‌پۆن، مامی عه‌زیزم، خۆی ناواناوه‌میری ده‌ریا‌چه‌، ئاغای سه‌ر ئاوه‌کان، بارۆنی به‌حر... بیرووی هه‌یه‌، هاما... سه‌عۆلی خله‌به‌پۆن سه‌کرته‌یره‌ی هه‌یه‌... پاستت ده‌وێت من چه‌زم له‌سه‌کرته‌یره‌که‌ی کردوه‌، پيشانت بده‌م، ها چه‌زده‌که‌یت بیناسیت، چه‌زده‌که‌یت؟». کچیکی باریکه‌له‌ی ئیجگار ناسکی له‌کاوبۆیه‌ک و‌تیشیرتیکی سووری کالدا پيشاندام و‌گووتی «ئه‌وه‌سه‌کرته‌یره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنه‌... سه‌یریکه‌ و‌خۆت قسه‌به‌که‌، من هه‌یچ نالیم». له‌کاتیکدا ئه‌و سه‌کرته‌یره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنی نیشانداده‌دام، کچیکی دی له‌ته‌نیشت سه‌کرته‌یره‌که‌وه‌بوو به‌شێوه‌یه‌کی به‌رده‌وام و‌عاشقانه‌سه‌یری منی ده‌کرد. کچیکی بوو باریک و‌که‌له‌گه‌ت، قزێکی زه‌ردی کورتی هه‌بوو که‌میک لولیکردبوو، جووتیک چاوی ئیجگار کالی پێوه‌بوو، وینه‌ی ئه‌و چاوانه‌م ته‌نیا له‌سینه‌مادا بینیبوو. سویندتان بۆ

ده خۆم له «جیسیکه لانگ» ده چوو له فلیمی «پۆسته بهر دووچار له زهنگ ده دات». هه مان سه بیرکردن، هه مان دره وشانه وهی ئیرۆتیک، هه مان سیر که ئه ژنۆی مرۆف ده شکینیت. جۆره کچیک بوو من له خه ونه کانمدا ده مبینی. سه بیرکردنه کانی هیتد قه شهنگ و خه یالیبوون، وامده زانی ئه و کچه م له جیگایه ک له جیگا کانی ناو ئه و مه مله که ته گه وره یه ی خۆمدا بینه وه، وام هه سته ده کرد پۆژیک له که شتی دابه زیوم و له جیگایه کی نادیار، له نزیک جه نکه ئیکی گه وره وه به م کچه گه یشتوم. به لام خه یال بوو، خه یال ئیکی پرپوچ، هه رگیز نه مبینیوو. له و کچانه بوو که هیتد جوانن ناو پیریت خه ونی ئه وه ببینیت لییان نزیکیبیته وه. له گه ل گه رمبوونی ئاهه نکه که دا، له کاتیکدا من و پیرسی ئه ندازیار چه ند جاریک جیگای خۆمان گوپی، هه لده ستاین و داده نیشتن، ده پۆیشتن و ده گه راینه وه، له میزی خواردنه وه که نزیکه بوینه وه، قاپی گه وره ی زه لاته مان تیده کرد، ریزی هه لپه رکیکه ره کانمان تیکده دا، به دریزی ئه و کاته، له ناو جه نجالی هۆله که دا، هه ستمده کرد ئه و کچه زیاتر له وانی دی بۆم ده گه ریت و سه یرمه ده کات. له پیرسم پرسی «ئه و کچه ده ناسیت که له گه ل سکر تیره که ی مامتا وه ستاوه؟ ئه و کچه کراس به مه ییه، ئه وه ی ته وقه یه کی سپی به قژی وه یه تی؟». پیرس گووتی «ئه ها مه به ستت تیشکان تاهیره، ئه وه کیز ئیکی تازه یه، ده لئین له مالی بارۆنی مه ده نیدا ئیشه ده کات. به قسه ی من ده که یت، پرسیار له کچی وا ناکه یت، بارۆنی مه ده نی له هه موو پیاوانی نویمیران ژنبازتیره، تیده گه یت، له هه موویان ژنبازتیره، له مه سه له ی ئافره ت و سۆزانی و ژنی خراپدا شاره زاترین پیاوی ئه م شاره یه، ئه م شاره ی چی، بلن ئه م مه مله که ته، له به سهروه قه حبه ی خۆی هه یه تا ده گاته سه ر بۆسفۆر. خه لکیکی تایبه تی هه ن ئیشی بۆده که ن. پنیوایه جنس به شیکه له شارستانییه ت و مه ده نییه ت، له به ره ئه وه ناویانئاوه بارۆنی مه ده نی. تا ئیستا ژنی

نه هیئاوه . ئه‌وهی من ده‌یزانم، ئه‌م تیشکانه کچی هاوپیته‌کی خۆیه‌تی، به‌ قسه‌ کچی بازگانیکی کورده له‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی پا‌ه‌پینه‌وه‌ چوونه‌ته به‌غدا، باوکی له‌ کاتی گرتنی به‌غدادا له‌لایه‌ن ئه‌مریکیه‌کانه‌وه‌ کوژراوه . ته‌نیا ئه‌م کچه‌ی مه‌بووه‌ که‌ بارۆنی مه‌ده‌نی کردویتی به‌ دایه‌نی خوشکه‌زایه‌کی چکۆلانه‌ی هه‌شت سالانه‌ به‌ ناوی «سیوان» ه‌وه . له‌ پاستیدا نازانم ئه‌و حیکایه‌ته‌ پاسته‌ یان نا، به‌لام به‌و جو‌ره‌ بیستومه‌». سیوان یه‌کیک بوو له‌و مندا‌لانه‌ی من حیکایه‌تم بۆ ده‌کرد، تا ئه‌و کات دووجار حیکایه‌تم بۆکردبوو، به‌لام هه‌یج که‌سم له‌و ماله‌دا نه‌بینیوو . بیته‌وه‌ی بتوانم ئه‌و کچه‌ قززه‌رده‌ له‌ خه‌یالی خۆم ده‌ریکه‌م، له‌ ده‌رفه‌تیکی گونجاودا پرسیم «برای ئه‌ندازیار، که‌سیک هه‌یه‌ ناوی بارۆنی مریشک بیته‌، تو ناوی وات بیستوه‌؟». پی‌رس پی‌که‌نی و گووتی «ئه‌وه‌ بارۆنی مریشکه‌، ئه‌وه‌یه‌». پی‌اویکی باریک و زۆر که‌له‌گه‌ت و سه‌ر پووتاوه‌ی پیشاندام که‌ سه‌رو سمیالی وه‌ها ره‌شکردبوو، له‌ ده‌وله‌مندی نیو فلیمه‌ تورکییه‌ کۆنه‌کان ده‌چوو . له‌ ناوه‌پاستی ریزیک ژنی ئالووالادا ده‌ستی گرتبوو هه‌لده‌په‌پی . پی‌رس به‌ که‌میگ گیزییه‌وه‌ گووتی «کئ هه‌یه‌ بارۆنی مریشک نه‌ناسیت، نیوه‌ی ئه‌م شاره‌ مولکی بارۆنی مریشکه‌». من بۆ ئه‌وه‌ی واده‌رنه‌که‌وم نیازیکم هه‌یه‌، گووتم «پاستت ده‌ویت، من ناوبانگی ژنی بارۆنی مریشکم بیستوه‌، هه‌لبه‌ت وه‌ک ژنیکی به‌په‌حم و باش، هه‌زمه‌ده‌کرد ببینم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌، ئیدی هه‌یج ده‌ریاره‌ی ئه‌و خیزانه‌ به‌پیزه‌ نازانم» .

زۆر خواردنه‌وه‌ هیدی هیدی کاری له‌ ئه‌ندازیاره‌که‌ ده‌کرد، به‌ خاوی سه‌ری هه‌لبه‌پی و گووتی «ژنی بارۆنی مریشک، ئه‌و کراس شینه‌یه‌، ئه‌و ژنه‌ی له‌وسه‌ر له‌گه‌ل دوو کچی که‌نجدا دانیشتوه‌، که‌وایه‌کی پوله‌که‌ی له‌ به‌ردایه‌» .

ئه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار ژنی بارۆنی مریشکم بینی، له‌ دووره‌وه‌ به‌

ژنیکی باریک و غمگین دهچوو، چند سالیکی له میرده کی گه نجر دیار بوو، له ژن و کچه کانی دی که متر تیکه لایوی ناههنگه که ده بوو. نه و شه وه شا دهرفته من بوو بگه مه ژنی بارونی مریشک، له وانه بوو تا سالیکی دیش هلی وه ها نه په خسیت و پیکه وتی وه ها نه په ته ده ستم. پیرس زور خیرا و له سهریه که ده یخواره وه، چند جاریک پیمگوت که نه و جوړه خوارده وه په خراب مه سته ده کات، به لام گوتی له شازده سالییه وه وایمیشکانه ده خواته وه و نیستا ناتوانیت خوی چاکبکات. ده مزانی له ماوه یه کی کورتدا چیرت توانای قسه و بیرکرده وه ی نامینیت، من که مه که مه له پیرس دورکه و تمه وه بو نه وه ی دهرفته تیک بهینم و له گه ل ژنی بارونی مریشکدا قسه بکه م. بیته وه ی شتیکی نه وتو له هله پیکه بزانه چند سوریک تیکه لایوی بازنه کان بووم و هاتمه دهره وه، هر جاره ی ده چوومه دهستی که سیکه وه، ماوه یه کی درژییش له هیچ ده سته کدا نه ده مامه وه. له ناوه راستی ناههنگه که دا، هه ستمکرد ژنی بارونی مریشک ده یه ویت هله پیکه ریت، دهنگی گوران بیژه که هیند ناخوش و بیوقار بوو، گورانییه کانی هینده ساده و گه مژه دوویوون، مروف ده بایه به هله پیکه دهنگی گوران بیژه که له خه یالی خوی دهرکات و له بیر خوی به ریته وه. له بهر نه وه هه موو به شیوه یه کی شیتانه هله ده په رین، به جوړیک قاجیان ده دا به زه وییه که دا ده ترسام چلچراکانی سه قفه که بکه ویته خورای. هه ستمکرد نه و هله پیکه هیستیرییه هه مووانی وه ها مه ستمکرده، که س ناگای له خوی نییه. له یه کیک له سوپه کاندا فورسه تم هینا و چوومه دهستی ژنی بارونی مریشکه وه. هینده ده ستمگرت به په له گوتم « خانم من کاریکی گرنگم به تویه، کاریکی زور گرنگ، په یوه ندی به چیروکی مردنی موراد جه میله وه هه یه ». هیند نه و قسانه له زارم ترازان، هه ستم به په شوکان و راجله کانیکی قوول له له شیدا کرد، دهستی ساردییه کی کتوپری

تیگه را و بیده نگییه کی کوشنده گه روی گرت. به لام وهک بترسیت، وهک
 هه لبتیت، پاش ئیستیکی زۆر کورت دهستی به ردا و هه لپه پکیکه ی به
 جیهیتشت و گه رایه وه سهر میزه که ی خوی. من بیته وه ی بشله ژیم و
 یقاری خۆم تیکبدهم، له سهر هه لپه پکی به رده و امبووم. هه ستمکرد له
 دووره وه به چاویکی ترساو سه یرمه دکات، نا له و ساته دا به جۆریک دلم
 بو ی سووتا، چه زمه کرد هه رچییه کم کرده کاریکبکم نارامیکه مه وه،
 به تاییه ت ئنیک ی گه له ک غه مگین و پاک هاته به رچاوم، به جوانییه کی
 تراژیدییه وه، جوانییه ک هه سته که ی ت غه م دروستیکرده نه وهک سروشت
 یان خۆشه ختی. دلنیا بووم له نیازم تینه گه یشتووه، ترستیکی بیته و
 بیبه هانه ی تیا درستی بووو. من نه وکات هیچ شتیکم له سهر په یوه ندی
 ژنی بارۆنی مریشک له گه ل موراد جه میلدا نه ده زانی هیچ شتیک. له
 به رنه وه نه مزانی وشه کانم چییان لای نه و به جیهیتشتووه. له خه یالی
 نه وه دا بووم که به جۆریک له جۆره کان خۆم بگه ینمه وه نه و، به لام
 له ناکاو دوو شتی سه یر پویاندا، ههر دووکیان ته واوکه ری به کبوون و
 هه ر دووکیشیان پیکه وه ژانی منیان سهر له بهر گۆری. دوا ی دوو سوپ
 هه لپه پکیکی زۆر گهرم، گه پامه وه بو لای پیرس که نیوه هوش له سهر
 کورسییه که ی دانیشتبوو، له دنیا برابوو و به دهنگیکی زۆر نرم مه ستانه
 گزرائی بو خوی ده گووت. له گه ل دانیشتمندا نه و کچه قز زه رده ی له
 جیسیکه لانگ ده چوو به مه به ست به به رده ممدا هات و له ژیره وه، به
 دوو په نجه سلأوی لی کردم و به زمانیکی ناسک و به دهنگیکی نه سپایی
 گووتی «کورری حیکایه ته خۆشه کان، چۆنیت؟». وایگووت و بیته وه ی
 چاوه پوانی وه لامه که م بکات تیپه ری. مه به ستی بوو ته نیا پردیکی بچوک
 دروستبکات، پردیک که ده شیت دواتر مرؤف ئاسان ئیشی له سه ربکات
 و به هیزتر دایرئیت. دوا ی چنه د چرکه یه کی کورت له وه له کاتیکدا
 هیشتا سه یری نه و گولنه سپییه جوانم به قزی نه و کچه وه ده کرد،

کورپیکى گەنج ھاتە بەردەم و گووتى «بەپرز ماجیدی گول سۆلاف، مەبوره دەبیت کەمیک لە ھاھنگە کە دووربەخە مەو، میری خەيال له ژووړیکى تايبە تدا له قاتى سەر وە چاوە پێتدە کات... ژۆر حەز دە کات بتبیینت».

نازانم، ئاخۆ کەس لە ئێو ھەستە ژیاون، دواى ئەو ھى پیتان خستۆتە ژووړیکە وە، ھەستبەکن ژیان و چارەنۆستان سەرپای گۆرابیت. من دڵنیام ئەو جۆرە ھەستەنە دەگەنن، بەلام شەویک کە پێمخستە ئەو ژوورە تايبەتەى بارۆنى خەيال وە جۆرە ھەستیکى وام تیا دروستبوو. پێشتر ناوى بارۆنى خەيال مەبیسستبوو. ژوورە کەى لە قاتى سەر وە بە جۆړیک گەر وە فراوانبوو لە ژووړى کابتنى کەشتیە کى ئەفسانەى دەچوو. تەواوى یانەى مروارى مۆلکى ئەویوو. قاتیکى پەشى ناوړیشمى لە بەردابوو، کراسیکى قاوہى تۆخ. لە ھەموو ئەو بارۆنانە گەنجتر بوو کە بە دیداریان گەیشتبوو. کەسیکى باریکبوو بە جوتیک برۆى پیک و درێژە وە، سمیلئى نەبوو، بەلام خالیکى پەشى سەر لیوى بیوتنە قۆزى کردبوو، لەوانە دەچوو کە ماوہ یە کى ژۆر لە خۆرئاوا ژیاون و دواتر خۆشگوزەرانى و دەولەمەندى ئێرە فریویداون و گەپاونەتە وە. بەلام لە گەل ئەو پوخسار و شێوہ نیگارە فەرەنگیە دا، ئەو لە خۆرئاوا نەژیاوو. وەک خۆى دەیگوت کورپى ھەمیشەى ئەم شارە بوو. ئەو شەو ھى منى بانگەپشتى ژوورە کەى خۆى کرد، ھەستم بە ھىچ نەکرد، نەمەدەزانى چۆن بێردە کاتە وە و بێر لە چى دەکاتە وە. یەکیک بوو لە و پۆخانەى گەر چاکە کاربن یان خراپە کار بە ئاسانى تییانناگەیت. سەرەتا وام ھەستکرد بۆ ئەو بانگیکردوم لەسەر ھەندیک لەو حیکایەتانە قسەم لە گەلدا بکات کە بۆ منداڵانى نویمیرانیان دەگێرە وە. بە

نازناوی «چیرۆکنوسی مندالانی نویمیران» پیشوازیکردم. هیدی هیدی ئه‌و جوړه ناوانه به‌سه‌رمدا ده‌بران، خه‌لکی له‌و‌گه‌ره‌که‌دا منیان به «حیکایه‌تخوانی مندالی بارۆنه‌کان» بانگه‌کرد. به‌لام بارۆنی خه‌یال وه‌ها گه‌رم پیشوازیکردم، پووگیر و ده‌سته‌پاچه‌بووم. گووتی «من ناویانگی چیرۆکه‌کانی تۆم له‌مندالانی نویمیرانه‌وه‌ بیستوهه. هه‌موویان تۆ وه‌ک فریشته‌یه‌ک ته‌ماشاده‌که‌ن له‌ناسمانه‌وه‌ هاتبیت». له‌پاستیدا من حیکایه‌تخوانیکی باش نه‌بووم، جگه‌ له‌مندالان نه‌مده‌زانی له‌گه‌ل که‌سی تردا ئازا و نازادانه‌ قسه‌بکه‌م. ئیستاش ده‌لیم مندالانی نویمیران هینده‌ی حه‌زیان له‌و‌ نه‌ئینیانه‌ ده‌کرد که‌ له‌گه‌ل مندا به‌شیانده‌کرد، حه‌زیان له‌خودی حیکایه‌ته‌کان نه‌ده‌کرد. بارۆنی خه‌یال به‌ناوی «سه‌هر ئاغا» وه‌خۆی پیناساندم، هه‌ندیک له‌به‌رپرسه‌ حیزبیه‌کان به‌ «میر سه‌هر» بانگیانده‌کرد، له‌باپیره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کانییه‌وه‌ زه‌وی و زاریکی پیشوومار و بیحیسانی بۆ به‌جیمابوو، له‌زۆر شوینی شاردای زه‌وی و مولکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌حیزبدا پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رچاوی گرتبوو. ئه‌وکات نه‌مده‌زانی له‌به‌رچی ناویان ناوه‌ بارۆنی خه‌یال، خۆی گووتی حه‌زی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خویندنه‌وه‌ی حیکایه‌تی سه‌فه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانه‌، به‌راورد به‌ بارۆنه‌کانی دیش، خوینده‌وارتر دیاریوو. پیکه‌وه‌ باسمان له‌ سه‌فه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی گیلغه‌ر کرد، حیکایه‌تی زۆربه‌ی گه‌شته‌ گه‌وره‌کانی جۆل فیژنی خویندبووه‌وه‌، هه‌ردووکه‌مان ته‌بابووین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی «فۆرپست گامپ» جوانترین فلیمی سالانی نه‌وه‌ده‌کانی هۆلیۆده‌. ته‌بابووین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌ده‌بیاتی سه‌فه‌ر، یه‌کیکه‌ له‌ سیه‌راویترین لقی ئه‌ده‌بیات. به‌ غه‌مگینییه‌وه‌ گووتی «مرۆف حه‌قیقه‌تی خۆی ته‌نیا له‌گه‌شتدا ده‌خوینتیه‌وه‌، به‌لام هه‌موو گه‌شتیک نا». هیدی هیدی هاتینه‌ سه‌ر باسی سه‌ندبادی ده‌ریاوان، ئاماژه‌یه‌کی راگوزه‌ری دا به‌ ماچه‌لان و گه‌شته‌ سه‌یره‌کانی و خولیا شیتانه‌که‌ی بۆ سوپاندنه‌وه‌ به‌

دهوری زه‌ویدا. به‌ده‌نگیکی پرمانا لیپرسیم «به‌رای تو، چند جوره زه‌وی دیکه‌هیه، مرؤف به‌ده‌وریدا بسورپته‌وه؟». گوتم «جه‌نابی میر سه‌حر، هر مرؤفه و زه‌وییه‌کی نه‌ینی له‌ناخایه‌تی که ده‌توانیت به‌شیوازی خوی به‌ده‌وریدا بسورپته‌وه». به‌نیگایه‌کی خه‌یالییه‌وه لیپرسیم «واته‌ه‌موو که‌سینک کیشوره‌ریکی دور و نه‌دوراره له‌پوچایه‌تی؟». له‌سه‌ره‌خو گوتم «واده‌زانم وه‌ها بیت وه‌ک نیوه فرموتان، ه‌موو مرؤفیک کیشوره‌ریکی دور و نه‌دوراره له‌ناخایه‌تی، به‌لام ه‌میشه له‌نیوان ئیمه و نه‌و کیشوره‌ده‌دا ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک ه‌یه... ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک». ه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی ه‌لکیشاو گوتمی «ه‌موو که‌سیکیش ناتوانیت نه‌و ده‌ریایه‌ بپریت، وانیه، ناتوانیت». منیش به‌ه‌مان سه‌سه‌ره‌ته‌وه گوتم «به‌لن، جه‌نابی بارون، که‌من نه‌وانه‌ی ده‌توانن بیپرن». به‌جوریک کتوپر لیپرسیم «تو ده‌توانیت یارمه‌تیمده‌یت، نه‌و ده‌ریایه‌ بپریم، ده‌توانیت؟». له‌وساته‌دا ه‌ستمکرد بارونی خه‌یال زور زیاتر شت له‌سه‌ر من ده‌زانیت، له‌وه‌ی ده‌ریده‌خات. ساتیکی بیده‌نگی و ته‌ماشاگردنی قول که‌وته نیوانمان، نه‌و سه‌یری منی ده‌کرد و من سه‌یری نه‌وم ده‌کرد. بو نه‌وه‌ی زور نه‌مترسینیت گوتمی «ه‌موو که‌سینک پیوستی به‌یه‌کیکه له‌پرینی نه‌و ده‌ریا تاریکه‌ی ناو خویدا کومه‌کیکات». بو نه‌وه‌ی زیره‌کانه‌ بابته‌که بگورم گوتم «میر سه‌حر، زور که‌س ه‌ن، ته‌ماحیان له‌داگیرکردنی ده‌ریای ناو پوچی نه‌وانی تره، گه‌ر هر مرؤفه بایه‌خیکی گوره به‌ده‌ریای ناو پوچی خوی بدات، گه‌ر وابکات، ه‌موو که‌س ده‌توانیت نه‌و دنیا خنکاوه‌ی ناو پوچی خوی بدوزیته‌وه». وه‌ک نه‌وه‌ی هر دوکمان به‌نماژه له‌یه‌کدی گه‌یشتبیتن، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و چند وشه قول و کاریگه‌ره بو نه‌مشه‌وه جه‌ناله به‌س بیت، بارون بیده‌نگی منی به‌هیمنی وه‌رگرت و پرسیاره سه‌یره‌که‌ی خوی دوباره نه‌کرده‌وه،

دواجار به حورمه تیکی زۆروه پیشمهکوت و داوای لیبوردنی لیکردم و پهیمانی دامی که به زوویی یه کدی ده بینینه وه. به له وهی بچه ده ری گوتی «مامۆستا، من له نویمیران به پررسی ئاسایشیشم، هر کاریکت هه بوو دوو دل مه به، عه زیزم له خزمه تدام». نه مزانی ناخۆ دوا پرستی هه په شه یه یاخود پیشنیاریکی دۆستانه، به هیمنی سه یرمکرد و گوتم «جه نابی بارۆن واده که م... دلنیا به واده که م».

که گه رامه وه بۆ سالۆنه که به جۆریک شپرزه و سه رتیکه ل بووم هیچ شتیکم به پوونی نه ده بینی، پوخسارم وه ها پر پرسیار و شپرزه بیم وه ها سالار بوو، کاتیک له بهر ناوینه ی ته والیته کاندای ته ماشای خۆم کرد، له جۆنی دیپ ده چووم له هه ندیک له دیمه نه کانی فلیمی «فرۆم هیل» له گه ل «هیسهر گرام» دا، ئه و فلیمه خویناوییه که مرۆف تووشی خه وی ناخۆش و ترسناک ده کات. سه رم به جۆریک ده خولایه وه نه مه توانی که سه ببینم، نه متوانی جیگا که ی خۆم بدۆزمه وه، له سه ر کورسییه کی خالی دانیشتم و لیگه رام دهنگی ترسناکی گۆرانیبیژه که ئازار مبدات. وهک ئه وهی کۆمه لیک چاوه سه یرمبکه ن و چاوه دیرمبن، وهک ئه وهی هه موویان به نه ئتی من بزانه ترسیکی سه یر دایگرتم، ده موسته هه لبیم و نویمیران بۆ خویمان و منداله کانیا ن به جیبه ئیم. له ناکاو بارۆنی بوکه شوشه هاته به رده م و به نیگایه کی سه یر و پر مانا وه سه یریکردم و لیپرسیم «ماندوویت، کورپی خۆم ماندوویت؟». به ئه سپایی گوتم «جه نابی بارۆن، من ئه مجۆره ئاههنگانه م زۆر نه بینیه وه، پانه هاتووم شه و تا ئه م کاتانه گوئی له مۆسیقای وا به رز بگرم. گه ر لوتف بفرموون و به یه کیکدا تا دهره وهی نویمیران بمبه ن، له ویه خۆم پرگا شاره زام و ده گه رپمه وه، سوپاستانده که م، ئیه وه هه رده م لووتفتان هه یه، هیند هه یه که میک خواردنه وهی زۆر تووشی سه ر ئیشه ی کردوم... هه سته ده که م به جۆریکی بیمانا گیتژ و ناجۆر که وتووم». میر سه فین،

به سه رسامییه وه گووتی «خواردنه وهی زۆر؟ ... خواردنه وهی زۆر؟ ... به دوو په رداخ بیره ده لئیت خواردنه وهی زۆر؟». ئه وکات زانیم به درێژایی ئاههنگه که چاوه دێریانکردوم. گهر چاویکی ورده کار هه موو شتیکی منی بۆ بارۆنی بوکه شوشه نه گێراوه ته وه، بارۆن له کوئی ده زانیت، من ته نیا دوو په رداخ بیره فرکردوه. ئه و شه وه که گه یستمه ده ره وهی نویمیران و امده زانی له جه هه نه م هه له اتووم، جه زی بیسنووم بۆ سه رکیشی و ته هلوکه لاواز و بیتین که وتبوو، پیمو ابوو بارۆنه کان هه موو شتیکی نێو پۆخی من ده بینن و ده توانن بمخویننه وه. هه زار پرسیارم له خۆم ده کرد، که نه مده توانی وه لآمی هه چیان بده مه وه. بۆ ده بیته بارۆنی خه یال منی بانگ کرد بیت؟ بۆ باسی ما جه لانی له گه لدا کردم؟ بۆ ویستی من کومه کیبکه م ده ریا خه یالیه که ی ناو دلای خوی بپریت؟ ده بیته ژنی بارۆنی مریشک کئی بیت؟ ده بیته هه چ شتیکی لای بارۆنی خه یال و بارۆنی بوکه شوشه درکاند بیت؟.

تا ئه وکات هه چ شتیکم لای هاو پرێکانم نه درکاند بوو، ئه مشه وه هه ستمکرد یارییه که ورده ورده خه ریکه ترسناک و ئالۆز ده بیته ... بۆ پۆژی دوا یی له مآلی غه زه لنوس کۆبووینه وه و به شانازییه وه گووتم هاو پرێیان من بیتا گای ئیوه ماوه یه که ده پۆم بۆ ناو بارۆنه کان، ئیشتیکی گرنگم له نویمیران ده سته که وتوو و تیکه ل به مندالانی ئه و گه ره که بووم. وه ها به شانازییه وه قسه مکرد، خۆشم و ئه وانی دیش سه رسامبوون، پر فه خر و شکو خۆم ده رخست، شه رمکرد باسی ترسه کانی خۆم بکه م، وا خۆم نواند که نییه تم وه هایه تا نه ئینی کوشتنی موراد جه میل نه دۆزمه وه له نویمیران نه یه مه ده ری.

به لآم له ناخی دلدا، له تاریکایی ده روندا، جه زمده کرد هه لبیم و برۆم بۆ جیگا یه کی تر.

بينىنى بارۋنى كوله كه «ماجه لانى راسته قينه - هاوینی ۲۰۰۴»

ئاتوانم لیره ماتۆر لیخوروم... مرؤف بۆ ئەوہی ماتۆر لیخوپیت،
پتویستی بە شەقامە، شەقامی راستەقینە. جیاوازی نیوان شەقامی ئاسایی
و راستەقینە ئەوہیە، شەقامی راستەقینە ئەو ھەستەت پێدەبەخشی لە
ئاسمانیت، ئازادیت، سنووریک ناتگریت، ڕینگایەك ھەبە دەیگریت و ھەك
شیت دەپۆیت و بەرەستیک ناتوہستینیت. ئەو ھەستەت ھەبە كە تا
ئەوسەری گەردون لە بەردەمتدا كراوہتەوہ و تۆ دەتوانیت پیاپفريت. ئاھ
ئەب شەقامە بێكۆتا و گەورەكان، ئۆتۆسترا دە بێكۆتاییەكان، خیراپی
دووڕودریژەكان... ئیوہ منتان لە خۆرئاوا گیرکرد، بیست و چوار سالاھ
ئەو ھەستەم ھەبە كە دەفرم، ئاوپ لە ھیچ نادەمەوہ، بیتاک لیدەخووم
و تەواو، ئەزیزان لیخوپینی ماتووپ لە گوینگرتن لە مۆسیقا دەچیت،
ھەمان پیتمی بیسەرەوت، ھەمان شەنبای بەرەو ڕوو، ھەمان بەرزی و
نزمی و لاریوونەوہ، زۆرجار ھەمان كەوتن و پەڕین و مردنیش. بەلام ئەم
شارە بەدبەختە، بە شەقامە تەسكەكانییەوہ، بەو ھزارەھا ئوتومبیل
و ماشینە كۆنەوہ كە ڕینگاكانیان گرتوہ، دەتگریت و ناھیلایت بپۆیت.
پاستیتان دەویت ھەموو شارەكانی دویا ناشیرینن، بەلام ھەندیک شار
ھەبە پاتناگرن و دەتوانیت خیرا پیا تپەپريت و بپۆیت، ھەندیک شاریش
پیتمی پۆیشن لە نیویدا بە جۆریك خاو و پڕگریبە، ھەردەم دەبیت
بوہستیت و تەماشابكەیت، لە كاتیكدا من ژبانی خۆم وا بەرنامەكردبوو،
نەوہستم و تەماشانەكەم. وەلئ ئادەمیان بەدبەخت و بیدەریازن، دواچار
ھەر مرؤفە و شتیک ھەبە پایدەگریت و دەیوہستینیت. لەشی ئەفسانە
بۆ من ئەو قولاپە نھینییە بوو كە لە ئاوی خۆم دەریھینام و بەرەو

دهريابه كى ديكه ي بردم، ئىستا شه و پوژ بىر له له شى ژنى خانىنى
 خاوهن ئوتيله كه ده كه مه وه . هه سته ده كه م ونبوونى باران و له شى ئه فسانه ،
 منيان به م شاره وه گرژدا . دوو ئافره ت كه يه كى كانم نه بينيوه ، نازانم له
 چى ده چىت، ناديار و نه گىراوه ، ئافره تى كىش بيشه رم هه موو له شى خويم
 ده داتى و بيسنوور له گه لىمدا ده كرىته وه . ئه م دووانه به جوړىك سه ريان
 له من شىواند، بو هه تاهه تايه منيان به م زه وييه وه گرژدا . هىچ شتىك
 وهك ئافره ت پياو به شوينه وه نابه ستىته وه ، نه فره تى ئافره ت و نه فره تى
 شوين يهك شتن . گه ر ئن نه بيت ، پياوان جه سته يه كى گه پوكن كه له
 هىچ جىگايه ك سه ره وت ناگرن .

ئو پروتويه نه رم و نيانه ي ئه فسانه ، ئو كه مه زىرييه سىحراوييه ي
 سه ر پىستى ، ئو دابه شبوونه ناهاويه كه ي ساردى و گه رمى له جه سته يدا ،
 منيان ديوانه كرد . ته ماشا كرديكى چاوه خه والووه كانى هه موو پوناكى و
 تاريكيه كانى ناخميان تىكدا ، بيستنى وشه يهك له و دهنگه نوساوه ي هيمى
 و سه قامگىرى منى شىواند . له گه ل هه ر ئافره تىكدا خه وتبىتم هه ستم
 نه كردوه وه ها تاريك يان به و جوړه ده دره وشيمه وه ، هه ستم نه كردوه
 له شى ئه وان شوينى وه ها دوور و نه بينراو له پوچمدا پوچنده كاته وه .
 به لام له گه ل ئه فسانه دا تيشكى ناو ژيانم ده جولآ ، زور جىگاي پوناك
 له پوچمدا وهك شه وه زهنگ ده رده كه وت و جىگاي نوئ و هه ريمى تازه
 پوناكده بوونه وه . كاتىك پىكه وه ده خه وتين هه ستمده كرد ، په شه باى ئه م
 شاره له جه ستمدا له داىكه بيته وه ، بوئى كوچه كان له خه وه لده ستن ،
 مه مخلوقاتى نوئ ده پوين ، بالنده ي تازه ده بينم ، ئه ستيره ي گه وره گه وره
 به ناو سه رمدا تيده په پرن ، نه يزهك بهر جه ستم ده كه وىت ، هه وا جوړه
 ده ستىكى ديكه ي هه يه ، په شه با پرگارمده كات ، شه پوول له نزيكه وه
 ده دووت و گوول له دلىمدا ده يكات به توفان . نا وامه زانن ئه وان هه ستى
 شاعيرانه ي پياويكى دووره شيعره كه دواچار به شيعر وه سفى هه ستىك

دەکات که به وشەى ئاسایى ناکریت، ئەوانە راستییوون، من تیا دەژیا م و دەمبىنى... ناتوانم پەيوەندى خۆم و ئەفسانە بە خۆشەويستى ناويبەم، من و ئەو يەك وشە باسى خۆشەويستيمان نەکرد. لەشى ئەو شويىنى لەدايکبوونەوهى هەستەکانى من بوو، خۆشەويستى نەبوو، بەلکو دۆزىنەوهى کيشوهرىکى تر بوو، وەك ئەوهى لەوپەرى خىراييدا لە ناکاو هەستبکەيت خۆت و ماتۆرەکەت لە ئاسمانن، هەستبکەيت فریويت و لەسەر دەریاچەيەك، مێرگيک، شارىکى ئەفسونایى وەستاويت، هەستبکەيت لە ناکاو لەسەر ماتۆرەکەت بوويت بە مەخلوقىکى تر، جۆرە دەستىکى تر و چاويکى تر و بۆنىکى تەرت هەيە... ئەفسانە عەشق نەبوو... پياويکى وەك من که بەسەر لەشى سەدان ئافرەتدا تىپەپىووم ناتوانم قسە لە خۆشەويستى بکەم، دەتوانم تەنيا قسە لە شەيدابوون و دۆزىنەوه و سەرسامىبکەم. من زۆر شار و دورگە و پۆخى سىحراوى دونيام بينيوه، بەلام هيجيان ئەو سروشتە ميخەکبو و بوغردناساىەى لەشى ئەو ژنە خائىنەيان نەبوو. شەويکيان لەگەلیدا خەوتبووم، هەستمکرد بۆنى باغ دەکەم، بۆنى زەويبەك دەکەم ديوارى تىدا نىيە، مەوۆف هەر دەپوات و دەپوات و ناگاتە کۆتايى. هەستمکرد لەشى ئەم ژنە خائىنە تاکە کوچەى راستەقىنەى ئەم شارەيە. ئەفسانە لای من تەنيا ژنىک نەبوو که دەکرا عاشقى بم، بەلکو پۆخى ئەم شويىنە بوو، ئەو هەناسەيە بوو که لە گۆلى مردووى ناو باغەکانى ئەم شارەدا دەمبىنى، ئەو بالەبوو که بالەندە غەمگىنەکانى سەر ئوتیله که پىيدەفرىن. هەركات لەگەلیدا دەخەوتم لەگەل زولومات و نەينى و ئارەزوو تارىک و کوژراوەکانى ئەم جىگايەدا دەخەوتم، لەشى ئەو، هەموو ئەو باغ و بۆن و مەلمەسەى هەلگرتبوو که سەدان سال بوو لىترەدا نىژرابوون. که لەگەلیدا دەخەوتم دەمزانى ئاوات و ئارەزووى هەزاران پياو دەهينمەدى که سالەهاى سال هاتبوون و بەم ئوتیلهدا تىپەپىوون و ئەفسانەيان بينىبوو، ئەويش

كە لەگەڵمدا دەخەوت وەك ئەوەبوو لەگەڵ تىنويىتى ھەموو پىاوانى دونىادا بۆ سۆز و ماچ و جەستە بخەوێت. دلنباووم ئەفسانە دەزانىت، من كاتىك بە كوچە و شەقامە نارىكەكانى ئەم شارەدا دەگەرپىم، بە خەيالى خۆم وادەزانم ئەم شارەم بىنيوہ. ئەو دەويست بەو سىحر و ئەفسونەى لەشى خۆى پىمبلىت، كوچەى ھەرە راستەقىنەى ئەم شارە، ئەم ئارەزووہ خنكاوانەى لەشى منە. جياوازى نىوان لەشى ئەفسانە و لەشى ئافرەتەكانى دىكەى دونيا ئەوەبوو كە تامى لەشى ئەو تامى دۆزىنەوہى باغىكى نەيتى ھەبوو... لەشى ئەفسانە باغىكى گەرە بوو، بەلام تا دەتكردوہ پتر بۆنى ئەفسوناويت دەدۆزىيەوہ. ھەر باغىك لەمىزىت داخرايىت، كە دەيكەيتەوہ دەبىنيت بووہ بە شوينى گوڵ و ميوہى نەبىنراو.

ئىوارەيەكيان كۆمەلىك پۆژنامەى نۆرم كړى و گەرپامەوہ بۆ ژوورەكەم، ئەو ماوہيە ھەموو پۆژنامە بىماناكانى ئەو و لاتەم دەخويندەوہ. ھىچ شتىك بەئەندازەى خویندەوہى پۆژنامەيەكى خراب، بۆ تىگەيشتن لە ھەرەسى پۆجى شارىك باشترييە. مرؤف تا پۆژنامەكان نەخوينتەوہ نازانىت چۆن نەقامى و گەرەيى لەم شارەدا بلابوونەتەوہ، من لەوانە نىم كە لەزەت لە خویندەوہى گەرەيى دەبىنن، بەلام لە ھاوينى گەرمى ئەو شارەدا نەمدەزانى چىبەكەم، بە دەگمەن ئەفسانەم دەبىنى، كە يەكدىشمان دەبىنى ھەردووكمان بىدەنگبووين و ھىچى نەوتومان نەدەگووت. من شەو و پۆژ چاوہروانى دەركەوتنەوہى مورتەزاي شەيتانم دەكرد، لە دوورپانىكى سەيردا دەژيام، سىحرى ئەفسانە و ئەو لەزەتە خەيالىانەى لەگەڵ ئەودا دەمىنى لەوہ گەرەتر بوون بتوانم ئاسان جىياننەتلم و بپۆم، بەلام نەشەمدەتوانى پيشنيارى ئەوہى بۆ بكەم لەگەڵمدا ھەلبىت و پىكەوہ بچىن بۆ ولايتىكى تر. ھەستەمەكرد ئەو سىحرەى من بە ئەفسانەوہ گرىدەدات، تەنيا لەم شارەدا كاردەكات و

مانای هیه. بۆنی قوولایی ئەم شارە لە لەشی ئەو ژنە دەهات، بۆنی ئەو خەیاڵە خەوتوانەى دەیانەوێت لە خەوهستن لە مەمک و ناوک و پانە ئەسمەرەکانی دەهات. گەر من لە شوێنێکی دیکەى دونیادا لەگەڵ ئەفسانەدا بخەوتبامایە، لەوانەبوو ئەو لەزەت و ئەفسونەم لێنەدیبا. وەک چۆن سیحری زیندانییەک زۆرجار بە زیندانەکیەوه گریڤدراوه، سیحری ئەفسانەش بەم شارەوه گریڤدراوو. کە بۆنی لەشی ئەوم دەکرد، بۆنی باغه خەوتووەکانی ئەو شارەم دەکرد.

دوچار ئیوارەیک مورتەزای شەیتان بە خۆی و قاتیکی خۆلەمیشییەوه دەرکەوت، پریو لە خەندەى ناشیرین، پێگیوتم «ئێستا دەتوانم بێبەم بۆ لای بارۆنی کولەکە». بێئەوهی بیریگەمەوه، خوشحال و پەر لە چاوه‌پوانی دوایکەوتم. بە دەم گۆرانى گووتنەوه پێشمکەوت، وەک یەکیک لەسەر پەتیکى باریکی سێرک بپوات لەنجەولاری دەکرد، هەندىجار ئاوپێ لێدەدامەوه و بە دەنگیکى بەرز پێدەکەنى. ماوه‌یه‌کی درێژ بە ناو بازار و کوچە و کۆلانیکی زۆردا منى کێشکرد، هەمیشە لەبەرخۆیه‌وه گۆرانى دەگووت، فیکەى لێدەدا، خۆی بەختەوهر نیشانده‌دا. بەلام لەگەڵ ئەو بەزم و نواندەشدا بەراورد بەو بەیانیه‌ی کە خۆی کرد بە ژووهرکەمدا کەمدووتر و ئالۆزتر دەهاتە بەرچاوم. هەستمکرد بۆیه گۆرانى دەلێت تا زمانى خۆی بگرێت و شتیکی نەدرکێنێت. لەگەڵ هەموو ئەو پوخساره پەر بزەیه‌یدا سەرقال و خەیاڵپەر دیاربوو، ئاشکرا لە کاتى گۆرانى گووتندا بیری لە شتى تر دەکرده‌وه، مەزۆف کەمجار دەتوانیێت لە کاتى گۆرانى گووتندا بیری لە شتى دی بکاتەوه، بەلام دلنیابووم، مورتەزا دلپەشیۆ و نااسووده‌یه و بێردەکاتەوه. دواى سەعاتیک پۆیشتن، منى برد بۆ جیگایەک، پێدەچوو گەنجینه‌یه‌کی کۆن بێت و لە میژبیت کەس پووی تێنەکردبیت. خانوویه‌کی کۆنى گۆل کە وەها بەد داکەوتبوو، پێدەچوو بەرگەى بارانى ئەم زستانە نەگرێت. بەنیوان گەلیک ژووی داپوخاودا

پويشتين. پاره ويكي دريژمان ته يکرد و له پشته وه پرا حه وشه يه کمان بيني که دوو ژووري ساده ي چيمه ننتوي له سه ربوو. له يه کيک له و دوو ژووردا باروني کوله که چاوه پوانی منی ده کرد. گه نجیکی سپیکه له ی سمیلرپه ش بوو، جووتیک چاری بچکوله و لووتیکی بچکولانه تر و دوو گوپی نه ستور پوخساری مه غولیه کی غه مگینیان پیته خشیبوو، دوو دهستی ژور گه وره شی هه بوو، له زیاندا ناده میزادیکم نه بینیبوو چه پوکانی وا گه وره بیته، به قامه تیکی دريژ و قزيکی خاو و کورته وه له ژوورکه دا ده هات و ده چوو. پیاويک بوو هیچی له و وینه یه نه ده چوو که مورته زای شه یقان بۆ منی نیگار کردبوو، بارانیش له هه موو نامه کانیدا باسی نه وه ی نه کردبوو چون شوری به م پیاوه کردوه. له زوبه ی نامه کاندا به پیاوه که م یان «شوو به دبه خته که م» ناوی ده هینا ... پیشتتر چه ندین نیگار و وینه م له خه یالی خۆمدا بۆ کیشابوو، به لام هیچیان دروست نه بوون و وه ک نه و دهرنه چوون. که چوومه ژوروی، زهرفی نامه کانسی باران له سه ر میزه که دانرابوو. ته وقه یه کی له گه لدا کردم و جیگایه کی نیشاندام، په رداخیک و بوتلیکی ناوی مه عده نی خسته به رده ستم. گووتی «که واته تۆ خالی بارانیت؟». بیته وه ی هیچ بلیم خوی به من ناساند و گووتی «خۆزیا له شوین و کاتیکی تر دا یه کترمان بنا سیايه». و یقاریکی ده سترکرد له ده نگیدا بوو. مورته زای شه یقان ویستی هه ستیت و بپوات، بارون داینا و گووتی «مورته زای نازیز، بۆ کوئی؟ خۆت ده زانیت بئ تۆ من هیچم بۆ ناکریت». به که میک غه مه وه گووتی «گه ر باران لیږه بایه، به بینینی تۆ خۆشحال ده بوو». من به ساردیبه که وه گووتم «جه نابی بارون، من هاتووم تا بزنام باران له کوپیه؟ له وسه ری دونیاوه گه پراومه ته وه تا بزنام باران له کوپیه؟ و ابزنام تۆ له هه ر که س زیاتر ده توانیت یارمه تیم بدهیت». نه و ده ست پیکردنه سارده ی من، که میک بارونی ترساند و به گومانه وه سهیری ده وروبه ری خوی کرد و گووتی «من؟ من ناتوانم

یارمەتیت بدەم... منیش نازانم باران لە کوێیە؟ ها، جەنابی زوهدی شازەمان، لێگەرێ، ئەو لکە یەکی رەشی گەورە یە بە ئابروومەو، لێگەرێ، من نازانم چی بکەم و چی بە خەلک بلییم... هێندەم خەيال هەبوو گووتوومە ژنەکم بۆ خویندن سەفەری ئەلمانیای کردووە... ئەو نەندەم خەيال هەبوو. «دانیابووم درۆدەکات، شتێک لە دەنگ و دەست و نیگایدا بوو پێدەگووتم بارۆنی کولەکه درۆدەکات. بە هێمنییەو پالمدا یەو و گووتم «باران ژنی تۆ بوو، دەبێت بزانییت چی لێهات... دەبێت بزانییت». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتی «شەویکیان گەرامەو بۆ مالهەو باران نەما بوو... هەموو ئەم شارەم بە دوا دا تەیکرد و نەمدۆزییەو، هەلبەت دەبێت لە گەل ئەو کورپە نامەردەدا رایکردبێت، دەبێت وایکردبێت، دەبێت حورمەت و پێز و شەرەفی منی خستبێتە ژێر پێیەو، دەبێت خۆشەویستی منی بۆ هەتیویکی دەستبەر فرۆشتبێت کە پیش باران نیوێ ژن و کچی ئەم شارە ی لە خستەبردبوو... تۆ بە من بلی، خالی نازیز تۆ بە من بلی، چۆن دەتوانم بیدۆزمەو». من بە ساردییەو سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن تۆ بارانت کوشتووە یان نا؟». لەو کاتەدا مورتەزای شەیتان خۆی هاویشتە ناو حیکایەتەکەو و گووتی «شازەمانی عەزیز... شازەمانی برام، تۆ چۆن وادەلێیت، بارۆن و کوشتن... بارۆن فریشتە ی، کوشتن؟ خودای گەورە، کوشتن؟ تۆ چۆن بێر لە شتی وادەکەیتەو... کێ دەلێت باران خان کوژراو؟ ها کێ دەلێت باران خان کوژراو؟ چۆن خەیاڵتان بۆ شتی وادەچیت؟». هەستەمە کرد هەردووکیان نمایشیکی گەورەم لە گەلدا سازدەکەن. بێتەو ی بترسم گووتم «سەیرکە جەنابی بارۆن، گەر باران هەلبەهاتایە، گەر بیویستایە خۆی بکوژیت، گەر سەفەری دەرەو ی ولاتی بکردبایە، منی ئاگادار دەکردهو. باران یان لە جیگایە کدایە کە دەستی بە کەس ناگات، یاخود نەماو، یەکیک کوشتوویتی و کردویتی بە ژێر گلەو.

خوت ئىم پۇرژانە پۇرژانە كان دەخوئىنئىتەو، دەزانئىت ئەمجۆرە حىكايە تانە چەند زۆرۈن... تىدەگەيت لەم دوو پىڭايە زياتر پىڭاي تر نىيە». بارۆن گووتى «ئەگەر ئىكى تىرىش ھەيە، ئەويش خوشكەزاكەي ئىوھ لە جىڭايەكى ئەم دونيايەدا، لەگەل دەنكە تازەكەيدا بە جۆرىك نوقمى خۆشى و كەيف بوو، ئىمەي بىرچۆتەو... ئەو ئەگەرەش ھەيە». بە تورەيىەو گووتم «دۇنيام وانىيە، دۇنيام... لەوانەيە حەزى لە يەككىكى دى بوويىت، بەلام ئەو وئىنەيەي تۆ لەسەر باران دەيكىشىت راست نىيە». مەبەستم بوو بارۆن تورەبكەم، بەلام مورتەزاي شەيتان وەك ھەمىشە لەو ساتانەدا خۆي دەخستە ناو قەسەكان و نەيدەھىشت بارۆن لە راستەپى دەرچىت. مورتەزا گووتى «شازەمانى عەزىز... ھىيى. ھۆ و شازەمانى عەزىز، ھىيەي تۆ لە دەرەو بوويىت، خودا شاھىدە كە تۆ ھىشتا لەم شارە حالى نەبوويىت. ھىندە دلپاك و خۆشنىيازىت كەس ناناسىت، تۆ دلئىكى واسافت ھەيە بە زەحمەت لە خەلكى ئەم دونيا تازەيە تىدەگەيت. قەسەم بە ھەر ھەورئىكى پاك كە ئىستا بەسەر ئەم شارەدا دەپوات، تۆ لە دونيايەكى تردا زىاويىت و ھىچ لەم شارە تىنناگەيت، خانمى باران... ئاھ، خانمى باران. تۆ نازانىت بارۆن چەند ئەو ژنەي خۆشودەويست، نازانىت چۆن لە ھەوا دەپپاراست و چۆن ئىرەيى بە نەسىم دەبەرد گەر بەرىبەكتىبە، ئوھ خوای عالم، تۆ خەيالت بۆ شتى زۆر خراپ دەپوات. نازانىت كە مەھبەتى بارۆن بۆ خانمى باران بە ئەندازەبەك بوو، بىرىدەكردەو بە كىشى خۆي ئالتۆنى بۆ بىرئىت و بىكات بە ديارى بۆي. مەن ئىستاش تىنناگەم ئەو چ سادە و ساكارىبەك بوو، چ بەدبەختىبەك بوو ژنىكى سەنگىن و سەلارى وەك ئەو دواي فرىوى دەمپووتىكى وا بىنەزاكەت كەوت كە جگە لە دەموچاويكى جوان و زمانىكى لووس زياتر ساحىبى ھىچى دى نەبوو... ژن ھەندىجار مايەي بەدبەختىن، بۆ خۆيان و بۆ پىاوه بىچارەكانيان. ئىستاش ناچىتە

میشکمه وه مرۆف چۆن دەتوانیت بارۆن بە مندالیکی وەها بیئەزاکەت و کەم و یقار بەراوردبکات. تۆ بارۆن ناناسیت، بارۆن ناناسیت». من پرسیم «گەر وایە، گەر ئێوە ئەو کوپە دەناسن کە باران پەیوەندی لەگەڵدا هەبوو، کە ئەو چ باسە، ها دۆستان لە ئەو چ خەبەرە؟». بارۆنی کولە کە سوور هەلگەرا و گووتی «ئەویش سەروشوینی نییە، من ماوێهەکی درێژ سەرقالی سۆراغکردنی بووم و هیچم دەستتەکەوت... هیچ». بە ئارەزوویەکی گەورەووە پرسیم «دەتوانم بزاتم ناوی چییە... دەتوانن پێم بلێن ناوی چییە؟ تا منیش بکەومە سۆراغی... من نازاتم ناوی چییە... نازاتم؟». بارۆن بە پەشۆکانەووە گووتی «چ سوودیکی هەیه ناوی بزانیتم... چ سوودیکی هەیه... ماوێهەکی درێژە من و ئاسایش و خێزانەکەشی بە دوایدا دەگەرێن و هەوالمان لێی نییە، کەسێکی بیسەروشوینە... لەو شەووەووە کە باران ونبوو، ئەویش بیسۆراغە و دیارنییە... حیکایەتە کە پوون و ئاشکرایە، هەردووکیان پێکەووە هەلھاتوون... پێکەووە پوویمان لە شارێک، لە ولاتیکی تر کردووە...». بە سەبرەووە گووتم «بەلام جەنابی بارۆن، گەر ناوی ئەو کوپە بزاتم، لەوانەیه بزانم بیدۆزمەو، لەوانەیه». دواي کەمێک گومان و دوودلی گووتی «ناوی موراد جەمیلە... تێدەگەیت، ناوی موراد جەمیلە». هێند بە رقعەووە ناوی ئەو کوپە ی هینا، من کەوتە گومانەووە، خەریکبوو زیاتر قسەبکات، مورتەزای شەیتان پەرییەووە نێوانمان و گووتی «قەسەم بە خودا، قەسەم بە هەوای پاک، قەسەم بە گۆلی خەوتوو، یەکیک بوو لەو گەنجە سەرکەشانی کە کێشە ی گەورە ی لەم شارەدا دروستکرد، یاری بە ناویانگ و شەرەفی زۆر خێزانی نەجیبزادە و پەسەن کرد. یەکیک بوو لەو مەلعونانە ی کە خودا بە هەرەیهکی پەشی پێبەخشیبوو، تێناگەم و نازاتم و تەفسیرم بۆی نییە، گەر بلێم ئافاتیکیک بوو، دواچار بارانی برد و پۆیشت. وەک دەستیکی شەیتانی، ئای خواپە گیان وەک

دهستيكي شهيتاني پيس و نمهك نه ناس كه ديت و له ماله كه تدا شتيكي به نرخ ده بات...». من به گومانه وه سهيري ههردووكيانم كرد و گوتم « له وانه شه يه كييك باران شوکور و موراد جه ميلي پيکه وه کوشتييت، له وانه يه... نه وه ش نه گه ريکه له نه گه ره کان». مورته زا گوتم «تکايه... تکايه به پريز شاه زمان، تکايه له به ردهم باروندا قسه ي و امه که، تو هيچ شتيک ده رباره ي دلي نه م پياوه نازانيت، ناي خوايه، ناي خودايه، قه سه م به دهنگي بولبولي به ربه يان، قه سه م به ترپه ي دلي کوکوختي و کوتر، سيولالا... عه زيم... سيولالا... تو هيچ له مه چه ته ي نه م پياوه تيئاگه يت، بمبوره، به لام گه مردن شتيكي هه قيش بيت، نه و بو باران مردن به هه ق نازانيت». به سه سه ختييه كي گه وره وه قسه کان به مورته زا بري و په نجه م به رزكرده وه و گوتم «جه نابي بارون، من ده ست له خوشكه زا كه م هه لناگرم، له وسه ري دونيا وه هاتومه ته وه تا تي بگم». نه مده زاني ده توانم چيبكه م، به لام ناومتيديه كي قولم له چاوي باروندا بيني، هه ستمكرد بارون مني بو ني ره بانگكردوه تا گه مه يه كم له گه لدا بكات، به لام به هوي نه زاني و نه بيوني كارامه ييه وه، به هوي رقيكي نه ينييه وه، نه يده تواني گه مه كه تا كو تايي پاكيشيت. وهك گه نجكي ترساو هاته به رچاوم كه ده ويوست من له شتيكي ترسناكدا بيلايه نيكات. نه مده زاني شويني مورته زاي شه يتان له و گه مه يه دا چيبه، به لام زور له چاوه بچكوله كاني بارون ترسام.

نه و شه وه كه گه پامه وه بو ئوتيله كه هه ستمكرد تارمابيه كي چكولانه و ره ش به دوامه وه يه. نه مده زاني بارون ده توانيت چي بكات، بريارمدا بكه ومه گه پان به دواي موراد جه ميلدا، به لام به ر له وه ي ده ست به گه پان بگم، نه و پوداوه پوویدا كه بو ماوه يه ك مني له و شاره دورخسته وه.

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

گرنگ ئه وه یه کهس نه تناسیت، به جوریک خۆت بگۆریت کهس نه زانیت تو چ جوره خه یالیکت له سهردایه، که پران بهم شاره دا ئاسان نییه، کهرچی ئه مشاره شوینیکی یهک نه ته وه و یهک دینه، به دهگهمن خه لکی غه ریب و نه ناس پوو ی تیده کهن، له پوو ی ریژه ی تاوان و دزی و خراپه وه شاریکی ئاسایی و بیترسه، که چی بق هر چیگایهک ده چیت، کومه لیک چاو به گومانه وه سه یرته ده کهن. واهه سته ده کهم خه لکی ئه م شاره پیکرا ده ره ق به یهک خویان به نامۆ ده زانن، به دهگهمن مروفینک ده بینیت متمانه ی ته واو ببه خشیته ئه وان ی دی. له و پوژانه دا که خۆم ده گۆری و وهک نه ناسیک به شاردا ده که پران، ترسیکی تاریک له دلمدا بوو که له سوچیک له سوچه کاندایه کتیک ئامبازی سه رم ده بیت و به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مکوژیت. خه یالی ئه وه ی من به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مرمر، خولیا یه کی بیمانای مندالی منه، ئیستاش تیناگه م، بق واهه سته ده کهم وهک خه لیفه عومه ر به خه نجه ریکی ژه هراوی ده کوژریم. په نگه ئه وه کاریگه ری خراپی وانه کانی دین و میژوو بیت که ئه و وینه ترسناکانه یان له سه ری مندا سه وزکردوه. کهرچی دوا ی گه وره بوونم بوومه پیاویکی سکولار و تا پله یه کی بالا له یه کی له حیزبه عه لمانییه کاندایه رزبوومه وه، به لام لیقان ناشارمه وه که خه یالم هه رده م په رپووه له خولیا و ترسی دینی. ئه وه ی به پله ی یه کهم پالی پتوه نام بیبه سکولار، بره وایه کی فه لسه فی قوول نه بوو، به لکو ترس بوو له دهنگی مه لاکان، له دوعای به ره بیان و هاواری ته راویح و بانگ و سه لای به یانیانی جه ژن. باوکم پیاویکی

دینداربوو که ئومئیدیده کرد بيمه یه کيک له سه رکرده کانی ئيسلام، ههلبهت گهر بمایه و منی له ئامیژی ئه و هه موو پیاوه قات له بهر و ئهغه ندییه سکولاره دا بدیبایه ته وه، که له ک خهغه تبار و غه مگین ده بوو. من له میژه ده موست باوکم له بیربکه م، زۆجار واهه سته که م گهر خۆم نه ده مه ده ست ئه و پرۆژه خه یالیانه ی ناو سه رم، ناتوانم ئه و نیگا غه مگینه ی ئه و فه رامۆشبه کم، که له ویدیو قه بره وه تیمده گریت. دلنیام « خۆی غه ریقی ره حمه ت بیته و گۆپی پر له نور بیته » ئیستاش ده شه ته ئومیدی ئه وه بیته چاک بيمه وه و روو له ئیمان بکه مه وه و بيم به رابه ریکی دینی ناسراو. ئه و ترسه ی که له تاریکیدا یه کيک به خه نجه ر ده مکوژیت، به شیکی درێژکراوه ی ئه و ترسه ی ناو رۆحم بوو به رابه ر باوکم. هه ندیک شه و دوورونزیک هه ندیک پاسه وانی تایبه تیم دوا ی خۆم ده خست، به جوړیک بتوانن به مپاریزن و سه ریشم لیته شه یوینن. که له ک چاوم له هه موو کوچه یه کدا بلاوکرده وه و زۆر گوئی تایبه تیم هه له په سارد هه والم بق به یتن، به رپوه به ری ئاسایش و فه رمانده ی گشته ی پۆلیس و لیئیرسراوانی هه واکر له حیزبدا هاو پیمبوون و ئاماده بوون بق هه موو کو مه کيک. هه ریه که یان ته مانایانده کرد من کاریکیان پێبسیژم، هه موو ده یانزانی من چه ند له سه روک نزیکم و چه ند دلی منی ده ویت، به لام به ده گمه ن ده یانزانی من بق چ جوړه هه وایک عه و دالم. ئه و دونیایه ی من بقی ده گه رام و ئه و زه و بییه ی من بق دۆزینه وه ی ویلبووم زۆر له دورگه دوور و عاسییه کانی ناو ئوقیانوس تاریکتر و ترسانکتر بوو. دوا جار له پێگای که نجیکی تۆسیرام خۆره وه، له وانه ی بق په یادکردنی پاره ی شوشه یه ک ده رمان هه موو شتیگ ده فروشن، چیرۆکی ئه و عاشقه ئه به دبیانه م بیست که کو ده بنه وه و له سه ر چه ند به یتیکی ئه فسونای هه ندی سه روته عاجباتی عه شق و سه مای

ده‌رویشانه به‌پژوه‌ده‌بن. ئه‌و دپره په‌راکه‌نده و سه‌یرانه به‌جۆریک کاریگر و دلّه‌ژینبوون منیان خسته سه‌ر خولیای گه‌رانیکی دوورودریژ بق غزه‌لی تر. هه‌سته‌که‌م ئه‌و غزه‌لانه له سه‌ره‌تاوه هیزیکی راکیشانی گه‌ره‌یان هه‌بوویت که هه‌موو که‌سیکیان خستیته سه‌ر خولیای بیستی هه‌رچی زۆرتتر و زۆتری غزه‌له. سیحری خه‌یال ئاده‌مییه‌ک دروسته‌کات، هه‌رگیز ماندوونایت له‌وه‌ی بیبیرکردنه‌وه تا کوتایی بروات، به‌وه‌دا خه‌یال کوتایی نییه، ئیدی رۆحیکی تیزنه‌خۆر دروسته‌کات که سنوور و مه‌ودا ناناسیت، من له‌گه‌ل بیستی ئه‌و چهند به‌یته په‌راکه‌ندانه‌ی غزه‌لدا که‌ومه سه‌ر شه‌وقی ئه‌وه‌ی غزه‌لی زیاترم هه‌بیت. پێشتر ناوی غزه‌لنوسم بیستبوو، به‌لام نه‌مه‌ه‌زانی که‌سیکی چ کاره‌یه. پیاوانی ده‌وله‌ت و سیاسه‌تمه‌دارانی ئیمه هه‌رگیز تینه‌گه‌یشتوون رۆلی قه‌سیده‌بازیک، ئه‌ده‌بنوسیگ ده‌شیت چ گه‌ره‌بیت. سه‌ره‌تا خۆم له هه‌ر رۆبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا پاراست، هه‌له‌یه که نیازیکی نه‌ینیت هه‌بوو، زوو رۆخساری خۆت ده‌رخه‌یت. باشتره دوور به‌ دوور زه‌وی بکیلیت و مه‌رام خۆشبه‌که‌یت و خۆت ده‌رنه‌خه‌یت. من له‌ دوا‌ی هه‌له‌هاتنی تریفه یا به‌حریبه‌وه ئامۆژگارییه‌کی قوولی ئه‌و عه‌تاره مه‌که‌ربازهم گرته‌ گوچ، که پێشگروتم، ده‌بایه له‌ بری کارخانه‌ی مافوره‌که، سه‌ید قادی نیامان بکریبایه. من ئیستا فیزبووم، به‌ر له‌وه‌ی کالاکان بکرم، گه‌ر بۆمکرا یه‌کیک له‌ نزیک کالاکانه‌وه ده‌کرم. له‌ گه‌شتی سه‌ره‌تایی و سه‌یرمدا به‌دوا‌ی غزه‌له‌کاندا نه‌ینی عاجباتیم دۆزییه‌وه. بق یه‌که‌مجار دوو مه‌خلوقی سه‌یر که ناویان به‌مۆ و مه‌مۆ بوو ده‌رکه‌وتن و پشان پاگه‌یاندم که کومه‌لیک غزه‌لیان هه‌یه لای هه‌چ ئاده‌میزادیکی تر وا به‌ کاملی ده‌ستناکه‌ون. ئه‌وان حیکایه‌تی ده‌رکه‌وتنی غزه‌لنوس و شه‌وه سه‌یره‌کانی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانیان

گتپراپه وه. پیتانگوتم که نهوان له و شهوانه وه تیکستی تهواوی نه و غزه لانه یان له بهره که به یازه کانی غزه لنوس و ناو سه ری نهوانی لیده رچیت نوسخه یان له هیچ جینگایه کی دونیادا نییه، نرخیکی گوره یان له سهر غزه له کان دانا و پاره ی خویان وه رگرت و کرپییه کی نه و شیعرانه یان بق جیهیشتم، هر نهوانیش له بوونی رۆحه بهره خه یالییه کان ناگاداریانکردمه وه. پیشتر ده مزانی رۆحه بهره ی خه یالی هه ن که دور له یهک و بیتاگا له یهک و پهرته وازه ده ژین. به لام وهک نهیپییه کی ترسناکم بق ناشکرا بکن، وهک بیانه ویت غزه لنوس تووشی ته هلوکه یه کی گوره بکن، پیتانگوتم «غزه لنوس، خولیای ترسناکی هه یه، خولیای ترسناک». نهوانیش به وردی نه یانده زانی نه و خولیا ترسناکانه چیین، به لام منیش دلنیا بووم هر مروفیک هیزی وها گوره ی هه بیت خولیای ترسناکیشی ده بیت. دوا ی نه وهی که نه و غزه لانه م ده ستکه وت، چند شه ویک له سه ری که نه خه وتم، سه ره تا تنیا بیرم له جوانی دیره کان و موسیقای قافییه کان و قولی مانا کان ده کرده وه، به لام که زیاتر لیان رامام تیگه یشتم سیحری گوره ی نه و غزه لانه له وه دایه که پال به مروفه وه ده نیت بروت و ورد سهیری نهیته هه موو ژیان بکات. وا سهیری من مه کن وهک نه وهی نه قام و نه زان بم و مال و سامان و بیثیشی یا خود تیربوون و وه رزبوون له روتینی ناسووده یی منیان خستیتته سهر خولیا و که لکه له ی خه یالات، نهیته نه و خه یالانه له وه دایه که وامان لیده کن شتیک بکه ین، بجولین، سهیری ناوه وهی خومان بکه ین، نه و کیشوره خه یالییه بدوزینه وه که له دلماندایه. له و کاته وهی من نه و غزه لانه م له به مق و مه مق کرپه وه، که وتمه خولیای چاوه دیری کردن و به دوادا چوونی نه و پیاوه. هه ستده کم من زور درهنگ به چیرۆکی نهوم زانیوه، هه میشه به کوچکان و

کولانه‌کانی ئەم شارهدا ده‌گه‌رام و ده‌مگوت «کوا خه‌یال؟». ناکریت شاریک له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه هه‌بیت که به هیچ چۆریک ئاسه‌واری خه‌یالی تیا‌نه‌بیت، نابیت، ده‌بیت خه‌یال له‌ چینگایه‌کدا خۆی شار‌دبیت‌وه که من نایینم. سه‌رده‌میک مافوره‌کانی تریفه‌ یابه‌حریم بینی، هه‌ستمکرد سه‌رده‌اوێکم به‌ره‌و ئەو په‌نا و هه‌شارانه‌ دۆزیوه‌ته‌وه که خه‌یال خۆی تیا‌شاردۆته‌وه. من گه‌له‌ک شاری دیکه‌ی دونیا چووم بۆ ئەوه‌ی تینگه‌م خه‌یال چۆن ئی‌شده‌کات، چۆن ده‌رده‌که‌ویت، هه‌موو ئومیدم ئەوه‌بوو گه‌ره‌کیکی ئەفسوناوی و خه‌یال‌کار له‌م شارهدا دروستبکه‌م، له‌ شاره‌کانی دیکه‌دا مرقوف به‌ زوویی خه‌یال ده‌دۆزیت‌وه، له‌ شیوه‌ی بینا و باغه‌که‌کاندا، له‌و په‌یکه‌ره‌ جوانانه‌دا که باغه‌کان ده‌پازینه‌وه، له‌ چاوی عاشقه‌کانی‌اندا، له‌ کتێبخانه‌ گه‌وره‌کانی‌اندا، له‌ موزه‌خانه‌کاندا، له‌ سه‌ر شاتر و ئۆپه‌راکان، له‌ جل و به‌رگی ژنه‌کانی‌اندا، له‌ دیمه‌نی کلیسه‌ و مزگه‌وت و په‌رستگا‌کاندا، له‌ ریک‌خستنی‌اندا بۆ ژیان، بۆ گول، بۆ سوڤره‌ و خوان. لێره‌ نه‌بیت له‌م شاره‌ پێسه‌دا نه‌بیت که له‌ گه‌نجیمه‌وه وه‌ک شیت به‌ کوچه‌کانیدا ده‌گه‌ریم و ده‌پرسم «کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال». له‌ ده‌ره‌نجامی سه‌فه‌ره‌کاندا گه‌یشتمه‌ ئەو یه‌قینه‌ی دوو شیوه‌ شار له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه شه‌یتان دروستیان ده‌کات، یه‌کیکیان ئەو شارانه‌یه‌ که خه‌یال تیا‌به‌ره‌لا و بێسنوور و بێج‌له‌وه، خه‌یال تیا‌سالار و سه‌روه‌ره، خۆی سه‌رداری هه‌موو یاسا‌کانه‌ و ده‌ستی کراوه‌یه‌ و ئازاده‌ چی ده‌کات بیکات و چی ده‌لێت بیلێت، جۆره‌ شاریکی ترسناکی دیکه‌ش هه‌یه‌ که ئەویش ده‌ستکردی شه‌یتانه، وه‌ک ئەم شاره‌ی ئێمه‌ که خه‌یالی تیا‌نییه، کوچه‌ و کولانی خالییه‌ له‌ په‌نگی خه‌یال، تیشکی ئەستیره‌کانی وه‌ک تۆزه‌ و تریفه‌ی مانگی غه‌مگین و بێگیانه. ده‌رۆیت و جگه‌ له‌ پێسی حه‌قیقه‌ت هه‌چی تر نایینیت، له‌م شارانه‌دا مرقوف بۆ

شه‌وی خه‌یالدار دیارنه‌بیت، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ته‌پۆ و چه‌پهل و
 بیشاره‌زوو خۆی ده‌رده‌خات. که سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه و ته‌ماشای
 ناو‌نیگای ده‌که‌یت، ده‌یه‌ویت خه‌یاله‌کانی بشاریته‌وه... وه‌ک چۆن
 سمۆره له دارستانه‌کاندا گویز ده‌شاریته‌وه، ژن و پیاوی ئەم شاره
 خه‌یاله‌کانیان ده‌شارنه‌وه و دواتریش هه‌رگیز ناچنه‌وه سه‌ری. ها،
 ئیوه که‌ستان له خۆتان پرسویه بۆ له‌گه‌ل هه‌موو ئەو بق و
 دلره‌قییه‌ی له‌م شاره‌دا هه‌یه، مرۆقه‌کانی شه‌رمن ده‌نوینن؟ چونکه
 شه‌رم ئەو دیواره‌یه که ناهیلیت ئەو خه‌یالانه بخوینینه‌وه که هه‌ر
 ئاده‌میزادیک به نه‌ینی له سه‌ری خۆیدا هه‌لیانده‌گریت. پۆزی
 وه‌هابوه به‌سه‌عات به‌ده‌وری کوچه‌کان و مزگه‌وته‌کان و مناره و
 قه‌لا و بورج و ده‌بۆ غه‌مگینه‌که‌ی ئەم شاره‌دا سو‌راومه‌ته‌وه و
 سه‌یری چاوی خه‌لکم کرده‌وه، هه‌یچ ئاده‌میزادیک ناهیلیت ماوه‌یه‌کی
 زۆر به‌ پوونی سه‌یری چاوی بکه‌یت، ناهیلیت گلته‌ی هه‌یچ
 ناشکرابکات و هه‌یچ بلیت. ئەم شاره خه‌یال ده‌کوژیت، منیش ئەوه
 ده‌زانم... ئەوه راستیه‌که زۆر دره‌نگ مه‌خلوقه خه‌یالییه‌کانیش
 تییده‌گه‌ن. نازانن بینینی ئەم قه‌لا و گومه‌ز و قه‌یسه‌رییه تاریکانه
 چه‌ند کاریگه‌ری خراپیان له‌سه‌ر خه‌یال هه‌یه. من ده‌زانم پێشتر
 ده‌سه‌لاتداره‌ کونه‌کان ده‌ره‌ق به‌ خه‌ون و خولیا دلره‌قبوون و
 خۆلیکی کپ و هه‌وایه‌کی گورئاسایان به‌سه‌ر ئەم شاره‌دا کرده‌وه،
 من ده‌مویست ده‌سه‌لاتیکم هه‌بیت، خه‌یال خۆی له پێشچاوم ون
 نه‌کات. ئەوه خولیا‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی منه، خه‌یالی ئاده‌میزاده‌کان
 ببینم، له‌زه‌تیان لێوه‌رگرم، سوودیان لێوه‌رگرم. گه‌ر ترسناکیوون
 ده‌سته‌مۆیانبه‌که‌م، گه‌ر یاخیبوون رایانبه‌یتیم، بیانکه‌رم، بیانبه‌خشم،
 بیانلاوینم و بیانترسینم. من ویستم هه‌لان بۆ دروستکردنی گه‌ره‌کێک
 دا‌بنیم بۆنی ئەفسانه‌ی لیبیت، به‌لام له‌م شاره نه‌گرێسه‌دا هه‌ر

هیندهی پلانیکت هه‌بوو، هیندهی نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بوو، جنۆکه‌کان
 تیتده‌ئالین و ده‌یانه‌ویت بزاتن چی ده‌که‌یت، بۆ ده‌یکه‌یت، بۆ کیتی
 ده‌که‌یت. پۆژگارێک که به فرمانی مه‌که‌بی سیاسی حیزب،
 زه‌وییه‌کانی نویمیران به‌سه‌ر به‌رپرس و په‌رله‌مانتار و وه‌زیره‌کان و
 پاره‌داره‌ گه‌وره‌کاندا به‌شکرا، من ده‌مويست شارێکی خه‌یالی
 دروستبکه‌م، به‌لام ژماره‌یه‌ک له ئەندامانی بیرویی بالای حیزب هیند
 که‌مژن ناتوانن «بۆنی پاره» له «بۆنی خه‌یال» جیا‌بکه‌نه‌وه.
 که‌په‌که‌یکی خه‌یالی دروستبکه‌یت، جیا‌وازه له‌وه‌ی که‌په‌که‌یک
 دروستبکه‌یت، کۆشکه‌کانی بۆنی ده‌وله‌مندی لیتیت. من له راستیدا
 نه‌مه‌هزانی که‌په‌که‌یکی خه‌یالی ده‌بیت چۆن بیت، به‌لام ده‌مزانی ده‌بیت
 شتیکی بیت وه‌ک مافوره‌کانی تریفه‌ یا‌به‌حری، شتیکی بیت وه‌ک
 غه‌زله‌کانی غه‌زله‌لنوس... ده‌شمزانی که‌ جوړه‌ جیگایه‌کی وه‌ها به
 که‌سانی وه‌ک تریفه‌ یا‌به‌حری و غه‌زله‌لنوس دروست نا‌کریت. من به
 ئەزمونی بچوک و که‌م به‌های خۆمه‌وه ده‌لیم، زۆربه‌ی بوونه‌وره
 خه‌یالییه‌ راسته‌قینه‌کان پ‌قیان له ده‌سه‌لاته. بێشه‌وه‌ی له‌وه‌ تێگه‌ن
 جوانی و له‌زه‌تی ده‌سه‌لات له جوانی و له‌زه‌تی خه‌یال که‌متر نییه.
 خه‌یال به‌بی ده‌سه‌لات و پ‌رینه‌یه‌کی شیرینه... ئەوه‌ ته‌نیا ده‌سه‌لاته
 ده‌توانیت بوون به‌خشیته‌ خه‌یال، بیکات به‌ حه‌قیقه‌ت... ترسان‌کن
 ئەوانه‌ی نایانه‌ویت جوانی ناو خه‌یاله‌کانیان بپیته‌ حه‌قیقه‌ت... ترسان‌کن
 ئەوانه‌ی تیتاگه‌ن ده‌بیت هیزیک و پلانیککی گه‌وره‌ هه‌بیت که
 ئاده‌میزاده‌کان هه‌ر یه‌که‌یان به‌ حوکمی شوینی خۆی به‌شیککی
 بچوکی ناو ئەو پلانه‌ بیت، به‌دبه‌خته ئەوه‌ی له‌ جوړه‌ پلانیککی‌ و
 راده‌کات... به‌دبه‌خته ئەوه‌ی جیگای راسته‌قینه‌ی خۆی جیده‌هیلیت و
 ده‌یه‌ویت خۆی شاهه‌نشای خه‌یالی خۆی بیت...

دریژترین کتیبی میژوو

دریژترین کتیبی دونیا، له سەر دهفته ریکی ئیجگار تایبه تی و گه وره ده نوسرا، نه و کتیبه له مالی غه زه لنوس له ناوه راستی ژووریکی تایبه تیدا له سەر میژیکی گه وره دانرابوو. دریژی و قه واره ی دهفته ره که به جوړیک بوو، نمونه ی له هیچ دهفته رفرۆشییه کی دونیادا ده ست نه ده که وت. غه زه لنوس لای په کییک له سه حافه خه یالبازه کان به کردی دابوو، کابرایه کی چاویلکه له چاوی پیر، که له کتیبخانه په کی پر کتیبی دینیدا بهرگی بو نه و ده ستنوسه کۆنانه دروستده کرد که خه لکی به یازناس و پسپۆری تایبه ت هیتابوو یانن بو نه م شاره .

له کۆتایی سه ده ی بیست و سه ره تای سه ده ی بیستویه کدا، پۆحله به ره خه یالییه کانی نه م شاره که وتنه نوسینه وه و کۆکردنه وه ی حیکایه ته کانی مردن. پیموایه له و قۆناغه دا هوشیاری مرۆفی ئیمه به رابه مردن گۆرانکارییه کی ریشه یی و قوولی به سه ردا هاتبیت، په نگه هۆکاری نه و گۆرانکارییه به پله ی یه که م بگه رپته وه بو کزبوونی جهنگی ئیمه و ده ولته ته داگیرکه ره کان. به دریژیایی سه ده ی بیست مردن وه ک شتیکی جوان ته ماشاده کرا، به لام له گه ل پاپه پیندا مردنگه لیککی وه ها ناشیرین په یدابوون، که مردنیان له کاریکی پۆمانسییه وه گۆری بو پووداویکی دزیو و پوچگه را و تاریک. نه وکات گروپگه لیککی نقد هه بوون وه ک «نه ندازیاره خه یالییه کان» «کوپه سه فه ریه کان» «پاسه وانانی نیرگس» «کتیب په رسته کان» «ژنانی په ژمورده» «کچانی باراندوو» و که پیکرا تخوبه گه وره کانی ئیمپراتورییه ته که ی غه زه لنوسیان له م شاره دا پیکده هیتا. غه زه لنوس سه رۆک و شاهه نشاهی هه لته بژێردراوی هه موو نه و تاقمه خه یالیانه بوو، که له ریگای غه زه له وه ده یانناسی. نه وان هه موو له

نوسینی درِیژترین کتیبی دونیادا به‌شداریانده‌کرد، زۆریه‌یان ته‌نیا زانیاریان له‌سه‌ر شوین و مائی قوریانییه‌کان کۆده‌کرده‌وه، ئیشیان ئه‌وه‌بوو مائی کچانی سووتا و ناکام ده‌ستنیشانبکه‌ن، شوینمائی قوریانییه‌کانی شه‌پی ناوخۆ بدۆزنه‌وه، دایک و باوکی ئه‌و کورانه‌ بدۆزنه‌وه که له‌ ده‌ریای ئیجه‌دا خنکان، سو‌راغی ئه‌و ژن و پیاوه‌ بیسه‌روشویخانه‌ بکه‌ن که له‌ ناکاو ونده‌بوون و که‌س شتیکی ده‌ریاره‌ی چاره‌نوسیان نه‌ده‌بیسته‌وه . ئه‌وانه‌ی ده‌فته‌ره‌کانیان ده‌گیژا، ئه‌و ده‌فته‌رانه‌ی دواتر به‌ ناوی ده‌فته‌ره‌ بالداره‌کانه‌وه ناویان پویشت، گروپیکی چکۆلانه‌ی هه‌وت که‌سی بوون که تریفه‌ یا به‌حری سه‌رپه‌رشتیده‌کردن . جگه‌ له‌ تریفه‌، دوو کوپ و چوارکچی دیکه‌ ته‌واوی کاره‌کانیان ده‌برد به‌پۆه، ئه‌و گروپه‌ ناویان ده‌فته‌رداره‌کان بوو . ناوی ئه‌و گروپه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک نه‌ینی ده‌میئیتته‌وه و ده‌بیئت وه‌ک نه‌ینیش بمیئیتته‌وه، چونکه‌ ئیشی ئه‌و ده‌فته‌رداران ده‌شیت له‌ هه‌ر کاتیگدا بیئت دووباره‌ ده‌ست پێبکاته‌وه، کاری ئه‌وان تا ئیستا ته‌واو نه‌بووه، بۆیه‌ هه‌موو ناوه‌ینان و ئاماژه‌یه‌کی هه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ ژانیان بخاته‌ مه‌ترسییه‌وه . ته‌نیا شتیک بتوانین له‌سه‌ر ده‌فته‌رداره‌کان بیئین، ئه‌وه‌یه‌ که‌ پتر له‌ فریشته‌ ده‌چوون، هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی ده‌فته‌رداره‌کانیان بینیه‌وه، له‌و باوه‌رهدان ئه‌وان مه‌خلوقاتی هیند به‌رهم و ناسکن، هه‌چ ئاده‌میزادیک گه‌ر نه‌ینیشیان بزانیئت ناتوانیئت ئاشکرایانبکات . وه‌ک فریشته‌، بئ هه‌چ واده‌یه‌کی پیشوه‌خت، له‌ هه‌وش و مائی قوریانییه‌کاندا ده‌رده‌که‌وتن، ئه‌وه‌کات واده‌ و شیوه‌ی ئه‌و ده‌رکه‌وتنه‌ زۆریه‌ی کات غه‌زه‌لمنوس و هه‌سه‌نی پیژۆی گولآو دایانده‌نا، شته‌کان به‌جۆریک پێکده‌خران، هه‌چ ده‌فته‌رداریک نه‌که‌ویته‌ بۆسه‌یه‌کی کتوپه‌ره‌وه . پیژۆ، ئه‌ندازیاری راسته‌قینه‌ی نه‌خشه‌کان بوو، که‌سیک بوو هه‌موو زانیارییه‌کانی خۆی له‌ باره‌ی خۆشاردنه‌وه و خۆگۆرپین و خۆده‌ریازکردنه‌وه له‌و بواره‌دا خسته‌کار . ئه‌وه‌ی ئیستاش سه‌یره‌و شوینی بپروا نییه‌، هه‌ستانی تریفه‌

یابەحرییە بە سەرپەرشتیکردنی گەشتی دەفەردارەکان. خۆتان دەزانن، خانمی یابەحری بەردەوام هەستیدەکرد، جانەوهرێکی گەورە بەدواپەوهتی. ئیدی چۆن چۆتە ژێر باری وەها کارێکەووە کە خالی نییە لە ترسی کتوپر و هەلوێستی لە ناکاوا؟. وەک دواتر و دواي سۆراغ و تیفکرینیکی زۆر پێیگەیشتم، پێدەچیت خانم تەنیا بۆ خۆرپزگارکردن لەو ترسانە، یاخود بەگۆرژداچوونەوهی ئەو جانەوهرە خەیاڵیانەي ناو ژيانی بەو کارە هەستابیت. لەدەستپێکی سەدەي بیستویەک و سالانی دواتردا، ئەو تیبە ئیشیکی زۆریان لە نوسینی ئەو کتیبەدا کرد، سەدان چیرۆکی سەیری ئەو سالانەیان کۆکردەوه. دەفەردارەکان بەردەوام بە دەفەری پرپەوه دەهاتنەوه و دەفەرهکانی خۆیان دەدایە خانمی یابەحری و دواتر ماجیدی گول سۆلاف بەدەستوخەتە سیحراوییهکەي خۆي دەیگوازتەوه سەر ئەو کتیبە گەورەيەي کە دەبایە هەردەم لەو ژورە تاییبەتییەدا بەمابایە. کاتیکی لاشەکەي موراڤ جەمیل دۆزرایەوه، ئەوان زیاد لە چوارسال بوو بە نهیتنی فەسلەکانی ئەو کتیبە گەورەيەیان دەنوسی. ئەو سالانە ماجیدی گول سۆلاف هەفتەي پۆژیک یان دووان لە دوانیوه پۆیهکی زووهوه تا شەویکی درەنگ ناوه پۆکی ئەو دەفەرهانەي دەگوازتەوه و بە خەتیکی ئیجگار قەشەنگ کە هەموو نەوهکانی داهاوو بتوانن بیخویننەوه بپرگە دواي بپرگە چیرۆکەکانی دەنوسییهوه. هەمیشە کەمدوو و بادیههوابوو، لە خۆي زیاتر کەسی بە پۆخلەبەری خەیاڵی نەدەزانى. وشەکانی هەردەم پڕ و یقار و بە حورمەتانه بوون، بەلام بۆشناخی و خۆگۆرپین و تەماشاکردنی جۆریک لە خۆبۆلندی تێدابوو کە هەردەم لەگەڵ یابەحری و حەسەنی پیزۆدا مایەي پیکدادانی بچوک و نەرمەکاریوو. تا ماوهیەکی درێژ کەس لەو گروپەدا هەستی نەدەکرد مەترسی لەسەر بێت. لە هەموو لایەکەوه چیرۆکی ترسناکی مردن و تیاچوون دەگەیشته ئەو کتیبە گەورەيە، بەلام لەو ماوهیەدا شتیکی ئەوتۆ پووینەدا بترسن و دەست لە خەونی نوسین

بکیشنه‌وه . بەلام ئەو چیرۆکانە بۆنی زۆریەى کوچەکان و هەناسەى شیدارى نێو مائە کۆنەکان و بۆغەمى زۆریەى خەلکى بێگەسى ئەو شارەى هێتایە ناو ئەو کتێبەوه کە لەگەڵ کردنەوهیدا مەزوف هەستی بە هالۆیکى سەیردەکرد، هالۆی هەناسەى مردووه‌کان و بۆنى بەجیماوی ژانیان و شەنى غەریبیان .

هەرچى پەيوەندى نێوان غەزەلنوس و یابەحریشە، تا دیت بەرەو غەمگینى دەپوات . هەموو خۆشەویستییەکی راستەقینە برێکی زۆر خۆنازاردانى تێدايە . بەلام عەشق بەو پۆخە سۆفییەوه کە نەگەشتن بە مەحبوبە تاکە پێگای مانەوه و بە ئەبەدیوونى بێت، لای تریفە یابەحرى پۆژ دواى پۆژ و سأل دواى سأل شیۆه‌یه‌کی توندتر و سەرپەرتەر وەردەگریت . ئەو ماوه‌یه بۆ غەزەلنوس و تریفە یابەحرى، دەمى تێپەڕین و پراھاتن بوو بە پێبازى قوتابخانەیه‌ک کە سۆفیستە کۆنەکان ئوستاد و سەرەشقى بوون . هەر دووکیان مەشقى ئەو هیان دەکرد چۆن ئەو بوونە‌وەرە راستەقینەى پێشەدەمیان بگۆرپنە سەر پۆحیکى خەيالى دوورە دەست . هەردووکیان سەر بەو قوتابخانە خۆرەلاتییەى خۆشەویستى بوون کە نیش لەسەر گۆرپنى مەحبوبە دەکات لە بوونە‌وەرێکی راستەقینە‌وه بۆ کەسێکی خەيالى . وەک ئەو‌ه‌ی بۆ عاشقان تەنیا دوو جۆر بەیەکگەشتن لەسەر زەمین هەبێت، جۆرێکیان بەیەکگەشتنێکی راستەقینە و دونیایى و جەستەییە، ئەویدیشیان بەیەک شادبوونێکی خەيالییە . هەردووکیان لە قوولایی دلایندا باوەریان وابوو کە مانە‌وه‌ى خۆشەویستى گرێدراوى یەکگرتنێکە لەم دونیا و لە ناستى راستە‌وخۆی جەستەدا پەروانەدا، بەلکۆ لە ناستى پۆحدا و لە جیگایەکی دیکەدا دیتە ئەنجام .

سەرەتا تەنیا ئەو نازارە نازادییەخەشە ئەشکەنجەى دەدان، بەلام دواتر مەترسى راستەقینەتر و گەورەتر سەریانەلدا . پۆژ بە پۆژ ناوى غەزەلنوس و نیشە سەیرەکانى پتر دەبیستران، شتێک زۆر سەرەنجى دونیای بۆ

مائی غزہ لنوس پاکیشا برایانی دولبر بوو، که به جوریکی سیر له هموو ناوچه کانی کوردستانه وه خه لک بۆ سه وزکردنه وهی زه و بیسه بیبر و باغه وشکه کانیاں داوایانده کردن. برایانی دولبر هیند چر و به خوره م کینگه مردووه کانیاں سه وزده کرده وه، ناوبانگیان به گوند و مه زرا و دئی پوخواه کاندایا بلبوووه وه، ئه وان ته نیا درهخت و سه وزبیاں نه ده هینا، به لکو جوانیاں دروستده کرد، ئه و درهختانهی ئه وان سه وزیانده کردنه وه تابلوی سحرای بوون، ئه و گولانهی ئه وان ده یانرواندن په نگ و بویه کی نه بینراو و نه بیستراویان هه بوو. دوا ی زیندوو کردنه وهی هر کینگه یه ک، به بۆن و به رامه ی گه نم و جووه، به عتری گولوه ده گه پانه وه بۆ هۆبه بچوکه که یان لای غزہ لنوس و وه ک دوو مندالی پوچپاک له کتیبخانه که ی غزہ لنوسدا داده نیشتن و تکایانده کرد غزہ لیان بۆ بخوینتیه وه.

تا ئه و ئیواره یه ی عه تار ده رکه وت و ویستی کتیبه کانی غزہ ل بکرپته وه، غزہ لنوس ههستی به مه ترسی نه کردبوو. باوه ری وابوو خه یال و خولیاکانی ترسیان بۆ که س نییه. هر شتیکی کردبیت بۆ ئه وه بووه بیسه لمینت که ئه و و پوخله به ره خه یالیه کانی دی له خه یالدا نارین، به لکو کوپی ئه م سه رزه مینه ن. دوا ی ده رکه وتنی عه تار به ماوه یه ک ئه و لاشه یی موراد جه میلیان نوزیه وه. به لام له و ماوه یه دا شتگه لیکی زرد پویاندا بوو که ده بیت ئیوه ناگاداریان بن. سه رده میک تریفه یا به حری خه ریکی ئه وه بوو کیژه بیبه ناکان فیتری مافورچنین بکات، چه ند مالیکی دی هاوشیوه ی مائی ئه و له و شاره دا هه بوو، به پیی هه ندیک نامار که دواتر له پوژنامه یه کدا خویندمه وه، ژماره ی ئه و جوړه مالانه ئه وکات له سه روو هه شت مائی نهینیه وه بوون که خه لکانی پیاوچاک و مرؤفدوست بۆ پاراستنی ژیا نی ئه و ژنه بیکه سانه ته رخانیان کردبوون. چه ند سالیک له وه و به ره یه که مین پوودا ی ترسناک پوویدا، کاتییک دهستیکی نه ناس له کاتی شیرین خه ودا ناگری له یه کییک له و مالانه به ردا و سی کچ و

دوو ژن تئیدا بوون به زوخال، دواتر له پووداویکی تردا و له مائیکی دیکه دا ژنیکي تر سهرپر درا که ده مئ سالبوو له ده ست میړده که ی و براکانی هه له اتبوو، زوری نه برد دوو خوشکی دیکه ش ژه هر خوار دکران و له ماوه ی چند سه عاتیکدا هردووکیان مردن، پاشان چه کداریک چووه سهر په ناگایه کی دیکه و ده سترپیژیکي کویرانه ی به ناو ژنه کانددا کرد و کچیکي کوشت و دووانیش برینداریوون. نه و پووداوانه مایه ی نه وه بوون، نه و خانمانه ی له پشت دروستکردنی نه و مالانه وهن تیبگن ژیان ی نه و ژنانه ی له په ناگاکانددا ده ژین له مه ترسیدایه. چاویکی زور به کار و نهین ی له دوا ی دوزینه وه ی نه و حه شارگایانه بوو. به پی ی نه و چیروکانه ی نه وره سی گول سؤلاف به رده وام بو تریفه و کچهکانی دیکه ی ده هینا، بریک له و مالانه ته واو به ره و هه لوه شانوه ده چوون، له ماوه ی نه و ساله دا ژماره یه ک له و ژنانه ی له و مالانه دا ده ژیان هه له اتبوون، هه ندیکیان به کومه کی هه ندیک پیکخراوی چالاک له و بواره دا گه یشتبوونه نه وروپا، هه ندیکیشیان پوویان له به غدا و شارهکانی باشور کردبوو، هه ندیکیان له ریستورانن و ئوتیلهکانی نه سته مبول خو یان گرتبووه وه، چه ندانیکیش له قاتی سهره وه ی ئوتیلهکانی مه رجه نه بییت له دیمه شق شوینی دیکه یان ده ست نه که وتبوو. نه و کیژانه ی دوا ی هه لوه شانده وه ی ماله نهینیهکانی دی بیجیگا ده مانه وه به سهر په ناگاکانی دیدا دابه شده کران. تریفه یابه حری سهره نجی نه و ترسه قوول و به رده وامه ی ده دا که ژن و کچه به سته زمانه کان تیاده ژین، بو نه وه ی نه و ترسه یان له بیربیا ته وه، ناچار بوو زیاتر له دونیای خه یال و مافوورچنیندا قالیانیکات. خویشی تا ده هات بیده نگتر و غه مگینتر ده بوو، زور له جاران زیاتر ده گریا و زور زیاتریش ده ترسا. له و سهرده مه دا هیدی هیدی ده گه پایه وه ناو دونیای مافوورهکانی خو ی. وه ک دواتر نه وره سی گول سؤلاف بو ی باسکردم، تریفه له و چند ساله دا به رده وام له گه ل نه و کیژانه دا مافووری

چنبيوه و هه‌لپوه‌شان‌دۆته‌وه، هه‌گيز مافووريان بۆ ئه‌وه نه‌چنپوه شتێك به‌ره‌مه‌به‌په‌نن، به‌لكو بۆ ئه‌وه بووه ته‌عبير له پۆحى خۆيان و ترس و نازاره‌كانيان بکه‌ن. وه‌ك ئه‌وه‌ى له خۆيان زياتر هه‌چ بینه‌رێك له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌يه نه‌بیت شایسته‌ى ته‌ماشاکردنى ئه‌و نه‌خشانه‌ بێت، ياخود له‌ دواى مافوورێكى خه‌يالى بن و بۆيان دروست نه‌کریت و پێینه‌گه‌ن. جارێك نه‌وره‌سى گول سۆلاف له‌ تريفه‌ ده‌پرسیت « بۆ مافووره‌كان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، بۆ ناهيئت دواى خۆت خه‌لك له‌زه‌ت له‌ سه‌يرکردنى ئه‌و نه‌خش و نيگاره‌ جوانانه‌ى تۆ بپه‌نن؟ ». يا به‌حرى ده‌لێت « نه‌وره‌سى خۆشه‌ويست، ئه‌وانه‌ى ئێمه‌ هه‌ليانده‌وه‌شینه‌وه‌ مافوور نه‌ين، هه‌چ نه‌ين، ته‌نيا مه‌شق و خۆ ئاماده‌کردن بۆ پۆرژێك جوانترين فهرشى هه‌موو دونيا ده‌چنن. من و ئه‌و كچانه‌ بۆ فهرشێك ده‌گه‌رپين هه‌موو ژيان و بوونى خۆمانى به‌خینه‌ ناو، بۆ مافوورێك ده‌گه‌رپين كه‌ داتخست و چووته‌ سه‌رى وابزانیت له‌ باغيكى خه‌ياليديت، له‌ جیگايه‌كى له‌ ده‌ره‌وه‌ى ئه‌م زه‌مینه‌، له‌ شوپنێكى ترس و بێكه‌سى و ديوار و ژوروى داخراوى تيا نيه‌ ». هه‌ر له‌و وه‌رزهدا ژنكوژى ده‌گاته‌ نويميرانيش، كچى هه‌ندێك ده‌وله‌مهندى ناسراوى شار و ژنى هه‌ندێك پياوى حيزبى له‌ هه‌لومه‌رجى زۆر ته‌ماوى و نابياردا ونده‌بن و كه‌سه‌يش ناتوانیت فايلى مه‌سه‌له‌كانيان بكاته‌وه‌.

به‌ر له‌ دۆزینه‌وه‌ى لاشه‌كه‌ به‌ ماوه‌يه‌كى كورت، شه‌ويكيان پياوێكى غه‌ريب خۆى كرد به‌مالى غه‌زه‌لنوسدا، ده‌ستێك جلى له‌ به‌ردابوو، كه‌مێك له‌ جلى قه‌شه‌كان ده‌چوو. پيشيكي سه‌يرى هه‌شتبووه‌وه، عه‌ترێكى ميسكبۆى دابوو له‌ خۆى، كه‌ره‌واتيكي سپى دريژى به‌ستبوو، چاو و برۆى له‌ چاو و برۆى يه‌كيك ده‌چوو له‌ جه‌نگه‌له‌وه‌ هاتبیت، سه‌ره‌تا

لە سالفونەكەى مالى غزەلنوسدا دانىشت، گەنجىكى بەهەببەت بوو، لەوانەى مروف ناتوانىت هېچ جورە شوناسىكىيان بداتى. بە حورمەتىكى دەستكردهو لە ژورە هېمن و بېدەنگەكەى مالى غزەلنوسدا، سالفى لە غزەلنوس گرد و وەك «راوكەرى شاكارە ئەدەبببەكان» خوى بە غزەلنوس ناساند. شتەكانى بە چىرۆكى وەستىتىكى باوكى دەستپىكرد كە دارا و نەدارى خوى بو كۆكردەوئەى دەستنوسى كۆن و بەيازى شاعىرە كلاسىكىيەكان سەرفكردبوو. بەجۆرىكى وەها قسەيدەكرد هەموو كەس باوهرېدەكرد. لە جانتايەكى دەستى چكۆلانەو وەرەقەيەكى لولوكراوى درىژى دەرھبنا و بە ئەسپاى نەخشەى شارىكى پىشانى غزەلنوسدا و گووتى «ئەمە هيلكارى سەرەتايى شارى خەونەكانە، شارىك تىكەلەيەكە لە بەهەشت بە ماناى خودايى و بەهەشت بە مانا ئىنسانىيەكەى». غزەلنوس بەسەرسامى سەبرى ئەو نەخشەيەى كرد و چەند جارىك لە بەرخۆيەو گووتى «شارى خەونەكان.. ئاھ... شارى خەونەكان...». بە كەمىك تىرامانەو پرسى «دەببىت چ جورە جياوازيەك لە نىوان بەهەشت بە مانا خودايى و بەهەشت بە مانا ئىنسانىيەكەيدا هەببىت؟». پياوہ غەرببەكە پىكەنى و گووتى «جەنابى غزەلنوس، ئىوہ لەمن كارامەتر و پرفامترن، يەكئىك لە هەلە گەرەكانى ئابن، هەموو ئابنەكان ئەوئەيە يەكجۆر تىپوانىن بو بەهەشت دروستدەكەن، هەر سەردەمە و بەهەشتى خوى هەيە، هەر شارە و بەجۆرىك تەماشاي بەهەشت دەكات، ئەگەر ئەلىم هەر مروفە و بەجيا جورە بەهەشتىكى هەيە لە بەهەشتى ئەويدى ناچبىت... ئاغاي غزەلنوس رەنگە بەهەشت لای تو باغىك بىت، پرببىت لە شاعىر و غزەلنوسى گەرە، كتئىبخانەيەك بىت پرببىت لە كتئببى شىعەر. بەلام بو يەكئىك كە يارى توپ دەكات، بەهەشت جىگايەكە دەببىت گۆرەپانى يارىكردى تىداببىت، بو يەكئىك كە حەزى لە شەترەنجە، بەهەشت دەببىت پرببىت لە يارىكەرى باشى

شه ترنج... بۆ كه ناوى به ههشت ديت، مرؤف راسته و خۆ حۆرى و غيلمانى بىر ده كه و يته وه، نازانم ؟ هر مرؤفه و به جۆرىك به ههشتى ده و يت، نه و خرابانهى مرؤف له سهر زهوى ناتوانيت بيانكات، ده به و يت له به ههشت بيانكات. به لام له پال نه وه دا من ده پرسم ناخۆ ئيمه وهك مرؤفى نه م سهرده مه ده توانين بىرۆكهى به ههشتىك به بى كۆمپيوتهر به بى سه ته لايت، به بى فېرۆكه و شه مه نده فهر و كه شتى گه و ره به يني نه پيشچاوى خۆمان، به ينيه پيشچاوى خۆت به ههشت ده بيت چ جىگايه كى ناخۆش بيت به بى سينه ما، به بى يارىگا، به بى ئينته رنيت... به گشتى خه يالى به ههشت خه يالىكى موباره كه، مرؤف بى نه و خه ياله نازى... من خۆم به كه سىكى ئيماندار ده زانم. به لام به داخه وه به ههشت شتىكه هر سهرده مه و به جۆرى خۆى دروستيده كات.»

هاتنى نه م ميوانه له ناكاو و غه ريبه غه زه لنوسى تووشى په شوكان كر دبوو، ريشى خۆى خوراند و پرسى «جا پيتوايه بىرۆكهى دروستكردى نه م گه ره كه به ههشتان بۆ ده هينيت؟». پياوه غه ريبه كه كه له كاتى قسه كردندا خۆى به ناوى «جه واهير سهر فه راز» به غه زه لنوس ناساندبوو، گووتى «پيموايه نه گه رى دروستبوونى به ههشت له سهر زه مين له نه گه رى پېرگاگه يشتنى له قيامه تدا گه و ره تره، نه وهى من له كتيبە كۆنه كاندا له سهر به ههشت خويئندومه ته وه، جىگايه كى خۆش نيبه، تاكه ئيشيك له وى مرؤف به ئاسانى ده توانيت بيكات نه وه به ده توانيت به ئاسانى سوار حۆرييه كان بيت، نه م و ينيه يى به ههشت، چيتر له گه ل خه يالى خه لكى نه م شاره دا جووت نايه ته وه. به ههشت به بى چيشته خانهى خۆش، به بى ئوتوموبيل، به بى سه ته لايت... شو ينيكى ناخۆشه. بارى ته عالا و ينيه يه كى به ههشتى كيشاوه كه نه م شتانهى تيانيبه، نه وهى جه لاله تيان باسيده كات، بۆ مرؤفى ده ور و زه مانى دي زين خۆش و نه فسانه يى بووه، به لام بۆ ئيمه ي ئاده ميزادانى نه م

پۆزگاره به ههشت به بێ ئینتەرنیّت، به بێ مۆبایل، به بێ سینەما، به بێ زۆر شتی تر مانای نییه...». غزەلنوس سەیریکی جەواھیر سەرفرازی کردو گووتی «بەلام ئەم نەخشە بێزۆجە چۆن دەکرێتە بەهەشت؟ تۆ چۆن دەتوانیت لەم هێڵە مردوانەوه بەهەشت بسازینیت... چۆن؟».

«جەواھیر سەرفراز» بە غەمگینییهوه سەیری غزەلنوسی کرد و گووتی «ئاغای غزەلنوس، من بۆ ئەو مەبەستە لیڤەم... بۆ ئەو مەبەستە؟ من پێویستیم بە خەیاڵە، مەرۆف تەنیا لە پرێگای خەیاڵەوه دەتوانیت بەهەشت دروستبکات... بەهەشت جیگایەکی خۆش نییه، جیگایەکی نییه کە ئارەزووه حەرمامەکانی تیا تێردەبێت، مەرۆف زۆر لە تێگەیشتنی بەهەشتدا هەڵەدەکات، بەهەشت شوینێکی خەیاڵییه... جەنابی غزەلنوس، بەهەشت جیگایەکی خەیاڵییه؟».

«غزەلنوس بەسەرسامییەوه گووتی «دەزانم بەهەشت پەییوەندییهکی زۆری بە خەیاڵەوه هەیە، بەلام نازانم ئاخۆ خەیاڵ بەهەشتە، یان بەهەشت خەیاڵە؟ ئەو پرسیارێکی سەختە من وەلامم بۆی نییه، ئاخۆ خەیاڵە ئەو جیگایە دروستدەکات، یان ئەو جیگا عاسییە خۆی لە شوینێکی نادیاردا هەیە و ئێمە بە خەیاڵ بۆی دەپۆین».

«جەواھیر سەرفراز کەمێک بۆینباغە سپییەکەی چاککرد و گووتی «وا دەزانم کە وەلامی ئەو پرسیارە دەزانم، باشتر لە مەخلوقاتە خەیاڵییهکان، باشتر لەوان».

«کەمێک بەماناوه سەیری غزەلنوسی کرد و گووتی «من ماوهیهکی کەم لەوێوەر بە چیرۆکی پۆحله بەره خەیاڵییهکانم زانی. بەخت یارمبوو، شەویک لە دانیشتنێکی پیاوه دەنگ خۆشەکاندا بەشداربووم، ئەوانەیی گۆرانی دەلێن و بەدەنگی بەسۆزیان خولیاای هەمەجۆرت تیا سەوزدەکان، ئەستێرە و مانگت نیشاندهەن، بەیانسی و ئیوارە، کازینو و پۆشنی تریفەت بۆ دەخەنە ناو ئاوازهوه. لە دەنگی ئەو پیاوایشانەوه، لە پرێگای هەندیک ژنی پەشموردهوه چیرۆکی تۆم بیست. چەندجارێک و بە چەند شیۆهیهک

حیکایه‌تی غه‌زه‌له‌کانی ئیوه به‌رگویم که‌وت. پیمو‌ابوو غه‌زه‌لنوس ناوی کۆنی شاعیریکی دیرین بیئت که من نه‌مناسیوه و نه‌مدیوه، ناوه‌که‌تان بۆنی سه‌رده‌م و زه‌مانیکی تری لیدیت، که‌میک کۆن و کال ده‌نویئیت، بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئیوه که هیشتا ته‌واو نه‌چوونه‌ته سن و ساله‌وه، که‌میک سه‌یر و پرته‌لیسم که‌وتۆته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیوه دوا‌ی سه‌رده‌می خۆتان له‌دایکبووین. به‌لام غه‌زه‌له‌کانتان قه‌شه‌نگ و نه‌فسونکارن، هیچ شتیکم نه‌بینیوه و نه‌بیستوه وه‌ها کاریگه‌ریییت، وه‌ها خه‌یال دروستبکات. مروّف ناتوانییت دوا‌ی بیستنی ئه‌و غه‌زه‌لانه ئاسایی و ئاسوده بژی. به‌لام جه‌نابی غه‌زه‌لنوس بابگه‌پریمه‌وه سه‌ر بابه‌تی به‌هه‌شت، من و تو هه‌ردووکه‌مان به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان زۆر بیرمان له‌ به‌هه‌شت کردۆته‌وه. من پێنده‌لیم، هه‌موو خه‌یالییک ناتوانییت به‌هه‌شت دروستبکات، خه‌یال وه‌ک ده‌رگا وه‌هایه، وه‌ک پێگا وه‌هایه، راسته ئه‌وه‌ی به‌و پێگایه‌دا نه‌پروات ناگاته به‌هه‌شت، به‌لام مه‌رج نییه ئه‌وه‌ی به‌و پێگایه‌دا پویشت بگاته به‌هه‌شت. خه‌یال هه‌زاران پێگای لیده‌بیته‌وه، یه‌کیک له‌و پێگایانه ده‌گاته به‌هه‌شت... کێشه‌ی گه‌وره‌ی تو ئه‌وه‌یه تا ئیستا بیرت له‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و پێگایه نه‌کردۆته‌وه که ده‌تبات بۆ به‌هه‌شت... ئه‌وسه‌ری نه‌وسه‌ری خه‌یال به‌هه‌شته. ئا، جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، مروّف ده‌بیئت بگاته به‌هه‌شت، ئه‌وسا گه‌یشتۆته ئه‌وپه‌ری خه‌یال. عه‌زیزم، من بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی نیم، به‌هره‌یه‌کی ئه‌وتۆم له‌ خه‌یالدا نییه، عاشقی شیعرم، عاشقی کتیبم، عاشقی غه‌زه‌لیاتی کۆنم، عاشقی سینه‌مام، عاشقی بیناسازیم، عاشقی تابلۆم. شیئی ئه‌وه‌م تیبگه‌م خه‌یال چیه... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌هره‌یه‌کم نییه، خه‌یالییکم نییه، له‌به‌رئه‌وه پوومکردۆته ئه‌وه‌ی وه‌ک پلاندانه‌ریک، وه‌ک به‌پێوه‌به‌ریک ئیشبکه‌م... من پێویستیم به‌ تۆیه، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌ره‌کی خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م، پێویستیم به‌ تۆیه، پێویستیم به‌ هه‌موو بوونه‌وره‌ خه‌یالییه‌کانه... پێویستیم به‌ غه‌زه‌له‌کانته، من ئه‌و

کەسەم کە دەمەوێت غەزەلەکانت لێبکرم... ئەو کەسەم». غەزەلنوس گووتی «جەواھیری سەرفراز، ئەوسەری خەيال بەهەشت نییە. نا... نا بەرپۆز وانییە. بەهەشت لای من ئاسوودەیی نییە، شوێنیکی جوان و بیغەم نییە. خەيال ڕێگایەکی تیانییە بمانبات بۆ بەهەشت، ئا، من لە ئەزموونی خۆمەو قسەدەکەم، خەيال چەکیکە لە چەکەکانی شەپ لە جەھەنەمدا... بەلامەو ڕنگ نییە بەهەشت دروستبکەم، ھەرگیز بۆ بەهەشت نەگەپاوم، بیرم لە شتی وا نەکردۆتەو. من بە کۆمەکی خەيال بەسەر زەویدا دەگەرێم... بە ناو باغە شاردراوەکانی ناو مۆفدا. خەيال شتیکی یارمەتیمدەدات پتر لە مۆف تێیگەم... خەيال بازدان نییە بەسەر حەقیقەتدا بۆ ناو خەون... تۆ بە ھەلە تێگەشتوویت... تەواو بە ھەلە لە من تێگەشتوویت. ئەوسەری خەيال حەقیقەتە، ئەوپەری حەقیقەتە، لەوانەشە مردن بێت، چونکە مردن ھیچ نییە جگە لەوپەری حەقیقەت. من خەونم نییە عەزیزم، من خەيالم ھەیە، فەنتازیا ھەیە. دەزانم... لە مێژە دەزانم، خەيال خەونی سەیر سەیر لە مۆفدا سەوزدەکات، بەلام زۆری وەخت خەون شتیکی ترسناکە، خەون لە جیگایە کدا ناوەستیت، دەبیتە لافاوێکی ترسناک کە دەپوێت ھەموو دنیا پادات و شتیکی تر دروستبکات... من و تۆ دوو مەخلوقی جیاوازیین، تۆ خەونت ھەیە و من خەيالم ھەیە... ئەو گەورەترین جیاوازییە بکەوێتە نێوان دوو مەخلوقەو... بیرت نەچیت، من غەزەل دەلێم، غەزەل... شاری خەيالی و گەرەکی ئەفسانەیی دروست ناکەم، من غەزەل دەنوسم... ئەوانەى خەيالیان ھەیە لەم دۇنيایە ھەلنایەن، بێر لە چارەنوسی ھەموو مەخلوقاتەکانی سەر ئەم زەویییە دەکەنەو، بە تەنگ گۆل و میروولەکانیشەو دین. من وام عەزیزم من وام. بەلام ئەوێ خەونی ھەیە دەپوێت ھەموو ئادەمیزادەکان بخاتە خزمەتی ئەو خەونی خۆیەو... جەواھیری سەرفراز، دیکتاتۆرەکانی دنیا، حاکمە دلپەرەکان،

ئیمپراتوره سامناکه‌کان، هم‌وو خه‌ونیان هه‌بووه . به‌لام شاعیره‌کان خه‌یالیان هه‌یه ... ترسناکترین شت نه‌وه‌یه خه‌یال وه‌رگه‌پیت و ببیته خه‌ون ... ده‌بیت خه‌یال وه‌رگه‌پیت و ببیته هیزنی بینینی حقیقه‌ت ... من وا له دنیا گه‌یشتوم».

وهک شه‌وی کابرای غه‌ریب سه‌راسیمه و ده‌سته‌وه‌ستان بیت، وهک له‌و جیاکارییه سه‌یر و تونده تینه‌گات که غه‌زه‌لنوس باسیده‌گات، گووتی «جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، خه‌یال چ سوودیکی هه‌یه گه‌ر موعجیزه‌یه‌ک دروست نه‌گات. ئیشی خه‌یال‌داری گه‌وره نه‌وه نییه خوئی به‌چاره‌نوسی مه‌خلوقاته‌ نزم و بچوکه‌کانه‌وه سه‌ره‌قالبکات. میژووی مروقایه‌تی هه‌ره‌مه‌کان و تاج مه‌حمل و شورای چینی پاراستووه، نه‌وه‌ک چاره‌نوسی گوول و میرووله وهک ئیوه ده‌لین. لینگه‌پئی گوول بو خوئی بگه‌شیته‌وه و بمریت، به‌لام مه‌هیتله خه‌یالتان به‌خه‌سار بچیت و بینیشانه‌به‌سه‌ر زه‌ویدا بپوات. غه‌زه‌لنوس من و تو دۆست نین، به‌لام ماوه‌یه‌که عه‌زیزم له‌دوای سوواغی تووم، من نرخنی تو ده‌زانم ... خه‌یالی تو ده‌توانیت دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن و بزوینی موعجیزه‌یه‌ک بیت، ئه‌م پۆحله‌به‌ره جوانانه هیزنیکی له‌بننه‌هاتوون ... هیزنیکی گه‌وره‌ن و واهه‌ستده‌که‌م کلیلی هه‌ندیکیان له‌لای تو بیت. گوئیگره عه‌زیزم، له‌شه‌پی سه‌فه‌وی و عوسمانییه‌کانه‌وه ئه‌م شار و گوند و عه‌رده‌ی من و تو، ئیمپراتور و له‌شکر و حاکم بیاتیده‌په‌رن، له‌پیش نه‌و زه‌مانه‌شه‌وه ئه‌م خاکه هه‌ر پهبووه له‌شاعیر و غه‌زه‌لنوس، به‌لام سه‌یرکه ئه‌م خاکه‌ی من و تو شوین ده‌ستی هه‌یج خه‌یالیکی پیوه دیار نییه ... سه‌له‌های سه‌له وهک شیت ده‌گه‌رپیم و ده‌لیم کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال؟ ئاه ... ویرانه‌یه، ویرانه . غه‌زه‌لنوس نه‌و کتیبانه‌م پهبفرۆشه، نه‌و غه‌زه‌لانهم بده‌ری، با له‌م شاره‌دا گه‌ره‌کیک دروستبکه‌م بیۆینه‌بیت، شتیک له‌یاده‌وری به‌شه‌رییه‌تدا بمینتته‌وه ... ئه‌م شاره‌ی من و تو ده‌بیت شتیک دروستبکات، موعجیزه‌یه‌کی هه‌بیت تا دنیا سه‌ری بو

نزمبكاتەو، پىزىبگىزىت، بىپارىزىت».

غەزەلنوس چەند جارىك بە تىفكىرەنەو چاويلكە چكولانەكەى
 پاككردەو و گووتى « غەزىزم قسەكاتى تۆ قەشەنگن، منىش حەزەكەم
 ئەم شارە خاوەنى ئەفسانەى خۆى بىت، بەلى شارىكى بىخەيال و
 فەقىرە... لەگەلتەم، گەرەكەكانى تۆزوى و تەسك و نارىكن. شەقامەكانى
 پىس و بىسەوزى و بىزەنگن. بەلام مۆفەكان ناتوانن خەيالى خۆيان
 يەكبەخەن، لەوانەيە بتوانن بە كۆمەل يەك حەقىقەتيان هەبىت، بەلام
 ناتوانن بە كۆمەل يەك خەياليان هەبىت... چونكە جەوهرى نازادى
 ئىنسان لە خەياليابەتى، چۆن شىعرى شاعىرەكانى دونيا لەيەك ناچن،
 خەيالى مۆفەكانىش لە يەك ناچن... بىهتە پىشچاوى خۆت هەموو
 شاعىرانى دونيا بۆ نوسىنەو شىعرك كۆبووبىنەو، بىهتە پىشچاوى
 خۆت، لەوانەيە ئەو شىعەرە دواجار تىكستىكى بىمانا دەرچىت، چونكە
 پۆخى راستەقىنەى هىچ يەككىيانى تيا نىيە. خەيالى هەر مۆفتىك بە
 پۆخ و بوونى ئەووە گىردراو... شتىك نىيە بچىتە ناو هىچ خەونىكى
 گەورەو... برۆ گەرەككىكى خەيالى بۆ خۆت دروستىكە... نەخشەكەت
 كۆبەكەرەو و برۆ، تۆ دەتوانىت بىت و بە خەيالى مندا سەفەرىكەيت،
 بەلام ناتوانىت خەيالى من بەرىت بۆ خۆت... دەتوانىت من داوەتەكەيت
 و بەو شارە خەياليەى خۆتدا بىگىزىت، بەلام ناتوانىت بىكەيتە
 كرىكار لەو شارەدا. ئەهرا مەكان موعجىزەى خەيال نىن... موعجىزەى
 ئىشەن... موعجىزەى ماندوئىتىن. گەرەترىن موعجىزەى خەيال ئەو بە
 مۆفتىك دروستىكەت بە قوللى لەم دونيايە تىبگات، هەمىشە عاشق و
 ئىلھامبەخش بىت... لەو دەرچىت، خەيال موعجىزەيەكى تىرى نىيە».

جەواهير سەرفراز بىتەو شىعەرەى خۆى زویر نىشانىدات گووتى « خەيال
 بە تەنيا دەبىتە ورتەيەكى بىنرخ. لەمىزە ئەم دەردە گەرەيە دەناسم،
 دەردىكى كۆنە شاعىران و نوسەران زۆر تووشى هاتوون. منىش دەزانم

خه یال توانا و قودرته، به لام بۆ ئه وهی شتیک به جیبه ئایت، ده بیئت له ناو نه خشه یه کدا ئیشبکات... تۆ ئه و نه خشه یه ت لانییه، ئه و نه خشه یه لای منه... ده بیئت من و تۆ کۆمه کی یه ک بکه یین».

غزه لنوس هه رکات ئاوها به ئارامی له سه ر کورسییه که ی خۆی دابنیشتایه، بیرمه ندر و هه کیمتر ده ینواند، بیئه وهی راسته وخۆ ته ماشای میوانه که ی بکات، به پتکه نینه وه گووتی «به لام خه یال نه خشه یه کی خۆی هه یه، هه یج که س ناتوانیئت بزانیئت نه خشه ی خه یال چیه، مرۆف که زانی خه یال به ره و کوئ ده پوات، چیتر خه یال نییه. هاورپم تۆ له وه دا هه له یه، ببوره، ببوره به پرز، تۆ خه یال وه ک جوړیک له دیکۆر ته ماشاده که یه، له کاتی کدا خه یال ژیا نی راسته قینه ی ئیمه یه... خه یالی ئیمه ناتوانیئت ژیا ن جوان بکات، چونکه به شیکه له ژیا ن خۆی. تۆ ده ته ویئت خه یال له شیوه ی شاریکدا، کوچه یه کدا، گه ره کتیکدا دروستبکه یه... وه ک پادشاکان، وه ک ئه میر و سیاسه ته دار و سه رکرده کان که هه میشه هوکمرانی به خه ونیک و به خورافه تیک ده پارزینه وه... هه موو پادشایه ک و ئه میریک که له بینینی حه قیقه ت بیزارده بیئت، بیر له خه ونی گه وره ده کاته وه. به لام برام، تۆ شتیک فه رامۆشده که یه، به درژایی میژوو، ئه و که سانه ی خاوه ن خه یالی قوول و گه وره بوون خه لکیک بوون گومانیا ن له بوونی به هه شت هه بووه. به هه شتی مرۆفه خه یالییه کان له ناو پۆحیا ندایه، له خه یالیاندایه، له و ئیشراقانه دایه که نیشانی جیهانی ده دن. به هه شتی من له عه شقه ناکام و بیده ره نجامه کانم دایه، له و دیو ده رگای ئه و باغانه وه یه که ده بیئت به ئاراسته یان برۆم. خه یال هه یزه، به لئ، برای نازیزم تۆ له سه ره قیته، خه یال هه یزه... به لام خه یال ته نیا ده ستکاری پۆح ده کات، نه وه ک ده ستکاری دنیا».

جه واهیری سه رفراز به سه بره وه گووتی « غزه لنوسی عه زیز، پیمبلئ، ئایا ئه م شاره شایسته ی شتیک نییه، دواتر هه ستبکه یین

ئاده میزادهکانی سەر ئهم زهوییه خه یالیان هه بووه؟ شایستهی ئه وه نییه؟ من نه فهیله سوغم و نه شاعیر، من به ئیندهرم، ئا ناغام، من به ئیندهرم، جه واهیری سهرفراز پاوکهری شاکارهکان و پاوکهری پوچهکان و خه یاله جوانهکانه. من دهزانم ده توانم چ جوهره شاریک دروستبکه م... به لام پیشووهخت ده بیته هیزی توّم له گه لدا بیته، ها ناغای پر غه زهل، چیت ده ویت؟ ... چى شتیکت له سامان و مولکی دونیات ده ویت تا بیخمه به رده ستت... ئه وه مهله که تهی من خه ونی پیوه ده بینم بئ شاعیران، بئ غزه لنوسان، بئ ده نگخۆشه گه ورهکانی ئهم شاره... دروست نابیت. چ کۆشکیکت چه ز لییه له م شارهدا، چ کیلگه یهک، چ مه زرایهک، چ ئافره تیک، چ شتیکی مه حال پیمبلئ... پیکه وه من و تو شاریک یان گه ره کییک دروستده که یین که خه یالی تو و هیزی من پیکه وه نه خشه ی داده پیرزن... گه ره کیکی جوان و بچکۆله... من له ویاوه په دام، مرؤف به بئ خه یال ناتوانیت حوکمرانی ئهم ولاته بکات... بو وهک دوژمن سه یرمه ده که یته؟... بو له مانای حه رفه کانم ناگه یته... ئه گه ره ده ته ویت دونیا جوان بیته ده بیته شاعیر له بورجی خو ی بیته ده ری، پادشاش له کۆشکی خو ی ده رچیت، ده بیته پیکه وه له ناوه راستی شه قامیکدا به یه کبگه ن و له ویدا، به لئ عه زیم ئا له ویدا بیر له دروستکردنی شتیکی تر بکه نه وه. ئه وا من هاتوومه ته مالی تو... هاتوومه به ر ده رگات، من رقم له که لله رقه ی و به ده وایی و سه رسه ختییه... تیبگه غزه لنوس ترسناکه پادشاکان نا ئومید بکه یته، تیبگه هیچ شتیکی له پادشایهک ترسناکتر نییه که به تو ره یی بگه رپته وه بو مالن. خو ت به ره دوخی ئه وه وه، پادشایته و ده ته ویت دونیا جوان بکه یته و که س نییه کۆمه کت پیبکات... ها... ترسناکه پادشا که سیک نه دوژیتته وه دونیای له گه لدا جوانبکات... ده ستی خو تم به ری و بیده نگ به».

غزه لنوس گووتی «ناتوانم ده ستی خو تم بده من. خه یال بو ئه وه

نه‌دراوه به مرؤف پیسی و کاره‌سات و ویرانه‌یی جوانبکات. باغه‌کانی خه‌یال
 بۆیه جوانن چونکه نابنه دیکۆری حه‌قیقه‌ت. گهر خه‌یال بیته شتیک
 که راستی ده‌شاریته‌وه، ده‌بیته هیزکی ترسناک... بمبوره ئه‌ی برای
 غه‌ریب، واهه‌سنده‌که‌م تۆ ده‌ته‌ویت من و تۆ پیکه‌وه شتیک دروستبکه‌ین
 که پیسی و ناشیرینی ئه‌م شاره‌ بشاریته‌وه... گهر ده‌ته‌ویت خه‌یالی
 من کۆمه‌کت پیبکات، شتیک مه‌که ئه‌م هه‌موو دزیویه نه‌بینین، خه‌یال
 سه‌فه‌ریکی قه‌شه‌نگه، به‌لام ناییت کاره‌سات له‌بیر مرؤف به‌ریته‌وه».

جه‌واهیری سه‌رفراز ده‌یگوت «غه‌زه‌لنوس، به‌دریژیایی میژوی مرؤف
 کاره‌سات و دلته‌نگی و غه‌م هه‌بووه و هه‌ر ده‌مینیته. تیپکه، مرؤف
 ناتوانیته به‌هه‌شتیکی گه‌وره دروستبکات، به‌لام ده‌توانیته هه‌ندیک
 به‌هه‌شتی بچوک بچوک دروستبکات... هه‌یچ که‌س، هه‌یچ سه‌رۆک و
 شاهه‌نشا و میریکی سه‌ر زه‌وی نه‌یتوانیوه‌غه‌م و خوین بسپریته‌وه، به‌لام
 ده‌توانیته شتیکبکات هه‌ستی مرؤف به‌غه‌م و خوین که‌متر بیته...
 نه‌وه‌یه ئومیدی من».

غه‌زه‌لنوس ده‌یگوت «نازانم پادشاکان ده‌توانن چیبکه‌ن... نازانم.
 به‌لام دلنیاام خه‌یال بۆ ئه‌وه نه‌هاتووه، هه‌ستی غه‌م له‌ مرؤفدا بکۆژیته...
 پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان پۆحله‌به‌ری غه‌مگین».

ئه‌و شه‌وه جه‌واهیر سه‌رفراز هه‌ولیکی زۆری دا غه‌زه‌لنوس والیبکات،
 له‌ دروستکردنی گه‌ره‌کی خه‌ونه‌کاندا کۆمه‌کیبکات. به‌لام بیسوود بوو.
 شه‌ویکی دره‌نگ به‌هه‌منی له‌ مالی غه‌زه‌لنوس هاته‌ده‌ری، به‌لام
 له‌قوولایی دلیدا هه‌ستی به‌رقیکی قوولکرد، رقییک له‌وه‌به‌ره که‌متر
 هه‌ستی پیکردبوو، پر به‌دل ئه‌و خواسته له‌ پۆحیدا بوو بگه‌ریته‌وه و
 بیکۆژیته.

ژنی بارۆنی مریشک بهوردی چیرۆکی نهوجهوانی چینی بۆ گێڕامهوه ته‌موزی ۲۰۰۴

دوای حیکایه‌تێکی درێژ ده‌رباره‌ی فیلیکی گه‌وره که نه‌ستیره له‌لایه‌کی ناسمانه‌وه ده‌بات بۆ لایه‌کی تر، له‌ مآلی «بارۆنی شیر و شه‌کر» هاتمه‌ده‌ری. ده‌بایه‌ بچووبامایه‌ بۆ مآلی بارۆنی هه‌رمێ، تا بۆ کچه‌که‌ی نه‌ویش حیکایه‌تێکی نوێ بگێریمه‌وه. وه‌ک جاران له‌ ده‌رگای مآلی بارۆندا و ئیشکه‌ریکی منداڵ ده‌رگای کرده‌وه، به‌ هێمنی به‌ پله‌که‌کانی کۆشکی میری هه‌رمیدا سه‌رکه‌وتم، کچه‌که‌ی بارۆنی هه‌رمێ ناوی «پۆژان» بوو، یه‌کێک بوو له‌و منداڵه‌ شیرینانه‌ی هه‌رده‌م به‌ر له‌وه‌ی بگه‌مه‌ ناوه‌پاستی چیرۆکه‌کان خه‌وی لێده‌که‌وت. به‌لام پرسباری زیره‌کانه‌ی لێده‌کردم، پرسبیاره‌گه‌لێک منی ده‌خسته‌ سه‌ر ئه‌و به‌وایه‌ی منداڵان پێکرا، هه‌تا ئه‌وانه‌ی که له‌ ناوه‌پاستی حیکایه‌تیشدا ده‌خه‌ون، مه‌خلوقاتێ بلیمه‌تن. ئه‌و پۆژه وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی خانمی چکۆله‌م کرده‌وه، به‌لام سه‌رسام و سه‌راسیمه‌ له‌گه‌ڵ پۆژانی ناسک و شیریندا «که‌ ئه‌و پۆژه دوو پرچی په‌شی چکۆلانه‌ی دروستکردبوو» دوو خانمی قه‌شه‌نگ و به‌ وبقارم له‌ ژووره‌که‌دا بینێ. ده‌موده‌ست ژنی بارۆنی مریشکم ناسیبه‌وه. ته‌نوره‌یه‌کی که‌مێک ته‌سک و کورتی له‌ به‌ردابوو، گه‌نجتر و چێژبه‌خشته‌ر هاته‌ پێشچاوم له‌و شه‌وه‌ی له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا بینیم. پێده‌چوو خانمه‌که‌ی دیکه‌، ژنی بارۆنی هه‌رمێ بیته‌. پاش سلاویکی کورت، ئه‌و له‌گه‌ڵ منداڵه‌که‌یدا به‌ خێرایێ ژووره‌که‌یان بۆ من و خاتوونی مریشک چۆلکرد. ژنی بارۆنی مریشک ئه‌م پێگایه‌ی به‌ باشته‌رین پێگا زانیبوو بۆ ئه‌وه‌ی من ببینیته‌ و که‌سیش گومانی لێ نه‌کات. کراسیکی پرته‌قالی له‌ به‌ردابوو،

قزئىكى خاوى مېشكراو، دەموچاوى باريك و چاوهكانى كراوه و غەمگين بوون. ئزئىكى جوان بوو، بەلام پئىدەچوو لە وبقارىدا لاسايى يەكئىكى دى بكانەو، دەستەكانى پىپوون لە بازن، مەكياچئىكى تەنكى كرديوو كە بە مەكياجى يەكئىك دەچوو تازە لە پرسە هاتبئىتەدەرى، گولئىكى ئالتونى گەورەى دابوو لەسەر سئىكى. ھەر لە سەرەتاوہ شتئىك لە ترس و شەرم لە چاويدا بىنى، كە كەمتر لە چاوى خانمە بارؤنەكاندا دەرەكەوت. كە ژوورەكە چؤلپوو، بەرلەوہى ئو قسەبكات، گووتم «خانمى ئازىزم، بپورە، بپورە من ئو شەوہ ئىجگار نەزان و بئحورمەتانە، ئاھەنگەكەم لە ئئوہ تئىكدا... باوہ پتبئىت، مەبەستئىكى لەو جؤرەم نەبوو، بەلام پئىگايەكى ترم شك نەدەبرد... دەبايە ئئوہ بزائن من دەمەوئىت قسەتان لەگەلدا بكام».

وہك ئو ژنانەى كە لە كاتى قسەكردندا سەيرى شوئىنئىكى ناديار دەكەن، سەيرئىكى دەستى كرد و بە ئەسپايى پرسى «تؤ كئىت و چى دەكەيت لە نوئىمىران، دلئىيام تؤ بؤ شتئىكى تر هاتووئىتە ئئىرە؟... دلئىيام». بە ئەسپايى گووتم «بەپئىز من بؤ حىكايەتكردن بؤ مندالان هاتومەتە نوئىمىران، بەلام زؤر مەبەستئىشم بوو ئئوہ بىنم، من لە پئىكخراوئىكى بىانئىدا ئئىشەدەكەم كە سؤراغى خەلكانى ونبوو دەكەن، دەبايە ھەندئىك زانىيارى كەم لەسەر موراد جەمىل كؤبەكەمەو، گەران و پشكئىنەكانم بؤ لاي ئئوہيان ھئىنام... خانمئىك كە يەكئىك بوو لە دؤستە زؤرەكانى موراد جەمىل ناوى ئئوہى بؤ من ھئىنا، وەك ئوہى دوا نھئىنى موراد جەمىل لاي ئئوہ بئىت، بەلام لە پاستئىدا من تا ئئىستا ناوى پاستەقئىنەى ئئوہ نازانم، ھەموو ھەر بە ژنى بارؤنى مرئىشك ناوتان دەھئىن».

بە چاوه غەمگينەكانى سەيرئىكردم و بزەيەكى تەنك و پىر تەلئىسم كەوتە سەر لئوى و گووتى «ناوم سەيرانە، زؤرەى ژنى بارؤنەكان وەختە ناوى

خۆیان بیربچیتتهوه، کهس ناوی راستهقینهی ئیمه به کارناهیئیت. وهک شهوی شهرم و شورهیی بیئت یان شتیکی». که بهو جووره قسه یکرد، که لیک جوان و ناسک هاته بهرچاوم، سادهیی و پاکیهکم تیابینی تا شهوکات وامدهزانی مروّف له نویمیران دهستی ناکه ویت و نایدۆزیتتهوه. له گهّل قسه و ته ماشا و جو له کانیدا تیگه یشتم له و ژنانه یه، که حه زیان به هه موو شتیکیه و له هه موو شتیکیش ده ترسن، سه ره تا قفلدار و پووبه ست ده نوینن، که ده شکرینه وه بیسنور و بیله مپه ر و آلا ده بن. هر به هه مان ساده ییه وه گووتی «ئیمه به مورادمان ده گووت» «نهوجه وانی چینی»، وهک چۆن له حیکایه ته کۆنهکانی جاراندا که به مندالی بۆیان ده کردین، کوپی پادشا ده چیتته شهکه و تیکه وه و نیگاری کچیک ده دۆزیتته وه و عاشقی ده بیئت، دواي ده رده که ویت شه و وینه یه نیگاری کچی پادشای چین و ماچینه، موراد جه میلیش ئاوه ابوو، هر که سیک وینه که ی بدیبایه یه کسه ر عاشقی ده بوو، له کوپه پادشایه ک ده چوو که خۆی گوپی بیئت و هاتبیئت بۆ شه شاره، له به ره شه وه من و ژنهکانی هاوپیتم به کوپی پادشای چین و ماچین ناوامانده نا، ناوه نه یینییه که ی له نیواماندا «نهوجه وانی چینی» بوو».

پیشتر شه و ناوه نه بیستبوو. به سه رسامی سه یرمکرد و گوتم «نهوجه وانی چینی... نهوجه وانی چینی... ناویکی سه یره، وهک ناوی نیو حیکایه تیک». هه ستمکرد ژور خیرا له گه لمدا ده کریتته وه، وهک شه وی شه و نه یینییه ی که وتۆته نیوانمان پردیکی پته وی له بپروا له لا دروستکردبیئت، که میک ته نوره ته سه که که ی پاکیشا که له گه ل دانیشتندا تاده ات کورترت ده بووه وه و گووتی «پیاوی کورد هه زار ساله، هه رهخت له حیکایه تیکدا باس له جوانی بکه ن ده لاین «ده تگوت کچی پادشای چین و ماچینه» «ده تگوت کچی قه رالی فه رهنکه» ها... وا نییه. نه بوو جاریک به راستی جوانی ئیمه بکه ن به ناو نیشان، وانیه کاک ماجید، وانیه. ئیمه ش که

جوانی مورادمان بینی، که هم‌موو پیکرا عاشقی نه‌و بووین، که وه‌ها ته‌لیسمی لیکردبووین، تو‌له‌ی نه‌و هه‌زار ساله‌مان به‌و جوره کرده‌وه، جوانی مورادیش له جوانی پیاوانی نه‌م شاره نه‌ده‌چوو. وه‌ک نه‌وه‌ی له چین و ماچینه‌وه هاتبیت، وه‌ک کوپری قه‌رالی فه‌ره‌نگ بیت. شتیکی تر بوو، نه‌و شتیکی تر بوو. هه‌ستده‌که‌م خویشی زور حه‌زی له‌و ناوه‌ده‌کرد، من به‌رده‌وام پیمده‌گوت نه‌وجه‌وانی چینی. به‌که‌مجار که بینیم خو‌م نه‌گرت و پیمگوت تو‌ خه‌لکی چ شار و مه‌له‌که‌تیکی وه‌ها جوانیت؟ پیشتر وام به‌ هیچ پیاویک نه‌گوتبوو. سه‌یریکردم و به‌و ده‌نگه پر سۆزه‌یه‌وه که هه‌موو نافرته‌تیکی شیتده‌کرد، به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی خه‌لکی چین و ماچینم». وه‌ک بیر له یادگارکی تال بکاته‌وه گوتی «هه‌ندیک له ژنانی نویمیران ناویان نابوو «نه‌وجه‌وانی فه‌ره‌نگی»، به‌لام من حه‌زده‌کرد پتیبیلیم «نه‌وجه‌وانی چینی». من زور حه‌زم له‌و ناوه بوو. نازانم چ کچیک یان ژنیک دایه‌ینابوو... موراد له دهره‌وه‌ی نویمیران نافرته‌ی زوری ده‌ناسی، له‌وانه‌یه‌یه‌کیک له‌وان نه‌و ناوه‌ی پتیه‌خشیبیت، له‌وانه‌یه‌ خو‌ی به‌ خو‌ی به‌خشیبیت، که‌س نازانیت. گرنگ نه‌وه‌بوو لای نیمه‌ناوی نه‌وجه‌وانی چینی بوو». به‌رابه‌ر سه‌یران خان دانیشتم، ده‌سته‌سپریکی سپیم له جانناکه‌م دهره‌ینا و گوتم «خانم ده‌زانیت، که‌م موراد چی به‌سه‌ر هاتوو، ده‌زانیت؟». به‌ غمه‌وه سه‌یریکردم و گوتی «هه‌موو ده‌زانین چی لیها‌توو، هه‌موو ده‌زانین، هیچ ژنیک نییه له نویمیران نه‌زانیت چی لیها‌توو، به‌لام چۆن و که‌ی و له‌ کوئ، که‌س نازانیت... که‌س نازانیت». من به‌ غمه‌وه پیمگوت «نه‌پتیه‌کت پیمده‌لیم، نابیت لای هیچ که‌س بیدرکینیت، من زانیاری ته‌واوم هه‌یه که‌م موراد جه‌میل کوژراوه... زانیاری ته‌واو». وه‌ک من ده‌سته‌سپریکی له جانناکه‌ی دهره‌ینا و فرمیسیکی چکولانه‌ی سپری و گوتی «هه‌موو ده‌زانین که‌م کوژراوه... هه‌موو ده‌زانین».

ئەو شەو لەبری ئەوێ من حیکایەت بۆ کچەکە ی بارۆنی هەرمێ بکەم، ژنی بارۆنی مریشک، منی دانا و حیکایەتی راستەقینە ی نەوجەوانی چینی لە نوکەو بۆ گێڕامەو، هەلبەت چیرۆکە کە وەها درێژ و پڕناوێ کە گێڕانەوێ بەتەواوەتی زیانیکی زۆری بۆسەر ئابووی گشتی و ئەخلاقێ کۆمەڵایە تیمان هەیه، لەبەرئەو بە ناچاری بەمجۆرە بۆتان کورتدەکەمەو «نەوجەوانی چینی گەنجیکی ناسایی ئیجگار جوان دەبیت، کورپی یەکیکە لە خێزانە هەژار یان مامناوئەندەییەکانی ئەم شارە، کە خودا بەهەیهکی بیۆینە دەدات کە لە زۆرینە ی پیاوانی دونیای حەرامکردو، ئەویش ئەوێ زۆرینە ی ئەو ئافرەتانه ی دەکەوئە سەرپڕیگای حەزی لێدەکەن. هەلبەت نێعمەتیکی وەها، کە هەموو پیاویکی دنیا خەونی پێوەدەبینیت، لە شارێکی وەها پۆختەنگ و دلخالیدا دیویکی ترسناکیشی هەیه. بەلام موراو گوی بەو دیوێ ترسناکە ی پەیوەندییە زۆرەکانی نادات. شتیک لە فەرھەنگیدا نییە ناوی بەقا و مانەوێت، لە یەککاتدا دەتوانیت بێشومار ژنی خۆشبویت و بێشومار پەیوەندی بێستیت. سەیر لەو دایە هیچ ژنیکیش نایەوێت موراو بۆ خۆی داگیریکات، وەک ئەوێ هەموو ژنیکی بزانیت کە موراو جۆرێکە لە مرواری، مۆف ناتوانیت هەلیگریت بۆ خۆی، بەلکو دەتوانیت تەنیا جارێک دەستیکی لێدات یاخود نیگایەکی بکات، یان بۆ جارێک یان دووان بیباتە ناو جیگاوه. بەرلەوێ ئەو گەرەکە گەرەیه ی نویمیران دروست ببیت و خانەوادە خانەدانەکان بێنە ئەم بەشە تاییەتی و ناوازیەوێ کە سەرەتا میراویان پێدەگووت، موراو سەرەتا لەگەڵ کچی یەکیک لەوانەدا دەبیتە دۆست کە ترێلە شوؤل و لۆری گەرەیان دەنارد بۆ ئێران. کورپە کە سەرەتا شوؤفیری لۆری دەبیت، بەهۆی ئەوێ کە ئیشی ئەوێ لۆرییەکان تا سەر سنوور لێبخوړیت، دەرگایەکی لێدەکریتەو تا ناسان تیکە لاوی ماله دەولەمەندەکان و خەلکانی پارەداربیت. لەبەر هەر هۆیکە بیت موراو زووتر و بێگرفتتر

له هر شوڤيرتکي تر که لوپه‌ل و بار و ماشينه‌کان له پاسگه و خاله‌کاني گومرگ ده‌په‌ريښته‌وه، نه‌وه واده‌کات خۆشه‌ويست و شويني متمانه‌بيت. به‌رله‌وه‌ی موراد بکه‌ويته ناو ژناني خانه‌دان و ميرئاساي شاره‌وه، په‌يوه‌ندي گه‌ليکي زړي له‌گه‌ل کچاني هه‌ژار و خانمه‌فرمانبه‌ره بپه‌يواکاندا هه‌بووه، که به‌جواني خۆي و به‌غزه‌له‌کاني مه‌ستیده‌کردن. به‌لئ به‌غزه‌له‌کاني، من بۆ په‌که‌مجار له‌ده‌می ژني بارۆني مريشکم بيست که موراد جه‌ميل شيعر بيژ و غزه‌لخوښيکي ده‌نگخۆش و مه‌ستهين بووه. نه‌مېرۆ هه‌موو ده‌زانن نه‌وه‌ی ژناني نويميرانی تووشي ده‌ردی «نه‌وجه‌واني چيني» کرد، نه‌و ويته‌يه بوو که له‌ده‌ستی خانمی گولبه‌هاره‌وه داکه‌وت «که دياره له‌به‌ر هه‌نديک هۆي نه‌خلاقی ناوی راسته‌قينه‌ی خۆي ليزه‌دا ناشکرا ناکه‌ين». پيډه‌چيت گولبه‌هار له‌سه‌ره‌تاي سالي دوو هه‌زاردا عاشقی نه‌وجه‌واني چيني بووييت، زۆربه‌ی ژناني نويميران نيستاش گوناھی نه‌و ده‌رده که زياتر له‌نه‌نفلۆنزيه‌کي سه‌خت ده‌چيت تا عه‌شق، ده‌خه‌نه پال گولبه‌هار. گولبه‌هار نه‌و ويته‌يه ده‌هينيت و پيشانی ژني بارۆني هه‌نگوينی ده‌دات، که نه‌وکات به‌رله‌وه‌ی وشه‌ی بارۆن داکه‌وييت، پييانده‌گوت «ميري ميراني هه‌نگوين». ژني هه‌نگوين به‌جۆريک ئالوده‌ی ويته‌که ده‌بييت، خرابتر له‌ئالوده‌بوونی پاله‌واني حياکيه‌ته کۆنه‌که‌مان به‌نيگاري هه‌لکه‌نراوی ناو نه‌شکه‌وته‌که، سويند ده‌خوات که نه‌و ويته‌يه راستی نيه‌ه و مه‌خلوقی وه‌ها مه‌گه‌ر له‌خاکی چين و ماچيندا هه‌بييت، واته له‌خاکی خه‌يال و نه‌فسانه‌دا. نه‌وه گولبه‌هار ناچارده‌کات، بۆنه‌يه‌ک بدۆزته‌وه که نه‌وجه‌واني چيني پيشانی ژني هه‌نگوين ئاغا بدات. پيډه‌چيت په‌که‌م په‌کدی بينيني نيوان نه‌و دووانه له‌دوکاني ستیانفرۆشيکي هاوپړی موراد بووييت، ژني بارۆن که هه‌لبه‌ت خانميکي به‌حورمه‌ت و پر ريزه و پيشتر چ جۆره سه‌رکه‌شيه‌کي ژنانه و بيحيسابی نيه‌ه، دواي نه‌وه‌ی موراد ده‌بينيت، دواي نه‌وه‌ی گوڤی

له یهک دوو غزه‌ل ده‌بیت عاشقی موراد ده‌بیت. ئەم حاله‌ته بۆ هه‌موو عاشقه‌کانی دیکه‌ی موراد جه‌میلیش راسته. گولبه‌هار که د‌لنیا‌یه ناتوانیت موراد بۆ خۆی هه‌لگریت و تا قیامه‌ت به مولکی خۆی حیسابییکات. له‌خۆ‌بوردوانه و بیته‌را و بگره‌یه‌کی نه‌وتۆ، که له‌م جۆره په‌وشانه‌دا زۆر له‌نیوان ژناندا پیکدیت، بۆ ژنی بارۆنی هه‌نگوین ده‌ست له‌موراد به‌رده‌دات. هه‌موو نه‌و کیژ و خانمانه‌ی به‌خۆشه‌ویستی موراددا تپه‌پیسوون، دوا‌ی که ناچارده‌بن بۆ خانمیک یان کیژکی دی ده‌ست له‌موراد به‌رده‌ن، واهه‌ستده‌که‌ن ته‌واوی نه‌و نه‌زمونه‌یان هیچ نه‌بووه جگه له‌خه‌ونیک، سه‌فه‌ریک بۆ ئاسمان، گرتنی سه‌رابیک بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، هه‌مووش به‌ئەندازه‌یه‌ک له‌یه‌کتر تیده‌گه‌ن، هیچ یه‌کیکیان هه‌ست ناکات به‌و په‌یوه‌ندییه‌ جه‌رامیکی شکاندییت یاخود شه‌ره‌فی لکه‌یه‌کی گرتبیت. دوا‌جار موراد وه‌ک خه‌ونیکی ده‌ستاوده‌ستی لیدیت که هه‌موو خانمه‌ جوان و بیکه‌س و مه‌حرومه‌کانی نویمیران یه‌ک ده‌یدهن به‌وی دیکه‌یان. تاکه شتیک له‌و خه‌ونه‌دا ده‌گوردریت کورتی و دریزیه‌که‌یه‌تی، که پیده‌چیت تاکه شتیکیش بیت موراد خۆی پکیفی به‌سه‌ریدا هه‌بوو بیت. نه‌وه‌ی موراد له‌ نویمیران و له‌ نیو‌خانه‌دان و پاره‌داران و ئاهه‌نگه‌کانیاندا ده‌کاته میوانی هه‌میشه‌یی نه‌وه‌یه که سه‌رده‌میک واز له‌ شو‌فیری لۆری ده‌هینیت، له‌گه‌ل‌خاوه‌نی یه‌کیک له‌ هۆله‌گه‌وره‌کانی شاردا ده‌بیته‌ پیکخه‌ر بۆ ئاهه‌نگی شه‌کراو و شایی و پۆژی له‌دایکبوون. له‌و هۆله‌دا ژنان و کیژانی گه‌نج به‌ به‌رده‌میدا ده‌پۆن و به‌ شه‌پۆل عاشقی ده‌بن. پیده‌چیت کوره‌که له‌ دوا دوو سالی ژیانیدا مه‌یلیکی زۆری به‌لای کچ و ژنه ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا لادروستبوویت، بیته‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک په‌یوه‌ندی خیرای دیکه‌ش له‌ گه‌ره‌ک و کۆلانه هه‌زاره‌کاندا ده‌ستی پاراستبیت. که‌س به‌ دروستی نازانیت چه‌ند کیژ و چه‌ند ژنی خانه‌دان به‌ راستی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل‌موراددا هه‌بووه، نه‌وه‌ی که گرنه‌

ئەو ئەستىزە سەيرانەيە كە لەسەر لەشى خانمان يان لە فەزاي ئەو شويئەدا جىيەهەيلىت كە ژوانى تىادەكات، وەك ئەوەي كوپى ئاسمان ياخود باليۆزى ئەستىزەكان بىت. ھەر ئەو ئەستىزانەش دواجار نەيتى ئاشكرادەكەن. مەرۇف ناتوانىت بزانىت ئاخۆ سەرھەتا پىاوان و كورائى نويميران تا چەند ئاگادارى ئەو پەيوەنديانەبوون، بەوھەدا موراد پەيوەنديەكانى زۆربوون و زوو زووش گورپونى، كەس تاسەر نەيتوانىوہ بەلگەيەكى تەواوى لەسەر بگرىت، حىكايەتەكەشى لە ناو ژناندا وەك نەينىيەكى گەورە و موقەدەس كە پىكرا دەبىت بىپارىزن، ئاسان نەچۆتەدەرەوہ و نەبۆتە بابەتى غەيبەتە ئاسايەكان. ژنى بارۆنى مريشك رايوابوو كە نەوجەوانى چىنى وەھا فرىشتەپەنگ و خودايى دەرکەوتووہ، پىكرا ژنان وەك نەينىيەكى ئاينى سەيرى عەشقى خۆيان بۆ ئەو گەنجە كردوہ. ژنى بارۆن لە قسەكانىدا سى جار بۆ منى دووپاتكردوہ كە «نەوجەوانى چىنى، بۆنى خەيالى لىدەھات». ئەگەر چى من خۆم بە يەككە لە پسىپۆرەكانى خەيال دەزانى، بەلام پىشتر جۆرە گوزارەيەكى وەك «بۆنى خەيالم» بەرگوى نەكەوتبوو. وازەندەكەم كە گەر پىاوانى نويميرانىش برىك لەو حىكايەتەيان بىستبىت باوہريان پىنەكردوہ. ئەوہى حىكايەتەكەى هيناوہتە سەرئەو كۆتايىە غەمگىنە، ئەوہيە كە پىدەچىت دواجار نەوجەوانى چىنى خۆى عاشق بوويىت. ئەوہ گورپانكارىيەكى ترسناكى لە چۆنىتى و ئارپاستەى يارىيەكەدا دروستكردوہ. حىكايەتەكە بەو جۆرەى من لە دەمى سەيران خانم بىست، بەمشىوہيە بووہ. ژنى بارۆنى مريشك دوا خانمە لەو زنجيرەيەدا كە موراد پەيوەندى لەگەلياندا ھەبووہ. بەلام پىش ژنى بارۆنى مريشك، نەوجەوانى چىنى حەزى لە ژنى بارۆنىكى گەنج كردوہ بە ناوى «بارۆنى كولەكە» وە. ژنى بارۆنى كولەكە كە ھەر وەك من لە دەمى خانم بىست ناوى «باران شوکور» بووہ، كە ئويش كچىكى بىئەندازە جوان و گەنج بووہ، بىئەندازە

سیحراوی، گه‌له‌کیش پر له خه‌یالات و حه‌ز، کچه‌که یه‌ک دایکی پیری هه‌بووه که چهند سالی‌ک له‌وه‌ویه‌ر مردوه، له‌وه زیاتر که‌س هیچ شتیکی ده‌رباره‌ی ئه‌سل و ره‌چه‌له‌کی نه‌زانیوه. نه‌وجه‌وانی چینی دوا‌ی باران شوکور بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌چیتته په‌یوه‌ندییه‌وه له‌گه‌ل ژنی بارۆنی مریشکدا. به‌لام نه‌وجه‌وانی چینی که ده‌گاته سه‌ر نۆره‌ی خانمه‌که‌ی بارۆنی مریشک، وه‌ها غه‌مگین و دلته‌نگه پی‌شتر که‌س وه‌ها نه‌یبینیوه. ئه‌و چهند جاره‌ی نه‌وجه‌وانی چینی له‌گه‌ل ژنی بارۆنی مریشکدا داده‌نیشیت، به‌شی زۆری کاته‌که‌یان به‌وه‌وه ده‌پوات، فرمی‌سکه‌کانی موراد و شکبکاته‌وه، که شیتانه حه‌زی له ژنی بارۆنی کوله‌که کردوه و شه‌رم له‌وه‌ش ناکات بۆی بگری. موراد ناتوانیت هه‌رگیز باران شوکور له بیریکات و تاکه ئومیدی ئه‌وه‌یه که ژنی بارۆنی مریشک یارمه‌تی‌بدات. من له قسه‌کانی خاترونی مریشکه‌وه تیگه‌یشتم که ئه‌و که‌مه‌رخه‌مییه‌کی نه‌کردوه، به پی‌چه‌وانه‌وه پی‌ده‌چیت ژنی بارۆن دل‌سۆزانه کۆمه‌کی به هه‌ردوو عاشقه‌که کردبیت. ئه‌وه یه‌که‌مجاره نه‌وجه‌وانی چینی هه‌نگاوێک بۆ دواوه بگه‌پرتته‌وه و بۆ کۆنه یاریکی وه‌ها په‌رۆش و شیت بیت. له قسه‌کانی ژنی بارۆنی مریشکه‌وه تیگه‌یشتم که باران شوکور و نه‌وجه‌وانی چینی بۆ نزکی سالی‌ک له په‌یوه‌ندیدا ده‌بن. ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یان ئاشکراده‌کات ئه‌و ئه‌ستیرانه‌یه که موراد له‌سه‌ر جه‌سته‌ی ژنی بارۆن جی‌ده‌هیلیت و جار دوا‌ی جار دووباره‌ده‌بیتته‌وه. موراد ئه‌ستیره‌کانی خۆی ته‌نیا له‌سه‌ر له‌شی باران جیناهیلیت، به‌لکو ئه‌ستیره‌کانی ئه‌و له‌سه‌ر دیوار و پتخه‌ف و قه‌ره‌ویله‌کانیش جی‌ده‌مینن. بارۆنی کوله‌که که کورپکی وریابه هه‌ر زوو سه‌ره‌نجی ئه‌ستیره‌کان ده‌دات، به‌وه‌دا بارۆنی کوله‌که خوشی که‌سیکی داوینپاک نییه پی‌ده‌چیت له ده‌می ژنی‌ک له‌و ژنانه‌ی له‌گه‌لیاندا خه‌وتوو، حیکایه‌تی ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی بیستبیت و له حه‌قیقه‌تی چیرۆکه‌که تیگه‌یشتبیت. چیرۆکی ئه‌ستیره‌کان سه‌ره‌تا له بارۆنی کوله‌که‌وه

داده که ویت، له ووه هه ندیک له پیاوانی نویمیران یاده وهری خویمان
 تیزده که نه وه و یادیان ده که ویت هه که پوژیک له پوژان نه سستیره ی سهیر
 و پوناکی گومان لیکراویان له سه ره له شی ژنه کانیا و له فهزای
 ماله کانیا ندا بینیه . له پوژیک له شی ژنه کانیا و له فهزای
 شیتانه و کویر له نه وچه وانی چینی هه لده گرن . خانمی بارونی مریشک
 پیو ابوو، چیرۆکی نه و نه سستیرانه راست نییه، به لکو خودی نه و
 پوناکییه، جوړه تیشک و کرانه وه و پوناکییه که که هه موو ژنیک ناسایی
 دواي ژوانیکي راسته قینه پیی ددره وشیت هه وه . هه موو خانمیک دواي
 خه و تنیکي عاشقانه ی قوول، که هه سستبکات پیاوژیک هه یه و به راستی
 ده یه ویت بیبات بو به هه شت، پر ده بییت له وه ها جوانی و وه ها نوریک .
 خانم هه روه ها پای و ابوو به و هدا ژیا نی نویمیران سارد و تاریک و
 بیروشناییه، نه و نه سستیرانه لیره پوژنتر و سافت رده رکه و توون . نه ز بو
 خوم له میژبوو ئافره تم بو گرن گ نه بوو، ته وای حیکایه ته که ش بو من
 وه ک فلیمیک و ابوو که له ژیا نی راسته قینه دا تیا ده ژیا م، له راستیدا
 نه مده ژانی که ی ده شیت ئافره ت بدره وشیت هه وه و که ی نه ددره وشیت هه وه،
 به لاشمه وه گرن گ نه بوو که ی ددره وشیت هه وه یان نادره وشیت هه وه . به لام
 دواي دره وشانه وه کانی باران شوکور، ئیدی بارونی کوله که ژماره یه کی زور
 چاو ده خاته دواي تا به نه واره تی تیده گات نه و کوپه ی ژنه که ی شیتانه
 عاشقی بووه موراد جه میله . ژنی بارونی مریشک باوه پی وه ها بوو،
 بارونی کوله که بو نه وه ی ئابرووی نه چیت، بارانی نارووه بو لای
 خالیکی له دهره وه ی ولات، بو نه له مانیا یان ئینگلستان ... دلنیا شبوو،
 کوشتنی موراد به ته نیا دهستی بارونی کوله که ی تیدا نییه، به لکو
 پلانی ژماره یه کی زور له میر و ناغا و بارونه کانی نه م ولاته یه .»

یاداشته کانی بارونی خه یال

هیچ که سیک له م شارهدا نییه، ناوی جهواهر سهرفران بیت، ئه وه من بووم شهویکی ئه یلولی دوو ههزار و دوو پووم له مالی غزلهلنوس کرد و خۆم وهک کپیری دهستتوسی کۆن و راوکهری شاکاره ئه ده بییه کان نیشاندا، ئه وهی من له غزلهلنوس تیگه یستم ئه وه بوو که هه مرۆفه و شاری خه یالی خۆی هه یه، به لام ئه وهی لای من ترسناک بوو، ئه وه بوو که ئه و وایده زانی پادشا و شاعیر ناتوانن پیکه وه له دروستکردنی شاریکدا ئیشبکه ن. باوه پی و ابوو شاعیر شتیکی نییه پیشکه شی پادشای بکات. ئه و قسانه ی له خۆ به بچوکزانیه وه سه رچاوه یان نه گرتبوو. به لکو له هه واو غروری که سیکه وه بوو که ده زانیت ده لیت چی. ئه ویان وهک پیاویکی ساده بۆ وه سفکردبووم، به لام بلندبین و سه رکهش هاته پیشچاوم. ئیستا تیده گم که غروری شاعیر جۆره غروریکه هه موو کهس نایبینیت. کاتیک قسه یده کرد قوول سه یری نیو چاویم ده کرد، زۆر قوول. هه ستمده کرد شتی زۆر ترسناکی تیدایه. ده مزانی گه وره ترین په رسیاری ئه و ساته ی ئه م شاره ئه وه یه چون شاعیر و پادشا، پیکه وه ئیشبکه ن... چون پیکه وه له سه ر سفه ریه ک دانیشن و بیر له جوانکردنی ئه م شاره بکه نه وه، بیر له چاره نوسی ئه م ولاته بکه نه وه که تازه به تازه نه سیمی ئازادی بهر په رخساری ده که وت. خۆم له وه چه ی میر و به گزاده کان بووم و ده مزانی سه رۆک به ته نیا ئه وه ی بۆ ناکریت، ده زانم... من ده سال زیاتر بوو تیکه له به سیاسه ته داره کانی ئه م مه ملکه ته بوو بووم کهس نه یده زانی چی ده که ن و چیان ده ویت. به کۆمه لیک کویر ده چوون، له ترۆپکی شاخیکی به رزه وه به ره و بنی خه ره ندیکی قوول خله ده بوونه وه،

پیشانوابوو له دامینی ئهو شاخه‌دا ده‌کونه باغیکی سه‌وزه‌وه، به‌لام
 من ده‌مییی که بنی ئهو چیا سه‌خته هیج نییه جگه له خه‌ره‌ندیکی
 بیین. من ده‌مزانی له‌گه‌لیاندا تا بنی ئهو خه‌ره‌نده به‌رده‌بمه‌وه، به‌لام
 ده‌مویست شتیک بکم، گه‌ره‌کیک، باغیک، کوچه‌یه‌ک دروستبکم.
 ده‌مویست هه‌ستبکم که من وه‌ک ئه‌وان به‌رنابه‌وه، به‌لکو ده‌فرم و
 خه‌ون ده‌بیینم. به‌لام غه‌زه‌لنوس وه‌ک ره‌حیکی ته‌نیا ئیشیده‌کرد من
 ده‌مویست خه‌یالی خۆیم بداتی، ئهو باسی حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌کردم.
 هه‌ر ره‌حله‌به‌ریکی خه‌یالی زۆر باسی حه‌قیقه‌ت بکات، ترسناکه. من
 دوای ئهو دانیشتم له‌گه‌ل غه‌زه‌لنوسدا ماوه‌یه‌ک چومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه
 و چه‌ندین کتیم له‌سه‌ر ده‌ردی قوولی شاعیره‌کان و نه‌خۆشییه
 ده‌رونیه‌کانیان و ئهو بیمارییه‌ جه‌ستی و ره‌حیانه‌ خوینده‌وه که
 تووشی دین. له‌ ده‌ره‌نجامی پشکنین و خویندنه‌وه‌کانمدا گه‌یشته‌ ئهو
 به‌روایه‌ی شاعیران پیکرا نه‌خۆشییه‌کی ترسناکیان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
 هه‌رکات داویان لیده‌که‌یت له‌ بونیادنانی دنیادا به‌شداربن، ئه‌وان
 به‌ره‌و خه‌یال و ته‌لیسم و ته‌فسانه‌ راده‌که‌ن، که لیشه‌گه‌ریت ره‌و له
 خه‌یال بکه‌ن و پێیانده‌لێت ئاغایان فه‌رموو به‌رون و ئه‌وامی ره‌نگینی
 خۆتان بژین، ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ دونه‌یا و به‌ده‌نگی به‌رز دژ به‌ پادشاکان
 و به‌ دونه‌یا ده‌یکه‌نه‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و سه‌کردن. به‌دیرژیایی میژوو ئه‌وه
 ده‌ردی شاعیران بووه. هاواری انا الحق ی حه‌لاج له‌ کاتی مردندا
 چیه‌ جگه‌ له‌ هه‌له‌اتتیکی خه‌یالی بۆ پیشه‌وه، یاخود ته‌ماشاکردنی
 لۆرکا بۆ ئه‌ستیره‌کان پیش له‌ مردن... چیه‌ جگه‌ له‌ راکردن
 به‌ره‌و خه‌یال. ئهو شه‌وه‌ که‌ چووم بۆ لای غه‌زه‌لنوس داوام لیکرد
 کرمه‌که‌مبکات، ئهو شتیکی هه‌بوو، که ئیمه‌ نه‌مانبوو، هیژیک ده‌یتوانی
 هه‌موومان جوانبکات و به‌هیژمانبکات. به‌لام ئهو غروره‌ قووله‌ی،
 ئهو خواسته‌ شه‌یتانییه‌ی که‌ ده‌ست نه‌خاته‌ ده‌ست مه‌خلوقیک وه‌ک

خوی شاعیر و خه یالناس نه بیت، نه و خواسته ی بلیت «سه برکه ن، من گهرچی بوونه وهریکی خه یالیم، به لام ده توانم حه قیقه تیش ببینم و له شاگردانی راستیش پروتتر بیدرکیتیم»، نه و شانازییه درویه که شاعیران له نه لیاده و ئودیسه وه به بالای خویان بریوه، له فیردهوسی و خه یام و موته نه بی و مه ولانا خالیده وه تووشی هاتوون، هه موویم له چاوی غزه لنوسدا خوینده وه... شاعیران به هه شتیکی خویان هه یه پیشانی که سی ناده ن. وا هه سته که م له دیرزه مانه وه وه ها بووه، ئیمه ی ئاده میزاد هه موومان له به هه شت دهرچووین و نه وان له وئی ماونه ته وه. تیده که ن؟ من له دهره نجامی که رانی زورمدا به وه ها راستیییک که یشتیم. نه و شه وه ده متوانی بیکوژم. هر وه ختییک گویم له شاعیرییک ده بیت باس له جیاوازی نیوان خوی و دونیا ده کات ده مه ویت بیکوژم. زورجار ده چمه چاپخانه ی شاعیره کان و له جل و بهرگی لادیییه کی نه خوینده واردا سوچیک ده گرم و گویده گرم که باسی خویان ده که ن، باسی جیاوازی و گهره یی خویان ده که ن، هه موویان نه و غروره ره شه له وشه و رهفتاریاندا یه، که واده کات شیتیم و له پیستی خوم دهرچم. من له خویندنه وه و که رانه کانمدا، که یشته نه و بروایه ی شاعیران بق نه وه ی گول و نه ستیزه و بولبولیان خوشبویت، ده بیت رقیان له پادشاییت، رقیان له سه رۆکه کان بیت، رقیان له میر و وه زیر و جهنگاوه ره کان بیت... هر شاعیرییک جوړه رقیکی وای تیا نه بیت، نه و خوینی پاکی نه و جنسه به ده به ده ماریدا ناگهریت. نه وان هه موو دونیا وه ک مهیدانی جهنگی نیوان خویان و پادشاکان ده زانن. له و ماوه یه دا چهنده ها جار نه و خاوییه ترسناکه م دهرده هیتا، نه و په رۆ سامناکه ی له هه موو ژیانمدا له هیچ شتییک وه ها نه ترساوم، دهرمه هیتا و سه یرمه کرد... نه وه خولیای شاعیره کانه، نه وه یه خولیا به ده که یان سه رکه ون به سه ر هه موو شتییکا که شیعر

نییه. له‌وه زیاتر هر قسه‌یه‌ک بکه‌ن، درق ده‌که‌ن... هتا کاتیک که باس له پیسی دونیا ده‌که‌ن، بق ئه‌ویه بلین، ئه‌ها ئیمه چند جوانین... چند پاکین... من بق میژوو ده‌لیم، ئه‌و شه‌وه شتی زور ترسناکم له چاویدا خوینده‌وه، شتی زور ترسناک. گهر پیوستیم به هیزی ئه‌و غه‌زه‌لانه نه‌ده‌بوو، ده‌مکوشت، به‌لی هر ئه‌و شه‌وه له‌ویدا ده‌مکوشت. ئه‌و هموو شتیکی له چاومدا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌ده‌ترسا. وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت توره‌مبکات و وابکات ده‌مامکی خۆم دامالم و هموو قسه‌یه‌کی ناو ناخمی پیلیم. به‌لام من سه‌برمکرت و ئاسوده وه‌ستام و خۆم وه‌ک پیاویک نیشاندا که ده‌توانم جله‌وی دلی خۆم بگرم. که هاتمه‌ ده‌ری، پرپووم له ئاره‌زوویه‌کی تاریک بق ئه‌وه‌ی بزائم له‌و ماله‌ سه‌یره‌دا چی ده‌گوزه‌ریت؟ ئه‌م پیاوه‌ کتیه‌ و چی ده‌کات؟

من بووم «ته‌رخونچی»م نارد بق ئه‌و ماله. رۆژیک چووم بق لای عه‌تار و پیمکووت، ده‌مه‌ویت یه‌کیک له‌و ماله‌دا سه‌وزبکه‌م، چاویک بچینم و گویچه‌یه‌ک بروینم که بیینیت و بییستیت. من دلم کرمی و خولیاام پر له‌ پرسیار و سه‌رم سه‌رشار بوو به‌ گومان. عه‌تار ئه‌وه‌ی به‌ کاری نه‌کرده‌ حیسابکرد و گووتی شتی وا به‌و ناکریت، به‌لام ئه‌و بلیمه‌تیکی وه‌ها بوو که‌سی ناویمید نه‌ده‌کرد. زوری نه‌برد هه‌والی ئه‌وه‌ی بق هینام که غه‌زه‌لنوس بق مامۆستایه‌کی حیساب ده‌که‌ریت، چونکه‌ منداله‌کانی له‌ زانستدا کۆل و له‌ حیسابدا نه‌زانن. خۆی هموو شتیکی ریکخست و ته‌رخونچی کرد به‌ مامۆستای منداله‌کانی غه‌زه‌لنوس. به‌ر له‌وه‌ی ره‌شید ته‌رخونچی بق وانه‌وتنه‌وه‌ رووبکاته‌ مالی غه‌زه‌لنوس، داوه‌تمکرد و له‌ که‌ره‌می خۆمدا نوقمکرد. پیاویکی باریک و دریز و پووخۆش بوو، له‌وانه‌ی

ده‌توانن هه‌زار ده‌موچاویان هه‌بیئت. پیمگوت من پیاویکی به‌سه‌برم، سه‌ره‌تا هه‌تدهم ده‌ویت خۆت خۆشه‌ویستبکه‌یت و گومان له‌سه‌ر خۆت دروست نه‌که‌یت. ته‌رخونچی چهند مانگیک بیسود سهردانی مالی غزلهلنوسی کرد، زۆرجار راپۆرتی بیمانای ده‌باره‌ی ته‌مالی منداله‌کانی غزلهلنوس له‌حیسابدا بۆ ده‌نوسیم، به‌لام ده‌بیئت بلیم که راپۆرته‌کانی توانایه‌کی وه‌سف و ورده‌کاریه‌کی بیۆینه‌یان تیدا‌بوو، که بۆ مامۆستایه‌کی حساب ناسروشتی هاته‌به‌رچاوم. له‌ریگای ئه‌و راپۆرتانه‌وه‌ ئاشنای جوگرافیای راسته‌قینه‌ی ئه‌و ماله‌بووم، ژماره‌ی ژووره‌کان و ده‌رگاکان و چله‌راو گلۆپ و په‌رده‌کانیشی به‌وردی له‌و راپۆرتانه‌دا نوسیوو، باسی ئه‌وه‌ی تیدا‌بوو که غزلهلنوس دوو کتیبخانه‌ی هه‌یه، یه‌کیکیان ئاشکرایه و ئه‌ویدی نه‌ینییه، به‌وردی باسی سروشتی که‌مدوو و غه‌مگینی ئه‌ویشی کردبوو. له‌زۆر شویتندا گومانی ئه‌وه‌ ده‌کات عه‌شقیکی که‌رولال له‌نیوان تریفه و غزلهلنوسدا هه‌بیئت. ته‌رخونچی له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌رده‌م فیلیکی به‌کارده‌هیتا تا بتوانیت به‌و ماله‌دا بسورپته‌وه، خه‌یالوان که‌یه‌کتیک له‌منداله‌کانی غزلهلنوس بوو، به‌رده‌وام به‌بۆنی گول بیهۆشده‌بوو، هه‌ر که‌سیک چه‌پکیک گولی بخستبایه‌ته‌به‌ر لووتی له‌هۆش خۆی ده‌چوو، له‌و کاتژمیرانه‌دا که‌ده‌بایه‌ته‌رخونچی وان‌ه‌ی ماتماتیک به‌منداله به‌سته‌زمانه‌که‌بلیت، هه‌ندیچار گولیکی ده‌خسته‌به‌ر که‌په‌روی و منداله ده‌بوره‌یه‌وه، ئاوها فرسه‌تی ده‌هیتا به‌و ماله‌دا بگه‌ریت و بۆنبکات و گوینگریت، هه‌ر کاتیک یه‌کتیک ده‌بیینی ده‌یکرده‌هاوار و هه‌را که‌بچن به‌کرمه‌کی منداله بیهۆشه‌که‌یان‌ه‌وه‌ که‌له‌بیینی کتیبی حساب ده‌ترسیت و ژماره‌کان بیهۆشیده‌که‌ن. له‌ریگای راپۆرته‌کانی ئه‌وه‌وه‌ که‌یستمه‌ناوی ئه‌وان‌ه‌ی هاتوچۆی مالی غزلهلنوس ده‌که‌ن. که‌وتمه‌گومانیکی قوله‌وه‌که‌زانیم که‌سیک به‌ناوی حه‌سه‌نی پیژۆی گولاو،

ڪونه چالاڪيڪي ناودار له تپهڪاني ئيغتيلاتي ناو شاردا هاتوچي
 غزهنلوس دهڪات. پڙيڪ ليستيم له ناوي ٿو ڪهسانه داواڪرد ڪه
 ديداري ٿو دهڪن. ههلبهت ٿامادهڪردني ٿو ليسته بق تهرخونچي
 ڪه وهڪ ماموستاي ماتماتيك ديدهنئي ٿو مالهي دهڪرد، ماوهيهڪي
 دريڙي ويست، بهلام دواچار ٿو ليسته بوو ڪه هه موو ڙيانم بڙي
 دهگه پام. هر له پيگاي راهورتهڪاني تهرخونچيه وه ماجيدي گول
 سؤلاقم ناسي. هر ٿو تهرخونچيه سهڪرڪو و پووخوشه ناوي
 زوربه ي روجل به ره خه يالبيهڪاني بق هيٺام... ناوي ٿو ٿه ندادازيارانه ي
 له سهري خوياندا بورج و پرد و باله خانه ٿه فسانه بيان دروستدهڪرد،
 ٿو باغه وانانه ي ده يانتواني ته نيا به سهيرڪردني خاڪ، گول و چيمه ن
 بروينن، ٿو عاشقانه ي به هر شه قاميڪدا برقيشتبانايه ديوار و بهرد
 و پايه بيڙوچه ڪانيش بوني خوشه ويستيان دهگرت، ٿو بالنده بازانه ي
 ده يانتواني به چه پله يهڪ ٿاسمان پرڪن له مهل و پهله وهر ي
 جو روا جوڙ. ٿو ڪچانه ي به تهڪ هر باغيڪدا گوزه ريانبڪردبايه
 ٿاو له زهوي ده تهقي و له دويان فواره وهڪ شيت به ره و ههوا
 ده پويشت. ٿو دارتاشانه ي کورسيه ڪانيان ههستي فرينيان ده داينن
 و ٿو چيشتڪه رانه ي ميزه ڪانيان بوني خواني به هه شتي ليهه لدهستا.
 ٿو فروشيهاره شهرمنانه ي هه نديڪ له ڪالايان ته نيا بق سه فري
 خه يالي به ڪاردهات، ٿو ده زمانفرقشانه ي داڀريان خهوني گوله ڪان
 و تامي تيشڪ و مهلمه سي تريفه ي ده داينن... ليستيڪي وهه دريڙ
 بوو ڪوتايي نه دههات. من پويستيم به هه مويان بوو... پويستيم به
 يهڪه يهڪه ٿو مه مخلوقانه بوو ڪه دههاتن و له و ڪتيبخانه خه يالبيه ي
 غزهنلوسدا گوڙيان له غزه ل دهگرت... من پڙيڪ بريارمدا هه موو
 ٿو مه مخلوقاتانه مولڪي من بن... بريارمدا هي من بن... هي من...

هەوئێکی سەرئەگەوتوو بۆ پەندانی ماجەلانی راستەقینە ئابی ۲۰۰۴

شەو درەنگ بوو، وەک هەموو شەوێکەکانی دیکە ئێ و ماوێهە
چاوەپوانی ئەفسانەم دەکرد... چاوەپوانی ماچ و خەون و حەرفەکانی
ناو ئێ و دەنگە پەر تەلیسمیم دەکرد. لە پەردا یەکیک تەواوی کارەبای
ئوتیلەکی کۆژاندەوه، شەوان تا بەیانی ئیش بە ماتورپی کارەباکە دەکرا،
گەر وا نەبایە گەرما هەموومانێ دەخنکاند. زۆریە شەوان تاریکی پالی
بەسەر کۆی کوچە و شەقامەکانی دەورویەردا دەکێشا، تاریکییەکی وەها
کەپ و سەنگین مەوێ بیئۆقرە دەکرد. بەلام لەگەڵ ئێ و شەوێهەنگە
پەشەیی دەرهوێشدا، بەوێ خۆشحالبووم کە لە ناو ئوتیلەکەدا پوناکی
هەیه. ئێ و شەوێ بیئۆقرە نەبوو هەستم بە ترس کرد. دواي خامۆشبوونی
چراکان بە ماوێهەکی کورت، یەکیک بەهێزێکی بیئۆقرە پالی بەدەرگای
ژوورەکەمەوه نا. گویم لە دەنگی پێ و هەناسەیی دوو کەس بوو کە
خۆیان کرد بە ژووردا، لەجێگای خۆم هەستم و دلم وەک دلی باندەیهک
دەلەرزێ. لە ساتێکی کورتدا شتگەلێکی زۆر بەدلما پابورد. دواتر کە
بیرم لەو چرکەیه دەکردهوه، بەوێ سەرسام بووم، چۆن لە ساتێکی
وہا کورتدا شتگەلێکی هێند زۆر و هێند جیساواز بە خەیاالی مەوێشدا
پادەبوریت. لە نیوان هەستانی من و هەستاندا بە تەواوەتی، یەکیکیان
لایتێکی دەستی وەها راستەوخۆی تیگرتەم ئیدی هیچم نەدەبینی، بەلام
هەستمکرد لە پشت ئێ و دوو کەسەوه خەلکانێکی تریش لە بەردەرکی
ژوورەکەدان. یەکەمین کەسیان کە بە هەست تارماییەکیم لەوانی دی
جیاکردهوه، پیاویکی زەبەلاح بوو. بیئۆقرەیی دوودل بیت یان هیچ بلت،
بە چ تین و توانایەک خودا بە جەستە گەرەکی بەخشیبووی، پالیکی

نا به سنگمروه و به خواری که وتمهوه سەر جیگاگه م. مرۆف زۆرجار لهوهها ساتیکدا تنیا فریای ئهوه دهکهویت بیر له مردن بکاتهوه، بهلام من وهک عهقلیک که لهسهختترین ساتهکاندا غروری خوئی له دهستانادات، بیرم له ههلهاتن کردهوه. ههستم به قورسایی گهرهه ئه و پیاوه کرد لهسەر لهشم، بهلام پیدهچوو باش حیسایی گهرههیی و هیزی منی نهکردبیت، لهگهڵ ئهوهی که ویستی دهستم بگریت و بهجۆریک بایدات نازارمبیت، تاریکی کۆمهکی نهکرد و ئاسان خۆم پاپسکان و وهرگهپام و دهستی لایتهکهیم گرت و کیشام به دهرکی دۆلابی جلهکاندا، بهجۆریک لایتهکه خامۆشبوو و ژورهکه دووباره تهواو تاریک دامات. ساتیک بوو ئهوانی دی بهپرونی هیچیان نهدهبینی، من ئه و کورته ساتم به ههله وهرگرت و پالئیکی وههام به پیاوی دووهمهوه نا کهوت بهسەر کۆمیدیهکی بچوکدا له یهکیک له سوچهکاندا. ئاگاداریبوم که سیکی دی له بهر دهرگا که دهیهویت لایتی دووهم داگیرسینیت، بهرلهوهی ئه و وهها کاریکبکات خۆم گه یانده بهردهرگا، کابرای گهره که له تاریکیدا به دوامدا هات، کهوت بهسەر هاوپیکیه ی خۆیدا و هاواری له پیاوی سیههه کرد «مههیلّه دهرجیت». بهلام من لۆقیکی وهها درێژم ههبوو، پاکردنیکی وهها خیرام ههبوو، ئه و نهیتوانی بگریت. وهها به خیرا له پلهکه کانهوه بۆ دهرگای دهروهوه دهرجووم، خۆم به خیرایی خۆم سههسامبووم. دلنیابووم که گهر له بهر دهرگا تهقهه لینهکه ن نامگرن. له بهر دهرگای ئوتیله که دا یهکیک هاواریکرد «خهسیو جوجی... خهسیو جوجی... گویی سهگ... گویی سهگ... بیگره». پیدهچوو ئه و ئوتومبیله ی که هیناویانه، شوڤیژیکی خهوالووی بیتاکی هه بیت، که وایزانیوه ئیشی تنیا لیخوڕینه، بهر لهوهی ئه و بیته دهست، من به هه موو تین و توانای خۆم به رهو کۆلانیکی تهسک ههلهاتم که دهکهوته بهرابه ر ئوتیله که وه، لهوێوه به ههرچی هیزیکی که خودا به

منی بە خشیوه رامکرد، دەمزانى گەر خێرا بکەم دەگەمە ناو زنجیره کۆلانیکی وەها تەسک و تیکە لاوهوه بە ئوتومبیل ناتوانن دوامبکەون و بە پێیش ئاسان لە پێچاوپێچەکانیدا نامدۆزنەوه . ئاواها بێئەوهی ئاوپردەمەوه و دوودلیبکەم لە یەکەم هەولێ گرتن و پرفاندن دەریازبووم .

شەو ونبییت ئاساییه، بەلام سامناک ئەوهیه بەیانی نەزانی پوو لە کوێ بکەیت . بە درێژایی ئەو شەوه بە ترسیکی بێئەندازهوه لە هەموو سیبەرێک، لە هەموو تارماییەک کوچە بە کوچە سوپامەوه . تاکە کەسیک دەیتوانی یارمەتیمبدات ئەفسانەبوو، دەبایە تا بەیانی چاوه پێیکەم . بەیانی بەخت زۆر یارمبوو و وەک ئەوهی ئەفسانە دلێ دەلیلی بییت، لە هەر پوژ زووتر هاتبوووه ئوتیلەکە . بەترسیکی زۆرهوه گەپامەوه و چیرۆکی پووداوهکانی شەوم بۆ گێڕایەوه . دەستی گرتم و ماچیکردم و گووتی دلنیا یه هەمووی لە ژێر سەری بارۆنی کولهکە و مورتەزای شەیتان دایه، گووتیشی ئەو نیشە بیئاگاداری مێردەکەى ئەو نییه . پێشگیگوتم کە ژيانم بەپراستی لە مەترسیدایه و باشتره بگەپمەوه بۆ ئەوروپا . بەلام من تیمگەیاندا کە ناتوانم لەو دووربکەومەوه و تا چارهەنوسی بازارن شوکووریش ئاشکرانەکەم ناگەپمەوه . پاسپۆرتە بەریتانییەکەى لە قاسەى ئوتیلەکە بۆ دەرھێنام و ژماره تەلەفونى خانمىكى ناسیاوى خۆى دامى و پەوانەى شارۆچکە یەکی کردم نزیکى ۱۵۰ کیلۆمەتر لەو شارەوه دووریوو . هەر خۆشى لە بەردەمدا تەلەفونى بۆ ئەو خانمەى ناسیاوهى کرد و ژوورێکیان لە ئوتیلێکدا بۆ گرتم، پێشگیگوتم بە زووترین کات شوینێکم بۆ پەیداهەکات و دەنێرتەوه بە دوامدا و دەتوانین لەو شوینەدا بە ئازادى پێکەوه بخەوین . ئینجا زۆر ماچیکردم و خۆى بە سنگمەوه نوساند و گووتى «بپو و چاوه پێمبە» . بەو شیوهیه ماوهیهک لە ئەفسانەو لەو شارە دوورکەوتەوه .

رؤیگی در ژله ژیا نی ماجیدی گول سؤلاف و غه زه لنوسدا

هر سئیکان به رامبه ری گول سؤلاف دانیشتبوون، وشه به وشه هه موو چیرۆکی نهوجه وانسی چینی بو گئیرانه وه . ستایشیکی زۆریان کرد که له ماوه یه کی وه ها کورتدا نه وه موو زانیارییه گرنگی دهستکه وتوه . که گول سؤلاف چیرۆکه کی ته واو کرد پرسیاری گه وه نه وه بوو دوا ی نه وه ده توانن چی بکن، چون به رده وام بن و بو کوئ برۆن و چ ناراسته یه ک وه رگرن؟ . غه زه لنوس پای وابوو بارۆنه کان ترسناکن و که س ناتوانیت به ناشکرا بچیته جهنگه وه له گه لیا ندا، تاکه شتیگ ده توانن بیکن نه وه یه دوا ی چیرۆکی باران شوکور بکه ون و چاره نوسی راسته قینه ی نه وه ناشکرا بکن . به بوچوونی نه وه ده بایه نه وه ماوه یه ی گول سؤلاف له نویمیران ده مینیتته وه، هه ولی کۆکردنه وه ی زۆرتین زانیاری له سه ر باران بدات . هه رچی تریفه یا به حریشه نه وه پۆژه بیده نگ و خه یالوی و په رنگ په ریو ده رده که وت، به درژیایی دانیشتنه که هیچی نه گووت، هه ر سئیکان سه ره نجی نه وه یان ده دا که تریفه جار دوا ی جار کالتر و بیژه نگتر و بیده نگتر ده رده که ویت . هه ر جاریک له هۆی بیده نگ و په نگزه ردییه که ی پرسیاریان ده کرد، به زه رده خه نه یه کی ناسکه وه ده یگووت «به هۆی ماندویتی و کهم خه وی و خه یالی زۆره وه یه» . نه وه ماوه یه تریفه به سه ریگ سه ره رشتی منداله کانی ده کرد، به سه ریکی دیش له گه ل کیزه را کردوه کانی نیو ماله که ی خویدا خه ریکی چینی مافوو ریگ بوو که ده بایه ببیته جوانترین فه رشی هه موو دونیا . نه مه جگه له کاری هه میشه یی خو ی له گه ل ده فته رداره کاندا . تریفه یا به حری له وانسی دی زیاتر نه وه چیرۆکانه ی مردنی ده خوینده وه، هه ندیک شه و له ژیر باری نه وه حیکایه تانه دا نه ده خه وت و تا به یانی ده گریا . ماوه یه ک غه زه لنوس داوا ی

لێکرد، ئەو حیکایەتە نەخوینتەوه، چونکە کارێکی وەها کوشندەوی
 لێدەکەن لە مۆفبۆونی خۆی شەرمبکات و لەوانە یە بێر لە وە بکاتە وە
 نێو ئەم توخمە بێرەحمەی بوونە وەرەن جێبەجێلێت و پڕوبکاتە دونیای
 جانە وەرەن و درپندەکان. تریفە بە خویندندەوهی ئەو چیرۆکانە بە جۆرێک
 پەرغەم دەبوو تەنیا لە چینی ئەو مافوورەدا کە مێک دڵنەوایی و دڵخۆشی
 تێدەگەرایەوه، تا نەگەیشتبایە تەوه سەر کورسییە کە ی خۆی و نەکە وتبایە تە
 چینی لە دەست ئازاری ئەو حیکایەتە سامناک و غەمگینانە ی مردن
 پزگاری نە دەبوو کە لە بنەوه پۆحیان دەخوارد.

ئەو پۆژە دوای تەواو بوونی کۆبوونە وە کە یان، گۆل سۆلاف تەکای لە
 غەزەلنوس کرد، پێکە وە قسە بکەن.

لە دەوری هەمان ئەو میزە ی کە چەند سأل بوو غەزەلنوس کاری
 لە سەر دەکرد، بە رابەر یە ک دانیشتن، وە ک ئەوه ی حیساییکی قورسیان
 لە گەل یە کدا هە بییت و نە زانن لە کوێوه دەست پێکەن، ماو یە ک
 بێدەنگ بوون. ژوورە کە کتییخانە یە ک ی گەرە ی تێدابوو کە گۆل سۆلاف
 هە ندیجار کتیب و پۆمانی لێدەخواست. سەر تاپای ژوورە کە بە کورسی
 و میزە کانیشە وە یۆنی کاغەزی کۆنی لێدەهات و پەرنگی دەستنوسیکی
 دێزینی گرتبوو. غەزەلنوس کە لە هەر کات پە شتۆتر دیاریوو، وە ک
 یە کتیک زۆر بەرگە ی بێدەنگی نە گریت، گووتی «گۆل سۆلاف، دە زانم تۆ
 لە سەر وە هە موو حیکایە تە کە ت نە گێرپایە وە ... دە لێم لە وانە یە هە ندیک
 شت مابیت بەتە ویت بە تاییە تی بە منی بلێیت... واتیکە ی شتم؟». گۆل
 سۆلاف قوول سەیری چاوی غەزەلنوسی کرد و گووتی «من هە موو
 چیرۆکە کە م گێرپایە وە، غەزەلنوس، هەر چییە کە دە زانی پێم گووتن. یە ک
 بە شی چکۆلانە نە بییت، ئەو بە شەش تاییە تە بە تۆ... بەر لە وە ی هیچ
 بلێم دە بایە گویم لە خۆت بییت، دە بی تیبگە م». غەزەلنوس وە ک خۆی
 نادیدە بکات پرسی «بە شیک پە یووە ندی بە منە وە هە بییت؟ دە شیت گۆل

سؤلاف ده شیت... به لام سه رتا پیم بلی، تو چیت بینیوه و چیت بیستوه وهما پر گومان ده تبینیم؟». گول سؤلاف به هیوای نه وهی وه لامیکدی ده سته بکه ویت، پرسی «غزه لنوس، تو له که یه وه موراد جه میلته ده ناسی؟». وهک پرسیاریکی زور سه ختی لیکرابیت، پالیدا به کورسییه که وه و پاش تیپرامانیکدی زور گوتی «چند مانگیک دوی مردنی مه ناز مارو بو... چند مانگیکدی که م، سه رده میک بؤکروزی ئافره تانی سووتاو ژیانی منی گرتبوو، یه که مجار که هات هینده جوان بوو وامده زانی خه یاله... نه وه یه که مجار بوو، نه و کات زور گنج بوو... زور...».

ماجیدی گول سؤلاف گوتی «نه و جه وانسی چینی، له ناو خانمانی نویمیراندا جوره غزه لیکدی خویندۆته وه. له کاریگه ریدا له غزه له کانی تو ده چن... پیده چیت نه و زور هاوپی تو بوو بیت... زور».

غزه لنوس گوتی «هاوپی؟ نازانم مرؤف ده توانیت ناوی هاوپی تی لیبنیت یا خود نا؟... من و نه و هاوپی نه بووین... جوره په یوه ندییه کمان هه بوو ناسان وه سف ناکریت... له سه ره تا وه نه متوانی هیچتان بؤ باسبکه م، چونکه خوشم تا ئیستا ناتوانم هه موو شتیک ته فسیریکه م، ناتوانم شته کان ناوبنیم، گومانم له خووم و له نه و و له هه موو دونیا هه یه. وهک نه وهی چنده ها جار که سیک له تاریکیدا ببینیت و قسه بکه ن، به لام نه زانیت له گه ل کیدا قسه ده که یته، تینه گه یته نه وهی به رابه رته، دۆستته یان دوژمن؟ به شیکه له خوت یان نه هریمه نیکه و ده یه ویت فریوتبدهات؟ خه یالیکدی پووته یان راستییه؟ من له هیچ دلنیانه بووم و له هیچ دلنیانیم».

ماجیدی گول سؤلاف «تو ده ترانی که ناوی نه و جه وانسی چینیییه... ده ترانی؟...»

غزه لنوس گوتی «گول سؤلاف، ده بیت هه موو شتیکت له سه ره تا وه

بۇ بگىپمەۋە، ھەموو شىتىك. ماۋەيەك بېدەنگ بەو پرسىيارى نۆدم لىمەكە . كەمىك سەبەرت ھەبىت و دواتر دەتوانىت ھەموو شىتىك پېرسىت . شەۋىك لە دۋاى مردنى مەھناز، دۋاى ئەۋەى لە كۆپتىكى عاشقاندەدا كۆمەلىك غەزەلم خويىندەۋە گەپامەۋە بۇ مالىئ . ئەو ماۋەيە كۆپگەلىكى زۆرى كەساس و تەنيا كە ئومىدىيان بەم ۋلاتە نەماپوو، زۆرىەيان لەسەر سەفەربوون بۇ خۆرئاۋا، زوو زوو منيان بۇ ئىۋارەيەكى شىعەر خويىندەۋە بانگدەكرد و منىش بەپىئى توانا و بە قەد وزەى ئەو سالانەم كە گەنجتر و پىر ھىۋاتر بووم، چەند سەعاتىك غەزەلخويىتىم بۇ دەكردن . ھىچ شىتىك لە دونىادا لەۋە خۆشتر نىيە لە ناو كۆمەلىك گەنجدا كە عشق سووتاندونى، غەزەلخويىتى بگەيت... ئەۋدەمە لە تاۋ ئازارى دەرون و بۆنى مردنى مەھناز نەمدەزانى بەرەو كويى ھەلبىم، لەو زەمانەدا چەندىن جار بىرم لىكردەۋە، لەگەل قافلەى كۆچبەراندا بەرەو دەرەۋە بىرۆم و خۆم لە ئاۋ و بۆنى ئەم ۋلاتە دورىخەمەۋە كە لە پوخسارى مروقى غەمگىن زىاتر، زۆپتىكى دىكە و شاكارىكى تىرى تىيا نىيە . بەلام ئارەزوۋىەكى ترسناك بۇ خۇئازاردان، منى ھىشتەۋە . من خۆشەويستى ئەم دونىايەم لەو ئازارەدا دەبىنىيەۋە، دەبىت غەم بۇ درەخت و باغ و پەپولە بخۆم تا بزائم عاشقم . من لەو سالانەدا ھەزاران جار لە خۆم پىرسىۋە، من كۆپى كىم؟ كۆپى مەلای ھاجەرم ياخود مەلای سوختە؟ كۆپى ئەو پۆخەم كە تا سەر ئىسقان خۆى ئەشكەنجە دەدات تا نەھىلىت عشق بەسەرىدا سەركەۋىت يان كۆپى ئەو پىاۋەم كە تامرد خۆى بۇ ستايشى عشق تەرخانكرد؟ من كۆپى كىم؟ ھىچ كەس لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەبوو ۋەلاممبەداتەۋە . دەزانى چەند سەختە پرسىيارىكى گەۋرە لە ناۋەراستى ژانندا بىت و كەس نەبىت كۆمەكت پىيىكات، پىيىكات بۇ پوناكبكاتەۋە . من پۆخلەبەرتكى غەمگىنم ئەۋتەى ھەم بە تارىكىدا دەپۆم . ھىچ كەس بە ئەندازەى من بە ناۋ شەو و تارىكىستانى

ژیانی خویدا نه گه پراوه . همیشہ دوو هیزی ترسناک و گه وره له ناووه یاریم پئیده گهن . به سهرنگ من غزه لنوسم، په یامبری خوښه ویستی، شاعبری عه شق، نه و مروښه ی هه موو عومری له خویندنه وه و تیگه یشتن و نوسینی غزه لیا تدا بردوته سهر . به سهریکی دیش، نه و پیاوهم که هه موو ژیانم له عه شقی دونیایی پاده کهم، وهک نه وهی بهر نه فرهت که وتبم، عه شق و دوزه خم پیکه وه گریداو، نه فین و نازارم تیگه لکړدوه . من کامیانم...؟ گول سؤلاف کامیانم؟. بویه له تو دهرسم چونکه ناتوانم له تریفه یابه حری پیرسم، من و نه و بریارماندوه له غریبی په کتردا بمرین و لیومان بهر لیوی یهک نه که ویت . ناتوانم له حه سنی پیزوی گولو و پیرسم، چونکه عاشق نه بووه . ده بیټ له تو پیرسم... له تو . من هه میسه نه و نازارهم هه بووه که من کیم؟. نه و شه وهی له و کوره گه پامه وه، له سهر میزی نانخوردنه که چاویلکه کهم داکه ند، ریشم له ته پوتوزی نه م شاره پاک کرده وه، که میک نانخوارد و ویستم که میک زوو بخوم تا به ربه یان فریای گه شتیکی هه زارباغ بکه وم . نه و باجیبی نه و کات لیره خزمه تیده کرد، منداله کانی خه واندو و ویستی بگه ریته وه بو مالی خوی . من کلیله کانم لیوه رگرت و خودا حافیزیم لیکرد و سهریکی منداله خه وتووه کانمدا و له ژووری خه وتنه که ی خو مدا پاکشام، نومیدمبوو ماندویتی نه و پوژهم لیده رچیت... موراد جه میل له و شه وه دا دهرکه وت . من له نیوان خه ون و وریایدا هاتوچومده کرد، گه نجیک دهرگای کرده وه و گووتی «غزه لنوس ناتوانیت تا قیامت لیم هه لبییت . ناتوانیت، من دیوه راسته قینه که ی تو م... من نه وه م که تو خه ونی پیوه ده بینی» . گه نجیکی نیجگار جوان بوو . دهرکه وتنی به و جوړه کتوپره دهرکه وتنی مه لای سوخته ی بیرخستمه وه له خه لوه تگا که ی مه لای هاجه ردا، یان به پیچه وانه وه دهرکه وتنی مه لای هاجه ر له غزه لخانه که ی مه لای سوخته دا . سهره تا واده زانی گه نجیکه له وانه ی غزه له کان خه یالیان تیگده دا، به لام

پوخسارنىكى ھىندە پوون و سەيرى ھەبوو، ھىند دۇنيا و لەسەرەخۆ قسەيدەکرد، ترساندى. ھەموو ژيانم زۆر لەو كەسانە ترساوم كە بە ئارامى قسەدەكەن، ئەوانەى بە ھىمنى و خەيالساردى خويان پىتتەلپىن دەزانن چىيان دەوئيت و بۆچى دەژىن. من ھەمىشە نىشتەجىي ناو كۆپى ئەوانەبووم كە ھەستدەكەن لە دونيادا وئىل و لە ژياندا بىئامانجن. خەيال دەرگايەكە ئەو كەسانە پيا تىدەپەن كە ونبوون، ئەوانەى پاستەپىي خويان دەزانن كەمتر دەبنە بوونەوھرى خەيالى... مرؤف كە زانى بەرەو كوئ دەچىت پئويستى بە خەيال نىيە. پئىگووت «ماوھەكە لە زۆرەى كۆرەكاندا ئامادەيە، حەرف حەرف گوئدەگرىت و بە پۆج و جەستە تامى غەزەلەكانم دەكات». من پىشتەر نەمىنيبوو، لە خۆم پرسى، دەكرىت مرؤف كۆرئكى وھا بەپوخسار فرامۆشبات؟ دەبىت لە كوئ بوپىت... بۆ زۆرجار پوخسارى ھەموو ئەوانەم لە يادە كە لە كۆر و ئەلقە و زىكرە پر خەيالەكاندا ئامادەدەبن، بۆ ئىستا پوخسارى ئەم گەنجەم ناكەوئتەوھ ياد كە دىمەنىكى ھەيە، ھەر كەسىك يەكجار بىيىنىت، تامردن فرامۆشى ناكات. من پىمگوت «تۆ پاست ناكەيت، تۆم لە ھىچ كۆرئكدا نەبىنيوھ... تۆ سەر بە ھىچ دەستە و تاقمىك نىت، لەوانەى پئويستيان بە غەزەلەكانى منە تا لەسەر زەوى ھەلبكەن و درىژە بە سەفەرى پر پوئىاي خويان بدەن». ژوورەكەم يەك كورسى تىدابوو، بە ئەدەبىكى زۆرەو پوخسەتى خواست و لەسەر ئەو تەنيا كورسىيە دانىشت. بە غەمگىنيەكى زۆرەوھ گووتى «من بەدرىژايى ھەموو كۆرەكان وام ھەستكردوھ تۆ لە كاتى خوئندەوھى غەزەلەكانتدا تەنيا سەيرى من دەكەيت... بە ئەندازەيەك پىم سەيرىو مرؤفئىك وھا بىشەرمانە سەيرى ناوچاوى يەكئىكى دىكە بكات... بەلام غەم مەخۆ، تۆ تەنيا نىرینەيەك نىت كە من نابىنىت، زۆرەى ئەوانەى دەيانناسم پئيانوايە من بەجۆرئك خەيالى و جوانم، مرؤف تەنيا لە خەيالدا دەتوانىت بمبىنىت... پياوان

تەنيا ساتىگ من لە خەيالەكانياندا دەبينن كە بىر لەو بەگنەو بە پلەيەك قۆز و ناوازەبن، پوخسارى فرىشته وەريگرن... كە مروف بۆ جۆرە پوخسارىكى جوان گەرا كە پوخسارى خۆى نەبيت، ئەوسا من دەدۆزىتەو». وەلامەكەى بۆ من سەير بوو، خۆى بە شىۆەيەك جوان بوو، ھەموو پياويكى سەرزەمىن گەر دەر فەتیبەدەن شىۆەى خۆى ھەلبۆزىت، وەھا جوانيەك ھەلدەبۆزىت. لەو جۆرە جوانيانەبوو گەر لە نىو خانماندا جوانى وەھا ھەلكەويت، ھەموو ژنى دونيا ئىرەيى پىدەبەن و رقيان لىدەبيتەو، گەر لە پياواندا شىۆەى وەھا بيتە مەيدان، پىكرا پلانى كوشتنى دادەپۆزن. من لىمپرسى «چىت لە من دەمەويت؟ دەتوانم چى بۆ تۆ بكم؟ بۆ وەك دز ھاتوويتە تە مالم؟». بە دلنپايى و ھىمىنيەو گوتى «من زۆر گويم لە غەزەلى تۆ گرتووە. واھستدەكەم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نين... نايبت ھى تۆ بن...». من گوتم «تۆ راستدەكەيت، ئەو غەزەلانە ھى من نين، بەشى ھەرە زۆرى غەزەلياتى مەلای سوختەن كە شاعىرىكى كلاسيكى نەناسراو، جار جار قەسىدەى خۆمى تىدەكەويت. ھىند ھەيە من بەجۆرىك دەخوينمەو خەلكان زياتر مەستدەكات، كۆمەكيان پىدەكات خەيالى خويان بۆين، من ھىندە ئەو غەزەلانەم خويندۆتەو بۆتە بەشىك لە وجودم، ھەستناكەم لە نىوان من و ئەواندا مەودايەك ماو و فاسىلەيەك ھەيە، من درىزكراوھى مەلای سوختەم، ھەر ئەوم لەسەردەميكى تر و لە شىۆەيەكى تردا دەژىم و درىزە بە پەيامەكەى دەدەم». كەمىك تىفكرى و گوتى «مەبەستم نىيە، بزائم ئەو غەزەلانە كى نوسىوونى، مەبەستم نىيە. دەمەويت بلایم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نين، نايبت ھى تۆ بن، تۆ خۆت ھىچ نىت جگە لە عاشقىكى ترسنۆك، ئەو غەزەلانە ھى منن، من دەتوانم ئەو غەزەلانە بەكاربەينم... منم پىويستىم بەو غەزەلانەيە بۆ ئەوھى بۆ ئەو ژن و كىزانەى بخوينمەو كە عاشقم دەبن... تۆ تەنيا باسى عەشق دەكەيت

له پروه خه يالبيه كه يدا، منم كه عه شق له پروه پاسته قينه كه يدا ده ژيم... من ئو به شى توم كه له وجودى خوتدا خنكاندوته. تو دهره قه تى ديوه پاسته قينه كه ي عه شق نايه يت». به سه رساميه وه سه ير مكرد و گوتم «ئى تو دهره قه تى ديوه خه يالبيه كى عه شق ديت؟ عه شق كه ده بيته دهر ياه كى ببين، ده بيته خواستىك وه ك گيزاو مروف به ره و قوولاى ئم دونيايه و كوئى نهينى ئم وجوده پاده كيشيت؟... تو دهره قه تى ئوه ديت كه عه شق ده بيت به سه فه ريكي ناكوتا به باغيكى خه ياليدا كه هه موو خه ون و جوانيه كانى مروفى تيدايه، ده بيته گه شتىكى بيپرانوه به گولزارىكدا تاسه ر ئيسقان نازارته دات و به خته وه ريشت بو ديتت. خوشيه كه ي له سوتان و شاديه كه ي له ناكوتا بو نيدايه؟». ئو بيته وه ي وه لاممباته وه باسى په يوه ندييه كانى خوئى بو كردم، ئه وكات زور گه نج بوو، تازه له سه ره تاي ئه وه گه شته دريژه دابوو كه دواتر به ره و شوئى ترسناكى برد. به شيويه كى سه ير پيئى له سه ر ئه وه داگرت كه ئه وه غه زه لانه ده بيت مولكى يه كيك بن بتوانيت له عه شقى پاسته قينه دا، له ناو جه رگه ي ژياندا، له گه رمه ي خوشه ويستى و سه رجى كردندا به كار يان به يتت. ماجيدى گول سولاف، من هه ميشه به رامبه ر حه قيه ت لاوازيووم، هه ميشه لاوازيووم. له سه ر ده ميكه وه كه به كوئانه كانى ئم شاره دا ده پويشتم و دره خت و بالنده و پايه و ديواره كانم په نگه كرد، له و كاته وه ئه وه كه كوئى برينه كانى من بناسيت و ده ستى خست بيته سه ر دهر دى گه وده ي من، گووتى «من ئاگادارى چيروكى كچه كه ي سه يفه دين ماروم، كيژىكى زور جوان بوو، گه ر منى خوشبو يستبايه وه ها به دبه ختم نه ده كرد، ئه وه كچىكى پر خه يال بوو، هينده ي به سبوو تو بلتت خوشنده ويت، هينده ي به سبوو، به لام به شيويه ك له شيوه كان تو كوشتت. شتىك هه يه غه زه لنوس ده بيت باش بيزانيت، مروف هه رگيز له داخى ئه وانه خوئى ناسوتيتت كه رقى ليتانه، مروف له غه مى ئه وانه دا

خۆى ده كورژيت كه خوشيده وښن». من گووتم «مه هناز قوتابيه كى ناسكى من بوو، من ههستم نه ده كرد كه خوشيده وښم، ههستم نه ده كرد، نه مده زانى». به پيگه نينه وه گووتى «ژنان باسى دلسى خويان ناكه ن، دلنيا به، ژنان باسى دلسى خويان ناكه ن... وهك مه ته ليك له ويدا به جتيده هيلن و ده بيت نيمه بيخوئينه وه، به وردى بچينه ناوى و شيبكه ينه وه». دواتر زياتر پيگه نى و گووتى «تو چون غه زه لنوسيكيت كه له و راستيه تينه گه يشتوويت». به ده نكيكى غه مگينه وه گووتم «من ده بايه مه هناز فيريكه م خه يالى هه بيت، نه وه نيشى من بوو، كچيكي گه نج بوو، هه تا ناره زووشم ليبايه نه مده توانى ده ستى بو به رم... تو چى ده لئيت؟». وهك نه وهى پتر بمبوغزينيت و بيه وبت به مه به ست نازار مبدات، گووتى «سه رزه مينكي خه ياليت نيشانى نه و كچه به سته زمانه دا، له هه موو شتيكى سر نه م زه وييه دوور تخسته وه، خه ياليت پر كرد له باغى په نكاوړه نك... وات ليكر د رقى له ده ستگيرانه كى بيته وه... دواتر به جيته شت و هاتيه ده رى و پويشتيت. ده تتوانى پتيليت خوشته وښت... هه ر شتيكى ساده ي پتيليت بتوانيت تا ماو يهك دلسى رابگرښت. عه شق نه و شته نه فسانه يى و نه مر و قوول و نالوزه نيه كه تا كوتايى ده بيت وهك په ت له ملي مرؤفا بيت... عه شق ناسانتره، تيده گه يت، تيگه لېوون و نزيك بوونه وهى دوو پوخله به ره. خوشه ويستى مرؤف ده كات به هاوړي يهك، نه وه كو بيانكات به كويله ي يهك». من قوول ته ماشام كرد و گووتم «من ناتوانم وهك تويم... نه م ده ستوره غه ربه نكه ي تو له عه شقا له گه ل ده روئيكى كه يلى وهك ده روى مندا ته با نايت، من سه رى سوږيه كونه كانى خوره لات له سه ر شانمه و تو له شى هه وه سبازيكي فه ره نگيت هه لگرتووه... من و تو نابين به يهك». بو يه كه مجار به غه ميكي قوول وه ليږوانيم و گووتى «من ژنان پيمده لئين، نه وجه وانى چينى... چونكه هه موو كه س ده زانيت من

بۆنى خه يالم ليديت... هه موو كه س ده زانيت. من بوونه وه ريكي خه يالم
 وهك تو، به لام من به راستى عه شق ده كه م... تو ناويريت عه شق به راستى
 بكهيت و ده ته ويت به جوړى تر خوټ له به حرى حه قيقه تدا ونكهيت...
 تاكه شتيكى راسته قينه كه مه خلوقيكى خه يالى بيكات عه شقه».
 ماجيدى عه زيزم كه ناوى «نهوجهوانى چينى» هينا، من موچر كيكى
 سامناك به هه موو جهسته مدا هات، نهوساته تيگه يشتم نه م روڤه
 به رامبه رم به شيكه له من. هه تاسه يه كى قولم هه لكيشا و وهك يه كيك
 ببوريتته وه كه وتم به سهر جيگا كه مدا و بيهوش كه وتم، كه هوشم هاته وه
 نه و له و زوره دا نه مابوو. نه و شه وه وهك شيت گه پامه وه بو ناو
 غزه له كان، په په به په په هه لمدانه وه و گه پام، دلنيا بووم ناوى نهوجهوانى
 چينيم له نيو نه و كتيبانه دا بينيوه، دلنيا بووم. شه و تا بهر به بيان
 گه پام، نزيكى كازيوه نه م ديږه م دوزيه وه:

دييت و ده رويت و ده مريت، گه رده لول و په شه بايت
 نهوجهوانيكى چينيت، غزه له خوښيكي ته نهايت
 نه ستيرهت ليده بارى و كتيبيكي بينه وايت
 له حه قيقهت ده چيت و سيحر و خه يالى په ه ايت

دواى چه ندين ساعات خوښنده وه، به يتيكى ديكه له ناو نه و
 غزه لانه دا خوښنده وه كه سه رساميكردم، وه ها منى خسته بهر ته ليسمى
 وجود، تا ئيستا له دوزه خى ده رناچم.

نهى مندالى خه يالى، نهى نهوجهوانى چينى
 له خه يالدا ده ژيت و حه قيقه تيش ده بينى
 تو تريفه ي نه م باغه ايت، نه ستيرهت و نه فينيت
 له م پنده شته دا ده مرى و كورى چين و ماجينيت

پیمبلئی ماجیدی گول سؤلاف مرؤف دوی شه ویکی وه ما چؤن ده توانیت ناسوده بژی، چؤن؟. ناوی نهوجه وانی چینی یه که مجار له م غه زه لانه وه داکه وتبوو، من نهوجه وانی چینی بووم، تیده گیت، شه وه ناویکی تایه تی بوو که خانمیک له وانه ی من به غه زه ل ده مضسته خه یاله وه، پنیگوتم. شه ویش له م غه زه لانه ی وه رگرتبوو... تیده گیت، له م شیعرا نه ده ریهنابوو. من... من نهوجه وانی چینی بووم و نهوجه وانی چینیش من بووم».

پیده چوو غه زه لنوس ماندوو بیت، ماجه لانی خه یالی سه راسیمه و پر له پرسیار سه یریکرد و بیته وه ی دلئی به ماندوو بونی بسووتیت گووتی «غه زه لنوس، چؤن به شیک بوو له تو؟ چؤن؟ تو چؤن شه بوویت و شه چؤن تو بوو؟».

غه زه لنوس به ماندوو یی پالیدیاه وه و گووتی «به دریزی زیانم ویستومه شه مه ته له بدؤزمه وه، به لام بیسوود بووه. هه میشه له چیرؤکی مه لای هاجر و مه لای سوخته وه ده ستم پیده کرد... پرسیاره که م شه بوو چؤن مرؤفیک ده بیت به دوو پؤحی جیاواز و جودا و نه یار به یه ک... چؤن؟ من ساله های سال شه پرسیاره م ده کرد و وه لام بؤی نه بوو، هیچ مرؤفیک ناتوانیت وه لامی شه پرسیاره بداته وه. دوی چه ندین سال نیستا ده زانم که شه پرسیاره چ هه له یه کی گه وره بوو. مرؤف زؤرجار ناتوانیت وه لامیک بدؤزته وه، چونکه تیگه یستن و دارپشتنی بؤ پرسیاره که هه له یه. ماجه لانی برام، سه ردارباشی دؤستم... مه لای هاجر و مه لای سوخته یه ک پؤح نه بوون بوویتن به دوو، به پیچه وانه وه دوو پؤح بوون و ویستویانه بین به یه ک. ساله های سال من بیرم له و حیکایه ته کردوته وه، هه زارانجار شه دوو نامه یه م خویندوته وه. دوی شه هه موو ساله نیستا باشتر ده توانم له و چیرؤکه تیگه م. به دریزی شه هه موو ساله هیچ یه ک له مه لای هاجر و مه لای سوخته

نه‌گه‌یشتنه وه‌لامیکی به‌قین دهره‌ق به‌خویان، چونکه به‌ئندازه‌یه‌ک لیک‌نزیکیبون، پئیانوابوو جیابوونه‌ویان که‌رتبونی‌یه‌ک پۆحه‌ بۆ سه‌ر دوو‌کیشوهری جی‌اواز، له‌کاتی‌کدا تراژیدیای پاسته‌قینه‌ی ئه‌و دوو مرۆفه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو‌پۆحی‌نزیکن و ناتوانن‌بین‌به‌یه‌ک. مه‌لای‌هاجر و مه‌لای‌سوخته‌دوو مرۆف‌بوون‌جودا، که‌ه‌ردووکیان‌له‌سه‌ر‌خوانی‌یه‌ک‌عیشق‌کۆبوونه‌ته‌وه، ه‌هر‌دووکیان‌یه‌ک‌ئه‌فین‌فراندوونی، ئه‌فین‌پۆحی‌شوبه‌اندوون‌به‌یه‌ک. به‌ته‌فسیری‌من‌مه‌لای‌هاجر، جه‌نگی‌کی‌کوشنده‌ی‌دژ‌به‌و‌ئه‌فینه‌هه‌لگیرساندوه، هه‌موو‌هیز و تینی‌ژیانی‌خۆی‌خستۆته‌خزمت‌ئه‌وه‌ی‌له‌و‌عەشقه‌پابکات. مه‌لای‌سوخته‌ش‌به‌پێچه‌وانه‌وه‌ئاره‌زوی‌گه‌وره‌ی‌ته‌مه‌نی‌ئه‌وه‌بووه‌که‌بۆ‌ئو‌عەشقه‌بژی، بیگه‌ئینیت‌به‌خه‌یالی‌ترین‌پله‌ی‌خۆی‌و‌به‌بلندترین‌شپوه‌به‌لام‌له‌درونی‌مه‌لای‌هاجر‌دا‌ئاره‌زوی‌یه‌کی‌قوول‌هه‌بووه‌بۆ‌ئو‌ه‌ی‌ئو‌مه‌لای‌سوخته‌بیت، وه‌ک‌چۆن‌له‌قوولایی‌مه‌لای‌سوخته‌ش‌دا‌ترسیکی‌خودایی‌قوول‌هه‌بووه‌و‌ویستویتی‌مه‌لای‌هاجر‌بیت. مه‌لای‌هاجر‌هیچ‌نه‌بووه‌جگه‌له‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌مه‌لای‌سوخته‌و‌مه‌لای‌سوخته‌ش‌هیچ‌نه‌بووه‌جگه‌له‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌مه‌لای‌هاجر... دوو‌مرۆف‌بوون‌ویستویانه‌له‌یه‌ک‌دا‌بتوینه‌وه. هه‌موو‌مرۆفیکی‌ئهم‌شاره‌بۆ‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌خۆی‌ده‌گه‌پیت، ئهم‌شاره‌هه‌موو‌مرۆفیک‌ده‌کات‌به‌دوو‌که‌رته‌وه، مرۆف‌له‌م‌شاره‌دا‌ته‌نیا‌ده‌توانیت‌نیوه‌ی‌خۆی‌هه‌لبژیریت، به‌شیک‌ی‌چوکی‌خۆی‌هه‌لبژیریت‌و‌به‌و‌به‌شوه‌بژی. هیچ‌مرۆفیک‌نییه‌سه‌رتاپا‌و‌جودی‌خۆی‌ئاشکرابکات‌و‌دانی‌پیا‌بنیت. مه‌لای‌سوخته‌و‌مه‌لای‌هاجر‌هیچ‌نین‌جگه‌له‌قه‌ده‌ریک‌که‌ئهم‌کوچه‌و‌گوزهر‌و‌شه‌قامانه‌دروستیان‌کردون. هه‌موو‌که‌سیکی‌ئهم‌ولاته‌نیوه‌یه‌کی‌خه‌یالی‌هه‌یه‌که‌له‌دهره‌وه‌ته‌واویده‌کات. مه‌رج‌نییه‌مرۆف‌هه‌گه‌ل‌ئو‌نیوه‌خه‌یالی‌یه‌ی‌خۆیدا‌ته‌بابیت، مرۆف‌بۆ‌ئو‌ه‌ی‌ناسوده

بڑی، زورجار ناچارہ رقی لہ و نیوہ خہ یالیبہی خوی بیت، بیکوریت و سووکاہتی پیبکات. ناچارہ بو ہیزیک بگہ پیت جلہ و بیبکات، نہ و دو دیوہ ہرگیز ناگن بہ یک... لہ مردندا نہ بیت، چونکہ حہقیقت و خہ یال تہنیا لہ مردندا دہ گن بہ یک».

غزہ لنوس ہناسہ یہ کی قولی ہلکیشا، ماوہ یک بہ ہیمنی سہیری ماجیدی گول سولافی دہ کرد و دہیگوت « کہ نہ و شہوہ غزہ لہ کانم دوزیبہوہ، تیگہ یستم نہ وجہ وانسی چینی، منم... تیگہ یستم نہم پیاوہ بہ شیکہ لہ پوچی من، بہ شیکہ لہ وجودی من، دیویکی تری منہ کہ تا نیستا لیپردہ کہم. دیویکی ترسناکی منہ کہ نازانم ناخو بکہومہ جہنگوہ لہ گہ لیدا یان ملکہ چیبم و لیگہ پیم یاری خوی بکات؟».

ماجید بہ مہ کریکی بہ دکارانہوہ گوتی « تاوہا لیگہ پرایت، بڑی و یاری خوی بکات... لیگہ پرایت بکوڑیت».

غزہ لنوس و ہک نہوہی گوی لہ قسہکانی گول سولاف نہ بوو بیت یاخود گوی پینہ دات گوتی «چند شہویکی دی گہ پایہوہ... داوی لیکردم غزہ لہ بدہ من، دہیگوت نہ و غزہ لانہ بو نہوہ کراون لہ ژیاندا، لہ حہقیقتدا بہ کاریزن. تانہی لہ من دہدا و بہو پیاوہ ناویدہ نام کہ ناویرم سہیری راستی بکہم، دہیگوت ہموو مہ خلوقیکی ترسنوک بہ عہ شقی خہ یالی دہویڑیت. من و ہک کہوتبیتمہ شہ پیکی کوشندہوہ بہرگرم لہ خوّم دہ کرد و دہمگوت ہموو پیاوویکی ناشیرین و کہم بہ ہرہش دہ توانیت بہ زمانی لووس ہندیک کچی بیکہس و بیسوژ و بہستہ زمان فریویدات، بہ لام ہیچ یک لہ و پیاوانہ ناگنہ نہ و باغہ خہ یالی و بیسنورانہی عہ شق کہ لہ ویدا مہحبوبہ بہ پلہی کہ مال و بہ مہنزلی خہ یال دہ گات. من دہمگوت عہ شق دہستندان نیبہ لہ لہ شی

مه‌حباب، به‌لکو ده‌ستدانه له پۆحی له ساتیکدا که گه‌یشتۆته مه‌قامی
 ئلوه‌یه‌ت. ده‌مقیژاند به‌سه‌ریدا و ده‌مگوت هه‌موو پیاویکی پووتی ئەم
 شاره‌ که‌ی بیه‌وێت ده‌ستی ده‌گاته سینه‌و به‌رۆکی سۆزانییه‌ک، به‌لام
 کێ ده‌توانیت عه‌شقیک بژی که له له‌شی مه‌حبابه‌دا مه‌خلوقیکی
 خه‌یالی بخولقینیت به‌ پله‌و پایه له ئاده‌مییه‌کانی تر بالاتر و گه‌وره‌تر
 بیت. به‌ پیکه‌نینه‌وه سه‌یریده‌کردم و غه‌می له‌وه ده‌خوارد، من به
 ناهه‌ق ده‌ستم به‌سه‌ر ئه‌وه هه‌موو غه‌زه‌له‌دا گرتوه‌وه، که مولکی ئه‌وه و
 عاشقانی تری وه‌ک ئه‌وه. ئه‌وه گه‌نجه پۆژ دوا‌ی پۆژ و هه‌فته له دوا‌ی
 هه‌فته ئه‌وه گومانه‌ی تیارواندم که ئه‌وه له‌سه‌ر هه‌قه. له‌وه ده‌مه‌دا
 من یادی مه‌هناز تا ده‌هات پتر نازاری ده‌دام، جار دوا‌ی جار زیاتر
 هه‌ستمده‌کرد من جگه له عاشقیک که ته‌نیا ده‌توانم کچی خه‌یالییم
 خۆشبویت، جۆره ئافره‌تیک به‌رستم که له‌م جیهانه‌دا بوونی نییه،
 هه‌چی تر نیم... ئه‌وه ده‌مه من دیوانه‌ی کیزیکی خه‌یالی بووبووم که
 له باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینی، بیته‌وه‌ی من هه‌چ شتیکی بدرکینم ئه‌وه
 هه‌موو شتیکی له دل‌مدا ده‌خوینده‌وه. پۆژیک زۆری بۆ هه‌نایم و باسی
 باغی مه‌هنازم بۆ کرد، باسی جوانی بالنده‌کان و گه‌وره‌یی گوله‌کان
 و په‌نگی هۆسفرپیتی گه‌لاکان. ئه‌وه گوتی غه‌زه‌لنوس، تۆ له ئافره‌تدا
 بۆ حه‌قیقه‌ت ناگه‌رپیت، ته‌نیا بۆ سێبه‌ره‌که‌یان وێلێت. ده‌یویست به‌وه
 قسانه نازارمیدات. من ده‌ترسام غه‌زه‌لی بده‌م، ده‌ترسام... ده‌مگوت
 تۆ گه‌نجیکی بیباک و سه‌ره‌پۆیت که غه‌زه‌له‌کانم ده‌خه‌یته خزمه‌ت
 ئاره‌زوه پیس و شه‌یتانییه‌کانی خۆته‌وه. ئه‌وه پیده‌که‌نی و ده‌یگوت
 غه‌زه‌لنوس ئەم غه‌زه‌لانه بۆ ئه‌وه نه‌نوسراون له‌وه سه‌ر په‌فانه‌دا بمرن،
 ده‌رگایان لێیکه‌روه باه‌فرن، بۆ ئه‌وه کراون پیاوان له کاتی عه‌شقادا بۆ
 ژنانی بخویننه‌وه، بۆ ئه‌وه کراون بزین، فرمیسک ته‌ریانبکات، ئاره‌زوه
 بیانسووتینیت، خویناوی بن.

هفته دواى هفته و مانگ دواى مانگ من له دواى هموو جه نگیك دلم بۆى ده سووتا. له دواى هموو جه نگیك غه زه لیک دووانم ده دایه ... دواچار ئه و ژيانیک ده ژیا، من له قوولایى دلوه حه زم لیبوو. هه ندیک شه و دامده نا و مارجى ئه وه م به سه ردا ده سه پاند حیکایه تی عه شقه کانی خۆیم بۆ بگێرته وه، چیرۆکى ئه و ئه ستیرانه م بۆ بگێرته وه که له سه ر له شی ئافره تان جێده هیلت. پێده که نی و ده یگوت تۆ پیاویکی بیتابرویت، له پۆختدا ئاره زوویه کی خنکاو هه یه، له پشت ئه و ریشه سوڤى ره نگ و چاویلکه پۆمانسییه ته وه، دلکی بیتابروو هه یه. ده مویست وه کو ئه و دونیا بگه رپم، به لام من ونبوو بووم، که یه که مجار چوومه باغى مه هنازه وه هه ستم به و ونبوونه کرد. ئیدی دلنیا بووم ناتوانم وه کو ئه و بزیم ... هارپم، شه ویک له باغى مه هنازدا پیکه وه ده گه راین. من له نه و جه وانى چینیم پرسى «موراد بۆ ئه م کچه ئه م باغه به من ده به خشیت؟ بۆ ئه م لاله زاره بیسنووره ده دات به من؟ بۆ گه لا و گوله کانی تا ناکۆتا بۆ من ده کاته وه؟». به پیکه نینه وه گووتى «بۆ ئه وه ی وتبکات، بۆ ئه وه ی ابکات به هه یج ئافره تیکی تری دونیا نه گه یته ... ئه و له و ساته دا که مردنى هه لبژاردوه، دلنیا بووه باغیکی گه وره به جێده هیلت. باغیکی بیسنوور و بی ئه مسه ر و ئه وسه ر ... باغیک تۆ تیا ونده بیت. مه هناز که خۆى سووتاندوو و یستویتی ببیت به مه خلوقیکی خه یالى، ببیته ئه و شته ی که تۆ ده ته ویت. هه موو مرۆفیک که خۆى ده کوژیت، هه موو ژنیك که خۆى ده سووتینیت، بۆ ئه وه یه دیوه خه یالییه که ی خۆیمان پيشانبدات. مه هناز به و باغه ئه وه ی پيشکه شکردویت که تۆ ده ته ویت، به وه تۆله ی لیکردویته ته وه هه موو خه ونى تۆ به یینته دى ... غه زه لنوس ... سه یه ... هه یج باغیکی ئه م سه رزه مینه له و باغه گه وره تر نییه که مرۆف بۆ ژوانیک دروستیده کات که نایه ته دى. باغیکه له ونبوون زیاتر هه یجى دى تیا نییه. چونکه

باغیکی ناکوتایه، گه پانیکسی بیگوتاییه به هه موو جوانی دونیادا. تو
 تنیا که سیکسی له دونیادا باغیکی وهات هیه... سه بیرکه ژنان چ
 مه خلوقاتیکسی به نرخن، گه ر به ژیان نه توانن، به مردن به خو سووتاندن
 جوانی خو یان ده به خشنه وه به نیمه». نه و پاستیده کرد، ماجه لانی برام،
 پاستیده کرد... من له و پوژه وه ده بایه ناو گو لزاره کان، ناو غزه له کان،
 ناو نازاری مرؤفه کانسی تر، ناو جوانی پو حیان، ناو خه یاله کانیان بو
 مه حبوبه بگه پریم. من له دوی هه زاریاغ، دوی باغی مه هنان، دوی عه شقی
 تریفه یابه حری، خو شه ویستی به گه پانیکسی دوورودریژ و بیحاسل ده زانم
 له ناو لاله زاریکی گه ورده بو مه حبوبه. به لام نه و ناو ژیان ده گه پرا، له
 ناو نافرته پاسته قینه کان و کوچه تو زاوی و شه قامه پیسه کانسی نه م
 شاره دا نه و شتانه ی ده دوزییه وه که من له خه یالدا بو ی ده گه پام...
 هه موو نه و نافرته تانه ی نه و به پاستی له گه لیاندا ده خه وت، من دوی نه و
 به خه یال له گه لیاندا ده خه وتم... نه وه ی نه و به پاستی ده یدوزییه وه من
 به خه یال ونمده کرد

نه و پوژه ی نیوه بو ناوی نه و خانمانه ده گه پان که موراد له گه لیاندا
 خه وتوه، من لال بووم و نه مده زانی چی بکه م و چی بلیم و چون شهرم
 و دروی خو م بشارمه وه، دوا جار بیده نگیم هه لبارد. من ناوی هه موو
 نه و ژنانه م ده زانی، منیش به خه یال له گه لیاندا خه وت بووم... نه وه ی
 نه و به پاستی ده یکرد لای من له سه ر شاتو یه کی خه یالی و له سه رمدا
 پوویده دا. که نه و له گه ل نافرته تیگدا ده خه وت من هه موو له شم هه سستی
 پیده کرد، هه موو گیانم پو شننده بووه وه. نه و به شیک بوو له من... نه و
 من بوو، منیش نه و جه وانسی چینی بووم. لی ت ناشارمه وه ماجیدی گو ل
 سو لاف نه ویش بیته ندازه حه زی له باغه خه یالییه کانسی من بوو، له گه ل
 هه موو لاقرتی و سووکایه تییه کیدا، زور جار خو ی له بیبرده کرد و ده یگووت
 غزه لنوس بمبه بو نه و باغه خه یالیانه ی خو ت، بمبه بو جینگایه ک

حقیقتی نهم دونیایم بیرچیته وه . من له گه لّ خوّمدا ده مبرد بۆ باغی مه ناز، ده مبرد بۆ هه زاریاغ، که بردم بۆ هه زاریاغ بینینی سه بری شیتیکرد، ده یگوت هه موو عه شیفه راسته قینه کانی خوّمت ده ده می و نه و کچم پیبهبه خشه . به دریزایی نه و چه ندساله خولیای بوو سه بری زه وتبکات... دیویکی زۆر قوول و خه یالکردی تیا بوو . زۆر جار ده مبینی له به رده م گولیکدا سوژده ده بات و ده نوشتیته وه و ده لیت «من کوپی توّم» . گول سؤلاف، موراد جه میل واهه ستیده کرد، من ده بیبه م بۆ ناو گولزاریک که سه ریکی له چین و ماچینه و سه ریکیشی لیزه یه ، واهه ستیده کرد نه و به ناو نهم باغانه دا هاتووه بۆ زیان و له هه موو گولیک شتیک له جوانی هه لگرتووه . هیچ که سیکم نه بینیه وه ک نه و به جوانی خوئی هوشیار بیّت . خو شبه خته مروفتیک ناوها به جوانی خوئی هوشیار بیّت... نه ویش ماوه یه کی زۆر خو شبه خت بوو . شه ویکیان قسه یه کی پیگوتم که تاده مرم له یادم ناچیتته وه ، پیکه وه له باغی مه نازدا ده سوپاینه وه گووتی «غه زه لنوس، واهه ستده که م، من لیزه بووم له م باغه دا بووم و ده ستیکی نه ناس منی کردۆته ده ره وه ... وه ک نه وه ی هه ر شتیک له زیانمدا ده یکه م بۆ نه وه بیّت، دووباره بگه ریته وه بۆ ئیره » . نه وه منی خسته خه یالیککی وها بیبنه وه چه ندین پۆژ ده تلامه وه ، وام هه ستده کرد نه وه قوولایی هه ره تاریکی ناخی منه قسه ده کات . خوّم به گونا هبار ده زانی که هه موو شه ویک له و باغه دیمه ده ری و بۆ حقیقت ده گه ریّم . نه ویش پۆژ به پۆژ زیاتر هه ستیده کرد که پیویستی به و غه زه لانه یه بۆ نه وه ی که میک خه یال تیکه لاو به عه شقه کانی بکات، که میک له خه ون... نه و غه زه لانه جار دوا ی جار... جار دوا ی جار زیاتر کاریان تیده کرد، نه و هه موو هیزی نه وه بوو که فریوی خه یالی عه شق نه خوات... ده یتوانی عاشق بیّت بیته وه ی عه شق بیدات به زه ویدا، به پیچه وانه ی زۆر له پۆحله به ره خه یالییه کانه وه که بیته وه ی

عاشق بن، عه شق ده ياندات به زه ويدا. ده يتوانى بۆ ماوه يهك دلى
 خوى و ئافره ته كانى دوستى خو شبات و بپوات... ئه وه هه موو ئوميدى
 بوو، تا دوا جار عه شق تىك له و عه شقه كوشندانه هاته سه ر پى گاي كه
 ئيدى ده بيت هه موو پو حى خو تى بۆ دابنييت... هه موو پو حت.

له ماوه ي ئه و سالانه دا من و ئه و ژيانمان پريو له نارىكى و
 ده نگه ده نگ. زور جار پى كه وه پياسه ي دوو رو دريژمان ده كرد، هه ندى جار
 ده بوو ينه هاوپرئ و هه ندى جار يش دوژمنى سه رسه ختبوو ين. شتىك كه
 هه رگيز له سه رى به شه ر نه هاتم، ناوى نه و جه وانى چىنى بوو. هه رچه ند
 من ئه و ناوهم به مولكى راسته قينه ي خو م ده زانى، به لام جار دواى
 جار هه ستمده كرد ئه و زياتر له من زياتر شاينه ئه و ناوه يه. زور شت
 هه بوو تا مردن تيدا نه گه يشتينه ئه نجام. من ده مگووت موراد چه ميل
 من مه مخلوقى كه يالىم و كه وتوومه ته دونياى حه قيقه ته وه، به لام تو
 كه سيكى ساده و ئاساييت، مرو فى كى راسته قينه ي كه ده ته و يت شتىك
 له خيال تىكه لاوى ژيانت بكه يت. ئه و به پى چه وانه وه پايابوو، ئه و
 فريشته ئى ناو ئه و شيعرانه يه و هاتو ته ده رئ. به پرويه كدا له سه ر هه ق
 بوو ئه و شيعرانه چه ند كارى گه رى له سه ر هو شى مرو ف جى ده هي لى ن،
 جوانى ئه و يش هه مان كارى گه رى جى ده هي شى ت. سه يرى له وه ده هات كه
 من بايه خى كى زور به حه قيقه ت ده دم. پوژىك پى يى گو وتم، كى شه ي هه ره
 گه و ره ئى تو ئه وه يه خيال به جو رى ك ده ژى ت وه ك ئه وه ي به شى ك بيت
 له حه قيقه ت، له كاتى كدا من حه قيقه ت به شى وه يه ك ده ژى م وه ك ئه وه ي
 به شى ك بيت له خيال. جار دواى جار غه زه لم ده دا يه، له گه ل هه موو
 غه زه لى كى شدا هه نكا وى ك له مردن نزى كده بووه وه. به ر له كوژدانى به
 چه ند هه فته يه ك نامه يه كى بۆ نوسى م، له ويدا ده لى ت عه شق نه خيال و
 نه حه قيقه ت، عه شق تا كه شتىك وه ك مه رگ وايه... من ئه وكات
 به ته واوى نه مده زانى مه به ستى چى يه، به لام ئىستا له هه موو شتىك

تېدەگەم... من ھەموو شەۋيىك دەيىنم، ماجىدى گول سۆلاف ھەموو شەۋيىك دەيىنم».

ماجىد پرسى «غەزەلنوس دەمەۋىت بزانم. خۇي ھىچ خەبەرئىكى لەۋانە ھەبوو كە دەيانەۋىت بىكوژن ياخود نا؟».

غەزەلنوس بە غەمگىنى سەيرى گول سۆلافى كرد، چاۋى شتىكى تىدابوو نىۋەي فرمىسك و نىۋەي زەردەخەنە بوو. گووتى «لەو سى سالى دواييدا بە شىۋەيەكى بەد لە ھەموو غەشقىكەۋە دەگلا. ھەستىكى قوۋلى بە خۆشبەختى ھەبوو، ۋەك پەپولەيەكى كامەران ۋە ھابوو كە بىياك لە باغىكدا دەفرىت. بەلام ھەموو جارىك شتىك لە پۇخى خۇي، لە بەختەۋەرى خۇي پىشكەش بەۋانى تر دەكرد. ۋاي ھەستدەكرد دەتوانىت لەيەك كاتدا ھەموو دونىاي خۆشبوۋىت. من سەرزەنشتمدەكرد، سزامدەدا، غەزەلم لىخەرامدەكرد، بەلام سوۋدى نەبوو. دوو ھەفتە بەر لە كوژرانى بە پىكەننەۋە ھات، لە سەر ھەمان ئەو كورسىيە دانىشت كە ئىستا تۆ لەسەرى دانىشتوۋىت. گووتى «غەزەلنوس، دەمكوژن». گووتم «ھەلبەت دەتكوژن، چەند سالى من دەزانم دەتكوژن، دواچار مېردىك، برايەك، باۋكىكت لىپەيدا دەبىت دەتتۇپىنىت، تۆ بەتەماي چىت، بەتەماي تا قىامت سوار ژنى خەلك بىت؟». بە ھەمان پوۋى خۆشەۋە گووتى «نا غەزەلنوس، ئەمجارە لەسەر غەشق دەمكوژن، غەشقىكى پاستەقىنە». نەمزانى ئەو پۇژە چى ۋا دلخۇشىدەكات، غەشقى قوۋل و بىبنى بۆ باران شوکور ياخود مردن. داۋاي غەزەلىكى كرد، غەزەلىك ۋەك ئەو دەيگوت «بەرد بكات بە ناۋ». بۆ يەكەمجار بىردم بۆ ئەو جىگا نەپنىيەي كىتبخانەي غەزەلەكانم تىا ھەلگرتبورو، بۆ يەكەمجار رىگام پىدا نازادانە بچىتە ناۋ بەحرى غەزەلەكانەۋە، رىگام پىدا بگەرىت و خۇي چ غەزەلىكى دەۋىت بىدۆزىتەۋە و دەرىبەپنىت. سى شەو و سى پۇژ پىكەۋە گەپاين، سى شەو و سى

پوژ پیکه وه غزه لمان خوینده وه، که من ماندوده بووم نه و بیوچان غزه لی ده خوینده وه. دهنگی، شیوهی وه ستانی، شیوازی خوینده وهی، هه مووشتیکی جوان بوو. دواى سئ پوژ هاتینه ده ری، من له بهر پوناکی به یانییه کی پوشتندا سه ره نجمدا په نگیکی دیکه ی هه بوو، وهک نه وهی پیربوویت. نه ویش به سه رسامییه وه سه یری منی کرد و گووتی «ئیستا تیده گم بۆ تو هه موو زیانت پیشکه ش به م کتییانه کرده، ئیستا تیده گم من چیم له کیس چوه». وهک فریشته یهک پویشت و ئیتر نه مبینییه وه، نه وه دوا هه مین یهک بینیمان بوو. هه فته یهک دواى نه وه نامه یه کی بۆ ناردم. نه وه شه وهی که کوشتیان بیته وهی که س پیمبلایت من هه ستم به هه موو شتیک کرد، هه ستم به مردنی کرد. هه ستیکی سه یربوو. وهک نه وهی نیوهی له شت بپوات و تو له سه ر یهک که رتی وجودت بوه ستیت، له سه ر یهک قاچ بوه ستیت، به یهک چاو ببینیت، به یهک ده ست ئیشبکه یت. چاوم ده نوقاند و خوینه که یم ده بینى، چاوم لیکنده نا و شوینی گوره که ی ده هاته بهرچاوم. له شه وی دواتره وه ده رسیم تاهیرم برد و پیکه وه پویشتین بۆ پیده شته کانی قه راغشار... دواى سئ شه و گه پان، من لاشه که ی نه وچه وانى چینیم دوزییه وه».

بهر له وهی قسه کانی ته واوبکات. غزه لنوس هه ستاو له شوینیکی نادیارى کتیبخانه که یدا نامه یه کی ده رهینا و گووتی «گول سؤلاف... نه مه نه و نامه یه یه که نه و بهر له مردن بۆی نوسیم، گه ر ده ته ویت ده توانیت بیخوینیته وه، زور شتی تیدایه که به زمان ناگووتریت و ئیستا به من ناگپدرینه وه ..».

نه و شه وه ماجیدی گول سؤلاف، گه رایه وه بۆ مائی و له وپه ری سه رسامیدا نامه که ی نه وچه وانى چینی به وردی خوینده وه.

به شيتك له نامه كهى نهوجهوانى چينى بو غهزه لنوس

«عزىزى من غهزه لنوس. بمبوره كه وهك تو له نوسيندا پرپههره نيم و دهست و قهله ميكي سيجراويم نييه، مهستتبات. نه مه يه كه م نامه و پنده چيت دوا نامه ش بيت. نه و پوزه كه پيكه وه له نيو كتيبخانه ي غهزه له كه دا هاتينه در، منيش هه مان هه ستم هه بوو، هه ستيك لييه له ديم و ده مه وييت به ناراستى بگرم. نه وه ستهى تو زورجار باستكردوه، نه وه ستهى من و تو هه ر يه كه مان نيوهى دونيا يه كمان به ركه وتووه، كه له راستيدا دونيا ي هه ر دوو كمانه. به درزياسى نه و سالانه ي من و تو دوست يان دوژمنى يهك بووين، به رده وام شانازيم به تواناي خومه وه كردوه كه ده توانم كچانى نه م شاره به جوانى خوم سه رسامبكه م. شانازيم به وه وه ده كرد نه و شتانه ي تو له خه يالدا تيا ده ژيت، من له حه قيقه تدا تيا ده ژيم، نه وهى تو له غهزه له كانتدا ده يخوييتيه وه، من له ژياندا تيا ده ژيم. له گه ل نه وه شدا ليت ناشارمه وه كه چند سال له مه ويه ر، كاتيک يه كه مجار گويم له و غهزه لانه ي تو بوو، وهك نه وه بوو له وساته دا له دا يكو وييتم. هه نديك شت كاريگه رييه كى وه ها گه وره يان له سه ر ژيان هه يه مرؤف به هيزى ناساي خوى و به عه قلى تاك و ته نياي خوى بوى ته فسيرنا كريت. كه سانتيك هه ن ده ژين و ده ژين و ده ژين... دين و ده پون... هه موو پوزيک ده چنه ناو بازار، ناو شه قام و قه يسه رييه بوئداره كان، به لام هه چ شتيك له ژيانياندا پوونادات... هه چ شتيك. هه زاران نافرته ده بينن و شتيك پوونادات، سه دان كتيب ده خوئيننه وه و هه چ پوونادات، ده يانجار سه فه رده كه ن و هه چ پوونادات، هه زارجار گوئ له شيعر و شاعيران ده گرن، به لام شته كان هه موويان وهك خويانن و هيز نييه ناراميان بشيوييت. وهك نه وهى نه م زه مينه شه پوليک بيت و

مرۆفیش مرابیه‌کی بیهۆش، وه‌ک دونیا نه‌سیمیک بیت و مرۆف گه‌لایه‌کی وه‌ریو. به‌لام پووده‌دات له‌ ناکاو یه‌ک نیگا، یه‌ک سه‌یرکردن، یه‌ک بزه‌ی نادیار، له‌ که‌سیکی نه‌ناسه‌وه، له‌ یه‌کیکه‌وه که‌ هیچ ده‌رباره‌ی نازانیت، له‌ پۆج و ژیان و جه‌سته‌ی تینه‌گه‌یشتوویت، سه‌رله‌به‌ری زینده‌گیت له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وه‌شینیت و وه‌ها نارامیت تیکده‌دات، هیچ شتیکت وه‌ک جارن نامینیت و سه‌رتاپا شیرازه‌کان ده‌چرپن و ته‌واوی نارامیه‌کان ده‌پۆن و سه‌ره‌وخواریه‌ک پوو له‌ زینده‌گیت ده‌کات هر له‌ مه‌رگدا ناسوده‌یی و خوشبه‌ختیت ده‌ستده‌که‌ویته‌وه. پیده‌چیت نه‌وانه خوشبه‌ختین که‌ ژیانان جوړه بومه‌له‌رزهی وه‌های تیدا نییه و عومریان گه‌رده‌لوولی وه‌ها پووی تیناکات، له‌وانه‌شه به‌ده‌ختترین جوړی ئاده‌میزادبن، چونکه ده‌مرن و مانای سه‌رسامی نادۆزنه‌وه. نه‌و پۆزه‌ی بو یه‌که‌مجار گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی تو بوو نه‌و سه‌رسامیه‌م بینی. وه‌ک چۆن سه‌یرکردنی کچیک، بینینی نیگاریک، بیستنی گۆرانیه‌ک، خویندنه‌وه‌ی کتیبیک ده‌شیت ژیانی مرۆف سه‌ر له‌به‌ر ئاوه‌ژوووکاته‌وه و بیگۆریت، بیستنی نه‌و غه‌زه‌لانه ژیانی میان گۆپی. تا نه‌و کاته وامده‌زانی من بو نه‌وه دروستبووم کچان و ژنانی نه‌م شاره سه‌یرمه‌که‌ن و پیم سه‌رسامین... تا نه‌و کاته وامده‌زانی من ته‌نیا سه‌رسامی دروستده‌که‌م و خۆم سه‌رسام نابم. به‌لام له‌ ناکاو به‌جوړیک به‌و غه‌زه‌لانه سه‌رسامبووم، جاریکی تر ژیانم پوخساری خۆی وه‌رنه‌گرته‌وه. وه‌ها سه‌رسامبووم نه‌مه‌توانی بی نه‌و غه‌زه‌لانه بزیم... وه‌ک نه‌وه‌ی کۆمه‌لیک وشه‌بن له‌ ده‌رونمدا خه‌وتبن و ده‌ستی من نه‌یانگاتن و تو هاتبیت له‌قوولایی دلی من ده‌رته‌ینابن و بۆم بخوینیته‌وه. وامده‌زانی هر وشه‌یه‌ک تو ده‌یلنیت، له‌ پۆحی من ده‌ریده‌هینیت... جار دوا‌ی جار زیاتر هه‌ستمده‌کرد که‌ نه‌و غه‌زه‌لانه هی منن. زۆرجار هه‌ستده‌که‌م تو له‌سه‌ر هه‌قبیت، من به‌جوړیک له‌ عه‌شقی دونیادا نو‌قمبووبووم ریگای نیوان عه‌شق و خه‌یالم ونکردبوو،

به دبه ختتيرين عاشقيش لاي تو كه سيكه كه ريگاي نيوان عشق و خه يال
 ونده كات. گرنگ لاي من شو به خته و هرييه دونيا ييه راگوزره بوو كه
 ئيستا ده يچيزين، غزه لنوس من هه موو ژيانم هه ستمكردوه، تا پر
 خه يال تربين غه مگينتيرين. شو غزه لانه ي تو منيان تينوتر ده كرد، له گه ل
 هه موو غزه ليكدا هه ستمده كرد ده مه ويت له خوشه ويستيدا دوورتر برؤم،
 به لام هه رگيز نه مده زاني دوور پويشتن له خوشه ويستيدا لاي تو ماناي
 چي؟ من دوور پويشتن له خوشه ويستيدا به وه تيگه ي شتم كه دلي
 خؤم به م به هه موو پوخله به ريك، هه تا نه گه ر بو چركه يه كيش بووه،
 هه تا نه گه ر بو هه ناسه يه كيش بووه، رهنگه هه له بوويم، به لام دلنيا به
 ويستومه كه سيكي باشيم، ويستم وهك غزه له كان گه ر بو ساتيكيش
 بووه شتتيك له فينكي بهينم، ويستم له زاني نه واندا شتتيكي تريم،
 شتتيك له دووباره بوونه وه پوزانه و ساده يه نه چيت كه ده بيبنن. ته نيا
 فريشته و شهيتان واده كه ن دونيا خوي دووباره نه كاته وه، به لام مرؤف
 مه خلوقيكه بيويستي خوي هه رده م هه مان شو شتانه دووباره ده كاته وه
 كه لييان دلنيا يه. زورجار ده ليم، رهنگه ناسانتر بيت مرؤف تا كوتايي
 يهك نافرته ي خوشبويت، هه ر وهك چون ناسانتره مرؤف تا كوتايي
 يهك غزه ل بنوسيت. به لام دلنيا به، منيش وهك تو ريگا قورسه كه م
 هه لبرارد... من و تو يان فريشته يه كين و بووين به دوو كرته وه يان
 شه يتانكي و دابه شبووين. كاميانين؟ نازانم... باليگه ريبن خودا خوي
 بپياري له سه ريدات. تا شو پوژه ي گويم له غزه له كان ي تو بوو، خؤم به
 بوونه وه ريك ده بيني كه راسته و خؤم فريده ده مه ژيانه وه، وهك راو كه ريك
 كه خه و به ماسييه وه نابينيت، به لكو راسته و راست به به له مه كه ي به ره و
 ناوه راستي ده ريا ده پوات و له ويذا جار نو اي جار قولاپ هه لده دات.
 مرؤف هه يه له سه ره تادا خه ون ده بينيت، مرؤف يش هه يه له كوتاييدا
 خه ون ده بينيت. من له جوړي دووه م، ماسيم ده گرت نه وسا خه ونم

پیوه ده بیینی، نه وهک خهون ببینم و دواتر برپوم بق ماسیگرتن. نه و پۆزه ی که گویم له غزه له کان بوو، سه رسامبووم، سه رسامی نه وه بووم که خوم وهک نه و نیوه یه ی تو بیینی، که تو له خوتدا خنکاندوته ... وهک چون مندالیک دوی ماوه یه کی دریز تیده گات که نه و کوری دایک و باوکیکی تره، تیده گات نه و خیزانه ی له نامیزیدا ده ئی، مالی راسته قینه ی نه و نییه و نه و پۆحیکی بیگه سه که باب و که سی راسته قینه ی خوی فریپانداوه ته دهره وه، وا تیگه ی شتم که من له تو م و تو ش شیتانه له خوت دوورم ده خه یته وه و دهرمه که یته. په نگه بپرسیت چون گه یشتیته نه و دهره نجامه، به چیدا وه ها برپوایه کت لا دروستبوو؟. پیت سه ی نه بیت که بلیم نه وه ی منی گه یانده نه و برپوایه، نه وه نه بوو که من و تو له یه کده چین، به پیچه وانه وه، من و تو سه دهر سه د جیاوازین. من و تو دوو جه مسه ری درین، به جوړیک درین له مبه ره و به ری یهک پۆج ده چین. هه ستمکرد تو به دریزایی زیانت له من پاده که یته و منیش به دریزایی زیانم له تو پاده که م... هه ر دوو کمان له بوونی یهک ناگادارین و ناویزین خومان له یهک ناشکرا بکه ین. تو عاشقیکی خه یالی که تا قیامهت شه ره له سه ر پاکی خه یالی خوت ده که یته، تو نه وجه وانیککی چینیت که هه رگیز له سنووری چین و ماچین نه چوویت به ودیودا، به لام هه موو خه یال و ئاره زووشته له وه دا بوو که له سنووری چین و ماچین ده رجیت، له و دیو سنووری چین و ماچین عاشق بیت و تامی نه و ماچه فه ره نگیانه بکه یته که لیوه خه یالییه کانی تو شه رمییا ن لیده کرد... غزه له نوس دوی نه م هه موو ساله، من ده ست له سه رسه ختی به رده ده م و ده لیم من و تو هه ر دوو کمان شایسته ی نه و ناوه ین، نه گه ر تو شه رمیش له وه رگرتنی بکه یته، من نه و مافه ت ده ده من که نه وجه وانی چینی بیت، په نگه تو زیاتر له من شایسته ی نه و ناوه بیت، من له بیرم نییه که ی له چین و ماچین ها توومه ته ده ری، که ی له سه ر زه مینی خه یال

هاتووم بهمدیودا، بهلام دلنیام تو تا ئیستا لهوئیت... تو له چین و ماچین دهرنهچوویت، تو نهودیو مهرزی نهو ولاته سیراوییه نهبینیوه. ئیستا له تو تیدهگم که دهتبینم چیرۆکهکانی حقیقهت کۆدهکهیتوه، پیویستت بهوهیه شتیگ له حقیقهت بهیت بو نهو دنیا خهیاالییهی که تو و مرۆفه شهیداکانی هاوشیوهت تیا نوqmن. من به پێچهوانهی تووه پیویستیم به خهیاال ههیه تیگهال بهم ههموو راستیهی بکم. که گویم له غهزهلهکانی تو دهبوو بوئی نیشتیمانی خۆم دهکرد، بوئی نهو خاک و ناوهم دهکرد که دهبايه منیش وهک تو گولهکانی ناویدهم و گولوی لیبگرم. له ساتیکدا تیگهیشتم تو چند تینووی حقیقهتیت، من نهوهنده تینووی خهیاالم... تو که غهزل دهخوئیتهوه، باس له تینویتی خۆت دهکهیت بو نهو جیهانه و من که غهزل دهبیستم باس له تینویتی خۆم دهکهم... بو چین و ماچین.

پۆژ دوی پۆژ و سأل دوی سأل دهبوویه شتیگ بگوریت... پۆژیک «باران شوکور» م بینى تیگهیشتم که نهو کچه من دهباتهوه بو نهو ولاته سیراوییه... که بارانم بینى تیگهیشتم ههرجی غهزهلی سه زهوییه ناتوانیت ستایشیکات. نهو چند سألهی لهگهال توذا بردمنهسه و باسی نهو کیژ و خانمانه بو دهکردیت که دینه سه پێگام، بهردهوام بیرمهچوو راستیهکت پێبلیم. خوشهویستی راستهقینه نهوه نییه ههزیکهیت لهگهال یاردا بهوویت، بهلکو نهوهیه ههزیکهیت لهگهالیدا بهریت. بهر له باران هه ژنیکی نهو دونیا بهم بینیییت، بیرم له مردن نهکردۆتهوه، ههردهم بیرم له لهش، له ئارهزوو، له ماچ کردۆتهوه، یاخود له راستیدا بیرم له هیچ نهکردۆتهوه... غهزهنوس من و تو ههردووکهمان نهو ههزهمان تیدایه که ئافرهتمان بینى بیر له هیچ نهکهینهوه، نهوه ههزیکه کهم پیاوی نهو سه نهستیرهیه ههیهتی، منیش زۆرجار دهمتوانی وابم، دهمتوانی بیر له هیچ نهکهمهوه. بهلام

غزەلنوس، تۆ پتەمبەلئ، بۆ یەكەمجار كە باران شوکورم بینى بیرم
 له مردن كردهوه، بۆ كە دەستم بەر دەستی كەوت، بیرم له مردن
 كردهوه، بۆ پتیش ئەوئ له گەلیدا بخەوم غەمگین بووم و دوائ ئەوش
 هەر غەمگین؟ غزەلنوس پتەمبەلئ چ شتێكە خۆشەویستی بە مردنەوه
 گزێدەداتەوه... چ شتێك؟.

من چاوەڕێدەكەم لەم پۆزانەدا بكموژن، راستییەكەئ هەردووكمان
 چاوەڕوانی ئەو دەكەین بمانكوژن. مێردی باران ماوێكە بە هەموو شتێك
 دەزانیت، بەلام كەسمان بیر لە پاكردن ناكەینەوه، ئەم خۆشەویستیە
 سەیر غەمگینێكردوم، پتەمبەلئ غزەلنوس، بۆ خۆشەویستی راستەقینە
 هەمیشە غەمگینە. من دەزانم ئەقین هەیه، خودا و خەلك پتیی
 لێدەگرن و غەمگین دەبیت، من باسی ئەو ناكەم، باسی ئەو دەكەم
 خۆشەویستی خۆئ لە قوولاییدا هەمیشە غەمگینە، ئەگەر هیچ شتێكیش
 نەبیت، ئەگەر هیچ پزگرتكیشی نەبیت، هەر غەمگینە. لە خۆشەویستی
 راستەقینەدا عاشقان هەتا كە بۆ یەكیش دەبن هەستدەكەن بۆ یەك نین،
 ئەو هەستەیان هەیه كە نەگەشتووین بە مەحبوبە. من و باران دەیانجار
 پێكەوه خەوتووین، دوائ هەموو پێكەوه خەوتنێك ئەو هەستە قوولەمان
 بە بۆشایی هەبوو، ئەو هەستەئ لەگەل یەكدا نین، شتێك هەیه ناتوانین
 بپەخشین بەیەك، قوولایێك هەیه ناتوانین بیگەینئ. غزەلنوس ئەو
 پۆزە كە لە ناو كتیبخانەئ غزەلەكان هاتمەدەرئ، تیگەیشتم كە من
 لە باراندا بۆ جوانی ئەم غزەلانە دەگەرئیم، ئەو غزەلانە كە هەرگیز
 كۆتاییان نایەت، چونكە ئەوانیش بۆ جوانییەك دەگەرئین كە هەرگیز
 نایگەنئ. وەك ئەو بوو دەستم خستبیتە سەر تەلیسمی حیاكایەتی مەلای
 سوختە، ئەو حیاكایەتەئ ماوێك لە مەوێر تۆ بۆت باسكردم. مەلای
 سوختە تا مردن لە نوسینی غزەل نەكەوت، چونكە بۆ جوانییەك
 دەگەرئ كە هەرگیز نایگاتئ. منیش لەو كتیبخانەئ هاتمەدەرئ تیگەیشتم

که خوشه‌ویستی گه‌رانه به‌دوای شتی‌کدا که ناگیریت. عاشق‌بوون بریتی نییه له‌وه‌ی چه‌زیکه‌یت هه‌میشه له‌گه‌ل یاردا بیت، به پیچه‌وانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌ستبکه‌یت هه‌تاهه‌تایه ناگه‌یت به مه‌حبویه... له‌وه ده‌رچی‌ت عه‌شق هیچی تر نییه، من له تو و له غه‌زه‌له‌کانته‌وه ئه‌وه ده‌رده تووشبووم. غه‌زه‌له‌کانی تو سال‌ دوای سال و دل‌و‌پ دوای دل‌و‌پ منیان کوشت. تو منت تووشی ده‌ردی خو‌ت کرد و من نه‌متوانی تو تووشی ده‌ردی خو‌م بکه‌م. که له کتیبخانه‌که هاتمه‌ده‌رئ هه‌ستمکرد ئیدی من تا هه‌تاهه‌تایه بیه‌وده ده‌سو‌رپمه‌وه، تا ده‌مرم مه‌حکومم به‌وه‌ی له باران شوکوردن بئ جوانی ئه‌وه غه‌زه‌لانه بگه‌رپم و له ئاوازی ئه‌وه غه‌زه‌لانه‌دا بئ جوانی باران بگه‌رپم. باران ئه‌وه ژنه خه‌یالییه‌ی ناو پو‌حی تو‌یه که په‌رپوه‌ته ناو پو‌حی من. ئیستا مردن جگه له شتیکی بیمانا هیچی تر نییه به‌لامه‌وه. ده‌بیت می‌رده‌که‌ی باران به‌رامبه‌ر به من چی له باران تیگه‌یشتبیت؟ ده‌بیت چی له زیان بزانی‌ت؟. لیگه‌پئ بمکوژیت، کوشتنی من غه‌در نییه به‌لکو ئه‌وه ده‌رگا دووره‌یه که من له میژه‌ بوی ده‌گه‌رپم. وه‌کو دوو عاشق من و باران مه‌حکومین به‌وه‌ی له‌یه‌ک دوورین... گه‌ر منیان کوشت و باران زیندووبوو، تکایه مه‌هیله سه‌یری لاشه‌که‌م بکات، گه‌ر نه‌ویشیان کوشت هه‌ولبده له ته‌نیشته‌یه‌که‌وه به‌ماننیزیت... گه‌ر ده‌ستت گه‌یشته به لاشه‌که‌م، له هه‌ر شوینیک بم، به‌مهینه و له‌م کتیبخانه‌ی غه‌زه‌له‌دا و له نزیک ئه‌م کتیبخانه‌وه به‌خاکم بسپیره. هیچ شتی‌ک له‌وه سیراویتتر نییه عاشقی‌ک له کتیبخانه‌یه‌کی غه‌زه‌له‌دا بنیزیت. هه‌موو کتیبخانه‌یه‌کی دونیا هه‌قه عاشقی‌ک له ناوه‌پاستیدا بنیزن. له ناو هه‌زاران به‌یت شیعردا... له‌وئ له ناوه‌پاستی ره‌فی کتی‌ب و ده‌ستنوسه‌کاندا گو‌رپکم بئ دروستبکه... له‌وئ پیکه‌وه له‌گه‌ل باران شوکوردن به‌منیژه... پیکه‌وه... ئه‌وه دوا ئاوات و دوا هیوای منه...».

ياداڭتە كانى بارۋنى خەيال

ھاۋىنى دوو ھەزاروچوار سەرۆك ناردى بە دوامدا و سەبارەت بە پەرۋزەى شارى خەونەكان پرسیارى لىكردمەو. چەندىن سال بوو سەرۆك ئەو پەرۋزەىەى لە بىرکردبوو. ئەمجارەيان سەرۆك وەك خەوى بىنبىت زۆر بە دلگەرمى و ھەماسەوھ قەسەى لە پەرۋزەكە كرد، وەھا لە خەونەكانىدا بالىگرتبوو، ئومىدى واپوو لە ھەموو شارىك و قەزايەكى كوردستان گەرەككىكى وەھا ناوازە دروستبكات. پەتاي مۇدىرنەكردنى كوردستان وەھا لەسەرى سەرۆكى دابوو، پىشتەر بەو جۆرە نەمىنبىبوو. ئاشكرا ئەمرىكىيەكان كارىگەرىيەكى گەرەپان لە سەر خەيالى سەرۆك ھەبوو. سەرۆك ئەو ماوئە ھىندەى ئەمرىكىيەكانى دەبىنى ئىمەى نەدەبىنى... پىدەچوو ژەنرالئىكى ئەمرىكى بە جۆرىكى خراپ ھەندىك وینەى خستىتە سەرى سەرۆك و ئەویش بىەوت بە خىراترىن شىوھ جىبەجىيانبكات. لەو سەردانەمدا سەرۆك ھەندىك نەخشەى خستە بەردەستم و گووتى «ئەمە سەرەتاي پلانئىكى نوئى مارشالە، بۇ ئاوەدانكردنەوھى كوردستان»، نەخشەكان گەلەك مادىي و دوور لە خەيال ھاتنە بەرچاوم. ئاشكرا ئەمرىكىيەكانىش دوای دروستبوونى مۆلەقى و ناائارامى لە ناوھەراستى عىراقدا، تووشى ھەمان ئەو نەخۆشىەى من بووبوون بۇ دروستكردنى شارىكى خەيالى تا وەك نمونەى سەرگەوتى پۇحى مۇدىرنىزم و خەونى ئەمرىكايى پىشكەش بە دونىاي بكن. من ھەر لەسەر داواى سەرۆك شاندىكى ئەمرىكىم بىنى كە پىسپۇرى دروستكردنى گەرەكى ئەفسوناوى و شارى عاجباتى بوون. لەگەل ئەنجومەنى شار و لىژنەى شارەوانى و سەندىكاي ئەندازيارە مەدەنىيەكاندا دانىشتم، بەردەوام قەسەيان لە

گۆپینی نهخشهی بنه پرتی و ماسته رپلان و ئه و شتانه ده کرد. من له کاتیکدا به گهرمی له هه موو کۆبوونه وه کاندایه شداریمده کرد، له هۆلی کۆبوونه وه کان ده هاتمه ده ری و بۆ پۆژنامه نوسه کان پێده که نیم و له بهردهم کامیژاکاندا زهرده خه نه م ده گرت، هه ستیکی ناوه کی سه یرم هه بوو که به بی ئه و غه زه لنوسه حیزه هه یچ شتیگ ناکریت. له کاتیکدا جه نابی پاریزگار و وه زیری ناوه دانی و به رپرسی پهرۆه تایبه ته کان قسه یان له سه ر مۆرکردنی ریکه و قننامه له گه ل کۆمه پانیای تورکی و ئوردونی و مالیزیدا ده کرد، من ریکای خۆم جیا کرده وه و چووم بۆ لای عه تار. گه ر ده ته ویت ئه م شاره ناوه دانیکه یته وه یاخود کاولیکه یت ده بیته بچیت بۆ لای که سانی وه ک عه تار. ده بیته بلیم که من پێشتر ئه م راستییانه م به سه رۆک گووت، من به جه نابیانه م گووت سه ره وه رم مه سه له ی شاری خه ونه کان مه سه له یه کی میعماری و ئه ندازه یی نییه، هه ینده ی پهرۆه یه که ده بیته شاعیران و ده لاله شاره زاکان و ئاده مکران به شداری تیا بکه ن. سه رۆک ئه وکات به هۆی ئه و هه موو باروته وه که له پایته خت ده چوو به لووتیدا ته وا و گه یژبوو بوو زۆر درهنگ له شتی بچوک و ساده حالیده بوو، بیه وه ی بزانیته مه به ستم چیه، ناوی یه ک دوو شاعیری ستۆکی ئه و زه مانه ی بۆ هه لدام و دوو سه دیوانی کۆنی شیعیری شی له کتبخانه که ی پیه خشییم تا سوودی لێ وه رگرم. بۆ ئه وه ی دلی سه رۆک نه شکینم، کتیه کانم وه رگرت و هاتمه ده ری و خۆ به خۆ چووم بۆ لای عه تار. که چووم بۆ لای عه تار لیستی ناوی هه موو ئه و مه خلوقه خه یالیانه م بۆ برد که تا ئه وکات ده ستم که وتبوو. عه تار خۆشی به بینینی من نه ده هات، جاریک جورئه تیکرد و گووتی «جه نابی بارۆن، پێده چیت تۆ مه خلوقیکی شووم بیت، له گه ل تۆدا ده ست به هه رشتیگ بکه م ده ره نجامی نابیت». نوشوستی خۆی له گه ل تریفه یا به حری و غه زه لنوسدا دوو برینی گه وه ی ژیا نییوون.

به هیچ جزریک تینه دهگه یشت خه یال بق گرنگه، بق من وهک پیاویکی دهولتهی و سیاستمه دار، پاره دار و زهنگین وها خولیای خه یال و غزه ل و مافور و ئهم شتانه چوته سهرمه وه؟

من بق ئه وهی ئیشه که مان ریک بروات، ناچار بوم به زمانیکی سووک و ساده که حوشتریکی وهک عه تار تییبیگات، هه موو شتیکم بق پروونکرده وه و گووتم «عه تار ده زانم، تو زور خولیاته بزانیته بق من وها دواى ئهم شتانه و ئهم که سانه که وتووم، چه زده که م بزانیته، ئیستا دونیا یه کی تره، جیهان گوراره، میله تان ته نیا به هیز و شمشیز و توانای خوته قانده وه نازین. جوانی ئیستا له سه روو هه موو شتیکی دونیا وه یه، من له و چند ساله دا زور شار و زور ولات چووم... دوو شت میله تانی سهر ئهم زه وییه ی به هیز کردوه، یه کم ریکوپیکسی. دووم خه یال. ههر یه ک له م دوو وشه یه ش مانای زور هه لده گرن. عه تار سه یری میله ته پیشکه وتوه کان بکه «که وامگوت ده مزانی وشه ی میله تانی پیشکه وتوو، کاریگه ریبه کی زوری له سهر خه یالی خه لکی ئهم شاره هه یه، که چه زیانده کرد پیشکه وتووبن، به لام هینده ی به ورگ و زیر ورگ بیریان له پیشکه وتن ده کرده وه به عه قل بیریان لینه ده کرده وه»... سه یری روقی و مه ده نییه ت بکه. ئیمه له زه مانى خودالیتخوشبووان حاجی ترفیقی پیره میزد و ئهمه د مختاره وه... ههر بیر له پیشکه وتن و مه ده نییه ت ده که ینه وه، به لام هیچمان دیار نییه. رور به رور دونیای ئیمه کاول و کاولتر ده بیته. ههر کورد وانیه، ئهم ناوه هه مووی رزیوه، عه رده که ی و هه واکه شی عه ماره پو بووه و هیوای لیتاکریت... سه یرکه عه تاری برام، چیمانکرد، ئه و ئهمریکیه به دبه ختانه مان ناچار کرد له و سه ری زه وییه وه به ده یان ملیون ته ن ترو تفاقه وه زه ریا به زه ریا و ئاسمان به ئاسمان دونیا ته بیکن تا توزیک هوشمان بویتن، توزیک مه ده نییه ت و شارستانیه تمان

فیزیک‌کن، به‌لام سوودی نییه، هیچ شتیک له‌گه‌ل ئیمه‌دا سوودی نییه، دونیا به‌ده‌ست ئیمه‌وه سه‌ریسورماوه و گیری خواردوه. نه ئه‌وه‌یه بگه‌رتینه‌وه بق دواوه و بچینه‌وه ناو ئه‌شکوت و کورنه‌کیتوه‌کانی جاران، نه ئه‌وه‌یه به‌راستی ببین به‌خاوه‌نی مه‌ده‌نییه‌ت. بق جه‌نابی عه‌تار... بق؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ریکوپیکسی و خه‌یالمان نییه. سه‌یرکه‌ من مه‌سه‌له‌که‌ ناگه‌رمه‌وه بق عیلم و زانست و فه‌لسه‌فه و ئه‌و شتانه، ئه‌وانه له‌کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ن و مرقوف ده‌توانیت بیانخوینیته‌وه و لیتیان فیزیت. عیلم مولکی هه‌موو به‌شهری سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌یه، به‌لام خه‌یال یان ریکوپیکسی شتیکه‌ ده‌بیت له‌خوتدا هه‌تیت. هه‌موو میله‌تیک که‌ په‌رده‌سه‌ستینیت، دوو ده‌سته‌و تاقمیان هه‌یه که‌ ده‌یانخه‌نه سه‌ر هه‌وای ئه‌و شارستانیه‌ت و گه‌شه‌یه. خه‌لکیکیان هه‌یه ئیشیان هه‌ر خه‌یالکردنه‌وه‌یه... تیده‌گه‌یت، ئه‌وانه له‌هه‌موو رشته‌یه‌کدا هه‌ن، وه‌ک شاژنی ناو شانه‌ی هه‌نگوین وان داده‌نیشن و خه‌یالده‌که‌ن... ته‌نیا ئیشیان ئه‌وه‌یه ئاسوی ئه‌و رشته‌یه فراوانبکه‌ن و شتی تازه‌ی بق بیتن. خه‌لکیکیش هه‌یه ئیشیان هه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌خشه‌ دانین، ئیشیان ئه‌وه‌یه شته‌که‌ له‌سه‌ر پلانیکسی عاقلانه‌ ریکبخه‌ن، تا عه‌قلی ئینسان و ماسولکه‌کانی و خه‌یالی پیکه‌وه به‌باشی ئیشبکه‌ن. میله‌تان چۆن گه‌شه‌یان کردوه؟ ها عه‌تار چۆن؟ باوباپیری ئیمه‌ سه‌د سه‌له‌ باس له‌ راپه‌رین و هه‌ستانی شیرانه‌ی کورد ده‌که‌ن... ئا جه‌نابی عه‌تار، ئه‌وه خه‌وی باوکی من و باوکی قوش بووه، که‌ کورد بیته‌ قه‌ومیکسی مه‌شهور و به‌ناو و ناسراوی دونیا. ئه‌و خه‌یالی په‌ره‌سه‌ندن و مه‌ده‌نییه‌ته‌ سه‌د سه‌له‌ له‌ ناوه‌وه دلمان ده‌خوات، تا وای لیها‌ت ئه‌مرق ئه‌م ئیسلامیانه په‌یدابوون، ده‌لین جه‌ناب پیوستیمان به‌روقی و مه‌ده‌نییه‌ت نییه، تیده‌گه‌یت وا ده‌لین، ده‌لین کتیه‌که‌ی باری ته‌عالا و حه‌دییسی ئه‌نبیا و ئه‌ولیا‌مان به‌سه، به‌لام من وا نالیم، قوش وا نالیت. ئیمه‌ پیوستمان

به پره‌سەندن هه‌یه و ته‌واو، چونکه گەر ئهم ده‌قه‌ره وه‌ک خۆی بێت، هەر وا وه‌حشییه‌ت و بخۆبخۆ بێت، من و تو‌ی کورد، له‌ پیش هه‌مووانه‌وه که‌ولکراوین... وانیه‌؟ وانیه‌ عه‌تار... له‌ پیش هه‌موو که‌سه‌وه که‌ولنه‌کراوین؟. میله‌تان به‌وه بوونه‌ته‌ خاوه‌نی شان و شکر، ئه‌وانه‌ی عه‌قلیان هه‌یه، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌ بازوویان هه‌یه، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی خه‌یالیان هه‌یه پێکه‌وه ئیشیان‌کردوه، عالم و سیاسی و شاعیر به‌یه‌که‌وه ئیشیان‌کردوه. تیده‌گه‌یت به‌یه‌که‌وه ئیشیان‌کردوه. وه‌ک لای ئیمه‌ نه‌بووه سیاسییه‌که‌ قوونبکاته‌ شاعیره‌که‌ و بلن بابه‌وات خه‌ریکی خه‌یالپلاری خۆی بێت، شاعیره‌که‌ نه‌یگوتوووه سیاسییه‌کان هه‌موو دزو باوه‌حیزن نامه‌وێت سه‌روکه‌لله‌یان ببینم، عالمه‌که‌ نه‌یگوتوووه ئیشی من ناو ده‌فته‌ر و قه‌لم و ده‌رس و ده‌وره‌که‌ی خۆمه‌ نا وایان نه‌گوتوووه هەر سێکیان ده‌ستیان خستۆته‌ ناو ده‌ستی یه‌ک و به‌وه مه‌ده‌نییه‌ت دروستبووه. ئیمه‌ چونکه‌ ده‌وله‌تمان نییه‌ له‌م ئیشه‌ تینه‌گه‌یشتووین... ئا عه‌تاری عه‌زیز، عالمه‌که‌ بیره‌کاته‌وه و زانست به‌ره‌مه‌دینیت، سیاسییه‌که‌ نه‌خسه‌ داده‌نیت و پلانپێژیده‌کات و پاره‌ی بۆ په‌یداده‌کات، له‌ هه‌موو شیان گرنگتر شاعیره‌کان و خه‌یالداره‌کانن که‌ خه‌یال و جوانی و ئیله‌امی ده‌خه‌نه‌سه‌ر، به‌بێ ئه‌مه‌ی دوا‌یان هیچ شتی‌ک نا‌کریت، روقی دروست‌کردنی زیندان نییه‌، روقی دروست‌کردنی شاری‌که‌ که‌ به‌ شه‌قامه‌کانیدا رۆیشتیته‌ هه‌ستی شاعیرییه‌تت تیا ببزویت. گه‌شه‌ و پره‌سه‌ندن شتی‌که‌ که‌ مروف سه‌یریکرد ده‌بێت بلیت «ئای خوای خاوه‌ن جاه و جه‌لال، که‌ شتیکی جوانه‌»، مه‌ده‌نییه‌ت ئهم خۆل و زبل و شیاکه‌یه‌ی ناو بازاری ئیمه‌ نییه‌، به‌لکو سه‌رسامیه‌، عه‌زیزم سه‌رسامیه‌. مه‌ده‌نییه‌ت و دروست‌کردنی شتی ناوازه‌ و عه‌نتیکه‌ له‌یه‌ک جیانا‌بیته‌وه. تو شتی جوان دروست‌بکه‌ دوا‌یی که‌س نا‌پرسیت چۆن دروست‌کراوه، ته‌نیا ده‌لێن «ره‌ب العالمین که‌ سه‌یره‌». که‌س ئه‌م‌رۆ له‌وه

ناپرسیت چہند کریکار و چہند کزیلہ لہ دروستکردنی نہ ہرامہ کان،
 یان لہ دروستکردنی شورای چین، یان لہ بہرزکردنہ وہ باغہ
 ہلواسراوہ کانی بابلدا مردون۔ ہموو خہلک سہیریاندہ کەن و دەلین
 «سہیری ہیز بکہ، سہیری جوانی بکہ، سہیری ئیرادہ بکہ»... عەتار
 میژوو شتیکی دەبەنگە زۆرجار دەبیت بزائیت چۆن دەخەلە تینیت،
 دەبیت شتیک دروستبکەیت کہ خەلکی سہیریانکرد ہستبکەن بہ ناو
 عەقل و خەیاڵ و ئیرادەدا دەسورپیتتہ وہ... تیدەگەیت... پەرہسەندن
 شتیکہ ئەفسوونت لیدەکات... بہبەن کۆمەکی مەخلوقە خەیاالیہ کان ئەو
 ئەفسونہ دروست ناییت... ئیستا عەتاری برام گەر ہەر دەپرسیت،
 ئەی من لہم ناوہدا ئیشم چییہ؟ من پیتدەلیم من ئیشم لہ بہرپوہ بەری
 نەخشەکہ دەچیت، ئیشی من لہ ئیشی ہموویان ترسناکترہ، بہبەن من
 ئەو نەخشە یە ئیش ناکات، کہ ئەو نەخشە یەش ئیشی نەکرد تەواوی
 مەکینە کہ لہ یەک ہەلدەوہ شیت... تیدەگەیت، ئیستا گرفتگی گەرہی من
 ئەوہ نییہ چۆن دارودیوار بەرزبکە مەوہ، بەلکو ئەوہ یە چۆن شاریک
 دروستکەم پرییت لہ خەیاڵ، لہ خەون، لہ جوانی... ئەوہی کہ نایە تە
 ژیربار غەزەلنوسە... ئەو حیزە یە».

ئەمجارہ ہەستمکرد عەتار بەباشی لہ من تیکە یشت. بہ گومانہ وہ
 سہیریکردم و گووتی جەنابی بارۆن، ئەو غەزەلنوسە زۆر جینگای بڕوا
 نییہ، من چہند سالیک لہ مەوہ بەر کردم بہ ماموستای کچی سەیفەدین
 مارۆ، خوا لہ گونامی خۆشبیت. وەہا کاریگەرییہ کی خراپی لہ سەر
 خەیاالی دانا، شتە کہ بہوہ کوتاییہات مەہناز خان وازی لہ دەستگیرانہ کە ی
 ہینا، دلنیام جەنابیشتان دەستگیرانہ داماوہ کە ی دەناسن نەجۆ ئەشکانی
 کہ ئیستا بہرپرسە لہ وەزارەتی پیتشمەرگە، دواجار ئافرەتە کہ خوشی
 سووتان. واہستدە کەم ئەو پیاوہ خەیاالیکی وا دەخاتە سەری خەلکە وہ
 دواتر لہ دەست دەردەچن و دەستەمۆناکریتہ وہ.

تییینییه‌کئی عتار زوربه‌جی بوو، به‌لام من بیرم له‌وش کردبووه‌وه، گووتم ئه‌مه له‌ حاله‌تیکدایه که‌ خیال له‌ ناو نه‌خشه‌یه‌کدا ئیش نه‌کات، خیال نه‌چیته ناو پلانه‌که‌وه. عه‌تاری ئازیز ئیمه‌ خه‌یالمان بویه‌ ده‌ویت تا‌ دونیای هئ جوانبکه‌ین، تا‌ شوئینیک دروستبکه‌ین، من ئه‌مه‌ویت خه‌یال بروئیم، تیده‌گه‌یت ره‌گوریشه‌ی بده‌من، ئه‌مه‌ به‌ که‌سانی خه‌یالباز خویان ناکریت، گرفتگی‌ گه‌وره‌ی من له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا ئه‌ویه‌ چه‌زیان له‌ ره‌گوریشه‌ نییه، تیده‌گه‌یت هر که‌سیکیش نه‌یه‌ویت ره‌گوریشه‌ی هه‌بیت ترسناکه. عتار من لیتی ناشارمه‌وه، ئیشی من ئه‌ویه‌ نه‌هیلیم خه‌یالیکی بیتره‌گوریشه‌ له‌م شاره‌دا هه‌بیت. ئه‌م شاره‌ خوی چییه؟ ئه‌م میله‌ته‌ داماره‌ خوی چییه، ئینجا کومه‌لیک خه‌یالدارگی بیتره‌گوریشه‌ بئین و هینده‌ی تر له‌ بنه‌وه‌ هه‌لیکولن و بنبوشیبکه‌ن. من هه‌سته‌که‌م گه‌نجی ئه‌م شاره‌ رۆژ دوا‌ی رۆژ بی ره‌گوریشه‌تر ده‌بن، ئا عتار، دوو وشه‌ لای من موقه‌ده‌سن، یه‌که‌م نه‌خشه‌ و ریکوپینکی دووم ره‌گوریشه‌، ئا عه‌زیزم، ره‌گوریشه‌... به‌س خودای گه‌وره‌ خوی ده‌زانیت ره‌گوریشه‌ بو‌ هه‌موو مروفینک چه‌ند پیویست و چه‌ند موقه‌ده‌سه. من خه‌یالیکم ده‌ویت سه‌ره‌نجی دونه‌یا رابکیتشیت، که‌شه‌ و په‌ره‌سه‌ندن نیشانبداته‌وه، به‌لام خه‌یالیک که‌ ده‌سته‌مونه‌کریت، بلیت من ئیش له‌سه‌ر شه‌قام و کولان ناکه‌م، دانابه‌زمه‌ قه‌یسه‌ری و بازاره‌وه، خه‌لکم لا‌ کاوبایه، خه‌یالی وا ترسناکه... تیده‌گه‌یت... خه‌یالیک ته‌نیا له‌ ناوه‌وه‌ خه‌لک فیری جوړه‌ خولیا‌یه‌ک بکات تیکه‌ل به‌ پوله‌که‌ و به‌ یارییه‌که‌ نه‌بن... عتار ئه‌وه‌یان ترسناکه... خه‌یالیک به‌ موجه‌ره‌دی باسی خو‌شه‌ویستییه‌ک بکات که‌ من نازانم مانای چی، خه‌یالیک ده‌ولت و چاره‌نوس و روقی قوم به‌ هیج نه‌گریت... ئه‌وه‌ له‌ تا‌عوون ترسناکتره... سه‌یرکه‌ عورفینک و عاده‌تیک هه‌یه‌ که‌ شاعیرانی سه‌ده‌ی بیست هیناویانه‌ته‌ دونه‌یاوه، خه‌یال ئیدی خه‌یالی شاعیر بیت یاخود

خه‌یالی هر که سئیکی تر، مولکی میله‌ته، مولکی خه‌لکه. ئی‌مه ئه‌مه له شاعیره پایه‌بهرزه‌کانی کورده‌وه فیربووین، ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی تری هه‌یه ئی‌مه قه‌بولی نا‌که‌ین... بۆیه تۆ ده‌بیئت یارمه‌تیم‌ده‌یت، ئیش به خه‌یالی جوانی ئه‌وانه‌بکه‌ین. بیخه‌ینه کار.

هه‌ستمکرد کهس له‌وه‌بهر ئاوها به‌پرونی قسه‌ی بۆ عه‌تار نه‌کردوه، ئه‌و سه‌رشار و دلخۆشبوو، په‌یمانی دامی که هه‌موو کره‌مه‌کێکم ده‌کات. من لیستی ناوه‌کانم خسته به‌رده‌ست و گووتم عه‌تار من ئه‌م ناوانه‌م پێویسته، مه‌رج نییه تۆ بتوانیت هه‌موویان رازیبکه‌یت، به‌لام بزانه من هه‌موو ئه‌وانه‌م ده‌ویت.

که‌وامگووت، نه من و نه عه‌تار که‌سمان له هه‌یج دنیانه‌بووین.

عه‌تار ده‌یتوانی هه‌موو مرقۆتیک بکه‌یت، هه‌یج کهس له‌و باشتر له‌م شاره‌دا نه‌بوو که ئیشی که‌ین و فرۆشتنی ئینسان بیئت. رازیکردنی خه‌لک به‌پاره هونه‌ری هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئه‌وبوو، له‌نیوان ئه‌ندازیار و کومپانیاکاندا، له‌نیوان تاهق و مولکداره‌گه‌وره‌کاندا، له‌نیوان وه‌زاره‌ت و به‌لینه‌ره‌کاندا، له‌نیوان دارایی و ژووری بازرگانیدا ئیشیده‌کرد. ماوه‌یه‌ک بوو رێکه‌وتنی گه‌وره‌نه‌بایه‌ خۆی تینه‌ده‌خست. به‌لام ئیشی ئه‌م رۆحه‌به‌ره خه‌یالیانه‌ی پتخۆش نه‌بوو. من ده‌مويست هیدی هیدی رێگا به‌ره‌و خه‌یالی ئه‌و مه‌خلوقه‌ جوانانه‌ بکه‌مه‌وه، له‌عه‌تاریش زیاتر که‌سی ترم به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو.

له‌و کاته‌دا هه‌والیکی سه‌یرم بۆهات. له‌رێگای چێگره‌که‌ی خۆمه‌وه له‌کاروباری ئاسیشتدا، که‌ ئاگاداری هه‌موو ئیش و کارێکی من بوو، بیستم که‌ ماجیدی گول سۆلاف ناسراو به‌ماجه‌لانی خه‌یالی هاتۆته‌ نویمیران و بۆته‌ حیکاتخوانی مندالی بارۆنه‌کان. من راسته‌وخۆ تووشی ده‌خورپه‌ی بووم و خه‌یالم بۆ شتی خراپ چوو. ماجیدی گول سۆلاف له‌و سالانه‌ی دواییدا هاوڕێی هه‌ره‌نزیکی غه‌زه‌لنوس

بووه. ده مزانی له گهل ریکخراوی نابینایاندا ریکه وتووه و حیکایه تی
 سه فریکی نه فسوناوی بق کویره کان ده گنریتسه وه. گول سؤلاف
 گهنجیکی به فیز و پره و او و بن هاوری بوو. له وانی دی خه یالاتی تر
 بوو، هه ستم نه ده کرد شتیک له م دونیایه دا زور سه رهنجی راده کیشیت،
 تا ئه و جیکایه ی من ناگاداریشبووم له غزلهلنوس بترازیت هاوری
 نه بوو. رۆحیکی بیده نگ و ئالوز و نامۆبوو. ده رکه وتنی له نویمیران
 شتیکى ئاسایی نه بوو. هه ر ئیواره ی هه مان پوژ زانیم که بارونی
 بوکه شوشه له پشت مه سه له که وه یه، که به ته لفون قسم له گهل
 بارون کرد، هه چ شتیکى نه وتۆی له سه ر په یوه ندی نیوان غزلهلنوس
 و گول سؤلاف نه ده زانی، منیش خۆم لئ نه زان گرت و وامده رنه خست
 که گومانیکى خراپم له ماجیدی گول سؤلاف هه یه. به لام له ناخی
 دله وه ده مزانی ئه و گهنجه له خۆبایی و ریکپوشه به دواى شتیکدا
 ها تووه بق نویمیران. من ماوه یه ک بوو ئه و غزلهلنوسه م به پیاویکی
 ساده و ئاسایی نه ده بینى. ته ر خونچیش له راپوخته کانیدا باسی ئه وه
 ده کات که ماله که ی له ده ریاچه یه کی پر نه ینى ده چیت. من بریارمدا
 نه ینى ماجیدی گول سؤلاف بدۆزمه وه، شه ویک له ئاههنگه که ی مالی
 میر سه فیندا بانگم کرد، شتی زۆرم له چاویدا خوینده وه، هه ستم به و
 ترسه کوتوپهره ی ناو دلی کرد، چاوه دیره کانم دور به دور ئه و
 دۆخه یان تۆمار کرد که دواى خودا حافیزی نیوان من و ئه و توشیهات.
 هه ر که سیکى دیکه ش بایه گومانی لته پیداده کرد. هه لهاتنى کتوپهری له
 ئاههنگه که، ئه و تیکچوون و شه پرزه بوونه ی، ده ست له رزین و سه ر ئیتشه
 له ناکاوه که ی، پیکرا هزی گه وره بوون دریزه به پلانی چاوده یز کردنی
 بده م. ئه و شه وه هه ستم کرد ئه م گهنجه پنتی هه ره لاوازی ئه و تیه
 چکولانه یه ی غزلهلنوسه ... دلنیا بووم له ریکای گول سؤلافه وه قوولتر
 ده توانم بچه ژوروی.

گفتوگويہ کی قوول دہربارہی جہوہہری خہيال و مانای لاشہ کہی نہوجہوانی چینی دواتریش راگہ یاندنی جہنگک لہ لایہن منہوہ «جہسہن توفان — سہرہتای ئەیلولی ۲۰۰۴»

ژمارہی ئەو بارۆنانہی دہماتن بۆ یانہی پیاوکوژہ بیئیشہکان کہمبوون. وەک لہ شہبرہوہ تیگہیشتم بارۆنی کولہکە یەکیکە لہو بارۆنہ کہمانہی زوو زوو دیت بۆ یانہکە. شہر زانیاریہکی تہواوی لہسەر بارۆنی کولہکە ھەبوو، ئەو گووتی «بارۆنی کولہکە، لہ بارۆنہ راستەقینہکان نییہ، کابرا تا سالی نہوہدوپیتجیش کاسبیکي ئاسایی بازارپوہ، سەرہتا لہ کولہکە فرۆشتنہوہ دەستپیکردوہ، دەستپیکي ژیانی وەھا دەستکورت دەبیت ماوہیک لہ علوہکە کۆلکیشیدہکات. ئەوہی بارۆن دروستدہکات و دەیکات بەو پیاوہی ئەمڕۆ فەرھودی راپہرینہ. لہ گہرمہی شہرہ تہفہنگی نیوان خەلک و فاشیستہکاندا، بارۆن کہ ئەوسا بہ «سامانی شہفہی شجرہ» بانگیاندہکرد سەدان کارتۆن جگہرہ لہ مەخزہنیکي دەولت دەبات و ماوہیکي دریز حەشاریاندہدا. لہ پۆژگاری ئابلقوہی ئابووریدا لہ بەختی بارۆن نرخي جگہرہ بہ جۆریکی بیوتنہ بہرزدہبیتتہوہ. لہو ئان و ساتەدا ئەو دەستی خۆی دہوہشینیت و سہرمایہیکي زۆری دیتتہدەست کہ بۆ ئەوکات پارہیکي مفت و مۆل بووہ، بارۆن بہ زیرہکیکي زۆر لہیکە دوو نیشی گہورەدا لہگەل بازگانہ ناسراوہکانی بەغدادا بہ ھۆی ساغکردنہوہی شیري ئیکسپایہرہوہ سہرمایہی خۆی چەند بہرابەردہکات. لہ کۆتایی سالی دووہزارویہکدا کہ بارۆنی گۆل بہ فیاگرا دہمریت و کورہکە ی بەشی

زۆرى سامانى باوكى له ئافرهت و ويسكى و كاسبى بېسەروبەرەدا دەدۆرپىتت، كۆشكەكەى نويميرانيان بە پارەيەكى كەم دەكەوئتە دەست بارۆنى كولەكە. ئەگەر ئەو نەبايە ئەستەمبوو ئەو پياوہ بگاتە ناو مير و پەرلەمانتار و بەرپرسە بەرزەكان. زۆر لە دەولەمەندەكانى نويميران، هيشتا وەك نامۆيەك سەبىردەكەن كە شەپۆل هيتاويتى و شايستەى ئەو دونيايە نييە. بەلام كولەكە لە ماوہى چەند مانگىكدا لەگەل بارۆنى پۆرسەلان و ميرى خەنەووسمەدا دۆستايەتییەكى نزيك پەيدادەكات، ئەوان دەبنە پشت و پەناى گەورەى، خۆشى كەسنىكى خۆبەرەپيش و سنگنيزە كە سلل لە هيچ ناكاتەوہ. ئىستا ھەموو كەس دەزانن كە مورتەزاي شەيتان بە پلەى يەك بۆ بارۆنى كولەكە و شىخى ناوساجى و قەيسەر ئىشەدەكات».

من چىرۆكەكەى ماجىدى گول سۆلام دەربارەى نەوجەوانى چىنى بۆ شىبر گىزايەوہ و گووتم ئىستا ئىشى ئيمە ئەوہيە كۆمەلىك ھەوال و زانىارى لەسەر ژنەكەى بارۆنى كولەكە كۆبەينەوہ كە لە كاتى كوشتنى موراد جەمىلەوہ پىدەچىت ئەوئىش بېسەروشوئىن بىت. شىبر ھىچى لەسەر ژنەكەى بارۆن و نەوجەوانى چىنى نەدەزانى. ھۆى نەزانينەكەشى ئەوہبوو شىبر پياويكى ئىجگار پەوشت بەرزبوو، بەدەگمەن قەبووليدەكرد يەكئىك لە بەردەمىدا باسى ئەخلاقى ژن و كچى خەلك بكات. كە حىكايەتى نەوجەوانى چىنىم بۆ گىزايەوہ شىبر گووتى «حەسەنى پىزۆ، بە دورى نازانم مورتەزاي شەيتان دەستى لەدیزەكەدا ھەبىت، بە دورى نازانم... لە ماوہى ئەو چەند سالاەدا كە زۆر مالى نەئىنى ئافرەتان سووتان و زۆر ژن كوژدان و ھەندىك كچ لە نويميران بېسەروشوئىن بوون، قسەيەكى زۆر ھەيە كە مورتەزاي شەيتان و چەقال ئىسماعيل و ئەو مندالە پىروپوچانەى دەورىان دەستيان لەو مەسلانەدا ھەبىت. ئەوہ تا چەندە پاستە نازانم، بەلام دەنگويەكى بەھىز ھەيە و وەك منيش بىستوومە

ئەو دەنگزىيە لە ژنانى نويميران خۆيانەووە كەوتۆتەووە ... پيڤدەچيڤت سەرى ھەموو ئەم داوانەش بېرواتەو بەندەستى جەغفەرى مەغۆلى، كە حيزب تا ئىستا حيسايبىكى زۆرى بۆ دەكات، قسە و باسيكىش ھەيە كە جيڤگري سەرۆك لەگەل خۆيدا دەيبات بۆ پايتەخت و لەوانەيە لە باشوور ھەندىك كاروبارى زۆر تايبەتى پيڤسپيڤن. دەلئين ھەتا ئەمريكييەكانيش دلنبيان لەوھى مەغۆلى شتى پيڤدەكريڤت. ھەسەنى پيڤزۆ، من و تۆش دەزانين كە لەدواى پاپەپين جەغفەرى مەغۆلى لە ژنكوژەكان بوو، ئەوھى كاتى خۆى من و تۆ نەمانكرد، ئەو دەيكات، حيزب دەيان ژنى پيڤكوشت كە تا ئىستا ھۆى كوشتنى بەشى ھەرە زۆريان ديارنييە ... مورتەزاي شەيتان دۆستىكى نزيكى بارۆنى كولهكەيە، بەدوورى نازانم لەو مەسەلەيدا دەستى ھەبيت ... گەر ژنى بارۆنى كولهكە بە نھيتى كوزراييت ئەوا مورتەزا دەستى لە ياريەكەدا ھەيە ... ».

دواى ئەو زانياريانەى شېرگەرامەووە بۆ لای غەزەلنوس و ويستم ئەو زانيارييە تازانەيان بۆ بگيڤمەووە كە لەسەر بارۆنى كولهكە و مورتەزاي شەيتان كۆمكردونەتەووە، تا ئەوكات ھيچ كەس لە برادەرانى من ناوى مورتەزاي شەيتانيان نەبيستبوو. پۆژيڤكى سەپيروو، ماجيدى گول سۆلافيش لەوئى بوو، سىڤ قۆلى لە كتيبخانەكەى غەزەلنوسدا دانيشتين، ئەو پۆژە غەزەلنوس چيڤرۆكى پەيوەندى خۆى و موراد جەمىلى بۆ منيش گيڤرايەووە. گووتى بەردەوام چيڤرۆكەكەى لە ئيمە شاردۆتەووە، چونكە نەيوبيستووە خۆشەويستى و پيڤزى ئەو وا بكات دواى نھيتى مردنى موراد بگەوين، بەلكو مەبەستى بوو ھەر كەسەمان و بەخواستى خۆى و بەپيڤى خولياى خۆى لەگەل كيشەكەدا بژى. ترساوہ گەر بزانيں نەوجەوانى چيني نزيكە لەو، لە گەپانماندا پەلەبگەين و خۆمان بخەينە تەھلوكەووە. سەيرم لئيھات كە بۆ يەكەمجار غەزەلنوسم بيڤنى دەگري، بەجۆريڤكى زۆر بە كۆل و بيڤپرانەووە دەگريا. بۆ ئەوھى غەمنەخوات

دەستمکردە ملی و گووتم «غزەلنوس، ئێمە کوپری ئەم ولاتەین، ئەم ولاتە پەرە لە لاشە. تاکە کارخانەیەک لەم شارەدا ئێشدهکات، ئەو کارخانەیەیه که لاشە دروستدەکات و دەیاننێژیت... غەم لەو مەخۆ، که تۆ ئێمەت تووشی هیچ غەمێک کردبیت، هەر یەک لە ئێمە تارمایی لاشەیهک لە خەیاڵماندایە که بەردەوام بەدوای خۆیدا پاماندەکێشیت».

من و ماجیدی گۆل سۆلاقیش تووشی دۆخیکی پۆچی وەها بوو، بوو، بوو، غزەلنوس بیوستبایە یاخود نا ئێمە لەگەڵ چیرۆکەکهدا دەپۆشتین. لاشەکهی مورا بەردەوام لەگەڵماندا دەسوپایە و بوو، بوو بە بەشیک لە ژیانمان. من گووتم «غزەلنوس کێشەکه ئەوێه که ئێمە تەرمەکهی مورادمان ونکرد، دەبایە ئەو تەرمە و ننهکهین، ئێستا زۆر پێویستیمان بەو تەرمە هەیە». غزەلنوس هیچی نەگووت، بە چاوه پەر فرمیسکهکانی سەیریکردم و گووتی «ئێستا دەبیت زیاتر بایەخ بە حەقیقەت بدەین. گرنگ ئەوێه چارهەنوسی باران شوکور بزانی». ئەو که مەترخەمییە غزەلنوس بەرابەر تەرمەکهی مورا که مێک نیگەرانیکردم. نازانم بۆ لەو ساتەدا هەستمکرد لاشەکهی مورا و تەلیسمی باران لای هەموومان مانایەکی خەیاڵیان هەیە، ئەو مانا پاستەقینەیهی من لە زەمانی دوا پەر پیندا ونمکردبوو، ئەو مانایە ماجیدی گۆل سۆلاف لە نەخشە خەیاڵییەکهی خۆیدا بۆی دەگەر، ئەو نەینییە قوولەیهی غزەلنوس لە غزەلەکانیدا عەوداڵیبوو، پێکرا لە نەینیی ئەو دوو مۆفەدا کۆبوو، بوو، وە. من بە غزەلنوسم گووت «مۆف ناتوانیت دوا چارهەنوسی مردنی هیچ که سێک بکهویت، گەر تەلیسمی ئەو مردنە نەبیت بە بەشیک لە تەلیسمی ژیاڵی خۆی. ژیاڵی هەر یەکەمان مردوویەکی تێدایە که دەمانەویت بگەرێنەو بۆ لای و لەگەڵیدا قسەبکهین و خزمەتیبکهین، تێببگهین و داوا لێبوردنی لێبکهین. زۆر بێ وەخت ئەو لاشەیه، جەستەیهی کۆچکردووی که سێکی

نریکه، دایکمانه یاخود باوکمان یان که سیکی نریکی تره که له ناکا و له رهوتی ئەم ژیانه دلرّه‌قه‌دا به جی‌مانده‌هیلّیت، ئەگەر که سیکی وا نریکیش نه‌بیت، لاشه‌یه‌کی خه‌یالییه، مردوویه‌کی خه‌یالییه که له‌وانه‌یه مردنی خۆمان بیت، لاشه‌ی خۆمان بیت. من زۆرجار له پینگای مردووه‌کانی تره‌وه قسه‌م له‌گه‌ل مردنی خۆمدا کردوه... زۆرجار». غه‌زه‌لنوس وه‌ک ئەوه‌ی چاره‌روانی ئەو قسانه له من نه‌بیت، به‌غهمیکی زۆره‌وه گروتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، نه‌وجه‌وانی چینی شتیکی تریوو... من نه‌وجه‌وانی چینیم کوشت، تیده‌گه‌یت، غه‌زه‌له‌کانی من نه‌وجه‌وانی چینیان کوشت... ئەو به‌پاستی ده‌ژیا... دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبوو، په‌نگه تاکه مرۆفیکی ئەم شاره بوو‌بیت که دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبیت... ئەو ئەوه‌ی کرد که من و تو بۆمان ناکریت... ئەو ئەم شاره وه‌ک باغیکی خه‌یالی ده‌ژیا... هه‌زارباغی ئەو شوپینیکی جیا‌نه‌بوو له ده‌ره‌وه‌ی ئەم شه‌قام و کوچانه، هه‌موو ژنیک لای ئەو مه‌حبوبه‌یه‌کی خه‌یالی بوو... هه‌موو کوچیه‌ک باغیکی خه‌یالی بوو. من کوشتم... زۆر ویستم غه‌زه‌لی نه‌ده‌من، زۆر ویستم به‌هه‌مان شه‌قامی خه‌یالدا نه‌روات... خۆی جوانی ژیا‌نی خۆی ده‌بینی... ده‌یزانی چ شاهانه ده‌ژی... به‌لام ئەو غه‌زه‌لانه بردیان و کوشتیان. ئەو ئەو مه‌خلوقه‌بوو که من خه‌ونم پیوه ده‌بینی، ئەو ژیا‌نه ده‌ژیا که من ده‌مویست. ئەم غه‌زه‌لانه نه‌یان‌ه‌یشت بژی».

ماجیدی گول سۆلاف به‌فیزه‌وه گروتی «نه‌وجه‌وانی چینی ساتی خۆشی برده‌سه‌ر، به‌لام ژیا‌نی پاسته‌قینه‌ی ئەم شاره پیس و پۆخله‌ی نه‌بینی، ژیا‌نی پاسته‌قینه‌نوقمبوون نییه له ناو سنگ و مه‌مکی ژاندا، به‌لکو پیاسه‌کردنه به‌م شه‌قامه پیسانه‌دا. تیناگه‌م چون مرۆف ده‌توانیت ژیا‌نی شاریکی واپیس و پۆخل و پر ناشیرینی وه‌ک ژیا‌نیکیی خه‌یالی بژی؟...».

غه‌زه‌لنوس سه‌یریکی ماجیدی کرد و دوا‌ی که‌میک تی‌فکرین گروتی »

نه‌وجه‌وانی چینی سه‌ره‌تا ئه‌و جیاکارییه‌ی له‌ نیوان خه‌یال و راستیدا نه‌ده‌زانی. وه‌ک مندالی‌ک تازه له‌دایک بووییت، خه‌یال و راستی لای ئه‌و یه‌ک شت بوون، دواتر له‌ ژیر کاریگه‌ری غزه‌له‌کانی مندا له‌و دابه‌شبوونه تیگه‌یشت».

من باوه‌پم وابوو ئه‌و دابه‌شبوونه نه‌ینی مان و نه‌مانی هه‌موومانه، من بۆ خۆم هه‌ر له‌سه‌رده‌می شو‌پشه‌وه له‌ نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا سه‌رگه‌ردان و دوو که‌رتبووم... ئیستاش ده‌لیم، هه‌یج مرۆفیک له‌م شاره‌دا نییه‌ دوو که‌رت نه‌بییت، وه‌لێ هه‌ندی‌کمان به‌و که‌رتبوونه ده‌زانین و هه‌ندی‌کمان ده‌مرین و درکی پیناکه‌ین. له‌و کاته‌دا هه‌لمدایه و گووتم «سه‌رده‌می شو‌پش، ئه‌و کاته‌ی له‌ ئیفتیالاتدا ئیشمده‌کرد. وام هه‌سته‌ده‌کرد گه‌ر یه‌که‌ یه‌که‌ خه‌لکه‌ خراپه‌کاره‌کان بکوژین، ئیدی دونه‌یا ده‌بییت به‌ به‌ه‌شت. زۆر جار که‌ له‌ گه‌ل براده‌ره‌کانمدا یه‌ک‌یکمان ده‌کوشت، به‌جۆری‌ک خۆش‌حالبووین وامانده‌زانی هه‌نگاوێک له‌ به‌ه‌شت نزیک‌بووینه‌ته‌وه. ئاهه‌نگمان سازده‌کرد و هه‌رامان ده‌نایه‌وه. ئیستاش زۆر خه‌لک هه‌ن وایب‌ده‌که‌نه‌وه، له‌وانه‌یه‌ له‌ زیانی زۆریه‌ی ئاده‌میزاده‌کاندا قوناغیک هه‌بییت پێیوابییت کوشتن له‌ به‌ه‌شتمان نزیکه‌کاته‌وه. زۆریه‌مان له‌ مندالییه‌وه وه‌ها گۆشبوو‌بووین نه‌مانده‌توانی وینه‌ی ئه‌و نیشتمانه‌ به‌ه‌شتی و خه‌یالییه‌ی له‌سه‌رماندایه‌ به‌بێ کوشتن و به‌بێ بازدان به‌سه‌ر ته‌رم و لاشه‌ی خه‌لکی تردا به‌ئینه‌ پێشچاو. ئیستاش ئه‌م ولاته‌ پره‌ له‌و که‌سانه‌ی پێیانوایه‌ گه‌ر یه‌ک به‌ یه‌ک خراپه‌کان بکوژین، ده‌توانین به‌ه‌شت دروستبکه‌ین... من یه‌که‌م شه‌و که‌ چوومه‌ هه‌زارباغ گووتم ئه‌م جوانییه‌ی له‌ خه‌یالدا هه‌یه‌ له‌ راستیدا نییه‌ و ناشبییت، به‌ خۆم گووت حه‌سه‌نی پیزۆ راستیت بۆچییه‌، ئه‌و هه‌موو سا‌له‌ی له‌ دروستکردنی گولودا سه‌رفه‌کرد ئیستا ئه‌م باغه‌ی پێشکه‌شکردویت، تیا بجه‌وی‌ره‌وه و بیده‌نگ به‌، ئه‌مرۆ تو به‌ه‌شتی‌کی خۆت هه‌یه‌،

قوون بنیتره سەر ده‌پێی خه‌یالییه‌که‌ی خۆت و ئهم کونجی قه‌ناعه‌ته‌ به‌رمه‌ده‌ . ئیستاش کاتیک به‌پۆژ به‌ سیباغدا ده‌پۆم، سه‌یرم لیدیته‌ ئهم شوینه‌ شه‌وان له‌ خه‌یالی من و تو و ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌بیته‌ شویتیکی وه‌ها سیه‌راوی... وه‌ک چۆن شه‌و و پۆژ به‌یه‌کتی ناگه‌ن گوله‌کانی هه‌زارباغ و ئه‌و شه‌قامه‌ پیس و توژاویانه‌ی پۆژیش به‌یه‌ک ناگه‌ن . من زۆر له‌و شتانه‌دا شه‌اره‌زا نیم، به‌لام ده‌لیم ئه‌وه‌ی منی کرده‌ پیاوکوژ ئه‌وه‌بوو که ده‌مویست له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بازیده‌م بۆ خه‌یال... هه‌ر من وانه‌بووم، زۆر له‌ پێشمه‌رگه‌کانی تری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش که خه‌باتمان ده‌کرد، هه‌ر خولیایه‌کی وه‌ها له‌سه‌رماندا بوو، بازیده‌ین... له‌م دونیا ناشیرینه‌وه‌ به‌ره‌و دونیایه‌کی تر . جاریک له‌گه‌ڵ یه‌کیک له‌ پابه‌ره‌کانی شوپشدا قسه‌مه‌ده‌کرد و گووتم «هه‌فال، ئیمه‌ له‌م شوپشه‌دا دوا‌ی چی که‌وتوین... من خه‌ریکه‌ که‌م که‌م له‌ خه‌لک کوشتن وه‌پزده‌بم». به‌ خه‌فته‌تیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «هه‌فال تو‌فان، دوا‌ی کلّوی بابر دوو که‌وتوین». گووتم «هه‌فال، کلّوی بابر دوو چییه‌؟». گووتی «هه‌فال کلّوی بابر دوو ئه‌و شته‌یه‌ گه‌ر شوپشیش سه‌رکه‌وێت بۆمان ناگیریت». شوپشه‌که‌ سه‌رجه‌م بۆ شتیکی خه‌یالی ده‌گه‌را که‌ سه‌ به‌ ته‌واوی نه‌یده‌زانی چییه‌ . که‌ پابه‌رین سه‌رکه‌وت ئه‌و خه‌یاله‌ به‌ شتیکی تال و ناشیرین ته‌واویبوو... پۆژیک ئه‌و ژنه‌م کوشت و سه‌یری چاویم کرد . ئه‌و نیگا‌کردنه‌ هه‌موو ژیا‌نی منی گۆپی . له‌ چاوی ئه‌و ژنه‌دا کۆتایی ئه‌و خه‌یاله‌م بینی، ئه‌و کلّوه‌ بابر دووه‌م بینی که‌ هه‌فاله‌که‌ی سه‌رکه‌ردایه‌تی باسیکرد . عه‌زیزان دوا‌ی پابه‌رین هاوپی شوپشگێره‌کانم خه‌یالی خۆیان تو‌پدا و نه‌چوونه‌وه‌ سه‌ری، که‌ سه‌ نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالی ئه‌و شوپشه‌ دووردریژه‌ چی بوو . نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالاتی شه‌هیده‌کان چیا‌ن به‌سه‌ره‌ات؟ . شوپش وه‌کو خه‌و وایه‌، که‌ ته‌واو ده‌بیته‌ وه‌ک به‌ ناگابیت خه‌ونه‌کانی ده‌پۆن و بیرده‌چنه‌وه‌... هیه‌چ شتیکی له‌ دونیادا وه‌ک شوپش

درۆزن نییه . دوی سه‌رکه‌وتنی پاپه‌پین و گه‌پانه‌وه‌ی خه‌لک له‌ کۆپه‌وه
 گه‌وره‌که، من سه‌یری چاوی هاو‌پێکانی خۆم ده‌کرد و تروسکایی یه‌ک
 خه‌یال چیه‌ نه‌مه‌بینی... نه‌وه وایکرد پابه‌کم و بپۆمه ژووری و ده‌رگا
 له‌ خۆم داخه‌م... خه‌لک هه‌یه ده‌توانیت واز له‌ خه‌یال به‌یئت و بزێ،
 به‌لام که‌سانی وه‌ک ئیمه ناتوانین بێ خه‌یال بژین، که به‌پێگایه‌کی
 خه‌یالیدا ده‌پۆین و ده‌زانین کۆلانه‌که داخراوه و پێگا‌که ده‌رناچیت،
 پێگا‌که ده‌گورپین و ده‌چینه کۆلانیکی تره‌وه . لیتان ناشارمه‌وه لای
 منیش زۆری ویست تا ئه‌و دوو دنیا‌یه‌م له‌ یه‌کتی جیا‌کرده‌وه... دوی
 پاپه‌پین، دوی نه‌وه‌ی نه‌و ژنه به‌سه‌ر زمانه‌م کوشت، تیگه‌یستم خه‌یالاتی
 سه‌رده‌می شو‌رش له‌سه‌ر ئه‌م خاک و ئاوه سه‌وز ناییت. به‌ خۆم
 گووت که‌سه‌نی پیزۆ، تا نه‌بوویت ته‌جانه‌وه‌ریکی ریسواتر و بیئینسافتر
 له‌م یارییه‌ ده‌رچۆ... بۆ نه‌وه‌ی خۆم پاک‌که‌مه‌وه و شتیکی تر له
 پۆحمدا سه‌وزبکه‌م زیاد له‌ شه‌ش ساڵ چوومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه . هه‌سته‌که‌م
 له‌ ماوه‌یه‌دا بۆنی گولاه‌کانی دایکم پۆژ دوی پۆژ و ئیواره دوی ئیواره
 له‌م دنیا مه‌لعونه‌ی دوورخسته‌وه... گه‌ر نه‌و لاشه‌یه‌ی موراد نه‌بوویه
 دنیا نرخی له‌لام نه‌ما‌بوو... من کتیبی مردووه‌کانیشم له‌ به‌ر خاتری
 ئیوه‌ ده‌نوسی. به‌لام براده‌رانی عه‌زیز مرۆف چهند خه‌یالاتی بیت،
 راستی هه‌میشه له‌ شیوه‌ی لاشه‌یه‌کدا دیته‌وه به‌رده‌می... ناتوانین له
 راستی پابه‌کین... کێشه‌که نه‌وه‌یه که خه‌یال قورسایی راستیمان له‌سه‌ر
 هه‌لناگریت، راستی شتیکی ناشیرینه بمانه‌ویت و نه‌مانه‌ویت ده‌مانه‌پیت،
 چاوبنوقیئت و نه‌ینوقیئت یه‌ک شته، وه‌ک گولله‌یه‌کی بپه‌رحم وایه که
 به‌ره‌و ناوچاوان دیت... خه‌یالیش هه‌ر وا زالمه، چهند راستی بقیات
 مرۆف ناتوانیت له‌ خه‌یال پزگاریبیت. براده‌ران، موراد جه‌میل گه‌رچی
 زۆر له‌ راستیدا ژیا، ده‌رگای راستیه‌ خۆش و به‌تامه‌کانی بۆ و‌ال‌بوو،
 به‌لام دوا‌جار نه‌یتوانی له‌ گوشاری خه‌یال ده‌رچیت، ئینسان مه‌خلوقیکی

ناسکه له نيوان په ستاني راستي و خه يالدا يان وهک من ده بيته
 پياوکوژ يان وهک تو غه زه لنوس ده بيته شاعير. غه زه لنوسي برام،
 من نيستا له تو ده ترسم، له ماجيدي گول سولاف ده ترسم... وها
 سه يرمه که برام. به راستي له تو ده ترسم، تو پياويکي خه يالاتيت، من
 و تو باغيکي هاويهش له سه رماندايه، به لام ده ترسم چون خه يالاتي
 عه شق نه وجه واني چيني کوشت... نه هه موو راستيه تاله نيمه ش
 بکوژيت».

ماجيدي گول سولاف نه يده شارده وه که رقي له دنگ و شيوه قسه ي
 منه، هر کاتيک زور قسه مبردايه وه پزييه کي زورم له سر ده موچاوي
 ده بيني. گرچي من زور بلييه کي وها بيتام نه بووم، به لام ناخوشي
 دنگم و خرابي دم و نوتقم وايانده کرد، خه لک که م بايه خ به ناوه روکي
 قسه کانم بدن. نه و نيواره يه بهر عه کسي جاران، هه ستمکرد گول
 سولاف به ريز و حورمه ته وه ته ماشامده کات. من پيکه نيم و گوتم
 «گول سولاف، مروف که قسه ي دلي خوي کرد، گر شه يتانيش
 بيت هر جوانه». نه و به زرده خه نه نه رستوکراتيه کي خويه وه
 گوتم «هه له يه کي گه وره يه نه و ديواره ي له نيوان خه يال و راستيدايه
 بشکيت، هه له يه... خه يال گر باريکه يت به راستي ترسناکه و راستيش
 گر باريکه يت به خه يال ترسناکه. تيکه لاوکردني نه م دوو زه مينه، وهک
 تيکه لکردني نه و ناگر وه هايه».

غه زه لنوس به گومانه وه سه يري هه ر دووکمانی کرد و پاش که ميک
 بيرکردنه وه، هه نديک کاغه زي له سر ميژه کي خوي هه لگرت و بيته وه ي
 بزانيت چي ده کات داياننه وه و گوتم «نه و سنوره ي نيوه له نيوان
 راستي و خه يالدا دايدنه ين نه کرده يه و نابيت. چ شتيک نه وجه واني
 چيني کوشت؟ ها... نيوه نه و پرسياره تان له خوتان کردوه...؟
 حه حقيقت يان خه يال؟ مروف ته نيا له جيهان يکدا ده توانيت سنور له

نیوان راستی و خەیاڵدا دابنیت کە خۆشەبەستی و کوشتنی تیانەبیت...
 لە ھەر جیگایەک خۆشەبەستی و کوشتن ھەبیت، حەقیقەت و خەیاڵ
 بەشیوەیەکی نەوتۆ تێکەڵدەبن جیاپوونەویان نەستەمە. من چەندین
 ساڵە غەزەل دەخوینمەو، لەگەڵ ھەموو غەزەلێکدا جار دوای جار
 قوولتر بە خەیاڵاتدا پۆدەچم، بەلام ھەرکات لە خەیاڵدا زۆر دوور
 پۆشتبیتم زۆر بیرم لە راستی کردۆتەو. ئێوە بیرتان لیکردۆتەو
 کە بۆ لە نیوان ھەموو خەڵکی ئەم شارەدا بە تەنیا ئێمە چیرۆکی
 مردن کۆدەکەینەو؟... ئەی بۆ لاشەکەئەوجەوانی چینی ژیانی ئێوەی
 واگۆپی؟... ھا... ماجەلان تۆ بیرت لیکردۆتەو؟ چونکە ھیچ کەس
 بەقەد مەخلوقێکی خەیاڵی تینووی راستی نییە. خەیاڵ خۆی بە زۆر
 دەستمان دەگریت و دەمانباتە سەر ئەو راستە ھێڵەئەمانگێرێتەو
 بۆ راستی. نەوجەوانی چینی لە دونیای حەقیقەتەو ھات بۆ لای من،
 خۆشەبەستی ھێنای. من دەمویست بژی بێئەوێ عەشق بیکوژیت و
 بەدەختی بکات... دەمویست وابکەم بە شتێکی کەم لە حەقیقەت و
 بە شتێکی کەم لە خەیاڵ پازی بێت... ئەو دەرەئەئێمە تووشمان
 ھاتوو ئەو نییە خەیاڵمان ھەیە یان بیر لە راستی دەکەینەو،
 ھەموو مرۆفێک شتێکی کەم لە خەیاڵ و شتێکی کەم لە راستی لەلا
 دەستدەکەوێت. دەرەئەئێوەیە بە خەیاڵی کەم و راستی کەم
 پازی نابین... ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات دەیوێت تا
 ئەوسەری حەقیقەتیش بپوات، ئەوێشی بێوێت تا ئەوسەری حەقیقەت
 بپوات، دەیوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات... ئەو دەرەئێمە...
 خەڵکانی دێ بە کەمێک حەقیقەت و کەمێک خەیاڵ دەژین و ھەستناکەن
 شتێکیان و نکردو، بەلام ئێمە تازە مەحکومین بەوێ تا ئەوسەر
 بپۆین... بەش بە حالی خۆم مەحکوم تا ئەوسەر بپۆم... نەوجەوانی
 چینی پێگای تری بۆ من نەھێشتەو، ئەو ھات و تا ئەوسەری خەیاڵ

پۆى كه مرگه، ئىستا منىش هىچ رىگايه كى دىم له پىشدهمدا نىيه
 نهوه نه بىت تا نهوسه رى حه قىقه ت برۆم... ئىوه نازادن له گه لمددا دىن
 يا خود نا، ده توانن برۆن... هر يه كه تان زهوى خه يالى و ژيانى تايبه تى
 خۆى هه يه. به لام من مه حكوم به رۆيشتن... ده بىت برۆم...».

ماجىدى گول سولاف گوتى «غه زه لنوس ئىمه هه موو شتىكمان
 پىكه وه كردوه، ده زانين ئىشه كه پره له مه ترسى... ده زانين يه كىك
 هه يه نه و جه وانى چىنى كوشتووه، ژنىك هه يه ديار نىيه... خه لكىكى
 ناديارىش هه ن ده يانه وىت غه زه له كان ببه ن و برۆن، ئىمه تا ئىستا هىچ
 ده رباره رى نه وانىش نازانين... ئىمه ناتوانين لىرهدا بوه ستين و هىچ
 نه كه ين.».

نه و پۆزه بپارماندا به رده وامبىن. تا كوتايى له گه ل يارىيه كه دا
 برۆين. كه س له و يارىزانه بچوكتر نىيه كه له ناوه پاستى گه مه كه دا
 ده چىته ده رى. هىچ يه ك له ئىمه ش خۆمان به يارىزانى بچوك نه ده زانى...

هر نه و پۆزه من و ماجىدى گول سولاف گرنگترىن گفتوگوى
 ژيانمان نه جامدا. من ده مزانى دىمه نى قاته ئىنگلىزى و وىقاره
 شاهانه كى له گه ل سروشته خاكى و بازارىيه كى مندا ناگونجىت،
 له گه ل نه وه شدا سه رسامى من به گول سولاف له سه رسامى به
 غه زه لنوس گه وره تريبوو. غه زه لنوسم وه ك پىاوئىكى ون ده هاته به ر چاو
 كه له نىوان دوو دونيادا سه رى لىشيووه، جىاوازىيه كى گه وره م له نىوان
 خۆم و غه زه لنوسدا نه ده بىنى، كه سمان له راستىدا به ته واوى سه ر به
 هىچ دونيايه ك نه بووين... به لام گول سولاف زۆر باوه رى به خه يالى

خۆى ھەبوو، ئەو ھەندىك ھىزى ھەيىت كە ئىمە نەمانبوو. لەو پۆژەدا من و گول سۆلاف گەفتوگۆيەكمان كرد كە تا مردن بىرم ناچىتەو ھە. ئەو ھەكە مجار بوو دواى ئەو ھەموو سالە ئەو دلى خۆيم بۆ بكاتەو ھە، لە دواى ئەو پۆژەو ھە ئىدى بە پىزىكى زۆرەو ھە سەيرى ماجىدم دەكرد، گەرچى خۇبادان و لە خۆپازىبوونى زۆرى، لەنجەولارى بە وىقارى لە قاتە سەپى و پەش و كرىمىيەكانىدا ھەمىشە غەمبارىدەكردم. ئەو پۆژە بە ماجىدم گوت «گول سۆلاف، لاشەكەى نەوجەوانى چىنى ھەمىشە لەگەلمدايە. زۆر جار چا و لىكدەنىم و دەبىينم، كە لە ھەزارباغ دەسورپمەو ھە دەبىينم، كە بە شەقامەكاندا دەپۆم ھەستىكى قوولم ھە ھە كە لە دواو ھە سەيرمەكات، ھەندىجار ھەست بە ھەناسەى دەكەم، ھەستدەكەم ھەند لىم نىزىكە خەرىكە بەرمەكەوئىت... گول سۆلاف تۆ پىاوئىكى لە من گەنجتر و خوئىندەوارترى. راستە دونىات نەبىنيو ھە، بەلام دەلىم لەبەرنەو ھەى دونىات نەبىنيو ھە، لەوانەيە باشتر تىبگەيت. لەم شارە پىس و چەپەلەدا دونىا ھەندە بچوكە بىبىنىت و نەبىبىنىت ھەكو يەكە. من لە تۆ دەپرسم، گول سۆلاف، زۆرجار واھەستدەكەم لاشەكە سىحرىكى زۆرى لەسەرم ھەيە... دەموئىت تىبگەم، چى وادەكات پىاوئىك لە تەمەنى مندا عاشقى لاشەيەك بىت؟ تۆ ئەو چۆن تىدەگەيت؟»

گول سۆلاف گوتى «ھەسەنى پىزۆ، منىش ھەمان ھەستم ھەيە، لەو كاتەو ھەى ئەو لاشەيەم بىبىنو ھە، دەموئىت شتىكى بۆ بكەم. جار جار لە ژيانى منىشدا دەردەكەوئىت، بەلام ناھىلم تەواو دەست بە سەر خەيالمدە بگرىت، مردووھەكان زالمەن گەر دەرگاىان بۆ بكەيتەو ھە، وەھا ژيانت داگىردەكەن، خەو و خۆراكت لىحەرام دەبىت»

ئىستىكى كرد و گوتى «پىزۆ، دەزانى بۆ دەموئىت تا كۆتايى لەگەل ئەم ھىكايەتەدا بپۆم؟ لەبەرنەو ھەى خوئىندەو ھەى چارەنوسى مردووھەكان، نەنيا شتىكە مرؤف لە راستىدا بى ھىچ مەبەستىك دەيكات.

مردووه كان ناگه پښه وه بؤ شه وهی سوپاسمانبکه ن. ئيمه خزمه تيگيان ده کهين، بيته وهی ناگادارين، بيته وهی ئيمه چاوه پښی هيچ بکهين و نه وانيش چاوه پوانی هيچ بن. شه وه نه وپه پښی به خشنديه، گه يشتنی ئينسانه به پلهی که مال. خزمه تکردنی مردووه كان وهک خزمه تکردنی زيندووه كان نييه، مرؤف هه ر وهخت خزمه تی زيندوويهک دهکات، دلای پرده بيته له چاوه پوانی، منته ده که ويته بهينه وه، ئوميدی وه رگرتنه وهی چاکه ی زؤرتر ديته پيشن، دلخؤشده بيته که فه زالی به سهر نه وانی ديدا هه يه. مرؤف کاتيک خزمه تی خودا يان نيشتيمانيش دهکات هه ر چاوه پوانی پاداشته. سهيرکه هه سنی پيزؤ نه وانه ی خزمه تی نيشتيمانيان کرد ئيستا چ جانه وه ريگيان ليده رچووه. من زؤرچار ده ليم خؤزگه خزمه تی نيشتيمانيان نه کردبايه. سهيرکه و به چاوی خؤت بيينه، نه وانه ی خزمه تی خودا ده که ن چ درنده يه کن، چنده بيياک به ئوميدی به هه شت مرؤفه کانی دی پارچه پارچه ده که ن. به لام من که خزمه تی شه و کوره مردووه ده که م، چاوه پوانی هيچ نيم... شه وه زياتر دلنيامدهکات که من پيشه يه کم له م سهر زه مينه نييه... کاتيک له گه ل مردووه کانداهه ريکده بم، نه هيچ وه رده گرم و نه هيچ ده به خشم... من وه کو غه زه لنوس به دواي راستيدا ناگه پښم... به لکو کاتيک له گه ل شه م لاشه يه دا ده پښم، نه مردووه كان هيچم ده دهنن و نه من هيچ ده دم به مردووه كان... شه وه پاکترين جؤری په يوه ندييه بوونه وه ريک به بوونه وه ريکی تره وه به ستيته، نه شه وان داوايه کيان له من هه يه و نه من ده توانم داوام له وان هه بيته. شه وه مرؤفانه ترين جؤری په يوه ندييه... له خؤشه ويستی بلندينه... خؤشه ويستی پره له ترس و داواکاری و خؤپه سهندي... به لام بايه خدان به چاره نوسی مردووه كان، خالييه له داواکاری و خؤپه رستی. شه مجؤره په يوه ندييه ته نيا له گه ل مردووه کانداهه به ستريته... تيده گه يت ته نيا له گه ل مردووه کانداه... شه من وهک

غزەلنوس بۆ حەقیقەت ناگەرپىم... من بۆ پاکی دەگەرپىم... غزەلنوس بۆ نيوه يه كى ونبوى خۆى دەگەرپىت، بەلام من دەمەوئیت بازنەيه كى پاك له گەل نەوجوانى چينيدا دروستبگم، ئەو هيچ نابەخشیتە من و منيش ناتوانم هيچى پييبه خشم، بەلام له گەل ئەو شدا هەردووكمان له هاوكيشه يه كداين، له بازنەيه كداين. ئەو بازنەيه تەنيا له گەل مردووه كاندا دروستدەكریت. تۆش حەسەنى پيزۆ، عاشقى ئەو لاشەيه نیت... تۆ له هەموومان زياتر پيويستت بەو لاشەيه يه... تۆ دەبيت له هەموومان زياتر له گەل لاشەكه دا برۆيت... چونكه ئەو تەنيا پيويستدەرى تۆيه له بەره ي بكوژەكانه وه برۆيت بۆ بەرى كوژراوه كان... سەيركه حەسەنى پيزۆ، لەو ساتەهوى من تۆ دەناسم دەمەوئیت شتیکت پيبلتيم، زۆربه ي پياوكوژانى ئەم ولاتە بەدواى جوژه پاکبوونه يه كى سياسيدا دەگەرپىن. مەلئ گول سۆلاف بيئابرووه، من هەر وهخت بير له تۆ دەكەمەوه راسته و راست له خۆم دەپرسم ناخو گەر پياوكوژتیک بلتت من پەشيمانم ئيدى ياربيه كه تەواوده بييت؟ گەر بلتت من نامادەم سزای خۆم وه رگرم ئيدى هەموو شتیک تەواو؟ گەر چوو بەردەمى سەرۆكه كانى و گووتى ئيوه منتان كرد بە پياوكوژ، بەوه هەموو شتیک دەگوزەرپت؟ ها... هيچ دەگوزەرپت؟ بەو قسەيه موويەك له سەرى سياسيه پيس و چەپەله كانى ئەم شارە دەبيته وه؟ ها گەر چوو بەر دادگا و سنگى خۆى پووتكرد و گووتى بمرۆژن، بمرۆژن... من تاوانبارم، ئيتربەوه دەبيت بە مرۆفئىكى تر؟ نا... حەسەنى پيزۆ...؟ نا.. ئەى ئەگەر دەستیکرد بە شيعر خوئندنه وه، ئيتربوو بە كەسئىكى دەستپاک؟. حەسەنى پيزۆ من شەوان كه سەر دەخەمە سەر سەرين بير له وشته ترسناكانه دەكەمەوه... حەسەنى پيزۆ، هيچ پياوكوژتیک بەو جوژه پاكانا بيته وه... ئەو جوژه پاکبوونه وه سياسى و عاتيفيانه مەرهميكن مرۆف دەينيته سەر برينه كه... تۆ تەنيا بەوه پاكدەبيته وه بگوازيتە وه

بۆ بهرەى كوژداوه كان... دەبەيت پۆحى كوژداويك بچىتە گيانته وه،
 ئەوسا تىده گەيت؟... حەسەن تۆفان، تەنيا بينىنى ئەو لاشەيە بەس
 نىيە، بەس نىيە هەستى پىبگەيت و وابزانيت لە تەنىشتە وه دەپوات...
 بە پىچە وانە وه دەبەيت ببەيت بە... ئەوهى يەكك دەكوژىت تەنيا بە وه
 پاك دەبەيتە وه، هەتا مردن پۆحى كوژداويك لە بەرىكات و لە برى ئەو
 بژى، دواى خەونە كانى بگەوئەت و لە خوليا و ئامانجى ئەودا نوقمبەيت...
 نەوجەوانى چىنى ئەو دەرفەتەى پىشكەشكردويت لە برى ئەو بژىت،
 پۆحى ئەو لە بەرىكەيت و دواى حىكايەتەكەى بگەوئەت. گەر دەتەوئەت
 پاكبەتە وه، پۆحى نەوجەوانى چىنى لە بەرىكە و گەر بۆ جارىكيش بووه
 لە چارى مردووئە وه لە دونيا بروانە... ئەم ولاتەى من و تۆ، عەزىزم،
 ولاتى مردنە... هەموو پۆژىك ئەم هەموو مەيتە... ئەم هەموو مەيتە،
 كە بۆگە نىان لووتى بە شەرىبەتەى پىكردوه، ئەو هەموو ژنە كوژداوهى
 ئەم شارە، كە چىرۆكىان بە مسەر و سەرى دونيادا بلاوئەتە وه... حەسەنى
 پىزۆ، پادشاي گولۆ... هەستدەكەم هەموومان پىويستمان بە وه دەبەيت
 جارىك لە جاران پۆحى مردووئەك لە بەرىكەين و بەشاردا بگەپئەين...
 بە گالته وه رىمە گەر. بىر لە وه بگەر وه گەر نەوجەوانى چىنى ئىستا
 زىندوو بىتە وه چى دەكات؟... بە قسەم بگە ئەو بگە بە خولياى
 خۆت. بىر لە وه بگەر وه و هەستە بپۆ دواى ئەو خوليايە بگەر وه».
 لە و ساتەدا پىموابوو، پۆحى نەوجەوانى چىنى گەر بگەپئەتە وه بۆ
 دونيا راستە و راست بە دواى باران شوکوردە دەگەپئەت... وەك ئەوهى
 تەلىسم لىكرايىت هەستام و جگە لە گەرەن بۆ باران شوکور هىچ
 خەيالئىكى دىكەم نەبوو.

من له ژنير كاريگەرى راستەوخۆى قسەكانى ماچەلاندا، يەكەم كەس

بووم که برپارمدا به ناشکرا بچمه شه‌په‌وه. ئەو کاتەى من لای خۆمه‌وه برپاری راگەیاندى شه‌پمدا، هیچى ئەوتۆم لەسەر دريژ و پانى بەره‌کانى جەنگ نەدەزانى. پێموایە هەموو ئەوانەى لەو دەمدا لەگەڵ مێر و بارۆنەکانى نویمیراندا چوونە شه‌په‌وه هەواییکیان لەسەر دريژ و پانى گۆرەپانى جەنگ نەبوو. کە ئێمە چووینە شه‌په‌وه لە مێژیوو مێره‌کانى نویمیران بە شیۆه‌ى جۆراوجۆر ئابلۆقه‌یان دابووین.

لە شەشى ئەیلولى سالى دووه‌زارو چواردا... من په‌لامارى مورته‌زای شه‌یتانمدا.

دواى قسه‌کانى من و گۆل سۆلاف، هەمان شه‌و من و شېر چووینە سەر مێزه‌کەى مورته‌زای شه‌یتان. بە پێکه‌نینیکى گۆره‌ پێشوازی لیکردین. ترسیکى قوول لە چاويدا بوو. بەلام بە دەم گوتى « ئەمە چ شەویکی خۆشە، چ شەویکی سېحراوی و پېر ئاھەنگە، من دووان لە جوانترین کورپانى ئەم شارە بوونەتە میوانم... مرۆف بۆ شەویکی وەها ژيانى خۆى دەخاتە مەترسببەوه، خەلک هەن دەمرن و شەوی و ناڤیت بە نسیببان... چ خۆشەختم... چ پیاویکی کامەرانم... سیولالا... ئەمە چ شانسیکە پووی کردۆتە من و نەسىمى چ بەختیکە بە باغمدا شنەى دیت؟ ». من و شېر خۆمان وادەرخست کە تەنیا بۆ ناسین و بەهرە وەرگرتن لە قسه‌ خۆشەکانى چووینەتە سەر مێزه‌کەى. پێمانگوت خۆشەخندەببێن و گۆره‌دەببێن قەبوولببیکات ئیوارەیک داوەتیکى بکەین. ئەو لەگەڵ هەموو گومان و دوودلیبەکیدا گوتى « داوەتى ئیۆه شەرەفیکی ببۆینەیه.. وەک ئەوه وایە سەرلەنوێ لە دایکبوویتمەوه، نە شەمالى دوور و نە نەسىمى بەیانبان وەک نرخى ئەم حورمەتەى ئیۆه لە منى دەنێن، ئاوا دل و پۆحم فینک ناکەنەوه... ».

من و شېر هەردووگمان دەمانزانى، زۆریەى نوینببەکان لای مورته‌زای شه‌یتانن. یاریبەکە خالى نەبوو لە مەترسى گۆره. من ویستم شېر

نه‌یه‌ته ناو حی‌کایه‌ته‌که‌وه، ویستم به‌ته‌نیا نه‌و پلانه جیبه‌جیبه‌که‌م
 که‌له‌سه‌رم‌دایه، به‌لام شبر نه‌یده‌ویست له‌جوره یاریبه‌کی وا ترسناک‌دا
 به‌ته‌ن‌ها به‌جیبه‌بیل‌نیت. نه‌گه‌رچی په‌ککه‌وته و بی‌هیزبوو، به‌لام له‌فیل
 و مه‌کردا له‌من زورزانترو و لیوه‌شاوه‌تر بوو. من دانیشتنه‌که‌م له‌گه‌ل
 مورته‌زادا به‌باسی رابوردووی خوّم و جه‌عفری مه‌غولی کرده‌وه، گوتم
 من دۆستیکی نزدیکی جه‌عفری مه‌غولیم و پتر له‌دوازه‌ساله نه‌مبینه‌وه،
 ده‌زانم که‌جه‌عفر دۆستیکی نزدیکی نه‌وه و ده‌خوایم گه‌ر بتوانیت
 کۆمه‌کمبکات مه‌غولی ببینم. مورته‌زا به‌و شیوازه‌سه‌یر و ناوازه‌یه‌ی
 خوئی، به‌و زمانه شیرینه‌ی گوتمی «مه‌غولی، شاه نه‌و شازاده‌یه...
 نه‌و جوامیره... خوای مه‌زن، گولدانی نه‌م وه‌ته‌نه، چند گولی تری
 وه‌ک جه‌عفری مه‌غولی تیدایه؟. چند چرو و چند نه‌مامی تری وه‌ک
 نه‌و له‌باغ و بیستانی نه‌م نیشتمانه‌دا هه‌یه... من هه‌ر ده‌بوویه
 بمزانیبایه که‌نه‌جی‌زاده‌یه‌کی وه‌ک نیوه، که‌کوپکی پاکسی وه‌ک تو و
 نه‌و، هه‌ر ده‌بیت په‌دیفی پیاری وه‌ها بن... من به‌خته‌وه‌رم، به‌خته‌وه‌رم
 که‌له‌سه‌رده‌میکدا ده‌ژیم که‌قاره‌مانی وه‌ک جه‌عفری مه‌غولی تیدا
 ده‌ژی... که‌پیاری وه‌ها جوامیر و مه‌ردی وه‌ها بی‌وینه‌ی تیا زیندووه...
 قه‌سه‌م به‌تیشکی خوّر و ناوی کانیه‌پاکه‌کانی نه‌م نیشتمانه‌ی من
 و تو له‌باوه‌شیدا گه‌وره‌بووین، نه‌و پیاره له‌گه‌وه‌ریک ده‌چیت که
 تا نیستا نرخ و به‌های نه‌دۆزراوه‌ته‌وه». هه‌موو که‌س ده‌یزانی که
 مورته‌زای شه‌یتان درۆده‌کات. شبر بو نه‌وه‌ی و ابکات زیاتر بدویت گوتمی
 «مورته‌زا، به‌راستی پیمبلن، تو ده‌توانیت جه‌عفری مه‌غولی ببینیت.
 من بیستومه‌ده‌لین جه‌عفر هه‌ر له‌نه‌وروپایه، ده‌لین له‌و کاته‌وه‌ی
 چووه بو هۆله‌ندا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه؟». مورته‌زا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتمی
 «له‌و پۆژه‌وه‌ی حیزب داوایکرد... له‌و پۆژه‌وه‌ی سه‌رۆک به‌نامه‌ی
 تایبه‌تی ناردی به‌داویدا، ئیدی دوی سن پۆژ لیره‌بوو... جه‌عفری

مەغۇلى، ئاي چەندە دالى بەم خاكە دەسووتت... كى ھەيە دلاوهرى
 وەك ئەو لەبىرىكات... گووتى مالوا ئەى شارە جوانەكانى خۆرئاوا،
 خواحافىز ئەى ئاسوودەيى، من نىشتيمان بانگمەكات، وەتەن ھاوارم
 بۆ دىنئىت، سەرۆك بە ھەموو شكۆى خۆيەو، بەو پەيامە پىرۆزەو
 كە ھەلىگرتوو، ھىيى ھىيى بانگمەكات... جەغفەر لەوانەيە كە ژيانى
 خۆى كردو بە فىدای ئەم نىشتيمانە... لەوانەيە... ئەى شىبرى برام...
 من دەتوانم مەغۇلى بىينم، گەر نەشتوانم، بۆ ئىوہ تا بەردەرگای ئەو
 زاتە لەسەر زگ دەپۆم، شەرەفە... شەرەفە، سەرورەيىكى گەرەيە
 ئىوہ دەيىبخشەنە من لە نىوان ئىوہ و پىاوانى بەرزى وەك خۆتاندا
 پەيامنئىركسى بچوك بىم... چ خۆشبەختيىە بۆ يەككىسى ناچىزى وەك
 من ھىيى خزمەتى پىاوانى گەرەي وەك ئىوہبەكەم». شىبر گووتى
 «مورتەزا پىمان خۆشە تۆ شتىكمان بۆ پىكبخەيت چاومان بە مەغۇلى
 بەكەويت... گەر راستە حىزب پلەوپايەى داوہتى دەيىت ھاوپىى خۆى
 لە بىرىيىت... تۆ پىى بلى، حەسەن توفان و شىبر مستەفا دەيانەويت
 بتىينن... ئەو ھاوپىى عومرمان بوو».

مورتەزا وەك لەسەر شانۆيەك وەستايىت، دەستى بەرزكردەو و
 گووتى «مەغۇلى ھاوپىى خۆى لە بىرناكات، يەككىك بەوفا و بە ئەمەك
 نەيىت سەرۆك وەھا قەدرى ناگرتت، وانىيە؟ برايان وانىيە... سەرۆك
 بەدرژايى ژيانى بۆ پىاوى وەفادار و بە ئەمەك گەراوہ... خودايە...
 ئەى پىاوہ گەرە و مىرزادەكان... ئىوہ نايىت ئەوہ لە بىرىكەن...
 بەلام ئىش، ئىلاھى، لەگەل ئىشدا دەلئىت چى... خزمەتكردنى ولاتىكى
 وا وىران، بەسەرکردنەوہى واجبەكان... وريايى دەرەق بەو ھەموو
 دوژمنە... ئەو ھەموو نەيارە... ئەو ھەموو شەونخونىيە... پاراستنى ئەم
 ولاتە... پاراستنى پىاوہ جوانەكانى... عەزىزم، مەغۇلى پۆحى بەسەر
 پىاوہخاسەكانى ئەم ولاتەو دەرەجىت... دەتوانىت بۆ پاسەوانكردنى

پوڅيکي جوان، به ههفته چاو ليکنه نيت... مه غؤلی ئيوه ی بیرنه چووہ... بیری نه چووہ... به لام نیش عه زیزم نیش... نهرکی حیزب...» من که تہ ماشای ده ست و نیگا و پیکه نینه کانیم ده کرد، دلنیا بوم ده توانم نه م ریوییه بگرم... دلنیا بوم له دلیدا شتیک هه یه دوا ی بکه ویت ده یگریت. ده مزانی له گه ل نه مجوره مه خلوقانه دا یه ک یاری هه یه، نه ویش یاری پویه پووہ. هه مو نه و جانه وه رانه ی حیزب دروستیکرد بون له یاری ژیره وانکیدا... له نمایشکردندا، یه که مبون. بو نه وه ی ناشکرا و بیپه رده یاری له گه لدا بکه م گوتم «مورته زا، من هاوړی مه غؤلیم... من وه ک نه و نیم، تیده گیت، من له حیزب هاتمه ده روه و جاریکی تر له ژیانمدا ناچمه وه ناو حیزب، به لام نیشده که م تیده گیت، نیشده که م، به لام به یاساو پیسای خو م... تا پوژیک چه ک هه لگرتن مانای هه پوو، من چه کم پیپوو، به لام نیستا ته وا... مه غؤلی کوړی نیشتمان نییه... مه غؤلی نیستا خزمه تکاری میره کانه... من ده مه ویت ببینم و چند پرسیاریکی لیکه م، ده زانی مورته زا نه و پرسیارانه چیین؟... ده زانیت؟ چه زده گیت بیان بیستیت، ها چه زده گیت؟ لییده پرسم چه عفری مه غؤلی پؤلی تو له کوشتنی نه و ژنانه چی بوو که دوو سال له مه وپه ر له مالی ژنه بیپه ناکاندا سووتان... نه و ژنانه ت له بیره؟ نه و ژنه به سته زمانانه ی گه ره کی «بابه ردان». ها... له بیرته؟ پییده لیم مه غؤلی براده رم، شه رمه که و پیملی، پؤلی تو له کوشتنی هه ندیک له ژن و کچانی نویمیراندا چییه؟. ها... له م دوو ساله دا زیاد له ثافره تیک و کچیک له نویمیران بیسه روشوین بون... وانیه مورته زای نازیزم، وانیه؟ پییده لیم براده ره ژنکوژه عه زیزه که م، دوا ی نه وه ی من ده ستم له ژنکوشتن هه لگرت، تو چه ند ژنی ترت کوشت؟ لیشی ده پرسم تو بو کامه ناغا و میر و کادیری بالای به نه مه ک نیشده گیت... کامه یان زوړترین خه لاتت ده دات؟ لییده پرسم مه غؤلی عه زیزم، من براده ره

دیرینه‌کە ی خۆتەم، پێمبۆی تۆ ئەمڕۆ تەنگ بۆ کۆ دەتەقینیت؟ جگە لە چەقەڵ ئیسماعیل و مورتەزای شەیتان چەند پیاوی تەرت هەیه لە بازار و کوچەکاندا ئیشت بۆ دەکەن و خەڵک دەترسێن؟... پێدەئێم لەگەڵ چەند کومپانیادا شەریکیت؟ هە عەزیزم... چەندجار لەسەدا بیستی و لەسەدا سی و لەسەدا چلی وەرەگریت؟ بۆ قازانجی چەند کەس لووت دەنێیتە ناو تەندەرەکان؟ سالی دەم و دانی چەند کەس دەشکێتیت لەوانەی دەوێرن دەمبکەنەو؟ تا ئیستا پەراسووی چەند پۆژنامەنوست شکاندو؟ لە چەند بالەخانەی نویدا بەشت هەیه؟ لێدەپرسم، جەغەری برام ژمارە ی پاره‌گێرەکانی تۆ و برادەرە بارۆنەکانت لە بازاردا گەیشتونەتە چەند؟ ژمارە ی دوکانەکانت چەندە عەزیزم؟ چەند سەد دۆنم زەوێت لە دەورووبەری شار هەیه؟ چەند گوندت لە جووتیارە بەستەزمانەکان کەپووتەو و کۆپەکانیشت کردون بە پۆلیس؟ لە ژێرەو چەند بەنزیخانەت هەیه؟ ژمارە ی قەحجەکانت گەیشتونە چەند؟ کۆ مەسرفی ئێو پیاو و دڵسۆزانە ی تۆ و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی کولەکە و شیخی ناساجی و قەیسەر هەلەگرت... کۆ؟ حیزب؟ مەکتەبی سیاسی؟ هاوڕێیان و هەفالان و کادیەرە بە ئەمەکەکان؟ هە کۆ؟».

قەسەکانم وەک کوتەکیک وەهابوو بەر سەری مورتەزای شەیتان کەوتبێت، بۆ ئیستیک وەها چەپەسا نەیدەتوانی زمان هەلبێنیت. پێشتر کەس بەو جۆرە قەسە ی لەگەڵدا نەکردبوو. ئەو تەکە شیوازیکی گونجاوی یاریکردن بوو لەگەڵ مورتەزای شەیتاندا. دەمزان ی گەر هەردووکیان بەرابەر بە یەک دەمامک بکەینەسەرمان، تا هەتا هەتا یە یاریبەکە تەواو نابێت، بەلام گەر یەکیکیان دەمامکە فرییدات، یاریبەکە دەگورپت. دڵنیابوو کاتیکی دەوێت تا ئێو کوتەکە تەواو گێژیدەکات. شەربیش لەو باوەرەدا نەبوو، وا دوور بپۆم، بەلام خۆشحالبوو

که مورتەزای بەو جۆرە دەبینی. لە چاوی شەبەردا شادییەکی گەورەم خۆپێندەو. مورتەزا کەمیک خۆی پراوەشاند و گووتی «حەسەن تۆفانی برام، پیاووە گەورەکە... درۆی نەیارەکان نەتبات، سوێند بە بیگەردی بەپولە، بە غونچەیی درەختی سیۆ، مەغۆلی دەستیکی لەو شتانەدا نییە... ژنە سووتاوەکان، کچە کۆژاوەکان؟؟... هیهی هی هی هم... وای حەسەنی برام... وای. مەغۆلی سەربازێکی راستگۆیە، پۆژیک لە هۆلەندە گەپاوە وە من پێشوازی لێکرد، هەر گەیشتینە شار، هەر چاوی بە منارەکان کەوت، چاوی بەو شاخانە کەوت، چاوی بە گومەز و قەلا و بورجی کارەباکە کەوت، دەستیکرد بە گریان، خۆلی زەویبەکەیی دەخوارد، تۆ نازانیت چەند ئەم خاک و ئاوەی خۆشەوێت، گیای دەخوارد، ئا عەزیزم، وەک یەکیەک غەریبی شیتتی کردبیت چیمەنی حەوشی مالهەکەیی خۆیانی دەخوارد... گەر ئەو پۆژە مەغۆلیت بەدیاوە دەتزانێ چ پیاویکی ناسکە... دەتزانێ چەند ئەم ولاتەیی خۆشەوێت. من خۆم بۆ نەگیرا و لەگەڵیدا گریام، لەگەڵیدا خۆلم خوارد، لەگەڵیدا گیام خوارد».

من پێمگووت «مورتەزا، هەموو ژنانی ئەم شارە ناوی تۆیان بیستوو... تۆ بۆ کێ ئێشێدەکەیت؟ هەموو دەلێن تۆ بۆ حیسابی مەغۆلی ئەو دوو خوشکەت لە گەرەکی «کانیتۆز» دەرمانخوارد کرد، تۆیت دەستت لەسەر بپێنی ژنی هەلھاتووی یەکیەک لە ناغاکاندا هەیه... من دەسەلاتێکم بەسەر تۆدا نییە، بۆ دەترسیت... ئەو هی من لێت دەپرسم، ئەو قسانەیه کە خەلک لە دەرەو دەیزانن، هەموو خەلک دەیزانن».

هەستمکرد هیدی هیدی قسەکانم شیتێدەکات، بەلام دوویارە خۆی گرت و گووتی «حەسەن تۆفان دۆستی من، برای شیرینم... مورتەزا بەپولەیه... مورتەزا ناتوانیت مێرولەیهک ئازاردات... یەکیکی خراب

ئەو دلە پاک و جوان و گەورەییە تۆی چەواشەکردووە، بەکێکی ترسناک ئەو پۆخە گەورەییەتی ژەهراویکردووە، قەسەم بە ژیانی گول... قەسەم بە دەنگی بالەندە کاتیەک خەریکە دەپێکرتیت... من بیگوناھم، دلێکم هەیه لە بەفر پاکتر... لە ئاو پاکتر، لە شەونم پاکتر... تۆ مورتەزا ناناسیت... شەو و پۆژ بەم شارەدا دەسوڕیمووە و بە خەلک دەلێم ئێو مورتەزا ناناسن، وەرن پۆخی ببینن... پۆخی».

من بە گالته جارپیەووە گووتم «پۆخی؟ ھا پۆخی؟ ئەو پۆخە شەیتانییە دەیفرووشیت بە هەموو کەسێک، مورتەزا ئەو شەووەت لە بیرە لە گەل قەیسەردا لە قەراغ شار، کوپێکی گەنجتان ئازاردا، بیرتە تۆ وەک ئێستا لە تاریکیدا قەسە پڕوپوچت دەکرد. من ئەو شەووە لەوێبووم، لە تاریکیدا سەیری تۆ و قەیسەر و پیاووە ئازاکانی دیکەم دەکرد کە لە مندالێکی بەستە زمانتان دەدا کە نایەوێت دوکانەکی چۆلبکات... مورتەزا بیرتە، یان بیرت نییە؟ مانگی چەند جار ئاواها لە خەلک دەدەن... باسی پۆخت کرد؟ وانییە؟ بەو بۆنەییەووە پێمبێت، پۆخی باران شوکور لە کوپییە؟ پێمبێت ژنی بارۆنی کولە کە لە کوپییە؟ تۆ پۆحیکێ پاک نیت؟ دەپێمبێت باران شوکور کوا؟».

وێک چنگیکێ تیز برینداریکردبێت لە شوینی خۆی هەستا و لە میژەگەمان دوورکەوتەووە و گووتی «حەسەن تۆفان... تۆ عەزیزی منیت... تۆ سەرورەری منیت... هەموو دنیا دەزانیت ژنی بارۆنی کولە کە لە دەرەووی ولاتە... هەموو دنیا دەزانیت... خۆای گەورە، لە گومانی خراپی ئەم پیاووە بمانپاریژە... خۆای، بیبۆرە... خۆای گەورە بیبۆرە، چونکە حەسەن تۆفان گەورەری منە، مامۆستای منە، عەزیزی منە... سەرورەری منە». وێک گێژیووپییت، وێک تیرێکی ژەهراوی پێکابیتی و چاوەروانیبیت ژەهرەکی هیدی هیدی بگاتە دلێ، بە خاویبەکی زۆر، بە ملهوپێ جانەوهرێکی بەزیووە لە گەل ئەو قسانەدا یانەکی چۆلکرد.

دوای ئه‌وه‌ی مورت‌زا پۆیشت، سه‌بیریکی شبرم کرد و گوتم «شبری برام ئیستا یان ده‌مانکوژن، یان مه‌غۆلی ده‌نیریت به‌دواماندا بۆ ئه‌وه‌ی بیده‌نگمانبکات، یان گەر ژنی بارۆنی کوله‌که له ژياندا مابیت له ژیر زه‌ویش بیت ده‌ریده‌هینن و ناشکرایده‌که‌ن».

شبر سه‌بیریکردم و گووتی «نا... هیچ یه‌کیک له و سێ ئه‌گه‌ره‌ی تۆ پاست نییه، نامانکوژن له‌به‌رئه‌وه‌ی واهه‌ستده‌که‌ن هێزی گه‌وره‌ترمان له پشته. ئه‌وه‌ عه‌قلی ئه‌وانه، برات له ناو ورگی مه‌کینه‌که‌دا گه‌وره‌بووه، له نیوان ددانه‌کانیدا ژیاوم، سه‌یری قاچم بکه ئه‌وسا ده‌زانیت له کوێ بووم... من ده‌زانم چۆن بیره‌که‌نه‌وه. مه‌غۆلیش خۆی ده‌رناخات چونکه مورت‌ه‌زای شه‌یتان ناویریت هه‌وآلی ئه‌مشه‌و بیات بۆ مه‌غۆلی. ژنی بارۆنیش ده‌رناکه‌ویت، له‌به‌رئه‌وه‌ی دلنیام نه‌ماوه».

پرسیم «ئه‌ی چی ده‌بییت؟»

شبر سه‌بیریکردم و گووتی «نازانم»

به‌هه‌ستی که‌سه‌یکه‌وه‌ بزانییت شه‌پۆکی بیسه‌روینی هه‌لگیرساندوه،

به‌که‌ساسی گوتم «شبر ئیستا چیکه‌ین؟»

شبر بۆ ئه‌وه‌ی ئارامبکاته‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و گووتی «ئیستا ده‌چینه‌ده‌ری، له‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ جوان جوان سه‌یری ئه‌م سالۆنه‌ بکه، چونکه ئیتر تامردين نایبینیته‌وه، ئیتر که‌سمان ناتوانین بینه‌وه بۆ ئیره، ئیدی پتویستیمان به‌وه نییه‌ بینه‌وه بۆ ناو ئه‌م یانه‌یه... چه‌ند وه‌خته‌که‌ پوو لیره‌ ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ بوو پۆژیک فیشه‌کیکی وه‌ها به‌قه‌تین، ئیستا گولله‌ی یه‌که‌می خۆمان ته‌قاند، ئیدی به‌هه‌موو حیسابیک هه‌له‌یه، لیره‌دا ده‌ریکه‌وینه‌وه... بای بای یانه‌ی پیاوکوژه‌ بێنیشه‌کان... بای بای... بابۆین... که‌گه‌یشینه‌ ده‌ری پێته‌لێم، ده‌بییت چی بکه‌ین».

به یه ککه یشتنی ماجه لانی راسته قینه و ماجه لانی خه یالی ئه یلولی دوو هه زار و چوار

ئه فسانه وهک پیاویک وه سفی زوهدی شازهمانی کرد که بۆنی درمخته دووره کان و ئاوه نه بینراوه کانی لئیدیت. پیاویک له گه ل خۆیدا سیحری زه وییه نادیار و کیشوهره نه ئینییه کان ده گپرت، بۆنی میوهی ته لیسماوی و گه لای درندهی لئه لئه ستهت، عه تریکی هه یه ته نیا له پئده شته خه یالییه کاندای ده شیت هه بیته. کاتیک له گه لئیدا ده خه ویت هه سته که یته له گه ل بای شه ودا خه و توویت، هه سته که یته ریبواریک ده ست له له شته ده دات که پیشتر ده ستهی له هه موو ئه سته ره کان داوه. په نجه کانی بۆنی خه یالی سهر که شتییه کان و ماچه کانی بۆنی کئیلکه دووره کانی لئه لئه ستهت. که ده ستهی بهر ژنیتیت ده که ویت، وهک ئه وه یه کللیکی ئه فسانه یی بهر خه زنه ی شهرمت که وتبیت و ده ستهکی نه رم قوفلی حه یات بکاته وه. که لئوی بهر لئوت ده که ویت، هه موو له شته پرده بیته له ورده بروسکه ی خیرا، که گویت له هه ناسه ی ده بیته هه ره سه ختترین ماسولکه ت شله ده بیته، که قسه شه ده کات وا هه سته که یته، نه سیمیک سینه تی گوشیه و لئویکی تینوو به سه ره له شته دئ و ده چیت. غزه لنوس به سه رسامیه وه گوئی له وه سفه کانی ئه فسانه گرت. ئیستا شازده سال بوو ئه و ژنه ی ده ناسی. له و ماوه یه دا، ئه فسانه هه میسه هاو پئییه کی دلسۆز و ژنیکه ی راستگو بووه. به دریزایی ئه و سالانه «خانمی چرپه ئه فسوناوییه کان» هه رده م باسی بق و بئزازی خۆی له میرده ئوتیلچیه که ی ده کرد، به لام تا ئیستا خیانه تی لئ نه کردبوو. دلنیا بوو ئه فسانه گه ر خیانه تی له میرده که ی بکردایه، بۆی باسده کرد... ئه وه یه که مین خیانه تی بوو. چه ند سالیک له وه بهر

پيگوت «پۆڭڭ خيانهتى لىدەكەم، بەلام لەگەل يەككىدا ھىند لە خۆشەويستى بزانييت، وەھا مەستمىكات... گەر ئىسماعىل دواتر كوشتى بە خەيالدا نەيت». كە ئىستا سەيرى چاوى ئەفسانەى دەکرد، دلنابوو ئەو پياو خەيالپىيەى دۆزىو تەو كە ھەموو ژيانى بۆى دەگەرپت. ئەو ھەى سەيربوو، پياوى خەونەكانى ئەفسانە خالى باران شوکور بىت... لەوسەرى دونياو ھاتبىتەو بۆ ئەو ھى باران بدۆزىتەو... سەيرى لىھات كە زانى ئەفسانە ئاگادارى درۆكەى بارۆنى كۆلەكەى. بەدرىژىش چىرۆكى نامە دزراوەكانى بۆ گىپايەو، سەربوردى يەكتر بىننى زەدى شازەمان و بارۆن لە مالىكى كۆندا، حىكايەتى ئەو پەلامارەى دلنابوو مېردە ئوتلىچىيەكەى دەستى تىدا ھەى. ئەفسانە دواى ئەو ھەى بە عادەتى ژنانەى خۆى ھەموو شتىكى بە ورد و درشتەو گىپايەو، دەستى خستە سەر دەستى غەزەلنوس و گووتى «غەزەلنوس، يارمە تىبەدە... لە بەر خاترى من يارمە تىبەدە، زۆر پىوستى بە ئىمەى». غەزەلنوس بە سۆزىكەو كە تەنبا لە كاتى غەزەلخوینىدا لە پرویدا دەردەكەوت، گووتى «ئەفسانە... ھاوپى باشەكەم... بە پىچەوانەو من پىوستىم بە يارمەتى تۆى... ئىستا دلنابام كە مەسەلەى باران شوکور پەيوەندىيەكى زۆرى بە كوژرانى نەوجەوانى چىنپىيەو ھەى، باران و نەوجەوانى چىنى بۆ نرىكى سالىك پەيوەندىيەكى نەئىيان لە نىواندا بوو، مەسەلەكە ئالۆزترە لەو ھەى تۆ دەبىننىت، چىرۆكىكى پىرلق و پۆپە. ئىستا وای بۆ دەچىن كچەكە لەگەل دەستگىرانەكەيدا كوژراىت... تۆ خۆت لە حىكايەتەكە دووربىگرە... چونكە دوور نىيە دەستى زۆر كەورە لە مەسەلەكەدا ھەبىت، خۆت دەزانىت، مەبەستم چىيە... من و دووان لە ھاوپىكانم زۆر لە ئىشەكەو ئالۆين، چونكە نەوجەوانى چىنى لە مەنەو زۆر نرىك بوو... زۆر زۆر نرىك، دەبىت زەدى شازەمان بەئىنەو و لەگەلماندا بىت».

دوای سئ پوژ له و دانیشتنه، زوهدی شازهمان گه پاپیه وه بو شاری مندالی خوی و له شهوی شهشی نهیلولی دووه زاروچواردا، له ههمان شه و شه و دا که حه سه ن توفان و شبر بو په که مجار په لاماری مورته زایان دا، زوهدی له سر سفرهی غزه لنوس به ناماده یی ماجیدی گول سولاف وهک شاهیکی قژ دریژ به ده ستیک جلی نویوه، به چاکه تیکی بریقه داره وه، به ته ووی و یقاری گه پیده یه کی دنیایدیه وه دانیشتبوو و نانی ده خوارد. شه و نیواره یه بو په که مجار شه و دوو گه پیده گه وره یه پیکه وه له سر خوانیک به رامبه ر به یه ک کوبونه وه و له نزیکه وه سه یری په کتریان کرد. دوو گه پیده که جوان و به یقار ده یانواند، هر دوو کیشیان گه له ک پیکپوش و سه نگین بوون. دوای نانخواردن، زوهدی شازهمان شه تله سیکي گه وره ی له جانتا که ی دهره ینا، شه تله سیکي زور زور کون که هیشتا باق و بریقی خوی ته و او نه دوراندبوو. نه خشه یه کی گه وره و وردی دنیا که به قه له میکی سوور پتگای سه فوره دریژ و نا کو تکانی خوی تیا په نگردبوو. شه و شارانه ی که بینیبوی به بازنه یه کی سوور ده ستنی شان کرابوون، شارگه لیکي زور له م سه ری زه وییه وه بو شه و سه ری زه وی. شه و شه و زوهدی شازهمان باسی پاسکیل فرو شه کانی هانوی بو کردن، باسی کیلگه کانی برنج له پتگای نیوان ماکو و په کیندا، باسی خه وتنی له گه ل کچیکدا که له به رده رکی په کیک له په رستگا خه یالی و جوانه کانی سریلانکادا په یکه ری تامیلی چکولانه ی فرو شتوه، ونبوونی له جوهانسبورگ له نیوان دوو باغدا، شه و دزانه ی له شه زمیر پووتیان کردوته وه، شه وه کانی له قه حبه خانه کانی مانیلادا، شه قازله ی ژنیکی حیجاب به سه ر له کوالامپور، بیشه رمی سه عاتفرو شه کانی که لکوتا، شه پی له گه ل میردیکی دلپسی ژنیکی نیقاب به سه ری سه ودی له ئوتیلنکی ته نجه دا، حیکایه تی شه و کچه

مه غريببانهى كوندوم به كارناهيئن، حيكايه تى مانه وهى له گه ل خيزانئىكى هه ژاردا له بۆگوتا، چيرۆكى گه يشتنى به و گوندهى تشى كيفاراي تيا گيراوه، پزگاربوونى له خنكان له باشوورى شىلى، پزگاربوونى له شه ره چه قوى نيوان كومه لئىك دز له فينيسيا .

به دريژايى ئه و شه وه چيرۆكه سهيره كانى خوى بۆ گيترانه وه، قسهى له سه ر جياوازى تامى ماسيه جياوازه كان و بالنده جياوازه كان كرد، قسهى له نه هه نكيكى سپى كرد كه به ريكه وت له كه شتتبه كى نه فه ره بردا له نيوان نه نده نوسيا و نوستراليدا بينيويتى، باسى نه وره سيكى كرد كه جاريك هه ژده پۆژ له كه شتتبه كدا له گه ليدا ماوه ته وه .

ماوه به كى دريژ غه زه لنوس و گول سؤلاف گوپيان له زه دى گرت. گول سؤلاف هه ستى به سه رساميه كى قوول كرد، سه رساميه كى بيؤينه به پياويك كه به شى زورى دونياى بينى بوو، ئه و سه فه رانهى ئه و به خيال ده يکردن ئه و به راستى كردبوونى، ئه و ئاوانهى ئه و به به له مى خيال به ناوياندا گوزه ريکردبوو، شازه مان به به له مى راسته قينه پياياندا پويشتبوو. به دريژايى ژيانى ويستبووى وابژى، هه رده م له زه وييه كه وه بازيدات بۆ زه وييه كى تر و له شارئكه وه بپوات بۆ شارئىكى تر. گول سؤلاف دواى ئه وهى گوپى له زه دى شازه مان گرت، شتتبه كى له تورپه يى ده ره ق به غه زه لنوس كه وته دلبيه وه كه ببپاك گوپيده گرت، بيئه وهى گول سؤلاف به م گه پۆكه نه سه ره وته بناسيتت، چه زه دى كرد غه زه لنوس له گه ل گوپيگرتندا له و له به رده م ئه م پياوه غه ريبه دا ستايشى سه فه ره خيالبيه كانى گول سؤلافش بكات. دواى سه برئىكى زۆر، ده بايه خوى به و كار هه ستتت و به شتتبه كى له شه رمه وه بليت «زۆر به ريژ، كاك شازه مان، به نده ش به ماجه لانى خيالئى ناسراوم، نه خشه به كى خيالئيم هه به و له سه ر پوبار و زه وييه خيالئيه كانى ناو ئه و نه خشه به سه فه ريكى خيالئى ده كه م... كه نه سه ره تاي هه به و نه كوئايى...» .

شازەمان بێشەوهی بزانییت گۆل سۆلاف باسی چیدەکات گوتی «زۆر شەوانی ژیانم که له کهنار دەریایەک، یان له نیو چەرستان و لق و پۆپی پێکداچووی جەنگەئیکدا خەوتوم، که بۆنی دەریاچە دوورەکانم کردووە و بەم چاوه سەرسامانەم سەرم بۆ ئاسمان بەرزکردۆتەوه بۆ ئەوهی ئەستێرە زەوی تەری بینم و هەوای نەتەوهکانی تەری هەلمژم... بەخۆم گوتووه، من ماجەلانیککی کوردم که وهک دوا گەریده دونیا تەماشادەکەمەوه... هەر کهسەو دونیا بۆ خۆی دەدۆزێتەوه... کەس ناتوانییت شارێکی ئەم دونیایە بۆ یەکیکی تەری بدۆزێتەوه. هەموو شارێک بە ژمارە زۆرە و غەریبانە زۆرێکی تێدەکەن و جێدەهێلن، ئەوەندە جار دروستدەکرێت و وندەبێت».

غزەلنوس ئەو شەوه زوهدی شازەمانی ناونا ماجەلانی راستەقینە. گوتی «ئێمە لەم شارەدا وەها دیلین، که سیکی تری وهک تۆمان نەبینیوه، ئێرە شارێکە بەدەگمەن پێبوار و گەریده پێیدا تێپەریبون... زۆر جار هەستدەکەم مەرۆف و درەخت و بالندەکانی ئەم شارە پێکرا دەیانەوێت و بنن. من شەیدای بینینی ئەو کهسانەم که وهک ئێمە بە خەیاڵ لە جیهاندا ناژین... ئەوێ برای غەریبەمان، تۆ ماجەلانیککی راستەقینەیت، هیوادارم ئەم شارە قووتت نەدا... ئەوهی زۆر لەم شارەدا بێنیتەوه، گەر ئاگادار نەبیت هەستی بۆ حەقیقەت دەمریت و توانای لەسەر خەیاڵ ئیفلجیدەبێت... ئێرە تاکە شارێکی دونیایە که حەزناکات بە شارەکانی تری دونیا بەراوردبیکەیت و ناشیەوێت بە شارەکانی ناو خەیاڵ بپێوێت، خۆشەختە بەوهی لە بێهۆشیدابێت... شارەکان لە بێهۆشیدا نە لە پاستیدان و نە لە خەیاڵدان». زوهدی شازەمان بە نازناوی ماجەلانی راستەقینە خۆشحالبوو. پێکهانی و گوتی «غزەلنوس من زۆر شاری دونیام بینیوه، هەندیک شار هەن بپارده دەن نە بژین و نەبمرن... ئەم شارە یەکیکە لەو شارانە...»

گول سؤلاف به شهرمه وه گووتى «ئمه له و شارانه يه، مرؤف كه چووه ناوى هرگيز ناتوانيت لئیده رچیت». زوهدى به سه رساميه وه سه يريکرد و گووتى «به پريز گول سؤلاف، ئيوه بؤچوونىكى راست و جوانتان هيه ... من چهندين ساله ولاته و ولات ده كه م. له م ولات دهرده چم و پوو له وى دى ده كه م، له م شار ديمه دهرئى و ده پؤم بؤ ئه و شارى تر ... به لام له دهروزه ي هر شارىك دهرده چم و پئ له دهروزه ي هر شارىكى تر ده نيتم ... هه سنده كه م هر ليتره م ... هه ميشه تارمابيه كى تاريكى ئه م شاره له سهر سه رم بووه ... سيته رى ديواره كانى له پؤحمدابوون. بؤ هر كوئى چووبم له م شاره پامكرده. هه سنده كه م ليتره زؤر غه ريبم ... زؤر ... مرؤف له و شارانه دا غه ريب نيه كه لييان دهرده چيت، به لكو له و شارانه دا غه ريبه كه ناتوانيت لييان دهرچيت. مرؤف له و جيگايه غه ريب نيه كه دهرده كرئيت، به لكو له و جيگايه دا غه ريبه كه ده بيه ستيته وه.»

گول سؤلاف به كه ميک وردى و دريژى باسى ئه و شاره سه يرانه ي كرد كه له سه ر نه خشه خه يالييه كه ي چؤته ناويان و دواتر هه ستىكرده نه يتوانيوه لييان دهرچيت، ئيدى بؤ هر كوئى چووبيت هه ستىكى سه يرى هه بووه كه هر له كوچه و كؤلانى ئه و شاره دايه، هر دىلى كوچه كان و زيندانى پيگا پيچاوپيچه كانى ئه وييه. به به روا و دلنيا بيه وه گووتى «هه نديك شار هيه تؤ ده چيته ناويان و هه نديك شارى ديش هيه دئنه ناوته وه ... ئه وانى دئنه ناوته وه به چه شنىك داگيرتده كه ن، واده كه ن له هر جيگايه كى ترى زه وى بيت وا هه ستبكه يت له وييت». ماجه لانى راسته قينه كه م كه م خه يال و زمانى ئه م كورپه سه رساميده كرد كه وه ك لؤردىكى گه نجى نه وروپى به ئه ته كئيتىكى زؤره وه نانى ده خوارد، تاكه كه سيك بوو له م شاره دا بيبينييت و بزانتيت وه ك نه وروپيه نه جيب زاده كان نان بخوات، غه زه لنوس به خؤى و قزّه هه لچوو و پيشه زؤره كه يه وه له به رده ميذا نارپىك و شه پرزه ده ينواند. غه زه لنوسى وه ك يه كيك هاته

پیشچاو که خه یالّه کانی ئەندازه یان نییه و پیوه و ریگا ناناسن، به لام خه یالی ئەم کوربه گه نجه به جوریکی سهیر ئەندازه یی و نه خشه کاربوو. شازهمان خوئی به کچک بوو له عاشقانی نه خشه... بیته ندازه ئەو نه خشه یه ی خوئی خوژده ویست که ده لیلی سه فهره کانی ئەو بوو به دونیادا. له ناکاو وهک هیزیکی ناوه کی بیجولینیت، خواستیکی تیدا دروستبوو ئەو نه خشه یه ببینیت که ماجیدی گول سؤلاف باسیده کات... نه خشه یه کی خه یالی که وهک نه خشه ی زهوی نییه... هه رگیز ته واو نابیت... زه وییه ک که هه رگیز ته واو نه بیت... ئەوه شتیک بوو زور جار له سه فهره دورودریژه کانیدا بیری لیکردبووه. هه ر کات ده گه یشته سه ر لیواری ده رییه ک، هه ر کات ئوقیانوسیکی ده بیری و له قه راغی ئوقیانوسیکی تر ده گیرسایه وه، ئەو پرسیاره ی له خوئی کردبوو «بو زهوی ته واو ده بیت... ده بیت ئەو خاکه له کوئی بیت که به رده وام پیاده پوویت و کوتایی نایهت؟... بو ئەم ئەستیره یه وهما بچوکه؟ بو ناتوانیت بیته وهی بوه ستیت، دابه زیت، بفریت، بپه رپته وه، زه وییه ک هه ر بیوات و بیوات و نه وه ستیت؟»

ئەو شه وه سئ قوئی چوون بو سهیری نه خشه ی زه وییه کانی ماجه لانی خه یالی. غزلهلنوس له ناوه راستی هه ردووکیاندا ده پویشته. سهیری لیهات که ئاوما له ناکاو خوئی له نیوان ئەم دوو مه خلوقه جیاوازه دا ده ببینته وه، پیاویکی به قه د و قامهت که پوخساری ده ریوانیکی هه بوو بای باکوور که شتییه که ی به ئاسماندا فراند بیت و له ئاو ترانزاند بیت و له م شاره دا دایگرت بیت، له گه ل گول سؤلافیکی له خووبایی و ریکپوشدا. به کیکیان له سه ر زه مینی راستیدا ونبووبوو، ئەوی تریان له سه ر زه مینی خه یالدا. ئەو شه وه تا به یانی غزلهلنوس سه راسیمه گوئی له و دوو که سه گرت که وهک له ماراسؤندا بن، وهک پیشبهرکییه کی شیتانه بیت که خه یال و راستی تیدا پیکه وه پابکه ن

ہر یہ کہ بیان بہ نۆرہ باسی دونیای خۆی دەکرد. گول سۆلاف لەسەر
 نەخشە خەیاڵییەکی باسی ئەو بالدارە خورافیانە دەکرد کہ لە ناکاو
 لە یەک بالدارەوہ سیبەری سەدان بالندە ی تر دیتە دەری و لە سیبەری
 ہر بالندە یە کہوہ سیبەری دەیان ی دی. ماجەلانی راستەقینە باسی
 ئەو پۆلە نەورەسانە ی کرد کہ جارێک لە کہنارەکانی باشووری ئیتالیا
 بینوونی توانیویانە بەری خۆر بگرن. بە شادییەوہ سەیری ماجەلانی
 خەیاڵی دەکرد و دەیگوت «گەر ئەو ھەموو بالندە یەت بیدیایە کہ من
 دیمن، دەتگوت لەوانە ی ئەم ھەموو تەیرە بیشومارە تەنیا لە خەیاڵدا
 ھەبیت، بەلام راستییو، من سەرم بەرزکردوہ و بینیم نە ھور دیاربوو
 نە خۆر... ھیچ شتێک، وەک ئەوہ بوو گەردون بالندە داگیرکردبیت.»
 گول سۆلاف باسی گوندیکی بچوکی بو کرد، کہ ھەموو بەردەکانی
 ئەو گوندە، ھەتا بچوکتەری بەردیشی وینە ی دل و تیریکی لەسەر
 نەخشراوہ. ماجەلانی راستەقینە دەیگوت «گول سۆلاف، شەویک لە
 کہنارەکانی ئیسپانیا رینگام کہوتە گوئ ئاویک، بەدرژیایی پۆخی کہنار
 عاشقانم بینی دەگریان... ھەموو باوہشیانکردبوو بە یەکدا و دەگریان...
 نە یەک جووت عاشق و نە دوو، بەلکو سەدان و ھەزاران... ھەزاران
 ھەزار دلدار، وەک ھەرچی عاشقی دلشکاوی سەر زەمینە ھاتبن و لەو
 کہنار دەریایە ی ئیسپانیا بگرین... من تەنھا بەناو ئەو ھەموو عاشقەدا
 بە خۆم و شوشە یەک بیرەوہ دەپۆیشتم... یەکیک بە ئینگلیزییەکی پوون
 لە دووہ بانگیکردم ھێی تو کوردە، بو بەتەنیایت... بو ئافرەتیکت
 لەگەلدا نییە بەسەر شانیدا بگریت و بەسەر شانتدا بگری؟ ئاوپمدا یەوہ
 کہسم نەبینی، گەپامەوہ دووہ و بەلام ھەستم نەکرد کہس لەوانە ی
 لیم نزیکن، منیان بانگکردبیت... شتێک بوو وەک خەیاڵ وایوو... وەک
 دەنگێک لە میشکی خۆمدا ھاواریکردبیت... دوایی زۆر پۆیشتم... زۆر
 زۆر تا لە ھەرچی کہسە دوورکەوتەوہ، شوشە ی بیرەکہم فریدا و

پالکەوتم و کەوتە سەیری ئەستێرە... ئەو شەوێ گەوتەم «شارەمان... ئەمشەو دۆنیا وەک شەیت بەرەو خەیاڵ پادەکات»... من زۆرجار ئەوێم بینووە... دۆنیا کاتێک بەرەو خەیاڵ پادەکات... مەرۆف گەر زۆر بگەرێ، ئەوێ دەبینیت». گول سۆلاڤ وەک خروشاڤی گوتی «ماجەلانی راستەقینە، منیش پێچەوانەیی ئەو ساتانە زیاوم... پۆزیک لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا پینگام کەوتە شاریکەوێ هێچ شتێکی خەیاڵی تێدا نەبوو، بۆ هەر جیگایەک چووبیت شتێک لە خەیاڵی تێدابوو، هەر گوندیک، شارۆچکەیک، خێوێگایەک، پەوێ کۆچەرییەکم لەسەر نەخشە خەیاڵییەکی خۆم بینییت، شتێکی خەیاڵیان تێدابوو... بەلام زۆرجار بێئەوێ بزانی چۆن... بێئەوێ بەشتیکن لەو نەخشەییە لەسەر ئەم دیوارە دروستمکردووە لە ناکاو جیگایەک دێتە بەردەمت کە هێچ شتێکی خەیاڵی تێدا نییە، هێچ شتێک... شوێنێکی سەیر بوو بەلەندەکانی پیکرا کز و نەخۆشبوون، لە بەلەندەکانی ئەم شارە دەچوون... درەختەکان زەرد و بێئاو و عاجز بوون، کە دەستم لێدەدان وەک ئینجانە و گولێ ئەم شارە لە مەرۆف زویر دیاربوون... کە دەستم لە دیوارەکانی دەدا، هەستەم کرد خۆشحال و ئارام نین، شەرمەن و ترساو بوون، وەک دیوارەکانی ئەم شارە. کە دەستم دەخستە سەر بەردەکان هەستەم کرد پادەچلەکین... هەتا منداڵە ناییناکانیش کە بە تاریکی هەندێ کۆچەدا دەپۆیشن دەیانگوت لە تاریکی ناو کۆڵانەکانی کوێری دەچیت... مەرۆفەکانی وەک خەلکی ئەم شارە توپە و غەمبار و کەمتەرخەم دەردەکەوتن... بەلای کچاندا دەپۆیشتم و نەیانەبینیم، وەک کچی ئەم شارە... پقیک لە چاوی گەنجهکانیاندا بوو وەک پقی نیو نیگای کوپری ئەم شارە... ئەو شارە هێچی لە خەیاڵ نەدەچوو، پریو لە قووپچلپا، پریو لەو شەقامانەیی با نەبییت کەس گسکی نەدەدان، لەو منداڵانەیی باران نەبییت کەس نەیدەشتن... بەپەلە منداڵەکانم لە

خه یال دهرهینا و پامانکرد... من هیچم نه گووت، به لام منداله کان به منیان گووت «سه دراریاشی... هه ندیجار تو سهرت لیده شیویت و بیئه وهی ئاگات لیبت خوت ده که یته وه به م شارهی خو ماندا... بو که شتییه که وا ئاوبه رنا که یت، نه که پیته وه بو ئیره». من به منداله نابینا کانم گووت هه موو نه خشه یه کی خه یالی چهند قایمبیت، چهند مه حکم چنرابیت، له ناکاو درزیکی ترسناکی تیده بیت و شته راستیه کان وه ک درنده په لامارمانده نه وه... له و کاتانه دا نابیت بترسین و بشله ژین... ده بیت زوو به زوو تیگه یین که ئەمه وینه ی دنیا راسته که یه وازمان لینا هینیت... پیمگووتن، ئەم شاره وه ک شهیتان وایه، وه ک شهیتان وایه و ناهیلیت ئاسورده بین و برۆین، ده بیت هه موو وهختیک حیسابی ئەوه بکه یین له هه ر شوینیکی دنیا بین وه ک شیت په لامارمان بداته وه».

ماجه لانی راسته قینه ش گووتی «منیش که رچی زه وی راسته قینه که پراوم... له سه ره ئەتله سی جوگرافیا ناسه کان سه فه رمکرده، به لام جار هه بووه که وتوومه ته بهر هیرشی خه یالات. هه زار جار پوویدا وه به رینگادا برۆم و له ناکاو بوهستم و ببینم گول قسم له گه لدا ده کات... درهخت بانگمه ده کات... زور جار باوهشم به داریکدا کردوه و گووتوومه چیت له من دهویت ئەه درهخت؟... گولم ماچکرده که بونی مروقی لیها تووه... بونی فرمیسی ئەه کچه ی لیها تووه که بیستوچار سال له مه بهر لیره به جیمه نشت. ئیواره یه ک له که ناره کانی خو رئاوای هیندستان له قه راغ ده ریا وه ستابووم، له ناکاو هه زاران ماسیم بینی له ئاودا خو هه لده ده ن و وه ک مندالی هار باز یازینده که ن، گه شتیاریکی هو له ندیم له گه لدا بو، پیمگووت، ئەه هه موو ماسیه ده بینی که له ئاوی ئەم ئیواره یه دا بازده ده ن و ده چن به هه وادا و ده یانه ویت بفرن... هه ستمکرد ئەه هیچ نابینیت... من به تنیا ماسیه کانم ده بینی... به له میکم له یه کیک له به له مداران گرت و به ره و قوولایی ئاو پویشتم. له ویدا هه زاران ماسیم

بینی له ده‌ورم بازیانده‌دا... هه‌زاران ماسی که هه‌موو وه‌ک زێر له ژێر نوری مانگه‌شه‌ودا ده‌بریسکانه‌وه، هه‌ستمکرد بۆ من یاریده‌که‌ن... هه‌ستمکرد ده‌یانه‌وێت دلم خۆشبه‌که‌ن... هه‌ستمکرد پێمه‌لێن «هێتی توو کورده... هه‌میشه‌ وا غه‌مگین به... تووژیک پێبه‌که‌نه»... ده‌ستم درێژکرد و به‌کیکیانم گرت و به‌ دل ماچمکرد... هه‌ستمکرد ماچمه‌کاته‌وه... ماچیک بوو بۆنی قوولایی ده‌ریای لێده‌هات... ئیستاش تیناگه‌م نه‌وه ماسیه‌کی راسته‌قینه یاخود ماسیه‌کی خه‌یالی بوو، له‌ سه‌ر ئاوه‌کانی خۆرئاوای هیندستان منی ماچکرد؟».

ئه‌وه‌شه‌وه‌ تا به‌یانی گول سۆلاف نه‌خشه‌ خه‌یالی و ناکوژتاکه‌ی ده‌کرده‌وه و قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل هه‌موو چیرۆکیکی ئه‌ودا ماچه‌لانی راسته‌قینه‌ش، به‌ خۆی و قژه درێژه‌که‌یه‌وه چیرۆکیکی له‌سه‌ر ئه‌تله‌سه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌هینا و ده‌یگێزایه‌وه، به‌رامبه‌ر هه‌ر سه‌ربردیک له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌که‌ی گول سۆلاف، سه‌ربردیکی راسته‌قینه‌مان له‌ سه‌ر ئه‌تله‌سه‌که‌ی زوه‌دی شازه‌مان هه‌بوو. له‌ هه‌ندیک له‌ چیرۆکه‌ خه‌یالییه‌کانی ماچیدا حه‌قیقه‌ت وه‌ها ده‌هاته‌ پێشی سه‌یر و تال و تاریک ده‌که‌وته‌وه، له‌ هه‌ندیک له‌ چیرۆکه‌ راسته‌قینه‌کانی شازه‌مانیشدا، خه‌یال وه‌ها گوژمیده‌دا، مرۆف ده‌یگوت ئه‌سته‌مه‌ ئه‌م سه‌ر زه‌مینه‌ی من و توو پهوداوی وه‌ها و پێشهاتی له‌و چه‌شنه‌ی تێداییت. غه‌زله‌نوس به‌ نۆره‌ ته‌ماشای هه‌ر دووکیانی ده‌کرد و نه‌یده‌زانی دونه‌ی کامیان سه‌یرتر و جوانتر و قوولتره... دوو دونه‌یابوون له‌ ناکاو له‌ به‌رده‌م ئه‌ودا ده‌یاندا به‌یه‌کدا و ده‌ره‌نجامه‌که‌شی، په‌رشبوونه‌وه‌ی سه‌دان چیرۆکی سه‌یربوو، دروستبوونی ده‌یان هیکابه‌تبوو که‌ له‌ فه‌زای ئه‌و ژووره‌دا بلأوده‌بوونه‌وه و به‌ر به‌کده‌که‌وتن و پێکه‌وه‌ ده‌فرین. غه‌زله‌نوس ده‌مه‌به‌یان سه‌یریکی ژووره‌که‌ی کرد و تینه‌ده‌گه‌یشت ئایا ئه‌مه‌ ژووری حه‌قیقه‌ته‌ یان خه‌یال؟.

بەلاماری دووهم بۆ سەر مورتهزای شەیتان حەوتی ئەیلولی دوو هەزار و چوار

پۆژی دوایی، پۆژی ئیش بوو... پۆژی پووبەپووبوونەوهی حەقیقەت بوو. ماجەلانی راستەقینە لەگەڵ ھەر چوار بوونەوەرە خەیاڵییەکەدا دانێشت. ئەو یەکەمجاری بوو بزانییت کە موراد جەمیل کوژراوە. حەسەنی تۆفان تا خاتری شازەمان نەشکێنیت، بە ھێمنییەوہ گووتی «بەدووری نازانین بارانیش کوژرا بیت... بە دووری نازانین... تۆ دەبیت خۆت بۆ ھەموو پیشھاتیک نامادەبکەیت.. لەم سالانەی دواییدا چەند ئافرەتێکی تر بەو جۆرە لە نویمیران بێسەرۆشویں کراون.. بەلام ئیمە تاکۆتایی ئومێدمان ھەیە، نابیت دەستبەرداری ئومێد بێین». شازەمان ھەستیکرد پێویستی بەوہیە بگری، بەلام وەک زۆریە پیاوان کە لەساتی گریاندا گەرویان دەگیریت و سستدەبن، نەیتوانی فرمیسکیکیش چییە بپێژیت.

دەبووایە تا شتەکان پوونتەر دەبنەوہ لەو مالدەدا بیت.

ھەر ئەو پۆژە حەسەن تۆفان لەگەڵ شەبەدا کاریکی سەیریان ھەبوو، دەرکەوتنی زوھدی شازەمان بەو ھەموو زانیارییەوہ کۆمەکیکی ناوہخت و چاوہپوان نەکراو بوو. شەوی پێشوو کە لە یانەی پیاوکۆژە بێئیشەکان ھاتنەدەرئ. شەبەر گووتی «حەسەنی پیزۆ، مەرۆف لە شەپدا دەتوانیت فیشەکی یەکەم دوابخات، بەلام کە فیشەکی دووہمی داخست ئەوا خۆی تووشی دەرديکی گەورەدەکات. لە فیشەکی یەکەمدا تۆ دوژمن وریا دەکەیتەوہ، فیشەکی دووہمت دەبیت بپیکیت... دەبیت شەپزەبیەکی گەورە لە دلی دوژمندا دروستبکات، ئاسان خۆی بۆ نەگیریتەوہ... بزانی چارەنوسی شەپ زۆریە جار لەسەر دەستپێژی دووہمە، دای دەستپێژی یەکەم ھیشتا ماوہیەکت ھەبە بۆ بێرکردنەوہ، بەلام دای دەستپێژی

دووم دهبيت بزانيت ئىتر ئه وهى به رامبه ريشت يارى خوى دهكات...
 ئىستا نابيت فيشهكى دووم دوا بخين... سبهى من و تو دهچين بو
 مالى مورته زاي شهيتان و دريژه به ياربيه كه دهدين... تيده گيت...
 دهبيت مورته زا ئه وهسته لادروستبيت كه ئيمه زور شت ده زانين
 و خه لكانىكى گه و ره له پشتمان... تو غمى ئه وه مه خو. من ده زانم،
 حيزب له ناوه وه بووه به چندين بال، تو نازانيت، حيزب هه لاهه لايووه.
 له و نيوه دا جيگاي دوو ياريكه ري بچوكى وهك من و توش دهبيت وه يارى
 خومان بگين. دهبيت مورته زا و تيبكات ياربيه كه له و گه و ره تره... ئه وه
 ته نيا شانسمانه، گه بزانيت من و تو به ته نيابين... گه دنيا بيت
 له پشتى قوونمانه وه له هه و زياتر هيچى تر نيه، ئه و احسان
 خالى و مايه مان فته... له هه فته يه كدا وهك پوري خوراومان ليديت...
 دهبيت واده ركه وين ئيمه له ژيره وه بو خه لكانىكى گه و ره تر له باروني
 كوله كه و شىخي نواساجى ياريد كه ين... مورته زا پياويكى شهيتان و
 زيره كه، ده زانيت ئىستا باله كانى حيزب له شه پى مان و نه ماندان...
 تيده گيت؟ ئىستا بارونه كان و ميره كانى نويميران له سه ره وه كووك ديارن
 و له ژيره وه هه ر يه كه يان گريدر اوى يه كيك له سه ره گه و ره كانى ناو
 حيزبن. ياربيه كه به جورىك تيكه لايووه و باله كان به جورىك چوون
 به ناو يه كدا كه س به ته واوى سه رو و قوونى خوى بو جيانا كريت وه. هيچ
 كه سيك به ته واوه تى نازانيت كى له وى دى به هيز تره، كى له سه ره وه
 له گه ل كيدا يه و كى له ژيره وه كار بو كى دهكات. حه سن من له
 ورگى نه هه نكه كه دا گه و ره بووم، ده زانم له ناوه وه چى هه يه، حيزبه كانى
 ئه م ولاته وهك ئه و ئه ژديه اى حه وت سه ره يان ليها تووه كه سه ره كانى
 يهك يه كتر ده خوون. گه ر بتوانين وا بخينه خه يالييه وه كه ئيمه ش
 هيزكى گه و ره مان له پشته... دوور نيه، مورته زا بو پرگار كردنى كه ولى
 خوى كوومه كمان پيكات. من ده زانم ژماره يه كى زور له بارونه كان و

خه لکيکي تريش له حيزيدا بو که سانی وهک بارونی پورسه لان و میری کوله که له بوسه دان. هیچیان پایوی خوشه ویست نین. مورته زانوه شتانه ده زانیت، ده شرانیت گهر به له مه که کونی تیبتیت یه که م که س که فرییده دهنه به حروه که سانی وه کو ئوه... تیده گیت... به داخه وه یارییه که به و جوره ناشیرینه... به لام بیرت نه چیت که ئیمه له گه ل خه لکی زور به هیزدا شه رده که یین... گهر هه موو زیره کی خومان نه خه یینه کار تیا ده چین».

عه سری ئوه و پوره، مورته زان به بیجامه یه کی بریقه داره وه که هیچ له گه ل قه پوره خوار و قره بژ و پیکه نینه شه ی تانییه که ییدا نه ده گونجا پیشوازی لیکردن. وهک پایویک زور حورمه تی میوان بگریت، کومه کی توفانی کرد تا عه ره بانه که ی شبر به پله کانداهه رخه ن. مورته زان به عاده تی خوی گووتی «خوای گه وره له م پوره خوشه، له م هه وایه که بونی عه تری به هه شتی لیدیت... له م نه سیمه که ده لئی گولوی پیزو خانی دایکی به حورمه تانه. چ شادییه که بو من خه لکی وهک ئیوه گه وره لوتفیکه ن و ئیمه به سه ریکه نه وه...». له گه ل قسه کانیشیدا مورته زان شه ی تان ترس و شپرزهی و ره نگره ردی پیوه دیار بوو. ناشکرا شه وی پیشتر باش نه خه وت بوو. پوخساری ماندوو و پوخی هیلاک بوو. شبر که به و جوره بینی، دلنیا بوو گورزی پیشوو برینداری کردوه و له جیگایه کی ناسکدا پیکاویتی. شبر ده یزانی مورته زان له گه ل هه موو ناشیرینی خویدا بایه خیکی گه وره به قیافه و هه ندامی ده دات، ئه مرپو که ساس و ریش هاتوو ده رده که وت. بو ئه وه ی شپرزهی خوی بشاریته وه گووتی «برای بچوکی خوتان ده بوورن. من سه ره تان پاییزان هه میشه ده ردم گرانه، بینینی وه رینی ئوه هه موو گه لایه وها روجم ده گوشیت واهه سته ده کهم دللی من له گه ل هه موو گه لایه کدا ده مریت و زیندوو ده بیته وه، پاییزان من غه می دره خت ده مکوریت، ناخر بیر لیکه نه وه... ملیونه ها دره خت

که هاوپریمان، له گه لماندا سه رنشینى ئەم ئەستیره جوانه، له پاییزدا نه خوش و غه مگین و زه رده بن. ئاه بییری لیکه نه وه... بیر له وه موو هاوپر و برایانه مان بکه نه وه که له پالماندان و سروشت پروتیانده کاته وه و پتیانده لیت بخه ون... عه زیزانی من... سه ره تاي پاییزان مه راقى خه زان وه ما کارم تیده کات، سه ر ئیشه یه کی تونده گرم، ده سته که م به دوعا، ده لیم خواجه پاییز بیئازار به سه ره نامه ناسکه کاندا بپوات. خواجه خه زان زور ئازاری گوله کان نه دات... به لام هه ندیچاریش ده پرسم بو ئیمه ی ئاده میزاد... هی هی هی... بو ئیمه ی به شه ری بیفه ر... هی هی هی... پاییزمان نییه، گه ره ره سه له جاریک تازه ببوینایه ته وه... گه لای په شمان له خۆمان بوهراندایه، گومانى خراپمان له خۆمان ده رکرده... به دلکی پاکه وه به اتباینایه ته وه ناو به هار... ئیستا دنیا جوریکی تر ده بوو... وانیه... جوریکی تر بوو».

شبر ده سستیکی به قزده زه رده که یدا هینا و گووتی «مورته زای ئازیز، گه ره ئیمه وه که دره خته کان خاوه نی پاییزی خۆمان بووینایه، که سانیک ئه وه ی له هاوینی ئەمسالدا ده یکه ن له به هاری داهاتوودا حاشایان لیده کرد، ئه و کات وه رزه کان ده رفه تیکی گه وره یان ده دایه مرؤف خوی له بیربکات و گوناھی خوی نه زانیت...».

حه سه نی توفان گووتی «مورته زا. من چه نده مه راقمه پاییز گوله کان ئازار نه دات، هینده ش مه راقمه مرؤف مرؤف ئازار نه دات... من دوینى شه و، توم خسته حالیکی خراپه وه. به لام ده بیت تیگه یه، من و توش ناچارین وابکه ین... گه ره مرؤف ناچار بیت، سروشت بو ده بیت ناچار نه بیت؟ ئیمه ش له خۆل و خاکی ته بیمه ت خولقاوین. هه ره که و هیزیکی له خۆمان گه وره تر یاریمان پیده کات... ئیمه وه که خۆتان ده لین توپی بلیاردین... توپی بلیارد».

شبر گووتی «مورته زا، ئیمه هه چمان له گه ل تودا نییه، نه دوژمنی

تۆین و نه بوغزیک به رابه ر به تۆ له زگماندایه . ئه وهی ئیمه ی ناردوه له من و تۆ گه وره تره ، له وانه ش گه وره تره که تۆ ئیشیان بۆ ده که یته ؟ تیده گه یته له شیخی ناوساجی و بارۆنی کوله که و مه غۆلش به ده ستتره ... مورته زا ... حه زده که م گویم لیبگریته ... تیده گه یته ... نه من و نه حه سه ن توفان به خۆشی خۆمان لیتره نین ... » .

مورته زا سه یریده کردن و بیوچان له شی ده جولاند ... سه ری ده جولاند ، په نجه کانی ده ته قاند ، پیده که نی و خامۆش ده بوو . نه یده توانی له شتیک دلنایبیت و نه یده و یرا دلنایبیت . له دوینئ شه وه وه چه ندین جار ویستبووی خۆی بگه ینیته جه عفه ری مه غۆلی و بارۆنی کوله که و شته کانیان بۆ باسبکات ، به لام دوا ی هه ق و حیساییکی ورد په شیمان بوویوه وه . ژیا نی له گه ل بارۆنه کان و پیاوه کانیاندا فئیریکردبوو ، حیسایی ورد بۆ هه موو شتیک بکات . حه سه نی پیژۆ و شبر دوو که سن میژوویه کی درژیان هه یه ، وه ک دوو هه رزه کار ته قه ناکه ن ... قسه کانیان به شیکه له یارییه کی گه وره تر . دوینی شه و به درژیایی له ناو جیگا که دا سه مای به له شه نه سه روت و خوار و گریداره که ی کردبوو ، له گه ل هه موو ئه مدیوه و دیوئیکا تارمایی حه سه نی پیژۆی بینیبوو . ئه و رۆژگاریک بیبیرکردنه وه یه کی قوول خۆی خستبووه خزمه تی میرانه وه ، هه ر ئه وه نده ی بۆ گرنه گ بوو جیگای بیته وه ، به لام ئیستا یارییه کی گه وره تر هه یه ... ئه و ده یزانی له هه موو شانۆگه رییه کی له م جوړه دا فه سلئیک دیته پیشئ بارۆن بارۆن ده خوات ... میر میر ده دات به زه ویدا ... ده یزانی ئه و چه ند سه له ناوی ئه و به چه نده ها شته وه گریدراوه ، هه ندئکیان ئه و بیئاگایه لییان و هه ندئکیشیان راسته وخۆ له به رچاوی ئه و دا روویانداوه . گه وره ترین هه له ی ژیا نی ئه وه بوو که خۆی کرد به دوژمنی ژنان . شه و که له جیگا که دا گینگلی ده دا ، ده یگووت « ئه وه گه وره ترین هه له ی ژیا نه ، ئه وه واده کات ئاسانتر ببینریم ... زووتر بکه ن به و شه یته نه ی ده بیته ده رچم و مه یدانه که

چۆلێکەم». بەدریژایی شەو لە خۆی دەپرسی «دەبێت کێ لە پشت
 حەسەنی پیزۆ و شبرەووە بێت؟» «کییە دەیهوێت من لە یارییەکی
 دەرچم؟» «کییە دەیهوێت پیستی من بکات بە قەلغانی خۆی؟». بە
 ناپازییەکانی حیزب؟ بەلێ خزمەکانی سەرۆک؟ بەلێ وەکیلی گەرە؟
 بەلێ کادیرە کۆنەکان؟ بەلێ «وەفا و دلسۆزی»؟ بەلێ «گۆران و
 نوێبوونەوه»؟ دوور نییە پێکخراوەکانی ژنان و ئافرەتان دەستیان لە
 مەسەلەکاندا هەبێت، کە هەندێک لە ژنی بارۆنەکان تێدا چالاکن، ئەو
 ژنانە ی زۆربەیەیان بۆ پۆزیکیش بوو دەستی موراوە جەمیل بوون؟ دوور
 نییە میردی هەندێک لەو ژنانە نەبێت کە دەزانن مورتەزا لە هەر کەس
 زیاتر شت دەزانێت و دەتوانێت لەسەر ئابرووی ژنەکانیان قسەبکات،
 لەوانەیە بیانەوێت بۆ هەتا هەتایە بێدەنگی بکەن؟ دوور نییە جەغەری
 مەغۆلی خۆی نەبێت بۆ ئیستانتامبۆل کاتی ئەو هاتوووە ئەم نامیرە ستۆکە
 کارکە نارێت و بپروات... بەلام نا... گەر مەغۆلی بێت پرسیاری لێناکات،
 بەلکو راستە و راست دەیکوژێت. ئەو مەغۆلی دەناسێت، دڵرەقترین
 پیاوی ناو حیزبە کە ئیستانتامبۆل بە عەقڵی سالانی هەشتا لێدەخوێت،
 مەغۆلی و بەلێ بارۆنی پۆرسەلان کە خەلکیکی زۆر بە گەرەترین
 ترسناکترین هاوێپەمانی نێوان عەسکەرێیەکان و تاجیرەکانی ناو حیزبیان
 دەزانن، پێچاوپێچ شت ناکەن، وەها خۆیان بەهێزەبێنن بێشەرم و
 دوودلی نەیارەکانیان بە پەرپوالبەو دەسووتێنن. بەلام مەغۆلی ئیشی
 بۆ هەموویان کردووە. ئەوێ حەسەنی پیزۆی کردۆتە ملی، کە سێکە
 دەیهوێت مەغۆلی بترسێت... لە دلی خۆیدا دڵنیاوو کە مەغۆلی و
 بارۆنی پۆرسەلان خۆیان ناکەن بە خاوەنی... گەر شتەکان تۆخبینەوه،
 گەر ئەو قسانە ی حەسەن تۆفان بگاتە پۆزنامەکان، هەموو وەک سەگ
 فەرامۆشیدەکەن. حەسەن تۆفان و شبر لەووە زیەرکترن بەبێ پشتیکی
 گەرە یاری وەها بکەن. شتەکی ئێجگار ترسناکترە لەوێ ئەو بیری

ليده كاته وه... شه و ده جار ههستا و به ژووره كه دا گه را، چەند جار به غه مگنیش له بهر خۆيه وه پيکه نى. سه ره تا ده يويست رابكات بۆ ئاميزى مه غۆلى، به لام ئيستا هه رچيبه كى كردوه ده بپت نه هيليت مه غۆلى و بارۆنى پۆرسه لان و بارۆنى كوله كه به ههچ بزانه، نه هيليت هه واله كه بگاته ده مى ئه وانى ئه م ئيشى بۆ كردون، چونكه گه ر بزانه ئه م له ژير جوړه گوشاريكى وه هادايه، ده يكوژن... هه زار و يه ك ريگايان هه يه بۆ ئه وه ي بيكوژن... تا خۆى قايمده كات و نه ئينيه كانى خۆى مه حكه مده كات، نابپت هه چ بزانه... ئه ميش ده بپت بزانه ياربيكات... ئيستا به سه ريكي خۆش حالبوو كه شبر و سه سن توفانى ده بينى و به سه ريكي ده ترسا. خۆش حالبوو شت زياتر بزانه ي و زيړه ي له چاره نوسى خۆشى كردبوو. شبر و سه سنى پيزۆ ده يانتوانى ئه وه ي تيا بخويننه وه، هه موو زيړه كى و تواناي له سه ر نواندن و خۆنكردن به شى ئه وه ي نه ده كرد، له ده ست ئه م دوو پياوكوژه ديړينه ي شار ده رچپت كه كه س نه بوو له حيزيدا ميژويان نه زانپت. ماوه يه ك بوو له ناكاو به جوړيكي پر گومان له يانه ي قاره مانه بيئيشه كاندا ده ركه وتبوونه وه، بيئيه وه ي هه چ كه س بزانه ي چى له ژير سه رياندايه. هه تا تونچى و فازيلى قه نديليش نه يانده زانى نيازبان چيبه... له ناكاو ييش ئاوها چاونه ترسانه په لامارى ئه و ده دن كه خۆى به يه كيك له گه و ره كان ده زانپت. ته نيا كه سيك ده توانپت په لامارى وه ها فيليك بدات كه جانه وه رى زلتري له پشت بپت. دلنيا بوو سه سنى پيزۆ و شبريش ئه و ياسايه ده زانن.

شبر وهك بزانه ي ئه و بير له چى ده كاته وه گووتى «مورته زا. ئيمه ش و تۆش دوو شتى بچوكين له ياربيبه كه دا... كه شه ر گه رمده بپت كه سانى وهك ئيمه ده بن به خۆراك. سه يرى من بكه، دواى ئه و هه موو ساڵ خه باته خه ريكبوو ريسواده بووم، گه ر خۆم وريانه بوومايه و پشت و

پەنای گەورەم پەیدانە کردبايە ... بيمایە بووم ... تۆ نهيئي زۆر دەزانیت، با تیانە چیت ... ئيمە دەبیت هەندیک شت بزانی، ئيمەش پاسپێردراوین ... گەر کە سێکی گەورە ئيمە پانە سپێریت، خۆمان ناخەینە جەهەنەمی وەهاوہ ... تۆ دەزانیت ئيمە کە سمان لەم مەسەلە یەدا بە شە قازانچمان نییە . ئيمەش وەک تۆ ئيشدە کەین ... حەز دەکەم بزانی، ئيمە دوژمنی تۆ نیین و دلمان لەلاتە، بەلام ئيمەش ئيشدە کەین ... ئەوہی ئيمە ی پاسپاردوہ زانیاری دەویت، گرنگ نییە ئيمە چۆن پەیدایدە کەین ... ئيمە ناوی تۆ ناھێنین، هێچ شتیک بو تۆ نا بیت، ناوی تۆ بە نهيئي دەمێنیتەوہ ... دوینی شەو تۆمان ئەزێتدا، خۆت دەزانیت دەبیت و ابیت ... تۆ خۆشت ئەو یاریانەت زۆر کردوہ ...» .

مورتهزا گووتی « من ... من دەبیت چی بزانی ... هەموو گومانە خراپەکان بە جۆریکی ناپەوا هاتنەسەر من، چەندەها دلای پەش کە بو گوناھباریک دەگەرین، منیان کردە ئامانج . گومانای خراپ منی بە ناھەق بەدناو کرد ... لەبەرئەوہی پوخسارم ناشیرین و قامەتم خوار و پیکەنینم شەیتانی هەلکەوتووہ، لەبەرئەوہی ژنانی ئەم شارە حەزیان لە زەردەخەنەکانم نییە ... لەبەرئەوہی لە زەمانی هابیل و قابیلەوہ باوہ پریان وایە کە پیاوہ ناشیرینەکان شەیتانن و پیاوہ جوانەکانیش فریشتەن، چونکە ژنانی ئەم شارە شیتی کوپی جوان و کوشتە ی پیاوی قوژن دەبیت وەک سەگ هەموو گوناھەکان بکەنە ملی من . وای کە بێدایییە ... وای .

من هاوپی بارۆنەکانم ... دوستانم ... هاوپی جەعفەری مەغولیم ... بەلام هەتا میروولەشم بە دەستی خۆم نە کوشتووہ ... ناتوانم ... ناتوانم ... میروولەش بکوژم ...» .

حەسەنی پیزۆ گووتی «مورتهزا، لەوانە یە تۆ راستبەکەیت و کەست نە کوشتیبیت، من خەلکیشم کوشتووہ . حیزب ژنیشی پی کوشتووم .

ناشیرینه کان هه موویان شه یقان نین... تو پیاویکی زیره کیت، که س گومانی له وه نییه، زۆرجار به ناشیرینییه که شت خه لک ده ترسینیت و هه ندیجاریش ده یکه یت به قه لغان... که س نییه له م شارهدا وه ک تو بزانییت ناشیرینی خۆی به کاربهینیت، هه ندیجار ناشیرینی به نه ندازه ی جوانی سه روهت و سامان په یداده کات، تو له وانه یت که ده توانن ناشیرینی خویان باش بفرۆشن و بیکه ن به پاره، تو ده توانیت وا بکه یت... خه لکی ئەم شاره حه زیان له سه یرکردنی ناشیرینییه. من ده زانم خه لکانی ناشیرین له م شارهدا ئازار زۆر ده چیژن، به لام جوانه کانیش بئازار نین...».

مورته زا به بالا خوار و خیچه که یه وه هه لده ستا، وه ک پۆژانی تر ده کرایه وه و پیده که نی، ده یگوت «ناشیرینه کان مه سیحه کانی ئەم شاره ن... وای حه سه نی برام... تو نازانییت... قه سه م به هر دلێک که ده زانییت کانگای جوانی له کوپوه یه... قه سه م به هر یه کیک جوانی و پۆح پیکه وه گریده دا... ئیمه مه سیحه کانی ئەم شاره ین. هه موو پۆژیک له گه ل به یانیدا له خاچمانده دن... هه موو شه ویک به ر له خه وتن له خاچمانده دن... بیگونه اه گونا هبارین و له و په ری پاکیدا پیسین... هه موو باغ و پۆشنای گه ردون له دلماندا بییت، چونکه زه رده خه نه مان جوان نییه، دلدزیو و نه هریمه نزا ده ماشامانده که ن... پۆحیشمان وه ک به فر سپی بییت هر په شین... ده ستیشمان وه ک نه ولیا پر تیشک بییت هر تاریکین... تا گه وره بین بچو کتر سه یرمانده که ن و تا رووخۆشترین نزمتر لیتمان ده روان... من هه موو ژیانم باری نه و ناشیرینییه راده کیشم، چۆن هیستریک باریکی گه وره به هه ورازیکدا سه رده خات، ئاوه ها شه و پۆژ باری ناشیرینی خۆم سه رده خه م... باجی پوخساریک ده ده م که ده ستم له دروستبوونیدا نه بووه».

حه سه نی پیژۆ سه رسام له قسه کانی مورته زا گووتی «نه وانه ی ئیمه یان پاسپاردوه، پرسپاری تویان نه کردوه... نه وه ی له ژیر

چاوه دێریداوه و ده بێت نهێنییهکانی ده ربکه ون، تو نیت... من دلم بۆت ده سوتیت... به لام من تو م بینى، شه وێكى تارىك تو م له گه ل قه یسه ردا بینى... به لام چه زده كه م پرسىارىكت لێبكه م. تو ده رباره ی زوه دى شازه مان چى ده زانیت؟ ها... ده ته ویت حاشا له وه ش بكه یت... ده ته ویت بلیت، كه تو و بارۆنى كوله كه نامه كانى ئه وتان نه دزیوه؟ تو نه بوویت كه به یانییه كى زوو سه عات شه ش وه ك شیت خۆتكرد به ئوتیلێكدا و پیاوێكى بێكه س و غه ربیه ت له خه و كرد... ها تو باش ده زانیت كه باران شو كور نه چووه بۆ ئه وروپا بۆ لای خالى. زوه دى شازه مان خالى باران شو كوره و له وسه رى دونیاوه ها تۆته وه بۆ ئه وه ی بزانیته خوشكه زا به سه ته زمانه كه ی چى به سه ره اتووه؟ مورته زا... ئه ی ئیوه نه بوون ماوه یه ك له مه ویه ر نیوه شه و له گه ل خه سیو جوجیدا موه لیده كه ی ئوتیلی «به فر و سه راب» تان كوژانده وه و ویستتان ئه و كابرا به سه ته زمانه بفرێنن... ئیوه نه بوون؟».

مورته زا له ناوه راسه تى ژوره كه دا ده وه ستا و بێئه وه ی هیه چ بلیت، ته ماشای دوو میوانه كه ی ده كرد... به جوړێك سه رسامبوو نه یده زانى له كامیان پروانیته، بۆ یه كه مجار هه ستیده كرد كه وتۆته تو پێكى تارىك و بیده رباره وه. چه سه نى پیزۆ بۆ ئه وه ی ته واو بیخات گووتى «مورته زا ئه ی كئ موراد چه میلی كوشت؟ نه وچه وانى چینی كئ كوشتى؟ تو كوشتت؟ یان بارۆنى كوله كه؟ یان چه غه رى مه غۆلى؟ مورته زا، من و چه غه ر پتر له ده سال له شانە كانى ئیغتیالاتدا ئیشمانكرده، ده ست و خه تى یه كتر ده ناسینه وه... به لام ده مه ویت له تو ی بیستم كئ نه وچه وانى چینی كوشت؟ بۆ ویستتان زوه دى شازه مان بفرێنن؟ باران شو كورتان چى لێكرد؟ تیده گه یت... خه لکیكى زۆر به رز له ده ولته ت و حیزیدا چه زده كه ن ئه م وه لامانه بیستن... چه زیان لیه تى»

شبر بۆ ئه وه ی گورزه كه ی چه سه نى پیزۆ ته واو بكات گووتى «

مورته‌زا بیبری لیبکهره‌وه، به هیمنی بیبری لیبکهره‌وه... ته‌نیا من و
 حه‌سه‌نی پیزۆ ده‌توانین یارمه‌تیت بده‌ین... گهر جه‌عفه‌ری مه‌غۆلی و
 بارۆنی کوله‌که بزانی ئاشکرابوویت ده‌تکوژن... ئه‌مشه‌و به‌ر له‌وه‌ی پۆژ
 بیته‌وه ده‌تکوژن...» .

تریفه له هه‌زارباغ

ترس له‌جانه‌وه‌ره نادیاره‌کان و بیده‌نگی، دوو نیشانه‌ی گه‌وره‌ی
 ژبانی تریفه یابه‌حری بوون. ئولفه‌تی تریفه به‌ منداڵه‌ خه‌یالییه‌کانه‌وه
 و ئیشیشی له‌گه‌ڵ ژنه‌ بیکه‌سه‌کاندا خالی نه‌بوو له‌ بیده‌نگی. هه‌ندیجار
 به‌سه‌عات یه‌کیک له‌ منداڵه‌ بچوکه‌کانی ده‌گرته‌ ئامیز و به‌بیده‌نگی قسه‌ی
 له‌گه‌ڵدا ده‌کرد، زۆریه‌ی منداڵه‌کان هیدی هیدی فێرده‌بوون به‌ بیده‌نگی
 قسه‌ له‌گه‌ڵ تریفه یابه‌حریدا بکه‌ن. یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک به‌ هه‌فته‌ ده‌ینان
 به‌ سنگی خۆیه‌وه و فیری ئه‌وه‌ی ده‌کردن بیته‌وه‌ی لیویان بجولێنن و
 زمان به‌کاربهێنن و وشه‌ بگۆرنه‌وه، له‌یه‌کتري تییگه‌ن. مانگ دوا‌ی مانگ
 و ساڵ دوا‌ی ساڵ په‌یوه‌ندی پۆحی تریفه به‌ منداڵه‌ خه‌یالییه‌کانه‌وه
 قوولتر و قوولتر ده‌بووه‌وه. له‌ کۆتایی سالی دووه‌زاروسیدا زۆریه‌ی
 منداڵه‌کان ده‌یانتوانی بیته‌وه‌ی تریفه له‌ ماله‌وه‌ بیت بیبینن و گوێیان له
 ده‌نگی بیت... زۆرجاریش له‌ ژوره‌که‌دا بوو، به‌لام وه‌ک تارماییه‌کی سپی
 لیده‌هات و شیوه‌ی شنه‌بایه‌کی فینکی وه‌رده‌گرت که‌ وه‌ک سروه‌ی به‌یانی
 به‌سه‌ر شته‌کاندا هه‌لیده‌کرد. ژنه‌ به‌دبه‌خته‌کانی ماله‌ غه‌مگینه‌که‌ی خوشی،
 هه‌مان هه‌ستیان هه‌بوو، هه‌ندیک شه‌وه‌لده‌ستان و وا هه‌ستیانه‌که‌که‌رد
 تارمایی ئه‌و له‌ حه‌وش و هه‌یوانه‌که‌دا ده‌سورپێته‌وه. ده‌نگی له‌ ژیر زه‌مینی
 ماله‌که‌دا ده‌بیستریت. ژبانی بیته‌نا هه‌موو ده‌یانزانی تریفه یابه‌حری تا چ

ئه‌ندازه‌یه‌ک شیئی غزله‌لنوسه، به چ پله‌یه‌ک عاشقیی. نه‌وره‌سی گول سؤلافیش که ئه و کات نزیکترین ده‌سته‌خوشکی بوو، له هر که‌سیکی دی دنیا پتر ئاگاداری ئه و گورانه سه‌یر و قوولانه‌ی ناوه‌وه‌ی خانمی یابه‌حری بوو. گوئگرتنی به‌رده‌وامی له غزله‌کان گه‌یاندبوویانه ئه و بروایی که بو ئه‌وه‌ی بییت به خۆشه‌ویستی غزله‌لنوس ده‌بییت پیی له‌م زه‌وییه‌ بپریت و بیته‌ وینه‌یه‌ک ته‌نیا به خیال نیگار بکریته‌وه. وه‌ک دواتر نه‌وره‌سی گول سؤلاف بوئی گپزاینه‌وه ... ئه‌وه‌ی ئه و خولیا‌یه‌ی لای خانمی یابه‌حری زۆر به‌هیز کردوه، دۆزینه‌وه‌یه‌تی بو دهرگا‌کانی هه‌زار باغ. شه‌ویک له شه‌وان دوا‌ی چه‌ندین سال پرسیار و دوو دل‌ی و سه‌بر، تریفه‌ یابه‌حری به‌نه‌ینی دوا‌ی غزله‌لنوس ده‌که‌وییت. تریفه‌ کچیک نییه ئیره‌یی بیخوات، هینده‌ هیه‌ ده‌یه‌ویت تیگات چ دهر‌دیک له ژیا‌نی غزله‌لنوسدایه و به‌چی ئه‌م رۆحه‌ نه‌سره‌وته به‌ختیار ده‌بییت. چه‌نده‌ها شه‌و به‌دوا‌یدا دهر‌وات و هه‌میشه له یه‌کیک له کوچه‌کانی سیباغدا وه‌ک با بیفریئیت و ته‌لیسم بییات ونده‌بییت ... شه‌و دوا‌ی شه‌و ... غزله‌لنوس دهر‌وات و ئه و به‌دوا‌یدا ... غزله‌لنوس دهر‌وات و ئه و به‌دوا‌یدا ... شه‌ویک له پشت یه‌کیک له دره‌خته‌کانه‌وه، تریفه‌ ده‌چپته ناو ئه و باغه‌ خه‌یالییه که ته‌نیا رۆحه‌به‌ره ناوازه‌کانی خه‌یال ده‌توانن ئاوها ئاسان دهرگا‌کانی بدۆزنه‌وه. له دیمه‌نی ئه و هه‌موو گول‌ه سه‌رسامده‌بییت، سه‌یری لیدیت شار وها باغیکی نه‌بینراو له ناوه‌راستیدا بییت و که‌س نه‌بیینییت. به‌دوا‌ی غزله‌لنوسدا پینچاویچه‌کانی ئه و گولستانه‌ گه‌وره‌یه ده‌پریت، دوورا و دوور ئه و پیریژنه ره‌شپۆشانه ده‌بیینیت که گولی خه‌یالی ده‌چنن. سه‌ره‌نجی ویلی و سه‌رگه‌ردانی غزله‌لنوس ده‌دات، ده‌بیینیت باغ دوا‌ی باغ و چیمه‌ن له دوا‌ی چیمه‌ن ده‌گه‌ریت، تا دوا‌جار له سوچیکی به گول گه‌مارۆدراودا له ئافره‌تیکی جوان نزیکه‌ده‌بیته‌وه، به ئارامی له به‌رده‌میدا داده‌نیشیت و ده‌ستده‌کات به غزله‌ل خویندنه‌وه ... غزله‌ل له دوا‌ی غزله‌ل و غزله‌ل

له دواى غه زهل تا دهمه و به يان . چه ندين شه و تريفه ئه و ديمه نه ده بينيت .
 هموو شه و يک له گه ل نيوه شه و دا دواى ئه و پياوه غه مگينه ده که و يت ،
 نازانيت ئايا به راست به کوچه راسته قينه کاني ئه م شاره دايه ده پروات
 يا خود به کولانى خه ياله کاني غه زه لنوس دايه ده که پيت ... نازانيت .
 شه و دواى شه و سه يري سيحري ئه و کچه ده کات که پوژيک له پوژان
 پوخله به ريکي راسته قينه بووه و ئيستا بوته خه يال . جار دواى جار
 دلنياده بيت که ئه م ئافره ته خه يالييه خانمي خه ونه کاني غه زه لنوسه ،
 که جگه له کچي خه يالي ناتوانيت عاشقي که سي دى بيت . عه شق لاي
 ئه و په دوناني کچي که که ناگيريت ، له باغيکي گه ورده که نابينريت .
 به قسه ي نه وره سي گو ل سولاف بيت ، تريفه جاريک له جاره کان به
 ته نيا ده چي ته ئه و باغه و پرو به پرو ئه و خانمه خه يالييه ده بينيت .
 که يابه حري ليديه پرسيت بو نايه يه يته ده ري ، سه بري له وه لامدا ده ليت
 له گه ل هاتنه ده ره وه ي ئه و دا له م باغه خو شه ويستي غه زه لنوس بو ئه و
 ده مر يت ... چونکه غه زه لنوس عاشقي ئه و ژنانه يه که له دونيا ي راستيدا
 ناگيرين و بوونيان نيه . هه ل به ت هموو ده زانين تريفه يابه حري پيشتر
 ئه و خواسته له ناويدا بووه بيته ئه و بوونه وره خه يالييه . پي ده چيت
 بينيني سه بري ئه و بپوايه ي تيا سه و زکرد بيت ته نيا له ريگاي بوون
 به خه ياله وه ده توانيت خه ونى خو ي و غه زه لنوس به ينيته دى و به
 راستي عاشقي بيت . ئيدي زياتر و زياتر له گه ل ئه و يار ييه کوشنده يه دا
 ده پروات ... ياري وه رگه ران به ره و مه خلوق يکي خه يالي ...

چيروکي چووني تريفه يابه حري بو هه زارباغ و بينيني سه بري ،
 حياکيه تيکي سه لمي تراو نيه ، دوور نيه چيروکيک بيت نه وره سي گو ل
 سولاف بو جوانکردني هه رچي زور تری تريفه يابه حري دروستيکرد بيت .
 به لام خواستي خو شاردنه وه ي تريفه و وه رگه راني به ره و تارمايه کی زيندو
 چيروکيکي راسته که هه مووان ده يسه لمين . له سه ره تاي پاييزي سالي

دوو ههزارچواردا دواى پوداويكى ناخوش، تريفه له گه ل مانديويتيهكى زوردا واز له ئيشى خوئى له نوسينى دريژترين كتيبى دونيادا دههينيت، پيدهچيئت چيتر تواناي له سهر ئازار و غه مزاردن گه يشتببته دوا سنوورى خوئى، زوربهى رۆژ به يانيان له گه ل ژنه غه مگينه كاندا تيگه لى دونيائى مافورچنين ده بيئت و ئيواران ده گه پيته وه بو سه ره پرشتيكردى مندالان و شه وه ده گه پيته وه بو لاي قاليچنه كان... جوليه كى به رده وام و هه ميشه يى، راكرديكي بيسره وت، ترسيكى نه براره له هه نديك خيو و دداني جانه وه رانه ي تيز كه بيهيچ هوپه كى دياريكراو هه ستيان پيده كات. له و ماوه يدا رۆژ به رۆژ خوشه ويستي و سه رسامى به غه زه لنوس گه و ره تر ده بيئت، خوشه ويستيهك له بيدهنگى و سووتان و شه وقىكى ناوه كى كوئردا دوايى ديئت. برواي ته واوي به وه هه يه كه له خوشه ويستيدا شتيك نييه ناوي «بوپه كبون» بيئت، غه زه لنوس له دليدا وينه ي تارمايى خوشه ويستيه كى دوور و نه گيراو وه رده گرئيت، كه به بيئ ئه و دوور ييه، به بيئ ئه و «بوپه كنه ببون» له ناتوانيت بژى. به كيژه كانى هاوپيى ده ليئت «مرؤف له خوشه ويستيدا يار تا مه قامى كه سيكى بالا و سه روو ئاده مى به رزده كاته وه. غه زه لنوس تا زياتر شيهرم بو بخوينيته وه، زياتر تيده گه م كه ئه و شتيك نييه بتوانم بيگرم... وهك چؤن كه س ناتوانيت موسيقاي ناو شيهر به ده ست بگرئيت، كه س ناتوانيت خوشه ويستيش به ده ست بگرئيت». هه نديك شه وه له گه ل كچه غه م بار و هه لها تو وه كاندا داده نيشيت و ده ليئت «تا دوور بكه ومه وه زياتر هه سته كه م گه يشتوممه ته ئه و مه قامه دووره ي ئه و ده يه ويئت... تا دوور بكه ويته وه، هه سته كه م زياتر گه يشتوته ئه و مه قامه ي من ده مه ويئت. له خوشه ويستيدا مه حبوب تا بيئت له تو به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... تا ده گاته پله و پايه يه كى وه ها ته نيا به خيال ده توانيت له تهنيشتييه وه بژيت».

بنه ماكانى ئه و خوشه ويستيه ي نيوان غه زه لنوس و تريفه يابه حرى

له سەر كۆلەكەى ئازارى زۆرتر بۆ عەشق و نەگەيشتن بە يەك درستبوو .
 جارېك غەزەلنوس لە نامە يەككى كورتدا بە تريفە دەلّيت «ئەى يار،
 من و تۆ دەبايە لە سە دەى شازدە و حەفدەدا بژيا بايناىە، لەو سە دە
 دوور و تۆزەوى و ساردانەدا كە تاريكى زەمىن و بېرەحمى سروشست،
 مروقى ناچار دە كرد پتر بۆ پۆحى خۆى بگە پېتەو . . . من و تۆ مندالى
 دەرويشە كۆنە كانىن . . . پاشماوەى پۆژيكي نىنسان جەستەى خۆى
 خوشنە دەويست . . . من و تۆ جەستە مان نىيە . . . واھ سەتدە كەم ھەردووكيان
 لەزەت يكي زۆريان لە وينا كردنى خۆيان وەك دەرويش و قە لەندەرە كۆنە كان
 بينيبيت . بانگ كردنى يەكدى بە «قە لەندەر» «زىكرسان» «خەلۆەتچى»
 بە شىكى زمانى ئەو سەردە مە يە كە لە گەل يە كدا بە كاريدە ھيئن . چيروكى
 ئەو نامە كورتانەى لە نيوان غەزەلنوس و تريفە يابە حريدا دىن و دەچن،
 يەككە لە شتە سەيرە كانى ئەم چيروكەى ئيمە . غەزەلنوس و تريفە لە
 قوناغى كدا و ايان ليدّيت تەنيا لە كاتى كار كردندا بۆ كتيبي مردن يەكدى
 دەبينن . ھەميشە خۆيان لەو دە پارىزن بە جەستە نزيكبن و ھەردەم
 خۆ لە يەكدى دەدزەنەو . غەزەلنوس كات يكي زۆر لە كتيبخانە كەدا دەباتە
 سەر و تريفە ش بە دە گەمەن نەبيت پيناخاتە ئەو جوگرافيا داخراو و
 دوورەى غەزەلنوسەو ، كە بۆنى دەستنوس و پەرەى كۆنى ليدّيت . تريفە
 ھەستدە كات غەزەلنوس سالّ دواى سالّ زياتر بۆنى ئەو كاغەزە زەردانەى
 بەياز دەگریت و بۆنى لە بۆنى ديوانە كۆنە كانى غەزەل نزيك دەبيتەو .
 لەو دەمەدا پتر لە پىگاي ئەو كورتنە نامانەو لە گەل يە كدا دەدوين
 كە بەردەوام غەزەلنوس دەيخاتە چەك مەجەى ميژيكي تريفە يابە حريەو
 و ھەر لەو چەك مەجە بچوكە شدا وەلامى خۆى وەردە گریتەو . ئيمە
 ئىستا كۆمە لىك لەو نامانە مان بۆ ماو تەو ، ھەندىكي مان لە نەورەسى
 گولّ سۆلاف وەرگرت و ھەندىكى دىكە شيان لە دەستى تەرخونچيەو
 گەيشتۆتە بارۆنى خەيالّ و لە پىگايەكى ناديارەو كە ئيمە تەفسيرمان

بۆی نئیە دزەى کردۆتە ناو دۆسییە و فایلهکانى ئاسایشەوہ . لێرەدا چەند ژمارەیهکی کەم لەو نامانە دەخەینە بەر دەستان کە ھەموویان نامەى کورت کورتەن و بەدەگمەن لە چوار یان پێنج دێر تێدەپەپن، بەلام پێدەچیت زمانحالی ئەو عەشقە بن کە لە ھەندیک جیگادا گەشتۆتە تخبوی خۆکوشتن .

«تریفەى پەریزاد... دوینى شەو لە شەوھەکانى تەرم سەختتربوو . بێرکردنەوہ لە کەمالى خۆم بەرەو بێرکردنەوہ لە کەمالى تۆ رايگیشام . ھەر وەختیک دەمەوێت بەرزبمەوہ بۆ ئەوہى بگەم بە تۆ... ھەستدەکەم کەمالى تۆ پلەیک بالاتر دەروا و مەودای نێوانمان تا قیامت ھەر وەکو خۆیەتى... غەزەلنوس»

«قەلەندەرى ئەزیزم... ھیچ خالیک نئیە من و تۆ پێکەوہ کۆبکاتەوہ . لە خۆشەویستیدا ھەمیشە یەکیک لە زەویبەو ئەوہى دى لە ئاسمان... یەکیک ئادەمییە و ئەوہى دى خودا... تریفە»

«تریفەى خەوئەکانم... ئەى ساقى ئەبەدى مەجلیسێک من پیاپارنەگەم دەم بۆ شەرابى بەرم... ھەستدەکەم ھێدى ھێدى پێویستیم بە سەبیرکردنى ھەرچى زیاترى تۆیە . ئەم بەیانییە لێرە نەبوویت و ھەک بۆ تۆ بگەرێم، شیتانە لە بازارى شاردا بە قزى بژ و پوخسارى ماندووہو سەبیری مەخلوقاتى خودام دەکرد... تینگەیشتم تۆ لە جنسى ھیچ کەس نیت... غەزەلنوس»

«ئەى فریشتە چاویلکەدارەکەى مەیخانەکانى عەشق، تۆ بوونەوہریکی سەیریت... کە دوورم نزیکیت و کە نزیکم دووریت . ئینسان عاشقى ئینسان ناییت، بەلکو عەشق شتیکە لە نێوان ئادەمى و فریشتەدا دروستدەبیت... کە ھەستدەکەم تۆ ئادەمیت و بۆ لات دێم، لە خۆم

دەروانم خەیاڵم و پەریزەم... کە هەستدەکەم من ئادەمەم و دەبیت
 ماچتەبکەم، تۆ دەبیتە فریشتە و دەپۆیت... تریفە»
 «چ ساقیەکی بەدیت... هەرچی لە دەستی تۆ دەینۆشم، دەبیت بە
 غەزەل... غەزەلنوس»

«دەزانم گەر پێتەبگەم دەمرم. گەر لەشم بەر لەشت بەگەویت دەمرم.
 گەر ماچتەبکەم دەمرم. گەر بەر هەوای دەستیشت بەگەوم دەمرم... گەر
 ماچمبکەیت کوشندەیه، چونکە ئەو دەوای ماچی عومرم دەبیت... تریفە»
 «خانمی یابەحری... من ئومیدم نەما. خەیاڵ هەر ئومیدیکمان
 پێدەبەخشیت، دەبیت ئازابین و لە راستیدا بۆی بەگەڕین، بەلام چۆن
 ئومیدی تۆ دەبیتە حەقیقەت؟ چۆن خەیاڵی تۆ دەبیتە راست؟...
 بێمبالی... غەزەلنوس»

«کۆنە خەلوەتچی و بەیازناسی شارەزا... من دەزانم چۆن راستی
 دەبیت بە خەیاڵ، بەلام کەس فێری نەکردوم، خەیاڵات چۆن دەبنە
 راست... گەر تۆ ئوستادی عەشقیەت... عەشق کەسی فێرنەکردووە، پێگا
 بدۆزیتەووە... عەشق تەنیا ونبوونە ونبوون... تریفە»

«چۆن دەلییت من و تۆ بۆیکە نین؟ ماوێکە بۆ هەر کوێیک
 دەچم، بە هەر باغیکدا دەپۆم، بە هەر کوچەیکدا تێدەپەرم...
 هەستدەکەم تۆ لەگەڵمادیت... دوینێ غەزەلم بۆ هەندیک ژنی پەژمورده
 و بێرەنگ دەخویندەووە، وەک زیکرچی خەلوەتیکێ نەینێ گوییان
 لیگرتەم، هەموو زانیان لە خەتی غەزەلی سوخته دەرچووم و گەری خۆم
 دەنوسمەووە... چۆن دەلییت، من و تۆ بۆیکە نابین؟... شەو و پۆژ
 خاشاکی خۆم دەبینم با بۆ تۆی دەهینیت و عەتری تۆ بۆندەکەم کە
 خەیاڵ دەبەینیت... غەزەلنوس»

«ماچ؟ غەزەلنوس ماچ؟ تۆ تێناگەیت... گەر ماچمبکەیت، هەموو
 تەلیسمی تۆ دەشکێت... تۆ بەووە جوان و سیراویت، کە ئیستا

خه یالیت.... که جاران خه یال بوویت... که هه میشه وهک خه یال ده مینیته وه. ماچ هه موومان وهک یهک لیده کات... به لام عه شق مه قام و پله ی هه یه... ئه وه ی عه شق به په نجی خو ی پله له دوای پله به رز و نزمی ده کات، به ماچ تیکیمه ده... ئه وه ی دل دروستیده کات، به لیو مه یروخینه... تریفه»

«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه ئه م غه زه لانه بسوتینم و بییه سه ری له باوه شتبه کم و له گه لندا فیرده وسی ئه م دونیا یه بزیم... غه زه لنوس»
 «شه و نییه بیر له وه نه که مه وه بییم و ئه و غه زه لانه ت بسوتینم و خۆم فریده مه باوه شت و له نیوان دوو ده ستندا ونیم... به لام بیرده که مه وه، دواتر خه یاله کانم به بی تو مانایان نییه ئه زیزم... ئه و خوشیه ی که هه میسه بیرتبه کم، قوولتره له و خوشیه ی پیتبگه م... تریفه»

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

پوژیک له پوژان تهرخونجی خزمه تیکی پیشکه شکر دم که تاده مر م له یادم ناچیته وه. به وه دا ئه و پیاویکی وریا و شه یتان و هه مه پو بوو که به جو ریک تیکه لاو حیکایه ته که بو بوو، هه ندیجار له من په رۆشتر ده رده که وت و شه وق و ئاره زوی له من زۆرتربوو، هه موو شتیک له سه ر غه زه لنوس بزانیته. له پاییزی دووه زاروچواردا تهرخونجی پوژیک له پشکنینه ورده کانیدا له مالی غه زه لنوس ده چیته ژووریکی داخراوه وه. هه لبه ت ئه و به سته یه ک کلیلی بو دابینکرا بوو که هه موو ده رگایه کی دونیا ی ده کرده وه، ته کنیکی وردی وینه گرتن و گو یگرتنی پیبوو. له و ژووره دا شتیک ده دۆزیته وه که سه ره تا ته نیا مایه ی سه رسورمان و سه راسیمه بوون بوو... کتیییکی زۆر گه وره... کتیییک

که وهک شتیکی موقه‌دهس له ناوه‌راستی ژورویکی داخراودا له‌سه‌ر میزیکی تاییه‌ت دانراوه... تهرخونچی سه‌ره‌تا له‌به‌ر بیگاتی به کامیرا دیجیتاله‌که‌ی تنیا چهند وینه‌یه‌کی کتییی دانراو ده‌گریت... که من وینه‌کانم بینی، جگه له‌سه‌رسامی هه‌ستم به هیچی دی نه‌کرد... سه‌رسامی و به‌س. هه‌مووتان چیرۆکی ئه‌و راوچیپانه‌تان بیستوه که له ناکاو له ناوجهرگه‌ی به‌حرادا جان‌وه‌ریکی خورافی و گه‌وره ده‌بینن، جان‌وه‌ریک بۆجاریک سه‌ریک له ئاو ده‌رده‌هینیت و خۆی پیشانی که‌شتیه‌وانه‌کان ده‌دات و دووباره ده‌چیته‌وه بن ئاو، بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی ته‌لیسمیک جیبه‌یلیت و دونیا بکات به دووبه‌شه‌وه، به‌شیک بلین راسته‌و جان‌وه‌ری وه‌ها هیه و به‌شیکیش بلین درۆیه و ده‌ستکردی خه‌یاله.. ها، هه‌مووتان ئه‌و چیرۆکه‌تان بیستوه. ئه‌و کتیه‌ش له‌و جان‌وه‌ره زه‌به‌لاحانه ده‌چوو که ئاوها له پر ده‌رده‌که‌ون... نه‌هنگی کتیه‌کان بوو، زۆر گه‌وره و عاجباتی و زه‌به‌لاح بوو، که به خه‌یالی من جیگای زانستی هه‌موو دونیای تیدا ده‌بووه‌وه. تهرخونچی جاری یه‌که‌م تنیا وینه‌که‌ی هیتا. من وهک که‌سیک که شیت و شه‌یدای خه‌یالم بینینی کتیه‌که وه‌ها خرۆشاندمی، ده‌مویست له‌و ساته‌دا ته‌له‌فون بۆ هاوه‌لانی خۆم له ئاسایش بکه‌م، به بیانوی هه‌ر شتیکه‌وه بووه، بده‌م به‌سه‌ر هیلانه‌ی ئه‌و شاه‌ی غه‌زه‌له‌دا و ئه‌و کتیه‌ ده‌ره‌بهنم و په‌ره به په‌ره سه‌یرییکه‌م و بزانه‌م چی تیا نوسراوه. به‌لام تهرخونچی به منی گووت گه‌ر یارمه‌تییدم ده‌توانین پیکه‌وه ئه‌و کتیه‌ بدزین. ئه‌و ماوه‌یه من ده‌مزانی تریفه یا به‌خوری زۆربه‌ی شه‌و له مالی ژنه قاچاخه‌کاندا ده‌خوینت، خه‌به‌رم له هه‌موو جوله‌یه‌کی هه‌بوو، ئاگاداری ئه‌وه‌شبووم ده‌یویست خه‌یالترین فهرشی هه‌موو دونیا بچنیت، فهرشیک نه شاهه‌نشا کۆنه‌کانی ئیران و نه سولتانه تورکه‌کان له‌سه‌ری دانه‌نیشتوون. من دوژمنی ژنان نه‌بووم، ئازادی

ژنان مه‌رجیکی گرنگی مه‌ده‌نییه‌ت و بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شاری
 خه‌ونه‌کانی من بوو، به‌لام گهر بق به‌رگرتتی گوشاره‌کانم له‌سه‌ر ئه‌م
 بوونه‌وه‌ره خه‌یالیانه پیوستبایه، تریفه یابه‌حری بترسیتم، ده‌ستم
 نه‌ده‌پاراست. دلنیا‌بووم شه‌وان له بری تریفه خانمیکی لادیی هه‌ژار
 و کچه‌که‌ی چاوه‌دی‌ری منداله‌کانی غزله‌لنوس ده‌که‌ن، ته‌رخونچی پتر
 بق جیبه‌جیکردنی پلانی بردنی کتیبه‌که ختوکه‌ی دلی ده‌دام، نه‌خشه‌ی
 ته‌واومان هه‌بوو، ده‌مانتوانی بیغه‌م و دوودلی له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه
 هاتوچۆبکه‌ین. غزله‌لنوس له ژیر زه‌مینه چه‌په‌که‌که‌ی مالی خۆیدا
 ده‌ژیا، هه‌میشه غه‌رقی غزه‌لیات بوو، وه‌ک ره‌شید ته‌رخونچی بق
 منی وه‌سفکرد و نه‌خشه‌کانیش ده‌ریانده‌خست ژووری ئه‌و کتیبه
 نه‌ه‌نگاسایه، دووره‌په‌ریز و بیجاودیر بوو. ته‌رخونچی به‌هه‌موو
 مه‌کری خۆیه‌وه ده‌یگوت «گهر بزانیته چۆن له کلیدانه‌کاندا کلیلی
 خۆت ده‌گێریت، ده‌توانیت ئاسان بگه‌یته کتیبه‌که». من سه‌ره‌تا هانمدا
 به‌ر له‌وه‌ی ملی کاریکی وه‌ها پر بگرینه به‌ر، جاریکی تر خۆی
 بگه‌یتیته‌وه ئه‌و ژووره و هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که بخوینیته‌وه. که‌ ئه‌و
 داوایه‌م له ته‌رخونچی کرد، ده‌مگوت وه‌ها کاریک ئاسان سه‌رناگریت
 و نایه‌ته‌به‌ر. به‌لام ته‌رخونچی کارامه‌یی نواند و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا
 به‌هه‌والتیکی سه‌یره‌وه گه‌رایه‌وه. سه‌رتاپای ئه‌و کتیبه‌گه‌وره‌یه
 چیرۆکی مردن بوو... حیکایه‌تی جیاواز جیاوازی مردن که‌ یه‌کیک
 به‌ده‌ستوخه‌تیکی سحرای نوسی‌بوویه‌وه. ئه‌و وینانه‌ی ته‌رخونچی
 گرتبوونی پۆشن و خوینراوه‌بوون. له‌گه‌ل بینینی وینه‌کاندا دلنیا‌بووم
 له به‌رده‌م دۆزینه‌وه‌ی گریکویره‌ی کتیبه‌بالداره‌کاندام. دلنیا‌بووم
 چند ساله ئه‌و ده‌سته نه‌یتیبیه‌ی چیرۆکه‌کانی مردن کۆده‌کاته‌وه،
 غزله‌لنوسه... هه‌یچ چاریک نه‌بوو ئه‌وه نه‌بیت ئه‌و کتیبه‌ده‌ره‌بهنم
 و تیبیگه‌م. شه‌ویک یه‌کیک له هه‌ره لیژانترین و به‌هیزترین دزه‌کانی

ئەم شارەم لەگەل تەرخونچیدا نارد، خۆم دووراو دوور چاوەدیری ئیشەگەم دەکرد، نزیکى سەعات سێ دەمەوبەیان بە خۆیان و ئەو نەهەنگە گەورەیهو هاتنەدەری. گەورەترین کتییەک بوو تا ئەو کاتە بێنییتم، کتییەک بوو، بۆنیکی تاییەتی هەبوو... ئەو یەگەمجاربوو، کتییەک بێنم بۆنی هەبیت، بۆنیکی لە بۆنی هەندێ کوچەى داخراوی ئەم شارە دەچوو. هەمان شەو بە سێ کەس کتیبەگەمان گواستەو بە ژێرزەمینی مالی خۆم و دەستمکرد بە خۆیندەوێ. لیتانی ناشارمەو کە لەگەل گەلیک لە چیرۆکەکانی ئەو کتیبەدا گریام، کتییەک بوو بە ئەندازەى هەزاران کتیب مردنی تیدابوو، وەک خودی ئەم ولاتە کە بە ئەندازەى هەزار ولات مردنی تیدایە... وەک سێحریکی گەورە رامکیشیت چیرۆک لە دواى چیرۆک خۆیندەوێ، لەگەل هەموو فرمیسکیکدا دەمگوت «غەزەلنوس، بۆ ناتەوێت ئەم چیرۆکەمان بێربچیتەو، بۆ ناتەوێت... بۆ تەنیا لە ناومەرگدا بۆ حەقیقەت دەگەرێت؟ بۆ بێر لەو ناکەیتەو دەتوانین شتی جوان دروستبکەین و پوخساریکی کراوە و گەش بەدەین بە راستی؟ بۆ دواى غەم دەکەوێت و دواى ئومێد ناکەوێت؟». گووتم گەر پۆژیک شاری خەونەکانم دروستکرد، ئەو کتیبە گەورەیه دەخەمە نێو بناغەى باغچەى سەرەکی ئەو شارە. شاری وەها دەبیت لەسەر مردنی ئەم یادگارییە تال و تاريکانه دروستبووێت. بەلام ئەو کتیبە نیشانەى شتیکی تریش بوو، نیشانەى ئەو بوو ئەم غەزەلنوسە هەرشتیکی بویت دەیکات. من کە لە سێحری وشەکان و دێرەکانی دەرچووم... هەستم بە ترسیکی قوولکرد، نەمدەزانی ئاخۆ ئەم پیاو بە پیلان و نەخشەیهکی پێشوخت کاردەکات، یاخود ژیان خۆی ئەم هەموو هیزەى پێشوخشیو؟ هیچ شتیکی لەو ترسناکتر نییە هیزیکی گەورە بکەوێتە بێدەستی شاعیرەکان. من هەر جارێک لەگەل هاوڕێیانی ناو

حیزبدا داده نیشم، ده لیم «خوتان چاکبکه... بین به سیاسی غمخور و دووربین، عاقلین و دواى ههواى گورنتان مه که ون، با هیزی گه وره ی ئه م کومه لگایه نه که ویتنه بندهستی هه ندیک شاعیر و نوسه، تا به ئاره زوی خویان یاری به عه قلی عه وام بکه ن.» نا وامه زانن، من هه ر به خورا نامه ویت هیز بکه ویتنه بندهستی شاعیران... واتیمه که ن من هه ر به فیتره دوژمنی شیعر بمان وایزانن من قوتابی یه کیک له ئه فلاتونیه کانم، که له م ده ورو زه مانده دا به زور شیوه سه ریان ده رهیتاوه ته وه. نا من نه کینه یه کی کوپرم له شاعیران هه یه و نه ئه فلاتونیشم، به لام ده پرسم گه ر هیز بکه ویتنه ده ست شاعیران چی لیده که ن؟ یه که مین شت که شاعیران ده یکه ن، ئه وه یه هه ر شتیک شیعر نه بیت له ژیان ده یکه نه ده ری... ئه مه ش ترسناکترین شته. به لام ئه وان هیزیک و به لاغه تیکی وه هایان هه یه، ئه م شته ترسناکه وه ک جوانیه کی بیوتنه ده ربخه ن، خه لک شیت و شه یدابکه ن. سه ره تا بق ئه وه ی شه به نگیکی سیحراوی به ده وری سه ری شیعر دا بکیشن، ده بیت ویژدان دروستبکه ن... ویژدانی شاعیره کانیش وه ک ویژدانی حاکم و قازیبه کان و یاساناسان نییه، من زورم خوینده وه و زور تیفریم تا جیاوازی قوولی نیوان ئه و دوو جور ویژدانه م ده سته کوت. ویژدانی شاعیران له سه ر جیاکردنه وه ی ده سته لات له بیده سته لات دروستبووه، به لام ویژدانی ناو یاسا له سه ر جیاکردنه وه ی تاوانبار له بیتاوان دروستبووه. حاکم و دادوهران بق ئه وه ئیشده که ن تاوان نه هیلن، به لام شاعیران بق ئه وه ئیشده که ن ئه و جیاوازییه له نیوان ده سته لات و بیده سه لاتاندا نه هیلن... ئه وان هه زار به ند و بالوره بق تاوانباریک ده دوزنه وه تا دواچار بیگونه نیشانیده ن، هه زار ریگای پیچاوپیچ و هه زار فیلی هونه ری و فه لسه فی ده خه نه کار تا واپیشانبدن گونا هباران قوربانین، پاله وانن، فه یله سوفن. وه ک ستاندا له که ل ژولیان سوریلدا

دهیکات، وهک دؤستؤفسکی له گهل پاسکولینکؤف یان پالهلوانه کانی ناو کارامازؤفدا دهیکات، وهک کافکا له گهل «کاکا»ی پالهلوانی دادگادا نهجامیده دات، که ته واوله گوناوه راسته قینه کانی بیده نگ ده بییت و چاوی خؤی غاقلده کات و هه تا حه رفیکی راسته قینه ش دهر باره یان نانوسیت. به در یژیایی میژوو وایان کردوه، گهر ویستیتیان خراپترین که سیان کردؤته پیغه مبه ر ته نیا بق ئه وهی وینه یه کی ناشیرین بدهن به ده سه لاتداران.

من که ئه و کتیبه ی غه زه لنوس که وته به رده ستم دلنیا بووم ئه م کتیبه بؤیه ده نوسیت تا ئه م سه رده مه ناشیرین بکات. ویژدان لای ئه وان ئه وه یه هه رشتیک شاعیرانه نه بییت وهک تاوان ته ماشاییکه ن. خولیا ی ئه و بق مردوو ه کان، خولیا یه تی بق ئه وهی ئه م سه رده مه مان خوشنه وییت و نه فره تی لیبکه ین... شاعیران هه موو نه فره ت له سه رده می خویان ده که ن... هه موو شاعیره گه وره کانی دونه تقیان له و ساته کردوه که تیا ژیاون، ته نیا شاعیره به چوک و بو ده له کان عاقلانه له سه ر کورسی حکمه ت دانیشتون و گووتوویانه «ئه لا، ئه مه چ سه رده میکی خوشه... چ ده وروعه یامیکی باشه بق من و بق خه لک». میژوو بگه پئ، شاعیریکی گه وره نایی نیت وای گووتیت، مه گه ر له ژیر باری ناچاریدا یان پؤحیکی پئ نیفاقیان هه بوو بییت شتی وه هایان نویسییت. ده زانن بق شاعیران هه میشه دوا ی ئه و جو ره ویژدانه ده که ون؟ ده زانن؟ له به رئه وهی شاعیران که له دایکده بن دوو هه ستی جیاوازیان تیدایه، یه که م پئیانوا یه، ئه مانه مه خلوقاتی ناوازه ن و له گهل له دایکبوونیاندا سیحریک و نه نیهی که دیته دونیاوه، لایان وایه خودا ئه وانی تاککردؤته وه و به وینه ی مه خلوقاتی دی دروستی نه کردون. دیوه که ی تریشیان ئه وه یه که شاعیران به بی پیزه پ و ناوازه واهه سته که ن ئه وان سه روه ری راسته قینه ی دونیان و باشترین جو ری مه خلوقاتن

و شایسته‌ی شهون له‌سه‌ر عه‌رش‌ی راس‌ته‌قینه‌ی ژیان دانیشن. به‌لی، براده‌ران... رقی قولی شاعیران له‌و کینه‌ نه‌زله‌لییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، هر نه‌مه‌شه‌ واده‌کات پادشا و شالیار و ده‌سه‌لاتدارانی دونیا که‌یفیان به‌ شاعیران نه‌یه‌ت. نه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ وشه‌ی جوان ده‌نوسن، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌زانن که‌ شاعیران ته‌نیا که‌سیکن به‌ راستی له‌سه‌ر عه‌رش‌ی ژیان ململانینیان له‌گه‌ل ده‌کن، تاکه‌ که‌سیکن کاتیک له‌ ده‌روه‌ی عه‌رشیشن واه‌سته‌ده‌کن له‌سه‌ر عه‌رشن. من خۆم کیشه‌یه‌کی گه‌وره‌م له‌گه‌ل شه‌و هه‌سته‌ ترسناکه‌ی شاعیراندا نه‌بوو، گه‌ر به‌اتبایه‌ و زیاتر تیکه‌لاوی ژیان بین، من له‌وانه‌ ده‌ترسم که‌ تیکه‌ل نابن، که‌ ته‌نه‌ان، که‌ ته‌نه‌ان و به‌هیزن، له‌ شوینی خویان داده‌نیشن و بیته‌وه‌ی راسته‌ وراست پیخه‌نه‌ ناو جیهانه‌وه‌ شته‌کان ده‌له‌رزینن، به‌لی من له‌وانه‌ ده‌ترسم... به‌تاییه‌ت که‌ ئاشکرا ده‌بیت هیچ هیزیک نییه‌ له‌ خه‌لوه‌تی خویان ده‌ریانبه‌یتیت، که‌ ئاشکرا ده‌بیت چهند له‌و قسانه‌ بیتاکن که‌ له‌ ده‌روه‌ به‌رابه‌ریان ده‌کریت... بیتاکی به‌رابه‌ر هه‌موو هیزه‌ گه‌وره‌کان شه‌ویه‌ واده‌کات له‌ شاعیران بترسم. ئیستا هه‌سته‌ده‌کم هیدی هیدی ده‌ردیکی ترسناک له‌ گیانمدا دروسته‌بیت، ده‌ردیکی ره‌ش. هه‌رچهند شه‌و غه‌زه‌لانه‌م گوئی لیده‌بیت و مه‌سته‌دیم چه‌زده‌که‌م وا له‌و غه‌زه‌لنوسه‌ بکه‌م هه‌ست به‌ لاوازی بکات. چه‌زده‌که‌م برینداریبکه‌م... وابکه‌م نازارچیژیت. منیش خه‌ونیکم هیه‌ و ده‌بیت خه‌باتی بۆبکه‌م... تیده‌گه‌ن؟ به‌لی، شه‌وه‌ به‌هانه‌ی دلی منه‌.

له‌ کوتایی شه‌یلولی دووه‌زاروچواردا، چهند پۆژیک دوای بردنی کتییی مردن. پۆژیک چوومه‌وه‌ بۆ لای غه‌زه‌لنوس، سه‌ردانیکی کتوپر و ناوه‌خت بوو، شه‌و خاوبییه‌شم له‌گه‌ل خۆمدا برد که‌ حیکایه‌تی شاعیر و پادشای له‌سه‌ربوو، من شه‌و کات ته‌واو له‌ دۆخی پۆخی غه‌زه‌لنوس

تیده گیشتم، تا دهات تریفه یا به حری پتر لیتی دورده که و ته وه، به مه زنه ی من نه وه دؤخیکی دهرونی دژواری بؤ دروستکردبوو... زؤرم هه ولدا بچمه بنج و بناوانی نه و نا کوکییه وه به لام هیچم ده ستنه که وت، هه ندیک له و پارچه کاغه زانه ی جار جار تهرخونچی ده یهیتان مانا و نرخیکیان بؤ من نه بوو. به لام نه و باره دهرونییه دژوارم به هه ل زانی و دیسان له بهرگی ئاغای سه رفرازدا چومه وه بؤ دیداری. ده بیت بلیم، له گه ل هه موو نه و وه سفه ورد و نه خشه پر پیئوه رانه ی تهرخونچیشدا بؤ مالی غه زه لنوس، من له هه ر دوو سه ردانه که مدا جوړه هه سستیکی سه یرم هه بوو که به نه خشه کان وه سف نا کریت. هه ر دوو جاره که کاتیک پیتمخته نه و ماله، هه ستمکرد پیده خه مه ناو دونیا یه کی زؤر به رین و زؤر دیرین و زؤر قوول. هه سستیکی نامؤبوو، وه ک نه و هه سته ی توشی مرفؤف ده بیت کاتیک ده چپته سالونی به رینی مزگه وتیکی دیرین یان کاتیک پیده خاته ژیر سه قفی کاتیدرائییه ک یان کلیسه یه کی گه وره که زهنگه کانی به هه موو هیزی خویان لیده هه دن. ماله که شتیکی تیدابوو که رایده کیشایت، له و په پی بیده نگیشدا هه ستت به چرپه یه ک ده کرد، چرپه یه کی زؤر نهینی وه ک نه وه ی شتیک رؤحت بدوینیتت. ماله که وه ها گه وره بوو مرفؤف له هه ر جیگایه کدا بایه، هه سته ی به جیگا کانی تر نه ده کرد، من هه ر دوو جاره که نه و هه سته م تیا دروستبوو که ژووره کانی دیکه ی نه م ماله پر له رؤحله به ری خه وتون، پر له مه خلوقاتی ئاسوده ن که وه ک تپیکی گه وره ی یؤگا چییان دانیشتون و له ناخی خویاندا قولده بنه وه.

غه زه لنوس به نیگا هیمن و روخساره رؤمانتیکیه مه لعونه که ی خویه وه به رامبه رم دانیشت، له پریزی میواندا زؤر به حورمه ت و ئسولزان بوو، گه رچی دلنیا بووم دلی به بینینی من ئاسوده نییه، به لام چاوانی مه حبه تیکی قولیان تیدابوو، که پیمو ابوو

جۆره ئه فینیکی نهینی ناو دله بۆ هه موو ئاده میزادان، جۆریک له خۆشه ویستی گشتیه بۆ مرقوف. هه رکه سیک بوویتایه و بتدیایه، ئه و ئه فینه ت به رده که وت که له چاویدا بوو. من ئه و شه وه ته نیا بۆ ئه وه چووم که ئه و خاوییه ی پیشاندهم...

بینینی ئه و خاوییه به نه خشه رهنگینه کانییه وه تووشی په شوکانیکی کتوپری کرد. جاری پشوو له هیچ ئیستیک و ویستگه یه کدا ناوها پرسه رهنج نه مدییوو... فزولیکی قوول له نیگا و ده ستیدا بوو، جوله ی په نجه کانی پرپوون له پرسیار و سه رسامی. به منی گووت «بۆ وه ها چیرۆکیکم پیشانده دهیت؟ ئه م چیرۆکه چ کاری به منه وه هیه؟». من گوتم «غزلهلنوس، من دلنیا م ئه م خاوییه له ده ستردنی خه یالی شاعیریکه... شاعیره کان هه میشه له بیر ی ئه وه دان به سه ر شاهه نشاکاندا زالبین... بۆیه ده مه ویت تو بیبینیت، تا بزانه تو چی له م چیرۆکه تیده گهیت؟ چیرۆکیکی سهیره که ده بیته شاعیران بیبین. تو ده لیت چی؟».

به هیمنییه وه سه بیر کردم... من زۆر له و هیمنییه ی ده ترسام. ئیستیک کرد و گووتی «نا شاعیران ده سه لاتیان له جیگایه کدایه که نه پادشاکان و نه مرقفه کانی تر پشناگه ن. من هه ستناکه م شاعیری ناو ئه م چیرۆکه هیچی کرد بیته بۆ ئه وه ی پادشا به زینیت... شته کانی به وچاوه بینوه که چاوی سروشتی خوی بووه. شاعیران شته کان به و چه شنه ده بینن، چاویکی تریان نییه تا به چه شنیکی تر بروانن. له راستیدا شاعیر ناچیته ناو هیچ شه ریکه وه... ئه وه جیهانه له شه ریکی دۆنکی شو تیدایه له گه ل شاعیردا. هه میشه له هه موو ده ور و زه مانیکدا خه لکیک هه ن پشیا نوایه ده توانن په لاماری ئه و زه وییه خه یالیانه بده ن که له رۆحی شاعیردایه... ئه و جه نگانه ی بۆ گه یشتن و داگیر کردنی باغی ناو رۆحی شاعیره کان کراوه، زۆر تره له و جه نگانه ی بۆ

داگیرکردنی ولات و ممله‌که‌ته راسته‌قینه‌کانی دنیا کراوه. هم‌مو
هه‌ولیک بۆ کوشتی شاعیره‌کان، له راستیدا هه‌وله بۆ داگیرکردن و
سووتاندن و ویرانکردنی ئه‌و باغانه‌ی ناو پو‌حیان».

من گووتم «غه‌زنلنوس سه‌یرکه، کۆی چیرۆکه‌که ئه‌وه‌یه چ هیزیک
له‌م دووانه‌ جاوید و نه‌مرن و تا هه‌تا هه‌تا‌یه به‌سه‌روه‌ری ده‌مینیته‌وه.
ئه‌مه پرسپاری پادشاکان نییه، پادشاکان ه‌زیان به‌به‌راورد نییه...
من دنیام که کۆی ئه‌م چیرۆکه شاعیریک دروستیکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی
سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی شیعر به‌سه‌ر ده‌سه‌لانداراندا بنوسیته‌وه».

به‌هه‌مان هه‌مینییه‌وه سه‌یریکی وینه‌کانی کرده‌وه، چه‌ندجاریک
خاوبییه‌که‌ی ئه‌مدیوه و دیو کرد، به‌نه‌رمی په‌نجه‌ی به‌سه‌ر
نه‌خشه‌کاندا هه‌تا و گووتی «ته‌فسیری تۆ بۆ ئه‌م چیرۆکه، هه‌له‌یه...
له‌بنه‌په‌تا ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ی داپشتوه پادشاکان، دنیام ئه‌وه‌ی
له‌کو‌تاییدا کو‌ژراوه شاعیره‌که‌یه، گه‌ر ورد له‌خاوبییه‌که‌ی ب‌روانیت
خۆی هه‌موو شتیکت پیده‌لێت، هه‌موو شتیکت. ب‌روانه، بابه‌تی گ‌روه‌که
ئه‌وه‌یه ک‌ن به‌جوانترین شیوه‌وه‌سفی شار بکات، وانیه‌؟ ئه‌وه‌ی
لێرده‌دا وه‌سفی شارده‌کات، پادشایه... به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌ی
تۆوه، شاعیری ئه‌م چیرۆکه‌ی بیته‌وه‌ی بیر له‌ژیان و مردن بکاته‌وه،
به‌پیتی ئه‌و یاسایانه یاریکردوه که خۆی ده‌یه‌وینت، شاعیر که‌سینک
نییه‌هه‌توانیت وه‌سفی شاره‌ راسته‌قینه‌کان بکات، ئه‌م دیمه‌نانه‌ی
له‌سه‌ر ئه‌مدیوه‌ی خاوبییه‌که‌یه وه‌سفی شار ناکن، به‌لکو شاریکی
دیکه‌یان دروستکردوه، شاریکی خه‌یالی ب‌روانه، ئه‌و شاره‌ی شاعیر
باسیده‌کات، هه‌مان ئه‌و شاره‌ نییه. شاعیر به‌ته‌واوه‌تی وه‌سفی
شاری بۆ پادشا جیه‌ه‌شتتوه، بیته‌وه‌ی بیربکاته‌وه‌یان دوول بیت
له‌وه‌ی به‌مکاره‌ مردنی هه‌لب‌ژاردوه، ئه‌وه‌ ئه‌خلاق‌ی شاعیرانه‌ که
ب‌ی دوول‌ی مردن هه‌له‌به‌ژیرن... ئه‌وه‌ی له‌کو‌تایه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌دا

ده کوژریت شاعیره که یه، چونکه له بنه پرتدا ناچیته ناو گره وه که وه، ناچیته ناو یارییه که وه... شاعیر دواچار ته نیا به و یاسایانه یاریده کات که له سه ری خویایه تی.»

به سه رسامییه وه پرسیم «به بۆچوونی تۆ بۆ وای کردوه، بۆ مردنی ههلبژاردوه... بۆ ئه وهی پادشا بژی؟»

پیکه نی و گووتی «نه میستوه تا ئیستا شاعیران له پیناوی پادشاکاندا بمرن... ژیانی پادشا لای شاعیران نرخی ژیانی خونچه یه کی نییه. نا... بیر له م ساته بکه ره وه. یه کیک هه یه له م چیرۆکه دا ده یه ویت شاعیرییه تی شاعیر تاقیبیکاته وه... یه کیک که تیناگات شاعیران له ناو هه مان ئه و شارهدا ناژین که پادشاکان تیا ده ژین. که ر پای منت به لاوه گرنکه، له بنه پرتدا ئه و پرسیاره ته له یه کی که وره و کوشنده یه و بۆ شاعیر دانراوه، پادشاهی گنج ویستویتی له زه تی پادشایه تی بچیزیت و په نجی شاعیری فریبدات... تاقیکردنه وه که له بنه وه پرا بیداد و نادروسته... چونکه شاعیران ناتوانن وه سفی جوانی شاره راسته قینه کان بکه ن... پتر ده توانن وه سفی خه راباتی بکه ن.»

ته فسیری غزه لنوس بۆ ئه و حیکایه ته به نجیکردم... به پینچه وانیه پلانی خۆمه وه که ده مویت پتر بدویم، هه ستمکرد پیوستیم به بیده نگی و بیرکردنه وه یه، بیته وه ی قسه یه کی زۆربکه م، یان نارازییوونیکی ئه وتۆ ده رخه م، خاوییه که م پینچایه وه و به ئومیدی دیداری داها توو له مالی غزه لنوس ها تمه ده ری. وه ک دیلینک له نیوه شه ودا ئازادیبکه ن نه مده زانی بۆ کوئی بچم... شه ویک بوو له و شه وه که مانه ی ژیا نیه که به جوړیکی ترسناک خۆم به کوپله ی غزه لنوس ده زانی... شه ویک بوو له و شه وه ده گمه نانیه له یادمکرد من بارۆنم و هه وای ئه و شاعیره خه وتوو و مردووه ی ناو پۆحم ده بیبردم.

نیشتە جیبوون لە مائی غەزەلنوس ماجەلانی راستەقینە

مروۆشی پڕ خوشەویستی کەسێکە کە سەیری چاویت کرد، دەزانیت
بیر لە چارەنوسی تۆ دەکاتەوێ. من لەسەفەرە دوورودرێژەکانمدا لەسەر
زەوی، ئەو جۆرە چاوانەم بینیوو... چاوانی تریفە یابەحریش لەو
جۆرەبوو.

کە یەکەمجار تریفەم بینی، وەها پڕ لە سۆزی فریشتە بوو، غەمخۆری
بۆ هەموو شتێک لە چاوانی دەباری. من بەوردی ژيانی ئاوارەیی خۆم
بۆ باسکرد، ونبوونم لەسەر شەقامە بێکۆتاکانی جیهان، نامەکانی باران
شوگور و پەییوێندیم بە ئەفسانەوێ، ئەو وەک خوشکێک دەستی دەخستە
سەر دەستم و دەیگوت «چاوبنوقینە و لە دڵەوێ دۆعا بۆ باران بکە و
ئومیدی ئەوێ بخوازە ئیستا لە هەر جێگایەکە ئاسوودەبێت... بە ئومیدی
ئەوێ بژی کە زیندوو و دەیدۆزینەوێ». ئەویش زۆر وردەکاری ژيانی خۆی
بۆ باسکردم، بەلام هەستمەکرد زۆر ناسک و لاواز و بێرەنگە. دەترسام
لە کاتی قسەکاندا بیهۆش بێت، یان هەوا ببات، بەلام وشەکانی وەها
ساده و فێنکی بەخشبوون، هەموو ئازار و پەژارەیهکیان دەبرد.

لەو ماوەیەدا ئەفسانەش پۆژانە دەهات بۆ لام، چەندجاریک پێکەوێ
چووین بۆ مائی هاوڕێیەکی خۆی و لەوێ پێکەوێ خەوتین. هەموو
خەوتنێکی ئەو ژنە جۆرە گەشتیکی پۆچی بوو بۆ من. من لەوێ
فێریووم ژنی راستەقینە ئافرەتێکە، هەر جاریک لەگەڵیدا دەخەویت،
وێک ئەوێ وایە هەرزەکاریک بیت و یەکەمین جارت بیت لەگەڵ ژنێکدا
بخەویت. لەشی ئەفسانە لەشتیکی ئاسایی نەبوو بەلکو گرتنی هەموو
ئەو شتە خەیاڵی و سیحری و نادیارانەبوو کە من لە منداڵیمەوێ بۆیان

ده‌گه‌پام، ئەو فیریکردم که خه‌وتن له‌گه‌ل ئافره‌تدا، سه‌فه‌ریکی چ دریز
 و بیۆینه‌یه. هه‌موو خه‌وتنیک له‌گه‌لیدا وه‌ک سه‌فه‌روابوو بۆ شاریکی
 خه‌یالی، وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی کیشوه‌ریکی نوێ وابوو. وه‌ک ئەوه‌ بوو من
 هه‌موو ژیانم سه‌فه‌رمکردبیت و بۆ ئەم شاره‌ گه‌رابیتم که له‌هشی
 ئەم ژنه‌ و له‌ جوگرافیا نه‌ینیه‌کانی ئەودا خه‌وتوو. به‌دریزایی ژیانم
 چووبیتمه‌ سه‌ر هه‌ر ئاوێک، هه‌ر زه‌ریابه‌ک، هه‌ر ترۆپکیکی به‌رز، له
 هه‌ر شاریکدا گیرسابیتمه‌وه، له‌گه‌ل هه‌ر ژنیکدا خه‌وتبم، هه‌میشه‌ هه‌ستم
 به‌ پوچی و بۆشی و بیهوده‌یی کردوه، ئەوه‌ یه‌که‌مجار بوو له‌ ژیاندا
 هه‌ستبکه‌م بۆحیکی راسته‌قینه‌ دیته‌ ده‌ستم و ده‌یگرم. من که‌ هاتمه
 ناو دونه‌ی غه‌زله‌لنوس و هاوڕیکانییه‌وه، تیگه‌یستم ئەم شاره‌ له‌ ناوه‌وه
 له‌ نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا به‌جۆریکی کوشنده‌ دابه‌شبووه، له‌و ساته‌دا
 که‌ هه‌ستم به‌و راستیه‌ ترسناکه‌ ده‌کرد، له‌هه‌مان ساتدا ده‌رکم به‌وه
 کرد له‌هشی ئەفسانه‌، ژنیتییه‌ قوول و بیینه‌که‌ی، چرپه‌ ئەفسوناوی و
 ده‌نگه‌ که‌می‌ک نوساوه‌که‌ی، تاکه‌ شتیکن ده‌که‌ونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەو شه‌ره
 ئەزه‌لییه‌ی راستی و خه‌یاله‌وه. ئەو له‌زه‌ته‌ی ئەفسانه‌ ده‌یه‌خشی به
 من، جیاوازیبوو له‌و له‌زه‌ته‌ رووت و راسته‌قینه‌یه‌ی به‌ دریزایی ته‌مه‌نم له
 له‌هشی ئافره‌تانی ترچه‌شتمبووم... ئافره‌تانی دی ته‌نیا له‌زه‌تیان ده‌دامن،
 له‌زه‌ت به‌وجۆره‌ی ئیمه‌ی پیاو تییده‌گه‌ین، له‌ کاتیکدا من ئافره‌ت دوا
 ئافره‌ت بۆ شتیکی باسه‌نکه‌راو و وه‌سفنه‌کراو ده‌گه‌پام. له‌هشی ئەفسانه
 پرد بوو، پردیکی ئەزه‌لی بوو، نه‌ له‌ به‌ری راستیدا بوو و نه‌ له
 به‌ری خه‌یال، به‌لکو بۆ ئەزه‌ل له‌ نیوانیاندا هه‌لواسرابوو. پێده‌چوو من
 هه‌موو ژیانم بۆ ئەو پرده‌ گه‌پام، پردیک له‌ نیوان ئەمبه‌ره‌ و به‌ری
 دوو دونه‌یادا وه‌ستا بیت، پردیک پێگامبدات له‌سه‌ری بژیم، نه‌بمبات بۆ
 دونه‌ی راسته‌قینه‌ و نه‌ دوورم بخاته‌وه‌ تا ناو به‌حری خه‌یال. من کوپی
 سه‌ر ئەو پرده‌بووم... ئەفسانه‌ ئەو هه‌له‌ی دامنی که‌ تا دونه‌ی دونه‌یه

لەویادا بوەستم و بیکەم بەمالی خۆم .

من ئەو ماوەیە لە مالی غەزەلنوس بووم، سەرەنجی عەشقی نێوان تریفە و ئەومدا... ئای چ عەشقیکی نەببیرا و نەبیسترا و کوشندەبوو .

قەسەیه کی سادەیه، بەلام دروست و راستە گەر بلیم، دووچۆر عەشق هەیه یەکیکیان مەرۆف دەخاتە دۆزەخەوه و ئەوی دیان مەرۆف دەخاتە بەهەشتەوه . غەزەلنوس و تریفە یابەحریش رایان وابوو، عەشق دەبیت بمانسووتینیت تا تیببگین . سەیریوو لەلام کە بینیم، ئەو دوو مەخلوقە ناسکە، خۆشەویستی یەک بە ونبوون و فیراقتیکی هەمیشەییەوه گرێدەدەن .

باوەریان بەوه نەبوو یەکدی بدۆزنەوه، باوەریان بەوه بوو تا مردن بۆ یەکدی بسووتین و بۆ یەکدی بگەرین . ئیوارەیهک دای ئەوهی غەزەلنوس شتیکی زۆری لەسەر تێپوانینی خۆی دەربارە ی خۆشەویستی گووت، من بەوه چی ئەو هەموو سیحری ئەفسانە دەیدام، بە غەزەلنوسم گووت «من ناتوانم وەکو تۆ عاشق بم، من وەک خۆت دەلێت عەقڵیکی فەرەنگیم هەیه . عەشق خەمالی پروت نییه ... عەشق گۆرینی یار نییه بۆ وەهمی کە ناگیریت ... غەزەلنوسی برام، تۆ بە ناھەق دۆزەخیکت بۆ خۆت داخستوو . هیچ شتیکی دی نییه ئە ی برام وەک تیکە لاوبوونی لەش، نێر و مێ لەسەر یەک سفرە کۆبکاتەوه . عەشق هەلمژینی لیوی یارە تا پادە ی خۆین تیزان، دەستدانە لە هەموو بستیکی جەستە ی، دۆزینەوه ی لەشیتی هەموو شەویک، ماچکردنی هەموو تکیەک عەرەقیتی ... غەزەلنوس، تۆ دەبیت لە لەشی یار تیببگیت ئەوسا دەزانی پۆچی چییە . سۆفییەکان تەنیا وەهمی ناو خەیاڵەکانی خۆیان خۆشەدەوێت ... عاشقی تەواو نە هێند لە حەقیقەتی یاردا نوقمەدەبیت خەمالی نەبینیت، نە هێند لە خەیاڵیشیدا دوور دەپوات بۆی نەدۆزیتەوه ... من واتیدەگەم ... عەشقی راستەقینە نە دۆزینەوهیە بە تەنیا و نە گەرانی بە تەنیا . دۆزینەوهیە و گەرانی ... دۆزینەوهیە و گەرانی» .

من جار دوی جار له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا ده‌خه‌وتم و هه‌ر جاره‌ی له‌شیکی هه‌بوو، ئه‌فسانه هینده ده‌گۆرا، هینده په‌نگاوپه‌نگ بوو، دره‌ختیک بوو هه‌رجاریک ده‌ستم بۆ میوه‌که‌ی ده‌برد تامیکی ده‌دا. ئه‌وه‌ی ده‌ست بۆ له‌شی یار نه‌بات تیناگات که یار ده‌توانیت به‌ته‌نیا هه‌موو جیهان بیت. یاری راسته‌قینه هیچ شه‌و له‌وی دیکه‌ی ناچیت، وه‌ک دره‌ختیک هیچ ده‌نکه میوه‌یه‌کی تامی ده‌نکه‌که‌ی دیکه‌ی نه‌دات. پیمگوت «غه‌زه‌لنوس، تو کابرایه‌کی سه‌یریت، من به‌سوار ماتۆره‌که‌م دونیام ته‌یکرده‌وه و مه‌خلوقی وه‌ک تو‌م نه‌بینیوه. نمونه‌ی وه‌ک تو له‌لیواری هیچ به‌حریک و له‌کونجی هیچ جه‌نگه‌لێکدا نه‌ماوه، کابرا تو چی ده‌که‌یت؟ خۆشه‌ویستی ئه‌وه‌یه له‌میوه‌ی دره‌خته‌که بخۆیت... ئه‌وه‌یه به‌یلت یار له‌شی خۆیت به‌هه‌زار په‌نگ پیشکه‌شبات، تو‌ش بتوانیت له‌شی خۆت به‌هه‌زار په‌نگ پیشکه‌شی ئه‌و بکه‌یت... ئه‌وه‌یه خۆشه‌ویستی». من ئه‌فسانه به‌هه‌زار په‌نگ له‌شی خۆی پیشکه‌شده‌کردم.... له‌شی ئه‌فسانه بۆ من وه‌ک مائی پۆحی هه‌موو بوونه‌وه‌ران وابوو... وه‌ک جوانی هه‌موو ئه‌و شارانه وابوو که بینومه... به‌رین بوو وه‌ک به‌رینی ئه‌و ده‌ریایانه‌ی له‌پۆخیاندا پیاسه‌مکردبوو... له‌شی ئه‌و ژنه‌ وایکرد، بیر له‌وه بکه‌مه‌وه تا هه‌تا هه‌تایه له‌م شاره‌دا نیشته‌جییم. نا ئه‌م شاره نیشتمانی من نه‌بوو، به‌لکو له‌شی ژنی خائینی خاوه‌ن ئوتیله‌که نیشتمانم بوو.

ده‌کرا هه‌موو پۆژیکی من و غه‌زه‌لنوس و تریفه له‌به‌رچایه‌وه تا شه‌و چه‌ندین جار له‌سه‌ر عه‌شق قسه‌بکه‌ین. به‌لام ته‌نیا پینچ پۆژ بوو له‌لای غه‌زه‌لنوس بووم که کتیبیکی گه‌وره و پر نه‌یتی له‌مائی ئه‌وان دزرا. من ئه‌و کتیبه‌م نه‌بینی بوو، وه‌ک ده‌یانگوت یه‌کیک بووه له‌کتیبه‌گه‌وره‌کانی ئه‌و شاره. دزینی ئه‌و کتیبه زۆر شتی له‌پۆحی غه‌زه‌لنوس و تریفه‌دا گۆری. تا ئه‌و کاته ئه‌و کتیبه پردی گه‌وره‌ی نیوانیان بوو، ونبوونی کتیبه‌که ته‌لیسمیکی گه‌وره‌بوو. تریفه دوی دزینی کتیبه‌که

به جورىكى سهير په شوکا، هه ستيده کرد کومه لیک جانه وهى خه يالى به راستى په لاماریده دهن و دهیخون، دهیگوت ناتوانیت بخه ویت، له خه ودا هه ستي به لموز و قه پ و که لبه ی نه و جانه وه رانه ده کرد. زورجار که دهمدان نه و ترسه به پرونى له سیمو پرویدا بوو، دلنیا بوو به کیک چاوه دیریده کات، دلنیا بوو به کیک هه به دهیه ویت له ساتیکى غافلیدا قه پی پیابکات. زورجار به منى دهگوت «مالى غه زه لنوس، شوینیکى نه مین نییه، برؤ، برؤ لیره». دواى دزینى کتیه که هه ستمکرد غه زه لنوسیش نارامى و هیمنى جارانى نه ماوه، زورجار توشى په شوکانیکى له ناکاو دهات، هه موو هه ستيانده کرد شتیک راویانده نیت. من سه ره تا وهک هه موو میوانیکى شهرمن، پیمو ابوو هوى ترسه که یان بوونى منه له و مالهدا، به لام هیوریانکردمه وه و گووتیان ترسه کان له وه گه وره تر و نه نیتتر و تاریکترن به منه وه گریدیرین. له و ده مه دا منیش توشى هه مان ترس هاتم و هه مان دهردمگرت، شتیک له فه زای مالى غه زه لنوسدا دروستبوو که پیشوه خت بونی کاره ساتى بلاوده کرده وه. پوزیک نه و ده فته ردارانه م بینى که زوربه ی ناوه پوکى نه و کتیه نه وان نوسیویان و کویانکردبووه وه، حهوت که سى فریشته پروو بوون که به جورىكى سهير له یهک ده چوون. به جوریک غه مگینبوون وهک نه وه ی به کیک هه موو میژوى ژيانى دزیبیتن، نازانم بو له گه ل بینى نه واندا نه و هه ستم لا دروستبوو که نه و ده فته ردارانه زیندوونین. من نه وه ته ی هاتبوومه وه نه م شاره خه لکم ده بینى به مردوو ده چوون، روخساریان وهک تارامیه کان سپى بوو، نه وانیش وه هابوون سپى و باریک و بیده نگ. پوزیک پیکرا له ده وری میزی خالى نه و کتیه دانیشتن و منیشیان داوه تکرد. نه و پوزه تریفه گووتى چیتر له و کتیه دا ئیشناکاته وه و خوى بو چینی فشر ته رخانه کات. نه و قسانه ی تریفه یا به حرى هه رایه کى گه وره ی نایه وه، من نه مده زانى سه یری کامیان بکه م، ده فته رداره کان به بیده نگى ده گریان،

حەسەن تۆفان گووتی «دەتوانین سەر لەنووی دەست پێبکەینەو». ماجیدی گول سۆلاف دەستیکردە ملی تریفە و گووتی «من هەمووشتیک دەنوسمەو، شەو و رۆژ ناخەوم و هەموو چیرۆکەکان جاریکی تر دەنوسمەو، بە خەتییکی لەوی دی جوانتر». غەزەلنوس گووتی «سوودی نییە... ئەوێ کتییەکەئێ دەزیوێ جاریکی تریفە دەیدزێتەو، دەبێت بۆ کتییەکە بگەرێن». حەسەن تۆفان گووتی «کوێ بگەرێن؟ ئێمە هیچ زانیارییەکمان لەبەر دەستدا نییە...». تریفە لە هەمووان ناو میدتر دەگریا و دەیگووت «ئەوێ ئیشی چەند سألە، بە ئاسانی نانوسریتەو. بەچی دەنوسریتەو، چۆن دەنوسریتەو؟». دواجار ماجید هەلەدەستا و دەیگووت «ئێمە بەردەوامدەبین، وەک ئەوێ هیچ نەبوویت، هیچ شتیک نەبوویت، ئێمە لەسەر بابەتیک ئیشدەکەین سەرەتا و کۆتایی نییە، وانییە غەزەلنوس؟ ئێمە حیکایەتی ئازاریکی ناکۆتا دەنوسینەو... ئەو ئازارە هەمیشە هەیە... من دەتوانم بە تەنیا لەگەڵ دەفتردارەکاندا ئیشبکەم... دەتوانم». غەزەلنوس گووتی «من دلنیام بە دوامانەو... بە دوامانەو، بەلام نازانم کێن و نازانم بۆ؟». حەسەن تۆفان گووتی «غەزەلنوس بارۆنەکانن، ئەوانن، بە دوامانەو... بە دوامانەو... لە مێژە بە دوامانەو، ئەوانن». ئەو قسانە لە هەناوی مندا زرنگەیهکی ترسناکیان هەبوو، دیمەنی هەموو ئەو شەوێ هاتەو یاد کە لە ئوتیلەکەدا ویستیان بمرفینن، موچرکەیهکی سارد بە لەشمدایا بورد و بە هەستیکی قوولی نا ئارامییەو وەک ئەوێ تاسەر ئیسقان گوناھباریم سەیری هەموویانم کرد. لە مێژوو ژبانی من دەنگەدەنگی وەها زۆری تیدا نەبوو، بەلام پیموایوو قەدەر منی فریادووتە ناو سەیرترین پنتی ئەم ولاتەو، بۆ ناو ناوازهترین و پیزپەرتترین کەسانی ئەم شارە، خەلکانیک لە ئازارەکانیاندا تەراکەوتە و لە خەونەکانیاندا بیۆینەبوون. دواي هەرا و گریه و دەست لەملانییەکی زۆر بپاریاندا ماوهیک پشووبدەن و بە

ھېمنى بېرىكەنەوھ و بزنانن چى پرودەدات ...

پوژىك دواتر ھەسەن توفان ھات و بە دەنگىكى قرخ و پوچىكى سافەوھ گووتى «ماجەلانى راستەقىنە، ئەمشەو من و شېر پىكەوھ ئاشنايەكى تۆ دەبىنن» ... بېئەوھى ھىچى تر بلەيت بە غەمەوھ سەبىرىكردم و گووتى «غەم وەكو خەيال شتېكە بە دوامانەوھىە». بە بېدەنگى سەبىر مگرد و ھىچم نەگووت ... بە لام پوژانى دواتر بە پوونى تېگە يىشتم ھەسەن توفان مەبەستى چى بوو.

كە بارۋنى خە يالم بينىه وھ بەرەو شىتبوون دەرۋىشت

كە تىشكان تاھىرم بينىه وھ، راستە وراست ئەو دىمەنەى نىوان جىسىكە لانگ و جاك نىكلسنم ھاتەوھ ياد لە فلىمى «پۆستەبەر دوچار لە زەنگ دەدات». ئەو دىمەنەى جاك نىكلسن بۆ يەكە مجار پەلامارى جىسىكە لانگ دەدات كە ژنى جوانى كابرايەكى يۇنانى پىرە، لەسەر مېزى چىشتخانەكە پالېدەخات، جىسىكە لانگ لە پىشدا وادەردەكە وىت وەك ئەوھى بەرگرى لە خوۋى دەكات، بە لام لەو جۆرە بەرگرىانەى پىرەن لە بانگھىشت و داواى نھىنى، ئىنجا دىمەنەكە بەوھ تەواودەيىت، جاك نىكلسن دەستى دەخاتە سەر شوئىنكى زۆر گرنگى جىسىكە لانگ، ئىنجا شتەكان لە شەرى نىوان ژن و پىاويكەوھ ھىدى ھىدى دەگورپىن و وەك دىمەنى گەرمى نىوان نىر و مېيەكىان لىدەيت. من چەند جار تىشكان تاھىرم دەبىنى ئەو دىمەنەم دەكەوتەوھ خەيال، ھەتا دوچار كە من لە دوچىكى دژوار و خراپدا بووم و ژيانم لەسەر پەتتىكى بارىك يارىدەكرد، كە ئەوم بىنى ديسان ئەو دىمەنەم ھاتەوھ ياد، دىمەنى جىسىكە لانگ و جاك نىكلسن لەسەر مېزى چىشتخانەكە ... من ئەو فلىمەم چەندىن جار

دیوو، زۆرجار ته نیا له بهر ئه و دیمه نه ته ماشامده کرده وه، له و باوه رهدا نه بووم له م شارهدا کچیکى وهک جیسیکه لانگ هه بیئت. درۆ ناکه م گهر بلیم ئه و خانمی خه و نه کانم بوو، له سه فه رى سه ر که شتییه که مدا زۆربه ی وهخت که ده چوومه شاریکه وه بو ژنیکی وهک ئه و ده گه پام. من ده ستم له وه شتبوو له م شارهدا کچیکى وهک جیسیکه لانگ بدۆزمه وه، له پاستیدا پوخسار و نیگار و شیوه ی خوگۆرپین و قسه کردنی کچی ئه م شاره نه خووشیان ده خستم. ئه و رۆژه ی که تیشکانم تیا بینییه وه، خو م وه ها پیکپۆش و پاک پوخسار گۆرپیوو، له جۆنی دپ دچووم له سه ره تاکانی گه نجیدا، که خو م له ئاوینه دا سه یرده کرد، پوخسارم له پوخساری ئه و ده چوو له فلیمی «کرای به یسی» دا، سالی ۱۹۹۰ ده میک ئه و زۆر لاو و یاخی بوو، تازه پییخستبووه سه ر په کانه ی ناویانگ و به ئه فسانه ی وهک «جهیمس دین» و «مارلۆن براندۆ» به راوردیاندده کرد. ئه و ئیواره یه له مالى بارۆنی مه دهنی، کاتیک له گێرانه وه ی حیکایه تیکى مندالانه بوومه وه له سه ر مشکیکی هار که ناوی قرتیله یه، له سه ره خو لای سیوانی خرپن و چکۆلانه هاتمه ده ری، هیشتا خه یالم لای ئه و مشکه هارو هاجه بوو که تیشکانم به بهرگیکی ئیجگار جوانه وه له بهر ده رگای هۆله که دا بینى. دلنیا بووم له پیتی من وه ستاوه، به لام خو ی نه زان نیشاندا و وایکرد شته کان وادهرکه ون که پیکه وته، به دهنگیکى ناسک و خوش گووتی «وای کوپى باش، ئه وه تو لیره ییت... وه ی ئه م هه موو شیاکه ته چییه؟ کوپى باش». له بهر ئه وه ی پیده چوو له ده ره وه ی کوردستان گه وره بوویئت، کوپى باشه که به جۆریکی تر له زاری ده هاته ده ری وهک «کوپری باش». ئه وه هینده ی تر ناسکیکرد بووه وه، که گویت لییده بوو بو ی ده مردیت، من که ده مبیست ئاوها قسه م له گه لدا ده کات وهخته بوو پۆحم بو ی ده رده چوو. بیئه وه ی وبقار و که مته رخه می خو م لکه داریکه م گوتم «خانم ئه م کاته تان باش، چهند سه یره لیره ده تانبینم، وامده زانی ئیوه له ده ره وه ی

نۆيمىران دەژىن». گووتى «نا من لىرەم لە مالى بارۆنى مە دەنيم، بەلام من ئىواران خويندەم ەهە، بۆيە تۆ نامىنىت». بە ئەسپاي دەستىگرتم و گووتى «مە ترسە كەس لە مال نىيە، وەرە لە گەلمدا». لە گەلماكەى وەرە گوت كوپ نەبوو بتوانىت خۆى بگريت و دواى نەكە وىت. ئەمرۆ جوانتر و سىحراووتىر بوو لە ئاھەنگەكە. لە ئاھەنگەكە ھىندە مكياجىكرىبوو جوانى راستەقىنەى خۆى ونبوو، بەلام ئەمرۆ جوانى وەرە ديارىبوو، پەنگى پىستى، ناسكى لىوى، تەپى ناو گلپنەى، كالى چاوى، ھەمووشى تىكرا پىكەو... ئەژنۆى ئادەمىيان دەشكاند. منى بردە ناو مەتبەخى كۆشكەكەى بارۆنەو. تەنورەيەكى سىپى لە بەردابوو، تىشپىرتىكى مۆرى ناسكى يەخە سىپى. كە ھەردوو كىيان وەرە لە گەل بارىكى كە مەريدا چەسپىبوون و ايان لە مەرف دەكرد بىر لە جەبر و تەكامول و ئەندازەى ئىلاھى بكاتەو. من لە سەر كورسىيەكى مەتبەخەكە دانىشتم، بە ھىمنى قوتوبەكى كۆلاى ساردى خستە بەردەستم و گووتى «كوورى باش، ھەر كە تۆ ئەرۆى، سىوان ھەموو چىرۆكە كانم بۆ دەگىرتنەو... زۆر ھەزم لە حىكايەتى قرتىلەيە كە لە گەل قرتىلە و مرتىلەى برايدا لە مزگە و تىكى كۆندا بە خواردنى كتپى كۆن خوينيان ژەھراوى دەبى، وەرە حىكايەتىكى خۆشبوو... كوورى باش، ئەى نازانىت حىكايەت بۆ كە سىك لە عومرى مندا بكەيت... بۆ كچىكى گەنج، وەرە خەوى لىكەوئ». قسەكانى وەرە عەيارانە بوو، قومى كۆلا ساردەكە پەپىيە قورگم. گووتم «چۆن، كچى باش، من لە ئەسلىدا ئىشم گىرانەو ھەى چىرۆكە بۆ گەرەكان، بەلام ئىستا جگە لە مندا لىن كەس نايە وىت گوئى لە چىرۆكە كانم بگريت، لە بەرئەو ناچارم بەمبۆرە بژىم». گووتى «يەعنى حىكايەتت بۆ كچى وەرە منىش كەردو؟». گووتم «نا تىشكان خان، نا... خۆت دەزانىت، ئەم شارە و داب و نەرىتى خەلك و ئەم شتانە پىنگا نادەن، بەلام گەر يەككە ھەزىكات، دەتوانم حىكايەتى بۆ بكەم». بە پىكە نىنىكى ناسك

و سحرآوییه‌وه، ده‌ستی به قژیدا هیئا « قژی زهر‌دبوو، زژیین بوو، کورتبوو، ده‌بریسکایه‌وه» گووتی «وه‌لا کورری باش، چه‌زده‌که‌م حیکایه‌تی وام بو بکه‌یت». تا ئه‌و شوینه من به‌هه‌موو شتیک زور دلخوشبووم، که سه‌یرمه‌دکرد کت و مت جیسیکه لانگ بوو، به گوشت و خوینه‌وه هاتبوو به‌رده‌ستم. تا ئه‌و شوینه‌ی کچیک ده‌ناسیت هه‌موو شته‌کان خووش و قه‌شه‌نگه، به‌لام کیشه‌که دواتر ده‌ست پی‌ده‌کات که مروف ده‌پرسیت «ئهی دواتر چی؟ ئهی شته‌کان چۆن ده‌پۆن؟». ئه‌وه‌ی وایده‌کرد من نه‌مه‌ویت زور له‌کچان نزیکبمه‌وه به‌شیکی ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل کچاندا هه‌میشه ده‌بیت بگه‌یته شوینیک، منیش نه‌مده‌ویست بگه‌مه‌هیچ شوینیک، خوشتترین جووری په‌یوه‌ندی له‌لام په‌یوه‌ندییوو له‌گه‌ل مردواندا. چونکه مردوو‌ه‌کان داوای هیچت لیتناکه‌ن، ده‌بنه براده‌ریکی بی‌ده‌نگت و ته‌اوو. ژنان مه‌خلوقاتی زور قه‌شه‌نگن، به‌لام خراپترین سیفه‌تیا نئوه‌یه به‌رده‌وام داوای شتیکت لیده‌که‌ن، خویمان به‌خاوه‌نی ئه‌و هه‌قه‌ده‌زانن به‌رده‌وام داوایه‌ن، ئه‌و کاته‌ش که داواناکه‌ن، له‌هه‌موو کات خراپ‌تره، چونکه به‌رده‌وام بیرته‌خه‌نه‌وه که داواناکه‌ن. دیاره من هه‌رگیز نه‌مده‌ویزا شتی وا له‌به‌رده‌م خانمی تریفه یابه‌حریدا بلّیم... که ده‌یگووت «هه‌موو ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ش که له‌خه‌یال‌مدا دوامده‌که‌ون و ده‌یانه‌ویت بمخۆن نین». من ئه‌م زانیارییه‌م له‌شیته‌لکردن و وردکردنه‌وه‌ی سه‌دان فلیمه‌وه به‌ده‌سته‌تینابوو... له‌وه‌ش بگوزه‌ریین ناخوشتترین شتی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل کچاندا ئه‌وه‌یه که ده‌بیت په‌پله‌بووی سه‌رکه‌ویت، هه‌موو په‌یه‌کیش بیرکردنه‌وه‌ی زۆری ده‌ویت، حیساباتی ده‌ویت، نه‌خشه‌و پلانی ده‌ویت، ترس و دل‌له‌رزتی ده‌ویت. به‌لام من چه‌زم له‌و په‌یوه‌ندیانه‌بوو که هه‌ر له‌گه‌ل ده‌سته‌تیکردنیدا ده‌که‌ویتسه‌ر پاسته‌پری و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌هه‌موو شتیکدی دیاره... شتی وه‌هاش له‌گه‌ل کچی ئه‌م شاره‌دا نه‌کرده‌بوو. به‌لام بو خانمی جیسیکه لانگ هه‌موو شتیکم ده‌کرد، هه‌موو شتیک، مروف له

ژيانيدا يەكجار كچىكى وەك جىسىكە لانگ دىتە بەردەمى، گەمزەيە گەر لە دەستى خۆى بدات. من گەرچى ناویم دەزانى، لىمپرسى « تائىستا نازانم ناوت چىيە؟ ». گووتى « ناوم تيشكانە ... لە بەغدا لەدايكبووم ». لىمپرسى « خانم تۆ چى بارۆنى مەدەنیت؟ ». كەمىك سەرى دانەواند و گووتى « هىچ، من ناسياويانم... ». وەك ئەوەى پرسىارەكە پەشۆكاندىيىتى گووتى « من لىرە لەگەل خوشكەزايەكى ترى بارۆندا لە قاتى ژىرەو دەژىن... ». پاش كەمىك قسەوباسى ناسايى، من كۆلاكەم خواردەو و گووتم « بەداخەو كاتىكى زۆر كەم مەهەيە، دەبىت بۆم بۆ مالى بارۆنى گوللەوياروت، زۆر خوشحالبووم كە يەكترمان ناسى، هيوادارم بتوانىن يەك ببىننەو ». ئەو سەيرىكردم و گووتى « ماجد من حەزەكەم بىم بۆلات... تۆ لەچ گەرەكەك دەژى؟ » كە ناوى منى دەهيتنا، بەدستورى عەرەبان « ى » كەكەى كەمىك قووتدەدا. من گووتم « ناترسىت بىت بۆ لام حىكايەتتەك بۆيكەم، خەوت لىيكەووت و بە خەوتووى ماچتەكەم. تۆ بە جۆرىك جوانىت، مەستدەكەم بۆ وەزعى تەندروسىت خراپ بىت زۆر بتبىنم ». پىكەنى و بە ناسكىيەكەو كە پىاوى دەكوشت گووتى « نا... دىم بۆ ئەوەى حىكايەتم بۆ بكەيت و خەوم لىيكەووت... بەس تۆ كوررى باشىت، ماچم ناكەيت... » تۆزىك وەستا و بە شەرمىكەو گووتى « گەر خۆم بەخەبەر ئەبم ».

من ناونىشانى مالى خۆم پىدا، كە رۆيشتم لەبەر پەنجەرەكەو بە ئەسپايى ماچىكى هەوايى بۆ هەلدام و بە دەستورى كىژانى زۆر هەرزەكار باى بايەكى لىكردم... من ئەو جۆرە خواحافىزىيەم تەنيا لە فلىمدا ببىنوو. نازانم بۆ ئەو خواحافىزىيە وەها دلى خوشكردم. كە لە مالى بارۆن هاتمەدەرى، ئەو دلخۆشىيە كورت و كوتوپرە ئەوەى بەيادا هىنامەو، من پىاويكى چەند غەمگىنم... چ بەدبەختىكى گەرەم... چ نەگبەتتەك مەموو عومرم لەسەر ئەو چوار جادە پىسەى شار بە خۆرا

تێپەریووە. پالمدا بە دیواری مائى یەکیک لە بارۆنەکانەووە و وەختبورو بگریم... ئاوپم لە دواوەى خۆمدا یەووە و ژیانم هیچى تیانەبوو، هیچ... ئەو بای بایە چکۆلانە یە بۆیە وەها دئى خۆشکردم، چونکە ژیانم بۆشاییەکی گەورەبوو... ژیانى پیاویک کە هەتا خواحافیزییەکی سادە دلخۆشیدەکات... ئەووە بە جوړیک غرورى پوشاندم، هەستمکرد خەلکی کە نامبینن و فەرامۆشمدەکەن لەسەر هەقن.

ئەو شەووە کە لە گێژانەوێ هەموو چیرۆکەکان بوومەووە، ویستم بگەریمەووە بۆ مائى. لە رێگادا بووم بەرەو دەرگای گەورەى نویمیران، لە ناکاو ماشینیکی ئێجگار جوان و گەورە لە بەردەمدا وەستا و گووتى «ماجیدی گول سۆلاف سەرکەو». لە ناو ماشینەکەدا بارۆنى خەیاڵم بینی. سەرەتا ویستم سوار نەبم، بارۆن پێیداگرت و منیش ملدا و بە ناچارى سوار ماشینەکەى بارۆن بووم. بارۆن ئەو شەووە پوخساریکی پەشۆکاوترى لە یەکەمجار هەبوو، کەمیک توپە دەهاتە بەرچاوم، وەک شتیکی دەماری گرتبیت و گرتییەکی ناکاوی تووشبوویت، بە خێرایى بە نویمیراندا سوپاندیمیووە و گووتى «گول سۆلاف. تۆ مامۆستای چیرۆکی خەیاڵییت، نویمیران چۆن دەبینیت... ئەووە مەراقیکی گەورەمە بزەنم، تۆ نویمیران چۆن دەبینیت؟».

من گووتم «بارۆنى خەیاڵ، خۆت دەزانیت، من کورپی خێزانیکى هەژارم... نویمیران بۆ من شوینیکی جوانە... شوینیکی وەکو خەون، بۆ کەسیکی نەدار و دەستکورتى وەکو من کە حەزیکى تۆرم لە ژیانى خۆش هەیه، نویمیران خەویکی دوورە کە نامەوێت تۆر بیری لێبکەمەووە». ئێستیکى کرد و گووتى «بەلام شوینیکی خەیاڵى نییه، وانیه شوینیکی خەیاڵى نییه؟». من بۆ ئەوێ خۆم لە بارۆن لادەم گووتم «کەوتۆتە سەر ئەوێ مەرۆف چۆن پیناسەى خەیاڵ دەکات... پەنگە بۆ پیاویکی

هەزار كە ناتوانىت كرىڭ خانووھ كەى دابىنبكات، شوپىنىكى خەيالى بىت... پياو چووزانىت؟». بەغەمىكەوھ سەيرىكرىم و گووتى «دەزانم تۆ راست ناكەيت، دەزانم. تۆ شوپىنى خۆشترت بىنيوھ، تۆ جىھانى سەير سەير زۆر گەراويت... لە ھەر شوپىنەى چىرۆكىكت كۆكردۆتەوھ». من سەيرى بارۆنم كرىم، بۆ ئوھى بزىانم راستدەكات يان گالتەم پىدەكات. سىبەرى جىدىيەت و گالتەشم بە تىكە لاوى لە پوخسارىدا بىنى. بۆ ئوھى ترسى خۆم بشارمەوھ بە ھىمنى گووتم «جەنابى بارۆن ئوھى زانىارى داوھ بە تۆ بە ھەلە داچووھ، من ھەرگىز سەفەرم نەكردوھ، لە ھەموو ژياندا لەم شارە نەچووھتە دەرى، ھەتا شار و شارۆچكە و گوندەكانى دەوروبەرى ئەم شارەشم نەبىنيوھ. لە لەدايكبوونمەوھ تا ئىستا ھەر لە كوچە و كۆلانەكانى ئىرەدا ئەمبەرەوبەر دەكەم، لە ھەموو ژياندا تائىستا نەچووم بۆ سەيرانىش، سەيراناكانى دەوروبەرىشىم نەبىنيوھ». دەستىكم بۆ شاخەكانى دەوروبەر پاكىشا و گووتم «بارۆن ھەتا سەر ئو لووتكانەشم نەبىنيوھ كە ھەموو خەلكى شار ھەفتانە دەبىينن... لە كۆرەوھەكەشدا من ھەر لىرە بووم، كاتىك تانك و زرىپۆشەكانى دەولەت ھاتنەوھشار، من تاك و تەنيا بەشەقامەكاندا پياسەمدەكرى».

ھەستمكرىم بارۆن كەمىك مەستە، بە خەيالەوھ گووتى «ماجىدى گوول سۆلاف تۆ بەردەوام لەسەفەردايت، من دەزانم، من ھەوالم ھەيە... من زۆرشت لەسەر تۆ دەزانم... بارۆنى بوكەشوشە وادەزانىت كە تۆ تەنيا جىكايەت بۆ مندالە كۆپرەكان دەكەيت، نازانىت كە تۆ گەشتىكى راستەقىنەيان پىدەكەيت... كەس ئوھ نازانىت من نەبىت».

كەمىك وھستام و گووتم «من گەشتى راستەقىنە بە كەس ناكەم، من دەتوانم تەنيا گەشتى خەيالىيان پىيكەم... گەشتى خەيالى، لەپاستىدا من ھىچ ناكەم، تەنيا دللى ئو مندالە كۆپرەكانە خۆشەدەكەم كە ناتوانن، دونىاي پۆشن بىينن، لەبەرئوھە يارمەتياندەدەم دونىايەكى تر بىينن،

دونیایەک کە لە ناو خەیاڵی هەمووماندا خەوتووە» .

بە دەنگێکی مەست پێگەنی و گروتی «بەلام خۆت و منداڵە کوێرەکان بەراستی ئێ و شارە خەیاڵیانە دەژین... من لەو منداڵە کوێرانەم پرسێوە، ئێوان هەموو شتێک دەبینن، وەک هەر پێیوارێک کە سەفەرێکی راستەقینە دەکات، سوار کەشتییە کەت دەبن، هەست بە بۆنی درەخت و ئاو و پوبارەکان دەکەن، ئێ و گوندە خەیاڵیانە دەناسن، بەو شارە گەورانەدا پیاسە دەکەن کە تۆ دەیانبەیت» .

باش تۆزێک ماشینە کە ی لە پۆخی شەقامێک وەستان و بە توندی دەستیگرتم «پیمبڵی... ماجیدی گۆل سۆلاڤ... تۆ چۆن خەلک دەبەیت بۆ ناو ئێ و نەخشە یە... من شیتی نەخشەم، لە منداڵییە وە نەخشە یە کێ گەورە لە سەرمدا یە. بەلام نازانم چۆن دروستییەکەم... پیمبڵی چۆن دروستییەکەم؟ من چەند سائە لە گەل سیاسیەکاندا ئیشدە کەم... ئیستاش لە گەل ئەندازیارەکاندا خەریکم... لە ئەنجومەنی شار یە کێکم لە بەرپرسەکانی دانانی ماستەرپلانێک بۆ ئێم شارە... من حەزم لە نەخشە یە، تێدەگەیت نەخشە ی گەورە، نەخشە یە ک هەموو ژیان لە ناو خۆیدا کۆبکاتە وە، نەخشە یە ک هەموومان لە ناویدا بین، تێدەگەیت... نەخشە یە ک وەک تۆزێک خۆت دروستیدە کەیت و خۆشت لە ناویدا ی، وەک بینا یە کێ بەرز وەستاکانی هەمیشە لە ناو وە کاردە کەن و ناتوانن بچنە دەری، ئێ وە خەونی منە. ماجیدی گۆل سۆلاڤ، نەخشە شتێکی بە شەرییە، بۆ یە ک مرۆڤ نییە، تێدەگەیت، هەر مرۆڤێک بییری لە نەخشە کردە وە دەبێت بییر لە هەمووان بکاتە وە... من حەزم لە نەخشە یە کە هەموومان دروستییە کین و هەموومان لە ناویدا بین... بە شەر بە نەخشە لە ئاژەل جیادەبێتە وە، نە وەک بە زمان یان بە خەیاڵ، حیوان زمانیش و خەیاڵیشی هە یە، زانست ئێ وە ی سەلماندە، بە ئی، شتە کە تەواو زانستیە. تاکە شتێک کە مرۆڤ لە پەلە وەر و گیاندارانی

تر جیاده کاتەوه، نەخشە یە... نەخشە واتای هەموو دیمەنە کە ببینیت، تەواوی دنیا لە بەر دەستتدا بێت، هەموو جیهان لە ناو ئەو شتەدا بێت کە تۆ دەیکێشیت...».

وەک پەشۆکانم بخوینیتەوه، کە مێک نیوچاوانی گرزکرد و گووتی «ئاه ماجیدی گول سۆلاف... پیمبلی، تۆش لە مەکتەب رقت لە جوگرافیا بوو یان نا؟».

بۆ ئەوهی تینە کەوم گووتم «نازانم، بیرم نەماوه».

سەری نزیک کردەوه و بە ئەسپایی گووتی «منیش وەک تۆ رقم لەم شارەیه، رقم لەم جیهانەیه... ئا بەمجۆری کە هەیه. جوگرافیا یان میژوو باسی ئەو دنیا یە دەکەن وەک ئەوهی هەیه یان وەک ئەوهی هەبووه... بەلام من باس لە نەخشە یە ک دەکەم کە هەندێ بۆ هەمووانی دەکێشن... سەیرمکە، خەلکی خۆرئاوا بەچی بوون بە هینکی گەرە... بەو پیاوه زیرەکانە ی نەخشە یەکی وها گەرە یان دروستکرد تەواوی دنیا ی گرتەوه... وانیه، بەوه نەبوون بە پیاو؟...».

ئەو و یقارە ی تیانە بوو کە لە یە کە مجاردا بینیبووم، نیگای شتێوه یەکی تر و پوخساری رەنگیکی تر بوو، شتێکی تیاوو کە لە شتێیه وه نزیک بوو، مەستی بە جۆریک دایگیرساندبوو، لێی دەترسام... بەوه دا من جگە لە بیرە هیچ جۆرە ئەلکھولیکی دیم نە دەخواردەوه، زۆر لە پیاوی سەرخۆش سەلمدە کردەوه. لە مندا لیه وه لە مەستان دوودل و بەگومان بووم، هەستمدە کرد بینینی ئەوان بۆ خە یالم زۆر خراپە. سەیریکردم و گووتی « پیمبلی، چۆن ئەو مندا لێ کوێرانه بەو دنیا یە دا دەگێریت؟ بۆ پۆرتیک نامبەیت لە گە ل خۆتدا؟ بۆ؟»

بە کە مێک نازاییه وه گووتم « جەنابی بارۆن، من حیکایە تخوانم... ئەگەر میژووی ئەمشارە بخوینیتەوه، بەر دەوام حیکایە تخوان هەبووه، جاران ئیشە کە جۆریکی تر بوو، خەلک لە چایخانەکاندا دادەنیشان

و حیکایەتخوانەکان لە جیگایەکی بەرزەوہ ئەفسانەو چیرۆکیان
حیکایەتیان دەکرد... بەلام من لە دەورو زەمانیکی تردا لە دایکبووم،
من پیاویکی بەدەختم نە لە شوێنی خۆم و نە لە زەمانی خۆمدا
لەدایک نەبووم... جەنابی بارۆن، من ناچم بۆ هیچ شوێنیک، میندەهە
حیکایەتەکانم چەشنیکن کوێرەکان باشتر تێدەگەن، من کەسێکم تەنیا
نابیناکان دەتوانن خەیاڵاتم ببینن... چاوساغەکان بێن و نەین وەکو
یەکە».

بارۆن گووتی «نامەوێت دانیشم بە قەلەم و پاسە و پەرگال
نەخشەى دنیا دروستبکەم... ئەو جوجرافیاناسەکان وادەکەن... من
تۆ نەخشەیک لەسەرماندایە و دەبەینین بۆ دنیا... ئەو جیاوازی ئێمە
و ئەو گەمزانەیکە کە من رەقم لێیانە... گول سۆلاف پێویستیم بەو یە
ناو خەیاڵت ببینم... چۆن ئەو مندالە کوێرانە ناو خەیاڵت دەبینن،
منیش دەمەوێت ناو خەیاڵت ببینم». زەرەخەنەیکە ترساوم گرت و
گوتم «جەنابی بارۆن، چۆن مەرۆف ناتوانیشت دیوی ئەو دیوی مانگ
ببینیشت، شەوی خۆر تەماشابکات، بەسەر پووکاری دووھەمی ئەستێرەکاندا
چاوبگێرێت، ئاھاش ناتوانیشت خەیاڵی ئەوانی تر بەتەواوەتی ببینیشت...
مەرۆف تەنیا دەتوانیشت هەندیک شت ببەخشیشت... هەندیک شتی کەم و
هیچی تر... خەیاڵ دیوی ئەو دیوی ئەو شتانەیکە کە ئێمە نایگەین».
وێک پیاپێتەوہ گووتی «دەمەوێت شارێک لە شارە خەیاڵییەکانی تۆ
ببینم... دەمەوێت بۆم باسبکەیت... دەمەوێت چاوی لێکبێنم و لەگەڵ
خۆتدا بمبەیت... حەز دەکەم ئەو زەویانەیکە لە خەیاڵی تۆدان هی من بن.
ئای ماجیدی گول سۆلاف چەند حەزەم دەکرد، چەند سەدەیک لە مەو بەر
لە خۆرئاوا لە دایکبوومایە... چەند حەزەم دەکرد؟». من بێئەوہی لە هیچ
تێبگەم گووتم «بێگومان خۆش دەبوو، جەنابی بارۆن، منیش جار جار
بەجۆریکی بێمانا دلەم بۆ جەل و بەرگی زەمانی زوو لێدەدات». بێئەوہی

گوئی بە قسە بێماناكانى من بدات بە دەم خەيالەوه سەرى بەرزكردهوه و گووتى «سەردەمانىك زەويىهكى تر و ژيانىكى تر هەبوو مەرۆف بیدۆزیتەوه... خاكى تر هەبوو داگيرىيكات. بەلام ئیستا سەرئاپای دوتیا له يەك دەچیت... ئەزويىه كۆنەكان، لۆردەكان، بارۆنەكان، دۆقەكان خۆشبهختبون، زەوى تر هەبوو داگيرىيكەن... بەلام ئیمە دەسەلاتدارانى ئەم ولاتانە بەراورد بەو پیاوێ گەورانە هیچ نین جگە لە پاوکەرى نەفامى چۆلەكە... پاوکەرى بالندەى غەمگین. من ئیستا جگە لە پاوچىیهكى چكۆلە زیاتر چیم... ماجیدی گول سۆلاف دەسەلات بە برپاى تۆ چىیه؟»

«من هەرگیز بىرم لەو پرسىيارە نەکردبووهوه، لەو باوەرەشدا نەبووم لە ژيانمدا كە سىك بىتە پىگام پرسىيارى وەهام لىبكات، گوتم «دەسەلات ئەوێهە كۆشكى گەورەت هەبىت، ماشىنى جوانت هەبىت، بتوانىت دەستت بگاتە هەندىك لەو ژنانەى حەزت لىيانە... تۆ حوكمبەكەيت، ئەوانە بخەيتە زىندانەوه كە رقت لىيانە. شتىكە لەو بابەتە». بە پىكەنىنەوه سەبرىكردم و گووتى «هەموو بارۆنەكانى نویمىرانىش وا بىردەكەنەوه... ئاە هەموو بارۆنە گەمژەكانى نویمىرانىش وابىردەكەنەوه. بەلام ئەوه دەسەلات نىیه. دەسەلات شتىكى ترە... من دواى سألەهاى سأل خويندنەوه و ئىشكردن گەيشتمە ئەو برپاىه. گەر مەرۆف نەتوانىت خەيال دەستەمۆبكات و لەم سەر زەويىهەدا سەوزىيكات، بىدەسەلاتە. دەسەلات برىتىیه لە دەستەمۆكردى خەيال و هىچى تر. گول سۆلاف هەندىجار مەرۆف شىت دەبىت تا دەگاتە قەناعەتىك، من لەوانەم كە شىت دەبن تا دەگەنە قەناعەتىك، بەلام كە لە شتىكدا گەيشتمە برپا، ئىتر تەواو دەتوانم ژيانى خۆمى پىبەخشم... دەتوانم لە پىناويدا بكورژم و زەمىن وىزانىكەم، هىچ شتىك لە قەناعەت ترسناكتر و جوانتر نىیه... مەرۆف تا قەناعەتى نىیه شىتە، كە دەشپىتە خاوەنى قەناعەت شىتتر دەبىت». بە شەرمەوه پرسىم «جەنابى بارۆن چۆن گەيشتىتە قەناعەت؟».

دەستیکردەوہ بە لیخوڕین و ماوہیەک بێدەنگبوو، بەلام ئاشکرا بیرى لە پرسىيارەکەى من دەکردەوہ. دواىى بە هیمنى گوتى «گول سۆلاڤى برام، ئەوہى میژووی بەشەرییەتى دروستکردوہ و دیاریدەکات، خەیاڵى حاکم و حوکمرانانى دۇنیایە... زۆر گەمژە هەن لەم شارەدا هیشتا لەوہ تێناگەن... گەمژە هەیە وادەزانیت خەیاڵ شتیکە لە ئیشى شاعیرانە؟ ھاھا... گەمژەى وەهاش لە دۇنیادا هەیە و زۆریشن... وانییە؟». من بە ترسەوہ سەیرمکرد و گوتم «نازانم». بەدەنگى بەرز گوتى «ئەوروپییەکان خەیاڵ لە سنوورى ئەوروپا هیئەتى بەمدیواد... هەموو حاکمىكى دۇنیا میژووی خەیاڵى حاکمەکانى پێش خۆى دەخوینتتەوہ... ناپلیۆن خەیاڵى ئەسکەندەر و ھانیپاڵى خویندەوہ، بەلئى ئاواھابوو... ھیتلەر خەیاڵى ناپلیۆن و بسمارک لەسەریدا بوو... سەدام حسەین، خەیاڵى ھیتلەر و ستالینى لە سەرى خۆیدا سەوزکردبوو، بەلام ئەو پادشا و دیکتاتورانە لەسەر زەوى پەلیاندەکوئا... زەوى تاقیگا و مالى ئەوان بوو، بەلام ئیمە لەم شارە چکۆلانەىدە ناتوانین خەونى وەھا ببینین، ئەو جۆرە خەونانە لە دۇنیادا بەسەرچوون... بەلام راست دەویت خەیاڵ شتیکە یەكەمجار لە سەرى سیاسییەکان و بازرگانە گەورەکاندا دروستدەبیت. من میژووی شیعریشم بە وردى خویندۆتەوہ، شاعیران ھەندىجار ھىچ نین جگە لە سەگىك كە دواى خەیاڵى سیاسییەکان دەکەون، تۆ بەختەوہرىت كە شاعیرنىت. بەختەوہرىت و زۆرىش بەختەوہرىت... سەرھەتا سیاسییەکان باسى ئازادى دەكەن ئىنجا ئەوانىش دین و دەكەونە ھۆنینهوہى بەیت و بالۆرە بەسەر ئازادیدا. پازدە سال لەمەوبەر خەیاڵى ئیمە ئەوہبوو بگەینە ئەم پۆژە، ئەم ئازادییەمان ھەبیت كە ئیستا ھەمانە... ئەو كات شاعیرەکانمان و سیاسییەکانمان و خەلكى سادە و ساكارى سەر جادەش، ھەموو یەك خەیاڵمان ھەبوو. دەمانویست شارىك شارۆچكە یەكمان بەدەستەوہ بىت و دانیشین و ئاسوودە بژین، ئەو كات پۆژگارى زىرینى ئیمەبوو، سەردەمى

جوانى بوو، هه موو يهك خه يالمان هه بوو. ئيستا من دهمه وييت شتيكى وابكه م... تيده گه يت... هه موو يهك خه يالمان هه بييت. نا من نامه وييت خه يالى خه لكى بسرپه وه و خه يالى خوم سه وزبكه م... من پياويكى مؤديرنم... تيده گه يت، پازده سال له مه و بهر پياوى مؤديرنى وهك من له م كه لاوه يه دا دروست نه ده بوو. من نامه وييت خه يالى من بچيته شويى خه يالى تو، بهلكو دهمه وييت نه خشه يه كمان هه بييت، خه يالى هه ر دوو كمان له سه رى يارييكات... پيكه وه باغه كه دروستبكه ين، پيكه وه كه شتيه كه دروستبكه ين، پيكه وه سه فه ريكه ين، ئه و كه شتيه ي تو كه كويزه كانى پيده گيريت كه شتى هه موومان بييت. ئه و ئيقليمه پوناك و سه وزانه قبيله گامان بييت... وانبيه؟ وانبيه؟. كه ئه م قسانه بو براده ره ماركسييه كوئنه كانم ده كه م، خه نده يهك ده يانگريت و ده ليين كابرا ئه وه ي تو ده يلييت يو تو پيايه، يو تو پيايه. منيش پيده كه نم و ده ليم يو تو پيا نيه، بهلكو ئه نذازه يه، حيساباته، هونه رى پاكيشانى خه لكه بو ناو نه خشه كه، كوئنه دانه، په حمه... به لى په حم و سوژه... هه روه ها بيژه حميشه. ئه وه ي تا كو تاى مل نه دات، ئه وه ي جوانى ئه م شاره و ئوميدى سبه ينئ و نرخى پاشه پوژ به هيچ بگريت، وهك چون به رازييك له پيسايى خويدا نو قمه دييت ئاوا له خه يالاتى خويدا نو قمبييت، من په حمى پيناكه م. بو پازده سال له مه و بهر ده مانتوانى هه موو يهك خه ون بينين... بو؟ ئه مرؤ بو ناتوانين؟. من به بارؤنه كانى براده رم گووت، ئه وه خه يالپلاو نيه، ئه وه هونه ره... له كو بوونه وه يه كى ئه نجومه نى ميراندا هه ستامه سه رپئ و به ده نكى به رز گووتم، ئيمه ئيشمان ئه وه يه نه هيلىن خه يالى مرؤقه كان به زايه بچيت... ئه وه نه ينى جياوازى نيوان خوړئاوا و خوړه لات. له خوړئاوا ناهيلن خه يالى جوانى به شه ر به زايه بچيت، به لام ليژه ناهيلين هيچ خه يالتيك له سه رى ئاده ميزاد بيته ده رئ، هه موو خومان به وه وه گرتووه بلين خه يال شتيكى ترسناكه ناييت له سه رمان بيته ده رئ، هه موو

فیربووین خیرا خه یال و خه ونی خۆمان بخهینه ژیره وه و وهک گوری
 پشیله بیشارینه وه و بلّیین یۆتۆپیا یه . باوه پرتبیت من وام به هه موو سیاسی
 و بارۆنهکانی ئەم ولاته گووتوو ه... به لام زۆربه یان تیناگه ن تۆ باسی چی
 ده کهیت». من به که میک شه رمه وه سهیری بارۆنم کرد، که به خیراییه کی
 بیمانا له شه قامه خالییهکانی شه ودا ماشینه که ی ده ئازووت. گووتم
 «جه نابی بارۆن منیش تیناگه م تۆ باسی چی ده کهیت. من بیر له وه
 ناکه مه وه خه یالاتی خۆم بکه م به راست... پیاویکی شوپشگێر نیم،
 خه لکانی شوپشگێر بیر له وه ده که نه وه خه یالات بکه نه راست. جه نابی
 بارۆن، من قه ت شوپشگێر نه بووم... شوپشگێرهکانی ئەمرۆ دیکتاتور هکانی
 سه بئینن، من حه زم به چاره یان نییه . من که سئیکی بیلا یه نم، من دالان
 زیاتر له خه یالاتم تیده گه ن. شتی که له دونیادا نییه ناوی شاری خه ونه کان
 بیته، شاری خه ونه کان ئەو شار هیه که خه ونی لئ نییه... شتی واش له م
 مه مله که ته ی ئیمه دا دروستنا کریت». له تاریکییه که دا لابه لا سهیری بارۆنم
 کرد، پیاویکی جوان بوو. هه ناسه یه کی هه لکیشا و گووتی «منیش
 شوپشگێر نیم... سه رده می شوپشگێران ته واو. له کۆتایی سالانی
 هه شتا وه سه رده می شوپشگێران ته واو. به لام من هه ندیک شت ده زانم که
 تۆ نایزانیته. ئیمه ی کورد له خواری خواره وه ی دونیاداین، گه ر ئەم
 ئەستیره یه کونیکی تیبیت و بیانه ویت باری سووکبه ن یه که م که س ئیمه
 فریده نه خورئ. ئیمه به شه زیاده که ی به شه ریبه تین، تیده گه یته، له م
 سه رده مه دا که دنیا بوته یه ک، میلله تانی داماوی وهک ئیمه ئەو هه سته
 هه راسانمانده کات که ئیمه به شه زیاده که ی به شه ریبه تین و له وانه یه پوژیک
 له که شتییه که وه فریمانده نه ناو زه ریا. ماجیدی گول سۆلاف ئەو هه سته
 به نهینی له ناو هه موو کوردیکدا هه یه... هه ستیکی ترسناکه که ئیمه
 تلپه و خاشاکی سه ر ئەم ئەستیره یه یین، تا دونیاش بچو کتر بیته وه ئەو
 هه سته له دلماندا گه وره تر ده بیته، هه ستیکه له گه ل شیردا ده ر خواردی

منداڵەکانمانى دەدەين. تا ھىزى گەورەتر لە دۇنيادا دروستبىت ئىمە بچوكتردەبينەو. يەك پىگا لە بەردەماماندايە، ئەويش ئەو يە شتى وەھا جوان بکەين، مۆڤايەتى ھەستبات کە زياد نين. خۆمان بە جوانى گەورەبکەين و خۆمان بە باغىک پزگار بکەين. زۆر جار واھەستدەگەم، چارەسەرى کىشەکانى بە شەرىبەت لە ناو ئىمەو بە شتر دەردەگەوئىت. بەلام من کارم بە بە شەرىبەتەو نىيە، کوردىكى بەدبەخت چىيە تا بۆ بە شەرىبەت بىرىکاتەو... ھا... ئەويان قسەى پرپوچە. من برپارمداوھ لە خەيالەتەکانمدا لە سنوورى شارەوانى ئەم شارە دەرنەچم. لە گەنجىمدا ناسيوناللىستىكى مارکسى مەزەب بووم، بەلام ئىستا لە سنوورى شارەوانى ئەم شارە بترازىت ناتوانم بىر بۆ شوين و مەکانى تر بکەمەو... عەزىزم... دەزانم ئەم دۇنيايە شتىكى گەورەى گەمە، ئەم ولاتانەى من و تۆ جۆرە پياويكى گەمە... دەزانى ئەو پياوھ کىيە؟ ئەو پياوھ جۆرە سياسىيەگە شاعىرانە بىرىکاتەو، ياخود جۆرە شاعىرىکە سياسىيانە بىرىکاتەو. لای مىللەتانى بچوک و بەدبەختى وەک ئىمە ئەم دوو پۆحە نايىت لە يەك بترازىت... مىللەتانى گەورە باکيان نىيە... مىللەتانى گەورە دەتوانن کاولکارىبکەن و لەسەر زەويش سەرىبەرز و سەرفراز بىننەو، بەلام ئىمە گەر جوانى قبىلەنمامان نەبىت دەمرين... ئەو قسەى منە... تىدەگەيت... من شۆرشگىپر نىم، سياسى نىم، شاعىر نىم، بەلکو پياويكى واقعىم کە دەزانم شتەکان بۆ كوئ دەپۆن. دەزانم تەنيا دروستکردنى جوانىيە ئەو ھەستەمان دەداتى کە ئىمە لەسەر ئەم ئەستىرەيە زيادنين، ئىمە ناتوانين پاكىت و ماشين و دەرمان بۆ بە شەرىبەت دروستبکەين، بەلام دەتوانين جوانىين، گەر فەوتاشين و مردين، فەوتان و مردنمان وەک فەوتان و مردنى جوانى وەھابىت. تۆش وايت، ماجىدى گول سۆلاڤ تۆش وەکو منىت، لە ناو پۆحەبەرە خەيالىيەکاندا تۆ لە ھەمووان زياتر لە من نزىكىت، بۆيە لىتدە پارپىمەو لە گەلمدا بيت... لە گەلمدا بە... مەبە

بە دوژمنی بارۆن... دوای شتی بچوک مەکه‌وه، تەنیا بیر لە پابوردو
 مەکه‌ره‌وه، دەستی خۆتم بەرئ و پیکه‌وه بایرۆین بۆ پاشه‌پۆژ». من
 بەترسه‌وه دەستم کیشایه‌ دواوه و گووتم «جەنابی بارۆن نازانم تۆ
 دەتەویت بچین بو کوئ؟ نازانم؟». بە جوړیکی شیتانە گووتی «ئەو
 ئەمەریکییه حیزانە ناتوانن هیچ بۆ ئیمە بکەن... تێدەگەیت. ئەم
 میللەتە من و تۆ جارن لە دەرەوه کاولیانده‌کرد، دەیانکوشت، ئیستا لە
 ناوه‌وه خۆی خۆی کاولدەکات، تێدەگەیت، گوێبگره‌ گول سۆلاف من زۆر
 لەگەڵ ئەو ئەمەریکییه حیزانە دانیشتووم، خەيالئ ئەوان وهک خەيالئ
 سیاسییه نەفامەکانی ئیمە وایه. تۆ تێمانگەیت... هەستدەکەم کەس
 تێمانگات... کئ تێم بگات؟ بارۆنە گەمزەکانی نویمیران؟ کە باسی
 خەيالئان بۆ دەکەم، حیکایەتی عەلادین و کللوی سەخری جن و
 ئەنگوستیلە سلیمان پیغەمبەریان بە یادادیتەوه. حیکایەتی کورەکەچەلە
 و ئەسپی بالدار. گول سۆلاف دەمەویت کاتیک ئەم دونیایە تازەدەکەینه‌وه
 تۆم لەگەڵدا بیت... باسی ئەو شتە جوانانەم بۆ بکە کە لەسەفەرەکاندا
 بە خەيال دەیبینیت، ئەو منارە سەیرانە‌ی دینە رینگات، ئەو نەخش و
 نیگارە‌ی دیوارتاش و پایەتاشەکان لە شارە سەروسەمەرەکانی دونیادا
 دروستیدەکەن، ئەو بورج و قەلایانە‌ی لە بلوور دروستکراون... ئەو
 مزگەوتە گەورانە‌ی ئیمانداري بللورین و پاکدامین تیا نوێژدەکەن... ئەو
 هارمۆنییە‌ی کە مرۆڤەکان لەگەڵ یەکدا دەیخولقینن... هارمۆنی نیاوان
 مرۆڤەکان، ئەوه‌یه موسیقای راستەقینە‌ی وجود. خەيال لای من ئەوه‌یه
 کە باغیک دروستبکەم هەر مرۆڤیک بینی بلیت ئەمە ئەو باغیە کە
 هەمیشە لە خەونەکانمدا بووه... چی وادەکات شاریک ببیتە شاری
 خەونەکان؟ ها گول سۆلاف چی وادەکات؟ ئەوه‌ی هەر کەسێک سەیری
 درەختەکانی کرد، بلیت ئەمە ئەو درەختە‌یه کە من دەمەویت هەمیشە
 ببینم، هەر کەسێک بۆنی گولەکانی کرد بلیت ئەمە ئەو گولە‌یه کە من

دەمەویت تا مردن بۆنیکەم، که عاشقەکانی بینی یەکتەری ماچدەکن، بلیت ئەمە ئەو ماچە یە که دەمەویت بەسەرییەو بەمرم، که بە شەقامەکانیدا پیاسەیکرد هەستبکات تا هەتا هەتا یە، تا کۆتایی دویا نایەویت بگاتە مائەو، که لە نیو ژوورەکاندا دانیشت، هەستبکات لە ناو تەبایی نیوان مرۆف و شتەکاندا مەلەدەکات، که مزارەکانی بینی واهەستبکات لە پاکی ئاسمانەو نزیکه... که لەسەر مافوورەکانی دانیشت و بزانیت بە سەر باغی پادشامەستەکاندا دەفریت. که شیعیری خویندەو دویا لە بیربکات، شیعر دەبیت ئەو یادەو بەرییە پەشەی ناوسەرمان بکوژیت... من پیوستیم بە شیعرە بۆ ئەو ی لەم دویایە دووریکە و مەو، نەو ک بۆ ئەو ی یادگارە کۆنەکان و حەسەرە پەشەکان قوولتر بژیم... جوانی ئەو یە شتیکی دروستبکەین و شتیکیان بیربچیتەو... شتیکی بخولقینین و ئەم دویا پیسە فەرامۆشبکەین».

هەستمکرد بارۆن لە خەیاڵەکانیدا زۆر دوور دەروات. تا ئەوکات هیچ بوونەوەرێکی خەیاڵیم نەبینی بوو وەها دوور بروات و خەون بە دروستکردنی وەها کوچەو کۆلانیکەو ببینیت. من لە دروستکردنی شارە خەیاڵییەکاندا هەمیشە یاسایەکی سەرەکی پەچاودەکرد، ئەویش ئەو بوو شارێک دروستبکەم هیچ کات نەبیت بە شاری راستەقینە. خەیاڵ دروستکردنی شتیکی که ناکریت بە حەقیقەت، ئیستا که دەبینی ئەو بیباک باس لە دەستەمۆکردنی خەیاڵ دەکات دەترسام. بەلام شیوازی قسەکردن و خۆدەرپینی بارۆن جورێک بوو نەمەتوانی هەستبکەم پیاویکی ترسناکه... من بیرم لە قسەکانی دەکردەو که دەستی گرتم و گووتی «ترسناکن ئەو شاعیرانە ی پەشەکانی خویان دەپازیننەو، لە ستایشی مەحبوبەدا وزە ی پۆحی خویان دەدۆرپینن و دویاش وەک خۆی بە ناشیرینی جیدەهیلن... ترسناکن... ماجیدی گول سۆلاف ئەو ی میلیلەتی ئیمە پزگاردەکات ئەو نیه حیزبە که لەپەق و سەرسەختەکانمان

یهک بگرن... ئهوه یه خه یالآته کانمان یه کبگریت و شتیکی نوئی بهرهم بهیئیت... من که باسی نه خشهت بۆ ده کهم، باسی ئه و جیگایه ده کهم که خه یالی شاعیر و سیاسی و ئه ندازیار پیکه وه کۆده بنه وه و یاریده کهن... خه یالی جوانناسه کان و حوکمرانان و بیناسازان پیکه وه یاریده کهن... گول سۆلاف ئیمه ناتوانین خۆمان پزگاریکه یین و نیشتیمانمان له ده ست داگیرکه ران ده بهیئین، به لام ده توانین خه یالمان پزگاریکه یین... ناتوانین وهک ئیمپراتورییه ته کۆنه کان به سهر زه ویدا په لباوین، به لام ده توانین وهک تۆ به ناو خه یالدا په لباوین... ناتوانین زه وی خۆمان یه کبخه ینه وه به لام ده توانین خه یالمان یه کبخه ینه وه... ئه وه سه یرکردنی منه بۆ دونهیا، بۆیه پیمده لئین بارۆنی خه یال».

ئینجا سه یریکیکردم، شتیک له شیتی له نیگایدا بوو و به هسه ره تیکی قووله وه گووتی « من پیاری ده وله تم... تیده گیت، من دوازه سه له پیاری ده وله تم، دوازه سه له له بواری جۆراوجۆردا کارمکرده، دلنیا به من له وانه نه بووم که حیزب ده خه نه پیش ده وله ته وه. من ئه و شاره خه یالییه ده خه مه پیش هه موو شتیکه وه، به لام من تاک بالم ماجیدی گول سۆلاف، تاک بالم... ده مه ویت شاریکی گه وره بۆ خه ونه کانی هه موومان دروستبکه م، دروستکردنی شاری خه ونه کان ئه وه ئیشی منه... به لام تاک بالم... تۆ له و باوه ره دایت، سیاسییه ک به ته نیا بتوانیت دونهیا یه کی جوان دروستبکات... له و باوه ره دایت؟».

هه ستمکرد بارۆن تادیت غه مگینتر و توپه ترده بییت. گوتم «جه نابی بارۆن نازانم گه ر حیزب بچیته پیش ده وله ت یان بچیته دوی ده وله ت چی له چی ده گوریت؟ سه ر له و شتانه ده رناکه م. من نازانم باسی سیاسهت بکه م... جه نابی بارۆن من یهک شت باش ده زانم، ئه ویش سه یری فلیم بکه م و حیکایهت بۆ مندالان بگێرمه وه... ته نیا ئه و دوو شته باش ده زانم... له وانه بترازیت هیهچ شتیکی دی نازانم».

بارۆن سه‌پیرئیکیردم و به هیمنی سه‌ری خسته سه‌ر سوکانه‌که،
 ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو و من به لای چاو سه‌یرمه‌کرد، به دریزایی
 هه‌موو قسه‌کانمان نه‌مه‌ویژا چاو بېر مه‌ چاوی. پاش ئیستیک بیده‌نگی
 هه‌ستمکرد بارۆن له ناوه‌وه ده‌کوئیت... بارۆن ده‌گریا... بیئه‌وه‌ی من
 قسه‌یه‌کی ناخۆشم به بارۆن گووتبیت، ئه‌و ده‌گریا. سه‌ری خستبووه
 سه‌ر سوکانه‌که و وه‌ک مندالیک فرمیسکی ده‌باران. ماوه‌یه‌کی دریز
 سه‌یرمکرد و هیچ نه‌گوت... دواتر به ترسه‌وه ده‌رگاکه‌م کرده‌وه و
 له سه‌ره‌خۆ ئوتومبیله‌که‌ی بارۆنم به‌جیه‌یشت، له ده‌ره‌وه‌ش ده‌نگی گریانی
 بارۆن هه‌ر له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. ئه‌و شه‌وه که گه‌یستمه‌وه مائی...
 بیئه‌وه‌ی هیچ بکه‌م خه‌تم و له قوولایی دلدا ئاسووده‌بووم. بارۆنم وه‌کو
 پیاویکی باش هاته پیشچاو که خه‌ریکه شیت ده‌بیت... به‌لام دلنیا‌بووم
 هه‌موومان خه‌ریکه شیت ده‌بین، هه‌ر یه‌که و به شیوه‌ی خۆی.

گه‌ران بو یاقووتی مه‌مه‌د

عه‌تار له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساله‌دا چه‌نده‌ها تپی تابه‌تی زانیاری
 دروستکردبوو، یه‌کیک بوو له‌و پیاوانه‌ی له ده‌زگاکانی پۆلیس و ئاسایش
 زانیاری ده‌کری و زانیاری به‌وان ده‌فرۆشت، له پالیشدا ئیشی بو
 سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌ولت و حیزب ده‌کرد. له‌و سه‌ی ساله‌ی دوایدا
 تپیکی تابه‌تی له گه‌نجان و ژنان دروستکردبوو که ئیشیان ته‌نیا
 دواکه‌وتنی هه‌والی ئه‌و کچ و ئافره‌تانه بوو که له مال هه‌لده‌هاتن. خۆی
 لیژانیکه‌ی گه‌وره‌ی ده‌موچاو بوو، سیخوپ و هه‌والدزه‌کانی ژۆربه‌یان مندال
 و بېگونا‌ه و فریشته‌پوو ده‌رده‌که‌وتن. به هۆی لیژانی خۆی و هاوکاره
 نه‌ئینییه‌کانیه‌وه زووتر له هه‌مووان ده‌گه‌یشته ناو نه‌ئینییه‌کان. وای لی‌هات

ھەر کەس ئافرەتی دیارنەمایە پووی لە عەتار دەکرد. پۆژ دواى پۆژ
 قەلەوتر دەبوو، پۆژ دواى پۆژ پەشتەر دادەگەرا و لە جاران زۆتر عارەقى
 دەردەدا. لە پاییزی سالی ٢٠٠٤ دا، چیرۆکی ئافرەتیک بە ناوی یاقووتی
 مەمەد شاری ھەژاند. یاقووت کچی یەکیک لە ئاغا ناودارەکانی سپیپەز
 دەبیست، لە یەکیک لە شارۆچکە دورەکانەو لە گەڵ کورپی یەکیک لە
 بەرپرسە سیاسییەکاندا ھەڵدیت و پوودەکنە ئەم شارە. کورپە زۆر
 ناکەسبەچە و بێنەزاکەت دەبیست، ھێندەى دەزانیت ناتوانیت دۆستەکەى
 قایمبکات و لە گەڵ خۆیدا بېشاریتەو، بۆ ئەوێ کەوێ خۆی دەریازبکات،
 کچەى بەستەزمان لە ناوەرەستى شاردا جێدەھێڵیت و دەستی لێبەردەدا.
 وەھا نامەرد دەبیست ھەتا پێ و شوینی خۆشاردنەوێشى بۆ دانانیت،
 ھەر وەکو مشکێکی ترسنۆک ھەڵدیت و خۆی لە کونێکی نەزانراو
 قایمەکات. گەر یاقووتی مەمەد بە پێکەوت نەکەوتبایەتە سەر پێگای
 پیرەمێردیکی بەویژدان بە ناوی مام ھەریرەو کە کچەکەى لە یەکیک
 لە پێکخراوەکانی ژناندا کاریدەکرد، دەشیا یاقووت ھەرزوو تیا بچواوە.
 دوو پۆژ دواى ئەو شەوێ مام ھەریر یاقووتی مەمەدی گرتەو، ئەو بە
 کۆمەکی پێکخراوەکانی ئافرەتان و کچان، گەیشتە مالى تریفە یابەحری.
 کچەکە لە ئەستێرەبەک دەچوو ھەر ئیستا لە ئاسمان کەوتیبیتە خوارێ،
 وەھا جوان و پاک بوو، ھەر کەس بیدیبایە حەیرانی دەبوو. خوشحالبوو
 دواى بێقەراریبەکی وەھا کوشندە، لانکەبەکی دۆزیبوووە. کاتیک گەیشتە
 ئەو پەناگا چەپەک و نھینیە، پێوێ دیاریبوو کە ئەو چەند پۆژە زۆر
 بیری لە مەرگ کردۆتەو. کچان و ژنانى مالى یابەحری ئامیزیان بۆ
 کردەو و لە دەوری ئەلقەیان بەست. ئەو چیرۆکی خۆی گێڕایەو و
 ئەوانیش چیرۆکی خویان بۆ گێڕایەو. لەو کاتەدا کە ئەو لەو مائەدا
 سەربوردی ژيانى خۆی حیکایەتدەکرد، پیاوانى خێل و چەكدارەکانیان
 لە حیزب و سوپادا وەك ئالۆش لە رۆحی دابیتن، بست بە بستى ئەو

دهرهه بۆ ياقووت خان دهگه پان. چاوساغان و شاره زايان ناوبانگى
 عه تاريان بۆ وسوو ئاغاي برا گه وره ي ياقووت هه لدا. دواى سئ شهو
 له هه لهاتنى كچه ... وسوو ئاغا و چه تۆ ئاغاي برائى به هه موو تفاقى
 شه په وه چوون بۆ مالى عه تار و شه ويكى درهنگ جانتايهك پر دراو و
 كومه ليك ويته ي جوراوجورى ياقووتيان بۆ خسته سه ر مي زي هو لى
 ميوانه كه . عه تار وهك زۆر به ي شه وه كانى ديكه ي ژيانى، به ويته ي مه هراجا
 هيندييه كان خاويليه كى به سه ريه وه به سه تبوو، سه يري فليميكي كو نى
 نه حمه د مه زه ر و مريم فه خره دينى ده كرد. له شى داكه وتوو و پو حى
 خه والوو بوو. تا ده هات كه متر به رگه ي بيخه وي و ميوانى درهنگ وه ختى
 ده گرت. كه ئاغايانى سپيره ز گووتيان « به هر نرخيک بووه، ده بييت
 نه م كچه مان له ژير زه وييه وه بۆ به ينيته سه ر زه وي ». عه تار دواى
 باويشكيكي دريژ كه ميک هو شيه اته وه، كه ميک پشتملى خو ي خوراند و
 سه يريكي ويته كانى كرد. وسوو ئاغا گووتى « گه ر تۆ بته وييت ده توانيت
 بو مانى بدوزيته وه، گه ر نه شته وييت قسه يه كى ترمان له گه لندا هه يه ». .
 عه تار هه ر كات گو يى له م هه ره شه ژيراوژيرانه بايه، بيويستى خو ي
 ده ستى ده برد بۆ سه رى لووتى و ده يخوراند. كه هه ره شه كان سنووريان
 بيه زاندايه هه ردوو گو يى عاره قيان ده رده دا و گريكانى كه پووى وهك
 به ربينى كو ترى ها قوو ده ئاوسان. به هيمنى سه يري چهك و تفاقى
 ئاغاكانى كرد و گووتى « گه ر له م ولا ته دا بييت بو تان ده دو زمه وه ... گه ر
 نه مدوزيه وه يه عنى كچه كه تان چۆته ده ره وه ي كوردستان و له تو پرى مندا
 نه ماوه ... ماسى نيه له م حه وزه مه لعونه دا بييت و من نه بيينم ... به لام
 گه ر له م حه وزه ده رچووييت، نيتر له حوكمى قولاپى من ده رچووه و
 لومه ممه كهن ... ئاغايان كه س بو ي نيه هه ره شه له عه تار بكات ...
 عه تار نه وه ي بكر يت ده يكات ... به لام هيچ راوكه ريک نيه له دونيادا
 بتوانيت هه موو ته يره كان راويكات ... راوكه رى وا له دونيادا نيه ... من

ئادهميزادم، رادارى ئىلاھى نيم». ماويهك بوو، هر گرفتىكى بهاتبايه ته بهردم ده يگوت «من رادارى ئىلاھى نيم».

له پوژى دواييه وه عتار ده بايه هه موو هونرى خوئى بو دوزينه وهى ياقووتى مه مه د بخاته كار. ده يزانى ئه م سپيره زياته خه لكى كه له په ق و بيدىنن، خودايان بوئه ده ويئت تا بيكه ن به هاوكارى شه يتان، ده يزانى هه موو ئه و مروثانه ي ده يانه ويئت نيازى ئه هر يمه ن و كومه كى ئىلاھى تىكه لاوى يه ك بكه ن پر مه ترسين... زور پر مه ترسين. ئىستا كاتى ئه وه هاتبوو چارىكى دى چه كه قورسه كه ي خوئى به كار به يئيت، ئه و چه كه ي كه س نيه تى ئه و نه بيت «شه هريار بايز ئه و كوپه ي دوو چاويى شوشه يى سافى هه يه و ده توانيئت ئه و ديو ديواره كان ببينيئت». هر له مندالييه وه له برى شه هريار پييده گوت «شوشه». ده بايه خوئى و شه هريارى شوشه بو كچىكى زور جوان بگه رين، ئىجگار جوان. هه لبت ئه سته مبوو له سه ره تاوه شوشه بخاته كار، ئه وه ئه و چه كه قورسه بوو كه له كاتى دواچيى يار ييه كاندا به كار يده هينا. ئه سته مبوو هه موو ئه م شاره كوچه به كوچه و مال به مال پيشكنيئت، سه ره تا پيوستى به تيشكوخستن بوو. به شى هه ره زورى ئيشه كانى خوئى باش ده برد به رپوه، به لام سه ره تاكان هه ميشه سه خت و دژوارن. عتار بو گرتنى نيچيره كان ته پكه توپرىكى ئالوز و هه مه سه رى دروست كرديوو، سه ره تا ويئه ي ياقووتى مه مه دى ده دا به و كه سانه ي كه له خاله كانى پشكنيندا كار يانده كرد، ئه وانه له دوزينه وه دا له هر كه س زياتر كومه كى عه تاريان ده كرد. هر كه سيك به راستى پوئى له گرتنى نيچيرى كدا هه بايه، عتار وه ها پادا شت يده كرد، كه ره مى ده نگبدا ته وه. له ناو پولىسه كانى هاتوچودا كه شه قام و ناو ماشينه كانيان چاوديريده كرد توپرىكى گه وده ي هه بوو، له نيو ئه و دوكاندارانه دا كه شتى ژئانه ده فروشن خه لكىك به دل سوژى ئيشيان بو راده په راند، له چيشتخانه كانى ده وروبه رى شار، له گونده كانى

سەر سنووردا دەیان داوی وردی چنیبوو... مرۆف ھەر چۆنیک بچولابایەتەو ھەترسی ئەو ھەبوو بکەوێتە ناو یەکیەک لە تەپکە ئاسنینەکانی عەتارەو ھە. لەو دوو سائەتی دواییدا ئیشەکانی زۆریەتی بە وینە و تەلەفون بە پێوە دەچوون، ئەو ماوەیەتی کە ھیدی ھیدی مۆبایل پلۆدەبوو ھە، کارەکانی خیراتر و ئاسانتەر بوو بوو. لای عەتار شتیکی نەبوو ناوی ئیشی چاک یان بەد بێت، بازاری ئەو مرۆف بوو... ھێچ جارێک بیرێ لە شوناسی ئەو کەسانە نەکردبوو ھە کە دوایان دەکەوت. ھەندێجار ھەستیدەکرد بە شیوہیەکی بیمانا عاشقی ئەم ئیشە بوو، تا زیاتر دەوڵەمەندبایە کە مەتر بیرێ لە ژنھێنان دەکرد ھە، لە گەڵ یەک دوو سۆزانی لاکۆڵاندا سەرکاری ھەبوو، ھەفتەتی جارێک تەلەفونی بۆ یەکیکیان دەکرد و دەھاتن بۆ لای، لەو ھەش بترزیت بەو فلیمە پووتانەتی شەو پارزێبوو کە پیشخەوتن لە ژێر بەتانییە کەو ھە سەیریدەکردن. ھەندێجار بە دیار ئەو فلیمانەو ھە خەوی لێدەکەوت و بەیانیان گەر کارەبا ھەبایە لەدەنگی خەشخەشی تەلەفزیۆنە گەر ھەو ھەو ھە. چەند سائیک لەو ھەو ھە جارێک ویستی ژن بەھێنیت، کچیکی عەبیری زانکۆبوو لە ھند روستەم دەچوو، ھاو پێیەکی لە گەڵ کچەدا یە کدی بینینیکی بۆ سازکرد. بە خۆی و چاکەت و پانتۆلیکی نیلی خەت خەت ھە، بە پیش و سمیلکی پاک تاشراو ھە، بە بۆنکی تیژی عەتر فرۆشە شامییەکان ھە، بە جوتی گۆیی عارەقاوی ھە، بە نیگای پیاویکەو ھە کە لەبری ئەو ھە فیڵ و جامبازی لە پوخساریدا بێت حۆلی و ھە پۆلی لە چاویدا بوو، چوو بۆ بینینی ئەو کچە عیارە. کچە کە ھەر ئەو ھە بیننی بێت ھەو ھە بزانیت کچیە، بە شیوہی پۆشتن و خۆگۆرینیدا پیاوی کەرۆک و نەقامی ناو فلیمە عەرەبییە کۆنەکانی ھاتەو ھە، گریکانی لووتی ھەھا ئاوسابوون و دەموچاوی بە جۆریک سەر عارەق نیشتبوو، دەتگوت حوشر فرۆشیکی گێژی بەر خۆری باشوورە. کچە کە پاش تۆزیک وردبوونەو لە قەد

وقیافه‌تی عه‌تار، بیئه‌وه‌ی خوئی بخاته هیچ قسه‌وباسیکه‌وه به ته‌وسه‌وه داوای لیبوردرنی کرد و پویشته، شیوه‌ی هه‌ستان و جیه‌یشته‌نی وه‌ها توند و بریندارکه‌ر بوو، عه‌تاری سستکرد. دواتر به هاوری‌که‌ی عه‌تاری گووتبوو « ئیسکی مرئی. بۆنی فه‌رده‌ی تووری بازاری لیده‌هات بۆیه‌هه‌زم نه‌کرد بمینه‌وه». ماوه‌یه‌ک هاوری‌کانی بۆ گالته‌جاری پییانده‌گووت «فه‌رده‌ توور». فه‌رده‌ تووری بازار... فه‌رده‌ تووری بازار... عه‌تار هه‌ر جارێک ده‌چوو به‌ر ئاوینه‌که و سه‌یری خوئی ده‌کرد ئه‌و قسه‌یه‌ی بیرده‌که‌وته‌وه... هیچ شتی‌ک له‌ ژیانیدا وه‌ها برینداری نه‌کردبوو... له‌و کاته‌وه له‌زه‌تیکی گه‌وره‌ی له‌وه ده‌بینی دواي ئافه‌رته‌ پاکردوه‌کان بکه‌ویت... شه‌پوآل و مراخانیه‌ک له‌به‌ریکات و به‌ جیبه‌ تازه‌که‌یه‌وه بازاری خوئی گه‌رمبکات و جگه‌ له‌ نیچیره‌کانی بیر له‌ هیچی دی نه‌کاته‌وه. ئیستا هه‌فته‌یه‌ک بوو ته‌نیا سه‌رقالی دابه‌شکردنی وینه‌ی یاقووتی مه‌مه‌د بوو که هاوری‌یه‌کی فۆتۆگرافی ده‌سته‌ دواي ده‌سته‌ ده‌یشه‌وه و ده‌رزه‌ن به‌ ده‌رزه‌ن بۆی ده‌خسته‌ زه‌رفی تاییه‌ته‌وه، تا به‌سه‌ر هاوکاره‌کانیدا به‌شیکات.

یاقووتی مه‌مه‌د له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه چوو سه‌ر ئه‌و ته‌ونه‌ گه‌وره‌یه‌ی کیژه‌کان مافووریان له‌سه‌ر ده‌چنی. مافووری‌ک وه‌ک ده‌یانگووت بۆ هیچ که‌سیکی ئه‌م دونیا‌یه‌ی ناچن، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی ده‌چن بگه‌نه‌وه‌پۆچی خویان. تریفه‌ که‌ یه‌که‌مه‌مه‌ر ئه‌و ئامیره‌ گه‌وره‌یه‌ی فه‌رشسازی پيشانی یاقووت دا، به‌ ده‌نگه‌ میهره‌بانه‌که‌ی خو‌یه‌وه گووتی «ئه‌م فه‌رشه‌ی ئیمه‌ ده‌یچنین، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ پاخریت، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ که‌س له‌سه‌ری بوه‌ستیت و له‌سه‌ری دانیشیت، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ بپواته‌ بازار، به‌لکو چۆن بالنده‌کان به‌ ئاسماندا ده‌فرین، ئیمه‌ش له‌سه‌ر ئه‌م فه‌رشانه‌ ده‌فرین... به‌ ناو نه‌خشه‌کانیدا سه‌فه‌رده‌که‌ین و ده‌گه‌ینه‌ دونیا‌یه‌ک پیاوانی درنده‌ و دل‌په‌قی تیا نییه‌».

تریفه‌ یابه‌حری له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت، به‌و ده‌نگه‌ سیراوویه‌ی

خوئی، به پینماییه ئه فسوناوییه کانی دهستی کیزه کانی دهخته سهر سه مایه کی بیوینه. له گه لّ به رزبونه وهی تیمپوئی فهرشچنیندا، مافورچنه کان وهک تارماییان لیده هات، ده که وتنه ناو ته م و بولئیکی گه وره وه. کچه کان هیدی هیدی ده چوونه دونیایه کی تر و دوخیکی پوچی تریان ورده گرت. یاقووت وهک ئه وانى دی له سهره خو له شوینی خوئی دانه نیشته، گوئی له قسه کان و پینماییه کانی تریفه ده گرت، فیترده بوو چون دهست بو ئه و ده زوو به باریکانه به ریت که وهک هه و ناسکبوون، فیترده بوو هه موو ده زوییه ک و تالیک و به ره نه ئی وهک ژئی سازیکی گه وره وه زیفه یه ک و دهنگیکیان هه یه، ورده ورده تیده گه پشت ئه وهی مافورئیکی جوان دروستده کات، رهنگی تاله به نان و چه شنی بادن و جوړیتهی ده زوو کان نییه، به لکو جوړی ئه و دهسته یه که دایده نیت. یاقووت سه یری لیتهات که بینی هه ر کات دهست له تالی ئه و مافوره ده دات، ههست به هیچ ناکات، که دهیگریت ههستناکات شتیک له دهستیایه تی، که به رزیده کاته وه ده بیینیت، به لام له وه ده چیت تالیک تیشکی گرت بیت. که هاته ئه م ماله سه راپای ترس بوو، راسته ماله که له شوینیکی چه په ک و خو شدا یه، راسته داپیره یه ک له سه ره وه وهک پوو پو ش و ده مامکی کومه لایه تی تیاده ژئی، راسته هه موو شتیک له م ماله دا بوئی دلنیایی لیدیت. به لام دهیزانی سپیره زان به دوایه وهن، دلنیابوو تا مردن به دوایه وه ده بن. که له گه لّ ئه و کورده هه له هات دلنیابوو چ نامه رد و پوو چیکه، هیند هه بوو ده یویست حیکایه تی راکردنیک بژی «ته نیا حیوان له م ولاته دا هه ولنادات له ژیانی خوئی پابکات» یاقووتی مه مه د و ابیریده کرده وه ... تا ئه وکات هه ر که سیکی ناسیبوو، هه موو ویستبوویان هه لپین. ئیستا که دهستی له و مافوره ده دا هه ستیده کرد ئه م مافوره ده بیات و له گه لّ خویدا بو جیگایه کی دیکه ی هه لده گرت. نه وره سی گول سؤلاف که هینای بو ئیره پئیگوت «له وانیه پوژیک پیکخراوئیکی

بیانی یان که سیکى دی کومه کت پیبکات له م ولاته دهرچیت و له شوینیکى تر ژيان دهست پیبکه یته وه ... کى چوزانیت؟». به لام که له سر نه و تونه دانیشته له دللى خویدا گووتى «خودایه نامه ویت بچم بو هیچ شوینیک، یارمه تیمبده ... خودایه ... با وهک ئه م کیزانه بتوانم به م مافورره دنیا م بیربچیته وه ...».

وهک تریفه دللى بخوینیته وه دهستى خسته سهر دهستى و گووتى «یاقووت، جاران نه مده ویست به خیال له م دونیا به هلبیم ... به لام ئیستا ده مه ویت ... یاقووت ... سه یرمکه، ئه م دونیا به وه ما ناشیرینه، گوناھیکى گه وره به جوانه کان تیا بژین ... گوناھیکى گه وره به».

دانیشتنیکى دریژ له گه ل مورته زای شه ی تاندا

حه سه ن توفان - ئه یلولی ۲۰۰۴

شبر گووتى «هیزى ئیمه ئیستا له وه دایه که مورته زای شه ی تان نازانیت کى ئیمه ی نارده، دلنیا نییه چ هیزیک له پشت گه مه که وه به. به که مین شت مورته زای دهیکات نه وه به به وردى ده گه ریت تا تیبکات و بزانیته ئیمه ژیر به ژیر په یوه ندیمان به چ لایه نیکى ناو حیزبه وه هیه، ده که ویته سوڤاغى نه وه ی کام له سه رکرده کان پشت و په نامانه، به وه دا ئیمه ئاشکرا په یوه ندیمان به که سه وه نییه، ناگاته نه نجام ... ناتوانیت خو ی لای مه غولسى و بارونى پورسه لان ئاشکرا بکات، دلنیا به گه ر ئاشه که به دیویکی تر دا بگه ریت، خو ی تیا ده چیت، باشتین رینگا له به رده میدا نه وه به له گه ل ئیمه دا رینگه ویت ... موته زای نه وه له هر که س باشت ده زانیت ... نه زموونى نوری فیریکرده شته کان به وردى هه لسه نگینیت، نه که سیک نییه چاو بنوقینیت و به رینگادا بروات ...».

ته‌نیا که‌سانی وه‌کو من و تو که باکمان به‌دو‌نیا نییه ده‌توانین چاو بنوقینین و برۆین... مرۆف که ویستی هه‌موو شتیک ببینیت، هیچ نابینیت... من له‌حیزیدا بووم ده‌زانم زۆربه‌یان ئه‌و نه‌خۆشییه‌یان هه‌یه، هه‌موو له‌هه‌ولێ ئه‌وه‌دان هه‌موو شتیک ببینن، به‌لام دواچار به‌کویری دینه‌ده‌ری و نابیناده‌بن، هه‌سه‌نی پیژۆ به‌ده‌گه‌ن یه‌کیک هه‌یه له‌حیزیدا بمینیته‌وه و کویر نه‌بیت...»

نه‌خشه و پوانینه سه‌ره‌تاییه‌کانی شبر راستبوون. هینده‌ی نه‌برد ئیواره‌یه‌کیان مورته‌زای شه‌یتان له‌بازاری فه‌رشفرۆشه‌کان له‌به‌رده‌ماندا قیتبووه‌وه و به‌ده‌نگیکه‌وه له‌ده‌نگی ئه‌و نه‌ده‌چوو گووتی «ده‌مه‌ویت بتانبینم... عه‌زیزان ده‌مه‌ویت بتانبینم. پیده‌چیت قه‌ده‌ر ئیوه‌ی نارده‌بیت، من بخه‌نه‌وه سه‌ر ریگای راست... پۆشنا‌ییه‌ک ببه‌خه‌شه‌وه به‌م عومره فانی و ناچیزه‌م».

ئه‌و ئه‌کته‌ریازی و نمایش‌سازییی منی زۆر توپه‌ده‌کرد، زۆرچار که‌ده‌مبینی به‌و جووره‌ده‌ویت و ده‌ست باده‌دات و قامه‌تی لوله‌دکات، په‌ست و نیگه‌ران ده‌بووم. شبر ده‌یگوت «ئه‌م پیاوه به‌حوکمی ئه‌وه‌ی کۆنه ئه‌کته‌ره. ژبان وه‌ک شانۆیه‌ک ده‌ژی». به‌لام من وام هه‌سته‌کرد هه‌ر ئه‌هریمه‌نه و فی‌ری به‌لاغه‌تی فریشه‌سته بووه، ده‌توانیت زمانی شیرین و له‌فزی ناسک بیت، به‌لام له‌ناوه‌وه شه‌یتانیکێ بپه‌رحم جله‌وی دلی ده‌کات. له‌سه‌ر داوای خۆی، هه‌مان شه‌و من و شبر چووین بۆ دیداری... ده‌مانویست وابکه‌ین لی‌مان نزیکبیت و ته‌ره و ته‌وه‌لا نه‌بیت. سه‌ره‌تای قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو بۆ مورته‌زا ئاوها به‌لاغه‌تی فریشه‌سته‌کان ده‌ویت. گوزاره‌ی «به‌لاغه‌تی فریشه‌سته‌کان» که‌چاریک له‌غه‌زه‌له‌کانی هه‌زاریاغدا بیستبووم، بۆ مورته‌زا سه‌ره‌نچراکیش بوو، ده‌ستی‌کرده‌وه به‌نوانده‌کانی خۆی و گووتی «هیشتا زارۆیه‌کی پاکبووم په‌ش و سپیم جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه، هیشتا مه‌عه‌ده‌م لای خوداش پۆشن نه‌بوو،

به لام له چاو مندالانى تردا پموزن و ناشيرين دهرده كه وتم ... براياني من، دوسته ديرينه كانم، به هموو هورى دونيا و به هموو غونچه شهيدي و نه گه شاوهى سه رزه وي سويندده خوّم، من تاكه پموزن نيگار و سه گروخسار و به دوينه ي نه و ورزه نه بووم ... سويندتان بو ده خوّم و تكاتان ليده كه م باوهرم پييكه ن، له وهرزيكدا له دايبووم هموو منداله كانى ناشيرينبوون ... مندالانى نه و ورزه كه سمان ناسايى و جوان وهك مندالى و ورزه كانى ديكه له دايك نه بووين ... من كورپى وهما وهرزيكى مه لعونم كه تيدا شه يتانكي برسى مالّ به مالّ نيكاخى ژنه كانى نه م شارهى كروه ... پيتانده ليم و نيوه نارزه وي خو تانه باوهرده كه ن يان نا . شه يتان له هيچ شارىكى دونيادا به نه ندازه ي نه م شاره ژنى له خو ي ماره نه كروه و نيكاخى نه كردون ... » .

شبر به پييكه نينىكى به رز گووتى «مورته زا پيده چيت به لاغه تى جوانى زمانت هه وليك بيت بو راستكرده وهى به لاغه تى چه وتى ده سته كانت . زورن نه وانى وشه ي جوان بو شارده وهى ناشيرينى دليان به كارده هين» .

گووتى «نا، به لاغه تى جوانم بو شارده وهى ده ستي رهش و دلى رهشم نييه ... به لكو بو داپوشينى عيبي روخسار و ناشيرينى چه سته مه . پياوه ناشيرينه به سته زمانه كان گهر وشه ي جوانيان نه بيت، له م دونيا و له و دونيا مه نزل و ماليان چه هه نه مه» .

نه و شه وه به ده ستيك جلى نويه، به رابه رمان دانيشتبوو، به خواري جگه ريه كى خستبووه نيوان په نه جى كانى، نه دايدة گيرساند و نه دايدة نا، نه ده بيرد بو ليوى و نه ده يخسته وه پاكه ته كه ي . ده ستي به چه شنريك ده ماردار و نيسكن و بيتووك بوو، مروقى ده ترسان . سه ره نجى نه وه مدا مورته زا نيوجوانى بيته ندازه چرچ و پوومه تى سه ير ساف و كه م شوخت بوو، كوومه ليك ناكوكى قوول له ديمه نيدا وهما ناشيرينيانكردبوو، مروق گهر زور نيجه تهادى له نيگا ريدا بكردبايه ترسى نه وهى ليده نيشت،

بگاتە ئو ئەنجامە ی بەراستی ئەم پیاووە لە نیکاحی شەیتان و مەرۆف دروستبوو. بەلام کە هەڵدەستایە سەرپێ، کە قیافەتە خوارە کەیم لە قاتی تازە و قوماشی قەشەنگدا دەبینی، دەگەیشتمە ئو بپوایە ی ئەویش پیاویکی ئاسایی ئەم ولاتە ی... وەک من و شبر، وەک مەغۆلی و تونچی. بەدەنگە منگنە کە ی خۆم قسەکانم پێبپی و گووتم «مورتهزا... بیرتکردهوه؟ ئیمە کاتمان زۆر نییە، ئەوانە ی لە ئیمە بالاترین فشارمان لێدەکەن، دەیانە ویت قسە یەکی راستیان لە تۆو پێبگات، ناتوانین تەواوی وەختە کە لێگەرئین سەرقالی بیرکردنەوه و حسابات بیت».

وەک یەکیک هەموو ژيانی کەوتبیتە زەلزەلە، بە چاویکی ترساو سەیریکردم و گووتی «ئێو بە هەلدا دەڕۆن... من چیم؟ من کیم؟ بتوانم هەموو شتی بزانم، من خزمە تکارێکم، بەردەستیکی بچوکم، مورتهزای شەیتان کە هیچ پۆحله بەریک خووشی ناویت کێیە تا خەلک بکوژیت؟... خەسیو مورتهزا چییە؟ ها چییە؟ سەگیکە و هیچی تر. من بەیانیان کە هەڵدەستم دەلیم ئە ی پوناکی بمبوره کە بە لەشی خەوآلوم بە ناوتدا دەڕۆم... شەو کە بە ژیر ئاسماندا پیاسە دەکەم، دەلیم خودایە نەکات بە تاریکی پێ بە میروویەکی خەوتووتدا بنیم، چونکە نرخ و مانای ئو میروە لە نرخ و مانای من باشتر و بەرزترە...».

وام هەستکرد شبر بە پێچەوانە ی منەوه لەزەتیکی زۆر لە قسەکانی مورتهزا دەبینیت. من هەروا بە منگنی گووتم «مورتهزا، کێ بەر پرسە لە کوشتنی ژنان... هەموو دەلین تۆیت؟ تۆ تاکە ی لەسەر ئەم نمایشە پڕوپوچە بەردەوامدەبیت. من خەسەنی پیرۆم پێدەلین... تێدەگەیت، خەوسەلێ ئەووم نییە نیوہی عومرم دانیشم و گوێ لە درۆکانی تۆ بگرم».

بە غەمیکەوه قاقایەکی لێداو گووتی «من... مورتهزای دل پەپولە، مورتهزای خەسیو، غەمگین، دەم پاک، بەوفا وەک سەگ، مورتهزایە ک

که نازانیت زەر نە قووتە یە ک راویکات... من؟» .

من بە تورەییەوه پالمدایەوه و گوتم «واز لەم لیبۆکبازی و نواندە بوچە بهێنە که دەبایە لە شاتۆدا بیکەیت... تێدەگەیت، هەردوو کمان دەزانین کۆمەڵێک مەیت لە نێوان ئێمەدا یە . زاری خاوینت و وشە ی پاکت ئەوه ناشارنەوه که دەستی خراپە کارت و دڵی بەدت کردویانە... حیزب پۆلە ی هەزار جار لە تۆ کارامە تری تورپداوه، خە لکێک هەن نایانە ویت ناوی حیزب بە هۆی تۆ و بارۆنەکانی دۆستتەوه پیسبیت و تۆزای بیت، کێ هە یە بیە ویت شکۆی حیزبکی نیشتمانی پەرور بە هۆی بەدکارییەکانی ئێوه و لکە داربیت و بکە ویتە نێو پیسی و زە لکاوه وه... مەسە لکە لەوه ئالۆزترە که تۆ تێدەگەیت» .

تورەبوونی لە ناکاوی من ماندوو یکرد، هەستم کرد خۆی وا دەردەخات وەک ئەوه ی خەریک بیت لە شوینی خۆی پڕوخت، بەلام سە ییرکردم و بە دەنگێکی سادە و ئاسایی و دلنیاوه گووتی «من نەمکوشتووه... من هیچ کەسم نەمکوشتووه». هەناسە یەکی هە لکیشا و گووتی «هەموو خە لک وادە زانن من کوشتوومن، بەلام من نەبووم، مورتەزا نەبووه». شبر جگەرە یەکی داگیرساند و گووتی «ئە ی کێ بوو؟» .

کەمێک وەستا و وەک یە کێک پڕیارێکی زۆر سەخت جێبە جێبکات گووتی «ئە و ژنانە ی لە گەرەکی بابەردان سووتان، من نەبووم... قەسە م بە بالی بچکۆلانە ی بولبول که لە گە ل گەردە لولدا شە پدە کات. مورتەزا کەسی نەمکوشتووه. ئەوه من نیم.. من کیم؟ ئێوه مورتەزای بەدبەخت وەک چی دەبینن و وەک کێ تەماشایدە کەن؟... ئەوه عەتاری مەلعون بوو مالمی ئە و ژنانە ی دۆزییە وه... عەتاریبوو. ژنی بارۆنی پەشمە ک لەو مالمە دا بوو، دە مانگ بوو ژنی بارۆنی پەشمە ک پرایکردبوو، عەتار ئە و مالمە ی دۆزییە وه... من ئاگام لەوه نییە... سیولالا... چۆن من دەخەنە هەموو حیکایە تیکە وه؟ چۆن؟ مورتەزا لەوه پاکترە ئاگر لە

خه لک به ريدات... ئه وه ژنى بارۆنى په شمهک بوو له و ماله دا سووتا». شير خوشحال بوو که مورته زا خه ريکه دپته قسه، به که ميک بيياکيه وه دهستی به قزیدا هينا و گووتی «به لام تو به پرسي له کوشتنی دوو ژنی تر له نويميران... خو حاشا له وه يش ناکه يت...». مورته زا به چاويکی غه مگين و ترساوه وه سه يری هر دوو کمانی کرد، که فيکی سپيم له سه ر ليووی بينی و به دوو ليووی وشکه وه گووتی «من که سم نه کوشتوه، له هه موو ژياندا ميرو له په کيشم نه کوشتوه... من هيچ نيم جگه له زيوانیکی به دبهخت... من ناتوانم خه لک بکوژم، قه سه م به ته رزه ی پاک کاتيک بهر چيمه ن ده که ويئت... قه سه م به براي ته ی کاتيک دلپيسي و گومان راوده نيئت و ده يبه زي نيئت و ئه تکيده کات... که سم نه کوشتوه».

له ويدا هه ستمکرد وشه کان ته واو له زاری ناترازين. له شويني خووی هه ستاو گووتی «ئيوه نازانن مورته زای داماو کيه... شوينيکی له وه به رزرتان داوه تی که هه يه تی، چلی دره ختيکتان پی رهوا بينيوه که نايگاتن، له باغيکدا داتانناوه که نايبي نيئت. من خزمه تکاريکی بچوکم، بچوکترو له وه بدانه ی زه مانی زوو له ديوان و ده رياره کاندای پادشا سواريان ده بوو، من له وانه بچوکتروم... من که سم نه کوشتوه، سيولالا... من خه لک ده هيتم و ده به م، هه وال ده هيتم و ده به م... شتيکی بچوک ده که م بو ئه وه ی بريم... به لام چونکه ئه م شاره که سيکی دی وه ک من دزيوی تيیدا نيه، هه موو گونا هه کان ده خه نه ملی من... گهر جوان بوومايه، گهر ددانه کانم وه ک ددانی شه يتان نه بايه، که س نه يده وييرا ئاوها بمکاته خزمه تکار و دواتریش بمکاته گونا هه بار... ئيوه چی له ژيانی خه سيو مورته زا ده زانن... چی له نازاره کانی ده زانن... چی له وه تيده گهن گهر هه موو ژن و کچی ئه مشاره به خوړا وه ک سه گ ته ماشا تبکه ن... ها چی له وه تيده گهن؟... من ئه کته ريکی شانۆ بووم... چهند سال له مه و بهر

دەوری یاگۆم بینی، وای لە من. که دەمگوت «ئەو دەستەسەرەکی تۆیە تۆتیلۆ» هەموو خەڵک هەڵدەستان و چەپڵەیان بۆ لێدەدام... بەو گوناھباریانکردم که کۆمەکم بە هاوڕێیەکی خۆم کردووە ژنەکی بکوژیت، بە خۆرا چوووە زیندانیکەووە که شایستەیی نەبووم... هەموو دەتانهوێت مورتەزا یەکهەمین گوناھبار بییت، هەموو واتان دەوێت، هەموو پیاوکوژیکتان پتییستە تاوانەکانی پیا هەلواسن. بەلام من کهسم نەکوشتوووە». مورتەزا وەها ترساو و کۆم و چەماوەبوو بەزەیم پیا هاتەووە.

شیر بە گومانەووە لێپرسی «مورتەزای شەیتان، تۆ کێیت؟». من لە پرسیارەکی شیر تێنەگەیشتم، نەمزانی ناخۆ دەیترسینیت، یاخود بەپاستی دەیهوێت بزانییت کێیە. بۆ ساتیک منیش کهوتە گومانەووە و لە شوینی خۆم هەستام و سەیری چاوی مورتەزام کرد، منیش بە دەنگیکی کپ و غەمگین گووتم «مورتەزا تۆ کێیت؟ تۆ کێیت؟». وەهابوو وەک ئەوێ دەنگم لە دوورەووە بییت، وەک ئەوێ پرسیاریکی زۆر قوول بەکم و بۆ نەینییەکی زۆر بیین بەگەرێم، وەک ئەوێ لە شانۆگەرێیە کدا بم و تێکستە که بیسەپێنیت بەسەرما ئەو پرسیارەبەکم. لە ناکاوەستم بە سۆز و بەزەییەکی گەورەکرد بەرابەری، کهمیک لە ژوورە کدا سورپامەووە و بە خۆم گووت «حەسەنی پیزۆ عاتیفە نەتبات، تۆ ئیستا رۆحی نەوجەوانی چینی لە لەشتدایە، دلایە کهسیک لە هەناوتدایە که دەیهوێت بزانییت باران شوکۆر چی لێهاتوووە». بە بیژەحمی گەرپامەووە سەری، وەها لە کورسییەکی خۆیدا گرمۆلەبوویوو، تەنیا تۆزیک دەبینرا. گووتم «مورتەزا ئەو شەوێ که موراد جەمیلیان کوشت تۆ لە گەلیاندا بوویت؟». بە دەنگیکی گریاوەووە گووتی «من هاوارمکرد مەیکوژن... قەسەم بە شەمالی هاوین و سرووی بەھاران، هاوارم لە هەموویان کرد، نەیکوژن... گووتم کوشتنی ئەم پیاووە سوودی چییە، شەویکی مانگەشەو

بوو. من ده بووايه موراد جه ميل به قسه ي خوښ له مال بهيئمه ده ري. خو ي كه مني بيني هه موو شتيكي ده زاني. باوه پرم پييكه ن، كراسيكي پرته قالي گه نجان ه و كاوبويه كي له به ردا بوو، كه به ناوي نه و جه واني چيني بانگم كرد، زه رده خه نه يه ك كه و ته سه رليوي و به ده نكي به رز وه ك وه لام ي مردن بداته وه، وه لاميدامه وه. سويند تان بو ده خو م كه ده ستم له ده ستي دا ده يزاني بو كويي ده به م. به لام چون ياريكه ريكي شادومان دواي توژيك خوگه رم كردن به هه ماسيكي بيويئنه وه ديته ناو گوږه پان، ناوها شاد و به جو شبوو. مانگه شه و بوو، فينكييه كي به هاره ي خو شبوو، مانگ وه ك داسيكي زيوين وابوو، هه فوومكه ن... براي ان هه فوومكه ن... له م به لاغه ته سه قه ته م بيورن... مانگ به كه وانه يه كي پو شنده چوو له كتبييكي جوان فرپييت و له ناسمان نيسته جيويوييت. هه ور ده يگرت و به ريده دا، دلي من وه ك نه و مانگه وابوو... من نه مويستوو ه كه س بكورم... باوه پ به مورته زا بكه ن... عاشق كوشتن له ديني مندا نييه، به لام باروني كوله كه... وه ها ناوميد بوو... وه ها بريندار بوو... سويند تان بو ده خو م كه تا سه ر ئيسقان له باروني كوله كه ش ده گه يشتم... له به رنه وه ي كوپيكي هه ژار بوو، له به رنه وه ي له كو لگيشييه وه بوو بوو به بارون هه موو رقيان لييبوو، هه موو هه زيانده كرد ژنه كه ي حيزييت... «
له ناكاو وه ك هوروزميكي عاتيفه گرتبييتي، ده ستي خسته سه ر ده موچاوي و گوتي «ژور بيري نه و جه واني چيني ده كه م، ژور بيريده كه م... من دوو سال زياتر بوو به دواي هه موو شتيكي دا ده پويشتم، دوو سال زياتر بوو، دوو سال له مه ويه ر باروني پورسه لان مني پاسپارد بو نه وه ي هه نكاو به هه نكاو دواييكه وم و هه موو زانياريه كي له سه ر كو يكه مه وه. ده مزاني له گه ل چه ند ژندا په يوه ندي هه يه... قه سه م به هه موو نه ستي ره كاني ناسمان ده مزاني له گه ل چه ند ژندا په يوه ندي هه يه. قه سه م به ره شه باي به يانياني هاوين، قه سه م به پوحي دره ختي كوژدراي ناو توفان... گه ر

بمویستبایە خراپە بکەم، گەر بمویستبایە یاریبکەم، فیتنە بنیەم وە هەموو شتیەک دەکرد، بەلام ئیوە نازانن مورتەزا چ دەست و دەمیکی پاکە... گەر خراپە یەکی کردبیت، باشی خۆی پێیکردووە... گەر خراپە ی بەرابەر یەکیەک کردبیت بۆ ئەوە بوو دلی یەکیکی تر خۆشبکات... ئای چەند بیرى نەوجەوانى چینی دەکەم، ماوەیەک ئیشم ئەوەبوو ناوی ئەو کچ و ژنانە بخەمە لیستەووە کە ئەویان خۆشەدەویست... ئەوەتەى خزمەتى بارۆنەکان دەکەم ئەوە یەکەمجار بوو خۆشى لە ئیشیک بیینم... پۆژ بە پۆژ نەینى موراڊ و ژنانى ئەم شارەم پێدەگەیشت... خوشکی فیلان و فیسار... کچی کئی و کئی... ژنى ئەم و ئەو... خواى گەرە... پۆژ بە پۆژ منیش عاشقى نەوجەوانى چینی دەبووم... منیش عاشقى دەبووم... پۆژ دواى پۆژ زانیاریبەکانم دەبرد بۆ بارۆنى پۆرسەلان و ئەو دلخۆشەبوو. موراڊ لەگەڵ هەر ژنیکدا بخەوتبایە، بارۆنى پۆرسەلان لای خۆی دەینوسی، حەزى لەوەیە نەینى خەلک بزانیت، حەزى لەوەیە گەر هاتنە سەر پێگای و بوونە دوژمنى هیندەى زانیارى لەلابیت بیانترسینیت. تا دواچار تینگەیشت یەکیک لە عەشيقەکانى موراڊ خوشکیکی خۆیەتى... من پێشتریش ئەوەم دەزانى، بەلام بە قسەم نەکرد و زارى خۆم بەست و نەمدرکاند... دەزمانى دەیکوربیت، ئیوە مورتەزا وەک پیاویکی شەیتان و بێرەحم سەیردەکەن... من یەک سال بوو دەزمانى هیشووی خوشکی بارۆن دۆستى نەوجەوانى چینی بوو، بەلام بۆ ئەوەى ژيانى ئەو کورپە پیاویزم نەینى کەم شارەدووە و خۆلم پیاکرد و لە دلی خۆمدا خنکانم. دەیانجار بارۆنى کولەکە دەیناردم بۆ ئەوەى سۆراغى باران شوکور و موراڊ بکەم و من بە گریانەووە دەگەرمامەووە و دەمگوت بارۆن ژنەکەت لە بللور سافترە، لە ئاونگ بێگەردترە... درۆمەدەکرد... بە چاوی خۆم لە باوەشى یەکدا دەمبینین و درۆمەدەکرد بۆ ئەوەى نەکوژدین. تا توانیم درۆمکرد... بەلام جیگایەک هەیه ئیتر خەنجەرەکە دەگاتە ملی خۆت

و ناتوانيت درؤبكهيت... كه بارؤنى پؤرسه لان زانى خوشكه كهى خؤى
 به كئكه له دؤسته كانى موراد گووتى ده بئيت بيكوژين... سوئند ده خؤم
 به هه موو ئه سستيرهى به ربه يان... سوئنده خؤم به گولؤوى ئه و باغانهى
 كه تا ئيستا ئاده ميزاد پئى تئنه خستوون، بارؤنى كوله كه بيگونا هه...
 بارؤن به تهنيا نه يده توانى بيكوژئيت... بارؤن نه يده ويست بيكوژئيت،
 به لام بارؤنى پؤرسه لان چوو به نكلئشهى بارؤنى كوله كه... به ك مانگ
 بوو ده يانويست بيانكوژن، شه و دواى شه و كاتيان دياريده كرد. من
 هه موو جارئك ده كه وتم به سهر ده ست و قاچى بارؤندا و ده مگووت تؤ
 ئه و ژنه ت خؤشه و ويئت، بؤ ده يكوژئيت... بارؤن بؤ ده يكوژئيت؟... بارؤن
 ده گريا... قه سه م به بؤنى فريشته پاكيزه كان... درؤ ناكه م. بارؤنى
 كوله كه نه يده ويست بيكوژئيت، به لام بارؤنى پؤرسه لان له ژيره وه ئه وانى
 ترى ليئاندا... پؤزانه نامه يان بؤ ده نارده و پئيان ده گووت ژن حيز...
 هيهى... عه فوومكه ن به لام وايران پئده گووت... پئيانده گووت ئه مشه و
 كه چووئته وه بزانه ئه سستيره كان به كوئى ژنه كه ته وه ن... تئده گه ن...
 بارؤنى كوله كه مندالئيك بوو، گه نچ بوو، وه ك باران و موراد گه نچ
 بوو، ناو حيزى نه بينيبوو، نه يده زانى چى له ده ورى پوده دا... ئه و
 به راستى حه زى له باران بوو. به لام به نامه و ته له فون شئيتيان كرد...
 به زؤر خستيانه سهر ئه و بپوايهى كه بيكوژئيت. كه دلئنيابووم بارؤن هيج
 جارئكى نه ماوه جگه له وهى بيكوژئيت... دوو نامه م بؤ باران شوكور
 نوسى و گووتم بارؤن و مورته زا ده يانه ويئت بتانكوژن، بپؤن و پاكه ن...
 خواى گه و ره... ئه وه من بووم ئه و دوو نامه يه م نوسى... ئه وه من
 بووم... من بووم...».

وهك مارئك دواى گرمؤله بوون بكرئته وه، كه ميك خؤى كئشايه وه
 و له سهر كورسييه كهى هه ستا. من تا ئه و كات له بهر په نجه ره كه دا
 وه ستابووم. به ره و پووم هات و گووتى «ئه و شه وهى كه كوشتيان

کراسیکی پرتەقالی لە بەردابوو. کارەبای شار هەر هەمووی برابوو، یەک فیدەریش چیبە ئیشی نەدەکرد».

سەیریکی منی کرد و بە دەنگیکی گپ و ترسا و گووتییەوه «یەک فیدەریش چیبە ئیشی نەدەکرد».

هەناسەیهکی هەلکێشا و بە عادی خۆی پێکەنی و گووتی « من و بارۆنی کوله که لە دواوە سواریبوین و جەغەری مەغۆلی لە پێشەوه ... من بە موراد گووت هۆلیکی ئاھەنگمان بە کرێ گرتوو، نیازی شایبەکی نۆر گەرەمان هەیه، وەرە و بزانه لە چیمان کەمە و چیمان دەوێت. موراد خۆی وا دەرخواست کە باوەرپی پێکردوم ... شتێکی نەگووت بۆنی گومانی لێییت. کە بارۆنی کوله کە ی بینی گووتی « بارۆن لە میژرە دەمەوێت بتبینم». مەغۆلی وەک برایهکی شیرین دەستیکردە ملی و گووتی «سەیریکی هۆلە کەمان بۆ بکە بزانه مۆسەفاتی تێدایە» ... می می می می. هەر کارێک کوشتنی تیاپیت و نەیانەوێت نەپنیبە کە ی بچیتە دەری، مەغۆلی خۆی دەیکات ... ناھێڵن دەستی تری تیکەوێت ... بە درێزایی پێگا موراد جەمیل و جەغەری مەغۆلی نوکتەیان بۆ یە کتر دەگێرێت و ... پێدە کەنین ... باسی ئێ و ژنە عەرەبانەیان دەکرد کە هاتوون بۆ ئوتیلەکان ... موراد نۆر دای خۆشبوو».

من دەستیم گرت و گووتم «بۆم مەگێرەوه، بۆم مەگێرەوه، من هەموو شتێک دەزانم ... دەزانم مەغۆلی چۆن کوشتووتی ... من برادەری مەغۆلی بووم، هەموو شتێک دەزانم ... پێمبەلی ... باران شوکورتان چۆن کوشت؟».

مورتهزا چوووه وه سەر کورسییە کە ی و دیسان خۆی گرمۆلە کردەوه، شەیتانیکی وەها قاچ درێژ بوو، کە بەو جۆرە دادەنیشت، نوکی ئەژنۆ تیزەکانی وەک قاچی میروویەکی زەبەلاح نۆر لەسەر رو لەشیبەوه بوون. سەیری لێهات کە وەسفی ئێ و شوپنەم بۆ کرد کە مورادیان تیا

ناشتووه. گووتی «نا... نا... نا.. مورادمان له ویدا نه کوشت، له جیگایه کی دی کوشتمان. که جعفری مه غۆلی دوا ته قه ی لیکرد و دهسته سِرپکی خسته خوینه که یه وه، به هر سیکمان لاشه که مان خسته پشتی ئوتومبیله که ی بارۆنی کوله که وه و ویستمان بیهینینه وه بۆ نویمیران... وای له و شه وه... ئەو ماوه یه هه موو مه یته کانیان ده هینایه وه بۆ نویمیران... که گه پاینه وه، هیزکی گه وره چوارده وری هه موو ئەو گه ره که ی گرتبوو، کونسلی به ریتانی و به رپرسیکی گه وره ی ئەمریکی هاتبوون بۆ مالی بارۆنی شه کروچا... هیزه کانیان وا دابه شکردبوو، پۆل بریمه ریش به اتایه تا ده گه یشته ماله وه سئ جار ده یانپشکنی. مه غۆلی ماشینه که ی گپرایه دواوه و هاتین و به ناچاری له و پیده شته دا ناشتمان». به ترسیکه وه سه بری هه ردوو کمانی کرد و گووتی «به ره حمه تبیت، کورپکی جوان بوو». شبر بیئنه وه ی مژی له جگه ره که ی دابیت کوژاندییه وه و گووتی «باران شوکریستان هه مان شه و کوشت؟».

که میک وه ستا و پاش بیرکردنه وه یه کی کورت گووتی «که گه پاینه وه کاتژمیر به کی شه و بوو، کونسولی به ریتانی و میوانه کانی دی هه موو رویشتبوون. هه ور ده هات و ده پۆی، با هه لیده کرد و خامۆشده بوو... قه سه م به شه ونم و غونچه، شه ویکی خۆشبوو. گه ر ئەو دوو کوشتنه ی تیدا نه بایه، شه ویکی خۆشبوو...». به جۆریکی سه یر ده ستی له دواوه دریزکرد و ئەژۆکانی خۆی خوراند... وه ک بیریکاته وه به زه رده خه نه یه کی گه وره وه سه بری هه ردوو کمانی کرد و ماوه یه ک بیده نگبوو. پاشان تۆزیک خۆی راستکرده وه، له جانه وه ریک ده چوو خۆی بۆ قه له مبارزکی گه وره ناماده بکات، ملی وها دریز بوو له قازیک ده چوو بیه ویت گوئ له ده نگیکی دوور بگریت. تا زیاتر له روخساری وردببوو یته ته وه دزیوتر و دزیوتر ده رده که وت، هه موو جۆره کانی ناته بایی و تیکچوون له شیوه ی له ش و قه پۆزیدا بوو. گووتی «بارۆنی پۆرسه لان و مه غۆلی به بارۆنی

کوله که یان گووت ئیمه باران شوکور ناکوژین، ئەوێ ژنی خۆتە و دەبیئت
تۆ ئەو کاره بکهیت. بارۆنی کوله که خەریکبوو دەگریا، خودا شاهیدە
من که سم نەدیوێ وهک ئەو پیاوێ ژنی خۆی خۆشبویئت... که گەیشتیئە
مائی، نویمیران سەراپا خامۆشبوو، خامۆشی شارێک نا که خەوتبیئت،
به لکو شارێک مردبیئت، نویمیران که دەخەوت وهک مردووی لیدەهات که
هەلێشدهستا وهک مردوو له خەو هەلدهستا، خاو و خلیچک و خەوآلوو.
هیهی هیهی... دەرگای خەوشەمان کردەوه، من وامدەزانی دەرگای دەرگا که
له سەر تاپای شاردا دەبیستریئت... هیهی... سیولالا... هیچ شتیکی لای
من وهک جیرپە ی دەرگا له نیوێشەودا ترسناک نییە... برابان... له
خەوشە که ی مائی بارۆندا وهستام و بۆنی گیای به هاران مەستی کردم،
پیتان سەیر نەبیئت له و ساتەدا که هیشتا بۆنی خویتمان لیدەهات، من
بۆنی گیای مەستی کردبووم... بۆنی گیای... من نوقمی بۆنی گیایبووم...
مەغۆلی به منی گووت، له گەل بارۆندا بچمە ژووری و گەر پتویستی به
یارمەتی بوو، یارمەتییدەم... له گەل بارۆنی کوله که دا سەرکه وتم بۆ قاتی
سەر وه. باران له ژووری خەوتنه که ی خۆیدا خەوتبوو، گلۆپێکی شینی
سفری داگیرساندبوو... قەسەم به دامینی هەموو مۆفە راستگۆکانی ئەم
زەمینە، ئەو گلۆپە سفره له و گلۆپە دەچوو که بیست سال له وه وه بهر له
شانگۆگری ئۆتیلۆدا به کارمانهینا، هەمان پەنگی شینی هەبوو که له سەر
شانگۆی گشتی پەرورده له دوا دیمەنی شانگۆرییه که دا دامانگیرساند...
هەمان ئەو پەنگە ی هەبوو. بارۆنی کوله که وهک ئۆتیلۆ چووێ سەر
جیگا که ی باران شوکور که وهک دیزدە مونه له سەر سیسە میکی قەشەنگی
ژن و میزدایەتی خەوتبوو. وهک ئەوێ باران پێشتر مردبیئت به ئاگا
نەهاتەوه، وهک ئەوێ خۆی له و قسانه بپاریزیئت که دیزدە مونه دەیکات،
وهک گەردنی خۆی بۆ پەنجە ی جەلادیک پوو تکریدیئت، گەردنە سپی و
جوانه که ی وا دانابوو، تەماحی خنکاند و دەست لیدانی له دلای بارۆندا

گه‌وره‌ترکرد. قه‌سه‌م به هه‌ناسه‌ی پاکی مندال، قه‌سه‌م به په‌ری کۆتریک که گولله‌ی ناهه‌قی راوکه‌ر به‌ر سینه‌ی ده‌که‌وئیت، هه‌یه‌یه‌می... قه‌سه‌م به باری ته‌عالا که بالی ناسکی په‌پوله و که‌لبه‌ی گورگیشی دروستکردوه. هه‌موو شتیکی له‌و دیمه‌نه‌ی کوشتنی دیزده‌مونه ده‌چوو به‌دهستی ئۆتیلۆ. جله سپیبه‌کانی باران شوکور، ده‌ستکیشه ره‌شه‌کانی بارۆنی کوله‌که، بیده‌نگی ژووره‌که. به‌لام نه‌ من یاگو بووم، نه‌ بارۆنی کوله‌که ئۆتیلۆ بوو، نه‌ باران شوکور وه‌ک دیزده‌مونه بیگونه‌بوو. که بارۆن ده‌ستی خسته‌بینی باران بیخنکینیت، باران نه‌ پاچله‌کی، نه‌ جولایه‌وه، نه‌ هه‌ستم به‌خیزه و قرغه و هه‌ناسه‌ته‌نگی کرد. ئیستاش ده‌لیم، به‌رله‌وه‌ی بارۆن ده‌ستبخته‌بینی باران نه‌و مردبوو... سوئند به‌بای سه‌با و شه‌مائی ده‌مه و سه‌حر. بینوتانه؟ که‌س له‌ ئیوه بینویستی مه‌خلوقیکی زیندوو بخنکیت و نه‌جولیتنه‌وه؟ که‌س له‌ ئیوه بینویستی مروفتیک له‌ خنکاندا هاواریک یان ده‌نگیکی لیوه‌نه‌یه‌ت؟ من هه‌زاجار به‌ بارۆنم گووت به‌ر له‌وه‌ی تو باران بکوژیت، نه‌و مردبوو، به‌لام نه‌و ده‌لیت من هه‌ستم به‌ترپه‌ی دللی کردوه، هه‌ستم به‌هه‌ناسه‌ی کردوه، هه‌ستم به‌نوری نیگا و خوڤه‌ی خوینی کردوه. به‌لام کی ده‌لیت هه‌مووی وه‌همی پیاویک نین که به‌دوای گوناهایکدا ده‌گه‌رپیت خو‌ی پی نه‌شکه‌نجه‌بدات؟ من ده‌زانم نه‌و فشاره‌ی که بارۆن به‌په‌نجه‌کانی خستبوونیه‌ سه‌ر گه‌ردنی باران به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد بالی په‌پوله‌یه‌ک بشکینیت. به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد گولیک له‌ چله‌که‌ی بکاته‌وه بۆیه‌ وا باوه‌رده‌که‌م نه‌وه‌ ته‌نیا حه‌سره‌ت و خوئه‌شکه‌نجه‌دانه‌ وا له‌میری کوله‌که ده‌کات خو‌ی به‌ گوناها‌بار بزانی‌ت...»

من پیمگووت «یاخود تو حه‌زده‌که‌یت بارۆن بیخه‌تا ده‌رچیت؟»

که‌می‌ک بیده‌نگبوو و گووتی «نه‌وه‌تان بو ده‌گێرمه‌وه که بینیم.

خودای گه‌وره‌مان شاهیده، من نه‌وه‌م بینوه که گێرامه‌وه. نه‌و شه‌وه

لاشه‌که‌ی بارانم هه‌لگرت و ناشتم. بارۆنی پۆرسه‌لان و مه‌غۆلی بارۆنی کوله‌که‌یان برد و تا هه‌فته‌یه‌ک نه‌مبینه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی غه‌می خۆی فه‌رامۆش‌بکات، هه‌فته‌یه‌ک له‌ مه‌ی زیاتر هه‌چی نه‌تۆش‌یبوو، له‌ مالمی ئه‌م سۆزانییه‌وه چوو‌بوو بۆ مالمی ئه‌وی دی، دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک که‌ بینه‌م، پیره‌ی هات‌بوو... بیه‌خه‌وی و مه‌راق خه‌ریک‌بوو ده‌یان‌کوشت... له‌و به‌ده‌ختیه‌ه دورمه‌خسته‌وه و هه‌ینام بۆ ئه‌م ماله‌، هه‌ینام بۆ ئه‌م ژوره‌. هه‌فته‌یه‌ک ئامۆزگاریم‌کرد... پرم نیشاندا... به‌سه‌ریدا هاتم، که‌ هاته‌ده‌ری ده‌ترسا، ئیستاش له‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌ترسیت... ئاه ئه‌ی به‌یانیه‌ه خۆینا‌وییه‌کانی ژیان، له‌ده‌ست ئیوه بۆ کوئ بچین؟... ئه‌ویش گه‌نجه، ئه‌ویش لیقه‌وماو و ده‌سته‌خه‌پۆیه... هیه‌ی هیه‌ی هیه‌ی... وه‌ک من و وه‌ک ئیوه...»

مورته‌زا ئیستا به‌ پێوه قسه‌یده‌کرد، چاوانی کرابوونه‌وه، ددانه‌کانی زه‌رد و کۆن ده‌یان‌نواند. له‌ کاتی قسه‌کردندا وه‌ک وشه‌کان هه‌لب‌دات و بیانگریته‌وه ده‌ستی به‌ هه‌موو لایه‌کدا ده‌جولاند. وه‌ک ماری‌ک هاته‌ به‌رچاوم که‌ تاوێک په‌پکه‌ده‌خوات و تاوێک ده‌کریته‌وه. شبر به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری منی کرد و دووباره‌ له‌ مورته‌زای پرسیه‌وه «مورته‌زا تو کیت؟ پۆلی تو چیه‌؟ تو چیی ده‌که‌یت؟ بۆ تو له‌ ناو یارییه‌که‌دایت؟». مورته‌زا له‌ به‌رچاوی من له‌ دره‌ختیکی بیگه‌لای پیر ده‌چوو له‌ ناکاو پۆخی تیگه‌پابیت و به‌چیلکه‌ و وشکه‌به‌رگی خۆیه‌وه به‌ زه‌ویدا بپوات، هه‌ندی‌ک به‌لای مندا وه‌رگه‌را و سه‌یری‌کی‌کردم و به‌ قاقایه‌کی زۆر به‌رزه‌وه گووتی «وامه‌زانن، من له‌ ترسا قسه‌تان بۆده‌که‌م. گه‌ر وابزانن زویرده‌بم لیتان. بۆیه‌ راستی ده‌لیم، چونکه‌ هه‌زده‌که‌م نه‌یننی بدرکینم، هه‌چ شتی‌ک له‌ درکانه‌نی نه‌یننی خۆشتر نییه‌. هه‌چ شتی‌ک له‌وه خۆشتر نییه‌ له‌ به‌رده‌ست دوو پیاوی پاک و گه‌وره‌دا دانیشیت که‌ ده‌یانه‌ویت حه‌قیقه‌تیان گوئ لیبیت... وای وای له‌وه‌ته‌. من پۆحم به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه ده‌رده‌چیت که‌ ده‌یانه‌ویت حه‌قیقه‌تیان گوئ لیبیت... ئیوه واده‌زانن من شه‌یتانیکی

درؤزئم و رقم له حهقيقهته، وادهزانن له قولايى پؤحمدا ئارهزوى دركاندنى راستيم نيه... نا، ئيوه هه لهن، مرؤف بؤيه دهچيته ناو بهحرى نهئيبهكانه وه تا دواتر كه هاته دهري كؤمه ليك حيكايه تى پيبيت. كه چوومه بنى بيرى ئه م شاروه خوليا و خه يالم لاي ئه م ساته بوو كه درهنگ يان زوو پؤژيک هه موو شتيك ده گيپمه وه... پؤژيک له بهردهم دوو پياودا كه حهزيان له بيستنى حهقيقهته ئه ژنؤ بهسته زمانه كانم شلده بن، زمانى ترساوم شلده بيت، هيهيى ملى بهسته زمانم شوپده بيت و هه موو شتيك ده گيپمه وه. من ده ساله چاوه رپى مه خلوقيك ده كه م لي مپرسيت، من كي م. به لام كه س ناويريت. كه س ناويريت له مورته زاي شه يتان بپرسيت... تو كييت؟ راسته من خزمه تكارم، به لام من سندوقى دهرد و نهينيشم... سندوقى دهرد و نهينيم».

ئىستا قامه تى نهرمه جو له و بزؤكتر ده هاته بهرچاوم، پوى به شيويه كى كتوپر كرابووه وه. ده پروانى و سه رتاپاي پوخسارى يه ك زهرده خه نهى گه وره و ناشيرين بوو. من به ئه سپاي گوتم «ئهى بارانت له كوئى ناشت؟». گوتمى «حه سه ن توفان... من ئه وه نيم كه تو تيده گه يت... من ئه وه نيم... هه موو واده زانن من پياويكى گرنگم، له «سوارانى زؤزان» يش واده زانن من لاي بارؤنه كان پله وپايه يه كى به رزم ههيه... به لام وانيبه... راسته من زؤر خزمه تيانده كه م... به لام برايان... برايان... من هيج نيم جگه له مردوونى ئه وان... من به حريكى قوللى نهينيم، هه موو واده زانن كه نهينيبه كم خسته ناو دلم ئيتر مه رگ نه بيت هيجى تر لي م ناييستيت. شبر مسته فا ده ته وپت بزانيت من كي م؟... من سندوقى ره شى بارؤنه كانم... ئه وان هه رچى شتيكى ره شيان هه بيت له دلى مندا ده بنوسن. كتيبى كم كه دلى بهسته زمانى خؤم ده كه مه وه تيا بنوسن و دلى بهسته زمانى خؤم داده خه م تا كه س هيج ديپكى ئه و كتيبه نه خويناويه وه... ئه وان حيسابى كتيبى كم بو ده كه ن كه تا قيامه ت

ناخوینریتتهوه ... حهسه ن توفان، تو وادهزانی من نازانم ئیوه کین؟ ...
 ها ... من گیلیم ... من زور بیرم لیکردهوه، زور زور ... دوی سوراغی
 ئیوه که وتم ... دهزانم ئیوه هیچ نین. هیچ کهس ئیوهی پانهسپاردوه ...
 حهسنی توفان ... هیهی هیهی ... ئیوه له بهیانیهوه وادهزانن که من
 له ترسدا شتتان پیده لیم ... هیهی ... خوشحالن لاواز و کهساس و
 ترساو ده مبینن ... هاها ... بهخته ورن که یاری به دلکی بهسته زمان و
 پاکی وه کو من دهکن. به لام من دهزانم هیچ کهس ئیوهی پانهسپاردوه.
 ئیوه رقتان له بارونه کانه و هیچی تر ... رقتان له حیزبه و هیچی تر ...
 رقتان له سه روکه کانمانه ... می می می می می می».

من نه مزانی چی بلیم. شبر که میک ناو قره زده که ی خوراند و
 گوئی «گر دلنیایت، ئیمه کهس پانهسپاردوین، بو به مه غولیت
 نه گووت ... بو لای میری پورسه لان ئیمه ت ئاشکرا نه کرد؟».

مورته زا گهش و کراوه قسهیده کرد. دهستی بهرز کردهوه و گوئی
 «له بهرئه وهی ئیوه م خوشده ویت. ئیوه دوو گوئی تاقانه ی نه م شارهن ...
 ئیوه دوو درهختی دهگهمنی ئه و باغه ن که خه ریکه هه مووی ده مریت و
 په ژمورده ده بیت ... پیمه که نن. به راستیمه ... ئیوه وادهزانن، من پیزی
 جوانی ئیوه ناگرم. من هه موو شتیکتان پیده لیم، له بهرئه وهی دهزانم
 ئیوه ناتوانن هیچ بکه ن ... قه سه م به هیلکه ی تازه ی کوکوختی له
 هیلانه کاند ... ئیوه ناتوانن هیچ بکه ن ... ناتوانن هیچ بکه ن ... ناتوانن ...
 له بهرئه وهی منیش و ئیوه ش له و به شه ی ئه م شاره یین راستی بزاین و
 نه زاین ناتوانن هیچ بکه یین. گر بمزانیبایه ئاده میزادیک ئیوه ی نارده
 هیچ نه دردکاند ... سویند به سه حه رگاهانی به هار، سویند به کیلگه
 پاکه کانی سوچ ... ده بووم به به ردیکی رهق و هیچ نه دردکاند، ده بووم
 به مه موونیک که زمان نازانیت و به سه گیک که کلکی کلا فده کات
 و هلدیت ... به لام دهزانم ئیوه دوو پینواری پینگی حه قیقه تن ... دوو

به پوله ن و هاتوون له هه لآلهی دلی مورته زا شیهی حه قیقه ت بمژن ... بمبورن، عه زیزان له به لاغه تی شکاوم ببورن. ئیوه ده زانن من باغی حه قیقه تم، مورته زا لاله زاری حه قیقه ته. من ده زانم ئیوه نیارزان به هیچ نییه، بۆ که س ئیش ناکه ن... سه ر به باله کانی حیزب نین... دوو هه لۆن و له سه ره وه پرا بۆ بینینی راستی به ره و خوار ده فرن».

وهک لیبۆکیک سه مابکات به ده وری خۆیدا ده سوپایه وه و به و خه نده گه وه و شیتانه یه ی خۆی سه یری هه ر دوو کمانی ده کرد. ئه وه یه که مجار بوو دلنیابم، خۆیندنه وه ی چروچاوی ئه م مه خلوقه هیچ شتیکی دیاریکراومان له سه ر پۆخی پینالیت، خه لک هه موو ته نیا سه یری روخساریان ده کرد، به لام دلی شتیکی ئالۆزتر بوو. چوه به رده می شبر و گووتی «وامه زانن مورته زای به سه ته زمان بلیمه ته، وامه زانن دلی پر نابیت له ترس و دوودلی... دلی مورته زا هه ندیجار وهک دلی زه رنه قووته یه کی ترساوی لیده دات... شه و ناخه ویت. قه سه م به برایه تی من له گه ل غه مدا، دلم وهک دلی عاشقان په شیمانی ده کیشیت و حه سه رت ده یسووتینیت... چه نده ها شه و وهک شیت به ژوره کانی ئه م کۆشکه چۆله دا پامکرده و پر به هه موو دیوار و په نجه ره کان هاوارمکرده. منیش نامه ویت نه ئینییه کان له گه ل خۆمدا ببه مه گۆره وه. واده زانن مورته زا له وه ده ترسیت، ئیوه بچه حوزوری بارۆنه کان و بلین مورته زا نه ئینی ئیوه ی درکاندوه؟ ها... واده زانن؟ ئیوه وا ناکه ن. تاسه ر ئیسقانیش گونا هباریم، ئیوه له وه گه وره تر و پاکترن وام له گه لدا بکه ن. ئیوه تیمده گه ن... ئیوه ده زانن ده سه ته راسته قینه کانی مورته زا چه ند پاکه... ئیوه حه قیقه تتان ده ویت... مورته زا زیوانی حه قیقه ته. من هه موو شتیک ده زانم. مورته زای شه یتان هه موو دلێک ده خۆینیتته وه... له یه که م شه وه وه که حه سه ن تۆفان منی پسواکرد... له ده نگیدا، له توپه بوونیدا، له شیوه ی هه ناسه دانیدا تیگه یشتم چه ند پیاویکی راستگۆیه... دوینتی به خۆم گووت مورته زا

چاوبنوقینه و پۆحی خۆت ته سلیمی ئه و دوو فریشته به بکه . گوتم
 ئه مانه له و پۆحانه ن حه قیقه تیان ده ویت . مرۆفه جوانه کانی ئه م شاره ،
 ئن و پیاوه جوانه کانی ئه م شاره ده یانه ویت بزانه حه قیقه ت ماوه یان
 مردووه . هی هی هه موو ده یانه ویت بگه نه به قینیک . من دوینئ شه و
 تا به ربه یان له سه ر به ک قاچ سه مامده کرد و خۆشحال بووم که ئیوه م
 دۆزیوه ته وه ... قوولایی پۆحی ئیوه م بینوه ... دوا جار که هاتن بۆلام
 زانیم ئیوه پرسوام ناکه ن ... زانیم» .

ئینجا به چرپه گووتی «منیش رقم له حیزبه ، قه سه م به خودا
 رقم له حیزبه ... که س نیبه رقمی له حیزب نه بیئت، هی هیهی هی هه تا
 سه رۆکیش رقمی له حیزبه» .

من به غه میکی قووله وه گوتم «مورته زا ... گرنگ نیبه ئیمه چیین؟
 به لام پیمبلئ باران شوکورت له کوئ ناشت؟» . مورته زا گووتی «من
 مردوونئژی حیزیم ... مردوونئژی بارۆنه کانم . له میژه حه زده که م به کیک
 بدۆزمه وه ئه و راستیانه ی لا بدرکینم ... قه سه م به پۆحی بولبول و
 بۆنی میخه ک و په نگه ی یاسه مینی نوئ، بیزاربووم وه ک کتیبیک بژیم
 که له ناومدا شت ده نوسن و دایده خه ن ... له پۆحمدا نهینئ ده نوسن و
 دایده خه ن . گه ر ده ویریت حه سه ن تۆفان وه ره و ئه م کتیبه بکه ره وه و
 سه سیری لاپه ره یه کی بکه ... گه ر ده توانیت وه ره و دلم بخوینه وه که سال
 دوا ی سال نهینئ تیا ده نوسن . وه ره و سنگم والاکه و بزانه چی تیدا به .
 به لام ئه وه ی ئه م نهینیه ده زانیت ده بیئت به مه خلوقیکی ترسناک ...
 ده زانم پۆژیک له پۆژان ده مکوژن ... که دوا لاپه ره ی ئه و دلای منیان
 نوسی ... که سه بیران کرد دلای من چیتر لاپه ره ی سپی تیا نه ماوه و نهینئ
 دیکه ناگریت ... که پوانیان پۆحی مورته زای به سه ته زمان لئیده پۆژیت ...
 هیهی هی هاما .. هی هو هی .. ده یکوژن ، بۆ ئه وه ی خۆم و نهینیه کانم
 بۆ هه تاهه تیا به پۆین بۆ جه هه نه م ... شبری قززه رد ... لیم مه پرسه ، من

کټم. من کتیبیکي زیندووم، به لگه یه کی په شم و هه ناسه ده دم... بمکوژه تا له گه لمد ا نه و کتیبه زیندووه بمریت... ده ته ویت بمرم و له گه لمد نهیني سهرده میک بچیته ژیر خاک؟. هاها... من توحفه یه کی زیندووم». به جیدیه تیکه وه پتر له جیدیه تی نه کتریکي شاره زا ده چوو، هاته به رده می من و به ده نگیکي زوالل و به رز گووتی «حه سنی توفان، تو ده توانیت خو ت ناو ها بخه یته مه ترسییه وه؟... ده توانیت؟ نه وان منیان کرد به مؤزه خانه یه کی تاریک که له سهر دوو قاچ ده پوم... ده ساله، پوژ دوی پوژ دلی خو م ده که مه وه و نه وان نهیني تیدا دنوسن، هه موو شه ویک به دلای به دبختم ده لیم، نهی دلای به دبخت خو تبگره و مه پوخی. نه و دلای من نه بیت هیچ سندوقیک له دنیا دا نه و هه موو نهینیه ناگریت... نه گهر تو ته نیا دلوپیک له نهینیه کانی من بزانیته، شیتده بیت. گهر سهری نه و سندوقه هه لبری دهر د و ترسی وه ها ده بیني به شی هه زاران شاری دنیا ده کات. هیچ شتیک وه که نه وه مرو ف شیت ناکات، نهیني بزانیته و نه بدرکینیت. من بو نه وهی شیت نه بم پیده که نم... هاها... هیهی... بو نه وهی شیت نه بم سه ماده که م».

شبر لیپرسی «مورته زا تو چی ده که یته؟ تیناگم مانای چی مردوونیزی بارونه کان بیت... مورته زا مه ترسه و دلای خو تمان بو بکه ره وه». گووتی «مورته زا بترسیت؟... بترسیت؟... مورته زا هه ندیچار زور ده ترسیت و هه ندیچاریش ده بیته نازاترین پیایوی دنیا. مورته زا ناو هایه. حیکایه تی من له سهرده می شه پی ناوخو وه ده ست پیده کات. تازه له زیندان هاتبو مه دهرئ... پیایویک بووم غه مگین و بیئیش، زیندانی به عسییه کان منی کردبوو به رموزنیکي ناشیرین. نیوه واده زانن من هه میشه و ناشیرین بووم؟ به لئ هه روا ناشیرین بووم، به لام وه ها نا و به مشیوهیه نا... منیش وه که هه موو مه مخلوقاتی دیکه ی خودا جوانی خو م هه بووه... پوژیک له پوژان دلی مرو فیکي ناسایی له

سینه‌مدا تریه‌ی هاتوو، منیش وهک هەر ئاده‌مییه‌کی به‌دبه‌ختی تری ئەم دونیایه‌ غەم و شادومانی خۆم هه‌بووه... پۆحم به‌ ئان و ساتی وه‌هادا پۆیوه‌ پریوو هه‌ له‌ په‌حم و خۆشه‌یستی. قه‌سه‌م به‌ جوانی عه‌شق له‌وانه‌یه‌ به‌ کێکیش دوور به‌ دوور هه‌ستی به‌ پاکی دڵم کردبیت و چه‌زی لێکردبم... کێ جوازیت؟ هیه‌ی... به‌لام هه‌سته‌که‌م پلانێکی نیلاهی و پیلانێکی گه‌ردونی له‌ گۆرپییون تا پۆحی من وابشیویت. بارۆنی پۆرسه‌لان له‌ کاتی شه‌رده‌ا ویستی ده‌ستم بگریت و له‌ هه‌زاری و بیکه‌سی ده‌رمبه‌نیت. ئەوکات بیکه‌سه‌بووم، براهه‌کم که‌ نه‌ویش وه‌ک من نه‌دار و هه‌زاریوو به‌ خێویه‌کردم... من وه‌ها ده‌ستگورتبووم، سه‌گ و پشيله‌کان له‌ من باشت و خۆشتر ده‌ژیان. هاوپی کۆنه‌کانم، ئەوانه‌ی له‌گه‌لیاندا چوو بوومه‌ سه‌ر شانۆ، ئەوانه‌ی له‌ ماکبه‌س و ئۆتیلۆدا هاوته‌خته‌مبوون، پرسیوايان کردبووم، وه‌ک ژنکوژیکی دل‌ه‌رق سه‌یریانده‌کردم... به‌ هه‌ر کۆلانێکدا ده‌پۆیشتم ژنان خۆیان ده‌شارده‌وه... هیه‌ی هی... به‌ هه‌ر کوچه‌یه‌کدا تیده‌په‌پیم، مندا‌ان له‌ به‌رده‌مدا هه‌لده‌هاتن... ناوی سامناکی مورته‌زای شه‌یتان له‌م شارهدا ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ ئەو وه‌رزه... چۆن ده‌یانتوانی وا به‌ مورته‌زای بیخه‌تا بلێن؟... چۆن ده‌یانتوانی بیته‌وه‌ی جوانی پۆحم ببینن، ئاوها وێرانکه‌ن؟... چۆن؟... وه‌ها بوو پووم له‌ هه‌ر ئیشیک ده‌کرد قاپییه‌کانی به‌ پوومدا داده‌خران. هی هی هی... وه‌ها بوو... نان له‌ سه‌ر سه‌فره‌مدا نه‌بوو... وه‌ها بوو، برسیتی و بیپاره‌یی و پرسیواپی تاده‌هات به‌ره‌و خوار ده‌بیردم... له‌وکاته‌دا بارۆنی پۆرسه‌لان که‌ره‌میکرد و ئەو کاره‌ی بۆ دۆزیمه‌وه. سه‌ره‌تا هه‌ندیک لاشه‌ی کوشتاری ناوخبوو که‌ ده‌بایه‌ بیسه‌روشوین بکرا بانایه... ده‌بایه‌ ونبن و که‌س نه‌زانیت کێن و کوری کێن و له‌ کوین... سێ لاشه‌بوو له‌ ژێرزه‌مینێکدا، هه‌ر سێکیان بۆگه‌نیان کردبوو... نازانم کێ بوون و سه‌ر به‌ چ حیزبیک بوون... سێ گه‌نج بوون له‌ سێ به‌تانی په‌شه‌وه‌ پێچرابوون... من هه‌ر سێ لاشه‌که‌م

هه لگرت و ناشتمن ... سویند به جوانی و به راستی ئه وه یه که مجار بوو دهست له دهستی مردوو یه که بدهم ... من گوڤم بۆ هه لگه نندن، من به هیمنی خستمنه ژێر خاک و ته سلیمی خودام کردن ... هه ندیجار بووده که مه خودا و ده لایم ئه ی باری ته عالا، گه ر مورته زا نه بیته که لاشه ی مردوو به یخه تاکان ده هی نیته وه جزورت تۆ چی ده که یته؟ من له و سالانه دا تیگه ی شتم حیزب هه می شه لاشه یه کی هه یه بیشاریته وه ... حیزبه کانی ئه م شاره هه می شه لاشه یه کیان هه یه بیشارنه وه» .

مورته زا وه ک بیر له ده ورو زه مانیتکی زۆر دێرین بکاته وه، وه ک بوونی من و شیری فه رامۆشکرد بیت چوو هه پێشده می په نجه ره ی ژوو ره که و گووتی « ئه وکات نویمیران دروست نه کرابوو، پارچه یه ک زه وی گه و ره ی بیساحیب بوو. بارۆن بازنه یه کی بۆ کیشام و گووتی مه یته کانت لێره دا بنیژه . هه ی، بازنه یه کی ته باشیری گه و ره ... من سنووری ئه و بازنه یه م له می شکمه دا کیشا و پیکابیکی سپیم له بارۆن وه رگرت و بووم به لاشه نیژ. هه ی هه فته یه ک نه بووه ئیدی من لاشه م نه بیته، گه ر هه فته یه ک لاشه که م دوابکه ویت زه ویم لیده بیته جه هه نه م ... قه سه م به خودا له شه ری ناوخۆدا لاشه کان زۆر تریوون ... هه ندیجار له گوڤه پانی جه نگدا چه ندین لاشه ی بی شوناس جیده مان که زۆر به یان جه نگاهه ری بی که سوکار بوون . شه وان دره نگ به خۆم و پیکابه پاک و سپیبه که مه وه، پیکابه فری شته یبه که مه وه به وه ره قه ی مۆرکراوی سه رکردایه تی و فه رمانده ی گشتی هیژه کانه وه ده چووم و لاشه کانه هه لده گرت و ده مناشتن ... هه ی ... ئیوه واده زانن مورته زا په حمی نییه ... لاتان وایه مورته زا لاشه کانی خۆشناویت ... هه ی ... من لێره دا، له دالمدا ئه لبومیککی نه نینیم هه یه که هه ی که سیک ناتوانیت بیکاته وه، هه ی که سیک ناتوانیت ببینیت، له ویدا وینه ی هه موو لاشه یه کم هه لگرتوو ... لێره دا، ئاله م که لاله ناشیرینه مدا، بۆنی هه موو لاشه یه کم به جیا هه لگرتوو ... له م دهسته پاکانه مدا مه لمه سی هه موو

پێستیک و هەموو مردووێکەم هەلگرتوو. گەر من ئەو هەموو مردووەم نەناشتباوە کێ دەیناشتن؟! لەدوای شەپری ناوخۆ، پۆژیک بارۆنی پۆرسەلان هات بۆلام و گووتی «غەفوور ئاغای سەرماوزەری» ئیشی پێتە. غەفوور ئاغای لە دۆستانی نزیکە سەرۆک بوو کە لە مەجلیسدا دەیگوت «نیوەی بەزی ورگی سیاسییەکانی کوردستان، دوگی بەرخی منە». کچیکێ سەرماوزەری بەبێ ویستی ئاغا و کۆپەکانی لە زانکۆ حەزی لە هەتیوێ گەدایەکی هاواری کردبوو. کۆپانی ئاغا هەردووکیانیان کوشتبوو و خستبوویاننە دوو گۆینی گەورەو و لە ئەشکەوتیکێ عاسی نیو دەریەنداندا شارەدبوویاننەو. ئەو یەکەم ژن بوو من بینێژم. کە لاشەکانم لەو ئەشکەوتە دەرھێنا وامدەزانی لە جەستەئێمبۆرە ژنە بەدبەختە، نایەتوێ پێگام. کە ناختم وامدەزانی خانم لە نیوان ئەم هەموو جەنگاوەرە شەپری ناوخۆدا هەست بە ترس و بێزاری دەکات. قەسەم بە هەناسەئێ پاکێ کەو لە کاتی قاسپە قاسپدا... ئەو یەکەمین ژن بوو من پەنجەم بەر لەشی بکەوێت. هیهی هیهیهی دواتر هەر ئاغایەک، هەر قەبیلەیک، هەر بەرپرسیکی حیزبی، هەر پێکخراویک، هەر حیزبیک، هەر دەولەمەندیک، هەر دەزگایەکی پۆلیس یان ئاسایش بیانویستباوە لاشەیک بشارنەو و بێسەر شوینی بکەن دەیاندا بە مورتەزا. کە نوێمیرانیان دروستکرد، ئەو پارچە زەویەیان بە دیواریکی بازەنیی گەورە گەمارۆدا و دوو دەرگایان بۆکرد».

مورتەزا وەستا و دەستی لە گیرفانە قوولەکانیدا گێرا و گووتی «ئەو کلیلێ ئەو دەرگایانە، ئەو کلیلێ باغەکانی مورتەزایە... ئەو کلیلێ باغەکانی حەقیقەتە. من لەو پارچە زەویەدا گۆل و ئادەمیزاد دەنێژم... هیهی هی هەموو خەلک لە نوێمیران وادەزانن ئەو باغیکێ گەورە، هەموو خەلک پێدەئێن باغەکانی مورتەزا. بارۆنەکان نەبێت... بارۆنەکان هەموو دەزانن. لەم دە ساڵەدا هەفتە نەبوو لەوێ مەیت

نه نيزم... قه سه م به دوورى ئاسمان و به رزى مانگ و غه ريبى نه ستيره... قه سه م هيهى به ئيشراقاى سپيدان له سه ر دل... هه ر ئاغا يه ك ويستيبى هيهيه هيهيهى... ويستيبى لاشه ي ژنه خائينه كه ي بشاريته وه من بوم شار دوته وه، هه ر به رپرسيك ويستيبى نه ياره كانى كفن و دفن بكات من بوم كفن و دفن كردوه، هه ر كاسبيك، سيخوړپك، تيرورسيك، عاشقيك، نهينيزانيك، خائينيك كوژراييت، من به وه ده ستانه ي خوم هه لمگرتووه و له باغى مورته زادا شار دو مه ته وه، كه مجار هه بووه ليو نه ني مه سه ر نيچاوانى مردووه كان و ماچيان نه كه م و نه ليم «دلى من بو وا مرديت»... هه موويان وان ليړه دان... وان له دلى مورته زادن... له م به حره كپ و بيدهنگ و بي زمانه دا كه ناوى مورته زايه... هيهيه هى هو هى... واى له م دل ه بيدهنگ و كپه ي من واى... هيهيه ئيوه واده زانن من له تر سدا قسه تان بو ده كه م؟ ها؟ واده زانن له تر سدا قسه تان بو ده كه م؟ نا، ئيوه ته نيا دوو كه سن، سه رتان هينا بيته سه ر ليوارى نه م به حره كپه ي دلى من و بتانه وييت گوييگرن و بيستن، بزنان ده ربا تاريخه كه ي نيو پوچى مورته زا گه ر ده ميكا ته وه ده لييت چى؟ نه وه ي گوي له م ئوقيانوسه بگريت ده بييت بترسيت... نه وه ي گوي له شه پوله قووله كانى دلى مورته زا بگريت ده بييت ده ست بخاته سه ر دلى و تامردن ئاسووده نه خه وييت... هيهيه هى هى... من پيمگووتن... من باران شو كورم له باغى خومدا ناشت... باران شو كور لاي منه... نه وه كليلى ده رگاكانه... كليلى ده رگاكان».

من به مورته زام گووت «مورته زا، من هيچم له تو ناويت، نه و لاشه يه نه بييت... نه و لاشه يه م بده ري و ئيدى هيچى تر... و ابزانه نه ينى تو له به حريكى قوولدايه».

مورته زا به سه رساميه وه سه يريكردم و پرسى «بوچيته؟ چى له لاشه كه ده كه يت؟ تائيستا هيچ لاشه يه ك له باغى مورته زا نه چوته ده ري؟ هيچ لاشه يه ك».

وہک یہ کیئک کوتەکیکی گەورە داییت بەسەرمدە گێژ و حەپۆل سەیرمەدەکرد و گووتم «نازانم بۆچییمە، بەلام دەمەوێت».

شیتانە بازیدایە بەر دەمم و گووتی «هەموو زەمینم بەدەیت، ناتوانم لەگەڵتدا بیتم... گەر بزانی من نەپێنی ئەو گۆرستانەم درکاندووە دەمکوژن، قەسەم بە دوا غونجەیی بەهار، قەسەم بە هەموو ئیوارە فێنکەکانی دنیا دەمکوژن. من دەتوانم شوپێنی لاشەکەت پێبێلم... دەتوانم، بەلام قەسەم بە شەونمی سوێح بزانی من کاری وەهام کردووە دەمکوژن... گەر دەتەوێت حوکمی مردنم بەدەیت، گەر دەتەوێت بمکوژیت، ئەوا مورتەزا ئامادەییە... گەر بە مردنی مورتەزا دلێ ئیووە ئاسوودەدەبێت، ئەو پیاوچاکان... ئەوا بە جوێکی دی بیکوژن... من نامەوێت بە دەستی ئەوان بکوژم... نامەوێت بمکوژن و لە باغەکەیی خۆمدا بمنێژن... گەرچی دلێیام درەنگ یان زوو، پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن و هەر لەو باغەدا دەمنێژن».

ئەو شەو مورتەزا کلیلی یەکیئک لە دەرگاکانی باغەکەیی داینی و ئێمەش سویندەمان خوارد، هیچ کات و لە ژێر هیچ گووشاریک و لەبەر هیچ ترسیکدا ناوی نەهێنین. ئەوێ ئەو شەو کامەرانیکردم و زۆر خستیمە سەر سەفا، ئەو بۆو مورتەزا دەریارەیی چارەنوسی لاشەکەیی موراوە جەمیل هیچی نەدەزانی... وەک ئێمە شەوێک گەرابوووە سەر شوین گۆپی ئەو و جگە لە چالێکی خالی هیچی دی نەبینیبوو. ونبوونی لاشەکە ترسیکی قوولێ خستبوو دەرونی بارۆنی کولەکە و بارۆنی پۆرسەلانیشەو. کە مورتەزا چیرۆکی ونبوونی لاشەکەیی بە هەموو وردەکارییەکانەو گێزایەو، تیگەیشتم لاشەکە لە بن دەستی ئەواندا نییە. ئیستا دەمزانی لاشەکەیی موراوە لە کوێیە و لای کییە... بە شادییەکی گەورەو لە مانی مورتەزا

هاتمه ده‌ری. پالم به عه‌ره‌بانه‌که‌ی شبره‌وه‌ دهن‌ا و گوزانیم ده‌گوت. شبر که منی وه‌ها د‌ل‌خ‌وش و کامه‌ران بین‌ی گوت‌ی «حه‌سه‌نی پی‌زۆ له‌ هه‌موو زیانتدا وه‌ها به‌سه‌فا نه‌مدیویت». ئه‌و شه‌وه‌ چوم بۆ هه‌زارباغ و به‌ده‌م پتکه‌نینه‌وه‌ له‌ ناو گول‌ه‌کاندا لی‌خه‌وتم، تا به‌یانی خه‌وم به‌وه‌وه‌ بین‌ی کچی‌کی زۆر جوان به‌ناوی باران شوکوره‌وه‌، له‌ نیو گول‌ه‌کاندا راده‌کات و به‌ نازکی پت‌مه‌ل‌یت «حه‌سه‌نی پی‌زۆ دوامکه‌وه‌... نای حه‌سه‌نی پی‌زۆ بۆ وه‌ها وه‌ستاویت و دوام ناکه‌ویت».

یاداشته‌کان‌ی بارۆنی خه‌یال

پت‌گوت عه‌تار چیت بۆ کردوم؟ ئه‌و به‌ پتکه‌نینه‌ گیزه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ سه‌یریکردم و لیستی ناوی رۆحه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان‌ی ده‌ره‌یناو گوت‌ی «جه‌نابی بارۆن... من تا ئیستا عه‌قدم له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا مۆرکردوه‌». هه‌ندیک ناوی نیشاندام، ناوی هه‌ندیک ئه‌ندازیار و وه‌ستا و پاریزهر و یاساناس و باغه‌وانی خه‌یالکاربوون. سه‌ری به‌رزکردوه‌وه‌ و گوینکان‌ی خۆی سه‌ری و گوت‌ی «به‌لام هه‌ندیک له‌ رۆحه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان‌ نایه‌نه‌ ناو هیچ عه‌دیکه‌وه‌، نایه‌نه‌ ناو هیچ په‌یمانیک‌ی دونه‌یاوه‌... نایه‌نه‌ ناو هیچ پڕۆژه‌یه‌که‌وه‌». ئه‌و کاته‌ هیدی هیدی خه‌ریک‌بوو نیگاریکی ته‌واوم له‌سه‌ر سه‌روشتی ئه‌و شاره‌ خه‌یالییه‌ لادروسته‌بوو که‌ ده‌مویست بنیادی بنیم. بیروکه‌ی سه‌ره‌کیم ئه‌وه‌بوو که‌ شاری خه‌یالی ده‌بیت له‌سه‌ر تیکه‌لبوونی سه‌ی جۆر جوانی دروستبوویت. یه‌که‌م جوانی بیناو خانووبه‌ره‌ و باغه‌کان. دووه‌م جوانی ژیان و هارمۆنییه‌تی نیوان ئاده‌میزاده‌کان. سێهه‌م جوانی خه‌یال که‌سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌ی هه‌موو

جوانبیه کانی تره. خوتان ده زانن من دواى خویندنه وه یه کی دریز
 و سهر دانی چه ندین ولات و بینینی چه ندین کیشوهر، گه یستمه
 شه و پرورزه یه. شه و یک له گه ل هه موو شه و روجه به ره خه یالیانه دا
 کربوومه وه که له گه ل شه و سهرزله گویته په دا په یمانیان مؤرکردبوو.
 کومه لیک خه لکبوون له له شکره گوره که ی غزه لنوس، شه وانسه ی
 خولیا یان بوو شتیک له خه یالاتیان بکه ن به راست. من که سه یری
 ده موچاویانم کرد، راسته و راست دوو توخم ئاده میزادم له ناودا
 به دیکردن، توخمیکی رهش که ده مزانی خه یالاتی جوانیان هیه، به لام
 هینده ی بیر له وه ده که نه وه خه یالی خویان بکه نه کالا و بیفروشن،
 بیریان لای ستاتیکا و جوانی خه ونه کانی خویان و خه ونه کانی من
 نه بوو، بیریان له جه وه رى شه و گه ره که شه فسانه ییه نه بوو که من
 ده مه ویست دروستیکه م. له گه ل توخمیکی سپی که به راستی بق
 که سیک ده گه ران کومه کیان پیبکات خه ونه کانیان بهینته دی. مرقف
 ده بیت به راستی له مانای جوانی تیبکات شه وسا ده توانیت له گه ل مندا
 ئیشبکات. مه مخلوقات زورن که خه یالیان هیه، به لام من مه مخلوقیکم
 ده ویت هه م خه یالی هه بیت و هه م له جوانی تیبکات، جوانی به و
 مانایه نا بتوانیت موورویه کی جوان دروستیکه ییت، به لکو به و
 مانایه ی شوینی شه و مووروه به جوانی له ناو ملوانکه یه کی گوره دا
 جیکه یته وه. بیخه یته جیکای راستی خوی له سهر نه خشکه. شه پى
 یه که می من له گه ل روجه به ره خه یالییه کانداه یه که م شه وه وه
 له سهر مانای جوانی دهستی پیکرد. شه وان به کاریگه رى غزه لنوس
 واتیده گه یشتن هه ر شتیک و جوانی خوی له ناو خویایه تی و لیتی
 جیانابیته وه، به لام بچوونی وه ها منی شیتده کرد... تووشی هیستریا
 و نامویی و خق له ده ستدانی ده کردم. شه و شوینته ی تیا کربووینه وه
 ژووریک بوو له قاتی سهره وه ی یانه ی شه نداز یاران. من له ناوه راستی

ژوره‌که‌دا وه‌ستا‌بووم، بوتلیک‌ناوی‌ تورکیم‌ به‌ده‌سته‌وه‌ بو، گروت‌م‌ «هیج‌ شتیک‌ به‌ ته‌نیا‌ خۆی‌ جوان‌ نییه‌، هم‌وو‌ شته‌کان‌ جوانی‌ خۆیان‌ له‌و‌ جیگایه‌وه‌ وه‌رده‌گرن‌ که‌ تئیدا‌ وه‌ستا‌ون... ژنیکی‌ جوان‌ که‌ له‌ ناو‌ خه‌راباتی‌کدا‌ ده‌ژی، چ‌ هه‌ستی‌کمان‌ ده‌داتن، چ‌ هه‌ستی‌ک؟ له‌بری‌ هه‌ستی‌ جوانی‌ و‌ جاویدانه‌گی‌ و‌ گه‌وره‌یی، غه‌م‌ و‌ بیمانایی‌ و‌ پوچیمان‌ بیرده‌خاته‌وه‌. که‌ خاترونیکی‌ قه‌شه‌نگ‌ له‌ خه‌راباتی‌کدا‌ ده‌بینن، له‌بری‌ شادی، له‌بری‌ ئاره‌زوو، له‌بری‌ خروشان‌ی‌ پیاوه‌تی، هه‌ست‌ به‌ پوچی‌ ئه‌م‌ دنیا‌یه‌ و‌ بیمانایی‌ ئه‌م‌ وجوده‌ و‌ ناریکی‌ ئه‌م‌ ژیا‌نه‌ ده‌که‌ین... به‌لن‌ جوانی‌ که‌ له‌جیگای‌ راسته‌قینه‌ی‌ خۆی‌ نه‌بوو‌ له‌ نه‌خشه‌که‌دا، له‌بری‌ ئه‌وه‌ی‌ هه‌ستی‌ جوانیمان‌ بداتن، هه‌ستی‌ ناریکی‌ و‌ تیکه‌چوون‌ و‌ ناعه‌داله‌تیمان‌ ده‌داتن... رۆژیک‌ له‌ باغی‌کدا‌ پیاسه‌مه‌ده‌کرد، هه‌ر‌ وه‌ک‌ چۆن‌ هه‌موو‌ مه‌خلوقات‌ی‌ دیکه‌ی‌ خودا‌ ده‌رۆن‌ ئاوها‌ ده‌هاتم‌ و‌ ده‌رۆیشتم، ژیر‌ پیم‌ چیمه‌نیکی‌ وشک‌ و‌ گیایه‌کی‌ مردوو‌ بو، چه‌نده‌ها‌جار‌ هاتم‌ و‌ چووم... هاتم‌ و‌ چووم. هیج‌ شتیک‌ له‌و‌ چیمه‌نه‌ وشک‌ و‌ باغه‌ په‌ژمورده‌یه‌ سه‌ره‌نجی‌ رانه‌کیشام... هیج‌ شتیک. دوا‌ی‌ ده‌ جار‌ هاتو‌چۆ... رۆیشتن‌ و‌ هاتن، گولیکی‌ سه‌ی‌ چکولانه‌ و‌ قه‌شه‌نگ‌ بینی، که‌ به‌ هه‌موو‌ حیسابیک‌ جوانبوو... به‌ هه‌موو‌ حیسابیک‌ قه‌شه‌نگبوو. له‌ خۆم‌ پرسی، هینی‌ میری‌ خه‌یال‌ تو‌ چ‌ ده‌ردته‌ وا‌ ئه‌م‌ گوله‌ نابینیت... چ‌ ده‌ردته‌؟ ده‌زانن‌ بۆ‌ نه‌مبینی، عه‌زیزان‌ ده‌زانن‌ بۆ‌ نه‌مبینی؟ چونکه‌ جوانی‌ له‌ناو‌ به‌حریک‌ له‌ په‌ژمورده‌ییدا‌ نابینریت... جوانی‌ ته‌نیا‌ له‌ شوینی‌ خۆیدا‌ ده‌بینریت، له‌ ناو‌ شتی‌کدا‌ که‌ سه‌رتاپای‌ جوانی‌ بیت. گه‌ر‌ ئه‌و‌ گوله‌ له‌ ناو‌ سه‌وزی‌ و‌ ته‌پی‌ و‌ ناسکیه‌کی‌ گه‌وره‌دا‌ بایه‌ من‌ ده‌مبینی. من‌ بۆیه‌ ئه‌و‌ گوله‌م‌ نه‌بینی، چونکه‌ لاله‌زاره‌ زه‌رد‌ و‌ باغه‌ په‌ژمورده‌که‌م‌ ده‌بینی، گه‌ر‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و‌ زه‌ردی‌ و‌ ژاکاوییه‌م‌ فه‌رامۆش‌بک‌رایه‌، زووتر‌ ئه‌و‌ گوله‌م‌ ده‌بینی. گه‌ر‌ ناشیرینی

دونیا فراموش نه‌کین، گهر په‌ژمورده‌یی لاله‌زاره‌که فراموش نه‌کین، جوانی گوله‌ناوازه و تاقانه‌کانمان بؤ نابینریت... بؤ شه‌وی جوانی خه‌یال دهر‌بکه‌ویت، ده‌بیت ناشیرینی دونیا پوخساری خوی ونبکات. شه‌ی هاوړئ نه‌ندازیاره‌کانم... شه‌ی برایانی پرگال و گوشه‌پیو و راسته. سه‌یری شه‌م شاره‌بکه‌ن که ورده‌ورده پرده‌بیت له خانوی به‌رز و به‌ردین و گه‌وره به‌پایه‌ی گریکی و به‌ویقاری مالی خوداکانی تۆلومپه‌وه. به‌لام که ورد دهر‌پوانن له‌م شاره‌دا جکه له نارپکی چی ده‌بینن؟ هیچ... هیچ شه‌م شاره له‌گه‌ل هم‌وو ورده‌کاری شه‌ندازیاره تاکړه‌وه‌کاندا هیتستا خه‌راباته، هه‌رچی جوانیبه‌ک که له خه‌راباتدا ده‌پروینیت پتر خه‌رابات زه‌قده‌کاته‌وه، بویه ده‌بیت شه‌م شاره له بیر خوتان به‌رنه‌وه... گهر ده‌تانه‌ویت له‌گه‌ل مندا نیشبکه‌ن، شه‌م شاره فراموشبکه‌ن و مه‌پرسن چی تیدایه. شه‌وه هه‌لگرن بؤ خه‌لکی خوی. جوانی لای من نه‌خشه‌یه... نیشکردنه له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌ک که به‌رد به‌به‌رد و بست به‌بستی حیسابکراییت، شاری خه‌یال شارپکه تیددا ماتماتیک و سیاست و شیعر ته‌بان، پیکه‌وه کارده‌کن، برایان شه‌وه خولیای منه بؤ شه‌م کومه‌لگا برینداره‌ی نیمه که ده‌یه‌ویت له جه‌نم هه‌ستیته‌وه، ده‌مه‌ویت ماتماتیک و سیاست و شیعر ناشتبه‌مه‌وه. جوانیبه‌کی تاقانه ناتوانیت له به‌حری ناشیرینیدا جوان بیت...»

هه‌ستمکرد هه‌ندیک له پوځله‌به‌ره خه‌یالیبه‌کان به‌ره و قسه‌کانم ده‌بزوین و به‌روم پیده‌کن. به‌لام له کوتایی شه‌و دانیشته‌دا پتر تیگه‌یشتم که غزله‌نوس چ کاریگه‌ریبه‌کی له‌سه‌ر شه‌م بوونه‌وره خه‌یالیانه هه‌یه. پیکرا خویان وه‌ک کومه‌له بوونه‌وه‌ریکی ناوازه سه‌یرده‌کرد که له سه‌ر زه‌مین نامون و ده‌یانه‌ویت به‌نامویی بمیننه‌وه. سه‌یرترین شت له مرقدا شه‌وه‌یه که ده‌توانیت شانازی

به نام‌بوونی خوییه‌وه بکات. ئه‌وه‌ش دهر‌دیک‌کی دیک‌یه که شاعیران مرق‌فایه‌تیا‌ن پی‌وه گیر‌وده‌کرد‌وه. به‌ر له شاعیران هیچ که‌س نام‌ویی وه‌ک تاج نه‌خست‌وته سه‌ر سه‌ری خ‌وی. ئاخ ئه‌گه‌ر بمانتوانی‌بایه خه‌یال له‌ده‌ستی شاعیران دهر‌به‌یتین، ئاخ. ئه‌وکات ده‌مانتوانی زه‌وییه‌کی جوان دروست‌بکه‌ین. به‌لام شاعیران... ئه‌و حیزانه، خ‌ویان له‌ دونیایه‌کی جواندا ده‌ژین و ریگاش ناده‌ن ئیمه‌ ئه‌م دونیایه‌ فه‌رام‌وش‌بکه‌ین و ئازاره‌کانیمان بیر‌بچیت‌ه‌وه... ئه‌وه‌ دهر‌دی گه‌وره‌ی منه‌ له‌گه‌لیاندا. ئه‌و شه‌وه‌ یه‌ک‌ینک بو‌و له‌ شه‌وه‌ ترسناکه‌کانی ژیانم، له‌و شه‌وه‌دا تیگه‌ی‌شتم که‌ ده‌شیت که‌سانیک له‌م ئه‌ندازیار و وه‌ستا و باغه‌وانانه به‌راستی بو‌ دروست‌کردنی بینای جوان و خه‌یالی، شه‌قامی سه‌وز و ئه‌ندازه‌یی، فولکه‌ی پ‌ر ک‌وتر و مه‌یدانی پ‌ر له‌ پ‌ر‌شنایی و گول، ک‌ومه‌که‌مبکه‌ن. په‌نگه‌ بتوانن د‌وای په‌نجیکی ز‌ور له‌ دروست‌کردنی شته‌کاندا هه‌مه‌په‌نگی و هارم‌ونی بخ‌ولقینن. هه‌ستم‌کرد له‌وانیه‌ بتوانین مال‌ه‌کان و باغه‌کان و شه‌قامه‌کان به‌م پ‌ر‌خه‌به‌ره خه‌یالیانه دروست‌بکه‌ین، به‌لام من پی‌وستیم به‌ ئه‌ندازیاریکی دیک‌ه‌ش بو‌و بتوانیت هارم‌ونی بخاته‌ ناو دله‌کانه‌وه و وابکات بو‌یه‌ک لی‌ده‌ن... ئه‌ندازیاریک بتوانیت پ‌ر‌خی مه‌خلوقات‌ه‌کان له‌ یه‌ک نزیک‌کاته‌وه و وابکات ئه‌و شاره‌یان خ‌وشبو‌یت. دلنیا‌بووم ئه‌م بو‌ونه‌وه‌رانه ده‌توانن جوانی و هارم‌ونی نیوان شته‌کانم پی‌یبه‌خشن، به‌لام ناتوانن ئه‌و هیزه‌م بدهنی که‌ هه‌موو مرق‌فه‌کان ده‌کات به‌ عاشقی یه‌ک‌تر. ئاه ئی‌وه نازانن چ شه‌ویکی ترسناک‌بوو، من له‌ یه‌که‌م پ‌ر‌ژی ژیانمه‌وه له‌وه‌ها شه‌ویک ده‌ترسام، وه‌ها شه‌ویک بگه‌یته‌ ئه‌و به‌روایه‌ی زه‌مینیکی جوان به‌بی شاعیران دروست ناکریت. ئه‌گه‌رچی من هه‌میشه به‌روایه‌کی وه‌هام هه‌بووه، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ که‌ سه‌یری ده‌موچاوی ئه‌و ئاده‌میزادانه‌م کرد که‌ عه‌تار ک‌ویکرد‌بو‌ونه‌وه‌ پ‌تر بو‌وی ترسناکی وه‌ها قه‌ناعه‌تیکی

تاریکم ده بیینی. سهرده میک که خولیا ی کپینی غزله کان که وته سهرم، زور له مانای نهو غزله لانه پامام... نهو نمونانه ی له بهره ستمدا بوون، به غزله ی تر به راورد مکردن. چه ندین شه و له گه له هندیک ئوستادی پیری کلاسیکیاتدا له کتیبخانه که ی خومدا دیره کانمان تهفسیر کرد. گه یستمه نهو به قینه ی نهو غزله لانه ی غزله لنوس هیئده ی باس له جوریک له هارمونی ناکوتای نیوان مرؤف و گهردون دهکات، باس له عه شقی پروت ناکات، غزله لانه کانیه و شاعر نه بوون، به لکو پردبوون. مامؤستایه کی پیری کلاسیکیات پنگوتم «نهوانه پردن له نیوان مومکین و موعجیزه دا، له نیوان مه وجود و مو فاریقدا. له نیوان واحید و لامتناهیدا». من پیمگووت من پیاویکی مؤدیرنم، نه م قسانه ی تو به زمانی نوی، به زمانی سه ده ی بیست و یهک واته نه م قه سیدانه پردن له نیوان تاک و دونیادا، له نیوان خود و نهوانی دیدا، له نیوان ته نهایی و رۆحی کومه لگادا. پیره سه ری له قاند و گووتی «رهنگه وایت... کوپم رهنگه وایت، من نه ویهان نازانم». من به جوریک له جوره کان باوه ریم هه بوو نهو غزله لانه هیژیکی گهره ی تیگه یستنی عاشقانه ی مرؤفن له مرؤف، نه وهک ستایشی عاشق بن بو مه عشوق. شه ویک بوو له شه وه سامناکه کانیه ژیا نی من... تیگه یستم به بی غزله لنوس هیچم بو ناکریت، سوودی چیه مرؤف شاری جوان دروستبکات، بیته وه ی بتوانیت رۆحی ناده میزاده کان پیکه وه کرکبکات و گریانبادات، بیته وه ی بتوانیت هه تا هه تایه زیندویتی خیال مسؤگه ربکات. له و شهوانه دا جاریک ماجیدی گؤل سؤلام گرت، نهو رسته یه کی وه ها ترسناکی پنگوتم که هه رگیز له یادم ناچیته وه، نهو راگوزهر به منی گووت «بارۆن... شاری خه ونه کان نهو شاره یه که خه ونی لی نییه». من دواتر بیرم لیکرده وه تیگه یستم نهو رسته یه چ ترسناک و دلته زیتنه. من پئویستیم

به غزه‌لنوس بوو، بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم‌بدات نه‌خشه‌کانم پرکه‌م له‌
 خه‌یالیک نه‌مریت و نه‌پریت‌ه‌وه. شاری خه‌ونه‌کانی من پێویستی به‌
 غزه‌له‌کان بوو تا خه‌یال تیا نه‌مریت، پێویستی به‌ فهرشه‌کانی تریفه‌
 یابه‌حری بوو تا ئاده‌میزاده‌کان هه‌ستبکه‌ن له‌ موعجیزه‌وه‌ نزیکن،
 پێویستی به‌ که‌شتیه‌که‌ی ماجیدی گول سۆلاف هه‌بوو، تا بزانی‌ن که‌
 حه‌قیقه‌ت تپه‌ره‌ و خه‌یال ئه‌به‌دیه‌. سه‌رنشینانی شاره‌ جوانه‌کانی
 دونیا هه‌موو له‌وه‌ تیگه‌یشتوون، هه‌یج شاریک له‌ مردن و له‌ناوچوون
 پرکاری ناییت گه‌ر تینه‌گات ته‌نیا هه‌تیک له‌ مردن ده‌پیاریزیت خه‌یاله‌.
 من غزه‌لنوسم پێویستبوو تا ئاده‌میزاده‌کان پرکه‌م له‌ گونجان و
 ته‌بایی له‌گه‌ل یه‌کدا. ئه‌و شه‌وه‌ که‌ پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم بینی،
 هه‌ریه‌که‌یان له‌ دونیایه‌کی تایبه‌تیدا ده‌ژیان... هه‌یج شتیکیش لای
 من له‌ دونیای تایبه‌تی ترسناکتر نییه‌، ئه‌وه‌ی دوژمنی خه‌یالی منه
 ئه‌وه‌یه‌ ئاده‌میزادان هه‌ریه‌که‌یان له‌ خه‌یالی خۆیاندا نوقمبن. ژیا‌نی
 تایبه‌تی... خه‌یالی تایبه‌تی که‌ مرۆف له‌ یه‌کتر داده‌پریت، ئه‌وه‌ ده‌ردی
 پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌م میله‌ته‌یه‌. من ئه‌و شه‌وه‌ تیگه‌یشتم
 پێویستیم به‌وه‌یه‌ شاعیره‌کان له‌ جیهان مۆتوربه‌بکه‌م، ئه‌وه‌ ئیشی
 من و ئومیدی من و په‌یامی موباره‌کی منه‌ که‌ خودا هه‌لیبژاردوم
 جیه‌جیه‌بکه‌م. هه‌یج شاریکی جوان، هه‌یج گه‌ره‌کیکی نوێ دروست
 ناییت گه‌ر پۆحی شاعیره‌کان له‌ هه‌موو شتیکی مۆتوربه‌ نه‌کراییت.
 به‌بێ ئه‌وان ئه‌ندازیاره‌کان هه‌یج نین، باغه‌وانه‌کان گه‌ر سیحری شیعر
 له‌ ده‌ست و په‌نجه‌یان مۆتوربه‌ نه‌کراییت گوله‌کانیان جیاوازییه‌کی
 ئه‌وتزی له‌گه‌ل درکه‌دا نییه‌، عه‌شق به‌بێ هه‌ناسه‌ی ئه‌وان چۆریکه‌ له‌
 جه‌نگ، به‌بێ غزه‌لنوس شاری خه‌ونه‌کان ده‌بیته‌ شاریکی خالی له‌
 خه‌ون. ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک شیت گینگلمده‌دا و هاوارمه‌کرد «خودایه‌ چ
 هه‌تیکێ سیحراوییه‌ خه‌یال». به‌لام ئه‌و هه‌تزه‌ که‌ ده‌که‌ویت به‌نده‌ستی

شاعیران، گومرپایندهکات... ئیشی من ئهوهبوو ئهه گومراییه بکوژم، هه شاعیریک نهیهویت پوچی له درهختهکان و غونچهکان موقوربهبیت دهیت چههههه به چاری خوی بینیت. هه شاعیریک نهیهویت شهرابی خوی تیکهل به شهراهمان بکات دهیت سزای خوی وهرگریت. ئهه شهوه بۆ یهکههجار بهراشکاوی به پوچلهبههه خهیاالییهکانم گووت، ئیدی ئیوه مولکی من، برون و نازادانه پوچی خوتان پرکهه له هه خهیاال و جوانییهک، بهلام ئیوه بۆ هه کوی برون لهسهه نهخشهکانی من دهسورپینهوه. مههستم بوو غزلهلنوس بزانیته که دههویت هیدی هیدی و بهش بهش ئیمپراتورییهتهکهی داگیربکهه. ههموو شتیکم دهکرد بۆ ئهوهی ئهه غزهلانهم بداتی و کومهکمبکات. بۆ ئهوهی دهستهمزییکهه نهههبايه لیگهپریم ئاسوده بیت، گهه شاعیرهکان ئاسودهبن له ژورهکانی خویان نایههدهری و له جوانکردنی دنیا و له سههوزکردنی خهیاال خویان بهدورههگرن. ئهه ساته دلتهنگهی میژوو، پوژی ئهوهبوو شاعیران ئیشبکهه، له ژورهکان بیتههدهری و لهگههماندا دهسته بهکاربن... نا واههزانن، من کویرم، من جوانی ههموو مهخلوقات و گرنگی ههموو مهخلوقات دهبینم... بهلام له ههموو مهخلوقاتی دنیا پتر رقم له شاعیران بوو، چونکه تاکه چهشنی ئادهمیزادن که کاتیک دنیا ئیشی پئیانه و پئیوستی به جوانی و خهیاالیانه له مهعشهری ئادهمیزادان ههلدین و له ناو ژور و کتیههکانی خویاندا خویان وندهکهه.

شهویک بیتهوهی بترسم له دههراگی ئهه خانووه نهئیشیهی تریفه یابههریم دا. دههویست له ههموو لایهکهوه گهه ماروی غزلهلنوس بدهم، دههویست هیدی هیدی بترسیت، بۆ ئهوهی بزانیته سههروکاری لهگهه هیزیکی گورههبايه، جار دواي جار کاغهزی سههختتری فشارم بهکاردههیتا، بههئ ئهوهی به تهواوهتی بزانیته کتیه به دوايهوهیهتی...

ده‌بایه بیته ناو خه‌یاله‌کانی منه‌وه، من رقم له‌و شاعیرانه‌یه که ده‌یانه‌ویت وه‌ها بژین وه‌ک نه‌وه‌ی پادشایه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی نه‌بیت... پادشایان بق نه‌وه ده‌ویت تا نه‌فره‌تی لیکه‌ن. نا وامه‌زانن من دوژمنی نه‌و بووم، نه‌و خۆی دوژمنی خۆی بوو. که له‌ده‌رگای مالی خانمی تریفه‌مدا، پیریژنیک کردییه‌وه، له‌ پیریژنی ناو حیکایه‌ته‌کان ده‌چوو، له‌وانه‌ی مرقوف تیناگات ژیان وه‌ها پیریکردون یان نه‌وان ژیانیان پیریکرده‌ه. پیمگوت «داپیره‌ی من، نه‌ی خانمی لوتف و که‌ره‌م، من پیاوخراپ نیم و بق نازاری هیچ که‌س له‌ده‌رگای نه‌م مال‌ه‌م نه‌داوه، ناوم جه‌واهیر سه‌رفرازه و هاتووم خانمی تریفه‌ یابه‌حری بییم». که تریفه‌م بینی به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک سه‌ی و ترساو بوو، ماوه‌یه‌ک وه‌ستم و تنیا سه‌یری نه‌و ترسه‌ قول‌ه‌ی نیو نیگایم کرد، نه‌و به‌ هیمنی داوه‌تی کرده‌ ژووری، مالیکی کپ و بیده‌نگ بوو ناسه‌واری وه‌های تیدانه‌بوو، نیشانه‌بیت که که‌سی دیکه‌ی تیا ده‌ژی. واتیده‌گم تریفه‌ نه‌وانی دیکه‌ی له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ی مال‌ه‌که‌دا قایم‌کردبیت، چونکه من له‌ میژبوو که‌ر له‌ دووریشبایه‌ بونی هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادانی ترم ده‌کرد. من پیمگوت «خانمی مافووره‌ سیحراوییه‌کان، من نه‌و پیاوه‌م که‌ چند سالی‌ک له‌ مه‌به‌ر کارخانه‌ی مافووره‌که‌م له‌ به‌ر خاتری تو و له‌ پیناوی ده‌ست و په‌نجه‌کانی تودا کرپییه‌وه... ئیستا هاتووم بته‌م و بتخمه‌ سه‌ر ته‌ونیک که‌ شایسته‌ی خه‌یاله‌کانی تویه. من نامه‌ویت هیچ مه‌خلوقیک نازاربه‌دم، نامه‌ویت تو و مافوورچه‌کانت بترسن و به‌رزن، هینده‌م ده‌ویت گویم لیگ‌ریت، وه‌ک گوینگرتنی خوشکینک له‌ برابه‌ک، وه‌ک گوینگرتنی ئاده‌میزادیک له‌ ئاده‌میزادیک... من به‌راستی پئوستیم به‌ خه‌یالی تویه. نیشم نه‌ویه خه‌یاله‌ جوانه‌کان رزگاربه‌کم، نه‌هیلیم به‌ه‌ده‌ر برۆن، پیکرا شتیکیان لیدروستبه‌کم، بژی و بمینیتیه‌وه... من ده‌مه‌ویت فره‌شه‌کانی تو ببه‌م

به‌ره و دونیای راسته‌قینه‌ی خویان، له شوینیکدا پایخم که پایه و په‌نجره و دیواره‌کانیشی به‌ئندازه‌ی ئه‌و جوان بیت، له شوینیکدا مرقشیک به‌سه‌ریدا بروات، نرخ‌ی ئه‌و سیحره بزائیت که ده‌بیینیت، دلی ئه‌وه‌ی هه‌بیت تیبیگات و عاتیفه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌بیت خۆش‌بیویت. تریفه یابه‌حری، وه‌ک برابه‌کی به‌سته‌زمانی خۆت ته‌ماشامبکه، خه‌یالی هه‌چ مرقشیک به‌ته‌نیا ناگاته که‌مال... تو ناتوانیت فهرشیکی وه‌ها دروستبکه‌یت جیگه‌ی جوانی هه‌موو دونیا بگریته‌وه... خه‌یال ده‌بیت یه‌ک یه‌کتر ته‌واوبکات... جوانی ده‌بیت ده‌ستی جوانی بگریته... وه‌ک خوشکیک ده‌ستم بگره و وه‌ره له‌گه‌لمدا، من ده‌مه‌ویت شاریکی نوی دروستبکه‌م، سه‌رۆک خۆی پرایسپاردوم، ئه‌مریکیه‌کان پرایانسپاردوم، شار دروستناکریت گهر غه‌زله‌لوسیک پری نه‌کات له‌عیشق، گهر قالیچنیکسی سهرراوی وه‌ک تو‌ی نه‌بیت. کاتیک له‌مسهره و سه‌ری زهمینه‌وه میوان دین، ده‌بیت بزائن به‌سه‌ر مافوریکدا ده‌رۆن له‌جه‌وه‌ری خه‌یال چنراوه... تریفه یابه‌حری ئیمه هه‌میشه میله‌تیکسی خه‌یالی بووین... ده‌ستی خۆتم بدهری و وه‌ره له‌گه‌لمدا». هه‌ستمکرد تا من زیاتر ده‌دویم ئه‌و زیاتر ده‌ترسیت، به‌لام ترسه‌که‌ی له‌و جۆره نه‌بوو له‌ده‌ستم هه‌لبیت و خۆی بشاریته‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌وه ده‌ستی هه‌ینا و خستیه‌ سه‌ر ده‌ستم. خودایه مه‌لمه‌سیکی وه‌ها ئه‌فسوناوی هه‌بوو، بق تاویک دلمی پر فینکیه‌ک کرد، په‌شتتر له‌ژیاندا نه‌مجر باندبوو، له‌ده‌ستیه‌وه ته‌زوویه‌کی سارد ده‌هات و ده‌بووه عاتیفه‌یه‌کی به‌هه‌یز، مه‌لمه‌سی له‌هه‌توانیک ده‌چوو که ده‌یخه‌یته سه‌ر شوین داغیک و یه‌کسه‌ر تیماریده‌کات. مرقف تا په‌نجه‌ی وه‌های به‌ر نه‌که‌ویت تیناگات چ جه‌سته‌یه‌کی داغانی هه‌یه و پیوستی به‌چ مره‌میکه. به‌چاره‌ قوول و نیگا غه‌مگینه‌کانی سه‌یریکردم و گووتی «برام، شاری خه‌ونه‌کان دروست مه‌که، یارمه‌تی خه‌لکی ئه‌م

شاره بده با له‌وه زیاتر خەم نەخۆن... ئیمە بۆیە خەیاڵدەکه‌ینه‌وه تا نازارەکانی خۆمان بیریچیتە‌وه، خەیاڵ لەم شارەدا قەلغان و سوپەرە... وەرە پێشێ برام، با شتێک بە گویتدا بچرپێتم... خەیاڵ وەک خۆشەویستی وەهایە کاتێک دەژی که بەکەس نەگیریت، که شیوهی نەبیت... وەرە پێشێ پێتبلیم، گەر شارێکی خەیاالی لەسەر ئەم ئەستێرەیه هەبیت، ئەو شارەیه که بۆی دەروین و نایگەینی... دەبیت هەمیشە بۆی برۆین و نایگەینی. تۆ دەولەمەندی، تۆ هیزت هەیه، سەرەتا شاری حەقیقەت چاک بکە... شاری دەرد و خۆشاردنە‌وه و خۆسووتانەکان چاک بکە، شارێک بۆ ئەو ژنانە دروستبکە که نازانن لە کوی دۆنیادا خۆیان لە جانە‌وه‌ره‌کان بشارنە‌وه. ئیشی خۆت لەگەڵ ئیشی شاعیراندا تێکەلمەکه. جە‌واھیری برام... خەیاڵ ولاتی تۆ نییه. عەزیزم، با‌وه‌رت بیت ولاتی تۆ نییه. واز لە فەرشەکانی ناو خەیاالی من بپێتە و ئەویش داگیرمەکه. گەر دەتە‌ویت خزمەتی خەیاال بکەیت، حەقیقەت جوان بکە... گەر دەتوانیت یارمەتی بەستە‌زمانەکان بده نازار نەچێژن، جە‌معیەتی‌ک بۆ چاکەکاران و کۆمەکی برسی و بیکۆمەکان دروستبکە... ئە‌وه بکە... ئە‌وه بکە... لێگەرئ ئیمە لەم جە‌هەنمەدا خەیاال پزگاربکەین... جە‌واھیری برام، من لە‌وه‌تە‌ی فامکردۆتە‌وه، شازدە سالە بە‌رده‌وام ئێشده‌که‌م... گویم لێگره، گەر حەقیقەت جوان بیت، هە‌موو بە‌خته‌وه‌ری خۆی دە‌دات بە خەیاال، بە‌لام گەر حەقیقەت تال بوو، هە‌موو ژە‌هراوی خۆشی دە‌دات بە خەیاال». قسەکانی تریفه یابە‌حری منی لە دڵ‌وه زامدارکرد، گووتم «خەیاال شتێک نییه مرۆف لە‌سەری خۆیدا دیلیبکات، خەیاال تارماییەک نییه هە‌تاهە‌تایه بە‌دوایدا پابکەین و نایگرین، خەیاال هیزه، وەک هە‌موو هیزه‌کانی تر، وەک توانای ئیراده و عەقل... تریفه یابە‌حری، خوشکی عەزیزم، ئە‌و دە‌ستانە‌تم بە‌دەرئ ماچیکە‌م،

من هه موو شتیک له سه ره ئه م ماله ی تو ده زانم، به لام خیانه تکار و زمانه دنیم، ئه وه دهسته ناسکانه ی خوتم بده ری ماچیکه م، من سیاسیم، من له وه کاته وه ی سه رم له هیلکه جو قاره سیاسیوم، سیاست ئیراده یه، به لام ئیراده یه که بیخه یال و بیمیشک. خه یالیش هیزیکه بیئیراده و بیته خشه... خوشکی عه زیم ئه وه ده ستانه ت دانن ماچیکه م... من ئیراده م هه یه، ده توانم وابکه م فه رشه کانی تو بژین و بمیننه وه، وابکه م غزه له کانی غزه لنوس نه وه دوای نه وه پوخله به ری خه یالی دروستبکه ن. واده که م مافوره کانت بژین... هه ره که یان له ژوواریکی شاهانه ی ناو شاریکی ئه فسوناویدا جیگیربن که ره مزی سه ره که وتنی ئیمه بیت... ره مزی توانامان بیت له سه ره ژیان... که ره خه یاله کانمان نه ژین خوشمان ناژین... من نامه ویت ته سلیمی مردن بیین. سیاسییه کانمان که خه یالیان نییه دانیشتون و ته سلیمی مردن بوون. مه له ی خه یال شتیکه نایکه ینی... هه موو میله تیک سه ره ده میک له میژوویدا هه یه که چنگی کرده به خه یالی خویدا و گرتویتی. من ده زانم خه یال له جنسی پاسارییه که که ده فه ریت، گرتنی سه خته، به لام ئه سته م نییه. ساتیک هه یه ده توانین ئه وه پاسارییه ده سته مۆبکه یین و بانگیبکه یین له سه ره ده ستمان بنیشیته وه... من ده مه ویت شاری خه ونه کان دروستبکه م... ئه وه فه رمانی سه ره وکه... به لام سه ره وک به ته واوی نازانیت شاری خه ونه کان چیه، پوژیک له پوژان وه ک من بیرری له ورده کارییه کانی نه کردوته وه... شاری خه ونه کان ئه وه شوینته یه که ئیراده ی من و خه یالی تو تئیدا به یه کده گهن، هه ره یه که مان ریگا بو ئه وه یارییه خوشده کات که ئه وه تر ده یکات... تریفه ئه وه ده ستانه ت دانن با ماچیکه م... سیاسییه کانی ئه م ولاته وایرناکه نه وه، منم به ته نیا وایرده که مه وه، فه رسه تیکی گوره مان هه یه شتیک جیوان دروستبکه یین... شتیک هارمۆنیای تیکچووی

پڑھی ئم میلله‌ته له خؤیدا کوبکاته‌وه... هارمؤنیای تیکچووی نیوان سهره‌کان و ده‌سته‌کان و خه‌یاله‌کان بکات به‌یه‌ک... من ناهیلیم که‌س ئه‌وه‌م لیبستینیت و ئه‌و دهرفته‌ه بکوژیت... تریفه‌ه یابه‌حری من به‌ ناوی پڑھی ئم میلله‌ته‌وه قسه‌ده‌که‌م که هارمؤنیای تیکچووه... شاری خه‌ونه‌کان دروستکردنه‌وه‌ی ئه‌و هارمؤنییه‌یه... ده‌ستت دانی ماچیبکه‌م، خوشکی عزیزم. ئه‌وه‌ی من ده‌مه‌ویت دروستیبکه‌م، گه‌ره‌کیتک نیبه‌ کۆمه‌لیک پاره‌دار شوقه‌کانی به‌ پاره‌ی زۆر بکرن که خه‌لکی هه‌ژار و نه‌دار نایگه‌نئ... به‌لکو شوینیکه‌ بۆ من و تو و بۆ هه‌موومان».

وه‌ک به‌زه‌یی پیمدا بیته‌وه، وه‌ک سه‌یری نیوچاوی به‌کیتک بکات که هیدی هیدی شیتده‌بیت. گووتی «برای عزیزم، تو چند دلکی باشت هه‌یه... تو ده‌ته‌ویت خه‌یالی ئیمه‌ له‌گه‌ل دونیادا ناشتبه‌کته‌وه. ده‌ته‌ویت له‌گه‌ل ئم هه‌موو ترس و پاکردن و غه‌مه‌دا ناشتمانبه‌کته‌وه... برای عزیزم... خه‌یالی من تازه له‌گه‌ل دونیادا ناشت نابیته‌وه. تو پیاویکی باشیت، تو پیاویکی زۆر باشیت، نازانم ژن و مندالت هه‌یه‌ یان نا؟ بچۆره‌وه بۆلای ژن و منداله‌که‌ت، بپۆره‌وه بۆ لای سه‌رۆک و بلی من ده‌توانم شاری جوان دروستبکه‌م... به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌زه‌تت نه‌دات، هه‌ر زوو پیبیلی خه‌یال له‌م شاره‌دا وه‌ها تۆراوه‌ که‌س ناتوانیت له‌گه‌ل دونیادا ناشتیبکاته‌وه... به‌رله‌وه‌ی ده‌ستخه‌رۆبیت... پیبیلی جه‌نابی سه‌رۆک پۆله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان ناتوانن له‌گه‌ل دونیادا ناشتیبنه‌وه. به‌رله‌وه‌ی پاره‌ سه‌رفبکه‌یت و دوایی خانه‌خه‌راب بیت و به‌دناو بیت، بلی ئه‌وه‌ی تیکچووه دروست ناکریته‌وه... پیکه‌وه نانریته‌وه».

عزیزان که‌س وه‌ک تریفه‌ه یابه‌حری وه‌لامی پۆشنی نه‌دامن. زۆر له‌گه‌ل تریفه‌دا دوام، هه‌ره‌شه‌م لیکرد، ته‌ماحم خسته‌به‌ر، گوتم

که نه و ژنانه ناشکراده که ده یانشاریته وه، گریام... به لام نه و
 به ردهوام دهستی دهخسته سهر دهستم و دهیگوت «ئیشی تو
 نه وهیه دنیا چاکبکیت و کارت به خیال وه نه بیت» دهیگوت «تو
 ته ماحت له وهیه رۆحی ئیمه یه خسیربکیت، نه وهک ته ماحت له وه
 بیت پیکه وه دنیا جوانبکهین». به منی گوت «گر دهته ویت بیته
 مه خلوقیکی خیالی ده بیت برۆیت و سهیری نه وه موو ناکامی و
 ناموردی و خوین و نازاره بکیت که له م شارهدا هیه. نه وه ده تبات
 بۆ سه رزه مینی خیال». گوتی «هم موو رۆحله به ره خیالییه کان،
 ناموراد و به ده بخت و تنهان... هم موویان...». گوتی «سیاسییه کان
 جه هه نه م دروستده کن نه وهک شاری خیالی». دواچار، دوا قسه
 و دوا برۆای خسته دهستم و گوتی «برام، خیالی من له دنیا
 توراوه، ده مه ویت لئی دوورکه ومه وه نه وهک بجه وه ناوی». دهستی
 دهخسته سهر دهستم و گوتی «هزم لئ نییه خیالم له هیچ
 نه خشه یه کدا ئیشبکات، هزم لئیه، خیال بکه م به فهرشیکی بالدار
 و پئی بفرم... برای عزیزم، خیال وهک تو تیگه یشتویت ریکا نییه،
 به لکو ده رگایه کی نه ئینییه که ماله کانمان گریگرت پیا راده کهین».

نا هاوړپیان... نا. هیچ شتیک سوودی نه بوو. نه و غزلهلنوسه
 به شیوه یه ک چووبووه رۆح و عقلی هه نندیک له م خیالبازانه وه، هیچ
 هیژیک نهیده گورپین. نه و شه وه به چاوی پر فرمیسک و دلی پر
 قینه وه لای تریفه هاتمه ده ری. تا سه ر ترۆپکی یه کتیک له شاخه کانی
 ده وروبه ری شار ماشینه که م لیخوړی، له وچ به ده م گریان وه دهستی
 خۆم که ست، به ده م فرمیسکه وه تا هیژم هه بوو تفیکی که وره م له م
 دونیاه کرد...

حکایە تە کە ی غەزەلنوس دەربارە ی خەلیقەت و پە یو ەندی شە ی تان و کتیب ماجیدی گۆل سۆلاف - سەرە تە ی پاییزی ۲۰۰۴

چوار پۆژ دوا ی ئە و شە وە ی بە نە ی نی لە ماشینە کە ی بارۆنی خە یال
دابە زیم، تیشکان تاهیر هات بۆ لام. ئیوارە یە ک لە دەرگای دا و دایکم
تا ژووری من پێنما یی کرد. کە پێ ی خستە ژوورە کە مە وە گووتی «وی
کورری جوان، ژوورە کە ت چە ند خۆ شە». لە و باو ە پە دانە بووم وازو بە قە د
و قامە تی جوانی خۆ یە وە بە رابە رم دە رکە ویت، بە سەر سامییە وە سە یری
نە خشە ی سەر دیوارە کە ی کرد و گووتی «کورری ئاسمان، تۆ عا لە می
خۆت هە یە». کراسیکی پە شی سادە ی لە بە ردابوو، لە گە ل پانتۆ لیکی
بیچی خە ت خە تدا. مە ک یاجیکی جوانی کرد بوو، بە لام بۆ ن عە تریکی
ناسک وە ک هە ورێک لە تە کیدا خۆ ی کرد بە ژووردا. من هە میشە حە زم
لە خانمانی قژ کورت کردو ە، بە لام ئە م قژ کورتییە ی ئە و شتیکی تر بوو،
مرو ئی ناچار دە کرد بلیت «خانم، بۆ ئە وە ی لە ئافاتی ئە م قژە کورتە ت
بە دوور یین، بۆ خاتری پە ب لعالە مین نە ختیکی درێژیکە». سە یریکی
دۆلابی فلیمە کانی کرد و گووتی «وی، تۆ ئینگلیسیش دە زانی». گووتم
«کە مێک دە یزانم، بە شی ئە وە ی سە یری ئە و فلیمە نو ئیانە ی پێیکە م
کە وەرگێرانی عەرە بیان لە سەر نییە». تۆزیک هە ستا و سە یری هە ندیک
کتیبی کرد و گووتی «کورری قۆز، سیدی بۆ ن بۆ لنت نییە؟». بۆ ن
بۆ ن گۆرانی بیژکی پڕو پو چبوو لە وانە ی بە ئاوازی تورکی گۆرانی دە لێن،
وە ک گۆرانی بیژە تورکە کان دە ست پادە وە شینن و سە ربا دە دن، خە لکی
بی کولتوور و بی ماریفە ت زۆر گو ئیان لێ دە گرت. سە یر نە بوو بە لام وە
تیشکان حە ز لە بۆ ن بۆ ن بکات، ئە و کچیکی سادە بوو کە هیچی

ئه‌وتۆی له دنیا نه‌ده‌زانسی. گووتم «نا تیشکان، من گوئی له بۆلن بۆلن و ئه‌و جووره گورانبیژانه ناگرم... بمبوره سیدیئی وه‌هام نییه».

سه‌یریکیکردم و به‌عه‌یاریی‌ه‌وه‌ گووتی «خۆ پیتناخۆش نییه‌ هاتووم بۆلات». من ئه‌گه‌رچی هه‌موو ژیانم ئاواتی ئه‌وه‌م خواستبوو کچیکی وه‌ک تیشکان دۆستم بیټ، به‌لام به‌وه‌دا نه‌مده‌ویست ژنهیئیم، نه‌شمده‌زانسی گه‌ر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ کچی‌کدا دروستبکه‌م دوایی چۆن درێژهی پێیده‌م و که‌ی پاییگرم، له‌ ناخدا بروام وابوو هه‌رجۆره‌ په‌یوه‌ندییه‌ک دروستبکه‌م به‌ کاره‌سات ده‌شکیته‌وه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌سته‌شدا گووتم «گوئیگه‌ر تیشکان، باوه‌رناکه‌م پیاویک له‌م سه‌ر زه‌وییه‌ هه‌بیټ پێی ناخۆشبیت تۆ بچیت بۆلای، که‌سی وه‌ها له‌ دنیا‌دا نییه‌، منیش به‌ تاییه‌ت زۆر هه‌زم له‌ تۆیه‌... به‌لام لیتی ناشارمه‌وه‌ نازانم گه‌ر له‌ نویمیران برانن تۆ هاتوویت بۆ لام چی پووده‌دات؟». تیشکان گووتی «که‌س له‌ نویمیران نازانن من لای تۆم». ئینجا گووتی «به‌راست هه‌زت له‌ منه‌؟». من بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌م راستبکه‌مه‌وه‌ گووتم «مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ بلێم، هیچ پیاویک نییه‌ له‌ دنیا‌دا بتوانیت هه‌زی له‌ تۆ نه‌بیټ، تۆ کچیکی وه‌ها جوانی شایسته‌ی هه‌موو خۆشه‌ویسته‌ییه‌کی. ده‌زانم زۆر که‌سیش پێش من هه‌زیان لیکردووت... تیشکان له‌وانه‌یه‌ من زۆر ئه‌زموونم نه‌بیټ، به‌لام پیاویکی بی‌عه‌قل نیم، ده‌زانم تۆ له‌ چ دنیا‌یه‌که‌وه‌ هاتوویت بۆ لای من». وه‌ک خۆی لایه‌تات و نه‌یه‌ویټه‌ بچیته‌ ناو باس و خواسی وه‌هاوه‌، باویشکینکی نه‌رمی دا و گووتی «هاتووم حیکایه‌تیکم بۆیکه‌یت، هه‌وم لێبکه‌ویټ... وی کورری باش من چه‌ند شه‌وه‌ تیر نه‌خه‌وتووم». هاته‌ سه‌ر جیگاکه‌م و له‌سه‌ره‌خۆ له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌م پالکه‌وت و گووتی «حیکایه‌تیک خۆش بۆ کچیکی وه‌کو من ده‌ستدات». منیش به‌ هیواشی له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشتم و ده‌ستیکی بچوکم به‌ قژی‌دا هیناو حیکایه‌تیک لێی درێژم بۆ کرد ده‌ریاره‌ی کیژه‌ میرزاده‌یه‌ک که‌ خاوه‌نی سه‌دان مال و

باغ و کۆشكى گه وره يه، کۆشکه کان هه موو شتیکى جوانى دونيايان تىدايه، هه موو جوړه زير و ياقووت و مهرجانیک، سه دان خزمه تکار و به رده ستى هه يه، نه ميره کان له مالولای دونياوه په يتا په يتا بو خوازبينى نه و دینه بهر دهربار، به لام کچه که به هيچ شتیک دلې خوښ نييه و به رده وام ده گرى، چونکه هيند ده وله مهنده نازانيت حه ز له چى بکات... نه وهنده زهنگينه هه ر شتیکى له دونيادا بویت ده توانیت به ناسانى په يدايىکات. پوژتیک له مال دیته دهرى و ده يه ویت به دواى شتیکى عاسى و سه خندا بگه پى که په يداکردنى قورس بيت، ده يه ویت له دونيادا شتیک بدوژتیه وه که بوى نه بيت و نه توانیت بيکپرت و بيکات به مولکى خوى تا له زه تى په يداکردن و کرپنى شتى سهخت و ناوازه بچيژت... چهند شار ده گه پرت و چهند زه مين ته يده کات، له هه ر جيگايه ک هه ر شتیکى به دل بيت ده يکپرت و هه ر ناده ميزادیک مه به ستى بيت ده يکات به ئيشکهرى خوى. تا پوژتیک ده گاته مالیکى لاتهریک و شوين چه په کى سه ر دوورپانیکى گه وره، له دهره وه گوئى له دهنگى بولبولیکى ئيجگار سىحراوى ده بيت، بولبولیکى ده نگخوښ و بيوینه. که ده چينه ژوره وه ته نيا گه نجیکى جوان ده بينیت که له بهر په نجره يه کدا وه ستاوه و وه ک بولبول ده خوینیت. کچه که که راهاتووه هه موو شتیکى دونيا بکپرت، به کوره که ده لیت «ده توانم نه و بولبوله لتيکرم که ده خوینیت؟». کوره که داوه تى کيزه نه ميره که ده کات و داده نيشیت، له سه ره خو حىکايه تى خوى بو ده گيرتیه وه و پيیده لیت نه و بولبوله تاکه شتیکى دونيايه که ناکرديت و نافرؤشريت، چونکه نه و بولبوله هيچ نييه جگه له ته يریکى خه يالى که به ده يان سال ئيش له سه رى خوى و گه روى خوى و پوچى خویدا دروستيکروه. نه وه شتیکه نافرؤشريت و ناکرديت. کيزه که شه يداى نه وه ده بيت نه و بولبوله بکپرت و بيکات به مولکى خوى، هيدى هيدى ده که ویته سه وا و مامه له له گه ل نه و کوره دا

و سوودى نيبه، نيوى كۆشكهكانى خۆى ده داتى به رابه ر ئه و بولبوله و سوودى نيبه، سى به شى كۆشكهكانى ده داتى و سوودى نيبه، هه موو سامان و مالى خۆى ده داتى و سوودى نيبه، خۆشى پيڊه به خشيت هه ر بيسووده. دواچار كه كيژه كه وه خته ده گاته شيتى، كوره كه پيڊه لىت «خانم من ساله هاى ساله ده زانم پۆزىك ديت تو دىت و بو ئه و شته ده گه پىت كه ناتوانيت ده ست پىبگات. بو ئه وى تو له ئه و هه موو نه دارىيهى خۆم بگه وه شتىكم دروستكرد كه تو هه رگيز ناتوانيت بىگريت و بىكريت و بىته خاوهنى... ئه وه جياوازى نىوان سامانى من و سامانى تو، من شتىكم هه يه كه تو ناتوانيت بىته خاوهنى، به لام تو شتىكى وه هات نيبه، خه لكى تر نه بنه خاوهنى. خانم شته خه يالىيه جوانه كان به تو ناكردريت و ناتوانيت تو بىكه يت به مولكى خوت، خانم هه ميشه شتىك له دونيادا هه يه تو ناتوانيت داگيرىبكه يت، حىكمه تى خويندى ئه و بولبوله خه يالىيهى من ئه وه يه. ئه وه بولبولىكه ده تكوزىت و پىيناگه يت». ئا به و جوړه كيژه زه نگين و سامانداره كه توشى ده ردىكى كوشنده بوو، بو هه ر كوڤىه ك ده چوو ده نكى ئه و بولبوله له ناوه وه ده يخوارد و له سه ريڊا ده زرينگايه وه... تا دواچار شيتى و هه سره ت برستيان لىپرى و دواى چه ندين مانگ نه خوشى سه خت گيانى سپارد و هه رگيز جارىكى دى به بىستنى سه داي ئه و بولبوله سىحراوييه شادنه بوو».

كه ئه و چىرۆكه م بو تيشكان تاهير كرد نه مده زانى ئه و چىرۆكه هه موو شته كان ده گه ښتته ئاقارىكى ترسناك.

تيشكان خۆى وا پيشاندا كه خه وتووه. به لام دلنيا بووم بىر له چىرۆكه كه ده كاته وه. پر به دل ده مويست ماچىبكه م، ده مزانى ئىستا ده توانم لىوى بو به رم و ماچىبكه م، به لام ده ستىكى نه ښى له ناوه وه وه ستاندى. ده مزانى تيشكان له ويدا پاكشاوه و چاوه روانى لىوى من

دەگات، دەمزانى لىۋەكانى ئامادەن بۇ ماچىكى دۈرۈدرىژ و جەستەى شتىكى تايەتى لە من دەۋىت. دەشمزانى كە خانمىك چاۋەپوانى ماچى لىكرىت و نەتكرد، ئىدى دەبىتتە دۈژمنىكى ترسناك، لەوانەبوو ئەوجارە تىشكانم ماچىكردايە، شتەكان رىگايەكى تر و پەنگىكى ترىان ببوۋايە... بەلام نازانم... لەوانەشە وانەبىت. لەگەل ھەموو ئەو دوو دلبيەشدا دلنيام، ماچىك ھەندىجار دەتوانىت رىپرەۋى ژيانى كەسىك بگورپىت. كە تىشكان بەبى ئەو ماچە پۆى، ھەستىمكرد ھەلەيەكى گەرەم كىردوھ.

ئىۋارەى ئەو پۆژە ھەسەنى پىرژۆ ھەموو ھىكايەتى خۆى لەگەل مورتەزاي شەيتاندا بۇ من و ماچەلانى راستەقىنە و غەزەلنوس باسكرد، ئەۋكات تىرفە يابەحرىمان كەم دەبىنى، ھىدى ھىدى دانىشتنەكانمان دەبوونە دانىشتنى پىۋانەى پووت بەبى ناسكى كچىك كە ئەو دۇنيا زبەرى نىرانى بۇ ھىۋرەكردىنەۋە. دۈوركەۋتنەۋەى نىگاكانى تىرفە و پىياھەلشاخانە ناسكەكانى منيان ناۋمىدتركىرد. ھەركات دەمىنى تىرفە لەۋئى نىيە بىرى تورەبوون و دلرەقىيەكانىم دەكرد، كچىك بوو لەگەل ھەموو دۇنيادا ۋەك شەۋنم ۋەھابوو، بەلام دەرھەق بە من بىمروەت و دلرەق بوو، منىش لە بىدادىدا ناچار ھەموو زامىكى ئەۋم بە خراپى خۆم تەفسىردەكرد. ئەو شەۋە ھەسەنى پىرژۆ سەختىرەن ئەركى ژيانى خستە ئەستۆم. بەقسەى ئەو دەبوو ھەموو لەتەك دەرسىم تاھىردا بچىن و لە نويمىران، لەۋ دىو دىۋارەكانى باغى مورتەزاۋە لاشەكەى باران شوکور دەرېھىنن... ھەسەنى پىرژۆ گوۋتى «ۋاھەستدەكەم ئەۋە تەنيا شتىكە بۇدلخۆشى ئەو دوو جوانەمەرگەى بگەين. تاكە شتىكە دللى بەرپىز شازەمانى پىن خۆشبەكىن، تا وا تىنەگات دۋاى بىستوچوار سالى پىى لە دارستانىك ناۋە ئادەمىزادى تىا نىيە. دەبىت لاشەكانىان لە تەنىشت يەكەۋە بنىژىن، وانىيە غەزەلنوس وا نىيە؟ ئىمە نە دىپندەين

و نه شه‌یتان هیشتا ده‌بیت به‌شی ئه‌وه هیزمان هه‌بیت، دوا ئاواتی ئه‌وان به‌ئینه دی». ئه‌و شه‌وه، له زنجیره شه‌وگاره بیین و قووله‌کانی غه‌زنلنوس بوو، ئه‌گه‌رچی چند سال بوو هاو‌پ‌ت‌بووین و هه‌ر دوو کمان شتگه‌لیکی زۆرمان له نیواندا بوو که شتگه‌لی نیو دوو هاو‌پ‌ت‌بوون، نه‌من ئه‌وم وه‌ک مه‌خلوق‌کی خه‌یالی ده‌بینی و نه ئه‌ویش، به‌لام ئه‌و شه‌وه غه‌زنلنوس شت‌کی تر بوو، بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستمکرد جیاوازی ته‌مه‌ن له نیوانماندا جیاوازی حیکمه‌ت و عه‌قلیشه. که حه‌سه‌نی پیزۆ ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی مردنی نه‌وجه‌وانی چینی گێ‌پ‌ایه‌وه، کاتیک ده‌ستی خسته‌ سه‌ر میزه‌که و گووتی «جه‌غهری مه‌غۆلی کوشتویتی»، وه‌ک ئه‌وه‌بوو غه‌زنلنوس باریکی قورس له ئه‌ستۆی داگیرایی‌ت و گه‌یشته‌بیت به‌ حه‌قیقه‌تیک که له هه‌ر خه‌یالیکی دونیا به‌لایه‌وه گرنگتر بوو. به‌ هیمنی سه‌یریکردین و گووتی «پیزۆ تو ئیشیکی گه‌وره‌ت کردوه، ئیوه ته‌لیسمی قوولی مردنیکتان بۆ ئاشکراکردم که ته‌لیسمی مردنی منیشه... زۆر سوپاسگوزارتانم، تو و گول سۆلاف. ئه‌و لاشه‌یه لاشه‌ی منه و جه‌سته‌ی ئه‌و ژنه، جه‌سته‌ی منه...».

به‌ نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه سه‌یری هه‌موومانی کرد، ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی ماچه‌لانی راسته‌قینه که به‌ خۆی و قژه سپیه درێژه‌که‌یه‌وه بۆ خوشکه‌زاکه‌ی ده‌گریا. غه‌زنلنوس به‌ ماچه‌لانی گووت «باران زۆر حه‌زی له غه‌زه‌له‌کانی من بوو. من وه‌ک نه‌وجه‌وانی چینی حه‌زم لیکرد. تا ئه‌و پتر خۆشیبووستبایه من پتر غه‌زه‌لم بۆ ده‌نوسی... هه‌ر شتیک نه‌وجه‌وانی چینی خۆشیبووستایه منیش خۆش‌مه‌ده‌ویست. به‌لام من له‌و عه‌شقه دونیاییه‌ی ئه‌و هه‌لده‌هاتم... باران شوکوری ئه‌و له کوشکیکی راسته‌قینه‌ی ئه‌م شاره‌دا ده‌ژیا، ژنی باروونیک بوو، به‌لام باران شوکوری من له باغیکی خه‌یالییدا ده‌ژی. ئه‌و خواسته‌ی پیکه‌وه بمرن، له هه‌موو خواسته‌یکی تر گه‌وره‌تر بوو. ماوه‌ی سالیکی پیکه‌وه‌بوون، هه‌موو

له‌زه‌ته‌کانی دنیا‌یان تاقیکرده‌وه. ئه‌وه‌ی هه‌موو ژیان بزئی ئیتر ده‌توانییت بیترس سه‌یری مردن بکات، له‌ مردندا په‌له‌قارئی ناکات و هاوارناکات... له‌و عاشقانه‌نه‌بوون که بۆیه ده‌یانه‌وییت بمرن، چونکه به‌یه‌ک ناگه‌ن... باران و نه‌وجه‌وانی چینی له‌ ماوه‌ی ئه‌و ساڵه‌دا هه‌موو خۆشیه‌کانی ژیان، ژیان... به‌لام هه‌ستیشیانده‌کرد هیشتا بۆ یه‌ک نین... ده‌یانویست به‌ره‌و خه‌یال بپۆن. باغ تاکه ئومیدی ئه‌وان بوو». به‌غه‌مه‌وه سه‌ری دانه‌واند و گووتی «من وامکرد عه‌شق وه‌ها سه‌خت و دوور و نه‌گیر بییت، باغ تاکه ئومیدیان بییت...».

غه‌زه‌لنوس ئه‌و شه‌وه سه‌ره‌تا هه‌ندیک غه‌زه‌لی بۆ خویندنه‌وه، له‌و غه‌زه‌لانه‌ی نه‌وجه‌وانی چینی بۆ باران شوکوری خویندبووه. من پیشتر چی غه‌زه‌لیکی غه‌زه‌لنوسم بیستبوو هیچیان وه‌ها قوول و قه‌شه‌نگ نه‌بوون. هه‌ر ئه‌و شه‌وه به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی غه‌زه‌له‌وه داوه‌تیکردین بۆ پیاسه‌یه‌کی دووردریژ. شه‌ویکی مانگه‌شه‌وی پاییزه‌ بوو، هه‌وا به‌راستی پوو له‌ ساردی بوو، نور زۆریوو و ئاده‌میزاد که‌م، بیده‌نگی زۆر و چرپه‌ی گه‌ردون کز، ئه‌ستیره‌کان غه‌مگین و ئیمه‌ به‌خته‌وه‌ر. ده‌رۆیشتین و ئه‌و غه‌زه‌ل به‌دوای غه‌زه‌ل ده‌یخویند، ئیستاش نازانم چۆن و له‌ چ ساتیکدا که‌وتینه‌ سه‌ر خاکی ئه‌و باغه‌ خه‌یالیانه‌ی ئه‌و. باغیکی سحرابی که‌ هه‌رگیز ناو و ناوینشان و شوینی له‌ هیچ کتیبیکی دنیا‌دا نادرکینم، ئیمه‌ی به‌ ناو لاله‌زاریکی سحرابیدا کیشکرد که‌ گوله‌کانی پریوون له‌ جوانیه‌کی وه‌ها له‌ هیچ یه‌ک له‌ شاره‌ سحرابی و جه‌نگه‌له‌ ئه‌فسانه‌یه‌کانی خۆمدا نه‌مبیینبوو، به‌ ناو باغی ئه‌و تۆدا پشمانکه‌وت ئه‌سته‌مه‌ پۆژیک له‌ پۆژان دیدی من یان نه‌خشه‌ راسته‌قینه‌کانی ماچه‌لانی راسته‌قینه‌ بیانگاتن... ئه‌و شه‌وه تیگه‌یشتم که‌ ماهیه‌تی خه‌یال لای غه‌زه‌لنوس دوورتر و په‌نگینتر و قوولتره‌ له‌ ماهیه‌تی خه‌یال لای من و له‌ حه‌قیقه‌تی دنیا لای زوه‌دی شازه‌مان. هه‌ر ده‌رۆیشتین و به‌ جوانیدا

پۆده چووین، تا من و حه سه نى پیزۆ و ماجه لان له شویننکدا گه یشتینه
 یه قین که ئیمه بۆ یه که مجار له هه موو ژيانماندا به ناو شیعریکدا
 سه فه رده که یین... ماجه لانی راسته قینه به خۆی و قژه دریزۆ و سپیه که یه وه
 گووتی «غه زه لنوس ئه م جیگایه ی تۆ ئیمه ی بۆ ده هینیت، جیگا نییه
 به لکو قوولایی ناو قه سیده یه که». ئه و له سه ره ق بوو، غه زه لنوس
 ئیمه ی بۆ ناو قوولایی بیینی شیعیک ده برد که مرۆف تا ناکووتا
 ده توانیت تیا قوول بیته وه... جوانیه کی وه ها بوو مرۆف له سه ره زمین
 و به حه واسی ئاسایی هه ستی پیناکات، له شویننکی زۆر دووری ناو ئه و
 باغانه دا غه زه لنوس ده ستی بۆ ئه و باغه بیسنووهره پراکتشا و گووتی
 «سه یرکه ن چ جوانیه کی ناکووتای هه یه غه زه ل». باغ دواى باغ ئیمه ی
 برد و گول دواى گول سه رسامیکردین. له شویننکی ناو ئه و به حری
 جوانیه دا، له ناوه راستی چیمه نیکى سه وزدا ئیمه ی وه ستان و بردینه
 سه ره گلکۆیه کی گه وهره له سه ری نوسرابوو «ئا لیره دا نه و جه وانى چینی
 بۆ هه تاهه تايه خه وتووهره». غه زه لنوس شه ویک دواى ئیمه، شه ویک دواى
 ئه وه ی مه یته که ی نه و جه وانى چینیمان ده رهیتا خۆی دیسان لاشه که ی له
 خاک ده رهیتابوو و به ره و قوولایی ئه م باغه بیسنووهره دا بووی به
 کۆلیدا و له قافییه ی کۆتایی ئه م هه موو شکۆفه و غونچه یه دا ناشتبووی.
 که سه رمان هه لپری چوارده ورمان شکۆفه و په فی دریزۆ و ناکووتای کتیب
 بوو، من سه رم هه لپری بزانه له کویم. مانگم به گه وهره یی له زوور
 سه ری خۆم بیینی، ده ستمبرد بۆ گولکه کان بزانه گولى راسته قینه ن یان
 خه یال. گولى راسته قینه بوون، ده ستم برد بۆ کتیه کان بزانه کتییی
 راسته قینه ن یان خه یال. دیوانی راسته قینه ی غه زه ل بوون. جیگایه ک
 بوو بۆنى مه زاری لیده هات، بۆنى باغی لیده هات، بۆنى کتیبخانه ی
 لیده هات. نه و جه وانى چینی له گۆرپکی چکولانه و باریکدا له نیوان
 کتیه کانى غه زه ل و گولکه قه شه نگه کانى باغدا نیژرابوو. غه زه لنوس له

ناو شه‌پۆلی تریفه و زرنگه‌ی قافییه‌کانی غه‌زهل و بۆنی گولۆوی باغدا ده‌ستی خسته سهر گۆرپه‌که‌ی شه‌و و گووتی «من نالیتره‌دا مردوم». سه‌یری ههر سه‌یکمانی کرد... ههر سه‌یکمان برۆنزی و خه‌سته و سه‌راسیمه‌بووین... له‌ سه‌ی دیل ده‌چووین به‌ جه‌نگه‌لیکی ره‌شدا هه‌له‌اتبین و گول و دره‌خت و تریفه‌ ریگیان لیگۆرپیین. جیگایه‌کی سه‌یریوو که ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی بچینه‌وه سه‌ری. شه‌وه‌یه‌که‌ مجاریوو له‌ ژیانمدا نه‌مده‌زانسی له‌ ناو خه‌یالدام یان له‌ حه‌قیقه‌تدا. به‌لام تیگه‌یشتم شه‌م سه‌فه‌ره‌ی غه‌زهلنوس بۆ شه‌وه‌یه‌ شه‌و دوو عاشقه‌ له‌ باغیکی خه‌یالیدا بنیژیت. شه‌و شیئی باغه‌ خه‌یالییه‌کان بوو، پۆخی هه‌میشه‌ له‌و باغانه‌دا ده‌گه‌را. ژیانسی راسته‌قینه‌ی شه‌و له‌ نیوان غه‌زهل و شه‌و باغانه‌دا دابه‌شبوو بوو. دواجار غه‌زله‌کانی خۆی له‌و باغه‌دا شارده‌بووه‌وه، شه‌و باغه‌ کتیبخانه‌ی نه‌ینی شه‌و بوو. برۆیه‌کی سه‌یر و گه‌مزانه‌ی هه‌بوو، برۆیه‌ک له‌ پشت هه‌موو شه‌فسانه‌کانی ژیانیه‌وه بوو، له‌ پشت هه‌موو خه‌یال و خولیاکانیه‌وه وه‌ستابوو، له‌و باوه‌ره‌دا بوو که عاشقان نامرن، به‌لکو ده‌بن به‌ کتیب یان به‌ گول. شه‌و شه‌وه‌ بۆیه‌که‌ مجار ئیمه‌ی له‌و کتیبخانه‌ی غه‌زله‌دا سوپانده‌وه، گووتی «غه‌زهلنوسه‌کانی دوا‌ی من دین و شه‌م کتیبخانه‌یه‌ ده‌دۆزنه‌وه، وه‌ک چۆن ماجیدی گول سۆلاف شه‌و موسافیره‌ خه‌یالیانه‌ی دوا‌ی تو دین و شه‌و نه‌خشه‌یه‌ی تو ته‌واو ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن حه‌سه‌نی پیرو باغه‌وانه‌کانی دوا‌ی تو دین و کلیلی ده‌رگای باغه‌ نه‌ییه‌کان ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک تو ماجه‌لانی راسته‌قینه‌، گه‌راله‌کانی دوا‌ی تو ده‌رۆن و شه‌وه‌ی تو نه‌تبینیوه‌ ده‌یبینن». ئینجا سه‌یری ئیمه‌ی کرد و گووتی «ههر که‌سه‌یک قسوول له‌ غه‌زهلێک برۆانیت و له‌گه‌لیدا بژی، ده‌گاته شه‌م باغه‌». هه‌موو دیوانه‌کانی خۆی و مه‌لای سوخته‌ی به‌ نه‌ینی له‌و باغه‌دا هه‌لگرتبوو. غه‌زهلنوس گووتی «گه‌یشتن به‌ باغیکی قه‌شه‌نگ نامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مرۆف بووه‌... ژیان له‌ باغیکی وه‌ها

جواندا کۆنترین خه‌ونی مرۆفه، به‌ه‌شت بریتیه له په‌یوه‌ندی خودا و مرۆف کاتیگ ئه‌و په‌یوه‌ندییه شیوه‌ی باغیک وهرده‌گریت. پادشا کۆنه‌کان باغی خه‌یالی و گه‌وره‌یان دروستده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی سولتان و هیزی خۆیان به‌سه‌ر جوانیدا نیشانبدن، پادشاگان هه‌میشه ویستویانه به‌سه‌ر جوانیشه‌وه پادشاین، زۆربه‌ی پادشاگانى دنیا ده‌یانه‌ویت شوینی وها جوان دروستبکه‌ن و باغی وها پرازینه‌وه بتوانیت خه‌یال بشکینیت و بیبه‌های بکات. زۆربه‌ی پادشاگان بۆ کوشتنی خرۆشی خه‌یال نه‌وه‌ک بۆ ئاسووده‌یی مرۆف، باغی جوانیان له‌سه‌ر زه‌وی دروستکردوه. ئه‌و باغانه له باغی شاعیره کۆنه‌کان جیاوازن که دیوانه‌کانی خۆیان به باغ و لاله‌زار و گولستان ناوده‌نا، چونکه شیع‌ر له خه‌وه‌ستانی پۆحه و باغیش هه‌ر له خه‌وه‌ستانی پۆحه. گرنگ نییه مرۆف خه‌یالی هه‌بیت، گرنگ ئه‌وه‌یه خه‌یال بیهینیت بۆ باغه... غزله بیهینیت بۆ باغه... مرۆفی ته‌واو مه‌خلوقیکه شته‌کان به‌ره‌و باغه‌ پاده‌کشیت. پۆحی مرۆف له خه‌وه‌ستینه هه‌موو باغه‌کانی دنیا له‌گه‌لیدا له خه‌وه‌لده‌ستن... هه‌موو شاعیره‌کان دواجار ده‌گه‌نه باغیک که له هه‌یج باغیکی دی ناچیت... دوو جۆر به هه‌شت له دنیا دا هه‌یه، به‌هه‌شتیک که خودا ده‌بیه‌خشیته مرۆف و به‌هه‌شتیکیش که مرۆف ده‌بیه‌خشیته خودا... ئه‌و مرۆفه‌ی نه‌توانیت به‌هه‌شت بیه‌خشیت، ناتوانیت وهریبرگیت». له‌گه‌رانه‌وه‌دا ماجه‌لانی راسته‌قینه لیپرسی «غزله‌لنوس، بۆ ئه‌م دیوانانه ناده‌یته کتیبخانه‌ی گشتی شار؟ بۆ له شوینیکدا داینانیت هه‌موو خه‌لک ده‌ستی بیانگاتی؟». غزله‌لنوس گووتی «ماجه‌لان ئه‌م کتیبانه له هه‌موو شوینیکن، ئه‌م باغه‌ ده‌رگای له‌سه‌ر هه‌موو کوچیه‌ک هه‌یه، هه‌ر کتیبیکی جوانی دنیا بکه‌یته‌وه ده‌ته‌یینته‌وه بۆ ناو ئه‌م گولزاره... هه‌ند هه‌یه مرۆف ده‌بیت بۆی بگه‌ریت... من کتیه‌کانم ناشارمه‌وه، من که‌ی غزله‌لی خۆم شاردۆته‌وه؟ هه‌نده‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌گرم که بۆی ده‌گه‌رین.

کتیبی جوان مرؤف سه‌ره‌تا له پۆحی خۆیدا ده‌یدۆزیته‌وه، دواتر ده‌یخوینیته‌وه... من دواى ئەم هه‌موو ساڵه‌، نه‌ینیه‌کتان پێده‌لێم، نه‌ینیه‌ک که ره‌نگه‌ دوا نه‌ینى گه‌وره‌ی ژيانى من بێت، من دواى ئەو هه‌موو ساڵانه‌ی له‌ خویندنه‌وه‌ی غه‌زه‌ل و نوسینی غه‌زه‌لدا برده‌مه‌ سه‌ر، گه‌يشتمه‌ ئەو بره‌وه‌ی پۆزى هه‌شتم که له‌ چیرۆکی خه‌لیقه‌تدا هه‌ندێجار باسده‌کریت، خودا بۆ دروستکردنی کتێبه‌ جوانه‌کانی دونیا‌دا ته‌رخانیکردوه‌، ئەو گه‌توگۆ دێرینه‌ی عاریفان که ئایا کتێبه‌کانی خودا ئەزه‌لییه‌ یان دروستکراوه‌... گه‌توگۆیه‌کی بێسووده‌... له‌به‌رئه‌وه‌ی خودا پۆزى هه‌شتمه‌ی خه‌لقى بۆ دروستکردنی کتێب ته‌رخانکرد، به‌لام کى ده‌زانیت پۆزى هه‌شتم چه‌نده‌؟ کى ده‌زانیت؟ پێتان سه‌یر نه‌بیت گه‌ر بلێم ئێمه‌ ئیستا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌داين... پۆزى هه‌شتم ئەو پۆزه‌یه‌ که هه‌رگیز کۆتایى نایه‌ت، خودا هه‌موو خه‌لیقه‌تى گه‌ردونى له‌ حه‌وت پۆزدا دروستکرد و پشوو‌شیدا، خودا دواى پشوو‌یه‌کی کورت، بیری له‌ دروستکردنی شتی‌ک کرده‌وه‌ که هه‌رگیز کۆتایى نه‌یه‌ت، خودا خه‌لیقه‌ و خه‌لیق ناتوانیت به‌بێ خه‌لقکردن دانیشیت، گه‌وره‌ترین کوفری‌ک که ده‌یکه‌ن ئەوه‌یه‌ که ده‌لێن خودا خه‌لقى له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واوکردوه‌... هه‌چ خه‌لیق نیه‌ هه‌موو خه‌لق له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واویکات و ئیتر تا ئەبه‌د بێنیش دانیشیت، له‌ حه‌وت پۆزى یه‌که‌مدا یه‌زدان ته‌نیا خه‌لیقه‌تى دروستکرد، ته‌نیا خه‌لیقه‌ت و هه‌چى تر... خه‌لیقه‌ت دیوه‌ ساده‌ و ناکام‌ل و سه‌ره‌تاییه‌که‌ی وجوده‌. خودا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌دا کتێبی دروستکرد، بۆ ئەوه‌ی کتێبیش دروستبکات ده‌بایه‌ خه‌یا‌ل دروستبکات... یه‌زدانی گه‌وره‌ سه‌یری لێهات، که دروستکردنی ئینسان ئیشتی‌کی ساده‌ و کۆتایین بوو، دروستکردنی بالنده‌ و زه‌وی و ئاو و تافگه‌ هه‌موو ئاسان ته‌واویبون، سه‌یری لێهات که چه‌ند زوو پۆزى دروستکردنی فریشته‌کان و بیناکردنی مه‌له‌کوت و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی خاک زووبه‌زوو هه‌موو شتی‌ک

ته واويوو، هه موو شتيك ساده و ئاسان پويشت و تپه پى پوژى هه شتم نه بيت. له پوژى هه شتمدا كه خودا خيال و كتيبي دروستكر بهر ديوه ناكوتا و جاويدانه كه ي خوى كهوت، پوژى هه شتم پوژيكه هه رگيز ته واو ناييت، خوداي گه وره بو نه وه ي زوو پوژى هه شتم ته واوييت ده بايه ئاده م و فريشته كاني خوى بخاته ئيشه وه، خودا له پوژى هه شتمدا ئه مرى به ئاده م كرد و گووتى له دره ختى زانين بخو... تيده گهن، خودا پوژيک له پوژان خواردنى بهرى نه و دره ختى حه رام نه كردوه، ساله هاي ساله مروف چيروكه كه به هه له ده گيرته وه، ساله هاي ساله مروف چيروكه كه پيچه وانه ده كاته وه... دره ختى زانين هيج نيه جگه له دره ختى خيال... نه و ميويه ي كه ئاده م له به هه شت ده يخوات، ميويه ي زانين نيه به و مانايه ي ئيمه نه مرو له زانين تيده گين، دره ختى ماتماتيك و فيزيا نيه، به لكو دره ختى خيال... مروف ديته سه ر زه وي بو نه وه ي فيرى خيال بيت و فيرى نوسيني كتيب بيت. يه زداني گه وره ئوميدى وه هابوو، چون مروف له دوا شيوه ي خويدا قالبى گرتووه و چون نه ستيړه و خوړ له شوينى خوياندا راوه ستاون و چون گيانله به ران و بالنده و دره خته كان شيوه ي كاملى خويان گرتووه، كتيبيش دواچار له رسته به ندييه ك و له چيوه به كدا به ندييت و بگاته كو تا يى، به لام يه زدان سه يريكرد له گه ل هه موو كتيبى كدا خه ليقه ت ده گه رپته وه بو سه عاتى يه كه مى پوژى هه شتم. سه يريكرد نه و باغه خيالى و بوونه و هره سه يرانه ي مروف له خيال و كتيب و خه وندا دروستيانده كات ناگه نه كو تا يى. يه زدان هه ستيكرد خيال تا كه شتيكه كه نه ينى ناكوتا بوونى خه ليقه تى تيدا پاريزراوه، له و پوژه وه خودا كو مه ك به مروف و مروف كو مه ك به خودا ده كات تا هه تاهه تا يه له ريگاي خيال و كتيب وه خه ليقه ت به رده و امبيت، ده بيت به قوولترين و جوانترين و سحر او يترين شيوه ش به رده و امبيت. ئا ليره دا شه يتان ديته

ناو گه‌مه‌که‌وه، شه‌یتان هه‌روا به‌ خۆڤا سوژده بۆ ئاده‌م نابات، شه‌یتان
 ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌یه به‌ پێچه‌وانه‌ی ئیراده‌ی مرۆڤ و ئیراده‌ی ئیلاهییه‌وه
 ده‌یه‌وێت پۆژی هه‌شتم ته‌واوێت، ئه‌و ده‌زانێت قیامه‌ت ئه‌و پۆژه‌یه‌ که
 مرۆڤ چیدی ناتوانی‌ت کتیبی پر خه‌یال بنوسی‌ت، ئه‌و ده‌یه‌وێت خه‌لق
 بگاته‌ کۆتایی و بپروات و پشوو‌بده‌ت و بخه‌وێت. هه‌موو ئه‌و شه‌ر و
 شوپانه‌ی شه‌یتان ده‌یکات، ئه‌و تاعوون و ئافاته‌نه‌ی ئه‌و له‌سه‌ر زه‌وی
 بلأویانده‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ سه‌رپێچیبکات، بۆ ئه‌وه‌یه‌ خه‌لیقه‌ت ته‌واو
 بی‌ت. ئه‌وه‌ شه‌یتانه‌ که‌ کتیبی به‌د ده‌نوسی‌ت، ئه‌و کتیبانه‌ی ئاماژن بۆ
 مردنی خه‌یال، ئه‌وه‌ شه‌یتانه‌ که‌ کتیبه‌کان ده‌سووتینێت، ناشیرینیان
 ده‌کات، بێبه‌هایان ده‌کات، ده‌یانخاته‌ به‌رده‌ستی ئه‌وانه‌ی له‌ مانا
 راسته‌قینه‌کانی تیناگه‌ن، خه‌یالیان لێ‌داده‌مالی‌ت و ده‌یانکات به‌ کۆیله‌ی
 خه‌ون و خولیای بچوک، شه‌یتان بوونه‌وه‌ریکه‌ جوانی و سیه‌ر له‌ کتیبه‌کان
 داده‌مالی‌ت و بینه‌رخ فریاندانه‌داته‌ سه‌ر شوسته‌کان، وه‌ها تیکه‌لأوی ئه‌م
 دونیا کۆن و دووباره‌ و ساده‌یه‌یان ده‌کات، ئه‌وانیش ساده‌ و کۆن و
 دووباره‌ ده‌رده‌که‌ون. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شیک بن له‌ قاپ و قاچاغ، به‌شیک
 بن له‌ کالاً و میوه‌جات، وه‌ک ئه‌وه‌ی تفه‌نگیک بن له‌ تفه‌نگه‌کانی شه‌ر و
 ته‌وریکی بن له‌ ته‌وری جه‌نگاوه‌ران. شه‌یتان دیت و یاری دیکه‌ بۆ
 کتیبه‌کان ده‌دزێتته‌وه، ده‌یانخاته‌ ناو پلانی ترسناکه‌وه، ده‌یه‌وێت له
 بیرمان بچێته‌وه ئه‌م دونیایه‌ چ ترسناکه‌، ده‌یه‌وێت حه‌قیقه‌تمان
 بیربچێته‌وه، که‌ حه‌قیقه‌تمان بیرچووه‌وه‌ که‌ به‌خته‌وه‌ر و پازیبووین له‌سه‌ر
 زه‌وی ئیتر بۆ باغی دیکه‌ ناگه‌رین، دوا‌ی جوانی خه‌یال ناگه‌وین... به‌لام
 «مرۆڤی ته‌واو» هه‌میشه‌ خه‌یالی لای درێژکردنه‌وه‌ی خه‌لقه‌، خه‌یالی لای
 درێژکردنه‌وه‌ی پۆژی هه‌شتمه‌، هینده‌ی حه‌قیقه‌تی بیرچووه‌وه‌ شه‌یتانه‌کان
 ئیفلجیجیده‌که‌ن و ناهێلن بیه‌ر له‌ گۆله‌ په‌ژمورده‌کان بکاته‌وه، هینده‌ی
 خه‌یالیشی له‌ یادکرد له‌ باغچه‌ ده‌یکه‌نه‌ده‌ری. شه‌یتان دوژمنی خه‌یال

نییه، به لکو مه مخلوقیکه دهیه ویت خیال بگاته کوتایسی، دهیه ویت دونیامان به فریو و درۆ له پشچاو جوانبکات، تا بلتین خودایه که زه مین وها جوانه خه یالمان بۆ چیه ... شهیتان ئه و مه مخلوقیه که کتیبی مردنی له ئیمه دزی، یه کیکه گه مارۆمان دعات تا پیسی دونیامان بیربچیته وه، ئه و مه مخلوقیه که دهیه ویت ئه م غزه لانه بیات و له مانایان ده رکات و سحریان پوچه لباکاته وه تا له و غزه لنوسه راسته قینانه حه رامیت که سه بی له دایکده بن ... ماجه لانی راسته قینه، سوپاس بۆ ئاسمان و ئه ستیره کان که تو یان تا ئیره هینا ئه م باغه ببینیت، هه ر که سیک بیه ویت دریزه به وجود و خهلق بدات ده گاته ئه م باغه ... ته نیا مروفتی ته واو ده گاته ئیره . هه ر که سیک بیه ویت ببیته خاوه نی هیزی ئه م غزه لانه ده توانیت ببیت، هیه چ غزه لنوسیکی راسته قینه غزه ل داگیرناکات، به لکو ده بیت غزه ل داگیربکات تا بگاته ئیره ... ده بیت خه یال داگیربکات و باغ داگیربکات ... غزه ل په یمانیکه مروف له تیوان خوی و باغهکانی ژیاندا مؤریده کات» .

بۆچوونهکانی غزه لنوس بۆ من نوییوون . بیته وه ی هیه چ بلیم تا کوتایسی بیرم له قسهکانی ده کرده وه . ئیستا تیده گه یستم بۆ خه یالاتی ئه و هه میشه له باغیکدا ته واو ده بیت و خه یالاتی من هیشتا پره له کونج و که لینی تاریک، بۆ خه یالی ئه و پره له گولزار و خه یالی من پره له هیزی نادیار و که لینی پر مه ترسی و ده رگای داخراو . بۆ ئه و هه میشه به باغدا ده پرۆی و من به جهنگه ل و تاریکی و ترسدا سه فه رده که م، بۆ من ته نیا مندالی کویر له گه ل خۆمدا ده گێرم و ئه و هه موو دونیا . من که سهیری چاویم ده کرد، که گویم له دهنگی ده گرت، که له وشهکانی راده مام، ده مزانی من هه رگیز ناتوانم خه یالی خۆم له و هه موو تاریکی و جهنگه ل و پرگا سهیر و نادیارانه پاکبکه مه وه . غزه لنوس عاشقیکی په تی بوو، عه شقی به هه موو سه رئیشه و ده رده کانه وه قه بوولبوو، من عاشق

نه‌بووم و نه‌مده‌توانی به‌یَتیک غه‌زه‌لیش بنوسم. خه‌یالی ئه‌و گه‌له‌ک
 پووشن و ساده‌هاته به‌رچاوم، له‌کاتیکدا خه‌یال لای من سه‌خت و ئالۆز
 و ماتماتیکی و نه‌خشه‌دار بوو. ماوه‌یه‌کی دریژ‌ه‌مووان بیده‌نگ پووشتین،
 دواتر گفتوگۆیه‌کی دریژ له‌نیوان ماجه‌لانی راسته‌قینه و غه‌زه‌لنوسدا
 ده‌ریاره‌ی گرنکی جه‌سته له‌گه‌یشتن به‌جه‌وه‌ری خه‌لقدا پرویدا. من
 به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌خه‌یال و بیره‌کانی خۆمدا نوقمبووم ئاگام له‌هیچ
 نه‌بوو. شه‌و دره‌نگ که‌گه‌یشتینه‌وه لای غه‌زه‌لنوس، ئه‌و خاتوونه‌ی
 دایه‌نی منداله‌ خه‌یالییه‌کان بوو، هه‌موو به‌چه‌کانی خه‌واندبوو، پیکه‌وه
 هه‌ر چوارمان به‌ژوره‌کانیاندا گه‌پاین و سه‌یرمانکردن... منداله‌کان
 وه‌ها جوان و پاک و فریشته‌پوویون، یه‌که‌یه‌که‌ماچمانکردن و هه‌موو
 دلنیا‌بووین خه‌یال ته‌نیا پریگای راسته‌قینه‌ی به‌رده‌وامبوونی خه‌لیقه‌ته.
 ئه‌و شه‌وه بو‌یه‌که‌مجار هه‌ستمکرد بو‌نی منداله‌کان و بو‌نی گول‌ه‌کان
 وه‌کو یه‌که، جوانی غه‌زه‌له‌کان و جوانی ئه‌م فریشته‌پاک و خه‌وتوانه
 وه‌کو یه‌که.

به‌رله‌وه‌ی مالاواییه‌که‌ین و بو‌ین، له‌نیوانماندا بوو به‌جه‌نگ و
 جه‌ده‌ل: کێ بچیت بو‌ نویمیران و لاشه‌ی باران شوکۆر به‌ینیت و به‌ره‌و
 قوولایی باغه‌کانی خه‌یالی به‌ریت؟. هه‌سه‌نی پیزۆ به‌وه‌دا وایده‌بینی که
 پوخی نه‌وجه‌وانی چینی چۆته جه‌سته‌ی، خۆی به‌خاوه‌نی ئه‌و مافه
 و خۆشی به‌په‌یداکهری کلیلی باغه‌کانی مورته‌زا ده‌زانسی. ماجه‌لانی
 راسته‌قینه‌ خالی باران بوو، ئه‌و خۆی به‌تاکه‌که‌سیک هیسابده‌کرد که
 له‌وسه‌ری زه‌مینه‌وه به‌دوای باراندا هاتۆته‌وه و ده‌بیت ئه‌و بپروات و لاشه‌ی
 خوشکه‌زا غه‌مگینه‌که‌ی ده‌ر به‌پینیت. غه‌زه‌لنوس خۆی به‌عاشقی باران
 ده‌زانسی و گووتی «له‌سه‌ره‌تاوه من هه‌موو ئه‌م گێژه‌نهم دروستکردوه،
 غه‌یری من هیچ که‌سیکی دی خۆی ناخاته مه‌ترسییه‌وه». منیش گووتم

«من تاكه كه سيكم ناسان ده توانم هاتوچۆى نويميران بكم و جگه له من هيچ كهس ناتوانيت وهها كارىكبكات، له بهرئوه من خۆم بهو ئيشه هه لدهستم و هيچ ئاده ميزادىكى دى نايكات». من سووربووم له سه ر ئه وهى ته نيا كه سم ده توانيت ئه و كارهبكات، بردنى هه ر يه كىكى دى له وان ناسان نه بوو، مه ترسى ئاشكرابوونيشى ده يانجار گه وره تر ده كرد. من له و ماوه يه دا شاره زاي نويميران بووبووم، بۆ ده ره ئنانى لاشه كهش نه خشه يه ك له خه يالمدا بوو، ته نيا پيؤيستيم به ده رسيم تاهير هه بوو له هه لكۆلىنى گۆره كه دا كۆمه كمبكات. دواى شه ويكى پر ده نگه ده نگ و هه را و زويربوون، من گوتم «برايمان، ئه مهى ئيمه ده يكه ين زۆر ترسناكه ... تيده گهن ... ئيوه وه ك من جيهانى بارۆنه كان ناناسن، من ئه م ماوه كورته فيريكردوم ئه م ئيشهى ئيمه كارىكى پر مه ترسييه، ده بيت گوئى له دهنگى عه قل بگرن و دواى عاتيفه نه كه ون، من ده زانم حه سه نى پيرۆ نه بايه كهس نه يده توانى بگاته سه ر لاشه كهى باران شوكور، ئه و نه بايه كهس كليلى ئه و باغهى بۆ په يدا نه ده كرا و نه ده گه يشته شوينى ئه و گۆره. ده زانم غزه لنوس خۆى به خاوه نى ئه و هه قه ده زانيت كه تا كۆتايى خۆى به و كار هه ستيت، چونكه په يوه ستىكى وهها نه ئينى به و دوو دلداره وه هه يه به ئيمه ته فسيرناكرت، به پيرز زوهدى شاره مانيش له وسه رى جيهانه وه هاتۆته وه و ده يه ويّت مانايه ك به هه موو گه شته كهى و گه رانه وه غه مگين و تاله كهى خۆى ببه خشيت، به لام من تاكه كه سيكم ده توانم ئه م كاره بكم ... تاكه كه سيكم ده توانم ئه و لاشه يه له نويميران ده ره يئتم. دوو شه وى تر زه ماوه ندى كچى بارۆنى گهنم و جۆيه بۆ كوپى بارۆنى ديچيتال ... زه ماوه ندىكى زۆر زۆر گه وره يه هه رچى مير و ناغا و بارۆنى ئه م ده قه ره يه داوه تكارون، له شاره كانى ده وروبه ر و شاره كانى تريشه وه خه لك ديت، ده لىن هه ندىك كه سايه تى ناو هه يئه تى حوكميش له وئى ده بن. من داوه تكاروم و ده توانم دوو كهسى ديش له گه ل

خۇمدا بېم. ئەو شەوہ تاكە فرسەتتەكە دەرسىم تاھىر بگۆپم و بېبەم
 بۇ نويمىران و ئەو مەستى و سەرخۆشىيە بەكاربەھنىم و بگەمە ئەو
 باغە. برايان ئەوہ تاكە ھەلى ئىمەيە، لەبەرئەوہ بە دەنگەدەنگ و
 ھەراوھورىاي بەتال مەيشىوئىنن و لە دەستى مەدەن. من ئەو دوو پۆژە
 ھەموو ئەگەرەكان و پلانەكان تاقىدەكەمەوہ، ئىوارەى دوو سەبەى بەر
 لەوہى من و دەرسىم بېرۆين بۇ نويمىران لىرە كۆدەبىنەوہ، تا ئەو كاتە
 دەبىت ئىوہ ماشىننىك پەيدابكەن چونكە دلنىام بۇ گواستەنەوہى لاشەكە
 پىوئىستىمان بە ماشىننىك دەبىت».

قسەكانم عاقلانە ديارىوون. لەپاستىدا ئەوہم بە دوا پىگا و دوا
 دەرفەت دەزانى بگىرئەت لەو وەرزەدا ئەو لاشەيە دەربەھنىنن. گەر ئەو
 پىكەوتە لە دەست بچووبايە نەمدەزانى چۆن دەتوانم بگەمە ئەو باغە و
 لاشەكە دەربەھنىم. يەكەم شت دەبايە مسۆگەرى بگەم مانگ بوو، گەر
 مانگشەو بايە لەوانەبوو ھىچم بۇ نەكرىت، بەلام لە پىگاي سەيركردنى
 ئاسمان و تەقوئىمە عەرەبىيەكانەوہ تىگەيشتم كە ئەو شەوہ مانگ لە
 كزترىن تىنى خۆى و تريفە لەلاوازترىن شەوقى خۆيدا دەبىت، ئەوہ
 ھەوالىكى دلرپىن بوو، مانگ لەوہا شەوئىكدا بۇ خەيالئم باش نەبوو. بۇ
 پۆژى دوايى بەپىتى ئەو نەخشانەى مورتەزا دابوويە خەسەنى پىزۆ، باغى
 مورتەزام لە نويمىران دۆزىيەوہ، ديوارىكى سىپى بەرزى ھەبوو، گەر
 كلىلەكەمان پىنەبووايە سەرکەوتن بەسەرىدا ئەستەمبوو. من بىئەوہى
 بەندويارى عاتىفە بمبات، پلاننىكى راستەقىنەم داپشت. باغى مورتەزا لە
 باكوروى نويمىران بوو، دوو دەرگاي ھەبوو، يەكىكىيان دەكەوتە پشستەوہ،
 لەو دەرگايەوہ دەبايە دوو سەد مەتر بە پشستى كۆمەللىك كۆشكى
 گەرەدا بېرۆيت تا دەگەيتە تەلبەندە دەرەكىيەكانى ئەو گەرەكە، دەبايە
 لە پشستەوہ تەلبەندىك بېچرپىنىت و بەژىرىدا بە خىرايى بەرەو دەرەوہى
 نويمىران ھەلبىئىت، ئىشەكە بە كەمىك شانس و وريايى دەشيا پىك و

سەلامەت بە پۆتوہ بېروات و بەسەر بچیت، بە لَام خالیش نەبوو لە مەترسی .
نەمدە زانی گەر بە و لاشە یەوہ بمگرن چیم بەسەر دیت، بە لَام هیچ
شتیکم بۆ گرنگ نەبوو... هیچ شتیک .

ئەوہ یەکە مجارم بوو لە ژیاندا ھەستبکەم، شتیکێ راستە قینە
دەکەم، شتیک بۆنی ژیان و مەترسی لیدیت . شتیک ھەستبکەم بە راستی
نیشتە جێی ئەم سەر زەمینە ترسناکەم کہ پرە لە و مەزۆفانە ی پۆژانە
پوو بە پەروی مردن دەبنەوہ . لە راستیدا ھەستیکێ تراژیدی زۆر ترسناک
بوو، من لەم شارە زیاتر لە هیچ جیگایەکی دیکە نە ژابوو، بە لَام
خۆشم وەھا نامۆ و نەناس ھەست پێدەکرد، مەپرسن . گەر مەزۆف لە
نیو کۆمەڵیک شاردا بژی و لە ھەندیکیاندا ھەست بە نامۆیی بکات،
ئاساییە . بە لَام ھەموو ژیان لە یەک شاردا ژیا بێت و لە ویدا ھەست
بە نامۆیی بکەیت ئەوہ بە لایەکی گەورە یە . بەوہدا ئەم شارە شاری
مەترسیبوو، دوا جار ھەر کہ سیک بێ ویت لێرەدا نامۆ نە بێت دەبایە
بە راستی لە مەترسیدا بژی... من دەمویست جارێک پوو بە پەوی سەیری
مردن بکەم... ئەو سالانە ی تێیدا کتییی مەرگم دەنوسی یەوہ و سەیری
ئەو فلیمە بیانیانەم دەکرد، پەر بە دل خواستی ئەوہم ھەبوو جارێک
وہک ئەوانە ی لە بە حری ئیجەدا خنکان، یان وەک ئەو کچانە ی بۆ عەشق
خۆیان سووتان، یاخود ھێچ نە بێت وەک تۆم کرۆز یان برۆس ویلز یان
ویل سمس یاخود تۆمی لی جۆنز پەوی پەوی ھێزکی ترسناک و گەورە
بیمەوہ . غەزەلنوس دوور و نزیک لەوہ تێنە دەگەشت من چەندە پێویستیم
بە جۆرە کارێکی وەھایە . ھەموو مەزۆفیک بۆ ئەوہ ی لە مانای ژیان
تیبگات، پێویستی بەوہ یە جارێک راستە و راست پوو بە پەوی مەترسییەکی
گەورە بێتەوہ... لەوہ تێنە دەگەشت .

یاداشته‌کانی بارونی خه‌یال

له ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌کدا دوو‌جاری دی له‌گه‌ل ئه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌دا دانیشتم. هه‌ر دوو‌جاره‌که به دوو ناو‌میدی گه‌وره‌وه هاتمه‌ده‌ری. جاری یه‌که‌م تیگه‌یشتم که جیا‌کردنه‌وه‌ی خه‌یال له شیع‌ر ئه‌سته‌مه و جاری دووه‌میش تیگه‌یشتم، هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی له‌هه‌ر لق و کایه‌و به‌شیکی ژیا‌ندا ئیش‌بکات، ده‌بیت مه‌رجه‌ییه‌تیکی لای شاعیر هه‌بیت... گرنگ نییه‌ مرۆف سیاسیه، ئه‌ندازیا‌ره، فیزیکناسه، دزه یاخود عاشق، گرنگ ئه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی نوێ دروست‌بکات پیویستی به سه‌ردانی مالی شاعیر هه‌یه. ئه‌گه‌ر ده‌نگی شاعیر له رۆحی مرۆفدا که‌پوو، ئیدی ناتوانیت شتیکی نوێ به‌یئینه‌ دنیاوه... بۆ یه‌کیکی وه‌ک من که خولیا‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌م ده‌سته‌مۆ‌کردنی شاعیره‌کانه، کردنیانه به‌ فرمانبه‌ری گوێ‌پرایه‌ل، سه‌وزکردنیانه به‌ جو‌ریک نامۆنه‌بن و به‌ نامۆیی و غه‌ریبی خۆیا‌ن مه‌ترسی له‌سه‌ر دنیا دروست نه‌که‌ن، ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامیکی غه‌مگین و دلشکین بوو. هه‌رکات من بمزانییا‌ه شاعیران له ئیمه‌ به‌هیزترن، تووشی جو‌ره‌ ئالۆشیکی رۆحی و زیه‌نی ده‌بووم، ئه‌و رۆژه‌ تو‌ره‌بوونیکی بی‌ج‌له‌و دا‌یده‌گرتم و ده‌بوومه مه‌خلوقیکی ترسناک و بی‌حیسا‌ب. مرۆف تا زۆر زۆر ناو‌مید و غه‌مگین نه‌بیت نابیته‌ بوونه‌وه‌ریکی ترسناک. ئه‌وه‌ی له شاعیراندا من ده‌ترسینیت، ته‌نیا هیزی گه‌وره‌یا‌ن به‌سه‌ر خاک و ئاوی خه‌یالدا نییه، به‌لکو ئه‌و بییاکی و که‌مه‌رخه‌مییه‌یه که سه‌یری دوژمنی پیده‌که‌ن. ده‌مزانی غه‌زه‌لنوس له دووره‌وه ئاگاداره، واخه‌ریکه هیدی هیدی سوپاکه‌ی ده‌کرم و جه‌نگاوه‌ره‌کانی ده‌به‌م بۆ خۆم، به‌لام گه‌له‌ک بییاک سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد. زۆر له سو‌راغی ئه‌وه‌دا‌بووم تیگه‌م

ئاخۇ غزەلنوس كەس لە ھاوڕێ و یاوەرانی خۆی پەشیمانده كاتوه، كەس بانگدەكات و دەرەق بە كاركردن لە شاری خەونەكاندا ھۆشیاریان بداتی، بەلام ھەرچی زانیارییەكم لە تەرخونچی و ئەوانی دییەوہ بۆ دەھاك، پێیان دەگوتم ئەو باکی بە جۆرە كاریکی وەھا نییە. نا... غزەلنوس لە جەنگاوەریکی خەوالوو دەچوو كە جگە لە خولیاكانی ناو سەری خۆی ھیچی دی بۆ گرنگ نەبوو. گەلەك پێیاك و كەمتەرخەم دەجەنگی، وەك ئەوہی دنیاییت، لە ھەر جیگایەکی ئەو شارەدا مرۆف بیر لە خەيالبكاتەوہ ناچارە پووبكاتە مالی ئەو. دەبایە دوا ھەولی خۆم بدەم و ھەموو ھیزی خۆم بخەمە كار تا غزەلنوس و غزەلەكان بێتە ناو ئەو نەخشە گەورەییە منەوہ، كە لە راستیدا نەخشەئێ تاك و تەنیا ئێ من نییە... من تەنیا خزمەتكارێکی ئەو نەخشەییەم و ھیچی تر، وەك چۆن ئەو خزمەتكارێکی گەورەئێ ئەو غزەلانەییە. ئەو شەوہ كە چووم بۆ لای غزەلنوس بە دلی پاك و میھەری یەكێكەوہ چووم كە جگە لە خۆشكردنی ئەم ژیانە و بەھێزكردنی ئەم میلەتە و جوانكردنی ئەم شارە ئومیدیکی تری نییە. نەمدەویست چیتەر چاوشاركێتی لەگەلدابكەم، بەلكو دەمویست تیبگات بوونی ئەو چەند بۆ ئەم شارە گرنگە، تیبگات كە خەونەكان بەبێ شاعیر گەر بێتەدی دەبن بە مۆتەكەئێ سامناك. ئەو تەنیا كەسێك بوو دەیتوانی نەھیلێت خولیاو خەيالەكانم بێن بە مۆتەكە و میردەزەمەئێ سینەتاسێن. بەبێ ھیچ نیازیکی بەد چووم، ھەموو پۆحم گەشبینی و ئومێد بوو، كە گەیشتمە بەردەرگا جۆرە ھەستیکی قولم بە ئازادی و جۆرە برۆایەکی بیسنوورم بە خۆم ھەبوو. لەدەرگامدا و پیریژنیکی چكولانە كە خزمەتی مندالەكانی دەكرد بەرەو ژووری ئیشكردنی غزەلنوس پێشمكەوت. كە بێنیم ھەمان قولی و پەشۆكان و تەنیا ئێ بیسنووری جارنم لە پووخساریدا بێنییەوہ. من لەو چەند سالەدا

پشکنینی دوور و دریزیشم له‌سه‌ر پوخساری شاعیران نه‌جامدابوو،
 تنیا له پوخساری غه‌زنلنوس وردنه‌ده‌بوومه‌وه، به‌لکو زورچار
 ده‌چووم بۆ چایخانه‌ی شاعیران و له کونجیکدا داده‌نیشتم و بیده‌نگ
 سه‌یری پوخساری نه‌و قه‌سیده‌نوسه‌گه‌نج و پیرانه‌م ده‌کرد که پیکرا
 له کومه‌لیک مه‌خلوقاتی ونده‌چوون که به‌دوای شتیکی نادیاردا بگه‌رین.
 له‌و چهند ساله‌دا به‌راوردی نیگاری سه‌دان شاعیری جیاواز جیاوازی
 دونیام کردبوو، له‌رانبه‌و لوتریامون و بۆدلیر و مالارمن و بایرونه‌وه
 تا ده‌گاته‌سه‌ر هه‌موو شاعیره‌گه‌وره‌کانی سه‌ده‌ی بیست وه‌ک تالیوت
 و دیریک ویلکوت و نه‌کشافیق پاز. هه‌موویان پیده‌چیت شتیکیان له
 هه‌وادا لئ ونبوویت، یان سه‌یری چۆله‌که‌یه‌کی فریوبکه‌ن که ئیمه
 نایینین، به‌راوردی نیگاکانی پۆشکین و دیلان توماسم کردبوو،
 به‌راوردی نیگاکانی سوهرابی سپهری و به‌در شاکر سه‌یابم کردبوو،
 به‌راوردی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی گۆران و زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی نازم حیکمه‌تم
 کردبوو، هه‌موویان یه‌ک شت بوون، هه‌موویان سه‌یری چۆله‌که‌یه‌کی
 فریویان ده‌کرد که ئیمه‌ نایینین. که چووم بۆ لای غه‌زنلنوسیش
 راسته‌و راست نه‌و نیگایه‌م تیا بینیه‌وه، نیگای پیاویک که له‌هه‌وادا
 سه‌یری بالنده‌یه‌کی دوور ده‌کات که ئیمه‌ نایینین. من به‌سه‌رسامیه‌وه
 پرسیم «غه‌زنلنوس بۆ هه‌موو شاعیران له‌هه‌وادا سه‌یری شتیکی
 نادیار ده‌که‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌یری پاساریبه‌ک یان کۆتریکی
 فریوبکه‌ن؟ بۆ راسته‌وخۆ چاو نابرنه‌ چاوی ژیان؟ بۆ». غه‌زنلنوس
 داوه‌تی سه‌ر میژیکی بچوکی کردم که به‌هه‌ندیک گولی پاییزه‌ی
 قه‌شه‌نگ رازابوووه، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مگین و پرخولیاوه‌گوتی
 «له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژیان راسته‌وخۆ مانای خۆیمان پیتابه‌خشیت... نا
 عزیزم، کاک جه‌واهییری دۆستم، شاعیران سه‌یری هیچ پاساریبه‌کی
 فریوناکه‌ن، به‌لکو له‌ ونبوونی پۆخی خۆیان راده‌میتن... من راموایه

هرکه سینگ بیهویت سهیری نهودیوی زهمان بکات، دهبیت خیانهت له شوینی خوی و نیشتهجی خوی بکات. شاعیران همیشه سهیری مهفکانیان دهکن، هر وهخت له نیگای ویلی شاعیریک رامایت، بزانه سهیری کۆتری فریو ناکات، بهلکو نوقمه له سهیری مهفکانی خوی دا...». ههستمکرد نهو پرستانه بق دهست پیکردنی وهها شهویکی کرنگ کوشندنه. من لهسهر میزهکه دانیشتم و به عهشقیکی زورهوه بونی بهکیتک له گوله پاییزیهکانم کرد و ئیجساسم وابوو ههموو مالهکه بۆنکی سحرای پاییزی لیدیت، ههستمکرد له باغیکی پاییزانهی گهردها دانیشتووم و خهزان به قهشنگی له چواردهورم گه لاپیزانیتی. رهنگیکی زهردی مات و کال بهسهر ههموو شتهکانی نهو زورهدا کشابوو. من له برهوا و ئیمانکی قولوهوه گووتم «شاعیران خویان مهفای خویان دروستدهکن. له کاتیکدا شار پئویستی پیتانه، ههمووان له شارهکانی خویاندا ئیشدهکن، فرمانبهران ئیشدهکن، سیاسهتمهداران ئیشدهکن، پزیشک و نهاندازیاران ئیشدهکن، تنیا شاعیرانن مهفایهکی دهستکرد دروستدهکن و دهچنه ناوی...تهنیا شاعیرانن». غزلهلنوس وهک نهوهی چارهروانی نهه قسانهه لیکات گووتی «وهزیفهی شاعیران نهوهیه برۆن بق مهفای لهوئوه سهیری ژیان بکهن... نهوه وهزیفهکهیانه». من به هیمنی پیکه نیم و گووتم «غزلهلنوس من دههویت بهتیههوه و لیرهوه سهیری ژیان بکهیت». به غههوه گووتی «کاک جهواهیری برام، شتیک ههیه تق حیسابت بق نهکردوه، که یهکجار چوویت بق مهفای ئیدی تا ههتا ههتا یه له مهفایت». من بهجیدییهتیکه وه سهیرمکرد و گووتم «نهه شاره وهزیفهیهکی گهرهه بق تق ههیه، ئیمه پئویستیمان به جوانی غزه له کاتته. من قسهیهکی مهردانهت له گهل دهکهه، من ماندوو بووم، غزلهلنوس، من له میژه بهدوای نهوهدا دهگه ریم که خه یال لهه شارهدا سهوزبکهه،

وابکهم خه‌یال نه‌روات بق مه‌نفا، وابکهم نه‌وانه‌ی رۆحله‌بری پر خه‌یالن ئیشبکه‌ن... به‌شیکین له‌ ژیان و دونیای ئیمه... من راستیت پیده‌لیم، غه‌زه‌لنوس، من ناوم جه‌واهیر سه‌رفراز نییه، هه‌موو ئهم حیکایه‌ته‌ درۆیه‌ که‌ بۆم کردویت، من بارۆنی خه‌یالم... تیده‌گه‌یت، منم که‌ رۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی تو ده‌کرمه‌وه، من ده‌بیت له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌ست به‌دروستکردنی شاری خه‌ونه‌کان بکه‌م، سه‌رۆک و نه‌مریکیه‌کانیش منیان راسپاردوه، به‌لام نه‌وه‌ خه‌ونی خۆشمه... تیده‌گه‌یت، نه‌وه‌ خه‌ونی خۆمه، که‌ر خه‌ونی خۆم نه‌بایه‌ به‌لامه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو نه‌وه‌ نه‌مریکیه‌ حیزانه‌ ده‌لین چی... ئیستا که‌ر تو له‌که‌لمدا نه‌یه‌یت، ده‌بیت ده‌ست له‌ هه‌موو پرۆژه‌که‌ بکێشمه‌وه، ده‌بیت ته‌واوی نه‌خشه‌کانم بسوتینم... ده‌بیت هه‌موو بودجه‌که‌ بکێرمه‌وه‌ بق خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت. ئیشه‌که‌ بسپێرم به‌ که‌مه‌لیک نه‌ندازیار که‌ واتیده‌گه‌ن شاری خه‌ونه‌کان نه‌وه‌یه‌ خانووه‌کانی ئاوده‌ستخانه‌ی زۆر و ئاوی سارد و گه‌رمی تیا‌بیت، ده‌بیت بیده‌مه‌ نه‌وه‌ نه‌ندازیارانه‌ی وا تینگه‌یشتون شاری خه‌ونه‌کان نه‌وه‌ جیکایه‌یه‌ که‌ مروف تیا زۆر ده‌خوات و زۆر گوو ده‌کات. غه‌زه‌لنوس که‌ر تو له‌که‌لمدا نه‌یه‌یت، من ده‌بیت هه‌موو نه‌وه‌ بودجه‌ خه‌یالییه‌ بخرمه‌ بنده‌ستی نه‌وه‌ پیاوانه‌ی که‌ ده‌ستیک به‌ ناشیرینی ئهم شاره‌دا ده‌هینن و به‌ به‌های نوێ پێمانی ده‌فروشن... غه‌زه‌لنوس، جوانیه‌ک و هارمۆنیایه‌ک له‌ نیوان رۆحی مروف و شوینه‌کاندا هه‌یه، که‌ر تو یارمه‌تیم نه‌ده‌یت، بۆم نا‌کریت... تیده‌گه‌یت... من شاریک دروستده‌که‌م شاعیره‌کانی نه‌چن بق مه‌نفا...». بق یه‌که‌مجار زۆر به‌ جیدی سه‌یریکردم و گووتی «گرنگ نییه‌ تو کیت... گرنگ نییه‌؟ گرنگ نییه‌ ده‌ته‌ویت رۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان بکړیت یان نا. مروفه‌کان که‌سیان مولکی من نین، هه‌ندیکیان هاوړیمن و هه‌ندیکیان دۆستم، له‌به‌ر دلم گران نییه‌ ئیش بق تو‌بکه‌ن. به‌لام بارۆنی به‌پێز هه‌ر

شاریکی دونیا سه ره تا که دروستده کریت به نیازی شاریکی خه یالی دروستده کریت... مرقف له م سهر زه مینه هر شاریکی ئاوه دانکردوته وه به نیازی دروستکردنی شاریکی خه یالی ئاوه دانیکردوته وه. هیچ شاریک نییه دواتریش له میژووی خویدا خه لکانیک نه هاتبن بیان ویت بیگورن بق شاری خه یالی... هه موو میلله تیک که تروسکه به کی هیوای بق درده که ویت، خه لکانیک دین و ده یانه ویت ئه و تروسکه به بگورن بق جوره ئاوه دانیه کی گه وره. گوئیگره جه نابی بارون ئه و شارهی تو دروستیده که کیت، په یوه ندی به خه یاله وه نییه، ئه و شارهی تو یان ترس له مردن یا خود ههستی سهرکه وتن دروستیکردوه، تو و بارونه کانی تر ده تانه ویت ههستبکن که سهرکه وتوون، له کاتیکدا خه یال، خه یالی قول بریتییه له تیرامان له ئازار. جه نابی بارون... خه یال هه میشه ده یه ویت له ئازاره گه وره کانی مرقفه وه نزیک بیت. تو ده ته ویت خه یالیکى ئاوه ننگگیر و جوانیساز بدوزیته وه تا شویتیک دروستبکه کیت له گه ره که کانی تری ئه م شاره نه چیت... گرنگرین شت لای تو و بارونه کان ئه وه یه که گه ره کیک دروستبکن له گه ره کانی تر نه چیت... وانیه جه نابی بارون؟ وانیه؟ به لام من نامه ویت گه ره کی وه ها دروستبکه م، ده مه ویت بزانه مرقفی ئه م شاره بق وا غه مگینن، ده مه ویت بزانه ده رگای باغه کانی پو حیان له کوپوه یه، بزانه که مرقفه جوانه کان ده مرن شاره خه یالییه کانیاں به ره و کوئ نوقمه ده بیت؟ که ده سووتین چ جوره گولیک له گه لیاندا بق هه تاهه تاهه ده سووتیت و چ باغیک له خوله میشه که یاندا یه؟ جه نابی بارون ئه و شارهی تو دروستیده که کیت، له بری ئه و خه یالانه یه که بارونه کانی دیکه ده یکوژن، له بری ئه و خه وانیه که پوژانه له دلماندا نغروده بیت، ئه و باغانه ی تو ده ته ویت سه وزیانکه کیت له بری ئه و باغانه یه که هه موو شه ویک له م شارهدا ده ژاکین و په شمورده ده که ون، ئه و عاشقانه ی که تو

ده‌تویت له‌سەر شه‌قامه‌کانی ئه‌و شاره‌ خه‌یالییه‌ی تو بسوپینه‌وه، له‌بری ئه‌و عاشقانه‌ن که ده‌ییت له‌م شاره‌دا بسووتین و بمرن و غه‌م و پرسیوایی بیانکوژیت، ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی تو ده‌تویت له‌و شاره‌ خه‌یالییه‌دا جوانی و خه‌یال سه‌وزبکه‌ن، له‌بری ئه‌و غه‌زه‌لانه‌یه‌ که ده‌ییت لیتره و له‌ناو پوچه‌ برینداره‌کاندا بیخووتینه‌وه. بارۆن تو پوچه‌له‌بریکی سه‌یریت؟ من تیتناگه‌م؟ بارۆن، خه‌یال هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ حه‌قیقه‌تینکی کوژراو، ئه‌وه‌ی خه‌یال دروسته‌کات ئه‌وانه‌ن که حه‌قیقه‌ت ده‌کوژن. ژیان خۆی گه‌وره‌ترین و جوانترین خه‌یاله... ژیان خۆی پیکه‌خه‌روه‌ ده‌یته‌ شاریکی خه‌یالی». غه‌زه‌لنوس به‌و دێرانه‌ی پوچی به‌دی هه‌موو شاعیرانی دونیای ده‌خسته‌ به‌رده‌ستی من. ئه‌و پوچه‌ی هه‌موو هه‌له‌ گه‌وره‌کانی ئاده‌میزاد له‌ ئاده‌م و حه‌واوه‌ ده‌خه‌نه‌ ملی سیاسییه‌کانی سه‌رده‌می خۆیان، هه‌موو تاوانه‌کانی به‌شه‌رییه‌ت له‌ هابیل و قابیله‌وه‌ ده‌که‌نه‌ گه‌ردنی پیاوه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی نزیک خۆیان. به‌لام من نه‌مده‌ویست وا زوو توپه‌بیکه‌م و زویربیکه‌م، گووتم «غه‌زه‌لنوس، وادانی من نه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌م که زه‌مینیان تیکداوه، وادانی من یه‌کێکم له‌ وه‌چه‌کانی شه‌یتان. به‌لام سه‌یرمه‌که ئیستا ده‌مه‌ویت ژیان پیکه‌خه‌مه‌وه، ئه‌و شته‌ ناشیرینانه‌ی پرویانداوه له‌ بیریان به‌رمه‌وه و سه‌ر له‌ نوێ ده‌ست پیکه‌مه‌وه. من بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نوێ ده‌ست پیکه‌مه‌وه، پتووستیم به‌ تویه... به‌بی تو هیچ ناگریت...». قسه‌که‌ی پێپریم و گووتی «هه‌موو ئه‌م شاره‌ بووه به‌ خه‌رابستانیکی گه‌وره، بارۆن گه‌وره‌ترین موسیبه‌تی تو ئه‌وه‌یه ده‌تویت له‌م شاره‌ برۆیته‌ده‌ری و کومه‌لیک نه‌ومی نوێ و بینای گه‌وره‌ی جوان و شه‌قامی پان دروستبکه‌یت و ناوی بنییت شاری خه‌یال، شاری خه‌یال ئه‌وه‌ نییه‌ لیتره‌ رابکه‌یت، به‌لکو ئه‌وه‌یه حه‌قیقه‌ته‌ خه‌وتوه‌کانی ئه‌م شوینه‌ خه‌به‌ر بکه‌یته‌وه، جوانییه‌ خه‌وتوه‌کانی ئه‌م

شوینته له خو وهستینیت. بارون سهیرمهکه... خیال سهیرانگایهک نییه له تهنیشت شارهوه دروستییگهین. بهلکو هر ژبانی خومانه که تیدهگهین چی له ناودا کوژراوه. هر کهسیک نهتوانیت تهحهمولی راستی بکات، ناتوانیت تهحهمولی خیالییش بکات. ثم شاره خیالییهی تو لای من نرخیکی نییه، نهو کوشک و نهاندازیارانهی تو هیچ شتیک به رۆحی من نابهخشن... تو و سهروکهکان و بارونهکانت بویه وها شاریک دروستدهکن، چونکه ناتوانن سهیری ثم شاره راستهقینهیه بکن... منیش بویه دهتوانم بگمه باغهکانی خیال چونکه دهویرم سهیری ثم ههموو غمه بگم. ئیوه ناتوانن سهیری کوچهی ناشیرین و مروقه بیمارهکانی ناو نهو کوچهیه بکن... ناتوانن سهیری باغی پهژمورده و گوله مردووهکانی بکن. جهنابی بارون، من پئویستیم بهو شاره خیالییهی تو نییه، من شاری خیالی خومم هیه... من باغی خیالی خومم هیه... من سی ساله لهم شارهدا دیم و دهچم، ههموو گۆشه خیالییهکانی دهناسم و ههموو مهخلوقه خیالییهکانی دهناسم... نهه شاری خیالی منه. جهنابی بارون بو نهوهی له خیالی خهلکی ثم شاره تیپگیت، بو نهوهی بگهیته بنی بیقراری پۆحلهبهره خیالییهکان، دهییت بزانیته چ شتیک له پۆحیاندای کوژراوه، بزانیته کس کوشتوویتی. گهر دهتهویت بگهیته نهو شاره خیالییه دهییت بتوانیت نهو شاره راستهقینهیه بیینیت که له بهرهمتدایه... له ناو رۆحی ههموو مروقیکی مهحرومی ثم کوچه ویرانانهدا باغیکی گهره هیه، ثم باغه کاتیک دهکریتهوه که تیپگیت. بهبنی بییننی حقیقهت ناتوانیت خیالی هیچ ئادهمیزادیک بیینیت... بهلام جهنابی بارون تو ناویریت نهوهبگهیت... تو بهو راگردنهی خوت دهلیتیت خیال، تو به ترسی خوت له حقیقهت دهلیتیت خیال... هر تو وانیت، بهشی ههره زوری پۆحلهبهره پاک و خیالییهکانیش وان...

دهزانی جه نابی بارون بؤ مرقی ئم شماره به لیشاو راده کهن؟ له برئوهی ناتوانن تهحه مولى جوانی ناو خویان بکن و ناوی ده نین خیال... ده زانیت بؤ کچانی ئم شماره ئاوه ها به کومل خویان ده سوتینن، چونکه تهحه مولى ئو باغه جوانانهی ناو رۆحی خویان ناکن و ناوی ده نین خیال... مرقف به جوانی کوژراوی ناو خوی ده لیت خیال». قسه کانی بؤ من کوشنده بوون، وهک کومه لیک خه نجر وه هابوون له رۆحمدا بیچه قینیت، دلره ق و تاریک هاته به رچاوم. به دوو نیگای ئاگرین سه یرمکرد و گوتم «که واته جه نابی غزه لنوس، بویه ده تو یست حیکایه ته کانی مردن کوبکه یته وه. خیالی تو ته نیا کاتیک ئیشده کات که لووت بزه نیته ناو چاره نوسی ئاده میزاده کانی تره وه؟ ها ته نیا ئو کاته ئیشده کات، که ئم شماره وهک خه رابستان و گورستانیکی گه وره نیشانده یت؟ خه یالت ته نیا کاتیک ئیشده کات که هه موو حیکایه ته کانی مردنت له بهر ده ستدا بیت، خه یال لای تو ئه وه یت له ته ماشا کردنی کاره ساتدا کارامه بیت، ها وایه؟ خه یال لای تو ئه وه یت تیگه یت چی باغیک کوژراوه، چی گولیک کوژراوه، چی شتیک ژاکاوه؟ ها... ئو کاته ئیدی به باشی ده توانیت خیال دروستبکه یت».

له وه زیره کتر بوو تیمنه گات، سه یریکردم و گوتمی «جه نابی بارون، ده زانم تو کتیه گه وره که ی ئیمه ت برد... ده زانم... ئو کتیه سوودی بؤ تو نییه، ئیمه ماندوو بووین له گه لیدا... ئه وانهی که دوا ی ئیمه دین ده بیت تیگه ن خه لکی ئم شماره چون ژیاون و چون مردوون... ده بیت ئه وه بزائن... ئو کتیه م بده ره وه... ده زانم تو بردوته».

که وایگووت ئیتر هه ستمکرد له گه ل غزه لنوسدا گه یشتوم ته کوتایی، تا هه تاهه تایه رقی لیمه ده بیت و تا هه تاهه تایه رقم لیمه ده بیت. به پیکه نینه وه گوتم «ئاده میزادان له هه موو شوینیک و ولاتیکی سه ر زه مین ده مرن و ده کوژرین و ده خنکین و ده سووتین... چ عه جه ب

تۆ دەتەویت بلیت لەگەل ھەموو مردووێ کدا زەویبەک نوقمەبیت و باغیک لە بەیندەچیت، لەبری ئەوەی خەيال ئەو ھیزەبیت کە ئەم دونیایە پێ جوانبکەیت، خەيال لای تۆ وەک پیاسەبەکی دووردریز وەھایە بە سەر قەبرانیکدا...».

بە نیکەرائیەو سەیریکردم و گووتی «خەيال گریدراوی خۆشەویستی و پیزە بۆ خەلیقەت... عاشقیکی گەورە لە ناو مرۆفدایە، خەيال لەسەر ئەو عاشقە گەورە ی ناو پۆحی ئینسان ئیشدەکات، لەسەر ئەو ھونەرمندە شیتە ی ناو دلمان، لەسەر ئەو موسافیرە نەسرەوتە ی کە ھەرگیز ناگاتە مال. من تەنیا دەتوانم ھەولبەدەم غەزەلەکانی ناو پۆحی مرۆف بپاریزم... چەند سالە دەگەریم و دیم و دەچم و غەزەلدەنوسم، تاکە ھیوام ئەویە نەھێلم غەزل لە دلماندا بمریت... لە خەلوەتی ھەموو مرۆفە پێ عەزابەکانی ئەم شارەدا ئامادەبووم، تەنیا ئیشم ئەو بوو غەزەلنوسیک لە پۆحی ھەموو یەکیکماندایە نەھێلم بمریت... ئیشی من ئەو نییە لە بەھەشتدا دانیشم، ئیشی من ئەویە نەھێلم لە جەھەنمدا خۆشەویستی بمریت... لەبەر ئەو بارۆن من ناتوانم ئەو یاریبە ی تۆ بکەم... ناتوانم».

من شیتبووم و ھەلچووم، بە تۆرەبیبەو گووتم «خەيال لای تۆ ئەویە مرۆف دەستەمۆنەبیت... لەگەل دونیادا ناتەباییت، و ابزانیت ئاگریکی ترسناک لە مالی بەربوو و دەبیت پابکات... تۆفانیک ی ترسناک ھەلیکردو و دەبیت ھەلیت؟ ئەویە خەيال لای تۆ».

ھیچی نەگووت... ئیستیکی دریزی کرد و ھەناسەبەکی غەمگینی ھەلکیشاو بیئەو ی سەیرمبکات گووتی «خەيال شتیک و درۆ شتیک ی ترە... ھەزاران سالە مرۆف خەيال و درۆ تیکەلدەکات».

ئەو دوا قسە ی بوو، وەک ئەو بوو بەو قسانە دەرمبکات. من پوومەتەکانم سوور ھەلگەر ابوون و تۆرەبووم... تیکەیشتم تاکە شتیک

له نیوان من و غهزه لنوسدا مابیت مهرگه. گوتم «گهر خه لک مردن له بیرنه کات، ناتوانیت به خته وه ربیت، گهر خه یال یارمه تی مرقفه کان نه دات شتیان بیربچیته وه ناتوانن به شادی بژین... بق ناتو ویت خه لک مردنیان بیربچیته وه؟ بق ژیانی خوت بق نوسینه وهی مردن ته رخانگروه؟».

هه ستایه سه رهین و بیته وهی سه یرمبکات گوتمی «بارون ئه م شماره له ده ریاچه یه ک ده چیت پر بیت له دهره ماسی و دزی دهریا، ته نیا که شتییه ک بتوانیت به م ده ریاچه یه دا بروات، جوره که شتییه که مرقف به غه زه ل و خه یال دروستیگر دیت. به لام هینده ی که شتییه کی وا پروده کاته ناو ئه و ده ریاچه یه هه موو چه ته کانی سه رئاو و جانه وه ره زه به لاهه کانی بنئاو خو یانی پیاده دن بق ئه وهی نووقمبیکه ن، هه ر هینده ی فریوتخوارد و له که شتییه که دابه زیت ئیتر چاریکی تر ناتوانیت سه رکه ویته وه. بارون رهنگه تو پیاویکی نیاز پاک بیت، به لام دوا ی خه ونیکی نه کرده که وتوویت، پوژیک له روژان شاعیر و پادشا ناتوانن پیکه وه هه مان یاریبکه ن... غهزه لنوسه کان و بارونه کان ناتوانن یه ک خه ون ببینن، ناتوانن یه ک خولیا و یه ک خه یالیان هه بیت... تو هه موو هیزی خوت له گه ل بوونه وه ریکی لاوازی وه ک مندا تا قیده که یته وه... بارون من شتیکم نییه تو بتوانیت دهسته مؤبیکه ییت، من ناموم له م شماره ی تودا، من غه مگینم، ناتوانم هیچت بوبکه م...».

دهم توانی له و کاته دا بیکوژم، دهسکه وانیکی کون له یه کیتک له تاقه کاندانا درابوو، دهم توانی به هه موو هیزی خوم بیده م به که لله یدا و بیکوژم، به لام دانم به خومدا گرت و گوتم «تو بریارتداوه تا کوتایی مرقفیکی بپرهگ و ریشه بیت... شانازی به م ناموبوونه ی خوته وه بکه ییت». وه ک ئه وهی ته واو که یشتییه تینی و دوا قسه ی خوی بکات گوتمی «ئو شماره ی تو دروستیده که ییت، ده بیت به حه وزیکی تری پر

چته و دپه‌ماسی، پوخله‌بهره خه‌یالییه راسته‌قینه‌کان له دهره‌وی ئه‌و
 شاره و له قه‌راغه‌کانیدا له حه‌سره‌تدا دهرن، ئه‌وچ ده‌بیته به‌شاریک
 ئه‌وانه تیاده‌ژین که خه‌یال و خه‌ونیان نییه... مرۆفی ته‌واو نایه‌ته ئه‌و
 شاره‌وه، مرۆفی ته‌واو خیانه‌ت له حه‌قیقه‌ت ناکات».

تیگه‌یشتم من له‌بهرده‌م پو‌حیکی بیچاره‌دام. ئه‌و شه‌وه به‌غه‌مگینی
 له مالی ئه‌و هاتمه‌ده‌ری و پروم له مالی جه‌غفهری مه‌غولی کرد... که
 له زه‌نگی مالی مه‌غولیم دا کاتژمیره‌کی شه‌و بو.

ناهه‌نگ و لاشه

شه‌وی یازده‌ی تشرینی یه‌که‌می ۲۰۰۴

شه‌وی یازده‌ی ده‌ی سالی دووه‌زاروچوار ماجیدی گول سولاف و
 دهرسیم تاهیر چوون بو نویمیران. ئه‌وه شه‌وی تاکبوونه‌وه‌ی ژماره‌کان و
 پو‌حه‌کان بو. ناهه‌نگیکی گه‌وره‌بوو، ده‌نگی موسیقا و هه‌ناسه پتکه‌وه
 ئه‌و سالۆنه‌گه‌وره‌یه‌یان هه‌ینابوو جه‌وش. دهرسیم تاهیر له هه‌مو شتی‌ک
 دهرسا، بیشتتر نه‌موسیقایی وا به‌رز و نه‌جۆره‌خه‌لکی وه‌های بینیبوو.
 بو ئه‌وه‌ی زۆر نه‌که‌ویته به‌رچاوان، ماجید به‌هیمنی له نیوان کورسییه‌کان
 و جه‌نجالی بیۆینه‌ی مندالان و تیگه‌لأوبوونی چه‌ندین خه‌یزاندا ونیکرد. ئه‌م
 شه‌و ناهه‌نگه‌که وه‌ها گه‌وره‌بوو، سالۆنه‌که به‌جۆریک پرپوو، ئاسان
 که‌س که‌سی نه‌ده‌دۆزییه‌وه. لیده ئه‌ی موسیقا... لیده ئه‌ی دل...
 سه‌مابه‌که ئه‌ی جه‌سته... هه‌لپه‌رن ئه‌ی قاچه‌غه‌مگینه‌کان و هه‌لته‌کی
 ئه‌ی سینه‌ی پر له حه‌سره‌ت. ماجید که وه‌ک جۆنی دیپ له فلیمی
 بلۆدا قزئی به‌جۆریکی ئیجگار قه‌شه‌نگ بو سه‌ره‌وه داهه‌ینابوو، هه‌ستی
 به‌نامۆییه‌ک کرد وه‌خته‌بوو ته‌واوی پلانه‌که تیگبدات و له سه‌ره‌تاوه‌ پئ

بشيۆيىنىت. ھەزىدە كەرد لەو ساتەدا بېروات بۆ لاي مندالە كۆپرەكان و سوار كەشتىيەكەى بىت... بكريرەو ەئەى ئا... بكريرەو ەئەى زولمەتى بىنى خەيال... بكريرەو ەئەى نەخشە سەخت و داخراوكانى ناو پۆج... لەگەل ەو مندالانەدا بېروات و ھەرگىز نەگەپتەو ە. سەرتاپاي ھۆلەكەى ۋەك بازارىكى ساردى جەستە و عاتيفە و خەيال ھاتە بەرچاۋ. سەيرى لىھات لە پىناۋى لاشەى ژنىكدە كە نەبىنىو ە و نازانىت كىيە خۆى لە شويىكى ۋەھادا دەبىنىتەو ە. ئىستا ھەموو ماناي ژيانى خۆى لەو ەدا دەبىنى شتىك بۆ مردوو ەكان بكات، كە سەيرى ەو ەوا و بەزەمەى دەكرد، كە بۆنى ەو ەموو ەترەى دەكرد، كە ەو ەموو ژن و كچەى دەبىنى بە نىگاي ناپاكەو ە سەيرى بالآ و قز و چاۋى دەكەن، دلنباۋو ەو تەنيا لەگەل مردوو ەكاندا دەتوانىت پەيوەندىيەكى قولل بەستىت. ھەر لەو ساتەو ە كە چوۋە ناو ھۆلەكە ھەستىكرد بوونى بۆتە مايەى شتىكى نائاسايى، ھەستىكرد شەپۆلىكى گەورەى چرپە چرپى لە نىۋان ژنانى نويمىراندا دروستكردو ە، گوئى لىيو دەيانگوت خۆيەتى... خۆيەتى. چەندىن جار ناۋى نەو ەوانى چىنى لە گوئىدا زرىنگايەو ە. ھەندىكىان ۋەك بترسن خۆيان لى لادەدا و ھەندىكى دىكەشيان دەيانويست بە ھەسرەتەو ە پەلامارى بدەن. چى وايدەكرد واتىبگەن ەو نەو ەوانى چىنىيە، چى؟ لەو شەو ەو ەى لاشەكەى بىنىبو ەستىدەكرد لاشەى ەو كوژراو ە لاشەى خۆيەتى، ئىستا ەم نىگا و چرپە چرپە سەيرانە كە لەسەرىدا دەنگ دەدەدەنەو ە، ەو تەماشاكردنە ترساۋانەى ۋەك ەو ەى ھەمووان تارمايەكىان بىنىيىت، ۋەك ەو ەى جوانى لە ناكاۋى ەو ەموو ھۆلەكەى تىكدابىت... بە تەنيا لەسەر مېزىك دانىشت، ھەستىكرد ژنانى نويمىران يەك يەك بەبەردەمىدا دەپۆن و سەيرىدەكەن، يەك يەك دەيانەوئىت دلنباۋن ەو ەى دەبىنن نەو ەوانى چىنىيە ياخود نا. گوئى لىيو دەلئىن «نەكوژراو ە... درۆيە نەكوژراو ە». ماجىدى گولل سۆلاف

سه‌رسام له خۆی پرسى «تۆ چ یارییه‌کم له‌گه‌لدا ده‌که‌یت... ئەى تارمایی؟ چ یارییه‌ک». به‌که‌مجاربوو هه‌ستیده‌کرد ئه‌و مردوو به‌پاستى لێوه‌ى نزیکه و له‌گه‌لایه‌تى. هه‌موو به‌به‌رده‌میدا ده‌پۆیشتن و سه‌پیرانده‌کرد و ده‌یانچپاند. چرپه‌چرپه‌کان به‌ شیۆه‌یه‌کى سه‌یر له‌سه‌ریدا ده‌نگیانده‌دایه‌وه، وه‌ک بیهۆشیکی لیهاتبوو، هه‌ستیکرد له‌ هه‌موو ئه‌و دونیایه‌ دابراوه، هه‌ستیکرد ده‌نگى مؤسیقا و ده‌نگى مندالان و فسکه‌فسکی ژنان و که‌مترخه‌مى پیاوان هه‌مووی خه‌ونه، هه‌ستیکرد له‌ جیگایه‌کى باریکدا له‌ نیوان ژیان و مه‌رگدا گیرى خواردوه و ناتوانیت بگه‌رپته‌وه‌ دواوه. دووجار چووه‌ ته‌والیته‌کان و له‌به‌ر ئاوینه‌کانیدا وه‌ستا و گووتى «من نه‌وجه‌وانى چینی نیم... من ئه‌و نیم... من ماجیدی گول سۆلام». به‌لام هه‌ستیکرد هه‌موو ژيانى چه‌زیکردوه‌ یه‌کیکی دیکه‌بیّت، ویستویتى که‌سێکی دیکه‌ بیّت. ده‌یزانى هه‌ر جارێک سوار ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌بیّت، پۆژیکی راسته‌قینه‌ى ژيانى به‌ هه‌ده‌ر ده‌پوات. ئه‌و که‌شتیه‌ هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌شتى دوورکه‌وتنه‌وه‌ى به‌رده‌وامى له‌ خۆی. ده‌کرا ئه‌ویش وه‌ک نه‌وجه‌وانى چینی بژی... ده‌کرا. ئه‌ویش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌ى ئه‌و جوان و سه‌ره‌نچراکیش و پڕ سیخه‌. ئیستا که‌ له‌ ئاوینه‌که‌دا سه‌پیری خۆی ده‌کرد دلنیاوو نه‌وجه‌وانى چینی نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى خۆیه‌تى، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى غه‌زله‌نوسیشه، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى هه‌موو مه‌خلوقاته‌ خه‌یالییه‌کانه، به‌لام چیدی کاتى گه‌رانه‌وه‌ نه‌مابوو، ده‌بایه‌ نامردن وه‌ک ماجه‌لانى خه‌یالى بژی... وه‌ک ناخودایه‌ک که‌ ته‌نیا به‌ خه‌یال سوار که‌شتى ده‌بیّت و زه‌وییه‌ خه‌یالى و پویاره‌ خه‌یالییه‌کان ته‌یده‌کات. که‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئاهه‌نگه‌که‌، دێرێکی غه‌زله‌نوسى هاته‌وه‌ یاد که‌ ده‌یگووت «دل له‌ ئه‌ودا که‌ غه‌ریبه‌ په‌رۆشى تۆیه‌تى — واده‌زانیت میه‌ربازان سه‌راپا مه‌عشوقه‌ى خۆیه‌تى». ئه‌م ژنه‌ کوژراوه‌ له‌ ناکاو بوویوو به‌ مه‌عشوقه‌ى خۆی. به‌ ناو ئاهه‌نگپێراندا تپه‌پری و دلنیاوو

گەر بەو پۆخەوه نەبێت، ناگاتە سەر گوپۆی ئێو خانمەیی لە بنی جەهەنمیکی گەورەدا نێژرابوو. دابەزینی خۆی بۆ ئەم شارە وەک دابەزینی پالەوانی ئەفسانە یۆنانییەکان بۆ سەر زەمینەی ھادەس، بۆ دۆنیای ژێرەو ھاتەبەرچاو... کە بەناو بۆنی عەتری ژنان و نیگا سەیر و برسێیەکانیاندا تێپەری، وایدەزانسی بە پیاوێکی درێژی جەھەنمدا بەرەو خوار، بەرەو بنکی بێقەراری سەقەر دەپوات، تا لەوێوە نەینییەک لە دەست پاسەوانە جەھەنمیەکان و پۆخە گومراکان پزگاریکات و بیهێنیتەو سەری. بەجۆریک غەریببوو دەبویست شوو زۆر زوو بەسەرچیت و تێپەریت. نەیدەتوانی بیر لە باران شوکۆر نەکاتەو، بیر لەو نەکاتەو گەر نەکوژرابایە ئیستا ئەویش لێرەبوو، لە ناو ئەمانەدابوو کە ئاھەنگ دەکەن و ھەڵدەپەڕن. لە کاتژمێری دەدا ئاھەنگەکە دەگەیشتە ترۆپکی خۆی. لەویدا دەبایە لەگەڵ دەرسیمدا بە جیا لە ھۆلەکە بپۆنەدەری و لە دەروە بە بیانووی دۆزینەوێ جیگایەک بۆ گوپۆینی دەرسیم کە دەبوو خۆی پیسبکات، لە کوچەکانی نویمیراندا خۆیان ونبکەن. لە پێش کاتژمێر دەدا دەرسیم شتێکی بە جلەکانی خۆیدا پرشت و ماجیدی گوڵ سۆلاڤ لەگەڵیدا ھاتەدەری، شوو ساف و بێدەنگ و غەمگین بوو. کە دەنگەدەنگی ئاھەنگەکە و ژاوەژاوی ھەلپەپکێکەران لە سەریدا کوژانەو، بێدەنگی دۆنیا سەرسامیکرد. سەیری ئاسمان و ئەستێرەکانی کرد، ھەستیکرد ھەموو شتە گەورە و مەزنەکانی گەردون بە یقار و ھێمن و بێدەنگن. دلنیاوو ناو ئەم ھێمنی و خامۆشییە مائی راستەقینەیی ئەو... وا ھاتە خەیاڵی ھەموو نویمیران لە ئاھەنگەکەبێت. وەک پەلی بڕایەکی خۆی بگرت، پەلی دەرسیمی گرت و دوو بە دوو لە کوچەکانی نویمیراندا کەوتنەری. کزەبایەکی پاییزەیی دلتەزین بە ناو کۆشک و باغچە زەردەکاندا ھەڵدەکرد، دەرسیم بێتەوێ بیر لە ھیچ بکاتەوێ یان بترسیت لە پێشەوێ دەپۆشیشت. تا گەیشتنە نزیک باغی مورتەزا تەنیا

سهيرى ناو تاريكيان ده كرد. ماجيد نه مشه و ناره زوويه كى وه هاى نه بوو گالته به لووتى دهرسيم بگات، دهرسيميش له و پوخله به رانه بوو خو به خو نه ده هاته قسه. كه له باغى مورته زا نزيكبوونه وه نه و ناوه زياتر له ههر جىگايه كى دى نوقمى زولمهت بوو. چىراى كو شكه كانى دهر ويه ر سه رتاپا خاموشبوون، وهك دوو كه س ترس و دوو دليان نه بيت به هيمنى دهرگاي پشته وهى باغه كه يان كرده وه. باغ بوو، باغيكى راسته قينه، هيچ ناسه واريك نه بوو كه له ژير نه م درهخت و گولانه وه نه وه موو مردنه هه بيت. به لام دهرسيم وهك لووتى شتيكى نه ينى پيبلت راپله كى، به ههست تيگه يشت چوار دهرى و ژير پيى سه رتاپا لاشه ي مردووانه، سه رسام له باغه كه ي روانى و هه ناسه يه كى قوولى هه لكيشا. ده بابه له باز نهى سه يه مى باغه كه دا، له و جىگايه دا كه سه روويه كى به رز پواوه، به ده ستي چه پدا دوو مه تر دوور له و درهخته وه، زويه كه هه لكه نن و باران دهر به يتنن. دياربوو هاو ينى راپوردو دهرستىك گولى جوراوجورى له سه ر گلكوكه ي باران سه و زكرده، له گه ل نه وهى دونيا مالاوايى له دواهه مين گه لا وه ريوه كانى خه زان ده كرد، هيشتا هه نديك گوليچكه ي ورد له سه ر كوره كه مابوون. دهرسيم به خيرا ييه كى سه ير زه وييه كه ي هه لكولى. له ماويه كى كه مدا گه يشته سه ر كراسه سپييه كه ي باران... به خيرا ييه كى نه فسوناوى كه نيشانه ي شاره زايى و هيژبوو نه وهك نيشانه ي ترس و شه پرزه يى هه موو لاشه كه ي دهره ينا. خودايه له گه ل تپه پيى شه ش مانگيشدا جه سته ي باران ساغ بوو، وهك نه وه بوو دوينى نيژراييت، بوئىكى سهيرى گولزاري ليته لده ستا... بوئى باغى ليده هات. دهرسيم به و لووته زله ي خو يه وه نه و بوئنه مه ستيكرد و به چه وه گووتى «خوشه... زور خوشه». به هه ر دوو كيان خو له كه يان دايه وه به سه ر نه و جىگايه دا، به لام شوينه وارى هه لكه ندنه كان وه ها دياربوون به هيچ دانه ده پو شرا. نزيكى يازده ي شه و، پيكه وه دهرگاي پشته وهى باغه كه يان

کرده‌وه و به‌ره و سنووری دهره‌وه‌ی نویمیران پویشتن. هه‌مووشتیک ئاسان تیپه‌پی، هیچ پۆخله‌به‌ریک تووشی گومان و دوودلی و ترسی نه‌کردن. ماجیدی گول سۆلاف لاشه‌که‌ی بارانی دابوو به شانیدا و به تاریکی نه‌نگوسته‌چاوی پاییزدا ده‌پویشت، پیده‌شتیکی ریگ و تاریک و بیبه‌ربه‌ست بوو. گول سۆلاف خووشحال بوو، خووی وه‌ک که‌سیک ده‌هاته پینچاوه که له بنی بیقه‌راری سه‌قهره‌وه به‌ره و سه‌ر زه‌مینی پوناکی ده‌گه‌پتته‌وه. له نزیک ته‌لبه‌نده‌کانی نویمیران دهرسیم هه‌موو ته‌له‌کانی قرتاند و پیکه‌وه لاشه‌که‌یان گه‌یانه‌ده‌ره‌وه. ماجه‌لانی راسته‌قینه و حه‌سه‌نی پیزۆ له پیکا‌بیکی په‌شدا چاوه‌پوانیانه‌کردن... ماجه‌لانی راسته‌قینه له بیده‌نگی و تاریکی لاپینه‌کی باریکی شه‌ودا، لاشه‌ی خوشکه‌زاکه‌ی له ماجید وه‌رگرت و هه‌ستیکرد بۆنی نه‌و گول خه‌یالیانه‌ی لیدیت که له قه‌سیده‌کانی غه‌زله‌نوسدا بۆنیکردبوون. حه‌سه‌ن تۆفان به‌سه‌رسامییه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی مردووه‌که‌ی کرد که هیشتا له ئامیزی زه‌هدی شازه‌ماندا بوو، به‌چه‌په‌وه گووتی «باری ته‌عالا، فه‌خری کائینات... چه‌ند له سه‌بری ده‌چیت». شازه‌مان پرسی «سه‌بری کییه... حه‌سه‌نی پیزۆ، سه‌بری کییه؟». حه‌سه‌ن به‌هه‌مان سه‌رسامییه‌وه گووتی «نه‌و مه‌عشوقه‌یه‌ی غه‌زله‌نوس له هه‌زارباغ ده‌بیینیت». له‌وکاته‌دا ماجه‌لانی راسته‌قینه ته‌رمه‌که‌ی دانا و قزئی له‌سه‌رچاوی لابرد و بۆیه‌که‌مجار باران شوکوری له‌به‌ر پوناکی لایتیکی ده‌ستیدا به‌پۆشنی بینی. ئاهنکی خنکاو له‌گه‌رووی هاته‌ده‌ری، هه‌ستیکرد هه‌ردوو ده‌ستی ده‌له‌رزیت. سه‌ری خسته‌ناو ده‌ستی و به‌حسه‌ره‌ته‌وه گووتی «نۆر گه‌نج بوو... نۆر». ماجیدی گول سۆلاف له‌وه‌شه‌وه‌زهنگه‌دا دووباره‌لايته‌که‌ی له‌پوخساری باران نزیککرده‌وه و به‌وردی سه‌یریکرد و له‌دلی خویدا گووتی «خوای گه‌وره... خوای گه‌وره... نۆر گه‌نج بوو... نۆر».

دوو‌هه‌مین و دو‌هه‌مین چیرۆکی من بو تیشکان ماجیدی گول سؤلاف دوانزه و سیانزه‌ی تشرینی یه‌که‌می ۲۰۰۴

لاشه‌که‌ی بارانمان له ناو باغیکی خه‌یالی گه‌وره‌دا له ته‌نیشته
نه‌وجه‌وانی چینییه‌وه ناشته. باغیک له‌سه‌ری ئه‌و سه‌ری ده‌ریایه‌ک له
غزه‌لدا. هه‌ر چوارمان باغ به باغ و غزه‌ل به غزه‌ل ئه‌و لاشه‌یه‌مان
هه‌لگرت. له ناوه‌پاستی ئه‌و کتیبخانه گه‌وره‌یه‌دا که په‌فه‌کانی سه‌رتاپا
دیوانی بێشوماری غزه‌لبوون، بارانمان به‌خاک سپارد. غزه‌لنوس له‌سه‌ر
گۆرپه‌که‌ی گووتی «غزه‌ل وه‌ک چۆن پێگای له دایکبوونه ئاوه‌اش پێگای
مردنه، هه‌ندی‌ک به غزه‌لدا دین بو ژبان، به‌لام ناتوانن به غزه‌لدا
بگه‌رێنه‌وه، هه‌ندی‌کیش به غزه‌لدا نایه‌ن و به غزه‌لدا ده‌گه‌رێنه‌وه...
هه‌موو پۆحله‌به‌ریکی خه‌یالی که له‌دایکه‌به‌یت دێرێک شیعەر له‌سه‌ر
سینه‌یه‌تی، دواتر ئه‌و مرو‌فانه له ته‌واوی زینده‌گیدا نیشیان ئه‌وه‌یه
ئه‌و‌دێره ته‌واوبه‌کەن و بیکه‌ن به قه‌سیده‌یه‌ک... به‌لام که‌من ئه‌وانه‌ی
ده‌توانن له‌گه‌ل ئه‌و دێره‌دا بژین و قه‌سیده‌که ته‌واوبه‌کەن». دواتر به
ئیمه‌ی گووت «نه‌خشه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌م باغه لای ئیوه‌یه، نه‌تینییه‌که‌ی
له دلی خۆتاندا هه‌لگرن». ئیمه نه‌وجه‌وانی چینی و بارانمان له‌و باغه‌دا
بو هه‌تاهه‌تایه به‌جبه‌یشت و دلنیا‌بووین له ناو ئه‌و به‌حری غزه‌له‌دا
ناسووده ده‌ژین. من وام هه‌ستکرد له‌ویدا چیرۆکه‌که‌مان ته‌واوبوو،
هه‌ستمکرد ئیمه به‌شیکی چکۆلانه‌ی جه‌نگی گه‌وره‌مان بردۆته‌وه، له
دلی خۆمدا ده‌مگووت گه‌ر پۆرێک له پۆزان ئه‌م چیرۆکه‌ به‌یت به
کتیب، خه‌لکانی پاشه‌پۆژ و پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی داها‌توو شانازی به
منه‌وه ده‌که‌ن، به ماجیدی گول سؤلافه‌وه که له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی
بیست و یه‌کدا لاشه‌ی ژنیکی عاشقم له باغیکی ناو سه‌رزه‌مینی

دوژمنه وه دهرهيناو به رهو باغيكي خه يالى هه لمگرت و وهك قاره مانتيكي راسته قينه له هيچ شتيك نه ترسام. دلنيا بووم له پاشه پوژدا ده چمه ناو كتيبه كانه وه، هه ستمده كرد ماناي ئه و ئيشه ي من كردومه، له زور جهنگي گه وره و شه پي راسته قينه پوونتر و قولتره. مرؤف له ميژووي خويدا هه زاران جهنگي ترسناك و گه وره ي كردوه، بيئه وه ي بزانييت بو، به لام من ده مزاني چهند گرنگه، ئه و لاشه جوانه ي باران له باغيكي ناچيز و يادكراو و تاريخه وه به رهو باغيكي خه يالى و پر غه زهل بگوازينه وه.

به لام ئه وه سته مه زنه ي سه روهر ي و سه رفرزي هه ستيكي كورت و كه م خايه نبوو، بو پوژي دوايي كه به ناگاهاتم و تيشكان تاهيرم له به رده رگاي ژووره كه ي خوودا بيني، هه ستمكرد ده نكيك له ناخه وه پيمده نييت «گول سولاڤ له خوته وه قسه ي زيادمه كه و زور مه پو... له خوته وه په له مه كه، شه ر هيشتا ته واو نه بووه». تيشكان به ته نووره يه كي كه ميك كورته وه له به ر ده رگاي ژووره كه مدا وه ستابوو و گووتي «كووري باش پيتناخوش نيه، بيمه ژووي». منيش به دم باويشكيكي دريژه وه گووتم «تيشكان گه ر بو كوشتنيشم هاتبييت، پيم ناخوش نيه... وه ره ژووي». به گله بيه وه گووتي «دويني شه و سه يرت نه كردم... تيناگه م به دريژاي ئاهه نكه كه سه يري منت نه كرد... بو؟ كووري باش، له پرريكيشا ونبوويت». من گووتم «ها دويني شه و، دويني شه و، دويني شه و». له راستيدا نه مه زاني بليم چي، من به دريژاي هه موو شه و تيشكانم به خه يالدا نه هاتبوو. گووتم «دويني شه و به جوړيك دلته نگبووم ترسام به م دلته نكييه ي خوم جواني تو بژاكيتم... كه دلته نگده بم جه زناكه م كه ساني خوشه ويستي خوم ئه زيبه تبه دم». به مه كرئكه وه له ته نيستمه وه دانيشت و گووتي «كووري باش، بييري حيكايه ته كانت ده كه م، حيكايه ته كه ي ئه و پوژه ت زور خو شبوو، زور زور. من بييري حيكايه ته كانت ده كه م...». زانيم دروده كات، به لام نه مويست بزائم بو دروده كات. له جيگاكه مدا پراكشا، كه

پالکەوت تەنورەکەى بە جۆرێک هەلکشا ئیتر شەرمەدە کرد سەیربیکەم. بۆ ئەوەى پانە سپى و باریک و بلنەکەى نەبینم، لە تەنیشتییه‌وه دانیشتم و دەستم بە قەزە زەرەدە کەیدا هینا و گووتم «بەپاست حەزت لە حیکایەتى منە؟». گووتى «زۆر، باوەرپیکە کوورى باش، زۆر». چاوانى وەها جوانبوون ئیستاش کە بىر لە نىگاگانى دەکەمەوه حەسرەتیان بۆ هەلەدەکێشم. لىمپرسى «حەزت لە چ حیکایەتیکە؟». بە ئەسپایى چاوى لىکنا و گووتى «بەحەزى خۆت». منیش هەناسەىەکم هەلکێشا و گووتم «گوێگرە تىشکان... ئەمڕۆ حیکایەتیکى غەمگینت بۆ دەگێرەوه، کە ناییت قەت لە یادبیکەیت». لەسەرەخۆ گووتى «قەت لە یادى ناکەم». گووتم «ئەگەر پۆزێک مردم، ئەم حیکایەتەت بىرنەچیتەوه». گووتى «بىرم ناچیتەوه». نەمەزاتى بۆ وا دەلێم، بەلام هەستیکى مندا لانەم تىابوو کە دەمکوژن. گووتم «هەبوو نەبوو لە شارێکى ئەم دونیا گەرەیه‌دا ئەسپناسیکى زۆر شارەزا هەبوو، حەزیدە کرد هەموو ئەسپى جوانى دونیا هى خۆى بن، بەوه‌دا زۆر لە دەستەمۆکردنى ئەسپى کۆییدا شارەزابوو، دەیتوانى کۆیترین ئەسپ پامبکات و جلهوى بکاتە مل، ئەو ئەسپبازە بە جۆرێک شارەزابوو، بەجۆرێک لە هونەرى جله‌وکردندا لىزان بوو، هىچ کەس لە دونیادا نەیدەوێرا گومان لە توانای بکات، هەر کەسێک گومانى هەبووایە ئەو دەیگوت بۆ کۆیترین و ناپرامترین ئەسپى دونیام بۆ بهێنە تا بۆتى دەستەمۆبیکەم. هەر کەسێک ئەسپى زۆر سرکى هەبایە کە هەرگیز دەستەمۆناییت، دەینارد بە دواى ئەو مامۆستایەدا. ئەسپیکى چىیە لە دونیادا لە دەستى دەرەنەچووبوو. پۆزێک ئەسپناسیکى دیکەى وەک خۆى و مەیتەریکى دۆستى هاتە لای و هەوالى ئەسپیکى لە کێلگەى یەکیک لە ئەسپدارە ناودارەکانى ولاتەوه بۆهینا، ئەسپیک بە هىچ مەیتەر و پامچىیەک دەستەمۆ ناکریت و پاناکریت و سمکۆلانى هیور ناکریتەوه. مامۆستای گەرەى پامکردن

كە تا ئەو كات جڤەوی لە ملی هەزاران ئەسپ كەردبوو، ئەم هەوالە
 دڵخۆشیکرد. مامۆستا پێیوابوو هەلیکی گەورە ی دەستكەوتوو هونەری
 خۆی تاقیبكاتەو و توانای خۆی بەراستی بەسەلمێنێ. بەرەو كێلگە ی
 ئەو ئەسپە كێویە پویشت و بەتەمابوو هەر زوو بە خۆی و مەدالیایەکی
 دیکە ی دەستەمۆكردنەو بەگەرپتەو... مامۆستا كە دەگاتە شوینی نیازی
 خۆی و لەوئ تەماشادەكات، ئەسپێکی سەپى سەرکەش دەبینیت كە
 یالێکی چەر و ئاوریشمینی هەیه. ئەسپێك هێند بۆنی مەیتەر و هەناسە ی
 مڕۆفی بەسەردا دەچیت، وەك شیت دەكەوێتە سمكۆلان و كورپژن و
 بازبازین و جووتە. ئەسپبازی شارەزا كە واحیسابدەكات هێچ ئەسپێك
 لەسەر زەویدا نییه ئەو نەتوانیت رامیبكات، چەند پۆژ و چەند هەفتە
 دەكەوێتە هەولێ نەرمكردن و هێۆرکردنەو هە ی ئەو ئەسپە شیتە و سوودی
 نییه. سەختی نیشەكە و جوانی ئەسپەكە وەها دەچنە دلی رامچییەكەو
 بریارەدات ژبانی خۆی بۆ دەستەمۆكردنی ئەو ئەسپە تەرخانبكات،
 بە نرخێکی بەرز ئەسپەكە لە خاوەنی دەكڕیت و بە فەلاكت بەرەو
 مال و كێلگە ی خۆی دەیگوازیتەو و لە سەر زەوی و مەزرای خۆی
 بەرەلایدەكات. پۆژان دین و پۆژان دەپۆن، مانگان و سالان تیدەپەین و
 ئەو پیاو هەموو هونەری خۆی و هونەری ئەسپبازانی تر بەكار دەهێنیت
 و ئەو ئەسپە ی بۆ دەستەمۆ ناكړیت... دوا ی چەند سال نیش دەگاتە
 ئەو بڕوایە ی هەندێك ئەسپ هەن هەرگیز دەستەمۆنابن، مڕۆفێك نییه
 بتوانیت زینان بكات و جڤەویان ئاسان پاكیشیت و بەو پێگایەدا بیانبات
 كە ئەو دەیهویت، ئیدی تەنگەكە ی هەلئەگړیت و لە گەرمە ی نائومئیدیدا
 ئەو ئەسپە سبیبە دەكۆژیت... مەیتەرچی شارەزا كە عەشقیکی زۆری
 ئەسپە لە دلدایه، پێیوایە تاكە پێگایەك بۆ ئەو هە ی خۆی بژی و پەنجی
 مانای هەبیت، ئەو هەیه ئەو ئەسپە بكۆژیت. هەموو ئەو ئەسپانە ی كە
 دەستەمۆنابن دەبیت بكۆژین...»

تیشکان تاهیر بێنەوێ هیچ لە حیکایەتە کەم تیبگات. دواى سەرخەوێکی کورت لە جیگا کەمدا هەستاو بە بێدەنگی پۆشت، دڵنیا بووم دەچیت بۆ لای یەکیەک لە بارۆنەکان. دواى پۆشتنی ئەو من دلتەنگ بووم... دڵنیا بووم جارێکی دی تا هەتا هەتا یە نایەتەو ئەم ژورە بۆلام. دڵنیا بووم بە یە کجار و تا هەتا هەتا یە خانمی جیسیکەم لە دەست خۆمداوه.

ئەو بە یانییە کە چووم بۆ ناو منداڵە نابیناکان، بە دڵنیا یەو دەمرانی ئەو دوا هەمین پۆژمانە پیکەو، بێ هیچ هۆیەکی دیاریکراو پیمگوتن «ئەمڕۆ پیکەو سوار کەشتییە کە نابین... ئەمڕۆ تەنیا هەندیک قسەتان بۆدە کەم. من پۆژیک لە پۆژان بە جیتان دەهێلم... دەزانم ئەم نەخشە یە ی ئیمە لە سەری دەپۆین تا زیان و گەردون هەبێت تەواو نابێت، سەفەرێکە بەشی هەموو مڕۆفەکان دەکات، ئیستا هەر یەکیەک لە ئێو نەخشە یەکی وەها خەيالی لە پۆختاندا یە، دەتوانن سەیری تاریکی ناو بینایی خۆتان بکەن و درێژە بە سەفەرە کە بدن. ئیستا هەر یەکیەک لە ئێو بوو بە ماجەلانیکی چکۆلە ی خەيالی کە دەتوانیت خاکی سەیر و عاجباتی لە دلی خۆیدا بدۆزیتەو، هەر یە کەتان کەشتییە کتان هە یە کە دەتوانن بە پوباری سەخت و ئاوی خوێ و زەوی پڕ مەترسیدا ئاراستە بیکەن. پۆژیک لە پۆژان کە هەستتان کرد ژیا نتان زۆر ناخۆشە، هەستتان کرد دەبیت برۆن بۆ دۆنیایەکی تر و بۆ سەر زەمینێکی تر، سەیری قوولایی ناو پۆج و جوانییەکانی ناو دلتان بکەن، لەویدا زۆر نەخشە ی لەوێ من قوولتر و سەیرتر و جوانتر دەدۆزنەو. زۆر خاکی لەوێ من سیحراوێتر دەبینن. پۆژیک لە پۆژان هەر یە کیکتان گەیشتە ئەو پەری جوانی، گەیشتە ئەو پەری خەيال، گەیشتە خاکیک کە خۆی پێیوایە سەر زەمینى خەو نەکانیتی. لەویدا باغچە یەکی چکۆلە نە دروستبکەن و ناوی بنین «باغی سەردارباشی گول سۆلاف» یان ناوی بنین «باغی ماجەلانی خەيال» . ئەو پۆژە منداڵە نابیناکان بە تەواوی غەمگین بوون، بەلام چارێکم نەبوو،

دەنیایبوم دەبیت خۆم بۆ سەردەمیکی تر و پۆژگاریکی تر ئامادەبکەم. دەبایە منداڵە ناییناکان فێربن خۆیان نەخشەیی خۆیان دروستبکەن و تەنھا بە خەیاڵی خۆیاندا سەفەریکەن و کیشوهرە شاردراره و نغوۆکانی ناو پۆحی خۆیان بدۆزنەوه ... چاری دیکە نەبوو.

یادداشتەکان بارۆنی خەیاڵ

من میری پۆرسەلان هەوالەکەیی دامن، پێشتر وه‌ها شپەزە نەمییینیوو. بارۆن مۆدیلتی جۆره پیاویک بوو که له سەدهی بیستدا نمونەیان زۆر زۆربوو، چەشنە پیاویکی گەمژە، بەلام له هەمانکاتدا ئازا و چاونه‌ترس، له‌و کەسانەیی دەسەلات تەنیا بە هەیبەت و ترس تینگەییون. من له‌و کاتەوه‌ی له ئەنجومەنی میراندا ئەندامبوم ئه‌وم دەناسی. چەند سالیکی بوو وازم له‌وه هینابوو له‌گەڵ کەسانی وه‌ک میری پۆرسەلاندا بچمە گفتوگۆوه، بەلام هەردەم کاروباری حیزب و ورده‌کارییه‌کانی ژیانی سیاسی کۆیده‌کردینه‌وه. گەرچی هاوڕێ نەبووین بەلام پێزی یه‌کدیمان ده‌گرت و حورمه‌تی یه‌کترمان لایوو. دووسال له‌مه‌وبەر که سەرۆک خوماری پاشه‌رۆژی سیاسی خۆی بوو، ده‌یویست خۆی بۆ قۆناغی تازه ئاماده‌بکات. زۆربه‌ی کاروباره‌کانی دا‌به‌شکرد و له‌ زۆر ورده ئیش که تا ئه‌وکات خۆی به‌ ئیراده‌ی خۆی راییده‌کردن ده‌ستی کیشایه‌وه. به‌وه‌دا سەرۆک منی وه‌ک کوپێ خۆی ته‌ماشاده‌کرد، لوتقی نواند و بریکی زۆر ورده ئیشی دا به‌سەرمدا که زۆربه‌یان تەنیا سەرئیشی پوو‌تبوو و هیچی تر. پۆژیک من و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی ماستاو و بارۆنی تورکی بانگکرد و گووتی «ئێوه هەر چوارتان کوپێ شیرینی

من و ده‌بیت له‌مه‌ولا زور شت هه‌یه ئیوه بۆم ئه‌نجام‌ده‌ن». هه‌ر
 جه‌نابیشی وایکرد له‌هه‌لبژاردنی ئه‌نجومه‌نی بالای میراندا، که
 خه‌لکانیک ناویانتابوو ده‌سته‌ی بالای بارۆنه‌کان، ئیمه‌ ده‌رچین.
 که من و بارۆنی پۆرسه‌لان پیکه‌وه له‌ئه‌نجومه‌نی بالای میراندا
 دانراین و به‌کۆی ده‌نگیش کراین به‌به‌رپرسی راسته‌وخۆی ئارامی
 و ئاسایش له‌ناوچه‌ی نویمیران، شه‌ویکیان بارۆنی پۆرسه‌لان
 چیرۆکی ئه‌و باغه‌ی باکووری نویمیرانی بۆ گێڕامه‌وه که ژیره‌که‌ی
 پره‌ له‌تهرمی جۆراوجۆر، که له‌سه‌رده‌می جیاواز و له‌بۆنه‌ی
 جیاواز و به‌هانه‌ی جیاواز کوژراون. مه‌سه‌له‌که ئه‌و کاته هاته
 پیش که من ویستم ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ جوان و گه‌وره و دانسقه‌یه
 هه‌لده‌مه‌وه و خوشبیکه‌م و له‌ویدا مۆنمیتتیکي گه‌وره بۆ که‌چانی
 ئه‌نفالکراو به‌رزبکه‌مه‌وه. من ئه‌و پرۆژه‌یه‌م زور به‌راست و جیدی
 وه‌رگرتبوو، دروستکردنی مۆنمیتتیکي وه‌هام به‌نیشانه‌ی حورمه‌تی
 ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ بۆ ئافره‌ت ده‌زانی. رۆژیک به‌ر له‌وه‌ی شۆفله‌کان
 به‌یتم، بارۆنی پۆرسه‌لان خۆی هات و به‌هیمنی هه‌موو شتیکي
 تیکه‌یاندم. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاویکی خوشبه‌خت و رازییه‌وه له‌دوینا
 گووتی «ئهم شاره‌ هه‌میشه‌ لاشه‌یه‌کی هه‌یه‌ بیشاریته‌وه، ئه‌مه
 میژووی ئهم شاره‌ بووه، له‌کۆنه‌وه هه‌روابووه و هه‌ر واش ده‌بیت.
 له‌به‌رئه‌وه بارۆن ده‌ست له‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌لگره‌. به‌س خوا ده‌زانیت،
 گه‌ر ده‌مه‌ شۆفلێک له‌وه‌ عه‌رده‌ بده‌یت چه‌ند مردووی پتوه‌ ده‌بن،
 له‌به‌رئه‌وه به‌قسه‌ی برای خۆت بکه‌ و واز له‌هی‌کایه‌ته‌ به‌ینه‌... ئه‌وی
 پره‌ له‌لاشه‌، هه‌تا تهرمی عه‌بدولقادری نیاش له‌وییه‌، گه‌ر له‌یادت
 ماییت... خاوه‌نی کارخانه‌ی مافووره‌که‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ جه‌نابی بارۆن
 لیکه‌پێ و ده‌رگای جه‌ه‌نه‌ممان لیمه‌خه‌ره‌ سه‌رپشت». بیته‌وه‌ی
 ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌بیت بچه‌ بنج و بناوانی شوناسی مردووه‌کان،

گوتم «بارونی پورسه‌لان، بوونی گورستانیکی وه‌ها له ناوه‌راستی نویمیراندا، وامان لیده‌کات هه‌میشه چاوکراوه‌بین و نه‌ئینیه‌که‌ی به‌پاریزین، ده‌بیت چیرۆکه‌که‌ی له‌ نیتو ئیمه‌دا ده‌رنه‌چیت، چیرۆکیکی وه‌ها ب‌رواته ده‌روهه‌ بۆ هه‌موومان ئابرووچوونیکی گه‌وره‌یه». بارونی پورسه‌لان گووتی «ئوه‌ی به‌رپرسی گورستانه‌که‌یه، به‌حریکی کپه‌ و تا مردن نه‌ئینیه‌که‌ی ده‌پاریزیت». که بارون منی وه‌ها ئاسووده‌کرد، خۆشحالانه‌که‌وتمه‌وه سه‌روکاری ده‌رده‌کانی خۆم. ئه‌و سالانه‌که هه‌والی دلداریه‌کانی نه‌وجه‌وانی چینی له‌ نویمیران که‌وتبووه سه‌ر هه‌موو زاریک، من پتر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی دیوانه‌کانی شیعر و لیکۆلینه‌وه له‌ ماهیه‌تی به‌دکاری شاعیران بووم، خه‌ریکی تیگه‌یشتن بووم له‌ سیحری بێبنی شیعر و هیزی بێبنی خه‌یالاتی شاعیرانه له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌رجاریک سه‌رۆکم ده‌بینی به‌رپزیزان ده‌یگوت «هه‌یی میری خه‌یال، خه‌ریکی چیت و کاروباری تۆ چۆن ده‌رواته؟». من ده‌مگوت «میری میران و سه‌روه‌ری هه‌موو بارۆنه‌کان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌م له‌وه‌ی چۆن شاعیران ده‌سته‌مۆبکه‌م و وابکه‌م له‌ بیناگردنی مه‌له‌که‌تدا به‌شدارمانین». به‌وه‌دا سه‌رۆک شتیکی ئه‌وتوی له‌ هیزی شاعیرییه‌ت و پۆلی ترسناکی خه‌یال له‌ میژوودا نه‌ده‌زانی، جه‌نابیان هه‌مووچار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پانی بۆده‌گرتم و ده‌یگوت «ئو په‌نجه‌ی تۆ له‌گه‌ل شاعیراندا ده‌یده‌یت، له‌و په‌نجه‌ی من ده‌چیت که له‌گه‌ل ئه‌مریکیه‌کاندا ده‌یده‌م». پۆزیک بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رۆک بزانیته‌شته‌کان چه‌ند ترسناکن، ئه‌و خاوییه‌گه‌وره‌یه‌م برد و پیشانمدا. سه‌یرم لیته‌ات که سه‌رۆک به‌ پیکه‌نینه‌وه سه‌یریکی وردی خاوییه‌که‌ی کرد و گووتی «کووم، تۆ هه‌موو حکایه‌ته‌که‌ لنگه‌وقوچ حالبوویت، ئه‌وه‌ی تۆی تیگه‌یاندوه خراپ تیگه‌یاندویت. ئه‌م دیوه ساده و بیژه‌نگ و بیژۆحه‌ی خاوییه‌که‌ ئه‌مه‌ حیکایه‌تی شاعیره‌که‌یه،

شاعیران خه‌لکی سه‌رفه‌قیر و بیترزن، دونیای خویان فه‌قیر و بیتره‌نگ و بیخیزده‌بینن... شاعیر مه‌گه‌ر خوی نه‌جییزاده‌بو‌بیت، نه‌گینا کوا کوپم نه‌وه‌نده که‌ره‌مدیده‌ن تیگه‌ن چییان بۆ ده‌کریت و چییان بۆ کراوه، شاعیر خودا وه‌های خه‌لفکرده‌وه قه‌ت خیر و بیتری ده‌وربه‌ری خوی نابینیت. شاعیرت بینیه‌و شاری خوی و دونیای خوی ئاوا ره‌نگا‌وره‌نگ بینیت؟ ها شاعیران که‌ی وا گه‌شبینبون و دونیایان به‌ره‌نگه‌وه بینیه‌و؟ نه‌وه پادشایه شاری خوی ئاوا جوان و رازاوه و ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌بینیت، بارۆن گیان تو چون له‌ خا‌ولیه‌کی وا ده‌ترسیت، نه‌وه‌ی لیتره‌دا گره‌وه‌که‌ی بردۆته‌وه ئیمه‌ین، نه‌وه‌ی سه‌ری په‌ریوه شاعیره به‌سته‌زمانه‌که‌یه. شاعیران جنسیکن هر ئافه‌ت و ده‌رد و تا‌عوون ده‌بینن و قه‌ت خیرویتر نابینن». سه‌رۆک وه‌ک باوکیکی دلنه‌رم ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی «شاعیران شتیگ نین لییان بترسین. من له‌ زه‌رده‌واله و شه‌نگه‌سووره زیاتر ده‌ترسم وه‌ک له‌وان». هه‌لبه‌ت بۆچوونه‌کانی سه‌رۆک که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی ترسناکی پیوه‌بوو، من به‌ دریژی پی‌شه‌ی ترسه‌که‌ی خۆم بۆ پرونکرده‌وه و گووتم «جه‌نابی سه‌رۆک، شاعیران مه‌خلوقاتیکی ده‌مامک دارن، زۆر جار بوونه‌وه‌ری حه‌رباوی ترسناکن، له‌سه‌رده‌می شو‌رشی فه‌ره‌نسیدا که‌سانی وه‌کو پۆسۆ و قۆلتیر شیوه‌شاعیربوون و به‌خشکه‌یی عه‌رشی پاشاییان پوخان، پۆشکین و لیترمنتۆف بنی حوکمرانی قه‌یسه‌رییان بۆشکرد، شاعیران له‌سه‌ره‌تادا پزیمه‌کان ریسواده‌کن و دواتر خه‌لکی تر دین و به‌ پالکی بچوک، سووک و ئاسان ده‌یانرۆخیتن... هر له‌ پال خۆماندا نمونه‌ی زه‌ق و زۆپ هه‌یه. شای ئیران نه‌و پۆژه پوخا که‌ خه‌سه‌ره‌وی گولسورخی خنکان، هر سیستمیک شاعیران دانی پیانه‌نین ریسواده‌بیت، سه‌یری میژوبکه، که‌وره‌م، میژوو دوا‌جار هیتده‌ی گوئی له‌ شاعیران ده‌گریت گوئی له‌

جه ماوهر و له سه رۆكه كان تاگریت، موسیبه ته كهش ئه وه یه خویان
 بۆ ئه وه ی به جوانی و پاکی بمیننه وه قهت به شداری له یارییه كه دا
 ناكهن». سه رۆك پیاویکی زۆر كه شبین بوو، زهرده خه نه یه کی و یقاری
 گرت و گووتی «پۆژیک بزانه مه ترسیان هه یه، گوونی هه موویانته
 بۆده كه مه یه ك توره كه وه و بیده به كۆلتا و بیبه و پۆیکه ره كام
 ده ریچه وه كه كه یفت ده یگریت». تۆزیک وه ستا و به پێكه نینیکی
 نه رمه وه گووتی «بۆ شاعیره ژنه كانیش حیسایینکیان هه ر بۆده كه یین».
 من سه یری ده موچاویم كرد و تیگه یشتم كه پیاویکی وه ها دلپاك و
 ساده یه له هیه چ شتیکی ئه م دونیا یه تیناگات.

ئه و پۆژه بارۆنی پۆرسه لان به شه رزه یی هات و به چه وه گووتی
 «میر سه حه ر، شتیکی ترسناك پوویدا وه، دوینی بارۆنی كوله كه
 چه وه بۆ سه ر گلكۆی ژنه كه ی له باغی مورته زا، به سته زمانه هه ر
 كه یشته وه سه ر شوینه كه، سه ره نجی ئه وه ی دا وه كه گوپی ژنه كه ی
 هه لدراره ته وه و مه یته كه ی ده ره یئرا وه... پێشتر شتی وا له نویمیران
 پووینه دا وه. بارۆنی كوله كه ی به سته زمان حالی نا حاله، له دۆخیکی
 زۆر سه خت و دژوار دایه...». من شتیکی كه م له سه ر حیاكه یه تی
 ژنه كه ی بارۆن ده زانی، له ده می زۆربه ی چاره دێر و هه واله یته كان
 بیسته بوم كه له هه لومه رچینکی نادیاردا بارۆنی كوله كه ژنه كه ی
 خۆی كوشتوه، به لام حیاكه یه ته كه م پێ شتیکی گرنك و بایه خدار
 نه بوو. ئه و پۆژه له كاتینكا له نیوان مه كته بی كاروباری ئابووری
 و مه كته بی كاروباری مه ده نیدا به پێگا وه بووین بارۆنی پۆرسه لان
 حیاكه یه تی بارۆنی كوله كه و ژنه كه ی به ته وا وه تی بۆگێرانه وه. بارۆنی
 پۆرسه لان ته وا له به سه ره اته كه توره بوو، گووتی هه ر كه سێك
 بیت ئه وه ی ئه و كاره یكرد وه ده بیته بكوژریت، نه ینی ئه و باغه
 به چته ده ره وه به س خودا ده زانیته چی رووده ات. من له توره یی

بارۆنى پۆرسەلان تێدەگەيشتم، چاوى بە چەشنىك سووربووبوو
 من لىنى توقيبووم. گووتى «نەينى ھەموو ئەم شارە، نيوەى نەينى
 ميرەگان و دۆستەکانى حيزب لەويدايە... ھەندىكى كيشەى شەخسى
 و ھەندىكى كيشەى سياسى و ھەندىكى دىكەشيان گرفتى ەشايەرى
 گەورە دەخولقینن... ئەوەى سەرى ئەو باغە ھەلبەتەو ەواتە سەرى
 ئەم پازدە سالەى رابوردوو ھەلدەداتەو ە... بارۆن من و تۆ بەرپەرسى
 ئاسايشين دەبیت بزانیتم ئەم مەسەلە بە پرواتە دەرى، بە كەم كەس
 مى من و تۆى پتۆ ە دەبیت». كە بارۆنى پۆرسەلان واىگووت من
 ئىستىكم كرد و گووتم «جەنابى بارۆن، رەنگە من بزانیتم كى ئەوەى
 كردو ە. رەنگە بزانیتم». بە سەرسامبى ەو سەيرىكردم و گووتى «كيشە
 جەنابى مير؟» بيشەو ەى بە وردى بىر بە كە مەو ە گووتم «ئەگەر پەيمانم
 بەدەيتى نەيكوژیت و ببەخشیت بە من، پتدەلیم». بارۆن بە شىو ەى
 قسە كردنم سەرسامبوو. گووتى «جەنابى مير تىناگەم، مانای چى
 ببەخشم بە تۆ؟ خۆت دەزانى ئەمە مەسەلە بە كە نيبە گالتەى لە
 گەلدابكریت». گووتم «سزاکەى بەدەرە دەست من، سویتدم بۆ
 بخۆ كە سزاکەى دەدەيتە دەست من». بارۆن بە دوودلبى ەو ە
 گووتى «دەيدەمە دەست تۆ، بارۆن دەيدەمە دەست تۆ... بەلام
 پتەمبلى كيشە؟». لەسەرەخۆ گووتم «تاكە كە سىك ببەويت سەرى
 مردوو ەگان ھەلبەتەو ە غزەلنوس و ھاوړىكانيتى، ئەوەى ئاسوودەگى
 ئەو مردوو ەى شىواندو ە، ماجيدى گول سۆلافە، ماجيدى گول
 سۆلاف... ئەو حىكايەتخووانەى شەوان چىرۆك بۆ مندالانى نويميران
 دەگىرپتەو ە».

ئەو ە باشتريين سات و گونجاوترين چركەى ژيانم بوو، رۆحە بەرە
 خەياليبەگان بەينمە سەر چۆك. دلنابووم تا غزەلنوس مايت، تا
 ئەم دەستە بە لە مەخلوقاتى خەيالى ئازادبن، مروفىك دروستدەكەن

هميشه له شويڻي ترڊا بڻ جواني دهگه پڙيت. ترسناکن ٿو مه مخلوقانه ي له شويڻي ترڊا بڻ جواني دهگه پڙين، ترسناکن. چند پڙڙيو ٿاوها له بني پر غمي پڙحمدا هاوارمه کرد. له و ساهدا که له تهنشت بارونه وه دانيشتبوم و حياکيه تي ڙنه که ي باروني کوله که ي بڻ دهگيرامه وه، هموو ٿو راپڙرتانه م هاته وه ياد که پياوه دلسؤزه کانم بڻيان نوسيبوم، ده رباره ي بونو پيه وندييه که نه پڻي له نيوان نه و جه واني چيني و غزه لنوسدا، به لام ٿو دهم هه والي نه و جه واني چينيم به پر و پوچترين شتي دنيا ده زاني و ٿاره زوويه کم نه بو دواي دهنگوباسي ٿا برووي ڙني خه لک بکه وم. به لام ٿيسا شته کان هموو سه ره و ڙورويون. ٿه مڙو که گويم له حياکيه تي نه و جه واني چيني و پيه وندييه بيشوماره کاني له گه ل کچان و ڙناني به سته زماني نويميراندا ده گرت، دلنيا بوم نه و جه واني چيني ره وانه کراويکي ٿه وه تا خيال له دلي خانمه کاني نويميراندا سه وزبکات، تا ٿاسوده گي ناو دلي خانمه به حورمه ته کاني ٿه م گه ره که بشيويڻيت که به خته وه ره له مال و ميڙدي خوياندا ده ڙين. ٿه و پڙڙه ده ستي باروني پڙسه لانم گرت و تا به رده رکي ڙوره تاييه تيه که ي خوم له يانه ي مرواري به رم نه دا، به چند ته له فونتيک و له ماوه ي چند سه عاتنيکدا چندين فليمي فيديوي ٿاههنگه که ي ٿه و شه وه مان کڙکرده وه، فليم به فليم و له هموو گڙشه کان وه سه يري ماجيدي گول سؤلاڻمان کرد، بينيمان له گه ل مه مخلوقتيکي چکلانه و گڙستن و لووتزلدا خوي ده کات به هڙله که دا، په شوکان و گيڙي و دوو دلييه کانيمان بيني، تيڻيني ٿه وه مان کرد که گه نجه لووتزله که ي هاوپري له ناو هه شامات و جه نجالي بيسنوري ٿه و شه و هدا ده شارپته وه، بينيمان له ناوه پراستي ٿاههنگه که دا ٿه و مه مخلوقه لووتزله قوتويه ک کولا به خويدا ده پڙڙيت و هه ردو وکيان پيکه وه ٿاههنگه که بڻ شويڻيکي ناديار

بەجێدەهێلن. هەر ئەو شەووە پاسەوانەکانی بەر دەرگای سەرەکیمان بانگکرد و ئەوان پێیانگوتین لە وەها ئان و ساتێکدا مامۆستای حیکایەتییان نەببینووە نوێمیران بەجێدەهێلێت. بە هیمنی ڕوومان لە شوێنی ڕوداوەکە کرد، ئەو دەروازە و دەلاقیەمان بینی کە لە تەلبەندی دەروەهی نوێمیراندا دروستیانکردبوو، ئاسەوار و شوێن پێی دوو کەسمان لەسەر خۆلە پاییزیە شێدار و نەرمەکی ئەو دیو تەلبەندەکە بینی. بۆ ڕۆژی دوایی هەوالدۆز و خەبەرگرەکانمان ڕاسپارد ڕاستی ئەو لووت سەلکەزۆرناوەمان بۆ بدۆزنەو، بۆ ئیواری عەتار بە خۆی و لووتە ئاونگدارەکیەو هات و بەمنی گووت «ئەو دەرسیم تاهیرە، پەسپۆری دۆزینەو و هەلدانەوێ گۆرە، کەس نییە لە دونیادا وەک ئەو خێرا گۆرە هەلباتەو، چەند سالیکی لە مەوبەر خۆم بە دەستی خۆم تەسلیمی غزەلنوسم کرد. لەو دەمەو لە مالی ئەودا و لەگەڵ مندالەکانی ئەودا دەژی». دواي ئەو ڕوونکردنەو بەنرخەیی عەتار هەموو شتیکی ئاشکرا بوو. لووتی زلی ئەو مەخلوقە ناشیرینە، بوو بە کلیلی حەقیقەت بۆ ئێمە. بارۆنی پۆرسەلان کە هیشتا لە زۆر شت حالی نەبوو، گووتی «جەنابی بارۆن، ئێمگەر ئێ بیکۆژم... ئەم مەسەلەیه شتیکی سادە نییە». دەستمخستە سەر شانی بارۆن و گووتم «کوشتنی ماجیدی گول سۆلاف گرنگ نییە... دەبیت ئاگادارییت، کوشتنی گول سۆلاف مەسەلەیی بارۆنی کولەکە و ژنەکەشی زیندوودەکاتەو، چە حیزب و چە نوێمیرانییش دەکەوێت بەر بای حەیاچوونیککی گەرەو. گول سۆلاف بە تەنیا نییە. خۆت دەزانی برایانی حیزبی «نیستیمانی دیموکرات» لە سەنگەردان بۆمان، هاوڕێکانی خۆمان لە بالی «پاکیکە و چاکیکە» بۆ هەوالیککی وادەگەرین، لە هەموو کوچە و بازار و ڕێخراوە حیزبییەکاندا دەم لە گەرەمان دەکەنەو و ناوی دەزپێنن. بارۆنی پەپولە لە بالی

«بهسه بر بيخو» مهسه له كه دهكات به بنيشته خوشه تا له دهفهرى خورثاوا له ههلبژاردنه كاندا كانيدى ته كه توله كهى خوى پۆسته كان بۆ خۆيان بهرن. ميرى شهوپه پ له بالى «نايخۆيت تا دهىخۆم» ديتته ناو ياربييه كه و خوا دهزانيته به چهند دهفتهر بيدهنگ دهبيت. بارۆنى هيستر له بالى «ههه دهىخۆين زوو بيخۆين» به ههله داوان خوى دهكات به مهسه له كه دا و دهليت «براده ران ئهى بهشى من؟». ماجيدى گول سۆلاف مهخلوقتيكى چكر لهى لاوازه. تو له حيزبدا گوره بوويت، خوت دهزاني بۆ بيدهنگ كردنى ئه و جۆره مهخلوقاتانه مرؤف دهبيت ريگاي تر بگريته بهر». بارۆنى پۆرسه لان دهستى خسته سه رشانم و گووتى «له بهر ئه و عه قله جوانه ته سه رۆك ئاوا توى خوشده و يت... به لام ميرى خه يال ده ته و يت چى لي بكه يت؟». به شانازبييه وه گووتم «بارۆن مه ترسه... سبهى شه و پي تده ليم چى له گول سۆلاف ده كه م». وامگووت و سه يريكى بارۆنى پۆرسه لانم كرد. بارۆن ده موچاويكى پانى ئه سمهرى مه يله و شه رابى هه بوو، سه ريكي زل و چه ناگه يه كى پان و قژيكي ماش و برنجى زۆر لول، گه ره سه ره سه فه رى دوه ي نه بووايه رانك و چۆغه يه كى سورباوى توكنى له به رده كرد، ئه و پۆژه به پشتينيكي توند ورگى وه ها قوماته كردبوو له ره ي بۆ نه ده كرد. سه يرمكرد و له دلى خۆمدا گووتم «ئاه سه رۆك، چۆن ناتوانيته جياوازي نيوان من و ئه م گه مژه يه ببينيته... چۆن؟ چۆن من و ئه م حه يوانه لاي تو له يه ك پله داين؟... چۆن؟». بارۆن خوشحال بوو كه زوو گه يشتووينه ته ده ره نجام. من پيمگووت «بارۆنى پۆرسه لان، سبهى كتيبيكي زۆر ترسناكت نيشانده دم، تي ده گه يت، كتيبيكي زۆر گه ره كه په يوه ندى به م چيرۆكه وه هه يه».

تەفسىرى من بۇ چىرۆكى پادشا و شاعىر ماجىدى گول سۇلاف ناوهراسى تشرىنى يەكەمى ۲۰۰۴

ئەو ئىوارە يە وەك ئىوارەكانى دى چوم بۇ نويمىران، لە پۇزانى دى پتر خۇم پازاندهو، ئاساى و پىر وىقار پۇيشتم. نەكەس هاتە پىنگام و نە ھەستمرىد كەسىك چاوه دىرىمدەكات. چىرۆكى تۇپىكى ئەفسونايىم بۇ كورەكەى بارۇنى غەم گىپايەو ەك دەبىت بە ھارپى مىندالىكى چكۆلانە و وادەكات ھىچ يارىيەك نەدۇرپىنىت. بۇ كچە خرىنەكەى بارۇنى بەزودوگ حىكايەتى كىزىكى زىكەلەم دروستىرد كە شەوان لەگەل مانگدا قسەدەكات و باسى ئەو چۆلەكانەى لىدەپرسىت كە لەسەر ئەستىرەكانى تر دەزىن. كاتىك لە گەشتەكەمدا گەيشتمە مالى بارۇنى مەدەنى لەبرى سىوانى چكۆلانە تىشكان لە ژورەكەى ئەودا لەسەر جىگاي خەوتنەكەى ئەو دانىشتىبوو. ھەستمرىد بەر لە گەيشتمىن مىن تىشكان گىراو، لە چاوه سىحراوى و كالەكانىدا شىتىكى تارىك و ناسروشتمى خويىندەو. ماكسىيەكى تەنكى سەوزى لەبەردابوو، يەخەى ماكسىيەكەى وەھا كرابووو بەشىكى زۆرى ستىانەكەى دىاريوو، وەك بە ئەنقەست بىرىپىتى و ترىجاندىپىتى وەھابوو. بە ئەسپايى گوتى «خەزمدەكرد نەھاتبايتايە» . بىئەوہى لە ھىچ تىيگەم بە ھىمنى پرسىم «بۇ؟ چى بوو؟ ئەى سىوان لە كوئىيە؟» . مىن ئەو مىندالانەم لە ھەموو كەسى دوتيا خۇشتردەوىست. تىشكان زۆر بە ئەسپايى گوتى «كوررى باش دەمبورىت؟» . واىگووت و بىئەوہى بوارى ھىچ قسەيەكى تر بدات، بەدەنگىكى كچانەى تىز كەوتە ھاواركردن، ھاوارىكى درىز و بەرز و زىقن و نەبىراو، ھاوارى ئافرەتىك يەكىك پەلامارىبدات، مىن وەك بت لە ناوهراسى ژورەكەدا وەستام و سەرىمدەكرد، نەمدەزانى دەبىت چى بكەم يان چى بلىم.

ٺه و دهسٺي به گويچڪه ڪاٺي خويوهه گرتبوو و دهيقيراند. دهيقيراند و سهيريدده ڪردم، دهيقيراند و تيني دهدايه خوي تا دهنگي بهرتر دهرييت. ههستمڪرد هاوارهڪاٺي له هه موو نويميراندا دهنگدهنهوه، قريشهڪه ڪاٺي له قريشهڪي گيانداريڪي برينداردهچوو به دارستانيڪي تاريڪدا پابڪات، وهڪ بيهويت باشتر و جوانتر شتهڪان ببه زمينيت به دهه هاوار و زريڪه وه دهسٺيبرد و زياتر يهخي ڪراسهڪي دادي. من تا چهندين ههفته دواتريش له سهه دهنگي ٺهه قريشهڪه ترسناڪي ٺهه به ناگادههاتهوهه ڪه شهه و پوڙ له گويدا دهزنگايهوه. هاوپي له گهل دهنگي هاوارهڪاٺي ٺهه ودا گويم له دهنگي چهند پياويڪ بوو له پله ڪانهوه سهه رڪه وٽن... خه لڪيڪ به ته په ته پ وهه نگاهه خير اڪاٺياندا دياريوو ده يانه ويت به دهه قريشهڪه ڪانه وهه بين. له شويني خوم وه سٽام و زرده خه نه يه ڪم گرت و گووٽم «عهه زيزم ٺهه گهه توڙيڪ سووڪٽريش بقيرئيت ههه گويان ليته». لهه ساهه دا دهه رگاڪه ڪرايه وهه و باروني مهه دهني و ميري گه نهه شامي هاتنه ٽووي، دوو پاسه وانيشيان له گهلدا بوو. ههه دوو بارونه ڪه ويستيان خويان واپيشانبدن ڪه په شوڪاون، تيشڪان وهه شهه رهي خوي داپوشيت، به روڪي داپوشيو و خوي گرموله ڪرد و به دهه ننگيڪي نوسا و گر گووٽي « په لامارمهه دات... ٺهه ڪورره په لامارمهه دات... ٺهه». باروني مهه دهني يه ڪم زلهي ليدام و گووٽي «سهه گ»، پاليڪي دي پيوه نام و گووٽي «سهه ڪورپي سهه گ».

ٺهه چهند سهه عاهي دواتر تاريڪترين ساهه ڪاٺي ٽياني من بوون. پاسه وانه ڪاٺي بارون له ناو ٽوورهه ڪه دا چهند جاريڪ به تفهنگه ڪاٺيان ڪيٽشايان به سهه رمدا، چهند جاريڪ ڪه وٽم وهه سٽامه وهه، باروني گه نهه شامي قڙي پاڪيشام له سهه ريهڪ چهندين جار سهه ري دام به ديواره ڪاندا، دوو جار باروني مهه دهني شهه قي له ٺهه ٽنوم ههلدا، دواتر په لبه سٽيان ڪردم و به قول به سٽراوي منيان برد بو ٽاسايشي نويميران. له ريگا، به

زامداری و سیپالی خویناوییه‌وه به کیشیانکردم، گێژ و بریندار قژم هاتبوو سه‌رچاوم و ده‌منرکاند. هه‌ستمکرد هه‌موو مندالانی نویمیران له په‌نجهره‌كانه‌وه سه‌یرمه‌که‌ن، هه‌ستمکرد ژنانی نویمیران له‌به‌ر ده‌رگاگان سه‌یرمه‌که‌ن و ده‌لێن «خۆیه‌تی... نه‌وجه‌وانی چینییه... ئه‌وه...». له‌و ماوه‌یه‌دا هیچ نه‌گوت، دلنیا‌بووم به‌جۆریک له‌گه‌مارۆدام ده‌ربازم نییه. شه‌وی یه‌که‌م له‌ ئاسایشی نویمیران به‌سه‌رو پوخساری خویناوییه‌وه له‌سه‌ر به‌تانییه‌کی ته‌نک خه‌وتم و خه‌وم به‌وه‌وه بینی که ئیتر هه‌موو پۆژیکی به‌یانیان ده‌مکوژن و شه‌و به‌ر له‌ خه‌وتن زیندوومه‌که‌نه‌وه، ده‌مکوژن و زیندوومه‌که‌نه‌وه، ده‌مکوژن و زیندوومه‌که‌نه‌وه. خه‌ومبینی بارۆنیکی که پوخساری هه‌موو بارۆنه‌کانی تیدا‌بوو سه‌یری نیوچاوانم ده‌کات و خه‌ونه‌کانم ده‌نوسیته‌وه، یه‌که‌یه‌که‌ شاره‌ خه‌یالییه‌کانی ناو سه‌رم ده‌نوسیته‌وه، ده‌مویست شتیکیکه‌م بارۆن شاره‌ خه‌یالییه‌کانی ناو سه‌رم نه‌بینیت، به‌دریژیی شه‌و خه‌برم ده‌بووه‌وه و هینده‌ی چاوم لیکه‌نا ئه‌و خه‌ونم ده‌بینییه‌وه.

له‌ به‌یانیدا به‌رچاییه‌کی بچوکیان دامی و که‌میکی ده‌موچاویان بۆ سه‌رپم و پاش دوو سه‌عات منیان برد بۆ ژووریکی دی له‌ نهۆمی سه‌ره‌وه، بارۆنی خه‌یاڵ له‌وی چاوه‌روانیده‌کردم. بارۆن به‌سه‌رزه‌نشتیکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «بۆ ماجیدی گول سۆلاف، بۆ... چون ئاوها ئاسان ده‌ست بۆ ناموسی خه‌لک ده‌به‌یت، چون ده‌ست بۆ جوانییه‌ک ده‌به‌یت که مولکی تۆ نییه». بینینی بارۆنی خه‌یاڵ که‌میکی نارامیکردمه‌وه، پیمو‌ابوو له‌گه‌ل بارۆندا ده‌توانم پوون و پاسته‌وخۆتر قسه‌بکه‌م. له‌سه‌ر کورسییه‌کی چکۆلانه‌ی ئاسن دانیشتم و گووتم «بارۆن، من ده‌ستم بۆ هیچ شتیکی نه‌بردوه، تۆ خۆت باش ده‌زانیت که هه‌موو شتیکی به‌پێی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ ده‌پوات که به‌پێرتان داتانناوه... تۆ یان هه‌ر یه‌کیکی دی له‌ میره‌کان له‌ پشت کۆی پیلانه‌که‌وه‌ن... ئیوه ئه‌و

کچه‌تان ناچارکرد وایکات... بو بارون... بو؟ بو پینگایه‌کی توژیک جوانتر و شهریفانه‌ترت نه‌گرت؟». سه‌یریکردم و به‌خنده‌ی پیاویکه‌وه له‌هیزی خوی دلنیا‌بیت گوتی «گول سولاڤ، من پیاویکی دروژن نیم، له‌حیزیدا دوو قوتابخانه‌هیه، یه‌کیکیان باوه‌پی به‌کوشتنی بیده‌نگه، باوه‌پی به‌وه‌یه به‌بیده‌نگی نیچیری خوی بکوژیت و خوی نه‌کات به‌ساحیپی، گهر بویکرا تا ده‌توانیت له‌سه‌ر جه‌نازه‌کشی ده‌گری، نه‌وی تریان باوه‌پی به‌وه‌یه ئابرووی قوربانیه‌کانی به‌ریت و لیتانگه‌پی به‌سه‌رشوپی بزین و تا ماون به‌عیب و عاریکه‌وه بتلینه‌وه که له‌دهستی ده‌ریازنابن، تازه تو بو هر کوپیه‌ک برویت، بچپته سه‌ر هر ئیشیک، ژنبه‌ینیت و مندالیشت بیت، خه‌لکی کاتیک ناوت ده‌هینن باسی نه‌مشه‌وی پسوا‌بوونه‌ت ده‌که‌ن. حیزب به‌لایه‌وه گرنگه ئابروی که‌س له‌ئابروی نه‌و پاکترنه‌بیت، نه‌مه‌قانونه، هر‌گه‌مژه‌یه‌ک له‌م ولاته‌دا بژی و له‌مه‌تینه‌گات نیشی ئالۆز و کاری به‌گریه... من تاکه که‌سیکم له‌حیزیدا خۆم ته‌واو ساغ نه‌کردۆته‌وه، جاریک سه‌ر به‌م قوتابخانه‌یه‌م و جاریکی دیش سه‌ر به‌وی تریانم. نازانم گول سولاڤ، به‌راستی چه‌زده‌که‌م تو بژیت، تو گه‌نجیت، زور له‌من و غه‌زه‌لنوس گه‌نجتریت... گهر نه‌چنه بنگلێشه‌ی سه‌رۆک، گهر خه‌لکانی له‌من به‌رزتر و کاریگه‌تر قسه‌ له‌مه‌سه‌له‌که‌دا نه‌که‌ن ناهیلّم بکوژن، من چه‌زده‌که‌م تو بژیت، پیاویکی بیتاب‌پروو له‌پیاویکی مردوو باشته». قسه‌کانی تیکه‌له‌یه‌ک‌بوون له‌گالته پیکردن و ئازاردان، له‌پروونکردنه‌وه و ترساندن. ئیستیکی کرد و که‌میک ده‌موچاوی گۆراو هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکێشا و گوتی «به‌یاسای پاراستنی ناموس و به‌تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو سه‌ر شه‌ره‌ف حوکمته‌ده‌ن... سالانیکی دووردریژ له‌به‌ندیخانه‌ده‌بیت، به‌هه‌رحال هیشتا خۆشبه‌ختیت، ئیستا به‌ندیخانه‌کان وه‌ک جاران نه‌ماون، پاکتر و باشته‌رن. به‌لام ئاسان نییه، ده‌زانم زور بییری منداله کویره‌کان ده‌که‌یت...

نۆر». به لایه کی چا و سه بیرکردم و گووتی «بارۆنه کان لیت نابورن... قهت لیت نابورن». به نه سپایی گووتم «ده توانم بزاتم بارۆنه کان له چی تورهن؟». به سه رسامیه وه سه بیرکردم و گووتی «پیتوایه بتوانیت له ناوه راستی نویمیراندا لاشه یه ک ده ره پینیت و بیده یهت به کۆلتدا و ببه یته ده ره وه و کهس نه زانیت؟ تۆ چۆن بیرده که یته وه؟». من سه یرمکرد و گووتم «به لام تۆ له سه ره ئه وه له من زویرنیت، دلنیا م... ئه و لاشه یه په یوه ندی به تۆوه نییه». که میک بیده نگبوو و وه ک یه کیک پرسیاریکی ناسایی له دۆستیکی خۆی بکات گووتی «ماجیدی گول سۆلاف، ئه و لاشه یهت بۆچی بوو؟». به بیتاکی و بیته وه ی سه یربیکه م گووتم «بۆ ئه وه ی له گه ل نه وجه وانی چینیدا له ته نیشته یه که وه بیاننیزم». به ده نگیکی پر فزول و سه رسامیه وه پرسی «به لام تۆ کارت به نه وجه وانی چینی چییه؟ تۆ چ کارت به جوړه که سیکی وه ها ژنباز و سه ره پۆ هه یه؟ تیناگه م؟ تۆ که ی له و جوړه کورانه یته». سه یرمکرد و گووتم «جه نایی بارۆن نزیکی هه شته مانگ له وه وه ره که لاشه که ی موراد جه میلیم له قه راغ شار دۆزییه وه بریارمدا شتیک بۆ ئه و مردووه بکه م... مردووه کان خه لکی بیکه سن، ویستم شتیک بکه م دلێ خۆشبیت و هه ست به بیکه سی نه کات». بارۆن وه ک تکا له هاوړپنیه کی بکات گووتی «ماجید لاشه که تان له کوئی ناشته، چه زده که م بعه یته سه ره لاشه کان». گووتم «بارۆن ناتوانیت بچیه سه ره لاشه کان، تا دونیا دونیا بیت ناتوانیت بچیه سه ره لاشه کان، له به ره ئه وه ی له باغیکی دووردان، باغیک ته نیا غه زه ل ده رگاکانی ده کاته وه... هیچ شتیک جگه له غه زه ل ده رگاکانی ناکاته وه، جگه له غه زه ل کلیلی تری نییه... مروّف ده بیت بتوانیت به ناو گولزار و لاله زاره کانێ شیعردا بروت ئه وسا ده گاته ئه وئی». به تورپه ییه وه سه یرکردم و گووتی «دواچار ئه وه ئومیدی تۆ و غه زه لنوسه باغیکتان هه بیت به ئیمه نه گیریت... وانیه... ئه وه ئومیدی ئتویه».

دهستيكي نازكم به سەر جي برينه كانمدا هيٺا و گوتيم «هه نديڪ باغ هه به خوي ناگيريت، كليلى خوي هه به، كليلى هيچ باغيڪ بؤ ئه وي دي ناييت، جه نابي بارون باغه كانى دونيا له يهڪ ناچن، به لام تؤ ده ته ويٽ كليلىڪ بدؤزيت هه بؤ هه موو باغيڪ ده ستيدات... ده ته ويٽ باغى هه وشه كهى خوتان و باغه كانى غه زه ليش وهك يهك ته ماشابهكيت، ئه وه ناييت». به ناراميه وه به رابه رم دانيشت و گوتى «تا گويم له و چيروكانه ت نه بو كه بؤ تيشكانت كرديو، نه مده زانى چ پياويكى ترسناكيت، دوينئ شو به وردى گويم له هر دوو چيروكه كه ت گرت هه، گويم له هر دوو چيروكه كه ت گرت هه، هه سته كه م تؤ ترسناكترين پياويكى پوي له نويميران كرديت. هه تا له نه وجه وانى چينيش ترسناكترين... زؤر له و ترسناكترين». به زه رده خه نهى پياويكى دؤراوه وه گوتيم «ئها هه تا چيروكه كانى منيشتان تؤ مار كر دوه... پنده چيت زؤر ورد و باش ئيشبكه يت بارون؟». گوتى «بهس خودا ده زانيت تؤ چه ند حيكايه تى ترسناك بؤ مند الانى نويميران كر دوه، له و جؤره حيكايه تانهى تا هه تاهه تايه له خه يالياندا ده مينيت هه وه، حيكايه تى ئه و پادشا و ئه مير و سولتانانهى ناتوانن مه خلوقاته خه ياليه كان ده سته مؤبكه ن... من له يه كه م پؤزه وه ده مزانى تؤ به نيازىكى پاك نه هاتوويت، به لام نه مده زانى چى ده كه يت، زؤر درهنگ تيگه يشتم... حيكايه ته كانى تؤ له حيكايه تى سر ئه و خاوليه نه گريس به دترن، ئه و حيكايه تهى ژيانى منى تىكداوه، ئه و حيكايه تهى ناگه مه دوا ماناي». بارون خاوليه كى ئاوريشمى له دؤلابيكي تايه تى ده ره يٺا و خستيه به رده مم، شاكارىكى سه ير و بيؤينه بو، به هيمنى و به وردى چيروكى نه خش و نيگاره كانى گيڙايه وه و گوتى «گول سؤلاف... تؤ چؤن له م حيكايه ته تيده گه يت؟». به وردى سه يرى هه ردو ديوى خاوليه كه م كرد، شاكارىكى ئيجگار قه شه نكي چين و نيگار و خه يال بو. گوتيم «بليٺم چى، جه نابي بارون، من له م

شتانەدا زۆر زيرەك و كارامە نيم... ئەمە دەستكردى خەيالچنێك و نەقاشیكى بليمة تە كە بەس خودا خۆى دەزانیت لە چ سەردەمێكدا ژياوه... نازانم بۆيەم چى... واتیدەگەم ئەم دوو نىگارە، وینەى دوو دونیای جیاوازن، مَن كۆى حىكایە تە كە بە جۆرىكى تر دەبینم، پێموايە پادشای سەرەفراز لە بنەپەتدا نەهاتووە بۆ داگیرکردنى ئەو شارە راستەقینەى، لابردنى پادشا لە سەر عەرشەكەى نىياز و مەبەستى ئەو نەبوو، بەلكو تەواوى لە شكر كێشییە كەى بۆ داگیرکردنى شارى خەيالێ ناو پۆحى شاعیرەكەى. مَن وادەزانم كە پادشاهى مەنسور و سەرورە كاتێك چۆتە ناو شارى پادشاه گەلەك سارد و خۆلەمیشى و بێرەنگ بینوییتى. لە پۆحى خۆیدا گووتوییتى مەرۆف گەر پادشای جۆرە شارىكى وەها بێ خەيال و بێ جوانیش بێت چيە؟ ئىدى گووتوییتى ئەى شاعیرى برام، مَن لە دوورەو، بەسەر هەزاران گوند و كێلگە و باغى راستەقینەدا هاتووم، بۆ ئەوێ بگەم ئەم شارە خەيالییەى ناو پۆحى تۆ، بە لەشكرى گەرەى خۆم، ئەم شورا بەردین و دیواره بەرزانەم شكاند بۆ ئەوێ بگەم بەر دەرگای ئەم باغە خەيالییەى تۆ، ئیستا گەر تۆ دەرگای خەيالێ خۆتم بۆبکەیتەو وەز لەم شارە دەهێنم، واز لەم كوچە و كۆلانە ناچیز و غەمگینانە دەهێنم، با پادشا بپوات و هەر پادشای ئەو عەرشە سارد و سەپ و بێپۆحەى خۆى بێت. پێموايە شاعیر دەرگای باغە خەيالییەكەى خۆى كردۆتەو، هەر دوو شاعیرەكە پێكەو، چوونەتە ناو ئەو باغە و ئىدى نەهاتوونەتە دەرێ... حىكایەتى خاويلییەكە وادەلێت... ئەم دیوہیان گەشتى پادشایە لە شارى بێپۆحى پادشاکاندا، ئەم دیوہشیان گەشتى پادشایە لە شارى پەرەنگى شاعیراندا». بارۆن بە تێرامانىكى سەیرەو سەیرى چاوى كردم و گووتى «تەفسیرىكى سەیرە... لە هېچ يەك لە تەفسیرەکانى تر ناچیت، بەلام گول سۆلاف پێمبۆی بەپراى تۆ بۆ ئەم پادشایە توانیوییتى بچیتە ناو ئەم دونیا

جوانه‌ی ناو خه‌یالی شاعیره دیله‌که‌وه، به‌لام ئه‌و کچه میرزاده‌یه‌ی ناو
 حیکایه‌ته‌که‌ی تو که ده‌یویست ئه‌و بولبوله خه‌یالییه ده‌نگخۆشه بگریت،
 ئه‌و مه‌یت‌ره شاره‌زایه‌ی ده‌یویست ئه‌و ئه‌سه‌په سپیه خه‌یالییه
 ده‌سته‌مۆبکات نه‌یان‌توانی؟ پیمبلئی بو؟». من که‌میک وه‌ستم و گووتم
 «له‌به‌رئه‌وه‌ی پادشای سه‌رکه‌وتوو خۆی شاعیربوو، کۆی ئه‌م خاوییه
 حیکایه‌تی شه‌پێکی ناو خه‌یالی پادشا خۆیه‌تی... ئه‌مه سه‌رکه‌وتنی
 شاعیره به‌سه‌ر پادشای ناو پادشادا، پادشا ده‌توانیته به‌ ئاسانی بچیته
 ناو باغی شاعیره‌وه چونکه پادشای له خۆیدا کوشت، مرۆف ناتوانیته
 له یه‌ککاتدا پادشاش بیته و شاعیریش بیته، پادشا له‌پاستیدا پادشای
 غه‌ریم و دوژمنی نه‌کوشتوو، به‌لکو پادشاکه‌ی ناو پۆحی خۆی
 کوشتوو... ئه‌وه‌یه حیکایه‌ته‌که... من وا تییده‌گه‌م... سه‌یرکه‌ جه‌نابی
 بارۆن ئه‌م هه‌موو باغ و په‌نگ و نیگاره‌ی له دیوی دووه‌می خاوییه‌که‌دا
 هه‌یه، ئه‌م هه‌موو جوانییه‌ی که ده‌بیینیت، ته‌نیا ئه‌وانه ده‌یگه‌نئ که
 شاعیر له پۆحیاندا به‌سه‌ر پادشادا سه‌رده‌که‌ویته». نه‌مه‌دزانی به‌و
 ته‌فسیره‌م جارێکی تر شته‌کان هینده‌ی تر ده‌شیوینم و ئاشووبیکی
 کوشنده ده‌نیمه‌وه. بارۆن وه‌ک پیاویک بیر له شتیکی زۆر ترسناک
 بکاته‌وه، ده‌ستی گرتبوو به‌ ده‌مییه‌وه و گووتی «که‌واته تو له‌و
 باوه‌ره‌دایت له‌م چیرۆکه‌دا شاعیر پادشای کوشتوو، قه‌ناعه‌تت وایه که
 دواجار شاعیران سه‌رکه‌وتوون... وانیه‌؟». نیگایه‌کی ساده و بیگونا‌ه‌م
 له خاوییه سه‌یره‌که‌ گرت و گووتم «به‌لئ، جه‌نابی بارۆن». گووتی
 «واتیده‌گه‌یت که شاعیر و پادشاش ناتوانن پیکه‌وه بزین؟». بیته‌وه‌ی
 بزانه‌م بارۆن مه‌به‌ستی چیه‌ گووتم «به‌لئ، جه‌نابی بارۆن واتیده‌گه‌م.
 په‌نگه‌ بتوانن به‌یه‌که‌وه بزین، به‌لام ناتوانن به‌یه‌که‌وه بچنه یه‌ک
 باغه‌وه». به ژوره‌که‌دا هه‌ندیک ئه‌مه‌سه‌ره‌سه‌ری کرد و گووتی «هم،
 ناشتوانن پیکه‌وه یه‌ک خه‌و بیینن؟». گووتم «هه‌رگیز، جه‌نابی بارۆن...

هەرگیز... ناتوانن یەك خەو ببینن، هەر یەكەیان تا كۆتایی خەونێکی جیاواز دەبینیت». تۆزیک زیاتر وەستاو گووتی «وەك ئەو كیژەمیرزادەییە كە هەرگیز ناتوانیت دەستی بگاتە ئەو بەلندە دەنگخۆشە خەیاڵییە؟». چۆن وەلامی مندالەکانی نویمیرانم دەدایەو، سووك و سادە گووتم «بەئێ جەنابی بارۆن وەكو ئەو كیژەمیرە دەستی ناگاتە بەلندە دەنگ خۆشەكە». بە غەمگینیەو گووتی «تۆ پێتوایە ئەو دوو جیهانە، دوو جیهانی تەواو جیاوازن و بەیەك ناگەن؟». گووتم «دوو جیهانی جیاوازن و بەیەك ناگەن».

«هەرگیز»

«جەنابی بارۆن هەرگیز».

بە ترسێكەو سەیریکردم و گووتی «ماجیدی گول سۆلاف، ئەئى بۆ ئەو ئەسپبازە بەدەبەختە لە چیرۆكەكەئى تۆدا دواچار ئەو ئەسپەئى كوشت؟ بۆ؟». گووتم «لەبەرئەوئى نەیتوانى دەستەمۆبیکات، نەشیدەتوانى لە خولیاو خەیاڵى خۆئى دەریبیکات. دەبوو یان خۆئى بكوشتبایە یان ئەو ئەسپە». بە حەسرەتەو لێپیرسیم «ئەئى بۆ لێنەگەراییت ئەو ئەسپە سپییە سەرکەوئیت، بۆ لێنەگەراییت؟». دەستێكم خستە سەر برینەكەئى ناوچاوانم و گووتم «ئاخ... لەبەرئەوئى زۆرەئى ئەو مرفۆفانەئى دەگەنە پلەبەكەئى بالآ لە هێز و شكۆ و جەلال هەر كەسێكیان بۆ دەستەمۆنەكرئیت دەیکوژن... هەندێك هەن وەك ئەمیرە ناسك و نازوكیبەكە لێدەگەرین بمرن و دەست بۆ وێرانكردنى ژيانى خەلكى تر نابەن، هەندێكى دیکەش وەك ئەو مەیتەرە لێزان و ئەسپناسە بەرگەئى شكست ناگرن و بە مردن چیرۆكەكە لە خەیاڵى خۆیان و خەلكیدا دەسپرنەو». لە ناكاو بە نیگایەكی توند و نااساییەو سەیریکردم و گووتی «ئەو كاتەئى ئەو دوو چیرۆكەت بۆ تیشكان گێزبایەو، دەتزانى ئەو چیرۆكانە دەگەنەو لەئى من؟». سەر و پوختسارى بارۆنم گەلەك گەرم و نااسایی هاتە بەرچا،

پېده چوو بارون تايه کي قورسي هه بېت گوتم «جه نابی بارون ده مزانی ده گاته بارونه کان، به لام نه مده زانی ده گاته کن». به تورپه ييه وه گوتی «ويستت بلتیت ناتوانین ئه و باغه خه یالیانه ببینین که له پوختدایه، ناتوانین ده سته مۆتبه کین، ناتوانین له جیهانی تو نزیکیبینه وه، تو له دونیایه ک و ئیمه له دونیایه کي ترداین؟». بینه وه ی دودلېم گوتم «ئه گه رچی من باغی خه یالییم نییه وه ک جه نابتن ده فهرمون. به لام به ئن، جه نابی بارون... به ئن، ویستم وابلیم».

مافووریک قه شه نگتر له هه موو مافووره کانی دنیا هه ژده و نۆزده ی تشرینی یه که می ۲۰۰۴

له شوی هه ژده ی یانزده دا کۆمه لیک چه کدار به کۆمه کی شه هره یاری شوشه که ئه و دیو به ربه سته کانی ده بیننی په ناگای یاقووتی مه مه دیان نۆزییه وه. ئه و شه وهش وه ک شه وانی دی، عه تاریان له گه لدا بوو. سه عات ده ی شه و نزیکی ده چه کداری بپه رچه م له دلپه قترین پیاوانی سپه رزه به دوا ی یاقووتی مه مه ددا خۆیان کرد به مالی تریفه یابه حریدا. عه تار دوا ی ماندوو بوونیکي زۆر، دوا ی له یه کدانی تو پیکي نالۆز له زانیاری گه یشته ئه و بپوا یه ی ئه م ماله شوینی نیشته جی و خۆشاردنه وه ی یاقووتی مه مه ده. پیاوه کانی سپه رزه وه ها خۆیان په رچه ک کردبوو، له په رنگی فیشه ک و له بریقه ی چه کی قورسدا نه بریسکانه وه، هه ر که س بیدییانایه ده یگوت ئه مانه ده چن بو داگیرکردنی شاریکی عاسی که پيشتر به گه له ک قاره مانى گه وره نه گیراوه. بهر له وه ی بچه زووری، کورپه چاو جوانه که گوتی له وین، من ده یانبینم. کورپانی سپه رزه بینه وه ی له ده رگا بدهن به سه ر دیواره کاندایاندا و چوونه

حه‌وشه‌که‌وه . ده چه‌کداری به قیافه‌ت بوون، هه‌موو ماله‌که ژوور به ژوور گه‌پان، ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌یان شکاند و چوونه خواری، قاتی سه‌روهه گه‌پان و چوونه هه‌وره‌بانه‌که به‌لام که‌سیان نه‌بینی . مائیکی چۆلبوو، خالی له هه‌ر پۆحله‌به‌ریک . وسوو ئاغا که سه‌رده‌سته‌ی چه‌کداره‌کان بوو، گه‌پایه‌وه بۆ لای عه‌تار و کوره‌ چاوشوشه‌که‌ی و گووتی «عه‌تار تو ئیمه‌ت هیناوه‌ته سه‌ر مائیکی خالی، مائیک به‌شهری تیدا نییه . ئیمه‌ت خستۆته سه‌ر که‌لکه‌له‌یه‌کی بۆش و به‌م شه‌وه به‌خۆپا فریوتداوین» . شه‌هره‌یار جاریکی دی له تاریکیدا نیگای تیزکرد و گووتی «له‌ویژن، جه‌نابی وسوو ئاغا له‌ویژن، من ده‌یانبینم خه‌ریکی چنینه‌ن» . وسوو ئاغا دیسان گه‌پایه‌وه نیو ماله‌که و ژوور به ژوور و نهۆم نهۆم سه‌رتاپای پشکنی، نه‌ سیبه‌ری ئاده‌میزادیکی بینی و نه‌سرته و ورته‌ی مه‌خلوقنیکیش، بیده‌نگینه‌کی قوول و سحرایی و سه‌نگین نه‌بیت هیچ شتیکی دی نه‌بوو، بیده‌نگیه‌که وسوو ئاغا و چه‌کداره ناوهمیده‌کانی ترساند . ئه‌مجاره به‌توره‌یه‌وه گه‌پایه‌وه و گووتی «ها شه‌هره‌یاری شوشه، وسوو ئاغا که‌سیک نییه تو قه‌شهری پتیکه‌یت، ئه‌و ماله‌ چۆل و هۆله ... وه‌ره خۆت بیبینه، وه‌ره خۆت پتیمبلی کامه‌ن ئه‌و ژنانه‌ی تو ده‌یانبینیت؟» . کوره‌که له ماشینه‌که‌ی عه‌تار دابه‌زی و له‌گه‌ل وسوو ئاغادا پۆیشت . سه‌رته‌هه‌موو شتیک ئاساییبوو، به‌لام کاتیک پتی خسته‌ناو ماله‌که‌وه هه‌ستیکرد شه‌نبایه‌کی فینک به‌ره‌و پووی دیت، هه‌ستی به‌بۆ گولایی لاله‌زاریکی به‌هار کرد له‌گه‌لیدا، گوئی له‌ده‌نگی گۆرانییه‌کی خۆش بوو له‌هه‌موو ژووره‌کاندا ده‌بیسترا، گۆرانییه‌کی کز وه‌ک ده‌نگی فریشته‌یه‌ک بیت و له‌شوینیکی زۆر دووری مه‌له‌کوته‌وه دابه‌زیته‌خواری، هه‌ستیکرد سیبه‌ری گه‌لای سه‌وز ده‌بینیت و بۆی گولی که‌وره‌گه‌وره ده‌چیت به‌سه‌ریدا . هه‌ستیکرد وسوو ئاغا و چه‌کداره‌کانی نه‌بونی ئه‌و باغه‌ده‌که‌ن و نه‌ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ش ده‌بیستن . کوره‌که

وهك ئو بۆن لاله زاره گيژيكردييت، دهستي خسته سهر ناوچاوانى و كه ميک پاليدا به يه كيک له ديواره كانه وه. له ناکاو تووشى جوره خرۆشانىكى پۆخ و مهستيهكى كتوپر هاتبوو. كه ميک وهستا و سه يريكى وسوو ئاغاو چه كداره كانى كرد و به دهنگيكي نهخۆش و ماندوو گووتى بابړوين. به چند ههنگاويكى خاو بردنى بۆ هه وره بانه كه، له ویش هه مان بۆن و هه مان شنه باى فينكى ههست پيكرد، چند جاريك ئو بۆنه ي هه لمزى و پووى بۆ ئو شنه با فينكه بهرزكرده وه و له دواى هه مووانه وه به ره و ژيزه مينى گه و ره ي ئو ماله دابه زى. له ويدا ئو ديمه نه سه ير و سىحراوييه ي بينى كه ئيدى تامردن له يادى ناچيته وه و له خه ياليدا ده زى، ديمه نى باغيكى نه فسوناوى كه كۆمه ليك خانمى ئيجگار جوان له ناوه راستيدا خه ريكي چينى مافووريكى گه و رهن، مافووريك له هه زاره ها رهنگى نه بينراو و تالى ورشه دارى خه يال ده چنرا، مافووريك هه ر ساته و به رهنگيک و هه ر چرکه يه ي به نه خشيك دهره وشايه وه، له هه موو بستى كيدا نيگارى باغى به رين و ويته ي بالنده ي وه ها رهنگين ده بينرا كه پيشتر ئو كوپه چاوشوشه يه له خه ونيشدا نه بينينبوون. هه ستى كرد بالنده كانى سهر ئو مافووره ده فزى، نه سپسواره كانى غارده دن، گوله كانى دهمده كه نه وه و ده بنه وه به شكوفه، بينى خۆره كانى سهر ئو فره شه هه لدين و ئاواده بن، مانگه كانى گه و ره ده بن و بچوكده بنه وه، هه و ره كانى دين و تيده په پى و ده بارن، بينى با هه لده كات و گه رده لولول يارى به دره خته كانى سهر مافووره كه ده كات. هه زاران باغ و كيلىگه ي له سه ر ئو فره شه بينى، هه زاران تاووس، كۆتر، ئاده ميزاد، كه رويشك. ئو فريشته شينانه ي بينى كه له سه ر پۆخى دهر ياچه كان سه يرى گول ده كه ن، ئو منداله پاكانه ي له جۆلانيى گه لادا خه وتوون، باى بينى به ره و پووى ديت، پۆشنى و شه بهنگى ئو شاعيرانه ي بينى كه له ناو فره شه كه دا بيريانده كرده وه، ئو نه نازياره بچوكانه ي بينى شارى

خەيالئى و نەبىنراويان دروستدە کرد. ئەو کلئيسە گەورانەى کە نوqmى نورن و ئەو منارە بەرزانەى ستونى پۆشناین. شەهرىارى شوشە پئىشتر لە زيانيدا شتئىكى وەها سەير و سىحراوى نەبىنبوو، نەيدەزانى سەيرى چىبکات و سەيرى کوئى بکات. بۆ ئئستىک چاوى لە فەرشەکەو بەرەو قالىچنە نەشمىلەکان گواستەو، هەستىکرد ژنەکان هەموو سەيرىدەکن و زەردەخەنەى بۆ دەگرن. جوانترىن کۆمەلە ژنئىكى دونىابوون، مەخلوقاتى سەپى و پەوون و تەنک وەک سەرتاپاى وجوديان لە تەمئىكى تەنک بئت، ئئستا دلئىابوو ئەو نەبئت هىچ يەک لە وسووناغا و چەكدارەکانى ئەو تەونە ئەفسوناويىيە گەرەيه نابىنن. شەهرەيار نەيزانى چىبکات، بە ئەسپاى گەپايە دواو و گووتى «وسووناغا بمبورە... بمبورە... من بە هەلەداچووم... شتئىک لە چاومدا، شتئىک لە خەيالئىدا تەواو نئىيە». بە چەند هەنگاوئىكى سووک پاشەوپاش گەپايە دواو. لەسەر پلەکان وەک تلپاکی خواردبئت و ئەفپوونى کئشابئت، گئز و خەستە وەستا و هەناسەيەکی قوولئى هەلکئشا، چەند سال بو لەگەل عەتاردا کارىدەکرد و پئىشتر جۆرەهەستى وەها نەزىابوو. وسووناغا وەک سوسەى شتئىكى نااساى کردبئت، گووتى «ها شوشە. بۆ وا گئزئت... ها... بلئ... نەکا شتئىک ببئنىت کە ئئمە نايبئىنن». شوشە دەستئىكى خستە سەرنئوچاوانى و گووتى «نا ناغام... هئند هەيە، هەموو سالىک لەم وەرزدەدا، کاتئىک زستان نزىکدەبئتەو، خەيالئى خراپم بۆ دئت، شتەکان بە پئىک و راستى نابئىم». وسووناغا بە خۆى و جامانە زلەکەيەو سەرى بادا و بۆلەيەکی کرد و لەگەل چەكدارەکانيدا سەرکەوتەو بۆ سەرى. ئەو دواهەمىن شەوى شەهرەيار بو لەگەل عەتاردا. ببئنى ئەو فەرشە ئەفسوناويىيە کە وئىنەيەکی بچوکراوئى هەموو جوانئىيەکانى دونىابوو، زيانى ئەو کوپەى بۆ هەتاھەتايە گۆپى. من کاتئىک بۆ کۆکردنەوئى زانىارى زياتر لەسەر ئەم چىرۆکە کەوتە سۆراغى شەهرەيار، بئىستم

دوای هەڵهاتنی له عەتار، پۆیشتوووه بۆ باشووری عێراق و لەوێ لەگەڵ ئەمریکییهکاندا کاریکردووه، یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی له تیپی تایبه‌تی گه‌ران و پشکنیندا به‌دوای زه‌رقاوی و ئه‌بو عومه‌ری به‌غدادیدا زۆر چالاک بووه، تا دوا پۆژه‌کانی ژیا‌نی ئاواتی ئه‌وه‌ی هه‌بووه چارنکی تر بگه‌رێته‌وه و ئه‌و فەرشه‌ بیهینتیه‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تای سا‌لی دوو هه‌زار و شه‌شدا به‌پێکه‌وت ده‌که‌وتیه‌ ناو که‌مینکی تیرۆریسته سوننه‌کانه‌وه و ده‌سته‌بجێ له‌ دوای گرتنی سه‌ریده‌بێن و سه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک که‌لله‌سه‌ری دیکه‌دا له‌ ناو یه‌کیک له‌ بیه‌ستانه‌ سووتاو و زه‌رده‌کانی ناوچه‌ی به‌له‌دا فرێده‌ده‌ن.

ئه‌مڕۆ که‌ سه‌یری میژووی شه‌ته‌کان ده‌که‌ین، ده‌زانین که‌ سه‌ری به‌ردراوی ئه‌و کوپه‌، یه‌که‌م سه‌ره‌ ئه‌و مافوو‌ره‌ خه‌یاڵیه‌ی بیه‌نیبیت.

ئێواره‌ی پۆژی دوایی تریفه‌ یا به‌حری به‌ کراسیکی سپی ناسکه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ما‌لی غه‌زه‌لنوس، کراسیکی وه‌ها قه‌شه‌نگ و نه‌بینه‌راوه‌ پێده‌چیت به‌ خه‌یاڵ چنراییت. یه‌که‌مجار له‌ ژووری مندا‌له‌کاندا ده‌رکه‌وت و یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موویانی ماچکرد و تیر به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ نوساندنی، دواتر چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس که‌ له‌گه‌ڵ خه‌یا‌لوانی کوپه‌ گه‌وره‌یدا له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یتیک شیعر قسه‌یا‌نده‌کرد، خه‌یا‌لوان ئه‌و کات شازده‌ سا‌ل بوو، مندا‌لیکی شه‌رمن و بێده‌نگ بوو که‌ سه‌ به‌ته‌واوی نه‌یده‌زانی چۆن سه‌یری جیهان ده‌کات و چۆن بیره‌ له‌ دونه‌یا ده‌کاته‌وه. تریفه‌ ماچیکرد و گووتی «خه‌یا‌لوانی گول، من کۆمه‌ڵێک قسه‌م له‌گه‌ڵ غه‌زه‌لنوسدا هه‌یه‌، مۆله‌تیکی چکۆله‌م بده‌». که‌ خه‌یا‌لوان ژوو‌ره‌که‌ی چۆلکرد، غه‌زه‌لنوس له‌ ئازاری فیراقیکی دووردا خه‌ریکبوو ده‌گریا. تریفه‌ ئه‌و پۆژه‌ له‌ هه‌رکاتێکی دیکه‌ی ژیا‌نی خه‌یا‌لیتر و دووره‌ ده‌ستتر ده‌رده‌که‌وت،

پێشتر غزەلنوس وەها پۆشن ئەو جوانییە گەورەییە تیا نەبینبوو،
 قژیکی پەشی قەترانی و دوو گلێنە ی پاک که پەپوون لە پۆشناییەکی
 قوول. لەو ماوەییە دایدا بەدەگمەن قسەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەکرد،
 بەلام پتر یەکتریان خۆش دەویست. جیاواز لە هەر کاتیکی تر دەنگی
 تریفە یا بەحری لەرەییەکی مەلەکووی و زینگیەکی ئاسمانی تێدا بوو.
 غزەلنوس بە کورتی دوا هەوالەکانی ماجیدی گۆل سۆلاقی لە بەندیخانە
 بۆ گێراپاوە. تریفە بە دەنگیکی ناسک گووتی «ئەو بارۆنە شیتە ...
 ئەو لە پشت زۆرییە نەگبەتییەکانی ئێمەوێ، بەلام غزەلنوس من
 بۆیە لێرەم بۆ ئەوێ پێتبلێم، منیش دەپۆم. دوینی شەو دەبایە هەموو
 بمرین، ئەوانە ی بۆ یاقووتی مەمەد دەگەرین، مالی ئێمەیان دۆزییەو،
 شوینی یاقووتیان دۆزییەو. ئیتر من و ژنە بیکەسەکان ناتوانین لەو
 مالدادا بین، بربارمانداوێ ئاوارەبین، سەرزمین بگەرین، ئەم شارە
 بگەرین. دنیا بگەرین. عەتار و مێردە حەسوودەکان و برا دلپیسەکان
 لێناگەرین بژین». غزەلنوس وەک گوئی لە قسەکانی ئەو نەبیست گووتی
 «تریفە بۆ من و تۆ هەرگیز بەیک ناگەین. بۆ؟». تریفە دەستی
 خستە سەر دەستی غزەلنوس و گووتی «غزەلنوس زۆری ویست تا
 بگەمە ئەو شوینە ی که تۆ دەتەویت، زۆری ویست. من ئیستا لە
 باغەکانی خەیاڵدام ... لەو جیگایە دام که تۆ دەتەویت، ئەو شوینە ی
 هەموو عاشقەکانی تۆ پەروی تێدەکن، ئەو شوینە ی هەر مەخلوقیک
 نەگاتە ئەوێ، ناگاتە قوولایی دلی تۆش. عەزیزم من لەویم ... لەو
 باغە ئەبەدییە دا چاوە پێتدەگەم. لەو باغانە دا دەتوانین تا هەتا هەتا یە
 پیکەوێبین، غزەلنوس ئیستا من مافوورکی خەیاڵی دەچنم که وەک
 غزەلەکانی تۆ جوان و بیسنوورن، باغیکم هەبە لە پۆخی من و پۆخی
 ئەو ژنە پەژموردانە چنراو ... ئەو ژنانە ی دلایان پەرە لە نەخشی مردوو،
 لە بەحری خنکاو، لە نیگاری سحرایی. غزەلنوس ئێمە لەو گۆلە

خه وتوانه‌ی ناو دلّمان، له و بالّنده خه وتوانه‌ی ناو پّوچمان مافووریکى خه یالّی ده چنّین که هه رگیز ته او ناییت... مافووری ئه و دونیا یه که هه همیشه خه و نمان پیوه بینیوه و قهت تیا نه ژیاوین». غه زه لنوس دهستی تریفه‌ی گرت و گووتی « تریفه، بۆ وا سارد و دووریت، بۆ که ده تبینم واهه سنده که م تارماییه که ده بینم؟ خۆت و ژنه غه مگینه کانت ده تانه ویت بچن بۆ کوئی؟... تریفه ده ترسم پۆژیک بیت جگه له باغه کانی خه یالّ هیچ شوینیکى تر نه مینیت مروّف خۆی تیا بشاریته وه». تریفه گووتی «غه زه لنوس، گرنگ ئه وه یه مافووریک بچنن بتوانین به ناویدا سه فه ریکه ین، مافووریک پر بیت له ریگای پیچاو پیچ و باغی به رین و ئه ستیره‌ی پر پۆشنایى، گرنگ ئه وه یه شتیک بچنن که بتوانین له ناویدا ونین... من خۆشه ویستی تۆ وای لی کردم به ویت بگه مه ئه و جیگایه... به ره و بنی بیقه راری ئه و به حره برۆم که بوونم له گه لّ بوونی ئاده میزاده کانی تر و بالّنده کان و گولّه کان و ئه ستیره کاندای تیکه لده بیت... پۆژ به پۆژ که له خۆشه ویستی تۆدا نوقمه ده بم هه سنده که م له دونیادا نوقمه ده بم، له ناو پّوچی برینداری گولّ و مندالّ و ژنه کاندای، کاتیک له تۆدا ده تویمه وه له جیهاندا ده تویمه وه. خه یالّ ئه وه یه له تۆدا ونبیم... بۆ ئه وه‌ی له تۆشدا فه نابیم ده بیت پیشو هخت بیمه باغه وانى ئه ستیره کان، بیمه پیواریک خۆی ریگاکان دروسته کات، ده بیت وهک تۆ بیمه گولّسان و به شکۆفه دروسته کهر».

غه زلنوس گووتی «تریفه تۆ له هه ر کوپیه کی دونیا بیت، له هه ر باغیکدا بیت، من له ویم... هه ر وهختیک غه زه لیگ بنوسم بیر له تۆ ده که مه وه، له هه ر جیگایه کی دونیا بیم به باغه وان واده زانم بۆ تۆ وه ستاوم و له پیناوی تۆدا ته ماشای گولّ ده که م... تا له ده ست و جه ستم دوورده که ویته وه، زیاتر له به حرى غه زه له کان و له سیحری قافییه کاندای ده تبینمه وه».

تریفە دەستیگرت و گووتی « من ئیستا هیچ نیم جگە لە ئاهیتکی قوولی ئیشتیاق... سێبەرێکم لەسەر مافووریکی خەیاڵی... من دەبێت بگەرێمەوه بۆ ئەو شوینەیی لێوهی هاتووم، بۆ ئەو جیگایەیی دایکی من و دایکی تۆ لێوهی هاتوون... بۆ ناو باغەکانی ئیشتیاق... بۆ ناو ئەو لالەزارانەیی حەسرەت و ناوومیدی سەوزیکردون... من و تۆ مندالی ناوومیدیین و دەگەرێنەوه بۆ ئەو زەوییه خەیاڵییەیی ناوومیدی دروستیدەکات... ئەو مافوورانەیی دەیچنم پێگای درێژ و نەپراوەیی منن، ئەوانە غزەلی منن، هیچ مافووریکم نەچنیوه و بیرم لای ئەو غزەلانەیی تۆ نەبێت و خەیاڵم لای ئەو باغانەیی تۆ نەبێت...».

غزەلنوس سەیری چاوه فریشتەییە پاکەکانی کرد و گووتی « تریفە من و تۆ وهک عاشقانی تری دونیا بەیەک ناگەین، تا باغ هەبێت من و تۆ لە شکرەکانیدا، لە بۆنیدا، لە خەیاڵی باغەوانەکانیدا بەیەکدەگەین... تریفە تۆ خەونی من نیت بەتەنیا، بەلکو تۆ ئەو خەونەیی کە هەموو باغەکان و هەموو باغەوانە خەیاڵییەکان دەتبینن».

تریفە گووتی «غزەلنوس دەبێت بپۆم، دەبێت بپۆم. من هیچ نیم جگە لە ئیشتیاقی قوول و هەمیشەیی بۆ تۆ... لە هەر کوێیەکی دونیا بم... هەر ئەو ئیشتیاقە ئەبەدیەم...».

ئەو پۆژه تریفە و غزەلنوس بەسەر هەموو یادگارییەکانی خۆیاندا چوونەوه، باسی ئەو شەوهیان کرد کە بۆ یەکەمجار لە مالی سەیفەدین مارۆ یەکتریان بینی، هەر دوکیان هەموو شتیکیان لە بیر بوو، لە پەنگی پەردە و گۆلدانەکانەوه تا بۆنی ئەو عەترەیی مەناز دابووی لە خۆی، پێکەوه چاویان لێکدەنا و وهک ئەوهی زەمەن هیچ نەبێت جگە لە درۆیەکی دووبارە، جاریکی دی خۆیان لە سائۆنە قەشەنگەکی خانمی شەمسدا بینییهوه، جاریکی دی بەسەر یادگاری مەناز و نەجۆ ئەشکانیدا تێپەڕین و گریان. هەنگاو هەنگاو بە یادی ئازارەکانی خۆیان و خەڵکدا

هاتن، له هر کات زياتر دلنيا بوون که عه شق ئم بيرکردن و سووتان و پيکنه گه يشتنه ئه به ديبه يه. تريفه ئه و پوژه له بهرچاوي غه زه لنوس و منداله کان، هموو ماله که گه پرا، هموو ژوره کان، هموو کونج و گوشه يه کي به سه رکرده وه، ژوره که ي خوي گه پرا، چوو کتیبخانه که، چوو ژوروي خه وتنه که ي خوي که چند سال تيدا به ته نيا ده خوت... بوني هه نديک ده ستنوسي کوني غه زه لي کرد، بوني جلي منداله کان و کتیبه بچوکه کانياني کرد، به سه هه نديک يادگاري وردا گريا، به سه هه که لوپه لي وردی چيشخانه که و گولدانه سپيه چکوله کاندا گريا. دواچار بهرله وه ي له ده رگاي مال بجيت به و ديودا گووتي «غه زه لنوس ئم ماله گه وره ترين باغيک بوو، تو پيشکه شي منت کرد... من ليره دا جوانترين مه خلوقاته کاني دونيا و غه مگينترين چيروکه کاني ئم شارهم بيست، سوپاس بو ئه و هموو که ره مه ي له دلي تو ده تکيت». غه زه لنوس به غه مگيني سه بيرکرد وه چي نه گووت. ئه وه دوا قسه ي نيوان غه زه لنوس و تريفه يابه حري بوو.

ئيواره ي هه مان پوژ، دواي پويشتني تريفه يابه حري به چند سه عاتيک حه سه ني توفان هه واليکي سه يري هينا. له شه قاميکي نزیک مالى تريفه يابه حرييه وه پوليس لاشه ي چوارده ژني کوژراويان دوزيوه ته وه که به هوي شيواندنيکي زوره وه مه يتي هيچيان نانا سرينه وه، عه سري ئه و پوژه غه زه لنوس و حه سه ني پيزو وه ک زور خه لکي ديکه ي شار به په له و شپرزهي چون بو سه يري مه يته کان، چوارده ژن بوون که به شيويه کي درندانه کوژرابوون، هه ر چوارده يان جلي سپيان له بهر دابوو، هه ر چوارده يان روخساريان شيوينا ربوو. پوليس ده رفه تي نه ده دا که س ده ست له لاشه کان بدات. هه ولى زوري حه سه ن توفان و غه زه لنوس بو ئه وه ي بچنه سه ر کوژراوه کان بيسوودبوو. دواي چاوه روانيه کي دريژ و بيبه ره م، هه مان ئه و ئيواره يه چون بو ماله نه يتييه که ي تريفه

یابه‌حری، سه‌یریانکرد ده‌رگاگان شکاون و په‌نجه‌ره‌کان له‌سه‌ر پشتن، که چوونه ژوره‌وه باغیکی بیسنور و سه‌وز و نا‌کۆتایان بینی... سه‌رتاپای ماله‌که چرستانیکی سه‌وزی گه‌لا و دره‌خت و بالنده‌ بوو، باغیکی نا‌کۆتا بوو به‌ گۆلی په‌نگاوپه‌نگی گه‌وره‌وه، باغیک به‌ ناو ژوره‌کاندا ده‌کشا، له‌ ژیر زه‌مینه‌که‌وه تا ئه‌وسه‌ری زه‌وی و له‌ هه‌وره‌بانه‌که‌وه تا کۆتایی ئاسمان درێژده‌بووه‌وه... ده‌ریاه‌کی بیسنور و نه‌براه‌وی خیال و گول بوو... ده‌ریاه‌کی بیسنور.

غزله‌لنوس وه‌ک له‌ هه‌موو شتیک تیگه‌یشتبیت توند ده‌ستی هه‌سه‌ن توفانی گرت و له‌و باغه‌هاته‌ده‌ری. به‌پن به‌ هه‌موو شه‌قامه‌ به‌رینه‌کانی شاردا گه‌رانه‌وه، ئیواره‌یه‌کی قه‌ره‌بالغ و ساردبوو. له‌ نزکی مه‌یدانی سه‌ره‌کی شاردا خه‌لکانیک له‌ باغیکی چکۆله‌دا کۆبووبوونه‌وه و قسه‌یان له‌ موعجیزه‌یه‌ک ده‌کرد. گوله‌به‌رۆژه‌ فرۆشیک پیگوتن «کۆمه‌لیک ژنی زۆرجوان که له‌ فریشته‌ ده‌چن له‌و باغه‌دا له‌سه‌ر ته‌وینکی گه‌وره‌ مافورده‌چن». کۆمه‌لیک ژنی قه‌شه‌نگ که هیند ته‌نک و پوونبوون، مرۆف ده‌یتوانی له‌ پشتیانه‌وه هه‌موو باغه‌که به‌ پۆشنی ببینیت، هه‌ر چواره‌یه‌یان وه‌ک له‌ زیکریکی قوولدا بن مافوریکی ئیجگار گه‌وره‌یان ده‌چنی، مافوریک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه به‌ره‌و زه‌وی شوپرووبیته‌وه وه‌ها بوو. تا ئه‌وکات نه‌ خیال نه‌ عه‌قلی ئاده‌میزاد شتی وه‌ها قه‌شه‌نگی نه‌بینیوو. غزله‌لنوس تریفه‌ یابه‌حری له‌ ناوه‌پاستی قالچنه‌کاندا ناسییه‌وه، مافوره‌که له‌ تاریکی ئه‌و ئیواره‌یه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی سحرای ده‌دره‌وشایه‌وه، ئه‌و هه‌شاماته‌ی له‌ ده‌وریان کۆبووبوونه‌وه پیکرا خوماری بینینی ئه‌و قالیه‌ سه‌یره‌بوون که هه‌ر ساته‌ی به‌ نیگاریکی خه‌یالی قه‌شه‌نگ ده‌دره‌وشایه‌وه، قالیه‌ک پرپوو له‌ نیگاری ئاسک که پاینده‌کرد، له‌ نه‌وره‌س که له‌ پال که‌شتیه‌کاندا ده‌فرین، له‌ ئه‌ستیره‌ که له‌ بازنه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌دا ده‌سوپانه‌وه، له‌ باغ که گوله‌کانی مرۆفیان

بانگده‌کرد، له ژنانی عاشق که له‌سەر سه‌گزی باغچه‌یه‌ک سه‌یری ئاسۆی دوور و نه‌براوهی ژنیان ده‌کرد. غه‌زه‌لنوس مندالّه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی له‌سەر ئه‌و مافووره‌ بینیه‌وه، که‌شتیه‌ خه‌یالی و گه‌وره‌که‌ی ماجیدی گولّ سۆلافی بینی کۆمه‌لّیک نابینا به‌ره‌و پۆشنایی ده‌بات، ماجه‌لانی پاسته‌قینه‌ و ئه‌فسانه‌ی بینی به‌ پێگایه‌کی به‌هاره‌دا ده‌هاتنه‌ خوارئ، هه‌سه‌ن تۆفانی بینی له‌ ناو ژنه‌ په‌شپۆشه‌کاندا، له‌ ناو لاله‌زاری ئه‌به‌دی دایگایه‌تیدا سه‌یری گولّه‌کان ده‌کات. خودایه‌... خۆی و سه‌بری بینیه‌وه له‌ باغیکی به‌رین و بیسنووردا، له‌ به‌رابه‌ری یه‌ک دانیشتون و پێکه‌وه سه‌یری کتیبیکی غه‌زله‌ ده‌که‌ن. ده‌فته‌رداره‌کانی بینی سه‌ریان به‌سه‌ر کتیبیکی گه‌وره‌دا شوێرکردۆته‌وه‌ و له‌ نه‌ینی مردن وردده‌بنه‌وه‌.

حه‌شاماتیکی زۆر له‌ ده‌وری ئه‌و ژنه‌ سیبه‌ر و خه‌یالیانه‌ کۆبووبونه‌وه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌یاننوانی ئه‌و فه‌رشچانه‌ بینن، به‌ جۆریک خومار و مه‌ستی ئه‌و مافووره‌بوویون نه‌یانده‌توانی بجولّین و چاوی لیترۆکیئن. به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌رتاپا له‌ خه‌ویکی قوولدا بن و راپچله‌کن له‌ چاو تروکانیکدا به‌ئاگاده‌هاتنه‌وه‌ و ده‌یانبینی ئه‌و فه‌رشه‌ و ئه‌و مافوورچه‌ خه‌یالیانه‌ نه‌ماون. ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی و پۆزانی دواتریش سه‌رتاپای شار باسیان له‌ حیکایه‌تی ئه‌و ته‌ونه‌ گه‌وره‌ و سحراییه‌ی ده‌کرد که‌ کۆمه‌لّیک ژنی سپی پۆش له‌سه‌ری دانیشتون و تا ناکو‌تا جۆلاییده‌که‌ن و هه‌رگیز ته‌واو نابن، هه‌ر که‌سیک سه‌یری ئه‌و مافووره‌ی ده‌کرد به‌شیکی له‌ چیرۆکی ژنی خۆی تیا‌ده‌بینیه‌وه‌. له‌و پۆژه‌ به‌دواوه‌، زوو زوو خه‌لکانیک له‌ باغیکی شاردا یان له‌ کوچه‌یه‌کی دووردا یاخود له‌سه‌ر فولکه‌یه‌کدا کۆده‌بوونه‌وه‌ و ده‌یانگوت مافوورچه‌ خه‌یالییه‌کانیان بینیه‌وه‌. له‌و ئیواره‌وه‌ تا ماوه‌یه‌کی دووردریژ چیرۆکی ئه‌و مافووره‌ گه‌رۆکه‌ که‌ هه‌رجاره‌ی له‌ شوێنیکه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت، ژنی خه‌لکی شار داگیرده‌کات. خه‌لکانیک زۆر سه‌رتاپای چیرۆکه‌که‌ به‌ وپینه‌یه‌کی پووت

له قه له مده دهن که خه يالی هه ندی و پینه باز دروست کیردوه و خه لکانیکی دیش و هها شهیدای ئه و مافورره ده بن، وهک شیت ده که ونه گه پان به شارد، به لکو له جیگایه کی دیکه و له پوژیکی دیکه دا ریکه و تیبکه نه وه . چیرۆکی مافورچه کان و مافورره ئه فسوناوییه کان پاش ماوه یه کی که م ده گاته شار و شاروچکه کانی دی و به هه موو و لاتدا بلاوده بیته وه . ئه وانهی که ده لاین به راستی مافورره که یان بینیه تا ئه مرۆ له چنگی ئه و گوشاره زۆره ی خه یال ئازاد نابن که دیتنی ئه و جیهانه بیه ودا و گهریه له و مافورره چکۆله یه دا تووشیکردون .

ئه و شه وه غزلهنوس له دۆخیکی پۆحی سه یردا بوو تیکه له یه ک بوو له شادومانی و غه م . به حه سه نی گووت «من به دریزایی ژانم هه و لمداوه هه موو گه ردون له یه ک غزه لدا کۆبکه مه وه به لام نه متوانیه . ئه و مافورره ئه وه یه ... حه سه ن، تریفه بو هه تا هه تابه ئازاد بووه، هه چ شتیک ناتوانیت ئیدی سنوور بو خه یالی ئه و دابنیت، ئه وه ئه و خه یاله یه که هه رگیز کۆتایی نایه ت، ئه و خه یاله یه که هه چ که س ناتوانیت ده سته تیبخات و یاری به پاکتیه که ی بکات ... دلنایم تریفه ئیستا له هه چ نه هریمه ن و جانه وهریک ناترسیت» .

ئه و شه وه حه سه ن توفان و غزلهنوس بینه وقره بوون . دووباره وه چون بو بیمارستان و ویستیان سه یری ته رمی ژنه کوژداوه کان بکه ن، به لام پزیشک و پۆلیس و فه رمانبه ره دلره قه کان نه یانه یشت، وهک دوو شیت که ئوقره یان نه بیت و شوین به خویان نه گرن، چون بو باغی مه هناز، له وئ سه یری گوله سیراوییه کانیا ن کرده وه . له ناو گوله کاندایه غزلهنوس به حه سه ن توفانی گووت «حه سه نی پیژو ژنان له شی خویان نه به خشی به من، به لام باغه کانی ناو پۆحی خویان پی به خسیم، وه ره و پیکه وه به و باغانه دا بگه رپین» . چه ندین سه عات به باغی مه هنازدا گه پان و بۆنی گولیا نکرد ... دواتر هه ردووکیان به ره و باغی تریفه یه به حری و خوشکه کانی

که‌وتنه پئی. باغیکی سه‌وز و نوئی که پریوو له دلۆپه شه‌ونمی گه‌وره و له بولبولی وه‌ها ده‌نگخۆش، له هیچ باغ و دارستانیکی دونیادا نه‌بوون. له ناو سه‌وزایی و گه‌لای تازه‌دا حه‌سه‌نی پیزۆ به‌غه‌زه‌لنوسی گووت «تۆ پیاویکی به‌خته‌وه‌ریت، ژنان به‌ ده‌گه‌من باغه‌کانی ناو پۆحیان ده‌به‌خشن به‌ که‌س... تۆ به‌خته‌وه‌رتین پیاوی دونیایت». غه‌زه‌لنوس به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ گووتی «به‌لام له‌شی ئافره‌تیش باغیکی سیراوییه، شه‌وانیکی دورودریژ نه‌وجه‌وانی چینی باسی سیر و جوانی له‌شی ئافره‌تی بۆ ده‌کردم، ده‌زانم له‌شی ئافره‌تیش وه‌ک ئه‌م باغانه‌ی پۆحیان وایه، تا مرۆف خۆی ده‌ست له‌ غونچه‌کانی نه‌دات نازانیت چیه». حه‌سه‌نی پیزۆ گولئیکی لیکرده‌وه و گووتی «له‌ کۆتاییدا له‌شی ئافره‌ت هه‌ر وه‌کو پۆحی به‌ باغیکی سیراوی و ئه‌فسوناوی ته‌واو ده‌بیت... من له‌وه‌ دلنیام».

ئهو شه‌وه‌ تا به‌یانی له‌ باغی تریفه‌دا سوپانه‌وه... باغیک بوو گه‌وره و بیسنوور... ره‌ها و بیئه‌ندازه وه‌ک هه‌زارباغ.

یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یال

یه‌که‌مین جار تیشکان تاهیرم له‌ یه‌کیک له‌ خراپخانه‌کانی پایته‌ختدا بینی، که‌چیکی گه‌نجی جوان بوو، هه‌ر که‌سیک بیبینیایه شه‌یدای ئه‌و قژه‌ زه‌رده‌ لوول و بریسکه‌دار و ئه‌و چاوه‌ گه‌ش و پوو‌خساره‌ باریکه‌ی ده‌بوو. که‌ له‌گه‌لیدا خه‌وتم و ته‌واویووم، له‌و ساته‌دا که‌ به‌ده‌سته‌سریکی سپی خه‌ریکی پاکردنه‌وه‌ی خۆی بوو، پیمکووت تیشکان بۆ له‌گه‌لمدا نایه‌یت بۆ باکوور، له‌وئ مالیکت بۆ ده‌گرم و ده‌تخمه‌ زانکو و ده‌توانیت بۆ خۆت شتیک بخوینیت، ده‌ترسم له‌م

جهه‌نه‌مه‌ی باشوردا تیا بچیت. که وامگوت دهمزانی به‌م کچه جوانه ده‌توانم قه‌لای زور قایم و سه‌خت بگرم، دهمزانی له ژیانی سیاسی و کومه‌لایه‌تی خۆمدا وه‌ک هه‌موو سیاسیه‌کانی تری سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه‌ رۆژیک له پۆزان پیوستیم به‌ سۆزانییه‌ک ده‌بیت، دهمزانی له‌ ته‌نگانه‌ گه‌وره‌کاندا سۆزانییه‌کی دلسۆز له‌ سه‌د دۆستی ناو سیاسه‌ت باشتر فریای مرقف ده‌که‌ویت. جگه‌ له‌ وه‌ی له‌ وه‌مه‌دا زۆربه‌ی بارۆنه‌کان سۆزانی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو، من له‌ وه‌ پوه‌وه‌ له‌ هه‌مووان داموتر و بیته‌هره‌تر بووم، بارۆنه‌کانی تر هه‌نده‌یان سۆزانی هه‌بوو، وه‌ها زیده‌ره‌وه‌یانه‌کرد، جارێکیان سه‌رۆک له‌ کۆنفرانسیکی گه‌وره‌دا، هه‌ره‌شه‌ی له‌ هه‌ندیکیان کرد، که‌ ده‌رپیتی ئاسنیان بۆ ده‌کات و قفلیان ده‌دات و کلێله‌کانیش لای خۆی هه‌لده‌گریت... من له‌ حیزبدا به‌ حه‌یاو حورمه‌ت به‌ ناوبانگ بووم، له‌ مه‌جلیسی بارۆنه‌کاندا بۆ ئەوه‌ی توپه‌مه‌بکه‌ن پێیانه‌گوتم «بارۆنی ئەخلاق». له‌ راستیدا ئەو وینه‌یه‌ ته‌واو بیزاریده‌کردم و که‌ می‌کیش هه‌ستم به‌ بچوکی و نزمی ده‌کرد. ئەو رۆژه‌ تیشکان وه‌ک خۆی بداته‌ ده‌ست قه‌ده‌ر، سه‌یریکی چاوی کردم و بیته‌وه‌ی بیڕیکاته‌وه‌ گووتی «بارۆن، گه‌ر بمبه‌یت له‌ گه‌لتدا دیم». پارزبوونی خه‌را و بیکیشه‌ی له‌ بری ئەوه‌ی بمخاته‌ گومانه‌وه‌، دلی خوشکردم و خوشه‌ویستیکرد له‌ لام. سه‌ره‌تا مالیکی چکۆلانه‌م له‌ گه‌ل کچیکی دیکه‌دا بۆ گرت که‌ ئەویش سۆزانییه‌کی چکۆلانه‌ی چاوشین بوو، بارۆنی مه‌ده‌نی له‌ شاریکی دیکه‌وه‌ هه‌تیا بووی. له‌ هاوینی هه‌مان سالدا دوا‌ی چه‌ند ته‌له‌فونیک له‌ یه‌کیک له‌ کۆلیژه‌کاندا قه‌بوولیکم بۆ سه‌ند و کردم به‌ قوتابی زانکۆ. زور شه‌و که‌ خه‌یالات وه‌رزیده‌کردم و له‌ بیڕکردنه‌وه‌ی دووردریژ ده‌رباره‌ی چاره‌نوسی ئەم نیشتمانه‌ بیزارده‌بووم، ده‌چووم بۆ لای تیشکان و ئەو له‌ شه‌ سه‌ی و باریکه‌ی ئازاری ئەم دونیا‌یه‌ی له‌ بیڕده‌برمه‌وه‌. ئیواره‌یه‌ک

چوم بۆ لای تيشكان، به لام له مال نه بوو، له بری ئه و كچه سۆزانییه چاوشینه چكۆلانه كهی بارۆنی مه ده نی له و پیبوو. شهیتان ئه وهی خسته خه یالمه وه داوای لیتکه م له گه لمدا بخه ویت، به وه دا ئه ویش خانمیکه عه یار و فرسه تگه یووو بئ هیچ سن و دوویه ك رازیبوو. من ده مزانی هه ندیک له بارۆنه كان سۆزانییه كانی خۆیان وه ك مولکیه تی تایبه تی سه یره كه ن و قهر ده یانگه ریت بزائن كه سی دی له گه لیاندا ده خه ویت، بارۆنی مه ده نیش له وانه بوو. به ر له وهی بارۆنی مه ده نی به حیکایه تی من و سۆزانییه چكۆلانه كه بزانیته، چه ند جار یکی دی له گه لیدا خه وتم و خۆشحالبووم كه له پشته وه بارۆنی مه ده نی ده خه له تینم. كه له ئه نجومه نی بارۆنه كاندا به رامبه رم داده نیشته، به زه رده خه نه ی پیاویکی فیلبازه وه سه یره مه كرد و له دلی خۆمدا ده مگوت، به سته زمان ئاگات له چیه و چوزانیت تا ئیستا من چه ند جار له گه ل سۆزانییه چاوشینه چكۆله كه تدا خه وتووم. دوا جار بارۆن ئه و نه یینییه ی له سۆزانییه كه ی ده ره ینا و خراب له من توپه بوو، وه ها زویر و شیتگه یوو مه پرسن. شه و یکیان من له یانه ی مرواری له ژووره كه ی خۆمدا شتیکم له سه ر شاره نفروکانی دنیا ده خوینده وه، بارۆن به توپه ییه وه خۆی كرد به ژوردا و گوتی «بارۆن به هیچ شتیک لیت خۆشنا بام... به هیچ شتیک... قه سه م به برایه تیمان گه ر ئاوا به نه ینی ئه و کاره دزیوه ی خۆت نه کردایه پیم ناخۆش نه بوو، به لام ئیستا ته نیا خودا خۆی ده زانیت چه ند له دلم گرانه و چه ند هه ست به برینداری ده كه م. مه گه ر هه ر ئیستا تيشكانم پيشكه شبكه یته... قه سه م به خودا ئه وه تاكه شتیکه من بتوانم زویری خۆمی پئ ئارامبکه مه وه و دلی برینداریم پئ مه ره مه بکه م». من ده مزانی بارۆن كه كه لکه له ی ژنیکی كه وه ته سه ر گه ر هه موو سامانی خۆشی داناییت تا کیشی نه کاته ناو جیگای خۆی ده ست به رداری ناییت، دلنیا بووم به ویت و نه مه ویت تيشكان له

دهستم دهردههینیت، له‌به‌رئوه ویستم به که‌مترین زهره‌ر له‌و یارییه دهرچم، گووتم بارون تیشکان بق تو، به‌مهرجیک هر کاتیک کارم پییبوو بمده‌یته‌وه. بارون به شهرته چکولانه‌که‌م رازیبوو. که بارون تیشکانی هینا بق نویمیران، که‌س ئه‌و چیرۆکه دورودریژه‌ی نیوان من و ئه‌و خانم‌ی نه‌ده‌زانی. تیشکان زور له‌ دلی گران بوو که‌ من به‌ بارونی مه‌ده‌نیم به‌خشی، به‌لام سویندم بق خوارد هه‌موو شتیک ده‌که‌م تا به‌زووترین کات له‌ بارونی وه‌برگره‌وه. من ئه‌و ماوه‌یه که‌ تیشکان لای بارون بوو هر په‌یوه‌ندیم له‌که‌لیدا هه‌بوو، بارونی مه‌ده‌نی به‌ ناوی کچی براده‌ریکی خۆیه‌وه به‌ نویمیرانی ناساند، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی درۆده‌کات. له‌ راستیدا له‌ نویمیران که‌س به‌لایه‌وه گرنگ نه‌بوو کئ درۆده‌کات و چی درۆیه‌ک ده‌کات، ئه‌وه‌یان به‌لاوه گرنگ بوو ژیان هر وه‌کو خۆی به‌روات. که‌ یه‌که‌مجار هه‌والی هاتنی ماجیدی گول سۆلافم بیست، زانیم ئه‌و کوره‌ له‌وه‌ بیده‌نگتر و قولتره‌ به‌ ڕیگای ناسایی و به‌ قسه‌ی پیاوانه‌ بگیریته‌. هر له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه له‌که‌ل بارونی مه‌ده‌نیدا ڕیکه‌وتین تیشکانی له‌ ڕیگادا سه‌وزیکه‌ین. تیشکان له‌ کرتنی گول سۆلادا سوودیکی که‌وره‌ی هه‌بوو، به‌لام که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ زور غه‌مگین بوو، هه‌ستیده‌کرد زولمیکی که‌وره‌ی به‌رابه‌ر گول سۆلاف کردوه که‌ به‌ جوانترین کوپی دونیای ده‌زانی... من سویندم بق خوارد که‌ هیچ شتیک له‌ گول سۆلاف ناکه‌م و ناشه‌یلم بیکوژن یان زور زینداننیکه‌ن. ده‌ جار سویندم به‌ قز و چاو و نیگا جوانه‌کانی خۆی خوارد تا باوه‌ری پینکردم. من ده‌مویست تییگه‌م گول سۆلاف چون بیرده‌کاته‌وه، من بووم تیشکانم فیرکرد داوای لیبکات حیکایه‌تی بق بگیریته‌وه، هه‌موو شته‌کان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ ده‌رپوشتن که‌ من کیشابووم. من تیشکانم له‌ شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌دا خسته‌ سه‌ره‌پی ماجیدی گول سۆلاف.

دواتر که شریتی هر دو چیرۆکه‌کی بۆ هیتامه‌وه هه‌ستمکرد ئه‌و
 پیاوه چ ترسناکه، من جارێک و دووجار و ده جار گویم له‌و دوو
 چیرۆکه‌گرتوه... هه‌موو جارێک زیاتر هه‌ستم به‌ ترس ده‌کرد. که
 گویم لیبوو تیگه‌یشتم سه‌روکارم له‌گه‌ل چ شه‌یتانیکدایه، تیگه‌یشتم ئه‌و
 که‌نجه له‌ رینگای تیشکانه‌وه چ نامه‌یه‌کی نه‌ینیم بۆده‌نیریت. تیشکان
 هیچ له‌و شفره‌ ترسناکانه‌ تینه‌ده‌گه‌یشت که له‌ پشت چیرۆکه‌کانی گول
 سۆلافه‌ویه، من دلنیا‌بووم ئه‌و وه‌ک غزه‌لنوسی هاو‌پیی خه‌ون به
 ده‌سه‌لاتیکه‌وه ده‌بینیت گه‌وره‌تر له‌ ده‌سه‌لاتی پادشاکان، وه‌ک پیاوه
 سه‌رکه‌ش و یاخیه‌کانی جاران، خه‌ون به‌ قه‌لایه‌کی قایمه‌وه ده‌بینیت،
 قه‌لایه‌ک یاخیه‌کانی سه‌رده‌می زوو له‌ سه‌ر ترۆپکیکی عاسی یان له
 قوولایی جه‌نگه‌لیکی تاریکدا دروستیانده‌کرد، به‌لام یاخیه‌کانی ئه‌م‌رۆ
 ئه‌و قه‌لایه‌یان بردۆته‌ جیگایه‌کی دوورده‌ست و سه‌خت که‌سه
 ده‌ستی پیا‌ناگات، بردویانه‌ته‌ ناو‌عه‌قله‌وه، ناو‌خه‌یال و خه‌ونه‌وه. گه‌ر
 زه‌مانی سولتانه‌کان و پادشا‌کۆنه‌کان بایه، له‌شکرێک کۆده‌کرده‌وه
 و ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و قه‌لا و بورجه‌ سه‌ختانه، به‌لام که‌ یاخیه‌کان
 یاخیبوونیان برده‌ ناو‌باغه‌کانی خه‌یاله‌وه من له‌ویدا ده‌سته‌وه‌ستانم
 و هیچم بۆ نا‌کریت... تاکه‌ چاره‌م ئه‌ویه پۆحه‌کان ته‌سخیرکه‌م و
 دل سه‌ر سه‌خته‌کان ئازار بده‌م، تا نه‌هێلم جه‌سته‌یان له‌ مه‌مله‌که‌تی
 مندا ئاسووده‌ییت. هه‌ستمکرد به‌ دزینی ئه‌و لاشه‌یه‌ ئازارمده‌ده‌ن و
 پێنده‌لین به‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت و خه‌یالیشدا پادشاین. ترسناکترین شت له
 مه‌خلوقیکی خه‌یالیدا ئه‌ویه به‌ ته‌نیا مه‌خلوقیکی خه‌یالی نه‌ییت. هه‌موو
 ئه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌ی من کریمن و په‌یمانم له‌گه‌لدا مۆرکردن
 پێمکووتن ئیوه بۆتان نییه حه‌قیقه‌ت ته‌فسیربکه‌ن، ته‌فسیری حه‌قیقه‌ت
 لای خه‌لکی دیکه‌یه و لای ئیوه نییه.

که بارۆنی پۆرسه‌لان کتییی مردنی بینی، شیتیبوو. من لاپه‌ره

لاپەرە کتیبە کەم پیشاندا، هەزاران حیکایەتی مردن بە وردەکاری زۆر و بە نەهێنی وردەووە. بە ئەنقەست هەندیک لاپەرەم بۆ خوێندەووە. بە ئەنقەست وشە بە وشە بۆم تەفسیرکرد، بە بارۆنم گووت «عەزیزم ئێمە خەوتووین ئەوان هەموو شتیک دەزانن، تێدەگەیت، جەنابی بارۆن هەموو شتیک لەسەر ئەم دونیایە دەزانن، وەها ئاسان نین کە وەک تۆ تێیان گەیشتویت... عەزیزم ئەو گۆرستانە مەلعونەئێ تۆش کلیلە کەئێ لای ئەوانە... دەزانن کە ئەوئ پەرە لە مەیتی دیکە، هەموو شتیک دەزانن باشتر لە هەموو بارۆنە گێژ و گەژەکانی نویمیران». گووتی «بارۆن تۆ ناھێلیت بیانکوژم... تۆ ناھێلیت... دەزانیت ئەو چەند ترسناکە؟». من بەسەر سامییەووە گووتم «من ناھێلم ؟ من؟ من تەنیا بۆ ماجیدی گول سۆلاف قسەم لەگەڵدا کردویت... بەلام بۆ غزەلنوس نا... من دەزانم غزەلنوس و باغە خەیاڵییەکانی چەند ترسناکن... دەزانم». بە چرپە یەکی ئەفسونای، چرپە یەک بگاتە ناو پوچی و لە خەیاڵیدا دەنگباتەووە، گووتم «ئەوئێ لە پشت ئەم کتیبەووە وەستاووە غزەلنوسە. ئەوئێ پلانی بردنی لاشە کەئێ داناووە غزەلنوسە. ئەو مەلعونە یە.. هەر ئەو لاشە کەئێ بردووە و لە جێگایەکی نەهێنیدا شار دویتیوە. ئێمە نامانەوئیت خەلک بکوژین، ماجیدی گول سۆلاف لە بەردەست خۆماندا یە، زنجیری ئێمەئێ لە دەستدا یە... هەرچی یەک بلیت کەس بپوای پێناکات... بارۆن... ئەگەر بۆ گوناھبار دەگەر پیت... گوناھبار دیارە... من ئەم کتیبەم بە عەزاب و ئازار و ترس و لەرزیکێ بیوئینە دەستکەوت... ئەم کتیبەم لە مالی ئەو هێتایە دەری». دەموچاوە شەرابییە کەئێ بارۆن هێدی هێدی ناگریدەگرت. بارۆن پیاویکی بیسەبر بوو کە هەستی بە مەترسی بکردایە دەهێندە دپتردەبوو. بە ترسەووە سەیریکردم و گووتی «بارۆنی خەيال شەو لەگەڵماندا وەرە و رێگا کەمان پیشانبدە». گووتم «عەزیزم غەم مەخو، من دەبھیتمە

دهره وه... پئیده لیم، هاو پیم وهره سهیری ئهستیره دهکهین... هه موو شاعیره حیزه کانی دونیا حه زیان له سهیری ئهستیره یه».

بۆ پۆژی دواپی بهردهوام سئیهیری ئههریمه ن و پۆحله بهری تاریک و سیمای ترسناکم دهبینی. سه ر له به یانییه که ی له مال نه چومه ده ری، سه رم پهبوو له دهنگی سه یر و واژه واژی دوور. وهک ئه وه بوو له دونیایه کی تره وه قسه م له که لدا بکه ن. هه ستمده کرد پئویستیم به شتیکه پۆحم سافبکات و دهرونم سازگار بکاته وه، ده ستمبرد شیعریکم له و چهند غه زه له که مه ی غه زه لنوس ده رهینا و خویندمه وه. تا ده مخوینده وه هه ستمده کرد پتر له و پیاوه دوورده که ومه وه، به یتیک ده یوه ستانم که ده لیت :

شاریکه غه ریکه له خوین و له گو لدا
دۆزه خه زاهیری و جه نه ته له دلدا
مه حزنه گوزه ری و ماته مه و پر له داخ
ناو پۆحی گو لزاره و نیهانی پر له باغ

هه ستمده کرد ئه و باغانه ی ئه و باسیده کات که لیک له من دوورن، ده مگووت خودایه بۆ ئه و باغه کان ده بینیت و من نایبینم. هه ستمکرد غه زه لنوس هه زار باغی شاردراره ی له م شارهدا هه یه که من ناتوانم بیانبینم، ناتوانم بچه ناوی؟ دوا ی نیوه پۆ وهک شیت سوار ماشینه که م بووم و که وتمه که شتیکی دووردریژ به شاردا... ویستم بۆ دوا جار به دوا ی باغه جوانه کانی ئه ودا بکه پیم، ئه و باغانه ی ئه و له غه زه له کانیدا باسیانده کات. به لام نه مبینی، جگه له شه قامی پیسو پۆخل و مرو فی چلکن که سی ترم نه بینی. سه یرم لیتهات که ئه و کوچه و کولانه خه یالییه کانی خۆی له م پیس و پۆخلیه دا ده دۆزیته وه و له که ل مندا

نایهت سەر له‌نوێ دوور له‌م هه‌موو می‌ش و مه‌گه‌ز و پسییه شارێکی دی دروستبکه‌ین. ده‌بووایه به‌ر له‌وه‌ی بمکوژیت بیکوژم... به‌دریژی شوی رابوردو و خه‌وم به‌و ته‌سه‌په سپیه کوژراوه‌ی ناو حیکایه‌ته‌که‌ی ماجیدی گول سؤلاقوه ده‌بینی، له‌و پۆژه‌وه تا ئیستاش، تا ئه‌م ساته که ئه‌م قسانه ده‌که‌م هه‌موو شه‌ویک ته‌سه‌پکی سه‌ی له‌ خه‌ونمدا غارده‌دات و من ده‌یکوژم. هه‌موو شه‌ویک.

کاتی‌ک چه‌وم بۆ لای غه‌زله‌لنوس شه‌ویکی پاییزی پر ته‌ستیره‌بوو، پیشتر هه‌موو شتی‌کم له‌گه‌ل بارۆنی پۆرسه‌لان و جه‌غه‌ری مه‌غولیدا برییه‌وه. که بینیم پۆشن و خه‌یالی ده‌ینواند، به‌سه‌ر کتییکی غه‌زله‌دا نوشتابوووه. وه‌ک ته‌وه‌ی چه‌وه‌روانمبکات سه‌یریکردم و هیچی نه‌گوت. به‌هیمنی چه‌ومه ژوره‌که‌یه‌وه و گووتم «ئاه، غه‌زله‌لنوس... غه‌زله‌لیک له‌ غه‌زله‌کانی تۆ بۆ ئیره‌ی هه‌تاه. له‌ به‌یانیه‌وه وه‌ک شیت به‌م شاره‌دا ده‌سورپمه‌وه و ده‌لیم ئه‌و جوانیه‌ی له‌ باغه‌کانی شیعردا هه‌یه بۆ له‌ باغه‌کانی ژياندا نییه؟». یه‌که‌مجار بوو بینم چه‌ویلکه‌که‌ی دا‌که‌نیت، ئه‌و چه‌ویلکه‌ چکولانه جوانه‌ی که ئیستاش بۆ یادگار هه‌لمگرتوو، که‌میک ده‌ستی به‌ پیشیدا هه‌تا و گووتی «بارۆن تۆ هه‌له‌یت، جوانی شیعردا له‌ جوانی ژيانه‌وه ئاو ده‌خواته‌وه...». من بۆ قسه‌کردن نه‌هاتبووم، له‌ نیهانی خۆمدا گووتم پۆژی قسه‌کردن به‌سه‌ر چه‌وه‌ی دل. گووتم «غه‌زله‌لنوس ئیستا له‌ ده‌ره‌وه بووم، زۆر حه‌زه‌که‌م پێکه‌وه له‌ شه‌ویکی ئاوه‌دا پیا‌سه‌بکه‌ین... حه‌زه‌که‌م پێکه‌وه که‌میک سه‌یری ته‌ستیره‌ بکه‌ین». که‌ ناوی ته‌ستیره‌م هه‌تا وه‌ک هه‌موو شاعیره‌ لاوازه‌کانی دونه‌یا ته‌ژنۆکانی شلبوون و ئیراده‌ی پێنه‌ما. سوینده‌خۆم هه‌چ شاعیری‌ک له‌ دونه‌یا نییه‌ ناوی ته‌ستیره‌ی لابه‌ریت و ته‌ژنۆکانی شل نه‌بیت، وشه‌ی سۆزانی چه‌ کاریه‌رییه‌کی سیحری له‌سه‌ر بارۆنه‌کان هه‌یه، وشه‌ی ته‌ستیره‌ش ئاوه‌ کاریه‌رییه‌کی بی‌مانای له‌سه‌ر ئه‌م شاعیره‌ مه‌لعونانه

هه‌یه. بی‌شه‌وهی هیچ بلایت چاویلکه‌که‌ی کرده چاوی و دهستی گرتم و گووتی «بارۆنی خه‌یال، وه‌ره بابرۆین بۆ سه‌یری ئه‌ستیره». له به‌ختی ئه‌ودا ده‌تگوت ئاسمان ملیۆنه‌ها ئه‌ستیره‌ی له باری ته‌عالا بۆ ئه‌مشه‌و قه‌رز کردوه. من بۆ دواجار پیمگوت «غه‌زه‌لنوس بۆ نامبه‌یت بۆ باغیک له باغه‌کانی خۆت... هه‌ر باغیکیان بیت گرنگ نییه، بمبه بۆ بچوکتیرین باغیان، گرنگ نییه». غه‌زه‌لنوس گووتی «بارۆن ئه‌ی تو بۆ نامبه‌يته سه‌ر شوینی خۆم له نه‌خشه‌که‌دا... شوینی راسته‌قینه‌ی خۆم، منیش له سه‌ر نه‌خشه‌کانی تۆدا چیکایه‌کم هه‌یه». من به غه‌مه‌وه گووتم «غه‌زه‌لنوس تو چیدی شوینت له نه‌خشه‌که‌دا نییه، ته‌نیا هاو‌پیکانت شوینیان له نه‌خشه‌که‌دا هه‌یه، ئه‌وانه‌ی په‌یمانم له‌که‌لدا مۆر کردون... ئه‌وانه‌ی ئیشم بۆ ده‌که‌ن». بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر غه‌می بده‌می گووتم «زۆر له پیاو و ژنه خه‌یالییه‌کانی تۆم له دونیای خۆمدا خستۆته سه‌رکار، پیکه‌وه شاریکی جوان دروسته‌که‌ین». وه‌ک غه‌م له شتیک بخوات و نه‌یه‌ویت ئاشکراییکات گووتی «ئه‌ی برایانی دولبه‌رت له‌که‌ل‌دایه‌؟» به پیکه‌نینه‌وه گووتم «هه‌فته‌ی پێشوو بۆیه‌که‌مجار برده‌من بۆ نویمیران، برپاره له‌وه‌ی باغیکی گه‌وره‌مان بۆ دروستبکه‌ن، له چواره‌وری نویمیران سه‌وزایی بپوینن... دوو کوپی سه‌یرن، ده‌توانن له ناو تاریکی و سێبه‌ریشدا دره‌ختی جوان سه‌وزبکه‌ن... له زوله‌تی په‌هادا باغ دروستبکه‌ن». غه‌زه‌لنوس سه‌یریکردم و گووتی «به‌لێ دوو کوپی سه‌یرن». هه‌ستمکرد زۆر خوشیده‌وین. ماوه‌یه‌کی درێژ به بیده‌نگ پیاسه‌مانکرد، دیاربوو سه‌رمای پاییز ئازاری ده‌دات، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زه‌یتونی ته‌نکی له‌به‌ردابوو. گووتم «غه‌زه‌لنوس رات چیه‌ به‌ مردن؟». ده‌مزانسی تیده‌گات بۆ ئه‌و په‌رسیاره‌ی لیده‌که‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و گووتی «مرۆف ته‌واو ده‌بیت و باغ ته‌واو نابیت... مردن و غونچه دوو شتی ئه‌به‌دین». پاش که‌میک تیفکیرینی ورد گووتم «بارۆنی

شعیر، گهر نه‌مشه و بمریت، چی به‌جیده‌هیلتیت...». سه‌یری لیتهات که پینده‌لیم «بارونی شعیر» که‌میک سه‌یری ئاسمانی کرد و گووتی «هر کاتیک بمرم، باغیک بق منداله خه‌یالییه‌کانم به‌جیده‌هیلیم، باغیک که‌گه‌وره‌بوون ده‌توانن بیدوزنه‌وه و بچنه‌ناوی». به‌دلیکی پره‌وه گووتم «غزلهلنوس تو و هاوریکانت زولمی گه‌وره‌تان له من کرد... شه‌رته بمبه‌یت بق باغیک له‌و باغانه لیتخوشبم... قه‌سه‌م به‌هر شتیک تو ده‌ته‌ویت لیتخوش ده‌بم، به‌لام بمبه بق باغیک له باغه‌کانی خوت، یه‌کجار بمبه بق باغیک و هه‌موو شتیک له نیوان من و تودا چاکه‌بیته». به‌خنده‌یه‌کی به‌ده‌وه، له‌و خه‌ندانه‌ی شاعیران به‌پرووی دونیاوه ده‌یگرن گووتی «بارون چوون و نه‌چوونی تو بق باغه‌کان له ده‌ستی مندا نییه، له‌ده‌ستی باغه‌کاندایه...». ده‌مزانی به‌و چه‌شنه وه‌لامده‌داته‌وه. من پیمداگرت و گووتم «غزلهلنوس دیوانه‌کانی خوتم بده‌ری، کتیبه‌کانی غزه‌لم بده‌ری، هه‌موو ژیانم له‌سه‌ریان داده‌نیشم تا نه‌و شیفریه ده‌دقزمه‌وه که‌به‌ره‌و فیرده‌وسه‌کانی خه‌یال ده‌مبات... شه‌رته وایکه‌م... غزلهلنوس له‌مه زیاتر ناتوانم بیسه‌ پیتشی و خومت له‌پیتشه‌مدا نزمیکه‌مه‌وه... ناتوانم». ده‌ستیکی پر تیزامانی هیتا به‌پیشیدا و گووتی «بارون هر کاتیک له‌نویمیران هاتیته‌ده‌ری، هر کاتیک وازت له‌و خه‌ونه هیتا که‌خه‌یال ده‌سته‌مؤبکه‌یت... باغه‌کان خویان ده‌رگات بق ده‌که‌نه‌وه، غزه‌له‌کان نه‌پیتی خویان ناب‌خشن به‌پیاویک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌مؤبکات... هرکه‌سیک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌مؤبکات، واته‌ده‌یه‌ویت خه‌یال بکوژیت. له‌پیزی بارونه‌کان وه‌ره‌ده‌ری و ده‌بینی ره‌نگی جیهان خوی له‌به‌رچاوت ده‌گوریت... نه‌وکات ده‌توانم هه‌موو غزه‌لی خومت بده‌می». نه‌وه ته‌نیا داوایه‌ک بوو نه‌مه‌توانی جیه‌جییکه‌م. گووتم «ئه‌گه‌ر بارون نه‌بم. چون ده‌توانم شاری خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م؟ کی ده‌رگام لیده‌کاته‌وه؟ کی ریزم

ده‌گریت؟... سه‌رۆک نرخی تاکیک پیلایویشم بۆ دانانیت». به نارامی پیبیریم و به ده‌نگیک که دوودلی و گومان هه‌لناگریت گووتی «ئه‌وه‌ی شفره‌ی ناو غه‌زه‌له‌کانی من و مه‌لای سوخته‌ی بویت، ده‌بیت جگه له غه‌زه‌ل، جگه له عه‌شق، جگه له باغ بیر له هیچی تر نه‌کاته‌وه... «مرۆفی ته‌واو» ته‌نیا بیر له باغ ده‌کاته‌وه، بیر له روشنایی ناو لاله‌زار و بۆنی بیپرانه‌وه‌ی گولاو ده‌کاته‌وه... بارۆن... بارۆن... تو ناتوانیت دۆزه‌خ بده‌یت به مرۆف و باغه‌ه بده‌یت به شار».

من و غه‌زه‌لنوس به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتین. کاتیک به‌رابه‌ری وه‌ستا‌بووم و گویم لیده‌گرت، خه‌یالم لای ئه‌وه‌بوو که ئه‌گه‌ر ئه‌م پیاوه زیندوو‌بیت چهند که‌سی دیکه‌ی وه‌ک خۆی ده‌خاته سه‌ر ئه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی خه‌یالی خۆیان بگۆرن بۆ قه‌لایه‌کی سه‌خت که به هیچ هیزیک ناگیریت، چهند که‌س ناچارده‌کات به‌دوای جوانی خه‌یالدا پشت له نویمیران و له‌م ولاته هه‌لکه‌ن؟... من هه‌موو هه‌ولی خۆم له‌گه‌لدا، خودا شاهیده تا دوا سنوور پۆیشتم... ئاماده‌بووم به‌یه‌ک گه‌شت له یه‌کێک له باغه خه‌یالییه‌کانی خۆیدا لیببورم... له ماجیدی گول سۆلافیش ببورم... هه‌موویان ئازادبکه‌م... به‌لام له‌گه‌لمدا نه‌هات... ئیستا که قوول به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌چمه‌وه دنیام که ده‌یویست بمریت. هه‌ستیده‌کرد که سوپیکی گه‌وره‌ی به خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا کردوه و ئیدی کاتی ئه‌وه هاتوه بۆ هه‌تا‌ه‌تایه‌ ب‌خه‌و‌یت.

له‌سه‌ری ئه‌و گوزه‌ره‌دا که ریگایه‌کی دوورودریژ به ئا‌راسته‌ی زانکو ده‌ست پیده‌کات، پۆلیسیکی هاتوچۆ له ژیر چه‌تره‌که‌ی خۆیدا خه‌وتبوو، ئا له‌ویدا سه‌موونخانه‌یه‌کی گه‌وره و سه‌رتاشخانه‌یه‌کی کۆن و سه‌وزه‌فرۆشینی لاواز و نه‌خۆش هه‌یه. بارۆنی پۆرسه‌لان و جه‌غفیری مه‌غۆلی و مورته‌زای شه‌یتان له ماشینیکی به‌رز و بریقه‌داردا له پیچی دوا‌ی فولکه‌که‌دا چاوه‌پروانیانده‌کردین... گووتم «غه‌زه‌لنوس له‌گه‌لمدا

سهرکه‌وه، ئه‌وه ماشینی هاو پئییه‌کمه، که می‌ک به شه‌ودا ده‌مانگیزیته... له‌شوی وه‌ها سارد و پر ئه‌ستیره‌دا پیاسه‌یه‌کی خیرای ئوتومبیل به‌دهوری شاردا ناخوش نییه».

دلنیام له‌و ساته‌وه به‌ته‌واوی تینگه‌یشت بق کویی ده‌به‌ین. وه‌ک هه‌موو شتیکی بینییته، گووتی «ئه‌و ماشینه بارۆنی پۆرسه‌لان و مورته‌زای شه‌یتان و جه‌عفهری مه‌غۆلی تیدایه... وانیه، ئه‌وانی تیدایه؟». من سه‌یرمکرد و گووتم «غه‌زه‌لنوس تو چوزانیت... ئه‌و ماشینه کیی تیدایه؟». سه‌یریکردم و گووتی «بارۆن تو له‌ بیرتچوووه ئه‌مه‌ دووه‌مجاره ده‌مکوژن». ئه‌وکات تینه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه. تینه‌گه‌یشتم، به‌لام ده‌ستمگرت و گووتم «غه‌زه‌لنوس گه‌ر وانه‌بیت، تاده‌مرم رقم له‌ خۆم ده‌بیت... تاده‌مرم چاوه‌پروانی شتیگ ده‌بم که نایگه‌می، بیر له‌ سه‌فه‌ریک ده‌که‌مه‌وه که ناتوانم ریگاکانی ته‌یکه‌م، بیر له‌ باغیک ده‌که‌مه‌وه ناتوانم بچه‌ ناوی. به‌س خودا خۆی ده‌زانیت چ کاره‌سات و ئاشووویک هه‌لده‌کات گه‌ر شاعیران پادشاکان به‌زینن. گه‌ر پادشاکان بمرن و شاعیره‌کان زیندووین. گه‌ر وانه‌بیت... گه‌ر وانه‌بیت... تاده‌مرم بارۆنه‌کان رقیان لیمده‌بیت، تاده‌مرم هه‌موو خه‌ونیک له‌سه‌رمدا، هه‌موو خه‌یالیک له‌ دلدا ده‌مگیزیته‌وه به‌ر قاپی تو و ده‌مکاته کۆیله‌ی سیحری تو... غه‌زه‌لنوس دواچار من و تو دوو توپی بلیاردین به‌ریه‌ک ده‌که‌وین و هه‌ر یه‌که‌مان قه‌ده‌ریتی ئه‌وی دی به‌ ریگایه‌ک و ئاراسته‌یه‌ک بجولینیت که نایه‌ویت».

هه‌ستمکرد غه‌زه‌لنوس هه‌شتا ته‌واو له‌ قسه‌کانم تیناگات، هه‌ستمکرد زۆر چه‌زی له‌ ژبانه. که سوار ماشینه گه‌وره‌که‌ی بارۆنی پۆرسه‌لان بوو، بیده‌نگبوو، سه‌یریکی منی کرد و گووتی «گه‌ر نه‌وجه‌وانی چینی نه‌بایه نه‌ده‌هاتم». ئه‌و رسته‌یه‌ی وایکرد من دواتر بکه‌ومه‌ خولایای تینگه‌یشتن له‌ هه‌موو ژبانی. ئه‌و رسته‌یه‌ منی خسته‌ گه‌ژهنیکی ئالوزه‌وه...

وام هه‌ستکرد به‌راستی هه‌چ له پوچی راسته‌قینه‌ی ئەم پیاوه نازانم... نازانم کێیه... له کوێوه هاتوووه... چیه و ده‌یه‌وێت بۆ کوێ به‌چیت؟. ئەو هه‌سته قووله‌ی غوربه‌ت که له‌وساته‌دا که‌وته نێوانمان هه‌ینده‌ی دی توپه و نیگه‌رانی کردم، به‌لام دواتر هه‌ر ئەو هه‌سته کومه‌کی پیکردم بگه‌رێم و به‌وردی بگه‌ومه‌ دوا‌ی چیرۆکی ژیان و مندالی ئەو. دوا‌ی چهند هه‌فته له‌و شه‌وه جه‌نابی سه‌رۆک بانگیکردم بۆ ئەوه‌ی سه‌رزه‌نشتم بکات، داوا‌ی لیکردم زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر ئەم پیاوه کۆبکه‌مه‌وه. سه‌رۆک ئەو جه‌وره قسانه‌ی زۆربوو، هه‌ر بابه‌تیکه‌ی له کن ده‌وروزا، فه‌رمانیده‌دا زانیاری ته‌واوی له‌سه‌ر کۆبکریته‌وه، به‌ریکی زۆری ده‌زگاکانی هه‌وال و شان هه‌زیه‌کان خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌والی بێسوودبوون له‌سه‌ر خه‌لکی، که دواتر که‌س نه‌یده‌زانی ده‌چێته کوێ و کێ ده‌یخوێنێته‌وه. من فه‌رمانه‌کانی ئەوم وه‌ک پرديک بۆ گه‌یشتن به‌ خه‌ونه‌کانی خۆم به‌کارده‌هێنا. به‌لام ئەو شه‌وه تینه‌گه‌یشتم بۆ ئەو پرسته‌یه له‌ ناکاو کردی به‌ پیاویکی وه‌ها غه‌ریب و دوژمن. له ماشینه‌که‌دا غه‌میکه‌ی قوول دایگرت، هه‌موومان بێده‌نگبووین. جار جار مورته‌زای شه‌یتان به‌ بارۆنی پۆرسه‌لانی ده‌گوت «قه‌سه‌م به‌م شه‌وه جوانه، بارۆن تۆ زۆر خه‌یرا لێده‌خوێت... زۆر خه‌یرا». هه‌موومان په‌شوکابووین، هه‌تا مه‌غۆلێش که هه‌رگیز نه‌ده‌په‌شوکا، ئەویش شه‌په‌زه و بێپه‌رۆج دیاربوو. بارۆن سوپێکی گه‌وره‌ی به‌ده‌وری شاردا کرد و چهند جارێک له هه‌ندیک بێده‌شت و چۆله‌وانی که‌نار نزیک بووه‌وه و به‌ خه‌یراییه‌کی سه‌یر ماشینه‌که‌ی به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار ناژووت. نزیکی نیو کیلومه‌تر له جیگایه‌که‌وه که پهبوو له‌ خانووی بچوک و ته‌واونه‌کراوی فه‌رمانبه‌رانی بچوک و بێپه‌ره، له نزیک که‌ندیکی گه‌وره‌وه وه‌ستاین، شه‌و بۆنی قه‌وزه‌ی که‌نار چه‌مه‌کانی لێده‌هات. له‌وێ ئەوان دابه‌زین و من به‌ ته‌نیا له ماشینه‌که‌دا مامه‌وه. نه‌مه‌ده‌توانی دابه‌زم... له

ناو ماشینه‌کوه گویم لیبوو مورته‌زای شه‌یتان ده‌یگوت «قه‌سه‌م به هم‌وو غزه‌له جوانه‌کان، قه‌ت شه‌وی وه‌هام نه‌بینیوه، بارۆن سه‌یرکه له‌و شه‌وه خۆشتره که تو تیا زه‌ماوه‌ندت کرد... هه‌وا پاکه... پاک... شار لیره‌وه تیکه‌ل به‌سروش‌ت ده‌بیته‌وه... عه‌ج‌ب شه‌ویکه ناغام... عه‌ج‌ب شه‌ویک». گویی خۆم ده‌گرت بۆ شه‌وی گویم له‌ ده‌نگی مورته‌زا نه‌بیته، سه‌رم ده‌خسته سه‌ر کوشنه‌که و نه‌مه‌وه‌یست هیچ بینم... دلنیا‌بووم ئیستا هه‌ست به‌ ترسیکی گه‌وره‌ده‌کات، نه‌مه‌وه‌یست پش مردن چاومان به‌رچاوی یه‌ک بکه‌ویت، ده‌مزان‌ی گه‌ر شه‌و دوا‌هه‌مین نیگایه‌ی بینم، ئیدی تامردن به‌دوامه‌وه ده‌بیته. خۆم کپکرد و که‌وته ژماردنی هه‌ندیک گولی خه‌یالی که له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینن، به‌لام له‌ نا‌کاو په‌چرام، خۆم کپکرد و که‌وته ژماردنی پۆلیک پاساری گه‌وره که به‌ خه‌یال به‌سه‌ر سه‌رمدا ده‌فرین، به‌لام سوودی نه‌بوو. بۆ شه‌وی غزه‌لنوس له‌ بیر خۆم به‌رمه‌وه، که‌وته بیرکردنه‌وه له‌ له‌شی شه‌و ژنانه‌ی تا شه‌وکات له‌گه‌لیاندا خه‌وتبووم، به‌ خۆم گوت هیچیان جوانی و پکی و سیحری له‌شی تیشکانیان نییه. خه‌ریک‌بوو به‌ هیمنی هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی له‌شی تیشکانم ده‌هینایه‌وه پش‌چاوی خۆم، له‌گه‌ردنیه‌وه تا‌به‌ری پتی، خه‌ریک‌بوو خۆم له‌ خه‌یالیک‌ی ئیرو‌تیکی پروتدا نو‌قمده‌کرد، له‌ نا‌کاو ده‌نگی یه‌که‌م گولله و یه‌که‌م ناله‌ی غزه‌لنوس له‌ جیگای خۆم به‌رزیکردمه‌وه و پاپه‌له‌کاندم. هه‌ناسه‌ی خۆم گرت و وه‌ک یه‌کیک ته‌قه‌ی لیکه‌ن توندتر خۆم به‌ کوشنه‌که‌وه نو‌ساند و توندتر هه‌ر دوو گویی خۆم گرت. پاش بیده‌نگیه‌کی قوول که له‌وانیه له‌ حیساباتی پۆحدا ده‌یان سالی بردیته، گویم له‌ ناله‌ی فیشه‌کی دووهم بوو. پاش شه‌وه بیده‌نگیه‌کی دوورودریژ بالی به‌سه‌ر شه‌ودا کیشا، ئیتر هه‌ستم به‌بیته‌وشیه‌کی قوول کرد، وه‌ک ئیفلیج بوویتم به‌ کورسییه‌که‌وه نو‌سام، به‌ جۆریک خۆم به‌ کورسییه‌که‌وه

نوساند نه‌مده‌توانی خۆمی لیجیابکه‌مه‌وه. ئاگاداربووم که بارۆن دهرگای ماشینه‌که‌ی کرده‌وه و منی بانگکرد، به‌لام من جولەم بق نه‌کرد. بارۆنی پۆرسه‌لان گووتی «جه‌نابی بارۆن ئه‌و خۆ گرمۆله‌کردنه له‌گه‌ل و یقارتدا ناگونجیت». به‌لام من گویم پینه‌دا، بارۆن چهند جارێک منی بانگکرد و سوودی نه‌بوو، دواتر ئه‌و و جه‌عفهری مه‌غۆلی که هیچ له‌ حالم تینه‌ده‌گه‌یشتن، به‌ ره‌نجیکی زۆر منیان له‌ ماشینه‌که‌ راکیشایه‌ ده‌ری، هه‌ندیک ئاویان کرد به‌ ده‌موچاومدا و منیان هه‌ستانه‌سه‌رپه‌ن. مورته‌زای شه‌یتان ده‌ستی گرتم و منی برده‌ سه‌ر مردووه‌که‌ و گووتی «بارۆن ته‌ماشاکه... مردنیکی جوان مردوه». غه‌زه‌لنوس له‌ ناو گومیک خویندا نوقمبوو، شتیکی تایبه‌تی یان خوداییم له‌ روخساریدا نه‌بینی، به‌ قه‌مه‌له‌ خویناوی و زه‌یتونییه‌که‌ی به‌رییه‌وه، به‌پیشه‌ زۆره‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رویشیکی مردوو ده‌چوو. من که‌میک سه‌رم راوه‌شاند و توژیکی هۆشم هاته‌وه‌ خۆم، بینیم جه‌عفهری مه‌غۆلی ده‌سته‌سپرنیکی گه‌وره له‌ خوینی غه‌زه‌لنوس هه‌لده‌کیشیت و ده‌یخاته قوتویه‌کی تایبه‌تییه‌وه. که‌ ئه‌وه‌م بینی منیش له‌ سندوقی پشته‌وه‌ی ماشینه‌که‌ی بارۆندا، له‌ زه‌رفیکی تایبه‌تیدا خاوبیه‌که‌م ده‌ره‌ینا... ئه‌و خاوبیه‌ی که‌ پۆژیکی له‌ پۆژان پاره‌یه‌کی خه‌یالییم پیدابوو، چاویکه‌که‌م له‌ چاوی غه‌زه‌لنوس داکه‌ند و خسته‌مه‌ گیرفانم، خاوبیه‌که‌م توند تیه‌په‌چاو گووتم «لیزه‌دا بینێژن». بارۆنی پۆرسه‌لان و مورته‌زا ویستیان لاشه‌که‌ ببه‌نه‌وه‌ بق نویمیران. مورته‌زا گووتی «گونا‌هه‌ بارۆنی گه‌وره‌م، مه‌حرومکه‌یت له‌وه‌ی لاشه‌یه‌کی وه‌ها گرنک و جوان له‌ ناو ئه‌و کۆمه‌له‌ لاشه‌یه‌دا نه‌ییت که‌ من له‌ گۆرستانه‌ نه‌ینیه‌که‌ی خۆمدا کۆمکردونه‌ته‌وه...». من هه‌ستم به‌سه‌ر ئیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کرد. گووتم «گه‌ر ئه‌م لاشه‌یه‌ بیه‌ته‌وه‌ بق نویمیران خه‌وم لیئاکه‌ویت، ناتوانم له‌وئ بژیم... تیده‌گه‌ن؟». وه‌ها توندو توپه‌ قسه‌مکرد دلم ده‌له‌رزی. که‌ زانیان سه‌رچه‌وتم و

بێسوودە هێچیان نەگوت. مورتەزا بەبێدەنگ دەستیکرد بە هەلکەندنی چالێکی گەورە... من گەپامەووە بۆ ناو ئوتومبیلە بەرزەکەى بارۆن و لەوێوە گوێم لە دەنگی ئەو پاچە بوو کە مورتەزا دەیدا بە زەویدا، زرمەکەى بەسەر تاسەرى شەودا دەپۆیشت، بە سەر شاردا تێدەپەرى، بەسەر گۆرستانە دوورەکاندا تێدەپەرى و لە جێگایەکی نادیاردا خامۆشەبوو.

جەغفەرى مەغۆلى و گولوى پیزۆ «حەسەن توفان — کۆتایى پاییزی ۲۰۰۴»

دە پۆژ بۆ لاشەکەى غزەلنوس گەپاین تا دۆزیمانەو، دەپۆژ من و ماجەلانى راستەقینە و دەرسیم تاهیر هەموو پۆژیک بەیانى زوو دەردەچووین و شەو درەنگ دەگەپاینەو، بەست بە بەستی کێلگەکانى دەورووبەرى شار گەپاین، لاشەى ژنیکی کوزراو و دوو کۆرپەمان دۆزییەو، دەرسیم هەموو ئەو پێدەشت و بنگرد و چال و کەندانەى دەورووبەرى شارى بۆندەکرد. تا دواجار دەرسیم لە نزیک شوێن ئاوەپۆیەکی کۆنەو بە دەم گریانەو لاشەکەى دەرھینا. ماجەلانى راستەقینە وەکو من غەمگین و کەساس بوو، بەدریژایى دە پۆژە وەک بەسەر عەردیکی ئەفسانەبیدا بگەرپیت و لە کیشوهریکی دیکەدا ونبوویت، بپیشوو کۆمەکی بە من و دەرسیم دەکرد. بەردەوام باسى گەشتە دووردریژەکانى خۆى بۆ دەکردین، بۆ ئەوێ ماندوونەبین. هەستەمە کرد پۆژ بە پۆژ بالای بەرتزردەبیت، من و دەرسیم لە بەردەمیدا دوو مەخلوقى بچوکبووین. کە بە ھەر سێکمان تەرمەکەمان دەرھینا، کە تۆزمان لێتەکاند و پوخساریمان پاککردەو، سیما قەشەنگ و دەرویش ئاساکەیمان ناسییەو کە هیشتا بە دوو چاوی گەش و کراوہوہ

سهيرى نه ستيړه ده كړد. خاويليه كى تاوريشمى ئيجگار قه شه نكيان تيوه پيچابوو، خاويليه كه له زور شوينه وه به خوينى غه زه لنوس سووړوويوو. خاويليه كه م ليكرده وه و به وردى مه يته كه م نه مديوه وديو كرد، جيگاي دوو گولله زياتر هيچى دى پيوه نه بوو، نه و دوو گولله ديړين و به كړه نكيه مه غزلى دهينان به نيچيره كانيبه وه. له ژير مانگه شه وي پاييزدا سهري غه زه لنوسم خسته سهر رانم و سهيرى ناسمانم كرد و سويندم خوارد كه توله يده كه مه وه. له نيهانى خومدا گووتم «باغ و غه زه ل سووډيان چيبه كهر ناوهاره نامه رانه بكورزيين». نه و شه وه ماجه لاني راسته قينه لاشه كه ي غه زه لنوسى دا به كولايد و تا به رمال داينه نا، من و ده رسيم له دوايه وه ده پويشتين و ده گريابن. له پوژى دواتردا پرسه مان بو غه زه لنوس راگه ياند، جگه له هه نديك پوخله بهرى خه يالىسى و ژماره يه ك باغه وان و دوو سى كتيفرؤش كه سى دى نه هات بو پرسه ي پياوان. به لام له پرسه ي ژناندا خانمانى په ژمورده و دايكه په شپوشه كان ته واو حه وش و دالانى مالى غه زه لنوسيان پر كړدبوو. مندالان سوينديان خوارد تريفه يابه حريان له پرسه كه دا بينيوه. تا هه فته يه ك من و منداله خه يالىيه كان و ماجه لاني راسته قينه هه موو به يانييه ك خومان ده گوږى و زوو ده چووينه سهر كوره كه ي غه زه لنوس. له وي حورمهت و خوشه ويستى خومان پيشانده دا و ده گه راپنه وه. له و ماويه دا شه وان ژنه په شپوشه كانى هه زارباغ هينده يان گول بو سهر كوره كه ي غه زه لنوس ده هينا، سه راپاي كورستانه كه خهريك بوو له گولدا نو قمه بوو، ده رايه كى بيسنوويوو له و گوله گه وره و خه يالىانه ي له باغى جوړاوجوره وه ده هاتن و جوانيبه كى بيوينه يان به و كوره ساده و ساكاره ي غه زه لنوس ده به خشى، كه له كورستانى كى بچوك و نوئ و چه په كدا ناشتمان. ئيستاش كه خه ون به سهر كوره كه ي نه وه وه ده بينم هه ر له ناو ئوقيانوسى كى بيسنوورى گولدا دتته وه به رچاوم.

پوژانى دواتر من پلانى كوشتنى جه عفرى مه غزليم دارشت. نه وه تاكه

پێگا و دوا پێگا بوو بیگرمه بەر. بە کۆمهکی شبر ناو و ناوێشانى مائى
 مەغۆلیم لە نوێمیران پەیدا کرد. شەویەک بەر لەوەی بچم بۆ کوشتنى
 جەعفەر هەموو کلێلەکانم هەلگرت و پۆیشتەم بۆ هەزارباغ. ئەو شەو
 باغەکان زۆر لە بەرچاوم گۆرپاویون، هەستەمکرد لالەزارەکان بەرینتر و
 گۆلستانەکان فراوانترییون. بەدرێژایى شەو دەرگا بە دەرگا هەموو باغەکانم
 والاکرد و هەموو دەروازەکانم خستە سەر پشت. هەموو گۆلە ناسکەکانم
 بەسەرکردەوه، هەموو گۆلە پەژمۆردەکانم ئاودا... هەرگیز هەزارباغم وا
 بەرین و بیسنوور نەبینیبوو. ئەو شەو زۆر ناو گۆلەکان بۆ سەبرى
 گەپام و نەمدۆزییەوه، وەک ئەوەی بوون و نەبوونی ئەو بە خەیاڵى
 غزەلنوسەوه گرێدرا بیست، وەک ئەوەی گۆلێک بیست تەنیا فەنتازیا و
 خولیاکانى غزەلنوس چنیبیتى و دواتر لەگەڵ ئەودا مردبیت و بەرەو
 جیهانیکی دی کۆچیکردبیت. لە کۆتایى ئەو شەو دا تیگە یشتەم کە چەند
 سائە، من و غزەلنوس بە خەیاڵى یە کدا سەفەردەکەین، باغەکانمان لە
 جیگایە کدا تیکە لاوی یەک بوویوو. ئیستا غزەلنوس دواى مردنى خۆى
 باغەکانى بۆ من جێهێشتبوو، بۆ هاوڕێی بیکەس و تەنهاکەى خۆى کە
 جگە لەم باغانە خۆشى دیکە لە ژيانیدا نەبوو. ئەو شەو تا توانیم
 تێر سەبرى گۆلى قەشەنگ و گیای خەیاڵاویم کرد و بە غەمەوه لە
 باغەکان هاتمە دەری. پۆژی دواتر م سەرتاپا لەگەڵ شێردا برده سەر، کە
 ئیستا بە جۆریک دەیخواردەوه لە توانا و تاقەتى لەشە چکۆلانەکەى
 زۆرتریوو. شبر لە و ماوەیەدا ئەو خەیاڵەشى لەسەرى خۆى دەرکرد، ئەو
 کێزە چا و جوانە بکاتە خێزانى خۆى کە پۆژیک لەسەرى وهەرگرتنى
 موچەى کەمئەنداماندا بینیبوو، ئەوه پتر تووشى مەراق و غەم و تورپەى
 کردبوو. شەو بەر لەوەی شبر بە جێهێتلم خاویلیه خویناوییه کەى سەر
 لەشى غزەلنوسم دا یە و گووتم «پێشمەرگە شەریف و غەمگینەکەى
 نیشتمان، ئەم پارچە ئاوریشمە تا هەتا هەتا یە بەو خوینەوه هەلگره»،

کلیلی باغه‌کانی خه‌یالیشم خسته به‌رده‌ستی و گووتم « ئه‌م کلیلانه‌ش لای خۆت قایمبکه و تا هه‌تا هه‌تایه نه‌یده‌یت به‌که‌س، ئه‌مانه کلیلی کۆمه‌لیک باغی خه‌یالین، شه‌ویک له شه‌وان کۆمه‌لیک پیریژنی په‌شپۆش دینه به‌ر مالت و پیتده‌لین شبری قژزه‌رد، غه‌مگینترین کۆنه جه‌نگاوه‌ری دونیا، گۆله‌کان وه‌خته سبسه‌ده‌بن و کاتی ئاودانیان هاتووه . ئه‌وکات تو ده‌بیت بچیت و ده‌رگاکانیان بو بکه‌یته‌وه» ... شبر کلילה‌کانی لیوه‌رگرتم و گووتی «گه‌ر ئاوها ئیفلیح نه‌بوومایه، نه‌مه‌هیششت تو برویت، خۆم ده‌مکوشت». یه‌کدیمان ماچکرد و مالاوایمان له یه‌کدی کرد و به‌خۆم و ده‌مانچه‌که‌مه‌وه به‌ره‌و نویمیران که‌وتمه‌ پێ.

که له ژیر ته‌لبه‌نده‌کانه‌وه خۆم کرد به‌ نویمیراندا، باران ده‌باری. وه‌ک ده‌ستیکی نه‌ینی بمبات، نوای ئه‌و نه‌خشه‌ ورده که‌وتم که شبر له هاورپیه‌کی دیرینی خۆی وه‌ریگرتبوو. جه‌غه‌ری مه‌غۆلی له ناو حیزب و ده‌روه‌ی حیزبیشدا دوژمنی زۆربوو، به‌لام به‌ حوکی ئه‌وه‌ی سه‌له‌ها بوو له ئارامیدا نوقمبوو، که‌س هه‌ره‌شه‌ی له مال و ژیانی ئه‌و نه‌ده‌کرد، به‌ چه‌شنیک دلیا و خاترجه‌م بوو وه‌ک پیاویکی ئه‌مین و بێتس ده‌ژیا. سه‌عات نووی شه‌و من له زه‌نگی ماله‌که‌یانم دا، یه‌کیک له پاسه‌وانه تایبه‌تییه‌کانی کردییه‌وه . پاسه‌وانیکی مندالکار بوو، له ته‌مه‌نی ئه‌وسای من و مه‌غۆلیدا ده‌بوو که پێش بیست و پینج سال چوینه ناو شانه‌کانی ئیغتیا لاته‌وه . به‌و گه‌نجه‌م گووت «به‌ مه‌غۆلی بلێ حه‌سه‌ن تۆفانی هاورپیت هاتۆته میوانیت... خۆی ده‌مناسیت». سیازده سال بوو مه‌غۆلیم نه‌بینیبوو. که هاته‌ ده‌ری وه‌ک جاری جاران چکۆلانه و له‌ج ئه‌ستوو و لووت پلشاهه‌ و ناشیرین بوو. دونیا زۆر گۆرپابوو، که‌چی مه‌غۆلی هه‌ر وه‌کو خۆی بوو، ته‌نیا که‌می که‌ له‌ جاران قه‌له‌وتر و ده‌ستخه‌تر و بازوو قه‌ویتر هاته‌ به‌رچاوم، له‌وه به‌ترازیت نیگای هه‌مان نیگا و ده‌نگی هه‌مان ده‌نگ و پۆخی هه‌مان پۆج بوو. ویستی پوخۆش و ئیسک سووک

دهريکه ويٽ، به لام له بهر پوناکی گلپه کزه که ی بهر ده رگادا نارحمت و دوودلییه کی ژوریشم له سیمایدا خوینده وه. پی شیهرمبوو نه مباته ژورئ، به لام دلنیا بووم له ناخدا گرژ و له دلدا پر گومانه. سهره تای وایده زانی بو حیبه جیکردنی کاریک یان بو تکایه ک چوومه ته لای. به خیره اتنی کردم و گووتی «حه سه ن توفان، بیٽ و نه بیٽ دوا ی ئم هم موو ساله بو کاریک یان واسیته یه ک پووت له قاپی من کردوه... گه ر وه هایه بیٽه وه ی لیم زور بیٽ، هیچم به ده ست نییه و ناتوانم هیچت بو بکه م». من هیشتا له ته ماشای چلچرا و گلپ و گولدانی ژوره پاراوه که ی ئودا نو قمبووم، خو شحال بووم که گه شتومه ته به رده می. ویستم بهر له وه ی ده مانچه که م ده ربه ینم و له دووره وه به ده ستووری جاران گولله کانم له توله ی نه وجه وانی چینی و غزلهلنوس و هم موو ئوانی دیکه دا بنیم به سنگییه وه، که میک له نزیکه وه ته ماشای بکه م. گوتم «جه عفری مه غولی مه ترسه، بو هیچ کاریک نه هاتومه ته لات، ده زانم تو ته نیا خه لکت پیده کوژن، له وه زیاتر به که لکی هیچی تر نایه یٽ». قسه کانم وه ک سهره تا په قبوون، ده مزانی چ پیاویکی ترسناکه، به لام به ده نگه خو شه که ی گووتی «که وایه بو هاتوویٽ؟». به هیمنی سه یرمکرد و گوتم «جه عفر بو غزلهلنوست کوشت؟». سه یریکیکردم و گووتی «هاورپٽ بوو؟». وه ختبوو وه لامیبه ده مه وه، وه ختبوو بکه ومه قسه و گورینه وه ی مانا له گه لیدا، به لام ده ستیکی قوول له ناوه وه گه روی گرتم و نه یه یشٽ. ئو دوو جیهانه ی که بو هه تاهه تایه لیکدا برابوون، نه ده بوو به ریه ک بکه ونه وه. مه غولی تارماییه کی ترسناکی خو م بوو، ئو نیوه یه ی من بوو که باغه کان کوشتبوویان، ئو نیوه سامناکه بوو که هوشیاری و ویژدان و غه زه ل بو هه تاهه تایه خه واندبوویان. نیوه یه ک بوو له ده ره وه ی من و دوور له من و دوژمن به من. ده بوو تا هه تاهه تایه هه روا دوور و نادیار و بیده نگ بمینیٽه وه، ئاره زوویه کم نه بوو قسه م بو بکات و گوئیگرم... ده نگی ئو

نه دهگه يشته گوئی من، نه و له کۆشکه کانی نویمیران و من له باغه کانی خه یالدا ده ژيام... که سهیری کورسی و میز و چلچرا گرانبه ها کانی نهوم کرد، دلنیا بووم هه موو نه وهی نه و له ژیانیدا به دهسته پیناوه، هه موو نه کۆمه له میز و ته پلهک و چلچرایه ی حیزب بو ی په خساندوه، یهک غونچه ی باغه کانی من ناهینیت. سه یرمکرد و دلنیا بووم نامه ویت هیچ سفره یهک جگه له مهرگ کۆمانبکاته وه. نه وهی باغ و غه زهل لیکیان جیاده کاته وه هیچ شتیگ نایاننیته وه به یه که وه. که سه یرمده کرد تارماییه کی پیر و له شقورس هاته به رچاوم، جانه وه ریکی چلکن و دیز که چند سال له مه و بهر له دهستی من به ربووه و هیدی هیدی بوته نه م دپنده ناشیرین و درژوه. ده بوو تا هه تاهه تایه بیده نگ بیت، ده بوو وهک سیبه ریکی قورس و سه نگین هه رگیز نه یه ته زمان و قسه نه کات. بیته وهی وه لامیبده مه وه هه ستام و ده مانچه که م ده رهینا، ساتیکی سه یربوو، سیازده سال بوو، له دوا ی کوشتنی نه و ژنه بیگونا هه وه ده مانچه م له پووی که سدا به رزنه کرد بووه وه، ویستم وهک جاری جاران نیچیره که م فریای دوودلی و گومان و ترس نه که ویت، ویستم نه و ماوه یه ی پینه به خشم بتوانیت بیر له مردن بکاته وه. به لام له و کاته وهی دهستم بهر ده سکی ده مانچه که که وت، له و ساته وهی دهستم به ناراسته ی مه غۆلی به رز کرده وه، وهک موچرکیکی سامناک بمهه ژینیت، وهک هه موو گو له کانی دونیا په لامارمبده ن، وهک کۆمه لیک دهنگ له دووره وه هاوارم لیبکه ن، ژاوه ژاویکی ترسناک له پۆحمدا دروستبوو، شتیگ بوو وهک نه و دۆخه ی چند سالیک له مه و بهر له یانه ی پیاوکورژه بیئیشه کاندای تووشم هات. له نا کاو سه رم پرپوو له دهنگی ته قه ی کۆن، له یادگاری نه و ناله و شریخانه ی له یاده وه ریمدا کپ بوویوون، هه ناسه م پرپوو له بوئی باروت، باروتی نه و فیشه کانه ی من و مه غۆلی پیکه وه ته قانده بوومان، سه یری دهستی خۆم کرد و هه لمی زه مانیکی مردوو و هالووی قه رپنیکي خویناویم له نیوان په نهجه کاندای بینی، له تریکم بو پیشه وه دا و وه ختبوو

به سهر میزه کاندای بکه وم . ویستم په نجه بنیم به په له پیتکه ی ده مانچه که دا و به ناگابیمه وه ، به لام نه و بونی گولاره وهک لیشاو دهات به سه رمدا ، نه و بونی گولاره ی پیژو به رده وام له دورره وه بانگیده کردم ، ده بیردم ، منی شیتانه راده کیشا ، وهک دوی نه فسونیک که وتبم چاوم لیکنای و به ره و مه غولی پویشتم . ده مویست ده ست راستبکه مه وه و فیشه که کان بته قینم ، به لام له بری نه وه پیچم خوارد و به لادا هاتم و که وتم ...

که دوی چند ساعات به ناگاهاته وه ، له ناسایشی نویمیران بارونی خه یال له سه سه رم پیده که نی .

دوا ویستگه

زستانی سالی ۲۰۰۷

کاتیکی ماچه لانی راسته قینه یان هیئا بو زیندان جگه له و نه تله سه کونه ی دونیا هیچی دیکه ی پینه بو . کاتیکی به و قره دریز و بالای به رزه وه له ده رگای زیندانه که هات به و دیودا سامیکی وه ها که وره ی هه بو ته وای دیله کان ماوه یه کی دریز پیده نگبون و سه بیرانده کرد ، له سه رکرده یه کی که وره ده چوو که له جه نگدا به زیبیت و ئیستا به دیلی هاتبیته شوینیک که شایسته ی پادشاکان نییه . له یه که م ساته وه منی خارجه مکرد و گووتی هه موو منداله خه یالیه کانی سپاردوو به نه فسانه و دلنیا به له ده ستیکی نه میندان . من به که رمی هه وائی شالوو توئم لیپرسی و گووتی «نه فسانه سویندی خواردوه هه ر شتیک که بکریت و نه و کوپه به خته وه ریکات ، دریقی ناکات» . من و حه سه ن زور غه می سه رگه ردان بوونی منداله کانمان بوو ، به لام نه و هه رده م له دل سوژی نه فسانه و دل که وره یی نه و خانمه دلنیا ی ده کردینه وه . که یه که مجار

سه‌یری دیواره‌کانی زیندانیکرد و به ترسه‌وه دهستی لیدان به منی گووت «ماجیدی هاوپریم به دریزایی ژیانم له‌م دیوارانه هه‌لهاتووم، چه‌ند ساله له‌م دیوارانه هه‌لدیم، به‌لام مرؤف که مه‌حکوم بوو، چه‌نده هه‌لبیت و چه‌نده دور بپوات دیت، هه‌ر دیت و له‌هه‌ر دور و زه‌مانیکدا بووه، حوکمی خوئی ته‌واوده‌کات». پیده‌چوو هه‌موو ژیانی ترسیکی وه‌ها له‌ دووی بووبیت که پۆژیک له‌ پۆژان دووباره ده‌که‌وینه‌وه وه‌ها زیندانیکه‌وه. گووتی «سه‌رتاپا عومرم ئازاد و له‌ ژیر ئاسمانی پرئه‌ستیره‌دا گه‌راوم، تا گه‌ر که‌وتمه‌وه به‌ندی و بوومه‌وه دیل، به‌رگه‌ی دیواره‌کان بگرم...». ئه‌و ماوه‌یه‌ی که پیکه‌وه له‌ زیندان بووین، هه‌یه‌ت و خوشه‌ویستی ماجه‌لانی راسته‌قینه به‌رده‌وام له‌ به‌رچاوم زیادیده‌کرد.

ماجه‌لانی راسته‌قینه له‌ قاوشی سی به‌ تۆمه‌تی کوشتنی غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیزۆ له‌ قاوشی پینچ به‌ تۆمه‌تی هه‌ولدان بو کوشتنی جه‌غفهری مه‌غۆلی و من له‌ قاوشی یازده به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو ناموس گیرابووین. من و هه‌سه‌ن گوناهیکی دیشمان له‌ئه‌ستۆبوو که تۆمه‌تی به‌شداریکردن بوو له‌ نوسینی کتیبیکدا شه‌ره‌فی ولات و پاکی ده‌ولت لکه‌دارده‌کات. پۆژیک داوه‌ری گشتی بانگیکردم و کتیبه‌ دزراوه‌که‌ی مه‌رگی پیشاندام و گووتی «ماجید عه‌بدولپه‌حمان گول سؤلاف، تۆ سه‌روکاریکت به‌م کتیبه‌وه هه‌یه‌؟». من بیئه‌وه‌ی سه‌یری کتیبه‌که‌ بکه‌م گووتم «به‌پیزی، ئه‌و کتیبه‌ گه‌وره‌یه‌ی جه‌نابت ده‌یبینی لاپه‌ره‌ لاپه‌ره‌ به‌ ده‌ستوخه‌تی من نوسراوه‌ته‌وه». داوه‌ر هه‌موو قسه‌کانی منی تۆمارکرد و گووتی «حه‌یف بو تۆ کوپم... تا ئیستا تاوانباری وه‌ک تۆ گه‌مزه‌م نه‌یبینیوه، وای به‌حالت کوپم که خراپ تیوه‌گلاویت، به‌راستی دلم به‌ جوانیت ده‌سوتیت».

ئه‌گه‌رچی من خراپ تیوه‌گلابووم، به‌لام هاتنی هه‌سه‌نی پیزۆ و ماجه‌لانی راسته‌قینه بو زیندان که‌میک له‌و ده‌رده‌ی که‌مکردبوومه‌وه.

ماجهلان له شهوی په که مه وه نه خشه که ی دهرهینا و دهستیگرد به گتپړانه وهی چیرۆکی گه شته کانی خوئی بو زیندانیه کان. حیکا په تی گه شته کانی ماجه لانی راسته قینه هیز و تینی دایه منیش بکه ومه گتپړانه وهی سه فهره خه یالییه کانی خووم. ئیدی وای لیتهات شه و ته وای زیندانه که به نوره گوئی له چیرۆکی گه شته کانی من و ئه و ده گرت. گه شته کانی ئه و چند گه شتی راستیبوون هیندهش سه فهریکی درژیوون به خه یالدا، سه فهره کانی منیش چند گه شتی خه یالیوون ئه وه ندهش سه رشاریوون به حقیقهت، من و ئه و دوو دیوی به ک مه خلوقبووین، دابه شبوونی به ک دونیا بووین به سه ر دوو نیوه دا. له زیندان که س ناوی راسته قینه ی ئیمه ی نه ده زانی، هه ردوو کمان ماجه لان بووین، به کیکمان راسته قینه و ئه ویدیمان خه یالی، به لام پیکه وه به ک وینه ی جیهانمان بو ئه و دیلانه دروستده کرد که له زیندانی تال و تاریکی خویندا دوور له خه یال و له حقیقهت ده ژیان. له و زیندانه دا ده یه ها شهوی قه شه نگمان به گتپړانه وهی چیرۆک و باسکردنی جیهانی جیاواز و په نگاهو په نگه وه به سه برید. بویه که مجار له و زیندانه دا و له چیرۆکه کانی ئیمه دا خه یال و حقیقهت به راستی ناشتده بوونه وه و پیکه وه ده ژیان... شه ویک ماجه لانی راسته قینه دهستی به قزیدا هینا و پئیگوتم «گول سؤلاف، ته نیا مرؤفی دیل یان که سانیک که به راستی نازادن ده توانن خه یال و حقیقهت پیکه وه ناشتباته وه، هیچ ژیانیک له ژیانی مرؤفی نیوه دیل و نیوه نازاد ناخوشتتر نییه». دهستی خسته سه رشانم و گووتی «ماجیدی گول سؤلاف، گه ر مردم ئه وه له بیرمه که... یان به ته واوه تی دیل به وهک ئه مرؤ، یان به راستی نازاد به... له وه زیاتر هیچی دی قه بوول مه که». ئیستا زور بیری ئه و شه وانه ده که م... که تاریک داده هات سه راپای زیندانه که به پاسه وان و به رپوه به ری زیندانی شه وه له ده ورمان کۆده بوونه وه و ئیمه باسی گه شته ئه فسوناوییه کانی خوومان بو

ده کردن. به پڑوه بهری زیندانه که کورپکی ده موچاوپر و نه سمر و ده م به خنده بو، گرچی نیمه چاوپیکه وتنمان نه بو، به لام نه و جاریک پړگای به نه فسانه دا بیت بۆ لای ماجه لانی راسته قینه. که نه فسانه هات به چپه نه فسوناوییه کانی نیوهی زیندانه که ی شیتکرد، دواچار وازی له میرده که ی هینابوو، بۆ نه وهی شوو به ماجه لان بکات. نه و هوالی منداله خه یالییه کانی بۆ هیناین و گووتی به کومه کی نه وره سی خوشکت و هندیک ژنی دیکه هه موو باشن و له هیچیان کم نییه. له و ماوه یه دا دوچار بارۆنی بوکه شوشه سهردانیکردم، بارۆن یه که مجار زۆر سه رزه نشتیکردم و گووتی «پیمگووتی نویمیران ده ریایه. سه رتاپای شه پۆلی نهینیه. گر دلۆپیک نهینیش ده ریهنیت هیچ له و ده ریایه تیناگهیت... تو چ بی میشکیکت ده سته بهیت گورپک هه لده دیته وه و لاشه یه ک ده بهیت... کی هیه به تیگه یشتن له یه ک لاشه له م مه مله که ته تییگات؟». دواتر به قوولی باسی گوناھی منی کرد. به و زمانه تاییه ته ی خۆی، تیکستیکی دریژی له سه ر هیزکی گه ردونی بۆ خویندمه وه که واده کات من ماجیدی گول سؤلاف بم، دیلبم، بی پاشه پوژیم، نه ویش بارۆنی بوکه شوشه بیت، پر شکۆ بیت، نازاد بیت و به خته وه ر بیت. به پای بارۆن من گه ر له سه ره تاوه گویم له پرنمایی و قسه کانی نه و بگرتبایه، توشی به ختیکی وه ها سیا و پوژیکی وه ها ره ش نه ده هاتم. من گووتم «بارۆن جه نابت راسته کهیت... من ته واو له قسه کانی نیوه تینه که یستم و ئیستا ده بیت نه و سزایه م قه بوول بیت که نه نجامی سه ره پوژی خومه». دهستیکی به پریشه سپیهه بریقه داره که یدا هیناو به چرپه وه پییگووتم «من پیمگووتی، نه م شاره وه ک تیبه نییه... پیمگووتی. نه و دیوهی له به رده رگای نویمیران وه ستاوه نه وانه ده کوژیت که مه ته له که ده زانن، نه وه ک نه وانه ی که نایزانن. له نویمیران نه وهی مه ته له که هه لبهینیت ده کوژیت. بیرتچووه وه یان چی؟ من

یەكەم پۆژ ئەوهم پێگوتی... یەكەم پۆژ. تۆش بەشێکی مەتەلەكەت
 ھەلھێنا... ئەو بەسە تا دەمریت پرسیوا و بەدبەختییت. ھەموو ولانەكە
 بە ھەلە دەپوات. ئەستێرەش بە راستی بەسەر ئەم شارەدا پاناپوریت،
 مانگیش خوار تریفە دەگریتە ئەم شارە مەلەونە... بەلام پێمگوتی
 ھیچ بارۆنیك نییە یارییەكەئێ تۆ قەبوولبكات، منیش قەبوولئێ ناكەم،
 تۆ منت پوو زەرد كرد و پەشیمانیت بۆ ھێنام». بارۆن بە راستی لە
 غەمی مندا بوو، وەلئ من دەمزانی ھیچی بۆ ناكړیت و ناشوێریت ھیچ
 بكات، ئەوانی دی زۆر لەو بەھێزتر و بەدەسەلاتتر بوون. جاری دووھ
 كە ھات بۆلام نامە یەكی تیشكان تاهیری پێبوو، گوتی «زۆر بە نھیتی
 داویەتی بە من. ئاگات لێببیت و دەری نەخەیت». نامە یەكی چكۆلانە بوو،
 چەند دێرێكی كورتبوون، گوتیبوو من بە راستی تۆم خۆشویست. تۆ
 لە ھیچ یەك لەو پیاوانە نە دەچوویت كە من بینوووم، تۆ لە بارۆنەكان
 ناچیت، ھیکایەتەكانت زۆر خۆشبوون، تۆ زۆر كوووری باشیت، تۆ زۆر
 كووری قۆزیت. بەلام گەر وام نەكردایە بارۆنی خەیاڵ و بارۆنی مەدەنی
 لە زانكۆ دەریاندە ھێنام و دەریاندە كردم... من یەك ئومێدم ھەبە كە
 بمبوریت و ررقت لێم نەبیت.

دەمزانی قسەكانی تیشكان لەو درۆ ئەبەدیانە یە كە كچان دواي ھەلە
 گەورەكانی خۆیان دەینوسن، لەبەر ئەو جۆرە درۆیانەش بوو نەمەدەویست
 بكەومە ئەفینەو. پۆژێكی باران بوو، نامەكەئێ تیشكانم لە حەوشی
 زیندانەكەدا دەپێ و بە جێمھێشت لێزمە و پەھیلەئێ زستان لەگەڵ خۆیدا
 ببیات. كە بەسەر و پوخساری تەپەووە گەرامەووە بۆ ژووورەو دیمەنی
 فلیمەكەئێ جێسیكە لانگم ھاتەووە یاد، جوانی كوشندەئێ ئەو كچەم
 ھاتەووە یاد كە نەمەدەزانی كێتە و لە كوێووە ھاتوووە و بۆ دەرهەق بە
 من ئاوەھا بەدبوو.

ھەموو زستانی سالی دووھە زاوپیچ لەو زیندانەبووین، ھیچ ھەواییك

له دادگایکردنمان نه‌بوو. له سه‌ره‌تای به‌هاردا سه‌روفه‌سائی بارۆنی
 خه‌یال ده‌رکه‌وته‌وه. رۆژیک له نیسانی سائی دووه‌زاروپینجد، بارۆن
 هر سیکمانی بانگکرد بۆ ژووژیکی تایبه‌تی له زیندان و گووتی
 گهر بمانبه‌نه بهر دادگا حوکه‌کانمان رۆز قورس ده‌بییت، له‌به‌رئه‌وه
 له نه‌نجومه‌نی بارۆنه‌کان و لای جه‌نابی سه‌رۆک تکاو پیشنیاریکردوه
 بمانبه‌خشن به‌و. نه‌و به درژیسی باسی نه‌وه‌ی بۆ کردین که چیتر
 وازی له‌وه هیناوه شارژیکی خه‌یالی دروستبکات، گووتی نه‌مۆ خولیا‌ی
 وه‌های نییه و جۆره ئومیدی وا په‌روه‌ده ناکات، ئیستا گوندیکی دیرین
 و پوخاوی خۆی و باپیرانی هه‌یه، گوندیکی چه‌په‌که له‌وسه‌ری دونیا، له
 ناو چیا عاسییه‌کاندا، له گوشه‌یه‌کی سه‌ختدا که چیاکانی نه‌م ده‌قه‌ره
 تییدا به‌یه‌کده‌گن. ئا له‌و ده‌قه‌ره‌دا که پشتی پادگای گه‌وره گه‌وره‌ی
 سوپای تورکییه، خۆره‌لاتی کومه‌لیک بنکه‌ی گه‌وره‌ی پاسدارانه، له‌ویدا
 ده‌یه‌ویت گوندیکی چکۆلانه‌ی بۆ دروستبکه‌ین. بارۆن ماندوو و بیسه‌بر
 هاته پیشچاوم، پیشتر له لیپرسینه‌وه‌ی هر سیکماندا به‌شداریکردبوو،
 به‌لام دوا‌ی نه‌و ماوه‌یه له‌پتر و بیکه‌یفت‌ر ده‌مبینی. هر سیکمان ر‌قمان
 لییبوو، ده‌مانزانی نه‌و له پشت کوشتنی غه‌زه‌لنوسه‌وه‌یه. نه‌و به‌سه‌ریک
 ده‌یویست له هه‌موو دونیامان دووربخاته‌وه، له چیرۆکه خه‌یالییه‌کانی
 ئیمه ده‌ترسا که شه‌وان زیندانی ده‌هینایه جۆش، ده‌ترسا سبه‌ی
 له‌شکرک له پۆحله‌به‌ری خه‌یالی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌وه بیته‌ده‌ری و به‌هیچ
 نه‌گیرینه‌وه، به‌سه‌ریکیش ده‌یویست تا هه‌تاهه‌تایه له ژیر چاوه‌دیری
 خۆیدا بین. هه‌سه‌نیش پای وابوو بارۆن به‌هر نرخیک بووه ده‌یه‌ویت
 بمانکات به‌ کریکاری خۆی... بریاریدا‌بوو به‌و جۆره خه‌یالمان بکوژیت.
 یه‌کیک له بارۆنه‌کانی دۆستی پیشنیاری نه‌وه‌ی بۆ کردبوو بمانخاته ژیر
 کار، چونکه گه‌ر م‌رۆف بازوو و جه‌سته‌ی ماندوو‌بوو، ئیدی خه‌یالاتی
 ده‌م‌ریت. قسه‌کانی بارۆن بۆ نه‌وه نه‌بوو پرسمان پینکات، به‌لکو بۆ

ئەو بوو ئەو بېرىارەمان پى پابگە ئىنئىت. بەر لەوھى بېروات كاغەزىكى دەرهئىنا و بېرىارى لایەنە بالاکانى پىشانداين که ئىمەيان خستۆتە ژىر پەحمەت و بەر ئاموزشى ئەو تا کۆمە کمانبکات ببینەو بە ھاوالاتى باش. گووتى «سەرۆک خۆشحال دەبىت ببىستىت ئىوہ بوونەتەو بە ھاوالاتى دلسۆز و نىشتىمانپەرورە».

دووەفتە دواى ئەو، دەمەو بەيانىكى زوو، خۆى و شەش پاسەوان ھاتن و ئىمەيان برد بۆ ناو چىا دورەکان. کات وەھا زوو بوو نەدەکرا خواحافىزى لە زۆرەى برا دىلە کانمان بکەين. چوار سەعات بە ئوتومبىلىكى سەرىازى پۆىشتىن و دواتر لە جىگایەک پىادەبووین و لەوئوہ بە پى نۆ سەعات بە چىایەكى سەختدا سەرکەوتىن، ئەوہ یەکەمجارىو لە ژيانمدا دەرەوہى شار ببىنم، ئەگەرچى دىلبووم، بەلام خومارى ببىنى سىروشت و مەستى ببىنى ئەو ھەموو چىا گەرەىە بووم. دواچار دەمە و ئىوارەىەكى دەرەنگ گەىشتىنە ئەم گوندە، پىدەچوو بارۆن زۆر بىرىکردبىتەوہ تا گەىشتۆتە ئەو قەناعەتەى ئىمە پەوانەى ئەم گوشە عاسىیە بکات کہ هیچ مەخلوقىک نەیدەتوانى بە ئاسانى لىى ھەئىت. ناو کەند و بەردەلانىكى سامناک بوو، چواردەرمان سەرتاپا لوتکەى وەھا سەرکەش و شاخى وەھا ساف و بەردەلانى وەھا سەختبوو، هیچ چىابەزىنىكى چاپوک ئاودىویان نەدەبوو، ئەملاولامان کەرتە شاخى وەھا سەرىبوو من ئىستاش کہ سەىرىاندەکەم لە نىگایان دەترسم. بنکەىەكى پۆلىس لەسەر دەروازەى ئەو تەنیا پىگایەدا بوو کہ ئىمەى بە دونیاوہ گرىدەدا. بارۆن هیچى لەو بارۆنەى جارن نەدەچوو، ئىستا پىاوئىكى پىش ھاتووى ماندوو و نائومىد دەھاتە پىشچاوم، شتىک لە پوخسارىدا بوو غزەلنوسى یاد دەھىتامەوہ. وەک ئەوہى نىوہ بىخەىال و بەدەکەى غزەلنوس بىت و بەسەر زەویدا وىل و ئاوارەبووئىت. ئەو ئىوارەىە لە نزىکەوہ سەىرمکرد و گووتم «خوای گەرە، چۆن ئەو ھەموو ماوہىە، ئەو لىکچوونەم لە

نيوان پوخسارى ئەو و غەزەلنوسدا نەبىنيو، چۆن نەبىنيو؟» . لەو ساتەدا ەك شىت ەموو ئادەمىزادەكانم بە زنجىرەيەك وئىنەى ئاويئەيى يەكدى دەبىنى، مروفم ەك كۆمەلئىك مەخلوقات دەھاتە پىشچاۋ كە يەك نيوى دژ و تەواوكارى يەكن، واھاتە بەرچاوم ەك ئەوى مروف سەرەتا نوتفەيەكى چكۆلانەبوويىت و تەقىنەوہيەكى گەورە كرديتى بە مليونەھا بەشەو، ەەر ەك چۆن پۆژىك لە پۆژان تەقىنەوہيەكى مەزن گەردونى لە پنتىكى چكۆلەى ناو ەدەمەوہ كر دوہ بە مليونەھا ئەستىرە . مروفم ەك بوونەوہرىكى مەيمونئاسا ھاتەبەرچاۋ كە بەردەوام لە ئاويئەيەكەوہ بەرەو ئاويئەيەكى دى بازەدات و لە ەەر ئاويئەيەكدا بەشىكى ژيان تاقىدەكاتەوہ . بارۆنى خەيال بىخەبەر لە خەيالى من بە غەمەوہ گووتى «ئەمە شوپن گوندىكى كۆنە، مەلبەندىكى دىرىنى باب و باپىرانى منە . ەەر كاتىك لە ئاوەدانكرنەوہى ئەم گوندە بوونەوہ ئىدى ئازادن . ئىشېكەن و ماندووين... شەو و پۆژ بنئىنە سەر يەك و تەواوى ھىز و تىفكرىنى خۆتان بنئىنە سەر ئىش . تا پۆژىك نۆرتەر ئىشېكەن، پۆژىك زووتر ئازادەبن . تا جوائترو قەشەنگتر ئىشېكەن، دلنەرمتر و كراوہتر و بەرپەحمتر دەبم . گەر خەيالى ھەلھاتنىش كەوتە سەرتان ئەوي سنوورى توركييا و ئەويش سنوورى ولاتى عەجەمانە... زۆرم بۆ گرنگ نىيە گەر لەويو ھەلبىن، پاكردن لە نىشتىمانىش جۆرىكە لە مردن . من چىدى باكم بە مردنى خۆشم نىيە... ەموو مانگىك چى شتىكتان پتويستە بىنوسن و بىدەن بە پاسەوانەكان . ەموو شتىك دابىندەبىت تەنيا خەيال نەبىت» .

ئىدى لەو ئىوارەيەوہ ئىمە بارۆنمان نەبىنيوہ . پاسەوانەكان دەلئىن ھەندىچار دىت و لە دوورەوہ سەيرىكى ئىشەكانمان دەكات . دەلئىن بە چەند مانگىك جارىك لەسەر قوتەيەكى چكۆلانەوہ بە دووربىن لىمان دەروانىت... بەلام لەو كاتەوہ ئىمە پووبەپوو بارۆنى خەيالمان نەبىنيوہتەوہ .

ئىستا شه و ورژ له م گوندهدا ئىشدهكەين، سى پياوى پىشن و تۆزاوين. هەندىجار نەورەسى خوشكم و خانمى چرپە ئەفسوناوبىهكان نامەمان بۆ دەننن، هەر نامەيەك ئىمە بىنوسىن و ئەوان بىننن وشە بە وشە دەخوینرتهوه. نامەكانمان جگە لە سلاو و هەوال پىرسىنى ئاساىى زياتر هىچى دىكەى تىدا نىيە. چەند مانگى بەكەم بەر لەوهى بەكەمىن خانوو بۆ خۆمان تەواوبكەين، لە چادىكى چكۆلانەدا دەژايىن، ئەو پۆزەى تەرخونچى هات ئىمە دوازده خانوومان تەواوكرديوو، گەر بەم خىزايىه كاربكهين سالى دووهزارونۆ بەشىكى زۆرى ئەو نەخشە سەرەتايى و چكۆلەيه تەواودهكەين كە بارۆنى خەيال لەسەرەتاي كاردا بە پاسەوانەكاندا بۆى ناردين، گرنگترىن شت لای بارۆن ئەوهيه لەسەر نەخشەكە ئىشبكەين و خەيالى خۆمان بەكارنەهينن. ماجەلانى راستەقىنە وەستاي گەرەمانە، ئەو پياوهى بەدرىزايى زيانى لە ديوارهكان دەترسا ئىستا كە تەماشايدهكەم دەزانم چ دەست پەنگىن و چ وردەكار و چ رىك تەنافىكە. بەيانىان سەعات هەشت دەچىنە سەركار و شەوان سەعات هەشت دەست هەلدهگرىن، لە نىواندا دوو سەعات بە جياجيا پشووودەهين، لەم ماوهيهدا كە پىكەوه دەژىن توانايەكى گەرەمان تيا دروستبووه خەيالى بەكتر بخویننەوه، بە ئەندازەيەك خوليا و خەونەكانمان تىكەلبوون زۆرجار خەونى بەكتر دەبينن، زۆر شه و كە ماندوودەبين و شهكەت لە سەر جىگاكانمان دەكەوين، من بە خەيال سوار كەشتىيەكەى جارنم دەبمەوه و بە پوياردا دەپۆم... زۆر شه و هيندە بىرى مندالە نابىناكان دەكەم، لە ژىر بەتانيهكەمەوه دەگرىم. شهويك زۆر بە كول بۆ مندالە نابىناكان دەگرىم، هەستمكرد حەسەنى پىزۆش لەگەلمدا دەگرى. گووتم حەسەنى پىزۆ بۆ دەگرىت، گووتى لەبەر ئەوهى وەك تۆ، بىرى مندالە كویرهكان دەكەم. ئەوكات دلنابابوم من هەست بە هەرچىيەك بكەم ئەوانى دىش هەستى پىدەكەن. دەزانم

ماجه لانی راسته قینه زۆر بیرى ئەفسانه دهکات... بهردهوام بیر له لهشى
 ئەو ژنه دهکاتهوه، که سهیریده کهم دهتوانم هه موو جهستهی خانمی
 چرپه ئەفسوناوییه کان به پروتی له خه یالیدا ببینم، زۆر شهو تا به یانی
 به خه یال له گه ل ئەودا دهخوویت، هه ندیجاریش سوار ئەو ماتۆره خیرا و
 تیژ و بیئورمه ده بیئت، به هه ندیک زهوی و شار و کێلگه دا سه فهده کات
 که هه ندیجار قه شهنگ و هه ندیجار زۆر غه مگینن، ئیستا باشتر تیده کات
 کوردبوون مانای ئەوهیه تا هه تاهه تابه خه ریکی دروستکردنی دیوار بیئت،
 ئەو پۆژهی له ماتۆره کهی دابه زی و له دوروه به ره و ئەم شاره گه پابه وه،
 ده یزانی ده که ویته وه ناو ئەم گه مارۆ گه وره یه ی دیواره کان، بهردهوام که
 ئیئیده کات یه ک پرستهی سهیر ده لیته وه که من تینانگه م، زۆر جار شهویش
 به ده م خه وه وه هه مان پرسته ده لیت «ئهی دل چ بازکی قوولت دا بۆ
 ناو تاریکی... چ بازیک»، که ماندووده بیئت و جهستهی ده که ویت هاوار
 به خوئی ده لیت «بیده نگ... هه ر ده بابه بیئته وه و دیواری زیندانه کهی
 خۆت دروستبکه ییت... ناتوانیت تا قیامهت رابکه ییت... ناتوانیت». ئەو زۆر
 له بهر خوئی وه قسه ده کات، به لآم هۆشی هه میشه تیژ و زیره کی هه میشه
 چالاکه. من هینده له ناو خه یاله کانی ئەودا سه فهده رمکردوه، به زۆر له و
 ولات و زه مین و ئافره تانه ئاشنا بووم که ئەو بینیونی، هه سته ده که م ئەویش
 هینده به خه ونه کانی مندا سه فهده ریکردوه بست به بستی ئەو نه خشه
 خه یالیه گه وره یه ی له به ره که له سه ری مندا یه. حه سه نی پیزۆ که متر
 بیر له ژن و سه فهده کاته وه، گه ر به ویت بۆنی گولبکه م ده چم بۆ ناو
 خه ونه کانی ئەو، بهردهوام له گه ل کۆمه لیک پیریزنی ره شهوشدا له باغیکی
 گه وره دایه که نه مه ودای هیه و نه سنوور، ئەو باغه تاکه نیشتمانی
 راسته قینه ی ئەوه، له و باغه زیاتر هیه شتیکی دیکه له ژانیدا نییه.
 ئەوه تهی لیره یین شبر دوو جار نامه ی بۆ حه سه نی پیزۆ ناردوه، به لآم ئەو
 ده لیت «بۆ ئەوه ی چیدی بیر له من نه کاته وه وه لآمی بۆ نانسه وه».

همیشه پییده لیم شه وه کاریکی باش نییه، به لام شه وه دلایت «پتویسته
 بۆ خۆی بزئی و من له بیریکات». هه موو شه ویک هه سیکمان له یهک
 کاتدا بۆ ماوه یهکی دریز بیر له تریفه یابه حری ده کهینه وه، هه سیکمان
 له سه ره شه وه ته باین که شه گونده ناو بنئین گوندی تریفه. نه وره سی
 خوشکم له نامه یه کیدا نوسی بووی تریفه و که مافوو رچه کانی به چاوی
 خۆی بینیه، به لام له به ره شه وه نامه کانمان وشه به وشه ده خوینینه وه،
 نه یوانیه هیهی زیاترمان بۆ بنوسیته. من هه ندیچار بیر له تیشکانیش
 ده که مه وه وه دلیم ناخۆ ئیستا چی بکات؟ به لام نا... زۆر بیر له
 تیشکان ناکه مه وه، له به ره شه وه ی بیرکردنه وه ی زۆر له و که بۆ خه یالم
 باش نییه. که سمان ناتوانین بیر له پاکردن بکهینه وه، هه ر که سیکمان
 رابکات ته مه نی دیلیتی ته وانی دی دریز ده کاته وه. هه سه نی پیزۆ نایه ویت
 شه و لاته به جیبه ئیلت، ماجه لانی راسته قینه ده یه ویت دوا ساله کانی ژبانی
 له گه ل شه فسانه دا بیاته سه ر، منیش ناتوانم به ته نیا هه لیم... سه ره تا
 زۆر بیرم له هه له اتن ده کرده وه، به لام هیدی هیدی وازم له و بیرۆکه یه
 هینا و که وتمه سه ر کار. زۆر شه و هه سه نی پیزۆ به ده نگه ناخۆ شه که ی
 هه ندیک له غزه له کانی غزه له نوسمان به خراپی بۆ ده خوینینه وه... من
 هه موو هه له کانی شه و به خه یال راسته که مه وه... ئیستا ئیمه شه و و
 پۆژ ئیشه که ی، گه ر وا به روات له چه ند سالیکی تردا هه موو شتیک
 ته واو ده بیته. گه ر توانیمان سالی دووه زاروده یان یازده له م گونده
 بیینه ده ری، شه وکات نازانم خه یالمان چی به سه ر دیت... به لام له راستیدا
 که سمان به ته واوی نازانین که ی له م گونده بیینه ده ری، پیموایه له
 پاشه پۆژدا شه گونده ده بیته نیشته جیی بارۆنی خه یال و پاسه وانه کانی...
 ئیستا ئیشه کانمان زۆر سه خته، هه فته ی دوو پۆژ ئیشمان شه وه یه به
 هیستره کان که لوپه ل سه ره خین، شه وه سه ختترین پۆژی کارکردنمانه،
 خۆشترین کاتی ئیشکردنیشمان شه و کاته یه که هه ر سیکمان بیکه وه

هيستره کان ده بهين و ئاويان ده دهن. هيدي هيدي هه سنده که م نيشي زور بو خه يالم خرابه ... به لام ده بيت نيشبکه م ... له و پوزه وهی چيرۆکی خۆمان بو ترخونچي ده گيرمه وه که ميک هه ست به ئاسوده يی ده که م . هه ر سیکمان ده زانين ترخونچي بوچي هاتوه ، شه ويک هه ر سیکمان ترخونچيمان دانا و پيمانگوت ترخونچي تو بو ئه وه هاتوویت، نهيني ديوانه کانی غه زه ل و باغه خه يالييه کان له ئيمه ده ره ينيت ... به لام تا مردن هيچ شتيک له ئيمه نابيستت ... پيمانگوت، ترخونچي ديپر به ديپر قسه کانمان و يادگار ييه کانمان بنوسه وه ، نهيني باغه کان و کليله کانی، شويني ديوانه کانی غه زه ل و ريگای گه يشتن به کتبخانه خه يالييه کان له نيوان ديپر و وشه ي چيرۆکه کانماندايه . ئه و پياويکی ديپر و باريک و فره پوهه ، هه موو جار يک پييده ليم «ترخونچي» ئه هريمه ن بتبينيت دلای خۆشده بيت که کوپي وه کو تو ی هه يه و شانازيت پيوه ده کات». ئه و پياويکی له وه بي شه رمتره قسه ي به د و سووکايه تي نازاريده ن . له گه ل ئه و هه موو خرابه يه ي ئه ودا، ئيستتا به رده وام چيرۆکی ژيانی خۆمانی بو ده گيرينه وه ، ئه وه تاکه ئوميدمانه حياکايه تي ئيمه به شيوه يه ک له شيوه کان به روات و بگاته وه گو يی خه لکی ئه م و لاته . ئه و وه ک سه گيکی به وه فا بو ئاغا که ي، ديپر ديپر هه موو شتيک ده نوسيت . من به رده وام پييده ليم ترخونچي به وردی هه موو شتيک بنوسه وه ، تيژ و دووربين بيخوينه وه ، دواتر تيده گه يت باغه کانی خه يال له کوين، ده توانيت بزانيت مرؤف چۆن ده توانيت ده روازه ي ئه و باغانه بدورژيته وه . من به راستمه و درؤنکه م، دلنيام ئه وه ي ئه م چيرۆکه به قولی بخوينيته وه ، دواتر ده توانيت بگاته باغه کانی خه يال ... جار يک، دووان، سيان، بيخوينه وه و سه يری ناو پۆحی خۆت بکه ، له گو له نه ينييه کانی خۆت ورد به ره وه ، سه يری ناو لاله زاره شاردراره کانی دلای خۆت بکه و تيده گه يت هيدي هيدي چ ده رگايه کت ليده کرپته وه .

به پۆژ ئیمه به‌رده‌وام ئی‌شده‌که‌ین و تهرخونچی سه‌یرمانده‌کات. ئه‌و
 هه‌موو فی‌ل و مه‌کرێک به‌کارده‌هینیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانی بگاته
 قوولایی نه‌هتیییه‌کان، تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ ماتماتیکناس و پۆلیس. من
 به‌رده‌وام پێیده‌لێم تهرخونچی به‌ هه‌موو فریوه‌کانی تۆ راها‌تووم،
 به‌لام ئه‌و به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌یر و تیکه‌لاه‌وه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاوی‌ک که
 ده‌توانیت گرفته‌کانی سیاسه‌ت و پرسیا‌ری قورسی بیرکاری شیبکاته‌وه‌،
 سه‌یرمه‌ده‌کات و پێده‌که‌نیت. ئیستا هه‌ر سێکمان هه‌موو شتیک له‌سه‌ر
 تهرخونچی ده‌زانین که‌ ده‌یه‌و‌یت پۆچی ئیمه‌ بپشکنی و قوولایی دل‌مان
 بخوینیته‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر سێکمان حه‌زده‌که‌ین ئه‌و باغه‌کانی ناو
 دل‌ی خۆی بدۆزیته‌وه‌. ئه‌و زۆرجار ده‌که‌و‌یته‌ قسه‌کردن له‌ سه‌ر جوانییه
 په‌نه‌ان و شارده‌راوه‌کانی نێو پۆچی خۆی. ئیمه‌ش هه‌ر سێکمان باوه‌ری
 پێده‌که‌ین، چونکه‌ هه‌ر سێکمان ده‌زانین که‌ مرۆف هه‌میشه‌ باغی‌کی
 جوانی هه‌یه‌ گه‌ر بیه‌و‌یت ده‌توانیت بیدۆزیته‌وه‌. به‌لام من هه‌میشه
 گومانێکی قوولم له‌و پیاوانه‌ هه‌یه‌ که‌ زۆر سه‌رقالی ماتماتیکن، په‌نگه
 هه‌له‌بم، به‌لام پێما‌یه‌ ده‌یانه‌و‌یت به‌ پێگایه‌کی پێ‌حیسابات و له‌ پێگای
 شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌وه‌ بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی خه‌یال. زۆرجار
 شه‌وان ده‌ببینم خه‌ریکی شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌ی دووردرێژی
 ماتماتیکه‌. حه‌سه‌نی پیزۆخۆشی ناو‌یت، زه‌رده‌خه‌نه‌ و فریو و یاریکردنه
 سه‌یره‌کانی واده‌که‌ن مرۆف هه‌میشه‌ به‌ گومانه‌وه‌ سه‌یربیکات، به‌لام من
 رقم لێی نییه‌... من به‌رده‌وام دا‌یده‌نیم و ده‌لیم تهرخونچی بنوسه‌...
 بنوسه‌... ته‌نیا له‌ پێگای ئه‌م لاپه‌رانه‌وه‌، له‌ پێگای تیکه‌یشتنی قووله‌وه
 له‌م پیت و وشه‌ و چیرۆکانه‌ ده‌توانیت بگه‌یته‌ باغه‌کان... بنوسه
 تهرخونچی... بنوسه‌... بنوسه‌... بنوسه‌... تهرخونچی... بنوسه‌. ئه‌وه
 ته‌نیا پێگامانه‌... نوسین ته‌نیا پێگای ئیمه‌یه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ مه‌رگ...
 نوسین ته‌نیا پێگای پۆژه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ شه‌و.

دواھه مین قسه ی ناو یاداشته کانی باروونی خه یال

چیرۆکی سەر ئه و خاوییه مهلعونه چیرۆکی من بوو. من بووم له قوولایی دلمدا له نێوان شاعیر و پادشادا دابه شیوو بووم... ئیستا ئه و شاعیره مهلعونه ی ناو رۆحی خۆم کوشت و دهتوانم ئاسووده بم. ئه و رۆزه ی له گه له هه ندیک یاوه ری سه رۆکدا چووین بۆ سه یری ئه و پارچه زه وییه تازانه ی شاره وانی بۆ دروستکردنی شاری خه ونه کان ته رخانیکردبوون، تیگه یستم بۆ هه تاهه تایه شاعیر له رۆحی مندا مردوه. له دوا ی کوشتنی غه زه لنوسه وه هه سته که م ئاسووده بوونیکی بیین، به لام بۆشاییه کی سامناکیش رووی له ژیانم کردوه. ماوه یه کی درێژ رۆحم ئاسووده بوو، هه مووشتیک له گیانمدا له زه تی له خه فه بوونی دیوه زمه ی شاعیران ده بیینی. دوا ی کوشتنی غه زه لنوس سێ مانگ چووم بۆ ئه روپا، ئه مریکیه کان فیزیه کی کراوه یان بۆ وه رگرتم و گه شتیکی شاهانه م به شاره جوانه کانی دونیادا کرد، چووم بۆ ستۆکهۆلم، کۆبنهاگن، هامبورگ، به رشلونه، پراگ... کاتیگ له و شاره قه شه نگ و جوانانه دا سه رمده خسته سه رسه رین وه ها خوشحالبووم ته فسیرم بۆ ئه و هه موو به خته وه رییه م نه بوو. هیچ له زه تیک له وه شاهانه تر نییه، له ناو دلندا شاعیریک نه بییت شه وان بتخاته سه ر پارایی و به ئاگات به ینیتته وه. له و ساته وه ی غه زه لنوسم کوشت و حه سه ن توفان و زوه دی شازه مانم گرت، بپارمدا وه ک پادشاکان بژیم. هه ستمکرد شه ر ته واو بووه و شاعیران و خه یالکاران دۆراون و سزای غروری خویان وه رده گرن. که گه رامه وه بپارمدا هه ر سێ زیندانییه که ی خۆم بنیترم بۆ جیگایه ک، ئیش و دهرد هیدی هیدی

خه‌یالاتیان له بیربه‌ریته‌وه. رۆژ دوا‌ی رۆژ دلره‌متر ده‌بووم، بپیارمدا به‌پیتی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی خۆم شاریک دروستبکهم خالی بیت له‌ خه‌یال، به‌لکو پربیت له‌ شکو و جاهوجه‌لالی شاهانه، شاریک پربیت له‌ جاده‌ی دریز و باله‌خانه‌ی به‌رزی فره‌نه‌م که مرۆف له‌ په‌نجه‌ره‌کانیه‌وه بتوانیت ته‌نیا دیواری باله‌خانه‌کانی دی ببینیت. ئه‌ندازیار و وه‌ستا و کریکاره پر خه‌یاله‌کانم ناچارکرد به‌یانی تا نیوه‌شه‌و به‌رد بکیشن. برایانی دولبه‌رم ناچارکرد ده‌یان دۆنم زه‌وی، بۆمن و بارۆنه‌کانی دۆستم دره‌خت له‌دوا‌ی دره‌خت سه‌وزبکهن. شته‌کانم وامه‌حکه‌م چنبوو، هه‌تا حیزبه‌ نه‌یاره‌کان و رۆژنامه‌نوسه‌ بزیه‌کانیش سوسه‌ی هیچیان نه‌کرد. خه‌لکانیکم دامه‌زاند ئیشیان ته‌نیا ئه‌وه‌بوو ئه‌و گولانه‌ کۆبکه‌نه‌وه که به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و نا‌ناسایی به‌شه‌و له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی غزه‌لنوس ده‌باری. هه‌موو شتیکم خوش و بیغه‌م هاته‌ به‌رچاو تا ئه‌و ئیواره‌یه‌ی به‌ ته‌نیا له‌ ماشینه‌که‌مدا له‌ نیوان مه‌کته‌بی کاروباری ئاوه‌دانی و ماله‌وه‌دا به‌ ریکاره‌ بووم، له‌ ناکاو ئه‌و دیمه‌نه‌م بینی که‌سه‌ر له‌نوی منی خسته‌وه سه‌ر که‌لکه‌له‌ی خه‌یال. ده‌رۆیشتم و له‌ باغیکی چکۆله و په‌ژمورده‌دا ئه‌و خانمه‌ مافوورچانه‌م بینی که‌ فرشیکی ئاسمانیان ده‌رست، بینیم هه‌ندێ گه‌نج و کوپوکال له‌ نزیکه‌وه سه‌راسیمه سه‌یریانده‌که‌ن. سه‌ره‌تا به‌ ریشکه‌وپیتشکه‌ی چاو تینگه‌یشتم و وامده‌زانی هه‌ندێ گه‌مه‌ی ماندویتییه، به‌لام له‌ نزیکه‌وه ده‌سته‌یه‌ک خاتوونی تهنک و پوون و قه‌شه‌نگم بینی که‌ له‌سه‌ر ته‌وئیکی گه‌وره فرشیکی خوداییان ده‌چنی. هه‌ر که‌سیک ئه‌و مافووره‌ی دیبیت وایزانیوه له‌ قوولایی مه‌له‌کوته‌وه هاتۆته‌ خوار، مافووریک هه‌موو سیحریکی ئه‌م دونیایه و هه‌موو جوانیه‌کی ئه‌م گه‌ردونه‌ی تیتدابوو... پهبوو له‌ کۆتری زپهرین و که‌وی وه‌نه‌وشه‌یی، پۆری ته‌لا و نه‌وره‌سی بلورین، ئاسکی را‌کردوو به‌ هه‌رده‌کاندا و دره‌ختی بلند تا ئه‌ندازه‌ی

مانگ. هیچ وشه‌یه‌ک و هیچ هیزیک نییه بتوانیت جوانی ئه و مافوره و قولایی ئه و خه‌یاله و دوروی ئه و خونه باسبکات. من له‌ویدا تریفه یابه‌حریم بینیه‌وه... له‌ویدا تیگه‌یشتم هیچ وهخت نه‌متوانیوه خه‌یال بکوژم... ئه‌وه‌ی کوشتومه ته‌نیا ئه و نیوه شاعیره‌ی ناو پوچی خوومه که له‌ مندالییه‌وه راومه‌نیت. ئه و پوژه و پوژانی دواتر وهک شیتم لیهات، کوچه به‌ دوائی کوچه شار ده‌گه‌پام و گه‌په‌ک به‌ دوائی گه‌په‌ک ده‌سورامه‌وه، ته‌نیا ئومیدم ئه‌وه‌بوو جاریکی تر له‌ سه‌ر شه‌قامیک و له‌ کوچه‌یه‌کی تر دا ئه و مافوره خه‌یالییه بینمه‌وه، به‌لام بیسوودبوو. هه‌ستمکرد بینینی ئه و مافوره هه‌موو غرور و شکومی شکاند و تیکه‌ل به‌ خاک و خۆلی کرد. ته‌نیا چهند ساتیکی کورت له‌به‌رده‌م ئه و فرشه‌دا به‌سبوو بۆ ئه‌وه‌ی تیگه‌م چهند دۆراوم، چ سه‌رکه‌وتنیکی بچوک و ناچیزن ئه‌وانه‌ی من تو‌مارمکردون. له‌و پوژه‌وه ده‌ستمکرد به‌ خواردنه‌وه‌یه‌کی بیمانا و شیخانه. شه‌ویکیان ناردم به‌ دوائی ترخونچیدا و پیمکووت برۆ و نه‌یتی ئه و باغانه‌م بۆ به‌ینه‌وه. یه‌ک سالی ریک ناردم بۆ ئه و چیا دوورانه، له‌وئ گه‌لیک نه‌یتی گه‌وره‌ی بۆ ناشکراکردم، له‌ ماوه‌ی ئه و ساله‌دا به‌رده‌وام هه‌موو وشه و هه‌موو گوزاره و هه‌موو چیرۆکیکی بۆ ده‌نوسیمه‌وه. هه‌زاران لاپه‌ره‌ی بۆ هه‌تاه‌م بیخوینمه‌وه، ده‌یگووت نه‌یتی و کلیلی باغه‌کان له‌ ناو ئه‌م چیرۆک و خه‌یال و سه‌ربوردانه‌دایه، ده‌یان شه‌و تابه‌یانی دانیشتم تا یادگار و یاداشته‌کانی هه‌سه‌نی پیزۆ و ماچه‌لانی راسته‌قینه و ماجیدی گول سۆلاف بخوینمه‌وه... به‌لام هه‌رگیز په‌ییم به‌ کلیلی ئه و باغانه نه‌برد که ده‌بوو وه‌ک شفره‌یه‌کی نه‌یتی له‌ ناو ئه و چیرۆکانه‌دا خه‌وتیت. کۆمه‌کم له‌ هه‌کیمه‌کان خواست و هانام بۆ عاریفه‌کان برد و سوودی نه‌بوو، له‌گه‌ل چهنده‌ پسه‌پوری کلاسیکیات و ئه‌ده‌بیاتی نوێ و باغناسی شاره‌زادا دانیشتم و به‌هیچ نه‌گه‌یشتین، له‌گه‌ل مامۆستاکانی

فیزیک و ماتماتیکدا له زانکو هموو شتیکم تاووتویکرد و نه‌گه‌یشتینه
 نه‌نجام. که‌وتمه‌ ناو به‌حرری کلاسیکیات و کتیبی «حدائق السحر فی
 دقائق الشعر»ی ره‌شیده‌دینی وه‌تواتم سه‌رله‌به‌ر خوینده‌وه و کاریکی
 به‌ده‌ردی منه‌وه نه‌بوو، به‌کومه‌کی فارسیزانیکی بلیمه‌ت چه‌ندین
 هه‌فته سه‌رقالی وردبوونه‌وه و خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی شه‌ره‌فه‌دینی
 رامی «حقائق الحدائق» بووم، به‌وه‌وه نه‌وه‌ستام کتیبی «انیس
 العشاق» که‌شیم خوینده‌وه که له شاری مه‌راغه نوسیوویتی، وه‌لی
 شتیکم ده‌ستنه‌که‌وت دور و نزیک بمباته‌وه بق سه‌ر شه‌م باغانه‌ی
 غزه‌لنوس. هه‌تا تیشنه‌گه‌یشتم وشه‌ی باغ له راستیدا چ مانایه‌کی
 هه‌یه. شه‌وه هینده‌ی دی توره‌یکردم و له ده‌ردی خزائم. له زه‌مانی
 بابه‌وه چی شتیکم له‌سه‌ر باغ نوسراوه په‌یدامکرد و سوودی نه‌بوو...
 من دلنیا‌بووم نازانم وشه‌ی باغ مانای چی... شه‌وه ده‌ردی من بوو
 هاورپیم... شه‌وه ده‌ردی من بوو... من نیستاش نازانم باغ مانای چی...
 نازانم و شه‌وه ده‌ردم سه‌ختتر و ژانم قولتر ده‌کات. ماوه‌یه‌که خراب
 خومداوته مه‌ستی، هه‌ندیچار که سه‌ته‌لایتی حیزب بانگمه‌ده‌کات برپوم
 و سیاستی جیهان بق بینهران شیبکه‌مه‌وه، به مه‌ستی ده‌چم. مه‌ستی
 و غم وایانکرد دلم بق هموو که‌سیک بکه‌مه‌وه، وه‌ک شیت به هموو
 که‌سیکم ده‌گوت من غزه‌لنوسم گوشت. ده‌یانچار له نوکه‌وه هموو
 حیکایه‌ته‌که‌م ده‌گیتراپه‌وه و دلنیا‌بووم دوژمنه‌کانم و نه‌یاره سه‌ر
 سه‌خته‌کانم له حیزبدا وشه به وشه همووی ترمارده‌کن. سه‌ره‌تای
 به‌هاری سالی دووه‌زاروچه‌وت ترخونچی بی‌حاسل له چیا هاته‌خواری
 و ئیدی نه‌گه‌پرایه‌وه بق شه‌وی... من له پاداشتی ماندوو‌بوونیدا کردم
 به سه‌رفوسه‌ری په‌کیک له رۆژنامه‌کان تا له ویوه درپژه به خزمه‌ت
 و ستایش و دلسۆزی خوی بدات بق من و بارۆنه‌کان. نیستا له‌گه‌ل
 هموو به‌دمه‌ستی و ره‌فتارچه‌وتیمدا گوپرانکاریه‌کانی ناو حیزب

پوڙ به پوڙ زياتر و زياتر دهمبهنه پيشن. سه ركرده مه زنه كاني هم نه ته وه جاويده حه زيان له وه به هم په هم و پياوانه به رزبكه نه وه كه له هم موو لايه كه وه ده پوخين. به لام من توند له ژير چه تری سه روک خویدام، وهك كوپری خوئی و مندالی به هم كهی خوئی سه یرمه ده كات. كه چی له گه له هم موو و يقار و پله و پایه به كدا من هر خه یالم لای نه وانه... وهك نه وهی هر گیز نه و نه سه سه سپیه نه كوژ را بیت... وهك نه وهی به رده و ام له به رده ماله كهی مندا سمكولانبكات و له دیدی من دوورنه كه و پته وه. هم و چیرو ك و یاداشته نهی تر خونچی له چیا هیتایه خواری، له سه زور نه پنی چاویانكردمه وه كه پیشتر نه مده زانی. به كاریگه ری هم و چیروكانه بوو وریا بوومه وه و وهك فیرعه ونیكي خه والوو له خه و راچله كیم. هه والگر و چاوه نه پنییه كانی خویم راسپارد هر مندالیک به دیریک شیعه وه له سه سه سینهی له دایكبوو بوم بهینن، گه هم نه و یاداشته نه بایه من ده ركم به بنی هم نه پنییه نه ده كرد. عه تارم راسپارد بو هم و مندالانه بگه ریت كه به دیریک غزه له وه دینه دونیا. دواى هه فته به ك مندالیکیان بو هیتام، هه والگریك له خه سه خانهی مندالان بینبووی. كه چيكي چكولانه بوو. كه بینیم سه ره تا باوه رم نه كرد و دوو چاوانی خویم به دروخسته وه و گوتم همی بینایی خه تاكار كویربه و دروی وام له گه له مكه. كورپه كه ناشكرا دوو به پتی قه شهنگ له سه سه سینهی نوسرابوو، كه هر گیز له یادیان ناكه م:

په ریزادهی سه به حر و بهر، همی كیژی خه یال و خه ته هر هه لگری موعجیزه ی عه شق، زاده ی ناو گولدانى قه ده ر دلت غه مگین و موسافیر، نیكات پره له هم شكی ته ر غه زه له بتپارزیت له به د، خه یال بتپارزیت له شه ر

به سهرسامی ئه و مه لوتکه یه م هه لگرت و چووم بق لای سه روک. بپیرس وهک شیت خوم کرد به ده رباریدا و پیمگووت نه وهیهک له م خه یالزادانه له دایکده بن، نه وهیهک له م مه خلوقاته ترسناکانه پوژ به پوژ دینه دونیاوه و تو خه وتوویت، هه ر ده سالات و حوکمرانیک بیت و بروت نه مانه به خه یال و شیعر و غه زهل ماندوویده که ن. مه لوتکه که چه که م بق کرده وه و پیشانمدا. سه روک وهک هه میشه که شیین و خوشیین ده پروانی، گووتی یانی چی بارون تو له دپریک شیعر له سه سینه ی مه لوتکه یه کی سه پوژه ده ترسیت؟ شیتبوویت یان عه قلت سه تته ری نه ماوه؟ من حیساب بق ده کتیبی شیعریش ناکه م، تو له دپریک شیعری سه ر سنجی کورپه یه ک زی ره تکرده وه... خه ریکه پیاوه تی و جوامیری خوت له ده ست ده ده یه ت، ناگادار به.

دلنیا بووم سه روک نازانیت من باسی چیده که م... دلنیا بووم.

بیته وه ی گوئیده مه بیباکی ئه و، که رامه وه و خه لکه دلسوزهکانی خوم پاسپارد هه ر مندالیک و هه هایان بین، هه ر کورپه یه ک به نیشانه یه کی له و جو ره وه له دایکبوو، له سه ر سجه لکانی نفوس دیاریبکه ن و ناویم به رهنگیکی دی بق بنوسن. ده بوو خزمه تیک به وانه بکه م که دوا ی من دین و ده چنه شه ری ئه م پوخله به ره خه یالییانه وه... دوا جار پادشاکان ئه که ره له که ل یه کدا دوژمنیش بن، هیشتا به رابه ر به شاعیران هه ر بران. له که ل هه موو ئه و روداوانه شدا هه رگیز ئه و وه سه وه سه یه م تیا نامریت که بکه مه باغهکانی خه یال. ئیستا شه و و پوژ له جهنگی ئه وه دام ئه و خه یاله م بیهرجه ته وه. هه موو پوژتیک ده چه سه ر شوینی شاری خه ونه کان و به ئه نداز یاره کان ده لیم په نجه ره کان به وکتر بکه نه وه... رووبه ری باغهکان به وکتر بکه نه وه... پینانده لیم جیگایه کی قایم بق دروستبکه ن، جیگایه ک خه یال نه یگاتیت... دوینن شه و به مه ستی هه موو ئه نداز یاره کانم کوکرده وه و پیمگووتن ده بیت کوشکیکم بق دروستبکه ن

له شوینیکی سه‌ختدا، له ناوه‌راستی شاریکی کونکریتی گه‌ورده‌دا که خه‌یال ده‌ستی پیانه‌گات و وه‌سوه‌سه‌ی نه‌گاته ئه‌وچ. شوینیک کاتیگ به‌رینگا و ریواقیدا پیاسه‌ده‌که‌م، غه‌زه‌له‌کانم به‌بیردا نه‌یه‌ت و مافووره‌ سیراوویه‌کانم نه‌که‌ونه‌وه‌بیر...

خودای بالانشین کومه‌ک به‌پۆحم بکه، له‌چاکه‌ و له‌گوناها‌دا یارمه‌تیده‌رم به... له‌پسی و پاکیدا ده‌ستم لیته‌رمه‌ده... حیسابی چاکه‌ و خراپه‌م بۆ مه‌که... به‌گه‌وره‌یی و حیکمه‌تی خۆت تیمبکه.

کۆتایی

ئێستا که‌هه‌موو شتیگ ته‌واو بوو، که‌گه‌یشتینه‌ دواه‌مین لاپه‌ره‌ی ئه‌م کتێبه‌، له‌کاتیگدا ده‌مه‌وێت به‌هێمنی به‌جێتان به‌تێم، کۆمه‌لێگه‌راستی هه‌یه‌ ده‌بیت بیزانن و له‌نزیکه‌وه‌ ئاگاداریین. چیرۆکی راسته‌قینه‌ی من له‌گه‌ڵ ئه‌م کتێبه‌دا ئه‌و پۆژه‌ ده‌ستی پێکرد که‌چووم بۆ لای خاوه‌ن ئوتێله‌که‌ تا له‌چاوه‌دێری ژنه‌که‌یدا کۆمه‌کی پێکه‌م. ئه‌و کات بێکاربووم و هه‌ر که‌سیگ کارێکی پێسپاردمايه‌ له‌ناچاریدا ده‌مکرد. ئه‌وه‌بوو پۆژیگ له‌پۆژانی ئه‌یلولی ساڵی دووه‌زاروچوار، که‌سیگه‌ی سیاسه‌تمه‌داری گه‌وره‌ که‌به‌خزمايه‌تییه‌کی دوور ده‌مانگاتن، منی به‌عه‌تار ناساند و پێیگه‌وت من کورپکی وریام و ده‌توانیت له‌کار و چاوه‌دێریدا ئێشی سه‌ختم پێ بسپێریت. عه‌تاریش منی نارد بۆ لای ئه‌و خاوه‌ن ئوتێله‌ و گووتی «بزانه‌ ژنه‌که‌ی چ ده‌ردیتێ». له‌سه‌ره‌تادا ئێشکه‌ریکی چکۆلانه‌ی عه‌تاریبووم، به‌کیکبووم له‌له‌شکه‌ره‌گه‌وره‌که‌ی ئه‌و. له‌یه‌که‌م پۆژه‌وه‌ به‌وریایی دوا‌ی خانمی ئه‌فسانه‌که‌وتم... له‌هاتن و له‌چوونیدا به‌دوايه‌وه‌بووم. زۆر زوو گه‌یشتمه‌ ئه‌و راستیه‌ی، ئه‌فسانه‌له‌گه‌ڵ پیاویکی بالابه‌رزی قز درێژدا

خیانته له میژده که ی ده کات. به لآم شتیک له ناخمدای پیگوتم که نابیت
 نهو نهینیه بدرکینم. من چند جار خانمی نه فسانه م ده بینى ودها
 قه شنگ و پر نه فسون بوو، نه مده توانى نازاریده م. به لآم نه شمده توانى
 ده ست له هه لکولینى ژبان و پشکنینى نهو دیوه تاریک و نهینیه ی
 په یوه نندییه کانی هه لگرم. له زه تیکى زورم له وه ده بینى که ناوها له نزیکه وه
 ناگادارى ورد و درشتى نهو په یوه نندییه حه رامه ی نهو بووم. لیټان ناشارمه وه
 که هه لکولین و تیرامان له په یوه نندییه حه رامه کانی مرؤف هه میشه په کیک
 له خولیا هه ره گه وره کانم بووه. عه تار له شکرک له که سانی وه کو منى
 هه بوو که ئیشمان ته نیا سه یرکردن و هه لدانه وه ی نهینیه کانی ژبانى خه لک
 بوو. پرؤژیک دواى خویندنه وه ی شیعریک، عه تارم وه کو پیاویکی پیس و
 نهو یارییه شم زور چه په ل هاته پیشچاو، ناچار چومه به رده مى نهو ژنه
 قه شنگ و پیمگوت «خانمی نه فسانه چند وه خته میژده که ت منى
 خستوته دواى تو، من په کیکم له به رده سته کانی عه تار و زورشت له سه ر
 په یوه ندى تو و نهو پیاوه ده زانم. بیکه به خاترى جوانى خو ت و
 ناگاداربه، من له مرپوه نهو ئیشه ناکه م، به لآم دلنیام میژده گوله که ت
 که سیکى دى ده خاته دوات که هه ر خوا ده زانیت کییه و چونه». خانم
 به و ده نگه سىحراوییه ی خو ی سوپاسی کردم و گووتى هه رگیز نهو چاکه یه ی
 منى بیرناچیت. دواتر نهو ناگادارییه ی من به هانه یه کی گه وره بوو تا خانمی
 نه فسانه ته او له میژده که ی جیا بیته وه. له و بهینه دا سیمای نهو گه پریده
 گه ردونیه ش که نه فسانه خو شیده ویست ئیجگار سه رهنجى پاکیشابووم.
 وه ک چون که وتمه دواى نه فسانه که وتمه دواى نهو پیاوه ش، پاش ماوه یه کی
 له چاوه دیرى، له هه لومه رچیکى نالوزدا له هه مان نهو ماله دا که
 دؤسته که ی خانمی نه فسانه تیا ده ژیا غه زه لنوس کوژرا و نهو پیاوه
 قزدریزه بیان به تاوانى کوشتنى نهو ده ستگیرکرد. من ده مزانى سه رجه مى
 حیکایه ته که هه لبه سته و نهو پیاوه بیگونا هه. جاریک به ناوى سه ردانى

هاورپٽيه ڪم هه و چووم بڙ بهنديخانه و لهوي بينيم، بهلام خوم ناشڪرانه ڪرد و تهنيا وهڪ نه ناسيڪ سلاوم ليڪرد. فزولي زورم بڙ تيگه يشتن و سه لماندني پاڪي زوهدي شاهه مان و ايانڪرد زور له خانمي ئه فسانه نزيڪبمه وه و بيم به ياريدده رتي خبه خشي له سه ربه رشتيڪردني مائي منداله خه يالپيه كاندا. له زستاني سالي دووه زاروپيڻجه وه له و ماله ڪونهي غه زه لنوسدا له گه ل خانمي ئه فسانه دا ڪارده ڪم. ماله ڪه بونتيڪي تيگه لوي له بوني گول و ڪتيب هه يه ... مرؤف گه ر چاو بنوقينيت و بپوات هه نديچار واهه سنده ڪات به ناو باغيڪي نهينيدا ده پوات، هه نديچاريش بوني ده ستنوسي ڪون و به يازي قهديم له هه موو شتيڪ ديت. ئه وهي له خانمي ئه فسانه وه نزيڪم و هاوڪاريدده ڪم، له هه مانڪا تيشدا پيڻاگه م و ناتوانم ده ستم به جوانپيه سيحراوييه ڪه يدا رايگات، جو ره نيشتيافيڪي پوحي تايه تي بڙ دروستڪردوم، ئه وه واده ڪات نيشه ڪه ي خوم خوشتربويٽ. ئه وڪاتانهي ئه و ڪاري هه يه من راسته وخو سه ربه رشتي منداله ڪان ده ڪم. خه يالوان ئه مسال ده چيت بڙ زانڪو، ڪورپيڪي بيدهنگه ڪه به دزييه وه شيعر ده نوسيت. زورچار ده بيبيمن ديواني ڪوني شيعري به ده سته وه يه ڪه نازانم له ڪوييان ده هيٽيت. ليٽينا پرسم ئه و ديوانانه له ڪويوه ده هيٽيت ... چونڪه ده زانم پيم ناليت. له و نوو ساله دا خانمي ئه فسانه زورچار دامده نيت و باسي جهه معييه تي ژتاني سه رگه ردانم بڙ ده ڪات، باسي ئه وه م بڙ ده ڪات ڪه ئي ستاش هه ميشه ڪوده بنه وه، ده گرين و سه ماده ڪن، باسي ئوميد و بيئوميد ي ژنه غه مگينه ڪاني ئه م شاره ده ڪن، ئه وان ئي ستاش به رده وام گول ده بنه سه ر گوري غه زه لنوس. چارچار خانم مه لوتڪه يه ڪي نوي ده هيٽيت و من و ئه و پيڪه وه له قوماته ي ده رده هيٽين و هه ر دووڪمان سه رسامانه ئه و ديڙه غه زه لانه ي سه ر سنگيان ده خوئينيه وه. له وحيڪي گه وره مان له ژوره ديڙينه ڪه ي غه زه لنوس هه لواسيوه، هه ر مندالتيڪي نوي ڪه ديت هه م ماله وه، به خه تيڪي قه شهنگ ناوي خوي و غه زه له ڪه ي سه ر سينه ي و

پوژی هاتنی له ویدا تو مارده که یین. نه فسانه ده لیت زوریه ی جه معییه ته خه یالییه کان به ره و مردن ده پون، ته نیا جه معییه تی ژنانی په ژمورده و غه مگین نه بیت که هه میشه گوره ده بیت. من به رابه ری داده نیشم و به رده وام گوئی له چپه نه فسوانواییه کانی ده گرم. گویده گرم و هه رگیز له بیستنی نه و چپه سحر اواییه ی بیزار نام. زور شه و که پیکه وه داده نیشین باسی خوشه ویستی خوئی بو زوه دی شازه مان ده کات، نه و پیاوه ی که به بر او ی نه و بونی به رد و درهخت و ده ریاکانی سه ر نه م نه سستیره یه ی لیدیت. من هه میشه گوئی لیده گرم و وه پر زنام. یه که مجار شبر مسته فاشم له ریگای خانمی نه فسانه وه ناسی، شبر جار جار ده هات بو نه وه ی هه والی حه سه نی پیرو له خانمی نه فسانه بپرسیت، نه و بو یه که مجار نه رشیفی یاداشت و چپرو که کانی خسته به ردهستی من و گووتی « سه ر و ده ر له م هه موو کاغه زه ده رنا که م و پیو یستیم به کومه کی تو هه یه ». هه موو نه و یاداشته نه ی ته رخونچی له ماوه ی سالی کدا له چیاکان بو بارونی خه یالی کور کرد بو وه، له گه ل چه نده ها کاسیتی بچوکدا که ته واوی قسه کانی بارونی خه یالی تیدا بوو، یه کیک به مه به ست و بو شکاندنی بالی ته که تولی گوره له حیزیدا له بارونی خه یالی دزیبوو. ته واوی فایله کان گه یشتبوونه به رده می میزی به پیره به ری ئاسایشی کون، نه ویش بو نه وه ی شه ری باله کانی ناو حیزب گه رم نه کات و خوشی نه خاته به ر ته قه ی ئاشکرا، هه موویانی له ژیر زه مینیکی تاییه تدا هه لگرتبوو. دواتر که گورانکاری له پوسته کاندان پوویندا و به پیره به ری ئاسایش گوازیاره وه بو شوینیکی تر، یار و یاوه ریکی نزکی نه و که ئاگاداریوو جه نابی به پیره به ر له غه می خوئی هه موو شتیکی بیرچوته وه، نه و فایله و هه ندیک فایلی دیکه ی زور گرنگ ده رده هینیت و له شوینیکی نه زانراو قایمیانده کات. پوژیک فزول هه لیده گریته و ده که ویته ته ماشاگردنی فایله کان. له نیو یه کیکیاندا کومه لیک وینه ده دوزیتته وه که پیده چیت هه موویان به کامیترای ره شید ته رخونچی گیرابن،

وینە‌ی سێ کرێکاری پێش‌هاتووی تۆزای که له ناو کۆمه‌لیک چپای عاسی و لووتکه‌ی به‌فراوی و سه‌ختدا له‌سه‌رمای زستاندا به‌ده‌ست‌کێشی نه‌ستوووه‌وه خه‌ریکی به‌ستنی شیشی سه‌قفی بینایه‌کن، سه‌ره‌نجی پاره‌کێشیت. کابرا هه‌سه‌ن تۆفان له‌ وینە‌که‌دا ده‌ناسیتوه‌وه، پێشه‌مرگه‌ ئازا و بیکه‌سه‌که‌ی نیشتمان، نه‌و کوپه‌ غه‌مگین و ته‌نیا‌یه‌ی به‌رده‌وام پالی به‌ عه‌ره‌بان‌ه‌که‌ی شبری قز زه‌رده‌وه‌ ده‌نا. نه‌و کوپه‌ راسته‌ و راست ته‌واوی فایله‌که‌ له‌ کارتۆنیک‌ی گه‌وره‌دا هه‌لده‌گریت و ده‌بیات بو‌ لای شبر. من و شبر به‌درژایی پینج مانگی ته‌واو خه‌ریکی نوسینه‌وه‌ و چاکردن و پێک‌کردنه‌وه‌ی پرسته‌کانی نه‌و چیرۆکه‌ بووین... له‌و ماوه‌یه‌دا که خه‌ریکی پێداچوونه‌وه‌ و دارپشته‌وه‌بووین زۆر هه‌ول‌مدا بگه‌مه‌ نویمیران و له‌وێ به‌چاوی خۆم نه‌و کتێبه‌ گه‌وره‌یه‌ی مردن ببینم که ده‌لێن بارۆنی خه‌یال له‌ خه‌زنه‌یه‌کی تایبه‌تی‌دا هه‌لیگرتوه‌وه‌ و قفل‌یداوه‌. به‌لام من نه‌ نه‌و توانایه‌ و نه‌ نه‌و ئازایه‌تی‌یه‌شم هه‌یه‌ که که‌سانی قاره‌مانی وه‌ک ماجیدی گول سۆلاف هه‌یانبوو، نه‌وه‌نده‌م پێکرا شه‌ویک به‌ بیانووی گه‌ران بو‌ هاوپه‌یه‌کی نزیک چووم بو‌ یانه‌ی پیاوکوژه‌ بێئیشه‌کان و له‌وێ مورته‌زای شه‌یتانم بینی له‌سه‌ر میزیک ده‌یخواره‌وه‌ و سه‌مایده‌کرد. هێند مه‌ستبوو نه‌ده‌کرا هه‌چی له‌گه‌ندا بلیم. من و نه‌فسانه‌ زۆر هه‌ول‌ماندا بگه‌ینه‌ بارۆنی خه‌یال و تکای تیا‌بکه‌ین رینگامان بدات بو‌ چند سه‌عاتیک دیله‌کان ببینین، به‌لام بارۆن به‌ یه‌کێک له‌ یاوه‌ره‌کانیدا وه‌لامی بو‌ ناردین که بیر له‌ کاری وا نه‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌ست له‌ خولیا‌ی وا هه‌لگیرن. چند پوژیک له‌مه‌ویه‌ر کۆمه‌لیک پوچ و پوخساری سه‌یر هاتن بو‌ لای من و نه‌فسانه‌ و گووتیان ئیمه‌ «ده‌فته‌رداره‌کانین»، داوایان له‌ من و خانمی نه‌فسانه‌ کرد یارمه‌تیان‌ده‌ین ده‌ست به‌ نوسینه‌وه‌ی نه‌و کتێبه‌ گه‌وره‌ و ناکو‌تایه‌ی مردن بکه‌نه‌وه‌. من و خانمی نه‌فسانه‌ سه‌یری یه‌کدی‌مان کرد و نه‌مانزانی چپیان وه‌لام‌به‌ینه‌وه‌، من گووتم که ده‌بیته‌ بیریک‌ی وردی لی‌بکه‌ینه‌وه‌... ئیستا من و نه‌فسانه‌ زۆر

بیر له دهفته رداره کان دهکهینه وه... شه و پوژ بیران لیده کهینه وه، بیته وه ی بتوانین برپاری وه ها بدهین. ئیستا جار جار دهچم بو لای شبر، به هیمنی پال به عه ره بانه که یه وه ده نیم و به شه قام و کوچه و گوزه ره کانی شاردا ده یگی پم، هه ندی جار پیکه وه نه و خا ولییه خویناوییه ده رده هینین و سه بریده کهین، هه ر دوو کمان هه سته ده کهین ئیستا ش بو نی خوی نیکی گه رم و نو یی لیدی ت. شبر ئیستا زور له جار ان ئارام تره، هه ندیک شه و که دیت بو لام هه سته که م بو نی باغی کی گه وره و بیسنووری لیدی ت. که دیت بو ماله کونه که ی غه زه لنوس منداله کان ده چنه باوه شی و پال به عه ره بانه که یه وه ده نین، نه ویش چیرۆکیان بو ده گی پته وه... چیرۆک له دوا ی چیرۆک، تا هه موو له باوه شیدا شه که تده بن و له ده وری کورسییه که ی خه ویان لیده که ویت. نه مرۆ ئیمه هه موو شتی کمان ته واو کردوه، به لام شبر ده لیت ده بی ت نه م کتیبه له جیگایه کدا هه لگرین نه گاته ده ست بارۆنه کان، منیش سهیری نه و منداله بچو کانه ده که م که له ده وری شبر خه وتوون و ده لیم ده بی ت نه م چیرۆکه له جیگایه که هه لگرین نه گاته ده ست نه وان. منیش وا ده لیم و نه فسانه ش وا ده لیت. تو ش نه ی نه وه ی هاتوویته ناو باغی کتیبه وه، به هه ر پنگایه که نه م کتیبه ت که وتۆته ده ست، گرن گ نییه، به لام کۆمه کیکی بچو کمان پیبکه و مه هیله نه م کتیبه بگاته ده ست بارۆنه کان... تکایه مه هیله... مه هیله بگاته ده ستیان. چونکه ئاسووده یی هه موومان ئیستا له وه دایه نه م کتیبه نه گاته ده ست بارۆنه کان... با نه گاته ده ستیان... تکایه... با نه گات.

ته واو

كتىبە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناوى ۋە رىقابىتى	ناوى نووسەر	ناوى كىتەپ
	د. ھەمىد غەزىز	۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە
		۲. كورد لەدىدى
	د. فەرھاد پىرىيال	رۇژھە لاتىناسەكانەۋە
	د. فەرھاد پىرىيال	۳. رۇبازە ئەدەبىيەتكان
	جەبار جەمال غەرىب	۴. نەتەۋەى زىرابەكان
		۵. ناسىۋونالىزم و ناسىۋونالىزمى
	د. جەغفەر غەلى	كوردى
		۶. سۇفىزم و كارىگەرى لەسەر
	د. جەغفەر غەلى	بزوتنەۋەى رزگارى خوازى...
		۷. مەھوى لەنىۋان زاھىرىيەت
	د. ئەھمەدى مەلا	و باتىنىيەت و ...
ئازاد بەرزىنجى	ئۇشۇ	۸. نەھىنىيەتكانى ژيان
ھوسەين ھوسەينى	ستېقن ھۆۋكىنگ	۹. كورتىلەبەك لە
د. ھىۋا غومەر	لىۋنارد ملۇدېتو	مىژۋوى كات
غەتا نەھائى	فرانتس كافكا	۱۰. كۆشك
مەريوان غەبدول	ئىبىن روشد	۱۱. فەصلول مەقال
		۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە
	ورىا رەھمانى	نەھىنىيەتكانى ئەمريكادا

۱۳. دهسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع
۱۴. له چ ئیستايه كدا دهژين مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع
۱۶. دين و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۷. سياسهت و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۸. كتيب و دونيا مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواهمين ههناری دونيا بهختيار عهلی
۲۰. ئیوارهی پهروانه بهختيار عهلی
۲۱. جهمشيد خانی مامم بهختيار عهلی
۲۲. مهر گی تاقانهی دووهم بهختيار عهلی
۲۳. كهشتی فریشتهكان (۱) بهختيار عهلی
۲۴. كهشتی فریشتهكان (۲) بهختيار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپییهكان بهختيار عهلی
۲۶. سیوی سیهم بهختيار عهلی
۲۷. له دیارهوه بو ناديار بهختيار عهلی
۲۸. وهك بالندهی ناو بهختيار عهلی
۲۹. چيژی مهر گدوستی بهختيار عهلی
۳۰. ئەهی بهندهری دوست، بهختيار عهلی
۳۱. مهعرفه و ئيمان بهختيار عهلی
- هيمن قهره داخی
۳۲. دۆزی كورد له بازنهی پهيوهنديه كانی ئەمريكاوو...
۳۳. سهمه رقهند (چ ۲) ئەممين مه علوف

۳۴. ویستگه یه که له
گهشتیکی فهلسه فی
۳۵. نه خلاقناسی
فاروق ره فقیق
۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...
د. ک. پیسجانی
۳۷. میژووی کوئی کورد (چ ۲)
د. جهمال رهشید
۳۸. مندالانی گه رهک
هیوا قادر
۳۹. مروئی یاخی
ئه لبیر کامو
۴۰. په یوه نندیه سیاسییه کانی
نیوان هه ریم و دهوله تانی...
۴۱. میژووی گورانکاری
کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)
۴۲. سلیمانی
فریشته نورانی
۴۳. له نیوان سالانی (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
توانا رهشید که ریم
۴۴. شاری سلیمانی
۱۴ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ی ته موزی ۱۹۶۸ هه ورار جهوه هه مه جید
۴۵. کتیبی په راویژنووسان
عه تا محهمه د
۴۶. فیکر و دونیا (به رگی ۱)
مهریوان وریا قانیع
۴۷. فیکر و دونیا (به رگی ۲)
مهریوان وریا قانیع
۴۸. دین و دونیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانیع
۴۹. کتیب و دونیا (چ ۲)
مهریوان وریا قانیع
۵۰. کومه لگه ی رهش
د. عادل باخهوان
۵۱. زستانیکی دریز
کولم توبیین
۵۲. فرانسیسکو س قه دیسی من
نیکو س کازانتراکیس
۵۳. دلاوه ره داغی
دلاوه ره داغی
۵۴. ماریو بار گاس یوسا
جلیل کاکه وه یس
۵۵. ئاهه نکى ته گه که

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا رېمارك
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتو مۇرافیا
 ۵۵. مېرنامە جان دۆست
 ۵۶. روخسارە بەندىكراۋەكەم لەتىفە
 ۵۷. قەپىلك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيەكان ماردىن ئىبراھىم
 ۵۹. گرگن پىر لاگەر كفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۋىل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستىۋوسە دۇزراۋەكەى ئەكرا پاولوكۇيلو
 ۶۳. جادەى مېخەك (۱) دلانەر قەرەدانى
 ۶۴. جادەى مېخەك (۲) دلانەر قەرەدانى
 ۶۵. ئىۋارستان پىر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سېپىەكان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەى دووہم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۇشكى بالندە غەمگىنەكان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تاماتەمى گوول...
 تا خوینى فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۲. سىۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. ئاورەكەى ئورفىۋس بەختىار عەلى
 ۷۴. غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (چ ۲) بەختىار عەلى
- كەرىم پەرەنگ
 كارزان عەلى
 سەباح ئىسماعىل
 رووناك شوانى
 ھەورامان وريا قانع
 خەبات عارف
 حەكىم كاكەۋەس
 سىامەند شاسۋارى
 سىروان مەحمود
 خەبات عارف
 تارا شىخ عوسمان

۷۵. ئەى بەندەرى دۆست،
ئەى كەشتى دوزمن (چ ۲)
بەختيار ەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)
بەختيار ەلى
۷۷. ئىمەى پەنابەر
كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلالە (چ ۲)
ەتا نەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پارس
سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)
يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەى پرتەقال (چ ۳)
يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيەكدا،
لە نەينىيەكدا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنساىكلوئىدىيەكى
مىژوويى وپنەدار
۸۷. كىشەى كورد لە
رۆژھەلاىى ناوہراستدا
۸۸. دوالىزىمى دژيەك لە ھۆنراوہلىرىكىيەكانى
د. حامد مەحمود عىسا
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہ گۆزى دا
لېھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكوپۇلىتىك (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بناسە
ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
خاچ دەدەنەوہ (چ ۲)
- نېكۇس كازانتزاكىس
دلواہر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکھاتەئە ئەفسانەئە کوردی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولو کۆیلۆ سیروان مەحمەد

Bachtyar Ali Mohamed
Xezelnūs
Ū
Baxekanî Xeyal

ENGESE
Publishing House

ISBN 978-1-63068-985-8

9 781630 689858

دینار ۱۵۰۰۰